BIBLIOTECA UNIVERSITARIA ALESSANDRINA
G
f
18
ROMA
2

Iis advocatis nunquam fuerunt in Breviario [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] id [illegible] Baron. in addit. ad tom. X. fol. 947. in addit. ad an. 257. [illegible] ex aliis [illegible] vide in v. Baronius.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vide in v. Baronius.

Hos exempla in martyrol. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eodie quo obierunt, sed aliqui quo translata vel sepulta sunt eorum corpora. Baron. [illegible]. in addit. ad tom. X. fol. 947. [illegible] [illegible].

G.D. i. 13

MARTYROLOGIVM ROMANVM.

MARTYROLOGIVM ROMANVM,

Ad nouam Kalendarij rationem, & Eccleſiaſticæ hiſtoriæ veritatem reſtitutum,

GREGORII XIII. PONT. MAX. IVSSV EDITVM.

ACCESSERVNT NOTATIONES ATQVE Tractatio de Martyrologio Romano.

AVCTORE
CAESARE BARONIO SORANO
Congregationis Oratorij Presbytero.

Hac poſteriori editione Romana ab ipſo Auctore nunc Tit. SS. Mart. Nerei & Achillei S.R.E. Cardinalis Bibliothecario Apoſtolico emendata & compluribus aucta.

SVPERIORVM PERMISSV.

ALESSANDRINA

VENETIIS, M DC XV.
Apud Ioannem Guerilium.

Donum S·D·N· Alexandri VII·

SANCTISS. ET BEATISS.

PATRI ET D. N.

SIXTO QVINTO

PONT. MAX.

CAESAR BARONIVS SORANVS
Congregationis Oratorij Presbyter S.

COnfeci, Pater Beatiſſime, non mediocri ſane labore ac diligentia, in Martyrologium Romanum, annis proximis reſtitutum, Notationes ad omnem Eccleſiaſticæ antiquitatis hiſtoriam illuſtrandam accommodatas; quibus multiplices difficultates, multiſque interdum obſcuritatibus inuolutas, explicare, pro mea ingenij mediocritate ſum conatus. Id mihi, vt facerem, mandauerat vir ſingulari pietate, *ſumma* eruditione, piæ recordationis Gulielmus Sirletus Cardinalis, & Bibliothecarius Apoſtolicus: qui Martyrologio iam Romæ edito, cum a pleriſq; viris bonis & ſtudioſis, multarum quæſtionum, vt fit, explicationem requiri, vberioremquer erum notitiam deſiderari animaduerteret; eorum ſiue dubitationibus, ſiue deſiderio ſatisfieri, ſiue commodo atque vtilitati conſuli, hac potiſſimum ratione cupiebat. Illius ergo ampliſſimi Cardinalis auctoritate permotus, plus fortaſſe oneris ſuſcepi, quam ferre poſſem; ſuſcepi tamen, diuinæ gratiæ præſidio fretus. Tametſi ad hanc ſcriptionem non omnino imparatus acceſſerim, qui multos iam annos in tota Eccleſiaſtica hiſtoria tractanda, & accurata in primis temporum diſtinctione diſponenda, ita verſor, vt non ſolum peruulgatis hiſtoricis legendis, ſed ſanctorum Patrum

ſcriptis, & monimentis peruoluendis & perſcrutandis, ijs præſertim, quæ in optimis codicibus refertiſſima, & toto terrarum orbe nobiliſſima Sanctitatis V. Vaticana Bibliotheca recondita ſunt, magnā ætatis partem contriuerim: cuius rei (vt ſpero) teſtes aliquando erunt Annales noſtri Eccleſiaſtici, quos ad Dei gloriam, pro ea exigua talenti portione, quæ mihi a Domino credita eſt, Sanctitatis veſtrę auſpicijs, & patrocinio optimi & doctiſſimi Cardinalis Antonij Carafæ Bibliothecarij Apoſtolici, diligentius pertexere, & perpolire non deſiſtimus. Vere enim hoc mihi dicere liceat, Pater Sancte: ſemper quidem Sanctitas veſtra, cum Cardinalē gereret, & mihi ad hęc currenti adderet calcaria, ſtudioſis hominibus ſuffragata eſt; nunc autem maxime illorum induſtriam excitat ſua iſta Pontificia ſolicitudine, & animi magnitudine, cuius proprium eſt, magna & pręclara ſemper agere; alijs item boni aliquid ad communem vtilitatem molientibus benigne admodum fauere. Interea vero, Pater Beatiſſime, noſtras haſce in Martyrologium Romanum Notationes, atque hoc quicquid eſt diligentiæ, & lucubrationis, tuis ſanctiſſimis pedibus offero, atque ſubijcio: non quod Sanctitati veſtræ tantum a grauiſsimis publicis curis otij ſupereſſe putem, vt hęc poſsit legere; ſed vt ſua paterna & ſalutari benedictione communitę, ſuoque beatiſsimo nomine ornatę Notationes noſtrę vtiliores & commēdatiores ad eorum manus perueniant, qui otio abundantes, eiuſmodi rerum cognitione, religioſis hominibus plane digna, delectantur. Hanc igitur benedictionem, Pater Sanctiſsime, omni animi demiſſione poſtulo; & Sanctitati veſtrę pro Eccleſię Catholicę pace, & amplificatione dies nocteſque laboranti, vna cum fratribus meis Congregationis Oratorij, ſeruis veſtris, a ſummo Deo diuturnam vitam, & fauſta omnia ac felicia precor.

GRE-

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EMendato iam Kalendario, curauimus (quod antea quoq; decre uerâmus) Romanum Martyrologium nonnullis in locis librariorum typographorumque negligentia mendoſum, per viros eruditos ad fidem hiſtoriæ, quæ rerum geſtarum, perſonarum, locorum, temporum veritate continetur, adhibitis etiam codicibus vetuſtioribus atque emendatioribus corrigi, correctumque, & multis in locis auctum, propoſita etiam atque explicata Epactarum, Lunæq; ſingulis diebus numerandæ ratione, edi, vetuſtiſſimoque Eccleſiæ more in Choro legendum proponi ad Dei gloriam, ad Sanctorum ipſorum, quorum memoria celebratur, laudem, ad eorum qui legunt, quiq; audiunt, fructum. Habet enim Sanctorum innocentiæ, charitatis, fortitudinis, cæterarumq; virtutum commemoratio ſtimulos quoſdam acerrimos, quibus tum maxime incitamur, cum illorum propoſitis exemplis, noſtram deſidiam agnoſcimus: quamq; procul ab illorum laude & perfectione abſumus, cogitamus. Mandamus igitur omnibus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatib. cæteriſq; Eccleſiis, Monaſterijs, Conuentibus, Ordinibus ſiue ſæcularibus, ſiue regularib. quibuſcunq; præfectis, vt in peragendo diuino in Choro officio, omni alio Martyrologio amoto, hoc tantum noſtro vtantur, nulla re addita, mutata, adempta. Si quos alios habuerint Sanctos in ſuis Eccleſiis, aut locis celebrari ſolitos, eos in hunc librum ne inſerant, ſed ſeparatim deſcriptos habeant, eumq; illis locum atque ordinem tribuant, quibus regulis hic deſcriptis traditur. Eadem etiam ijs, qui in Horis Eccleſiaſticis priuatim Martyrologio vti voluerint (quod quidem magnopere cuperemus, vt omnes facere vellent) mandamus; omnibuſq; aliorum Martyrologiorum omnium publice priuatimque in Eccleſiaſticis Horis vſu interdicimus. Typographis etiam prohibemus, ne in poſterum hoc noſtrum vlla in re minutum, auctum, mutatum edere audeant. Si quis aliter quam hoc noſtro decreto comprehenſum eſt, fecerit; nouerit ſe in Dei omnipotentis, beatorumque Apoſtolorum Petri & Pauli indignationem incurſurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 14. Ian. 1584. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

Ant. Buccâpadulius.

PIO AC VERITATIS STVDIOSISS. LECTORI.

CAESAR BARONIVS S.

QVid præſtiterim in his meis ad Romanum reſtitutum Martyrologium Notationibus, tuum erit, amice & erudite Lector, iudicium. Elaboraui certe, ne multa de hoc genere deſiderares: nam alia Martyrologia Latinorum, & Græcorum Menologium, cum hoc Romano accurate contuli; res geſtas & actiones Sanctorum ex omni antiquitatis memoria collegi; ac pro inſtitutæ ſcriptionis ratione, ita quidem breuiter attigi, vt fontes vnde vberius hauriri poſſint, indicarem. Qui ſcriptores, quæve narrationes probatiores & fideliores ſint, admonui; certa ab incertis diſtinxi; difficultates, dubitationes & controuerſias complures, ſiue quæ iam a nonnullis afferebantur, ſiue quæ oriri poſſent, explicare, diſſoluere, ſedare ſtudui; ac certis argumentis oſtendere, nihil temere, nihil parum conſiderate actum. Tum etiam plurimarum dictionum ſane obſcuram notionem, & vim declaraui, earum præſertim, quæ ea inſtrumenta & machinas deſignant, quibus teterrimi fidei oppugnatores fortiſſimos Martyres miris modis cruciarunt, diuexaruntque: in quorum inſtrumentorum, aliarumq; nonnullarum rerum explicatione aliqui interdũ a veritate fortaſſe aberrarunt: homines enim ſumus omnes: nec nobis ipſis tantum tribuimus, vt nuſquam putemus offendiſſe; ſed quæ diuturno ſtudio & labore nobis comparauimus, nunc, quando ita Dijs viſum eſt, quibus nõ obtemperare nefas erat, in medio proponimus ad Dei gloriam, & communem vtilitatem, doctorumque iudicio examinanda peruulgamus. Præfiximus operi, ne quid in hoc genere haberes quod vlterius cuperes, de Romano Martyrologio ſcriptionem. Hæc tu, beneuole Lector, boni conſule, dumque ſacra Martyrologij lectione te crebro oblectas, & Sanctorum, in quibus admirabilis eſt Deus, gloriam & triumphos miraris, eorum quoque virtutem & pietatem imitari, diuina adiutrice gratia, ne pigeat.

CAN-

CANDIDO LECTORI CHRISTIANO

Antiquitatis Eccleſiaſticæ ſtudioſo S.

COMMENTARII venerabilis Chriſti Sacerdotis D. Cæſaris Sorani in Martyrologium Romanum, a nobis locis omnibus, ex iuſſione Sanctiſſimi D.N. Sixti Papæ Quinti, recogniti, nobis quidẽ nihil obiecerunt, quod iuſtam cenſuram mereri æquis lectoribus videatur, quod ad orthodoxam quidem fidem, doctrinamque Catholicam pertinet. Si quæ paradoxa quibuſdam forte videbuntur, illa equidem eo eſſe loco habenda arbitror, vt auidius expetantur, & cum ſolida firmaque veritate conſiſtant, libentius accipiantur: quod in ijs inſunt, vt & in alijs huius auctoris lucubrationibus, erudita in primis, præclara, & incredibili Chriſtianæ antiquitatis ſtudio in lucem eruta; quæ admirandam ſcriptoris arguũt in Eccleſiaſticis hiſtorijs aut corrigendis, aut conciliandis, aut de caligine, morſuque blattarum eruendis induſtriam, ſicuti & rarum eiuſdem, idque argutum varijs de hiſtoricis æquo minus exactis, aut fide dignis iudicium, & elaboratiſſimum antiquitatis Eccleſiaſticæ inter tot ſalebroſa, & ſpinoſa veluti dumeta inueſtigandæ ſtudium. Ad cognoſcendam enim venerandam illam Religionis Chriſtianæ non modo antiquitatem, ſed ſanctorum etiam Patrum, & Synodorum, actarumq; in Chriſti Eccleſia ab vſque ſui exordio rerum veritatem, certam annorum ſeriem, liquidamq; temporum intricatiſſimorum ſupputationem faciunt eximie, potiſſimum ijs qui ſerio hiſtoriæ Eccleſiaſticæ ex vero cognoſcendæ ſtudio tenentur, vanas, apocryphas, & aniles, ne dicam ſuperſtitioſas execrati fabellas, quæ longum poſt ſomnum, ſcriptis, immo doctis alioqui ſcriptoribus ſenſim irrepentes Eccleſiaſticis, non leuiter ſacras cõtam i-

nauerunt

nauerunt SS. Martyrum hiſtorias. Denique vt finem faciam, incomparabile tibi adferant momentum ad ſolidam rerum in Eccleſia dubiarum in poſterum conſtituendarum confirmationem aduerſus vertiginoſa, ne dicam ſemidelira, quorundam huius ſæculi ardeliorum, leuiſſimorumq; nouatorum (quorum hodie, proh dolor, magna eſt natio) ingenia, qui ſurſum deorſum omnia voluentes, illas iampridem a SS. noſtræ Religionis Catholicæ Patribus definitas conantur in dubium reuocare. Manifeſtam enim in his agnoſcas Romani Pontificis in Apoſtolica B. Petri Chriſti Ieſu Vicarij Paſtoris cathedra ſucceſſionem; quod nunc tempeſtatis contra vnam Dei ſupra Petrum fundatam Eccleſiam infeſtiſſimæ, tot inter fidei vndique oppugnatiſſimæ controuerſias caput eſt: quo vno euicto, & cõſtabilito, faceſſat, concidat facile, immo ſuos in fumos vaniſſimos euaneſcat oportet omnis infeſtiſſimorum Chriſti hoſtium, & cæleſtem illam Sion odientium inanis molitio, vereq; Theomachica coniuratio, & futiliſſima excogitatio: vt ad illuſtrem Solis ſplendorem nebuloſa diffluit caligo. Vale, Chriſtiane Lector, & his commentarijs felix fruere, breui Annalibus Eccleſiaſticis eiuſdem Scriptoris, maiori ſtudiorum tuorum emolumento, & fructu incomparabili, perfruiturus.

Romæ XIV. Kal. Septemb. Anno MDLXXXV.

Tuis pijs ſtudijs adiuuandis atque ad Dei gloriam promouendis in Chriſto Ieſu deditiſſimus ex animo.

Vuilhelm. Damaſi Lindanus, Epiſcopus Ruremundenſis.

DE MARTYROLOGIO ROMANO.

Præcapitulatio dicendorum.

DE exacta diligentia adhibita a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum. Cap. 1.
Quæ de Sanctorum hiſtorijs ab hæreticis, vel alijs falſa ſcripta ſunt. Cap. 2.
De immenſa iactura, quam paſſa ſunt Acta ſanctorum Martyrum. Cap. 3.
De antiquo cultu ſanctorum Martyrum, vnde Martyrologium ſcribendi occaſio manauit. Cap. 4.
A quibus primum ſcripta ſunt Martyrologia. Cap. 5.
De Euſebij libro de Martyribus, & verſione Hieronymi. Cap. 6.
De fide epiſtolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inſcripta ſunt. Cap. 7.
De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto. Cap. 8.
De cæteris antiquis Martyrologijs. Cap. 9.
De falſis martyribus, & pſeudomartyrologijs hæreticorum. Cap. 10.

CAP. I.

De exacta diligentia a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis Sanctorum Martyrum.

NIHIL antiquius apud S. R. Eccleſię Pręſules fuiſſe videtur quam vt Chriſtianorum acta fortia, ipſæ ſanctorũ Martyrũ res præclariſſime geſtæ, perpetuæ memoriæ monimentis cõſignarentur. Cui rei egregiã nauatam operam primũ fuiſſe a S. Clemente Romano Pontifice, teſtatum habetur in lib. de Rom. Pont. qui a quibuſdam recentioribus citari conſueuit nomine Damaſi, vbi hæc in Clemente leguntur: Hic fecit ſeptem regiones diuidi Notarijs fidelibus Eccleſiæ, qui geſta Martyrum ſolicite & curioſe, vnuſquiſque per regionem ſuam, perquirerent. Hęc ibi. Licet vero teſtimonio antiquorum ſcriptorum, Taciti, Plinij, Sex. Rufi, Publij Victoris, & aliorum, exploratiſſimum ſit, Romanam vrbem illis temporibus in regiones quatuordecim fuiſſe diuiſam: tamen olim a Romanis Pontificibus in ſeptem tantum regiones fuiſſe partitam, ſecundum numerum ſeptem Diaconorum, qui Regionarij dicebãtur, docent vetera Romanæ Eccleſię monumenta. Perſeueraſſe diutius, vt in Romana Eccleſia non niſi ſeptem Diaconi ordinarentur, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. ca. 19. His ergo ſeptem cum diuiſę dicantur a Fabiano Papa regiones Vrbis, quatuordecim illas in ſeptem fuiſſe conflatas, fatendũ neceſſario videtur. Porro ſicut ſeptem ęrãt Diaconi, ſic & totidem Subdiaconi, & his par numerus Notariorum, qui ijſ-

dem

dem ſubdiaconis,& Diaconis ſubiecti erant,vnde in eodem lib.de Rom.Pont.hæc leguntur in Fabiano: Hic regiones diuiſit Diaconibus, & fecit ſeptem Subdiacones,qui ſeptem Notarijs imminerent,qui geſta Martyrum in integrum colligerent. Habetur de his recentius exemplum ex Paulino S. Ambroſij Notario, qui & vitam eius conſcripſit, in qua ait, ſe fuiſſe ſub cura Caſti Diaconi, ad quem cuncta referret.Ex his perpende, quā diligens ſtudium olim adhibitum fuerit, vt Acta ſanctorū Martyrum pure ac ſyncere conſcriberentur; cum non modo Notarij in id opus grauiter incumberent,ſed & qui præerant Notarijs Subdiaconi, ac Diaconi, ijdemque iure dicti oculi Epiſcopi;quorum eſſet munus,cuncta exacte perueſtigare,ac Pontifici nota facere;qui a Notarijs ſcripta,qualia ea demum eſſent,probaret, atque inter Eccleſiaſtica monumenta reconderet. Id eſt enim quod de Antero Papa ſcriptum habes in hunc modum; Hic geſta Martyrum diligenter a Notarijs exquiſiuit,& in Eccleſia recondidit.Hæc ille. Ad hæc,non tantum Acta Martyrum ſcribere,ſed & cætera quæ ad Eccleſiam pertinerent,eorum muneris fuiſſe,expreſſum eſt in eodem libro de Rom.Pont.in Iulio. Atqui non ſolum Romana Eccleſia in perquirendis atque ſcribendis ſanctorum Martyrum Actis ſedulam curam impendit, ſed & aliæ nobiles Eccleſiæ in ijſdem haud ſegniter laboraſſe noſcuntur. Extant de his clariſſima antiquitatis monumenta, vt Smyrnenſis eccleſiæ epiſtolæ de Martyribus illic paſſis ſub Marco Aurelio & Lucio Vero Imp. apud Euſebium hiſt. lib. 4.cap.14. Viennenſis,& Lugdunenſis Eccleſiarū litteræ ab eodem Euſebio ex parte recitatæ lib. 5. capit. 2. & 3. Dionyſij Alexandrinæ Eccleſiæ Epiſcopi complures epiſtolæ ad diuerſos conſcriptæ,apud eundem Euſeb.lib.6.cap.33.& 34 lib.7. c.10. Scimus in Eccleſia Carthaginenſi S. Cyprianum fuiſſe ſolicitum, vt dies quibus Martyres eſſent martyrio coronati, exacte adnotarentur, prout conſtat ex eius epiſtola,quam dedit ad presbyteros,& diaconos Eccleſiæ Carthaginenſis: ponitur ordine 37.edit. Pamel. Quin & longe ante Cypriani tempora a maioribus eidem rei egregiam conſtat nauatam eſſe operam. Audi quid de antiquioribus Pontius diaconus ſcribat: Maiores noſtri,inquit, plebeis & catechumenis martyrium conſecutis, tantum honoris pro martyrij ipſius veneratione dederūt, vt de paſſionibus eorum multa,aut(prope dixerim)pene cuncta conſcripſerint: vt ad noſtram quoque notitiam,qui nondum nati fuimus,peruenirent. Hæc in Cypriano Pontius eius diaconus.Erant & illa Acta Martyrum pura atque ſincera, quæ, cum de illis coram Iudicibus quæſtio haberetur,a Notarijs publicis exceptoribus excepta, in Acta publica, quæ Proconſularia ſæpe dicta inuenimus,inferebantur, atque inter alia publica monumenta aſſeruabantur:horum extant adhuc nonnulla, eorumq; in Notationibus mentionem facimus. Citat aliquando eadem Pontius diaconus in Cypriano,dum ait;Et quid Sacerdos Dei,Proconſule interrogante,reſponderit, taceam, ſunt Acta quæ referant. Hæc ille.

CAP. II.

Quæ de Sanctorum hiſtorijs ab hæreticis vel alijs falſa ſcripta ſunt.

SEd quid? Quamuis optimi patresfamilias (vt habet parabola Euangelica)bonum ſemen ſeminaſſent in agro: nihilominus inimicus homo, qui fuit homicida ab initio, veritatis aduerſarius ipſe Satan ſuperſeminauit zizania: ipſoque pene initio exurgentis Eccleſiæ, falſa veris, inania atque incerta certis ac ſolida firmitate cōſtantibus admiſcenda curauit:idque non tantum per hæreticos, Catholicæ fidei perduelles, ſed & per Catholicos ipſos,eos tamen, qui quæſtum pietatem putarent, vel qui zelum quidē haberent,ſed non ſecundum ſcientiam. Satis modo ſit de his vnum tantum in exemplum adducere Aſianum presbyterum,de quo Tertullianus hæc ſcribit in libro de

bapti-

baptiſmo: Si quæ Pauli perperam ſcripta legunt, exemplum Theclæ ad licentiam mulierum docendi tingendiq; defendunt: ſciant in Aſia presbyterum, qui eam ſcripturam conſtruxit quaſi titulo Pauli de ſuo cumulans, conuictum atq; confeſſum id ſe amore Pauli feciſſe, loco exciſſe. Hæc Tertul. Inſcriptus erat liber ille περίοδος Pauli & Theclæ cõtinens & baptizati Leonis fabulam, vt teſtatur S. Hieronymus de Scriptoribus Eccleſ. in Luca. Eiuſdem generis illa erant inſomnia, nimirum Circuitus Petri, Circuitus Ioannis, Circuitus Thomæ, Actus Andreæ, Actus Ioannis. Actus Philippi, Actus Petri, Actus Pauli, Itinerarium Clementis; quæ omnia dãnant Athanaſius in Synopſi, Philaſter de hæreſibus, & Gelaſius in Conc. Rom. Hęc enim & alia huiuſmodi ab hæreticis eſſe excogitata, certiſſimum eſt. Ab Ebione in primis hæc factitata, ab eoq; falſa Acta Apoſtolorum inuenta, & Circuitus Petri eſſe corruptos, & Pauli Acta referta blaſphemijs introducta, tradit Epiphan. in Panar. hæreſi 30. A Gnoſticis de S. Dei genitrice Maria portentoſum librum eſſe conſcriptum, teſtatur idem Epiphan. in Panar. hæreſi 26. Encratitas in medium adduxiſſe, ad ſtabiliendam ſuam ipſorum hæreſim, Actus Andreæ, Ioannis, & Thomæ, & alia huiuſcemodi, idem auctor narrat hæreſ. 47. Manichæos id generis commenta excogitaſſe, Apoſtolorumq; nomine conſcripſiſſe falſas hiſtorias, fidem facit Auguſtinus lib. de fide cõtra Manichęos, alijſq; in locis, idemque Philaſter, Cyrillus Hieroſolymitanus, & alij. Priſcillianiſtas & ipſos alios adinueniſſe Actus Apoſtolorum, Oroſius affirmat in epiſt. ad Auguſtinum de error. Priſcil. Exempla alia complura hic omittimus. Sane quidem qui ita lia præſumpſerunt de ſanctis Apoſtolis nequaquã putandum erga ſanctorum Martyrum Acta fuiſſe modeſtiores: quæ ſic corruperunt, deprauaruntque, vt eorundem quamplurima in ſuſpicionem adduxerint, adeo vt S. R. Eccleſiæ, ab illis abſtinere, conſultius aliquando eſſe putarit. Vnde Gelaſius in Rom. Concilio: Geſta, inquit, Sanctorum Martyrum, ſecundum antiquam conſuetudinem ſingulari cautela in S. R. Eccleſia non leguntur: quia eorum, qui conſcripſere, nomina penitus ignorantur, & ab infidelibus, aut idiotis ſuperflua, & minus apta quam rei ordo fuerit, ſcripta eſſe putantur; ſicut cuiuſdam Quirici & Iulitæ, ſicut Georgij, aliorumque huiuſmodi paſſiones quæ ab hæreticis perhibentur compoſitæ: propter quod (vt dictum eſt) ne vel leuis ſubſannãdi oriretur occaſio, in S. Romana Eccleſia non leguntur. Hæc Gelaſius de Romanæ Eccleſiæ in recipiendis ac promulgandis Actis Martyrum diſciplina. Cæterum non tantum cautelæ adhibitum in alijs fuiſſe videtur Eccleſijs: quãdo quidem in Eccleſia Africana in ſacris conuentibus poſſe legi Acta Martyrum, decretum eſt in Concilio Carthaginenſi celebrato poſt Conſulatum Stiliconis, anno Domini quadringenteſimo primo, vt habet eius canon 13. his verbis: Liceat etiam legi paſſiones Martyrum, cum anniuerſarij dies eorum celebrantur. Hæc canon. Apud Hadrianum Rom. Pont. in epiſtola ad Carolum Magnum hęc in eandem ſententiam leguntur: Vitæ. n. Patrum ſine probabilibus auctoribus minime in Eccleſia leguntur: nã ab Orthodoxis titulatæ, ſuſcipiuntur & leguntur: magis autem paſſiones ſanctorum Martyrum ſancti canones cenſuerunt vt liceat eas ẽt in Eccleſia legi, cum anniuerſarii dies eorum celebrantur. Hæc ibi. In Eccleſia Gallicana eandẽ viguiſſe de legendis Actis Sanctorum Martyrum in Eccleſia conſuetudinem, ſatis ſignificant ea, quę Gregorius Turonenſis, libro de gloria Martyrũ capitulo octuageſimoſexto, teſtatur his verbis: Dies paſſionis erat Polycarpi martyris magni, & in Ricomagenſi vico ciuitatis Aruernę eius ſolemnia celebrabantur. Lecta igitur paſſione cum reliquis lectionibus, quas canon ſacerdotalis inuexit, & cætera. Sed vt de Actis Martyrum per hęreticos deprauatis cęptam ſequamur narrationem, eſt de his can. ſexageſimustertius, ſextę Synodi his verbis conſcriptus: Quæ a veritatis hoſtibus falſo confictę ſunt Martyrum hiſtorię vt Dei Martyres ignominia affi-

nia afficerent, & qui eas audituri eſſent, infidelitatem deducerent, in Eccleſia nō publicari, iubemus, ſed eas igni tradi: qui autem eas admittunt, vel tamquam veris his mentem adhibent, anathematizamus. Hæc S. Synodus: cuius auctoritate Græci Epiſcopi exactiorem curam adhibere conſueuerunt, vt dum ſuas eccleſias viſitarent, de ſanctorum Martyrum Actis conſcriptis ſubtilius inquirerent. vnde Theodotus Balſ. eo in loco hæc de Nicolao Muzalo Patriacha teſtatur: Cū ille, inquit, vitam S. Paraſceues, quæ in quodam Callicratiæ vico colebatur, a quodam vicario inepte ac indocte & ſancta angelica viuendi ratione indigne compoſitam inueniſſet, eam igni mandari iuſſit; & diacono illi Baſilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conſcribere. Hęc ille.

CAP. III.

De immenſa iactura, quam paſſa ſunt Acta Sanctorum Martyrum.

SEd vt de rebus, quæ ad Romanam Eccleſiam ſpectant, de cuius agimus Martyrologio, cœptum proſequamur inſtitutum ex his quæ nuper ex Gelaſio recitauimus, ſatis declarari videtur, Acta illa ſanctorum Martyrum tanta cura ac diligentia perquiſita, per Notarios S. R. Eccleſiæ conſcripta, per Subdiaconos & Diaconos cognita, ac demum per ipſos Romanos Pontifices probata atque recondita, eſſe collapſa, deperdita, vel ſaltem adulterata. Nam ſi integra remanſiſſent, qua ratione (quod ait Gelaſius) ſecū dum conſuetudinem in Romana Eccleſia non legebantur; cum præſertim, quibus eſſent ſcripta, probata, ac conſignata, & vnde accepta, ſic exploratum eſſet, vt nullus penitus de eorum integritate dubitandi ſcrupulus ſupereſſet? Fuiſſe namq; deprauatas, quæ a maioribus commentatæ eſſent res geſtas ſanctorum Martyrum, Arnobius lib. 1. aduerſus Gentes declarat his verbis: Sed neque hæc omnia conſcribi, aut in aures omnium peruenire potuerunt, geſta gentibus in ignotis, & vſum neſcientibus litterarum: aut ſi qua ſunt litteris conſcriptionibuſq; mandata, maleuolentia dæmonum, quorum cura & ſtudium eſt hanc intercipere veritatem, & conſimilium his hominum, interpolata quædam & addita, partim mutata atque detracta, verbis, ſyllabis, litteris, vt credentium tardarent fidem, & geſtorum corrumperent auctoritatem. Hæc Arnobius At nequaquam adduci poſſumus, vt credamus eadem Acta vel omnino eſſe ſublata, vel ab hæreticis penitus adulterata. Romę ſi quidem Catholici ſemper vixere Pontifices, nec alterius ſectę illic aliquando ſedit Epiſcopus. Quod ſi vel ſub Cōſtantio Auguſto Arriano, vel ſub Odoacre Herulo, Theodorico alijſq; Gothorum Regibus itidem Arrianis, Romanæ Eccleſię negotium factum eſt: non tamen fuit huiuſmodi, vt illi Sanctorum memorijs vim inferrent (de Sanctis enim eorumq; cultu æque cum Catholicis ſentiebant) adeo vt nec cum Vrbs obſideretur, his, quę foris extra męnia erant, baſilicis irrogarent iniuriam; nec Vrbe capta, in eas, quę intus erant more barbarorum ſæuirent, profanarent, vel ad ſua ſacra peragenda ſibi vendicarent: ſed tanquam ſacra ſepta, atque aſyla diuinitus inſtituta, ab illis fuerint exiſtimata, adeo vt & ijs etiam (licet hoſtes haberentur) qui ad ea confugiſſent pepercerint. Sunt de his fideles teſtes ſcriptores illorum temporum, Oroſius lib. 7. Auguſtinus de ciuitate Dei, & Procopius de bello Gothico. Vnam illā quam ſub Gothis Regibus Arriani ſibi vendicarunt Eccleſiolam, dictam S. Agathę in Suburra, vix credi poteſt quam ſumptuoſe ac pie, licet impij, ornauerint liberalitate Gothi hominis Vicimeri V. C. vt ſuo loco pluribus in Notationibus dicemus inferius. Omnis ergo ſuſpicio de Arrianorum perfidia tollitur, vt ab eis vis aliqua in Acta Martyrum ſit illata. Ad alios potius tanta eſt referenda clades: quam quidem non aliunde manaſſe credimus, quam ex iniuſtiſſimis

mis illis atq; ſæuiſſimis Diocletiani Imperatoris edictis, quibus omnes Chriſtianæ religionis codices incēdio dānati ſunt. Meminit eiuſmodi feralis ſanctionis Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 2. & 3. Qñ (inquit) diuinas & ſanctas ſcripturas medio foro in rogū impoſitas oculis noſtris aſpeximus. De eodem edicto plura habet Arnobius, Optatus, & S. Auguſt quoties agit de ſchiſmate Donatiſtarum, occaſione traditionis ſacrorū librorum conflato nolq; de eodem pluribus inferius in Notationib agimus. Tunc tpis in tanto Chriſtianarum ſcripturarū naufragio factā eſſe lacrimabilem illā Actorum Martyrum iacturā, nulla eſt penes nos dubitatio; tuncq; ſublata illa nobiliſſima rerū geſtarū monumenta tanto labore collecta, tot cognitoribus comprobata, ac tāto deniq; ſtudio cuſtodita: vixq; ex tā immenſo naufragio perpaucas tabulas remāſiſſe putamus: tabulas, inquam; qm̄ haud integra atq; perfecta & omnibus numeris abſoluta illa eſſe putamus, quæ titulo Notariorum Romanæ Eccleſiæ Acta Martyrum a quibuſdam edita habentur, cū ſi vel ad exactā cenſuram rerū ac tporum eas adducas, vix perpauca reperias, quę aliqua ſaltem ex parte non arguantur erroris; vt perinde ſit aliqua ex his reperiri, quæ emendatione non indigeāt, vt poſt vindemiā eſſe ſolet racemus vnus vel alter, & ſicut (quod eſt apud Iſaiam. c. 7.) excuſſio oleæ duarum vel triū oliuarū in ſummitate rami, ſiue quatuor vel quinq; in cacuminib. eius. Perijſſe ea funditus, numquā dixerimus, ſed diminuta. Vnde Greg. Turon. de glo. Mart. c. 40. hæc ait: Multi quidem ſunt Martyres apud vrbem Romā, quorū hiſtoriæ paſſionū nobis integræ non ſunt delatæ. Hæc ille: qui & inferius c 51. & 64. teſtatur iterum, Acta Gallicanorum Martyrū in Italia a Gallis quæſita, & inuenta, miſſa eſſe in Gallias: vt ex his poſſis intelligere magnum olim a noſtris adhibitum eſſe ſtudium in colligendis Actis ſanctorum Martyrum, & qui collegerūt aliarum prouinciarū Martyrum cōmentarios, ſuorum Acta minime prætertjſſe. Obijciet fortaſſe prudens lector: Quidnā cauſæ fuit, vt cum edicto Diocletiani Chriſtianorū libri dānati ſunt igni; ſacræ Scripturæ codices, vtriuſq; Teſtamenti volumina remanſerint illibata: ea etenim integra atq; ſincera, vt patres noſtri olim ante Diocletiani tpa poſſidemus. Ad hæc perfacilis eſt reſponſio, ſi vtriuſq; Scripturæ diuerſa rō attendatur. Sacra enim volumina non tm̄ penes vnam vel alterā erant eccleſiam, ſed præter quā plurima illa, quæ priuato vſui Epiſcoporū, presbyterorū, cæterorumq; miniſtrorū, vel aliorū ex populo inſeruiebant, apud cunctas Orbis Eccleſias ob neceſſitatē ſacrarum functionum cuſtodiri ſolita certū eſt. Eſſe.n cōſueuerant in Eccleſia duo ſecretaria, a dextro ſiniſtroq; latere apſidis poſita, in quorum altero ſacra Euchariſtia, in altero diuinæ Scripturæ ſacri codices aſſeruabantur. De vtriſque S. Paulinus epiſt. 12. ad Seuerum, cum de Nolana a ſe erecta baſilica agit, meminit his verſibus in frontibus eorum affixis, aitque in primis: In ſecretarijs vero duobus, quæ ſupra dixi, circa apſidem eſſe, hi verſus indicant officia ſingulorum. A dextera apſidis:

Hic locus eſt veneranda penu, qua conditur, & qua
Promitur alma ſacri pompa miniſtery.

A ſiniſtra eiuſdem:

Si quem ſancta tenet meditanda in lege voluntas,
Hic poterit reſidens ſacris intendere libris.

Hæc de ſecretario ſacrorum librorum Paulinus; quorum voluminum ſicut erat frequentior vſus, ita abſq; dubio numerus multiplicior; atque ob id non mirum, ſi non oēs ſimul diuinæ Scripturæ codices periere. Non ſic quidem de cæteris libris, licet Eccleſiaſticis, licet per neceſſarijs, nam immenſam raritatem illorum fuiſſe conſtat. Exemplo ſit vulgatus ille per Orbem liber Euſebij Cæſarienſis de tpibus, vnicus eo argumento conſcriptus, quem Alipius vir eruditus Epiſcopus Tagaſtenſis in Africa non inuentū, a prædicto Paulino apud Nolā commorante quæſiuit, qui cum nō a ntū apud ſe non haberet, ſed nec nomen auctoris agnoſceret (appellat enim eum

Euſe-

Euſebium Epiſcopum Conſtantinopolitanum)Romæ quęſitum, ac tandem apud Domnionem inuentum, ad eum miſit, vt conſtat ex epiſtola eiuſdem tunc ad Alipium ſcripta,apud Auguſt.epiſt.35.His itaq; in exemplum de raritate aliorũ librorum adductis,hęc inferimus:Si libet ad ſupputanda rerum ſacrarum tpa,quę in diuina Scriptura continentur, vnicus,atq; adeo Eccleſiæ perneceſſarius,eaque de cauſa a S.Hieronymo Latinitate donatus,tanto labore quæſitus, vix tãdem repertus fuit, quid de ſcriptis alijs dicendũ, quę alicuius Eccleſiæ viderentur eſſe peculiaria, quæ nec vno vel paruo codice cõtinebãtur,ſed permultis,iiſdemq; prægrandibus, vt par eſt credere(Acta enim vnius tãtũ Martyris multas impleſſe chartas,ſi accurate ſcripta eſſent,certiſſimũ eſt)quorũ nec facilis eſſet deſcribendi facultas,vt videmus accidere in his,quæ in archiuis ſumma diligentia aſſeruantur; itemq; impenſæ nimiæ deterrerent, & labor immenſus auerteret? Quid ergo mirũ, ſi talium perpauca quæ erant exemplaria, tanto terræmotu orbis Chriſtiani fuerint obruta, vniuerſaliq; incendio concremata;ita vt ex buſto perpaucæ vix reliquiæ ſuperfuerint? At quis numerare ſufficiet aliorum Eccleſiaſticorum librorum funera,qui licet vbiq; gentium ſparſi(vt taceam de aliarum eccleſiarum peculiaribus Actis Martyrũ)tamen eadem ſunt conflagratione conſumpti? Sed de his hactenus:iam cętera proſequamur.

CAP. IIII.

De antiquo cultu ſanctorũ Martyrũ,vnde ſcribendi Martyrologiũ manauit occaſio.

SIcut olim Romæ Notariis de conſcribendis ſanctorum Martyrum Actis, ita & in alijs eccleſijs,etiam tranſmarinis, alicui ex clero negotiũ fuiſſe videtur impoſitũ, qui cuiuſq; Martyris natalem diem) ſic enim appellare conſueuerunt ex hac vita ad cęlum tranſitũ)conſcriberet,vt per ſingulos annos eodem recurrente die, in eiuſdem S Martyris memoriam Deo offerretur ſacrificium. Hoc ipſum eſt quod Tertull.lib.de Corona militis ait:Pro natalitijs annua die facimus.Facere enim idem eſſe penes antiquos, quod ſacrificare,opportuniori loco inferius,cum agimus de Pontificis voce,mõſtramus.Porro illic agi a Tertulliano nõ de natalitijs more Gentilium,vt perperã interpretatur infelix Rhenanus,ſed de die quo ſancti Martyres victores in cęlum a Deo recepti ſunt; conſule in eum locum pientiſſimi, & eruditiſſimi viri Pamelij adnotationem.Habes de eodem priſtino vſu epiſtolam Sancti Cypriani ad presbyteros,& diaconos eccleſiæ Carthaginenſis, eſt in edit.Pamel.37.in qua hæc verba deſcripta habentur: Denique & dies eorum,quibus excedunt, adnotate; vt commemorationes eorum inter memorias Martyrum celebrare poſſimus. quamquam Tertullus fideliſſimus, & deuotiſſimus frater noſter pro certa ſolicitudine & cura ſua, quam fratribus in omni obſequio operationis impertit, qui nec illic circa curam corporum deeſt,ſcripſerit,& ſcribat, ac ſignificet mihi dies quibus in carcere beati fratres noſtri ad immortalitatem glorioſæ mortis exitu tranſeunt, & celebrantur a nobis hic oblationes & ſacrificia ob commemorationes eorum;quæ cito vobiſcum Domino protegente,celebrabimus. Hęc Cyprianus; qui & ad clerum & plebem ſcribens epiſt.34.ſic in eandem ſententiam: Sacrificia pro eis ſemper (vt meminiſtis) offerimus, quoties Martyrum paſſiones, & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. Hæc ille. Quod porro ait, ſacrificia pro illis offerre: nemo putet pro peccatis illorum expiandis id fieri ſolitum; cum omnia mundentur in ſanguine, maioremque(teſte ipſomet Domino) hac charitatem nemo habeat, vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis. Si enim flenti mulieri peccatrici dimiſſa ſunt,ex ſnĩa Saluatoris,peccata multa,quoniam dilexit multum; quis dicere audeat, poſt imbrẽ ſanguinis,conſummato martyrio, adhuc ſupereſſe expiandas ſordes? Sed ſic accipiendum, ſacrificia pro eis offerre, ac ſi diceret, in eorum commemorationem illud facere, prout ea, quæ ponuntur inferius, verba declarant, & quæ ex dicta epiſt.37.ex

eodem

eodem auctore ſuperius recitauimus. Vnde S. Augu. tractatu 84. in Ioannem hæc habet: Ideo quippe ad ipſam menſam non ſic eos commemoramus, quemadmodū alios qui in pace requieſcunt, vt etiā pro eis oremus; ſed magis vt orent ipſi pro nobis, & eorum veſtigijs inhæreamus. Hęc ibi. Et de verb. Apoſt. ſer. 17. c. 1. in eandem ſententiam ſic ait: Habet Eccleſiaſtica diſciplina (quod fideles norunt) cū martyres eo loco recitantur ad altare Dei, ibi non pro ipſis oretur; pro cæteris autem commemoratis defunctis oratur: Iniuria eſt enim pro martyre orare, cuius nos debemus orationibus commendare. Hæc Auguſt. ex quib. omnib. dilucidius intelligere potes, quid ſit offerre pro martyre. Si hęc vberius cupis, conſule in citata loca Tertulliani ac Cypriani notationes Pomelij. Recitabantur poſt Apoſtolos nomina ſanctorum martyrum, prout ēt docet ſacræ Miſſæ canon, qui habet: Communicantes, & memoriam venerantes in primis, &c. Recitabantur ex ſcripto ſecundum prærogatiuam ſtatus & meritorum, nec tm̄ nomina martyrum, ſed & aliorum Sāctorum. Vnde & Auguſt. lib. de ſancta virginit. cap. 45. hæc ait: Perhibet Eccleſiaſtica auctoritas, in qua fidelibus notum eſt, quo loco martyres, & quo loco defunctæ ſanctimoniales recitantur. Hæc ille. Ex prædicta igitur nota dierum natalium ſanctorū martyrum pro commemorationibus faciendis Martyrologij conſcribendi prouenit occaſio: cum etenim frequēs eſſet martyrum numerus (decem enim illis quas numerant perſecutionibus in vnaquaq; prouincia necatos fuiſſe quam plurimos, nemo poterit dubitare) atq; in chartis Eccleſiæ ſingulorum nomina, & dies quib. martyrium conſummaſſent, notata haberentur, ex iiſdem Eccleſiaſticis monumentis pridie diei natalis (vt hodie fit in Martyrologio) annunciabantur nomina in Eccleſia, quorum natalitia recenſenda eſſent die ſequenti, eorumdemq; vna cum ſacrificio foret cōmemoratio facienda: Eiuſmodi Eccleſiaſticas tabulas, quibus ſingulorum Martyrum natalitia conſcripta haberentur, a Tertulliano Faſtos fuiſſe appellatas, optime eruditeq; notat Pamel. in dicta epiſt. 37. Cypriani. Ille enim in li. de Coron. milit. hæc ait: Hēs tuos cenſus, tuos Faſtos; nihil tibi cū gaudijs ſęculi, &c. Hæc Tertullianus idcirco, quod in dictis ſanctorum martyrum natalitijs ſolebant Chriſtiani mutua inter ſe charitate gaudere, quando & conuiuium, quod Agapen dicebāt, celebrare in ipſa Memoria, in Eccleſia inquam martyris, conſueuerant, licet, quod ad locum ſpectat, vſum illum Concilium Laodicenum can. 38. reſtrinxerit. Reperimus apud Gregorium Nazianzenum in carm. de vitæ differentijs eiuſmodi Agapas dici alio nomine Sacrum epulum natalitium. Idemque in ora. in laud. Cypriani hæc de commemoratione martyrum: Omnium quidem martyrum memoria læta ſolemnitate colenda eſt. In eandem ſententiam Theodoret. de Euang. verit. cognit. lib. 8. qui de martyribus inſcribitur, in fine hęc ait: illos (Deos Gentium ſcilicet) caſſos gloria, vanoſq; Deus reddidit, ſuis autem martyribus honorem illorum dedit. pro Pandijs, Daſijſque, ac Dionyſijs, hoc eſt Iouis. Liberique patris ſolemnitatibus, Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Laontio, Antonino, Mauritio, alijſq, ſanctis martyribus ſolemnitates populari epulo peraguntur: proq; illa veteri pōpa, pro turpi obſcœnitate, & impudentia, fiunt, modeſtæ, caſtæ, ac temperantiæ plenæ feſtiuitates, non illæ quidem mero delibutæ, non cōmeſſationibus leues, non cachinnis ſolutæ, ſed diuinis canticis perſonantes, ſacris ſermonibus audiendis intentæ, quibus ad Deum preces non ſine ſanctis lachrimis & ſuſpirijs ſummittuntur. Hęc ille. Similiter Gregor. Nyſſenus in vita magni illius Gregorij cognomento Thaumaturgi, qui vixit tpibus Decii, hæc de populari lætitia in natalitiis martyrum ab illo inſtituta: Deſcendit, inquit, rurſus in vrbem, & omni circa regione vndique peragrata ac perluſtrata additamentum & quaſi corollarium ſtudii ſui erga numen diuinum inſtituebat, apud oēs vbiq; populos ſanciens, vt nomine eorū, qui pro fide certaſſent, dies feſti, atque ſolemnes conuentus celebrarentur, cumque alius in alium locum

corpora martyrum diduxiſſent, per anniuerſarij circuli ambitũ congregati lætabantur in honorem martyrum ferias agentes, &c. Et paulo inferius: Cum animaduertiſſet enim quod propter corporis voluptates ſimplex, & imperitum vulgus in errore ſimulacrorum cultus permaneret, quo maximè id quod præcipuũ eſt interim in eis aſſequeretur; nẽpe vt vanis ſuperſtitionibus relictis, ad Deum conuerterentur, permiſit, vt in memoriam Sanctorum ſeſe exhilararent & oblectarent, atq; in lætitiam effunderentur. Hæc Nyſſenus translat. Sifan. Quæ cuncta voluimus recitaſſe ob exactam prædictæ Tertulliani ſententiæ explicationem, quod ſcilicet Chriſtiani ſuos haberent cenſus & Faſtos; nec eſſe videlicet, quod vana illorũ gaudia inuiderent: per Faſtos nimirum intelligentes Eccleſiaſticas tabulas, in quibus Chriſtianorum ſolemnitates, ipſaque natalitia martyrum certis diebus notata haberentur, e quibus (vt diximus) Martyrologij cõſcribendi profluxit origo. Hęc de his ſatis. At antiquitas veneranda, & ab Apoſtolis manans, ſemperque ſeruata atque propagata traditio non tantum egit vt anniuerſaria celebritate SS. Martyrum commemoratio ageretur, ſed etiam vt in ipſorum honorem Memoriæ paſſim erigerentur: eo quippe nomine a maioribus nominatę ſunt Eccleſiæ, quę in honorem ſanctorum martyrum Deo conſecrarentur, vt S. Aug. teſtatur de ciuit. Dei lib. 22. c. 10. Qui quidem laudabilis vſus Apoſtolorũ temporibus (vt dictum eſt) viſum eſt duxiſſe principiũ ea nimirum occaſione, quod veneranda martyrum corpora ſub altare recondi conſueuerint, ſecundũ illud Ioannis Apocal. c. 6. (vt omnes, pręſertim antiquiores, declarant interpretes) Vidi ſub altari Dei animas interfectorum propter verbum Dei, & propter teſtimonium quod habebant. Cumq; ipſa altaria ſepulchra eſſe martyrum viderentur, ac ſubinde eadem pręclara memoria martyrum haberentur, quę eadem ex cauſa ſuperædificarentur Eccleſiæ, æque martyrum Memoriæ dicebantur. Accidit inſuper, vt pium ardenſq;. Fidelium in martyres ſtudium non ſatis eſſe putaret, ſi vnius vel alterius martyris in vno tm̃ loco eſſet Memoria collocata, ſed plures optaret. Quamobrem factum eſt, vt non ſine reliquijs eiuſdem mart. in eius honorem altare erigere, & Memoriam ſuperſtruere liceret, id legibus Eccleſiaſticis prohibentibus, Concil. African. c. 50. Quamobrem cum ex corpore martyris ſumptæ reliquiæ in pluribus altaribus collocarentur; id effecerunt, vt plura vnius eiuſdemque martyris ſepulchra atque Memoriæ dicerentur, proque numero altarium, ſepulchrorum numerus augeretur. Sed ex his anſam calumniandi nacti ſunt Nouatores, vt ſicut ſtulte, ita & temere dicerent, Catholicos quibuſdam illuſiſſe præſtigijs, vt frequenter vnius martyris corpus diuerſis in locis traderent ſitum eſſe: ignorantes, vel neſcire diſſimulantes, nos non dicere in diuerſis ſepulchris vnũ idemq; integrum eſſe corpus, ſed in ſingulis (vt dictum eſt) ſepulchris vnius martyris conſeruari reliquias, ac proinde eidem honorem eundem impendi, ac ſi integrum eſſet corpus. Nam ſententia Gregorij Nazianzeni eſt in orat. 1. in Iulianum, eaſdem prę ſtare virtutes quaslibet martyris ſanguinis guttas, & exigua paſſionis ſigna, quas integra corpora: ac proinde non eſſe indecens, vt vnius martyris plura erecta appareãt monumenta, cum alioqui (niſi lex Chriſtiana prohiberet) nec indecens videri poſſet, etiam ſine ipſorum reliquijs eiſdem excitari Memorias, vtpote teſtes eorũ virtutis egregiæ, & beneficiorum eorundem ope conſecutorum. Nam (ſi licet ad ſacra profanum exemplum adducere) de multis Aeneæ & aliorum ſepulchris Dionyſius Halicarnaſſæus hanc ipſam affert rationem lib. 1. hiſt. Rom. ſic dicens. Quod ſi quẽ perplexum facit, quod Aeneæ ſepulchra monſtrẽtur in multis locis, nec poſſit niſi in vno eſſe conditus: cogitet hanc dubitationem eſſe vulgarem, & intelligat, quod quis vnicus locus capiat corpora talium, apud multos tamen monumenta eis facta ſunt in gratiam acceptæ vtilitatis cuiuſpiam. Hæc ille. At de cura ſacrarum reliquiarum Sanctorum martyrum agemus in fine huius de Martyrologio ſcriptionis.

CAP.

CAP. V.

A quibus primum ſcripta ſint Martyrologia.

PRimus omnium, qui ſcribendo Martyrologio operam dedit, ab oĩb. prædicatur Euſebius Pamphili, Epiſcopus Cæſarien. Id etenim in primis teſtatum habetur in epiſt. quę fertur noĩe S. Hieronymi ad Heliodorum, de cuius fide inferius diſputabimus; id profitetur Beda in retract. in Act. Apoſt. cap. 1. Hoc ipſum etiã Vualfridus Strabo lib. de rebus Eccleſ. cap. 28. in fine. Id denique recentiores omnes, ac nouiſſime Molanus in libello quem ſcripſit de Martyrologijs, cap. 2. poſt Euſebium, id ipſum præſtitiſſe S. Hieronymum, iidem omnes affirmant, non quod ipſe auctor illius fuerit, ſed quod Martyrologium ab Euſebio Græce ſcriptum, a ſe translatum Latinis tradiderit: id enim Beda vbi ſupra his verbis: Adſtipulatur, inquit, & liber Martyrologij, qui B. Hieronymi nomine ac præfatione attitulatur: quamuis idem Hieronymus illius libri nõ auctor ſed interpres, Euſebius autem auctor extitiſſe narretur. Hæc Beda. Vualfridus item in eandem ſententiã hæc ait: Hieronymus Martyrologium, ſecutus Euſebium Cęſarienſem, per anni circulum conſcripſit; ea occaſione ab Epiſcopis Chromatio, & Heliodoro illud opus rogatus componere, quia Theodoſius religioſus Imperator in Concilio Epiſcoporum laudauit Gregorium Cordubenſem Epiſcopum, quod omni die Miſſas explicans, eorum martyrum, quorum natalitia eſſent, nomina plurima commemoraret. Hactenus ille; nec aliunde, quam ex dictis epiſtolis, quæ in hanc diem editis Martyrologijs præfigi conſueuerunt, quas & nos (quo de rei veritate exactior certiorque cognitio habeatur) ſuis titulis hic deſcribimus: ſunt autem huiuſmodi.

Epiſtola Chromatij & Heliodori Epiſcoporum ad Beatum Hieronymum, de opere Martyrologij colligendo.

Domino ſancto Patri Hieronymo, Chromatius & Heliodorus Epiſcopi, in Domino ſalutem.

CVm religioſiſſimus Auguſtus Theodoſius Mediolani vrbe eſſet ingreſſus, vniuerſoſq; Italiæ Epiſcopos ad ſe inuitaſſet: & ob cauſam aliquãtulorũ Epiſcoporũ, qui ex Arriana fæce ſuas animas inquinaſsẽt, inquireret: cõtigit & noſtrã paruitatẽ in eodẽ adeſſe Conc. In quo cũ dicenda dicta eſſent, & definienda definita, cæpit Chriſtianiſſimus Princeps S. Gregoriũ Cordubẽſis Eccleſiæ in eo præferre Antiſtitẽ, quod omni die, ſiue nõ ieiunãs, matutinas; ſiue ieiunans, veſpertinas explicans Miſſas, eorũ Martyrũ, quorum natalitia eſſent, plurima nomina memoraret. Factumq; eſt vt omnes ſtatueremus, ad tuam ſcribere charitatem, vt famoſiſsimos Feriales de archiuio S. Euſebij Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopi inquirens, Martyrum ad nos dirigat feſta; vt poſſimus hoc officium per tuam Sanctã induſtriã melius perfectiusq; ad honorem Dei Martyrib. exhibere. Hactenus illi.

Sequitur Hieronymi nomine epiſtola huiuſmodi inſcriptionis titulos conſignata:

Beati Hieronymi ſuper eo ipſo ad eoſdem reſponſio.

Chromatio & Heliodoro ſanctis Epiſcopis, Hieronymus presbyter.

COnſtat Dominum noſtrum Ieſum Chriſtũ omni die Martyrum ſuorũ triũphos excipere, quorum paſſiones a Sancto Euſebio Cæſarienſi Epiſcopo ſcriptas reperimus. Nam Conſtantinus Auguſtus, cum Cæſaream fuiſſet ingreſſus, & diceret memorato Antiſtiti, vt peteret aliqua beneficia Cæſarienſi Eccleſiæ profutura: legitur, reſpondiſſe Euſebium: Opibus ſuis eccleſiam

ditatam, nulla petendi beneficia neceſſitate compelli: ſibi tamen deſiderium immobile extitiſſe, vt quicquid in Republica Romana geſtum ſit erga Sanctos Dei, Iudices Iudicibus ſuccedentes in vniuerſo orbe Romano, ſolicita perſcrutatione monumẽta publica diſcutiẽdo, perquirerent; & qui Martyrũ, a quo Iudice in qua prouincia vel ciuitate, qua die, quaue perſeuerãtia, paſſionis ſuæ obtinuerũt palmã, de ipſis archiuis ſublata ipſi Euſebio regio iuſſu, dirigerẽt. Vnde factũ eſt vt idoneus relator exiſtens, & Eccleſiaſticã hiſtoriã texeret, & oĩum pene Martyrũ prouinciarũ omnium Romanarũ trophæa diligens hiſtoriographus declararet; quatenus omni die ſacrificiũ Deo offerentes, eorũ noĩa meminiſſent: ſtudẽtes, qui die ipſo quo ſacrificiũ offerretur, victores diaboli extitiſſent & martyrij ſui triũpho pollentes atq; ouantes ad Regẽ ſuũ perueniſſent Chriſtum. Hac de cauſa ſingulorum menſiũ, ſingulorumq. dierũ feſta cõſcripſimus, vt iubere dignabimini, perennẽ noſtræ paruitatis memoriã fore credẽtes, cũ diebus omnib. per tot annorũ ſpatia ſancta Sanctorũ nomina fuerint feſtiue celebrata. Et quoniã per ſingulos dies, diuerſarũ prouinciarũ diuerſarũq. vrbiũ pluſquã octingẽtorum & nongẽtorũ Martyrum ſunt noĩa noĩata: vt nullus dies ſit, qui nõ intra quingentorum numerum reperiri poſſit adſcriptus, excepto die Kalendarum Ianuarium; cõſiderans inter innumerabiles turbas lectoris animum intra vnum menſem poſſe laſſeſcere: ne id eueniat, breuiter & ſuccincte eorum, qui ſunt in ampliſſima feſtiuitate in ſuis locis tantum præ omnib. memoratus ſum, vt amputato faſtidio, vnus de omnibus ſufficiat libellus adſcriptus. Sane in prima parte libelli, omnium beatorum Apoſtolorum feſta conſcripſimus, vt dies varij non videantur diuidere, quos vna dignitas Apoſtolatus in cœleſti gloria fecit eſſe ſublimes.

Huculque epiſtola Hieronymi noĩe ſcripta: cui quidem primo aſpectu adſtipulari vr̃ & Caſſiodorus, omnib. prædictis auctoribus antiquior: in libro enim de Inſtitut. diuinarum lect. c. 32. hæc ait: Et ideo futuræ beatitudinis mores, vitas Patrũ, confeſſiones fidelium, paſſiones martyrum legite conſtanter, quas inter alia in epiſtola S. Hieronymi ad Chromatium, & Heliodorum deſtinata procul dubio repetitis, qui per totum orbem terrarum floruere, vt ſancta imitatio vos prouocans, ad cæleſtia regna perducat. Hæc ille. Ioannes Molanus, vir quidem pius & eruditus in ſua tractatione, quam ſcripſit de Martyrologiis, quamq. auctam poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecundo editi; ſicut prædictas nuper recitatas epiſtolas nõ eſſe memoratorum Antiſtitum, nec Hieronymi putat, ſed illorum noĩe eſſe ſuppoſitas; ita nec Caſſiodorum de prædicta Hieronymi noĩe ſcripta epiſt. exiſtimat intellexiſſe. Certe quidem Molani ſnĩæ haud inuitus adſtipulor, ſed quoniam prædictæ epiſtolæ tam antiquitus vñt receptæ, ac pene temporũ diuturnitate præſcriptæ, hñtq. grauem aſſertorem Vualfridum Strabonem quẽ ante annos octingentos claruiſſe conſtat, cuius de prædictis epiſtolis graue teſtimonium recitauimus: non perfunctorie tanta res tractanda vr̃, ſed de illarum fide accuratius agendum, ac ſolicitius perſcrutandum, ipſaſq; ad lapidem Lydium, ad ipſam, inquam, rerum ac temporum exactã hiſtoricam rõnem afferre atq; conferre, operæ pretiũ fuerit, vt quid verum, quid ve adulterinũ ſit perfacile dignoſci queat. Agemus ergo de ſingulis, ac in primis, quid nam quale ve fuerit Euſebij, quod dicunt Martyrologium, ſimulque tractabimus de Hieronymi verſione, ac denique de fide prædictarum epiſtolarum.

CAP. VI.

De Euſebij libro de Martyribus, ac verſione Hieronymi.

ERrare omnino certum eſt, qui exiſtimarunt Euſebii librum de Martyribus non alium fuiſſe; quam compendioſam omnium Sanctorum Martyrum collectionem, ea breuitate contextã, qua Martyrologia noſcuntur eſſe conſcripta; hicq. de cauſa illum ab eo ſcriptum librum de martyribus, eſſe a pluribus Martyrologium appellatum. Sed quam mendaciter hæc dicantur,

cantur, non aliunde, nec ab alio, quam ab ipſomet libri auctore Euſebio teſtimonium petamus. Ipſe enim in ſuis Hiſtoriarum libris de eo frequentius meminit, & qualis fuerit non obſcure deſcribit. Ac primum quidem lib. 4. c. 14. cum agit de Pionio martyre perilluſtri, hæc ait: Qualem denique & quam inſignem mortem, præter alias omnes res ab eo tanta cum admiratione geſtas, eos quibus libitum eſt cognoſcere, ad libellum a nobis de veterum ſanctorũ martyrijs, in vnum redactis editum, qui quidem omnia facta illius pleniſſime complectitur, mandamus. Idem lib. 5. c. 1. de eodem cõmentario agit his verbis: Tota illa epiſtola, ſcilicet Lugdunẽſis Eccleſiæ, quæ accuratiſſimam iſtarum rerum explanationem complectitur, in libro de Martyribus a nobis compoſito, qui non ſolum veram rerum geſtarum narrationem, ſed ẽt illuſtria virtutum exempla, ad vitam pie degendam accommodata, continet, poſita eſt: tñ quæcunque ad hoc inſtitutum ſpectare videantur, ea in præſentia ex eodem repetens, in hunc hiſtoriæ noſtræ locum colligabo. Et inferius eodem li. c. 4. in hunc modum: Perfacile (inquit) ſicut viſum fuerit, licet iſta pleniſſime cognoſcere: modo illam epiſtolam, quam in libro noſtro de Martyrib. (vt dictum eſt) poſuimus, accurate voluerit euoluere. Hæc ille. Ex quibus plane colligitur, tm̃ abeſſe, vt ille Euſebij liber de Martyribus fuerit ex Actis Martyrum in compendium redacta narratio; vt potius, reſpectu prolixitatis eius, ipſi eiuſdẽ auctoris Hiſtoriarum libri videantur fuiſſe in his, quæ ad Martyres ſpectant, illius epitome. Sed audiamus cetera, quibus eadem certiora redduntur. Idem Euſebius eodem lib. 5 c. 20. cum agit de Apollonio Senatore martyre, hæc habet ad calcem: Iſtius vero *coram Iudice* verba, & reſponſa quæ ad Perennii Iudicis rogata dabat, & orationem apologeticam apud Senatum habitam, ſi cui libitum fuerit accurate cognoſcere, ex libro noſtro, quem de veteribus Martyribus compoſuimus, manifeſto intelliget. Hactenus de eo libro Euſebius. Quantum ergo putandum eſt illud fuiſſe volumen, quod non tm̃ ipſa Acta martyrum, rogata, & reſponſa, ac cætera ad eorum martyrium ſpectantia continebat, ſed etiam ipſorum apologias, etſi non aliorum, certe *Apollonij*, deſcriptas habebat? De Apollonio verba faciens S. Hieron. lib. de *Script.* Eccleſiaſt. hæc ait: Impetrato vt rõnem fidei ſuæ redderet, inſigne volumen compoſuit, quod in Senatu legit, &c. Ex his itaque plus ſatis conſpicuo põt intelligi, qualis quantusve fuerit Euſebii de Martyribus liber. Quibus quidem in primis errores redarguuntur, qui putarunt illum non aliud fuiſſe, quam breue Martyrologium, idemq; a S. Hieronymo in Latinum conuerſum, Latinis Eccleſiis legendum traditum. Rurſum ex ipſis impoſtura detegitur eius epiſtolæ, quæ Hieronymi noĩe ſcripta, *ſuperius* eſt recitata qua dicitur Euſebius opera Conſtantini Imper. collegiſſe totius Chriſtiani orbis Martyres, eoque libro illorum certamina conſcripſiſſe. Quonam pacto, quæſo, vnus liber, volumen vnum, tot Martyrum Acta continere valuiſſet ac quorum tm̃ noĩa recenſenda vix ſufficere potuiſſet? Equidem, ſi tã prolixe, vt fecit in aliis, totius Eccleſiæ Catholicæ ab ipſo ſcribendæ fuiſſent res geſtæ SS. Martyrum; non vnus liber, non centum (audacter dicam) nõ denique mille fuiſſent ſatis: immo vſurpare liceat & illam Euangelicã hyperbolem nec ipſum mũdum capere potuiſſe eos, qui de ea reſcribendi fuiſſent, libros. Quod aũt ad Hieronymum ſpectat; nequaquã cum illis dixerimus, ipſum in Latinum tranſtuliſſe librũ illum Euſebii de Martyribus. Quin fieri potuit, vt vna epiſtola, quam de ea re conſcripſiſſe teſtatur Caſſiodorus, pergrande volumen comprehendere potuiſſet? quin potius exiſtimandum eſt, Hieronymum breui ſumma librum illum Euſebii in cõpendiũ redegiſſe, ipſumq; opus poſtea Martyrologiũ eſſe dictũ, ac Hieronymi noĩe nuncupatum. Hæc aũt etſi ſatis eſſe videãtur ad prædictarum literarum impoſturã arguendã: tamen quo nullus remaneat dubitandi locus, & cuncta ſint toto cælo lucis veritate perſpicua, age de rebus ſingulis in eis cõtentis paulo fuſius diſſeramus.

CAP. VII.

De fide epiſtolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inſcriptæ ſunt.

QVod pertinet ad epiſtolam Chromatij & Heliodori Epiſcoporum nomine ad Hieronymum ſcriptam, in primis ex eiuſdē inſcriptione impoſturā facile deteges, ſi illorum temporū loquendi generis habueris rōnem dum in ea prædicti Epiſcopi, immo ipſa Synodus (Synodi enim, quā prætexerunt noīe ſcribere profitentur) ipſum Hieronymū presbyterū appellāt Patrem, cuius quidem nomenclaturæ nullū prorſus penes illorū temporū ſcriptores exemplū inuenies, vt inſcriptione literarum, Epiſcopi, vel ipſa Synodus preſbyterū cuiuſuis meriti dicant Patrem, cum alioqui & ampliſſimarum ſedium Epiſcopos, & Patriarchas nonniſi fratres cōſueuerint appellare. Habetur mentio in eadē epiſt. de quodam Concilio ex totius Italiæ Epiſcopis Mediolani Theodoſio Imp. præſente coacto. Verum iſtud cōmodum eſſe, nō dubites, qui.n. fieri potuit, vt tā celebris Synodus ſine ſcriptorum monumentis exciderit, ſic ſilentio fuerit obuoluta, vt nullus illorum temporum ſcriptorum, quorum ſane haud exiguus fuit numerus, nec noīe tenus eius meminerit? Sed hæc manifeſtiora reddentur, ſi lucubrationum Hieronymi tpis exacta rō habeatur. Qñ, rogo, volunt illā Synodum coram Theodoſio Mediolani congregatam? num cum primum aduerſus Maximum tyrānum pugnaturus, Conſtantinopoli anno X. ſui Imperij in Italiam venit? certe id dici nō poſſe, quæ S. Hieronym. ſcribit, vehementer repugnant: dum.n. in lib. de Script. Eccleſiaſt. ad calcem cunctas quas hactenus vſq. ad annum XIIII. eiuſdem Theodoſij Imp. elaboraſſet lucubrationes receſet, nec verbum quidem de conſcripto, vel a ſe translato lib. illo de Martyrib. habet, quem ſtatim poſt illam Synodum ſcriptū eſſe, illæ ipſæ recitatæ epiſtolæ indicant, ex quibus ſatis apparet, dictam Synodum commentitiam ad primum Theodoſij Mediolanum aduentum non poſſe referri. Quod ſi ad ſecundum aduentum eius (bis tm̄ poſt adeptum Imperium in Italiā veniſſe, certum eſt) qñ iterum ad expugnandū Eugenium tyrannū ex Oriente in Italiā deſcendit, eandem Synodum Mediolani celebratam eſſe dixerint, certe rō temporum cōtradicit: Deſcendit Theodoſius in Italiam cum exercitu anno XVI. eodemq. vltimo ſui Imperij, decertanſque cum Eugenio, ſexta die Septembris illam obtinuit, inde Mediolanum ſe contulit, quæ autem tunc ab eo illic ſunt facta vſq; ad diem xvij. Ianuarij, qua ex hac vita migrauit, Ambroſius ea oratione quam habuit in eius funere, & alij illorum temporum ſcriptores exacte deſcribunt: adeo vt nullum eiuſmodi cogendi Concilij reliquum fuiſſe tempus appareat. Ex his itaq. totum illum cōmentum de literis ex prædicta Synodo datis, alijſq. rebus quæ ijſdē continentur epiſtolis, plane clara luce detegitur, vt qđ in illis hr̄ de Gregorio Epiſcopo Cordub. matutinas, ac veſpertinas Miſſas agente. Auguſt. etenim, qui ijſdem temporibus vixit id tantum quinta feria maioris hebdomadæ in cęna Domini in Eccleſia Catholica fieri cōſueuiſſe, teſtari videtur, ſcribens ad Ianuarium epiſt. 118. c. 5. Licet ſciamus olim temporib. Cypriani, matutinum ac veſpertinum ſacrificium in Africa offerri, in vſu fuiſſe, vt idem Cypr. teſtatur ad Cæcilium ſcribens epiſt. 63. edit. Pam. quem morem apud Aegyptios tantū perſeueraſſe, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. c. 19. Quamuis etiā ſciamus in Concilio Agathenſi ſecundum recentiorum lectionem haberi mentionem de Miſſis matutinis & veſpertinis, & ex eo c. 15. diſt. 15. Sed in hæc non obnitimur, cum ſciamus Eccleſiaſticorum rituum diuerſam fuiſſe diuerſarum Eccleſiarū conſuetudinem. Deprehenditur & in eo de Gregorio impoſtura, dum dicitur; ipſum ēt ieiunij tpe celebraſſe natalitia Martyrū: diuerſam quippe ab his fuiſſe Eccleſiæ conſuetudinem, teſtantur antiqui canones, vt Con-

cil.Loadic.51.apud Matt.collect.c.48.& 33.q.1. Non licet in quadrag. Quod inſu per tam in dicta Epiſcoporum epiſtola quam in ea quæ ad eoſdem Hieronymi nomine reddita habetur, Euſebius Epiſcopus Cæſareæ ſanctitatis elog o cõmendatur, pro monſtro quidem hr. Etenim et ſi olim ſanctitatis titulus cõior eſſe videretur, vt non ſolum(vt hodie) illis tribueretur Chriſtianis, qui vita functi in cælo regnant cum Chriſto,ſed & quibuſcunq. laudabilioris vitę fidelib. datum tamen aliqñ homini hæretico,nemo dicere iure poterit. At vero quibus titulis idem Hieronymus Euſebium ipſum noïare conſueuerit, ab ipſo audiamus, qui ad Pammachium ſcribens epiſt.65. hæc de eo: Impietatis Arrij apertiſſimus propugnator eſt, &c. In fine etiam plura habet in eandem ſententiam. In Apologia aduerſus Ruffin. lib 1. hæc de eodem: Euſebius Epiſcopus Cæſarien. Arrianæ quondã ſignifer factionis. Et lib.2. eundem principem Arrianorum appellat. Idem ad Creſiphontem agens de ſcriptis ipſius:Eum(inquit) fuiſſe Arrianum,nemo eſt qui neſciat. Et ad Minetium epiſt.152.ipſum erraſſe in dogmatũ veritate,aperte teſtatur. Ecce tibi quibus titul.s, & quã diuerſis a præconio ſanctitatis Euſebius a Hieronymo nuncupetur, vt ex his ſaltem liquido cognoſcas, alium longe diuerſum a Hieronymo fuiſſe epiſt. illius auctorem,quem(etſi aliud non eſſet,ac cætera de eoddm conſentirent) ab eo eſſe longe diuerſum,ex dicendi ſtylo,nõ eſt,qui eum epiſt. legens facillime non cognoſcat. Hæc de verbis. Quod ſi res ipſas in ea conſcriptas diſquiras,magis magiſq. impoſturam intelliges. Si. n. vera ſunt,quæ inter Conſtantinum. Auguſtum,& Euſebiũ acta idem auctor enarrat,quæ tanta modeſtia in Euſebio,qui ſuarũ laudum egregius prædicator ſemper eſt viſus,vt illa ſilentio prætererit cũ eadem ſæpius repetendi,quoties agit de lib. a ſe de Martyrib. ſcripto,opportuna ſe daret occaſio? Conſueuit.n.ipſe res a ſe cum Conſtãtino geſtas narrare,extollere,eaſdemq. ſæpius inculcare, vt de vita Conſtãtini lib.1.c.44.& 45. lib.3.c.57.58.59. & 60. & lib 4. c.33.34. & 35. Qđ demum auctori(quiſquis ille fuerit) in eadem epiſt.excipit de Kal Ian. quaſi ea die nullus paſſus ſit Martyr, quã mendax ac friuola ea ſit de Kalendis exceptio, *conſule* quæ inferius notantur die 1.Ian.B.Hæc iam ſatis (etſi alia quoq; ſupereſſent) ad coarguendam prædictarum epiſt. falſitatem ſufficere exiſtimamus.

CAP. VIII.

De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto.

PVtarunt nonnulli (vt vidimus) primum oïum Martyrologij ſcriptorem Euſebiũ fuiſſe:quem quidem nec Martyrologiũ ſcripſiſſe, ex eiuſdem auctoris ſæpe iterata atq; teſtata ſnĩa ſuperius demonſtrauimus: ab ipſo.n. acta SS. Martyrum copioſiſſime fuiſſe conſcripta, & non compendioſam de illis narrationem,vt communi loquendi vſu Martyrologium dici poſſit, ſatis eſt ſuperius declaratum. Quod ſi ob id tantum, quod ſcripſerit res geſtas Martyrum, Martyrologij auctor dicendus eſt: cur non potius eadem ex cauſa in eo genere S. R. E. Protonotarijs primæ ſunt deferendæ, ijdemq; dicendi, conſcribendi Martyrologij primi auctores? ipſi.n.(vt in noſtræ narrationis exordio dictum eſt) initio naſcentis Eccleſiæ ſub Clemente Romano Pontifice id locupletius,ac diligentius præſtiterunt: quorum etſi exciderint commentarij, omnia ſaltem Martyrum, quæ in Romano Martyrologio hactenus recenſita reperiuntur,integra remanſiſſe,nemo negarit. Vnde merito iureque dicere poſſimus, non a Hieronymo,non ab Euſebio,ſed ab ipſis S.R.E. Protonotarijs, iam inde temporib. S. Clementis Papæ, Romanum Martyrologium originem ducere,& initiũ auſpicari: quod diuerſis tpibus (vt auctus eſt ſubinde Martyrum atque aliorum ſanctorũ numerus) incrementũ accepit,ac in primis ex ſcriptione illa Hieronymi,

quam Caſſiodorus vbi ſupra c. 32 appellat epiſt. perbreuem certe fuiſſe libellum, Viuardus in ſui martyrologij præfatione teſtatur: putamus etenim, etſi non antea, tunc ſaltem Orientalis Eccleſiæ Martyres eidem acceſſiſſe: quos.n. ex Euſebio Martyres Hieronymus ſummatim collegit, maiori ex parte fuiſſe Orientalis Eccleſiæ, facile poteſt intelligi. Quidnam vero, qualeve fuerit Martyrologiū Romanum ſic auctum, S. Gregorius Papa ſcribens ad Eulogium Epiſcopū Alexand. epiſt. 29. lib. 7. Ind. 1 exactam in hæc verba reddidit rōnem: Nos (inquit) pene oīum Martyrum, diſtinctis per dies ſingulos paſſionibus, collecta in vno codice noīa habemus, atque quotidianis dieb. in eorum veneratione Miſſarum ſolemnia agimus, non tñ eodē volumine quis qualiter ſit paſſus, indicatur, ſed tñ locus, & dies paſſionis ponitur. Vnde fit, vt multi ex diuerſis terris, atq; prouincijs per dies (vt prædixi) ſingulos cognoſcantur martyrio coronati. Sed hæc habere vos beatiſſimos, credimus. Hactenus Gregorius; qui dum ait, ſe exiſtimare eandem collectionem Martyrum, quā nos martyrologium dicimus, atque ac Romæ reperiri apud Eulogium Epiſcopum Alexand. & alios collegas, ſatis inſinuare vr̄ fuiſſe in vniuerſali Eccleſia, ac ēt ex parte declaratam cōionem ſanctorum, vt quos Romana coleret, eoſdem & cæteræ longæ poſitę venerarentur Eccleſiæ. Hoc ipſum ſimplex abſq. alio additamento Rom. Martyrologium, idemq. perbreue, in quo tm̄ nomina Martyrum locus, ac dies paſſionis poſiti haberentur, eſt illud ipſum cuius meminit Ado in ſui Martyrologij præfatione his verbis: Huic operi vt dies Martyrum veriſſime notarentur, q̄ confuſi in Kalendarijs ſatis inueniri ſolent, adiuuit nos venerabile, & perantiquum Martyrologium ab vrbe Aquileia cuidam S. Epiſcopo a Pontifi. Rom. directum, & mihi poſtmodum a quodam religioſo fratre aliquot dieb. pręſtitum, quod ego diligenti cura tranſcriptum poſitus apud Rauennam, in capite huius operis ponendū putaui. Hæc Ado. Porro in omnibus quę viderim Martyrologijs Adonis impreſſis, illud ipſum Roma acceptum deſideratur. Egregium certe, ac viris eruditis dignam optatamq. manaſſet operam Moſander, ſi eiuſmodi illuſtre vetuſtatis monumentū, quod in ſuo manuſcripto Adone haberi teſtatur, vna cum ipſo Martyrologio Adonis, quod poſt Surium ad ſeptimum tomum Vitarum Sanctorum adiecit, edidiſſet. Cæterum poſt hæc Rom. Martyrologij diuerſa eſſe cęperunt exemplaria: quorum alia abſq. additameno, in eadem, qua ſunt ſcripta, ſimplicitate remanſerunt, alia aūt alias, ac diuerſas in dies acceſſiones acceperunt, ac in primis, vt non tantum (quod habet Gregorius) ipſa nomina Martyrum, diem, locaque paſſionū contineret; ſed (quod deſiderari videbatur) quid quis ſit paſſus, ſæpe perbreuiter narraretur, auctumq. inſuper eſt ſanctorum numero, alijs ſuperadditis Martyribus & Confeſſoribus, cum diuerſarum Eccleſiarum particulares Martyres, quorum annua celebritate natalitia agerentur, Martyrologio illi antiquo coniugerentur. Cum aūt nō æquè omnes ab omnib. adderentur Eccleſiis (de omnibus n. oīum Eccleſiarum Martyribus ſimul agere, viſum eſt nimis prolixum, atque laborioſum) inde accidit, vt quot eſſent Eccleſiæ, totidem fere haberentur Rom. Martyrologii exemplaria, eademq; inter ſe diuerſa. Nam (quod ſatis ſit in exemplum adduxiſſe) Eccleſia Principis Apoſtolorum in Vaticano, diuerſo a cæteris Vrbis Eccleſiis, prædicta ex cauſa vtebatur Martyrologio, quod Manuſcriptum in eiuſdem Eccleſiæ bibliotheca hactenus aſſeruatur. Verum cum non tantum eſſent inter ſe diuerſa, ſed mirum in modum deprauata: optime conſultum eſt, vt ſicut Catholicæ fidei vnitate omnes Eccleſiæ vnum corpus ſunt in Chriſto ſub vno viſibili capite coagmentatæ, ita etiam vno eodemq. emendato, ex aliiſq. aucto vtentes Martyrologio, eadem cōione ſanctorum, vno eodemque ritu, atque vno ſpiritu pariter omnes in ſanctis ſuis Deum collaudarent. Scimus in eo reſtituendo piorum ac eruditorum virorū ſudaſſe ingenia; ſummaq; adhibita diligentia, antiquorū multiplicium exemplarū collatione,

qui

qui irrepſiſſent errores, ac menda eſſe emaculata atq; purgata: ita tñ, vt ab illo antiquo ſimplici ac minus affectato dicendi genere, quantum licuit, recedere, non placuerit. Tantum enim venerandæ antiquitati noueris eſſe tributum, vt nõ verba, ſed errores diſplicuiſſe cognoſcas. Habentur in eo ex omnibus Chriſtiani orbis prouincijs collecti Martyres. Ipſa etenim Romana Eccleſia, quæ Apoſtolica auctoritate cæteris præeſt, & materna charitate fideles omnes ſuos filios eſſe nouit non tantum Romæ paſſos Martyres cenſuit eſſe ſuos, ſed oẽs vbiq. gentium ſe cum dolore peperiſſe congaudens materno fouet amplexu, & quot ſcit coronis triũphalibus auctos, in cœleſti gloria collocatos, debito religionis obſequio veneratur. Verum non datur ſingillatim ſingulorum nomina recenſere: tum quod (vt ait S. Greg. hom. 27. in Euang.) ipſi ſancti Martyres Deo numerabiles, nobis ſuper arenã multiplicati ſunt; quia quot ſint, a nobis comprehendi non poſſunt: nouit enim eos tantum ille, qui (vt habet Pſal 145.) numerat multitudinem ſtellarum, & omnibus eis nomina vocat: tum etiam quod ex inſtituto antiqui ritus Eccleſię, breuitati eſſet conſulendum. Nec eſt pręterea, quod quis miretur, ſi in eodem ipſo de quo agimus Romano Martyrologio clariſſimos illos Martyres videat prętermiſſos, quos noſtro ſęculo obtuendam propagandamq. Catholicam fidem, pœnas atrociſſimas, ſi qui alij olim Martyres, in Anglia potiſſimum atq. in Gallijs ab hæreticis paſſos, & in cælum (vt par eſt credere) inter alios Martyres æquali ſcimus triumphi gloria cooptatos: nec inſuper illos inueniat recenſitos, qui velut tonitrui filii, in ſimilitudinem fulguris coruſcantis nouo Orbi Euangelico lumine illuxerunt, ac fidei cauſa martyrium ſubiere. Non enim (vt apparet) fuit in præſens Romanæ Eccleſiæ inſtitutum, nouum conſcribere Martyrologium, ſed vetus (vt diximus) ex veteribus exemplaribus reſtituere. De quo etiam illud neceſſario lectorem monendum putamus, Romani Martyrologii triplicem hactenus in Vrbe eſſe factam editionem, eiuſq. primam & ſecundam eſſe mendoſam nec ſatis dignam quæ iterum prælo tradatur: quod cuius culpa acciderit, libentius ſilentio pręterimus. Tertia editio purior eſt atque ſincerior, facta anno Domini milleſimo quingenteſimo octogeſimoquarto: illi enim tantum, vt legitimæ atque germanæ, acceſſerunt litteræ Apoſtolicæ, datæ die decimaquarta Ianuarii, eodem anno: cui etſi ex noſtris Notationibus leuis certe aliqua acceſſit emendatio, vel ſi quid additum reperitur (quod quidem perraro factum inuenies) id nos eius, cuius ſumma eſt in Eccleſia auctoritas, conſtanti voluntate feciſſe, lector intelligat.

CAP. IX.

De cæteris antiquis Martyrologijs.

ET ſi hac in re noſtrum præcipuum inſtitutum ſit de Romano duntaxat Martyrologio agere: tamen ab eo alienum nõ putamus, ſi ſummatim, & reliquorum meminerimus; cum præſertim eadem omnia ab ipſo ducant originem, ab eoque veluti e fonte riui, dimanẽt. Habet, ſi quis plura quærat, eius argumenti luculentã piamque valde ac eruditã lucubrationem. R D. Ioannis Molani Theologi Louanienſis, quam in ſecunda ſui Vſuardi editione poſuit, Appendicis de Martyrologiis titulo prænotatam; de qua illud, quod dignum admiratione videtur, lectorem cõmonendũ putamus: Cur nempe ille de cunctis Martyrologiis eruditam inſtituens tractationem, de Romano tamen Martyrologio agere prætermiſerit? Id quidem non iniuria, vel (quod procul abeſt a viro pientiſſimo) dolo malo factum noueris, ſed quod exiſtimauit Romanam Eccleſiam nõ alio quam Vſuardi vti Martyrologio: id enim ipſe teſtatur eodem libello cap. 4. ſicque agens de martyrologio Vſuardi, ea ratione & Romano ſatisfactum putauit, credidit enim nullum aliud reperiri Romanum martyrologium ab eo, quod typis excuſum Venetus, ſcriptum, emendatum, editumq. habetur, auctore Alexandro de

Pere-

Peregrinis presbytero Brixienſi. Prætereunt enim Molanum quã plurima antiqua manuſcripta Romani Martyrologij exemplaria; ex quibus, quodnam, qualeve eſſet germanum ipſum Romanum Martyrologium, intelligere certius potuiſſet. Tolerabilis quidem, & venia dignus error; cum ipſe tam longe poſitus ea neſciuerit, quæ illi, qui Romæ agunt, vix magno labore, peruigili diligentia, & ſumma ſunt induſtria conſecuti. Gauiſus vero non mediocriter fui, cum nuper opportune admodum, accincto iam ad ſecundam editionem typographo, cõiecturam ſuſpicionemque hanc meã ex litteris R. D. Henrici Grauij Theologi Louanienſis minime vanam aut inanem fuiſſe cognoui. Scribit is enim ad me, R. D. Molanũ accepto iam recens edito Romano Martyrologio, notationes mox ſuas, quas in Vſuardum iam pridem ſcripſerat, probe recognitas auctaſq eidem Martyrologio attemperaſſe atque accommodaſſe, ſed eo præmatura morte ſubtracto, minus facere licuiſſe. Quæ proinde mihi cauſa fuit, vt apud prædictum D. Grauium per litteras agere cœperim, vt eruditiſſimi viri monumentum edere non prętermitteret: ita enim futurũ, vt duorum vel trium concurrente teſtimonio, veritati poſſit firmius eſſe conſultum. Equidem tãti viri de Eccleſiæ Dei, & veritate Catholica optime meriti, nec breuem ſchedulã deperire æquanimiter patior: cui (dicã ingenue) iſthæc omnia hac ex parte accepta fero, quod in denſiſſimam ſiluam primus ipſe ingreſſus, mihi alijſq. aditũ patefecit: quo ẽt nomine cũ ego, tum eruditi oẽs plurimum ei debere, lubenter agnoſcimus, & confitemur. Id hoc loco inſerere viſum fuit, partim boni viri memoriæ cauſa, partim ne quis eius conſilij ignarus, ſecus quam ſe res habeat, factũ eius accipere aut interpretari fortaſſe poſſit. Verum ea de re hactenus: iam ad inſtitutum redeamus. Poſt Martyrologium Romanũ, quod æque, & Hieronymi nomine olim editum reperimus, illud Bedæ primo loco ponitur, de quo auctor Catalogi Scriptorum eius, qui hr̃ excuſus poſt præfationem eiuſdem Bedæ lib. de temp. hęc ait: Martyrologium ſcripſit de natalitijs Sanctorũ diebus, in quo omnes quos inuenire potuit non ſolum qua die, verũ quo genere certaminis, vel ſub quo Iudice vixerint diligenter adnotare ſtuduit. Hæc ibi. Mea quidem ſnĩa nihil aliud Beda feciſſe videtur, niſi quod Romanũ Martyrologium, cuius (vt vidimus) S. Greg. meminit, in Angliam per Auguſtinum vel ſucceſſores allatum, aliquibus additionibus auxit; quas aliquanto prolixiores fuiſſe, argumento ſunt ea, quæ ex eodem recitat Amalarius de offic. Eccleſiaſt. lib. 2. c. 24. & de Ord. Antiph. c. 28. aliquot tñ dies nominibus Martyrũ vacuos reliquiſſe (cauſa aũt ignoratur) eoſq. Flori additamentis ſuppletos, Ado in ſui Martyrologij præfatione teſtatur. Meminit eiuſdem Flori Vſuardus, nec non & Sigebert. de vir. illuſt. c. 94. Fuit Monachus ordinis S. Benedicti in monaſterio S. Trudonis Leodienſis diœceſis, vt teſtatur Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. c. 44. Poſt Bedam ac Florũ, poſt annos circiter ſeptuaginta, tpibus Caroli Magni, Vſuardus & ipſe Monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus (vt de eodem tradit Trithemius) ſcripſit Martyrologium, & quod ab alijs prætermiſſum vidiſſet, adiecit: id enim ipſe ſua præfatione teſtatur, dum ait: Venerabiliũ Hieronymi ſcilicet & Bedæ presbyterorum pijs quãuis & ſuccinctis ſuper hoc prouocabar deſcriptis; quorum prior breuitati ſtudens, alter vero quamplures Kalendarũ dies intactos relinquens, multa inueniũtur huius operis prætérijſſe neceſſaria: quos tñ ſecutus, cenſui & Flori, memorabilis viri, latiora iam in eo ipſo negotio ſequi veſtigia, præſertim in ſecundo eiuſdem libro; ibi enim multa quæ in priori omiſerat, & correxit, & addidit, & ſi quid, pręter quod ab illis accepi, hoc tempore auctũ vel mutatũ eſt, ſagaci a me indagine id perquiſitũ agnoſci poterit. Hæc Vſuardus: quibus conſtat, non tantũ cæterorum antiquorum Martyrologia ab eo fuiſſe per ſuum aucta, ſed ẽt emendata. Poſt annos ab his circiter quinquaginta Vuandelbertus diaconus, & monachus Prumienſis cœnobij, qui claruit ſub Lothario Imp. anno Dñi 850. inter illorum tem-

porum

porum poetas non ignobilis,heroico carmine Martyrologium ſcripſit, cuius meminit Sigebert.de vir illuſt.c.130.& Trithem. pluribus lib.de vir.illuſt.ord.S.Bened.c.36.Putatur illud ipſum eſſe,quod apud Bedę tomum primū legitur ſub titulo Ephemeridum Bedæ,ſed cum in eo nonnulla recenſeantur,quæ poſt Bedæ tempora contigerunt,certe Bedæ non eſſe exploratum habetur. Poſt prædictos,Ado Epiſcopus Treuirenſis,vir laudatiſſimus,qui claruit tpibus Gregorij Papę Septimi,& ipſe locupletius ſcribens Martyrologium, non tantū quæ ab alijs viderentur pretermiſſa ſuperaddidit,ſed & quę a cæteris breuius dicta eſſent de paſſionibus Martyrum,fuſius enarrauit. Qui aūt poſt hæc diuerſis tpibus in eodem ſcribendi genere verſati ſint (quoniā de antiquioribus tm̄ agere animus eſt)qui ſcire cupit, conſulat prædictum Molani libellum. Cæterum ſi quis horum oīum quæ nobis ſunt recenſita Martyrologia,& quæ poſtea acceſſerunt,originem petat, & ad ſuū principium reducere velit: omnia e Romano,velut ex trunco ramos producta eſſe cognoſcet, quæ ēt ſi(vt de fluminibus accidit, quæ cū e ſuo fonte modica ſcaturigine fluant, licet maiorum fluminū acceſſione turgeſcant,tñ nomen,quod ab eo acceperant,non tm̄ non amittunt,ſed cōicant cæteris)ſic a ſuo principio nomen ſumerent:predicta oīa,nō Hieronymi,non Bedæ,vel Flori,non Vſuardi, Adonis, aliorumve nōie eſſent inſcribenda,ſed Romani Martyrologij ab hoc vel illo aucti,eſſent potius titulo conſignāda.

CAP. X.

De falſis hæreticorum martyribus, eorumdemque pſeudomartyrologijs.

His iā de Romano Martyrologio enarratis, & e claris puriſque Eccleſiæ Catholicæ fontibus ductis,ac quæ quiſque prius ſequi debet oſtenſis, non ab re fore exiſtimamus,immo operæ pretium ducimus,ſi & de falſis martyribus,atq; pſeudomartyrologijs ab hæreticis ſcriptis agamus: ac primū oſtendamus, nuſquā gentiū, niſi in Eccleſia Catholica eſſe cum corona martyrium.Haud. longior vel ambigua de huiuſmodi quęſtione diſputatio eſſe poteſt,quam Apoſtolus,iam prolata ſnīa,definiuit, dū ad Corinthios ſcribens.1.c.13.hæc de ſeipſo(ne cuiuſuis meriti ſibi homo blandiatur)ait: Si tradidero corpus meum,ita vt ardeam,charitatem autem non habuero,nihil mihi prodeſt.Sic ille, & non aliunde quam ex lege Chriſti apud Lucam aientis cap.11.Qui non eſt mecum,contra me eſt,& qui non colligit mecum, diſpergit. In eādem ſententiam plura in Conſt. Clem.lib.1.cap.9.Sed audiamus,quid de his ſcribat S.Cyprianus ad Antonianum epiſt.52 edit. Pamel. Si(inquit)ab Eccleſia dure & crudeliter ſegregatus ad Gentiles ſe vias & ſæcularia opera cōuertat, vel ad hæreticos & ſchiſmaticos reiectus ab Eccleſia, tranſeat, vbi etſi occiſus propter nomen poſtmodum fuerit extra Eccleſiam conſtitutus, & ab vnitate atque charitate diuiſus, coronari in morte nō poterit.Et in fine: Apoſtatæ vero & deſertores,vel aduerſarij & hoſtes,& Chriſti Eccleſiam diſſipantes,nec ſi occiſi pro nomine foris fuerint,admitti, ſecundum Apoſtolum,poſſunt ad Eccleſiæ pacem,qñ nec ſpiritus,nec Eccleſiæ tenuerunt vnitatem.Hæc ibi. Idem ad Cornelium Papam epiſt.54.Idoneus(inquit)eſſe nō poteſt ad martyrium,qui ab Eccleſia non armatur ad prælium,&c. Et ad eundem epiſt.57. Non eſt quod ſibi in confeſſione nominis blandiatur, cum conſtet, ſi occiſi huiuſmodi extra Eccleſiam fuerint, fidei coronam non eſſe, ſed pœnam potius eſſe perfidiæ,nec in domo Dei inter vnanimes habitaturos eſſe,quos videmus de pacifica,& diuina domo furore diſcordiæ receſſiſſe. Hæc & alia in eamdem ſnīam ad Iubaianū epiſt.73.de orat.Dominica,& de vnit.Eccleſiæ ſæpius ingerit; vt cum ait: Eſſe Martyr non pōt, qui in Eccleſia non eſt: ad regnum peruenire non poterit,qui eam,quæ regnatura eſt,derelinquit. Et paulo poſt: Cū Deo manere nō poſſunt,qui eſſe in Eccleſia Dei vnanimes noluerūt: ardeant licet flammis, vel ignibus traditi, vel obiecti beſtijs animas ſuas ponant; non erit illa fidei corona,ſed pœna perfidiæ,nec religio-

ſæ vir-

ſæ virtutis exitus glorioſus, ſed deſperationis interitus: occidi talis pōt, coronari nō pōt. Hæc Cyprianus, & alia plura eodem argumento. Eadem Optatus Mileuit. contra Parmenian. lib. 3. cum ait: Si ſupra memoratos videri Martyres vultis, probate illos amaſſe pacem, in qua prima ſunt fundamēta martyrij, aut dilexiſſe Deo placitā vnitatem, aut habuiſſe cū fratribus vnitatem, ſine qua nullum vel noīe poteſt vere eſſe martyrium, &c. Hæc ipſa S. Aug. agens contra Donatiſtas, ſexcentis fere locis inculcat, quæ breuitatis cauſa enumerare prætermittimus. Hæc Ioannes Chryſoſt. & Hier. dixere, ac omnes quotquot fuerunt in Eccleſia Catholici Patres. Sed quid amplius? Dei Eccleſia ſicut oēs reſpuit hæreticos pſeudomartyres, ſic non oēs recipit cōionis Catholicæ, qui videntur Martyres ſed eos tantum, quos ſicut fide, ita & charitate nouit eſſe probatos. Nam & in his multæ ſubeſſe poſſunt cauſæ ſubeundi martyrium, quæ Deo diſplicent; quales erāt illi, quorum meminit S. Aug in Breuic. collat. diei 3. cap. 13. In eamdem ſnīam S. Hieronymus in comment. in epiſt. ad Gal. lib. 3. c. 5. hæc ait: Vide quantum bonum ſit charitatis, ſi ita martyrium fecerimus, vt noſtras velimus ab hominibus reliquias venerari, ſi opinionem vulgi ſectantes, intrepidi ſanguinem fuderimus, & ſubſtantiā noſtrā vſque ad mendacitatem propriā dederimus; huic operi non tam præmium, quā pęna debetur, & perfidiæ magis tormenta ſunt, quā corona victoriæ. Hęc ibi, & eadem fere infra cap. 4. A cultu talium pſeudomartyrū auocat Fideles Conciliū Laodicenū can. 34. itemq; Conciliū Carthaginenſe primum can. 2 his verbis Martyrū dignitatem nemo prōfanus infamet, neque ad paſſiua corpora, quæ ſepulturæ tm̄ propter miſericordiam Eccleſiaſticam commendari mandatū eſt, redigat; vt aut inſania precipitatos, aut aliquo tali pacto, aut alia rōne peccati diſcretos, non ratione vel tpe competenti, quo martyria celebrantur, Martyrum nomine appellet. At ſi quis ad iniuriā Martyrū, claritati eorum adiungat infamiā, placet eos, ſi laici ſint, ad penitentiā redigi; aut ſi ſunt clerici, poſt commonitionem & poſt cognitionem honore priuari. Vniuerſi dixerunt: Recte ſtatuit ſanctitas veſtra, hoc & ſingulis Concilijs ſtatutū eſt. Hactenus Conc. Carthag. tempore Conſtantis filij Conſtantini Imp. Docuerunt hoc ipſum exemplo, & ipſi ſancti Martyres, qui ad vltimum vſq; ſpiritū cum hereticis, qui Chriſtianæ fidei cauſa eodem detinebantur incluſi carcere, licet breui ſupplicium ſubituri martyrij, cōicare vel ſaltem verbo recuſabāt, vt teſtatur Apollinaris Hierapolis Epiſcopus, antiquus Theologus, apud Euſebium hiſt. lib 5 c. 15. in fine. Cum aūt viderent hæretici Catholicam Dei Eccleſiā ſpiritualibus chariſmatibus affluentem, innumeriſque ſanctorum Martyrum trophæis nobilitatā, eius gloriā æmulantes, & ipſi Martyres fingere, pſeudomartyres habere, & falſa Martyrologia conſcribere ſtuduerunt Qui eiuſmodi laborarunt inſania, fuerūt in primis Marcionitæ, ac ſubinde Cataphrygæ, qui & Montaniſtæ ſunt appellati; de quibus idem qui ſupra Apollinaris hæc ſcribit: Cum iam oīa illorum argumenta, quæ ſupra poſuimus, ſint penitus confutata, & nihil habeant quod dicant amplius; ad Martyres confugiunt, ſeq; affirmant cōplures habere Martyres, atq; hoc certum argumentū eſſe virtutis & potentiæ, quę eſt in prophetico illorū ſpiritu. Cæterū iſtud (vt videtur) à veritate alieniſſimū eſt, etenim nō pauci aliarum hæreſum propugnatores permultos venditāt ſe habere Martyres, non tn̄ propterea illis conſentiemus, neque illos veritatem penes ſe habere fatebimur. Qui primi ex Marcionis hæreſi Marcionitæ vocati ſunt, permultis ſe Chriſti Martyribus abundare predicāt, ſed tn̄ Chriſtum ipſum (vti veritas poſtulat) minime confitentur. Hæc ille apud Euſebium hiſt. lib. 5. c. 15. Porro ijdem, aduerſus quos ſcribit, Cataphrygæ, quò maiorem Martyrum numerum coagmentarent, quaſi ex Paracleto iactabant, non eſſe fugiendum tpe ingruentis perſecutionis, vt habes nō tantum expreſſum, ſed & defenſum a Tertulliano, dum & ipſe ijdem mali ſpiritus agitaretur furoribus, eo libro cuius eſt titulus, De fuga in perſecutione. Cæterum qua-

les fue-

les fuerint eiuſmodi nebulones qui martyrii gloriam venabantur, ſatis ſit in præſentiarum in exemplum adducere Alexandrum pſeudomartyrem, de quo Apollonius, clarus inter antiquos ſcriptores Eccleſiaſticos hæc ſcribit apud Euſebiũ hiſt. lib 5 c. 17. Vt non de pluribus verba faciamus, dicat nobis ipſa propheti ſſa de Alexãdri facinoribus, qui ſe martyrem prędicat, & quē ipſa conuiuio excepit familiariter, quem etiam alii cõplures adorant, cuius latrocinia, & alia flagitiorum genera, pro quibus debitas pœnas perſoluerit, nihil noſtra intereſt commemorare, præſertim cũ in ipſis tabulas publicas ſatis accurate relata ſint, &c. Proſequitur ſcelerum eius longiorem hiſtoria. Eiuſmodi erant & pſeudomartyres Nouatiani, in quos ſæuè Cyprianus inuehitur. Quid memorem Euphemitas hæreticos qui ob multitudinem ſuorũ pſeudomartyrum, Martyrianos ſeipſos cognominarunt? Agit de his Epiphanius in Panar. hęreſ. 80. Norunt oēs & Donatiſtas, quibus etſi tpe pacis Eccleſię deficeret perſecutor. adeo inſani martyrii gloria capti erant, vt ſpontanea diligerent præcipitia, vel mille modis aliunde ex induſtria neces voluntarie comparatas oppeterent, de quibus optatus Mileuitanus, Auguſtinus ſępiſſime, ac ēt Theodoretus ſcripſerunt. *Habuerunt* & Arriani pſeudomartyres; inter quos excelluit execrãdus ille carnifex Georgius pſeudoepiſcopus Alexandrinus, de quo ſcribit Epiphan. in Panar. hęreſ. 76. contra Anomęos. Nec hiſce monſtris caruere Priſcillianiſtę. At omnes recenſere longũ nimis eſſet. Sed diſſimulare non poſſumus noſtri ſęculi hęreticorũ extremam dementiam, qui (proh dolor) apoſtatarum, ſacrilegorum, ſicariorũ, flagitioſorum, turpiſſimorum, ac deniq; omnibus ſordibus inquinatorum hoĩum catalogum texentes & ipſi pſeudomartyrologia conſcripſere, Augię plane ſtabulum. Sed quid mirum? Habent veſpę ſicut & apes (inquit Tertullianus aduerſus Marcionem lib. 4.) fauos ſuos, quę etſi in cellularum conſtructione illas omnino imitari videntur, tamen nõ ſicut illę in vnam eandemq; domum cõueniunt, carent.n alueario. quia neſciunt vnitatem, nec inſuper mel, quod illuc inferãt, habent: ac licet fauũ ſummo labore cõfecerint, cellulas cellulis intexendo; tñ inanis, aridus, ac melle vacuus ſemper eſſe conſpicitur. Porro fauus mellis in Eccleſię alueario tantummodo reperitur, quem vna cũ parte piſcis aſſi poſt reſurrectionē Chriſto obtulerũt Apoſtoli, de quo & ſcriptum eſt in Cant. c. 4. Comedi fauum cum melle meo: quem & a ſanctis martyribus in perſecutorum rabie coagmentãdum (quod habet Iud. c. 14.) fauus ille mellis ex ore leonis a Samſone depromptus, typice demõſtrauit. Sic etenim fauus Eccleſię eſt melle plenus, vt ſcateat; ſic ſacris chariſmatibus affluens ac redundans, vt effluat. Audi quid vertex ille Theologorum S. Greg Nazianz. de Catholicę Eccleſiæ martyribus dicat, ſcribens in Iulianum Apoſtatam: Ab his dæmones pelluntur, & morbi curantur, quorum apparitiones, & prædictiones, quorum vel ſola corpora idem poſſunt quod animę, ſiue manibus cõtractentur, ſiue honorentur; quorũ vel ſolæ ſanguinis guttę atq; exigua paſſionis ſigna idem poſſunt quod corpora. Hęc ille *in* Iulia orat. 1. ſed eodem argumento hęc locupletius in Cygn. carm dum ait: Orbem igitur hunc pene totum, inſtar ſiderum ſerenis ſplendoribus ſublimibus thronis, doctrinis, cœtibus, concurſibus integrarum familiarum, hymnis conuenientibus colluſtrãt hi, qui iugulati, Chriſti glorioſi ſunt victores. Eſtq; adeo frequēs horum luctę certaminumq. veneratio, vt exiguus puluis, aut reliquiæ veterum oſſium totius ad honorem ſufficiat; & nonnullorum ſaltem appellationem reliquiarũ omnino expertem ſcio locis certis inditam eſſe pro toto Martyre, quæ tñ eandem vim obtinuerit. O rem prodigioſam, ſalutem affert ſola recordatio? Quid ſi cõmemorem morborum, malorumque dæmonum purgationem incredibilem a ſepulchris profectam, quæ meruerunt aliquando recipere, ſpirituum illorum incurſionib. reſiſtētia? talia ſunt meorum athletarum miracula. Hæc Gregor. vbi ſupra de ſummiſs. animi, caſtitate, & temp. edit Leuencl. Magna ſunt hæc, ſed qđ ad reliquias ſpectat, maiora his

ra his

ra his addimus, q̃d non tm̃ tenuis puluis ex oſſibus martyrum capillus, vel pannus vilis, aliaq; tenuiora eorũdem martyrum monumenta talia præſtent; ſed etſi ſuper il lorũ ſepulchra flores, vel alia huiuſmodi admoueantur, tantã ex his quæ intus ſunt ſacris rel quijs virtutem hauriant, vt ad aĩarum corporũq; ſalutem conſequendã, ac inſuper ad mortuos excitandos, poteſtatem accipiãt. Eſt de his oĩbus locuples teſtis S. Aug. qui de ciuitate Dei lib 22. c. 8. alijſque in locis hęc fuſius eſt proſecutus. Sed adhuc maiora his accipe. Puluis ipſe, qui ſitu ſepulchrum obducit, vel circa ipſum iacens pedibus teritur, virtute martyrum miracula ingentia edere conſueuit: quam ob cauſam Chriſtiani peregrinantes ad veneranda martyrum ſepulchra, pro magno munere ſanctum illum colligere puluerem, vt magni pretii margaritas recondere, ſecum ferre, & ad conciliandã ſibi ſanctorum martyrum gratiã domi aſſeruare conſueuerũt. Habes de his egregium teſtimonium Gregorii Nyſſeni in orat. in laudem magni martyris Theodori, in hunc modum dicentis: Si quis puluerem, quo cõditorium, vbi martyris corpus quieſcit, obſitum eſt, auferre permittatur: pro munere pulu s accipitur, atq; tanquam res magni pretii condenda terra colligitur, &c. Porro quot quantave miracula ex puluere e tumulis Sanctorum collecto Deus operari conſue uerit, conſuleſeum, qui hæc eſt ſæpe expertus, fidũ teſtem Gregorium Turonenſem lib. 2. de mirac. S. Mar. c. 1. lib. 3. c. 12. lib. 4. c. 32 & 33. & ſeq. de glor. mart. lib. 1. c. 62. & lib. 2. c. 24. 33. & 45. vbi admirãda reperies. Sed quod adhuc prædicta oĩa ſuperare videtur: ipſum oleum, quod nec ſepulchra martyrum tãgit, ſed circa vel deſuper ipſa in lampadibus ardet, eãdem oĩno, quæ ex ſacro martyris corpore manare conſueuit, gratiam miraculorum nãciſci ſolitum, iam plurima de ea re edita tam apud Græcos, quam Latinos exempla declarant. Habes id in primis egregiè teſtatum a Theodoreto in hiſtoria ſanctorum Patrum, Theophilis appellata, c. 21. in Iacobo, vbi admirãda leges de lecytho olei ex lychnis ad martyrum ſepulchra appenſis collecti. Venantius Fortunatus & ipſe, quã ex eodem oleo ſit gratiã conſecutus, egregiè carmine cecinit lib. 4. vit. S. Mart. in fine cui & adſtipulatur Paulus diaconus de geſtis Lõgobard lib. 2. c. 9. Id generis complura narrat Greg. Turonenſis, quæ ſuis tẽpibus accide runt, vt lib. de gloria Confeſſ. c. 3 & 9. Id ipſum de cæta c. 10. & 69. aliiſq; in locis. Hæc ſunt quæ obiter, prædictorum occaſione, ex Catholicæ Eccleſiæ fauis mella deprompſimus. Sed premãt hęretici licet atq; cõtorqueant veſparum ſuarum fauos aridos, & inanes, non eſt quod vel ſaltem guttulã vnã diuinæ virtutis in operatione miraculorum elicere valeãt: ad ſtabiliendã enim fidei veritatem eiuſmodi ſigna atq; prodigia ex ſacris martyrum reliquiis Deus oſtendi voluit, vt pluribus docet S. Aug. de ciuitate Dei lib. 22. cap. 9. & 10 a qua cum illi ſemel exciderint, his carere neceſſe eſſe quis dubitat? Ad hæc mox illi, ex diuina Scriptura cõparata tergiuerſatione, vel potius honeſta fuga: Signa, inquiunt, non fidelibus, ſed infidelibus. Sic olim & Vigilantius, in quem Hieronymus: Nolo, ait, mihi dicas, ſigna infidelium ſunt: ſed reſponde, quõ in viliſſimo puluere & fauilla, neſcio qua, tanta ſit ſignorum virtutumq; præſentia. Sentio, infeliciſſime mortaliũ, quid doleas, quid timeas, ſpiritus eſt immundus, qui hæc te cogit ſcribere; ſepe hoc viliſſimo tortus eſt puluere. Hæc ille, & alia plura id generis. Eſto, ſigna ſint infidelium, quales nos eſſe iactatis, certe nobis illa debentur, qui falſis dogmatibus veſtris non credentes, adeo aduerſamur, veſtroſque pſeudomartyres execramur. Exhibeantur ab illis illa diuina miracula, quæ olim a ſanctis martyribus, Gentilibus non credentibus, deteſtãtibus, ac perſequentibus, vt crederent, benedicerent, atq; adorarent, ſunt exhibita. Si tãtopere conamini, vt vobis aſſentiamur, vel vnum ſaltem ex tanta pſeudomartyrum turba diuinũ mira culum editum demonſtrate. Sed quid? numquid colligere poterunt ex ſpinis vuas, aut de tribulis ficus? Certe ex ſnĩa Domini, non poteſt arbor mala bonos fructus facere. Sed habent non tantũ quod de ſuis ſic excuſent, ſed & de noſtris accuſent.

Cum

Cũ etenim ex ſanctis martyrib. prodimus certa fide teſtata miracula; quid ad hoc illi, niſi quæ ipſorum Patriarchæ dixerunt in Chriſtũ Dominum Scribæ & Phariſei: in Beelzebub principe dæmoniorũ eijcit dæmonia? vt habet Matth. 9. Marc. 3. & Luc. 11. Hæc eadem olim (vt auctor eſt S. Hieron. in Vigilant.) impius Porphyrius, Iulianus Apoſtata in Chriſtianos: hæc Eunomius hæreſiarcha, Vigilãtius, Euſtachius Sebaſtenus, & Claudius Taurinẽſis in Catholicos: hæc denique noſtrorũ temporum Hagiomachi, fæces hæreticorũ, vna cum prædictis effutiũt. Sed ago gratias Chriſto meo, qui has & ipſe calumnias paſſus, pro ſe ſuiſque Martyrib. in ſacro Euang. apud Marc. c. 3. & Lucam c. 11. luculentã defenſionem inſtituere; & ad curandã tantam mentis inſaniam præſentaneũ antidotũ præparare dignatus eſt quo vtinã miſelli iſti vterentur, vt aliquando tandem, licet ſero, ſed ſerio reſipiſcerent. Verũ de his ſatis, ac fortaſſe pluſquã inſtituti rõ patiatur: cum non ſit meum conſilium in præſentiarum de dogmatibus diſputare: id etenim cũ præſtitere complures diſertiſſimi viri, *tum præſertim* R. D. Alanus Copus, Anglicanæ Eccleſiæ ornamentum, in hoc ſcri*bendi* genere magna cum laude verſatus eſt, qui aduerſus huiuſcemodi pſeudomartyrologos, piè admodum, diſerte valde, ac luculenter noſtris temporibus ſcripſit.

EXPLICATIO EORVM QVAE IN MARTYROLOGIO ROMANO Ad pronunciationem Lunæ pertinent.

IN hoc Martyrologio litteræ quæ ordinatim ſupra Sanctorũ hiſtorias ſunt diſpoſitæ, indicant ſingulis diebus totius anni, quot Luna ſit pronuncianda, ſuntque numero 30. quot nimirum ſunt Epactæ, ex quibus cyclus Epactarum compoſitus eſt, quarum hæc eſt ſignificatio: Littera a, ſignificat Epactam j; b, Epactam ij; c, Epactam iij, d, Epactã iiij. & ſic deinceps aliæ litteræ alias Epactas ſignificant; vt in appoſita tabella perſpicuum eſt, in qua ſingulis Epactarũ numeris ſingulæ quoque litteræ reſpondent, modo maiuſculæ, & modo minuſculæ.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l
j	ij	iij	iiij	v	vj	vij	viij	ix	x	xj
m	n	p	q	r	ſ	t	u	A	B	
xij	xiij	xiij	xv	xvj	xvij	xviij	xix	xx	xxj	
C	D	E	F	f	G	H	M	N	P	
xxij	xxiij	xxiiij	xxv	25	xxvj	xxvij	xxviij	xxix	*	

Vltima tamen Epacta non eſt ſignata numero arithmetico, ſed hac nota, * cui reſpondet littera P, maiuſcula. Subſtituuntur autem huiuſmodi triginta litteræ in locum 30. numerorum Epactarum, ſecundum antiquam Eccleſiæ conſuetudinem, quæ loco Aureorum numerorum litteras ponebat, ne forte in Luna pronunciãda fiat error, & confuſio inter numeros cycli Epactarum, & numeros deſignãtes quot dies habeat Luna. Cæterum quamuis Martyrologium ſit conſtructum ex triginta litteris ſignificantibus triginta numeros cycli Epactarum; ad inueniendum tamen Lunæ coniunctiones, & dies Lunares, non vtimur omnibus triginta, ſed tantũ decem, & nouem adhibemus, quot nimirum ſunt Aurei numeri, per quos huiuſmodi triginta litteræ, & Epactæ æquantur, progrediunturque, & in quorum locum, ad oſtendendum quota ſit Luna, nouemdecim Epactæ ſuccedunt, quemadmodum.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab Idibus Octobris anni correctione 1582. detractis prius decem diebus, vſque ad ſinem anni 1699.

Aur.num.	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt.Mart.	G	g	t	N	K	B	b	n	E	c
Aur.num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	j	xij	xxiij	iij	xv	
Litt.Mart.	r	H	h	u	a	m	D	d	q	

in propoſita tabella apparet: in qua decẽ & nouem Aureis numeris reſpondent totidem Epactæ & litterę, quę ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) vſque ad annũ 1699. incluſiue, pro quo tempore tabella hęc cõpoſita eſt, aſſumendæ ſunt, donec ad aliud tempus perueniatur, in quo alia tabella accipienda erit, in qua eiſdem decem, & nouem Aureis numeris aliæ Epactæ & litteræ reſpondebũt. Diuerſis enim modis inuicem diſponũtur, & coniunguntur Aurei numeri cũ Epactis, & litteris Martyrologij prout Solaris, & Lunaris anni magnitudo expoſcit, vt in libro nouæ rõnis reſtituendi Kalẽdarii Romani explicatur; atque exemplum habes in ſequentibus duabus tabellis, quarũ prioris vſus incipit ab anno 1700. incluſiue, duratque vſque ad finem annĩ 1899. Poſterior aũt vſum habet ab anno 1900. incluſiue, vſque ad finem anni 2199. Reliquæ vero litteræ, quæ in margine exteriore Martyrologii recta deſcendunt, ſunt litteræ Dominicales, quibus hebdomadæ, dies Dominicæ, atq; hebdomadarũ feriæ denotãtur. Numeri item, qui prope litteras Dominicales antiquis numerorum notis ſunt deſcripti, ſpectant ad cyclum Epactarum, e regione quorum ſemper inuenies ſingulis diebus totius anni Lunæ coniunctionem, ſeu Lunam primã ſub littera ipſius Epactæ ſignificatiua. In margine denique interiore dies menſiũ vulgaribus numerorũ notis ſunt expreſſi.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris, & Epactis ab anno 1700. incluſiue, vſque ad ſinem anni 1899.

Aur.num.	10	11	12	13	14	15	16
Epactæ.	ix	xx	j	xij	xxiij	iiij	xv
Litt.Mart.	i	A	a	m	D	d	q
Aur.num.	17	18	19	1	2	3	4
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	*	xj	xxij	iij
Litt.Mart.	G	g	t	P	l	C	c
Aur.num.	5	6	7	8	9		
Epactæ.	xiiij	xxv	vj	xvij	xxviij		
Litt.Mart.	P	F	f	ſ	M		

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1900. vſque ad ſinem anni 2199.

Aur. num.	1	2	3	4	5	6	7
Epactæ.	xxix	x	xxi	ij	xiij	xxiiij	v
Litt. Mart.	N	K	b	b	n	E	e
Aur.num.	8	9	10	11		12	13
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix		*	xj
Litt.Mart.	r	H	h	u		P	l
Aur.num.	14	15	16	17		18	19
Epactæ.	xxij	iij	xiiij	25		vj	xvij
Litt.Mart.	C	c	P	F		f	ſ

Ad

Ad pronunciandum itaque quota ſit Luna, ſumendus eſt primũ Aureus numerus anni currentis in ſuperiori ordine proximæ tabellæ, vel Epacta currens in medio ordine tabellæ: deinde littera, quæ in tertio, & inferiori ordine eiuſdem tabellæ illi Aureo numero vel Epactæ reſpondet. Hæc enim littera per numerum, qui in Martyrologio ſub ea reperitur, oſtendet quota Luna ſit pronuncianda ſingulis diebus totius anni currentis.

Exemplum. Anno correctionis 1582. Aureus numerus currens eſt 6. & Epacta xxvj. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in ſupraſcripta tabella inuenies litterã G, maiuſculam. Hæc ergo ab Idibus Octobris, detractis prius decem diebus, indicabit quot dierum ſit pronuncianda Luna in Martyrologio Romano ſingulis diebus vſque ad vltimam diem Decembris prædicti anni correctionis 1582. Item anno 1583. iam emendato tam Aureus numerus quam Epacta erit vij. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in eadem tabella reperitur littera g, minuſcula, quæ toto anno oſtendet in prædicto Martyrologio, quota ſit Luna pronuncianda. Ita vides Lunam primo die Ianuarij pronunciandam eſſe octauam, ſecundo die nonam, tertio decimam, &c. Lunam autem eſſe primam nono Kalend. Februarij, hoc eſt, die 24. Ianuarij, & ita de cæteris.

Quemadmodum autem ſingulis annis mutatur Aureus numerus, & Epacta in Kalend. Ianuarij, ita etiam cum Aureo numero & Epacta mutatur littera Martyrologii. Vt quemadmodum anno 1587. Aureus numerus eſt 11. & Epacta xxj. Anno vero 1588. in Kalendis Ianuarij Aureus numerus eſt 12. & Epacta ii. Ita quoque anno 1587. littera Martyrologii eſt, B maiuſcula, reſpõdens Aureo numero 11. & Epactæ xxi. Anno vero 1588. in Kalend. Ianuarii aſſumenda eſt littera Martyrologii, b minuſc. reſpondens Aureo numero 12. & Epactæ ii. adeo vt vltima die Decembris anni 1587. pronuncietur Luna ſecunda ſub littera B, maiuſcula, in Kalendis vero Ianuarii ſequens anni 1588 dicatur Luna tertia ſub littera b, minuſcula.

Notandum autem eſt, in anno quo currit Aureus numerus 1. Lunam in Kalendis Ianuarii ſemper pronunciandam eſſe vna die minorem, quam in Martyrologio adnotatur, & ſic deinceps in aliis diebus vſque ad finem illius Lunationis tantum. Exemplum: Anno Domini 1595. tam Aureus numerus quam Epacta erit xix. littera vero Martyrologii eo anno currens erit u, minuſcula, ſub qua pronunciabis pridie Kalendas Ianuarii, ſiue vltima die Decembris, Lunam trigeſimam: poſtridie vero in Kalen. Ianuarii anni 1596. in quo curret tam Aureus numerus quam Epacta i. pronunciabis Lunam primam ſub littera a, minuſcula; quamuis ſub ea inuenias annotatam Lunam ſecundam: & ita proſequeris quotidie pronunciando Lunã vna die minorem, quouſque peruenias ad finẽ illius Lunationis, hoc eſt, vſque ad quartum Kalend. Februarii, a quo die excluſiue vſque ad finem illius anni pronunciabis Lunam, vti ſub eadem littera annotatam inuenies. Itidem in futurum faciendũ erit, quotieſcunque dicto Aureo numero 1. eadem vel aliqua alia littera reſpondebit, excepta tamen littera P maiuſcula, ſub qua ſemper Luna pronuncianda eſt, vt numerus indicat: quemadmodum & in aliis annis fieri ſolet, in quibus non currit Aureus numerus 1 ſed alii Aurei numeri: in his enim Luna pronuncianda eſt, vt indicat numerus ſub littera deſcriptus.

Vt autem intelligas vnde præcedentes tres tabellæ depromptæ ſint, & qua arte aliæ conſtrui poſſint, addidimus ſequentem tabellam litterarum Martyrologii reſpondentium cyclo Epactarum perpetuam, vna cum tabula æquationis cycli Epactarum, ex qua cuiuſque anni Epacta, & littera Martyrologii reſpondens perpetuo inuenietur, hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Cyclo Epactarum perpetua.

P *	l xj	C xxij	c iij	p xiiij	F xxv	f 25	f vj	ſ xvij	M xxviij	i ix
A xx	a j	m xij	D xxiij	d iiij	q xv	G xxvj	g vij	t xviij	N xxix	L x
b xxj	b ij	n xiij	E xxiiij	e v	r xvj	H xxvij	h viij	u xix		

Tabula æquationis Cycli Epactarum perpetui.

Anno Domini.			Anno Domini.			Anno Domini.		
N	1	Biſs	A	2200		q	3600	Biſs.
p	320	Biſs.	u	2300		p	3700	
p	500	Biſs.	A	2400	Biſs.	n	3800	
a	800	Biſs.	u	2500		n	3900	
b	1100	B.ſs.	t	2600		n	4000	Biſs
c	1400	Biſs.	t	2700		m	4100	
Detractis x. dieb.			t	2800	Biſs.	l	4200	
D	1582		ſ	2900		l	4300	
D	1600	Biſs.	ſ	3000		l	4400	Biſs.
C	1700		r	3100		K	4500	
C	1800		r	3200	Biſs.	K	4600	
B	1900		r	3300		i	4700	
B	2000	Biſs.	q	3400		i	4800	Biſs.
B	2100		p	3500		i	4900	

Quæratur in tabula æquationis annus propoſitus, vel ſi is in tabula non inueniatur, annus proxime minor, noteturque littera alphabeti ſiue maiuſcula ſiue minuſcula ad ſiniſtram ipſius collocata: inueſtigetur quoque Aureus numerus propoſiti anni. Deinde in tabella litterarũ Martyrologij perpetua ſimilis littera notetur in cellula, quæ ab illa littera incluſiue tertia eſt verſus ſiniſtram, Aureus numerus, 1. tribuatur, & ſequenti cellulę ad dexteram ſubſequens Aureus numerus 2. & ita deinceps: donec ad Aureum numerum propoſiti anni perueniatur redeundo ad principium tabellæ, quando eam percurreris, computatis quoque duabus litteris F, f, quarum vna maiuſcula, & altera minuſcula, & ſub quibus Epacta xxv. huius generis numeri, & 25. huius notæ collocatur, pro vna cellula. His enim rite peractis, ſtatim in cellula, in quam propoſiti anni Aureus numerus cadit, Epacta & littera Martyrologij illius anni reperietur. Vnum tamen diligenter obſeruandum eſt, nimirum vt quando Aureus numerus anni propoſiti maior fuerit quam 11. nempe vnus ex poſterioribus octo Aureis numeris a 12. vſque ad 19. cecideritque in cellulam litterarum F, f quarũ prior maiuſcula eſt, & poſterior minuſcula, ſumatur Epacta 25. huius notæ, & reſpondens littera f, minuſcula; Epacta vero xxv. antiquæ notæ, & littera, F, maiuſcula, ſi in eamdem cellulam aliquis ex prioribus vndecim Aureis numeris ab 1. vſque ad 11. qui omnes minores ſunt quam 12. ceciderit.

Exem-

Exemplorum appoſitione res planior fiet. Anno Domini 1582. qui eſt annus correctionis, reſpondet in tabula æquationis littera D, maiuſcula, eſtque Aureus numerus 6. Si igitur in tabella litterarum Martyrologii perpetua tribuas cellulæ litteræ a, minuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ D, maiuſculæ, Aureum numerum 1. & ſequenti cellulæ ad dexteram Aureum numerum 2. & ita deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni 1582. in cellulam Epactæ xxvi. & litteræ G, maiuſculæ: Epacta igitur xxvi. in Calendario Nouilunia eo anno, & littera G, maiuſcula in Martyrologio ætatem Lunæ indicabit. Item anno 1911. reſpondet in tabula æquationis prope annũ proxime minorem 1900. littera B, maiuſcula; eſtque Aureus numerus 12. Quare ſi in tabella litterarum Martyrologii perpetua Aureus numerus 1. tribuatur cellulæ litteræ N, maiuſculæ, quæ tertia eſt cellula litteræ B, maiuſculæ, & Aureus num. 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ita deinceps, cadet Aureus numerus 12. anni 1911. in primam cellulam tabellę, cum Aureus num. 11. cadat in vltimã, ac proinde ad principium tabellæ redeundum ſit. Erit ergo tunc Epacta, * & littera Martyrologii P, maiuſcula. Rurſus anno 1715. in tabula æquationis reſpondet littera maiuſcula C, eſtque Aureus numerus 6. Tribuendo ergo Aureum numerum 1. cellulæ litteræ P, maiuſculæ, quę tertia eſt a cellula litteræ C, maiuſculæ in tabella litterarum Martyrologii perpetua, & Aureum numerum 2. ſequenti cellulæ ad dexterã, & ſic deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni propoſiti 1715 in ſextam cellulam. Quare cum Aureus numerus 6. minor ſit quam 12. erit tunc Epacta huius generis numeri xxv. & littera Martyrologii F, maiuſcula. Præterea anno 1916 reſpondet in tabula æquationis littera B, maiuſcula; eſtque Aureus numerus 17. Quocirca ſi Aureus numerus 1. detur cellulę litteræ N maiuſculæ, quę tertia eſt a cellula litteræ B, maiuſculę in tabella perpetua litterarũ Martyrologii, & Aureus numerus 2 cellulæ ſequenti ad dexteram, & ita deinceps, redeundo ad principium tabellæ cum Aureo numero 12. cadet Aureus numerus 17. anni 1916. in ſextam cellulam. Cum ergo Aureus numerus 17. maior ſit quam 11. erit eo anno Epacta 25. huius notæ, & littera Martyrologii f, minuſc. Poſtremo anno 4218. reſpondet in tabula ęquationis littera l, eſtque Aureus numerus 1. Quamobrem ſi tribuamus Aureum numerum 1. cellulæ litteræ u, in tabella perpetua litterarum Martyrologii, quæ tertia eſt a cellulæ litteræ l, verſus ſiniſtram, inuenietur Epacta anni 4218. propoſiti xix. & littera Martyrologii: atque eodem modo Epactam, & litteram Martyrologii cuiuslibet anni inuenies in perpetuum, ſi tabula ęquationis extendatur vſque ad annum propoſitum.

Id aũt quod dictũ eſt, currente Epacta xxv. cũ Aureo numero maiore quã 11. accipiendam eſſe Epactam 25. hoc numeri genere expreſſam, & litteram f, minuſculam, ita intelligendum eſt, vt tunc ad pronunciandam Lunã in diebus menſiũ accipiatur littera f, minuſcula prope litteram F maiuſculam, non autem illa quę inter litteras e, & g minuſculas collocata eſt. Atque hoc diligenter memorię mandetur.

Conſtructionem tam tabellę litterarum Martyrologii perpetuę, quam tabulæ æquationis, quia breuiter explicari nequit & litteræ alphabeti, quæ etiam ſunt litterę Martyrologii, deſumuntur ex tabula cycli Epactarum expanſa, dedita opera in librum nouæ rationis reſtituendi Calendarii Romani reijcimus, vbi tabula illa expanſa Epactarum continetur.

Ex his facile quis tabellam componere poterit ſimilem tribus ſuperioribus, ſi velit, in qua nimirum contineantur Aurei numeri, Epactę, & litteræ Martyrologii certis quibuſdam annis inſeruientes. Vt quoniam vſus tertię tabellæ extenditur vſque ad annum 2200. excluſiue, ſi quis aliam cõdere velit, cuius vſus incipiat ab anno 2200 quęrẽda erit Epacta, & littera Martyrologii (vt iam docuimus) anni 2200. Nam ſi omnes Aurei numeri diſponantur ordine, initio facto ab Aureo numero anni 2200. qui eſt 16. & ſub Aureo numero dicti anni collocetur Epacta eiuſdem

anni,& littera Martyrologii inuenta, nempe xiii & n, minuſcula: deinde reliquæ Epactæ ordine ſub aliis Aureis numeris progrediantur per continuam additionem numeri 11. ad præcedentem Epactam, ita tamen, vt Epactæ ſub Aureo numero 19. addantur 12. non autem 11. denique ſi Epactis reſpondentes litteræ Martyrologii ſupponatur, prout in prima tabella huius canonis, vel certe in tabella perpetua litterarum Martyrologii ſunt deſcriptæ, cōpoſita erit tabella Aureorum numerorum, Epactarum,& litterarum Martyrologii, cuius vſus incipiet ab anno 2200. durabitque vſque ad finem anni 2299. quandoquidem anno 2300. alia tabella condenda eſt, cum illi anno in tabula æquationis alia littera reſpondeat, nempe u Exempli gratia: Anno dicto 2200. reſpondet in tabula æquationis littera A, maiuſcula, eſtque Aureus numerus 16. Si igitur tribuatur Aureus numerus 1. cellulæ littera M, maiuſculæ, quæ tertia eſt cellula litteræ A, maiuſculæ, in tabella litterarum Martyrologii perpetua,& Aureus numerus 2 ſequenti cellulæ ad dexteram, &c. cadet Aureus numerus 16. propoſiti anni in cellulā Epactæ xiii.& litteræ n, minuſculæ, a quibus tabella initium ſumet, progredieturque hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris, & Epactis ab anno 2200. incluſiue, vſque ad finem anni 2299.

Aur. num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6
Epactæ.	xiij	xxiiij	v	xvj	xxviij	ix	xx	j	xij	xxiij
Litt. Mart.	n	E	e	t	M	i	A	a	m	D
Aur. num.	7	8	9	10	11	12	13	14		15
Epactæ.	iiij	xv	xxvj	vij	xviij	xxix	[x	xxj		ij
Litt. Mart.	d	q	G	g	t	N	K	B		b

Cæterum quotieſcunque poſt aliquam tabellam litterarum Martyrologii reſpondentium Aureis numeris,& Epactis alia ſubſequens aſſumitur, prout litteræ in tabula æquationis indicabunt, pronunciabitur Luna in Calendis Ianuarii eadem quæ vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate minores quā in præcedenti tabella, fit, vt Nouilunia in Calendario contingant vno die tardius quam ante. Quare mirum non eſt, quod in Calendis Ianuarij eadem Luna pronuncietur, quæ vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quaſi ſtatus Lunæ: quia hac ratione poſtponētur omnia Nouilunia in Calendario vno die, vt æquatio Lunæ exigit. Exemplum Anno 1699. in quo vſum habet adhuc prima tabella litterarum Martyrologii, eſt Aureus numerus 9. ac propterea Epacta xxix.& littera Martyrologii N, maiuſcula, ſub qua vltimo die Decembris inuenietur Luna eſſe decima. Deinde anno ſequenti 1700. aſſumitur ſequens tabella, eſtq; Aureus numerus 10. ac propterea Epacta ix & littera Martyrologij, i, ſub qua in Calendis Ianuarij reperietur Luna iterum eſſe decima, quemadmodum vltimo die Decembris inuenta fuit: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 22. Ianuarii, vbi ponitur Epacta ix. cum alioquin fieri debuiſſet, ſi æquatio Lunæ nō fuiſſet facta, die 21. Ianuarij, vbi ponitur Epacta x. quæ ſequi debuiſſet Epactam xxix. præcedentis anni 1699. cum additis 11. ad 29. fiant 40. a quibus ſi reijciantur 1. remanent x. pro Epacta ſequentis anni 1700. que tamen propter Lunę æquationem relinquitur, & aſſumitur Epacta ix. vna vnitate minor. Rurſus anno 1899 in quo vſum adhuc habet ſecunda tabella litterarum Martyrologij, eſt Aureus numerus 19. ac propterea Epacta xviij. & littera Martyrologii t, ſub qua vltimo die Decembris reperietur Luna eſſe vigeſimanona. Deinde anno ſequenti 1900. aſſumitur ſequens tabella, eſtq; Aureus numerus 1. ac proinde Epacta xxix. & littera Martyrologii N, maiuſcu-

maiuſcula, ſub qua in Kalend. Ianuarii inuenietur Luna eſſe trigeſima. Sed quoniam (vt ſupra diximus) quando Aureus numerus currit 1. pronuncianda eſt Luna in Ianuario vna die minor quam annotatum eſt, vſque ad proximum Nouilunium, pronunciabitur tunc Luna iterum vigeſimanona, quemadmodum vltimo die Decembris.

Quando vero poſt aliquam tabellā litterarum Martyrologii reſpondentium Aureis numeris & Epactis, iterum proxime antecedens tabella aſſumitur, quando nimirum in tabula æquationis ea littera reaſſumitur, quæ in præcedenti centeſimo poſita fuerat, pronunciabitur Luna in Kal. Ianuarii duobus dieb. maior, quam vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate maiores quam prius, cum nondum æquatione indigeret Luna; fit vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die citius quam ante. Quare mirum nō eſt, quod in Kalen. Ianuarii Luna pronuncietur duobus dieb. maior, quam vltimo die *Decem.* præteriti, vt fiat quaſi ſaltus Lunæ: quia hac ratione omnia Nouilunia *in* Kalendario anteuertent ſedes ſuis vno die, vt æquatio Lunæ poſtulat: Exemplum. Anno 2399. reſpondet in tabula æquationis littera u, eſtque Aureus numerus 6 Epacta xxii. & littera Martyrologii C, maiuſcula, ſub qua vltimo die Decembris deprehendetur Luna eſſe tertia. Deinde anno ſequenti 2400. reſpondet in tabula æquationis alia littera, nempe A, maiuſcula, eadem quæ reſpondebat centeſimo 1200. ante centeſimum 2300. Eſtque Aureus numerus 7. Epacta iiij. & littera Martyrologii d, minuſcula, ſub qua in Kalendas Ianuarii reperietur Luna eſſe quinta, nimirum duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 27. Ianuarii, vbi ponitur Epacta iiij. cum alioquin fieri debuiſſet, ſi æquatio Lunæ non eſſet adhibita, die 28. Ianuarii, vbi ponitur Epacta iii. quæ ſequi debuiſſet Epacta xxii. præcedentis anni 2399. cum additis 11. ad 22. fiant 33. a quibus ſi reiiciantur 30. remanent iii pro Epacta ſequentis anni 2400 quæ tamen propter æquationem Lunę non aſſumitur, ſed in eius locum ſuccedit Epacta iiii. vna vnitate maior, vt dictum eſt.

Tabella

Tabella temporaria litterarum Martyrologij.

Anni Domini.	Aureus num.	Epactæ.	Litteræ Mart.	Anni Domini.	Aureus num.	Epactæ.	Litteræ Mart.
1608	13	xiij	n	1643	10	x	K
1609	14	xxiiij.	E	1644	11	xxj	B
1610	15	v	e	1645	12	ij	b
1611	16	xvj	r	1646	13	xiij	n
1612	17	xxvij	H	1647	14	xxiiij	E
1613	18	viij	h	1648	15	v	e
1614	19	xix	u	1649	16	xvj	r
1615	1	j	a	1650	17	xxvij	H
1616	2.	xij	m	1651	18	viij	h
1617	3	xxiij	D	1652	19	xix	u
1618	4	iiij	d	1653	1	j	a
1619	5	xv	q	1654	2	xij	m
1620	6	xxvj	G	1655	3	xxiij	D
1621	7	vij	g	1656	4	iiij	d
1622	8	xviij	t	1657	5	xv	q
1623	9	xxix	N	1658	6	xxvj	G
1624	10	x	K	1659	7	vij	g
1625	11	xxj	B	1660	8	xviij	t
1626	12	ij	b	1661	9	xxix	N
1627	13	xiij	n	1662	10	x	K
1628	14	xxiiij	E	1663	11	xxj	B
1629	15	v	e	1664	12	ij	b
1630	16	xvj	r	1665	13	xiij	n
1631	17	xxvij	H	1666	14	xxiiij	E
1632	18	viij	h	1667	15	v	e
1633	19	xix	u	1668	16	xvj	r
1634	1	j	a	1669	17	xxvij	H
1635	2	xij	m	1670	18	viij	h
1636	3	xxiij	D	1671	19	xix	u
1637	4	iiij	d	1672	1	j	a
1638	5	xv	q	1673	2	xij	m
1639	6	xxvj	G	1674	3	xxiij	D
1640	7	vij	g	1675	4	iiij	d
1641	8	xviij	t	1676	5	xv	q
1642	9	xxix	N	1677	6	xxvj	G

RVBRICAE MARTYROLOGII.

LEctio Martyrologij recitatur quotidie in Choro ad Primam ante verſ. Pretioſa. excepto triduo ante Paſcha, quibus diebus omittitur.

Legitur autem ſemper præcedenti die lectio illa, quæ memorias Sanctorum ſequentis diei continet præponendo Kalendas, Nonas, vel Idus, & quantitatem Lunæ eiuſdem ſequentis diei.

Lector non petit benedictionem., ſed abſolute incipit a Kalendis, vt ſupra: qui etiam in fine leget Lectionem breuem ad abſolutionem Capituli.

Feſta, de quibus eo die fit officium, ſemper primo loco ponuntur: quod etiam ſeruandum erit, & in feſtis mobilibus, quæ pronuncianda ſunt, vt infra dicetur; & in Sanctis proprijs particularium Eccleſiarum in hoc Martyrologio nõ appoſitis, qui in ijs tantum Eccleſijs & locis, vbi præcipue memoria eorũm celebris habetur, legi poterunt etiam primo loco, ſi de illis ibidem agatur officium: ſi vero non agatur, poſt Sanctos in hoc Martyrologio deſcriptos, ordine ſuo, videlicet Martyres poſt Martyres, Confeſſores poſt Confeſſores, & Virgines poſt Virgines.

In fine cuiuslibet diei ſemper additur: Et alibi aliorum plurimorum Sanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque Sanctarum Virginum. Et reſpondetur a Choro: Deo gratias.

Feſta Mobilia cum ſingulis annis mutentur, non potuerunt in Martyrologio adſcribi: ſed hoc loco poſita ſunt, vt vnumquodque poſt Kalendarum, & Lunæ pronunciationem immediate præponatur lectioni Martyrologij illius diei, in qua eo anno celebrabitur, hoc modo.

Sabbatho ante Dominicam Septuageſimæ.

Dominica Septuageſimæ, in qua deponitur Canticum Domini, Alleluia.

Feria tertia poſt Dominicam Quinquageſimæ.

Dies Cinerum, & initium ieiunij ſacratiſsimæ Quadrageſimæ.

Sabbato ante Dominicam Palmarum.

Dominica Palmarum, quando Dominus noſter Ieſus Chriſtus, iuxta Zachariæ prophetiam, ſedens ſuper pullum aſinæ, Hieroſolymam intrauit; cui turba cum ramis palmarum obuiam venit.

Feria quarta maioris hebdomadæ.

Cœna Dominica, quando Chriſtus Ieſus, pridie quam pro noſtra ſalute crucifigeretur, myſteria corporis & ſanguinis ſui diſcipulis tradidit celebranda.

In die ſancto Paſchæ, antequam legatur Kalendæ.

Hac die quam fecit Dominus, Solemnitas ſolemnitatum, & Paſcha noſtrum: Reſurrectio Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti ſecundum carnem.

Deinde pronunciatur Kalendæ, & Martyrologium ſequentis diei.

In vigilia Aſcenſionis.

In Monte Oliueti Aſcenſio Domini noſtri Ieſu Chriſti.

In vigilia Pentecoſtes.

Dies Pentecoſtes, quando Spiritus ſanctus Hieroſolymis ſuper diſcipulos igneis linguis aduenit.

Sabbatho infra Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſanctiſsimæ & indiuiduæ Trinitatis.

Feria quarta; poſt Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſacratiſsimi Corporis Chriſti.

DE IMMENSA MARTYRVM multitudine elogium Cypriani libro de exhor. ad martyrium. Cap. 11.

SI igitur & nos dicati ac deuoti Deo viuimus, ſi ſupra iuſtorum antiqua & ſancta veſtigia iter facimus: per eadem documenta pœnarum, per eadem paſſionum martyria pergamus; hoc ampliorem gloriam computantes temporis noſtri, quod cum vetera exempla numerentur, exuberante poſtmodum copia virtutis & fidei, numerari non poſſunt Martyres Chriſtiani, teſtante Apocalypſi & dicente: Poſt hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, &c.

De eodem S. Gregorij Papæ elogium in homil. 27. in Euang

Totum mundum, fratres, aſpicite: Martyribus plenus eſt. Iam pene tot, qui videamus, non ſumus, quot veritati teſtes habemus. Deo ergo numerabiles, nobis ſuper arenam multiplicati ſunt: quia, quanti ſint, a nobis comprehendi non poſſunt.

De Chriſtiana fide tot Martyrum paſsione teſtata in controuerſiam amplius non deducenda, S. Ambroſij elogium in ſermone de SS. Nazario & Celſo.

Magni periculi eſt, ſi poſt Prophetarum oracula, poſt Apoſtolorum teſtimonia, poſt Martyrum vulnera, veterem fidem quaſi nouellam diſcutere præſumas; & poſt tam manifeſtos Duces, in errore permaneas, & poſt morientum ſudores, otioſa diſputatione contendas. Veneremur ergo in Sanctorum Martyrum gloria fidem noſtram, &c.

MAR-

MARTYROLOGIVM ROMANVM,

Singulis anni diebus, iuxta nouam Kalendarij rationem, accommodatum.

IANVARIVS.

1 Kalendis [a] Ianuarij. [b] Luna. A*

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

t u A B C D E f F G H M N P

19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

CIrcumciſio [c] Domini noſtri Ieſu Chriſti, & Octaua Natiuitatis eiuſdē. Romæ ſancti Almachij [d] martyris, qui, iubente Alipio Vrbis Præfecto, cū diceret: Hodie Octauæ Dominici diei ſunt, ceſſate á ſuperſtitionibus idolorum, & a ſacrificijs pollutis: á gladiatoribus occiſus eſt. Ibidem via Appia coronæ [e] ſanctorū Militum triginta martyrum ſub Diocletiano Imperatore. Itē Romæ ſanctæ Martinæ [f] virginis, quæ ſub Alexandro [g] Imperatore diuerſis tormentorum generibus cruciata, tandem gladio [h] martyrij palmam adepta eſt. Apud Spoletum ſancti Concordij presbyteri [i] & martyris, temporibus Antonini [k] Imperatoris: qui primo fuſtibus cæſus, dehinc equuleo ſuſpenſus, ac poſtea in carcere maceratus, ibique angelica viſitatione conſolatus, demum gladio vitam finiuit. Eodem die ſancti Magni [l] martyris. Cæſareæ in Cappadocia depoſitio Sancti Baſilij [m] Epiſcopi, cuius celebritas decimooctauo Kalendas Iulij, qua die ordinatus fuit Epiſcopus,

potiſsimum recolitur. In Africa beati Fulgentij [n] Eccleſię Ruſpē-ſis Epiſcopi,qui tempore Vvandalicæ perſecutionis, ob Catholicam fidē eximiamque doctrinam ab Arrianis multa perpeſſus, & in Sardiniam relegatus, tandem ad propriam Eccleſiam redire permiſſus, vita & verbo clarus, ſancto fine quieuit. In territorio Lugdunenſi,monaſterio Iurenſium, ſancti Eugendi [o] abbatis,cuius vita virtutibus & miraculis plena refulſit. Apud Siluiniacum ſancti Odilonis [p] abbatis Cluniacenſis, qui primus commemorationem omnium fidelium defunctorum prima die poſt feſtum omnium Sanctorum in ſuis monaſterijs fieri præcepit: quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Alexandriæ depoſitio ſanctæ Euphroſinæ [q] virginis,quæ in monaſterio virtute abſtinentiæ ac miraculis claruit. Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. Reſp. Deo gratias.

Sic ſemper terminatur lectio Martyrologij.

IANVARII I.

CAlendis [a] Ianuarij.]Dies hæc olim celeberrima fuit Romanis:nouis enim Conſulibus, magiſtratum ineuntibus, nouus etiam annus inchoabatur.id etenim(vt omittam ſcriptores Ethnicos)Chriſtiani ēt auctores teſtantur.Extant de his in primis Valentiniani & Valentis Imperatorum reſcriptū l.1.ne quid pub.lat.C.Theod. & nouel. conſtit. Maiorani Imp. tit.3. de ritu Imperij. Idem Saluianus Maſſilienſis de vero iudicio & prouid. Dei lib.6. Sidonius Apollinaris libro 1.epiſt.9. Caſſiodorus Variar. libro 2.epiſt.1. & lib.6.epiſt 1. itemque plures alij tradunt.Cum autē in anno auſpicando diuerſi fuerint diuerſarum gentium mores: cur a Kal. Ianuarijs potius quam ab alio aliquo menſe apud Romanos annus ſumat exordium, Plutarchus in problem. q.19.eam affert rationem,que probatur ab omnibus:nimirū quod Sol progrediendi fine facto, conuertitur, & ad nos curſum reflectit: Tunc enim in ipſa (inquit)quoq; natura conuerſio quedam fit,quę luminis tēpus auget,& tenebrarū minuit, nobiſq; propius admouet principem ac dominum vniuerſa fluxæ naturæ.Hæc ille.Vt autem Chriſtiani eamdē inirent rationem auſpicandi anni, nō tantum dicta naturalis ratio perſuaſit, ſed quæ huic acceſſit perſimilis,ac lōge præclarior: nimirum quod his ferme diebus nouus Sol,ipſe Chriſtus Redemptor noſter mundo offuſo tenebris naſcens,illuxit; ſicq; diuino plane conſilio accidit,vt eodem ferme tempore vterque Sol diuerſa luce orbi terrarū affulſerit. Vnde egregie Prudentius in Cataemer.

Quid eſt quod arctum circulum
Sol iam recūrrens deſerit?
Chriſtuſne terris naſcitur,
Qui lucis auget tramitem?

His igitur ſimul concurrentibus, placuit Chriſtianis Eccleſiaſtica monumenta ex Conſularibus Faſtis perpetua memoria commēdare. Primus omnium (vt auctor eſt Beda de ratione temp. c.45.) Dionyſ. cognomento Exiguus, ſcribens Paſchales circulos,ab Incarnatione Domini noſtri Ieſu Chriſti maluit tempora numerare. qualis autem,quantuſve hic fuerit,

Caſſio-

Caſſiodor. illi equalis li. 1. inſt. diuin. lect. pluribus docet. Porto ipſæ Kalendæ Ianuarij primitijs Chriſti Redemptoris noſtri ſanguinis conſecratæ, & multo præclariori purpura illuſtratæ, nobis ſacroſanctæ ſunt redditæ. At vero ſicut huius diei celebrandi diuerſa fuit cauſa Gentilibus, ac Chriſtianis, ita & diuerſus atque adeo contrarius fuit colēdi modus vtriſque. Vt enim illi multiplicatis victimis, auctis ſuperſtitionibus, indecoris corporis motibus choreas ducētes, dapum publicarū ingluuie, nefandis cruentiſq; ſpectaculis fœdabant potius diem, quam colebant: *ſic iſti* contra, ſumma illū ſanctitate *ac puritate* transfigere ſtudebant: atq; vt illorum ſuperarent impietates, & in Deum iniurias quodammodo vindicarent; propenſiori ſtudio, additis ieiunijs & litanijs, quibuſdam velut expiationis hoſtijs, diuinum offenſum numen placare ſatagebant. Vnde S. Ambroſ. de Kalen. Ian. ſer. 11. edit. Rom. Tunc (inquit) nos ſimus ſobrij atque ieiuni, quo intelligant lætitiam ſuam noſtra abſtinentia condēnari, &c. In quam etiam ſententiam hæc ait Sanctus Auguſtinus in Pſalm. 98. Per iſtos dies ad hoc ieiunamus, vt quando ipſi lætantur, nos pro illis gemamus. hæc ipſe. *De ieiunio* præterea eius diei ab *Eccleſia* olim celebrari ſolito agit Ordo Roma. c. 20. & Albinus Flac. de diuin. offi. c. 4. Litanias etiam eadem ex cauſa ea die celebrandas, ſanctos patres ſtatuiſſe, teſtatur ſecunda Synodus Turon. can. 18. Ne *præterea ea die lætitiæ* canticum caneretur *Alleluia*, vetuit Synodus Toletana c. 10. Perdurauit eiuſmodi religioſus ritus in Eccleſia, quouſque Gentilium ſuperſtitio permanſit: qua demum abolita, de ea veluti triumphans ſancta Dei Eccleſia, ſpirituali gaudio exultans (ſecundum illud Propheticum Iſai. c. 61.) coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, & pallium laudis pro ſpiritu mœroris accepit. At quoniam praui frutices, quamuis ſemel exciſi, iterum pullulare non deſinunt: vix credi poteſt, quantum laboris inſumpſerint ſancti patres, vt infauſtos palmites iterum exurgentes, non tantum verbi falce præciderent, ſed & radicitus prorſus euellerent. Hinc ille ipſorum de Kalēdis Ianuarij ad populum declamationes, vt in dicto S. Ambroſij ſerm. 11. itemque S. Auguſtini, cuius ſermonis tantum habetur fragmentum in edit. Louan. to. 10. Sancti Maximi Taurinenſis, & S. Petri Chryſologi ſerm. 155. qui & perbelle deſcribit turpes illos Gentilium ritus nondum plane ea ætate extinctos, quib. quales eſſent Dij Gētium, ipſi cultores eorum ſua ſponte facile demonſtrarent, e Græcis S. Ioannes Chryſoſtomus id ipſum præſtitit homilia in Kalendis habita; idemque hom. 1. de Lazaro commendat auditorum pietatem, qui diem Kalendarum ſpiritualibus officijs tranſegiſſent, aitque: Heſternum diē, cum eſſet feſtum Satanæ, feciſtis feſtum ſpiritus, &c. Hæc tantum patres pro concione, ſed & in ſacris Concilijs, ea die fieri ſolitas ſuperſtitiones, ſancitis ſanctis legibus vetuerūt; vt in Synodo Turonen. 2. cap. 23. in Antiſiodoren. c. 1. quo præſertim ſtrenæ adhuc vſu retentæ, ſunt prohibitę; quas etiam a Tiberio Imperatore olim eſſe moderatas ſcribit Sueton. c. 34. ac demum a Maioriano Imp. vetitas eſſe, nouella conſtit. decuria lib. edita monſtrat. Quænam fuerint ſtrenæ, & cur ſic dictæ, declarat Feſtus verb. Strenæ. Ex Græcorum Synodis Martinus Bracharen. collect. capit. 73. recitat vetitum eſſe Chriſtianis, ea Kalēdarum die, viridi lauro, vel alijs virentibus arborum ramis ornare domos, eadem 26. q. 5. cap. non liceat. Romæ Gregorius Tertius inueteratam in cæteris abuſionem tollendam curauit, eiuſque ſucceſſor Zacharias malæ arboris ramos vſque in Gallias propagatos Apoſtolica falce ſuccidit; vt apparet ex epiſtola Sancti Bonifacij Epiſcopi Moguntini ſcripta ad Zachariam Papam, aliaque eiuſdem Pontificis ad eundem Bonifacium. Eſt canon pęnitentialis 88. de obſeruantibus Kalendas Ianuarij, vt annis tribus pœnitentiam agant. Porro non tantum Ianuarij, ſed & Martij Kalendas ijſdem Gentilium ritibus labefactatas, Sexta Synodus can. 62. reſtituit, purgauitque

b Luna.] Luna in Martyrologio pro

die ponitur, idque a diuerſis nationibus olim vſurpatum conſtat. vnde S. Ambroſius in epiſt. ad Epiſc. per Æmiliam conſtitutos: Naturalis (inquit) vſus nationũ exterarum Lunam pro diebus appellat. hæc ipſe. Sane quidem Varro de re ruſt. lib. 1. cap. 37. Lunam primam & Lunam extremam, diem primum & nouiſſimum menſis dicit. In hanc ſententiam Plinius lib. 2. c. 97. hæc ait: Aeſtus tribus diebus conſiſtit, ſeptima, octaua, & nona Luna. hæc Plin. Idemque libro 35. cap. 2. Luna vigeſima ſacrificari ſolitum Natali tradit. Athenienſes itidem, de quibus Ioſephus antiq. lib. 14. c. 16. ait: Miſerunt ad eum decretum ſcriptum in hanc ſententiam: Sub Iudice & Sacerdote Dionyſio Aſclepiades, Pameni menſis Luna vigeſima oblatum eſt. Agit de his ſanctus Gaudentius Brixianus in tractatu in Exod. Quod verò Kalendæ, Idus, & Nonæ antea præmittãtur, cum Martyrologij dies annunciatur; id ea ex cauſa Latina Eccleſia antiquitus facere conſueuit, vt ex certis numeri notis adiectis legitimæ Lunæ certiora eſſent tempora ad feſta Paſchalia celebranda; cum alioqui Gentiles ſeruitus ex cauſis intercalare conſueuerint dies. Cæterum congruunt ea nomina Kalendæ, Nonæ, & Idus, tribus Lunæ mutationibus, vnde etiam nomina acceperunt, vt eruditè docet Plutarchus in probl. Rom. quæſt. q. 24. licet alij alias afferant rationes. Vide Macrob. Satur. lib. 1. cap. 15. Sic igitur per Kalendas, Nonas, & Idus, dies ſingulos recenſendo, idem eſt, Lunæ curſum trifariam diſtinctum ſignificare. Quod autem antiqui patres, ac ipſa denique Eccleſia Catholica menſis Lunaris dies, Lunas potius quã dies dixerint: ea de cauſa id factum apparet, vt diſtinguerentur dies menſium Lunarium a diebus menſium Solarium, vt ſicut ſunt inter ſe diuerſi, ita, ne confuſio nominum fieret, eſſet & diſtincta vtriuſque nomenclatura. Cur autem in Martyrologio antequam ſanctorum martyrum natalitia recenſeantur, ponitur tabella duplicis numeri, ac duplicis litterarum ordinis reſpondentium Aureo numero & Epactis, quam Beda de temporum rat. cap. 21. appellat libellum annalem, qua vna cum die menſis Solaris, dies etiam menſis Lunaris pronunciatur: id quidem conſtat factum more maiorum, vt ex diebus menſium anni Lunaris cognoſci poſſit tempus feſti Paſchalis, aliarumque ſolemnitatum mobilium: ex diebus autem anni Solaris, quibus ſunt deſcriptæ feſtiuitates immobiles, conferendo eos cum diebus anni Lunaris, poſſit intelligi, quota Luna ſint pronunciandæ ipſæ feſtiuitates immobiles. Antiquitus etenim ante obſeruationem anni Solaris, cum apud Hebræos, Aegyptios, Romanos, atque alias nationes, obſeruarentur anni Lunares: eam conſuetudinem occaſione diei Paſchatis cuiuſque anni peruestigandi, vna cum obſeruatione anni Solaris Catholica recepit Eccleſia, & tranſmiſit ad poſteros, vt in Kalendarijs ſimul iungerentur Lunaris annus atque Solaris. Cum igitur olim in Faſtis (de quibus diximus) Chriſtianorum, exactiſſima diligentia natales dies martyrum adnotari iuberentur: eos tam Lunaris quam Solaris menſis diebus conſignari conſueuiſſe, putandum eſt. Sic itaque vt olim deſcripta ſunt natalitia martyrum, ita idem recitandi vſus in Eccleſia laudabiliter perſeuerat. Agit de prædictis pluribus vir eruditus Aloyſius Lilius in libro quem ſcripſit de noua ratione reſtituendi Kalendarij Romani, quem proximè edendum putamus.

c Circumciſio.] Duplex reperitur huius diei inſcriptio. Nam & Circumciſio Domini, & Natiuitatis Octaua dicitur. In antiquis manuſcrip. nonnunquam titulo tantum Octauæ Natalis Domini prænotatus hic dies legitur: idque & can. 1. de conſecr. diſt. 3. & homiliæ patrum eo die habitæ ſua inſcriptione ſignificant. Sed cum eodem die Circumciſio Domini noſtri præcipuè coleretur, inde factum eſt, vt etiam Circumciſionis Dominicæ nomine inſignitus reperiatur. In præfatione huius ſacri diei, quam legimus in Sacramentario Sancti Gregorij Papæ, hæc habẽtur: Per Chriſtum Dominũ noſtrum, cuius hodie Circumciſionis

diem

diem & Natiuitatis Octauam celebrantes, & c. ſic habet vetus codex Vaticanus ſecundum quod vetuſtatis monumētum in huius diei inſcriptione primum quidem Circumciſio, deinde Octaua poni videtur: cum alioqui hi qui egerunt de diuinis officijs, tantum de Octauis Domini tractatus inſcribant, prout habet Ordo Rom. Albinus Flac.cap.3. Amalarius lib.4.cap.32. Microlog.cap.30. idque etiam in Conc. Mogunt. cap.36. Cetera de huius ſolemnitatis myſterio conſule Ord.Rom.

d Almachij mart.] De eodem hac die *Bedæ, Vſuardi, & Adonis Martyrologia.* Albinus Flaccus eiuſdem meminit de diuin.offic.c.4. Hic quidem non temporibus Diocletiani paſſus eſt (vt putarunt aliqui, nullo veterum teſtimonio ducti) ſed imperante Honorio Auguſto (vt refert Theodoretus) ſiue potius Theodoſio, cuius tempore Alipius, de quo hic agitur, Vrbanam præfecturam adminiſtrauit. Hic ille eſt Alipius Gentilis homo, ad quem extant ſcriptæ plures epiſtolæ Symmachi Conſularis lib.6. dictuſque reperitur Faltonius Probus Alipius, frater vterinus Q. Clodij Hermogeniani Olybrij, qui cum Auſonio Gallo geſſit Conſulatum; cuius hac inſcriptio legitur Romæ in baſi cuiuſdam ſtatuæ in vico, qui ducit ad Græcorum collegium poſita: Q. Clodio Hermogeniano Olybrio V. C. Fratri Admirandæ Pietatis Faltonius Probus Alipius V. C. Hic itaque Amalchius, de quo agitur, ille eſſe videtur, quem Theodoretus lib.5. hiſt. c.26. Telemachum vocat; ſic etiam appellat eum Paulus diac. ſeu potius Ioānes diac. in miſcell.hiſt. Nec quemquam moueat; ſi aliquantum diuerſa videātur nomina, cum facile ſit in his errare: nam quē Almachium dicimus, Otho.lib.4.c.19. Dirimachium appellat; fortaſſe quod dirimat bellum. Nec illud cuiquam dubitationem faciat, quod ille quē ponit Theodoretus, lapidibus obrutus, hic autē à gladiatoribus necatus dicatur: cum etiam in ſacris hiſtorijs reperiatur frequenter aliquid ab alio enarrari, quod alius omiſerit. Verum cum locus, perſona Præfecti, tempus, & necis cauſa conueniant, videtur ſuperfluū de alijs dubitare. Quod aūt idē auctor hunc, quē noīat Telemachū, dicat adſcriptum ab ipſo Imperatore in numerum martyrū: id ſic accipias, vt qđ Catholica Eccleſia ſtatuit, ipſe ſanctione munierit: ſicut videmus ceteras Chriſtianorum ferias Imperatorum legibus ſtabilitas: quod quidem tam in Codice Theodoſiano, quā Iuſtinianeo ſanctiones ſub titulo de ferijs poſitæ indicant. Iam reliquum eſſe videtur, ut dubitationi illi occurramus, quæ ex Conſtantini Imp. lata lege de gladiatoribus manare videtur, quæ in Codice Theodoſiano atque Iuſtinianeo tit. de gladiat. habetur, qua gladiatorum ſpectacula ſunt vetita. Si.n.ea munera iam Conſtantini ſunt legibus antiquata; quomodo accidere potuit, qđ ſcribit Theodoretus ſub Honorio Imp. hūc ea de cauſa, qđ gladiatorū ſpectacula impedire voluerit, martyrium ſubijſſe? Ad hæc dicimus, eam Conſtantini legem cū ipſo auctore eſſe extinctam: nā ſub Conſtantio eius filio eadem gladiatorum munera edebātur, vt apparet ex l.2. de glad. C.Theod. qua conſtat Conſtantiū ea reſtrinxiſſe, non tū omnino, ne fierent, prohibuiſſe: quin ēt Honorij temporib. eiuſmodi editiones fieri ſolitas, ex l.3. eiuſdē tituli, ſatis cōſtat. Hæc præterea teſtatur S.Aug.lib.6.conſeſ.c.8. qui ea ſe ſpectacula Romæ vidiſſe doluit ingemuitque. Eadem frequentiſſima fuiſſe illis tēporibus, Prudentius ſatis docet, dum agens aduerſus Symmachum, in fine operis ad Valētinianum, Auguſtum cōuerſus, vehementer rogat, vt iubeat ea funeſta ſpectacula aboleri. Symmachus etiam de exhibitione gladiatorum Conſulatu Flauiani, ad ipſum ſcribens lib.2.epiſt.46. pluribus agit. Hæc itaque tam dira ſpectacula edi cum videret S. Almachius, de quo agimus, diuino afflatus Spiritu, ſanguinem ſanguine abſtergendum putauit; nec eum feſellit opinio. quid enim cruori martyris in conceſſum, cum omnia mūdentur in ſanguine? Ecce etenim quod Imperator leges ſanciendo nō valuit perficere, Almachius effundendo ſanguinem impetrauit. vnde appoſite ea de cauſa forte idem

a Græcis Telemachus appellatur, paulum immutato nomine, quod finem pugnæ illi gladiatoriæ impoſuerit, ἀπὸ τοῦ τέλος καὶ μάχην

e Corona ſanctorũ Militũ triginta.] De iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcr. Hic animaduertere libet, ſanctam Dei Eccleſiã, quæ Spiritu ſancto docente, veram verborum ac rerũ proprietatem didicit, acerbiſſimas martyrũ paſſiones, Coronas; ac vitæ exitum, Natalem diem appellare conſueuiſſe. Fuit nónullorum ſentẽtia, ipſis Kalendis Ianuarij temperatum eſſe a cede martyrum, eo quod Gẽtiles mira celebritate eam diem colerẽt, quodq; in quadam epiſtola, quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Chromatiũ, hæc ſcripta habeantur: Nullus ſit dies, quo non intra quingentorum martyrũ numerus reperiri poſſit adſcriptus, excepto die Kalendarum Ianuarij. hæc ibi. His quidem cum in primis refragentur omnia Martyrologia, ac etiam S. Gregorius lib.7. Indict.1. epiſt.29. dum ibi nullum excipit diem, quo non celebrentur natalitia martyrum: repugnant etiam, quæ ſcribit Sueton. in Tiberio c. 61. his verbis: Nullus a pœna hominum ceſſauit dies, ne religioſus quidem & ſacer, animaduerſum in quoſdam ineunte anno nouo. hæc ibi. Idẽ in Claudio cap. 29. hæc verba. Sillanus abdicare ſe Pręturа ante quartum Kalend. Ianuarij, morique initio anni coactus. hac Suetonius de ſæuiſſimis principibus; quibus certè non fuerunt mitiores, qui in Chriſtianos, promulgatis edictis, acerbiſſime ſæuierunt. Ceterũ ſcimus iure antiquo Romanorum non tantũ ipſis Kalendis Ianuarij, ſed etiã reliquorum menſium Kalendis, & Idibus, ac ceteris eorum ferijs, non tantum a cæde, ſed a quacumque læſione Romanos magiſtratus ceſſaſſe: ipſis enim ferijs vim alicui, licet ex lege, inferre, piaculare erat, vt pluribus docet Macrob. Saturnal. lib.1.c.15. & tamen innumeros fere martyres illis ipſis diebus paſſos eſſe, exploratiſſimum eſt. Nec tantum id Imperatorum volũtate, ſed & furentium Præſidum iuſſu. Habes de his Philonis Iudęi teſtimoniũ in libro quem ſcripſit in Flaccum Aegypti Præſidem; vbi hæc leguntur: Mos eſt in neminem damnatum animaduertere, donec ſolemnes celebritates, natalitiaque Auguſtorũ feſta prętereant. At ille per eos ipſos dies iniuſtis pęnis affligebat homines innoxios. Et paulo poſt, Noui (inquit) quoſdã cruci affixos, inſtante tali feſto de cruce depoſitos, & ad ſepulturam cognatis ex more redditos: quandoquidem decebat vel ad mortuos redire aliquem fructum ex Imperatoris natalibus. at iſte nõ mortuos deponi de crucibus, ſed viuos crucifigi iubebat, &c. hæc Philo.

f Martinæ.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Habentur res geſtæ ipſius, quas retulit Surius in tom.1. In cod. manuſcrip. noſtræ biblioth. legimus eam paſſam anno quarto Alexandri Imperatoris: nec non & milites ſeptendecim martyrum carnificinæ præfectos, & ſanctæ Martinæ opera ad Chriſtum conuerſos, ad decimumſeptimum Kalend. Nouembris, truncato capite, martyrij corona donatos. Extant in hunc diem veſtigia celebrioris memoriæ ſanctæ Martinæ Romæ ad radices Capitolij, apud arcũ Seueri. Meminit oratorij ſanctæ Martinæ Ioannes diaconus in vita S. Gregorij lib.4.c.93.

g Sub Alexandro Imp.] Hic non leui quidem obiectioni occurrendum mihi videtur: Quonam pacto S. Martina, & alij martyres, quorum nõ eſt exiguus numerus, ſub Alexandro Imperatore paſſi dicantur, cum veterum hiſtoricorum auctoritate probetur, ipſum fuiſſe Chriſtianorum ſtudioſiſſimum, multaque in eos beneficia & officia contuliſſe: vtpote Mammeæ filium, quæ (vt ſcribit Euſeb. hiſt. lib.6.c.15.) erat Chriſtianorum cupidiſſima: quamobrem non tantum Chriſtianos ſuo iure viuere permiſit; ſed (vt ſcribit Lampridius in Alexandro) in lalario, vbi matutinis horis rem diuinam facere cõſueuit, inter ſuperſtitioſos Deorũ imagines, Chriſti etiam noſtri Redemptoris poſuit effigiem; habuitque in animo Chriſto, ſicut & Dijs, templum erigere, ſed ab idolorum ſacerdotibus eſt impeditus; cum ex illorũ reſponſis affirmarent,

rent, omnes futuros Chriſtianos, ſi quod moliebatur effeciſſet, ac reliqua iam templa deſerenda. Addit etiam, eundem Imperatorem in curandis prouincijs, ac præficiendis Præſidibus, laudatiſſimos Chriſtianorum mores fuiſſe ſectatum: ac denique de eodem refert, in iudiciaria controuerſia reſcripſiſſe pro Chriſtianis aduerſus Gentiles. Quod autem dubitationem auget, eſt illud, quod ſcribit Herodianus libro 6. eundem Alexandrum, quatuordecim annis, quibus regnauit, inter alia eius humanitatis officia, ſine ſanguine Imperium gubernaſſe. Non leuis quidem difficultas, ſed tamen quæ facile tolli poſſit, ſi ex Lampridio Herodianus declaretur, qui ait, Imperium Alexandri ſic dictum eſſe ἀναιμακτον, hoc eſt, incruentum, vel ſine ſanguine, eo quod nulli ſenatorum necem intulerit, quod alij fecerant ante ipſum Imperatores; cum alioqui (vt idem ait) durus, tetricus, & ſeuerus admodum habitus fuerit, & ob id cognomento Seuerus ſit appellatus, quod plurimos iuſtis, vt ſibi videbatur, ex cauſis occidi mandauerit, immo propter nimiam ſeueritatem, quam in milites exercuit, ab ijſdem tandem occiſum fuiſſe tradit. hæc ex Lampridio, quibus ex Herodiano obiectio diluitur. Illa autem, quæ ſpectant ad Chriſtianos, in quos multa ab eo collata beneficia idem auctor commemorat, ſic accipias; ipſum nullum aduerſus Chriſtianos perſecutionis edictum promulgaſſe; non tamen erga ipſos ità affectum fuiſſe, vt antiqua iura Romanorum, & prædeceſſorum edicta, quibus Chriſtiani plecterentur, ſilere iuſſerit. Antiquo etenim Romanorum iure peregrinos Deos, eorumque cultum in Vrbem introduci vetitum eſſe, nemo ignorat, id enim cum Ethnicorum complures teſtantur, tum etiam Tertullianus ſcribit in Apologet. Recitat eam legem Cic. libro ſecundo, de legibus, quæ eſt huiuſmodi: Separatim nemo habebit Deos: neve nouos, ſedne aduenas, niſi publicè adſcitos: priuatim colunto. hæc lex xij. tabu. Quin & Mecœnas (vt Dio eſt auctor libro 52.) non tantum deos peregrinos non inferendos in Vrbem, verum etiam exteros homines alienæ religionis cultores ad Romanorum Deorum cultum diris etiam ſupplicijs adigendos, Auguſto perſuaſit; eam potiſſimum rationem obtexens, vt ſecuritati Reipublicæ conſultum eſſet. At nec Imperatori liberum erat abſque ſenatuſconſulto Deos in Vrbem adſciſcere alienos; vt de Tiberio Auguſto teſtatur Tertullianus in apologet. His autem in ſuo robore manentibus iuribus, multas deinde aduerſus Chriſtianos ab Imperatoribus leges ſuperadditas fuiſſe, nullus dubitat: quas quidem omnes ſub Alexandro Imperatore vim ac robur obtinuiſſe, quamplurima vetera monumenta, ipſa Martyrum Acta teſtantur. Alexander enim optimè Reipublicæ conſultum cupiens, bellicis ipſe negotijs occupatus, prætoriam præfecturam credidit Domitio Vlpiano, illique cum Paulo, vt præſtantiſſimis illius ætatis Iureconſultis, rerum ſummam delegauit, vt Lamprid. ſcribit in Alexandro; illiſque relicta Republic. adminiſtratione, in expeditionibus militaribus totus erat. Iam vero quonam modo in Chriſtianos affecti eſſent ij, quibus Republic. adminiſtrandæ cura demandata erat, ex eo conſtare ſatis poteſt, quod idē Paulus I.C. aduerſus Chriſtianos, ſuppreſſo religionis nomine, libro quinto, ſent. titul. vigeſimoprimo, ita reſpondiſſe legitur: Qui nouas & vſu & ratione incognitas religiones inducunt, ex quibus animi hominum moueantur, honeſtiores deportentur, humiliores capite puniantur. hac Paulus. Sed parua hæc ſunt, ſi cum ijs conferantur, quę cum alios illius temporis Iure conſultos, tum præſertim Domitium Vlpianum illorum omnium corypha um, penes quem præfecturæ munus & ſumma rerum erat, Chriſtianis infenſiſſimum, Lactantius feciſſe deplorat libro quinto, capitulo 11. cum ait: Quin etiam ſceleratiſſimi homicidæ contra pios impia iura condiderunt: nam & conſtitutiones ſacrilegæ, & diſputationes Iuriſperitorum leguntur iniuſtæ. Domitius de officio Proconſulis libro ſeptimo, reſcripta principum nefaria collegit, vt doceret, quibus pœnis

affici oporteret eos, qui ſe cultores Dei confiterentur. hæc Lactant. Excidit liber ille Vlpiani de officio Proconſulis, a Chriſtianis (vt putamus) Imperatoribus ex albo cæterarum legum expunctus: remanſerunt tamen quædam fragmenta eiuſdem, ex quibus poſſimus cætera facile iudicare, vt l. congruit. ff. de officio Præſidis: qua agitur, vt Præſes cum ingreditur prouinciam, primum omnium inquirat de ſacrilegijs. porro ſacrilegos à Gentilibus dici conſueuiſſe Chriſtianos, Iuſtinus martyr, Tertullianus, Arnobius, ac cæteri qui ſcripſerunt apologias, plane demonſtrant. Ad hoc ipſum ſpectat illud, vt Proconſul prouinciam ingreſſus, templa luſtret & circumeat. l. ſi in aliam. ff. de offic. Proc. Eiuſdem etiam eſt illud reſponſum, vt improbatæ religionis libri tollerentur. l. 4. ff. fam. herciſcun. Ex his omnibus quiſq; facile poterit exiſtimare, quo ſtatu eſſet Chriſtianorum cauſa ſub talibus Orbis iudicibus: ne habeat quid amplius miretur, cũ audierit, ſub Alexandro Imperatore complures martyres eſſe paſſos. Verum ipſe Domitius, penes quem ſumma rerum erat, ſuæ ſæuitiæ meritas pœnas dedit, ſæuiſſime cæſus a militibus prætorianis, vt Lampridius ſcribit. Egimus de his pluribus in Annal. Eccleſiaſt. vnde & hæc deſcripſimus. Illud poſtremo lectorem monendum putamus, vt cum in vita S. Martinæ vel alijs legerit, Chriſtianos cauſam dixiſſe coram Alexandro Imperatore, ſciat illa non eſſe puriſſima ipſa martyrũ Acta publica excepta à Notarijs actuarijs corã Præſide, ſed potius eſſe Actorum paraphraſes ſuperadditas, prout quiuis prudens facile poterit iudicare.

h Martyrij palmam.] Non tantum apud Iudæos (vt ex pleriſque diuinę Scripturæ locis apparet) erant palmæ victoriæ inſignia, ſed & apud Græcos, ex quibus ad Romanos eadem prouenit conſuetudo, vt victoribus palmæ darentur ſed id non ante debellatos Samnites, vt habet Liu. libro 10. in fine decad 1. Quod ſit in palma victoriæ ſymbolum, habes ex Plutarch. lib. 8. quæſt. 4. ſympoſiac. narratum a Gellio libro 7. capitulo 6. Certe his inſignibus nobilitatos ſanctos martyres vidit Sanctus Ioannes Apoc. cap. 7. vt non mireris, ſi in Martyrologio ſæpius leges ſanctos martyres palmam accepiſſe martyrij: eſt enim ea dicendi phraſis ex diuinis Scripturis comparata, atq; antiquitus vſurpata.

i Concordij epiſcopi.] De ipſo etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij, hiſque conſentiunt vet. manuſcrip. Eius res geſtas deſcripſit Sur. to. 1. ſed aliqua in eis inſunt corrigenda, iiſdemque nonnulla addenda, vt vidimus in amplioribus eiuſdẽ Concordij Actis manuſcr. Si Deus concelſerint, in omnes ſanctorum vitas, quæ hactenus editæ reperiuntur, ſcholia elaborabimus; quibus quid in eis veri certique, quid item ambigui vel falſi reperiatur, aperiemus. Plura de Concordio habentur in vita S. Conſtantij Epiſcopi Peruſini, quam manuſcrip. accepimus ab illa Eccleſia. Habet & Mambrit. deſcriptum martyrium S. Concordij to. 1. vit. ſanct.

K Antonini Imp.] Perſecutio ſub Antonino ponitur quarta a S. Auguſtino lib. 18. de ciuit. Dei c. 52. & ab Oroſio libro 7. c. 15. a Seuero autem libro 2. quinta numeratur, vbi quartam dicit fuiſſe ſub Hadriano. His autem qui decem tantum numerãt perſecutiones Eccleſiæ ſub typico numero decem plagarum Aegypti, idem S Auguſt. minus aſſentire videtur eod. lib. 18. c. 52. de ciuit. Dei. Hæc autem perſecutio ab Antonino excitata, nõ quidem ab illo Antonino, qui dictus eſt Pius, facta eſt, cuius tempore fuiſſe pacem in Eccleſia ſcribit Seuer. libro 2. Tertullianus enim in apologetico recenſet Antoninum Pium inter illos Romanos Imperatores, qui Chriſtianis nihil negotij per leges fecerint, ſed ab illo Antonino, qui dictus cognomento Philoſophus, ab Antonino Pio adoptatus in Imperiũ illi ſucceſſit, perſecutionem excitatam eſſe, omnes prædicti auctores affirmant. Et licet Tertullianus in apologet. dicat, nullas ab eo aduerſus Chriſtianos leges fuiſſe ſcriptas: tamen abſque promulgatis edictis, eo tempore, furente populo, grauiſſimã in Chriſtianos perſecutionem conflatam

tam eſſe, Euſeb. hiſt. lib. 5. capit. primo, declarat his verbis: Ad decimumſeptimum annum Imperij Antonini Veri (ſic enim appellat M. Aurelium, ſicut & in aliquibus inſcriptionibus Verus dictus habetur, licet à L. Vero ſit longe diuerſus) grauis & acerba in nonnullis terræ partibus perſecutionis procella ex temerario populi imperij per ſingulas vrbes excitata contra nos ingraueſcere cœpit, in qua (ſicut *in illis* martyrijs, quæ in vna natione confecta erant, coniectura plane licet aſſequi) infiniti prope martyres, in reliquis etiam terrarum regionibus, generoſa cæde pro Chriſto tolerata, nobilitati ſunt. hæc Euſebius de perſecutione ſub Antonino Philoſopho. Cæterum conſtat, nec Antonini Pij Imperium cæde Chriſtianorum fuiſſe vacuum, vt apparebit inferius ſuis locis.

l Magni martyris.] Plures eiuſdem nominis reperiuntur martyres; hic autem, qui in veteri Romano Martyrologio, ſicut & in manuſcriptis hac die poſitus habetur, quando vel vbi ſit paſſus, nuſquam inuenimus.

m Depoſitio B. Baſilij Epiſcopi.] Non tantum Latina omnia Martyrologia, ſed & Græci de eodem hac die agunt, vt conſtat ex eorum Menologijs. Moritur Sanctus Baſilius (vt ſcribit San. Hieronymus deſcript. Eccl.) Gratiano imperante, anno videlicet Domini trecenteſimoſeptuageſimooctauo, quo, poſtea extincto Valente, idem Gratianus Orientis quoque ſibi adminiſtrandum ſuſcepit Imperium. Gregorius Nyſſenus eius germanus in epiſt. ad Olympium monachum de vita S. Macrinæ, teſtatur, S. Baſilium ex humanis ſublatum nouē menſibus ante illud Concilium Antiochenum, quod celebratum eſt poſt Valentis Imp. obitum. Sedit (vt idem ait) annis octo, nono inchoato: totidem annos ſedi illius tribuit Gregor. Nazian. in epitaph. Ex quib. erroris arguitur Nicephorus libro 10. cap. 25. dum ait Baſilium etiam temporibus Iuliani ſediſſe Epiſcopum. Laudes Baſilij poſt eius obitum dixerunt præſtātiſſimi Theologorū & Oratorum clariſſimi S. Gregorius Nazianzenus, & ipſius Baſilij germanus S. Gregorius Nyſſenus. Extat Amphilochij nomine ſcripta vita Baſilij, quæ tamen prudentiorum omnium ſentētia, alterius cuiuſpiam potius, quam Amphilochij æqualis Baſilio eſſe putatur, cum aliqua illic habeantur, quæ illi minus conuenire videtur; dedit eam Latinitati Vrſus S.R.E. ſubdiaconus, cuius præfationem, quæ deſideratur in cæteris, legimus in veteri manuſcripto codice noſtræ bibliothecæ, quam poſſidemus liberalitate piæ memoriæ optimi ac erudit iſſimi viri Achillis Statij Luſitani. In ijſdem præterea quædam miracula eiuſdem Sancti Baſilij, Helladio auctore, ſcripta habentur, in Latinum verſa ab Anaſtaſio Bibliothecario temporib. Nicolai I. Romani Pontificis; cuius ibidem habetur præfatio ad prædictum Vrſum conſcripta. S. Ioannes Damaſcen. teſtatur in ora. 1. de imag. vitam S. Baſilij fuiſſe ſcriptam à prædicto Helladio eius diſcipulo & ſucceſſore. Porro eiuſdem Baſilij res geſtas tā à Græcis, quam à Latinis auctoribus acceptas, in Annal. Eccleſiaſt. iuxta ordinem temporum, per annos ſingulos diſpoſuimus: ibique exactius quæ de S. Baſilio germana, quæ ve ſpuria habeantur, expēdimus. Omittimus hic coaceruare innumera patrum elogia de S. Baſilio, quæ vix volumine comprehendi poſſent.

n Fulgentij Epiſcopi.] De eo cæteræ etiam Martyrologia. Habentur eius res geſtæ fideliter ſcriptæ à quodam ex diſcipulis eius ad Felicianum Epiſcopū illius ſucceſſorem. extant apud Surium tom. 1. Claruit S. Fulgentius doctrina & ſanctitate notiſſimus ſub Symmacho Roman. Pont. Anaſtaſio Imperatore, & Traſamūdo Rege Vuandalorum in Africa. fuit vnus ex numero illorum ducentorum viginti Epiſcoporum, quos idem Rex in Sardiniā relegauit, quib. B. Symmachus Papa quotidiana ſubſidia miniſtranda curauit, vt conſtat ex lib. de Rom. Pont. q̄ fertur nomine Damaſi, in Symmacho, & hiſtor. Miſcel. lib. 15. Eius ingenij Monumenta recēſet S. Iſidorus de vir. illuſtr. c. 14. & alij poſteriores, qui ab eo acceperunt. Fuit alius eiuſdem nominis Fulgentius Epiſcopus Vtriculanus, qui celebris

ſan-

ſanctitate vixit temporibus Vigilij Papæ, & Totilæ Regis Gothorum, imperante Iuſtiniano: de eo ſcribit S. Greg. Papa lib.3. dialog.c.12. Rurſus alius eiuſdem nominis fuit in Hiſpania Epiſcopus, qui claruit tempore Inuigij Regis Goth. de quo in theſ. concion.tom.2.

o Eugendi abb.] De eo hac itẽ die Beda, Vſuardus, Ado,& alij. Huius Acta ab eius diſcipulo conſcripta recitat Sur. to.1. & dum in eis legitur Eugẽdus fuiſſe diſcipulũ ſanctorum monachorum Lupicini & Romani, apparet quibus temporibus vixit: cum conſtet prædictos floruiſſe ſub Chilperico Rege Clotharij filio, cum imperaret Iuſtinus, ac poſt eum Tiberius. ſic Gregor. Turon. vit.patr.lib. 1.cap.1.

p Odilonis abba.] Alij de eo die ſequenti; verum hæc eſt ipſa dies natalis eius: nam Petrus Damian. qui eius res geſtas conſcripſit, hæc de eius tranſitu habet. Ea nocte, quæ Dominicæ Circũciſionis ſolemnia præcedebat, ſalutaris Euchariſtiæ ſacramenta percepit, & ſic beatum Deo reddidit ſpiritum, &c. Migrauit ex hac vita ſub Clemente II. Roman. Pont. imperante Henrico II. anno a Chriſto Domino 1048. ætatis ſuæ anno 87. ita Petrus Dam. in vita ipſius, & Sigeb. in Chron. Meminit de S. Odilone S. Bernardus in Apolo. ad Guiliel. abba. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. libro 2. cap.75. & lib.3. cap.235. & alij plures. de eo inferius iterum quarto Non. Nouẽb. agemus.

q Euphroſynæ virg.] De ea tam Latinorum Martyrologia, quam etiam Græcorum Menologia agunt hac die. Eius res geſtas edidit Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis acceptas. Confundunt aliqui Euphroſynam cum Euphraſia, de qua agitur tertio Id. Martij: de Euphraſia enim, & non de Euphroſyna ſcribit Ioan. Damaſ. ora.3. de imagi. quem citant.

xxix. B Quarto Nonas Ianuarij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

OCtaua [a] ſancti Stephani Protomartyris. Romæ commemoratio plurimorum [b] ſanctorum Martyrum, qui ſpreto Diocletiani Imperatoris edicto, quo tradi ſacri codices iubebantur, potius corpora carnificibus, quam ſancta dare canibus maluerunt. Antiochiæ paſſio beati Iſidori [c] Epiſcopi. Tomis in Ponto ſanctorum trium fratrum Argei, [d] Narciſſi, & Marcellini pueri, [e] qui ſub Licinio Principe inter tyrones comprehenſus, cum nollet militare, cæſus ad mortem, & diu in carcere maceratus, demum in mare merſus, martyrium conſummauit: fratres vero eius gladio perempti ſunt. Mediolani S. Martiniani [f] Epiſcopi. Nitriæ in Aegypto B. Iſidori [g] Epiſcopi & confeſſoris. [h] Ipſo die S. Siridonis [i] Epiſcopi. In Thebaide S. Macarij [k] Alexandrini abbatis.

IA-

OCtaua [a] ſancti Stephani.] De ea etiã Amalar.lib.4.c.37. De rõne celebrandi diem octauã plurib.agunt hi, qui tractatus ſcripſerunt de diuinis officijs, & vt omittamus diei octauæ myſterium, eam ſanctiſſimam ac celeberrimam eſſe debere, diuina lex ſanxit Leuit.c.23.vnde ſancta Eccleſia tẽpore Euangelicæ gratiæ eſt mutuata exemplum, vt celebriores quaſdam ſolemnitates, etiam octauarum additione illuſtraret: ſancte etenim pieq; *Dei Eccleſiã* ex antiquis illis ritibus quædam accepiſſe teſtatur S. Leo Papa ſerm. 7. de ieiunio ſeptimi menſis.

b Plurimorum ſanctorum Martyrũ.] Sunt hi ex veteribus monumentis reſtituti. Quod ſpectat ad edictum Diocletiani Imperatoris de tradendis cremandiſq; religioſis Chriſtianorum codicibus, ſcribit S.Aug.lib.7. de baptiſ.c.2. promulgatum illud fuiſſe poſt paſſionem B.Cypriani annis quadraginta & quod excurrit, Coſſ.(vt apparet) Conſtantio quartum & Galerio. Concordant his ea, quæ idem Auguſt.ſcribit lib.3. contra Creſcon. cap. 27. vbi agit de Cirtenſi Synodo habita *(vt ait)* anno ſequenti à prædicto edicto de libris cõburendis, Diocletiano octauũ & Maximiano ſeptimum Coſſ. Numeratur is annus promulgati edicti decimus nonus Imperij Diocletiani: quando (inquit Euſebius hiſt.lib.8.c.3.) mẽſe Martij Diocletianus & Maximianus Imperator de diruendis cũctis Chriſtianorum eccleſijs, ſacriſq; codicibus igne cremandis promulgarunt edictum. Sicq; numerantur anni quadraginta duo à martyrio Cypriani vſque ad promulgatum de libris comburẽdis edictum. Deplorat eiuſmodi ſacrorum librorum conflagrationem Arnobius aduerſus Gentes libro 4. Optatus Mileuit.in libris ſuis contra Parmenianum frequenter meminit eiuſdem *edicti, ſicut* & S. Auguſtin.in epiſtolis & alijs commentarijs aduerſus Donatiſtas cõſcriptis. Acta præterea publica ſanctorum Martyrum, de quibus agemus inferius, de eodem edicto ſæpius agunt. Porro etſi Imperatorum edicta de abolitione librorum Chriſtianorum non præceſſerũt tempora Diocletiani; ſane quidem reſponſa prudentum de ea re iam ante fuiſſe prolata, conſtat ex Vlpiani ſententia libro 4.ff.famil.herciſc.nam cum Chriſtiani à Gentilibus magi haberentur, eorum libri eiuſdem artis ſunt exiſtimati, aduerſus quos extat reſponſum Pauli libro 5.ſent. titu.23. Sed quis miretur hæc illos ſtatuiſſe de libris Chriſtianorum, cũ & Ciceronis libros illos de nat. Deorum, ac quos ſcripſit de Diuina. eo quod ex illis idolorum ſuperſtitio impugnari videretur, abolendos eſſe ex ſenatuſconſulto, nonnullorum fuiſſe conſilium, ſcribat Arnobius libro tertio, aduerſus Gentes? Hæc perſecutio ſub Diocletiano & Maximiano cenſetur decima ab Auguſtino lib.18.de ciuita. Dei.cap.52.& ab Oroſio lib.7.cap.27. à Seuero autem lib.2. nona numeratur. Ante promulgatas in Chriſtianos prædictas leges à Diocletiano, & Maxim.AA.quibuſdam præludijs perſecutionis complures cęſi ſunt Chriſtiani milites, vt ſcribit Euſeb. in chrono. anno 14. Diocletiani Imp.& hiſt.lib.8.c.4.

c Iſidori Epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & vete.manuſcript. Cuius autem fuerit ciuitatis Epiſcopus, nullus prodit: q etſi Antiochiæ ponatur, nequaquam tamen videtur fuiſſe Antiochenus Epiſcopus: Euſebius enim qui tã in chronico, quam etiam in hiſtoria recenſet omnes Antiochenos Epiſcopos, nullum eius nominis ponit, ſicut nec Nicephorus Epiſcopus Conſtantinopol. in ſerie quam texit Antiochenorum Antiſtitum.

d Argei, Narciſſi.] Agunt de ijſdem hic Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. omneſque ſub Licinio Imperatore hos paſſos eſſe confirmant: de quo hæc Seuer.ſacr.hiſt.lib.2. Tunc Licinius, quia aduerſus Conſtantinum de Imperio certauit, milites ſuos litare præceperat, abnuentes à militia reijciebat, ſed inter perſecutiones non computatur; adeo res leuioris negotij fuit, quam vt ad Eccleſiarũ vulnera perueniret. hæc Seuerus; qui etiã

noluit

noluit perſecutionem appellare; quia toto orbe terrarum contra Chriſtianos non erat interdicta, ſed in Oriente tantum, vbi idem Licinius imperabat. Euſebius, qui illis temporibus vixit, in vita Conſtãtini lib. 1. c. 44. plures à Licinio editas leges aduerſus Chriſtianos teſtatur. S. Baſilius etiam in oratione habita in quadraginta martyres ſub eodem Licinio paſſos, ſcribit ipſum per præconium & edictum omnibus denũciaſſe, ne quis Chriſtum profiteretur: in profeſſores autem fidei Chriſtianæ omnia tormentorum genera ab eodem fuiſſe propoſita. Porro quam plurimos martyres ſub Licinio martyrio coronatos, tam Latinorũ Martyrologia, quam Græcorum Menologia atteſtantur. Huius autem excitandæ perſecutionis in Chriſtianos cauſam Gregor. Nyſſenus orat. 2. de ſanctis quadraginta martyribus ſcribit his verbis: Primum quidem improbus dæmon exercitus duci, ſimulacrorum inſano cultui dedito, perſuadere conatur, non aliter eum de barbaris victoria potiturum eſſe, niſi prius mactaret eos, qui Chriſtum adorarent. hæc Greg. Nyſſenus.

e Marcellini pueri.] De eodem prædicti. Quod autem hic inter tyrones recenſendus, puer dicatur, ſic accipe puerum, vt ſaltem eſſet annorum decem & ſeptẽ: ea enim ætate tyrones adſcribebantur militiæ; vt auctor eſt Gellius lib. 10. cap. 18. Quod idem hic dicitur peremptus ob eam cauſam quod nollet militare; id non odio militiæ (vt de C. Vettieno Valer. Max. ſcribit. lib. 6. cap. 3. de ſeuerit.) qui ſibi manus digitos amputauit, ne militaret; ſed quod (vt ex Seuero nuper diximus) Licinius ſuos milites litare præcepiſſet. Eſt de his l. 1. de filijs militarium. C. Theodo. lata ſub eiuſdem Licinij Conſulatu aduerſus eos, qui cum diſpendio corporis, reſectis digitis, militiæ neceſſitatem conarentur euadere. Id ipſum l. 4. 5. & 10. De tyron. item C. Theodo. Quanto autem cum periculo impietatis Chriſtiani militarent in caſtris Gentilium, plurib. docet Tertullianus lib. de corona milit.

f Martiniani Epiſcopi, alias Materniani.] De eo tabulæ Mediolanen. eccleſiæ, quas R. D. Petrus Galeſinus Protonotarius Apoſtolicus, doctus in primis ac diſertus, nobiliſſimi ingenij hac ætate ſcriptor, quique in hoc argumenti genere magna cum laude verſatus eſt, luculentiſſime illuſtrauit. De Materniano, ſeu Martiniano Epiſcopo Mediolanẽ. extat epigramma Ennodij Epiſcopi Ticinenſis, eſt eius exordium: Mens niuei, &c. Claruit temporibus Papæ Zoſimi.

g Iſidori Epiſcopi.] Ex manuſcript. ita ponitur: quem putamus eſſe illum ſanctitate clarum, cuius meminit S. Hieron. in epitaph. Paulæ ad Euſtoch. epiſto. 27. his verbis: Occurrente ſibi ſancto & venerabili Epiſcopo Iſidoro confeſſore, & turbis innumerabilibus monachorum, &c. Scias tamen longe alium hunc eſſe ab illo Iſidoro Ægypti monacho, qui magna aliquando fama ijſdem temporibus vixit, ſed factus Origeniſtarum propugnator & ductor, priſtinam laudem obſcurauit. ſcribit de eo S. Hieronym. epiſt. 61. ad Pammachium, & ad Cteſiphontem aduerſus Pelagianos.

h Et confeſſoris.] Cum S. Hieronym. hunc Confeſſorem appellet, ne quid lateat, ſciendũ eſt, diuerſa admodum ſignificatione à præſentis temporis vſu hanc vocem à maioribus vſurpatam. Illi enim neminem eo nomine appellabant, niſi eum qui Chriſti fidem interpellatus, coram fidei hoſtibus confeſſus eſſet. Si vero aliquod genus tormentorum eſſet expertus, nec tamen martyrio occubuiſſet; tunc & Martyr vocatus, idemq; aliquando etiã dictus reperitur Confeſſor, quod ſcilicet nondum martyrium conſummaſſet. Licet ſi vim harum vocum expendas, eædem ſint; nihilominus tam apud Tertullianum, quam etiam Cyprianum, & alios pleroſq; antiquorum, eo ſenſu, quo diximus, eas voces accipi cõſueuiſſe, perſpectum ſatis, exploratumque habetur. Conſule, ſi hæc exactius ſcire cupis, in primis Cypriani epiſto. 7. 9. 15. 30. 37. 52. & 81. edit. Pamelij, qui eadem adnotauit in ſchol. epiſt. 9. vir quidẽ etſi facie mihi incognitus, eruditione tamen ſatis perſpectus. Iuxta eiuſdem Cypriani ſententiam, qui non interpellatus ſe martyrio

ingerebat, hic dicebatur Profeſſor. ſi adhuc autem quis timore correptus, ne fidem proderet, ſua ſuoſq; relinquens, exilio ſpontaneo procul à patria vitam ageret, hic appellabatur Extorris: cuius non erat deſpicienda conditio; nam & numero martyrum recenſendus erat, ſi ea de cauſa mortem oppetijſſet. Hæc omnia more maiorum, atque vetuſto loquendi genere. Obtinuit poſtmodum vſus, vt omnes qui ſancta & laudabili vita vixiſſent, ſanctoque demum ac probato fine in Domino quieuiſſent, Confeſſores appellarentur.

i *Sindonis* Epiſco.] De quo etiam hac *die vet.*manuſcr. de cuius fuerit ciuitatis *Epiſcopus*, hactenus obſcurum remanet. Fuit & alius Siridon alias Seridō dictus, qui inter ſanctos anachoretas claruit, de quo in vit.patr.

K Macarij Alex.abb.] De eodem hac die Beda, Ado, & manuſcript. Conſtat duos fuiſſe Macarios ſanctitate celebres, Ægyptios ambos; quorum alter Alexandrinus dictus eſt, eo quod (vt ſcribit Palladius) in eccleſia Alexandrina functus eſſet presbyterio: alter autem ſimpliciter Ægyptius eſt appellatus. Agunt de his pluribus veteres hiſtorici, Socra.libro 4.hiſt.c.18. Sozom.lib.6.c.29. Ruffin.lib. 2.cap.4.Hieron.epiſt.27. Caſſian.colla.5. c.12.& colla.24.cap.13 in vit.patr.par. 1.Pallad.Gallata c.8.Suidas,& alij. Fuerunt & alij Macarij fama conſpicui, ſed de duobus tantum agitur in Martyrologio. Vixit enim eodem ſæculo Macarius ceteris *iunior*, ad quem Ruffinus tranſlationem Periarchon Origenis inſcripſit, necnon etiam apologiam pro Origene, qui & eiuſdē Ruffini diſcipulus fuit; de quo, tacito nomine, hec Sanctus Hieron. epiſ.16. Tunc diſcipulus ἄξιος, & vere nominis ſui, ſi in talem magiſtrum non impegiſſet, &c. Hæc idcirco Hieronymus, quoniam in Origeniſmum ipſum lapſum deplorat. At ne quis aliqua forte ſuſpicione *ſaltem* leui pulſetur, hunc de quo ſcribit *Sanctus* Hieronym. fuiſſe alterum ex duobus illis, quos colimus; ſatis rei veritas perſpicua redditur, dum conſtat Macarium Ægyptium magiſtrū fuiſſe Euagrij, vt ſcribit Socra.lib.4.c.18.& Gennad de vir.illuſt.c.10. & 11. qui quidem Euagrius habuit diſcipulum Ruffinum, vt S. Hier. ſcribit ad Cteſiphontem; Ruffinus autem (vt vidimus) Macarium iuniorem Origeniſtam erudiuit. Si itaq; Macarius Aegyptius fuit magiſter Euagrij, cuius Ruffinus fuit diſcipul⁹: quomodo Macarius Ruffini diſcipulus vnus idemq; erit cum Macario Aegyptio? Nec eſt etiam quod quis exiſtimet Sanctum Hieronymum de Macario altero, Alexandrino videlicet, eſſe locutum: quem etſi aliquanto iuniorem Aegyptio ſcribat Palladius c.8. tamen illius temporibus claruiſſe, prædicti auctores teſtantur. Socrat libro 4.cap. 18. Sozom.lib.6.cap.29.& Ruffin.libr.2. c.4. ſicque Macario Ruffini diſcipulo ſeniorem fuiſſe apparet. Ad hæc addimus: Illum Macarium, quem Hieronymus inſimulat hæreſis Origenis, fuiſſe aliquādo Romæ, idem inſinuare videtur, at Alexandrinum, de quo eſt quæſtio, numquā Romam venire voluiſſe, Palladius ipſe teſtatur. Claruit iiſdem temporibus alius virtutibus inſignis, qui ob homicidium inuoluntarium olim perpetratum, dictus eſt cognomēto Homicida: de ipſo ſcribit Sozom.libro 6.cap.29.& Pallad.ad Lauſ. capit.6. Alius etiam reperitur Macarius Romanus, qui ex Vicaria præfectura monaſticam vitam amplexus eſt, de quo idē Pallad.cap.36. in fine. Romani huius res geſtæ habentur in vit.patrum, auctore Theophilo quodam; ſed quæ minus probentur. Ex his omnibus Macarijs duos tantum, quos diximus, Dei eccleſia recenſet inter ſanctos; de quibus & Græci agunt vna eademque die, decimoquarto Kal. Februarij. Ex his item omnibus duo adnumerantur inter ſcriptores Eccleſiaſticos, Macarius ille ſenior dictus Aegyptius, de quo agit Gennad.de vir.illuſt.c. 10. & ille iunior Ruffini diſcipulus, de quo idem Gennad.c.28.

Tertio

xxviij C Tertio Nonas Ianuarij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

OCtaua [a] ſancti Ioannis Apoſtoli & Euãgeliſtæ. Romæ in via Appia natalis [b] ſancti Anteri [c] Papæ, qui ſub Iulio Maximino [d] paſſus eſt, & in cœmeterio [e] Calliſti ſepultus. Eodem die ſancti Petri, [f] qui apud ciuitatem Aulonam crucis ſupplicio eſt interemptus. In Helleſponto ſanctorum martyrum Cyrini, [g] Primi, & Theogenis. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Gordij [h] centurionis, de cuius laudibus extat præclara Baſilij Magni oratio in eius die feſto habita. In Cilicia ſanctorum martyrum Zoſimi, [i] Athanaſij commentarienſis, Theopempti, & Theonę, qui in perſecutione Diocletiani illuſtre martyrium obierunt. Patauij ſancti Danielis [K] martyris. Viennæ in Gallijs ſancti Florentij [l] Epiſcopi, qui tempore Gallieni Imperatoris in exilium relegatus, illic martyrium conſummauit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Genoueſæ [m] virginis, quæ à beato Germano Antiſiodorenſi Epiſcopo Chriſto dicata, admirãd s virtutib. & miraculis claruit.

IANVARII 3.

OCtaua [a] ſancti Ioãnis.] Meminit eiuſdem Octauę Amalar. de eccl. offic. lib. 4. c. 37. in fine. Agit de eadem Ado in Martyrologio.

b Natalis ſancti, &c.] Vetus loquendi vſus, vt dies migrationis ex hac vita appelletur dies Natalis: cuius quidem rei exacte rationem reddit Origenes libro tertio, comment. in Iob, & Albin. Flac. de diu. offic. c. de ſexta feria, pag. 60. Et Nicolaus Papa in epiſtola ad conſulta Bulgarorum cap. 5. in fine hæc habet: Natus dicitur, qui ex hac vita migrauit. quomodo enim vſitato more dicitur naſci, quando quis ex vtero materno procedens in hanc lucem exit; ſic quoq; iure natus appellari poteſt, qui liber ab hu'us ſeculi tenebris, ad lucem pertingit viuctium. Pro qua ergo re apte conſuetudinem tenet Eccleſia, vt ſolemnes beat rum martyrũ vel confeſſorum Chriſti dies, quibus ex hoc mundo ad regionem migrauerũt viuorum, nuncupentur Natales: ſed & eorum ſolemnia, non funebria, tamquã morientium, ſed (vtpote in vera vita naſcentium) Natalitia vocitentur. Hæc ibi. Præterea dies Natalis etiã dici reperitur, quo quis ordinatur Epiſcopus, vt apparet ex S. Ambroſio lib. 8. epiſto. 60. ad Felicẽ edi. Ro. ex S. Pauli. epiſt. 16. ad Delphinum, & ex Hilarij Papæ epiſt. ad Aſcanium.

c Anteri Papæ.] Succeſſit hic Pontiano, vt conſtat ex libro de Roma. Pontific.

qui fertur nomine Damaſi, & indicibus Vaticanis, quos exſcripſimus. id ipſum teſtatur Optatus Mileuit. libro 2. contra Parmenian. Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum, Euſeb. in chron. & hiſto. lib. 6 cap. 22. Niceph. Epiſc. in chronol. & alij, qui omnes poſt Pontianum ponunt Anterum. In Actis quibuſdam S. Vrſulæ poſt Pontianum Cyriacus quidam Rom. Pontifex perperam fingitur. Conſule ea quæ habentur adnotata inferius, die 21. Octobris, vbi de actis illis pluribus egimus.

d *Sub Iulio Maximino.*] Quod ſpectat ad perſecutionẽ Maximini, ſub quo *Anterus* paſſus dicitur, ſextam eam ponunt ordine Aug. de ciuit. Dei libro 18. c. 52. & Oroſ. hiſt. lib. 7. cap. 19. Seuer. autẽ hanc inter perſecutiones non numerat; quam tamen fuiſſe pergrauem, conſtat. De ea ita Euſeb. lib. 6. cap. 21. Maximinus propter grauem inuidiam, qua contra Alexandri familiam, in qua complures fideles & Chriſtiani verſabantur, flagrabat, acerbam perſecutionis tempeſtatem concitauit; iuſſitque ſolos eccleſiarum præſides, tamquam auctores doctrinæ Euangelicæ, neci dari. hæc Euſeb. Porro qualis quantave fuerit hæc perſecutio, ex eo ſaltem coniectare licet, quod Iulius Capitolinus de ipſo teſtatum reliquit, cũ ait: Tam crudelis fuit Maximinus, vt alij illum Cyclopem, alij Buſiridem, alij Scironem, nonnulli Phalarim, multi Tiphonem, vel Gygem vocarent. Senatus eum adeo timuit, vt vota templis publice priuatimque mulieres cum ſuis liberis facerent, *ne ille* vmquam vrbem Romam videret: audiebat enim alios in cruce ſublatos, alios animalibus nuper occiſis incluſos, alios feris obiectos, alios fuſtibus cæſos, &c. quæ quidem cum in ſuos milites exercuiſſet, quanto his maiora in Chriſtianos, aduerſus quos immẽſo flagrabat odio, ſæuus barbarus ſit molitus, quiſque poterit exiſtimare.

e *In Cœmeterio Calliſti.*] Vox notiſſima, Cœmeterium, qua Chriſtiani illum locum dicere conſueuerunt, in quem fidelium defunctorum corpora ſepelienda inferuntur; inde deducto vocabulo, quod cum et diuina Scriptura obitum iuſtorum, ſomnum dicere ſolita eſt; eadem ſignificatione locũ illum, vbi ſepelirentur, Cœmeterium, hoc eſt, dormitoriũ, à κοιμάω, quod eſt dormio, voluit appellari: quæ etiam loca, modo Concilia ſanctorum, de qua voce agemus inferius, modo etiam à natura loci denominatione deducta, Arenatia, Cryptæ, Catacumbæ, ſeu Catatumbæ in veteribus Martyrologijs appellata inueniuntur. Apud Afros eadem loca Areæ dictæ repetiuntur. vnde Tertullianus ad Scapulam, ex verbis perſecutorũ: Nõ ſint Areæ: hoc eſt, loca ſepulturarum Chriſtianorum deſtruantur, ne ad ea vlterius conuenirent, &c. In ea enim loca cum precum cauſa conuenire conſueuiſſent frequenti cętu Chriſtiani, magis magiſq; Gentilium furor ſæuire atque graſſari ſolitus eſt, vt ſcribit Tertul. in apologet. & Minutius Felix in Octauio. Vſurpata reperitur eadem vox à Pontio diacono in Actis martyrij Sancti Cypriani, vbi in fine dicit, illum fuiſſe ſepultũ in Area Candidi procuratoris. Erant Romæ complura Cœmeteria, quorum tantum quadraginta tria ex tabulis Vaticanis deſcripſi, de quibus vberius agit Onuphrius. Deſiderantur adhuc aliqua, de quibus egi in Annal. Eccleſiaſt. Erant autem Cœmeteria omnia, vel Areæ extra ciuitatem poſitæ: vigentibus etenim Gentilium legibus, ex leg. xij. tabularum nefas erat intra mœnia mortuum ſepelire. ſed omnia illa iura Gentilium, cum per contrarium vſum, tum etiam per pientiſſimam Leonis Imp. nouellam conſtitut. 53. quæ incipit, Mea quidem ſententia, &c. ſunt antiquata ac prorſus abrogata. Ex Cœmeterio Calliſti, de quo agimus, effoſsũ corpus ſancti Anteri Papæ translatum eſt intra Vrbem in eccleſiam S. Silueſtri in cãpo Martio, vbi in lapidea tabula eiuſmodi vetus inſcriptio legitur: Hæc eſt notitia Natalitiorum Sanctorum hic requieſcentium: Menſe Ianuario die tertia Natalis Sancti Anteri Papæ, &c.

f *Petri.*] De eo etiam Beda, Vſuard. & vet. manuſcr. Extant eius paſſionis Acta, & quidẽ germana, ab Anaſtaſio S. R. E. Bibliothecario Latinitate donata: retulit ea Surius in Tom. 1.

g Cyrini,

g Cyrini, Primi, & Theogenis.] Beda de Theogene tãtum hic agit, cuius Acta recitat Mombrit.to.2.vit.ſancto. Petrus in cat.lib.2.c.41.breui cõpendio perſtringit Theogenis martyrium, qui paſſus eſt ſub Licinio Imp. vt pdicta Acta teſtãtur. Vſuard. de iiſdem tribus omnib. hic agit.

h Gordij.] Extat de ipſo præclarũ encomium Sancti Baſilij. agunt de eodem hac die Græci. Paſſus repetitur ſub Licinio Imper. vt legimus in peruetuſto Menologio, quod aſſeruatur in bibliotheca Illuſtr.ac Reuerendiſſ. Guilielmi Sirleti Card.ampliſſ.illudque ab ipſo Latinitate donatum, propriaque manu maiori ex parte conſcriptum, velut ingentem theſaurum eius liberalitate poſſideo, & (vt Hieronymi verbis vtar de codice Pamphili martyris) tanto amplector & ſeruo gaudio, vt Crœſi opes habere me credam. Meminiſſe itaque lector debet, cum in his ſcriptis allegatur menologium, me de eo ſemper intelligere.

i Zoſimi & ſoc.] Græci itidem de iiſdem hac die agunt, vt conſtat ex Menologio, vbi de Zoſimo & Athanaſio ſeorſum ab alijs agitur, paſſique ponũtur ſub Domitiano Imper. Theopempius autem & Theonas ſub Diocletiano.

K Danielis.] Hæc eſt dies inuentionis eius corporis, vt accepimus ex tabulis eccleſiæ Patauinæ. De eadem inuentione agit Petrus in catal.lib.2.c.40.& Scard.in Annal. Patau.

l Florentij Epiſcopi.] De ipſo hac item die Beda, & Ado Treuer.nec non vet.manuſcript. Ado Viennen. in chron. anno 241. hæc de eo: Florentius quoque Epiſcopus Viennenſis vita & doctrina emicuit; manſit ad Gallieni & Voluſiani Imperium, exiliatuſque martyrium compleuit. hæc Ado. An autem ſub Gallieno aliqua fuerit excitata perſecutio, dicemus inferius 13. Ianuarij.

m Genoueſæ.] De eadem agunt hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Scribit de ea Gregorius Turon.de gloria confeſſ.cap.91.& de geſtis Francorum libro 4.capit.1. Extant præclara eius vitæ Acta, quæ recitat Sur.tom.1.plura etiam de ipſa reperies in vita S. Germani Epiſcop. Antiſiodorenſis, quam ſcripſit Conſtãtius. Sigebert.idem in chron.anno 457. Claruit temporibus Valentiniani Tertij Imper.ac perſeuenit vſque ad Clodoueum Regem Franc.

xxvij D Pridie Nonas Ianuarij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

OCtaua [a] ſanctorum Innocentium. In Creta natalis ſancti Titi, [b] qui ab Apoſtolo Paulo Cretenſium Epiſcopus ordinatus, poſt prædicationis officium fideliſſime conſummatum, beatum finem adeptus, ſepultus eſt in eccleſia, vbi à B. Apoſtolo dignus miniſter fuerat conſtitutus. Romæ ſanctorum martyrum Priſci [c] presbyteri, & Priſcilliani clerici, ac Benedictæ religioſæ fœminæ: qui tempore impiiſſimi Iuliani gladio martyrium compleuerunt. Item beatæ Dafroſæ [d] vxoris ſancti * Fabiani martyris quæ poſt interfectionem viri ſui primũ exilio relegata, deinde ſub præfato Principe capite plexa eſt. Bononiæ ſanctorum Hermetis, [e] Aggei, & Caij martyrum, qui ſub

* Flauiani.

Maximiano

Maximiano Imperatore paſſi ſunt. Adrumeti in Africa cõmemoratio ſancti Mauili [f] martyris, qui in perſecutione Seueri Imperatoris a Scapula ſæuiſsimo Præſide damnatus ad beſtias, martyrij coronam accepit. Item in Africa præclariſsimorũ martyrum Aquilini, [g] Gemini, Eugenij, Marciani, Quincti, Theodoti, & Tryphonis. Apud Lingonas ſancti Gregorij [h] Epiſcopi miraculis clari. Rhemis in Gallia ſancti Rigoberti [i] Epiſcopis & confeſſoris.

IANVARII 4.

Octaua [a] ſanctorum Innocentium.] Scribit Poſſidius in indiculo, ſanctum Auguſtinum duos ſermones habuiſſe ĩ die Octauarũ infantium. de eadem Octaua Amalarius de eccl.offi.lib.4.c.37. Microlo.c 36. Ado itẽ hac die in Martyrologio.

b Titi.] Agũt de eodem Beda hac die, ac cæteri Latinorum, Græci autẽ in Menologio 25. Auguſti. De Tito frequenter Paulus Apoſt.meminit, ad quẽ, & ſcripſit epiſtolam. Sanctus Ignatius etiam in epiſtola ad Philadelph. Euſeb.hiſt.lib.3.c.4. Hie. Ioan. Chryſoſt. & Theodore. in commentarijs in epiſt. ad Titũ, Sophronius apud Hier.de ſcript. Eccleſ. Iſidorus, ſiue alius ſit auctor, de vita & morte ſanct.ca. 88. *Doroth.* in ſynopſi, & alij de eodem *agunt*. habet Menologium, cum natũ annos nonaginta quatuor ĩ pace quieuiſſe.

c Priſci & ſoc.] De ijſdem hac die Beda, Vſuard. Ado. ac cæteri. horũ res geſtæ *narrantur* in Actis ſanctæ Bibianæ, quæ *tñ aliqua cenſura* indigent, & in ijs præſertim, quæ de Iuliano Apoſtata narrantur, eum Romæ vixiſſe, deq; martyribus habuiſſe quæſtionem, quod.n.per Vrbis Præfectum in martyres geſtum eſt, id ipſi Iuliano tribuitur, quem nũquam Romã aduentaſſe, certum eſt, idq; omnes qui antiquas callent hiſtorias, atq; ea ſciunt quę Ammianus Marce.cõſcripſit, facile intelligunt. Idem lib.:6 ſcribit, Vrbanam præfecturam à Iuliano creditam fuiſſe Aproniano, quem cum idem auctor Ethnicus dicat aduerſus magos ſæuiſſimas quæſtiones exercuiſſe, Chriſtianos per magos, more Gentilium, intelligere, haud obſcurũ eſt illis, qui apologias, quas patres aduerſus Gẽtiles pro Chriſtianis ſcripſerũt, aliqñ legerũt. At qũo Iulianus magos iuberet impugnari, qui eoſdẽ honorificẽtiſſime habuit, eoſq; lõge poſitos accerſiuit? vt teſtantur Eunapius Sardianus de vit. philoſ. in Maximo, Ammiã. Marcel.li.22. & Socr.lib.3.c.1. extant & de his eiuſdem Iuliani litteræ. Porro reperiuntur ẽt horũ martyrũ Acta ſeorſum ab Actis S.Bibianæ in vet.manuſcrip.noſtræ bibliothecæ.

d Dafroſæ.] De qua etiam ijdẽ qui ſupra agunt hac die. eius res geſtæ leguntur in ijdem Actis S.Bibianæ eius filiæ. Errare admodum conſtat Petrum in catal.lib. 2.c.43. dum citans Adonem (apud quem nihil tale reperi) dicit hanc Dafroſam vxorem fuiſſe Fabiani Papæ, deceptus nimirum nomine Fabiani. Ex præfecti parentis ſanctarum virginum Bibianæ atq; Demetriæ, qui vixit temporibus Cõſtantij & Iuliani Imp. cum tamen Fabianum Papam conſtet martyrio coronatum eſſe ſub Decio Imperatore.

e Hermetis & ſoc.] Vſuardus ẽt de his hac die; adſtipulanturq; vet.manuſc. Hos autẽ ſub Maximiano Imp. paſſos eſſe, teſtantur etiã tabulæ Bononienſis eccleſiæ.

f Mauili.] Præclaro elogio hũc martyrẽ Tertullianus exornat, ſcribens ad Scapulam Præſidem, cui etiã exprobrat cladem diuinitus immiſſam in Africam in martyris vltionem. Scapulam autem Præſidem, cuius cũ hic, tũ apud Tertullianũ mẽtio habetur, illum reor Tertyllũ Scapulã, ad quem extat reſcriptũ Commodi Imp.l. diuus Marcus.ff.de offi.praſ.nam paulo poſt Cõmodũ Seuerus imperauit, ſub quo Scapula in Africa exercuit ſanctorum carnificinã, inter quos Mauilus,

de quo agitur, martyrio coronatus eſt.

g Aquilini & ſoc.] De his etiam Beda hac die, qui fatetur horum Acta ſuis temporibus extare; quæ poſtmodum excidiſſe videntur. Agunt de ijſdem Vſuardus, Ado, & alij. Paſſos hos eſſe in perſecutione Vuandalica, tradit Petrus in catal. lib. 2. c. 44. ex Adone, quem citat.

h Gregorij Epiſcopi.] De eodem vet. manuſcript. huius res geſtas ſcripſit Gregorius Turonen. in vita ſanct. patrum c. 7. qui de eodem agit de geſt. Franc. lib. 3. cap. 15. & 19. ex quibus apparet eum claruiſſe temporibus Theodorici filij Clodouei Regis Franc. Interſuiſſe reperitur Gregor. Lingon. Epiſcopus tribus Galliarum Conciliis, Epamenſi, Aruernenſi, necnon etiam tertio Aurelianenſi, ſed huic per legatos tantum: In tabulis Epiſcoporum Lingonien. quas deſcripſit Democh. decimus ſextus hic eius ſedis numeratur Epiſcopus. Mombrit. etiam de ipſo agit tom. 1. vit. ſanctorum.

i Rigoberti Epiſcopi.] Extant eius præclara Acta, quæ recitat Sur. to. 1. Floruit ijs temporibus, cum Pipinus & Carolus Martellus regnum Francorum adminiſtraret pro Childerico Rege; peruenitq; vſque ad tempora Hadriani Papæ; qui, ipſo defuncto, reiecto Milone, in locum eius ſubrogauit Turpinum, vt eius Acta teſtantur. de ipſo item Sigeb. in chron. anno 723. Ponitur hic in talibus Democ. 28. eius ſedis Epiſcopus.

xxvj E Nonis Ianuarij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

VIgilia [a] Epiphaniæ Domini. Romæ ſancti Theleſphori [b] Papæ, qui ſub Antonino [c] Pio poſt multos labores pro Chriſti confeſſione illuſtre martyriũ duxit. In Aegypto commemoratio plurimorum [d] ſanctorum Martyrũ, qui in Thebaide ſub perſecutione Diocletiani diuerſo tormentorum genere cęſi ſunt. Antiochiæ ſancti Simeonis [e] monachi; qui in [f] columna ſtans multos annos vixit, vnde & Stylitæ cognomen accepit: cuius vita & conuerſatio extitit admirabilis. In Anglia ſancti Eduardi [g] Regis virtute caſtitatis, & gratia miraculorum inſignis. Alexandriæ Sãctæ Syncleticæ, [h] cuius res præclaras geſtas ſanctus Athanaſius litterarum monumentis commendauit. Romæ ſanctæ Aemilianæ [i] virginis, amitæ Sancti Gregorij Papæ, quæ vocante Tharſilla ſorore, quæ ad Deum præceſſerat, hac ipſa die migrauit ad Dominum. Eodem die ſanctæ Apollinaris [k] virginis.

IANVARII 5.

VIgilia [a] Epiphaniæ.] De qua Ord. Rom. Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 10. c. 31. in Perpetuo Epiſcop. Microlog. & alij qui agunt de diuinis offic. Celebrabatur etiam in Eccleſia Africana vigilia Epiphaniæ, in qua ſanctus Eugenius Epiſcopus Carthaginenſis Felicem cecum Dei virtute illuminauit, vt ſcribit Vict. de perſec. Vuandal. lib. 2. Egimus ſatis de vigilijs Eccleſiæ

in

in annalibus Eccleſ. Hic autem illud vnũ nequaquam diſſimulandum videtur, nõnullos affirmare, ſanctum Ambroſiũ perſuaſione ſanctæ Monicæ, vſum vigiliarũ ea de cauſa ab Eccleſia proſcripſiſſe, quod Chriſtianorum plurimi illud noctis tempus ludendo ac choreas ducendo tranſigerent: quod firmant auctoritate ſermonis, qui S. Auguſtini noĩe ſcriptus reperitur ad fratres de eremo; eſt ordine vigeſimus quintus. Hoc autẽ quid magis à veritate alienum põt excogitari, cum eo tempore, quo ſancta Monica fuit Mediolani, occaſione perſecutionis Arrianorũ, ibidem vigiliæ vigilantius, ſanctius, purius ac propẽſiori ſtudio, quam vnquam antea fuerint, celebratæ? Nam præter longiores excubias, frequentiorem ca tũ, conciones ad populum, S. Ambroſius addit vigilijs ſacros hymnos. Prẽſto illis erat vna cũ ceteris ſancta Monica, & in eis (vt S. Aug. ſcribit lib. 9. cõfeſ. c. 7.) primas partes tenebat. Quam ſolerti ſtudio Mediolanẽſis eccleſia ſacras vigilias ageret, accedat auctoritas ipſius Sãcti Ambroſij, qui in ſermone in Pſal. 109. edi. Rom. de feſto Pẽtecoſtes, commendans exactam vigiliarũ obſeruationẽ, ait. Ieiunauimus Sabbato, vigilias celebrauimus, orationibus pernoctantes inſtitimus, &c. In eccleſia vero Africana tantum abeſt (quod præſefert ſermo ille) vt ea occaſione demptę fuerint nocturnę ſacræ vigiliæ, vt eædẽ maius tunc tẽporis acceperint incrementũ, & in exactiorem purioremq; religionis cultũ fuerint reſtitutæ: Nam vſus cytharę, qui ea occaſione irrepſerat, quod ſcriptum eſſet in Pſal. 70. Pſallam tibi in cythara, ſanctus Iſrael, Auguſtini opera, fuit ablatus, vt ipſe ſcribit concione 1. ſuper Pſalmũ 32. Erant igitur in vſu vigiliæ nocturnæ, illæque puræ, & Chriſtiana obſeruatione digniſſimæ, vt idem teſtatur in concione ad catechumenos contra Iudæos tom. 6. Ad quas etiam frequentandas ſuos cõſueuit hortari, vt apparet ex ſer. 251. de tem. Inſuper addimus, tantum abeſſe, vt occaſione chorearum, vel aliorum abuſuum, ſacræ vigiliæ fuerint abolitæ, vt in omnibus contrariũ prorſus acciderit; nimirum vt ex ſacro religioſoque vſu vigiliarum ſublati fuerint perditiſſimi illius temporis mores, qui antea irrepſiſſent. Eſt de his locus egregius Sancti Auguſtini in ſermone habito in die natali ſancti Cypriani, eſt ordine 115. de diuerſis, vbi hæc leguntur c. 5. to. 10. p. 593. edit. Louan. Aliquando ante annos non valde multos iſtum locum inuaſerat petulantia ſaltatorum. Iſtum tam ſanctũ locum, vbi iacet ſancti martyris corpus (ſicut meminerunt multi qui ætatem habent) locum, inquam, tam ſanctum inuaſerat peſtilentia & petulantia ſaltatorum. Per totam noctem hic cantabantur nefaria, & cãtantibus ſaltabatur. Quando voluit Dñs per ſanctum fratrem noſtrum Epiſcopum veſtrum, ex quo hic cęperunt ſanctæ vigiliæ celebrari, illa peſtis aliquãtulum reluctata, poſtea ceſſit diligentiæ, erubuit ſapientiæ, &c. Ex his omnibus luce clarius cognoſces, cuius fidei ſit ſermo ille, qui nomine Auguſtini ad fratres de eremo circũ fertur, quem cum alijs ſchola Louanienſis in hac recentiori editione reiecit in angulum. Non itaque Ambroſius, non Auguſtinus, nec quiuis alius Orthodoxorum, his temporibus vigilias nocturnas Eccleſiaſticas abrogauit, vel minuit: ſed impuriſſimus hæreſiarcha Vigilantius vigilias, ſui nominis hoſtis, impugnauit, ſicque minuere conatus eſt, vt nõ niſi ſemel in anno, in Paſchali ſolẽnitate vigilias peragendas eſſe iactaret. Hieronymus aduerſus Vigilant.

b Teleſphori Papæ.] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac vet. manuſcript. In Romanis Pontificibus ea tantum quę ſpectant ad ſucceſſionem, hic annotare viſum eſt: in Annal. Eccleſiaſticis cætera vberius explicabimus. Quod itaque attinet ad ſucceſſionẽ Teleſphori, agit in primis Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. c. 3. Epiphan. hęreſ. 27. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 5. Optatus lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſtol 165. ad Gener. Niceph. Epiſco. in chron. & alij complures recentiores.

c Sub Antonino Pio.] Hoc loco fortaſſe erit qui dubitet, quomodo ſub Antonino Pio Teleſphorus vel alij paſſi dicantur, cum ſub eo pacem fuiſſe in Eccleſia, teſtetur Tertull. in apologet. Seuerus lib. 2. Oroſ. lib. 7. c. 14. & alij. Conſtat etiam

Antoninum pro Chriſtianis edictum am pliſſimum propoſuiſſe, vt ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 12. quod apud Iuſti num martyrem leges in appendice apolo giæ Reſpondemus, martyriū Teleſphori vel aliorum contigiſſe ante ſcriptam à Iu- ſtino apologiam, & promulgatum pro Chriſtianis edictum, prout idem teſtatur Euſebius hiſt. lib. 4. cap. 11. & 12. Porro ex eadem Iuſtini apologia ſatis apparet, ante illud tempus, cum idem imperaret Anto- ninus, non eſſe temperatū omnino à cęde Chriſtianorum; non quidem Imperatoris mandato, ſed ex ſententia Præſidum, & furore Gentiliū conclamantibus illis con tra fideles: ad quorum coercendum furo- rem Iuſtinus (vt apparet) nobiliſſimam il- lam elaborauit apologiā Chriſtiano phi- loſopho dignam. Suppetunt & aliæ ratio nes cur tēpore pacis Eccleſiæ, vel ſub iu- ſtiſſimis Principib. multi reperiantur mar tyres paſſi: ſed ea quæ ſupra diximus de temporib. Alexandri Imperatoris, & quæ paulo inferius dicturi ſumus de Traiano, ſatis ad hanc rē explicandā eſſe poterunt.

d Plurimorum ſanctorum martyrū.] Horum ſingulorum certamina Euſebius digeſſit in libro quem ſcripſit de Martyri bus, qui non extat. Omnium vero ſimul agonem ſummatim complexus eſt hiſto. lib. 8. c. 9. Cum autem innumera fere Æ- gyptiorum martyrū multitudo paſſa ha- beatur tam ex monumentis Græcorum, quam Latinorum ſcriptorum: de ea agen te illud ad memoriā reuocaui, quod ſcri- bit Cicero lib. 5. Tuſcul. his verbis: Ægy- ptiorum morem quis ignorat? quorū im- butæ mentes prauitatis erroribus. quamuis carnificinam prius ſubierint, quam ibim, aut aſpidē, aut felē, aut crocodilū violēt; quorū ſi imprudēter quippiam fecerint, nullā pęnā recuſent. hæc Cicero. Porro ſi olim Ægyptij tanti vitrū; quāti illos mar garitū (vt hēt paroemia) feciſſe putandum eſt, corroborante eos pſertim diuina grā.

e Simeonis.] De eodē hac etiā die cæ- teri Latinorum, Græci autem 24. Maij, vt apparet ex Menologio. Huius adhuc viuentis quaſdam res geſtas conſcripſit Theodoretus Epiſcopus Cyri libro ſan- ctorum Patrum Deum amantium c. 26. Euagrius etiā nonnulla lib. 1. hiſt. c. 13. & 14. Niceph. lib. 14. cap. 51. qui etiam teſta- tur, Metaphraſtē vberius eius acta fuiſ- ſe proſecutum, ſed non extant. de eo præ- terea cæteri Græcorum, vt Suidas, Ce- drenus, Michael Glycas; plura de eo in vita Danielis Stylitæ, & in actis S. Theo- doſij Cœnobiarchæ: ex Latinis Grego- rius Turon. de gloria confeſſ. c. 26. & alij recentiores. In vit. patrum par. 2. cap. 48. eiuſdem Simeonis, incerto auctore, vita ſcripta reperitur. Huius egregia ſancti- tas, admirandumq; vitæ genus quod ex- coluit, non tantum in Syria vbi agebat, ſed toto innotuit orbi: Romę etenim, vt præſens, adeo notus fuit, vt opifices in omnium officinarum veſtibulis, alij in porticubus (vt ſcribit Theodoretus) ima- ginem eius affigerent; hinc vnuſquiſque (vt ait) ſibi auxilium ac tutelam petentes. In Gallijs etiam notiſſima extitit eius fa- ma, prædicante eius admirabilem ſancti- tatem ſancta Genoueſa, quæ licet longe abſens, eum tamen velut præſentem diui nitus nouerat, vt conſtat ex eiuſdē ſanctæ Genoueſæ actis. Plurimi eum fecerunt Imperatores Catholici, vt Theodoſius Iunior cuius adhuc legitur epiſtola ad il- lū ſcripta, inſerta in Actis Concilij Ephe- ſini to. 5. c. 15. edit. Pelt. Scripſiſſe etiam ad ipſum reperitur Leo Magnus Imp. vt ſcri bit Euag. hiſt. lib. 2. ca. 9. De tempore quo vixit, ex Theodoreto eius primordia col- ligi poſſunt, dum ait columnam iam inco luiſſe temporib. Meletij Epiſcopi Antio- cheni, qui ſub Valente Imp. vixit, deſijt- que ab humanis eo anno, quo celebrata eſt magna Synodus Conſtantinopolita- na, Siagrio & Euchario Conſſ. qui nume- ratur annus à Chriſto, iuxta veriores chronographos, trecenteſimus octogeſi- mus primus. Superuixit autē Simeon (vt ait Cedrenus) vſque ad quartum annum Leonis Magni Imp. quod etiā colligitur ex Actis Danielis Stylitæ: eſt annus is à Chriſto 460. qua ratione iam centenario maior obdormiſſe dignoſcitur. De tranſ- latione reliquiarum eius facta Conſtanti nopolim, & eccleſia in eius honorem ere- cta ab eodē Leone Imperatore, habetur mentio in Actis eiuſdē Danielis Stylitæ,

Non omittedum illud videtur, quoſdam eodem nomine deceptos ex duob. vnum conflaſſe Simeonem. Nam duos fuiſſe Simeones, ſeniorē ac iuniorem, exploratū habetur. Præter ſeniorē, de quo agimus, fuit etiam alius eiuſdem nominis & exercitationis, idemq; dictus Stylita, quem à prædicto eſſe diuerſum, tēpora, loca, maiorumq; teſtimonia declarant. Quonam tempore vixerit Simeon ſenior, iam vidimus. Iunior autē (vt auctor eſt Euagrius lib.6.c.22. qui eum nouit, & vſus eſt familiariſſime) claruit temporibus Iuſtini Imperatoris vſque ad Mauritium. Extant eiuſdem Simeonis litteræ ad Iuſtinum Auguſt. recitatæ poſt modum in actione quinta Nicenæ ſecundæ Synodi, vt eius teſtantur Acta; vbi & cognominatus eſt hic, Simeon Stylita admirandi montis, iiſdemque notis nuncupatur à Ioanne Damaſceno in orat.3. de imag. circa finem. Sic enim eſt dictus, quod (vt idem ſcribit Euagrius lib.6.cap.21.) vixit in columna ſeorſum in ſummo montis vertice poſita. Vixerunt prædicti ambo in Syria. Fuit & tertius Simeon Stylita in Cilicia, quadraginta fere miliaribus ab Ægis ciuitate, huius meminit Sophronij Pratum ſpirt.c.57. hic percuſſus fulmine interijt, ex quo quidem genere mortis diuerſum hunc eſſe à prædictis duobus Simeonibus, nulla eſt dubitatio. De prædictis duobus Græci agunt in Menologio; de ſeniori (vt diximus) 24. Maij, de iuniori autem prima Septembris.

f In columna.] Super vnam columnā cellulam ex tabulis ſtruere, primus omnium docuit C. Mænius Rom. qui cum ad ædificandam Baſilicam domum ſuam venderet, excepit ſibi ius vnius columnæ, ſuper quam tectum proijceret compactū ex tabulis, vnde ipſe & poſteri eius munus gladiatorium ſpectare poſſent, quod tum edebatur in foro. hæc Aſcon. Ab eodem Mænio dicta eſt Mæniana ſtructura, cui⁹ poſtea fuit frequētior vſus, cuius meminit Feſtus in verb. Mæniana.

g Eduardi Regis.] Cuius egregia facta cōſcripſit Alredus abbas, quæ retulit Sur. in tom.1. Hunc Alexander Papa III. adſcripſit ſanctorum numero, cuius rei geſtæ extant monumenta in appendice ad vitam eius. Habentur etiam in bibliotheca Vaticana litteræ Innocentij IV. Rom. Pontif. de celebratione diei feſti S. Eduardi Regis, in Regiſt. an.2. nu.255. p.527. Obijt idem ſanctus anno Domini 1066.

h *Syncleticæ.*] Græci etiam de eadem hac die agunt, vt vidimus in Menologio. Tradit Niceph. Calliſt. libro 8. cap.4. ſanctum Athanaſium ſcripſiſſe vitam Syncleticæ: eadem, inquit, ratione, qua ſcripſerat vitam Antonij, vt ſicut in hoc viri, ita in illa haberent mulieres, quod imitari aſſidue poſſent. hæc ille. Vtinam extaret; deperijt enim non ſine graui totius orbis Chriſtiani iactura, quam expendimus ex ingenti emolumento, quod Eccleſia eſt conſecuta ex Antonij vita ab eodem auctore conſcripta. Eiuſdem nominis virginem Sedulius presbyter in epiſtola ad Macedonium, quæ eſt Præfatio Paſchalis operis, ſummis laudibus celebrat; necnon eius ſororem Perpetuā coniugij vinculo adſtrictam. Extant ſenioris Syncleticæ grauiſſimæ ſententiæ recitatę atq; deſcriptæ in Vit. patrum. Vixit Syncletica iunior iiſdem cum Sedulio temporibus, ſenior autem temporibus Conſtantini Imp.

i Æmilianæ.] Agit de ſancta Æmiliana S. Gregorius Papa homilia 38. quam refert, poſt multa præclare geſta, hac die quieuiſſe in pace. Fuit alia S. Æmiliana, cuius nomine Romæ titulus erat: quæ & vixit lōge ante huius tempora, nam eius tituli habetur mentio in Concilio 2. Romano ſub Symmacho Papa.

K Apollinaris virg.] Eius res geſtas edidit Metaphraſtes: de quibus lectorem monitum velim, ineſſe ibi errorem, dum filia Anthemij Imperatoris dicitur, qui poſt Seuerum imperauit in Occidente. Sciat potius hanc fuiſſe genitam Anthemio Cōſulari viro religioſiſſimo, qui ſub Arcadio Imper. geſſit Conſulatum, ad quem extat Ioan. Chryſoſt. epiſt.147. de quo & Theodoretus meminit lib. ſanct. patr. capit.8. Habitus eſt autem hic velut Imperator, dum defuncto Arcadio, pro Theodoſio impubere adminiſtrauit. Imperium.

xxv F Octauo Idus Ianuarij. Luna. 6

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

EPiphania[a] Domini. In territorio Rhemẽſi paſſio ſanctæ Macræ[b] virginis, quæ in perſecutione Diocletiani, iubente Rictiouaro Præſide, cum in ignem eſſet præcipitata, & permãſiſſet illæſa, dehinc mammillis abſciſsis, & ſqualore carceris afflicta, ſuper teſtas etiam acutiſsimas ac prunas volutata, orans migrauit ad Dominum. In Africa commemoratio plurimorum ſanctorum[c] Martyrum, qui in perſecutione Seueri ad palũ[d] ligati, igne conſumpti ſunt Rhedonis in Gallia ſancti[e] Melanij Epiſcopi & confeſſoris, qui poſt innumerabiliũ ſigna virtutum, iugiter cœlo intentus, glorioſus a ſæculo[f] Geris in Aegypto ſancti Nilammonis recluſi, qui dum ad Epiſcopatum traheretur inuitus, in oratione ſpiritum Deo reddidit.

IANVARII 6.

EPiphania[a] Domini.] Græci etiam hac die eandem celebrant ſolemnitatem, quã aliqui & Theophaniam dicũt licèt Gregor. Nazianzenus Theophaniam appellet diem, quo Dñs Ieſus Chriſtus eſt natus, hanc autẽ diem, qua nõ tantum aduentus Magorum, ſed et inter alia myſteria Baptiſmatis Chriſti ſolemnitas agitur, vt eat feſtum ſanctorũ luminum, eo quod baptiſmus etiam illuſtratio diceretur, vt apparet ex eiuſdẽ oratione. In ſancta lumina, quo etiã nomine appellat eã Cyrillus monachus in Actis, quæ de ſancto Euthymio exacte conſcripſit. Apud Aegyptios autẽ vna eademq; die Natalis Chriſti atque baptiſmus agi conſueuit vt conſtat ex homilia Ioannis Chryſoſtomi in Lucam c. 2. in Natal. Domini, to. 2. & Ioãne Caſſiano collat. 10. de oratione cap. j. Epiphanius in panar. hæreſi 51. paulo diuerſius ab Aegyptijs, dicit, hac die, vel (vt habent alij codices) quinta huius, natum eſſe Dominum, baptizatũ autem ante ſextum Idus Nouemb. hac autem die, qua et Aegyptij Natalem Dñi celebrant, primum illud à Domino miraculum eſſe factum, cùm aquam mutauit in vinum. At S. Hieron. in commentario ſuper Ezechielẽ c. 1. hac ipſa die baptizatum tantum fuiſſe Dñm, non autem natum, affirmat. Conſultius itaq; Occidẽtalis Eccleſia vna eademq; die, quam Epiphaniam appellat, aduentum Magorum, Chriſti baptiſmum, & primum illud inſigne miraculum recolit. His diuinis myſterijs S. Aug. ſerm. 32. de temp. qui eſt quartus Epiphaniæ, addit & quartum, nimirũ excellens illud ſignum, cũ quinq; panib. quinq; hominum millia Chriſtus pauit in deſerto Paulinus in Natali 9 S. Felicis non niſi predicta tria myſteria ea die habita recenſet, ſicut & S. Maximus Taurinenſ. Celeberrimã fuiſſe ſemper Chriſtianis eiuſmodi ſolẽnitatem, declarat Cæſarum præſentia, adeo vt ne impij quidem Principes ab ea celebritate abeſſent. Siquidem Iulianus Apoſtata, qui pallio Chriſtianæ ſimulatæ religionis latentẽ impietatem ſtudebat contegere, cum eſſet in

Gallijs,

Gallijs; voluit ea die cũ cæteris Chriſtianis ſacris intereſſe myſterijs, vt ſcribit Ammian. Marcellin. lib. 21. Id ipſum præſtitit Valens Imperator Arianus, vt de eo ſcribit S. Grego. Nazian. oratione in laudem Baſilij. Viſus.n. fuiſſet à Chriſtiana fide prorſus extorris, qui tantis ſolemnitatibus non adeſſet. Theodoſius Imper. ſic huius diei celebritatem coli iuſſit, vt ſeptem diebus qui præcedũt, ac totidẽ qui ſubſequũtur, iudicialem ſtrepitum conticeſcere iuſſerit, vt l. 2. C. de ferijs.

b Macræ.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq; manuſcripta, Petrus item in catal. lib. 2. c. 50. Additum hic eſt, eam paſſam ſub Diocletiano Imperatore: nã Rictiouarũ Præſidẽ, qui eam ſub titulo Chriſtianitatis damnauit, ſub eodem Imperatore exercuiſſe præfecturam, declarant Acta ſanctorũ Criſpini & Criſpiniani, & aliorum Gallicanorum martyrũ. Quod aũt ad nomen Præſidis ſpectat, Rictiouarum in aliquib. antiquis codicibus in duas dictiones diſtinctum inuenimus in hunc modũ, Rictius Varus; quæ lectio mihi magis arridet.

c Plurimorum martyrum.] Reſtituti ſunt hi ex veteribus monumentis, quibus perbelle adſtipulatur Tertullianus in apologetico, vbi hæc circa finem habet, cũ in Gentiles inuehitur: Licet nunc Sarmentitios & Semaxios appelletis, quia ad ſtipitem dimidij axis reuincti exurimur. Is eſt habitus victoriæ noſtræ, hæc palmata veſtis; tali curru triũphamus, &c. Cõſule de his ſcholion Pamelij ibi appoſitũ 619.

d Ad palum ligati.] Ad palũ ligabantur rei aliquando ad comburendum, vt hic habes; aliquando verò ad torquendum, vt legitur apud Suetonium in Claudio c. 34. De vtroq; plura ſuppetunt exẽpla in Actis martyrum. Illi etiam qui ſecuri plectendi eſſent, ligabantur ad palũ, vt Valer. lib. 5. cap. 8. dum ait: Virgis cæſos, & ad palum religatos ſecuri percuti iuſſit. eadem ſupra li 3. c. 8 Rurſus etiam palus adigebatur per medium hominem vſq; ad ſummum oris, ac ſic miſerè mori cogebatur. de quo ſupplicio Seneca lib. 2. epiſt. 14. ait: Cogita adactum per mediũ hominem, qui per eos emergebat, ſtipitem, &c. De quo genere mortis Procop. lib. 1. de bello Vuandalic. & alij.

e Melanij Epiſ.] De eo etiã Vſuardus: Hic reperitur interfuiſſe Concilio primo Aurelianenſi, temporibus Clodouei celebrato, vt eius Acta teſtantur. Scribit de Melanio Gregor. Turon. de gloria confeſſ. c. 55. & Petrus in catal. libro 2. cap. 49. Fuit & eiuſdem nominis Melanius alter Vromãdenſis Epiſcopus, qui eadem vixit ætate, eidemq; Concilio præſens fuit, Alius inſuper Melanſus Epiſcopus Rothomagenſis, de quo ſcribit Gregor. Turonenſis de geſtis Fran. lib. 7. cap. 10.

f Geris in Aegypto S. Nilammonis.] Geris ciuitas eſt in Aegypto, diſtans à Peluſio fere quinquaginta ſtadijs: cui præficiendus cum eſſet à Theophilo Alexandrino, Nilammon, antequam res ageretur (vt optauit & precibus impetrauit) in eadem cellula, qua clauſus tenebatur, diẽ obijt; vbi in eius memoriam templum eſt erectum, annuaq; ſtatuta commemoratio, vt ſcribit Sozomenus hiſt. lib. 8. cap. 19. & Niceph. lib. 13. c. 17.

7 Septimo idus Ianuarij. Luna. G xxiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

Relatio [a] pueri Ieſu de Aegypto. Eodem die natalis beati Luciani [b] Antiochenę eccleſię presbyteri & martyris, qui ſatis clarus doctrina & eloquentia, paſſus eſt Nicomediæ ob Chriſti confeſsionem in perſecutione Maximini, ſepultuſq; eſt

Helenopoli in Bithynia: cuius laudes S. Ioannes Chryſoſtomus celebrauit. Antiochenæ S. Cleri [c] diaconi, qui pro confeſsionis gloria ſepties tortus, ac diu in carcere maceratus, ad vltimum decollatus, martyrium conſummauit. In ciuitate Heraclea ſanctorũ martyrum Felicis [d] & Ianuarij. Eodem die ſancti Iuliani [e] martyris. In Dania ſancti Canuti [f] Regis & martyris. Papiæ ſancti Criſpini [g] Epi & confeſſoris. In Dacia ſancti Nicetæ [h] Epiſcopi, qui feras & barbaras gẽtes Euãgelij prędicatione mites reddidit ac mãſuetas. In Aegypto beati Theodori [i] monachi, q tpe Cõſtãtini magni floruit sãctitate, cuius sãctus Athanaſius meminit in vita S. Antonij.

IANVARII 4.

a RElatio pueri Ieſu de Aegypto.] Agit de eadem Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij, quibus omnibus adſtipulantur vet. manuſcrip. Id vero contigiſſe poſt ſeptimum Chriſti annũ, pluribus demonſtrauimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

b Luciani.] De eodem Latini omnes hac die, Græci autẽ agunt decima quinta Octobris. Hunc ſub Maximino paſſum, Euſebius tunc viuens, ac geſta martyrum ſcribens, teſtatur lib. 9. c. 5. Id ipſum Hier. de ſcrip. Eccle. in Luciano. Errore factum videtur, vt tam Metaphraſtes, quam Suidas eum ſub Maximiano martyrio occubuiſſe dicãt. Præclariſſima hic ſui ingenij reliquit monumenta, quæ à maiorib. Lucianea ſunt appellata, cuius etiã nomine dicta eſt diuinæ Scripturæ verſio ab ipſo elaborata, quam Græci communem, ſeu Vulgatam dixere, eaq; (vt ſæpius teſtatur ſanctus Hieronymus ad Chromatium epiſto. 107. & ad Suniam 131. Orientales omnes qui interiacente Conſtantinopoli Antiochiam vſque, ſunt vſi. Nouiſſime demum, ea vt gente perſecutione grauiſſima, cum apologiam pro Chriſtiana religione ſcripſiſſet, nobili corona martyrij eſt inſignitus. Non ſic tamen felix in diſcipulis fuit: nam præter Pelagiam Antiochenam, quæ eum ſectata, pręclarum pro fide certamen ſubijt; cæteri in apoſtaſiam primum eo tempore perſecutionis ſunt prolapſi; poſtmodum reddita pace Eccleſiæ, ſe Arrio cõiunxere, vt ſcribit Niceph lib. 8. cap 31. Porro ijdem, quo illuſtriori gloriarentur auctore, non erubuerunt & ſanctiſſimum martyrem, quaſi auctorem hæreſis in crimen adducere, ſeſeq; ab eodem Collucianiſtas appellare: eo etenim nomine Arrius ſuos dicebat, ad quos ſcribebat epiſtolas. Extat adhuc exemplum literarum Arrij ad Collucianiſtas apud Epiphan. in panar. hæreſ. 69. & Theodor. libro 1. capit. 5. Id aliquando, primis illis rerum exordijs, Catholici verum rati, in eundem Lucianum declamarunt, vt feciſſe videtur ſanctus Alexander Epiſcopus Alexandrinus, ſcribens ad æque ſanctum Alexandrum Conſtantinopolitanum Antiſtitem, cuius epiſtola recitatur à Theodoreto libro primo, hiſto. capit. 4. Tranſijt idem nomen ad poſteros, nam & Marius Victorinus libro 1. aduerſus Arrianos, eoſdẽ Lucianiſtas appellat. Ne quid autem de tanto martyre leuis ſuſpicionis in alicuius animũ irrepat, ex ipſis etiam Arrianorũ actis, quam pura ſinceraque eſſet Lucianis fides, apparet. Siquidem Antiochiæ ijdem Conſtantij Imp. tẽpore conuenientes, vt abolerent nomen illud Conſubſtantialitatis, fidei profeſſionem ediderunt Luciani martyris, quam recitat Sozom. hiſt. lib. 3. ca. 5. & Niceph. lib. 9. c. 5. In qua cõis Filij cum Patre ſubſtantia potentia, gloria, imago, & alia demum omnia inſunt, quæ Catholicæ Eccleſiæ filij profitentur: niſi tantum quod Conſubſtantialitatis verbum illic non reperitur expreſſum; cuius occaſione, & à

Niceno

Niceno ſymbolo illud adimere conabantur. ſed nulla quidem in eo eſſe poterat culpa, eam vocem emittendo, quam ſcimus ad eludendos omnes Arrianorū cauillos (vt pulchrè docet S.Athanaſius in decretis contra Arrian. col.381.) a ſacroſancta Nicena Synodo primum fuiſſe ſapienter appoſitam. Quod itaque religioſe vereque ante Nicenum Concilium, Lucianus profiteri potuit, eo ipſo in damnationem eiuſdem vocis abuſi ſunt Arriani, ſicut & ipſam Scripturam etiam in prauum ſenſum ſæpius torquere non erubuerunt. Satis uel illud ſit ad ſancti Luciani defenſionem teſtimonium Athanaſij, qui dum in Synopſi, quā ad Conſtantem Auguſtum ſcripſit, de diuinis Scripturis agit, appellat Lucianum ſanctum magnum religioſumque martyrem. Sed non prætereat (quod mēte exciderat) nobile illud de martyre Luciano, quod eſt apud Origenem elogium, quo ait: Quod autem ſecundum ipſam hiſtoriam teſtis lacerati atque pernecati fuerunt S.martyres, manifeſtum eſt atque irrefutabile. Nam poſt vniuerſa tormenta recludentes eos in carceres, & teſtas multas in eis ſternentes, & per quatuor partes eos impij extendentes, crudeli morte eos pernecabant. Ita conſummatus eſt beatus atq; glorioſus Lucianus, lucida vita, lucidus & fide, lucidus etiam tolerantiæ conſummatione. Ob hoc.n. Lucianus cognominatus eſt tamquam lucidus, aut proprio lumine ſibi fulgens, aut alijs lucens. Hic namque beatus, duodecim diebus ſupra teſtas multas extenſus, tertia decima die eſt conſummatus: alijque innumeri ſancti martyres eodem modo mortem tranſeuntes conſummati ſunt. Hucuſque auctor, non tamen Origenes, vt præfert titulus: nam longe ante Luciani tempora ille obijt, nempe ſub Gallo & Voluſiano: Lucianus autem (vt vidimus) vltima perſecutione ſub Maximino eſt coronatus martyrio. Nec eſt quod de alio Luciano ea ſcripta eſſe dici poſſint: nam eiuſmodi genere mortis, quod auctor recenſet, Lucianum, de quo agimus, eſſe ſublatum, eius Acta a Metaphraſte deſcripta declarant. Eius venerandum corpus poſt martyrium, delphinorum obſequio, Drepanum in Bithyniam delatum, egregia baſilica ab Helena Conſtantini matre fuit ornatum, qui & locum illum Imperialibus munificentijs auctum, Helenopolim appellauit, vt ſcribit Socrat. lib.1.c.13.& Niceph. hiſt. lib.8.c.31. Quod hic dicitur, S.Ioannem Chryſoſtomum præclara oratione laudaſſe Lucianum, ſcias etiam vt rem pretioſiſſimam aſſeruari in bibliotheca eruditiſſimi Card. Sirleti, prout ipſe mecum, vt de pretioſo margarito, gloriatus eſt. Agit & de Luciano Suidas in hiſtoricis, & alij.

c Clerici diaconi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, manuſc. ac cæteri, Petrus item in catalog. lib.2.c.54.

d Felicis & Ianuarij.] Agit de his itē hac die Vſuardus, conſentiuntque vet. manuſcr.

e Iuliani.] Sicut in veteri Rom. Martyrologio, ita & in manuſcr. idem reperitur. quando autem, vel ubi paſſus ſit, latet.

f Canuti Regis.] De eo plura Saxo Gram. hiſt. Dan. lib.13. Ioannes Magnus hiſt. Goth. lib.18. cap.11.12. & 13. Floruit temporibus Gregorij Septimi Rom. Pont. circa ann. Domini 1080. Fuit alius eiuſdem nominis Danorum Dux, qui & ipſe innocentiſſime necatus eſt, & inter ſanctos relatus; de quo idem Saxo Gram. & Ioannes Magnus lib.18. cap.14. & lib.19. cap.7.

g Criſpini Epiſcopi.] Claruit hic temporibus S. Leonis Papæ, interfuitq; Mediolanenſi Concilio tunc congregato, vt conſtat ex ſynodica eiuſdem ad S.Leonē ſcripta. Succeſſit huic S.Epiphanius ſanctitate & eruditione non impar. Ennodius Ticinenſis Epiſcopus de eo in vita S. Epiphanij Epiſcopi, & in carmine quod ſcripſit, hæc habet de S.Criſpino:

Salue ſancte parens, ſaluete ô ſæpe recepti
Criſpini cineres, ad cuius vota redundat
Quicquid in hoc Chriſti miramur dogmate dignum, &c.

Eiuſdem nominis fuit Epiſcopus Patauinus, qui vixit temporibus Conſtantij,

tij, cuius meminit Athanaſius in apolog. ad Conſtantium col. 316. d.

h Nicetæ Epiſcopi.] Hic licet Dacorum eſſet Epiſcopus, optime tamen notus fuit Romanis, quem Sanctus Paulinus in 10. epiſt. ad Seuer. doctiſſimum etiam ac Romanis admirandum prædicat: peregrinari enim in Italiam ad loca ſancta conſueuit: de cuius reditu idem Paulinus carmen ſapphicum perelegans ſcripſit, quo eius præclara geſta cecinit, & inter alia de Beſſis populis ad Christum conuerſis meminit. Gens præ cæteris fera: nam (vt Strabo teſtatur) ob conſuetudinem latrocinandi, ijdem omnes proprio vocabulo ſunt appellati Latrones: de quorum ad Christum conuerſione hæc ibi Paulinus:

Nam ſimul terris, animiſque duri,
Et ſua Beſſi niue duriores,
Nunc oues facti, duce te gregantur
Pacis in aulam.

De his etiam S. Hieronymus epiſt. 3. ad Heliodorum: Beſſorum (inquit) feritas, & pellitorum turba populorũ, qui mortuorum quondam in ferijs homines immolabant, ſtridorem ſuum in dulce Chriſti fregerunt melos. Hæc Hierony. De Beſſis monachis præterea habetur mentio in uita S. Theodoſij Cœnobiarchæ. Porro de Niceta idem Paulinus rurſus in Natali nono S. Felicis agit.

i Theodori.] Duo reperiuntur fuiſſe Theodori; quorum alter, de quo hic agitur in Martyrologio, diſcipulus fuit S. Antonij, cuius S. Athanaſius in vita eiuſdem Antonij meminit: altero vero etiam ſanctitate celebris fuit, cuius geſta narrantur in vita S. Pachomij, cuius diſcipulus extitit, de quo etiam mentio habetur in lib. vit. patrum par. 1. agit de eo & S. Nilus abbas in lib. de oratione. Infra quinto Kal. Ianuarij eius dies natalis agitur.

xxiij A Sexto Idus Ianuarij. Luna. 8

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
t u A B C D E f F G H M N P
26 27 28 29 30 1 2 3 3 4 5 6 7 8

Bellouaci in Gallijs ſanctorum martyrum Luciani [a] preſbyteri, Maximiani, & Iuliani: quorum duo vltimi a perſecutoribus gladio perempti ſunt: beatus autem Lucianus, qui cum S. Dionyſio in Galliam venerat, poſt nimiam cædem, cum Chriſti nomen viua voce confiteri non timuiſſet, priorum ſententiam & ipſe excipit. Item S. Eugeniani [b] martyris. In Libya ſanctorum martyrum Theophili [c] diaconi, & Helladij; qui primo laniati, ac teſtulis peracutis compuncti, demum in ignem coniecti, animas Deo reddiderunt. Hierapoli in Aſia Sancti Apollinaris [d] Epiſcopi, qui ſub Marco Antonio Vero ſanctitate atque doctrina floruit. Neapoli in Campania natalis Sancti Seuerini [e] Epiſcopi, fratris beati Victorini martyris: qui poſt multarum virtutum perpetrationem, plenus ſanctitate quieuit. Papię ſancti Maximi [f] Epiſcopi & confeſſoris. Metis ſancti Patientis [g] Epiſcopi. Eodem die apud Noricos ſancti Seuerini [h] ab-

batis, qui apud eam gentem Euangelium propagauit, & Noricorum dictus eſt Apoſtolus. Eius corpus ad Lucullanũ i prope Neapolim diuinitus delatum, inde poſtea ad monaſterium S. Seuerini tranſlatum eſt.

IANVARII 8.

Lvciani & ſoc.[a]] De his etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, quibus & manuſcript. aſſentiuntur. Meminit Luciani Petrus Cluniacenſis lib. 1. epiſt. 2. Vincent. in ſpec. Antonin. prima part. tit. 6. cap. 26. §. 3. Petrus in catal. lib. 2. cap. 55. & alij. Agitur de Luciano Bellouacẽſi in Actis S. Quinctini, quæ extant apud Sur. to. 5. die 31. Octobr. In Actis ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, habetur mentio de Luciano vna cum Quintino, ſed cum ad tempora Diocletiani referatur, alius eſſe videtur ab hoc de quo hic agitur, quem Petri Apoſt. diſcipulum eſſe tradunt.

b Eugeniani.] Vſuardus item de ipſo agit hac die, necnon Vuandelbertus, qui hexametro carmine Martyrologium ſcripſit ante ſexcentos annos.

c Theophili & Helladij.] Græci etiã de iiſdem agunt hac die, vt ex Menolog. ipſorum conſtat, vbi etiam crudele ipſorum martyrium enarratur.

d Apollinaris Epiſc.] Huius celebris memoria eſt apud Euſebium lib. 4. cap. 6. & lib. 5. cap. 15. & 18. de eodem S. Hieronymus de ſcrip. Eccl. & in epiſt. 84. ad Magnum. Recitantur ab Euſebio aliqua ſcriptionum eius fragmenta, in quibus ex eo præ cæteris animi ipſius candor effulget, dum nihil proprio ingenio ſe in rebus ſacris velle ſcribere, vel definire profitetur. Longe hic alius ab illo Laodiceno Apollinari, a quo Apollinariani ſeu Apollinariſtæ ſunt hæretici nuncupati, qui vixit temporibus Theodoſij ſenioris.

e Seuerini Epiſcopi.] De quo etiã hac die Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri omnes. Seuerini ac Victorini germanorum res geſtas pluribus ſcribit Ado ſub Non. Septemb. vbi & nos fuſius agimus, deque veritate hiſtoriæ diſſerimus. Conſule ea, quæ etiam notamus in Seuerino Septempedano infra ad ſextum Idus Iunij.

f Maximi epiſcopi.] De quo etiam tabulæ Papienſis eccleſiæ, quas inde miſſas accepimus, feruntur eius Acta fuiſſe ſcripta a Paulo diacono. Succeſſit hic S. Epiphanio eiuſdem ciuitatis Epiſcopo: interfuit quarto & ſexto Concilio Romano pro Symmacho Papa aduerſus Laurentium, vt eorundem Acta teſtantur. Eſt dictio Ennodij Ticinenſis in laudem eiuſdem Maximi, cuius eſt exordiũ, Prodit religioſæ votum conſcientiæ, &c.

g Patientis Epiſcopi.] Agitur item de eo in vet. manuſcrip. In tabulis Metenſium Epiſcoporum, quas deſcripſit Demochares, recenſetur hic quartus ordine eius ciuitatis Antiſtes. Fuit eiuſdẽ nominis alius Lugdunenſis Epiſcopus, de quo plura inferius tertio Idus Septembris.

h Seuerini abb.] Hic ipſe eſt dies natalis ipſius, vt eius teſtantur Acta, quæ ſinceriſſime ſcripta ſunt ab Eugipio abbate ad Paſchaſium, vt auctor eſt Iſidorus de vir. illuſtr. cap. 13. deſcripſit eadem Surius tom. 1. habemus in noſtra bibliotheca eadem Acta manuſcrip. vna cum Epiſtola Paſchaſij diaconi ad Eugipium, cum accepiſſet ab eo vitam eiuſdem S. Seuerini. Obijt temporibus Odoacris Regis Italiæ, circa annum Domini 482. Corpus autem ipſius translatum fuiſſe in Lucullanum prope Neapolim, idem auctor affirmat. De eius eccleſia in Luculleno poſita, ſacriſque ipſius reliquijs, frequens mentio habetur in epiſtolis S. Gregorij Papæ, ut lib. 7. epiſt. 85. ad Fortunatum, lib. 8. epiſt. 18. ad Anthemium. Idem Pontifex dedicaturus Romæ Eccleſiam eiuſdem ſancti nomine dictam, inde ſibi reliquias mitti poſtulauit, ſcribens ad Petrum diaconum epiſt. 19. lib. 2.

i. Ad Lucullanum prope Neapolim.] Sic dicta villa a Lucio Lucullo. Appoſite hic dictum, Prope Neapolim, nā duo Luculli vixere eodem tempore, M.Lucullus,& L.Lucullus, ab illo in Tuſculano, ab iſto prope Neapolim extructæ ſunt ſumptuoſiſſimæ villæ. de vtriſque meminit Varro lib.3. de re ruſtica, cum de vtriuſque piſcinis agit, additque ea ex cauſa a L.Lucullo montem eſſe perforatum, ſignans quidem famoſiſſimam cryptam Neapolitanam, quam Seneca lib. 7.epiſt.58.deſcribens,ſic incipit: Nihil illo carcere longius,nihil illis faucibus obſcurius, &c. Si hæc cupis,conſule eum. De obitu vtriuſque Luculli meminit idē Seneca libro de conſolatione ad Polybium cap.33.

xxvij B Quinto Idus Ianuarij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9

ANtiochiæ ſub Diocletiano & Maximiano natalis ſanctorum Iuliani [a] martyris,& Baſiliſſę virginis vxoris eius; quę cum viro ſuo virginitate ſeruata, in pace vitam finiuit: Iulianus verò(poſtquam multitudo ſacerdotum, & miniſtrorum Eccleſiæ Chriſti,quæ propter immanitatem perſecutionis ad eos cōfugerat,igne cremata eſt)Marciani Pręſidis iuſſu plurimis tormentis cruciatus,capitalem ſententiam accepit:cū quo etiam Antonius presbyter & Anaſtaſius, quem ipſe Iulianus a morte ſuſcitatum, gratiæ Chriſti participem fecerat; & Celſus puer, vnà cum matre ſua Marcionilla, ac ſeptem fratres, alijque plurimi paſsi ſunt. In Mauritania Cæſarienſi ſanctæ Marcianæ [b] virginis, quæ beſtijs tradita, martyrium conſummauit. Smirnæ ſanctorum martyrum Vitalis, [c] Reuocati, & Fortunati. In Africa ſanctorum martyrum Epicteti, [d] Iucundi, Secundi, Vitalis, Felicis,& aliorum ſeptem. Sebaſtę in Armenia S.Petri [e] Epiſcopi,fratris S.Baſilij. Anconæ S.Marcellini Epiſcopi, [f] qui vrbem illam (vt S.Gregorius ſcribit) diuina virtute ab incendio liberauit.

IANVARII 9.

IVliani & Baſiliſſæ.a]De his hac etiā die Beda, Vſuardus, Ado, ac demum cæteri omnes recentiores. Horum Acta ex veteribus monumentis edidit Metaphraſtes, q̄ habet Lipo.to.7.Mombrit.tom,2.& Sur. to.1 Habemus eadem in vet.manuſc.Extat in Breuiario Toletano S.Iſidori ſacer hymnus,quo horum Acta egregie deſcribuntur. Baſiliſſa autem licet martyriū nō obierit, tamen quia multa, grauiaq; paſſa eſt,& dux martyrum extitit, cenſita ēt inter martyres reperitur, pręſertim a Venantio Fortunato in carmine, quod ſcripſit

pſit de gaudijs & ſpe vitæ æternæ. Horũ oīum meminit ſanctus Eulogius Corduben.lib.1.Memor.ſanct.ducens eoſdē ceteris in exemplum. Erat apud Antiochiā celeberrima eccleſia nomine Iuliani, de qua Procop.lib.2.de bello Perſic.Adiunctum erat idem monaſterium,cuius preſbyter fuit impius Neſtorius.

b Marcianæ.] Vſuardus,Ado, & alij de eadē hac die. Habet eius Acta Mombritius tom.2. Vincentius in ſpecul.libro 13.c.36.37. Petrus in catal. lib.2. cap.38. Hæc etenim ob fractum ſimulacrũ Dianæ, tertio lenonibus data eſt proſtituenda; *ſed diuino* fulta pręſidio ſemper *intacta permanſit*. Reſpondent his omnibus quæ Tertullian. in apologetico in Gentiles exprobrat his verbis: Proxime ad lenonem damnando Chriſtianam potius quam ad leonem, confeſſi eſtis labem pudicitiæ apud nos atrociorem omni pœna & omni morte reputari. Nec quicquam tamē profuit. Exquiſitior quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ,&c. Agitur de eadem die 12. Iulij, qua nimirum reliquiæ eius translatæ putantur.

c Vitalis, Reuocati, & Fort.] De his præterea Vſuardus & Vuandelbertus agunt,aſſentiunturque vet. manuſc.ac recentiores omnes.

d Epicteti. Iucundi, & ſoc.] Ita vet. manuſcr. ex quibus reſtituti ſunt. Fuit Epictetus Epiſcopus Aſſuritanus in Africa, ad quem extat S. Cypriani epiſt.64. edit.Pam.Paſſus eſt cum ſocijs ſub Decio Imperat. Quanta autem præditus eſſet animi manſuetudine, ſatis docet in ea epiſtola teſtimonium Cypriani.

e Petri Epiſcopi.] Græci de eodem. Eius res geſtas nonnullas ſcribit Gregor. Nyſſenus eius germanus in epiſt.ad Leōtium de S.Macrina, legitur apud Lipoman. tom.2. De eodem Theodoret. hiſt. lib.4.c.28. Niceph.lib.11. cap.19. Migrauit ex hac vita temporibus Valentis Imperat.De anniuerſaria die natalis eius meminit idem Greg. in epiſt. ad Flauianum Epiſcopum.

f Marcellini Epiſcopi.] De ipſo agit S.Gregorius lib.1. dialog.cap.6.Legimus eius Acta atque miracula poſt obitum facta in manuſcr. quæ accepimus ab eccleſia Anconitana. de eo etiam Petrus in catalog. lib.2.cap.59.

10 Quarto Idus Ianuarij. Luna. C xxj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN Cypro beati Nicanoris [a] diaconi de ſeptē primis; qui gratia fidei & virtute admirandus glorioſiſsime coronatus eſt. Romæ ſancti Agathonis [b] Papæ, [c] qui ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in pace Mediolani ſancti Ioannis [d] Boni Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide natalis beati Pauli [e] primi Heremitæ,qui a ſextodecimo ætatis ſuę anno vſque ad centeſimum decimumtertium ſolus in Eremo permāſit: cuius animam inter Apoſtolorum & Prophetarum chorus ad cœlum ferri ab Angelis S.Antonius vidit. Eius autem dies feſtus decimooctauo Kalendas Februarij celebratur. Conſtantinopoli S.Marciani [f] presbyteri.

IANVA-

NIcanoris. [a]] De eodem hac die ceteri Latinorum; Græci autem de ipſo agit ad 5. Kalen. Aug. vna cũ Prochoro, Timone, & Parmena. De eo in Actis Apoſt. cap. 6. Doroth. in ſynopſi ſcribit, hũc eodem die, quo S. Stephanus protomartyr, vna cum multis occubuiſſe martyrio. ex quo dicendum eſſet, non in Cypro, ſed Hieroſolymis eſſe paſſum. Verum in Cypro agi diem natalem eius, ob ſacrarum reliquiarũ, quæ illic habentur, translationem factam, contigiſſe potuit. At nec Dorothei adeo firma auctoritas in omnibus ſubſiſtit, vt ſæpe docuimus.

b Agathonis.] Eius res geſtas per lectiones diſtinctas habemus manuſcrip. In aliqua eccleſia eas legi conſueuiſſe, ex iiſdem ſatis liquet. De eius ſucceſſione, tã ex lib. de Rom. Pontific. quam ex Indicibus Vaticanis, aliiſque recentioribus ſcriptoribus, certa habetur ratio. Cætera de ipſo cumulate ſatis in Annalibus Eccleſiaſticis diximus.

c Papæ.] Putarunt nonnulli hanc vocem, Papa, complexam eſſe ex duabus dictionibus, vt idem ſit Pa.Pa. quod Pater Patrum, meritoq; Romano tantum Pontifici tribui ſolitam. Pa, pro patre poſitum in Saliari carmine, teſtatur Feſtus. Ne in his refellendis multum immorer; ſciendum eſt, quod etſi eiuſmodi titulus, Pater Patrum, tribui conſueuit Rom. Pontifici, vt totius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopo; nihilominus Papæ nomen diuerſum ab eo eſſe, & accipi ſolitum a maioribus, exempla antiquarum inſcriptionũ facile monſtrant; quorum vnum tantum ſatis ſit hic recitare. Extat ex Concilio prouinciali Epiri ad Hormiſdam Papam ſynodalis epiſtola ſcripta, cuius eiuſmodi eſt inſcriptio: Synodus veteris Epiri, Ioannes, Matthæus, Conſtantinus, &c. domino noſtro per cuncta ſanctiſſimo & beatiſſimo Patri Patrum, Comminiſtro, ac Principi Epiſcoporum Hormiſdæ Papæ. Incipit epiſtola: Si dignis præmijs, &c. Exſcripſimus eam ex codicibus manuſc. Vaticano, integramque exhibemus in Annal. Eccleſ. ſimul'que alias, in quibus eadem habetur nomenclatura. Cum itaque idem Hormiſda & Pater Patrum, & Papa, vna eademque inſcriptione dictus reperiatur; plane conſtat diuerſæ ſignificationis eſſe vtramque vocem. Porro germana eſt eius interpretatio, ut a Græca voce πάππα, id eſt, pater, deſcendat. Licet alij deducant a πάππος, id eſt, auus. At vero in prima ſignificatione accipi cõſueuiſſe vidimus: eoque ſenſu accepta (vt ſcribit Vualfridus Strabo de reb. Eccl. cap. 7.) tranſijt in dignitatis nomen, vt clerici venerandi eodem nomine appellarentur: poſtea tamen nomen illud cœpit eſſe peculiare Epiſcoporum, vt iidem Papæ dicerentur. Sunt de his innumera exempla apud Cyprianum, Hieronymũ, Auguſtinum, Ruffinum, Prudentium, Sulpitium Seuerum, Sidonium Apollinarem, Venantium Fortunatum, & nouiſſime apud ſanctum Eulogium Cordubenſem, qui floruit anno Domini 850. Vſque enim ad illud tempus id nomen commune fuit omnibus Epiſcopis, licet frequentius ac peculiarius tribui conſueuiſſet Romano Pontifici, idque quiſque facile obſeruare poterit ex epiſtolis Caſſiodori. Ex his itaque erroris arguitur Nicephorus lib. 14. cap. 34. dum ait Cæleſtinum Romanum Pontificem conceſſiſſe ex priuilegio Cyrillo Epiſcopo Alexandrino a ſe conſtituto legato in SS. Concilio œcumenico Epheſino, vt Papa diceretur, ac vteretur mitra. Nam ſi Papæ nomen tunc temporis (vt patet) commune erat omnibus Epiſcopis, quidnam eo nomine contulit Cæleſtinus Cyrillo? Non ſic quod Theodorus Balſ. in Nomocan. Photij tit. 8. cap. 1. vbi ait Cæleſtino conceſſum eſſe Cyrillo, vt in ſacris ſolemnibus, more Romani Pontificis, phrygio vteretur, quo quidem (vt ait) ex eo tempore ſemper vſi ſunt Epiſcopi Alexandrini. Quidnam vero phrygiũ eſſet, fuſius diſſeremus in noſtris Annalibus; cum agemus de Concilio Epheſino, deque litteris Cæleſtini ad Cyrillũ datis. Sed quod

ad Papæ nomen pertinet, cum futuris tēporibus obtinuiſſet communis vſus, vt Papæ nomen tantummodo Romano tribueretur Pontifici; & ſchiſmatici illud ſibi in odium eiuſdem Romani Præſulis faſtu ſuperbo vindicarent, aliaque non conceſſa præſumerent: Gregorius Septimus Papa anno à Chriſto Domino 1073. ſui vero Pontificatus anno tertio, ſexto Kal. Martij Indict. 13. habuit Romæ Synodum aduerſus ſchiſmaticos, vbi ſtatuit inter alia plura, vt Papæ nomen vnicum eſſet in vniuerſo orbe Chriſtiano, nec liceret alicui ſe ipſum vel alium eo nomine appellare. Hęc in regiſtro epiſtolarum *Gregorij* Septimi, quod aſſeruatur in *biblioth.* Vaticana, vbi canones eius Synodi ſcripti habentur. Seruant id ipſum Gręci, vt nomine Papæ Romanorum Pontificem intelligant, vt ex Nicetæ Choniatæ ſcriptis apparet.

d Ioannis Boni.] De quo tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, & Boſſius in Annal. Mediolan. agunt.

e Pauli primi eremitæ.] Eius vitam ſcripſit S. Hieronym. Solutus eſt vinculis carnis anno ſexto Conſtantij Imp. agens iam ætatis annum decimumtertium ſupra centeſimum: nam Antonius, qui poſt *eius obitum* uixit annos quindecim (vt *idem* Hieronymus ſcribit in chron.) migrauit ex hac vita anno 21. Conſtātij, cū iam antea nonagenarius Paulum proximè moriturum inuiſiſſet, ac poſt vixiſſet vſque ad annum centeſimum quintum. Meminit eiuſdem Pauli idem Hierony. ad Euſtochium epiſt 22. Porro vitā eius, quam ſcripſit, miſit ad Paulum Concordienſem, ut teſtatur in Epiſt. 21. in fin.

f Marciani.] Greci de eodē pluribus in Menologio hac die. Hic ille qui opulētiſſimū patrimoniū Chriſti amore profudit in pauperes, erexit eccleſias, & inter alia ædiculā illā Anaſtaſiæ, in qua Gregorius Nazianzenus collapſam fidē excitarat, in ampliſſimā baſilicam, ſecundum propheticū illius oraculū, auxit, ornauitque. Huius præclara geſta deſcripſit Metaphraſtes. habet eadem Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. Alius Marcianus hic ab illo Nouatiano, qui vixit temporibus Valentis Imper. cuius etiam filias erudiuit. Hic autem claruit ſub Leone Imper. qui etſi & ipſe Nouatianis aliquando fauit, tamē ex templo referens pedem, ob ſinceram fidem Catholicam & egregiam ſanctitatem factus eſt œconomus Conſtantinopolitanæ eccleſiæ. Alius inſuper eadē ætate vixit Marcianus in Syria apud Cyrum ciuitatem, profeſſione monachus, meritis clariſſimus, cuius res geſtas ſcripſit Theodoret. lib. ſanct. patr. c. 3.

11 Tertio Idus Ianuarij. Luna. D xx

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROmæ natalis S. Higinij [a] Papę, qui in perſecutione Antonini glorioſe martyrium conſummauit. In Africa B. Saluij [b] martyris, in cuius die natali S. Auguſtinus ſermonem habuit ad populum Carthaginenſem. Alexandriæ ſanctorum martyrum Petri, [c] Seueri, & Leucij. Firmi in Piceno Sancti Alexandri [d] Epiſcopi & martyris. Ambiani Sancti Saluij [e] Epiſcopi & martyris, Brunduſij Sancti Leucij [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Cappadocia in vico Magariaſſo Sancti Theodoſij [g] cœnobiarchæ, qui multa pro fide Catholica paſſus, in pa-

ce

ce tandem quieuit. In Thebaide S.Palæmonis [h] abbatis, magiſtri S.Pachomij. Suppentoniæ [i] apud montem Soractem ſancti Anaſtaſij [k] monachi, & ſociorum, qui diuinitus vocati migrauerunt ad Dominum. Papiæ S.Honoratæ [l] virginis.

IANVARII 11.

Yginij Papæ.[a]] De eo Beda pridie huius diei, Ado, & alij hac die. De eius ſucceſſione agit liber de Ro.Pōtificibus Damaſi nomine inſcriptus, Irenæus lib.3.c.3. Epiph. in panar. hæreſ.27. Euſebius in chron.& hiſt.lib.4.c.10. Optatus lib.2.cōtra Parmen. Auguſt.epiſt.165. Meminit eiuſdē Cyprianus in epiſt.74. ad Pōpeiū. Sub perſecutione Antonini coronatum eſſe martyrio, idem lib. de Rom.Pontif. Euſebius in chron.& alij omnes teſtātur. Cætera de ipſo dixi in Annal.Eccleſ.

b Saluij.] De eodem hic Beda, ac cæteri Latinorū, necnon vet.manuſc. Meminit Poſſidius in Indiculo cap.3.de ſermone S. Auguſtini habito de S. Saluio, & c.9.ait de alio eiuſdem auctoris tracta tu in eiuſdem die natali habito. Ne quis autem aliqua occaſione in errorem ducatur, noſſe debet fuiſſe item in Africa alium Saluium, ſed pſeudomartyrem, ipſumque Donatiſtam ex parte Maximianiſtarum, quem alij Donatiſtarum, ſed ex factione Parmeniani, poſt multas illatas contumelias occiderunt, in cuius honorem ſuarum partium homines baſilicam erexerunt, adſcriptumque in ſuorū martyrum numerum coluerunt, vt ſcribit S.Auguſtinus aduerſus Parmen.lib.3. c.vlt.& contra Creſ.lib.4.c.48.& 49.

c Petri, Seueri, & Leucij.] De his etiā hac die Beda, Vſuar. Ado, ac reliqui oēs.

d Alexandri Epiſc.] De eo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam allatas accepimus, licet in eis paſſionis tempus deſideretur.

e Saluij Epiſc.] Alij Saluinum appellant. Hunc Sigebert. in chron. Saluum pro Saluio dicit, occiſumque tradit anno 33.Caroli Magni Imperatoris, anno Domini 801. de eodem Petrus in catal. lib. 2. cap.65. In tabulis Epiſcoporum Ambianenſium ponitur Saluius quinto loco, vt conſtat ex Demochare, qui eas deſcripſit. Confundunt hunc nonnulli cum Saluio Epiſcopo Albigenſi, qui ſub Chilperico Francorum Rege doctrina claruit, & ſanctitate, de quo Gregor. Turonen.hiſt.lib.5.c.44.

f Leucij Epiſc.] Reſtitutus eſt ex vet. manuſcrip. Licet enim Brunduſinus eſſet Epiſcopus, Romæ etiam colebatur. Erat enim quinto ab Vrbe lapide eccleſia Sancti Leucij, cuius meminit S.Gregorius lib.9. Regiſt.epiſt.73.cumque inde fuiſſent ablatæ eius reliquiæ, idē Pontifex alias eiuſdem ſancti ad ſe reliquias mitti iuſſit. Legimus Acta eius ab eadem eccleſia accepta erroribus quidem ſcatētia, ob maximam tum in perſonis, tum etiam in tempore diſcrepantiam. ponitur hic confeſſor, ſicut in propria eccleſia colitur, cum alioqui S.Gregorius appellet eum martyrem beatiſſimum.

g Theodoſij.] Agunt præterea de eodem Græci hac die in Menologio. Spectatiſſimus fuit non tantum ob exactam vitæ monaſticæ exercitationem, verum etiam ob egregios labores pro fide Catholica aduerſus Acephalos hæreticos exantlatos. Florere cœpit tēporibus Leonis Imp.peruenitq; vſque ad tempora Iuſtiniani, cum Hieroſolymitanæ eccleſiæ præeſſet Petrus, qui eius funus curauit. Extant eius res geſtæ omni acceptatione digniſſimæ a Metaphraſte ex antiquioribus monumentis deſcriptæ, quas habet Lipom.tom.5.& Sur.to.1. De eodē mentio habetur in vita S. Sabæ abb. necnon apud Suidam in Anaſtaſio, & infra in Theod. Monemus lectorem fuiſſe eiuſdē nominis eodē ſæculo ſub Marciano Auguſto alium Theodoſium item Cœnobiarcham in eadem regione Palæſtinæ verſatum, qui fuit hæreticus Eutychianus, homo nequiſſimus & inuaſor ſedis Hiero-

Hieroſolymitanæ, tēpore Iuuenalis eius ſedis Antiſtitis, quem S. Leo Papa pellēdum curauit; quem etiam conſtat ex Actis S. Euthymij a Cyrillo conſcriptis, fuiſſe ex humanis ſublatum eiuſdē Marciani Imperatoris tempore.

h Palæmonis.] Huius res geſtę habētur intextæ in vita S. Pachomij, quam habes apud Lipoman. tom. 6. & Sur. to. 3.

i Suppētoniæ ad montem Soracten.] De loco Suppentoniæ diu multumq; laboraui: cumq; non inuenirem quid certi afferrem, cōſului, tandem accolas regionis, *qui ex* veteribus monumētis locum ipſum optime norūt, a quibus illud accepi: *Monaſterium S. Anaſtaſij fuiſſe iuxta locum*, qui hodie dicitur, Caſtellum Eliæ, a Nepeſina ciuitate duobus miliarijs diſtans, vbi eſt adhuc nobilis ac vetus eccleſia nomine S. Eliæ atque S. Anaſtaſij Deo dedicata, non longe a monte Soracte, illudque ipſum olim Suppentoniam appellatum eſſe.

K Anaſtaſij & ſoc.] Iidem ex manuſcr. reſtituti ſunt, quorū felicem exitum ſcribit S. Greg. in Dial. lib. 1. c. 7. & 8. & in Regiſt. lib. 2. epiſt. 50. c. 89. ind. 11. appellaturque ibi Anaſtaſius de Pentumis.

l Honoratæ.] De ipſa etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis. Fuit hec ſoror S. Epiphanij Epiſc. Ticinenſis, ab eodem Deo conſecrata eo anno, quo reuerſus eſt Roma a legatione Authemij Imper. Ticinum, fuit is annus Domini 471. vt habent Acta eiuſdem Epiphanij ab Ennodio fuſius ſcripta.

12 Pridie Idus Ianuarij. Luna. E xix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROmæ S. Tatianæ [a] martyris, quę ſub Alexādro Imperatore vncis atque pectinibus laniata, beſtijs expoſita, & in ignē proiecta, ſed nil læſa, gladio demū percuſſa migrauit in cœlū. In Achaia S. Satyri [b] martyris, qui ante quoddā idolū tranſiens cū exſufflaſſet in illud, ſignans ſibi frontē, ſtatim idolū corruit, ob quā cauſam decollatus eſt. Eodē die S. Arcadij [c] martyris, genere & miraculis clari. In Africa SS. martyrum Zotici, [d] Rogati, Modeſti, Caſtuli, & coronę militum quadraginta. Cōſtantinopoli SS. Tigrij [e] presbyteri, & Eutropij lectoris, qui Arcadij Imperatoris tpe paſſi sūt. Tibure S. Zotici [f] martyris. Epheſi paſſio SS. [g] quadraginta duorū monachorū, qui ob cultū ſanctarū imaginū ſub Cōſtātino Copronymo ſæuiſſime cruciati martyriū compleuerunt. Rauennæ S. Ioannis [h] Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ S. Probi [i] Epi. In Anglia S. Benedicti [k] abbatis confeſſoris.

IANVARII 12.

TAtianæ. [a]] Græci etiā de eadem hac die agunt in ipſorū Menologio, ubi eius martyrium his paucis narratur; Certamē S. martyris Tatianæ ex antiqua Roma, quæ Alexādro imperante oblata Pręſidi, ingreſſa tēplū, precibus ſimulacra euertit, ac in terrā colliſit. Quā ob cauſam verberatur, eiuſque

palpebrę vncis dilacerantur, inde ſuſpenſa, pectinibus laniatur, abraſo capite decaluatur, igne & feris probatur, & illa ſã permanẽs, percuſſa gladio, euolauit in cęlũ. hæc ibi de Tatiana. Eius Acta titulo virginis pnotata extãt in cod. manuſc. bibliothecæ noſtræ Cõgr. & copioſiora in veteri manuſc. S. Mariæ Maioris, quæ tñ aliqua caſtigatione indigere videntur.

b Satyri.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, Petr. in catal. lib. 2. cap. 66. ac reliqui recentiores.

c Arcadij.] De eo ẽt Beda, & alij quos nuper recẽſuimus auctores: vberius aũt S. Zeno Epiſcopus Veronenſis, qui lucuIẽta oratione eius Acta percurrit. eſt ſer. 4. inuenies eũdem etiã ſeorſum a cæteris apud Lypom. tom. 2. Alius eſt Arcadius, qui in Africa paſſus eſt in perſecutione Vuandelica, de quo inferius erit ſermo.

d Zotici & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdem ex vet. manuſcr. Porro horum Acta habemus in noſtra bibliotheca: eſt illorum exordium: Iam quaſi, &c.

e Tygrij & Eutropij.] De his etiã manuſcr. Paſſi ſunt hi Conſtantinopoli ſub Arcadio Imperatore, cum pulſo in exilium S. Ioanne Chryſoſtomo, noluiſſent cũ Arſacio intruſo cõicare, ac de incẽdio Baſilicæ paſſi eſſent calumniã. Horũ certamina ſcribit Palladius in dialog. Sozo. lib. 8 cap. 24. Metaphraſtes, Leo Imp. & Georgius Alex. in vita S. Ioan. Chryſoſt. Vide de his in primis eiuſdem S. Ioan. Chryſ. epiſt. 118. & 125. Extant hactenus duo impia Arcadij edicta. quorũ altero cogebat ipſos cum Arſacio cõicare, altero vero in eos, qui Baſilicã incendiſſent, inquirendũ præcipit. Cõſule Codicẽ Theodoſ. tit. de Epiſ. & cleric. l. 37. & tit. de his qui pro religione contẽdũt. l. 6.

f Zotici.] De eodẽ tabulæ eccleſię Tiburtinæ. Agitur de eodẽ rurſus inferius die 10. Iunij in Getulio: non quod diuerſi cenſeantur; ſed fortaſſe quod altera die natalis, altera trãſlatio celebretur. dicturi ſumus ibi plura. Eius corpus cõditum eſt ſub maiori altari, caput vero ſeorſum poſitum in vaſe, decenti honore colitur. Quod autẽ arundinibus percuſſum martyriũ conſummaſſe diximus, emendamus: haud. n. fidelẽ nacti ſumus teſtem, qui ea ſe ex Actis eius deſcripſiſſe, p litteras ad me datas, teſtatus eſt, accepi poſt hac Acta martyris, & nihil tale in eis reperi. Tu vero conſule q̃ inferius notãtur 10. Iunij in Getulio, cũ de eodẽ ſub Getulij noĩe iterũ agitur. De vno eodẽque martyre diuerſis diebus agi, ſæpe contigit, qđ altera die natalẽ, altera vero tranſlationem celebrare Eccleſia cõſueuerit.

g Quadraginta duorũ monachorũ.] Græci eoſdẽ præcipuo honore habẽt. Inuenies horum acta iuncta ſimul cũ paſſione S. Stephani iunioris, tã inter Ioannis Damaſceni opera edit. Bil. quam etiã apud Sur. tom. 6. ad diem 28. Nouembr.

h Ioãnis Epi.] De eodẽ tabulæ Rauẽnatis eccleſiæ. Hic ſucceſſit Neoni, ad quẽ extat epiſt. 27. S. Leonis Papæ, licet in aliquib. exẽplaribus pro Neone Leo ponatur vt cap. cũ itaq; baptiſ. diſt. 4. Succeſſit Neon S. Petro Chryſologo. Hic de quo agitur, Ioãnes ſecũdus dictus eſt, q̃ liberauit Rauennã a furore Attilæ vt ſcribit Ricobald. in Pomerio, & Hier. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. Ferũt eius Acta ſcripta eſſe a Deſiderio Rauẽnate, quæ nõdũ vidimus. Extat Simplicij Papæ epiſtola ad Ioannẽ Rauen. Epm, data Cõſule Seuerino; eſt is annus, iuxta Faſtos Onufrij, a Chriſto Dño 482. Itemq; eiuſdem Ioannis meminit Gelaſius Papa in epiſtola ad Epiſcopos per Lucaniam & alios per diuerſas prouincias conſtitutos c. 1. ex qua redarguitur Hier. Rub. dum lib. 3. hiſt. Rauen. pag. 110. ante Gelaſij creationẽ mortuũ iã fuiſſe Ioãnẽ ſcribit. Data eſt ea Gelaſij epiſtola Aſterio & Præſidio Cõſſ. anno Dñi 494. vt ſcias ad quę tẽpora Ioãnes Secũdus peruenerit.

i Probi Epiſcopi.] De ipſo etiam tabulæ eccleſiæ Veronẽſis, quas illuſtrauit auxitque Reuerendiſſ. Epiſcopus Veronẽſis Auguſtinus Valerius, nunc vero ob præclara virtutũ merita auctus ampliſſima Cardinalatus dignitate.

K Benedicti.] Beda eius diſcipulus ſe eius res geſtas ſcripſiſſe fatetur hiſ. Angl. lib. 5 in fine. Huic. n. ipſe natus annos ſeptem eſt traditus educandus in monaſterio, vt ipſe ſcribit in epito. hiſt. in fine. Vixit

xit

xit Benedictus aliquandiu Romæ vſq; ad tempora Agathonis Papæ, a quo iuſſus eſt reuerti in Angliam cū Ioanne Archicātore ad imbuendū populum illum Rom. Eccleſiæ diſciplinis, vt idē auctor ſcribit de geſt. Angl. lib. 4. cap. 18. & lib. 5. c. 20. Quantum autem in patriam rediēs laboris impenderit, idē narrat in ſermone habito in die natali eiuſdem S. Benedicti, qui habet' to. 7. eiuſdē Bedæ oper.

13	Idus Ianuarij. Luna.															F	xviij
	a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
	t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
	1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

OCtaua [a] Epiphaniæ Domini Romæ via Lauicana coronæ SS. Militum quadraginta, [b] quas ſub Galieno Imperatore pro confeſſione veræ fidei percipere meruerūt. In Sardinia S. Potiti [c] martyris, qui ſub Antonino Imperatore & Gelaſio Præſide multa paſſus, demum gladio martyrium conſecutus eſt. Singidoni in Myſia ſuperiori SS. martyrum Hermyli [d] & Stratonici, qui poſt ſæua tormenta ſub Licinio Imperatore in Iſtrum flumen demerſi ſunt. Cordubæ SS. martyrū Gumeſindi [e] presbyteri & Seruidei monachi. Pictauis in Gallia natalis S. Hilarij [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui ob Catholicam fidem, quam ſtrenue propugnauit, quadriennio apud Phrygiam relegatus, inter alia miracula mortuum ſuſcitauit. Eius autem feſtiuitas ſequenti die celebratur. Cæſareæ in Cappadocia S. Leontij [g] Epiſcopi, qui ſub Licinio aduerſus Gentiles, & ſub Conſtantino aduerſus Arrianos plurimum decertauit. Treueris S. Agritij [h] Epiſcopi. In Verſiaco monaſterio S. Viuentij [i] confeſſoris. Amaſeæ in *Ponto ſanctæ* Glaphyræ [k] virginis.

IANVARII 13.

OCtaua Epiphaniæ. [a]] De ea Ordo Rom. de offic. Miſſæ Amalar. li. 4. c. 34. Microlog. c. 40. Ado, & alij, qui agunt de diuinis offic. Ante hos omnes Capit. Regum Franc. lib. 1. c. 164.

b *Militum quadraginta.*] Agūt de iiſdem Beda, Vſuard. Ado, & alij, conſentiuntque vet. manuſc. Quod autem tam hi, quam plerique alij martyres paſſi habentur *Galieno* Imperatore; nō ita quis accipiat, vt exiſtimet aliquam ab eo eſſe excitatam perſecutionem: nā idē Auguſtus (vt ſcribit Oroſius lib. 7. c. 22.) parēte Valeriano ab hoſtibus capto, pacē Eccleſiæ trepida ſatisfactione reſtituit. id ipſū affirmant Dionyſius Alexādrinus in epi. ad Aegyptios, extat apud Euſeb. lib. 7. c. 18. Habetur præterea eiuſdē Galieni reſcriptum ad Epiſcopos, quo omnia loca religioſa, Chriſtianis olim adempta, illis mandauit reſtitui, uetuitque ne quis Chriſtianis negotium faceret: addidit aliud itē reſcriptum, quo iiſdē cœmeteria more maiorum adeundi tribuit facultatem. Hæc oīa habes apud Euſebiū hiſt.

lib.7.c.12. Sed qđ aliq̃ ſub Galieno paſſi dicãtur, id quidẽ p̃ter ſniam Principis, vt ẽt factũ videmus ſub Antonino Pio & Alexãdro Imp. de quib. ſuperius egimus.

c Potiti.] Accepimus eius Acta manu ſcr. e Sardinia Romam miſſa. De eo etiã Fara de rebus Sardois. In Sardinia autẽ & Piſis agimus de Potito & Ephiſio Idibus Nouemb. ſed illa eſt translatio.

d Hermyli, & Stratonici.] De iiſdem hac die Græci etiam in Menologio, vbi eorum martyrium paucis cõplexum deſcribitur. Porro fuſius Metaphraſtes apud Lipom. to.5. & Sur. to.1.

e Gumeſindi, & Seruidei.] Horũ agonẽ & coronã ſcripſit S. Eulogius in Memoriali ſanctorum lib.2.c.9. Paſſi ſunt hi hac die, era. 890. a Chriſto añt anno 852.

f Hilarij epiſcopi.] Hac ẽt die de ipſo cæteri Latinorũ. Scribit de eodem in primis S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in apolog. aduerſus Ruffin. in epiſt. 6. ad Florẽtium in epiſt. 7. ad Latam, ad Magnum epiſt. 84. aduerſus Luciferianos, aliiſque in locis, Seuer. lib.2. ſacr. hiſt. Ruffin. lib.2.c. 30.31. Socra. lib.3.c.8. Sozom. lib.2.c.13. & lib.5.c.12. Fortunatus res geſtas Hilarij duobus libris conſcripſit, ſed ex multis vix pauca perſtrinxit: habet & Venãtius Fortunatus de eodẽ epigramma lib. 2. de eius miraculis Greg. Turon. de gloria confeſſ. c.2. Porro de S. Hilario quis nõ miretur Centuriatorũ inſcitiã, vel potius dolum? quorum illud præcipuũ ſtudium eſt, vt tamquã emortuę muſcę perdant odorem vnguenti: dum vt ſanctiſſimo atq; eruditiſſimo viro Galliarũ ornamento, cuius ſcriptionibus, ac vitæ moribus omnes ipſorum hęreſes cõfutantur, notã inurant, hũc eũdem eſſe dicũt cum Hilario diacono, quẽ S. Hier. agẽs aduerſus Luciferianos, ob anabaptiſmũ in qđ miſer lapſus inciderat, orbis Deucalionẽ appellat, cũ quo quidem hic noſter nõni ſi nomen cõmune habet. erat hic iã Ep̃s Pictauienſis, multaq; ob Catholicã fidẽ obierat certamina, iamque exul miſſus erat in Phrygiam, cum ille diaconus eſſet, & in hæreſim lapſus excidit gradu ordinis. Collegimus vberius egregia tanti patris acta, & prout geſta ſunt, ſecundum ordinem temporum diſpoſuimus in Analibus Eccleſ.

g Leontij Epiſc.] Hic ille Leontius, de quo ſcribit S. Gregorius Nazian. in oratione habita in funere patris, quod iturus ad Nicænum SS. Concilium Naziãzum diuertens, ſuum patrẽ baptizauit. Ab hoc etiam celebris ille S. Gregorius Armenus fuit Epiſcopus ordinatus, ut eius Acta teſtãtur, quę recitat Metaphraſtes die 30. Septembris. Eiuſdem Leontij meminit S. Athanaſius in oratione prima cõtra Arrianos, recenſetque inter cęteros Catholicæ fidei vertices. Gregorius presbyter Cæſarienſis in oratione habita de ſanctis patribus Nicanæ Synodi his laudibus eum exornat, cum ait: Angeli pacis Leontij Cæſariẽſis eccleſiæ ſanctiſſimi Pręſulis, antequã veniret in Nicænam Synodum, multi quidem emanarunt ſudores propter fidem: multi autẽ per ipſum martyres & victores athletæ proſtrauerunt aduerſarium, multiq; vſi vite eius doctrina, euaſere ciues cęleſtes, &c. Habet & Africa ſuum S. Leontium Epiſcopum Tagaſtenſem, de quo S. Auguſtinus ſerm. 13. de diuer. ibidem & de baſilica Leontina ab ipſo ſic dicta.

h Agritij Epiſc.] De eo etiam hac die Beda, Ado, & alij. claruit hic temporibus Cõſtantini Magni Imp. interfuiſſeq; reperitur Concilio Arelatenſi ſecundo, vt eiuſdẽ Acta demonſtrant. ponitur hic vigeſimusquartus Treuerenſis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporũ eius eccleſiæ, quas recitat Democharęs de Sacriſ. Miſſæ.

i Vincentij.] Vixit hic ſanctitate celebris temporibus Conſtantij Imp. vt eius indicant Acta, qua ſummatim reſtricta refert Petr. in catal. lib.2.c.71.

K Glaphyræ.] Eius res geſtas ſcripſit Ioannes presbyter eccleſiæ Nicomedienſis, qui illis ipſis temporibus uixit, intexuitque in Actis S. Baſilei epiſcopi Amaſeæ, quæ habet Metaphraſtes ad diẽ 26. Aprilis: qui quidem vt Glaphyræ virginitatem tueretur, comparauit ſibi coronã martyrij ſub Licinio Imp. cuius petulantiam atque procaciam eadem virgo, vt Dauid olim coram Abimelech mutãs ora, mira arte deluſit.

Deci-

14 Decimonono Kal. Februarij. Luna. G xvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NOlæ in Campania natalis S. Felicis [a] presbyteri qui (vt ſanctus Paulinus Epiſcopus ſcribit) cum a perſecutoribus poſt tormenta in carcerem mitteretur, & cochleis ac teſtulis vinctus ſuperpoſitus iaceret nocte ab Angelo ſolutus atque eductus fuit, poſtmodum vero ceſſante perſecutione, cum vitæ exemplo ac doctrina multos ad fidem Chriſti conuertiſſet, clarus miraculis in pace quieuit. In Iudæa ſancti Malachiæ [b] Prophetæ. In monte Sina ſanctorum trigintaocto Monachorum [c] a Sarracenis ob Chriſti fidem interfectorum. In Aegypto in Raithi regione ſanctorum quadragintatrium [d] Monachorum, qui pro Chriſtiana religione a Blemmijs occiſi ſunt. Mediolani ſancti Datij [e] Epiſcopi & confeſſoris cuius meminit Beatus Gregorius Papa. In Africa ſancti Eufraſij [f] epiſcopi. In Syria ſancti Iuliani [g] Sabæ ſenioris qui Valentis Imperatoris tempore, fidem Catholicam Antiochiæ pene collapſam, virtute miraculorũ erexit. Neocæſareæ in Ponto ſanctæ Macrinæ [h] diſcipulæ beati Gregorij Thaumaturgi, auiæ ſancti Baſilij, quæ eundem educauit in fide.

IANVARII 14.

FElicis.[a]] De eodẽ hac die Beda, ac cæteri Latinorũ. Huius cũ Acta, tũ miracula ſcripſit carmine ſanctus Paulinus eiuſdẽ ciuitatis Eps, celebrans eunaẽ decẽ Natalibus, ex quibus Beda ſoluta oratione eiuſdẽ vitã deſcripſit, vt ipſe in fineoperis profitetur. Scripſit & Marcellus presbyter res geſtas ſancti Felicis ad Leonẽ epm. Habemus eas in vet. manuſcrip. q̃ in quibuſdã eccleſijs legi cõſueuerũt. Vix credi poteſt (ſuperãt enim humanũ captũ) quot Deus p S. Felicem miracula ſit operatus, adeo etenim increbuit fama virtutum eius, vt ab extremis orbis finibus ad ſacrum eius ſepulcrũ fideles ſupplices aduentarent. Obſtupuit hoc ipſum S. Auguſtinus epiſt. 137. qui & de eodem agit lib. de cura agenda pro mort. cap. 16. Itemque S. Damaſus in carmine, quod de eo ſcripſit, vota perſolués, hæc inter cætera.

Qui ad te ſollicite venientibus omnia p̃ſtas.
Nec quemquam pateris triſtem repedare viantem.
Te duce ſeruatus, mortis q̃d vincula rupi.

Habẽtur cætera in Collectaneis poetarũ Chriſtianorũ. Scribit adhuc de eo Greg. Turon. lib. de gloria mart. c. 104. Erat & Romæ celebris ſolẽnitas S. Felicis cõfeſſoris, in cuius die natali in eius baſilica S. Greg. Papa habuit homil. 13. in Euang.

b Malachiæ Prophetæ. Græci autem in Menologio agũt de eodẽ ad tertiũ Non.

Ianuarij, Putant Hebræi, Malachiã eſſe eumdem cum Eſdra. de his Hieron. in Malach. Proph. procem. & in præfatione 121. refellitur ab eodẽ de Malachia Origenis opinio, qui eum eſſe Angelum humana carne indutum putauit. Cur autẽ a Iudæis Malachil (hoc eſt, Angelus) ſit appellatus, ſcribit ſanctus Epiphanius li. de Proph. vita & interit. c.22. de eodem Iſid. de vita & mort. ſanct. cap.51. & Doroth. in ſynopſi cap. 12.

c Trigintaocto monachorum.] Greci etiam de ijſdem agunt in Menologio. S. Nilus abbas, qui dictorũ martyrum ſuo tẽpore coronatorũ res geſtas conſcripſit, cum de his agit. Mortui ſunt (inquit) poſt ſeptimum diem Epiphaniæ Dñi, qui eſt decimuſquartus mẽſis Ianuarij. Ac paulo inferius, Interempti ſunt quoque alij multis ante tẽporibus, quorũ quoq; commemorationẽ, propter viæ longitudinẽ, & eorum qui congregantur multitudinẽ, eodem die peragunt, &c. Extat is ſancti Nili abbatis commẽtarius apud Sur. tom.1. cui adſtipulatur Niceph. lib.14.c.54. cum de lucubrationibus ipſius agit. Contigit eiuſmodi grauiſſima incurſio barbarorum in monaſteria Syriæ Palæſtinæ & Aegypti anno decimonono Anaſtaſij Imp. indictione ſecunda, vt colligitur ex Actis S. Ioãnis Silentiarij, & Euthymij abbatis. Cedrenus autẽ eam reponit anno decimo eiuſdem Imp. De eadẽ graſſatione Sarracenorũ mentio habetur in vita ſancti Sabæ abbatis, & in Prato ſpirit. c.4. & ca 21. & in vit. Patrum.

d Quadraginta trium monachorum.] Agunt de his etiam hac die Græci, vt cõſtat ex ipſorum Menologio. Cæſi ſunt ijdem ſub incurſione Sarracenorum, qui dicti ſunt Blemmij, de quibus Niceph. lib.14.c.54. De Blemmijs meminit Strabo lib.17. & Flauius Vopiſc. in Valeriano, de ijſdem Procop. lib 1. de bello Perſico, quos Chriſtianam fidem ſuſcepiſſe temporibus Iuſtiniani Imp. affirmat. De ijſdẽ autem ſcripſit fabuloſa Plinius nat. hiſt. lib.5.c.8. in fine, ſed ex prædictis arguitur. Meminit & de Blemmijs Seuerus in dialog. 1. cap.15.

e Datij Epiſcopi.] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib.3. dialog. cap.4. Interfuit hic Synodo habitæ Conſtantinopoli a Vigilio Papa, in qua depoſitus eſt Theodorus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, cuius Acta habentur inter decreta eiuſdẽ Vigilij Papæ edita Iuſtiniani Imperatoris anno vigeſimoquinto, poſt Conſulatum Baſilij anno decimo; numeratur is annus a Chriſto nato 551. Celebrior redditur Datius, dum (vt ibidem S. Gregorius ſcribit) cauſa fidei eſt exactus, & confeſſor egregius Conſtantinopolim ſe contulit. Extat ad eundem egregia Caſſio. Var. epiſt. 27. li. 12. De eo etiã Procop. de bello Goth. lib. 2. rerum. Peruenit Datius ad ea tantũ tẽpora, quibus Narſes in Italiam venit aduerſus Totilam. cap. non vos. 23. q.5. in fine. eſt is annus Domini 552. Ex his errare conuincuntur hi qui eius obitum ponunt anno Domini 561.

f Euphraſij Epiſcopi.] vel Eucrathij, de quo ẽt Vſuard. hac die: fortaſſe hic ille Eucrathius, ad quẽ extat Cypriani epiſt. 61. qui ẽt interfuiſſe reperitur Cõci. Carthaginenſi ſub eodẽ Cypriano celebrato.

g Iuliani Sabæ.] Græci itidem. Scribit plura de eo Theodoret. lib. ſanct. pat. c 2. & hiſt. lib.3. c.19. & lib.4. cap.25. Hic ille Iulianus, quem S. Ioan. Chryſoſtomus dignis laudibus exornat homil.21. in epiſt. Pauli ad Epheſ. Alius, ille eſt Sabbas, de quo inferius agitur Non. Nouemb.

h Macrinæ.] Hæc ſenior dicta eſt reſpectu eius neptis, ſororis Baſilij Magni; hæc etenim auia fuit eiuſdem Baſilij, mater nimirum eius patris. Hæc eſt enim illa, quæ temporibus Decij Imp. & ſucceſſorum vixit Neocæſareæ in Ponto, erudita a Magno illo Gregorio Thaumaturgo, vt idẽ Baſilius ſcribit epiſt.64. ad Neocæſarienſes. Hæc item ipſa ſanctum Baſilium nepotem infantulum ſacris imbuit diſciplinis, quam ob cauſam ipſe eã ſuam in fide nutricem appellat, gloriaturque ſe eamdem retinere fidem, quam velut lac purum è pectore S. Macrinæ olim ebibiſſet, vt idem ſcribit Baſil. epiſt. 64. 75. & 79. Meminit eiuſdem nepos alter, ipſe Greg. Niſſenus in Epiſt. ad Leontium monachum de vita S. Macrinæ iunioris, de qua ſuo loco agemus inferius.

15 Decimooctauo Kal.Februarij. Luna. A xvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

IN territorio Andegauenſi beati [a] Mauri Abbatis, diſcipuli ſancti Benedicti, cuius diſciplinis ab infantia eruditus quantum in eis profecerit inter alia quæ apud eũ poſitus geſſit (res noua, & poſt Petrum inuſitata) pedibus ſuper aquas incedẽs patefecit. In Gallias inde ab eo directus, conſtructo ibi celebri monaſterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus in pace quieuit. In Iudæa ſanctorum Habacuc [b] & Michææ Prophetarum, quorum corpora ſub Theodoſio ſeniore diuina reuelatione reperta ſunt. Anagniæ ſanctæ [c] Secundinæ virginis, & martyris, quæ ſub Decio Imperatore paſſa eſt. Caralis in Sardinia ſancti Ephyſij [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano iudice plurimis tormentis diuina virtute ſuperatis, demum abſciſſis ceruicibus victor migrauit in cœlum. Nolæ in Campania ſancti Maximi [e] Epiſcopi. Aruernis in Gallia ſancti Boniti [f] Epiſcopi, & confeſſoris. In Aegypto ſancti Macarij [g] Abbatis, diſcipuli beati Antonij, vita & miraculis celeberrimi. Item beati Iſidori, [h] ſanctitate vitæ, fide & miraculis clari. Romæ S. Ioannis [i] Calybitæ qui aliquandiu in angulo domus paternæ, deinde in tugurio in inſula Tiberina ignotus parentibus habitauit, à quibus in morte agnitus, clarus miraculis in eodẽ loco ſepultus eſt: vbi poſtea in eius honorem eccleſia conſtructa fuit.

IANVARII 15.

MAuri Abbatis. [a]] De eodẽ hac die Beda, & cæteri oẽs. Huius ĩ monachiſmo tyrociniũ ſcribit Sãctus Gregorius Papa lib. 2. dial. c. 3. Fauſtus monachus cætera eſt proſecutus, ſcribẽs rerũ geſtarũ ipſius commẽtariũ tẽporibus Bonifacij Tertij Rom. Põtificis: ſucceſſit hic Sabiniano. de eodẽ Fauſto ſcriptore agit Sigebertus de vit. illuſt. c. 32. Habemus in noſtra bibliotheca eãdem Fauſti ſcriptionem, alia tamẽ præfatione præpoſita, cuius eſt exordiũ, Poſtquam diuinitas, &c. Quod ſpectat ad Mauri tẽpora, oblatus eſt hic a patre Eutychio Sancto Benedicto, anno a Chriſto Dño quingenteſimo vigeſimo tertio, manſitq; apud eũ annos viginti, deinde ab eo eſt miſſus in Gallias: vbi cũ annũ quadrageſimũ primum ageret, qui & erat annus quadrageſimuſprimus ab obitu S. Benedicti, migrauit ad Dñm; eſt autẽ is annus Chriſti quingẽteſimus octuageſimusquartus. Hec ex eius uitæ Actis, ex vita S. Placidi, & ex Leone Oſtiẽſi collegimus: licet acta Placidi nõnulla indigeãt caſtigatione, ſed qđ

ad tempus ſpectat, cōſule quę dicta ſunt in Annalibus Eccleſ.

b Habacuc & Michææ.] Agūt de eiſdē hac die cæteri Latinorū, Græci autem ſeorſum ab inuicē, de Habacuc 2. Decembris, de Michęa 24. Auguſti, vt vidimus in eorū Menologio. De eorū corporū inuētione, cuius hic habetur mētio, ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. cap. vlt. Caſſiod. in Tripart. lib. 1. c. 49. Niceph. lib. 12. c. 48. De eorum ſepultura Epiphan. de uita & interit. Proph. cap. 13. & 18. Iſidorus de vit. & mor. ſanct. c. 17. licet alterius potius quā Iſidori illud ſit opus. Dorotheus in ſynopſi c. 3. S. Hieron. epiſt. 27. ſcribit ſepulchrum quōdam Michęæ Moraſthi poſitum, mutatum fuiſſe in Eccleſiā, quā ſancta Paula (ut ait) inuiſit religionis ergo.

c Secūdinæ.] Eius res geſtas: pręter illas quæ miſſæ ſunt Romam ab Eccleſia Anagnina, reperimus etiam in vet. cod. manuſcrip. noſtræ bibliothecæ, quarum præfatio ſic exorditur: Martyrum triumphos, &c. Ex iiſdē Actis apparet, preſuiſſe eidem eccleſiæ illis temporibus S. Magnum Epm; de quo ſuo loco inferius.

d Ephiſij.] Huius martyrij Acta e Sardinia miſſa accepimus. Agit de eodem Fara de rebus Sardois.

e Maximi Epiſcopi.] Agit de eodem ſanctus Paulinus in natali S. Felicis 4. & 5 Beda etiā pluribus in vita eiuſdē S. Felicis, & Marcellus presbyter in vita eiuſdē.

f Boniti Epiſcopi.] De eodem hac die Vſuardus. Extant res geſtæ ipſius, quas Surius retulit in tomum primum. In tabulis Epiſcoporum Aruernenſis Eccleſiæ hic ponitur quadrageſimus primus eius ſedis Antiſtes. Claruit temporibus Theodorici Quarti Francorum Regis.

g Macarij abb.] Tam de Macario Ægyptio, quam de eo, qui Alexandrinus dictus eſt, ſatis ſupra dictum ad quartum Nonas Ianuarij.

h Iſidori.] Longe aliū hunc exiſtimato ab illo Iſidoro, quem laudibus proſequitur Socrates lib. 6. c. 9. Sozom. lib. 8. c. 12. & 13. Ruffinus lib. 2. c. 4. & Euagrius Pōticus in vit. Patrū: nā ille ad Origeniſtas defecit, illorūq; dux inuētus eſt, vt S. Hieronymus de illo ſcribit epiſt. 61. ad Pāmachiū, & ad Cteſiphōtē cōtra Pelagianos, hic autē alibi potius quā in Aegypto vixiſſe vr: nā de alio Iſidoro Aegyptio ſuperius actū eſt quarto Nonas Ianuarij.

i Ioannis Calybitę.] Græci ēt de eodē agunt hac die in Menologio. Habet eius Acta Metaphraſtes, q̄ recitat Lipom. to. 7. & Sur. to. 1. Legimus alia manuſcripta ab illis paulo diuerſa. De eo meminit Niceph. hiſt. lib. 15. c. 23 Claruit ſecundum eumdem auctorem, Leonis Imperatoris temporibus, licet manuſcrip. ſub Theodoſio cū vixiſſe dicant. Extat peruetuſta ac nobilis memoria eiuſdē Romæ in inſula Tiberina, de qua hic mētio habetur.

xv B Decimoſeptimo Kal. Februarij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROmæ ī via Salaria natalis ſancti Marcelli [a] Papæ & martyris, qui ob Catholicæ fidei confeſſionē, iubente Maxentio [b] Tyranno, primo fuſtibus cæſus, deinde ad ſeruitiū [c] animalium cum cuſtodia publica deputatus, ibidē ſeruiendo amictu indutus cilicino, defunctus eſt. Marrochij in Africa paſſio ſanctorum martyrū ordinis Minorū Berardi, [d] Petri, Accurſij, Adiuti, & Othonis. Arelate ſancti Honorati [e] Epiſcopi, & confeſſoris,

cuius

cuius vitā doctrina & miraculis fuit illuſtris. Opitergij S. Titiani[f] Epī & cōfeſſoris. Rhinocoluræ[g] in Aegypto S. Melę[h] Epī, qui ſub Valēte exiliū & alia grauia pro fide Catholica paſſus, in pace quieuit. Fundis in Cāpania S. Honorati[i] abbatis cuius meminit beatus Gregorius Papa. In monaſterio Peronę S. Furſei[k] confeſſoris. Romę S. Priſcillæ,[l] quę ſe, ſuaq; martyrum obſequio mancipauit.

IANVARII 16.

Marcelli[a] Papæ.] De eodē hac die Beda, ac cęteri oēs. In Marcello Græci prorſus errare cōuincūtur, dum eūdem eū putant cum Marcellino, vt Euſeb. in chron. Niceph. Epiſ. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. ſicut & feciſſe noſcuntur de Cleto & Anacleto. Porro lōge diuerſum eſſe Marcellum a Marcellino, Latini oēs, qui res Romanæ Eccleſiæ præ alijs calluerunt, abſque aliqua ambiguitate profitentur. Poſt librum de Rom. Pontifi. & Vaticanos iudices ad ipſum Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. & Aug. epiſt. 165. ad Generoſum confirmant.

b Sub Maxentio.] Nō autem ſub Maximiano, vt mēdoſe legitur in aliquibus codicibus: ſed inde videtur irrepſiſſe error, dū totū illud decennium, quod ſecutum eſt ab indicta perſecutione per Diocletianum, & Maximianū (licet alij poſt eos ſucceſſerint ī Imperiū) illis tribuitur, atq; ab eis perſecutio eſt denominata; de quo quidē innumera ſunt exēpla. Quod autem ad Maxentiū ſpectat, ſciendū eſt, ipſum primis illis temporibus, quibus inuaſit Imperium, quo etiā Chriſtianos ad ſui deuotionē alliceret, non tantū præterita edicta aduerſus eos promulgata ſilere iuſſiſſe; verum etiam quibus valuit officijs de ijſdem optime meritum eſſe, ſeq; eamdem religionē amplexatū eſſe ſimulaſſe, prout ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 26. & Optatus contra Parmen. lib. 1. His cōſentiunt quæ S. Auguſtinus refert in Breu. poſt colla. diei 3. cap. 13. ex Actis Donatiſtarum, his verbis: Melchiades tunc Romanus presbyter miſit diaconos cū litteris Maxentij, atque etiam litteris Præfecti prætorio ad Præfectū Vrbis, vt Eccleſiæ vtenſilia reciperēt, quæ tempore perſecutionis ablata fuerant, &c. Poſt hæc autem (vt ſcribunt Oroſius, Victor, Eutropius, & alij) extinctis tyrannis Seuero & Alexandro, qui Maxentio negotiū fecerant, omnia ſibi tuta ratus, cunctos deſpiciens nō tantū in Chriſtianos, ſed & in quoſcunq, Romanos ciues, ac præcipuè Senatores ſe crudeliſſimum præbuit, erga milites tantum benignum; ad quos ſibi conciliandos, his pro cōcione vſus eſt vocibus: Fruimini, diſſipate, & prodigite. Qualis autem, quantave fuerit eius ſæuitia, ſcribit Euſebius in vita Conſtantini lib. 1. cap. 27. 28. & ſeq. & in hiſt. lib. 8. cap. 26. 27. Non tantum enim Italiam, ſed & Africam immani feritate vexaſſe, cōſtat ex panegyrico dicto in Conſtantini laudem poſt debellatum Maxentium.

c Ad ſeruitium animalium.] Hic opportune interpretamur locum illum, qui legitur in Marcello Papa in lib. de Rom. Pontifi. qui fertur nomine Damaſi, vbi hæc de Marcello Papa: Damnatus eſt in Catabulum: cumque diebus multis ſeruiret in Catabulo, &c. Et paulo poſt: Iuſſit Maxētius in eadem eccleſia interim plācas externi, vt ibidem animalia Catabuli congregata ſtarent, & ipſis beatus Marcellus deſeruiret. Hæc ibi. Primū autē qđ ad plācas pertinet, appellat Feſtus plācas tabulas planas. Quod vero ſpectat ad Catabulū, quantū ex prædictis licet aſſequi, erat ſtabulum animaliū, non quidē ſilueſtrium (loca enim illis deputata dicebantur Viuaria, quæ erant in angulo Vrbis, in regione quinta, prope portam Præneſtinā, longe ab his ædibus Lucinæ, vt ſcribit Procop. lib. 1. de bello Goth.) ſed iumentorum, quæ publicæ vtilitati ad vehenda onera deſeruirēt; vnde & Catabulenſes hi dicti eſſe reperiuntur, qui prædicta

dicta oneraria iumenta ductabant. Id intelliges ex epiſtola Theodorici Regis ad Feſtum, apud Caſſiod. Var. lib. 3. epiſ. 10. in qua hæc verba: Præſenti admonitione declaramus, vt marmora, quæ de domo Pinciana conſtant eſſe depoſita, ad Rauennatem vrbem per Catabulenſes veſtra ordinatione dirigantur. Curſuſq; de Catabulenſibus lib. 4. epiſt. 47. idem Rex: Et ideo (inquit) quinquaginta ſolidorum mulctam non iam Veredarius, ſed Catabulenſis incurrat, quiſquis vltra centum libras Parhippum crediderit onerādum. Eſt titulus de Piſtoribus & Catabulenſibus C. Theod. lib. 14. vbi & li. 9. agitur de illis: erat enim Romæ corpus Catabulenſium ex vili genere hominum, eidem plane muneri adſcriptorum.

d Berardi & ſoc.] Relati ſunt hi a Sixto Quarto Rom. Pont. inter ſanctos martyres: extatque de ea re diploma datum anno Domini 1481. Horum certamen deſcriptum habetur apud Surium hac die, to. 1. de ijſdem chron. Franciſ. an. par. 1. libro 4. per tot. & Theſ. conc. tom. 2.

e Honorati Epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Scribit S. Iſidorus de vir. illuſtr. c. 16. S. Hilarium Epiſcopum Arelatenſem Honorati ſucceſſorem ſcripſiſſe eius vitam; quā quidem deperijſſe dolebamus; ſed eam latentē diu varie ſituq; obductam in lucem nuper edidit Genebrardus. Illam vero quæ tribus libris ſcripta reperitur, alterius potius quam Hilarij eſſe cōſtat: multa etenim habet, quæ indigent correctione, nec tanto eſt ſcriptore digna. Habuit idem Hilarius ſermonem luculētum in Natali die S. Honorati. Succeſſit Honoratus, de quo agimus, Patrocolo, qui ſancti Herotis, diſcipuli ſancti Martini, ſedē inuaſit, ut ſcribit S. Proſper in chron. Præfuit Arelatēſi eccleſiæ S. Honoratus tpibus Theodoſij iunioris & Valentiniani Tertij Impp. cum Romanam Eccleſiā regeret Cœleſtinus, ac poſt eum Sixtus. S. Eucherius in prefatione li. 1. inſtruct. ad Salonium hæc de Honorato. Enutritus (inquit) es ab Honorato patre, illo inquam, primo inſularum, poſtea Eccleſiarum magiſtro. Hæc idcirco Eucherius, quoniā S. Honoratus antequam præficeretur eccleſiæ Arelatenſi, celebri illi cœnobio inſulæ Lirinēſis præfuerat abbas. Meminit eiuſdē Sidonius Apollinaris in carmine euchariſtico ad Fauſtū, in fine.

f Titiani Epiſcopi.] De eodem hac die Vſuardus, vet. manuſcr. & Petrus in catal. lib. 2. cap. 99.

g Rhinocoluræ.] Poſita eſt in Aegypto Rhinocolura, cuius S. Melas fuit Epiſcopus: meminit eiuſdē ciuitatis Ioſephus Antiq. lib. 14. c. 25. & alijs in locis. Meminit de eadē Epiphan. in panar. hęreſi 66. cōtra Manichęos; eādemque alio noīe Neel dictā eſſe teſtatur a ſortibus, quod illic Noe ſortibus diuiſit terrā tribus filijs ſuis. Idem de eadē ciuitate agit in Ancorato, teſtaturque ſitā eſſe inter Aegyptū, & Palæſtinā è regione maris Rubri. Eiuſdem nominis in Syria etiam ciuitas fuit, cuius mentionem facit Seneca lib. 3. de ira cap. 20. & Strabo lib. 16. qui & cur ſic dicta ſit, hiſtoriā narrant. Meminit eiuſdē etiam quæ eſt in Syria Ioſephus Antiq. lib. 13. c. 24. edit. Gelen.

h Melę Epiſcopi.] Scribit de eo Sozo. hiſt. lib. 6. cap. 31. & Caſſiod. lib. 8. cap. 1. qui certamen eius pro fide Catholica aduerſus Valentem Imp. Arrianum ſuſceptum narrant.

i Honorati abbatis.] Huius acta ſcripſit S. Gregorius Papa lib. 1. dialog. Fundanam eccleſiam nobiliorē reddidit S. Paulinus, qui poſteá fuit Nolanus Epiſcopus. Ipſe etenim agro Fūdano diues, paruam illic poſitam eccleſiolā ac iā collabētem in anguſtiorem formam erexit, picturis ornauit, muneribus auxit, & ſacris reliquijs poſitis, dedicandā curauit, vt idē ipſe ſcribit Paulinus in epiſt. 12. ad Seuerum. Quod quidē egregiū ſanctiſſimi viri monumentū tempore Longobardorum prorſus dirutum fuit, adeoq; ea eſt eccleſia deſolata, vt opus fuerit Agnellum eius ciuitatis Epiſcopum, iubente Gregorio Rom. Pont. Tarracinam migrare, vt conſtat ex Regiſt. lib. 2. epiſt. 13.

K Furſei.] De ipſo etiā hac die Beda, Vſuardus, & alij. Agit de eodē itē Beda de geſtis Angl. lib. 3. c. 19. Aymo de geſt. Franc. libro 1. c. 18. Trithem. de vir. illuſtr.

ord.

ord.ſanct.Bened.lib.3.cap.86.& alij.Claruit circa annum Domini 650.

l Priſcillæ.] Plures fuerunt huius nominis ſanctæ mulieres, quarum illa antiquior, cuius mentio habetur in Actis Apoſt.c.18. & à Paulo ad Corinth.1.c.16. de qua alia agitur die. Rurſus autem alia reperitur Priſcilla, de qua mentio fit in Actis ſanctarum Pudentianæ, & Praxedis, cuius cœmeterij etiã Paſtor meminit in Actis ſanctæ Praxedis. Alia item Priſcilla reperitur in lib.de Rom. Pont.in S. Marcello Papa; licet complures codices non habeant ea, quæ de cœmeterio nomine ſãctæ Priſcillę in via Salaria illic ponuntur, quod quidem Priſcillæ ſeniori Paſtor tribuit in dictis Actis S. Praxedis. Cæterum in ipſo titulo Paſtoris, vbi erãt thermæ Nouati, quæ & Timothinæ dictæ, ipſæ balnei inferiores cellæ inſtar porticuum ſibi concameratione coniunctæ, quæ vſque in hanc diem cernuntur penè integræ, cęmeterij loco ad ſepeliendos ſublatos occulte martyres inſeruiſſe creduntur. Agitur autem de ſeniori Priſcilla, cuius Paſtor meminit, quæ & fuit Apoſtolorum diſcipula, mater vero Pudentis ſenatoris, vt Acta Pudẽtianæ, quæ habemus manuſcr. quę & paulo diuerſa recitat Mombrit.tom.2. teſtantur.

17 Sextodecimo Kal. Februarij. Luna. Cxiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Thebaide [a] ſancti Antonij [b] abbatis, qui multorũ monachorũ Pater, vita & miraculis preclariſſimus vixit, cuius geſta S. Athanaſius inſigni volumine proſecutus eſt. Eius aũt ſacrum corpus [c] ſub Iuſtiniano Imperatore diuina reuelatione repertum, atq; Alexãdriam delatũ, in Eccleſia S. *Ioannis* Baptiſtæ humatum fuit. Apud Lingonas SS. tergeminorũ, [d] Speuſippi, Eleuſippi, & Meleuſippi, qui cum auia ſua Leonilla martyrio coronati ſunt t.pe M. Aurelij Imperatoris. Romæ Inuẽtio *SS.* [e] martyrũ Diodori presbyteri, Mariani diaconi, & ſociorũ, qui ſub *S. Stephano* Papa, cũ in Arenario natalitia martyrũ agerẽt, obſtructa a perſecutorib. ianua cryptæ, & dirupta deſuper mole, ipſi quoq; martyriũ ſũt aſſecuti. Apud Bituricas depoſitio S. Sulpicij [f] Epi, cognomẽto Pij, cuius vita & mors precioſa glorioſis miraculis cõmẽdatur. Romę in monaſterio S. Andreæ, beatorũ monachorum Antonij, [g] Meruli, & Ioãnis, de quibus ſcribit S. Gregorius Papa.

IANVARII 17.

IN Thebaide. [a] Hieronymus lib. de Hebraic.q. Thebaidem eam putat eſſe regionem, quæ olim dicta eſt Geſſen, in qua habitauit Iacob Patriarcha cũ filijs ſuis, cum veniſſet in Ægyptũ. Gen.c.45.& 46.

b Antonij abb.] Tam Latini, quã Gręci de Antonio agunt hac die. Eſt vetus memoria in Actis S. Euthymij. quæ fideliſſime ſcripſit Cyrillus monachus ante

annos

annos ſeptē mille & ducentos, hac eadem die ſanctos illos monachos natalem diē ſancti Antonij celebrare conſueuiſſe. Obijt diem humanæ vitæ, anno 21. Conſtantij Imp. vt S. Hieronymus teſtatum reliquit in chron. Scripſit egregia illius Acta S. Athanaſius, quæ quidem Euagrius, non ille Ponticus Origeniſta, ſed qui poſtea præfuit eccleſiæ Antiochenæ, in Latinū ſermonem conuertit, vt auctor eſt S. Hieronym. de ſcript. Eccleſ. in Euagrio. Præſtitit hoc ipſum idem Hieron. poſtulāte Pammachio, vt ipſe profitetur, ad eūdem ſcribens, epiſt. 101. de opt. gen. interpret. quam illam eſſe putamus, quæ habetur pre manibus, Cumq; (vt ipſe ait). in ea vertenda, more ſuo, non verba verbis, ſed ſententias reddiderit ſententijs; inde fortaſſe factum eſt, vt Gelaſius Papa eum nō tam vertiſſe, quam ſcripſiſſe Antonij vitam teſtetur, cum ait, Vitas Patrum Pauli, Antonij, Hilarionis, & omnium eremitarum, quas tamen vir beatiſſimus deſcripſit Hieronymus, cum omni honore ſuſcipimus. Ea eſt vſus cautela Gelaſius, quoniam & Euagrius Ponticus ſcripſit vitas Patrum, & miſcuit Origeniſtas nonnullos, quos idem Hieronymus notat ſcribens ad Cteſiphōtem. Miror eoſdē quos ipſe reſpuit, hactenus ſub Hieronymi auctoris nomine latitare. Indicabimus eos, cum, ſi Deo placuerit, ea de cauſa in vitas Patrum ſcholia pernecesſaria elaborauerimus. Quod autem ad Antonium ſpectat, primus omniū Acta eius adhuc viuentis S. Athanaſius ab Arrianis pulſus, Romam profugus attulit, quantum autem nobiles Romani ex illis profecerint, declarat idem Hieronymus ſcribens ad Principiam epiſt. 16. & ad Euſtochium 27. Quantum præterea cæteris attulerint adiumenti, locuples teſtis eſt S. Auguſt. lib. 8. confeſſ. capit. 6. Scripſerunt de Antonio Græcorum veteres hiſtorici Socrates, Sozomenus, & Theodoretus. meminit eiuſdem Chryſoſtomus homil. 8. in Matth. Latinorum Ruffinus, ac plurimi ex recentioribus.

c Eius ſacrum corpus.] De inuentione corporis eius atque translatione Alexandriam, id ipſum Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri profitentur, quam anno Domini 529. factam eſſe, ſcribit Sigeber. in chron. Marian. Scot. poſt Conſ. Lampadij & Oreſt. eſt annus Domini 531. Cuſpinianus anno 541. eamdem translationem poſuit. Sed cum ea de re eiuſdem temporis ſcriptorum teſtimonia minime inueniantur, cui magis ex dictis auctoribus aſſentiamus, haud eſt liberum definire.

d Tergeminorum.] De his etiam cæteri Latinorum. Res geſtas eorum à Neone conſcriptas recitant Mombrit. tom. 2. & Sur. to. 1. habent tamen quod indiget caſtigatione, vt quod ibidem fertur, hos ſub Aureliano Imper. paſſos eſſe temporibus Polycarpi Epiſcopi. Nulla eſt prorſus cohærētia Polycarpi Smyrnæ Epiſcopi temporum cum Aureliano Impe. loco cuius, Marcus Aurelius reſtituendus eſt, cuius tempore, ex Quarto Prçſiſte, qui illic ponitur, hi paſſi noſcuntur. Quartus enim Conſularis temporibus Marci Aurelij, & Lucij veri in Vrbe claruit; geſſit & Conſulatum vna cū Lucio Vero, eſt frequens de Quarto mentio apud Herodianum & Iulium Capitolinum in Marco Aurelio. De horum ſanctorum martyrum translatione agitur in vita ſancti Hannonis Epiſcopi Colonienſis, lib. 1. cap. 38.

e Inuentio ſanctorum.] Hac die de ipſorum agitur inuentione, dies autem natalis Kalen. Decemb. Hiſtoriam inuentionis ex antiquis manuſcript. recitat Sur. to. 1. Legimus eamdem in veteribus exemplaribus per ſex lectiones diſtinctam, vt olim in eccleſijs quibuſdam legi conſueuit. Inuenta ſunt horum corpora ſub Stephano Papa Sexto, Temporibus Caroli Craſſi. Porro Chryſanthi & Dariæ corpora, quæ in eadem crypta erant ſepulta longe ante reperta ſunt, quæ ſanctus Damaſus Papa verſibus ad eorum tumulum poſitis exornauit, vt ſcribit Gregorius Turonen. lib. de Gloria martyrum ca. 38.

f Sulpitij.] De eodē Vſuardus, Ado, & alij. Dictus hic eſt Sulpitius Pius, reſpectu alterius Sulpitij eiuſdē ciuitatis Epiſcopi, cognomento Seueri. De Sulpitio Pio ſcribit Gregor. Turonen. in procem. hiſt. Dormientium, & Guibertus in apologia pro Seuero. Hic ſucceſſit Remigio

Epi-

Epiſcopo temporibus Gunthramni Regis Franc. anno Domini 587. vt idem teſtatur Greg.hiſt.Franc.lib.6.cap.39. licet in vita eius,quam deſcripſit Sur.to.1.habeatur ſucceſſiſſe Auſtregiſilo temporibus Clotarij Regis. ſed in his plus tribuimus Gregorio Turonenſi, cuius ſententiam certiſſimam reddunt Acta Concilij ſecundi Matiſconenſis, quod celebratum eſt anno vigeſimoquarto eiuſdem Regis Gunthramni: cui quidem Synodo Sulpitius interſuit atq; ſubſcripſit. Temporibus enim Clotarij Regis, non Sulpitius, aut Auſtregiſilus, ſed Probatianus, *Felix*, Honoratus, et Arcadius Bituricenſi *eccleſiæ* præfuerunt, prout Concilia, quæ illius temporibus celebrata ſunt, indicāt. Eadem cenſura caſtigandæ ſunt tabulæ Epiſcoporum Bituricenſium Demochar. in quibus & ille grauior error apparet, dum Sulpitius Seuerus putatur ille, qui interfuit Concilio ſecundo Matiſconenſi ſub Gunthramno Rege; cum certum atque perſpicuum habeatur, illum Seuerum vixiſſe temporibus Theodoſij ſenioris, & eius filij Honorij Impe. Secundum Acta ſancti Auſtregiſili, quæ recitat Sur. tom.3. adhuc tertium eiuſdem nominis ei eccleſiæ præfuiſſe Epiſcopum, dicere oportet. Sed ſatis de his. Sulpitius autem Pius, de quo agimus (vt ſcribit Aimo. libro 4.cap.16.& alij) migrauit ex hac vita anno Domini 594. ipſe eſt annus decimuſſextus Childeberti Regis, quo eum obijſſe, auctor eſt Greg.Turon.hiſt. Franc.lib.10.cap.26. Habuit ſucceſſorem Euſtaſium.

g Antonii, & ſoc.] De quibus pluribus agit ſanctus Gregorius Papa, libro 4. dialog.cap.47.

18 Quintodecimo Kal. Februarij. Luna. G xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	22	13	13	14	15	16	17	18			

CAthedra [a] S. Petri Apoſtoli, qua primum Romæ ſedit. Ibidem paſſio S. Priſcæ [b] virginis & martyris, quæ ſub Claudio Imperatore poſt multa tormenta martyrio coronata eſt. In Pōto natalis ſanctorū martyrū Moſei [c] & Ammonij, qui cū eſsēt milites, primo ad metalla dānati, nouiſſime igni traditi ſunt. Ibidē S.Athenogenis [d] antiqui Theologi, qui per ignem conſummaturus martyrium, hymnum lætus cecinit, quem & diſcipulis ſcriptum reliquit. Turonis in Gallia S. Voluſiani [e] Epiſcopi, qui a Gothis captus, in exilio ſpiritum Deo reddidit. Ibidem S. [f] Leobardi recluſi, qui mira abſtinentia & humilitate refulſit. In Britānia S.Deicolæ [g] abbatis, diſcipuli beati Columbani. Nouocomi S.Liberatæ [h] virginis.

IANVARII 18.

CAthedra [a] ſancti Petri. De eadem ſolemnitate Beda, ac cæteri, vt Vſuardus, Ado & antiquum Romanum Martyrologium manuſcr. In aliquibus antiquiorib. Breuiarijs de Romanę Cathedre celebritate hac die poſitum habetur officiū Eccleſiaſticum, vbi & hæc oratio deſcripta legitur: Omnipotens ſempiterne Deus, qui ineffabili ſacramento Apoſtolo tuo Petro

Petro

Petro principatum Romanæ vrbis tribuiſti, vnde ſe Euāgelica veritas per tota mūdi regna diffunderet: præſta, quæſumus, vt quod in orbem terrarum eius prædicatione manauit, vniuerſitas Chriſtianæ deuotionis ſequatur. Hęc ex peruetuſto Breuiario, quod erat apud Illuſtr. & Reu. D. Card. Sirletum S.R.E. Bibliothecarium. Cæterum hanc ipſam ſacram ſolemnitatem, quę iam in aliquib. eccleſijs exoleuerat, ſanctiſſ. memoriæ Paulus Papa Quartus reſtituit, datis de ea re litteris Apoſtolicis anno Domini MDLVII. octauo Id9 Ianuar. Eſt illarum exordium: Ineffabilis diuinæ prouidentiæ altitudo, &c. De cathedra Petri Romæ poſita adeo notiſſima ac orbi conſpicua res eſt, vt nec hæreticus homo poſſit diſſimulare. Vnde grauiſſimus auctor Optatus Mileuitanus Parmenianum Donatiſtam cōpellat his verbis lib.2. Negare non potes, ſcire in vrbe Roma à Petro primo cathedram epiſcopalē eſſe collatam, &c. Omittimus hic omnium tam Latinorum quam Græcorū Patrum referre teſtimonia, cū non ſit præſentis inſtituti, ac de his locupletiſſime egerimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Qd autem ad præſentem ſolēnitatem ſpectat, laudabilis in Eccleſia viguit antiquus vſus, vt dies anniuerſaria ageretur, qua qs alicui ſedi perfectus eſſet Epiſcopus. Id etenim tam in Occidētali Eccleſia, quam in Oriētali etiam obſeruatum, innumera fere docent exempla. De conſuetudine Romanæ eccleſię ſcribit S. Paulinus epiſ. 16. ad Seuerum: extāt de ea re ſermones S. Leonis Papæ ea die habiti. Conuenire enim vndiq; ex Italia Epiſcopi tunc Romam conſueuerunt ad celebrandum natalem diē Romani Pontificis, vt pulchre demonſtrat epiſt. Hilarij Papæ ad Aſcaniū ac cæteros Epiſcopos prouinciæ Tarraconenſis, dū in ea hæc leguntur: Lectis ergo in conuentu fratrum, quos natalis mei feſtiuitas congregauerat, litteris veſtris, &c. Quinam autē hi fuerint, ex quibusve Italiæ ciuitatibus Romam confluxerint, indicant ipſæ ſynodicę tabulæ illic ſuperius recitatæ. Accipe & de vſu aliarum eccleſiarum exempla, vt illud, quod S. Ambroſius ſcribit de Felice Comenſi Epiſcopo lib.8. epiſto.60. edit. Rom. item quod S. Auguſtinus habet de die natali Aurelij Epiſcopi Carthaginenſis ſer.32. de verbis Domini in fine, deq; ſuæ ipſius etiam anniuerſaria die ordinationis homil.24. & 25. De conſuetudine Oriētalis eccleſiæ ſatis monent Græcorum Menologia, in quibus S. Baſilij, Ioannis Chryſoſtomi, & aliorum agitur ſedis eorum natalis dies. Quo etiam vſu & ratione Romana eccleſia eam diem ſolemniter agere conſueuit, quo Romanę natalis eſt Cathedrę, quando (inquam) S. Petrus Romæ diuino conſilio primum ſedere cępit, translata illuc ſede, quam ſeptem annos tenuit Antiochiæ. Porro tanto celebrior hęc eſt ſolemnitas illa, qua Antiochiæ ſedit, quod mobilis illa, vel ad tempus tantum, ac quaſi per trāſitum ſita eſt, Romæ vero ſtabiliuit firmauitq; Deus eamdem in æternū in Petri ſucceſſoribus permanſuram; quam (vt tradit Irenæus lib.3.c.3.) doctrina munitam, traditionibus locupletatam, meritis illuſtratam, dotibus auctā, idem Apoſtolus vna cum Paulo eam ſanguine conſecrauit. Verum hac die nō illa tantum ſolemnitas agi videtur, qua Petrus Romæ ſedere cępit, ſed etiam ſacroſancta illa recolitur inſtitutio, qua à Domino Petrus, petra fundamentalis Eccleſiæ conſtitutus, perpetuę ſtabilitatis promiſſionem, & claues regni cęleſtis accepit; quod in omnibus pręfert ſacrū officium eccleſiaſticum, ac pręſertim in antiqua præfatione, quæ ſcripta reperitur in Sacramētario S. Gregorij, quod vetuſtiſſimum habetur in Vaticano, vnde hæc deſcripſimus: Vere dignum, &c. te laudare mirabilem in ſanctis tuis, in quib. glorificatus es vehementer, per quos vnigeniti tui ſacrum corpus exornas, & in quibus Eccleſiæ tuæ fundamenta conſtituis, quam in Patriarchis fundaſti, in Prophetis præparaſti, & in Apoſtolis condidiſti, ex quibus beatum Petrum Apoſtolorum Principem ob confeſſionē vnigeniti Filij tui, per os eiuſdem Verbi tui confirmatū in fundamento domus tuæ, mutato nomine, cæleſtium clauſtrorum Præſulem, cuſtodemq; feciſti, diuino ei iure conceſſo, vt quæ ſtatuiſſet in terris, ſeruarentur

in

in cœlis. In cuius veneratione hodierna die maieſtati tuæ hæc feſta perſoluimus, ac gratiarum & laudis hoſtiam immolamus. per Chriſtum Dominum noſtrum, &c. Hæc ibi. At quoniam Petrus non Vrbis tantum, ſed totius Catholicæ Eccleſiæ à Chriſto eſt inſtitutus Epiſcopus, merito vniuerſalis Eccleſia eamdem in vniuerſo Chriſtiano orbe agit ſolemnitatem. Extant de ea ſermones duo S. Auguſt. 15. & 16. de Sanctis, quorum priorem miramur reiectum in appendicem à ſchola Louanienſi, cum nihil habeat quod Auguſtini eſſe impediat, ſed multa quæ perſuadeāt, vt vetuſta exemplaria, ipſa dicendi phraſis non diſſimilis, & quæ ibi tractantur de praua conſuetudine inferendi ad ſepulcra defunctorum cibū, & potum, a qua populum auocare conatur. Porro abuſum illum inoleuiſſe in Africa, idem auctor teſtatur lib. de moribus Eccleſiæ aduerſus Manichæos cap. 23. ſer. de diuerſ. 120. & epiſt. 64. ad Aurelium, ante ipſum Tertullia. libro de Reſurrect. carn. Idem prauus vſus etiam irrepſit in Gallias, vt in ſolemnitate Cathedræ S. Petri ad ſepulchra mortuorum cibos inferrent, quem canon. 34. ſecundæ Synodi Turonenſis antiquauit prorſuſq; abrogauit. Habes de his & canon. 68. & 69. Græc. Synod. à Martino Bracharēſi collectos, recitatos à Gratiano de conſecrat. diſt. 1. capit. Non oportet. Aſſeruatur hactenus in Baſilica Vaticana ipſa cathedra lignea, in qua olim Romæ Petrus ſediſſe perhibetur. Nec quis hoc miretur, ſi. n. ſedes ipſa lignea, cathedra *Iacobi Apoſtoli*, Hieroſolymitani Epiſcopi, poſt tot tantaq; Iudaici populi naufragia, poſt illud pauendum Hieroſolymorum excidiū, ſeruata nihilominus eſt integra vſq; ad tempora Conſtantini Magni Imp. (vt ſcribit Euſebius hiſto. lib. 7. c. 14.) quam & ſucceſſores Epiſcopi decenti honore cuſtoditam, ſunt venerati, quid tam mirum, Apoſtolorum verticis cathedram pari ſaltem fuiſſe diligentia conſeruatam? ipſa etenim, quis ſuperſederit, virtute miraculorum prædicat, in ligno arido viridem gratiam curationum conſecuta, cum per eam Deus diuinam opem implorantibus, beneficia præſtare non deſinat. Conſeruatam nouimus etiam Alexandriæ cathedram Marci Petri diſcipuli, in qua ſucceſſores ob cœleſtem in ea ſplendorem diuinitus oſtenſum, inſidere in poſterum non ſunt auſi. Conſueuerunt maiores noſtri cathedras, ſedes ipſas Epiſcoporum, ad diuinum quoddam tribunal velis ornare. Vnde Pontius diaco. in Actis S. Cypriani in fine hæc habet, Sedile autem erat fortuito linteo tectum, vt & ſub ictu paſſionis Epiſcopatus honore frueretur. Hæc ille. Auguſtinus epiſt. 203. ad Maximinum hæc de cathedris velatis: In futuro iudicio nō apſides gradatæ, nec cathedræ velatæ, nec ſanctimonialium occurſantium greges adhibebuntur ad defenſionem, &c. Linteatas appellat eas ſedes Pacianus epi. 2. ad Sympronianum de Nouatiano: Quem, inquit, conſecrante nullo, linteata ſedes accepit. Et Ennodius Ticinenſis in libello pro defenſione Synodi Rom. pro Symmacho: Ecce nunc ad geſtatoriam ſellam Apoſtolicæ confeſſionis vela mittunt, &c.

b Priſcæ] De eadem hac die cęteri Latinorum. Hic primum ea opinio refellenda eſt, quæ affirmat, hanc illam eſſe Priſcam, cui Paulus Apoſtolus ſcribens ad Romanos c. 16. ſalutem dicit, quam opinionem qui aſtruunt, addunt etiam hanc ſub illo Claudio Imperatore eſſe paſſam, qui in Imperio Neronem præceſſit. Sed hæc falſa omnino eſſe, ex ipſis Apoſtoli Actus arguuntur, quibus oſtēditur, Priſcam illā fuiſſe ſuperſtitem poſt obitum Claudij, vixiſſeq; etiam Neronis temporibus. Ea etenim epiſt. Pauli ad Romanos ſcripta eſt (vt plane conſtat) eo tēpore, quo (vt ipſe ait) receſſurus Corintho, Hieroſolymam verſus parabat iter, quando (vt pluribus monſtrauimus in Annalibus) defuncto Claudio, Nero adminiſtrabat Imperium. Idem Paulus Romæ cum eſſet (vt omnibus liquet) temporibus Neronis (ſicut in epiſt. ad Romanos fecerat, mandans ſalutari Priſcam & Aquilam) ſcribens ſecundam epiſt. ad Timotheum, in eius capit. 4. eiſdem Priſcæ, & Aquilæ ſalutem impartitur. Ex his itaque prædictus error arguitur, qui quidē

indę

inde proueniſſe videtur, quod in Actis S. Priſcæ, de qua agimus, eius corpus ſepultum feratur in eccleſia Aquilæ & Priſcillæ, ſeu Priſcæ ab Eutychiano Papæ, vt Petrus in catal. libro 2. cap. 96. in fine. Sed licet hanc aliam dicerent ab illa, quę Pauli epiſtolis commendantur, nihilominus paſſam eſſe ſub illo primo Claudio, nemo poterit affirmare, nam eius Acta teſtātur coronatā eſſe martyrio anno tertio Claudij Imp. quo item anno ipſum defunctū eſſe cōfirmant: quæ quidem nequaquam accommodari poſſunt primo Claudio, quem annos quatuordecim imperaſſe conſtat, ſed ſatis cōueniunt ſecundo Claudio, quē licet Putropius & Victor dicant imperaſſe duobus tantum annis, tamen ſecundum Trebellium, & veriorem per Conſules deductam annorum rationem, conſtat eundem anno quoq; tertio in Imperio vixiſſe, q etiā ex Porphyrio in vita Plotini teſtatum inuenies. Si preterea anno tertio Claudij ſenioris dixerimus S. Priſcam conſummaſſe martyrium, ipſi certe & nō Theclæ eſſent primæ deferendæ: cum alioqui omnium tam Latinorū, quam Græcorum ſentētia, Thecla prima martyrum ex fœminis dicatur. Qui autē Priſcam paſſam ſcribit Aſiatico & Cornelio Conſſ. id quidē proprio ingenio abſq; alicuius teſtimonio. Legi enim ſanctæ Priſcæ Acta tā manuſcr. quæ habemus, quā typis excuſa, & nihil eiuſmodi potui reperire. Ceterū ſi dixerimus hanc (vt habent complura eiuſdem S. Priſcæ eccleſię monumenta) paſſam eſſe viuente Petro Apoſtolo ſub Claudio ſeniore: vtiq; affirmare neceſſe eſt in Actis eius errorē irrepſiſſe in numerum annorum Claudij, ac reſtituendum, paſſam eſſe anno eius Imperij decimotertio, non autē tertio. Quod quidē haud impoſſibile videri debet: quūquidē ante primā, quæ ſub Nerone facta eſt, perſecutionē, ſæpe vexatos atq; repreſſos Romæ fuiſſe Chriſtianos, verba Taciti lib. 15. Anna. demonſtrare vidētur, quib. ait: Repreſſaq; in præſens exitialis ſuperſtitio rurſus erumpebat. Hæc ille, agēs de pſecutione in eos à Nerone tunc excitata. Sic igitur haud adeo mirandū, ſi vltimis Claudij ſenioris tēporib. S. Priſca martyrium paſſa dicatur; cū præſertim (vt dictū eſt) id eius eccleſiæ vetera monumēta ſuadeant: nā inter alia, altare vbi ſanctus Petrus ſacraſſe traditur, quod et Edinerus in vita S. Anſelmi teſtatur lib. 2. cū agit de reliquijs S. Priſcæ. Sed de his ſatis. Extat hactenus vetus titulus Romæ ſāctæ Priſcę, cuius mentio habetur in ſecunda Synodo Romana ſub Symmacho Papa. Quod autem ad Claudium iuniorem ſpectat, complures martyres ſub eo paſſi reperiuntur: occiſo etenim Galieno, cui ſucceſſit, protinus illius edicta pro Chriſtianis antea promulgata, fuerunt abrogata, atq; perſecutio illa à Galieni parente excitata, ſua ſponte reuixit, quam idem Claudius, legibus contra Chriſtianos latis, auxit. In Actis etenim ſanctorū Marij & Marthæ legitur eius reſcriptū, quo iuſſit non tantum Chriſtianos carceribus detentos, ſed etiam qui inuenti eſſent in vulgo, capite puniri. Sed eius impietati obſtitit Deus, nam (vt ſcribit Trebellius) tyrannorum factione compreſſus, à Chriſtianorum perſecutione, quam cęperat, réuocatur.

c Moſei & Ammonij.] De his itē Beda Vſuardus, Ado, & Petrus in cat. li. 2. c. 97.

d Athenogenis.] De quo extat egregium S. Baſilij elogium in lib. de Spiritu ſancto ad Amphilochium c. 26. qui eum & in teſtimonium citat de Diuinitate Spiritus ſancti. Fuit & alius eiuſdem nominis Sebaſtenus Epiſcopus, de quo ſuo loco inferius. Huius Athenogenis, de quo hic agitur, eſſe commētarium illum pereruditum aduerſus Gentiles ſcriptū, quod fertur nomine Athenagoræ, aliquando ſum opinatus, cum de Athenagora nulla penes Gręcos vel Latinos mētio habeatur, Athenogenes vero Græcis notiſſimus fuerit tum doctrina, tum martyrij corona celebris, facile potuit error irrepſiſſe, vt pro Athenogene, Athenagoræ nomine, librariorum vitio, ille commentarius ſit inſcriptus, quod tamen affirmare non auderem.

e Voluſiani Epiſ.] De ipſo Gregorius Turonen. in hiſt. Franc. lib. 2. c. 26. & lib. 10. cap. 31. vbi auctor agens de Epiſcopis Turonenſibus ſuis prædeceſſoribus, hūc ſeptimum ordine numerat. vixit tēporib.

Childe-

Childerici filij Clodouei Regis Francorum.

f Leobardi.] Huius res geſtas conſcripſit Gregor. Turonen. in libro ſanct. patr. capit. vltim. Floruit circa annum Domini 583. cum iam ipſe auctor præſideret Eccleſiæ Turonenſi.

g Deicolæ.] De eo Petrus in catal. lib. 2. c. 98. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedict. lib. 3. cap. 61.

h Liberata.] De ipſa tabulæ Eccleſiæ Comenſis, ibiq; eius Acta aſſeruari dñt.

19 Quartodecimo Kal. Februarij. Luna. E xij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ROmæ via Cornelia SS. martyrũ Marij [a] & Marthæ coniugum, & filiorum Audifacis & Abachum nobiliũ Perſarum, qui Romam temporibus Claudij Principis adorationem venerant: è quibus poſt toleratos fuſtes, equuleum, ignes, vngues ferreos, manuumq; precīſionem, Martha in Nympha [b] necata eſt, ceteri ſunt decollati, & corpora eorum incenſa. Smyrnæ natalis B. Germanici [c] martyris, qui cum primæuæ ætatis venuſtate floreret, ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio, per gratiam virtutis Dei metum corporeæ fragilitatis excludens, ſponte præparatam ſibi beſtiam dãnatus a iudice prouocauit; cuius dentibus cõminutus, vero pani Domino Ieſu Chriſto, pro ipſo moriens, meruit incorporari. In Africa SS. martyrum Pauli, [d] Gerontij, Ianuarij, Saturnini, Succeſſi, Iulij, Cati, Piæ, & Germanæ. Apud Spoletum paſſio S. Pontiani [e] martyris, tempore Antonini Imperatoris: quem Fabianus iudex pro Chriſto vehementiſſime virgis [f] cæſum iuſſit ſuper carbones nudis pedibus ambulare; a quibus nil læſus, equuleo & vncinis [g] ferreis iuſſus eſt ſuſpendi, & ſic in carcerē trudi, vbi angelica viſitatione meruit conſortari: poſt quæ leonibus expoſitus, & plumbo feruenti perfuſus, tandem gladio percuſſus eſt. Laudæ ſancti Baſsiani [h] Epiſcopi & Cõfeſſoris, qui aduerſus hæreticos vna cum S. Ambroſio ſtrenue decertauit.

IANVARII 19.

MArij, Marthæ & ſoc. [a]] Agit de his itē hac die Beda, Vſuardus die ſequenti. Extant ipſorum Acta, quæ habet Sur. to. 1. die 14. Februar. Mombrit. tom. 2. & alij. ſunt eadem apud nos in vet. manuſcr. De reliquijs ſanctæ Marthæ martyrij meminit S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 30. Porro horum omnium reliquias Romæ haberi in inſula Tiberina in Eccleſia ſancti Ioannis Calybita nomine dicta, & in diaconia ſancti Hadriani, earumdem eccle-

D ſiarum

ſiarum vetera monumenta teſtantur.

b In Nympha.] Quis autē ſit locus ad Nymphas dictus, vbi hi, aliiq; nonnulli martyres paſſi reperiuntur, indicant eorumdem martyrū Acta in fine; feruntq; fuiſſe locum via Cornelia milliario 13. ab Vrbe. erat ea via inter Aureliā & Triumphalem. Longe diuerſæ Nymphæ à Nymphæo, qui eſt fluuius in Latio, de quo Plin. lib. 3. capit 5. Eſt & cœmeterium ad Nymphas dictum, via Nomentana, de quo Pan. de cœmet. cap. 3.

c Germanici martyris.] Beda item ac cæteri Latinorum hac die. Eius nobile certamen ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 14. ex quo Nicephorus ac cæteri deſcripſerunt.

d Pauli, Gerontij & ſoc.] Hi omnes reſtituti ſūt ex vetuſtiſſimo Martyrologio manuſcripto, quòd Romæ in monaſterio ſancti Cyriaci in Thermis vſui erat. Habemus illud apud nos, cumq; vetus manuſcriptum Martyrologiū citamus, illud præcipue intelligimus, quod cetera, quæ vidimus, Martyrologia vetuſtate antecedit.

e Pontiani.] De eodem præterea Beda, ac reliqui omnes. Habentur eius res geſtæ, quas Sur. recitat tom. 2. die 14. Ianuarij. Mentio de eodē habetur in Actis ſancti Conſtantij Epiſcopi Peruſini.

f Virgis cæſum.] Licet ignominioſum ſit genus animaduerſionis cædere virgis, leuius tamen cæteris fuiſſe, argumēto eſt l. vni. C. de emendat. ſeruor. & l. 2. de public. curſu. Co. Theod. Diuerſorum generum reperiuntur animaduerſionis virgæ. Erant virgę vlmeæ, quibus ſerui corripiebantur, vt apud Plautum frequens eſt inuenire, qui in Milite glorioſo:

Niſi mihi ſuppliciū vlmeū de te datur.

Et in Aſinaria act. 2.

Ipſos qui tibi ſubuectabant rure virgas (*vlmeas.*

Et act. 3.

Vbi ſæpe ad languorem tua duritia dederis octo

Validos lictores vlmeis affectos lentis virgis,

Hæc de virgis vlmeis.

Virgas autem magiſtratuum ex betula fuiſſe cōfectas, auctor eſt Plinius nat. hiſt. lib. 16. c. 18. cum ait, Gallica hęc arbor mirabili cādore atq; tenuitate, terribilis magiſtratuum virgis, eadem circulis flexilis, item corbium ſportis. Hæc Plin. Vbi non eſſet betula, ſalix has ſuppeditabat. Vnde Prudentius hym. 10. in Romano, cum puer torqueretur iuſſu Præſidis,

Impacta quoties corpº attingeret ſalix,

Tenui iubebant ſanguine vda vimina.

Habes & virgas ſanguineas, quibus parricida, antequam culleo inſueretur, verberandus erat. ſed de his vberius, cū agemus de culleo. Arbores, ex quib. dictæ virgæ ſumebantur, ab illis dicebantur infelices. Plin. lib. 16. c. 26. illas dicit arbores infelices ac religione damnatas, quæ neque feruntur vnquam, neq; fructum ferunt. eadem lib. 24. cap. 9. Lex Porcia virgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit. Sic Cic. orat. pro Rabir. At longe ante Valerius Publicola legem tulerat de non verberando ciue Romano. Vale. li. 4. cap. 1. de animi moderatione. Verum de Porciæ & Valeriæ legum differentia agit Liuius libro 10. decade 1. Hæc fuit iuſta querela Pauli Apoſtoli, cum virgis cæſus iuſſu magiſtratuum Philippenſiū, Cæſos, inquit, nos publice indemnatos homines Romanos, &c. Act. 16. Verberandus iterum, excepit ſe Romanum ciuem eſſe, dicens: Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare? Act. cap. 22. Ioſephus de bello Iud. lib. 2. c. 14. in fine, quaſi pro monſtro habuit, quod Cæſtius Florus Iudeos Romana ciuitate donatos virgis ceciderit, atque patibulo affixerit.

g Vncinis ferreis.] Erant vnci ad torquendum parati. de his Prudentius in Periſteph. hym. 5. (*Stridentibus laniatur vncis.* &c.) Ammian. Marcel. lib. 7. Intendebantur equulei, vncoſq; parabat carnifex. & libro 26. Vnci & cruentæ quæſtiones, &c. Meminit & Arnobius de vncis tortorijs lib. 1. prope finē. Erat adhuc vncus non tantū ad torquendum, ſed ad trahendum reū ad pęnas inſtrumentum. vnde Iuuen. ſaty. 10. (Impacto Seianus ducitur vnco.) Cicero in prima Philippica: Vncus impactus eſt fugitiuo illi. Sueton. in Tiber. c. 54. Cum ei carnifex quaſi ex Senatus auctoritate laqueos & vncos oſtentaret, &c. Sidon. Apollin. epiſt. 7. lib. 1. in fine, Vncū, inquit, & gemonias, & la-

queum

queũ per horas turbulenti carnificis perhorreſcens, &c. Inſuper vnco trahebãtur aliquando corpora damnatorum. Seneca lib.3. de ira: Cadauera quoq; vncus trahens. Et Lamprid. in Commodo Imp. acclamatum dicit in Commodum: Carnifex vnco trahatur, more maiorum cadauer vnco trahatur. dictum pluries. Habes & de his exemplum in Actis ſancti Sebaſtiani, vbi in fine hæc leguntur: In cloaca, quæ eſt iuxta Circum, quære, & ibi inuenies corpus meum pendens in vnco. Hęc S. Sebaſtianus de corpore ſuo, quod vnco protractum fuerat in cloacam Maximam: Sunt & de his complura alia exempla, q̃ breuitatis cauſa referre omittimus.

h Baſſiani Epiſ.] De S. Baſſiano agitur in Concilio Aquileienſi celebrato ſub Gratiano Imperatore, cui vna cũ S. Ambroſio interfuit, quo cum etiam collaborauit aduerſus Iouinianum nouum hæreſiarcham: ſubſcriptus enim reperitur epiſtolę S. Ambroſij ad Siricium Papam aduerſus illius ac ſociorum portentoſas hereſes, lib.1. epi.7. edi. Rom. Meminit eiuſdem Baſſiani S. Ambroſius in epiſt.5. ad Felicem lib.8. epiſt.60. edit. Rom. itemq; Paulinus in vita S. Ambroſij. Habet eius res geſtas fuſius ſcriptas Mombrit. to.1. Petrus in catal. lib.2. cap.101. & alij.

20 Tertiodecimo Kal. Februarij. Luna. F xj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ROme Natalis S. Fabiani [a] Papę, qui tp̃e Decij martyriũ paſſus, in cœmeterio Calliſti ſepultus eſt. Ibidẽ ad Catacũbas [b] S. Sebaſtiani [c] martyris, qui Diocletiano Imperatore cũ haberet principatũ primę cohortis, ſub titulo Chriſtianitatis [d] iuſſus eſt ligari in medio cãpo, & ſagittari a militibus, atq; ad vltimũ fuſtib. cędi, donec deficeret. Nicęæ in Bithynia S. Neophiti [e] martyris, qui quintumdecimũ annũ ætatis agẽs, flagris cæſus, in fornacẽ immiſſus, feris obiectus, cũ permaneret illæſus, & Chriſti fidem cõſtanter profiteretur, gladio tandẽ occiſus eſt. Cęſenæ S. Mauri [f] Epi, virtutibus & miraculis clari. In Palęſtina natalis S. Euthymij [g] abbatis, qui zelo Catholicæ diſciplinę, & virtute miraculorũ tp̃e Marciani Imperatoris in Eccleſia floruit.

IANVARII 20.

FAbiani Papæ. [a]] Beda, ac cæteri antiquorum, necnon recentiorum, de eodem agunt hac die. De cuius ſucceſſione preter librum de Roma. Pontific. agit etiam Euſebius in chron. & hiſt. lib.6. c.22. Optat. Mileuit. lib.2. cõtra Parmenian. Aug. ad Generoſum epi.165. Niceph. Epiſcop. in chron. & alij. Hunc ſub Decio martyrio vita functum conſtat ex epiſto. cleri Romani ad Cyprianum, quæ recenſetur 31. inter Cypriani epiſtolas edit. Pamel. ac etiam ex ſancto Epiphanio in libro de menſuris, & pond. & S. Hieronym. de ſcrip. eccleſ. in Origene. Cætera de ipſo præſtitimus in Annal. Eccleſ. Corpus autem eius translatum eſſe à Sergio iuniori in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur.

b AdCatacumbas.] Loquendi obtinuit vſus, vt Catacumbæ pro Catatumbis dicerentur: ex Græca enim & Latina dictione compoſitũ eſt nomen, κατὰ iuxta, & tumbas, vt ſic locus ille, qui ad fores eſt cœmeterij Calliſti, diceretur, Catatumbæ, hoc eſt, iuxta tumbas eiuſdem cœmeterij, vbi eſt vetus ac nobilis memoria S. Sebaſtiani martyris, quæ numeratur inter ſeptem Vrbis eccleſias, Innocentij Papæ & Honorij Imper. temporibus illuſtrata, vt docet illic poſita vetus inſcriptio marmori inciſa. In Actis ſancti Cornelij Papæ Catacumbæ non Catatumbæ dictus reperitur ille locus: ſic & in rebus geſtis S. Sebaſtiani, ſicut in compluribus veteribus Martyrologijs: at vero apud S. Gregorium in regiſt. lib. 3. epiſ. 30. ad Catatumbas ſcriptum reperitur. Non tamen erraſſe dixerim, qui Catacumbas legunt; nam κατακόμβιν, eſt locus cauus atq; profundus, qualia Romæ præſertim cœmeteria eſſe ſolebant in arenarijs profundis cryptis excauata.

c Sebaſtiani.] De eodem die ijdem qui ſupra auctores, Græci autem de ipſo agunt 18. Decembris. Deſcripſit ex antiquioribus monumentis eius res geſtas Metaphraſtes, quas habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus Latina exemplaria in veteribus codicibus. De eo præterea S. Ambro. in Pſal. 118. S. Auguſt. in die natali ſanctorum Fabiani & Sebaſtiani tractatum habuit, eſt 100. de diuerſis. In Breuiario Toletano extat ſacer hymnus, quo Sebaſtiani ac ſociorum Acta canuntur. De ſacris eius reliquijs agit S. Gregorius in dialog. lib. 1. c. 10. qui idē S. Pontifex in eius eccleſia habuit homiliam trigeſimamſeptimam. Eſt ipſa (vt diximus) via Appia ad cœmeterium Calliſti, vna ex ſeptem eccleſijs, non tantum Vrbi, ſed & orbi Chriſtiano notiſſima. Egregium etiam ſancti martyris monumentum, veneranda eius imago opere muſico expreſſa atque hactenus integra extat in titulo Eudoxiæ ad Vincula S. Petri, ſenili aſpectu & barba: quod pictores admoneat, qui eum iuuenem palo alligatũ perperam pingunt. Diuino monitu etiam altare ibidem ad lucem propulſandam erectum eſt temporibus Papæ Agathonis, cuius rei veritati adſtipulatur etiam Paulus diac. hiſto. de geſtis Longob. lib. 6. c. 5. vnde etiam prouenisse videtur, vt poſteri fideles eumdem ſanctum ad euitãdam imminentem peſtis cladem conſueuerint habere patronum. De eiuſdem martyris reliquijs trãſlatis in Galliam ſcribit Ado Viennen. in chronol. anno 815. Sigibertus item ann. 825. in chrono. & Marian. Scot. anno 828.

d Sub titulo Chriſtianitatis.] Qualis eſſe cõſueuiſſe eiuſmodi titulus Chriſtianitatis, habes exemplum in epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quam recitat Euſebius hiſto. lib. 5. c. 1. his verbis: Cum vndique per amphitheatrum circunduceretur Attalus martyr, tabula, in qua Latinis litteris hæc erat inſcriptio, præcedente: Hic eſt Attalus Chriſtianus, &c. Hæc ibi. Sunt de his alia in alijs Actis martyrũ exempla. Præcedere conſueuit eiuſmodi titulus, vt Suet. in Caio cap. 32. monſtrat his verbis: Manibus abſciſſis atque ante pectus à collo pendentibus, præcedente titulo, qui cauſam pœnæ indicaret, per cetus epulantium circumduceretur, &c.

e Neophyti martyris.] De eodẽ agunt etiam Græci hac die, in quorum Menologio eius paſſio deſcribitur, & ad tempora Diocletiani refertur.

f Mauri Epiſcopi.] Scripſit eius res geſtas Petrus Damian. Legimus eas in codice manuſcr. Card. Sirleti. Accepimus à Ceſenate eccleſia Acta ſanctorum Mauri & Seueri eius ciuitatis Epiſcoporum. Antiqua eſt eccleſia Cæſenas, cuius Epiſcopus nomine Florianus (vt ſcribit Optatus Mileuit.) tẽpore Melchiadis Papæ interfuit Romano Cõcilio celebrato in cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginẽ. Alius dictus Florus præſens fuit Romanæ Synodo habitæ ſub Agathone Papa, vt eius Acta declarant, quæ ſunt inſerta in Sexta Synodo. Hic aũt, de quo agimus, Maurus Epiſcopus reperitur interfuiſſe Ro. Cõcilio à S. Martino Papa & martyre celebrato, tenuiſſeq; in eo locũ Archiepi Rauennatis, vt eiuſdem Synodi Acta ſignificant.

g Euthymij abbatis.] Hæc dies natalis eius, cum ſanctus, agens nonageſimum.

mum nonum ætatis annum, ſub Leone Magno, anno decimoſexto eius Imperij, migrauit in cœlum, eſt is annus à Chriſto, iuxta Faſtos Onuphrij, 472. Scripſit eius Acta fideliſſime quidē Cyrillus monachus, eiuſdem ſæculi ſcriptor. habet ea Metaphraſtes recenſita hac die, Lipom. to.5.& Sur.to.1. De eodem idē auctor in vita S. Sabæ, vbi & de natali eius hac die celebrari ſolito. De eodem Niceph.hiſt. lib.14.cap.30.34.& 52. Spectatiſſimi ſunt ſancti huius labores, quos pro SS. Synodo Chalcedonēſi aduerſus hæreticos Eutychianos impēdit. Hęc de S.Euthymio. Tu vero caue, ne in altero fallaris eiuſdē nominis monacho, quī clarus habitus eſt in Ægypto temporibus Arcadij Imp. ſed in veritate non ſtetit, nam Origeniſmum profeſſus, factus eſt ſcandalum & ruina multorū. Scribit de ipſo S.Hieronymus ad Creſiphontem, & Theophilus in epiſt. ad Epiphanium 67 apud Hieronym.

21 Duodecimo Kal. Februarij. Luna. G x

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROmæ paſsio S. Agnetis [a] virginis, quæ ſub Præfecto Vrbis Symphronio ignib. iniecta, ſed ijs ꝑ orationē eius extinctis, gladio percuſſa eſt. De ea B. Hieronymus hęc ſcribit: Omniū gentium litteris atq; linguis pręcipue in Eccleſijs Agnes vita laudata eſt, quę & ętatem vicit & tyrannum, & titulum caſtitatis martyrio conſecrauit. Athenis natale S.Publij [b] Epiſcopi, qui poſt Sanctum Dionyſium Areopagitam Athenienſium Eccleſiam nobiliter rexit, & præclarus virtutibus, ac doctrina præfulgēs, ob Chriſti martyrium glorioſe coronatur. Tarraconæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Fructuoſi [c] Epi, Augurij & Eulogij diaconorū qui tempore Galieni, primo in carcerem truſi, deinde flammis iniecti, exuſtis vinculis, manib. in modum crucis expanſis, orantes martyrium compleuerūt, in quorum die natali S.Auguſtinus ſermonem ad populum habuit. Trecis S. Patrocli martyris, qui ſub Aureliano [e] Imperatore martyrij coronā promeruit. In Gallijs in monaſterio Augienſi S.Meinradi [f] eremitæ à latronibus cęſi. Papię S.Epiphanij [g] Epiſcopi & cōfeſſoris.

IANVARII 21.

AGnetis. [a]] De eadem hac die cęteri Latinorum agunt. Locus S.Hieronymi, qui hic citatur, eſt in epiſt.8. ad Demetriadem, iunctis ſimul, quæ circa principium & in fine eiuſdē habentur epiſtolæ. Frequēter de ea S.Ambr. qui de eadem ſermonē habens, eūdem fuſius productū in tres libros digeſſit ſub titulo de Virginibus, de ea rurſus li.1.offic.c.41. Fertur & epiſt.ad Virgines S.Ambr.noīe li.4.epiſt.34. editionis Romanæ. de cuius fide alibi pluribus egimus. S.Auguſ. de ea etiam ſerm.101.de diuerſ. vbi hęc de eius no-

nomine: Virgo (inquit) quæ vocabatur erat Agnes Latine agnam ſignificat, Græce caſtã. Prudentius ſacro hymno cecinit eius triumphum. S. Damaſus de eadẽ & baſilica ipſius duo ſcripſit epigrammata, quæ habentur incollectaneis Chriſtianorum poetarũ. Habuit S. Gregorius Papa in eadem Eccleſia homiliã 11. & 12. Meminit eiuſdem Fortunatus in vita S. Martini ex Seuero. De reliquijs eius translatis Cõſtantinopolim ſub Pulcheria Auguſta temporibus Marciani Imp. ſcribit Theodotus lector lib. 2. collec. & Niceph. li. 14. c. 10. De tempore autẽ paſſionis eius etſi nullibi inueniatur expreſſũ; ex his tamẽ, quæ in prædicta epiſt. 3. ſcripta habentur, ſatis apparet ipſam in vltima Eccleſiæ perſecutione fuiſſe martyrio corònatã: nam adhuc ſuperſtites aliquos auctor fuiſſe teſtatur, qui ea quæ de Agnete narrantur, oculis vidiſſent, eademq; Cõſtantiæ filiæ Conſtantini retuliſſent. Extat nõ tantum eius inſignis baſilica via Nomentana, ſed & ille locus, vbi eſt producta, vt eius virginitas violaretur, ſacroſanctus habetur, fornices ipſi nimirũ Circi Agonalis. Sat conſtat auctoritate S. Hieronymi in Iſai. c. 2. (vt prætermittam Gentilium poetarum teſtimonia) in fornicibus ſpectaculorum manere conſueuiſſe publica ſcorta, & alias publicæ libidinis illecebras, donec (inquit) ſub Conſtantino Imp. Chriſti Euangelio coruſcãte, & infidelitas vniuerſarum gentiũ, & turpitudo deleta eſt. Hæc Hieron. Loquens de his turpiſſimis locis Cyprianus lib. de Spectacul. hęc ait, Si rurſum perrogem, quo ad illud ſpectaculum itinere peruenerit, cõfitebitur, per lupanarium, per proſtitutarum nuda corpora, per publicã libidinem; per dedecus publicum, per vulgarem laſciuiam, per cõem omnium contumeliam. Hæc Cyprianus, & alia plura de fornicibus theatrorum. Et in eam ſententiã Vibius apud Senecam in controuer. 2. libro 2. Redoles (inquit) adhuc fuliginem fornicis. Ex eadem controuerſia, quam infelix & miſeranda eſſet conditio virginis a lenone proſtitutæ, pluribus demonſtratur. Miſera includebatur cellula, in cuius fronte titulus ſuperpoſitus nomẽ virginis proſtitutæ & pretium conſtitutum indicabat; moxque fiebat concurſus libidinoſorum ad meretricem nouam. Hæc omnia habes apud Senec. in citato nuper loco lib. 2. contr. 2. Ex his omnib. diſce virtutem Chriſti, qui in tali diſcrimine poſitas virgines nouit ſapiſſime liberare: teſtãtur hæc ipſa Acta martyrum, adſtipulaturq; S. Baſilius, dũ ait: Cum ferueret perſecutionis immanitas, electæ virgines propter ſponſi fidem, ad illudendum impijs hominib. traditæ, corporibus inuiolatę durarunt; eo ſcilicet cuius gratia id perferebant, impiorum conatus in earum carne irritos arguente, & integra earum corpora non ſine prodigio & virtute cuſtodiente, &c. Hæc Baſilius lib. de vera virgin.

b Publij Epiſcopi.] De ipſo hac eadem die Vſuardus, & Ado. Scribit Dionyſius Corinthiorum Epiſcopus Publium hunc ſucceſſiſſe Dionyſio Areopagitæ in Eccleſia Athenienſi, Publio autem ſuffectũ eſſe Quadratum, apud Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 22. & Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Quadrato. Fuit aliquorum ſententia, hunc illum eſſe Publium, cuius patrem Melitæ Paulus (vt habent Act. Apoſt. cap. 26) curauit dyſenteria, quod etiam hic Ado profitetur in Martyrologio.

c Fructuoſi Epiſc. & ſoc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die, qua etiam antiquitus ági conſueuiſſe demonſtrat S. Auguſtini ſerm. 101. de diuerſ. edit. Louan. Scripſit eius & ſociorum res geſtas Prudentius hymno 4. Peri ſteph. Alia prætèrea habentur eorum Acta ſoluta oratione conſcripta apud Sur. tom. 1. & Mombrit. tom. 1.

d Patrocli.] De eodem Beda, ac cęteri. Eius Acta ſincera quidem recitat Sur. tom. 1. De ipſo etiam Greg. Turon. libro de gloria mart. cap. 64. edit. Morel. Idem addit, huius Acta martyris ex Italia petita, collata fuiſſe cum his quæ in Gallijs apud clericum quemdam habebantur, eademq; fidelia eſſe inuẽta. Clarus etiam in Gallijs habitus eſt Patroclus alius, qui temporibus Childeberti Regis Francorũ emicuit ſanctitate, de quo idem Gregor. de geſt. Franc. lib. 5. cap. 10.

e Sub Aureliano Imp.] Nona ordine

ponitur

ponitur hæc perſecutio ab Oroſio lib.7.c. 23.& Aug.de ciuit. Dei lib.18.c.52. à Seuero autem octaua numeratur. Aurelianus itaq; cum aliquandiu in pace agere Eccleſiam permiſiſſet, imò de eadẽ eſſet optime meritus: (nam aduerſus execrandum Paulũ Samoſatẽſem hæreſiarcham Antiochia damnatum, ſecundum ſancita Patrum reſcripſit, vt tradit Euſebius hiſt. lib.7.c.23.& 24.) tandem velut quodam inſano furore correptus, vltimo ſui Imperij anno, ſæuiſſimam in Chriſtianos perſecutionẽ concitauit. Legitur adhuc eius edictum in Chriſtianos promulgatum in Actis S. Symphoriani martyris. De eadẽ perſecutione idem Euſebius in chron. huncq; licet dicat terrore vindictæ ab inſtituto reuocatum, cum ſcribẽs edictum eius brachium debilitaretur: tamen eum dem in ſententia perſtitiſſe adhuc, nec fulmine cęlitus immiſſo reſiliuiſſe, ac tandẽ in itinere occiſum eſſe, tradit Oroſius lib.7.c.23. Quam autẽ ſæua, licet breuis, fuerit hæc perſecutio, ex immanibus crudelibuſq; ſupplicijs, quib. in ſuos milites Gentiles homines animaduertit, cõiectare licet. Nã Flauius Vopiſcus in eius vita ſcribit, militem quẽdam ob violata iura hoſpitij; duob. duris arborum ramis deorſum inflexis, manibus pedibuſq; ligatũ, relaxato mox illorum naturalis roboris impetu ſcidiſſe medium. Si hec in ſuos de Republica alias optime meritos pœnarũ genera commentus eſt; quid in Chriſtianos, quos deorum hoſtes & Imperij perduelles exiſtimabat, feciſſe putandum? Sed de his fuſius in Annal. Eccleſ.

f Meinardi.] Habẽtur eius Acta apud Surium tom.1. Meiginradum hunc appellat Sigebert. in chron. eumque martyrio vita functum teſtatur. Necatus eſt ſub Ludouico Quarto Imp. anno à Chriſto Domino 860. licet Sigebertus opinetur id contigiſſe anno 856. De eodem Trithe. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib.3.c.209.

g Epiphanij Epiſ.] Hac item die tabulæ Ticinenſes. Scripſit eius res geſtas Ennodius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, ſucceſſor ipſius: habet eas Sur. tom.1. ſed nõ integras; prolixiores enim legi in bibliotheca Vatic. in cod. manuſc. Eiuſdem Ennodij etiam extat ibidẽ ſermo dictus in die natali ipſius, carmen inſuper de eodem. Claruit temporibus Anthemij & ſucceſſorum Imper. atque Odoacris Regis Italiæ. Claruit iiſdem temporibus alter Epiphanius, cognomento Scholaſticus, Caſſiodoro perfamiliaris, quem eruditiſſimum ſæpe nominat; à quo pariter complures Græcorum Patrum commentarios in Latinum eſſe tranſlatos affirmat lib.1. Inſt. diuinar. lect. ſæpius, & in præfatione ad hiſt. tripartitam. De eodem Sigebertus de vir. illuſtr. cap.12. Complura quæ huius ſunt, S. Epiphanio Epiſcopo Conſtãtiæ in Cypro eſſe adſcripta reperi.

22 Vndecimo Kal. Februarij. Luna. A ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

VAlentiæ in Hiſpania Tarraconẽſi S. Vincentij Leuitæ & martyris, [a] qui ſub Daciano impiiſſimo Præſide carceres, famẽ, equuleum, [b] diſtorſiones membrorũ, laminas candentes, cratem ferream ignitam, aliaq; tormẽtorum genera perpeſſus, ad martyrij præmium euolauit in cœlum: cuius paſſionis nobilem triumphum Prudentius luculenter verſibus exequitur, & B. Auguſt. ac S. Leo Papa ſummis laudibus cõmendant. Romę ad Aquas Saluias S. Anaſtaſij [c] Perſæ monachi, qui poſt plu

rima tormenta carceris, verberum, & vinculorum, quæ in Cæſarea Palæſtinæ perpeſſus fuerat, a Coſrhoe [d] Perſarũ Rege multis pęnis affectus, ad vltimũ decollatus eſt, cum prius ſeptuaginta ſocios in fluenta demerſos ad martyriũ pręmiſiſſet. eius caput Romã delatũ eſt, vna cũ veneranda eius imagine, cuius aſpectu fugari dęmones, morboſq; curari, Acta ſecundi Concilij Niceni teſtãtur. Ebreduni in Gallia SS. martyrum Vincentij, [e] Orontij, & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Nouariæ S. Gaudẽtij [f] Epi & confeſſoris. Soræ S. Dominici [g] abbatis, miraculis clari.

IANVARII 22.

Vincentij. [a]] De eodem hac item die cætera Latinorum Martyrologia. Putatur mendum eſſe in codicę, dũ Greg. Turon. de glo. mart. c. 90. ait celebrari ſolitam ſolemnitatẽ S. Vincentij duodecimo Kal. vndecimi menſis, vt textus ſit reſtituendus xj. Kal. vt hic habetur. Huius Acta non tantum Latinis, ſed & Græcis ob ſuã excellẽtiam ſunt facta conſpicua. A Latinis ea mutuatus deſcripſit Metaphraſtes, quæ Latinitati iterũ reſtitura habet Sur. to. 1. Ipſa aũt originaliter Latina legimus in vet. manu ſcrip. quę publico vſui erant quibuſdã eccleſijs, & inter alia in codice S. Mariæ ad Martyres: Prudentius eadẽ ſacro hymno cõplexus eſt in Peri ſteph. hym. 5. meminitq; eiuſdem, cum agit de martyrib. Cęſaraugustanis hym. 4. Habuit S. Auguſtinus in natali die ipſius (vt auctor eſt Poſſidius in indiculo) tractatus quatuor, quorum duo habentur inter ſermo. de Sãctis 12. & 13. cæteri duo ſuperadditi à Pariſienſibus ſer. 8. & 9. Rurſus aũt in eiuſdẽ natali habuit prolixum illum tractatũ de Iacob, & Eſau; vt apparet in fine ipſius, eſt de diuerſ. ſer. 44. Aliũ adhuc exhibuit editio Louan. habitũ in baſilica Reſtitutæ, ſer. de diuerſ. 102. extat de eodem ſermo S. Leonis Papæ. Meminit eiuſdẽ martyris Fortunatus lib. 7. ad Bodducen. ſcripſit idem epigramma de eius baſilica lib. 1. S. Bernard. de ipſo ſermo. paru. 66. De tunica ſancti martyris translata & miraculis illuſtrata agit Greg. Turon. hiſto. de geſt. Franc. lib. 3. c. 29. Ado Vien. in chron. anno 527. & Sigebert. anno 542. Alia de eiuſdem Vincentij miraculis agit idem Auctor Greg. de gloria mart. c. 89. & 90. De eiuſdem martyris capite in eccleſia Cenomanenſi collocato à S. Dõnolo Epiſcopo, eiuſdẽ Acta ſignificant, quæ habes apud Sur. die 16. Maij tom. 3. Fuerũt alij eiuſdem nominis illuſtres martyres in Hiſpania, de quibus ſuis locis inferius.

b Equuleum.] Fuiſſe equuleum tortorium lignum, omnes conſentiunt: eumdemque fuiſſe cochleatum ad extendendum & remittẽdum compoſitum, ijdem ex Nonio affirmant. cum hæc dicat ille.

Et vbi inſilui in cochleatum equuleum,
Ibi tolutim tortor,

ideſt, volubiliter torqueor.

Iſidorus lib. 5. orig. equuleum ab extendendo dictum putat. Cyprian. lib. de lapſis: Nũc equuleus extenderet. Cum etenim equuleus intẽderetur, corpora ſimul extendi neceſſe erat. vñ Ammianus Mar. lib. 14. Intendebantur equulei. Et Hier. epiſt. 49. ad Inno. Cum equuleus (inquit) corpus extenderet. Sigonius, etſi vir ſane eruditus ſit, tamen cum de equuleo egit, tam de eo; quam de fidiculis, rem parum feliciter videtur aſſecutus li. 3. de iudicijs c. 18. Cõfundit. n. non tantum equuleum cum cataſta, de qua plura nos 16. Martij, ſed etiam cum genere illo compedũ, quo rei in carcere poſiti, iniectis ad quartum vel quintũ foramen pedibus, ad iugẽ cruciatum ſic vincti detinerẽtur. Id habes ex epiſtola eccleſię Lugdunẽſis apud Euſeb. lib. 5. c. 1. quod genus torquẽdi Ruffinus li. 5. c. 2. non improprie, loco compedũ, dixit neruum; Chriſtophorſonus autẽ pro-

prius

prius craſſam compedem appellauit. De eodem genere compedum, quibus martyres in carcere poſiti diſtinebantur, eleganter Prudentius Periſteph. hym. 4. de S. Vincentio ait:

In hoc barathrum conijcit
Truculentus hoſtis martyrem,
Lignoque plantas inſerit
Diuaricatis cruribus.

De iiſdem compedibus Euſeb. lib. 6. cap. 32. cum agit de Origene. Multis, inquit, diebus pedes in compedes ligneos intruſi, diſtractione quadam ad quartum foramen diſtenti fuerunt. Et lib. 8. cap. 11. Poſt verbera in compedibus ligneis poſiti erant, & pedes alter ab altero ad quartum foramen diſtenti diſtrictique adeo, vt neceſſario ſupini iacerent, nec poſſent propter plagarum vulnera recens toto corpori inflicta, ſe vllo modo commouere. Et inferius c. 14. de Apphiano martyre: In carcerem concluditur, in quo vnũ diem noctemque vtroque pede compedibus ad cruciatum paratis longe a ſe mutuo diſtento diuexatus, &c. Agit de iiſdem cõpedibus Metaphraſtes in Trophymo martyre. Ex his omnibus compedes ab equuleo eſſe longe diuerſos, qui non in carcere reum, nec eius tantum diſtendebat pedes, ſed totum corpus ad foſſionem vngularum, quiſque poteſt facile intelligere; cum idem Euſebius diuerſe admodũ a cõpedibus deſcribat equuleum lib. 8. c. 11. cum ait; Quidam enim primum manibus a tergo religatis, ligno appenſi, & machinis quibuſdam membra eorum vniuerſa diſtenta, diſtractaque, &c. Hæc de equuleo eſſe intelligenda, ea quæ S. Hierony. epiſt. 49. ad Innocentium ſcribit, plane indicant, cum ait. Cum equuleus corpus extẽderet, & ſordidas fœtore carceris manus poſt tergũ vincula cohiberent, &c. Prudentius item ſic:

Vinctum retortis brachijs
Surſum ac deorſum extendite,
Compage donec oſſium
Diuulſa membratim crepet.

Idem in Romano martyre hymno 10.

Miſerum putatis, quod retortis pendeo
Extentus vlnis, quod reuellũtur pedes.
Cõpage neruis quod ſonat crepãtibus.

Sunt hæc Romani martyris verba pendentis in equuleo. Quam autem erret Sigonius dicto loco, cum putet corpus in equuleo alligari fidiculis idemque eſſe torquere fidiculis, quod equuleo diſtendi, dicemus paulo inferius.

Quænam eſſet equulei forma, haud facile deſcribi poſſe videtur; & cũ multi in his laborauerint, neminẽ adhuc eã aſſecutum fuiſſe cognoui; at nec ego id mihi arrogo. Deſcribam hic tantum quę ex veteribus accepi, cæteris rẽ ipſam exactius examinandam relinquens. Stipitem quãdam in equuleo fuiſſe, tradit S. Hieron. dicta epiſt. 49. cum ait. Crines ligãtur ad ſtipitem, & toto corpore ad equuleum fortius alligato, vicinus pedibus ignis apponitur, vtrumque latus carnifex fodit, &c. Ex eodem ſtipite totam illam machinam Prudentius in Romano hym. 10. appellat noxialem ſtipitem, cum ait:

Iubet amoueri noxialem ſtipitem,
Plebeia clarum pœna ne damnet virũ.

Si adhuc fidem integram præſtas Actis S. Dorotheæ virginis & martyris, quæ extant apud Surium to. 1 die 6. Februarij, habes ex illis equuleum formam quodammodo expreſſiſſe crucis. ſunt ibi hęc verba Theophili pendentis in equuleo: Ecce modo Chriſtianus ſum, quia in cruce ſuſpenſus ſum: equuleus enim crucis quamdam ſimilitudinem gerit. Hęc ibi. Secundum autem prædicta haud difficile eſſet deſcribere formam equulei, nimirum erectum ſtipitem validũ & cochleatum, qui trãſuerſum habeat lignũ, quod intendatur; ac remittatur, ad quod ligata mẽbra diſtendantur tortoris arbitrio. Sed ab hac equulei imagine, vel alia huic perſimili cogit me diſſentire Ammianus Marcellinus, cum hominem nõ rectum in equuleo extenſum docet, ſed curuum: ſic enim ait. lib. 16. prope finem: Innocentes tortoribus expoſuit multos, aut ſub equuleo cœpit incuruos, &c. Clarius autem lib. 18. his verbis. Quamquam incuruus ſub equuleo ſtaret, pertinaci negabat inſtantia. Hæc Ammian. quibus quidem alia a prædictis plane diuerſa equulei forma præſcribitur, qua

quidem

quidem & vocis etymologiã poſſumus intelligere, vt equuleus ab equulo, quod homo ad eum alligatus atque diſtenſus & accuruus quodammodo equuli formam præ ſe ferret, ſic dictus. Verum aduertas, ſic curuum ſub equuleo diſtendi hominem, vt tamen cælum verſus facies conuerſa eſſet, liberumque illi fuiſſe ſurſum oculos tollere, ac cælum aſpicere. Hæc habes ex S. Hieronymo dicta epiſt. 49. Ex his itaque omnibus quæ diximus, tibi formam equulei, vt lubet, effingito. De fidiculis iam agamus. Increbuit hactenus complurium error, vt fidiculas a fidibus deriuatas putarẽt, nihilque aliud eſſe fidiculas, quam vincula neruea, quibus ad equuleum manus pedeſque hominis ligarentur; ſicque torquere fidiculis reum, idem eſſe quod ligatũ in equuleo fidiculis hominem intendendo, oſſiũ commiſſuras cum immenſo dolore diſtrahere. Senſit hæc Sigonius lib. 3. de Iudic. cap. 18. Sic etiam errauit in his & Valla lib. 1. dum ait, fidiculas eſſe inſtrumentum ex duobus obliquatis lignis cõpactum, ita dictum vel ab extorquenda fide, vel a nerueis funibus quibus torquẽdi alligantur. Omittimus alias hic referre complurium Iureconſultorum de fidiculis veritate prorſus remotas ſententias. Miratus ſum vehementer, cum ſanctus Iſidorus lib. 3 origin. exacte mõſtrauit quid ſint fidiculæ, eruditos viros, eo prætermiſſo, in perquirendo de illis adeo laboraſſe, ac a rei veritate tantopere aberraſſe. Fidiculas enim idem eſſe quod vngulas, teſtatur, cum ait: Vngulę dictę, quod effodiant: hæ & fidiculæ, quia ijs rei in equuleo torquentur, vt fides inueniatur. Hæc Iſidorus. Cum itaq; fidiculis æquè ac vngulis finderentur latera hominis in equuleo diſtenſi, eaſdem vngulas ea de cauſa dictas eſſe puto fidiculas, quod reorum latera finderent, ſicq; a findendo dictas fidiculas eſſe, quaſi findiculas: vel a fodicando, quod illis latera reorum fodicarentur; dictaſque eſſe fidiculas quaſi fodiculas. fodicare latera fidiculis, vſurpatum apparet ab Ammiano, vt dicemus paulo inferius. His in primis adſtipulatur Prudentius hymn. 10. Peri ſteph. in Romano, cũ quas uocat fidiculas, eaſdem vngulas dicat. Sunt hæc verba Aſclepiadis iudicis.

Vertat ictum carnifex
In os loquentis, inque maxillas manũ:
Sulcoſq; acutos & fidiculas trãsferat,
Verboſitatis vt rumpatur locus.

Et paulo poſt, per fidiculas Aſclepiadem intellexiſſe vngulas, quę mox auctor ſubdit, declarans his verſibus:

Implet iubentis dicta lictor improbus,
Charaxat ambas, vngulis ſcribẽtibus,
Genas, cruentis & ſecat faciem rotis;
Hirſuta barbis ſoluitur carptim cutis,
Et mentum adusq; vultus omnis ſcinditur.

Hæc Prudentius: Eodem ſenſu fidiculæ accipiuntur l. Decuriones. C. de quæſt. nã fidiculis torqueri Imperator appellat cruentam cõditionem. Sic apud Ammianum libro 29. qui hæc genera cruciamentorum recenſens, ait; Intercluduntur equulei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis & verberibus. Cumque paulo inferius reorum maieſtatis latera dictis tormentis fodicata dicat, fidiculis id factum apparet. In hac eadem ſententia fidiculas accipere tã apud Senec. lib. 3. de ira, quam apud Valer. de patientia lib. 3. cap. 3. 4. 5. vel alios, nihil vetat. Tãtum apud Suetonium in Tiberio aliud genus cruciamenti inuenies dictas eſſe fidiculas, dum ait: Excogitauerat inter genera cruciatus etiã, vt larga meri potione per fallaciam oneratos, repente veretris deligatis, fidicularum ſimul vrinaq; tormento diſtenderet. Hæc Suet. Sed remotiſſimum eſt eiuſmodi genus tormenti ab eo quod in Actis ſanctorum martyrum, aliiſque citatis locis per fidiculas teſtatum apparet. Inuenies frequenter equuleo iunctas eſſe fidiculas, vel vngulas; ea nimirum ex cauſa, quod extento corpore in equuleo, fidiculis vel vngulis a tortoribus membra ſulcarentur, quibus aliquando ſuccederet ignis tormentum. Hęc cum habeas in nonnullis Actis ſanctorum martyrum, ſanctus Cyprianus demonſtrat, dũ ait lib. de lapſis. Nũc equuleus extenderet, nũc vngula effoderet, nunc flamma torreret. Et Aug. epiſt.

59. ad

59.ad Marcell. Non extẽdente equuleo, non ſulcantibus vngulis, non vrentibus flammis, &c. Eadem Hieronymus epiſt. 49. Prudentius ſæpe, & alij. Ante hos omnes Seneca lib. 3. controuerſ. 14. pluribus.

c Anaſtaſij Perſæ.] De eodem hac die cæteri Latinorum, Græci autem decima quinta huius. Metaphraſtes eius ac ſociorum Acta deſcripſit: habet ea Lipoma. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem res geſtas a Gregorio quodam clerico è Græcis Latine redditas, quibus præmittitur prefatio, cuius eſt exordium: Vnigenitus Filius, &c. fortaſſe illa, quam male trãslatam Beda (*vt ipſe ait*) emendauit. Habetur illic inſuper poſt eadem Acta elegans hiſtoria de arreptitia puella virtute martyris liberata Romæ in Eccleſia S. Mariæ ad aquas Saluias, eo nomine olim ea eccleſia dicebatur, quæ poſtea ob illata illuc ſanctorum pignora Vincentij & Anaſtaſij, illorum nomine dicta, eſt. Habet eadem hiſtoria miram cõſenſionem cum his quæ Legati Apoſtolici Hadriani Papæ in Cõcilio Nicæno ſecundo actione 4. teſtati ſunt de capite eiuſdem martyris vna cũ eius vultus imagine Romam tranſlato. Aſſeruatur eadem hactenus religioſe in eadem eccleſia, licet ſacrę imagini ab aliquo rei ignaro ſit inſcriptum nomẽ Pauli Apoſtoli, qui eodem in loco capite trũcatus eſt. De paſſione ſancti Anaſtaſij eiuſque reliquijs Romam tranſlatis agit Beda de ſex ętat. ſub Heraclio Imper. *Ado* Viennen. in chron. anno 604. Sigeber. anno 620. Marian. Scot. martyriũ refert anno 617. & tranſlationem in vrbem anno 6 6. reponit. Porro conſtat S. Anaſtaſium cõſummaſſe martyrium (vt eius Acta teſtantur) anno 17. Heraclij Imper. eſt is annus a Chriſto Domino 627. Quod autem alij laqueo, alij vero gladio uitam finiſſe dicant: placent quæ in Græcorum Menologio de ea reſcripta ſunt his verbis: Ipſius collo ita laqueo aſtricto, vt reſpirandi facultatem non haberet, poſtremo ſecuri percutitur, capite pro Chriſti fide abſciſſo. Hæc Græc. Menol. die 15. Ianuarij.

d Coſrhoe Perſarum Rege.] Ne de Coſrhoe ambiguitas oriatur: noſſe debemus duos eiuſdem nominis fuiſſe Reges Perſarum, quorum ſenior regnauit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini Iunioris peruenitque vſque ad Tiberium. ac vita functus eſt anno Domini 579. vt ex Agath. colligitur lib. 4. pag. 538. regnauit que annos 48. Huic autem Coſrhoi ſucceſſit Hormiſda eius filius, quo extincto, ipſius filius nomine Coſrhoes regnum capeſſit, vt ait Niceph. hiſto. lib. 18. c. 18. 21. & 22. Porro Coſrhoes, de quo agimus, eſt ille iunior ſenioris nepos.

e Vincentij, Orontij, & ſoc.] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij, pluribus autem Petrus in catal. lib. 2. c. 112.

f Gaudentij.] Nouarienſes hac item die celebrant natalem ipſius, tranſlationem autem iterum factam, menſe Auguſti, & Octobris, vt conſtat ex tabulis eiuſdem Eccleſiæ. Acta eius, tempore Leonis Epiſcopi ſucceſſoris, qui ſedit tẽporibus Pauli Papæ (vt teſtantur eiuſdem Eccleſiæ tabulæ) conſcripta habet Mombrit. tom. 1. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris & filiorum Impp. optime notus Ambroſio, vt ex iiſdẽ Actis accipitur.

g Dominici Abbatis.] De eo hec Leo Cardinalis Oſtiẽſis in chron. Caſſin. lib. 2. c. 62. Hoc anno 1031. beatus Dominicus innumerabilium patrator miraculorum, multorumq; cœnobiorum fundator apud Soram Campaniæ ciuitatem iam fere octogenarius migrauit ad Dominum, ſepultuſque eſt in monaſterio Soræ vicino, quod nunc eiuſdem vocatur ex nomine, hactenus Leo. Huius ſancti uitam ſcripſiſſe Albericum diaconũ monachum eiuſdem ordinis, teſtatur idẽ Leo Oſtienſis in chron. lib. 3. cap. 33. qui eiuſdem etiam meminit eodem lib. 3. ca. 18. & 38. & alibi. In Vaticana bibliotheca, in codice qui inſcribitur. Liber cenſuum, tam de eodem cœnobio, quam de immunitate Sorani Epiſcopi, vt Romano tantum Pontifici ſubditus ſit, habetur narratio.

Decimo

viij B Decimo Kal. Februarij. Luna. 23

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
t u A B C D E f F G H M N P
11 12 13 14 15 16 17 18 18 19 20 21 22 23

ROmæ ſanctæ Emerentianę [a] virginis & martyris, quæ adhuc catechumena, dum oraret ad ſepulchrum ſanctę Agnetis, cuius fuerat collactanea, a Gentilibus lapidata eſt. Philippis in Macedonia ſancti Parmenæ, [b] qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis. Hic traditus gratię Dei, iniūctum ſibi a fratribus officium prædicationis plena fide cōſummās, ſub Traiano [c] martyrij gloriam eſt adeptus. Cęſareæ in Mauritania SS. martyrum Seueriani [d] & Aquilæ vxoris eius ignibus combuſtorum. Apud Antinoum Aegypti vrbem Sancti Aſclæ martyris, qui poſt diuerſa tormenta pretioſam Deo animam, in flumen præcipitatus, reddidit. Ancyrę in Galatia Sancti Clementis [f] Epi, qui ſępius cruciatus, tandem ſub Diocletiano martyrium conſummauit. Ibidem ſancti Agathangeli, [g] qui eodē die ſub Lucio Præſide paſſus eſt. Alexandrię Sancti Ioannis [k] Eleemoſynarij, eiuſdē vrbis Epiſcopi, miſericordia in pauperes celeberrimi. Toleti ſancti Ildefonſi [1] Epiſcopi, qui ob ſingularem vitæ integritatem, ſuſceptamque defenſionem aduerſus hæreticos Dei genitricis virginitatē impugnantes, ab eadem candidiſsima veſte donatus eſt, ac demū ſanctitate celebris in cœlū vocatus. In Prouincia Valeriæ [k] ſancti Martyrij [l] monachi, cuius meminit B. Gregorius Papa.

IANVARII 23.

EMerentianæ. [a]] De ipſa hac eadē die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Acta paſſionis eius narrātur apud Ambroſium lib. 4. epi. 34. edit. Romanæ.

b Parmenæ.] De quo act. Apoſt. c. 6. Beda ac cæteri Latinorū de eodem hac die, Græci aūt vndecima Martij, ac iterū tertia Maij, vt apparet ex eorū Menologio.

c Sub Traiano.] Perſecutio ſub Traiano tertia recenſetur ab Auguſtino de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. Oroſ. lib. 7. c. 12. & Seuer. lib. 2. Quā quidē nō ex edictis Traiani ſumpſit exordiū, ſed (vt ſcribit Euſeb. hiſt. li. 3. c. 26.) ſigillatim in vnaquaq; ciuitate ſub eius Imperio ex ſeditione populi excitata eſt: cui tñ ex eiuſdē Imperatoris edictis magnū acceſſit additamentū, ſed poſtea litteris Plinij Iunioris illo perſuaſo, ſic tēperata eſt, vt prohiberet inquiri Chriſtianos, delatos tñ puniri, vt Tertullianus ſcribit in apologet. Poſſet fortaſſe alicui dubitationē facere, qđ eſt quod laudatiſſimus principū, ideq; equiſſimus (ſic etenim Gētiliū oīum teſtimonio habetur) in Chriſtianos tñ ſe iniquiſſimū atq; ſæuiſſimū exhibuerit? Ad hoc primū dicimus (qđ quidē Patres in apologijs

logijs sũt proſecuti) cõplures hæreticos, ac præcipue Gnoſticos nomine Chriſtiano cenſitos, turpibus execrandiſq; facinoribus impollutæ Chriſtianæ religioni ignominiã irrogaſſe, ſuiſq; impuriſſimis obſcœnitatib. effeciſſe, vt genus, fides, nomen ipſum deniq; Chriſtianum blaſphemaretur inter Gentes: adeo vt (ſecũdum Dñi futura prædicentis ſententiam) obſequium ſe Deo præſtare exiſtimarent, ſi Chriſtianos, vt nequiſſimũ genus hominum, internecioni traderent, inuidioſumque nomen prorſus abolerent. Erant & aliæ mentitæ vel ſimulatæ cauſæ, quas in *Annalibus* ſigillatim recenſuimus, quib. *principes* perſuaſi, illi ipſi qui apud Gentiles habiti ſunt ęquiores, ijdem ſæuiores in Chriſtianos ſe exhiberent, illis in hoc non diſſimiles, qui etiam Gentiliũ iudicio peſſimi fuerunt, vt Nero, Domitianus, & alij. Sed quod in primis Traiani animum in eoſdem vehementiſſime incẽdit, illud fuit, quod ex litteris Plinij Secũdi, quæ habẽtur lib. 10. epiſt. 103. accepit, nimirum Chriſtianum genus adeo inualuiſſe, ſicque illorum numerum auctum, ut idolorum templa deſerta deſolataq; remanerent; & nedum in ciuitatibus, ſed & in vicis & agris ſacra deorum eſſent intermiſſa, & (vt ait) rariſſimus victimarum emptor inueniretur. Quibus ille acceptis, vt collabenti idolorum cultui conſuleret, ac dijs, a quibus Imperiũ acceptum ferebat, rependeret gratias, & Chriſtianos vt impios, deorumque contẽptores è medio tollẽdos edixit; & quo *magis* erga deos pius, & reipublicæ ſtudioſus: eo amplius in Chriſtianos ſeuerus videri cupiebat. Sed explorata demũ per eumdem Præſidem illorum innocẽtia, non vltra inquirendos, ſed oblatos tãtum puniendos eſſe reſcripſit: de cuius adeo iniqua ſentẽtia inquit Tertullianus in apologetico: O ſententiam neceſſitate confuſam? negat inquirẽdos, vt innocentes: mandat puniri, vt nocentes: parcit, & *ſæuit*; diſſimulat & animaduertit, &c. Sed quonam pacto alij prædicant Traianum æquiſſimum, & optimum omniũ principem, qui erga ſe ipſum impuriſſimus ac ob eam cauſam etiã iniquiſſimus fuit? id quidem ijdem ſcriptores Ethnici, qui eum laudibus tollunt, ſcriptis teſtatum reddunt, adeo vt ex eorum cenſura, non tantum ex optimorũ albo eũ expungẽdum eſſe, ſed nec boni viri laudẽ mereri, imò inter turpes eſſe adnumerandũ quiſq; ęquo iure cenſeret. Dio etenim & Spartianus grauiſſimi ſcriptores, qđ verũ eſt non diſſimulantes, eumdem adeo impurum fuiſſe narrant, vt etiam in ſenectute in maſculos inſaniſſe teſtentur. Iam ergo tam abductum in præceps hominem, datum in reprobum ſenſum, in ignominiam paſſionum, quis miretur Chriſtianis fuiſſe aduerſum? Hominem certe indigniſſimum, quem ab inferis eductum precibus ſancti Gregorij Papæ quidam ſcribant: quam opinionem fuſius in Annalibus Eccl. confutauimus, & friuolas rationes illorum, qui eam aſtruunt, & quoquomodo firmare conantur, exacte firmiterque hiſtoriæ veritate refellimus.

d Seueriani, & Aquilæ.] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 3. cap. 16. & alij.

e Aſclæ.] Vſuardus de eodem hac die. Eius res geſtas recitat Metaphraſtes in Actis Thyrſis martyris 14. Decemb. quæ habentur apud Lipom. to. 5. De eo item Petrus in catal. lib. 3. c. 15.

f Clementis Epiſ.] De eodem hac die Græci in Menologio. Huius ſæpius iterata certamina deſcripſit ex antiquis monumentis Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. De ipſo etiam Niceph. lib. 7. c. 14. quem ait annis vigintiocto continuis vexationibus ob Chriſti fidem a Gentilibus agitatum. Sed multa in eis diſplicent, & ab eodem plane auctore, qui Gregorij martyris Acta conſcripſit, videntur fuiſſe coagmentata.

g Agathangeli] Greci ẽt de eodẽ hac die in Menologio. Huius Acta habentur intexta cum rebus geſtis S. Clementis, de quo modo egimus. De eodem Niceph. lib. 7. & 14. qui de vtriſq; hæc ait: eos oẽs martyres, meo quidem iudicio, Clemẽs & cum ipſo Agathangelus ſuperauit.

h Ioannis Eleemoſynarij.] Agũt itidẽ de eodẽ hac die Græci, licet natalis dies ſit tertia Februarij: puto hanc ipſam eſſe

diem

diem ordinationis eius, quã & natalẽ dici cõſueuiſſe, & ſolẽniter ẽt celebrari, ſupra diximus, dũ egimus de Cathedra S. Petri. Scripſit admirandas eius res geſtas Leõtius Eps Neapolis Cypri, cuius fidei ſubſcribunt Patres in S. Synodo Nicęna ſecũda Act. 4. & Ioãnes Damaſcenus de imag. orat. 3. dũ eũ producũt teſtẽ aduerſus Iconoclaſtas. Eadem Ioannis Acta a Leontio ſcripta Anaſtaſius Bibliothecarius iuſſu Nicolai Romani Põtificis Latinitati donauit, vt auctor eſt Sigeb. de vir. illuſt. c. 57. in Leõtio, & c. 104. in Anaſtaſio. Eorũ duplex reperitur editio atq; trãſlatio inter ſe diuerſa, in quarũ altera aliqua habẽtur, quæ in altera deſiderantur. vide apud Lipom. to. 2. & Sur. to. 1. Sedere cœpit ſub Heraclio Imp. vt eius Acta teſtãtur, & nõ ſub Phoca (vt aliqs putauit) ſub quo ſedit Eulogius notiſſimus S. Greg. Rom. Pontifici. Præfuit hic illi ſedi annos decem, vt ſcribit Niceph. in chron. Corpus eius Venetias translatum eſſe tradunt.

i Ildefonſi Epiſ] Hũc alij Illefonſum, Alfonſum alij appellãt: Succeſſit Eugenio ſecũdo eiuſdẽ ſedis Antiſtiti, imperãte Heraclio, ſub Vitaliano Rom. Pon. & Receeſuintho Hiſpaniarũ Rege, anno a Chriſto Dño 662. ſeditq; annos nouẽ, & menſes duos, habuitq; ſucceſſorẽ Quiricum, qui pręfuit Synodo Toletanæ vndecimæ, anno quarto Bãbæ Regis. Habẽtur Ildefonſi res geſtæ cõſcriptæ a Iuliano eiuſdẽ vrbis Epo, quas refert Surius to. 1. Porro non tantũ inter ſanctos, ſed ẽt inter celebres ſcriptores Eccleſiaſticos adnumeratur. Libuit hic referre, q̃ in appendice operis illius, quod idẽ ſcripſit Ildefonſus de vir. illuſtr. legi in vet. manuſcrip. Vaticanæ Bibliothecæ. Sunt hęc ad verbum deſcripta: Scripſit Ildefonſus quamplurimos libros luculẽto ſermone potiſſimos, quos inde in tot partibus cenſuit diuidendos: Id eſt, librum proſopopeię imbecillitatis proprię, libellũ de Virginitate S. Mariæ cõtra infideles, opuſculum de proprietate perſonarũ Patris & Filij & Spiritus ſancti, opuſculũ annotationis de viris illuſtribus, opuſculũ annotationis in ſacris, librũ de cognitione baptiſmi, & de progreſſu ſpiritualium. Partis quoque ſecũdæ liber epiſtolarũ eſt, in quo ad diuerſos ſcribens, ænigmaticis formulis egit, pſonaſq; interdũ induxit, in quo ẽt a quibuſdam luculentiora ſcriptorũ reſponſa promeruit. Partẽ ſane tertiam Miſſarum eſſe voluit hymnorũ & ſermonum. Altioris denique partis liber quartus verſib. proſaq; cõtextus, in quo epitaphia, & quædam ſunt epigrãmata adnotata. Scripſit & alia multa, quorũ, varijs moleſtiarũ occupationib. impeditus, aliqua cæpta, aliqua ſemiplena reliquit. Adſcitus autem in pontificatũ nono glorioſi Receeſuinthi principis anno, nouẽ annis & duobus fere menſibus clarus habitus fuit vitæ meritis, & recto regendi modo: expleto decimooctauo prædicti principis anno ſequente, die x. Kal. Feb. domicilio carnis exuitur, atq; i eccleſia beatæ Leocadiæ tumulatur, ad pedes ſui conditus deceſſoris, cũ quo creditur æterno frui receptaculo. Hactenus ibi. Quæ licet pter inſtitutum, tñ cũ nõdum apud aliquem ea edita inuenerimus, hic deſcribere operæ ptiũ duximus. Reperimus eũdem ob ſolidam fidei conſtantiam, anchoram fidei, & ob dicendi facundiam, Chryſoſtomũ appellatũ aliquando, cum citatur. Plura de eodem in flor. ſanct. vberius in theſaur. concionat. tom. 2. Quod autem ſanctus Ildefonſus perſtringi admodum videatur in Concilio Francofordienſi, quod dixerit Chriſtum filiũ Dei adoptiuũ ſecundũ carnẽ; non ita accipiendũ eſt, vt more Neſtorianorum duas in Chriſto perſonas uoluerit cõſtituere, ſed duas diſtinguere naturas: improprie licet, per perſonam, naturam ſignificans: ſicut ẽ contra Cyrillus Alexandrinus aliqñ feciſſe videtur, cũ in Chriſto vnã tantum dixerit eſſe naturã, nimirũ naturam pro perſona accipiẽs in ſecundo anathematiſmo. Quod teſtatur etiam Leontius lib. de ſectis, & Ioannes Damaſc. de fid. orthodoxa li. 3. c. 40. Qua loquẽdi licentia Eutychiani abuſi, hæreſim de vna in Chriſto natura cõfirmare conati ſunt. Condonandũ eſt Patribus, ſi aliqñ impropria vſi ſunt voce, cũ ex eorumdem ſcriptis, quod de fide catholica

recte

recte ſenſerint, mille locis probari poſſit. Hæc eadẽ dicta ſint de ſanctis Epiſcopis Toletanis, Eugenio, & Iuliano, qui in ea dem Synodo eadem dictione notantur.

K In prouincia Valeriæ.] De hac prouincia ne alicui errandi tribuatur occaſio, ſicut accidiſſe vidimus, ſciendum eſt duas fuiſſe eiuſdem nominis prouincias; quarum alteram in Pannonia ita appellatã eſſe a Valeria filia Diocletiani Imp. auctor eſt Ammianus Marcellinus lib. 19. cuius meminit ẽt S. Ambroſius de fide lib. 2. cap. 4. in fine, & Zoſim. hiſt. li. 2. *Erat & Valeria ciuitas ſic dicta ad ripam Danubij, cuius meminit Ennodius. Ticin. in Actis S. Antonij monachi. ea itaq; Valeria Pannoniæ dicitur ad differentiã Valeriæ prouinciæ in Italia*, q̃ dicta eſt a via Valeria, q̃ a Tiburtinis incipiẽs, per Marſos trãſiens, Corfiniũ vſq; ducebat, eratq; eadẽ via ciuitas Valeria noĩe, de his Strabo lib. 5. pag. 159. de hac ipſa hic agitur in Martyrologio: deque ea ſcribit S. Greg. Papa lib. 1. dialog. c. 11. Hãc quidẽ prouinciam & Veſtini populi habitabãt, cuius metropolis erat Amiternũ, hodie Aquila. Amiterno aũt diruto, loci illius Epiſcopi is erat titulus, N. Eps Caſtrorũ Amiterninæ ciuitatis, vt apud S. Gregoriũ reperies li. 1. dialog. c. 4. Cõſtat aũt tũ ex locis ipſis, eorũq; limitibus, tũ ex ſanctorum memorijs, quæ illic hactenus aſſeruantur, S. Gregorium Papam, dum de Valeria prouincia mentionem habet, de hac vtique noſtra, quę in Italia ſita eſt, & non de Pannonica, locutum fuiſſe. De eadem Valeria prouincia mentio habetur lib. 5. ti. 30. quibus equorum vſus Cod. Theod. lib. 9. planius Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 2. cap. 11.

l Martyrij monachi.] Scribit de eo S. Greg. lib. 1. dialog. cap. 11. Fuit & alius eiuſdem nominis ſanctus monachus, cuius idem meminit hom. 39. in Euang.

24 Nono Kal. Februarij. Luna. C vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24

NAtalis S. Timothei [a] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli, qui ab eodem Epheſi ordinatus Eps, poſt multos pro Chriſto agones, cum Dianæ immolantes argueret, lapidib. obrutus paulo poſt obdormiuit in Dño. Antiochiæ S. Babylæ [b] Epi, qui in perſecutione Decij, poſtea quam frequẽter paſſionibus ſuis, ac cruciatibus glorificauerat Deum, glorioſæ vitæ finẽ ſortitus eſt in vinculis ferreis, cum quibus & ſuum corpus ſepeliri mandauit. Referuntur etiã paſſi cum eo tres pueri, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius, quos ille in fide Chriſti inſtruxerat. Neocæſareæ SS. martyrum Mardonij, [c] Muſonij, Eugenij, & Metelli, qui omnes igni traditi ſunt; & eorũ reliquię in flumẽ diſperſę. Fulginij S. Feliciani, [d] qui a Victore Papa eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, poſt multos labores in vltima ſenectute ſub Decio martyrio coronatur. Item ſanctorum martyrum Thyrſi [e] & Proiecti. Bononiæ ſancti Zamæ [f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui

pi, qui

pi,qui a S.Dionyſio Romano Pontifice ordinatus, illic Chriſtianam fidem mirifice propagauit. Item beati Surani [g] Abbatis,qui tempore Longobardorum ſanctitate floruit.

IANVARII 24.

Timothei.[a]] Agũt de eodem hac die cæteri Latinorum, Græci autem vigeſimaſecũda huius, vt apparet ex eorũ Menologio,& ex Euſtachio presbyt. in uita S. Eutychij Epiſc. Conſtantinopolitani. Notiſſimus hic eſt Pauli Apoſtoli diſcipulus, cuius tum in eius epiſtolis, tum ẽt in Actibus Apoſtolorũ eſt frequẽs mentio. Cõmentarius rerum geſtarũ, martyrij,atq; translationis eius habetur apud Metaph.22.Ianuarij. eadem omnia Lipom.to.5. & Surius to. 1.Paſſionem Timothei a Polycrate ſcriptam fuiſſe, auctor eſt Sigeb. de vir.illuſtr.c.3. ſed ignotum id prorſus Euſebio atque Hieronymo,qui agũt de Polycrate. Dictus eſt Timotheus primus Epiſcopus Epheſi,vt tradit Euſeb.hiſt.lib.3.c.4. cui Oneſimum ſubrogatum eſſe ſcribit Ignatius ad Epheſios. Conſtat tamẽ ante Timotheum Eccleſiam Epheſinam a Paulo atque a Ioanne Apoſtolis fuiſſe collectam & eruditam. vnde ad eos S. Ignatius: Cum Apoſtolis(inquit)in virtute Chriſti ſemper conuerſati eſtis,Paulo,Ioanne,& fideliſſimo Timotheo. Idẽ ſcribens ad Philadelphos, adnumerat eundem Timotheum inter ſanctiſſimos viros, qui in virginitate vitam puram tranſegerunt. De eius translatione agemus ſuo loco inferius.

b Babylæ Epiſco.]Beda ac cæteri omnes de eodem hac itẽ die,Græci aũt agũt 4.Septemb.de tpe paſſionis Babylæ,conſtat maiorũ auctoritate, eſſe paſſum ſub Decio.Id in primis Euſebius in chron.& hiſt. lib.6. c.32. Confirmat hoc ipſum S. Epiphan. in lib. de menſuris & pond. & S.Hieron. lib. de ſcriptor.Eccl.in Origene. His merito maiorẽ adhibemus fidẽ, quam Nicephoro Calliſto, & Metaph. qui dicunt ipſum paſſum ſub Numeriano Imp.qui ijdẽ certi arguuntur erroris, dum cõſtat tẽporibus Numeriani nullũ eius nõis Antiochenæ eccleſiæ præfuiſſe Epiſcopum,prout apparet ex ſucceſſione Antiochenorum Epiſcoporum, quã Euſebius in primis, inde Nicephoris Conſtantinopolitanus Epiſcopus texuit. Ex quibus etiam & hi errare conuincũtur, qui eiuſdem ciuitatis duos Babylas excogitarunt. Alij autẽ,inter quos Nicephorus, cum ponunt duos Babylas, alterum eorũ Antiochenæ ſub Numeriano Imp. præfuiſſe Eccleſiæ, alterũ vero Nicomediæ dicũt fuiſſe Epiſcopũ. Rurſus in Menologio eadem die 4.Septemb. de duob. agunt Babylis, de ipſo in primis Antiocheno Epiſcopo,atque de alio eius nominis ludimagiſtro,eodemque vna cũ octoginta tribus pueris obtrũcato. Nõ eſt hæc recens quæſtio. Suidas plane teſtatur diuerſas de Babyla fuiſſe ſententias, dicentibus alijs,eum ſub Decio,alijs vero paſſum ſub Numeriano, ad quas conciliandas, duos Babylas a prædictis eſſe excogitatos. In his aũt,ſi meum licet interponere iudicium, antiquioribus tum Latinorum quam Græcorum inhærens,vnũ tantum fuiſſe Babylam, eundemq; Epiſcopum Antiochenum,ſubſcribo. Quis enim ſibi perſuadeat,vt cum penes Græcorum antiquos hiſtoricos tam frequẽs de Babyla Antiocheno ſit facta mentio, nullo vnquam in loco, vel per occaſionẽ ſaltẽ,de altero Babyla a que illuſtri,item que cũ pueris martyrio coronato ſit facta mentio? De certaminibus Babylæ, & triũ puerorum,quorum hic recitãtur nomina, S. Ioannes Chryſoſtomus ſæpius agit,nimirum in oratione contra Gentiles, in homilia de martyribus Iuuentino & Maximo, homil.4. de Lazaro,& homil.9.in epiſt. Pauli ad Epheſios. De eodem item,Theodore. de Euangelica verit.libro 10. De ipſo item & tribus pueris extat ſacer hymnus in Breuiario Toletano, Aldelmus etiam de laudib. virginitatis de eodem agit.At vero non ſimul

cum

cũm ipſa morte finis fuit certaminis Babylæ; quin velut rediuiuus, grauiores cõtra Gentiles eſt aggreſſus pugnas, nam & more Samſonis oſſibus pugnans, in fugam vertit Philiſtæos. Huius enim illuſtris martyris oſſa Gallus Cæſar in Daphnem ad Antiochena ſuburbia tranſtulit, quo tanti martyris reuerentia inolitæ ibi Græcorum ſuperſtitiones ceſſarent, & effuſus deliciarum luxus cõtineretur. Res accidit ex ſententia: nam præſentia ſacrorum pignorum mox loquax illud *Apollinis oraculum* obmutuit, nec vltra *reſponſa* dedit, prout ſcribit Sozomen. *hiſt.lib.5.cap.18.* Cum autem Imperium *impius* Iulianus Apoſtata accepiſſet, vt ſilentis Apollinis linguam ſolueret, inde tollendũ Babylæ corpus Chriſtianis imperauit; quo tãdem ſublato, & in locum priſtinum reſtituto, mox mutum idolũ, & non niſi ſui ſilentij cauſam fati permiſſum, illapſo de cœlo fulmine contritum eſt, ingenſq; eius ædes cęleſti illo igne cõflagrauit. Huius triumphi Babylæ extãt antiquorum ſcriptiones, velut egregiæ columnæ victorijs illius inſculptę, in monumentum ſempiternum erectæ. Tantæ enim rei occulatus teſtis Ioan. Chryſoſt. tunc adoleſcens interſuit, &(vt ipſe teſtatur) vidit, eademque ſcripſit præclara illa oratione contra Gentiles, & homil.4. de laudib. Pauli. Id etiam & cæteri antiqui hiſtorici præſtiterũt, Ruffinus lib.1.c.35. 36.Sozom.lib.c.19.Socr.lib.3.c.16.Theoderet.*lib.3.cap.*10.Euagrius lib.1.cap.16. & alij. Id factum eſſe 11.Kalend.Noueb. Ammianus Marcel. Gentilis hiſtoricus lib.22.teſtatur, licet homo Chriſtianis in ſenſus cauſam profiteri erubuerit.

c Mardonij & ſoc.] De ijſdem Beda etiam, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiũtque vet. manuſcr. Petrus in catal.lib.3.c.19.apud Zenocęſaream Mauritaniæ hos paſſos dicit; ſed mendoſe ita illic legi putatur, cum veteres omnes ab illa lectione diſſentiant.

d Feliciani Epiſcopi.] Huius res geſtas accepimus ab eccleſia Fulginate, ſed quę caſtigatione aliqua indigeant. Scribit Sigeber. in chron. anno Chriſti 969. huius ſancti reliquias per Theodoricum Metenſum Epiſcopum ſub Othone Impe.in Gallias fuiſſe traslatas. de ijſdem Crant. in Saxon.lib.1.c.9.

e Thyrſi & Proiecti.] Agitur de his pluribus in Breu.Toletano S.Iſidori, vbi etiam ſacer hymnus habetur, quo Thyrſi egregia facta deſcribuntur.

f Zamæ Epiſc.] De eodẽ tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Legi cõmentarium non dum typis excuſum de eccleſia Bononiẽſi, quo ſeries Epiſcoporum eius atque ipſorum res geſtæ narrantur, quem Sigonius vir quidem diſertus conſcripſit hortatu ampliſſimi Cardinalis Palæoti Archiepiſcopi Bononienſis.

g Surani Abb.] De quo S.Greg.lib.4. dial.cap.22. Prouinciæ illius quam Surã dictam Greg. tradit, meminit Plin.lib.3. c.13. poniturque inter Vmbros.

25 Octauo Kal. Februarij. Luna. D vi

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

CONuerſio [a] ſancti Pauli Apoſtoli, quæ fuit [b] ſecundo ab Aſcenſione Domini anno. Apud Damaſcum natalis ſancti Ananiæ, [c] qui eumdem Apoſtolum baptizauit. Hic cum Damaſci, & Eleutheropoli, alibiq; Euangeliũ prædicaſſet, ſub Licinio iudice neruis cęſus & laniatus, demum lapidibus oppreſſus martyrium conſummauit. Antiochiæ SS. martyrum

tyrum Iuuentini [d] & Maximi, qui ſub Iuliano Apoſtatá martyrio coronati ſunt: in quorum die natali S. Ioannes Chryſoſtomus ſermonem ad populum habuit. Aruernis SS. Proiecti [e] Epiſcopi, & Marini viri Dei, qui à proceribus eiuſdem vrbis paſsi ſunt. Item SS. martyrum Donati [f], Sabini, & Agapis. Tomis in Scythia S. Bretannionis [g] Epiſcopi, qui mira ſanctitate & zelo Catholicæ fidei ſub Valēte Imperatore Arriano, cui fortiter reſtitit, in Eccleſia floruit. Atrebati in Gallijs S. Popponis [h] abbatis miraculis clari.

IANVARII 25.

Conuerſio [a] ſancti Pauli] De ea Act. Apoſtol. ca. 9. & 22. Agunt de eadem ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturque vet. manuſcrip. Auguſtinus in ea ſermones plures habuit, 14. de Sanctis, & de diuerſis 34. 35. 36. edit. Louan. Eamdem feſtiuitatem vſu præter miſsā reſtituit Innocētius Papa Tertius.

b Quę fuit ſecundo ab Aſcēſione Domini anno.] Eadem verba non tantùm in veteri Romano Martyrologio ſcripta reperiuntur, ſed etiam apud Vſuardum, atque antiquiora manuſcripta exemplaria leguntur. De tempore conuerſionis Apoſtoli diuerſæ admodum inter ſe ſententiæ reperiuntur. Fuit enim quorundam opinio, ſanctum Paulum poſt ſeptēnium ab Aſcenſione Domini Chriſto nomen dediſſe: idque ex Hippolyto Thebano Michael Glycas in tertia Annalium parte, & Niceph. lib. 2. cap. 3. Euodij auctoritate confirmare nituntur; cenſentque omnes ij, poſt ſeptem annos ab Aſcenſioni Domini ſanctum Stephanum lapidatum eſſe. Euſebius contra, eam factam recenſet anno à Natiuitate Chriſti 34. & 19. Imperij Tiberij Cęſaris; id enim profitetur in chronico. Sed ſicut illa opinio falſa arguitur, ita & hæc etiam non ſubſiſtit, Prior confutatur, cum tempus martyrij ſancti Stephani eodem anno Aſcenſionis Domini contigiſſe certum ſit, vt ſuo loco dicemus inferius. Poſterior autem certiſſimis rationibus refellitur. Cū enim à lapidatione Stephani (quam, vt celebrat Eccleſia, 26. die Decembris contigiſſe ſuo loco infra monſtrabimus) vſq; ad Pauli cōuerſionem nō amplius quam triginta dierum ſpatium intercedat: quo modo tot tantaque à nece Stephani vſq; ad conuerſionem Pauli tam breui tempore accidere potuerunt? Poſt enim eius martyrium (vt habent Acta c. 8.) Saulus vaſtabat Eccleſiam, intrans per domos, & trahens viros & mulieres ducebat in cuſtodiam, eo etiam tempore facta eſt diſperſio diſcipulorū per regiones, quando & Ananias Damaſcum profectus, ibi Euangelium prędicauit, conuertenſq; ad fidem nonnullos, collegit Eccleſiam, deque ea re perlatus eſt nuncius Hieroſolymā, quem cum accepiſſet Saulus (vt habent Act. c. 9.) acceſſit ad principem ſacerdotum, & petijt ab eo epiſtolas in Damaſcum ad ſynagogas; acceptas deferens & appropinquans Damaſco, admirabili modo ad Chriſtum conuertitur. Hæc quidem omnia ſi accurate conſiderētur, non mēſis vnius, ſed vix integri anni ſpatio impleri potuiſſe, perſpicuū eſt. Verior itaq; eſt de anno ſecundo opinio prædicta, cui etiam ſubſcribit Oecumenius in Act. Apoſt. c. vlt. Locus ille prope Damaſcum, ob tantæ rei memoriam, nobili eſt illuſtratus baſilica, cui alludere videtur S. Auguſt. cum in dicto ſerm. 34. hæc ait, Hodie in illis regionibus etiam ipſa loca teſtantur, quod tunc geſtum eſt, & nunc legitur & creditur. Extat egregium carmen S. Damaſi Papæ de conuerſione S. Pauli, in collec. Chriſtianorū poetarum.

c Ananiæ.] De eodem hac die Beda, ac cæteri. Græci autem ad Kal. Octobris in Menologio, vbi habetur, eum non tantum Damaſci Euangelium annunciaſſe,

ſed etiam Eleutheropoli in Palæſtina (prout hic ſcribitur) ac demum egregiũ martyrium conſummaſſe.

d Iuuẽtini & Maximi.] Poſt natalem diem S. Babylæ in Antiochena eccleſia de his martyribus agebatur, vt auctor eſt S. Ioannes Chryſoſtomus in homilia habita in ipſorum die natali, quæ habetur tom. 3. in f. Fuerunt hi Romani milites, quorum certamen ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 3. c. 14. vbi in fine hæc habet verba: *Iſtos Antiochia velut ſtrenuos pietatis athletas venerata, magnifico tumulo mandauit, & ad hodiernum vſque diem quotannis feſto publico eos honorifice celebrat.* Hæc ille. De his etiam Nicephorus lib. 10. c. 12. in fi.

e Proiecti Epiſcopi, & Marini.] De Proiecto hac die etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum res geſtas habet Surius tom 1. Petrus in catalogo lib. 3. c. 22. Paſſum Proiectum refert Sigebertus in chron. anno Domini 670. ſub Childerico Secundo Francorum Rege.

f Donati & ſoc.] De eis vet. manuſcr. ex quibus etiam recentiores hac die.

g Bretannionis Epiſco.] Huius egregia certamina aduerſus Valentem Arrianum Imp. ſcribit Sozomenus hiſt. li. 6. c. 22. Niceph. lib. 11. cap. 29. Huic ſucceſſit Gerontius, qui interfuit œcumenicę Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Theodoſio Imperatore.

h Popponis abb.] Extãt Acta eius, quę fideliſſime ſcripſit Euerhelmus abb. quæ habet Sur. tom. 1. De eodem Sigeber. in chron. anno Domini 1048. Trithem. in chron. Hirſangienſi, & de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 242. Claruit ſub Henrico Imp. & Chunrado eius ſucceſſore.

26 Septimo Kal. Februarij. Luna. E v

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26

SMyrnæ natalis S. Polycarpi, [a] qui B. Ioannis Apoſtoli diſcipulus, & ab eo eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus totius Aſiæ princeps fuit: poſtea ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio Commodo, ſedente Proconſule, & vniuerſo populo in amphitheatro aduerſus eam perſonãte, *igni traditus* eſt, & cum ab eo minime læderetur gladio confoſſus, *martyrij* coronam accepit: cum quo ẽt alij duodecim ex Philadelphia veniẽtes, in pręfata vrbe martyrio cõſummati ſunt. Hipponeregio in Africa SS. Theogenis [b] Epi, & aliorum trigintaſex qui in ꝑſecutione Valeriani contẽnẽtes tꝑalẽ mortẽ, coronã vitæ æternę adepti ſũt. Apud Bethlehẽ Iudę dormitio S. Paulæ [c] viduæ, matris Euſtochij virginis Chriſti; quę cũ eſſet è nobiliſs. Senatorũ genere, renuncians ſæculo, & facultates ſuas pauperibus diſtribuens, ad Præſepe Dñi ſe recepit: vbi multis virtutibus prædita, & longo coronata martyrio, ad cœleſtia regna tranſiuit: cuius vitam virtutib. admirãdam S. Hieronymus ſcripſit. In territorio Pariſienſi ſanctæ Bathildis [d] Reginæ, ſanctitate & miraculorum gloria illuſtris.

Polycarpi. [a]] De eodem hac die cæteri Latinorum, Græci autem 23. Febr. vt conſtat ex Menologio. Quæ vero hic habentur, accepta noſcuntur à S. Hieronymo de ſcrip. Eccleſ. in Polycarpo. Paſſus eſt (vt ſcribit Euſe. in chro.) anno ſeptimo Imperij Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri. Conſſ. Luc. Aurel. tertium & Quadrato. Eius nobile certamen & ſociorum à Smyrnenſi Eccleſia exacte deſcriptũ, idem Euſebius recitat hiſt. lib. 4. c. 14. Qualis autem quantusve fuerit Polycarpus, ſancti Ignatij epiſtola ad ipſum ſcripta facile ſignificat. Eius aduentum Romam & congreſſum cum Aniceto ſcribit ſanctus Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 2. cap. 3. & Euſebius ex eodem auctore lib. 5. c. 24. Extat inſignis epiſtola Polycarpi ad Philippenſes, cuius meminit S. Hieronymus, quam piæ memoriæ vir doctiſſimus pariter & religioſiſſimus Franciſcus Turrianus Societatis Ieſu, longe prolixiorem illa, quæ habetur typis excuſa, apud ſe eſſe Græcè ſcriptam, cum viueret, teſtatus eſt: ſperamus eam vna cum cæteris egregijs vetuſtatis monumẽtis, quæ ſummo labore collegit, propediẽ eſſe edendam. De celebrando die natali S. Polycarpi hæc vbi ſupra Smyrnenſis eccleſia: Nobis in vnum aliquando coactis, Dominus præſtabit, vt celebrem eius martyrij diem inſtar natalis feſti cũ exultatione & gaudio quantum fieri poteſt maximo recolamus, &c. Conſueuiſſe legi in eccleſia S. Polycarpi, teſtatur Greg. Turon. de glor. mart. c. 86.

b Theogenis Epiſcopi.] De ipſo ac ſocijs item Beda, Vſuardus, ac cæteri hac die. Hic ille Theogenes Hipponenſis Epiſco. eſſe cognoſcitur, qui vna cum S. Cypriano interfuit Concilio Carthaginenſi, vt ex eius Actis apparet, quæ habentur apud Cyprianum, & Auguſtinũ in lib. 6. de baptiſmo contra Donatiſtas. Erat Hippone baſilica nomine S. Theogenis, cuius meminit ſanctus Auguſtinus ſerm. 101. de diuerſ. vbi ait: Quando audiſtis apud memoriam S. Theogenis: Offero tibi Petre, offero tibi Paule: nunquam audiſtis, &c.

c Paulæ.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij die ſequenti. Porro hac die, ſept. Kal. Februarij, tertia ſabbati, ex hac vita migraſſe, S. Hieronymus, qui ad filiam eius Euſtochiam epiſ. 27. eius vitam præclare cõſcripſit, aperte teſtatur: qui & Conſules recitat anni obitus. Honorium ſexto, & Ariſtenetum; numeratur is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, à Chriſto 404. cum S. Innocentius Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Ne quis erret in Paulæ nomine; ſciẽdum eſt, fuiſſe aliam Paulam, iuniorem dictam, huius ſenioris neptem ex Toxotio filio & Læta genitam (vt ibidem Hieronymus ait) ex repromiſſione martyris: vouerunt enim eam parentes, antequam conciperetur, Domino. Ad eam adhuc infantulam inſtituendam S. Hieronymus paræneticam epiſtolam ſcripſit ad Lętam eius matrem, eamque Hieroſolymam mitti quamprimũ, eadem epiſtola vehementer rogauit. Eo tandem perlata, in monaſterio Bethlehemitico apud Euſtochium educata, cum eadem ſemper vixit poſt obitum Paulæ auiæ. Hęc illa, cuius meminit idem Hieronymus in epiſto. ad Auguſt. 79. & 94. nam quo tempore eas dedit litteras, iam multo ante ſancta Paula ſenior ex humanis exceſſerat, vt pluribus docuimus in Annalibus Eccleſ.

d Bathildis.] De ipſa etiam Vſuardus Vuãdelbertus, & alij. Fuit hæc vxor Clodouei Secundi Francorum Regis, mater Clotarij, Childerici, & Theodorici Regum, vt ſcribit Aim. de geſt. Franc. lib. 4. c. 42. & 43. Quæ eo ſanctior, quo viro im puriſſimo iuncta, non tantum illius non eſt inquinata ſordibus, ſed & virtutibus aucta. Soluta viro monaſteriũ petijt, vbi miniſtrãs cęteris, reliquum tps vitę tranſegit. Plura de ipſa legũtur in vita S. Vuãdregiſili Epiſcopi. Agit de ea Sigeb. in chron. anno 662. Petrus in catalog. lib. 3. c. 59. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. c. 112. Teſtatur Molanus eius Acta integra reperiri in monaſterio Rubrę vallis.

27 Sexto Kal. Februarij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

COnſtantinopoli ſancti Ioannis [a] Epiſcopi, propter aureũ eloquentiæ flumen cognomento Chryſoſtomi, qui verbo & exemplo Chriſtianæ religioni plurimũ profuit, & poſt multos labores, in exilio vitam finiuit. Eius ſacrum corpus ſub Theodoſio Iuniore hac die Conſtantinopolim, inde poſtea Romam tranſlatum in baſilica Principis Apoſtolorum conditum fuit. Soræ ſancti Iuliani [b] martyris, qui in perſecutione Antonini cõprehenſus, cũ idolorum templum, dũ ipſe torqueretur, corruiſſet, trũcato capite, martyrij coronã accepit. In Africa S. Auiti [c] martyris. Ibidem SS. martyrum Datij, [d] Reatri & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica paſſi ſunt. Item SS. Datiui, [e] Iuliani, Vincentij, atque aliorum vigintiſeptem martyrum. Romæ Vitaliani [f] Papæ. Apud Cenomanos depoſitio ſancti Iuliani [g] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, quem S. Petrus illuc ad prædicandum Euangelium miſit. In monaſterio Bobacẽſi ſancti Mauri [h] abbatis.

IANVARII 27.

IOannis [a] Chryſoſtomi.] Tam Latini quam Græci de eodem agunt hac die, licet apud nonnullus Latinorũ natalis hic dicatur dies; Græci tamen (vt uidimus in *Menologio*) trãslationẽ eius hac die celebrãt, *quando ſub* Theodoſio iuniore & S. Proclo *Epiſcopo* Conſtantinopolitano Cõmanis corpus eius relatum eſt Conſtantinopolim. Ibi enim hæc leguntur, Relatio reliquiarum S. Ioannis Chryſoſtomi in vrbem Conſtantinopolitanã, in temp'um SS. Apoſtolorũ tempore Procli Patriarchæ, & Theodoſij Minoris: celebratur autem dies feſtus, ſicut in decimatertia Nouemb. Hæc ibi. In eam etenim diem Græci transferunt natalem ipſius, quod *feſto* Exaltationis S. Crucis impediatur, quo die eum obijſſe omnes teſtantur, hãc etenim rõnem ijdem in Menologio reddunt. Errat omnino, niſi ſit mendum in codice, Theodorus lect. dũ lib. 2. collectã. in fine dicit, die ſequenti, quinto Kal. Feb. corpus S. Ioan. Chryſoſtomi eſſe depoſitum ad ſanctos Apoſtolos: nam hac die, & nõ ſequenti id factũ eſſe, oẽs teſtãtur. niſi uelit dicere, hac die eſſe perlatum Conſtantinopolim, ſequẽti vero in dicto loco recõditum, ſed trãſlationis & non depoſitionis agitur feſta dies. Facta eſt huiuſmodi ſolemnis trãſlatio (vt ſcribit Marcellinus in chronico) Theodoſio xvj. & Fauſto Conſſ. eſt is annus a Chriſto ſecundum veriores chronograph. 438. cũ Sixtus Papa Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Eius rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Theodoretus lib. 5. capit. 36. Nicephorus libro 14. cap. 36. & 43. Theodorus lector in collectan, lib. 2. circa finem, & Suidas. Vberius cæteris eam rem proſecutus eſt Coſmas Veſtiarius ſermone quem habuit in eadẽ ſolẽnitate.

nitate. Habemus eũ in noſtra bibliotheca manuſcriptum, vbi ẽt egregiam S. Procli Epiſcopi concionem nacti ſumus, quã habuit, cum populum Conſtantinopolitanum hortaretur vt venerandum corpus Ioãnis Chryſoſtomi ab Imperatore reſtituendum expoſceret. Eſt eius orationis exordiũ, Certe gratias ago Deo, &c. exſcripſimus eam in Annalib. Hæc ſunt quæ ad translationem ſpectant, cætera autem ſuo loco opportunius.

b Iuliani.] Reſtituitur ex Martyrologio baſilicæ Vaticanę. Viget in Sorana ciuitate eius martyris memoria, eo in loco poſita, vbi martyriũ paſſus dr̃. Habẽtur illic & eiuſdẽ martyris Acta manuſcripta.

c Auiti.] De eo Vſuardus hac die, & alij. Cõfunditur alicubi Auitus cũ Adiuto, ſed longe diuerſi ſunt inter ſe: nã hic martyr in Africa paſſus dr̃; ille aũt abbas cõfeſſor in pago Carnotenſi claruit ſanctitate, de quo tamen hac etiam die agit Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

d Datij & ſoc.] De his vet. manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die

e Datiui & ſoc.] Beda etiam de his agit, ſed mendoſe pro Datiuo Dotum, vt exemplaria antiqua docent.

f Vitaliani Papæ.] De eodem vet. manuſcrip. liber de Roma. Pontif. Beda de geſtis Anglor. lib. 4. cap. 12. cætera in Annal Eccleſiaſt. diximus.

g Iuliani Epi.] Habẽtur eius Acta ſcripta a Lethaldo monacho, vt teſtat᷑ Molanus; meminit eiuſdẽ Petrus Cluniac. li. 1. epiſt. 2. Petrus in catal. lib. 3. c. 35. & alij.

h Mauri abb.] Alij Marium pro Mauro legunt. eius vitam ſcriptam eſſe a Dinamio, teſtatur Sigeb. lib. de vir. illuſtr. cap. 115. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

iij G Quinto Kal. Februarij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28

ROmę ſanctæ Agnetis[a] ſecũdo. Ibidem ſancti Flauiani,[b] martyris, q̃ ſub Diocletiano paſſus eſt. Apollonię SS. martyrũ[c] Thyrſij, Leucij, & Callinici, qui tẽpore Decij Imperatoris varijs tormentorũ generibus cruciat᷑, primus & vltimus abſciſſione capitis, medius cœleſti voce euocatus ſpiritum reddens, martyrium cõſummarũt. In Thebaide SS. martyrum Leonidis[d] & ſociorum, qui tempore Diocletiani palmam martyrij ſunt aſſecuti. Alexãdriæ cõmemoratio[e] plurimorũ SS martyrum, qui hac ipſa die factione Syriani Ducis Arriani, dũ in Eccleſia ſynaxim agerent, diuerſo mortis genere ſunt interempti. Item S. Cyrilli[f] eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui Catholicæ fidei præclariſſimus propugnator, doctrina & ſanctitate illuſtris quieuit in pace. Cæſarauguſtę ſancti Valerij[g] Epiſcopi. Conchę in Hiſpania natalis ſancti Iuliani Epiſcopi,[h] qui erogans in pauperes bona Eccleſiæ, opere manuum ſibi more Apoſtolico victum quærens, clarus miraculis, quieuit in pace: cuius celebrior ſolemnitas

agitur

agitur quinta Septembris. In monaſterio Rhemenſi depoſitio S. Ioannis presbyteri,[i] viri Dei. In Palæſtina S. Iacobi[k] eremitæ, qui poſt lapſum diu in ſepulchro pœnitentiæ cauſa latuit, & clarus miraculis migrauit ad Dominum.

IANVARII 20.

AGnetis ſecūdo.[a]] Eſt hæc vetus huius diei inſcriptio: idq; ob eā cauſam, quoniā nō de octaua primæ diei agitur, vt octaua dicatur; ſed quæ die octaua oſtēſa eſt cęlitus viſio, celebratur. Recolitur. n. hac die memoria, quando parētibus ad ſepulchrum eius vigilantibus, choro ſanctarū virginum comitata apparuit, & gloriam ſempiternam ſibi a Deo largitam teſtata, conſolata eſt eos: prout cōtinent eius res geſtæ, quæ habētur apud S. Ambroſium lib.4. epiſt.34. edit. Rom. De eadē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Vide præterea quæ Durand. ſcribit lib.7. cap.3.

b Flauiani.] De eodem vet. manuſcr. Petr. autem in catal. lib.3. ca.41. Hic etenim cum Romæ adminiſtraret Vicariā præfecturam, ad Chriſtum cōuerſus, ad Centumcellas vna cum ceteris martyrio coronatur. Extant eius res geſtæ, quæ aliqua indigent caſtigatione.

c Thyrſij, Leucij, & Callinici.] Agūt de ijs Beda ac cæteri Latinorum hac die, Græci aūt 14. Decēbris, ꝑut teſtatur Menolog. vbi ēt eorum martyrium deſcribitur. Integra aūt ipſorū Acta recitat Metaph. quæ habet Lipom. to.5. & Sur. to.6. Penes Græcos Lucius pro Leucio ponit, & aliqui legūt Gallenicū pro Callinico; ſed Martyrologij lectio magis arridet. Iuſtinianus Imp. in honorē S. Thyrſi martyris erexit eccleſiā, de qua Procop. lib.1. de ædif. Iuſtiniani Imp. De alia olim erecta a Cęſario V.C. agit Sozo. hiſt. li.9. c.2.

d Leonidis & ſoc.] De ijſdē hac die Gręci, adnumerātq; inter eos Aſclā martyrē, de quo ſeorſum Latini ad X. Kal. Febr. Habētur eorūdem martyrū Acta receſita a Metaphraſte poſt res geſtas ꝓdictorū SS. Thyrſi & ſociorū, quas habet Lipom. to.5. & Surius to.6. De cæteris autē martyribus, qui ijſdem Actis continentur, infra certis diebus agemus.

e Cōmemoratio plurimorū, &c.] Scripſit horū miſerandā ſtragē eccleſia Alexādrina circulari epiſtola ad oēs Chriſti fideles, vbi hec legūtur: Acta ſūt hęc poſt Cōſulatū Arbetionis & Lolliani, V. Kal. vel (vt habēt alij codices) prid. Kal. Febr. Eſt is annus a Chriſto (ſ'm Faſtos Onuphrij) 356. De his Athanaſ. in epiſt. ad Solit. in fine, in Apologia ad Cōſtātiū, ac ēt in apolog. de fuga ſua, Suidas etiā, & alij.

f Cyrilli Epiſc.] De eodē hac die cęteri Latinorū, Græci aūt in Menolog. 9. Iunij his uerbis: Natalis S. Cyrilli, viri eruditiſſimi, & Catholicæ fidei propugnatoris egregij: quē Sūmus Pont. Cęleſtinus idoneū iudicauit, cui ſuas vices in Epheſino Conc. delegaret. Hæc ibi. Sedere cępit S. Cyrillus poſt Theophilū (vt ſcribit Socrates lib.7. cap.7.) Honorio nonū & Theodoſio quintū Conſſ. Kal. Nou. ſeditque annis 32. prout habēt Acta SS. Cōcilij Chalcedonē. Act.3. in libellis Athanaſij presbyteri, & Theodori diaconi. Eadē Liberatus diac. in Breuia. c.10. & Nicepho. in chro. Ex quib. omnibus luce clarius apparet, ſedere cępiſſe Cyrillū anno Chriſti 412. ac ſediſſe vſque ad annum 444. Hæc tam exacta annorū Cyrilli ſupputatio, tam ad errores aliorū arguēdos, quam ne ipſe argueretur ab his qui aliter ſenſerunt, ſit poſita. De legatione Cyrilli extant adhuc litteræ Cæleſtini Papæ. De pallio eidē tūc ab eodem Cęleſtino conceſſo meminit Theodorus in Nomoc Photij tit.8. c.1. De alijs inſignib. Niceph. lib.14. c.34. quē in ſuperiori cēſuræ ſubijcimus. Præclara eius certamina tā aduerſus Neſtoriū quā ſchiſmaticos Oriētales exercita produnt Acta Epheſina. Cætera aūt aduerſus Anthropomorphitas, aduerſus Gētiles, & alios Eccleſiæ hoſtes ab eo geſta, per annos ſingulos ordine temporū

digeſſimus in Annalibus. Hic tñ admonitum velim lectorem, ne Socrati de Cyrillo ſæpius obloquenti lib. 7. c. 13. 14. 15. incaute nimis fidem adhibeat: nã Nouatianæ ſectæ addictus homo, erga Cyrillum idcirco parũ æquus fuit, qđ ille ſtatim vt eſt creatus Eps, acre bellum aduerſus Nouatianos excitauit, qui tolerati ad eã diem fuerant; prout idẽ auctor queritur lib. 7. c. 7. Porro tanti Patris præconia nõ vnius tantũ vel alterius inueniuntur teſtimonio cõprobata, ſed duorum œcumenicorum Concilij Epheſini & Chalcedonẽſis Actis celebrata, atque firmata.

g Valerij Epiſc.] De eodem alij die ſequenti, ut in Breuia. Toletano & Flore ſanct. Cum autem reperiatur S. Valerius Epiſcopus Cæſarauguſtanus interfuiſſe Concil. Eliberino; ſuborta eſt mihi dubitandi occaſio, num duo fuerint eiuſdem nominis Epiſcopi Cæſarauguſtani, quorum prior ſederit temporibus Daciani, qui ſub Maximiano & Diocletiano Imper. rexit Hiſpanias, cũ & eius diaconus S. Vincẽtius nobili martyrio triumphauit; poſterior aũt vixerit tẽporibus Conſtantini, ſub cuius Imperio dicta Synodus Eliberina eſt celebrata; nã interfuit illi Oſius Epiſcopus Cordubenſis, qui præſens fuit ſacroſancto Conſilio Niceno. Auxit mihi Prudentius dubitãdi occaſionem, dum Periſteph. hym. 4. agens de eiuſdem eccleſiæ martyribus, hæc de Vincentio & Valerijs pluribus:

Inde Vincenti tua palma nata eſt,
Clerus hinc tantum peperit triumphũ,
Hinc ſacerdotum domus inſulata
Valeriorum.

Hæc autem cum optimo iure dici poſſe videantur: tamen vnum eumdemq; dicendum eſſe Valerium, qui ſedebat tempore quo S. Vincentius martyrio coronatus eſt, cum eo qui interfuit Concilio Eliberitano, ſatis aperte demonſtrauimus ſecundo Annalium tomo, ex quo iſta in hac recenti editione corrigimus.

h Iuliani Epiſcopi.] Quod ad Iulianũ ſpectat, conſule quæ a nobis quinta Septembris notata ſunt.

i Ioannis presbyteri.] De eodem Beda ac cęteri. Scribit Gregorius Turonen. libro de gloria confeſſ. c. 23. res geſtas cuiuſdam Ioannis presbyteri, non Rhemis (vt hic habetur) ſed Turoni ſepulti, qua ratione alius ille eſſe videtur ab hoc de quo agimus. De alio Ioanne idem Gregorius Turonen. de gloria confeſſ. c. 87.

K Iacobi eremitæ.] Scripſit eius Acta Metaphraſt. quæ Lipom. recitat tomo 7. & Surius tom. 1.

ij A Quarto Kal. Februarij. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

ROmæ via Nomentanã natalis SS. martyrũ Papiæ [a] & Mauri militum, tempore Diocletiani Imperatoris: quorum ora iuſſit Laodicius Vrbis Præfectus ad primam Chriſti confeſſionem lapidibus contundi, & ſic eos in carcerem trudi, ac poſtea fuſtibus cædi, [b] atque ad vltimum plumbatis percuti, donec expirarent. Peruſiæ ſancti Conſtantij [c] Epi & martyris, qui vna cũ ſocijs ſub Marco Aurelio Imperatore ob fidei defenſionẽ martyrij coronã accepit. Edeſſæ in Syria SS. martyrũ Sarbelij [d] & Barbeæ ſororis eius, qui a Barſimęo Epo baptizati,

in perſecutione Traiani ſub Lyſia Prẹſide martyrio coronati ſunt. In territorio Tricaſſino S. Sabiniani [c] martyris, qui, iubente Aureliano Imperatore, pro fide Chriſti decollatus eſt. Mediolani S. Aquilini [f] presbyteri, qui ab Arrianis gladio in gutture trãſuerberatus, martyrio coronatur. Treuiris depoſitio beati [g] Valerij Epi, diſcipuli S. Petri Apoſtoli. Apud Bituricas S. Sulpitij Seueri [h] Epiſcopi, diſcipuli ſancti Martini, virtutibus & eruditione conſpicui.

IANVARII 29.

PApie & Mauri.[a]] De his hac die Beda, Vſuardus, & vberius Ado ex Actis S. Marcelli, ſeu potius Marcellini Papæ, in quibus horum certamina intexta habentur. Ipſorum corpora primum à Sergio Iuniori Roma. Pontif. in titulum Equitij translata (vt docet vetus inſcriptio in marmore ſculpta, eodem in loco poſita) inde à Gregorio Nono in ſancti Hadriani diaconiam, demum vero opera illuſtriſſimi Auguſtini Cuſani Cardinalis, Sixto Quinto concedente, in noſtram eccleſiam S. Mariæ & ſancti Gregorij in Vallicella translata fuere tertio Idus Februarij MDXC.

b Fuſtibus cędi.] Hi cum ſint milites, fuſtibus cædũtur. Polybius auctor eſt libro de tribus politijs, duo in primis ſuppliciorum genera fuiſſe in militiæ diſciplina, decimationem, & fuſtuarium. De decimatione agemus inferius in notatio. diei 22. Septẽbris in Mauritio. Modeſtinus quoq; Iureconſultus inter pęnas militares fuſtium caſtigationem recẽſet. Id ſupplicium eſt huiuſmodi: Accepto fuſte Tribunus vix tantum attingit damnatũ: quod vbi factũ eſt; omnes qui in caſtris ſunt, cædentes eum fuſtibus, lapibuſque plerumque in ipſis caſtris conficiunt: at ſi qui euaſerint, nec ſic quidem ſeruari poſſunt. & quonam pacto, quib. nec in patriam redire liceret, neq; aliqui ex neceſſarijs domi eos excipere auderent? Fuſte autem cędebatur, qui furto quippiam ex caſtris ſuſtulerat, quiq; falſum teſtimonium dixerat, & ſi quis ætatis flore abuteretur. Marcellus ſentire videtur, liberũ cædi fuſtibus, flagellis ſeruũ, &c, Hæc & alia de fuſtuario notat Cælius Rhodig. lect. antiq. li. 10. c. 5. Erat ẽt illud militare ſupplicium, cum delinquenti militi ad dimittendum ſanguinem ſoluebatur vena, tam de eo, quã etiã de pane hordeaceo, quo ignaui milites veſci cogebantur, Gellius lib. 10. c. 2. Quod autem ad fuſtes pertinet, conſtat non tantum milites Chriſtianos ſed & cæteros fideles ea pęna aſfici ſolitos; quod legibus Romanorũ ex prudentum reſpõſis cautum eſſet, vt qui ſe Deo plenos ſimularent, fuſtibus cæderẽtur. Pau. lib. 5 ſent. tit. 21. de vaticin. De fuſtibus, quib. ſæpe initiari cõſueuit queſtio Chriſtianorũ, pulchre Cypria. epiſt. 77. ad Nemeſianum, Felicem, & alios.

c Conſtantij Epiſc.] Accepimus Acta S. Conſtantij manuſcripta ab eccleſia Peruſina, eademque apud nos aſſeruantur: ex quibus erroris arguitur, qui Conſtantium Herculani diſcipulum & ſucceſſorem fuiſſe dicit. Quiſnã autem fuerit ſucceſſor Herculani, vide inferius in not. die 7. Nouembr. vbi agitur de Herculano.

d Sarbelij & Barbeæ.] De his Græci etiam; licet in aliquibus Menologijs hac die agatur, in aliquibus autem ad XV. Kalend. Octobris, vbi & ipſorum martyrium ſic deſcribitur: Sarbelius idolorum ſacerdos vna cum ſorore Barbea conuerſus eſt ad fidem Chriſti per Barſimaum Edeſſæ Epiſcopum, & ambo tenti; poſt grauiſſima tormẽta Sarbelius inter duo ligna ligatus, ſectus eſt; ſoror autem capite truncata. Hæc ibi.

e Sabiniani.] De quo item Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 3. ca. 42. Vincentius in ſpec. lib. 10. c. 165. Recitat eius res geſtas Mombrit. tom. 2. vit. Sanctorum.

f Aquilini.] Tabulæ etiã eccleſie Mediolanẽſis de eodẽ. Huius vitã ad Breuiarij Ambroſiani vſum accõmodatã Galeſinus ex antiquis monumentis cõſcripſit.

g Valerij Epiſcopi.] Beda, Vſuardus, Ado, ac demum cæteri de eodem agunt hac die. Pauca quædam ex veteribus codicibus de Actis ipſius edidit Sur. tom. 1. Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. dum recẽſet Epiſcopos a ſancto Petro in Gallias miſſos. Miſit, inquit, in Galliam, Treuerim, & Coloniam Maternum, Euchariũ, & Valerium. De his etiam hæc Mar. Sco. libro 2. ſex ætat. anno Dominicæ incarnationis 54. Claudij anno 12. Epiſcopatus Petri Romæ anno 8. Eucharius cum ſocijs Valerio atque Materno ad prædicandum Gallicis gentibus miſſi ſunt, &c. Inferius autem anno Domini 75. Valerium Euchario ſucceſſiſſe ſcribit. In tabulis autem Epiſcoporum Treuerenſium, quas Democh. edidit, Eucharius primo loco ponitur, deinde Maternus, tertius autem Valerius numeratur.

h Sulpitij Seueri epiſcopi.] De eodem vet. manuſcript. ex quibus etiam Molan. in addit. ad Vſuardi Martyrologiũ, quod non tantum reſtituit, & additionibus auxit, ſed & doctiſſimis annotationibus locupletauit, vir quidem in tot tantiſq; hæreſeon tenebris pietate ac eruditione fulgentiſſimus. Memini me legiſſe huius Sulpitij Seueri vitam in Vaticana bibliotheca plut. 4. numero 234. Hic diſcipulus fuit Sancti Martini Epiſcopi Turonẽſis. Admiratus eſt vehementer S. Paulinus ſuſceptum à Seuero vitę inſtitutum, cum primam ordine poſitam ad eum ſcripſit epiſtolam; adiecit poſtmodum alias ſubſequentes, quibus qualis quãtusve Seuerus eſſet, quaſi ex vnguibus leonem facile quis intelliget. Gennadius de vir. illuſt. c. 19. dum ſcribit de Seuero, ait eum in ſenectute fuiſſe deceptum a Pelagianis, ſed facti mox pœnituiſſe; atque vt crimen expiaret, arctiſſimis ſe ſilentij vinculis coarctaſſe, ex eoq; lapſu ad altiora virtutum culmina per pœnitentiam ſibi iter aperuiſſe. ſic enim diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, etiam mala. Fertur pro Seuero ſcripſiſſe apologiam Guibertus Abbas, fundator monaſterij Gemblacenſis, ſanctitate clarus, cuius vitam ſcripſit Sigebertus eiuſdem monaſterij monachus, prout ipſe fatetur libro de vir. illuſtr. cap. 169.

j B Tertio Kal. Februarij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ANtiochię paſſio beati Hippolyti [a] presbyteri, qui Nouati ſchiſmate aliquantulum deceptus, ſed operante gratia Chriſti correctus, ad vnitatem Eccleſiæ redijt, pro qua & in qua poſtea illuſtre martyrium conſummauit. Hic rogatus a ſuis, quænã ſecta verior eſſet; execratus dogma Nouati, eam fidem dicens eſſe ſeruandam, quam Petri cathedra cuſtodiret, iugulum præbuit. In Africa paſſio SS. martyrum Feliciani, [b] Philappiani, & aliorum centum vigintiquatuor. Edeſſæ in Syria Sancti Barſimæi [c] Epiſcopi, qui cum Gentiles plurimos conuertiſſet ad fidem, & præmiſiſſet ad coronam, eos ſecutus eſt ſub Traia-

no cum palma martyrij. Ibidem ſancti [d] Barſen Epiſcopi, gratia curationũ illuſtris, qui à Valente Imperatore Arriano in extremas illius regionis oras ob fidem Catholicam relegatus, vitam finiuit. Item Beati Alexandri [e], qui in perſecutione Decij comprehenſus, longæuæ ætatis veneranda canicie & confeſſione iterata reſplendens, inter carnificum tormenta reddidit ſpiritum. Hieroſolymis natalis Sancti Matthiæ [f] Epiſcopi, de quo mira & plena fide geſta narrantur: qui ſub Hadriano [g] multa pro Chriſto perpeſſus, demũ in pace quieuit. Romæ ſancti Felicis [h] Papæ Tertij, qui pro fide Catholica plurimũ laborauit. Papiæ ſancti Armentarij [i] Epiſcopi & confeſſoris. In Malbodio Hannoniæ monaſterio ſanctæ [k] Aldegundis virginis, tempore Dagoberti Regis. Mediolani ſanctæ Sauinæ [l] fęminæ religioſiſſimæ, quę ad ſepulchra ſanctorum Naboris & Felicis martyrum orans, obdormiuit in Domino.

IANVARII 30.

Hippolyti presbyteri. a] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq; vet. manuſcrip. Quæ hic de ipſo habentur, fuſius ſcribit carmine Prudẽtius in Peri ſtephan. hym. 11. Ne tamen alicui errandi detur occaſio, ſciendum eſt, eumdem auctorẽ tres Hippolytos conflaſſe in vnum, videlicet militem, presbyterum, & Epiſcopum, eorũque res geſtas quaſi vnius tãtum narraſſe: *Hippolyti enim militis, quem S. Laurentius baptizauit, Hippolyti presbyteri Antiocheni de quo agimus, atque Hippolyti Epiſcopi Portuenſis facta coniunxit.* hi cum nomine tantum conueniant, locis, temporibus, vitæ ſtudijs, ac deniq; martyrij genere diſtinguũtur. Miles etenim paſſus eſt apud Vrbem, via Tiburtina, ſub Valeriano Impe. die 13 Auguſti, raptatus atque diſcerptus ab indomitis equis. Hippolytus hic, de quo agimus, presbyter fuit Antiochenus ſub Fabio Epiſcopo, qui vixit temporibus Decij, vt conſtat ex Euſeb. chron. qui etiam in hiſ. libro 6. cap. 35. 36. & 37. recitat epiſtolas Cornelij Rom. Pontifi. & Dionyſij Epiſcopi Alexandrini ad Fabium Antiochenum in dogma Nouati propenſiorem. Hippolytus autem Epiſcopus Portuẽſis doctrina clariſſimus ſub Alexãdro Imp. merſus aquis in Portu Romano, die 22. Auguſti, martyrij coronam accepit. Vberius agemus de duobus reliquis infra ſuis locis.

b Feliciani & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdẽ ex veteri Martyrologio Romæ in eccleſia legi ſolito, cuius ſupra meminimus.

c Barſimæi Epiſcopi.] De eodem Gręcorum Menologium; vbi tam huius, quã Sarbelij & Barbeæ martyrum, quorum memoria pridie huius diei agitur, habentur Acta ſummatim expreſſa.

d Barſen Epiſc.] Græci itidem. Huius res geſtas ſcribit Theodoret. hiſt. lib. 4. c. 15. & Niceph. libro 11. cap. 22. Huic ſucceſſit Eulogius, qui interfuit Concilio œcumenico Conſtantinop. ſub Theodoſio Imp.

e Alexandri.] De quo hac die Beda pluribus agit, ac etiam Ado, conſentiuntque vet. manuſcripta. Longe alius autem eſt Alexander hic ab illo Hieroſolymitano Epiſcopo, de quo ijdem 18. Martij.

f Mat-

f Matthiæ Epiſcopi.] Beda itē, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Ponitur hic octauus Hieroſolymorum epiſcopus, ſeditq; temporibus Hadriani Impe. & non Traiani, vt quidam voluerunt. De eo Euſeb. in chron. & hiſt. libro 4. cap. 5. & Niceph. in chron. de ſucceſſione ſedis Hieroſolymitanæ.

g Sub Hadriano.] Numeratur hæc quarta ordine perſecutio à Seuero lib. 2. At vero Oroſ. lib. 7. cap. 27. & Auguſt. de ciuit. Dei libro 18. capit. 52. nullam ſub Hadriano numerant perſecutionē; quartam enim ponunt ſub Antonino: fortaſſe ea de cauſa, quod Tertullianus in apologet. nullum edictum dicat ab Hadriano aduerſus Chriſtianos promulgatum, tamen ex iam ſancitis Traiani legibus quibus Chriſtianos delatos pœnæ ſubijciendos iuſſerat, adhuc ſub Hadriano gladium in Chriſtianos ſæuiſſe, par eſt credere. Non deerant enim ex Chriſtianorum hoſtibus Iudæis atque Gentilibus, qui abſque ſubtili aliqua inquiſitione, quam Traianus edicto abrogarat, eos quotidie puniendos deſerrent. Porro vehementem ſub Hadriano factam fuiſſe aduerſus Chriſtianos perſecutionem, ſatis docent grauiſſimæ illæ tunc à ſanctis Patribus ſcriptæ apologiæ, quibus ſane gladium perſecutionis à ceruicibus Chriſtianorum arcere conati ſunt, vt Quadratus & Ariſtides philoſophi, quorum ſanctus Hieronymus libro de ſcript. Eccleſiaſt. ſumma cum laude meminit. Quis enim dubitet Hadrianum minime ceſſaſſe à vexatione Chriſtianorum, qui ipſorum loca, quæ præ cæteris ſacroſancta Hieroſolymis erant, abominationibus idolorum profanauit, atque fœdauit? vt ſcribit Seuer. libro 2. Paulinus ad Seuer. epiſt. 11. Hieronym. epiſt. 13. & Ambroſ. in Pſal. 47. Aut quonam pacto ſe temperarit à gladio, qui Chriſtianos Alexandriæ degentes, datis litteris ad Seuerianum Ægypti Proconſulem, innumeris calumnijs proſciderit? Habentur illæ apud Spartianum in Saturnino tyranno. Quæ omnia ſi deeſſent, ſufficerent ſaltem litteræ vnæ Sereni Granij, quarum Euſeb. meminit in chron. ann. 9. Hadriani, & libro 8. hiſt. capit. 8. ex quibus ſatis apparet, quod etſi de Chriſtianis inſequendis ſilerent Imperatoris edicta, perſtreperent tamen vulgi clamores, quibus Chriſtiani paſſim petebantur ad necem; atque adeo, vt opus fuerit Præſides prouinciarum miſeratos illorum cladem, ea de re ſcribere ad Hadrianum, ipſum vero Imperatorum de compeſcendo populorum furore reſcribere ad Rectores prouinciarum. Eiuſmodi generis reſcriptum datum ad Minutium Fundanum Aſiæ Proconſulem extat apud Iuſtinum in fine apologię ad Antoninum, & apud Euſebium lib. 4. c. 8. Non imus inficias, Hadrianum in melius eſſe mutatum, adeoque profeciſſe Chriſtianorum philoſophorum apologijs, vt templum Chriſto erigere, eumque inter Deos recipere, & (quod mireris) templa in omnibus ciuitatibus abſque ſimulacris erigere, animo conceperit, vt de eo ſcribit Lampridius in Alexandro.

h Felicis Papæ.] Præterea quæ de ipſo habentur in libro de Rom. Pontifi. geſtiſque Synodicis, complura collegimus ex vet. manuſcr. deſcripſimuſq; in Anna lib. Eccleſiaſt.

i Armentarij Epiſcopi.] De eodem tabulę Ticinenſis eccleſiæ, & Gual. qui eas locupletauit.

K Aldegundis.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, et alij Plura de ipſa ſcripta reperies in vita S. Giſleni, quam habet Sur. to. 5. Vide & Molan. in indic. ſanctorum Belgij, vbi etiam ponit aliam Aldegundem virginem filiam S. Baſini Regis & martyris, cuius vitam editurus proximè eſt R. P. Michael Ghierius abbas S. Iudoci in Nemore in finibus Arteſiæ, de qua agitur 20. Iunij Hæc autem, de qua præſens eſt ſermo, floruit ſub Dagoberto Rege Francorum circa annum Domini ſexcenteſimum quadrageſimum.

l Sauinæ, alias Sabinæ.] De ea etiam tabulæ eccleſ. Mediolan. à Galeſino egregie illuſtratæ.

31 Pridie Kal. Februarij. Luna. C*

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

t u A B C D E f F G H M N P

19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

ROmæ via Portuenſi SS. martyrũ Cyri & Ioãnis, [a] qui poſt multa tormẽtá pro cõfeſsione Chriſti capite truncati ſunt. Alexãdriæ natalis S. Metráni [b] martyris, qui ſub [c] Decio Imperatore cum ad iuſsionem Paganorũ [d] nollet impia verba proferre, illi totum eius corpus fuſtibus colliſerunt, vultumque & oculos præacutis calamis terebrantes, ipſum extra vrbem cũ cruciatibus expulerunt, ibiq; lapidibus oppreſſum interemerunt. Ibidem SS. martyrũ Saturnini, [e] Thyrſi & Victoris. In eadem ciuitate SS. martyrum Tharſicij, [f] Zotici, Cyriaci, & ſociorum. Cyzici in Helleſponto S. Triphenis [g] martyris, quæ plurimis tormentis ſuperátis, a tauro demum necatá, martyrij palmam promeruit. Mutinę S. Geminiáni [h] Epi, miraculorũ gloria illuſtris. Mediolani ſancti Iulij [i] presbyteri, & confeſſoris. tempore Imperátoris Theodoſij. Romæ ſanctæ Marcellæ [k] viduæ, cuius præclarás laudes B. Hieronymus ſcripſit. Eodem die Tranſlatio [l] ſancti Márci Euangeliſtæ, cum ſacrum eius corpus ex Alexandriá Aegypti vrbe a barbaris tunc occupatas Venetias allatum, ibidẽ in maiori eccleſia eius noĩe conſecratá honorificentiſsime conditum fuit.

IANVARII 31.

ROmę via Portuenſi ſanctorum martyrum Cyri & Ioannis. [a]] Sic etiam aliquot manuſcript. habent. Hæc autem non ita accipias velim, vt Romæ hos paſſos exiſtimes; ſed quoniam prædictorum martyrum corpora Alexandria Romam translata, illic ſunt poſita. Eſt enim via Portuenſi è regione baſilicæ Sancti Pauli trans Tiberim vetus eccleſia vulgo dicta ſancta Paſſara, ſed in antiquis codic. S. Praxedis nomine appellata reperitur, in qua de prædictis SS. Cyri & Ioannis corporibus inciſa in marmore hęc leguntur carmina:

Corpora ſancta Cyri renitent hic, atque Ioannis,
Quos quondam Roma dedit Alexandria magna.

Translationis hiſtoriam extarę ferunt in codice peruetuſto diaconiæ S. Mariæ in via Lata. De eadẽ eccleſia ꝓpe Tiberim poſita meminit Ioannes diac. in vita S. Greg. Papæ lib. 4. c. 91. Non eſt itaqué, vt quis aliquã fidem præſtet Petro, dum in catal. lib. 3. c. 63. ait, hos Romæ paſſos eſſe; licet tempus, iudicẽ, & genera tormentorũ, quibus afflicti fuerint, ſe ignorare profiteatur. miramur profecto hominẽ non incidiſſe aliquãdo in Acta ipſorum, quæ tam Gręcis quam Latinis fuere notiſſima; habemus & nos ea in quinto, ſeptimo, ac decimo tomo antiquorũ codicũ manuſcr. qui aliquib. eccleſijs Romæ

vſui

vſui erant, vbi ſecundũ ordinem menſiũ ſcriptæ habētur SS. vitæ: in his ergo Acta prędictorum martyrum nacti ſumus auctore Petro quodam, qui ea ſcripſit, expoſcente Gregorio Ioannis Conſularis filio. rurſus eadem inuenimus in manuſcrip. codice S. Mariæ ad martyres; in quibus omnibus habetur expreſſum, hos paſſos eſſe Alexãdriæ anno IX. perſecutionis Diocletiani Imp. tuncq; etiam martyriũ ſubijſſe tres ſanctas virgines, Theodorã, Theoriſtam, & Eudoxiam cum matre Athanaſia. Eadem omnia habētur Gręce edita penes Metaphraſt. hac die 31. Ian. quæ Latine reddita habet Lipo. tom. 5. & Sur. tom. 1. in quibus deſideratur tempus martyrij; habēt tamē quædã ſuperaddita miracula, quę apud dictos Latinos codices non inuenimus. Habuit Sophronius Epũs Hieroſolymitanus præclaram orationem de ijſdē martyribus, quæ citatur in Concilio Nicæno ſecundo Act. 4. & à S. Ioan. Damaſcen. orat. 3. de imaginibus.

b Metrani, alias Metre.] Agunt de ipſo hac die Beda, ac cæteri Latinorũ: ſcripſit egregium certamē eius S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus. extat eius epiſtola de ea re ſcripta apud Euſebium. hiſ. lib. 6. c. 34. & Niceph. lib. 5. c. 30.

c Sub Decio.] Caſis Philippis patre ſimul ac filio Principib. Chriſtianis, Decio & Eutruſco Conſeſſ. Decius accipiēs Imperium, acerbiſſimam aduerſos Chriſtianos perſecutionem concitauit, quam ſeptimã ponunt ordine Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Alexandro, Seuerus libro 2. Oroſ. lib 7. c. 21. & Aug. de ciui. Dei li. 18. ca. 52. Seueriſſimo. n. edicto promulgato, vbique locorum Romani Imperij in eos ſæuiri voluit. Quale autem fuerit eiuſmodi edictum Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus, qui tunc viuebat, hæc ſcribit: Decij edictum erat iam vulgatũ, illudq; tale profecto videbatur, quale Dominus prædixerat futurũ, in quo terribiliſſima illa iam propemodum expectabatur ſententia: nimirum electos, ſi poſſibile eſſet, in errorē inducendos. Hinc omnes certe metu periculi obſtrepuerũt. Hęc Dionyſ. apud Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. De huius perſecutionis acerbitate cũ alij plures, tum S. Hieron. ſcribit in vita Pauli primi eremitæ, & de ſcript. Eccleſ. in Origene, itēq; S. Gregorius Nyſſen. in vita Gregorij Thaumaturgi. Perdurauit hæc perſecutio, quouſq; Decius vixit: de cuius Imperij tempore licet diuerſæ reperiantur ſententiæ, verior tamen videtur Euſebij & Caſſiodori chronographia, dicentiũ imperaſſe annum vnum ac menſes tres, quã & nos ſequimur in noſtris Annalibus, ex quib. etiam corrigas ea, quæ ad chronographiam pertinãtia in his Notis à nobis antea poſita ab ijs diſcrepare noſcuntur. Quo quidem elapſo tempore, mox crudeliſſimus tyrannus meritas dedit pœnas impietatis; dum prælians aduerſus barbaros, in paludē incidēs, cęno abſorptus, vltra viſus non fuit, ita vt nec eius cadauer potuerit reperiri: eo prælio & eius filius Decius minor occiſus eſt. Horũ omnium integer teſtis eſt Aurelius Victor. Vnde autem acciderit, vt martyres paſſi poſt Decium, in perſecutione Decij paſſi dicantur; vel cur nonnumquam ſub nomine Decij & Valeriani vna eademque perſecutio cenſeatur, dicemus inferius ad quartum Idus Auguſti in Laurentio martyre.

d Ad iuſſionem Paganorum.] Eadem verba non tantum in antiquo Martyrologio. ſed etiã apud Vſuardum ſunt ſcripta, eademq; vox etiam vſurpatur à Beda & Adone hac die in eodem Metrano martyre, licet Dionyſius apud Euſeb. lib. 6. c. 34. eoſdem non Paganos, ſed Gētiles appellet. At quoniam diuerſo ſenſu hoc vocabulum accipitur ab Ethnicis, quam à Chriſtianis ſumatur: non abs re fore exiſtimo, ſi originem nominis & cauſam varietatis adducam in medium, cum frequēs ſit vſus eius vocis; nec alicubi eam, mea quidem ſententia, ſatis explicatam inuenerim. Vt autem eius nominis origo petatur, ſciendum eſt. Paganos à pago dictos, pagoſq; à fontibus eſſe appellatos, quod eadem aqua vterētur: aquas enim lingua Dorica παγὰς dictas eſſe, ſcribit Feſtus Vnde & eleganter Perrotus: Fons Græce παγὴ dicitur: vnde ſimul plures domus ruſticę, hoc eſt, plures villę, pagus vocatur, quod circa fontes condi huiuſmodi

modi villę conſueuerint; hinc Pagani dicti, quaſi eodem fonte potantes. hæc ille. At vero poſtea vſu receptum eſt, vt non tantum in pago degentes à Gentilib. dicerentur Pagani; ſed & omnes qui non eſſent adſcripti militiæ, atque in Paganico eſſe dicerentur, qui nōdum inter milites cenſiti eſſent, vt conſtat ex l. 1. C. de militari teſtamento, & alijs. In eodem ſenſu etiam accipienda ſunt verba. Tertulliani libro de corona militis, dum ait, Chriſtianum hominem militiæ adſcriptum, eadem pro Chriſti nomine præſtare debere, *quæ (inquit)* fides Pagana condixit, ac ſi diceret: Eadem eſt lex Chriſtiani hominis militantis cum illa, quæ fuerat illi præſcripta, cum adhuc Paganus, nōdum inter milites eſſet adnumeratus. Subdit & hæc verba in eamdem ſententiā: Nec enim delictorum impunitatem, martyriorum immunitatem militia promittit. Et paulo poſt: Apud hunc (Chriſtum ſcilicet) tam miles eſt Paganus fidelis, quam Paganus eſt miles infidelis, &c. quæ verba male à Rhenano eſſe interpretata, quiſque facile intelligit, miramurq; Pamelium virum eruditum eum eſſe ſecutum: nullo enim pacto Paganus illic pro Ethnico, ſed pro eo tantum qui non eſt miles, ſumitur, Quod autem Pagani poſtea appellati ſunt & ij qui nō ſunt Chriſtiani, ſed Gentiles: nō quidem antiqua, ſed recens fuit ea vocis ſignificatio: quæ licet reperiatur in eo ſenſu poſita in nonnullis viris ſanctorum martyrum; eam tamen non ex illorum Actis olim cōſcriptis, ſed ab illis qui poſtmodum eadem paraphraſtice deſcripſerunt, vel e Greco fortaſſe tranſtulerunt, vſurpatum ſcias, vt apparet hic in Metrano, de quo hac die agitur in Martyrologijs: quod et Prudentius feciſſe videtur hymno 10. de ſancto Romano. Primus quem inuenerim antiquorum, qui Paganum pro Ethnico acceperit, eſt Optatus Mileuitanus, qui lib. 3. contra Parmenianum ſic ait: Paganum vocas eum, qui Deum Patrem per Filium eius ante omnia rogauerit? Quicumque enim credidit, in nomine Patris & filij & Spiritus ſancti credidit: & tu eum Paganum vocas poſt profeſſionem fidei? Si aliquid Chriſtianus (quod abſit) vnuſquiſque deliquerit, peccator dici poteſt, Paganus iterum eſſe non poteſt. hæc Optatus. Et ſanctus Auguſtinus lib. 2. retract. cap. 43. Deorum falſorum cultores, inquit, vſitato nomine Paganos vocamus. hæc ille. Et Honorius Imperator eamdem vocem quaſi nouiter eo ſenſu vſurpatam declarat, cum ait: qui profano Pagani ritus errore, ſeu crimine polluuntur, hoc eſt, Gentiles, nec ad militiā admittantur, &c. l. 21. de Pagan. C. Theo. Eodem ſenſu accepta ea vox reperitur in alijs reſcriptis Imperatorum Chriſtianorum, vt conſtat C. Theod. & Iuſtinian. tit. de Paganis.

Vnde autē Pagani appellati ſunt cultores idolorum, diuerſorum antiquorū ac recentiorum ſentētias recenſebimus. Philaſtrius libro de hæreſib. ca. 3. ex Heſiodo Græco poeta, quem citat, ait fuiſſe Deucalionis & Pyrrhæ filium Paganum nomine, eumdemq; Regem, quem poſteri vt Deum coluerunt, atque ab eo Pagani ſunt denominati. Iſidorus lib. 8. origin. ſic ait: Pagani ex pagis Athenienſibus dicti, vbi exorti ſunt: ibi enim in locis agreſtibus & pagis Gentiles lucos idolaq; ſtatuerunt, & à tali initio Pagani vocabulū ſortiti ſunt. hæc Iſidorus. Eſt aliorum eiuſdem vocis tropologicus ſenſus: Beda enim pluries, vt in Cantic. libro 6. c. 30. & in Marcum cap. 15. in Luc. lib. 6. cap. 23. & homilia in feriam tertiam Palmarū: Pagani, inquit, à villis ſunt dicti, eo quod ſint longe à ſupernæ ciuitatis habitatione. Rurſum Alciatus & alij, Paganos aiunt dictos eſſe Gentiles, eo quod non ſint adſcripti Chriſtianæ militiæ, quà quis aduerſus diabolum certaturus, arma capeſſit. Hæc ſunt aliorum de eius nominis ſignificatione ac deriuatione ſententiæ. Quod autem ne magnopere reddit ancipitem, atq; a Philaſtrij & Iſidori opinione maxime diſtrahit, illud eſt: Quid ergo, ſi tam vetus eſt in eo ſenſu eius nominis interpretatio, vt idolorum cultores Pagani dicti ſint, quod nec in diuinis ſcripturis, neque apud auctores Ethnicos ante tempora Conſtantini, vel Conſtantij eius filij alicubi ea vox eo ſen-

ſu vſurpata reperitur? id quidẽ, vt à prædictis diſſentiam, cogit. At nec illis acquieſco, qui eius nominis interpretationem per tropologiam & non proprium germanumq; ſenſum deducunt. Dicam quid in re ambigua ſentiã. Opinor quidem à temporibus Chriſtianorum Imperatorum eam vocem in eã tranſiſſe ſignificationẽ, vt Pagani dicerentur Gentiles, ea nimirum ex cauſa, quod legib. Imperatorũ clauſis idolorũ delubris, ſacriſq; vetitis, Gentiles ſic ſua ipſorum ſuperſtitione excluſi, Pagos adirent, illicq; ſuos deos colerent, ac clandeſtina ſacra peragerent. In pagis.n.& villis illorum ſuperſtitionis cultum fuiſſe frequentem, docet Cicero lib.2. de legibus. Erant enim illic celebria feſta; Paganalia dicta, feriæque Paganicæ, quorum omnium meminit Varro lib.5. de lingua Latina. Vnũquẽq; Gentilium in ſuo agro habuiſſe partem aliquam dijs ſacratã, in qua eos coleret, auctor eſt Cenſorinus lib. de die natali c. 1 Prædictis his omnibus ea conſentiunt, quæ ſcribit Plinius in epiſt. ad Traianũ, dum quæritur, iam ob cultũ Chriſtianæ religionis non tantum (vt ait) in ciuitatibus, ſed & in vicis & agris ſacra deorum eſſe intermiſſa; ſicque accidiſſe, vt Ethnicus homo, quod in pagis deos coleret, diceretur Paganus. In hanc ſententiam Romanus martyr apud Prudentium ſic ait:

Non erubeſcis, ſtulte, pago dedite?

Idemq; aduerſus Symmachum lib.1. in fine hæc habet:

Nec pago implicitos per debita culmina mundi.

Ire viros prohibet, &c.

Sicq; pago deditos, pagoque implicitos Gentiles ipſos vocat. Vſq; etenim ad tẽpora Honorij Imp. quæ erat in pagis idolatria, adhuc reſidua fuiſſe videtur. Vnde S. Auguſtinus, qui ijſdem tpib. vixit, ſer.6. de verbis Dom. hęc de idolis, Multi Pagani habent iſtas abominationes in fundis ſuis. Numquid accedimus & confringimus? prius.n. agimus, vt idola in eorum cordib. confringamus &c. hæc Aug. His conſentiunt ea, quæ decreta ſunt in Concilio quinto Carthaginenſi eodem tempore celebrato; nimirum, vt peterent ab Imp. vt quæcumq; reſiduæ eſſent ſuperſtitiones Gẽtilium ſiue in ſimulacris, vel in lucis, vel arboribus, oĩno delerentur. can.15. Conc.5. Carthag. Sicq; ex his omnibus iure dici poſſe videtur, Paganos Gentiles homines ſic à pago eſſe dictos, quod excluſi ciuitatibus, in pagis adhuc idola colerent. S. Zeno Epiſcopus Veronen. in Pſal.49. de triplici genere ſacrificiorum hæc habet: In prædijs aũt veſtris fumantia vndiq; ſola fana non noſtis. In ſingulis pagis fuiſſe locum dicatum dijs tutelaribus, actaq; ibi feſta paganalia dicta, teſtatur Dionyſ. Halicarnaſſ. li.1. hiſt. Rom. qui plura hẽt de origine Paganorum: additque Paganis ẽt olim militare fuiſſe conceſſum. Cum autem militia priuati eſſent, probro vertebatur aliquẽ dici Paganum. Vnde illud Taciti lib.3. hiſto. Mox infeſtus Prætorianus: Vos, inquit, niſi vincitis, Pagani. Sub Chriſtianis vero imperatoribus Gẽtiles (vt dictum eſt) eiuſmodi nota ignorantiæ affecti ſunt. Tunc vero ipſos extra militiam poſitos à militibus ac cęteris Chriſtianis Paganos eſſe dictos, ſicq; in poſterum eodẽ cẽſitos eſſe nomine, facile cõtingere potuit. Hæc eſt noſtra de nomine Pagani ſententia, quã ſic proponimus, vt cęteris meliora aſferentibus parati ſimus libenter aſſentiri.

a Saturnini & ſoc.] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri: tempus autem martyrij incertum habemus.

f Tharſicij & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdẽ ex vetuſtiſſimo Martyrologio monaſterij S. Cyriaci in Thermis, cuius ſupra meminimus.

g Triphenis.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio.

h Geminiani Epiſcopi.] Vide eius res geſtas apud Mombrit. tom.1. & Petr. in catal. lib.4. c.57. quas eiuſmodi eſſe comperies, vt emendatione vehementer indigeant: quod nuper præſtitiſſe videtur Ioannes Vareſanius, qui adiecit nonnulla miracula eiuſdem ſancti virtute patrata. Interfuiſſe reperitur Geminianus Epiſcopus Synodo habitæ Mediolani aduerſus Iouinianum hæreſiarcham, cui præſens ſubſcripſit per Aprum presbyterum vt apparet ex ſynodica epiſtola tunc ad

Siri-

Siricium Papam directa. extat apud S. Ambr.epiſt.7.lib.1.edit.Rom.licet ibi,cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, non exprimatur. Fuit & alius Geminianus Epiſcopus, qui vixit temporibus S.Leonis Papæ,quem vna cum Domitiano Epiſcopo idem Roman.Pont. legatum miſit Conſtantinopolim ad Leonem Imper. qui redeuntes, Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani litteras eidem Pontifici Romano reddiderunt, vt apparet ex eiuſdē Leonis epiſt.100.ad Gennadium. Quarum autem ciuitatum hi fuerint Epiſcopi, non inuenimus. Si autem hunc Geminianum, qui vixit ſub Leonē Papa, quis putauerit eſſe Epiſcopum Mutinenſem, optime illi conuenirent res geſtæ cũ Attila.Sed de his prolixior eſſet habenda diſputatio.

i Iulij presbyteri.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanēſis. Eius Acta,vtcumque ſint,recitat Mombrit.tom.2. Nouarienſes eumdem ſibi Iulium vendicant, qui etiam hac die de ipſo agunt, ac eius ſocio Iuliano, habentq; de his priuatum officium eccleſiaſticum publice recitari ſolitum.

K Marcellæ viduæ.] De clariſſimę fęminæ ſanctitate,& eruditione extat egregia epiſt.S.Hieronymi 16. ad Principiā: in alijs epiſtolis cæteriſq; eius ſcriptionibus Marcella eſt ſemper in ore,ſemper in calamo: numquam tamen ſatis laudata. Ipſa etenim prima in Vrbe monaſticam vitam ab Athanaſio Alexandrino Epiſcopo ſibi traditam, ingentibus animis calcans faſtum nobilitatis,exercuit. Ipſa itidem prima hæreſes Origenis vna cum libro Pariarchon à Rufino tranſlato Romam inuectas, ac in animos plurimorũ illapſas, in ipſumque Apoſtolicum thronum quodammodo irrepere præſumentes,incredibili fidei zelo,& animi conſtantia detexit, atque damnandas curauit.Hæc & alia de ipſa S.Hieronym.cuius etiam auctoritate obijſſe conſtat paulo poſt Vrbem ab Athalarico expugnatam,anno à Chriſto quadragenteſimodecimo.

l Tranſlatio S.Marci.] Quonam tempore eiuſmodi tranſlatio facta ſit, diuerſa a diuerſis ſcripta reperimus. Referemus primo loco illorum, quos non probamus,ſententiam. Sigebertus in chron. anno Domini 471. ſub Simplicio Rom. Pont.factam refert, quam quidem ſentētiam à veritate nimium diſcrepare, cum euidens ratio, tum etiam cæterorum omnium auctoritates facile monſtrant. Idipſum fere Petrus in catal.lib.3.cap.61.qui rei geſtæ texens hiſtoriam (niſi legatur mendoſe) ait, eam tranſlationem factam anno Domini 465.ſub Iuſtiniano Duce, & Vrio Epiſcopo,quorum tempora poſt multa ſæcula inciderunt.Nactus ſum aliquando codicem manuſcrip.in bibliotheca Vatic.ſub num.44. plur.1.ibique ſcriptum legi eam tranſlationem factam eſſe anno à Chriſto 800.ibidem & de eccleſia S.Marci,quam abſolutam ſcribit auctor anno 1071. Sabellicus autem, qui res Venetorum plus cæteris calluiſſe videtur,id contigiſſe ſcribit ſub Iuſtiniano Venetorum Duce,cuius magiſtratus incidit in annum 831.nam annis 809.pater eius Angelus, Particiacus dictus, Dux creatus adminiſtrauit Rempublicam annis 22.His conſentire videtur Platina,dũ ait, eiuſmodi tranſlationem factam ſub Gregorio Quarto Rom.Pont.qui ſedere cępit anno 828. ſeditque annos 16. At cũ prædictum Iuſtinianum duobus tātum annis fuiſſe in magiſtratu dicant, neceſſe eſt affirmare eius Pontificis anno quarto,vel quinto eam tranſlationem eſſe factam. Conſtat autem longe à veritatis ſcopo aberrare omnes, qui eā ante quingenteſimum, vel ſexcenteſimum Chriſti annum referunt, cum numquam illis tēporibus Alexandrina ciuitas fuerit ſub Sarracenorum dominio, quando ea acci diſſe omnes fatentur.

FEBRVARIVS.

xxix D Kalendis Februarij. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NAtalis S. Ignatij [a] Epiſcopi & martyris, qui tertius [b] poſt beatum Apoſtolum Petrum Antiochenam rexit eccleſiam, atq; in perſecutione Traiani dãnatus ad beſtias, [c] Romam vinctus mittitur, vbi præſente Traiano, circum ſedente Senatu, immaniſsimis pęnarum ſupplicijs primo affectus, leonibus dehinc obijcitur; quorum dentibus præfocatus, hoſtia Chriſti efficitur. Smyrnæ S. Pionij [d] presbyteri & martyris, qui poſt apologias pro fide Chriſtiana conſcriptas, poſt ſqualorem carceris, vbi multos fratrum ad martyrij tolerantiam ſuis exhortationibus roborauit, cruciatibus multis vexatus, clauis confixus, & ardenti rogo ſuperpoſitus, beatum pro Chriſto finem ſortitus eſt: cũ quo & alij quindecim paſsi ſunt. Rauennæ S. Seueri [e] Epi, qui ob præclara merita ſigno columbæ fuit electus. Trecis S. Pauli [f] Epi, cuius vita virtutibus claruit, & mors pretioſa miraculis cõmendatur. Eodem die S. Ephræm [g] Edeſſenæ eccleſiæ diaconi, qui poſt multos labores pro fide Chriſti ſuſceptos, ſub Valẽte Imperatore ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in Domino. In Scotia ſanctæ Brigidæ [h] virginis, quæ cum lignum altaris tetigiſſet, in teſtimonium virginitatis ſuæ, ſtatim viride factum eſt.

FEBRVARII 1.

IGnatij [a].] De eodem hac die cæteri Latinorum, Græci autem ad 20. menſis Decembr. vt conſtet ex Menologio. Contigit eius martyrium vndecimo anno Traiani Imp. vt ſcribit Euſeb. in chron. & S. Hierony. de ſcript. Eccl. in Ignatio. Quibus erroris arguuntur, qui dicunt paſſum anno tertio. Traiani, vt inter alios Zonaras; vel anno nono eiuſdem, vt Michael Syncellus in Dionyſio Ado Viennen. licet dicat eum martyrium obijſſe anno vndecimo Traiani, tamen cum addit, ſub Cõſulatu Attici & Marcelli, & ipſe errat: nam prædicti Marcelli Conſulatus anno ſeptimo Traiani Faſtis adſcribitur, vndecimo autem eius Imperatoris anno Gallus & Bradua adierunt Conſulatum. Martyrium Sancti Ignatij deſcripſit ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes. Porro Ignatij effigiem ipſæ eius epiſtolæ viuam ac germanam exprimunt, quæ omnium ſanctorum Patrum & ſacrorum Conciliorum auctoritate probantur. Reperimus inter vetuſta monumenta Vaticanæ biblio-

thecæ perbreuem ſermonem S. Heronis, eiuſdem S. Ignatij diſcipuli ac ſucceſſoris, quo etiam enixius eumdem interpellat, vt quem in fide erudierat, protegere ſuis precibus non deſineret. Intexuimus eum in Annalibus Eccleſiaſticis: prolixiores nimis fuiſſemus, ſi hic exſcribere, & præclara omnia de Ignatio Patrum elogia recenſere voluiſſemus. De translatione corporis eius iterum facta, ſuo loco inferius: hic autem de ſucceſſione ipſius modo reſtat ſoluenda ambiguitas, quæ ſequitur.

b *Qui tertius poſt beatum Apoſt. Petrum antiochenam rexit eccleſiam.*] Primus enim Petrus, ſecundus Euodius tertius Ignatius eſt ſubſtitutus Epiſcopus Antiochenus. Id etenim nõ obſcure Euſebius in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 16. & S. Hieron. lib. de ſcript. Eccleſ. in Ignatio, & alij hos ſecuti profitẽtur: quod ipſe Ignatius abſque vlla ambiguitate teſtari videtur in epiſt. 12. ad Antiochenos, cum ait: Mementote Euodij beatiſſimi patris veſtri, qui primus poſt Apoſtolos gubernacula eccleſiæ veſtræ ſortitus eſt. Hęc cum ita ſe habeant, quid eſt quod S. Ioannes Chryſoſtomus, eiuſdem eccleſiæ olim presbyter, in pręclara illa oratione quam habuit de translatione corporis eius Roma Antiochiam, abſque vlla hæſitatione aſſeuerat, Ignatium immediate ſucceſſiſſe Petro? quod & confirmare videtur Felix Rom. Pont. in epiſtola, quam ſcripſit ad Zenonẽ Imp. quę recitatur in Quinta *Synodo Conſtantinop.* Act. 1. vbi ait. S. Ignatium dextera Petri fuiſſe ordinatũ Epiſcopum eccleſiæ Antiochenæ. Inſuper & Theodoretus in Immutabili dialog. 1. hæc ait: De illo enim Ignatio omnino audiſti, qui per magni Petri dexteram Pontificatum ſuſcepit, &c. Quid ad hæc dicimus? Non aliud ſane, niſi quod coniectura nobis perſuademus; vt ſicut olim Clemens Romanus, quamuis ordinatus à Petro, ceſſit tamen Lino & Cleto, ſic & Ignatius Euodio locum dare voluerit. Nec vero inanis hæc cuiquam eſſe fictio videatur. nam ex libris Conſtitutionum Clementis, quas non omnino deſpexiſſe viſi ſunt Patres, hæc quæ dicimus, ſatis probari poſſunt: in libro enim ſeptimo c. 46. duo dicũtur electi eſſe Antiochiæ Epiſcopi, Ignatius à Paulo, & Euodius à Petro. Neque hoc quidẽ adeo mirandum: nam propter exortum ibi diſſidium, alterum ijs qui ex Gẽtibus ad Chriſtum veniſſent, alterum vero ijs, qui ex circumciſione credidiſſent, Epiſcopũ præfici opportuit; quod optime ex ijs cõijcere licet, quæ ſanctus Paulus ſcribit ad Galatas c. 2. Compoſita autem diſſenſione, cum in vnum lapidem angularem Iudæi ſimul & Gentiles conueniſſent, non vltra duobus, ſed vno tantum Epiſcopo opus erat, ſicq; Ignatius ceſſit Euodio, atque ita in ſerie Epiſcoporum Antiochenorum primo loco Petrus, ſecundo Euodius, tertio vero poneretur Ignatius, quia iterum ſedit poſt Euodiũ: Puto tamen irrepſiſſe errorem in citatum locum Clementis, dum Euodius à Petro, et Ignatius à Paulo dicantur ſubſtituti Epiſcopi, cum potius ſecundum prædictorũ auctoritatem, Petrus Ignatium ordinauerit. Vtcumq; ſit, optima ratione Ignatius & ſecundus & tertius dici poteſt Epiſcopus Antiochenus: ſecũdus nimirum, quia ab Apoſtolo ordinatus, eius loco ſedit: tertius, quia ea ratione qua diximus, cedens Euodio poſt ipſum iterum ſedit. Vide inſuper quæ de his ſunt ſcripta à Turriano in Conſt. Apoſt. c. 46.

c Damnatus ad beſtias] Quod Chriſtianos frequenter reperias damnatos ad beſtias, id ea de cauſa contigiſſe putamus quod eiuſmodi ſupplicium vilioribus in primis perſonis à legibus irrogabatur, vt l. 3. ff. ad leg. Corn. de ſicar. Cumque Chriſtiani apud Gentiles talis eſſent æſtimationis (vt habes pluribus apud Tertullian. in apol.) idcirco frequens erat illa aduerſus eos vulgi conclamatio; Chriſtiani ad Leonem. id ipſe in apologet. Vel ſic: Chriſtiani ad beſtias. ita idem in exhortatio. ad caſtitat. Nec quis putet aduerſus vulgares perſonas tantummodo ſic à Gentilibus conclamatum, ſed & aduerſus Epiſcopos. Vnde Cypr. in epiſto. 35. ad Cornelium Papam hæc de ſe ipſo: Toties ad Leonem petitus in Circo. & paulo poſt item: Clamore

popularium, ad Leonem denuo poſtulatus in Circo, &c. Eadem de eodem Cypriano Pontius diaconus in vita ipſius: vt ſcias ea verba Cypriani in dicta epiſt. non ad Cornelium, vel alium eſſe referẽda, ſed ad ipſum, ab eo de ſe ipſo dicta. Sunt de his alia innumera fere exempla.

d Pionij.] De eodem Beda hac die, ac cæteri Latinorum, Græci autem (vt apparet ex Menologio) agunt vndecima Martij; in quo paſſus ponitur in perſecutione Decij Imp. quod eiuſdem Pionij martyrij Acta teſtantur, quæ à nobis diligẽtius cognita, legitima inuenta ſunt atque ſincera: quorum plane auctoritate, & nos in eam ſententiam libentius imus, vt affirmemus, Pionium paſſum eſſe ſub Decio: quod & profeſſi ſumus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi eorũdem Actorum fidem multis teſtificationibus certam firmamque reddidimus. At excuſabilis plane error, qui in Latinis omnibus Martyrologijs in hanc diem poſitus legitur, dũ in his Pionius paſſus habetur ſub Marco Aurelio, & Lucio Vero; cum id ipſum teſtari videatur expreſſe Euſebius libro 4. cap. 14. ad finem, dum ait, teſtimonio epiſtolæ Smyrnenſis eccleſiæ, Pionium eodem plane tempore quo Polycarpus ſubijſſe martyrium: at nõ de perſecutionis tempore, ſed de anni menſe epiſtolam locutam eſſe, Pionij Acta inde exſcripta declarant, in quorum exordio hęc leguntur: Vigeſimatertia menſis Februarij, cũ Sabbathum magnum inſtaret, natalis ſcilicet beati martyris Polycarpi, vigẽte Decij perſecutione, Pionius presbyter & ſocij comprehẽſi ſunt. Et in fine: Hæc acta ſunt Iulio Proculo Quinctiliano magiſtratum gerente, Conſule Meſſio Quincto Traiano Decio, & Grato ſecundũm. Quod autẽ diuerſis diebus Latini à Græcis celebrent feſta Pionij, ac Polycarpi; multæ, vt in alijs, cauſæ adduci poſſent, nempe reliquiarum inuentio, aut translatio, depoſitio, ſeu in honorem ipſorum martyrum eccleſiæ dedicatio.

e Seueri Epiſcopi.] Beda etiam de eo hac die, tabulæq; Rauennates. De Seueri ſucceſſione, ambigua nimis, & incerta ſcripta reperiuntur. Nam primum in Actis ipſius quæ Sur. recitat tom. 1. habẽtur eum vixiſſe eodem tempore, quo Geminianus Epiſcopus Mutinenſis. Rurſus autem Hierony. Rub. qui ſcripſit res Eccleſiæ Rauennatis, agens libro 2. de obitu Seueri, confutat illam hiſtoriam de Seuero & Geminiano; at vero ſcribens de eiuſdem Seueri ordinatione, creatum dicit Epiſcopum temporibus Aureliani Imperatoris, cum Gaius Pontifex Romanæ præeſſet Eccleſiæ: quod quidem nullatenus mihi probatur; nam reperitur Seuerus Epiſcopus Rauennas interfuiſſe, atque ſubſcripſiſſe Concilio Sardicenſi, habito Rufino & Euſebio Conſſ. vt indicant eius Synodi Acta, & Athanaſius in apologia 2. vbi etiam recenſentur nomina Epiſcoporum, qui illi Synodo interfuerunt. Porro ſi dixerimus Seuerum ordinatum temporibus Aureliani Imper. & Gaij Pontificis, ſediſſeque vſque ad Sardicenſe Concilium; neceſſe eſſet affirmare eumdem vixiſſe in Epiſcopatu annos ad minus ſexagintaquatuor: nam Gaius Papa ſub Aureliano creatur, anno Chriſti 283. Concilium autem Sardicenſe celebratum eſt anno 347. qui quidem annorum numerus nimium diuturnus videtur. cum præſertim grauiſſimarum Eccleſiæ perſecutionum tempora annis illis includantur. Rurſus autem non ſatis video, quonam pacto idem auctor ſub eiuſdem Aureliani temporibus eumdem Seuerum ſcribit ſucceſſiſſe Marcellino, ſi paulo ante Concilium Sardicenſe ſedebat Agapitus: id etenim non hic, vel ille abſq; auctore ſcriptus codex, ſed Synodica Acta teſtantur; nam Concilio Romano habito ſub Conſulatu Feliciani, & Maximiani, alias Titiani (vt in fine ipſius notatum habetur) ſub Iulio Papa, inter alios Epiſcopus Agapitus Rauẽnas legitur interfuiſſe: decem vero annis ab eo tempore celebratum eſt Concilium Sardicenſe, cui reperitur (vt diximus) interfuiſſe, ac ſubſcripſiſſe Seuerus Rauennas Epiſcopus, de quo agimus. Nec eſt quod quis quoquo modo ex falſa nota Indictionis ſextæ ibi poſitæ dicere poſſit, Concilium illud eſſe celebratum poſt Concilium Sardicenſe: nam ſucceſſores horum Epi-

Epiſcoporum,qui huic Synodo interfuerunt, repeziuntur præſentes fuiſſe Concilio Sardiceno: nepe quod Benedictus, qui huic Synodo preſens fuit,habuit ſucceſſorem Fortunatianum, qui interfuit Concilio Sardiceno,vixitq; etiã tempori bus Liberij Papæ, habuitq; ſucceſſorem Chromatiũ. Rurſus itẽ Epiſcopus Carthaginẽſis, qui eidem Synodo interfuit, habuit ſucceſſorem Gratum, qui etiam Sardiceno Concilio præſens fuit: cui poſtea ſucceſſit Aurelius,qui ſedit temporibus etiam Honorij Imperatoris. Iulius Mediolanen. qui inter alios Epiſcopos eiuſdem Synodi numeratus habetur ſucceſſorẽ habuit Protaſium,qui Sardicenæ Synodo interfuit: eiq; eſt ſuffectus Dionyſius, poſt quẽ intruſus Auxentius. Cũ ex his certiſſime conſtet,dictum Romanum Concilium ſub Iulio celebratum ante Sardicenſe,in eoque Agapitum Rauenatem Epiſcopum interfuiſſe, poſtq; inde in Sardicenſi reperiatur ſubſcriptus Seuerus: neceſſario dicendum eſt,Seuerum poſt Agapitum, nec antea, ſed Iulij ſedis tempore,ſub Conſtant.& Conſtantio ſedere cepiſſe.Ex his itaque quo tempore Seuerus ſedere cœperit, cuive ſucceſſerit, ſatis compertum habetur. Hæcque licet Synodicis Actis ſatis certa habeantur, aliquid adhuc tamen firmitatis nanciſcuntur ex ea vita Seueri, quam Mombrit.recitat tom.2.vbi exacte ponitur tempus creationis Seueri, Conſtantio quartum & Conſtante tertium Cõſſ. quorum Cõſulatum ponit Caſſiodorus ante Amantium & Albinum Conſules, cum prædicti Auguſti agerent in Imperio annum octauum: licet alibi ponatur idem Conſulatus Cõſtantij & Conſtantis poſt prædictorum Amantij & Albini Conſulatum, qui eſt annus decimus eorundem Auguſtorum. ante Concilium Sardicẽſe anno vno, quod vndecimo ipſorum anno eſt celebratũ.Si itaq; adhuc contenderint Seuerum ſucceſſiſſe Marcellino, dicant neceſſe eſt, alium ab iſto illum fuiſſe Seuerum, vel poſt Agapitũ alium ſediſſe Marcellinũ, quod nec ipſi admittunt.de his ſatis.De eodẽ S.Seuero extat ſermo Petri Damiani. De tranſlatione reliquiarum eius,ac vxoris Vincẽtiæ,& filiæ Innocentię Moguntiam,ſcribit Sigeb.in chron.anno Domini 824.

f Pauli Epiſ.] Agunt etiam de ipſo Beda,Vſuard. Ado, Petrus in catal.lib.3.ca. 71.& alij. In tabulis Epiſcoporum Trecenſium ponitur hic trigeſimusquartus: habes eas apud Democh.de ſacr. Miſſæ.

g Ephræm.] De eodem hic Beda, & alij. Græci autem 28.Ianuarij,vt apparet ex Menologio. Huius celebris ſanctitas & eruditio non tantum Syris, atq; Meſopotamis, penes quos vixit,fuit cõſpicua, ſed fines ſuos egreſſa,longe lateq;diffuſa, tum Grecis,tum Latinis optime nota atque perſpecta euaſit: tãtæq; eum exiſtimationis eſſe habitum, & ad tantam veniſſe claritudinẽ ſcribit S. Hieronymus, vt poſt lectionem Scripturarum publice in nonnullis eccleſijs eius ſcripta recitarentur. Huius primordia ſi quis repetat, vnde eum magis admiretur, inueniet: Niſibi enim natus(vt ſcribit Sozom.hiſt. lib.3.c.15) admirabilis illius Iacobi Epiſcopi fuit alũnus, eruditionis diſcipulus, et ſanctitatis heres. Habuit de eo egregiũ encomium S. Greg. Nyſſen.quod recitat Lipom. tom.2. Simeon Metaph.ex antiquis monumentis deſcripſit eius Acta. Mentio habetur de ipſo in vita S.Baſilij, quæ fertur nomine Amphilochij,itemq; in vita Abrahæ eremitæ,ſed nullibi,mea ſententia, felicius, quã in ſuis ipſius ſcriptis,tum doctrinæ,tum ſanctitatis elucet eius imago.S.Hieronymus de ipſo agens in lib.de ſcrip. Eccleſ.eũ ex hac vita deceſſiſſe ſcribit ſub Valente Imp.quando præclarum illum ſcripſit commentariũ, qui dicitur Teſtamentum Ephræm.habet eũ Lipom.tom.3.& Sur.to.1. quo inter alia Vitalianos hæreticos cauendos monet. iſti à Vitale Antiocheno ſunt dicti,cuius meminit S. Hierony. ſcribens ad Damaſum.Porro Vitaliani Apollinarianis manus dederunt vltimis eiuſdẽ Valentis tpibus. Conſtat Ephræm reliquiſſe poſt ſe complures diſcipulos doctrinæ & ſanctitatis alumnos, præter Paulinum, quem ſcribit Gennad.de vir.illuſt.cap.3. primatus amore lapſum eſſe in hæreſim, reclamante licet ac reſiſtente magiſtro. Rurſum

ſum vero plura de Ephræam habes apud Vitas Patrum c.17. Eſt vero de hoc quod gratulemur ætati noſtræ: ſiquidem erudi tus vir Gerardus Voſſius Belga, quo cũ magna mihi intercedit familiaritas, ſcripta S. Ephræã ſumma cum diligentia per quiſita, & ex præcipuis Italiæ bibliothecis collecta, Latinitati daturus eſt: reddetq; noſtris temporibus Syrũ Theologum La tine loquentem, cui Græce dicendi S. Baſilius olim tribuiſſe facultatem traditur.

g Brigidæ viginis.] De eadem itẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur quædam eius Acta apud Sur. to. 1. Verũ longe prolixiora legi in vet. cod. manuſcript. monaſterij S. Cæciliæ trans Tiberim, vigintiquatuor diſtincta capitibus, ſcripta à quodam, nomine Cogitoſo. Incipit: Me cogitis fratres, &c. Habet de eadem in fine verſus quoſdam. De tempore obitus eius Marianus Scotus ſcribit in chronic. clauſiſſe diem extremum anno tertio Iuſtini ſenioris Imperatotis: eſt is annus à Chriſto ſecũdum Faſtos Onuphrij 521. Sigebertus autem in chron. diem obijſſe ſcribit anno Domini 518.

xxviij E Quarto Nonas Februarij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

Pvrificatio [a] B. Mariæ Virginis, quæ a Græcis Hypapante Dñi appellatur. Romæ via Salaria paſſio S. Aproniani [b] commentarienſis, qui adhuc Gentilis, cum ſanctũ Siſinium è carcere educeret, vt Laodicio Præfecto præſentaret, vocemq; è cœlo factam audiret, Venite benedicti Patris mei percipite regnum, quod vobis paratum eſt à conſtitutione mundi; credens baptizatur, & poſtea in confeſsione Dñi finẽ vitæ capitali ſnĩa accepit. Itẽ Romæ SS. martyrum Fortunati, [c] Feliciani, Firmi & Candidi. Cæſareæ in Paleſtina S. Cornelij [d] centurionis, quem B. Petrus Apoſtolus baptizauit, & apud præfatam vrbem Ep̃ali honore ſublimauit. Aurelianis S. Floſculi [e] Ep̃i. Cantuariæ in Anglia natalis S. Laurentij [f] Ep̃i, qui poſt Sanctum Auguſtinum eam eccleſiam gubernauit, & Regem ipſum ad fidem conuertit.

FEBRVARII 2.

Pvrificatio [a].] De eadem ſolemnitate Beda, ac cæteri Latinorum, Græci etiã hac die, vt cõſtat ex Menologio & nouel. conſtit. Emmanuelis Imp. de ferijs. In vetuſtis codicibus inuenimus multifariam appellatam eſſe eius diei celebritatem: nimirum dici feſtum Simeonis & Annæ, Præſentationis, Occurſus, & quod vſu receptum magis eſt, Purificationis, à Græcis autem Hypapãte, ſeu Hypante, ὑπαπάντη vel ὑπάντη, eſt enim ἀπαντᾶ obuiam ire officij gratia, & occurrere, quo verbo vtitur Eccleſia, & rem quoque ipſam ſatis explicat in Inuitatorio nocturni officij, cum ait: Ecce venit ad templum ſanctum ſuum dominator Dominus: Gaude & lætare Sion, occurrens Deo tuo. Humilis autem occurſus adhuc magis exprimitur

voce

voce ὑπαπάντη. Sub Iuſtiniano Imp. ſolemnitatem hanc Conſtantinopoli celebrari cæptam eſſe, tam Græci quam Latini teſtantur auctores, Nicephor. hiſt. lib. 17. capit. 28. Paulus diac. ſeu potius (vt alias diximus) Ioannes diaconus in hiſto. Miſcel. anno 15. Iuſtiniani Imp. licet Georg. Cedren. in comp. anno 9. Iuſtini Impe. ſub eodem Iuſtino ſeniore Impe. eamdem celebritatem inſtitutam fuiſſe dicat. Sigeber. in chron. anno Chriſti 542. occaſionem huius diei celebrandæ declarat his verbis: *Conſtantinopoli, mortalitate magna inſurgente, ſtatuta eſt ſolemnitas beatæ Mariæ, quę Grece* ὑπαπάντη, *id eſt, obuiatio dicitur*, &c. Eſt qui putet nullam Nicephoro tribuendam eſſe fidem de tempore ſolemnitatis huius, ea potiſſimum ratione perſuaſus, quod dicat reperiri tum Gregorij Nazianzeni, tum aliorum Patrum homilias in eadē ſolemnitate dictas; affirmans homiliam ſancti Gregorij Nazianzeni tam celebrem, inſcriptam Ad ſancta lumina in huiuſmodi feſto die Occurſus Domini eſſe habitā: at vero eā die Epiphaniæ, quo etiam Græci celebrare conſueuerunt Chriſti baptiſmum, habitam eſſe, ſuperius, dum egimus de Epiphania Domini, aperte demōſtrauimus. Ego ſane illud aſſeuerare non dubito, nullum vel Latinorum vel Græcorum Patrum, qui ante Iuſtinianum Imp. vixerunt, ſermonem in feſto die Occurſus Domini ſcriptum reliquiſſe: niſi quis accipiat Patrum commentarios in ſecundum caput Lucę Euāgeliſtæ, quo rei geſtæ hiſtoria enarratur, quæ vel ab illis explicata eſt in ſuis ipſorum commentarijs vel certe de ea ad populum verba fecerunt; vt apud Latinos ſanctos Auguſtinus feciſſe videtur, qui in ſermone quodā habito in die Natalis Domini multa de Simeone Domino occurrentē recenſet. eſt hic ſermo de tempo 13. quem laudabiliter Dei Eccleſia huic aptauit ſolēnitati. Eiuſmodi generis fere ſunt homiliæ Patrum, quas Surius deſcripſit tom. 1. Sed aliud prorſus eſt Chriſti Domini facta laudibus prædicare, aliud eorū cauſa feſtos dies indicere & celebrare. Conſtat autem Gelaſium Romanum Pontificem qui annis triginta ante Iuſtiniani tempora Romana Eccleſiæ præfuit, huius diei celebrandæ in Occidentali Eccleſia ap ruiſſe viam, dum Lupercalia menſe Februario agi ſolita (vt ſcribit Varro libro quinto, dę ling. Lat.) Romæ ad ea tēpora permanentia legibus Eccleſiaſticis abrogauit. Extat eiuſdem Pontificis de ea re erudiṫiſſimus commētarius aduerſus Andromachum ſenatorem ac cæteros Romanorum, ſtudioſos Lupercaliū. habemus illum manuſcriptum in noſtra bibliotheca, quem & exſcripſimus integrum in Annalib. Eccleſiaſticis eſt eius exordium: *Sedent quidam in domibus ſuis neſcientes neque quę loquūtur*, &c. Iure itaque opinamur, abrogatis Lupercalibus, Romæ (ſicut in multis accidit) eiuſmodi fuiſſe ſolemnitatem introductam: quā paulo poſt, Iuſtiniani temporibus (vt vidimus) orientalis Eccleſia ea occaſione recepit Miſſa ea die dici ſolita, in Sacramentario S. Gregorij, quod manuſcrip. legimus in Vaticano, inſcribitur: Ad collectam: eo quod eleemoſynæ publice colligerentur, quas indici conſueuiſſe ab ipſo Romano Pont. indicant ſermones quinque S. Leonis Papæ de collectis habiti, in quorū tertio alludens idē Pontifex ad prędictas Gentilium ſuperſtitiones ea die magis magiſque exerceri ſolitas, ait: *Quoties cæcitas Paganorū in ſuperſtitionibus ſuis eſt intentior, tūc præcipue populus Dei orationibus, & operibus pietatis inſtaret*, &c. Addidit huic ſolemnitati Sergius Papa (vt habet Ordo Roman.) Litanias ſic inſtitutas, vt exeunte clero cū populo ab Eccleſia S. Hadriani, procederet cū cereis ad talem vſum benedictis ad baſilicam S. Mariæ Maioris. Nec quis putet eumdem etiam cereorum vſum ab eodē Sergio eſſe inſtitutum: nam S. Eligius Epiſcopus Nouiomenſis, qui ante Sergij tempora vixit obijtq; (vt ſcribit Sigeb. in chron.) anno Domini 665. in ſermone, quē in ea ſolēnitate habuit, pluribus diſſerit de eo myſterio cereorum. Porro ante Chriſti aduentum, cereorum in ſingulis diſtributio a Gentilibus fieri conſueuit in Saturnalibus.

nalibus, quæ agebantur menſe Decembri, vt tradit Macrob. libro 1. Satur. Putamus (ſicut & de multis alijs cōtigit) vſum illum ſuperſtitionis Gentilium ſacris ritibus expiatum, ac ſacroſanctum redditum, in Dei Eccleſiam eſſe laudabiliter introductum. Olim aūt (vt auctor eſt Beda lib. de temp. ratione c. 10.) non tantū in celebritate Purificationis beatiſſimæ Virginis, ſed & in cæteris eiuſdē Dei genitricis feſtiuitatibus eiuſmodi diſtributio cereorum fieri conſueuit. Reddimus verba eius, quo hæc certiora habeantur. Sunt hæc ipſa: Sed hanc luſtrandi conſuetudinē bene mutauit Chriſtiana religio, cum in menſe eodem, die S. Mariæ, plebs vniuerſa cum ſacerdotibus ac miniſtris hymnis modulatæ vocis per Eccleſias, perque congrua vrbis loca procedit, datoſque à Pōtifice cuncti cereos in manibus geſtant ardentes: & augeſcente bona conſuetudine, id ipſum in ceteris quoque eiuſdem beatæ Matris, & perpetuæ Virginis feſtiuitatibus agere didicit, &c. Hæc Beda. Scripſit de eadem celebritate ſermonem Authbertus abb. Caſſinenſis, alium item S. Bruno Epiſcopus Signiæ, vt teſtatur Petrus diac. libro de vir. illuſt. mon. Caſſin. c. 13. & 34. Extant præterea de eadem re tres ſermones S. Bernardi, totidemque Abſalonis abb. & ſex Guerrici abb. Agunt de eiuſdem ſolemnitatis myſterio Albin. de diuin. offic. Amal. lib. 3. c. 43. Microlog. c. 48. Rupert. abb. de diuin. offic. lib. 3. ca. 25. & alij omnes, qui de eiuſmodi ſacris Eccleſiæ functionibus libros ſcripſerunt. Concilium Moguntinum, quod celebratū eſt ſub Carolo Magno, eiuſdem ſolemnitatis meminit cap. 36. itemq; c. Regum Franc. lib. 1. ca. 164. lib. 2. cap. 35. & lib. 6. cap. 186.

b Aproniani.] De eodem hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ adnexæ Actis S. Marcellini Papæ, quæ ſub nomine S. Marcelli recitat Sur. tom. 1. Cōmentarienſis hic fuiſſe dicitur. Erat Cōmentarienſis carcerū cuſtos, qui in commentariolo cōiectos in carcerem ſcribere ſolitus erat, de quo ordine tam militiæ palatinę, quā caſtrenſis, vide quę inferius notata habentur die 27. Martij.

c Fortunati, & Feliciani.] Agit de his etiam Vſuardus, aſſentiuntque vet. manuſcr.

d Cornelij Centur.] De eodem Beda ac cæteri Latinorum hac die, Græci autē in Menologio ad 13. Septēbris. De functione autē epiſcopatus Eccleſiæ Cæſarienſis, de quo hic agitur, mentio habetur etiam apud Clement. conſtit. lib. 7. ca. 47. licet Metaph. ſerm. in natali Apoſtolorum 29. Iunij dicat, Corneliū factum eſſe Epiſcopum Ilij; ſed id nullius auctoritate probatur. Acta Cornelij ex vetuſtioribus monumentis deſcripſit Metaphraſtes ad 13. Septemb. Quod ſpectat ad ſedē Cæſarienſem, ea occaſione, quod ex conuerſione Cornelij (Deo monente) illic primum apertū eſt oſtiū fidei Gentibus, meruit ſingulari prærogatiua exaltari, vt non Hieroſolymitana, ſed ipſa fieret metropolis Palæſtinæ: quod non tantum conſtat ex Concilij Nicæni can. 7. ſed etiam auctoritate S. Hieron. Epiſtol. 61. ad Pammach. & ex Actis Porphyrij Gazenſis Epiſcopi, quæ recitat ex Marco diac. Metaph. die 26. Februarij. Iuuenalem Hieroſolymitanæ ſedis Epiſcopū hęc iura mutare conatū ſanctus Leo Papa repreſſit Epiſt. 62. Quamobrem maniſeſte errare conſtat Theod. Balſ. in expoſitione can. 7. Nicæni Concilij, dum aſſirmat ex Nicæni Concilij decreto Eccleſiam Hieroſolymitanam inſtitutam eſſe ſedem Patriarchalem, quę nec tempore Leonis Papæ, ipſo refragante, eam dignitatem conſequi potuerit. Sed de his pluribus in Annalibus. Non omittimus, quod adhuc ætate Sancti Hieronymi, Cæſareæ domus Cornelij Centurionis in Eccleſiam iam mutata, ſuperſtes erat; quam pietatis ergo Sancta Paula Roma veniens Hieroſolymam, in itinere inuiſit, vt idem ſcribit Hieronymus Epiſtola 27.

e Floſculi Epiſcopi.] De quo etiam hac die Vſuardus, Ado, & alij, Petrus in catalogo lib. 11. capit. 47. In tabulis Epiſcoporum Aurelianenſis Eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. de ſacr. Miſſę, hic ponitur decimuſtertius eius ciuitatis Epiſcopus, Proſperi ſucceſſor, ad quē extat

epiſt.

epiſt. Sidonij Apollinaris 15. lib.9.

f Laurẽtij Epiſcopi.] Huius egregia facta proſecutus eſt Beda in hiſtor. de geſt. Angl. lib.2. c.4. 6. & 7. vbi hac illum die ex vita migraſſe teſtatur. Narratur autẽ in catalog. ſcriptorum Britanniæ, ſcriptã fuiſſe vitam eius a Gothzelino Monacho S. Bertini. Agit de eodem Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib.4. ca.49. claruit circa annum Domini 620.

3 Tertio Nonas Februarij. Luna. F xxvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

SEbaſtæ in Armenia paſſio S. Blaſij [a] Epiſcopi & martyris, qui multorum patrator miraculorum, ſub Agricolao Præſide poſt diutinam cæſionem, atq; in ligno ſuſpenſionem, vbi ferreis pectinibus carnes eius diruptæ ſunt; poſt teterrimum carcerem, & in lacum demerſionem, vnde ſaluus exiuit, iubente eodem iudice, vna cum duobus pueris capite truncatur. Ante eum vero ſeptem mulieres; quæ guttas ſanguinis eius defluẽtes, dum torqueretur, colligebãt, deprehenſæ quod eſſent Chriſtianæ, poſt dira tormenta gladio percuſſæ ſunt. In Africa S. Celerini [b] diaconi, qui decem & nouẽ dies cuſtodia carceris ſeptus, in neruo [c] & ferro varijſq; pœnis glorioſus fuit Chriſti confeſſor: & dum inexpugnabili firmitate certaminis ſui aduerſarium vicit, vincendi cæteris viam fecit. Item ſanctorum martyrum Laurẽtini [d] eius patrui. Ignatij auunculi, & Celerinæ [e] auiæ, qui antea martyrio coronati fuerant: de quorum omnium glorioſis laudibus extat beati Cypriani epiſtola. Ibidem ſanctorũ martyrum Felicis, [f] Symphronij, Hippolyti, & ſociorum. In oppido Vapingo ſanctorum Tigidis [g] & Remedij Epiſcoporum. Lugduni Sanctorum Lipicini [h] & Felicis itidem Epiſcoporum. Eodem die Sancti Anſcharij [i] Bremenſis Epiſcopi, qui Sueuos & Danos ad fidem Chriſti conuertit.

FEBRVARII 3.

BLaſij Epiſc. [a]] Agunt de eodẽ hac die Beda, & alij. Græci autem vndecima huius mẽſis. Huius martyrij ac ſociorum eius Acta Metaphraſtes paraphraſtice proſecutus eſt: quæ etiam deſcripſit Lipom. tom.5. & Sur. tom.1. Habemus eorundem Latina exemplaria peruetuſta; quæ in quibuſdam Eccleſijs legi conſueuerunt, quibus ipſorum res geſtæ fuſius explicantur, tempuſq; perſecutionis deſcribitur, videlicet ſub Diocletiano Imp. quod quidem in Metaphraſte deſideratur: Mombrit. preterea recitat eorundẽ

Acta

Acta to.1.& alij plerique. Mentio habetur de eodẽ S. Blaſio Epiſcopo in Actis ſanctorum martyrum Euſtratij, Auxentij,& ſoc. in fin. habes ea ex Metaphraſte apud Surium tom.6.

b Celerini.] De eodẽ Beda, ac cęteri Latinorum hac die Pluribus de ipſo Cyprianus epiſt.16.23.34. Cenſetur hic idẽ Celerinus, cum eo, de quo ſcribit Cornelius Papa ad Fabium Antiochenũ Epiſcopum. Extat epiſtola apud Euſebium hiſt.lib.6.c.35. vbi eum præclaro hoc ornat elogio: Celerinus vir qui Dei clemẽtia adiutus, omnia tormentorum genera maxima tolerantia pertulerat, & corporis imbecillitate vi ac robore fidei confirmata, ſtrenue ac viriliter de aduerſario victoriam reportauerat, &c. Erat hic.n. optime notus Cornelio Papæ: nam ei Cyprianus ad ipſum dabat Romam litteras, vt conſtat ex libro de Rom. Pontific. in Cornelio, & ex Cypriano epiſt.16. Fũgebatur etenim Celerinus apud Cyprianum munere tabellarij, vel potius dicam legati. Moris.n. erat, cum Epiſcopus ad Epiſcopum ſcriberet, non cuilibet ignoto homini litteras credere, ſed tantum alicui Eccleſiæ miniſtro, cuius fides, & probitas eſſet in omnibus explorata. Huius quidem rei cum innumera exempla ſuppetant, ſatis ſit allegare teſtimonium eiuſdem Cypriani in epiſt. 24. cum ait: Vrgẽte cauſa, clero in Vrbe cõſiſtenti litteras me miſiſſe ſciatis: & quoniã oportuit me per clericos ſcribere (ſcio autem noſtros plurimos abſentes eſſe, paucos vero, qui illic ſunt, vix ad miniſterium quotidiani operis ſufficere) neceſſe fuit nouos aliquos conſtituere, qui mitterentur. Feciſſe me autẽ ſciatis lectorem Saturum, & hypodiaconũ Optatum cõfeſſorem, &c. Extat egregia huius Celerini epiſtola ad Lucianum apud Cypria.21. edit. Pamel. rurſus alia Luciani ad ipſum ſcripta 22.

c In neruo.] Eſt neruus ferreum vinculum, quo pedes impedirentur, quo ẽt & ceruices implicarentur, vt feſtus eſt auctor: ſunt de his apud Plautum nõnulla exempla. Item & Iſidorus lib.9. origin. Neruus eſt inquit, vinculum ferreum, quo pedes vel ceruices impediuntur. Eſt de neruo apud Gelium lib. 11. cap. vltimo feſtiua Catonis ſententia, qua dicere ſolebat: Priuatorum fures in neruo, & compedibus ætatem agunt: publici in auro, & purpura viſuntur.

d Laurentini & ſociorum.] De his etiam Beda ac cæteri. Horum meminit Sanctus Cyprianus epiſt.34. aitque ſe eorum annuam agere commemorationem ſicut & cæterorum martyrum. Sunt hæc eius verba: Sacrificia pro eis ſemper (vt meminiſtis) offerimus, quoties martyrum paſſiones, & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. At quod dicit. Pro eis offerre, non ſic accipias, quaſi pro eis orarent ſacrificantes: ſed quod in eorum cõmemorationem ſacra agerent; vt declarat Auguſtinus ſer. 17. de verb. Apoſt.c.1. & in Ioannem tract.84.

e Celerinæ auiæ.] Erat in Africa illuſtris memoria S. Celerinæ, de cuius baſilica habetur mentio in titulo ſermonis 236. S. Auguſtini de temp.

f Felicis & ſociorum.] Reſtituti ſunt hi oẽs ex vetuſtiſſimo codice manuſcrip. monaſterij ſancti Cyriaci in Thermis.

g Tigidis & Remedij Epiſcoporũ.] Agit de his Vſuard. etiam, adſtipulantur uet. manuſcr.

h Lupicini & Felicis Epiſcoporum.] Beda de Lupicino tantum, de quo etiam Vuandelbertus. Ponitur hic Lugdunẽſis Eccleſiæ Epiſcopus 24. vel 28. ſecundũ diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. Felix aũt cũ in illis nõ inueniatur, alterius ciuitatis Epiſcopus exiſtimatur.

i Anſcharij Epiſcopi.] Scripſit eius inſignia facta Rẽbertus eius diſcipulus ac in eamdem ſedem Epiſcopus ſucceſſor. Plura ẽt de eo habẽtur in vita eiuſdẽ Remberti, quã habet Sur. to.1. die 4. Febr. item Albert. Crãt. in hiſt. Eccl. Saxon. li.20. & in Sax. lib.2.c.25. & 29. & Trith. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib.4.c.84. Ordinatus hic fuit Epiſcopus Bremenſis annos a Chriſto Dño 833. temporibus Gregorij IIII. Rom. Pont. qui ad eundẽ miſit palliũ; & (vt Trithemius ait) a Sergio Papa II. in Archiepiſcopum ſublimatus eſt Bremenſis Eccleſiæ, cum antea Hamburgenſis fuiſſet conſecratus Epiſcopus.

Pridie

4 Pridie Nonas Februārij. Luna. C xxvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROmæ S.Eutychij[a] martyris, qui illuſtre martyriũ conſummauit,ſepultuſq; eſt in cęmeterio Calliſti:cuius ſepulchrũ S. Damaſus Papa verſib. exornauit. Foroſempronij SS.martyrũ Aquilini,[b] Gemini;Gelaſij,Magni, & Donati. Thmis in Aegypto paſsio B.Philææ[c] eiuſdẽ ciuitatis Epĩ,& Philoromi tribuni militũ, qui in perſecutione Diocletiāni, cum a cognatis & amicis ſuaderi nõ poſſent,vt ſibi parcerẽt,ambo datis ceruicib.palmas a Dño meruerunt:cum quibus ẽt innumera multitudo fidelium ex eadem vrbe paſtoris ſui ſequens exemplũ, martyrio coronata eſt. Eodem die S.Remberti[d] Bremenſis Epĩ. Trecis S.Auẽtini[e] cõfeſſoris.Peluſij in Aegypto S.Iſidori[f] monāchi,meritis & doctrinā cõſpicui.Eodẽ die S.Gilberti[g] confeſſoris.

FEBRVARII 4.

EVtychij.[a]] Reſtitutus eſt ex antiquis monumẽtis. Huius cum Acta exciderint, libuit ſaltem eius epitaphiũ, cuius hic habetur mẽtio,à Damaſo Papa ſcriptum, recitare, quo martyrij eius cognitio habeatur. Extat inciſum in tabula marmorea in eccleſia ſancti Sebaſtiani ad cemeterium Calliſti, via Appia. *Eſt huiuſmodi:*

Eutychius martyr crudelia iuſſa tyrãni,
Carnificumque vias pariter tunc mille nocendi
Vincere quod potuit, monſtrantis gloria Chriſti:
Carceris inluuiem ſequitur noua pœna, per artus
Teſtarum fragmenta parant,ne ſomnus adiret.
Bis ſeni trãſiere dies, alimenta negãtur.
Mittitur in barathrum ſanctus, lauat omnia ſanguis
Vulnera, quæ intulerat mortis metuẽda poteſtas.
Nocte ſoporifera turbãt inſõnia mentẽ.
Oſtendit latebra inſontis quæ membra teneret.
Quæritur,inuentus colitur, fouet,omnia præſtat.
Expreſſit Damaſus: meritum venerare ſepulchrum.

Corpus S. Eutychij edicto cœmeterio Calliſti translatum eſt ad baſilicam S. Laurentij, in Damaſo dictam, ad Theatrum Pompeij.

b Aquilini & ſoc.] De his etiam hac die Beda, Vſuard.& vet.manuſcripta,ex quibus in veriorem lectionem textus eſt reſtitutus, qui dicebat: Romæ in Foro Sempronij,&c.Nam ex Foris Romæ poſitis, quæ decem & nouem numerantur, nullũ ex illis Sempronij dicebatur.Cum itaque in vetuſtioribus codicibus abſque Romæ nomine ſic tantum legeretur, In Foro Sempronij, cumq; & Beda etiã ita legeret: in hunc modum eſt germana lectio reſtituta. Optime nota eſt ciuitas in Vmbria Foroſemproniũ dicta, cuius & meminit Plinius li.3.c.14.& alij. Agit de ijſdẽ martyribus, Vuãdelbertus in ephemerid.

merid. & Petrus in catal.lib.3.cap.82.

c Philææ & Philor.] Beda item hac die, ac cæteri omnes. Porro martyrij Acta Philææ & Philoromi ſcribit Euſebius hiſt.lib.8.cap.10. & 11. Paſſi ſunt hi anno primo perſecutionis Diocletiani Imperatoris,vt idem auctor teſtatur lib. 8.c.12.in fine. De iiſdem alij complures agunt, quos omittimus referre, cum oēs eadem ex eodem auctore deſcripſerint.

d Remberti Epiſcopi.] Huius res geſtas ex antiquis eius eccleſiæ monumentis edidit Sur.tom.1.hac die.S.Bauo abb. Corbeienſis ſcripſit ſancti viri inſigne miraculum, ꝙ inuenies apud Albertum Crāt.qui plura hēt de Remberto in hiſt. eccle. Saxon.lib.2.c.2.10.& 11. Succeſſit hic S. Anſchario, de quo pridie huius diei. Claruit ſub Ludouico Pio Imp.& eius filijs.Accepit hic pallium à Nicolao Primo Ro. Pon. Exceſſit ex hac vita anno Domini 888.vt idem auctor teſtatur.

e Auentini.] Irrepſerat huic nomen Epiſcopi, ſicut etiam apud Vſuardum in prima editione Molani; qui in ſecunda id emēdauit,auctoritate(vt apparet)Gregorij Turonenſis, qui in libro de gloria confeſſ.c.68. non dicit ipſum fuiſſe Trecenſem Epiſcopum,ſed miniſtrum S.Lupi Trecenſis Epiſcopi. Cui veritati adſtipulantur etiam tabulæ Epiſcoporū eius eccleſiæ, quas Democh.edidit lib. de ſacrifi.Miſſę,in quibus ſane nullus eius nominis legitur Trecenſis Epiſcopus.

f Iſidori.] Græci ēt de eodem hac die in Menologio. Scribit de Iſidoro Peluſiota Euagrius Scholaſt.li.1.c.15.Suidas, Photius in bibl. & Niceph. hiſt.lib.14.c. 28.30.& 53. Fuit hic S. Ioannis Chryſoſtomi diſcipulus, & celebris inter Eccleſiaſticos ſcriptores Græcos. Extant eiuſdem Iſidori Peluſiotæ tres libri epiſtolarum nuper à Billio Latinitate donati, & Pariſijs impreſſi. Claruit tpibus Theodoſij Iunioris,multa nobilia relinquens poſteris & ſanctitatis & ſcriptorum monumenta. Huius Iſidori eſt aurea illa ſnīa prædicata in Concilio 2. Nicæno Act.1. qua dr: Templi.nulla ratio,qđ non ornatur imagine. eamdem ēt S. Ioannes Damaſcenus exſcripſit lib.3.de imaginibus.

g Gilberti,alius Giliberti,ſiue Guiberti.] Fuit is fundator nobilis monaſterij Gemblacenſis. Vuiebertum hunc vocat Sigebertus, quem è vita migraſſe ait anno Domini 962.De eodem Petrus in catalog.lib.3. cap.83. & Molanus in indic. & in natal.ſanct.Belg.Eius vitam à Sigeberto eiuſdem cęnobij monacho ſcriptā retulit Surius in to.3.die 23. Maij.

xxiiij A Nonis Februarij. Luna. 5

xxv	a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
	24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

CAtanæ in Sicilia natalis S. Agathæ [a] virginis & martyris, quæ tēporibus Decij Imperatoris ſub Quinctiano iudice poſt alapas & carcerem,poſt equuleum & torſiones,poſt māmillarum abſciſſionem,poſt volutationem in teſtulis & carbonibus, tandem in carcere Deum precando conſummata eſt. In Ponto commemoratio plurimorum [b] SS. martyrum,quorum alij in perſecutione Maximiani plumbo liquenti perfuſi,alij acutis arundinibus in vnguibus cruciati,ac multis horrendis tormentis vexati, iiſdemq; ſæpius iteratis, palmas a Domino & coronas illuſtri paſſione meruerunt. Alexandrię S.Iſidori [c] martyris,

tyris, qui in perſecutione Decij à Numeriano exercitus duce pro fide Chriſti capite cæſus eſt. Viennæ B. Auiti [d] Epi & confeſſoris, cuius fide, induſtria, atque admirabili doctrina ab infeſtatione Arrianæ hæreſis Galliæ defenſæ ſunt. Brixinone SS. Epiſcoporum *Genuini [c] & Albini, quorum vitā miraculis extitit glorioſa. *Ingenuini.

FEBRVARII 5.

AGathæ.[a]] Beda ac cæteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio de eadem agūt hac die. Eius præclara Acta, tā Latinis, q̄ Grecis fuere notiſſima; ea etenim Græcis edidit Metaphraſtes, quæ Latina reddita habet Lipom.to.5.& Sur.to.1. Ipſa autem Latina exemplaria reperiuntur in vetuſtis codicibus, qui vſui erāt Eccleſijs, quos, & Paſſionaria, ſeu Sanctoralia vulgo appellabant. Habemus in noſtra bibliotheca in vno eorum eiuſdem Agathæ Acta cum die, & Conſſ. annotata. Paſſa nimirum fertur hac die, Decio tertium Conſule. Numeratur in Faſtis Onuphrij hic ann. a Chriſto 252. cum Cornelius Papa Romanæ Eccleſiæ præeſſet: ex quibus ſane Beda, & alij emendandi ſunt, qui eam dicunt paſſam tēporibus Diocletiani Imp. Scripſit præterea de eius die natali ſacrū hymnū S. Damaſus Papa, incipit. [Martyris ecce dies. &c.] habetur in collectaneis poetarū Chriſtianorū. Duo inſuper hymni ſcripti leguntur in Breuiario Toletano S. Iſidori, quibus canuntur eius triumphi. Meminit eiuſdē Venāt. Fortu. in carmine de gaudijs vitæ æternæ, & li. 8. in carm. de virginitate: itēq; Aldelmus in lib. de laude virginit. In Vrbe natalis eius ſolemniter agi conſueuit: nam in ſacramentario S. Gregorij ſpecialis eius diei præfatio legitur. Erat in Vrbe, & hactenus permanet celebris memoria S. Agathæ in Suburra dicta, cuius meminit S. Greg. in regiſtro lib. 3. epiſt. 19. q̄ olim ab Arrianis vendicatā idem S. Greg. Catholico cultui mancipauit, vt ipſe ſcribit lib. 3. dial. c. 30. Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imp. de imagin. affirmat eamdem fuiſſe a S. Greg. picturis ſacris ornatā, diuerſis (vt ait) hiſtorijs tam in muſiuo, quam in coloribus. Porro illis temporib. quibus Gothorum illuſtres viri ciuitate Romana donati, ibidē Conſulatus, & præfecturas geſſerunt, ea Eccleſia peculiari vſui Gothorum ceſſit, quorū Ricimer Conſularis vir potentiſſimus, gener Anthemij Auguſti illum locum marmorum cruſtis, & nobilibus picturis muſiuo opere intextis, quibus ſacroſanctæ Saluatoris, & duodecim Apoſtolorum imagines exprimuntur, magnificentiſſime ornauit. Declarat id.n. vetus inſcriptio, quæ ibidem in apſide his verbis legitur: FL. Ricimer V. I. Magiſter Vtriuſque Militiæ Patricius, & Exconſ. Ord. Pro Voto Suo Adornauit. Poſt hęc autem cum Reges Gothi, ijdemq; Arriani Romæ regnarent, illorum ſacerdotes eamdem ſibi, vt propriam quaſi hæreditario iure vendicarunt, tenueruntque, donec Roma, & Italia pulſi ſunt.

b Plurimorum ſanctorum martyrū.] Horum certamina egregia ſummatim complexus eſt Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 24. narrās paucis illorum ſæuiſſimos cruciatus, paſſoſq; refert anno nono perſecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorū.

c Iſidori mart.] Agunt de eo hac item die Græci in Menologio. paſſus traditur ſub Decio Imperatore. extant eius Acta apud Metaphraſtem, quæ & deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. hac die.

d Auiti Epiſc.] De eo etiam Beda, ac cæteri hac die. Hic Alcimus Auitus dict⁹ eſt: plurib agit de ipſo Ado eiuſdē Viennenſis ſedis Epiſc. in chron. anno 492. Iſidorus de vir. illuſt. c. 23. Greg. Turonen. de geſtis Franc. li. 2. c. 34. & alij. Interfuit Auitus, ſubſcripſitq; Concilio Epaunēſi, citatur in Concil. Turonen. ſecundo, can. 21. & 22. meminit eiuſdem Sidon. lib. 8. epiſto. 11. ad Lupum, necnon Ennodius

in

in vita ſancti Epiphanij Epiſcopi Ticinenſis fuſius ſcripta. Extat eius ſepulchri epitaphium carmine ſcriptũ, vbi in fine hæc legũtur ſoluta oratione: Claruit ſub Zenone & Anaſtaſio Imper. ſepultus in monaſterio SS. Petri & Pauli apud ſenatoriam Viennẽſium vrbem. Extant eiuſdem egregij Auctoris quinque libri carminum, quibus ſacram Geneſim verſu heroico cecinit; liber inſuper de laude caſtitatis ad Fuſcinam ſororem, necnon etiam homilia de inſtitutione Rogationũ. Habemus inſuper nobile monumentum ſanctiſsimi viri, epiſtolam manuſcr. ad Hormiſdam Papã, datam tertio Kal. Februarij, Cõſule Agapito: eſt eius exordium. Dum religionis ſtatui &c. itemq; eiuſdem Hormiſdæ ad eumdem reddita epiſtola ſub eodem Conſulatu xv. Kalend. Martij, incipit: Qui de his quæ ad diſciplinam Catholicam pertinent, &c. Intexuimus integras in Annalibus Eccleſ. Eiuſdem nominis Auitus Epiſcopus Aruernorum doctrina pariter & pietate inſignis claruit circa annũ Domini 580. ſub Childerico Rege Fran. qui (vt ſcribit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. c. 11.) omnes Iudæos Aruernis conſiſtentes ſupra quingentos conuertit ad finem Chriſti. Ad hunc extant duo epigrammata Venantij Fortunati lib 3. quibus auctor immenſas eius laudes celebrat. Sępius de eo Greg. Turon. tam libro de gloria martyrum, quam de gloria confeſſor. meminit de eo, cum de Aruernenſi Eccleſia habet ſermonem, quod frequenter accidit.

e Genuini & Albini Epiſcoporum.] Aliqui codices pro Genuino legunt Ingenuinum, cuius meminit Paulus diaconus de geſtis Longob. lib. 3. c. 12. Scripſit eius vitam Barthol. Tridentinus. De Genuino & Albino ſimul Petrus in catalo. lib. 3. c. 85. Fuit prior Epiſcopus Sabionẽſis, qui cum temporibus Longobardorũ in exilium pulſus eſſet, ibi mortuus eſt: corpus autem eius Brixinonem translatum eſſe, aſſociatumque S. Albino Epiſcopo Brixionenſi, idem auctor teſtatur.

xxiiij B Octauo Idus Februarij. Luna. 6

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
t u A B C D E f F G H M N P
25 26 27 28 29 1 2 3 2 3 4 5 6 7

CAEſareæ in Cappadocia natalis S. Dorotheæ [a] virginis & martyris, quæ ſub Sapricio illius prouinciæ Præſide primũ equulei extẽſione vexata, dehinc palmis diutiſſime cęſa, ad vltimũ capitali ſnĩa punita eſt: in cuius cõfeſſione Theophil⁹ quidã ſcholaſticus [b] ad Chriſti fidẽ cõuerſus, & mox equuleo acerrime tortus, nouiſſime gladio cæſus eſt. Eodẽ die SS. martyrũ Saturnini, [c] Theophili & Reuocatæ. Emeſſæ in pheni cia S. Siluani [d] Epi, q. cũ eidẽ eccleſiæ annis quadraginta præfuiſſet, ſub Maximino Imp. vna cũ duob. alijs obiect⁹ feris, mẽbratimque diſcerptus, martyrij palmã accepit. Aruernis in Gallia S. Antholiani [e] martyris. Eodẽ die SS. Eporum Vedaſti [f] & Amandi, [g] quorũ vita & mors plurimis miraculis extitit glorioſa: è quib. prior Atrebatenſiũ, alter vero Traiectenſium rexit eccleſiã. Bononiæ S. Guarini [h] Epiſcopi Cardinalis Pręneſtini, vitæ sãctitate cõſpicui.

DOrotheæ. a] De ipſa etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij: Beda addit Chriſtianã, ſeu Chriſtetam et Calliſtam martyres, quas, cum excidiſſent à fide, Dorotheæ monitis, audacioribus animis iterato certamine, igne fortiores inuentas, corona martyrij decorauit. Porro Dorotheæ res geſtas & ſociorum ſacer hymnus celebrat, qui extat in Breuiario Toletano: deſcribit etiam eius Acta Aldelmus libro de laude virginit. Thomas de Chempis de eadem martyre ſermonem habuit: Mombrit. inſuper to. 1. Recitat eius res geſtas item Sur. tom. 1. Aliam ab iſta Dorotheam fuiſſe conſtat eam, cuius Ruffinus meminit lib. 8. ſuæ paraphraſis ad Euſeb. c. 17. licet Euſebius ſcribens eius hiſtoriam lib. 8. c. 27. nomen non exprimat.

b Scholaſtici.] Qui dicti ſint Scholaſtici, habes ex Tacito lib. de orat. & alijs. Eo nomine nuncupati ſunt rhetores, & declamatores litium fictarum, qui deinde tranſirent ad tractandas veras. In eadem ſententia Plinius libro 4. epiſt. 3. ad Nepotem, vbi ait eoſdem à fictis litibus tranſire ad cauſas cẽtumuirales, quas in baſilicis orabant, ſpectante populo, de iiſdem eodem li. epiſt. 14. ad Maximum, & epiſt. 18. ad Mauricũ. Ante ipſum Seneca in lib. declamat. & libro controuer. Talis erat S. Hieronymus, dum adhuc iunior Romæ eſſet, vt ipſe teſtatur his verbis: *Aliquoties cũ adoleſcentulus Romæ controuerſias declamarem, & ad vera certamina fictis in litibus exercerer, currebã ad tribunalia iudicum,* &c. Hæc ipſe in comment. in epiſt. ad Galat. cap. 2. Scholaſtici etiam ipſi Aduocati dicti reperiuntur: ſic in Concil. Sardicen. cap. 13. & l. 2. C. de lucris aduoc. lib. 12. & l. 1. de concuſſion. aduocat. Cod. Theod. & Syneſ. epiſt. 1. & 2. ad Domitianum Scholaſt. Dicere ſcholaſtice, idem eſt quod rẽ aliquam rhetorice perttactare, ſic Gennad. de vir. illuſtr. in Saluiano, & Grego. in regiſtro lib. 7. epiſt. 63. Verum hodie ſcholaſtice dicere, idem eſt quod rẽ per controuerſiam diſputare: vnde & Theologi Scholaſtici illi ſunt dicti, qui res diuinas logice diſputãdo perquirunt; idq; non improprie, nam ſcholas pro controuerſijs, ſeu diſputationibus Cicero lib. 1. Tuſcul. vſurpaſſe videtur, cum ait: Dierũ quinque ſcholas (vt Græci appellant) in totidem libros contuli. Scholares autem etſi à ſcholis dicti ſint, non tamen ijdem qui Scholaſtici. dicebantur. n. ſcholæ cuiuſq; ordinis claſſes. Erant ſcholę militiæ caſtrenſis, & militiæ palatinæ, quarũ eſt frequens mentio in C. Theod. & (vt mittamus dicere de ſcholis ludi litterarij) erant & ſcholæ eccleſiaſticæ diuerſi ordinis, vt ſchola cantorum, cuius frequẽs eſt mentio apud veteres, qui agũt de diuinis officijs, ſchola notariorum, ſchola ſubdiaconorum, quarũ meminit S. Gregorius in regiſt. lib. 7. epiſt. 17. & aliæ diuerſorũ ordinum, à quibus & ſcholares dicti, non ſcholaſtici: ſicque intelligas locum illum in Actis martyrij S. Cypriani, in fine, cũ hæc habet: Inde cum cereis & ſcholaribus in area cuiuſdam Candidi procuratoris cum magno triumpho ſepultum eſt, &c. Scholares enim appellat auctor diuerſarum claſſium clericos.

c Saturnini & ſoc.] De his etiam vet. manuſcrip. atque recentiores.

d Siluani Epiſcopi.] Græci etiam de eodem Siluano agũt hac die in Menologio. Eius res geſtas habet Euſebius hiſt. lib. 8. c. 25. & lib. 9. cap. 5. & Niceph. libro 9. cap. 16. & 27. ex quibus cęteri.

e Antholiam.] De eodẽ Beda, Vſuar. & alij. De eius corporis inuentione Gregor. Turonen. de glor. mart. c. 65. & hiſt. Franc. lib. 1. c. 33. Acta tam ipſius, quam aliorum Martyrum Aruernenſium, ſcripta eſſe a ſancto Proiecto Epiſcopo Aruernẽſi, Molanus teſtatur: ea nõdũ vidi.

f Vedaſti.] Beda item ac cęteri. Huius egregia facinora ſcripſit Albinus Flaccus, quæ deſcripta habentur apud Sur. tom. 1. Miracula ipſius feruntur ſcripta ab Aimone. Fuit hic ordinatus Epiſcopus à S. Remigio Rhemenſi Epiſcopo anno Domini 542. Sedit vſq; ad annum 570.

570. quo ex hac vita migrauit, vt ſcribit Sigebert. in chron. Celebris eſt memoria monaſterij ſancti Vedaſti Atrebatenſis, multorum ſcriptorum monumentis conſignata.

g Amandi.] De eo etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac cæteri. Huius vitæ Acta (vt auctor eſt Sigeber. de vir. illuſtr. cap. 106.) ſcripſit metro Milo monachus monaſterij S. Amandi, ſcientia clarus, ſed non apparent: extant autem eadem ſoluta oratione, quæ eidem Miloni tribuuntur, habet ea Sur. tom. 1. hac die. Plura de eodē ſcripta ſunt à Nothgero Epiſcopo Leodienſi in vita ſancti Lādoaldi, quam recitat Sur. tom. 2. die 19. Martij. ibi de acceſſu eius ad ſanctum Martinum Romanum Pontif. & alijs pluribus: item de eo in vita S. Bauonis apud Surium to. 5. Oct. 1. in Actis ſancti Gisleni, ibi de eius obitu, & de viſione tunc oſtenſa ſanctæ Aldegundi. De eadem apud eumdem Surium tom. 5. die nona Octobris. Sigebertus in chron. cum natum ſcribit anno Domini 571. obijſſe vero anno 661. nonageſimum ſuæ ætatis annum agentem. De eo Trithem. item de vir. illuſtr ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 4. & lib. 4. cap. 135. & Molanus in indic. ſanctorum Belgij. Ad hunc Amandum extat ſancti Martini Papæ epiſtola, quam inuenies tomo 2. Conciliorum.

h Guarini Epiſ.] De eo tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Vitam eius ſcripſit Auguſtinus Ticinenſis, quæ extat apud Surium. to. 7. vbi legitur, eum eſſe creatum Epiſcopum Preneſtinum à Lucio Secundo Romano Pontifice.

xxiij C Septimo Idus Februarij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

ROmualdi [a] abbatis monachorum Camaldulenſium Patris, cuius dies natalis agitur tertiodecimo Kale. Iulij. Auguſtę in Britānnia natalis B. Auguli [b] Epiſcopi, qui ætatis curſum per martyrium explens, æterna præmia ſuſcipere meruit. In Phrygia S. Adauci [c] martyris, qui ex Italia genere clarus, & omni fere dignitatum gradu ab Imperatoribus honoratus, dum adhuc Quęſtoris officio fungeretur, martyrij corona pro fidei defenſione dignatus eſt. Item plurimorum SS. [d] martyrū vrbis vnius ciuium quorum dux erat idem Adaucus; qui cum omnes Chriſtiani eſſent, & conſtanter in fidei confeſſione perſiſterēt, à Maximino Imperatore igne conſumpti ſunt. Heracleæ S. Theodori [e] ductoris militum, qui Licinio imperante, poſt multa tormēta truncatus capite, victor migrauit in cœlum. In Aegypto S. Moyſis [f] Epiſcopi venerabilis, qui primum in Eremo vitam ſolitariam duxit; deinde petente Mauuia Regina Sarracenorum, Epiſcopus factus, gētem illam ferociſſimam magna ex parte ad fidem conuertit, & glorioſus meritis quieuit in pace. Lucæ in Tuſcia depoſitio S. Richardi [g] Regis Anglorū. Bononiæ S. Iulianæ [h] viduæ.

FE-

ROmualdi [a] abb.] Eius feſtum Clemens VIII. Pōtifex Max. duplicis officij ritu hac die celebrari præcepit, qua ipſius corpus Fabrianum oppidum in Piceno translatum, ibi honorifice conditum fuit in eccleſia S.Blaſij ordinis Camaldulenſis, vbi magna veneratione pie colitur. Vide quæ infra de eodem ſancto notantur 19. Iunij.

b Auguli Epiſc.] De eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vvandelbertus, & Petrus in catal. li.3.c.105. Quo autem tempore paſſus ſit, hactenus mihi obſcurum.

c Adauci.] Fuit hic genere Italus apud Imperatorem inter primos adnumeratus, paſſuſque eſt anno octauo perſecutionis Diocletiani Imperatoris. Scribit eius res geſtas Euſeb. hiſt. lib.8. cap.23. ex quo Niceph. lib.7. ca.10. qui eum Adauctum appellat.

d Plurimorū ſanctorum martyrum.] Eorumdem certamen deſcribit Euſeb. li. 8.c.23. & Niceph. lib.5.c.10. Horum meminit Lactant. lib.5.ca.11. dum Gentilibus ſuam ipſorum exprobrat ſæuitiam, atque: Vnus in Phrygia vniuerſum populum cum ipſo pariter conuenticulo concremauit, &c.

e Theodori duct.] Græci etiam de ipſo agunt hac die in Menologio, feſtūque diē celebrant, vt conſtat ex Nouel. conſtit. Emmanuelis Imp. quam habes apud Theod. Balſ. in Nomoc. Photij tit.7. ca.1. Alius eſt item Theodorus, qui ad differentiam huius, cognomento dictus eſt Tyro, de quo pluribus acturi ſumus ad diem 9. Nouembr. Ob nominis tamen conuenientiam alter pro altero acceptus aliquando reperitur. Huius res geſtas ab Agaro quodam, qui ſpectaculo præſens fuit, conſcriptas recitat hac die Metaphraſtes, quas retulit Lipoma. in to.5. & Surius in to 1.

f Moyſis Epiſcopi.] De eodem Beda, ac cæteri Latinorum. Proſecuti ſunt autē res geſtas ipſius in primis. Rufin. hiſt. lib.2.c.6. Socrat. lib.4. ca.29. Sozom. hiſt. lib.6.c.38. Theodoretus lib.4. ca.2. Huius Moyſis alumni fuerunt Chriſtiani illi, qui ſub eadem Mauuia Regina Conſtantinopolitanam ciuitatem poſt Valentis Imp. interitum à Gothis obſeſſam, quaſi diuinitus miſſi, liberauere, vt ſcribit Socrat. hiſt. lib.5.c.1. & Sozom. lib.7. cap.1. Fuit & alius Moyſes anachoreta, Aethiops dictus, de quo Græci in Menologio 28. Auguſti.

g Richardi Regis.] Huius res geſtas deſcripſit Sur. to.1. hac die Vixit temporibus Zachariæ Papæ, qui ſedere cœpit anno Domini 741.

h Iulianæ.] De eadem tabulæ eccleſiæ Bononien. Iulianam viduam laudib. cumulat S. Ambroſius in exhortatio. ad virgines; ſed illa (vt apparet) Florētiæ nobiliſſima fœmina claruit, quæ erexit illic illuſtrem baſilicam, quam S. Ambroſius dedicauit, locupletauitq; ſacris reliquijs S. Agricolæ martyris, quas Bononiā ſecum tulerat. Floruit iiſdem fere temporibus Iuliana Romana clariſſima femina, filia S. Probæ, & mater S. Demetriadis ex illuſtri Aniciorum familia, ipſaque non minus ſanctorum Patrum præconio cōmendata; laudat enim eam S. Hieronymus ſcribens ad Demetriadem epiſto.8. Innocentius Roman. Pont. ad eamdem epiſt.13. S. Auguſt. epiſt.43. & 179. ac denique Ioannes Chryſoſt. ſcribens ad eam ipſam epiſto.169. qua legatos à ſe Romā ad Innocentium Papam miſſos commendat. Dicta eſt hæc Tyrannia, Anicia, Iuliana, vxor Q. Clodij Hermogeniani Olybrij V.C. vt produnt antiquæ inſcriptiones marmoribus inciſæ. quas deſcripſimus in Annalibus Eccleſ. Eiuſdem familiæ, & nominis claruit Conſtantinopoli Iuliana, inſigni pietate mulier, temporibus Iuſtini ſenioris Imp. cuius habemus manuſcrip. epiſtol. ad Hermiſdam Roman. Pont. quam etiam intexuimus in Annalib. Eccleſ.

xxj D Sexto Idus Februarij. Luna. g

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ROme SS.martyrum Pauli,[a] Lucij,& Cyriaci. In Armenia Minori natalis SS.martyrũ Dionyſij,[b] Aemiliani, & Sebaſtiani. Alexãdriæ paſſio ſanctæ * Cointhæ[c] martyris,tpe Decij Imper.quam Pagani correptã,ad idola perducentes,adorare cogebãt;quod cũ illa execrãs recuſaret,pedes eius vinculis innectẽtes,& eã p plateas ciuitatis trahẽtes,horrẽdo ſupplicio diſcerpſerũt,Conſtantinopoli natalis SS. martyrũ monachorũ[d] monaſterij Dij,[e] qui ob defenſionẽ fidei Catholicæ,cũ ferrẽt litteras S.Felicis Papę aduerſus Acaciũ diriſſime cæſi ſunt. In Perſide cõmemoratio[f] SS.martyrum, qui ſub Cabade Rege Perſarũ ob Chriſtianã fidẽ diuerſis ſupplicijs necati ſunt. Papiæ S.Iuuentij[g] Epiſcopi,qui ſtrenue in Euangelio laborauit. Mediolani depoſitio S.Honorati[h] Epiſcopi & cõfeſſoris. Virodunii in Gallia S.Pauli[i] Epiſcopi,miraculorum gloria illuſtris.

* Quintæ.

FEBRVARII 8.

PAuli & ſoc.] [a] Reſtituuntur ijdem ex ſæpius citato vet. manuſcripto Martyrologio monaſterij S.Cyriaci. Vbi cum nec tempus, quo paſſi ſunt hi,vel alij,qui ibidem habẽtur martyres,exprimatur; quis mirari nõ debet: nam S. Gregorius Papa ad Eulogiũ ſcribens epiſt.29.lib.7.indict.1.dum de Romano Martyrologio,quod vſui erat,meminit,ait,nomina,loca,& diem paſſionis in eo poſita haberi;de tempore autem nihil teſtatur.

b Dionyſij & ſoc.] Agunt de his hac item die Vſuardus, Ado, Vuãdelbertus, conſentiuntque vet.manuſcrip.

c Cointhæ,alias Quintæ.] De eodem Beda hac die,ac cæteri Latinorum. Scribit certamen eius Dionyſius Alexandrinus ad Fabium Epiſcopum Antiochenũ, apud Euſeb.hiſt.lib.6.ca.34. Nicephorus ex eodem auctore lib.5.c 30.

d Martyrum monachorum.] De his Nicephorus hiſt.li.16.c.17.in fine ex Baſilio Cilice. Extant Felicis Papæ litteræ de Anathemate Acacij Epiſcopi Cõſtantinopolitani poſt legationem Vitalis & Miſſeni Epiſcoporum miſſam Conſtantinopolim, quas dicti sãcti martyres vulgauere, quam ob cauſam ſubiere martyrium.Erant hi monaſterij Acemetarum; quorum, illis calamitoſiſſimis temporibus quibus Alexandrina, Antiochena,& Cõſtantinopolitana, ac demum fere omnes Orientis eccleſiæ deſciuerunt à Catholica vnitate, ſincera fides & zelus enituit. Incipit epiſtola Felicis Papæ ad Acaciũ: Multarum tranſgreſſionum reperiris obnoxius,&c.data V.Kalend.Auguſti. Venantio V.C.Conſule, eſt annus à Chriſto (ſecundum Faſtos Onuphrij)484.quo & prædicti forti occubuere martyrio,quod dictas litteras per totum Defenſorem allatas publicare, & eidem Acacio mira con-

cōſtantia atque arte porrigere non ſint veriti. at pluribus de his in Annalibus Eccleſiaſt.egimus.

e Monaſterij Dij.] Fuit Diuus nomine Archimandrita ſanctitate celebris, cuius diem natalem Græci celebrant 19. Iulij, vt conſtat ex eorum Menologio: huiuſque nomine appellatum eſt monaſterium Dij, de quo agitur. Sicq; illum locum intelligas Hieroſol.Synodi Act.1. vbi mentio habetur de atrio Dijtico: ſicut enim monaſterium, ita & atrium ab eodem ſic eſt nuncupatum.

f *Sanctorum martyrum.*] De his etiã Georgius Cedren. anno 22. Anaſtaſij Imp. qui ait: Perſecutus eſt Cabades, qui fuit Rex Sarracenorum, aliquãdo Chriſtianos: tunq; ingens in eis virtus miraculorum effulſit: nam cum quoſdam vncis gladijs concidiſſet, illi nihiloſecius poſtea ambulauerunt. Hæc ipſe. De his Niceph.hiſto.lib.16.cap.36.in fine & hiſto. Miſcel.ex Theophane lib.15. Addit. Nicephorus eumdem Regem poſt hæc fauiſſe Chriſtianis.

g Iuuentij.] Confunditur Iuuentius & Euentius aliquando. Agitur de Iuuentio iterũ pridie Idus Septembris. Accepi ex literis eccleſiæ Ticinenſis, ante annos quinque fuiſſe iuuentum Euentii venerandum corpus cũ huiuſmodi inſcriptione: Hic Iacet Clarus Miraculis Euetius. Opinatus ſum aliquãdo, Euentium aliũ eſſe à Iuuentio, amboſq; Epiſcopos Ticinenſes, diuerſiſque temporibus claruiſſe; & quem dicunt Euentium, vixiſſe tẽporibus Theodoſii Imp. Reperitur.n. Euentius ſubſcriptus epiſtolæ Synodicæ S. Ambroſii de damnatione hæreſis Iouiniani ad Siricium Papam libro 1.epiſt.9. edit. Rom. quem & illũ eſſe exiſtimaui, qui in Concilio Aquileienſi mẽdoſe ſcriptus reperitur, Euentius Epiſcopus Citinenſis: vt reſtituendus textus eſſet, Ticinenſis. Sed qm̃ in recentiori editione S. Amb. Romæ facta, Cenetenſis pro Citinenſi poſitũ habetur, amplius nõ laboro.

h Honorati Epiſcopi.] Tabulæ Mediolanenſes nuper diligentia viri eruditi Galeſini reſtitutæ de eodem agunt: meminit eiuſdem Honorati Paulus diacol. de geſtis Longob.lib.2.cap.12.

i Pauli Epiſcopi.] Huius Acta in primis Bertharius mira breuitate ſcripſit: alia ſuperaddita habet Sur.to.1. hac die. ſummatim verò Trithem. de virt.illuſtr. ord.ſancti Benedicti lib.3.c.258. Claruit temporibus Dagoberti Regis Francorũ: ordinatuſque eſt Virdunenſis Epiſcopus anno Domini 621. recenſeturque 13. eius ſedis Antiſtes, vt Democh.de ſacr.Miſſ. ex tab.eccleſ.Virdunen.teſtatur.

9 Quarto Idus Februarij. Luna. E xiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10

ALexandriæ natalis ſanctæ Apolloniæ [a] virginis, cui perſecutores tempore Decij dentes omnes primum excuſſerunt: deinde conſtructo ac ſuccenſo rogo, cum comminarentur viuam ſe eam incenſuros, niſi cum eis impia verba proferret illa paululum intra ſemetipſam deliberans, repente ſe de manibus impiorum proripuit, & in ignem quem parauerant, maiori ſancti Spiritus flamma intus accenſa, ſponte proſiluit, ita vt perterrerentur etiam ipſi crudelitatis auctores, quod

promptior inuenta eſſet ad mortem fœmina, quam perſecutor ad pœnam. Romæ paſsio ſanctorum martyrum [b] Alexandri, & aliorũ trigintaocto coronatorum. Soli in Cypro ſanctorum martyrum Ammonij [c] & Alexandri. Antiochiæ ſancti Nicephori [d] martyris, qui ſub Valeriano Imperatore capite cæſus, martyrij coronam accepit. In Africa in caſtello Lemelenſi ſanctorum martyrũ Primi [e] & Donati diaconorum, qui cum altare in eccleſia tutarentur, à Donatiſtis occiſi ſunt. In monaſterio Fontanella ſancti Ansberti [f] Rotomagenſis Epiſcopi. Canuſij in Apulia ſancti Sabini [g] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 9.

Apolloniæ. [a]] De eadem hac itẽ die Beda, Vſuardus, Ado, ac Latinorũ cæteri. Egregium certamen eius ſcribit Dionyſius Alex. in epiſ. ad Fabium Epiſcopum Antiochenum, apud Euſebium lib. 6. c. 44. & Niceph. lib. 5. cap. 30. Baptiſta Mantuan. eiuſdẽ agonem egregio carmine cecinit.

b Alexandri & ſoc.] Reſtituuntur ijdem ex vet. cod. manuſcr. monaſterij S. Cyriaci.

c Ammonij & Alexandri.] Agunt de ijſdẽ Beda, Vſuardus, & alij omnes hac die, cõſentiuntq; vet. manuſcr. Licet alia, Ægyptus loco Cypri ponant, & alia habeant Soli, loco Sueſſi, eſtq; mea ſententia verior lectio. Soli dicta eſt ciuitas in Cypro de qua Strabo lib. 14. & alij.

d Nicephori.] Græci etiam de eodem in Menologio hac die. extant res geſtæ eius à Metaphr. deſcriptæ, quas Lipom. retulit in tom. 5. & Sur. tom. 1.

e Primi & Donati.] De his martyribus, locoq; vbi paſſi fuerũt, Optatus Mileuitanus libro 2. contra Parmenianum ſcribit, aitque: Cum altare defenderent diaconi Catholici, tegulis plurimi cruentati ſunt, duo occiſi ſunt, Primus filius Ianuarij, & Donatus filius Nini, vrgentibus & præſentibus coepiſcopis veſtris ſuperius memoratis, &c. Innumera fere fuit multitudo Catholicorum in Africa, quam abſtulit furor Donatiſtarum, & rabies Circumcellionum: de quibus ſæpiſſime Auguſtinus meminit, eoſq; vt martyres honore dignos monſtrat epiſt. 158. ad Marcellin. Erat etiam Carthagine illuſtris martyr, Prima dicta, in cuius honorem Iuſtinianus Impe. nobilem erexit baſilicam, cuius meminit Procop. libr. 6. de ædific. Iuſtiniani Imp.

f Ansberti epiſco.] Huius vitam ſcripſit Anſgardus monachus, quam deſcripſit Sur. tom. 1. hac die. Plura de ipſo in vita S. Audoeni eius prædeceſſoris ſcribit Odo diaconus, quam recitat Sur. to. 1. die 24. Auguſti: vbi cum dicit cap. 19. S. Audoenum ex hac vita migraſſe anno à Chriſto Domino 677. ſatis poteſt intelligi quo tempore eius ſucceſſor Ansbertus ſedere cœperit; nam (vt habent Acta ipſius) mox in locũ Audoeni ſubrogatus eſt: aſſentiuntur ijs ea quæ ſcribit Odo, dum narrat, anno Domini 682. Indictione 10. Ansbertum in Epiſcopatu egiſſe annum 5. Obijt autem anno Domini ſexcenteſimo nonageſimoquinto, vt eadem Acta teſtãtur. De eodem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 4. c. 52. Molan. in indic. SS. Belg. Petrus in catal. lib. 3. c. 108. & alij. Ex prædictis corrigendus eſt Sigeb. in chron. dum ait, prædeceſſorem Ansberti Audoenum ex hac vita migraſſe anno Domini 690. Adſcribitur Ansbertus eius ciuitatis Epiſcopus vigeſimusſecundus in tabulis Democh.

g Sabini epiſcopi.] Agit pluribus de

Sabino Epiſcopo Canuſino S. Gregor. Papa lib. 2. dialog. c. 15. & lib. 3. c. 5. Porro integra Acta eius habemus i antiquo manuſcr. codic. noſtræ bibliothecæ, ac in fine eorum plura ſubduntur miracula ab eo facta poſt obitum. Eſt vitæ exordium: Voluntati tuæ, ſumme Pontif. &c. Habetur ibidē eum ſediſſe annis quinquaginta duobus, atque hac die ex hac vita migraſſe. Conſentiunt his quæ de longæua ætate eius ibidem leguntur, ea quæ ſcribit San. Gregorius, cum ait, eumdem ob longum ſenium, oculorum lumine orbatum eſſe. Fuit quidem non tantum vitæ ſanctitate ſpectatiſſimus, ac barbaris ipſis hoſtibus reuerendus, ſed in obeundis muneribus Eccleſiaſticis vigilātiſſimus: ſiquidem functus eſt legatione Apoſtolica Conſtantinopoli aduerſus Anthimū hæreticum Patriarcham Conſtantinopolitanum, poſt Conſulatum Beliſarij Indic. 14. anno Domini 536. vt apparet ex Actione 1. Quintæ œcumenicæ Synodi. Mentio habetur de eodem S. Sabino in Actis S. Placidi martyris, quæ ſcripta à Gordiano feruntur.

10 Quinto Idus Februarij. Luna. F xix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROmæ SS. martyrum Zotici,[a] Irenæi, Hyacinthi, & Amantij. Ibidem via Lauicana[b] ſanctorum decem militum[c] martyrum. Item Romæ via Appia S. Soteris[d] virginis & martyris, quæ (vt ſcribit S. Ambroſius) nobili genere nata, parentum Conſulatus & præfecturas ob Chriſtū contempſit; iuſſaq; immolare, non acquieſcens, grauiter & diutiſſime alapis cæſa eſt: & cum cætera quoque pœnarum genera viciſſet, percuſſa gladio, lęta migrauit ad ſponſum. In Campania ſancti Siluiani[e] Epi & confeſſoris. In Stabulo Rhodis[f] in territorio * Senenſi ſancti Gulielmi[g] eremitæ. Apud montem Caſſinum ſanctę Scholaſticę[h] virginis, ſororis ſancti Benedicti abbatis, qui eius animam inſtar columbæ migrantem è corpore in cœlum aſcendere vidit. In pago Rothomagenſi ſanctæ Auſtrebertæ[i] virginis, miraculis celebris.

* Pariſienſi.

FEBRVARII 10.

ZOtici & ſoc.[a]] Agit de iiſdem Vſuardus, Ado, & alij. Non quidē ſub Decio paſſi ſunt, vt nonnulli perperā opinantur, habemus etenim in noſtra bibliotheca eorū Acta peruetuſta, in quibus martyrio coronati dicuntur ſub Hadriano Imper. & Licinio, alias Iunio conſulari, in fundo Capreoli, via Lauicana, decimo ab Vrbe lapide. In Auentino in vinea Capranicorum, e regione horto rum Farneſiorum, ſupereſt adhuc ædes in memoriam S. Zotici erecta, in cuius parietibus, more maiorum, eius martyrij hiſto-

hiſtoria depicta cernitur: adeſt & Confeſſio, vbi aliquando ſancti martyris corpus aſſeruatum fuiſſe conijci poteſt.

b Via Lauicana, alias Labicana] Incipiebat (vt auctor eſt Strabo) via Labicana à porta Eſquilina, ex qua etiam & via Præneſtina: illa enim Labicos, hæc autem Præneſte ducebat. Extra portam Eſquilinam de ſontibus olim ſupplicia ſumi conſueuiſſe, auctor eſt Tacitus lib. 2. Annal. cum ait: In P. Martium Conſules extra portam Eſquilinam, cum claſſicum canere iuſſiſſent, more priſco aduertere. Et Suetonius in Claudio c. 25. hæc ipſa: Ciuitatem Romanam vſurpantes in campo Eſquilino ſecuri percuſſit. Ad hæc alludit Horatius 5. epod. cum ait: [Poſt inſepulta membra deferent lupi, & Eſquilini alites.] Notat illic Porphyrio, in regione aggeris extra portam Eſquilinam ſolita fuiſſe pauperum corpora côburi, vel proijci. De eadem re Cicero orat. pro Cluentio hæc ait: Extra portam Eſquilinam in arenarias quaſdam perductus occiditur. Cæl. Rhodi. antiq. lect. libro 10. cap. 17. tum ex Varrone, tum ex alijs demonſtrat, extra portam Eſquilinam fuiſſe publicum locum, quem dicebant Puticulos: quoniam illic eſſent ſepulchra, in quæ plebeiorum cadauera inferebantur: Sic dicti Puticuli, vel Puticulæ (vt idem Varro auctor eſt) quod putreſcebant ibi cadauera proiecta. Feſtus item agit de puticulis, vetuſtiſſimumque genus eſſe ait ſepulturæ in puteis fieri ſolitum. Extant eiuſmodi ſepulchrorum ſpecies in arenarijs cryptis cœmeteriorum extra Vrbem poſitis. Sed non omnes in puticulis ſepeliebantur: nam Martialis lib. 1. epigrammatum ad Alcinam de puero defuncto.

Labicana leui cæſpite velat humus.

Lege autem duodecim tabul. intra Vrbē mortuos ſepeliri vetitum erat. Cic. lib. 2. de legibus & l. 3. ff. de ſepul. violat. Licet olim in domo ſua quiſque ſepeliretur, vt teſtatur Iſid. orig. lib. 15. cap. 11. Eam autem legem duodecim tab. de non ſepeliendo mortuum intra Vrbem, contrario vſu pene abolitam reſtituit Theodoricus Rex Italiæ. Eſt c. 111. At ea omnia iura Leo Imp. nouel. Conſt. 53. irrita prorſus reddidit. Quod autem pertinet ad viam Labicanam, de qua agimus; complures martyres extra portam Eſquilinā, more maiorum, cum paſſi eſſent; eorum corpora à Chriſtianis ſublata inferebantur in cœmeterium, quod ea via erat nobile, ſanctorum Marcellini & Petri nomine dedicatum. Verum ea omnia intra eamdem portam Eſquilinam, in vicum, ad Vrſum pileatum dictum, in cœmeterium, quod ſancti Anaſtaſij Papæ nomine appellatum eſt, putantur illata; qui locus hodie dicitur Sancta Bibiana. Panuin. de cœmet. 22.

c Decem militū.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij: paſſi iidem dicuntur via Lauicana.

d Soteris.] De ea Beda ad diem 6. Februar. Vſuard. autem & Ado hac die: ſed quod habent paſſam in Oriente, mendum irrepſiſſe, certum eſt. Vetus illud exemplum Martyrologij monaſt. S. Cyriaci ſic habet: Romæ via Appia paſsio S. Soteris virginis: aſſentitur huic lectioni antiquū Martyrologium Caſsinenſe, & alia: roboranturq; hæc auctoritate S. Ambroſij, qui dum de ea agit in exhortatione ad virgines prope finem, et lib. 3. de virg. Romanam fuiſſe genere, ortamque parentib. Conſularibus, nec alibi quam Romæ paſſam eſſe ſignificat. Quod autem ſpectat ad tempus martyrij, in Actis S. Pancratij martyris, quæ deſcribit Sur. tom. 3. die xij. Maij. hæc verba ſequuntur: Eodem tempore paſſa eſt ſacratiſsima virgo Soteris nobilis genere orta, Diocletiano ix. & Maximiano viij. Conſſ. vt manifeſtum eſt. Hęc ibi. Eſt is annus à Chriſto Domino ſecundum Faſtos Onuphrij 304. Quod autem ſpectat ad nomen ipſum Soteris; ipſum inditum complurib. Romanis fœminis, cognoſcere potes ex antiquis inſcriptionibus ab Ado editis lib. de orthograph. rat. pagina 350. 366. & alijs locis. Erat cœmeterium nomine ſanctæ Soteris quod reſtaurauit Stephanus Papa II. vt auctor eſt Anaſtaſius in Actis eiuſdem Stephani Papæ. habemus ea apud nos manuſcripta. Corpus autem eiuſdem S. Soteris tranſlatum eſt à Sergio

gio

gio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt docet vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita.

e Siluiani Epiſc.] Agit de eodem Beda hac die. Varia lectio reperitur in manuſcrip. dum alia Siluianum, Siluanum, ſiue Siluinum alia habet. Quod autem hic fuiſſe ponatur Epiſcopus in Campania, nec cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus declaret: in re ambigua quid dicamus, non habemus: niſi quod inuenimus claruiſſe temporibus Symmachi Papæ Siluianum, ſiue Siluinum Epiſcopum Veliternum, qui interfuit Romanis Concilijs, tunc aduerſus ſchiſmaticos habitis. Sciendum preterea, quod licet ea ciuitas in Volcis ponatur ab antiquis, vt Liu. lib. 2. & Diony. lib. 7. & alijs: obtinuit tamen loquendi vſus, vt eadẽ prouincia & campania diceretur: probant hæc Acta Synodica Romani Concilij ſub Agathone in quibus ſubſcriptus reperitur Placẽtius Epiſcopus Veliternus prouinciæ Campaniæ. Extat ea Synodus deſcripta in Actione quarta Sextę Synodi œcumenicę, id & de pleriſque aliis accidit.

f In Stabulo Rhodis in territorio Senenſi.] Error irrepſerat, vt pro Senenſi, Pariſienſe territorium in nonnullis codicibus ſcriptũ haberetur. Porro ex Actis euſdẽ S. Guilielmi, quæ fideliſſime ſcripta ſunt à Theobaldo Epiſcopo, prædictus error manifeſtus apparet, dum deſcribuntur finitima loca. Idem. n. auctor cap. 18. & 21. cum agit de eius vltimo aduentu in Tuſciam, meminit de Silua Liuallia, de Caſtellione, Caſtro Burianenſi, Monte Petritio, & Stabulo Rhodis, quod hodie dicitur Malauallis, poſita in agro Senẽſi; quo in loco extat vetus memoria eiuſdem ſancti, nimirum eccleſia, ac monaſterium; ibiq; venerabile ſepulchrum eiuſdem habetur, vbi ſacrum corpus eius conditũ fuit licet pars eius tranſlata fuerit Caſtellionem, quod à prædicto loco tribus milliaribus diſtat, ibique condita in Eccleſia S. Ioannis Baptiſtæ. Hæc accepimus fida relatione, atque certa atteſtatione religioſorum fratrum Auguſtinianorum, qui prædicto monaſterio in Stabulo Rhodis poſito præſunt, eadem nobis ſuggerente optimo & erudito viro Reu. D. F. Auguſtino Fiuizano Apoſtolicæ Sedis Sacriſta.

g Guilielmi.] Hic ille, quem ſpirantem minarum & cædis, tanquam alterũ Saulum in diſcipulos Domini Catholica vnitate coniunctos, & ſæuo ſchiſmate perturbantem Eccleſiam S. Bernardus abbas Clarauallenſis ad Eccleſiæ coniunctionem reduxit, induxitque ad ſæculi contemptũ, & Chriſti humilitatem amplectendam, prout conſtat ex Bernard. abb. Bonæuallis in vita S. Bernardi. Eius autem res geſtas locupletius proſecutus eſt Theobaldus Epiſcopus, quas exſcripſit Sur. tom. 1. Scripſit eaſdem Albertus eius diſcipulus, quas & Cornelius Grapheus carmine cecinit. Migrauit ex hac vita anno Domini 1156. ſepultus (vt dictum eſt) in Stabulo Rhodis, in agro Senenſi.

h Scholaſticæ.] De eadem etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijque omnes. Huius Acta ſcripſit S. Gregor. Papa lib. 2. dialog. c. 33. & 34. Extat apud Bedam tom. 7. ſerm. de S. Scholaſtica, carmenq; additum in laudem eius: quæ quidem alterius eſſe auctoris reperimus in noſtra bibliotheca in antiquis manuſcrip. nimirum Bertharij abbatis Caſsinenſis. Confirmat hoc ipſum Petrus diac. bibliothe. Caſſin. lib. de vir. illuſt. monaſterij Caſſinen. capit. 12. vbi agens de S. Berthario, ſcripſiſſe eum dicit homiliam de ſancta Scholaſtica: teſtatur idem auctor c. 34. S. Brunum Epiſcopum Signienſem de eadem ſcripſiſſe ſermonem. Aldelmus Epiſcopus etiam tam ſoluta oratione, quam carmine laudauit ſanctam Scholaſticam lib. de virginit.

i Auſtrebertæ.] Vſuardus item de ea agit hac die. Habentur eius vitæ Acta, quæ refert Sur. tom. 1. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annũ Domini 640. Errare autem conuincitur Petrus in catal. lib. 3. cap. 111. dum putat hanc ſororem fuiſſe Anſberti Epiſcopi, vt eius Acta plane demonſtrant.

xviij G Tertio Idus Kal. Februarij. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12

IN Africa natalis SS. martyrum [a] Saturnini Presbyteri, Datiui, Felicis, Ampelii, & ſociorum, qui conueniẽtes ad Dominicum ex more celebrandum in perſecutione Diocletiani a militibus comprehẽſi, ſub Anolino Proconſule paſſi ſunt. In Numidia commemoratio plurimorum [b] SS. martyrũ, qui in eadẽ perſecutione comprehenſi, cũ iuxta Imp. edictũ diuinas ſcripturas tradere noluiſsẽt, grauiſſimis excruciati ſupplicijs, occiſi ſunt. Hadrianopoli SS. martyrum Lucij [c] Epiſc. & ſociorum eius: qui ſub Coſtãtio ab Arrianis multa perpeſſus, in vinculis martyriũ conſummauit: cęteri vero nobiliores ciuiũ, cũ Arrianos in Sardicenſi Conc. tunc dãnatos recipere noluiſſent, a Philagrio Comite capitalẽ ſñiam exceperunt. Lugduni S. Deſiderij [d] Epiſcopi Viennenſis, & mart. Rauennæ S. Caloceri [e] Epiſcopi, & Confeſſ. Mediolani S. Lazari [f] Epiſcopi. Capuæ S. Caſtrenſis [g] Epiſcopi. In caſtro Natoniẽſi S. Seuerini [h] abbatis monaſterij Agaunenſis, cuius precibus cultor Dei Rex Clodoueus a diutina infirmitate liberatus eſt. In Aegypto S. Ionę [i] monachi virtutib. clari.

FEBRVARII 11.

SAturnini & ſoc.[a]] De his nõ tantum vetus Rom. Martyrolog. ſed & alia pleraq; manuſcripta agunt hac die; Viuardus autem iuxta ritum Eccleſię Africanæ agit die ſequenti. Horum autẽ oĩum martyrum Acta, prout excepta sũt a Notarijs, & relata in Procõſularia geſta integra habẽtur. Deſcripſit ea Sur. to. 1. hac die. Porro ſciendum eſt, hac illa ipſa eſſe, quorum S. Auguſt. meminit in geſtis cũ Donatiſtis in breuic. collat. diei 3. capitulo 17. his verbis: Geſta martyrum, quibus oſtendebatur tempus perſecutionis, Conſulibus facta ſunt Diocleriano nouies, & Maximiano octies, pridie Idus Februarij, &c. Et paulo poſt: Sicut in geſtis martyrum monſtrabatur, qui confitebantur in paſſionibus ſuis, ſe Collectam ac Dominicum egiſſe, &c. Si quis autem hæc, & alia quæ ibidem ſanctus Auguſtinus ſcribit, attente legat, conferatque cum prædictis martyrum Actis, eadem omnino eſſe conſpiciet. Hæc autem Acta Donatiſtæ in ea collatione certam ob cauſam, quæ ibi expreſſa eſt, produxerũt, & quidem germana & vera, ita vt Catholici Epiſcopi nihil exciperent. Scito tamen eadem poſtea ab ijſdem Donatiſtis additione, & appendice eſſe deprauata, mentientibus ea de Menſurio Epiſcopo Carthaginenſi, quæ hactenus ibi in fine leguntur. Intelliges autem calumnias Donatiſtarum de Menſurio laudatiſſimo Epiſcopo Carthaginenſi, ſi conſulas ea

quæ

quæ de eodem ſcribit Optatus Mileuitanus libro primo, contra Parmenianum, & quæ Auguſtinus in Breuic. diei 3.ca. 13.& de vnico baptiſ.contra Petil.ca.16. Tu interea, lector,ea Acta martyrū germana, atque ſincera percurras inoffenſo pede, ea, inquam, quæ de quæſtionibus publicis excepta ſunt à notarijs:cetera autem,quæ prope finem de Menſurio alijſque habentur, vt commentum Donatiſtarum euita.

b Commemoratio plurim.] Hos ipſos martyres abſque dubio ſignare S.Aug.videtur *in geſtis* cum Donatiſtis,in breuic. *collat.diei* tertiæ,c.13.cum ait: Recitantur *etiam* ſcripta Secundini Tigiſitani ad eumdem Menſurium pacifice data: vbi ipſe narrauit,in Numidia perſecutores quid egerint: & qui comprehenſi ſcripturas ſanctas tradere nolentes, & multa mala paſſi, & grauiſſimis ſupplicijs excruciati, & occiſi ſunt. eoſque honorandos pro martyrij ſui merito commendauit,&c.Hæc Auguſt.

c Lucij Epiſcopi & ſoc.]Horum nobiliſſimum certamen pro fide Catholica exantlatum deſcriptum inuenies à S. Athanaſio in epiſt.ad ſolitariam vitam agētes col.459.meritoque tanto auctore, tanta martyrum conſtantia meruit monumentis perpetuis commendari.

d Deſiderij Epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus,Ado, & alij Lugduni ſcias poni, non quod fuerit Epiſcopus Lugdunenſis,ſed quia apud Lugdunum *occiſus eſt, vt hic* optime notat Ado.Agit *de eodem Beda* 23. Maij,qua die martyrio occubuit: nam hac die Viennam in ſuam ſedem priſtinam venerandum corpus eius translatum eſt. Hic iubetur occidi iuſſu Brunſchildis Reginæ Francorū: cauſam iniquiſſimam narrat Ado eiuſdē ſedis Epiſcopus in chron. anno Domini 583. Recenſet eius exilium Sigebertus in *chron.*anno 608. necem vero anno 612. *Vixit* temporibus S.Gregorij Papæ, qui ad *eum ſæ*pius dediſſe litteras reperitur, quæ *haben*tur in regiſt.lib.5.epiſt.54.lib. 7.epiſtola 116. lib.9. epiſtola 48. & libro 12.epiſtola 5.De eodem præterea fit mētio in Actis ſancti Columbani Abbatis, vbi c.26.de exilio,& nece eius agitur.

e Caloceri Epiſcopi.] De eodē tabulę Rauennates,quæ tradunt hunc fuiſſe diſcipulum S.Apollinaris,eoque abſente,illam eccleſiam adminiſtraſſe, deinde poſt alios quintum ordine ſubrogatum,ac demum temporibus Antonini Pij quieuiſſe in pace. Rub.hiſt.Rauen.lib.1. eadem apud Sur.to.7.

f Lazari Epiſcopi.]De eo item tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. Extat de eodem egregium epigramma ab Ennodio Ticinenſi Epiſcopo in laudem eius conſcriptum.

g Caſtrenſis Epiſcopi.] De eodem tabulæ eius eccleſiæ. Extant eius Acta, quorum eſt exordium, Textus ſacræ hiſtoriæ edocet,&c.Sunt ibi nonnulla, quę cenſura indigent. Vide quæ notauimus inferius ad Kalend.Septembris. In Priſco S.Caſtrenſis venerandum corpus extat in metropolitana eccleſia Montis regalis in Sicilia, vbi & hi verſus inſcripti ſunt.

Conſeruat naturas, & dæmonis eripit ira,
Quem prius obſeſſo de corpore fecit abire.

Eſt in eadem ciuitate antiqua eccleſia ſub eiuſdem ſancti inuocatione, aliaque ibidem extant eiuſdem vetera monumēta. Petrus diaconus in lib.de vir.Illuſtr. monaſt.Caſſinen.c.6. teſtatur Laurentiū monachum Caſſinenſem ſcripſiſſe verſibus vitam S.Caſtrenſis Epiſcopi.

h Seuerini abbatis.] Vſuardus de eodem hac die. Scripſit eius res geſtas Fauſtus eius diſcipulus, quas in compēdium redactas edidit Sur.to.1. De eodem Trithem.de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib.3.ca. 257.Petrus in catal.lib.3.c.115.

i Ionæ abb.]Cuius Acta deſcripta inuenies,in vita ſancti Paconij abbat.apud Lipom.to.6. Græci de Iona abbate agūt in Menologio die 21.Septembris. Sed diuerſus omnino hic eſt ab illo: nam Sabaita illi dictus, quod in Palæſtina in monaſterio S. Sabæ exercuit vitam monaſticam: hic autem Aegyptius, quod in Aegypto vixit ſub diſciplina ſancti Pachomij.

Pridie

xvij A Pridie Idus Februarij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13

BArcinonæ in Hiſpania S. Eulaliæ [a] virginis, quæ tẽpore Diocletiani Imperatoris equuleum, vngulas, flãmaſq; perpeſſa, demum cruci affixa, glorioſam martyrij coronam accepit. In Africa S. Damiani [b] militis & martyris Carthagine SS. martyrum Modeſti [c] & Iuliani. Apud Beneuentũ S. Modeſti [d] Leuitæ & martyris. Alexandriæ SS Modeſti [e] & Ammonij infantum. Antiochiæ S. Meletij [f] Epiſcopi, qui pro fide Catholica ſæpe exilium paſſus, demum Conſtantinopoli migrauit ad Dominum: cuius virtutes S. Ioannes Chryſoſtomus & Gregorius Niſſenus ſummis laudibus celebrarunt. Conſtantinopoli ſancti Antonij [g] Epiſcopi tempore Leonis Sixti Imperatoris. Veronæ ſancti Gaudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 12.

EVlaliæ.[a]] Beda, Vſuard. Ado, & alij de eadẽ hac die. Duæ eiuſdem nominis traduntur Eulalie in Hiſpania clariſſimæ virgines, eædemq, martyres, ac ijſdem perſecutionis temporibus paſſæ, ſub vno eodemq; Præſide Datiano, imperantibus Diocletiano & Maximiano, ſed diuerſis locis ac diebus, diſpariq; pœnarum genere, prout earundem diuerſa Acta ſignificant. Hæc etenim, de qua agimus, Barcinone cruci affixa, nobile certamen exegit. Illa autem Emeritæ igni tradita martyrij coronam accepit, cuius agonem Prudentius in Periſteph. egregio carmine cecinit. De vtraq; illud æque legitur, ad inſtar columbæ animã viſam è corpore egredientem, cęlum conſcendere. Huius, de qua agimus, Acta ſacro hymno in Breuiario Toletano S. Iſidori inuenimus celebrata. de hac eadẽ Eulalia Barcinonenſi ſanctus Eulogius meminit in memor. ſanct. li. 1. Flos ſanct. Hiſp. plurib. & Theſaur. concion. tom. 2.

b Damiani.] De eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado conſentiuntq; vet. manuſc.

c Modeſti & Iuliani.] Reſtituti ſunt ijdem ex prædicto antiquo exemplari.

d Modeſti Leuitæ.] Petrus diaconus Caſſinen. in lib. de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. c. 21. teſtatur vitam S. Modeſti ſcriptam eſſe ab Alberico eiuſdem monaſterij diacono.

e Modeſti & Ammonij.] Vſuardus ac cæteri omnes agunt de ijſdem. Tot ſanctorum eiuſdem nominis ſub vna die coaceruationem ea de cauſa maioribus aliquãdo factam animaduertimus, quod natalis alicuius martyris dies incertus eſſet; vt eſt exemplum de Columba Cordubenſi, cuius quamdiu natalis dies latuit, eadem die qua agitur ſolemnitas Columbę Senonen. eius commemoratio celebrari conſueuit, vt ſuo loco dicetur inferius.

f Meletij Epiſcopi.] Græci etiam de Meletio agunt in Menologio hac die. Encomium ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Meletio, quod hic citatur, habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. quod germanum

eſſe

eſſe, nouit Synodus Nicæna ſecunda, in cuius Actione quarta ex eo fragmentum recitatur. Extat etiã egregia oratio Gregorij Nyſſeni dicta Conſtantinopoli in conuentu patrum, in eius funere. Eumdem S. Gregorius Nazianzenus mirifice laudat in carmine de vita ſua, agitque de eius aduentu Conſtantinopolim, de obitu, funere, & reductione corporis Antiochiam; alludenſque ad nomen eius, hac ait his iambicis:

Qui erat reapſe quod audiebat nomine.
Mores habebat atq; nomen melleũ, &c.

Sequitur recenſere egregios labores eius pro Catholica fide exantlatos. Obijt idẽ Conſtantinopoli poſt œcumenicam Synodum celebratam, cui ſubſcripſit. De eius item obitu, atque translatione tunc Antiochiam facta agit Socrat. lib. 5. ca. 8. & 9. & Sozom. lib. 7. cap. 10. Illud autem hoc loco neceſſario admonendum duximus, ne de eius ſanctitate dubitatio aliqua vel ſuſpicio poſſit oriri, eo quod ſederit in ſchiſmate aduerſus Paulinũ Epiſcopum Antiochenum; cum præſertim, conſulente Hieronymo Damaſum epiſ. 57. & 58. cui potius inhærere deberet, Meletio, Paulinove, an Vitali, quem ſibi delegerant Apollinariſtæ Epiſcopum Antiochenum; de Paulino reſpondiſſe Damaſum, certum ſit, eo quod ab eo idem Hieronymus ordinatus eſt presbyter. Sed ſciendum eſt, conſtare S. Baſilij teſtimonio, S. Damaſum (vt accidere ſolet) falſis quibuſdam religionibus fuiſſe deceptum: quem excuſans, hæc ait idem Baſilius: Non admiror iſtud: quidam enim ignorant ea, quæ in iſtis partibus fiunt: quidam autem etſi videantur ſcire, certando magis quam veritatem dicendo, eis referunt: & illos quidem nihil mirum eſt ignorare veritatem, aut occultare cauſam, propter quam adſcribendum Paulino perductus eſt Beatiſſimus Epiſcopus Athanaſius, &c. Hęc & alia S. Baſilius de cauſa adiudicata Paulino à Romano Pontifice, cuius ſententiam ſecutus Athanaſius eidem plus detulit. Extat hęc Baſilij epiſtola ad Terentium, quam in edit. Nutiana inuenies pag. 764. Quicquid ſit, conſtat etiam inter Meletium & Paulinum fuiſſe tranſactum, (vt ſcribit Socrates lib. 5. c. 5. Sozomenus lib. 7. capit. 3.) ac ita in vnitate totius Eccleſiæ abſoluta Synodo œcumenica, in Domino quieuiſſe.

g Antonij Epiſc.] Scripſit eius res geſtas Nicephorus philoſophus, quas retulit Sur. in to. 1. De eius electione & obitu agit ẽt in compendio. Migrauit è vita anno à Chriſto Dño nongenteſimo primo.

h Gaudentij Epiſcopi.] De eodem tabulæ eccleſiæ Veronenſis illuſtratæ commentario R. D. Auguſtini Valerii eius ſedis Epiſcopi S. Rom. Eccleſ. Card. vbi de eo pag. 7. & 39.

13 Idus Februarij. Luna. B xvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ANtiochiæ natalis S. Agabi [a] Prophetæ, de quo B. Lucas in Actibus Apoſtolicis ſcribit. Rauennæ ſanctarum Fuſcę [b] virginis & Mauræ nutricis eius, quæ Decio imperante multa ſub Quinctiano Præſide perpeſſæ demũ gladio transfixæ, martyrium cõſummarunt. Melitinæ in Armenia S. Polyeucti [c] martyris, qui in perſecutione eiuſdem Decij multa paſſus, martyrij coronam adeptus eſt. Lugduni Iuliani martyris. [d] Tuderti S. Benigni [e] martyris. Romæ S. Gregorij [f] Papæ Secundi,

qui

qui Leonis Iſaurici impietati acerrime reſtitit, & S. Bonifaciū ad prædicandum Euangelium in Germania miſit. Andegaui depoſitio S. Lucinij [g] Epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri. Lugduni S. Stephani [h] Epiſcopi & confeſſoris. Reate S. Stephani [i] abbatis, miræ patientiæ viri: in cuius tranſitu (vt refert B. Gregorius Papa) ſancti Angeli, cæteris etiam videntibus, adfuerunt.

FEBRVARII 13.

AGabi [a].] De quo Act. Apoſt. capitul. 11. & 21. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

b Fuſcæ & Mauræ.] Agitur de his etiam hac die in tabulis eccleſiæ Rauen. quarum martyrii Acta ſummatim collecta recitat Petrus in catal. lib. 3. cap. 119. & Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. in fine. Eadem apud Sur. tom. 7.

c Polyeucti.] De eodem hac die Beda, Vſuar. & alii, Græci autem in Menologio 9. Ianuarii: porro ex Actis eius quæ Metaphraſtes deſcripſit, quæ habet Lipo. to. 5. & Sur to. 1. martyrio occubuiſſe 10. Ianuarii conſtat. hic fortaſſe translatio celebratur. Mentio habetur de eo in Actis S. Euthymii, quem eius martyris repromiſſione procreatum ſcribit Cyrillus monachus. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis ſcribit Gregorius Turon. de gloria martyrum c. 103. Meminit eiuſdem & in hiſt. lib. 7. c. 6.

d Iuliani.] De eodem vet. manuſcript. & monumenta eccle. Lugdunen. quæ citat Galeſin. in Martyrologio.

e Benigni.] De eo ſūt vetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ vidimus, impartita nobis à Reuer. D. Angelo Cæſio eius ciuitatis Epiſcopo, quibus etiam teſtatum habetur eius martyris corpus religioſe aſſeruatum haberi in monaſterio monialium, quod dicitur de Melitiis.

f Gregorii Secundi.] Beda, Ado, & alii de eodē hac die. De rebus geſtis eius aduerſus Leonem Iſauricum, de quibus hic agitur, inter alia multa, ſatis eſſe poteſt hic recenſere teſtimonium Hadriani Ro. Pont. in epiſ. ad Carolum Magnum de imaginibus, his verbis: Dominus Gregorius Papa Secundus iunior, vna cū ſeptuagintanouem ſanctiſſimis Epiſcopis ante Confeſſionem beati Petri Apoſtolorum principis præſidens, vna ſimul multorum ſanctorum Patrū teſtimonia roborantes, venerari ac adorare ſacras imagines conſueuerunt, &c. Inferius itē plura de eodē id generis. Extat inſuper eiuſdem epiſtola de cultu ſanctarum imaginum ad Germanum Epiſcopum Cōſtantinopolitanum, quæ recitata habetur in Act. 4. Niceni ſecundi Concilii. De rebus geſtis eius cū S. Bonifacio Epiſcopo Moguntino, cuius hic etiam mētio habetur, inuenire eſt in Actis eiuſdem Bonifacij, quæ habet Sur. to. 3. die 5. Iunij. Cætera aūt de Gregorio fuſius egimus in Annal. Eccl. quæ per ſingulos annos digeſſimus.

g Lucinij, alias Licinij.] De eodē hac die Vſuardus. Andegaui cū hic ponatur, ſcias nō fuiſſe Epiſcopū Andegauenſem; ſed (vt ſcribit Greg. Turon. li. 2. Frāc. hiſt. c. 39.) patria Andegauēſis, præfuit Eccleſiæ Turon. Idē Greg. lib. 10. c. 31. vbi texit catalogum Turonēſium Epiſcoporū, recenſet eum nonum ordine, eiuſq; res geſtas paucis perſtringit. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, atq; vndecimo ſuæ ſedis anno ex hac vita migrauit, vt idem ſcribit vbi ſupra lib. 2. c. 43.

h Stephani Epiſ.] Agit de eodem Beda hac die, ſucceſſit hic S. Ruſtico, recenſeturque vigeſimusſextus vel ſeptimus Lugdunenſis eccleſiæ Epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas Democh. de ſactiſi. Miſſæ deſcripſit.

i Stephani Abb.] Agit de ipſo S. Greg. Papa lib. 4. dialog. c. 19. & hom. in Euang. 35. vbi eundem virum valde ſanctum, & virtute patientiæ ſingularem appellat.

Sexto-

14 Sextodecimo Kal. Martij. Luna. C xv

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15

ROmæ via Flaminia natalis B. Valentini [a] presbyteri & martyris, qui poſt multa ſanitatũ & doctrinæ inſignia fuſtibus cæſus, & decollatus eſt ſub Claudio Cæſare. Item Romæ SS. martyrum Vitalis,[b] Feliculę, & Zenonis. Interamnæ S. Valentini [c] Epi & martyris, qui poſt diutinam cędem cuſtodiæ mancipatus, cum ſuperari nõ poſſet, mediæ noctis ſilentio eiectus de carcere, decollatus eſt iuſſu Placidi vrbis præfecti. Ibidem SS. Proculi,[d] Ephebi & Apollonij martyrum, qui cũ ad corpus S. Valentini vigilias agerent, iuſſu Leontij Conſularis comprehenſi, gladio cæſi ſunt. Alexandriæ SS. martyrum Baſſi,[e] Antonij, & Protolici, qui demerſi ſunt in mare. Item SS. martyrũ Cyrionis [f] presbyteri Baſiani lectoris, Agathonis exorciſtæ & Moyſis, qui omnes igne combuſti euolauerunt ad cęlum. Ibidem SS.[g] Dionyſij & Ammonij decollatorũ. Rauennæ S. Eleuchadij [h] Epi & confeſſoris. In Bithynia S. Auxentis [i] abbatis. Apud Surrẽtum S. Antonini [k] abbatis, qui è monaſterio Caſſinenſi a Longobardis deuaſtato in ſolitudinem eiuſdem vrbis ſecedens, ibidẽ ſanctitate celebris obdormiuit in Dño: cuius corpus multis quotidie miraculis, & præſertim in liberandis energumenis effulget.

FEBRVARII 14.

VAlentini.[a]] Beda itẽ, Vſuardus, Ado, & alij hac eadem die. Extant eius acta ac ſociorum. quæ Surius recitat tom.1. vnde & cæteri accepiſſe noſcuntur. Agitur de eodem in Sacramentario ſancti Gregorij Papę. In huius martyris honorem Theodorus Papa erexit eccleſiam via Flaminia, vt conſtat ex libro de Roman. Pontificibus in Theodoro.

b *Vitalis, Feliculę & Zenonis.*] De ijs etiam Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus. & alij eadem die.

c Valentini *Epiſc.*] De eo etiam Beda, Vſuardus, & alij. Habẽtur eius Acta, quę retulit Mombrit. in to.2. vit. ſanct. et Sur. to.1. Habemus eorundem vetuſtiora exẽplaria manuſc. in noſtra bibliothe. Paſſus hic videtur temporibus perſecutionis Gentilium Romanorum Imperatorum, vt eius Acta ſignificant. Porro de alio Valentino eiuſdem ciuitatis Epiſcopo meminit Petrus in catal. li.1. cap.15. qui (vt ait) vixit temporibus Iuſtini Imperatoris.

d Proculi & ſoc.] De iis etiam iidem qui ſupra auctores. Horũ paſſionis Acta intexta habentur cum rebus geſtis S. Valentini, quorum modo meminimus, licet in eis non vna eademque die cum eo paſſi habeãtur. Alius ab hoc eſſe videtur

procu-

Proculus Interamnenſis Epiſcopus, de quo infra ad xviij. Kal. Maij.

e Baſſi & ſoc.] De his item Beda hac die, Vſuardus, Ado & alij. Petrus in cat. lib. 3. cap. 124 alios plures addit, quorum & recenſet nomina.

f Cyrionis & ſoc.] De his oĩbus ijdem qui ſupra auctores agũt hac eadem die.

g Dionyſij & Ammonij.] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij, cõſentiuntque vet. manuſcr.

h Eleuchadij Epiſc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Rauennatis. Petrus Damiani in die natalis S. Eleuchadij ſermonem habuit, quem inuenies apud Sur. tom. 7. hac die. Fuit hic vnus ex diſcipulis S. Apollinaris, ab ipſo ad fidem conuerſus, de quo etiam Hier. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. vbi eum migraſſe ex hac vita ſcribit anno Domini 112.

i Auxentij abb.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Huius res geſtas pure germaneque conſcriptas habet Metaphraſtes hac die, ex quo Lipom. deſcripſit to. 5. & Sur. to. 1. Meminit eiuſdē Niceph. hiſt. lib. 14. c. 52. in fine. De eius tyrocinio ſcribit Sozom. hiſto. lib. 7. c. 21. in fine. Peruenit ætate vſq; ad Zenonem Imperatorem, vt eius Acta teſtantur.

K Antonini abb.] Plura de ipſo in monumentis eccleſiæ Surrentinæ, quibus tam eius res geſtæ, quam miracula poſt obitum facta intexuntur: edidit eadem Paulus Reg. migrauit ex hac vita (vt ferunt) anno Domini 625. Honorio Rom. Pont. Quæ autem noſtra ætate ad ſepulchrum eius admiranda fiunt, eademque crebrius iterantur, percepi non à quibuſuis narrata, ſed à ſinceriſſimis prudentiſſimiſq; ſacerdotibus, qui interfuerunt.

xiiij D Quintodecimo Kal. Martij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

BRixiæ natalis SS. martyrũ Fauſtini [a] & Iouitæ, qui ſub Hadriano Imperatore, poſt multa præclara pro Chriſti fide ſuſcepta certamina, victricem martyrij coronã acceperũt. Romę S. Cratonis [b] martyris, qui cũ vxore ſua & vniuerſa domo à B. Valentino Epõ baptizatus, non multo poſt vna cũ illis martyrio cõſummatus eſt. Interamnæ S. Agapis [c] virginis & martyris. Itẽ natalis SS. martyrũ Saturnini, [d] Caſtuli, Magni, & Lucij. Vaſione ĩ Gallijs S. Quindij [e] Epĩ, cuius mortẽ in cõſpectu Dñi pretioſã miracula crebra teſtãtur. Capuæ S. Decoroſi [f] Epĩ & cõfeſſoris. In prouincia Valerię S. Seueri [g] presbyteri, de quo B. Greg. ſcribit, qđ fuſius lacrimis defunctũ reuocauit ad vitã. Antiochiæ S. Ioſeph [h] diaconi. Aruernis S. Georgiæ [i] virginis.

FEBRVARII 15.

FAuſtini & Iouitæ. [a]] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, acceteri. Habentur eorum res geſtæ vberius enarratæ: edidit eas Mombrit. tom. 1. & Sur. tom. 1. Paſſi dicuntur ſub Imperatore Hadriano, ac coram ipſo: quod nos tunc accidiſſe putamus, cum ille anno ſecundo ſui Imperij, tertium gerens Conſulatum, ex Vrbe in Gallias profectus eſt, vt ſcribit Spar-

tianus

tianus in Hadriano. Agitur de iiſdem martyribus in Actis S. Marciani Epiſcopi Dertonenſis, quæ recitat Mombrit. to. 2. Non eſt quod mireris, ſi Hadrianus perrecturus in Gallias, ad carnificinas martyrum conſtiterit Brixiæ: cum ſemel enim monſtra illa ferinos animos imbuiſſent, auidiſſimi erant illorum ſpectaculorum, in quibus miſeri homines excogitatis artibus torquerentur. Sit tibi ſatis in exemplum, quę Sueton. ſcribit in Claudio ca. 34. cum ait: Tormenta quæſtionum, pœnaſq; parricidarum repræſentabat, exigebatq; corã. Cum ſpectare antiqui moris ſupplicium Tiburi concupiſſet; & delegatis ad palũ noxijs, carnifex deeſſet, accitum ab Vrbe, ad veſperam vſq; operiri perſeuerauit. Hæc Suetonius de Claudio, quo quidẽ longe moleſtior nobis fuit Hadrian⁹, de quo agitur.

b Cratonis.] Agunt de eodem iidem qui ſupra, Beda, ac cæteri. Eius Acta adnexa ſunt vitæ S. Valentini Epiſcopi Interamnenſis, à quo etiam ad fidem perductus & baptizatus fertur.

c Agapis.] De qua hac item die Beda, Vſuar. Vuandelbertus, & alij recentiores agunt.

d Saturnini & ſoc.] Beda hic agit de Saturnino & Caſtulo: cæteri autem redditi ſunt ex prædicto Martyrologio manuſcripto.

e Quindij Epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, aſſentiunturq; vet. manuſcripti.

f Decoroſi Epiſc.] Claruit hic temporibus Agathonis Romani Pontificis, reperiturq; interfuiſſe ac ſubſcripſiſſe Romano Concilio ſub eodem Pontifice celebrato, anno à Chriſto nato 680. vt apparet ex eiuſdem Concilij Actis, quæ intexta habentur in Sexta Synodo Act. 4.

g Seueri presby.] Agit de eodem hac die Ado. Admiratur eius ſanctitatem S. Greg. lib. 1. dialog. cap. 12.

h Ioſeph diaconi.] Beda, Vſuardus, ac cæteri de eodem hac die, Graci autem 3. Aprilis, vt apparet ex eorum Menologio. Fuit hic ſacrorum hymnorum ſcriptor, qui temporibus Theophili Imp. ob cultum ſanctarum imaginum factus eſt confeſſor illuſtris. De eo egit Nicepho. lib. 21. cuius libri tantum habetur ſummarium.

i Georgiæ virg.] De ea ſcribit Grego. Turonen. lib. de gloria confeſſ. c. 34.

16 Quartodecimo Kal. Martij. Luna. E xiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

NAtalis beati Oneſimi,[a] de quo S. Paulus Apoſtolus ad Philemonem ſcribit; quem etiam poſt S. Timotheum Epheſiorum Epũm ordinauit, prædicationiſq; verbum illi commiſit: Hic vinctus Romam perductus, ac pro fide Chriſti lapidatus, primo ibidem ſepultus fuit; inde ad locũ vbi Epiſcopus fuerat ordinatus, corpus eius delatum eſt. Cumis in Campania Tranſlatio S. Iulianæ[b] virginis & martyris, quę Nicomediæ ſub Maximiano Imp. primum a patre ſuo Africano grauiter cæſa, deinde ab Euilaſio Præfecto, cui nubere recuſarat, varie cruciata, & poſtmodum in carcerem detruſa, vbi palam cum diabolo conflixit; demum flammas ignium, & ollam[c] feruentem ſuperans,

perans, capitis decollatione martyrium cõſummauit. In Aegypto ſancti Iuliani [d] martyris, cum alijs quinque millibus, Cæſareæ in Palæſtina SS. martyrum Aegyptiorum Eliæ, [e] Hieremiæ, Eſaiæ, Samuelis, & Danielis, qui cum ſpontaneæ miniſtraſſent confeſſoribus in Cilicia ad metalla dãnatis, inde reuertentes, comprehẽſi, & a Firmiliano Præſide ſub Maximiano Imp. ſęuiſsime torti gladio demum percuſsi ſunt. Poſt quos S. Porphyrius [f] Pãphili martyris famulus, & S. Seleucus [g] Cappadox, qui iteratis certaminib. ſæpe vicerant, rurſus cruciati, alter incendio, gladio alter martyrij coronam acceperunt. Brixiæ S. Fauſtini [h] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 16.

Oneſimi.[a]] De eodem Beda, Vſuardus, & alij oẽs. Græci autem pridie huius diei in Menologio. Laudatur egregie ab Apoſtolo ſcribẽte ad Philemonem. S. Ignatius epiſt. 14. ad Epheſios eumdem præclaro elogio commendat, meminitq; eiuſdem in epiſt. 12. ad Antiochenos. Habẽtur eius Acta, quę ex veteribus monumentis Metaph. in lucem prodidit, & Lip. recitat to. 5. Sur. aũt to. 1. Paſſus reperitur ſub Traiano Imp. & Tertullo Vrbis præfecto. Niceph. lib. 3. c. 11. prorſus conuincitur errare, dum ſcribit eum ſub Domitiano cõſummaſſe martyrium. Si enim conſtat poſt S. Ignatium fuiſſe ſuperſtitem, certumque habẽtur, eumdem Ignatium anno Traiani Imper. vndecimo martyrio coronatum, quonam pacto effici poteſt, vt ſub Domitiano Oneſimus martyrio occubuerit? Errat plane in Oneſimo, ſicut & in Diony. Areopagita, de quo ſuo loco inferius. Vixit iiſdem fere temporibus Oneſimus Epiſc. Byzantinus, tertius ordine de quo Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 8. c. 6. Alius adhuc extitit eius nominis Epiſcopus Sueſſionenſis ſanctitate celebris, cuius meminit Molanus in Indic. ſanctorum Belg. cuius natalis agitur 13. Maij.

b Iulianæ] Beda item, ac cæteri Latinorum hac die, Gręci autem in Menologio die 21. Decembris. Extant eius Acta apud Metaphraſtem, ex quo Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Habemus eadem in vet. cod. manuſcr. e Græco Latine reddita a Petro quodam, qui ea ad Petrum Neap. Epm direxit, vt docet eius præfatio. Ponitur ibidẽ paſſa ann. a Chriſto nato 290. De reliquijs eius meminit S. Gregorius Papa in epiſt. ad Fortunatum Epiſcopũ Neapolita. 84. & 85. lib. 7. ſub eius dięceſi enim ſanctæ martyris corpus quieſcebat.

c Ollam feruentẽ.] De huiuſmodi genere tormẽti mentio habetur li. 2. Mach. c. 7. Recenſet Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. ollã æneam inter exquiſita tormẽta, quã & his verbis deſcribit: Carnificũ manibus ollæ æneæ imponitur (hoc pœnali ſupplicio nomẽ eſt) pręlo gyrato, ſanctũ caput ad genua pellitur, ſicq; corpore deorſum redacto, pugil in eã quã diximus ollã miſerrime detruditur. Hæc ibi, ex verſione Eraſmi, quẽ aliũ ab eo qui cõmuniori vſu habetur manibus, textũ nactũ eſſe putãdum, niſi eũ turpiter ſæpius hallucinatũ, immo impudenter ex animi ſententia mutaſſe verba velimus affirmare, cum Græcus textus ſe aliter habeat.

d Iuliani.] De eodem iidem qui ſupra Latinorum auctores; at Græci in Menologio de ipſo agunt die 21. Iunii, vbi & breui compendio certamen eius deſcribunt paſſumq; eſſe in perſecutione Diocletiani, ſub Marciano Præſide, eumdemq; à S. Ioanne Chryſoſtomo celebri oratione laudatum, ibidem teſtantur. Fuit clarus itẽ in Aegypto Iulianus Epiſcopus Alexandrinus, qui primo anno

Com-

Commodi Imp. ſedere cepit, de quo Euſeb.hiſt.lib.5.cap.9. & alij.

c Heliæ, Hieremiæ & ſoc.] Scripſit horum certamen Euſeb. hiſt.lib.8.ca.22. Hi etenim, vt ad Chriſtum cõuerſi ſunt, profana ſibi indita à parentibus nomina reſpuentes ſanctorum Prophetarum ſibi imponi nomina cupierunt. Scribit Dionyſius Alexandrinus, peculiare olim fuiſſe nuper cõtrouerſis ad fidem, vt Apoſtolorum, aliorumq; ſanctorũ, quorum fidẽ eſſent amplexi, etiã ſibi nomina ſumerẽt. Apud Euſe.li.7.c 20. In eandẽ ſentẽtiam plura *diſſerit* S. Ioannes Chryſoſt. hom. 21. *in* Geneſ. multiſq; inculcat, non *nomina* Gentilium & auorũ eſſe filijs imponenda, ſed ſanctorum, qui virtutibus effulſerunt, & Dei amicitia digni fuerũt.

f Ad metalla damnatis.] Differẽtiam ponit Iureconſultus l.aut damnum.ff.de pœn. Inter damnatos ad metalla, & ad opus metalli. grauioribus enim premebantur vinculis, qui ad metalla damnati erant. De ærumnis Chriſtianorum, qui ea pena damnati eſſent, habes egregiam epiſtolam Cypriani 77. ad Nemeſianũ, Felicem, & collegas Epiſcopos. Damnabantur Chriſtiani ẽt ad alia opera publica, vt ad fodiendam arenam, ad lapidicinas, & *alia*, vt eorum Acta teſtantur. Illa tantum pœna immunes fuiſſe videntur, quæ dicebatur, ad ludum, de qua Vlpianus l.aut damnum.§. qui ad ludum.ff.de pęnis: & Paul.lib.5.ſentent.tit.17. & l.2. de abolit Cod. Theod. Id enim accidiſſe arbitror, non humanitate Gẽtilium, ſed potius verecũdia Chriſtianorum, vt qui mallent duriora quæque ſupplicia perpeti, quam inter gladiatores ferarum venatores, comœdos & tragœdos, pyrrhicharios & ſaltatores in theatro connumerari, nec ea agere, quæ vel ſpectare tantum Chriſtianis erant interdicta, vt Cyprian. de ſpectac. Cum alioqui ſicut feminas ad lenones, ita viros ad ludum eſſe damnatos, appareat ex Clemen.conſt.lib.5.c.1. vbi hæc verba: Si quis Chriſtianus propter nomen Chriſti & charitatem erga Deum ac fidem ab impijs ad ludos, aut ad beſtias, aut ad metallum fuerit damnatus, &c. Vetuit poſtmodum Valentinianus Imper. vllum Chriſtianorum ob quodvis facinoroſum delictum ad ludũ damnari, l.8.de pœn.Cod.Theod.

g Porphyrius.] Agit pluribus de eodẽ Euſeb.hiſt.lib.7.cap.20. alij inſuper ex eodem auctore eadem deſcripſerunt.

h Seleucus. Huius ante acta vitæ curſum Euſeb.lib.8.c.22. teſtatum reliquit.

i Fauſtini Epiſcopi.] Recenſetur is ſeptimus Brixianæ eccleſ. Epiſcopus. de eo & Galeſin.

17 Tertiodecimo Kal. Martij. Luna. F xij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROmæ paſsio S.Fauſtini,[a] quẽ alij quadragintaquatuor ſecuti sũt ad coronã. In Perſide natalis B.Polychronij [b] Epi Babylonis, qui in ꝑſecutione Decij, ore lapidib. cæſo, manibus extenſis, oculos ad cęlũ eleuans, emiſit ſpiritum. Concordiæ SS. martyrum Donati,[c] Secundiani, & Romuli cum alijs octogintaſex eiuſdem coronæ cõſortibus. Cęſareæ in Palæſtina S.Theoduli [d] ſenis, qui ex familia Præſidis Firmiliani, martyrum excitatus exemplo, cum Chriſtum cõſtanter confiteretur, cruci affixus, martyrij palmam nobili triũpho promeruit.

Ibidem S.Iuliani [c] Cappadocis, qui exoſculans necatorum martyrum corpora, vt Chriſtianus delatus, & ad Præſidem ductos, lento igne iuſſus eſt comburi. In pago Taruanenſi S.Siluini [f] Epiſcopi Toloſani. In Scotia S.Fintani [g] presbyteri & confeſſoris.

FEBRVARII 17.

Auſtini & ſoc.[a]] Reſtituti ſunt ijdem ex eodem exemplari vetuſtiſſimo, cuius ſæpius ante meminimus.

b Polychronij epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, ac ceteri. habentur eius Acta ante vitam S.Laurentij apud Sur. tom.4. die 10. Auguſti, ſed multũ ſane ambigua. Quod autem ad Decium ſpectat, conſtat quidẽ illum aduerſus barbaros prælijs difficillimis decertaſſe, vt ſcribit Aurelius Victor, Eutropius in Decio, et Paulus Oroſ. libro 7. capit. 21. & licet de Perſis nulla apud eos mẽtio habeatur, veriſimilis tamen eſt coniectura, Perſas bello laceſſiſſe, vexaſſeque; aduerſus quos etiam Valerianum ſucceſſorem, Imperij hæredem, infeliciter pugnaſſe cõſtat, vt Trebellius ſcribit in Valeriano. Satis liquet tempora Decij ſcriptorum inopia remanſiſſe obſcuriſſima: eaq; tantum de eo facta eſſe perſpicua, quæ de perſecutione ab ipſo in Chriſtianos excitata produnt Chriſtianorum ſcriptiones, & Acta ſanctorum martyrum. Fuit eiuſdem nominis S. Polychronius Epiſcopus Virdunenſis in Gallia, diſcipulus S. Lupi Trecenſis, de quo habetur mentio in Actis eiuſdem S. Lupi in fine, apud Sur. to.4. die 29. Iulij.

c Donati & ſoc.] Agit de iiſdem hac die Vſuardus, adſtipulanturque vet. manuſcript.

d Theoduli.] Euſebius, qui eius martyrium ſcribit lib.8. cap.22. paſſum refert anno ſeptimo perſecutionis Diocletiani & Maxim. Imp.

e Iuliani Cappadocis.] Idem auctor Euſebius eius certamen deſcribit lib 8. c. 22. eumdemque etiam perſecutionis anno ſeptimo martyrio coronatũ teſtatur.

f Exoſculans necatorum martyrum corpora.] Conſueuiſſe Chriſtianos oſculari ſacra martyrum vulnera, habes etiã ex Prudentio in Periſt. hym.5. de S.Vincentio his verſibus:

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oſculis.

Et in fine:

Per quam trementes properi
Exoſculamur lectulum

Admonit & Cõſtantinus Magnus Imp. labra cicatricibus ſanctorum martyrum. Theodoret. hiſt. lib.1. cap.11. Datum eſt crimini à Cæciliano diacono Carthaginenſi Lucillæ fœminæ apud Optatum, nõ quod os martyris ori admoueret, ſed quod importuno tempore, & os illud nõ eſſet martyris vindicati, hoc eſt, recepti. Optat. lib.1. contra Parmen. Deoſculationem pro adoratione poni in antiquis ſacris litteris, notatum habes à S.Hiero. ad Pammachium in apolog. aduerſus Rufin. Id ipſum fuiſſe in vſu apud Gentiles, ex Plinio & Apuleio obſeruat Cæl. Rho dig. lect. antiq. libro 10. cap.8. in fin. Apud Minucium Felicem in Octauio id expreſſum quoque habes his verbis: Cæcilius ſimulacro Serapidis denotato (vt vulgus ſuperſtitioſus ſolet) manum ori admonens, oſculum labijs preſſit. Hæc ille. Vide notata ibi in margine edit. Rom. anno Domini 1583. quibus adde quod Lucianus ſcribit libro de Sacrif. Adorare oſculo manuũ, eſſe ſacrificium pauperũ, & quid vltra offerant non habentium.

g Siluini Epiſc.] De eo etiam Vſuard. hac die. Eius Acta haberi teſtatur Molanus in indiculo SS. Belgij, vbi plura de ipſo; redditq; rationem, cur hunc Vſuar. appellet Epiſcopum Taruanẽſem, prout etiam à nonnullis eſt creditus, eo quod in Morinis miranda religione enituit, & virtute miraculorum claruit, apud quos etiam diem obijt, anno (vt ait) à Chriſto nato ſeptingenteſimo decimo quinto.

h Fintani presby.] Vſuardus item de eo hic agit, conſentiuntque manuſcript.

Duode-

18 Duodecimo Kal. Martij. Luna. G xj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

Hieroſolymis natalis B. Simeonis [a] Epi & martyris, qui filius Cleophæ, & propinquus Saluatoris ſecundū carnē fuiſſe traditur. Hic Hieroſolymorū Epiſcopus poſt Iacobum fratrem Dñi ordinatus, in perſecutione Traiani multis ſupplicijs affectus, martyrio cōſummatus eſt, omnibus qui aderant, & iudice ipſo mirantibus, vt centum viginti annorum ſenex crucis ſupplicium fortiter cōſtanterq; pertuliſſet. Apud Oſtia Tiberina SS. martyrum Maximi [b] & Claudij fratrum, & Præpedignę vxoris Claudij, cum duob. filijs Alexandro & Cutia: qui cū eſſent præclariſſimi generis, iubente Diocletiano, tēti ſunt, atq; in exilium deportati, deinde incendio cōcremati odoriferū martyrij ſacrificium Deo ipſi obtulerunt: quorum reliquiæ in flumen proiectæ, & a Chriſtianis perquiſitæ, iuxta eamdem ciuitatem ſepultæ ſunt. In Africa SS. martyrum Lucij [c] Siluani, Rutuli, Claſſici, Secundini, Fructuli, & Maximi. Conſtantinopoli S. Flauiani [d] Epi, qui cū fidem Catholicam Epheſi propugnaret, ab impij Dioſcori factione pugnis & calcibus percuſſus, atque in exilium actus, poſt triduum vitam finiuit. Toleti S. Helladij [e] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 18.

Simeonis Epiſc. [a] Beda, Vſuardus, ac cæteri Latinorum de eodem agūt hac die, Græci autem in Menologio 27. Aprilis, Eius martyrium ab Hegeſippo egregie conſcriptum Euſebius recitat lib. 3. c. 26. ex quo etiam cæteri complures eadē deſcripſere: eumdem conſobrinum Domini, natum ex Cleopha fratre Ioſeph, idē auctor affirmat lib 3 cap. 10. qui in chronico, tradit, eumdem conſummaſſe martyrium anno decimo Traiani Imp.

b Maximi, Claudij, & ſoc.] De his itē Beda Vſuardus, Ado, atque alij omnes. Habentur horum res geſtę iunctæ ſimul Actis S. Suſannę, apud Sur. tom 4. die 11. Auguſti: ex quibus & cæteri, qui de his ſcribunt, quos recenſere omittimus, accepiſſe noſcuntur.

c Lucij, & ſoc.] Hos omnes reſtituros ſcias ex eodem codice peruetuſto, cuius ſæpe meminimus: prætermiſſi ſunt alias fortaſſe, quod nec ciuitas vbi paſſi, nec tempus ibidem haberetur expreſſum.

d Flauiani Epiſcopi.] De eodē Græci agunt in Menologio hac die; vbi teſtantur Flauianum actum in exilium, & confectum ęrumnis obiiſſe, idq; ex ſententia Marcellini Comitis in chron. ſub Protogene & Aſterio Conſſ. vbi ait eum exulaſſe factione Dioſcori & Saturnini. Sed hæc quidem omnia repugnare videntur Actis ſacroſancti Conc. Calced. In Actione etenim prima & tertia Euſeb. Dori-

læi, & in Actione 4. Archimandritæ Catholici, oblato S. Synodo libello, conclamarunt aduerſus Dioſcorum, S. Flauianum factione Dioſcori necatum eſſe: id ipſum ẽt Liberatus diac. in breuia. hæreſ. Neſtor. & Eutych. exacte deſcribit c. 12. factumq. refert, antequã Epheſo receſſiſſent Epi. Id ẽt Euagrius Scholaſt. hiſtor. lib. 2. c. 2. Id deniq; Nicephorus (vt præter eam recentiores) plurib. teſtatur li. 14. cap. 47. Cæterum cõtigit vtrumq; eſſe verũ: nimirum Flauianum a Dioſcoro, vt aiunt, male habitum, ſicq; affectum cõtinuo miſſum eſſe in exilium, & tertia die vita functũ. Cõfirmantur hæc ex lib. manuſcrip. qui habetur in bibliotheca Vatic. num. 1855. in quo deſcriptæ habẽtur cõplures epiſtolæ Rom. Pont. vbi ineſt libellus incerti auctoris, ſed quem tñ ſui ſæculi res ſcripſiſſe conſtat, eſt eius exordium: Noſtro quidẽ ſæculo, ſed interuallo tpis Neſtorius & Eutyches, &c. In eo igitur hæc de Flauiano leguntur: Ducitur in exiliũ Flauianus, & apud Epypã, quæ eſt ciuitas Lydiæ, ſeu ſuperueniẽte, ſeu ingeſta morte, defunctus eſt. Hęc ibi de exitu Flauiani, dum duceretur in exiliũ. Eſt illa hæc ciuitas Lydiæ, quã Ptolomæus Hypepam vocat, & apud Pliniũ deprauate legitur Euippa, lib. 5. c. 29. Cõtigit obitus Flauiani ſub Cõſulatu Aſterij & Protogenis, menſe Auguſto, poſtq̃ Hilarius diac. legatus Apoſt. inde clam aufugiẽs, Romã redijt ad S. Leonem Papam. Ne quis ergo miretur, ſi idẽ Pontifex in litteris quas dedit ad Theodoſiũ, & Pulcheriã Auguſtos, & quas ẽt ad alios tertio Idus Octob. iiſdẽ Conſſ. dedit, nihil de Flauiani nece meminerit: nã, qđ poſt diſceſsũ Hilarij fuit factũ, ignorãs, putans adhuc viuere Flauianũ, ad eum ẽt eadem die ſcripſit epiſtolã. Celebratur hac die ſolẽnis translatio, qñ venerandũ corpus eius per Marcianũ Auguſtum, & S. Pulcheriã coniugem ſummo cũ honore Conſtantinopolim translatũ eſt, cuius translationis meminit S. Leo Papa in epiſto. 44. ad Marcianũ Auguſt. ſub Conſulatu Adelphij data: eſt is annus, ſecundũ Faſtos Onuphrij, a Chriſto nato 451. Ex quib. plane cõuincitur errare Nicephorus lib. 14. c. 49. dum eã translationem factã dicit ſub Theodoſio minore Imp. Extãt pterea de ea re litteræ S. Pulcherię ad S. Leonẽ Papam, q̃ recitantur in præambulis Concilij Chalcedon. Mirificis laudibus S. Flauianũ proſecuti ſunt Patres, ij pſertim qui Chalcedonẽ ad Conciliũ conuenerunt; vbi inter alia eius pconia, hæc in Actione 11. ſunt acclamata: Flauiano æterna memoria: ecce v tio, ecce veritas: Flauianus poſt mortẽ viuit, martyr p nobis exorat: Flauianus poſt mortem fidem expoſuit, &c. Accedat ad eius laudem conſtitutio Marciani Imp. quæ hr̃ in l. qm̃ C. de epiſco. & cleri. cuius de Flauiano promulgatæ ſanctionis habes integrum exemplar in Actione 3. eiuſdem Conc. Chalced. prope finem. Secundus Abel appellatur a Sebaſteno Epiſcopo in epiſto. ad Leonem Imp. Extãt tom. 2. Conc. recent. edit. De reſtituendo nomine eius in diptycha, & abolẽda memoria Eutychij, extat l. quoniam. C. de epiſcop. & cleric. Cæteras autem eius res geſtas tam ſynodicas, quam priuatas, intexuimus in Annal. Eccleſiaſticis, per annos ſingulos ſeruata temporũ ratione.

e Helladij Epiſcop.] Huius Acta ſummatim complexus eſt S. Ildefonſus in libro quem ſcripſit de vir. illuſtr. quem nacti in Vaticana bibliotheca, diligẽter exſcripſimus: at quoniam eumdem nondũ editum ſcimus, operę pretium viſum eſt, hic ea recitare, quæ de ſancto ſanctus ſuis ſcriptis teſtata reliquit his verbis: Helladius Epiſcop. poſt Auraſium ſedis eius adeptus eſt locũ: Hic cũ regiæ aulę illuſtriſſimus, publicarumq; rector exiſteret rerum, ſub ſæculari habitu votum monachi explebat & opus: nam ad monaſterium meum illud Agalienſe, cuius me ſuſceptio monachum tenuit (quod munere Dei, perenniſq; ac patentis ſanctitatis decore, & opinabile cunctis & palam eſt totis) cum ſæpe diſcurſantium negotiorum ductus itinere perueniret, remota clientum ſæculariſq; pompę decoris, adeo monachorũ peculiaritatibus inhærebat, vt turmis iunctis eorũ, ſtipularũ faſciculos ad clibanum deportaret. Cumq; inter decorem inſolentiamq; ſæ-

culi,

culi, ſolitudinis & amaret & ſectaretur arcana celeri fuga, relictis omnibus, quæ eſſe nouerat mundi, adijt ſanctum monaſterium, quod frequentauerat voto venit permanſurus optati voti vſu. Ibi factus monachus, pariter meritis, & ſtudijs ſanctis vitam monachorum debite rexit, & ſtatū monaſterij totius rei cōis diuitijs cumulauit. Ex hoc, feſſis pene ſenio artubus, ad Pontificatus apicem euocatur: & quia vocaretur victus pariter & inuitus, illic maiorū virtutū exempla, quam monachus, dedit: quia ſtatū mundi, quem cōtempſit virtute, magna perhibetur rexiſſe diſcretione, miſerationes eleemoſynarumq; copias tā largiter egenis contuliſſe probatur, ac ſi illius ſtomacho putares inopum, & artus pendere, & viſcera confoueri. Scribere renuit, quia quod ſcribendum erat, quotidianæ operationis pagina demonſtrauit. Me, ad monaſterium rediens memoratum, vltimo vitæ tempore Leuitam fecit: ſenex obijt, decem & octo annos ſacrum regimen tenuit, temporibus Siſibuti, Suntilani, & exordijs Siſenandi Regū. Beatus habitus fuit, & poſt beatam gloriā cæleſtis regni bona plenus ſenectute promeruit: Hactenus de S. Helladio S. Ildefonſus, qui mox ad eius ſucceſſorem Iuſtū calamum vertit. De eodem Rodori. Tolet. lib. 2. c. 17. & alij recentiores.

19 Vndecimo Kal. Martij. Luna. A x

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20

ROmę natalis S. Gabini [a] presbyteri & martyris, fratris B. Caij Papæ, q a Diocletiano diu in cuſtodia vinculis afflictus, pretioſa morte, cęli gaudia cōparauit. In Africa SS. martyrū Publij, [b] Iuliani, Marcelli, & aliorum. In Palæſtina cōmemoratio SS. monachorum, [c] & aliorum martyrū, qui a Sarracenis ſub duce Alemundaro ob fidem Chriſti ſæuiſſime cæſi ſunt Hieroſolymis S. Zambdæ [d] Epiſcopi. Solijs * S. Auxibij [e] Epiſcopi. Apud Beneuentum S. Barbati [f] Epiſcopi, qui ſanctitate celebris, Longobardos & eorum ducem ad Chriſtū conuertit. Mediolani S. Manſueti [g] Epiſcopi, & Confeſſoris.

*Solis

FEBRVARII 19.

GAbini, vel Gabinij [a]] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Iuncta ſunt eius Acta rebus geſtis Sanctæ Suſannæ, habet eas Surius to. 4. die 11. Auguſti. Paſſus eſt Diocletiano ſextum, & Conſtantio ſecundum Conſſ. vna cum Caio Papa ipſius germano, vt legitur in libro de Roman. Pontificibus. In prædictis autem rebus geſtis S. Suſannæ de domo Gabini in Eccleſiam conuerſa hæc legūtur. Caij Epiſcopi domus beati Gabini domui propinqua erat, atque ex illo tempore Chriſtianorum ſtatio deputata eſt in duabus ædibus vſque ad hodiernum diem. Factum eſt hoc Romæ in regione ſexta, apud vicum Mamuri, ante Salluſtij forū. Hæc ibi. Ex qua loci deſcriptione facile apparet, eam fuiſſe domum Gabini, quæ nunc dicitur Eccleſia S. Suſannæ, ac domum Caij Eccleſiam illi propinquam, cuius dumtaxat ſuperſunt veſtigia ex aduerſo poſita.

b Publij & ſoc.] Agit de his & Beda,

Vſuardus, & alij recentiores hac die.

c Sanctorum monachorum.] Iidem cæſi ſunt in Sarracenorũ incurſionibus, quarum mentio habetur in rebus geſtis S. Ioannis Silentiarij, quas refert Metaphraſtes die 13. Maij, itemque in vita S. Sabæ abb. apud eundem die 5. Decembris ac in Actis etiam ſancti Euthymij abb. quæ idẽ recitat die 20. Ianuarij. conſentiunt iidem, quæ habentur in Prato ſpirituali, c. 21. & 99. Vna eademq; perſecutio Sarracenorũ ſanctos monachos diuerſis in locis poſitos vexauit, diuerſiſque diebus occidit: vt nõ mireris, ſi inferius de monachis cęſis a Sarracenis ſæpe agatur. Scias autem ipſum Sarracenorũ principem Alemundarum ad Chriſti fidem tandem eſſe conuerſum, ut ſcribit Nicephor. hiſt. lib. 17. cap. 35. hiſtor. Miſcel. ex Theophane lib. 15. & alij.

d Zambdæ Epiſcopi.] De eo ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. c. vlt. in fine, Epiphanius in panar. hæreſ. 66. licet in mendoſo codice Baza legatur. De eo item Nicepho. Epiſcopus in chronol. de Epiſc. eccleſ. Hieroſ. & Niceph. Calliſt. libro ſexto capit. 34. Adſcribitur hic trigeſimusnonus eius ſedis Epiſcopus; ſucceſſit Hymenæo, seditque temporibus Diocletiani Imperatoris.

e Auxibij Epiſcopi.] Agunt de eodem Græci in Menolog. hac die. Eius Acta habet Metaphraſtes, quæ Lipom. retulit in to. 5. & Sur. to. 1. Fuit proximus Apoſtolorum temporibus; nam a S. Marco Euangeliſta baptizatus fertur.

f Barbati epiſcopi.] De eo vet. manuſcrip. & inter alia Martyrologium Caſſinenſe. Habemus eius Acta ſincere ſcripta: eſt eorum exordium: Sicut euidentiſſime, &c. Interfuit Synodo Romæ celebratæ tẽporibus Papę Agathonis, anno Domini 680. eidemque ſubſcripſit, prout eius Concilij Acta indicant, quæ inſerta ſunt in Actione quarta ſextæ Synodi œcumenicæ Conſtantinopolitanæ.

g Manſueti epiſcopi.] De eodem tabulę Mediolanenſis Eccleſiæ. Claruit idem temporibus Agathonis Rom. Pontificis; nam ipſe etiam interfuit præfatæ Synodo Romanæ, eidẽq; ſubſcripſit, vt eiuſdem Synodi indicãt Acta inſerta in Act. quarta ſextæ Synodi. Habemus manuſcriptam epiſtolam eruditiſſimam eiuſdem Manſueti Epiſcopi ad Conſtantinũ Imperatorẽ Conſtantinopolitanum, dignam tanto viro, tãtaq; ſedis Epiſcopo: incipit: Si apicẽ Imperialis faſtigij, &c.

ix B Decimo Kal. Martij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

TYri Phœnicia cõmemoratio beatorũ martyrũ,[a] quorũ numerũ ſolius Dei ſciẽtia colligit, qui ſub Diocletiano Imperatore a Veturio militũ magiſtro multis tormẽtorũ generibus ſibi inuicẽ ſuccedẽtibus occiſi ſunt; primo quidẽ flagris toto corpore dilaniati, inde diuerſis beſtiarũ generibus traditi, ſed ab illis diuina virtute nil læſi, poſt addita feritate ignis ac ferri, martyriũ cõſummarunt. Horũ glorioſam multitudinẽ ad victoriã incitabãt Tyrãnio,[b] Siluanus, Peleus, & Nilus epi, ac Zenobius presbyter, qui felici agone vna cũ illis martyrij palmã adepti sũt. In Cypro inſula SS. martyrũ Pothamij[c] & Nemeſij,

ſij,

ſij. Conſtantinopoli S. Eleutherij[d] Epi & martyris. In Perſide natalis S. Sadoth[e] Epiſcopi, & aliorum centum viginti octo, qui ſub Sapore Rege Perſarum, cum Solem adorare renuiſſent, crudeli nece præclaras ſibi coronas compararunt. Catanæ in Sicilia ſancti Leonis[f] Epiſcopi, qui virtutibus atque miraculis corruſcauit. Eodem die Sancti Eucherij[g] Epiſcopi Aurelianenſis, qui eo magis miraculis claruit, quod pluribus inuidiorum calumnijs fuit oppreſſus. Tornaci in Gallijs ſancti Eleutherij[h] Epi & confeſſoris.

FEBRVARII 20.

COmmemoratio beat. mart.[a]] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado & alij. Horum Acta ſũmatim cõplexus eſt Euſeb. lib. 8. c. 7. ex eodem Niceph. hiſt. li 7. ac cęteri.

b Tyrãnio, Siluanus, &c.] De his itẽ Euſeb. hiſt. li. 8. c. 25. & Niceph. li. 7. c. 16. De ſingulis agitur certis diebus natalis dies.

c Potamij & Nemeſij.] Beda item de his agit, additque Didymum; Vſuardus autem & Martyrius de duobus tantum.

d Eleutherij epi.] De eodẽ & Gręci ponitur hic octauus ordine Byzãtius Eps, ſeditq; annis ſeptẽ, vt tradit Niceph. eius ſedis Epiſc. in chro. De eo ẽt Niceph. Cal hiſt. li. 8. c. 6. Narrat idẽ auctor li. 15. c. 23. pauẽdũ iudiciũ eiuſdẽ ſcti aduerſus clericũ ĩpuriſſimũ, editũ tporib. S. Gẽnadij Epi Cõſtãtinopolitani, & Leonis Imp. indeq; penes nõnullos excõicatio S. Eleutherij in ore verſatur vſq; hodie. Licet potius ĩprecatio, q̃ excõicatio dici debeat.

e *Sadoth. & ſoc.*] Alibi, Sadhoc, vel Saduch, legitur. De ijdẽ Græci in Menologio hac die: Horũ omniũ Acta ex antiq̃s codicib. edidit Metaphraſtes: habet ea Lipom. to. 5. & Surius to. 1. Paſſi ſunt hi ſub Sapore Rege Perſarũ, qui uixit tẽporib. Cõſtantini, ac eius ſucceſſoris Cõſtãtij, peruenitq; vſq; ad tẽpora Valentiniani, & Gratiani eius filij Impp. vt auctor eſt Ammian. Marcell. li. 27. q illũ eã ob cauſam Saporẽ longæuũ appellat. Succeſſit Sadoth, de quo agimus, Simeoni, q ſub Cõſtãtino martyrio vita functus eſt: ipſe aũt Sadoth paſſus eſt tẽporibus Cõſtãtij. De his ẽt ſcribit Sozom. lib. 2. c. 8 9 & 10.

f Leonis epiſc.] Agunt etiam de eodem Græci in Menologio, magnorumque miraculorum effectorem prædicant.

g Eucherij epi.] Extant eius Acta, q̃ deſcripſit Surius to 1. Claruit tporib. Caroli Martelli Principis Frãcorũ, a quo multa & grauia paſſus eſt: ſed quas penas dederit apud inferos eius aĩa, & q̃ terribile iudiciũ de humato cadauere Deus oñderit, vide ibidẽ c. 6. q̃ & nup in Decretorũ libro sũt deſcripta 16. q. 1. De eo Sigeber. ĩ chro. ann. Dñi 723. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bñd. lib. 3. c. 191. & li. 4. c. 186. Paul. Aemil. li. 2. de geſt. Frãc. Io. Placẽtiꝰ ĩ catal. Epiſ. Leodicẽſiũ, & Molã. in ĩdic. SS. Belgij. Adſcribit hic ĩ tabulis Democh. trigeſimuſtertiꝰ ſedis Aurelianẽſis ep̃.

h Eleutherij epi.] De eo autẽ Beda die ſequẽti. Huius res geſtas breui cõpendio ſcribit Molanus in indic. SS. Belg. eũq; ordinatũ dicit Epm anno Dñi 484. ſediſſeque annos 45. tranſlatum vero corpus eius anno 881. De Eleutherij pueritia, ordinatione, & obitu habes ĩ vita S. Medardi a Fortunato conſcripta, cap. 2. & 18.

21 Nono Kal. Martij. Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

IN Sicilia natalis SS. martyrum [a] ſeptuagintanouē, qui ſub Diocletiano per diuerſa tormenta confeſſionis ſuæ coronam percipere meruerunt. Adrumēti in Africa SS. martyrum Veruli, [b] Secundini, Syricij, Felicis, Seruuli, Saturnini, Fortunati, & aliorū ſexdecim, qui in perſecutione Vuādalica ob Catholicæ fidei confeſſionem martyrio coronati ſunt. Scythopoli in Palæſtina S. Seueriani [c] Epi & martyris. Damaſci ſancti Petri Mauimeni, [d] qui cum diceret Arabibus quibuſdā ad ſe ęgrotum venientibus. Omnis qui fidem Chriſtianam Catholicam non amplectitur, damnatus eſt, ſicut & Mahumet pſeudopropheta veſter; ab illis necatus eſt. Rauēnæ S. Maximiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. Metis S. Felicis [f] Epiſcopi. Brixiæ S. Paterij [g] Epi.

FEBRVARII 21.

MArtyrum ſeptuaginta nouē. [a]] Agit de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. l. 3. c. 138. et alij recētiores.

b Veruli & ſoc.] De his ēt Beda & Vſuardus. Quod hic additū eſt, hos paſſos eſſe in perſecutione Vuādalica, ex dicto vetere manuſcripto ſcias reſtitutum.

c Seueriani epiſc.] Scribit de eius nece p hæreticos Eutychianos illata Niceph. lib. 15. cap. 9. De eadē hæreticorū perſecutione tunc in Catholicos in Palæſtina graſſante agit Euag. lib. 2. c. 5. Cyrillus monachus in Euthymio, apud Metaphraſt. die 20. Ianuarij. Habetur mentio ēt de Seueriani Epi nece in litteris Marciani Imp. datis tūc tēporis ad monachos Palæſtinæ: habentur to. 2. Concil. recent. edit. Eſt ſecūda ordine epiſtolarum illuſtriū virorū pro S. Synodo Chalcedonēſi S. Leo Papa eo tēpore ad ſedandā eam ſeditionem & ad comprimendū furorē hæreticorum, ſcripſit ad Marcianum Impe. & ad Pulcheriam & Eudociam AA. nec non etiam ad monachos Palæſtinæ, quo illorum turbatos animos cōciliaret.

d Petri Mauimeni.] Græci ēt de eodē agunt. De eius martyrio hēs ex Teophane in hiſt. miſcel. lib. 22. anno 2. Conſtantini VI. Impe. vbi hæc etiam recitantur: Hūc declamationibus ſermonum honorauit ſanctus pater noſter Ioannes, qui cognominatus eſt Chryſooras propter auream & fulgidam Spiritus ſancti gratiam, quæ in ipſo tam in verbo, quam in vitæ actu efflotuit: quem videlicet Conſtantinus Imp. impius pp eminentem orthodoxiam eius anathemati ſubijciebat, & pro Māſur. qđ eius auitum nomē eſt, quodque redēptus interpretatur, ſenſu Iudaico nouū Eccleſiæ magiſtrum Manſeron, mutato nomine, vocitabat. Hæc ibi: per quę plane conſtat intelligi S. Ioānem Damaſcenum, iuxta ea quæ de eodem ſcribit Suidas. Paſſus eſt hic anno Domini 742. ſecundū Faſtos Onuphrij, ſecundum vero Græcorum ſupputationem anno 745. Sigebert. tamen in chron. recenſet eius martyrium anno 745.

e Maximiani epiſc.] De eodē hac die tabulæ Eccleſiæ Rauennatis. Conſecratus hic eſt Epiſcopus ſub Conſulatu Baſilij quinto, anno Domini 546. De eo plura Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 3.

f Felicis epiſ.] De eodē ex tabulis Metenſis eccleſiæ Molan. in addit. ad Vſuardum. Ponitur hic tertius Metenſis ſedis Epiſcopus, ſeditque annos 62. vt habent tabulæ Democh.

g Paterij epiſc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Numeratur 23. eius ſedis Epiſcopus, poſt S. Philaſtrium autem 16. prout Rampert. in ſerm. de S. Philaſt. affirmat.

Octauo

22 Octauo Kal. Martij. Luna. D vj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ANtiochię Cathedrã [a] S.Petri Apoſt.vbi primũ diſcipuli cognominati [b] sũt Chriſtiani. Hierapoli in Phrygia B. Papiæ [c] eiuſdẽ ciuitatis Epi,q; S.Ioãnis Senioris auditor, Polycarpi aũt cõdiſcipul⁹ & ſodalis fuit. Salaminæ ĩn Cypro S.Ariſtionis, [d] qui(vt idẽ Papias teſtatur)fuit vnus de ſeptuagintaduob. Chriſti diſcipulis. In Arabia cõmemoratio pluri-morũ [e] SS. martyrũ, qui ſub Maximino Imp.ſæuiſſime cæſi ſunt. Alexandriæ S.Abilij [f] Epi, qui ſecundus poſt beatũ Marcũ eiuſdẽ ciuitatis Eps, ſacerdotium virtute conſpicuus miniſtrauit. Viennæ S.Paſchaſij [g] Epiſcopi, eruditione & morũ ſanctitate pręclari.

FEBRVARII 22.

ANtiochiæ Cathedra. [a]] Sedere cępit Petrus Antiochiæ vltimo Tiberij Imper.anno, & à Chriſto nato trigeſimonono, prout exacte Euſebius ſcribit in chron. De vſu priſtino celebrandæ diei Cathedræ, cum.ſ.aliquis Epiſcopus alicui præficeretur eccleſiæ, ſatis diximus ſupra in feſto die Romanæ Cathedræ. Quod autem attinet ad Cathedrã Antiochenam, miratus ſum vehemẽter R.P.Onuphriũ Panuinium, virum alioqui eruditũ, ſed cito nimis ex humanis præreptum, vt nõ potuerit ſuas lucubrationes emendare, nouam quamdam hactenus inauditam, nec ab aliquo excogitatam opinionẽ de Cathedra Antiochena adſtruere cõnatũ eſſe, dum in ſuis ad Platinam additionibus, abſq; vllius antiquorum vel recẽtiorum teſtimonio affirmat Petrum Romæ primum, ac demum ſediſſe Antiochiæ. Quæ quidem opinio quam ſit falſa, quã aduerſa ſincerę veritati, quam deniq; faueat nouantibus qualemcumq; occaſionem captantibus, quotq; ex ea ſequãtur abſurda, vix credi poteſt. Legi aduerſus huiuſcemodi nouam opinionem eruditiſſimum commentariolum S. D. Siluij Antoniani, pientiſſimi ac diſertiſſimi viri, cuius cenſuræ ſcriptiones meas ſubijcere conſueui: expectamus ſi aliquando ab inuito poterimus extorquere eius editionẽ, ſimulq; è latebris Chriſtianæ modeſtiæ ipſius cætera feraciſſimi ingenij monumenta in publicum vindicare. Tu interim lector, accipe de ea re hæc teſtimonia ſanctorum Patrum. Poſt Anacletum, Antherum, Marcellum, & alios, ſatis tibi inſtar omnium poteſt eſſe S. Hieronymi auctoritas in comment. epiſt. ad Galat.cap.2.& de ſcriptoribus Eccleſiaſt. in Petro. Si ex hiſtoricis hæc cupis, habes Euſebium, qui primum in ea facultate locum tenet, quique in chronico hæc ait: Petrus natione Galilæus, Chriſtianorum Pontifex primus, cum primum Antiochenam Eccleſiam fundaſſet, Romã proficiſcitur, ibi Euangelium prædicans, vigintiquinque annis eiuſdẽ Vrbis Epiſcopus perſeuerat. Hæc Euſebius, quem cæteri Græcorum (ne laborem omnes enumerando) abſque aliqua cõtrouerſia ſecuti ſunt, à quibus nec Latinorum aliquis diſſentit. Hęc etiam ſanctus Leo in

ſerm.

ſerm.1.in natali Apoſtolorum: Gelaſius Papa in Romano Concilio, vbi actum eſt de libris apocryphis, eadem profeſſus eſt: id Pelagius Papa in epiſtola ad Benignum, & Greg. Papa ad Eulogium lib.6.epiſt.37. id denique alij omnes qui de ea re egerunt, abſque aliqua dubitatione teſtati ſunt. De leuiſſimis autem quibuſdam obiectionibus,quę aduerſus hæc ſiue ab Onuphrio, ſiue ab alio eius ſtudioſo obijciebantur,conſule quæ diximus in 1.tom.Annal.

b Cognominati ſunt Chriſtiani.] Id Lucas Act.cap.11.Qua autem ratione id acciderit,S.Athanaſius in diſputatione contra Arrium eiuſmodi affert cauſam: Omnes, inquit, qui credebant in Domino noſtro Ieſu Chriſto, non Chriſtiani, ſed diſcipuli tantummodo vocabantur: & quia multi nouorum dogmatum auctores extiterant,doctrine obuiãtes Apoſtolicæ; omnes ſectatores ſuos diſcipulos nominabãt;nec vlla erat nominis diſcretio inter veros falſosq; diſcipulos, ſiue Chriſti, Doſithæi, ſiue Iudæ cuiuſdam, ſiue Ioannis ſectatores,qui ſe quaſi Chriſti Eccleſiæ confitebantur; quin potius vno diſcipulorum nomine cenſebantur. tunc Apoſtoli conuenientes (ſicut, Luca narrante, Acta teſtantur) omnes diſcipulos vno nomine Chriſtianos appellant, diſcernentes à communi diſcipulorũ vocabulo; & vt diuini per Iſaiam oraculi ſermo compleretur,quo ait c.62.Seruientibus mihi vocabitur nomẽ nouum, &c. Hæc Athanaſ.Porro & hoc ipſum nomẽ non poſt multũ temporis hæretici æmulati ſunt,Carpocratianiq; primum vſurparunt,vt ſcribit S.Epiph.hæreſ.27. Hos ſecuti ſunt cæteri, irrogantes cõtumelias tanto nomini falſa doctrina, ac morum prauitate: quam ob cauſam(vt cõqueſti ſunt ſæpe Patres apologijs) execrandum factum eſt aliquando Gentilibus nomẽ Chriſtianum,adeo vt ipſum ſolum abſq; aliqua noxa(vt ſcribit pluribus Tertullianus in apologetico)eſſet in crimen.

c Papiæ.] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. De Papia ſcribit S. Irenæus,quem recitat Euſeb.hiſt.lib.3.c.33. Idem Euſeb.cap.30.Hieron.de ſcrip. Eccleſ.in Papia.Extabant eius ſcripta vſque ad eiuſdem Hieronymi tempora, vt ipſe ſcribit epi.28. Ad Luciniũ. Eadẽ die de eo Niceph.lib.3.c.18. & 20. Hic monitum velim lectorem, ne qua ſuſpicio de Papia in mentem irrepat,eo quod aſſertor fuit improbatæ ſententiæ de mille annis,vnde dicti ſunt hæretici Millenarij: nam ſancta Dei eccleſia Catholica aliquandiu de ea re ſuperſedit, iudiciumq; ſuſpendit, nec aliquid de his qui ea ſentiebant, definiuit: cum præſertim nõ vulgares homines, ſed ſanctiſſimi atque doctiſſimi viri id affirmarẽt, vt poſt Papiam Irenæus.Iuſtinus martyr(mittimus Tertullianum & Nepotem extra claſſem Catholicorum vagantes) Lactantius, Victorinus, Seuerus, & alij, prout teſtatur S.Hieronymus in comment. ſuper Ezech.c.36.lib.11.& in proœm.li.18. in Iſaiam.De quorum ſentẽtia idem auctor in Hiere.c.19.lib.4.hæc habet: Quæ licet, non ſequamur, tamen damnare nõ poſſumus: quia multi Eccleſiaſticorum virorum & martyrum iſta dixerunt: & vnuſquiſq; in ſuo ſenſu abundet, & Dñi cuncta iudicio reſeruentur. Hæc S.Hieron.quo tempore nihil adhuc ab Eccleſia de ea re fuiſſe definitum apparet. Paulo poſt autem,cum Apollinaris hęreſiarcha hanc de Millẽnario ſententiam niteretur adſtruere,totiſq; neruis defendere conaretur, atq; vt dogma Catholicorum ſtabilire, ſcriberetq;(vt ait S.Hier.in proœm. libro 18.in Iſaiam)duo volumina aduerſus Dionyſium Alexandrinum, qui de ea re contra Irenæum librum ediderat: mox in eum atq; alios Millẽnarios zelus ſanctorum Patrum exarſit, ita vt in hæreſim ac patronum eius liberius inueheretur: cum præſertim ille adderet alias ad eam opinionem impietates, diceretq; homines reſurrecturos eſſe ad legem,circumciſionem & ſabbata ſeruanda, ad cibos electos,vt olim,& templum materiale constructuros. id de eo ſcribit S. Baſilius in epiſto.74. ad Occidentales. Tunc autem, ſicut cæteræ prauæ opiniones Apollinaris,ita hęc de Millẽnario à Damaſo Papa Romæ putatur eſſe damnata.

d Ariſtionis.] De eodem Beda, Vſuar.

Ado,

Ado, & alij. Meminit de Ariſtione Papias, quē refert Irenæus apud Euſeb. li. 3. c. 33. & Hiero. de ſcrip. Eccl. in Papia.

e Plurimorū ſanct. mart.] Horū agonis Euſebius hiſt. lib. 8. c. 24. meminit.

f Abilij Epi.] De eodē hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Scribit de Abilio Euſeb. in chron. eum ſedere cœpiſſe anno quarto Domitiani Imp. & cum ſediſſet annos tredecim, ſub Nerua Imp. ex hac uita migraſſe. Ex his reſtituēdus eſt locus eiuſdē Euſebij in editione Chriſtophorſoni lib. 5. c. 12. cū ait: Quarto anno Domitiani Anianus primus Eccleſiæ Alexādrinæ pra fuit: qui cum annos viginti duos in eo munere cōpleuiſſet, exijt è vita: in cuius locum ſuffectus eſt Abilius. Hæc ibi: ſed ſic reſtituēda, vna tantū mutata dictione, vt dicat. Quarto anno Domitiani, Anianus qui primus eccleſię Alexandrinæ præfuit, cū annos vigintiduos, &c. quam lectionem confirmant etiā ea, quæ idem Euſebius ſcribit lib. 2. cap. 23. vbi ait, octauo anno Neronis Imperij Anianum poſt Marcum ſedere cœpiſſe.

g Paſchaſij Epi.] Beda itē & Ado de eo hac die. De Paſchaſio Epi Viennen. ſcribit Ado in chron. floruiſſe videlicet tēporibus Cōſtātini, cū Melchiades Romanę pęſſet Eccleſiæ. Succeſſiſſe huic videtur Sāctus Verus, q̃ reperitur interfuiſſe Cōcilio Arelatēſi 2. ſub Cōſtantino Imp. & Silueſtro Romano Pōtifice celebrato, ut apparet ex actis eiuſdem Synodi. Ex his reddūtur ambigua, q̃ idē ſcribit Ado, verū ſediſſe tēporibus Traiani, & quod ait, Paſchaſio fuiſſe ſuffectū Claudium. Sed de his in Vero plurib. infra ad Kal. Auguſti.

23 Septimo Kal. Martij. Luna. E vj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

In Anno Biſſextili omittitur Vigilia ſancti Matthiæ Apoſtoli: quia transfertur in ſequentem diem, quæ eſt 24.

VIgilia [a] S. Matthiæ Apoſtoli. Apud Sirmium B. Sireni [b] monachi & martyris, qui, iubente Maximiano Imperatore, tentus, cū ſe Chriſtianum eſſe, confiteretur, capite cæſus eſt. Ibidem natalis SS. ſeptuagintaduorū [c] martyrū, qui martyrij certamē in prefatā urbe cōſummantes, regna māſura perceperūt. Romæ S. Polycarpi [d] presbyteri, qui cū beato Sebaſtiano plurimos ad fidē Chriſti cōuertit, atq; ad martyrij gloriā exhortando perduxit. In ciuitate Aſturicenſi S. Marthæ [e] virginis & martyris ſub Decio Imperatore, & Paterno Procōſule. Cōſtantinopoli S. Lazari [f] monachi: q. cū ſacras imagines pingeret, Theophili Imperatoris Iconoclaſtæ iuſſu diris ſupplicijs excruciatur, & manus ei candenti ferro cōburitur, ſed Dei virtute ſanatus, abraſas imagines ſanctas pingendo reſtituit ac demum in pace quieuit. Brixię S. Felicis [g] Epiſcopi. Hiſpali in Hiſpania S. Florētij [h] cōfeſſoris. Tuderti ſanctæ Romanæ [i] virginis, quæ a S. Silueſtro Papa baptizata, in antris & ſpeluncis cæleſtem vitam duxit, & mira-

culorum

culorum gloria claruit. In Anglia ſanctæ Milburgis [k] virginis, filiæ Regis Merciorum. Et alibi aliorum, &c.

¶ *In anno Biſſextili bis pronunciatur.* Sexto Kalendas Martij, *& eadem Luna, ſcilicet die 24. & 25. Prima die, id eſt 24. hoc modo* : Sexto Kal. Martij, Luna, *quota fuerit. Deinde,* Vigilia S. Matthiæ Apoſtoli. Item commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarũ Virginum. *Reſp.* Deo gratias. *Secunda die, id eſt 25.* Sexto Kalend. Martij. Luna... In Iudæa, *&c. vt in ſequenti lect.*

FEBRVARII 23.

Vigilia S. Matthiæ. [a]] De eadem Beda, & Microlog. c. 47. atque alij recentiores.

b Sireni.] De ipſo etiam Beda, ac cęteri. Hic cum dicatur fuiſſe monachus: ſatis apparet ex Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 22. Maximiani temporibus fuiſſe monachos, & ex eis quam plurimos coronatos eſſe martyrio, vt & Seleucus, de quo ſupra egimus, quin & ipſe S. Antonius martyrij cupidus cõuolauit Alexandriã, ſed conſequi nõ potuit, vt ſcribit S. Athanaſius in vita ipſius. Agit etiam de Sireno Petrus in catal. lib. 3. ca. 147. licet eum etiam Epiſcopum fuiſſe dicat.

c Septuagintaduorũ martyrum.] Alij legunt ſexagintaduos tantum; ſed ex pluribus manuſcr. prædictus numerus habetur certior, prout etiam Petrus in cata. li. 3. cap. 150.

d Polycarpi.] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. Habentur eius Acta iuncta rebus geſtis S. Sebaſtiani apud Sur. tom. 1. die 20. Ianuarij.

e Marthæ.] Tabulæ eius eccleſię. Eius Acta paucis enarrantur in theſau. concion. tom. 2. die 23. Februarij.

f Lazari monachi.] Agunt autẽ Græci de eo die 17. Octob. quãdo ex Cithienſi vrbe translatum eſt corpus eius Conſtantinopolim: vt teſtatum habetur in dicto Menologio, ea die. Scribũt de Lazaro Zonaras in tertia parte Anna. in Theophiſo Imp. Cedrenus in eodem, & alij.

g Felicis Epiſcopi.] De quo tabulę eccleſiæ Brixian. Recenſetur hic vigeſimus a tempore Philaſtrij eius ſedis Epiſcopi, ſucceſſitque Dominico, vt ſcribit Rãpertus eius ciuitatis Epiſcopus, cum agit de translatione ſancti Philaſtrij.

h Florentij.] Agitur de eo in flore ſanctorum Hiſpa. vbi & ſepulturæ eius epitaphium recitatur: itemque in theſau. concion. tom 2. die 23. Februarij.

i Romanæ.] De ea tabulæ eccleſiæ Tu dertinæ, vnde etiam eius acta accepimus. Claruit temporibus Conſtantini, cum S. Silueſter præeſſet Romanæ Eccleſiæ.

K Milburgis.] Fertur eius vita ſcripta eſſe à Gothzelino monacho S. Bertini, deque ea re teſtimonium eſt in catalog. ſcript. Britan. Agit de ea etiam Molanus in addit. ad Vſuardum.

F Sexto Kalend. Martij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25

IN Iudæa natalis S. Matthiæ Apoſtoli [a], qui poſt Aſcenſionem Domini ab Apoſtolis in locũ Iudæ proditoris ſorte electus, pro Euangelij prædicatione martyrium paſſus eſt. Romæ S. Primitiuæ [b] martyris. Cæſareæ in Cappadocia S. Sergij [c] martyris, cuius geſta præclara habentur. In

Africã SS. martyrum Montani,[d] Lucij, Iuliani, Victorici, Flauiani, & ſoc. qui fuerunt S. Cypriani diſcipuli & ſub Valeriano Imper. martyrium conſummarunt. Rotomagi paſſio S. Prætextati [e] Epiſcopi & martyris. Treuiris S. Modeſti [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Edilberti [g] Regis Cantiorum, quem S. Auguſtinus Anglorum Epiſcopus ad fidem Chriſti conuertit. Hieroſolymis prima inuentio [h] capitis Præcurſoris Domini.

FEBRVARII 24.

Matthiæ Apoſt. [a]] Latini omnes de eo agunt hac die, Græci autem IX. Auguſti, vt conſtat ex Menologio, & ex conſtitutione Emanuelis Imp. titu. de ferijs. Præter illa de ipſo leguntur in Act. Apoſtol. ca. 1. ſcribunt eum non tm̃ in Iudæa, ſed etiã in vlteriori Aethiopia Euangelium prædicaſſe, vt Sophron. apud Hieron. de ſcrip. Eccleſ. Niceph. lib. 2. c. 40. Doroth. in ſynop. de prædicatione in Iudæa meminit Iſid. de vit. & obit. ſanct. c. 81. Matthiæ noĩe ferebatur Euangeliũ, qđ a Gelaſio in Romano Concilio eſt reiectũ inter apocrypha, c. ſancta Rom. diſt. 15. eadẽ æſtimatione iam ante habitũ ab Origene hom. 1. in Luc. & ab Euſeb. li. 3. c. 25. Eiuſdẽ item claſſicis exiſtimatæ ſunt traditiones noĩe Matthiæ editę, ex quibus Marcion ſuã ipſius hæreſim adſtruebãt, vt ſcribit Clemens Alexand. lib. 2. ſtrom. c. 7. qui ex eis quædam recitat fragmẽta, & Euſeb. hiſtor. lib. 3. c. 23. Acta ẽt Matthiæ, quæ ſcripta feruntur ab Abdia, vt ſpuria reijciũtur. Habetur mẽtio de Matthia apud Dionyſiũ Areopag. de Eccleſ. Hierarch. c. 5. par. 3. Fertur ſermo de S. Matthia quem alij Auguſtino, Bedæ autem alij tribuunt. Scribit Petrus diaco. Caſſinen. ſcriptum fuiſſe ab Authperto abbate Caſſinen. ſerm. de eodem, Apoſtolo, quem legimus in codice manuſcript. S. Mariæ ad martyres incipit: Inclytam gloriam, &c. Habemus & nos eundem charactere Longob. conſcriptum.

b Primitiuæ.] De ea cunſentiunt vet. manuſcr. quorum ſupra meminimus.

c Sergij] De eo ẽt Beda, Vſuard. Ado, & alii hac die. Alius cenſetur, hic ab illo Sergio, qui vna cũ S. Baccho pro Chriſti fide certauit, de quo ſuo loco inferius.

d Mõtani, Lucij, & ſoc.] Reſtituti sũt ijdem ex vet. manuſcr. Habentur eorum Acta germana, quæ recenſet Sur. tom. 1. hac die. De Montano, Lucio, Iuliano, & Victorico mentio habetur ſeparatim in diuerſis epiſtolis S. Cypriani. De Montano in epiſtola Celerini, apud eumdem epi. 21. De Victorico in inſcriptione epiſtolæ 54. De Lucio, & Iuliano ſæpe, & in Concilio Cartha. ſub eodem Cypriano. An autem hi noſtri ijdem ſint cum illis non auderem affirmare; licet iiſdem paſſi reperiuntur temporibus, ac in eadem regione.

e Prætextati.] Recenſetur hic xvij. eius ſedis Epiſcopus ſecundum tabulas Democh. Reperitur interfuiſſe Cõcilio Turonẽſi 2. Pariſienſi 1. & Aurelianenſi 5. quibus & ſubſcripſit. Claruit ſub Childeberto Rege circa annũ Domini 580. de quo Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 5. c. 18. lib. 7. c. 16. & lib. 8. c. 20. & 31. vbi de nece ipſius itemque lib. 9. cap. 20. Quod pertinet ad antiquam familiam, & nomen Prætextati, conſule Macrob. lib. 1. Saturnal. cap. 6.

f Modeſti Epiſc.] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. ſecundæ editionis.

g Edilberti Regis.] De quo plura Beda de geſt. Angl. lib. 1. ca. 25. 32. 33. & lib. 2. cap. 3. 4. & 5. Ad hunc S. Gregor. Papa ſcripſit epiſtolam 60. libro 9. regiſt. extat eadem apud Bedam lib. 1. c. 32. Migrauit ex hac vita anno Dñi 616. vt idem teſtatur Beda in epitome. Ex qua emendatur qđ idem dixerat li. 2. 2. c. 5. eum deceſſiſſe anno Dñi 613. nam (vt ipſe ait) viginti

&

& vnum annos regnauit ab eo tempore quo Auguſtinus eſt profectus in Angliã.

h Prima inuẽtio capitis Præcurſ.] De eadem capitis inuentione hac die Beda, Vſuard. Ado, conſentiuntque vet. manu ſcript. Græci ẽt in Menologio hac item die agũt de eadem. Rurſuſq. viij. Kalen. Iunij aliam celebrant inuentionem, quã do Comanis, vbi in aureo vaſe latebat, iterũ repertũ, Conſtantinopolim translatum eſt. Conſule ea quæ notantur infra ad quartum Kalend. Septemb.

vij G Quinto Kalend. Martij. Lunã. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

IN Aegypto natalis SS. martyrũ Victorini,[a] Victoris, Nicephori, Claudiani, Dioſcori, Serapionis, & Papię, ſub Numeriano Imper. quorũ duo primi pro cõfeſſione fidei exquiſita ſuppliciorũ genera conſtãter tolerãtes, capite plectũtur; Nicephorus poſt craticulas candẽtes, igneſq; ſuperatos, minutatim cõciſus eſt; Claudianus & Dioſcorus flammis incẽſi, Serapion vero & Papias gladio cæſi ſunt. In Africa SS. marty. Donati,[b] Iuſti, Herenæ, & ſoc. Romę natalis S. Felicis[c] Papæ Quarti,* qui S. Greg. Papæ atauus fuit; de quo is refert, qđ S. Tharſillæ nepti apparens illã ad cęleſtia regna vocauit. Conſtantinopoli S. Tharaſij[d] Epi, eruditione & pietate inſignis, ad quẽ extat Hadriani Papæ Primi epiſt. pro defenſione ſanctarum imaginum. Nazianzeni Sancti Cæſarij,[e] fratris B. Gregorij Theologi, quem idem Gregorius inter agmina beatorum ſe vidiſſe teſtatur.

*Tertij.

FEBRVARII 25.

VIctorini, Victoris, & ſoc. [a]] De his hac item die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus Petrus ẽt in catal lib. 3. ca. 151. Græci autem in Menolog. ad diem 31. Ianuarij.

b Donati, Iuſti, & ſoc.] Beda de ijſdẽ hac die, qui & cæterorũ recenſet ſingula noĩa. In vet. Martyr. monaſterij S. Cyriaci, p̃ter hos recenſitos, ſuperadduntur, & alij quadragintaquatuor. Vidẽtur hi illi eſſe, quos Lucianus in epiſt. 22. apud Cypria. refert, & inter alios noĩat Donatũ, & Herenẽ; licet Pamelius in annot. eiuſdẽ epiſt. auctoritate cuiuſdã alterius manuſcrip. bibliothecæ Guilielmitarũ Burgienſiũ, diuerſis dieb. illos eſſe paſſos affirmet; nos autẽ Romano plus deferimus.

c Felicis Papæ.] Cũ hic Felix, de quo hac die agitur, dicatur atauus S. Gregorij Papæ cuius idem S. Gregorius meminit homil. 38. in Euang. & lib. 4. dialog. c. 16. Exiſtimauit Ioannes diaco. in vita S. Gregorij lib. 1. cap. 1. & Leo Oſtienſ. in chron. Caſſinen. li. 1. c. 1. in fine, hunc eſſe quartum eius nominis Roma. Pontifi. Ego aũt in eam ſnĩam ſum propenſior, vt opiner, non Felicẽ Quartum, ſed Tertium fuiſſe atauum S. Gregorij; idq; non leuibus rationibus perſuaſus: nam Felix Tertius Romanus fuit, Quartus aũt Sãnis natione, & patria Beneuentanus: at perſpicuum eſt omnibus, S. Gregorium

non

non ex Samnitibus originem ducere, ſed ab antiquis Romanis ſenatoribus, quod & ipſe Ioannes diac. abſque vlla dubitatione confirmat. Ad hęc addimus, ſi quis numeret annos, menſes, & dies, quibus ſedit Felix Tertius, inueniet ipſū ex hac vita migraſſe hac ipſa die, quinto Kalen. Martij, quod & diligenter obſeruauit Panuin. in Faſtis: Felix aūt Quartus obijſſe dicitur quarto Idus Octob. licet fortaſſe ob tranſlationem agatur commemoratio natalis eius 30. Ianuarij. Ad poſtremū ſi tēpora attendamus, quibus vixit vterque Felix: magis congruit, vt Felix Tertius, quam Quartus, atauus S. Gregorij dici debeat: ſi enim numeres annos ab obitu Felicis Tertij vſque ad electionē S. Gregorij Papæ iam ſenis, intercurriſſe inuenies annos nonagintaocto: ſi autem receſeas annos ab eo tēpore quo Felix Quartus ex hac vita deceſſit, vſque ad eiuſdem S. Gregorij Pontificatum; annos tantum ſexaginta numerabis. Hac itaque habita vtriuſque Felicis temporis rōne æquius eſſe videtur, vt Felix Tertius potius dicatur eius atauus, quā Quartus; qui eodem S. Gregorio iam nato, geſſit Pontificatū.

d Tharaſij epiſcopi.] Agūt de eodem hac die Græci etiam. Acta autem eius ſcripſit Ignatius diaconus cuſtos vaſorū, vt Suidas teſtatur in Ignatio. Habet ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. De eodem præterea ſępius habetur mētio in Actis ſecundæ Nicænæ Synodi. Obijt humanę vitæ diē anno a Chriſto Dño 806. multis pro fide Catholica laboribus exantlatis.

e Cæſarij.] Huius egregia facta eius germanus S. Gregor. Nazianzenus in ea oratione, quam habuit in funere ipſius, feliciter explicat. De eodē plura in carmine de rebus ſuis. Locus hic citatus, habetur in fine eius orationis his verbis: Te Cæſariū ipſum videbo, non iam peregrinantem, non iā ab alijs funere elatū, non iā hominū animos mœrore ac miſeratione permouentē, ſed clarū inſignē, & ſublimē, qualis ſæpe mihi in ſomnis viſus es, o fratrū chariſſime, & fratrū amātiſſime, ſiue cupiditate mea, ſiue ipſa veritate hāc mihi formam repræſentante. Hęc Greg. Citat eumdē locū S. Ioā. Damaſc. in oratione de his qui in fide mag. Extant eiuſdē Cęſarij dialogorū libri quatuor eruditiſſimi nuper editi, licet Billius in ſuis obſeruationibus eius eſſe neget, Corrigitur ibidē ab eo error Nicephori de Cæſario.

26 Quarto Kal. Martij. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PErge in Pamphilia natalis beati Neſtoris [a] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij cū die noctuq; orationi inſiſteret, poſtulans vt grex Chriſti cuſtodiretur, comprehenſus, ac nomen Domini mira libertate & alacritate confeſſus, iuſſu Pręſidis Pollionis equuleo crudeliſſime tortus eſt, ac demum cum ſe Chriſto ſemper adhæſurum conſtanter profiteretur, crucis ſuſpendio victor migrauit in cælum. Ibidē paſsio ſanctorum [b] Papiæ, Diodori, Cononis, & Claudiani, qui S. Neſtorem martyrio præceſſerunt. Item ſanctorum martyrum Fortunati, [c] Felicis, & aliorum vigintiſeptem. Alexandriæ ſancti [d] Alex. Epiſcopi, glorioſi ſenis, qui poſt beatum Petrum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, Arrium presbyterū ſuū hæretica impietate deprauatum, & diui-

& diuinâ veritate conuictũ, de Eccleſiâ eiecit, âc poſteâ inter trecentos decẽ, & octo Patres in Niceno Concilio eumdẽ damnauit. Bononiæ S. Fauſtiniani [e] Epiſcopi, qui eam eccleſiam, Diocletiani perſecutione vexatã, verbo prędicationis firmauit & auxit. Gazæ in Palęſtina S. Porphyrij [f] Epiſcopi, qui tẽpore Arcadij Imperatoris Marnã [g] idolũ eiuſq; templũ euertit, ac multa paſſus quieuit in Dño. Florẽtiæ S. Andreę [h] Epiſcopi, & confeſſoris. In territorio Archiacẽſi S. Victoris [i] cõfeſſoris, cuius laudes S. Bern. cõſcripſit.

FEBRVARII 26.

NEſtoris Epiſc. [a]] De eo ẽt Beda, Vſuar. & Ado, ipſius Acta extant apud Sur. to. 1. Alius hic ab eo, de quo Niceph. lib. 7. c. 15. & Metaphraſtes in Demetrio.

b Papię & ſoc.] Eadem Acta S. Neſtoris continent horum certamina. Paſſi ſunt hi ſub eadẽ Decij perſecutione ante Neſtorem conſummatum.

c Fortunati & Felicis.] Redditi ſunt ij ex prædictis vet. manuſcr. Diuerſi prorſus cenſentur ab illis, quorum natalis eſt die 11. Iunij, quod ſaltem ex ſociorũ numero potes intelligere.

d Alexandri epiſc.] Beda, Vſuar. Ado, ac cęteri de eodẽ hac die. Meminit huius ſępius S. Athanaſius, qui inter alia in oratione ſecũda cõtra Arrianos hęc in eos: Noſtis (inquit) quõ B. Alexander vſq; ad mortẽ contra hanc hęreſim depugnauit, & quot tribulationes, quantos labores, quamquã iã ſenex, in decrepita ætate ſuſtinuerit, qui & ipſe ad Patres appoſitus eſt. Hæc Athanaſius eius in Epiſcopatu ſucceſſor. De eo ẽt Epiph. in panar. hęreſ. 69. Pluribus Theod. hiſt. lib. 1. c. 2. Socrat. hiſt. lib. 1. c. 3. Sozom. li. 1. c. 14. & Caſſiod. ex eiſdem. Extat huius egregia epiſt. ſcripta ad Alexandrũ Epiſc. Cõſtantinopolitanũ cõtra Arriũ, ex qua ipſa qualis quãtusve fuerit, põt exiſtimari. Recitat eam Theod. hiſt. li. 1. c. 6. Interfuit SS. Niceno Concilio, atq; ſequenti anno, qui numeratur a Chriſto nato 326. ex hac vita migrauit. Claruerunt ijſdẽ tẽporibus eiuſdẽ nominis duo alij illuſtres ſanctitate Epiſcopi, Alexãder Conſtãtinopolitanus, quẽ diximus, de quo agunt Græci in Menolog. 30. Auguſti, & Alexander Epiſcopus Theſſalonicenſis, cuius extat epiſtola ad Athanaſium, deſcripta in apologia ſecunda eiuſdem Athanaſij. de hoc Græci in Menologio ad ſeptimũ diem Nouẽbris.

e Fauſtiniani epiſc.] De eo præterea tabulæ eccleſiæ Bononienſis, recenſetur eiuſdem ſedis ſecundus Epiſcopus. Scripſit de eodem Sigonius in hiſtoria de eccleſia Bononienſi.

f Porphirij epiſc.] De eodẽ Gręci iterum agunt in Menologio, hac nimirum die, & ſecunda Martij. Extant eius Acta fideliſſime ſcripta a Marc. diac. quæ deſcripſit Metaphraſtes; eadem Latine reddita habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Inter fuiſſe hic reperitur Synodo Theopolitanæ habitæ in cã Pelagij, vbi tantus hæreſiarcha ſubdole recantauit palinodiam, de quo S. Auguſt. de pec. orig. lib. 1. c. 10.

g Marnã idolũ.] Famoſiſſimũ erat Gazæ in Palæſtina idolũ, Marnas dictũ, celebertimumq; templũ eius. Marnã Gazenſes Iouẽ appellabât, vt auctor eſt Marcus diac. in Actis S. Porphyrij; qui ẽt teſtatur, non ſolũ Marnæ templũ Gazæ fuiſſe, ſed & Apollinis, & aliorũ Gentiliũ Deorũ: de Apollinis tẽplo Gazę poſito meminit Ioſephus antiq. li. 13. c. 21. edit. Gelẽ. Porro Marnæ tẽplũ erat oĩum celeberrimũ, ꝙ egregie ab eodẽ Marco diac. deſcribitur: de eo ſępe S. Hieron. meminit, in vita S. Hilarionis, in epiſt. 7. ad Lætã, cũ ait: Marnas luget incluſus, & euerſionẽ templi iugiter pertimeſcit. Et in Iſa. c. 7. cũ inquit: Seraphiũ Alexandriæ, & Marnæ templũ Gazę in eccleſia Dñi ſurrexerũt. Hæc Hieron. Adſcribenda ſunt hæc S. Por-

Porphyrio. prout eius Acta teſtantur.

h Andreæ Epiſc.] De eodem tabulæ eccleſię Florentinæ. Plura de ipſo in vita S. Zenobij, cui in Epiſcopatu ſucceſſit. Extat apud Sur.tom.3.die 25. Maij.

i Victoris.] De eo ſcripſit officiũ Eccleſiaſticum S. Bernardus (vt ipſe teſtatur in epiſt.312.ad Guidonem abbatem) continens ſermones duos, quibus eiuſdẽ ſancti laudes & res geſtas complexus eſt, item hymnum & reſponſoria duodecim cum antiphonis vigintiſeptem & alia, iuxta conſuetuos ſacri ordinis ritus. Id præſtitit S.Bernardus, expoſcente eodem Guidone abb. Habes dictos ſermones in editione Niuel.pag.55.& 56.

27 Tertio Kalend. Martij. Luna. B ij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ROmæ natalis SS.martyrum [a] Alexandri, Abundij, Antigoni, & Fortunati. Alexãdriæ paſſio S.Iuliani [b] martyris, qui cum ita [c] podagrã cõſtrictus eſſet, vt neq; incedere, neq; ſtare poſſet; vna cũ duob.famulis, qui eũ in ſella geſtabant, Iudici offertur; quorũ aliter fidem negauit, alter nomine Eunus cum Iuliano in cõfeſsione Chriſti perdurãs ambo ſimul camelis impoſiti, per totam vrbem circumduci iubentur, & flagris laniari, ac tandem incenſo rogo, [d] hĩc inde ſpectãte populo, comburi. Ibidem S.Beſæ [e] militis, qui cum inſultantes in prædictos martyres cohiberet, delatus ad Iudicem, pro fide cõſtanter agens, capite truncatus eſt. Hiſpali in Hiſpania natalis S.Leandri [f] eiuſdem ciuitatis Epi, cuius prædicatione & induſtria Viſigothorum gens, adiuuante Reccaredo eorũ Rege, ab Arriana impietate ad Catholicam fidem conuerſa eſt. Conſtantinopoli SS.confeſſorum *Baſilij* [g] & Procopij, qui tempore Leonis Imperatoris pro cultu ſanctarum imaginum ſtrenue decertarunt. Lugduni S. Baldomeri [h] *viri* Dei, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

FEBRVARII 27.

ALexandri & ſoc.[a]] De his etiã hac die Beda, licet Theſſalonicæ mendoſe, loco Romæ, & deprauatè pro Antigono, Androgonus in eo legatur: quæ omnia ex vet.manuſcrip. ſunt emendata, in quibus additur & Ianuarius.

b Iuliani.] De Iuliano & Euno agunt etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horum martyrium conſcripſit Dionyſ. Epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenum, quam recitat Euſeb.hiſto.libro 6.cap.34. & Niceph.lib.5. cap.30. Paſſi ſunt temporibus Decij Imperatoris.

c Podagra conſtrictus eſſet.] De ſiſtẽdo in iudicio ægroto homine, vide q̃ de lege duodecim tabularum lepide diſpu-

tat Phauorinus cum Sexto Cæcil. Iureconſ. apud Gellium lib. 20. cap. 1.

d Incenſo rogo comburi.] Quod tam frequenter legas in Martyrol. vel in ipſis Actis martyrum, Chriſtianos poſt multa tormenta igni traditos, eam puto ob cauſam eſſe factum, ꝙ cum penes Gentiles Chriſtiani haberentur magica arte imbuti, eos vt magos puniebat Gentilitas: ea enim pœna afficiẽdos eſſe magos, eorum legibus ſtatutum erat. Paul. lib. 5. ſent. tit. 23. Pro Chriſtianis hiſce calumnijs imperitis complures antiqui Patrum ſcripſere apologias.

e Beſæ.] Agit de eo idem Dionyſ. in epiſt. ad Fabium Epiſc. Antiochenum, habetur apud Euſebium li. 5. cap. 30. ex quo alij eadem referunt.

f Leandri Epiſc.] De eo etiam Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri. S. Gregorius de eo ſæpius, vt qui vſus eſt eo familiariſſime, ante etiam quam Pontifex eſſet, prout declarat in præfatione Moralium. De eodem inſuper lib. 3. dialog. c. 31. Extant præterea eius epiſtolæ ad eũ ſcriptæ in regiſt. lib. 1. epiſt. 41. lib. 4. epiſt. 46. & lib. 7. epiſt. 125. Iſidor. de vir. illuſt. c. 28. recenſet eius ſcripta. Reperitur idẽ S. Leander interfuiſſe primo Concil. Hiſpalenſi, habito anno 5. Reccaredi Regis, æra. 628. à Chriſto aũt nato an. 590. Idem S. Leãder habuit luculentam orationem de laude Eccleſiæ & conuerſione gentis Gothorũ ad fidem Catholicã, quam exſcripſimus ex codice manuſcrip. quem reperimus in bibliotheca Sfortiana, vbi habentur & aliæ Synodi Toletanę nondum typis excuſę. Adnumerat Trithem. S. Leandrum inter profeſſores regulæ S. Bened. lib. 2. c. 9. & li. 4. c. 130. de vir. illuſt. ord. S. Bened. Obijſſe ferunt anno Domini 603. De eodẽ in theſaur. cõcion. to. 2. die 12. Martij.

g Baſilij & Procopij.] Græci ẽt de his agunt hac die, vt apparet ex eorũ Menologio, vbi eorum Acta paucis enarrãtur.

h Baldomeri.] De eo item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij, conſentiuntque vet. manuſcript.

j C Pridie Kalend. Martij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROmæ natalis ſanctorum martyrum Macarij,[a] Ruffini, Iuſti, & Theophili, Alexandriæ paſſio ſanctorum Cerealis,[b] Pupuli, Caij, & Seraphionis. Ibidem commemoratio[c] ſanctorum presbyterorum, diaconorum, & aliorum plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris, cum peſtis ſæuiſſima graſſaretur, morbo laborantibus miniſtrantes, libentiſſime mortem oppetiere; quos velut martyres religioſa piorum fides venerari conſueuit. In territorio Lugdunenſi, locis Iurẽſibus, depoſitio S. Romani[d] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam duxit, & multis virtutibus ac miraculis clarus, plurimorum poſtea Pater extitit monachorum. Papiæ Translatio corporis S. Auguſtini[e] Epiſcopi ex Sardinia inſula, opera Luithprandi Regis Longobardorum.

FE-

Macarij & ſoc.] De his agitur in vet.manuſcript. præcipueq; in veteri Matryrolog. monaſterij Caſſinenſis.

b Cerealis & ſoc.] Beda etiam de his hac die, conſentiuntq; vet.manuſcr.monaſterij ſancti Cyriaci, in quibus adduntur Claudianus & Iuſtus.

c Commemoratio ſanctorũ presby.] Horum res geſtas multis laudibus proſecutus eſt S.Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſtola quam ſcripſit ad Hieracem Epiſcopum: extat apud Euſebium *hiſto. lib.7. cap.16. & 17.* vbi in fine hæc leguntur: Ex Patribus qui virtute erant præſtantiſſimi, ad hunc modum mortem oppetiuerunt, quorum nonnulli erant presbyteri, alij diaconi, quidam è populo virtutis ergo multum laudati: adeo vt iſtud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem & robuſtam fidem ſuſcipiebatur, nihil à martyrij ſplendore abeſſe videretur. Hæc Dionyſius.

d Romani abb.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Non hic ille Romanus eſt, qui ſanctum Benedictum in ſpecu aluit, de quo agitur natalis dies 22. *Maij:* ſed eſt Romanus germanus S.Lupicini, quorum Acta Gregorius Turonenſis ſcribit in vit.ſanct. pat.c.1. De eodem Romano & Lupicino plura in vita S.Eugendi apud Sur.tom.1.die 1.Ianua. Loca Iurenſia, quorum hic habetur mentio, ſic dicta ſunt fortaſſeà Iura monte, *Cæſaris* commentarijs illuſtrato, qui diuidit Sequanos ab Heluetijs. Sed ſunt eius textus aliæ lectiones; vt quæ dicit; Locis virentibus, prout legunt Beda, Vſuardus, & Ado: alia quæ habet, Locis Lorẽtibus, eaq; ex hiſtoria prædictorum ſanctorum: Lorenſis enim dicta eſt eremus (vt ibidem ſcribit Gregorius Turo.) vbi ſanctus Romanus vna cum Lupicino fratre excoluit monaſticam vitã temporibus Chilperici Regis Francorum, circa annum Domini 565. Porro Lorenſis eremus (inquit Gregorius) inter Burgundiam & Alemanniam ſita, Auenticæ adiacet ciuitati. Vſitatior tamen ea reperitur lectio, vt dicat (vt hic habetur) Locis Iurenſibus, nam & S.Eugendus horũ diſcipulus, in Actis eius, quę extant apud Surium tom.1. Iurenſis monachus appellatus reperitur.

e Translatio corporis S. Auguſtini.] Huius translationis meminit Paulus diaco. de geſtis Longobard. lib.6.cap.14. & Beda, qui illis temporibus vixit, libro de ſex ætat. in fine, vbi ait: Luithprandus audiẽs, quod Sarraceni, depopulata Sardinia, etiam loca fœdarent illa, vbi oſſa S. Auguſtini Epiſcopi propter vaſtationem barbarorum olim translata & honorifice fuerunt condita, miſit, & dato magno pretio accepit, & tranſtulit ea in Ticinum, ibiq; eum debito tanto Patri honore recõdidit. Hæc Beda. Porro ea olim in Sardiciam ex Hipponeregio delata fuerunt, cum à Traſamundo Vuandalorum Rege Arriano Africani Epiſcopi relegati eſſent in eam inſulam, temporibus Symmachi Papæ, id in primis operante S. Fulgentio Epiſcopo Ruſpenſi, anno à Chriſto Domino (vt probabilius opinamur) quingenteſimo quarto. At vero eo tempore non tantum corpus, ſed mitram eiuſdem & baculum paſtorale; aliaſque ſanctorum reliquias ab eiſdem Epiſcopis illuc translatas fuiſſe, auctor eſt Fara de rebus Sardois. Ticinum autem translatum eſſe venerandum eius corpus, tradit Marian.Scot.anno Domini 734. Ado vero in chron. anno 718. & Sigebert.anno 721. Extat de hac translatione Ticinum facta Petri Oldradi Archiepiſcopi Mediolanenſis epiſtola ad Carolum Magnum, data anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimoſexto: eſt eius exordium: Opus quod celſitudo veſtra, dum in vrbe Mediolanenſi moraretur, &c. Habetur illic in fine epiſtolæ, factam eſſe hanc translationem, cum Gregorius Papa Secundus Romanæ Eccleſiæ præſideret:

MARTIVS.

* D Kalendis Martij. Luna. I

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 25 26 27 28 29 1

ROmæ SS.martyr.[a] ducentorum ſexaginta,quos iuſſit primo Claudius pro Chriſti noĩe damnatos extra portam Salariam arenã fodere, deinde in amphitheatro militũ ſagittis interfici. Item natalis SS.marty. Leonis,[b] Donati,Abundantij,Nicephori,& aliorum nouem. Maſſiliæ SS. martyrum Hermetis[c] & Hadriani. Heliopoli S. Eudociæ[d] martyris,quę in perſecutione Traiani à Theodoto Epõ baptizata, & ad certamen munita, Vincentij Præſidis iuſſu percuſſa gladio, martyrij coronã accepit. Eodem die S.Antoninæ[e] martyris, quæ in perſecutione Diocletiani cum Gẽtilium Deos irriſiſſet poſt varios cruciatus in vaſe quodam incluſa, in paludem vrbis Ceæ demerſa eſt. Apud ciuitatem Vuerdam S.Suitberti[f] Epĩ,qui tẽpore Sergij Papæ apud Friſones, Batauos, & alios Germaniæ populos Euangeliũ prædicauit. Andegaui S.Albini[g] Epĩ & cõfeſſoris,viri præclariſſimę virtutis & ſanctitatis. Apud Cenomanos S. Siuiardi[h] Abbatis. Peruſiæ translatio S. Herculani[i] Epĩ & martyris.

MARTII I.

MArtyrum ducentorum,&c.[a]] De his itẽ Beda, Vſuardus, Ado,& alij. Habemus horũ res geſtas vna cum Actis S. Valentini presbyteri apud Sur. die 14. Februarij. De quibus monemus lectorem,ne,cum nomen Calliſti in illis,poſitum legerit,putet illum eſſe Romanum Pontificem ita appellatum, qui non ſub Claudio Iuniore Imperatore, ſed longe ante ſub Macrino Aug. ſedit.

b Leonis,Datiui,& ſoc.] Reſtituti ſunt ijdem ex dicto vetuſto Martyrologio monaſterij S. Cyriaci.

c Hermetis & Hadriani.] Vſuard. de ijſdẽ hac die,conſentiuntq; vet.manuſcr.

d Eudociæ.] Græci itidem de ipſa hac die in Menologio, vbi etiam ijſdem fere verbis eius paſſio habetur expreſſa.

e Antoninæ.] Agunt de ea etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius certamen paucis deſcribitur. De Cea inſula, vnde & ciuitas eſt dicta, agit Plinius, Antonin.& alij. Quodnam illud fuerit vas, quo Antonina ob id, quod Deos Gentilium irriſiſſet,incluſa eſt, conſule ea,quæ notata habentur inferius de ſupplicio decreto aduerſus irriſores legũ,die 28. Iulij.

f Suitberti Epiſc.] Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Extãt eius Acta à Marcelli no presbytero fideliſſime ſcripta. Agit de eo itẽ Beda hiſt. Angl. li. 5. c. 12. Obijt diẽ anno Dñi 717. De eodem ẽt Trithemius de vir.illuſt.ord.S.Benedicti,lib.3.c.165.

g Albini

g Albini Epiſcopi.] De ipſo etiam Beda & Vſuardus. ſcripſit eius vitam Fortunatus presbyter, vt teſtatur Greg. Turon. de glor. confeſſ. cap. 96. vbi de ſanctis Albino atq; Martino agit; recenſet eam Surius tom. 2. Reperitur hic interfuiſſe Concilio Aurelianenſi tertio, habito anno 26. Childeberti Regis Francorū, anno à Chriſto (ſecundū Faſtos Onuphrij) 540. Hinc errare conuincitur Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti libro 3. c. 103. dum ait eum vixiſſe anno Domini 720. *Alius* hoc vetuſtior fuit S. Albinus, *cui* S. Maximus Epiſcopus Regienſis erexit baſilicam, vt ſcribit Dinamius in vita S. Maximi: eſt fortaſſe ille ſanctitate celebris Epiſcopus Catalaunenſis, diſcipulus S. Lupi Trecenſis Epiſcopi, de quo habetur mentio in Actis eiuſdem ſancti Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij. Alius inſuper fuit S. Albinus Epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius xvij. Kalend. Octob.

h *Siuiardi abb.*] Huius Acta recitat Surius tom. 2. Claruit temporibus Theodorici Regis Francorum, cuius regni anno octauo ex hac vita migrauit.

i Translatio S. Herculani.] Plura de ipſo vide inferius ſeptima Nouembris, qua die natalis ipſius celebritas agitur.

2 Sexto Nonas Martij. Luna. E xxix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

Romæ via Latina SS. martyrum [a] Iouini & Baſilei, qui paſſi ſunt ſub Valeriano & Galieno Imperatoribus. Item Romæ plurimorum SS. [b] martyrum, qui ſub Alexandro Imperatore & Vlpiano Præfecto diu cruciati, ad extremum capitali ſententia damnati ſunt. In Portu Romano *SS.* martyrum Pauli, [c] Heraclij, Secundillæ; & Ianuariæ. Cæſareæ in Cappadocia SS. martyrum Lucij [d] Epi, Abſalonis, & Lorgij. In Campania commemoratio ſanctorum octoginta [c] martyrū, qui cum nollent carnes immolatas comedere, nec caput capræ adorare, *a Longobardis* [f] ſæuiſsime cęſi ſunt. Romæ S. Simplicij [g] Papæ & confeſſoris. In Anglia ſancti Ceaddæ [h] Epiſcopi Merciorum & Lindisfarnorum, cuius præclaras virtutes Beda commemorat.

MARTII 2.

Iouini & Baſilei [a].] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 169. & alij recentiores.

b Plurimorum ſanctorum.] Additum eſt nomen Vlpiani Præfecti ex vet. manuſcript. Conſtat etenim eum crudeliſſimum fuiſſe in perſequendis Chriſtianis, vt diximus ſupra, dum egimus de temporibus Alexandri Imperatoris. Agunt de his martyribus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

c Pauli, & Heraclij.] Beda de Paulo tantum agit, & Heraclium omittit, ſed reſtituitur ex dictis vet. manuſcrip.

d Lucij & ſoc. Beda legit Lucam, pro Lucio, ponitq; ſeorſum ſocios, nominibuſq; eorū deprauatis: ſed vt ſic ponere-

tur vetuſta dicta exemplaria mouerunt.

e Octoginta martyrum.] Horũ hiſtoriam ſcribit S.Greg.Papa li.3.dialo.c.27. & 28. Conſtat hos martyres paſſos eſſe anno Domini 579. quem quidem prætaxatum annorum numerum hac ratione ſupputamus. Affirmat enim dicto loco S.Gregori⁹, hos paſſos eſſe ante annos ferme quindecim ab eo tẽpore, quo hæc ſcribebat in ſuis dialogis, cum videlicet ageret in Põtificatu annos quatuor, quod conſtat ex lib.4.dialog.c.36. vbi agens de peſtilentia, quæ primo ſui Pontificatus anno contigit, ante triennium ab eo tempore contigiſſe teſtatur. Si igitur à prędicto anno 579. vſque ad quartum annum Gregorij Pontificatus enumeres interlapſos illos annos quindecim, dicto tẽpore eos martyrium conſummaſſe comperies.

f A Longobardis ſæuiſſime ceſi.] Obtinuit vſus, vt Longobardi pro Longobardis dicant. Langobardos.n. à maiorib. eſſe dictos, complurium auctoritate probatur: ſic appellat eos Cornel. Taci. lib.2. Annal. & lib. de moribus Germ. Velleius Paterculus itidem in hiſt. lib. poſter. pag. 131. noſtrorum autem Sanc. Proſper in chron. ſub Cõſulatu Auſonij & Olybrij. ſic & Paul.diaco. de geſt. Longob. ſed in his non immoror. Quod autem ad Longobardorum Chriſtianitatem pertinet, Procopius clariſſimus hiſtoricus, qui vixit temporibus Iuſtin. Imp. lib.v. de bello Gothico, cum agit de Longobardis, eos nõ Gẽtiles fuiſſe & idololatras, ſed Chriſtianæ fidei profeſſores, abſq; dubietate teſtatur. Quo autem tempore ad fidem Chriſtianam venerint, nulla quidẽ apud Paulum Diaconũ, qui eorũ geſta eſt proſecutus, reperitur mentio. Ex his aũt quæ in dialogis Greg. Papa ſcribit, colligitur, Longobardorũ alios fuiſſe idololatras, vt hi de quibus hic agitur, quos caput capræ immolaſſe auctor eſt idem S. Greg. dial. lib.3.c.28. (Baccho.n. hircos Gentiles cõſueuiſſe immolare, teſtatur Varro lib.1. de re ruſ. redditq; cauſam. Auctor etiam eſt Minutius Felix in Octauio, cõſueuiſſe Gentiles immolare atq; colere caput veruecis. Greg. Papa lib.7. epiſt.5. ad Brunichildẽ Reginã Francorũ ſcribens, conqueritur adhuc ſupereſſe in Gallijs qui aĩaliũ capita immolarẽt.) alios Chriſtianos fuiſſe, ſed Arrianos, cõſtat ex his quæ idẽ narrat lib.3. dial c.29. & in regiſ. li.2. epiſt.2. Alios aũt Chriſtianos Catholicos extitiſſe, colligitur ex li.3. regi. epi.2 & 4.

g Simplicij Papæ.] De quo eodem die Beda, Ado, & alij. Tiburi præſertim eius natalis ſolemnitas agitur, ibique eius ſacras reliquias haberi accepimus. Sunt apud nos nonnullæ eius epiſtolæ, quas deſcripſimus in Annal. Eccleſ. vbi de ipſo pluribus egimus.

h Ceaddæ Epiſc.] De eo ſcribit Beda hiſtor. de geſt. Angl. lib.3. cap.28. & lib.4. c.3. vbi agit de eius obitu. Idem in epitome recenſet eius ordinationem anno Domini 664. Claruit (vt idem ſcribit) temporibus Vitaliani Pontificis.

xxviij F Quinto Nonas Martij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CAeſareæ in Palæſtina SS. martyrum Marini [a] militis, Aſterij Senatoris, in perſecutione Valeriani, quorum prior accuſatus a commilitonibus quod eſſet Chriſtianus, & interrogatus a Iudice, cum Chriſtianum ſe eſſe voce clariſſima teſtaretur, martyrij coronã capitis abſciſsione ſuſcepit: cumque Aſterius corpus martyris capite truncatum, ſubiectis

ctis

ctis humeris & ſubſtratã veſte, qua induebatur, exciperet, honorẽ quem martyri detulit, continuo ipſe martyr accepit. In Hiſpania natalis SS. martyrum Hemiterij [b] & Cheledonij, qui cũ apud Legionem Gălleciæ vrbem in caſtris militarent, exurgente perſecutionis procella, pro confeſsione noĩs Chriſti plurimis tormẽtis afflicti, Calagurrim vſq; perducti, atque ibi martyrio coronati ſunt. Eodẽ die paſsio SS. Felicis, [c] Lucioli, Fortunati, Marciæ, & ſociorum. Item SS. militum Cleonici, [d] Eutropij, & Baſiliſci, qui in perſecutione Maximiani ſub Aſclepiade Præſide crucis ſupplicio feliciter triũpharunt. Brixiæ S. Titiani [e] Epi & confeſſoris. Bambergæ S. Chunegundis [f] Auguſtæ, quæ Henrico Primo Imp. nupta, cum virginitatem ipſo annuente ſeruaſſet, bonorum operum meritis cumulata, ſancto fine quieuit, & poſt mortẽ miraculis claruit.

MARTII 3.

Marini & Aſterij. [a]] De his item hac die Beda; Vſuardus, Ado & alij omnes. Horum certamina, quæ Cęſareæ Palęſtinæ ſubiere, Euſebius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus exacte deſcribit lib. 7. c. 14. à quo etiam Niceph. lib. 6. cap. 13. & 14. & alij eumdẽ ſecuti auctorem. De reliquijs S. Marini martyris meminit Ioan. Damaſ. orat. 3. de imagin.

b Hemiterij & Cheledonij.] De his etiam ijdem qui ſupra, Beda, & alij Horũ paſſionis triumphos Prudentius ſacro hymno cecinit; deq; pio fideliũ cultu eis exhiberi ſolito hac ibi eleganter pangit:

Illitas cruore ſancto
Nunc arenas incolæ
Frequentant obſeruantes
Voce, votis, munere.
Externi necnon & orbis
Huc colonus aduenit, &c.

In breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, duo præterea habẽtur ſacri hymni, quibus eorundem martyrum Acta & laudes canuntur. Agit de ijſdem Gregor. Turonen. lib. de gloria martyr. c 93. Meminitque eorundem S. Eulogius libro 1. mem. ſanct. mart. Nouiſſime de ijſdem in flore ſanct. Hiſpan. & in theſaur. concio. tom. 2.

c Felicis, Lucioli, & ſoc.] Beda de his hac die, adſtipulantur que vet. manuſcr.

d Cleonici & ſoc.] Agunt de his etiam Græci in Menolog. hac die, eorumque Acta ſummatim complexa referunt.

e Titiani Epiſcopi.] De quo tabulæ Eccleſiæ Brixianæ. Rãpertus Epiſcopus in ſerm. de transla. S. Philaſtrij huius meminit, nonumque ponit ordine ab ipſo Philaſtrio; à primo autem eius ciuitatis Epiſcopo hic numeratur decimuſquintus.

f Chunegundis Auguſtæ.] Extãt eius Acta, quæ Sur. retulit in to. 2. De eadem Trithem. de vir. illuſt ord. S. Bened. libro 3. cap. 159. Albert. Crant. in Saxon. Metrop. lib. 5. ca. 5. & alij plures, res Germanorum proſecuti. Claruit ſanctitate circa annum Domini 1030.

4 Quarto Nonas Martij. Luna. G xxvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4

ROmæ via Appia natalis S. Lucij [a] Papæ & martyris, q primo in pſecutione Valeriani ob Chriſti fidẽ exilio relegatus, et poſtmodũ diuino nutu ad Eccleſiã ſuã redire pmiſſus, cũ plurimũ aduerſus Nouatianos laboraſſet, martyriũ capitis obtrũcatione cõpleuit: quẽ S. Cyprianus ſummis laudibus celebrauit. Romę item via Appia SS. martyrum nongentorum, [b] qui poſiti ſunt in cœmeterio, ad ſanctam Cęciliã. Eodem die S. Caij [c] Palatini [d] in mare demerſi, & aliorum vigintiſeptem. Nicomediæ S. Hadriani [e] martyris, cũ alijs vigintitribus, qui oẽs ſub Diocletiano Imp. martyrium crurifragio conſummarunt: cuius memoria ſexto Idus Septembris, qñ eius corpus Romã translatum fuit, potiſsimũ agitur. Item paſsio SS. Archelai, [f] Cyrilli & Photij. Apud Cherſoneſum paſsio SS. Epõrum Baſilij, [g] Eugenij, Agathodori, Elpidij, Aetherij, Capitonis, Ephræm, Neſtoris, & Arcadij. Vilnę in Lituania B. Caſimiri [h] filij Caſimiri Regis, quem Leo X. Romanis Pontifex in beatorum numerũ retulit.

MARTII 4.

LVcij Papæ. [a]] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De huius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſto. lib. 7. cap. 2. Optat. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. Extat ad Lucium Papam epiſt. Cypriani, tanto viro digna, 58. edit. Pam. Eiuſdem meminit ſcribens ad Stephanum Rom. Pont. epiſt. 67. Huius exilium cõtigit ſub Gallo & Voluſiano Imperatoribus, ſub quibus item, cum poſt liminio reuerſus eſset, martyrij coronam accepit, Valeriano & Galieno Conſulibus. De his pluribus diſseruimus in Annalibus. Cur autem hic ponatur S. Lucius iſta paſsus in perſecutione Valeriani, vide quæ diximus in ijſdem Annalibus, & infra 10 Auguſti.

b Martyrum nongentorum.] De his ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij. Quod autem hic habetur, hos poſitos eſſe in cœmeterio ad S. Cæciliam, non ſic accipias, vt fuerit aliquod cœmeterium ita dictum; ſed quod in ipſo cœmeterio Calliſti locus erat, dictus ſanctę Cęciliæ. cuius ibidem adhuc memoria perſeuerat in marmore ſcripta, iuxta quem locũ hi ſepulti erant martyres. De tẽpore paſſionis eorũ nihil prorſus penes antiquos: ſi quis aũt tempus deſcribit, additq; Cõſules, id cõiectura tantũ ſua facere videtur.

c Caij & ſoc.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

d Palatini.] Etſi cõe id ſit nomen omnibus, qui militant in Palatio ex familia Imp. tamen erat peculiaris ordo militiæ Palatinæ, vt apparet ex ti. de Palatinis, C. lib. 12. & C. Theo. li. 6. tit. 30. Minores hi erant Comitibus, atq; his qui dicebãtur Agentes in rebus: Hi in diuerſas prouincias ad diuerſa negotia mittebãtur, aliqñ etiam ad exigendum cenſum, vt conſtat ex conſtit. nouella Theodoſij & Valentiniani Imp. tit. 43. de Palatin. in his quæ nuper à Petro Pith ſunt edita, pag. 36.

e Hadriani & ſoc.] Agit de his item Beda. Extant eorũ Acta, & quidem germana, quæ habes apud Sur. tom. 5. die 8. Septemb. & Mombrit. to. 1. Porro de Hadriano & ſocijs Græci agunt in Menologio 26. Auguſti. Illuſtriſſimus ſane martyr Hadrianus, qui licet paſſus ſit Nicomediæ in Bithynia, Romæ etiam clariſſimus eſt habitus, cuius peruetuſta memoria

ria

tia extat apud arcũ Seueri, de qua mẽtio habetur in Ordine Romano. ibi ſacrum corpus eius Nicomedia translatum, reconditũ eſt: eademq; inter veteres Cardinaliũ diaconias connumeratur. Eſt ſermo Honori Auguſtudunenſis de S. Hadriano: cætera autem de trãslatione eius inferius ad ſextũ Idus Septemb. dicẽtur.

f Archelai & ſoc.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio.

g Baſilij & ſoc.] De his itidem Græci in Menologio hac die.

h Caſimiri.] Extant eius Acta ſcripta accurate à Zacharia Ferrerio Vicentino, Epõ Gardenſi, legato Apoſtolico in Polonia: qui etiã auctoritate Romani Pontificis diuinas preces, ſacros hymnos, ac deniq; integrum officium eccleſiaſticum in eius honorem recitandum cõſcripſit. Obijt hic ſãctus an. a Chriſto Dño 1489.

5 Tertio Nonas Martij. Luna. A xxvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4	5			

ANtiochiæ natalis S. Phocæ [a] mart. q̃ poſt multas, quas p̃ noĩe Redẽp. paſſus eſt, iniurias, qualiter de antiquo illo ſerpente triũphauerit, hodie quoq; populis eo miraculo declaratur, qđ ſi quiſpiã à ſerpente morſus fuerit, vt ianuã baſilicę martyris credẽs attigerit, cõfeſtim euacuata virtute veneni ſanať. Cęſareę in Palęſtina S. Hadriani [b] martyris, qui primo in perſecutione Diocletiani iuſſu Firmiliani Præſidis ob Xp̃i fidẽ lęoni obiectus deinde gladio iugulatus, mart. coronã accepit. Eodẽ die paſſio SS. *Euſebij* [c] Palatini, & aliorũ nouẽ martyrũ. Cæſareæ in Palęſtina S. Theophili [d] Epĩ, qui ſub Seuero Principe ſapientia & vitæ integritate cõſpicuus enicuit. Itẽ in Palæſtina ad ripam Iordanis S. Geraſimi [e] anachoretæ, qui tempore Zenonis Imperatoris floruit.

MARTII 5.

PHocæ. [a]] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio 22. Septembris. Alius hic eſt ab illo eiuſdẽ nominis Epiſcopo, qui paſſus eſt ſub Traiano, de quo inferius 14. Iulij. Quæ hic de Phoca martyre habentur, in Grego. Turonen. etiam leguntur lib. de gloria martyr. c. 99. Extat autem de eodem Phoca præclara oratio S. Aſterij Epiſcopi Amaſeæ, cuius quidẽ mentio habetur in Nicæna ſecunda Synodo: ex eaq; hæc ibi leguntur: In regia ciuitate Italiæ Principe, & totius mundi regina celebratur Phocas martyr, & extructa eſt ei ædes inſigni pulchritudine: non minus autem colunt Romani Phocam, quam Petrum & Paulum. Hæc S. Aſterius hyperbolice. Eidem martyri Baſilius Imp ingentẽ baſilicam erexit Conſtantinopoli, quã etiam celebri monaſterio auxit, vt ſcribit Cedr. in Baſilio Imp.

b Hadriani.] Agũt Græci de hoc Hadriano Palæſtino 4. Februarij: ſed male ſub Decio paſſum ferunt. ſiquidem eius gentilis Euſebius lib. 8. c. 21. in fine, coronatum eſſe martyrio, teſtatur, in perſecutione Diocletiani & Maximiani Imp.

c Euſebij & ſoc.] De his itẽ Beda, Vſuardus, & alij, quib. aſſentiũtur vet. manuſc.

d Theo-

d Theophili Epiſ.] De eo Euſebius hiſ. lib. 5. c. 21. & 26. & Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. & alij. Hic inter Orientales Epiſcopos, ſub Victore Rom. Pontifice, aduerſus Quartodecimanos magis magiſq; inualeſcentes ſtrenue ſe geſſit. Ad hunc potius ſcripta videtur Victoris Papę epiſtola, quæ mendoſe inſcripta eſt ad Theophilum Epiſcopum Alexandrinum, quẽ conſtat vixiſſe temporibus Theodoſij Iunioris Imperatoris.

e Geraſimi.] Græci in Menologio agũt de Geraſimo pridie huius diei. Conſtat tamẽ ex Cyrillo monacho, qui ijſdẽ cum Geraſimo vixit tẽporibus, in Actis S. Euthymij, quę ſcripſit, ipſum deceſſiſſe quinta Martij, Indic. 13. ſub conſulatu 2. Zenonis Aug. qui annus ex ſupputatione recentiorum ponitur à Chriſto nato 475. multa ibi de Geraſimo habet idem auctor, necnon in vita S. Sabæ abb. apud Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6. In Actis item S. Quiriaci anachoretæ, agitur de eius obitu: habentur apud Sur. to. 5. De alijs admirandis eiuſdem rebus geſtis habes in prato ſpirituali c. 107. Cedrenus in cõpen. ſub Zenone, & alij. Ex illis aliqua ſcriptor ille vitæ S. Hierony. de quo agemus inferius, & quis fuerit oſtendimus, eidem S. Hieronymo falſo adſcripſit.

25. xxv B Pridie Nonas Martij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

Nicomediæ natalis SS. marty. Victoris [a] & Victorini, qui per triennium cum Claudiano, & Baſſa vxore eius, tormentis multis afflicti, & retruſi in carcerem, ibidẽ vitæ ſuæ curſum impleuerũt. Terdonæ S. Marciani [b] Epi & martyris, qui ſub Traiano pro Chriſti gloria occiſus coronatur. Cõſtantinopoli S. Euagrij, [c] qui tpe Valentis a Catholicis electus Eps, ab eodem Imperatore in exilium miſſus, migrauit ad Dñm. In Cypro S. Cononis [d] martyris, qui ſub Decio Imp. pedibus clauis confixis, ante currum iuſſus currere, in genua procumbens, in oratione reddidit ſpiritum. Item paſſio SS. quadragintaduorum martyrũ, [e] qui in Amorio comprehenſi, & in Syriã perducti, illic egregio peracto certamine, victores palmam martyrij perceperũt. Bononiæ S. Baſilij [f] Epiſcopi, qui à S. Silueſtro Papa ordinatus, verbo & exemplo creditam ſibi eccleſiam ſanctiſsime gubernauit.

MARTII 6.

Victoris & Victorini. [a] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 180. Agunt item Gręci de Victore & Victorino 31. Ian. quos tamen non Nicomediæ, ſed Corinti ſub Decio Imp. paſſos affirmant: ſed fortaſſe illi ab his ſunt diuerſi.

b Martiani Epiſc.] Extant eius Acta, quæ ex antiquiorib. monumẽtis Mõbrit. recitat to. 2. breui aũt compendio Petrus in catal. lib. 3. c. 189. Paſſus eſt (vt eadem Acta teſtãtur) ſub Hadriano Imperatore.

c Euagrij Epiſc.] Græci itidem. Porro de eo ſcribit Socrates hiſ. li. 4. c. 13. Adſcribitur

bitur hic trigeſimus Epiſcopus Conſtantinopolitanus à Nicephoro Epiſc.in chronico. Vixit eodem ſæculo Euagrius S. Hieronym.perneceſſarius; qui defuncto Paulino,ſubrogatus eſt Antiochenus Epiſcopus: alius item Euagrius,natione Ponticus,aliquando clarus eodem ſeculo vixit,ſed Origenis labe conſperſus, extra claſſem Catholicorum eſt eiectus,in quē ſæpe inuehitur idem S.Hierony.

d Cononis.] De eo etiā Græci in Menologio hac die agunt; quem Nazareth oriundū,preclaris certaminibus pro fide ſuſceptis nobilitatum ferunt,dum breui compendio martyrium eius deſcribitur.

e Quadragintaduorum martyrum.] Græci etiā de his hac die in Menologio, recenſentq; inter ipſos Theodorū, Conſtantinum,Theophilum,& Baſſum.

f Baſilij epiſ.] De eo item tabulæ Bononienſis eccleſiæ,& Sigon.lib.de eccleſ. Bononienſ.de quo ſupra.

7 Nonis Martij. Luna. Cxxiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

IN monaſterio Foſſenouæ prope Tarracinam S.Thomę [a] Aquinatis confeſſoris & doctoris,ordinis Prædicatorū, vitę ſanctitate,& Theologiæ ſcientia illuſtris. Tuburbi in Mauritania natalis SS.martyrum Perpetuæ [b] & Felicitatis;quæ cum eſſet prægnans(vt S.Auguſtinus ait)expectata, iuxta leges,vt pareret,dum parturiebat,dolebat;obiecta feris gaudebat:paſsiq; ſunt cum eis Reuocatus, [c] Saturninus,& Secundolus; quorum vltimus quieuit in carcere, reliqui oēs beſtijs traditi ſunt,ſub Seuero Principe,Cęſareę in Palęſtina paſsio S.Eubuli [d], qui cū eſſet ſocius S.Hadriani, biduo poſt illū laniatus a leonibꝰ, & gladio trucidatus vltimus oīum in ea ciuitate martyrij coronā accepit.Nicomediæ S.Theophili [e] Epi,qui ob cultū ſanctarū imaginū in exiliū pulſus,illic defunctus eſt.Peluſij in Aegypto S.Pauli [f] Epi,qui eadē ex cauſa exul occubuit.Brixiæ S. Gaudioſi [g] Epi & confeſſoris. In Thebaide ſancti Pauli [h] cognomento Simplicis.

MARTII 7.

THomæ Aquinatis [a].] Celeberrimi Doctoris Acta ſcripta fuſius habētur à Dauid Romæo, Paulo Regio, & Surio tom.2. Plura S.Antoninus in 3.par.tit.23.c.7.& ſeq.Extare dicuntur in bibliotheca Vaticana Apoſtolicę litterę Gregorij Decimi Rom.Pontificis ad ipſum ſcriptę,quibus eum vocauit ad Lugdunenſe Cōcilium: illas autem Clementis Quarti ad ipſum datas legi in illius regiſtro.Relatus eſt inter ſanctos à Ioanne xxij. Papa,cuius canonizationis extant litteræ Apoſtolicæ. Vix quiſquam enarrare ſufficeret, quod vir ſanctiſſimus atq;eruditiſſimus Theologorum præconijs celebretur,quantūq; eius illibatæ doctrinæ à ſanctis Patribus in SS. œcumenico Tridentino Concilio confidētibus fuerit acclamatum: iureq; ob eā cauſam à ſanctiſſimę memorię Pio Quinto

Quinto Rom.Pontifice inter celebriores Doc.Eccl.fuit adnumerat⁹,dũ huius diei celebritatẽ iiſdem ſacris ſolemnibus peragi voluit,quibus Bonif.8.Papa SS. quatuor Doctorũ Gregorij,Ambroſij,Auguſtini, & Hieronymi feſtiuitates celebrandas conſtituit. Extat de his ſacrum diploma datũ anno Domini 1567.tertio Idus Aprilis, Pontificatus eius anno ſecundo.

d Perpetuæ & Felicitatis.] De his etiã hac die, Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Harum frequenter meminit S. Aug. digniſq; laudib.celebrat, vt in tractatu habito de tempore barbar. eſt quintus de diuer.ibique capite 5. item in Pſal.47. ac de origine animæ ad Vincentium lib.3. c.9.& lib.4.c.18.rurſus etiam ad Renatũ lib.1.c.10.ac deniq; ſerm.de cultura agri, c.4.to.9.pag.318.edit.Louan.Scribit Poſſidius in indiculo,S.Auguſtinum tres tractatus habuiſſe in harum martyrum die natali, quos excidiſſe dolemus. In ſacro Canone Miſſæ Perpetuæ & Felicitatis nomina recenſentur. Meminit Tertullianus de ipſarum altera, Perpetua ſcilicet, libro de anima,ex quo errare conuincuntur hi, qui has paſſas referũt temporibus Galieni: nam Tertullianus, qui de ea ſcribit, vixit ſub Seuero Imp. Expectata eſt Felicitas vt pareret, iuxta l.prægnantis.ff.de pen.cui S.Aug.videtur alludere. Eiuſmodi legẽ ab Ægyptijs primo latã, & ab ijs à Græcis acceptam,tandemq; ad Romanos dilapſam, auctor eſt Plutarchus libro de his, qui ſero à numine puniuntur,c.4.Poſita erãt harum ſacra corpora Carthagine in maiori baſilica,vt auctor eſt Victor Epiſc.Vtic.lib.1. de perſecut.Vuandal.Eamdem puto eſſe baſilicã, ab eademq; Perpetua martyre denominatam,de qua in præfatione ſecundi Cõcilij Carthaginenſis mentio habetur: ibi enim Perpetua Reſtituta appellatur eccleſia, in qua dicta Synodus eſt celebrata. Eſt præterea altera Felicitas inſignis martyr, de qua inferius ſexto Idus Iulij.

c Reuocatus, & ſoc.] Ex eorumdem Actis Vſuardus, Ado,& Petrus in catal. lib.3.c.182.agunt hac die.

d Eubuli.] Græci etiam. Scribit de Eubulo Euſeb.hiſt.lib.8.cap.21. in fine, paſſumq; refert anno ſeptimo perſecutionis Diocletiani Imp.

e Theophili Epiſ.] Agunt de eo item Græci in Menolog.hac die,eiuſq; pro fide Catholica certamẽ paucis deſcribunt.

f Pauli Epiſcopi.] Itidem de eo Græci hac die in Menologio agunt,eademq; referunt,quæ hic ponuntur.

g Gaudioſi Epiſc.] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Ponitur in tabulis duodecimus eius eccleſiæ Epiſcopus: à Philaſtrij autem tempore, qui numeratur eius ſedis Epiſcopus ordine ſeptimus, ſextus ponitur à Ramperto Epiſcopo Brixiano in ſerm.de transl.S. Philaſtrij.

h Pauli Simpl.] Græci ẽt de eo in Menologio hac die. Fuit diſcipulus Antonii Magni,vixitq; temporibus Conſtantini Imper.Plura de ipſo in vit.Patrum par.1.

xxiij D Octauo Idus Martij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

APud Antinoum Aegypti vrbem natalis SS. martyrum Philemonis [a] & Apollonij diaconi,qui tẽti,& ad Iudicẽ adducti,cum cõſtanter idolis ſacrificare renuiſſent, perforatis calcaneis per ciuitatẽ horribiliter tracti nouiſſime gladio cæſi martyrium compleuerunt. Item ibidem paſsio SS. Arriani [b] Præſidis, Theotici, & aliorum trium, quos Iudex ſubmer-

ſubmerſos in mare necauit, ſed delphinorũ obſequio corpora eorum ad litus delata ſunt. Nicomediæ S. Quinctilis [c] Epiſcopi & martyris. Carthagine S. Pontij [d] diaconi B. Cypriani Epĩ, qui vſque ad diẽ mortis illius cũ ipſo exilium ſuſtinens, vitę & paſſionis eius egregiũ volumen reliquit, atque in ſuis paſſionibus Dominũ ſemper glorificãs, coronam vitæ promeruit. Item in Africa SS. Cyrilli [e] Epĩ, Rogati, Felicis, item Rogati, B. Hereniæ, Felicitatis, Vrbani, Siluani, & Mamilli. Toleti in Hiſpania depoſitio S. Iuliani [f] Epiſcopi & confeſſoris, ſanctitate & doctrina celeberrimi. In Anglia S. Felięis [g] Epiſcopi, qui Orientales Anglos ad fidẽ conuertit.

MARTII 8.

Philemonis & Apollonij. [a]] De his Vſuardus hac die, Græci autẽ in Menologio ad 19. Kalen. Decẽbris vna cũ Thyrſo, Lucio, & Callinico, & ſocijs, quorũ oĩum Acta ſcripſit Metaphraſtes ex vetuſtioribus monumẽtis; retulit ea Lipom. in tom. 5. & Sur. to. 6. De his etiam in vit. Patrum par. 1. c. 19.

b Arriani Præſidis, & ſoc.] Agit de his omnibus Vſuardus, Græci autem in Menologio quinta Iunij. Erat Arrianus ferociſſimus omnium perſecutor, prout prædicta Acta martyrum Thyrſi & ſociorũ indicant: res geſtæ etiam Paphnutij martyris, quas recitat Metaphraſtes ad 28. Aprilis, necnon Acta Sabini martyris, de quo Lipom. to. 6. & Sur. tom. 2. die 13. Martij, perſecutiones ab eo excitatas referunt. de eius autem conuerſione atque martyrio agitur in Actis prædictorum martyrum Thyrſi, Lucij, Callinici, & ſociorum, apud Metaph. die 14. Decemb.

c Quinctilis Epiſcopi.] Beda de eo hac die, additque Capitolinũ, ſed Quinctilium, pro Quinctili: adſtipulantur itẽ vet. manuſcr.

d Põtij diac.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcripta. Agit de Pontio Hiero. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. Cõfundũt hũc nõnulli cũ Pontio qui paſſus eſt in Gallijs: ſed alius ille Põtio Carthaginẽſi diacono, qui & Carthagine quieuit, notiſſimus ob ſcripta a ſe Acta S. martyris Cypriani. De Pontio autem in Gallia martyre ĩferius agitur pridie Idus Maij.

e Cyrilli Epiſcopi & ſociorum.] Agit de his Beda, & alij eum ſecuti, conſentiuntque vet. manuſcrip.

f Iuliani Epiſcopi.] De eo hac die in Breuiario Toletano, Vſuardus autem 6. huius. Succeſſit hic Quirico Epiſcopo, quem præceſſit ſanctus Ildefonſus ſucceſſor ſancti Eugenij: interfuit Concilio Toletano duodecimo, celebrato anno primo Eringij regis, a Chriſto autem 680. vt ex eius Actis conſtat, licet mendoſus codex Iulium pro Iuliano dicat in ſubſcriptione Epiſcoporum, ſed recte ca. 1. Sedit autem annos decem, menſem vnum, & dies ſeptem, migrauit ex hac vita anno Domini 691. Mirum quidem dictu, communi omnium pene errore irrepſit, vt omnes hunc appellent Iulianum cognomento Pomerium, eiuſque ſcriptiones eodem inſcribant cognomine. Quam autem diuerſus ſit a Iuliano Pomerio hic de quo agimus, longum quod extat inter vtrumque temporis interuallum facile perſuadet: nam Iulianus Pomerius vixit temporibus Gelaſij Papæ; quod ex eo cognoſces, dum Gẽnadius ſcribens ad eumdem Pontificem librum illum de vir. illuſtr. (vt ipſe teſtatur c. 100.) cum agit de Pomerio c. 98. illum adhuc viuere teſtatur: & ne quis exiſtimet Pomerium illũ de quo ſcribit Gẽnadius, alium eſſe a Iuliano Pomerio, de quo vertitur controuerſia, conſulat Iſidorum de vir. illuſt. ca. 12. & Honorium

Augu-

Auguſt.d.c.12.& intelliget vnũ eũdẽque eſſe; quem (vt diximus) conſtat floruiſſe temporibus Gelaſij Papæ circa annum Domini 495. At vero Iulianus Epiſcopus Toletanus, de quo hic agitur, poſt annos fere ducentos vixit. Præterea Iulianus ille Pomerius, natione Maurus, presbyter tantum, in Gallijs vixiſſe dicitur, vt tam Gennadius, quam Honorius atteſtãtur, nec reperitur fuiſſe eccleſiæ alicuius Epiſcopus. Accedit etiam, quod eumdem Iulianum Pomeriæ Iſidorus inſimulat hæreſis Tertulliani, & in libris quos ſcripſit de natura animæ, illam conatus eſt affirmare eſſe corpoream: quæ quidem indigna ſunt, quæ tribuantur Iuliano Epiſcopo Toletano, fidei Catholicæ integritate probatiſſimo. Certe in vita huius antiquitus ſcripta; quam citat Vaſæus in Annalibus Hiſp. nullam prorſus de huiuſmodi cognomine fieri mentionem affirmat. Trithem. cum agit de ſcrip. Eccleſ. in eumdem errorem lapſus eſt, vt vnum eũdemq; putarit Iulianum Pomerium cũ Iuliano Epiſcopo Toletano. Cautius quidem Sigebertus, qui in lib. de vir. illuſtr. ca. 54. & 56. alium eſſe Iulianum Pomerium ab Epiſcopo Toletano demonſtrat. Vnde autem errandi occaſio prouenerit, inueſtigemus. Conueniũt nomine, atque ſacrarum litterarum profeſſione, dũ vterque inter ſcriptores Eccleſiaſticos adnumeratur; &, quod maius eſt, eiuſdem facultatis & nominis commentarios ediderunt. Scripſit enim ille Pomerius (vt teſtatur S. Iſidorus de vir. illuſt. c. 12. itemque Honorius) commentarium tribus libris diſtinctum, quem Prognoſticon appellauit, de vitæ futuræ cõtemplatione: elaborauit idem opus S. Iulianus Epiſcopus Toletanus totidem libris diſtinctum eodemq; nomine Prognoſticon nuncupatum; vnde (vt diximus) accepta eſt erroris occaſio. Porro ſi quis legerit Prognoſticon Iuliani Epiſcopi Toletani, longe aliud eſſe illud opus ab eo inueniet, ꝙ Pomerius elaborauit: nam ſæpius citat in eo S. Gregorium Papam, quem cõſtat longe poſt illius Pomerij tempora vixiſſe. At quod omnem prorſus aufert difficultatem: in eodem opere idem Toletanus Epiſcopus allegat plus decies Iulianum Pomerium. Ad poſtremum, cum in eo commentario idem profiteatur ſe habuiſſe præceptorem S. Eugenium; quis ſit auctor, & quo vixerit tempore, aperte ſignificat. Huius etiam & non Iuliani Pomerij (vt falſò inſcribitur) eſt ille egregiꝰ commentarius cõtra Iudæos ad Eringiũ Regem, vbi in fine auctor, cum numeret ab incarnatione Dñi vſq; ad illud tẽpus, quo librũ abſoluit, annos ſexcentoſoctogintaſex, lõge aliũ ſe eſſe ab illo declarat.

g Felicis epiſ.] De eo ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 2. c. 15. Floruit circa annum Domini 630.

xxij E Septimo Idus Martij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

APud Sebaſten Armeniæ natalis SS. Quadraginta [a] militum Cappadocum, qui tp̃e Licinij Imper. ſub Præſide Agricolao poſt vincula & carceres teterrimos, poſt cæſas [b] lapidibus facies, * in rigẽs ſtagnũ [c] miſſi ſunt, vbi cõſtricta eorũ corpora diſrũpebãtur, ac demũ crurifragio martyriũ cõſummarũt. Erãt aũt inter eos nobiliores Cyrion & Cãdidus: quorũ omniũ præclarãs glorias S. Baſilius, alijque Patres ſcriptis ſuis celebrarũt. Niſſæ depoſitio S. Gregorij [d] Epiſcopi, fratris

* nudi ſub dio expoſiti ſunt.

B.Baſi-

B.Baſilij Magni, vitâ & eruditione clariſſimi, qui ob fidei Catholicæ defenſionem ſub Valente Imp. Arriano ciuitate ſua pulſus eſt. Barcinone in Hiſpania S. Paciani [c] Epiſcopi, tam vita quam ſermone conſpicui, qui tempore Theodoſij Principis in vltima ſenectute finem vitæ ſortitus eſt. In Morauia SS. Epiſcoporum Cyrilli [f] & Methodij, qui multas illarum regionum gẽtes cum earũ Regibus ad fidem Chriſti perduxerunt. Romæ B. Franciſcæ [g] viduæ nobilitate generis ſanctitate, & miraculorum gratia celebris. Bononiæ B. Catharinæ virginis, ordinis S. Claræ, vitę ſanctitate illuſtris, cuius corpus magno cum honore ibidem colitur.

MARTII 9.

QVadraginta militum. [a]] Tã Latini, quã Græci de iiſdem agunt hac die. Extat de his egregius ſermo S. Baſilij; duę inſuper ornatiſſimę orationes S. Gregorij Niſſeni, ſeu potius vna, duobus diebus vix abſoluta ob frequentiſſimum cœtum, quo impediente, eam prima die abſoluere minus licuit. Horum Acta ex vetuſtioribus monumẽtis accepta edidit Metaphraſtes, eaq; habet Lypom. to. 7. & Sur. to. 2. Fuerunt omnes (*vt ſcribit S. Baſilius*) natione Cappadoces, ex diuerſis ciuitatibus oriundi. De inuentione reliquiarum ipſorum opera S. Pulcheriæ Auguſtæ ſcribit Sozom. lib. 9. c. 2. Niceph. lib. 14. cap. 10. & Beda de ſex ætat. Aliæ autem eorumdem ſanctorum reliquiæ, quæ aſſeruabantur Cæſareæ Cappadociæ in Monaſterio ſanctarum virginum, à nepte S. Baſilij, diuino monitu, conceſſæ ſunt S. Gaudentio Epiſcopo Brixiano, dum in regiones illas Dei nutu peregrinaretur, qui tamquam ingentem adeptus theſaurũ, ſummo perfuſus gaudio, illas detulit in Italiam, quas in baſilica à ſe erecta honorificentiſſime collocauit, & in eius dedicatione habuit homiliam, qua non ſolum rei geſtæ hiſtoriam retexit; verum etiam occurrens tacitæ de *ſanctis reliquijs obiectioni, hæc ait: Licet enim cineres exuſtorum corporum mandato perſecutoris in fluuium iacerentur; non defuerunt religioſæ manus, quæ partem cineris vel furto eriperent, vel precio compararent.* Hæc Gaudentius. Præter hæc etiam conſtat ex prædictis eorũdem martyrum Actis, ipſas reliquias in profluentem proiectas, diuina operante virtute, ad fluminis ripam eſſe delatas, & ab Epiſcopo Petro ſumma cum diligentia collectas. De loco martyrij idem S. Gaudentius affirmat, paſſos eſſe Sebaſte ciuitate metropolitana Minoris Armeniæ. Erexit baſilicam Conſtantinopoli in honorem prædictorum martyrum Tiberius Imp. quam Mauritius eius ſucceſſor abſoluit. hiſt. Miſcel. lib. 17. anno 5. Mauritij Imp.

b Cęſas lapidibus facies.] Polybius li. 6. dum recenſet ſupplicia militaria, non tantum illos cædi fuſtibus, ſed etiam contundi lapidibus ſolitos narrat, prout etiã in hos milites factum apparet: de cæteris autem militaribus pœnis notauimus ſupra die 29. Ianuarij, dicturi & inferius ſuo loco de decimatione in Mauritio martyre, die 22. Septembris.

c In rigens ſtagnum miſſi ſunt.] Eadẽ fere S. Baſilius in oratione de Quadraginta mart. his verbis: Igitur ſancti Dei ſub dio pernoctare in ſtagno quodam iuſſi ſunt, quod pro mœnibus ciuitatis erat, &c. Sic interpres, ſed turpiter lapſus, dum pro πρὸ ἧς ἡ πόλις κατάκειται, dixit, pro mœnibus ciuitatis erat, cum alioqui ipſe Baſilius diſerte deſcribat, media in vrbe, atque in ſtagno, circum quod vrbis habitabatur, martyres fuiſſe cruciatos; dubiũ non eſt, ſtagnum frigidarij ibi iuxta caldarium

darium de more fuiſſe extructum. Eadē videtur affirmare Greg.Niſſen.orat.2.de iiſdem martyribus, vbi hæc verba: Imperat tyrannus, ut gelu athletæ excruciati extinguantur, &c. Certe niſi vitium ſit in translatione, cum gelu ſit concretio aquæ ex frigore, prædictos in aquam poſitos eſſe, quiſque intelligit. Cōfirmare hęc videntur quæ paulo poſt ſequuntur, his verbis, Vnanimiter vniuerſi hoc occupato loco, qui publicis tunc balneis vacabat, quaſi & ipſi lauacro corpora curaturi, & exterſuri, haud cunctanter tunicarum am.ctū deponebant. Paulo poſt itē ſic: Elementorū quidē natura cōgelationi ſuccūbebat: martyrū vero natura quaſi indomita & inuicta erat. Itemq; inſerius: Defluebāt digiti gelu paulatim carptimq; exciſi. S.Ephræm Syrus quoq; in ea oratione, quā habuit de ſanctis Quadraginta martyribus, expreſſum hēt eoſdem paſſos in ſtagno. Hec omnia autem multo planiora apud Metaphraſtem ac vetera Martyrologia habentur expreſſa: quæ tñ reddūtur ambigua ex his, quæ in ſerius de iiſdē ſanctis martyribus idē S. Baſilius eadē oratione, vitioſa trāslatione cōfuſa, ſcribit his verbis: In terra primū exerciti, deinde in aere ſub dio; poſtremo igne crematos aqua excepit, &c. Significare volēs hiſce quatuor elemētis eo ordine ſic eſſe probatos, ut poſtremo eos igne crematos tūc aqua exceperit, & nō prius, ſed ſub nudo aere nudos expoſitos fuiſſe frigore cruciatos. In eādē ſententiā S.Gaudētius Epiſcopus Brix. in ſermone quē habuit de dedic. baſil. illorum deſcribēs certamē, hęc habet: Iudex proſpiciens regionis naturā nimijs rigētem frigoribus, tēpus ēt, quo maxima hiemis aſperitas, Aquilone flante, violentius incūbebat, montes niuibus, pruinis arua tegebātur: ſtagnū quoq; vrbi, ī qua iſta gerebantur, ſubiacens lōge lateq; diffuſum validiſſimo gelu durante, iter ſolidum plauſtris gementibus accōmodabat. hac ergo vi loci, & tēporis immanitate perſpecta, ſacrilegij Gentilis exactor iſtud ſupplicij genus ſanctis adhibere imperat, vt nudati corporibus, religati in apertis aeris pruinoſa duritie pernoctarent, balneis non longe ſub conſpectu eorum fumantibus, vbi velox remedium victis callidus perſecutor, animas eorum magis interficere geſtiens, promittebat, &c. Hæc Gaudentius, qui in eas (vt diximus nuper) regiones peregrinatus, eorumdē ſanctorum martyrum ſacras reliquias a S.Baſilij nepte accipere meruit. Secundū itaque S.Baſilium, & S.Gaudētium, poſita eſt hic in margine alia diuerſa lectio. Quæ conciliari facile poſſit, ſi dixerimus balnei frigidarium alte cōcretum longo hiemis tempore, vt ingentia deſuper ſubire onera potuiſſent, in eoque ſic glacie cōſtricto ſub dio poſitos eſſe martyres frigore cruciandos. Quod autem abſq; eo quod dimitterētur in ſtagnum, plus ſatis eſſet ad cruciatum, nudos eos exponi ſub dio; docent ea quæ de immanitate frigoris & algoris illarum regionum, ex his quæ paſſi ſunt Romani milites illic agentes in expeditione ſub Corbulone, ſcribit Corn. Taci. lib. 13. his verbis, Ambuſti multorum artus vi frigoris, & quidā inter excubias exanimati ſunt, annotatuſque miles, qui faſcem lignorū geſtabat, ita præriguiſſe, vt manus oneri adhærentes, truncis brachijs deciderēt. Hæc Tacit. Nec præterimus, q̄ S.Ioannes Chryſoſtomus, qui in Armenia exulauit, pluries ſuis epiſtolis quæritur de eius regionis frigoris immanitate, pręſertim ad Olympiadem ſcribens epiſt. 4. & 6. Plutarchus in Lucullo inter genera tormentorum recenſet ſtationem ſub dio, ardente Sole, & frigoris tempore in luto ac glacie. Rurſum vero in eadem Armeniæ prouincia paſſi reperiuntur alij quadragintaocto numero martyres, quorū meminit Gregorius Turonenſis hiſt. lib. 10. c. 24. & de gloria martyrum c. 96. & Sigebert. in chron. anno 58.

d Gregorij Epiſc.] Vſuardus item hac die de eo, Greci autem in Menologio 4. Idus Ianuarij. Plura de ipſo S.Gregorius Nazianz. in oratione dicta in laudē Baſilij: ſcripſitque ad eū egregiā epiſtolā, qua ipſum è rhetoricis ſtudijs ad ſacros perſcrutandos libros reuocauit, eſt epiſt. 43. Sūt & aliæ ab eodē ad ipſum ſcriptę, videlicet, 34.35.36.37.4.95.& 142. Qūo autem

autem in exiliū actus ſit ab Arrianis ob fidei Catholicæ defenſionē, meminit S. Baſilius epiſt 10. idéq; ipſe Gregorius de re ipſa in epiſtola ad Olympiū monachū de vita S. Macrinæ ſororis. Poſt Valentis Imp. Arriani obitū, ab Antiochena Synodo ad reparandas Oriētales eccleſias iam collapſas deſtinatus eſt, vt idē ipſe in eadē epiſtola teſtatur. Alia inſuper honorificentiſſima legatione functus eſt, cum a SS. œcumenico Cōcil. Cōſtantinopolitano ſub Theodoſio habito ad viſitandas eccleſias Arabiæ miſſus eſt, vt ipſe ſcribit *in* epiſt. ad *Flauianū*. Tantus deniq; fuit, vt inter præcipuos Catholicæ fidei patronos adnumerari, & ſanctione Imperiali laudari mereretur. eſt cōſtitutio Theodoſij Imp. l. 3. de fide Cath. Cod. Theod. de eodem S. Hieronym. tāquam de homine ſatis ſibi cognito cū eſſet Cōſtantinopo*li, ſcribit* lib. de ſcrip. Eccleſ. Vixit autem vſq; ad vltimam ſenectutē; conſtat enim eū interfuiſſe alij Synodo Conſtantinopolitanę habitę anno decimoſexto Theodoſij Imp. qui eſt annus Domini 394. vt apparet ex illius Synodi Actis apud Theodorum Bal. in nomoc. Photij pag. 390. & 391. Hunc etiam plurimum celebrat *Suidas*, eiq; inter illuſtres illius tem*poris oratores* primas defert. Vincentius *Lerinenſis* in libro aduerſus hæreſes eūdem eiuſmodi exornat elogio: S. Gregorius Nyſſenus, fidei, conuerſationis, integritatis, & ſapientiæ merito frater Baſilio digniſſimus. Niceta in ſch. 19. ad pra. Greg. Nazian. in funere Baſilij, dicit hūc *fuiſſe aliquando* coniugio obligatum; idq; teſtatur Nicephor. hiſt. lib. 11. c. 19. Annuit hoc ipſemet in lib. de laude vir*gin.* Coniugem appellatam eſſe Theoſebiam, inſignemq; fuiſſe ſanctitate mulierem, teſtatur S. Grego. Nazian. epiſt. 95. ad ipſum Gregorium ſcripta, cum eū de obitu illius conſolatur.

e Paciani epiſc.] De eo item Vſuar*dus hac* die, aſſentiūturq; vet. manuſcri. *Agit de* Paciano S. Hieronymus lib. de ſcript. *Eccleſ.* in ipſo, & in Dextero eius filio, qui in ſæculo ēt clarus, pfectura Prętorij fuit decoratus, ad quē idem S. Hieronym. inſcripſit librum de Script. Eccleſiaſt. porro Dexter eruditione inſignis ſcripſit hiſtoriam ad S. Hieronymum, prout ipſe teſtatur de ſcrip. Eccleſ in Dextero, & in apologia aduerſus Ruffinum lib. 2. Extant Paciani opuſcula ad Symphorianum de Catholico nomine, & parenæſis de pœnitentia, atque etiam de baptiſmo opuſculum.

f Cyrilli & Methodij Epiſcoporum.] habētur horū res geſtæ in breuiario religioſiſſimæ Polonorū eccleſiæ, ſex lectionibus ſm ritū Eccleſiaſticum diſtinctæ. Dicti ſunt ambo Morauorū & Sclauorū Apoſtoli; & licet Methodio Morauia tātū tribuatur, tñ ex regiſtro Ioānis Octaui Papæ ſatis apparet ēt Methodiū fuiſſe Sclauorū Epiſcopū, qui ordinatus ab Hadriano II. Rom. Pontifice prædeceſſore eiuſdē Ioānis VIII. ab eo ad Sclauorum populū miſſus fuit, prout eiuſdē Ioannis Papæ indicāt litteræ ad ipſum Regē datæ 10. Iunij, Indict. 12. anno Dñi 879. qui itē ad eūdem Methodium ſcripſit epiſt. 202. datā eodē die & anno quo ſuperior ad Regē, qua eū vocat Romā, vt de fide, quam illis gentibus prædicaret. redderet rationē: falſis enim quibuſdā calumnijs fuerat accuſatus, aliter docere, quam ipſe accepiſſet a Romana Eccleſia: qui anno ſequenti Indict. 13. menſe Iunio Romam venit, & in Synodo cauſam dixit: probataq; ſua fide, obtinuit ꝙ optabat a Rom. Pontifice, nimirū vt Sclauorū lingua laudes Deo dicere, & ſacra peragere licite poſſet, ita tamē, vt prius Latina lingua Euangelium corā populo legeretur. Extat de his omnibus epiſtola eiuſdem Ioānis Papę 252. data 12. Iunij, Indic. 13. ad Sclauorum Principē. Reuerſus S. Methodius ad Sclauos, cū vberes fructus de Euāgelica prędicatione colligeret, grauiſſima fuit perſecutione vexatus; quē idē Pontifex, datis ad eum litteris eſt cōſolatus epiſt. 278. dat. Kal. April. Indict. 14. Habetur in dictis eorundē Actis, ipſorū opera corpus S. Clemētis R. Pon. Romā fuiſſe delatū, & in baſilica S. Clemētis reconditū: ſed de his conſule, quæ habētur in die natali S. Clementis inferius. Porro ijdem Romæ morientes, miraculis clari ſepulti ſunt: quorum ſacras reliquias nu-

per ſub altari in eiuſdem eccleſiæ ſacello peruetuſto reperiat eſſe accepi. Agit de iiſdem Martinus Polonus in ſuppur. tem porum, anno Domini 859. Aeneas Siluius hiſt. Boem. lib. 1. c. 13. Mart. Chromer. de reb. Polon. lib. 3. & alij plures.

g Franciſcæ viduæ.] Legi ex archiuo eius monaſterij duos manu ſcript. codices, quibus eius præclariſſima acta, & miracula quidem inſignia, quibus tam viuens adhuc, quam etiam poſt obitum claruit, teſtibus examinatis, ſunt ſcriptorum monumentis perpetuis conſignata.

xvj F Sexto Idus Martij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

APameæ in Phrygia natalis SS. martyrũ Caij[a] & Alexãdri, qui (vt ſcribit Apollinaris Hierapolitanus Eps in libro aduerſus Cataphrygas hereticos) in perſecutione Marci Antonini, & Lucij Veri, glorioſo martyrio coronati ſunt. In Perſide paſſio SS. quadragintaduorũ [b] martyrũ. Corinthi SS. martyrũ Codrati [c] Dionyſij, Cypriani, Anecti, Pauli, & Creſcẽtis, qui in perſecutione Decij & Valeriani, ſub Iaſone Præſide, gladio cæſi ſunt. In Africa S. Victoris [d] martyris, in cuius ſolẽnitate S. Auguſtinus ad populũ tractatum habuit. Hieroſolymis S. Macarij [e] Epi & cõfeſſoris, cuius hortatu loca ſãcta a Cõſtãtino & Helena expurgata, & ſacris baſilicis illuſtrata ſunt. Luteti ę Pariſiorũ depoſitio S. Droctouei [f] abbatis, diſcipuli B. Germani Epi. In monaſterio Luxouienſe S. Attalæ [g] Abbatis, miraculis clari.

MARTII 10.

CAij, & Alexandri.[a]] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. Eorum martyrium ſcripſit S. Dionyſ. Epiſcopus Alexandrinus: extat apud Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 15. in fine.

b Quadragintaduorum martyrum.] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac cæteri.

c Codrati, & ſoc.] Græci item de his hac die in Menologio, quorum egregiũ martyriũ ex veteribus monumentis ſcripſit Metaphraſtes, quod & recitat Lipo. tom. 7. & Sur. tomo 2.

d Victoris.] Scribit Poſſidius in indiculo c. vlt. S. Auguſtinum in eius die natali tractatum habuiſſe. Plures reperiuntur eiuſdẽ nominis in Africa martyres, vt ille inter alios, quem ſcribit Lucianus in epiſtola ad Celerinum, vna cum ſocijs in carcere fame occubuiſſe. eſt 12. apud Cyprian. edit. Pamel.

e Macarij Epi.] Interfuit hic Magno Nicæno Concilio aduerſus Arrium, cui ſemper ab exordio naſcentis hęreſis acerrime reſtitit, vt eiuſdem Arrij litteræ teſtãtur, quas recitat S. Epiphan. in panar. hæreſ. 69. & Niceph. lib. 8. cap. 9 Extat ad hunc ipſum Conſtantini Imp. epiſt. apud Socrat. lib. 1. c. 2. Plura de eo Rufin. lib. 1. c. 2. Sozom. lib. 1. c. 3. & alij qui ab iiſdem acceperunt. Ne quis autem Macarij nomine decipiatur; ſcire debet, fuiſſe eiuſdem nominis, eiuſdemque ſedis Epiſcopum

pum temporibus Iuſtiniani Imp. qui ob hæreſim Origeniſtarum ſede excidit: de quo ſcribit Euagrius hiſto. lib. 4. cap. 36. licet tandem cantans palinodiam, fuerit reſtitutus.

f Droctouei abb.] De eo etiam Vſuardus, & Aim. de geſt. Franc. lib. 3. c. 16. claruit circa annum Domini 570.

g Attalę abb.] Beda itē, Vſuard. Ado, & alij hac die. Scripſit eius uitā fideliſſime Ionas abbas, quæ hr̄ apud Bedā to. 3. quā & Sur. retulit in to. 2. Eſt aūt de eodē mētio in vita S. Vualerici apud Sur. to. 2. die 1. April. Sigeb. in chron. an. 614. Petrus in catal. lib. 3. c. 190. & Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 71.

11 Quinto Idus Martij. Luna. G xx

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

CArthagine SS. martyrū [a] Heraclij & Zoſimi. Alexādriæ paſſio SS. Cādidi, [b] Piperionis, & aliorū viginti. Laodiceæ in Syria SS. martyrū Trophimi [c] & Thali, qui in pſecutione Diocletiani poſt multa ſæuaq; tormētā coronas gloriæ ſunt aſſecuti. Antiochiæ cōmemoratio plurimorū [d] SS. martyrū, quorū alij Maximini Imperatoris mādato cādētibus craticulis ſuperpoſiti, nō ad mortē, ſed ad diuturnū cruciatū aſſati, alij alijs ſęuiſsimis affecti ſupplicijs, ad palmā martyrij peruenerunt. Item SS. Gorgonij [e] & Firmi. Cordubæ S. Eulogij [f] presbyteri, qui eiuſdē vrbis martyrib. in perſecutione Sarracenorū adiūgi meruit, quorū pro fide certamina ſcribēdo fuerat ęmulatus. Sardis *S. Euthymij* [g] Epi, qui ob cultum ſanctarū imaginum a Michaele Imperatore Iconoclaſta in exiliū miſſus demū Theophilo imperāte martyrium conſummauit. Hieroſolymis S. Sophronij [h] Epi. Mediolani S. Benedicti [i] Epiſcopi. In finibus Ambianenſium S. Firmini [k] *abbatis.* Carthagine S. Conſtantini [l] confeſſoris. Babuci in Hernicis S. Petri [m] confeſſoris, miraculorum gloria inſignis.

M A R T I I 11.

HEraclij, & Zoſimi. [a]] Agit de his Beda hac die, additque Alexandrinum. Petrus in catal. lib. 3. c. 191. Hiradum pro Heraclio legit, additq; tres alios martyres: ſed ſeorſum eos eſſe ponendos, docent antiqua manuſcr.

b Candidi, & Piperionis.] De his itē Petrus in catal. lib. 3. c. 191. vna cum prędictis, alijque recentiores.

c Trophimi, & Thali, alias Thalei.] Agūt de his ēt Græci in Menologio hac die; paſſiq; dnr ſub Diocletiano Imperatore, & Aſclepiade Præſide Laodiceæ.

d Plurimorum ſanctorum.] Scribit horum martyrum Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 24. ex quo Niceph. lib. 7. c. 11. & alij.

e Gorgonij, & Firmi.] De his etiam Vſuardus in 2. edit. Molani, conſentiuntque manuſcripta.

f Eulogij.] Vſuardus de eo 20. Septẽbris. Porro hic dies natalis eius: nã martyrio coronatus habetur quinto Idus Martij, die ſabbati, hora nona, vt teſtant̃ Acta ipſius, quæ ſcripſit A'uarus Cordubenſis eius ſodalis: ſed felicius, mea ſnĩa, ſua ipſius ſcripta viuã ipſius imaginẽ reddunt. Hic ille p̃clarus Chriſti athleta, qui cedentibus cæteris, vexillũ confeſſionis aduerſus Arabum impietates erexit, ac plurimos ad martyrij coronã perduxit; quorũ triumphos ipſe in carcere poſitus ſcripſit. Extant hac noſtra ætate è latebris antiquitatis eruta præclariſſima ſcriptorũ ipſius monumẽta, quæ Apoſtolicũ ſpiritum redolent, & puriſſimam priſtinam illam ſinceritatem præſeferunt: edidit eadem, ac ſcholijs illuſtrauit eruditus vir Ambroſius Moralis hiſtoricus regius. S. Eulogij corporis translatio contigit æra. 898. anno a Chriſto Domino 860.

g Euthymij Epiſco.] Græci ẽt de hoc agunt in Menolog. hac die. pleraq; de eo Georg. Cedren. in comp. in Mich. Balbo, & Zonar. Annal. in eodem Imp.

h Sophronij Epiſc.] Græci itidem in Menologio hac die, his verbis: Sancti Patris noſtri Sophronij Patriarchæ Hieroſolymitani ex ciuitate Damaſco, multiplici eruditione, diuinarum litterarum ſcientia, & pietate inſignis. Hæc ibi. Floruit hic tp̃ibus Heraclij Imp. ſucceſſitq; Modeſto Epiſcopo, temporibus Honorij Papæ, anno Domini 634. Errare conſtat eos qui dicunt eum ſediſſe tantũ annos duos; nam peruenit vſque ad tempora Ioannis Quarti Romani Pont. quãdo habuit Hieroſolymis Synodum aduerſus Monothelitas, & Synodicam ſcripſit ad eũdẽ Ioannẽ Papã, vt hr̃ in hiſt. Miſcel. lib. 18. anno 2. Heraclij Imp. & lib. 19. anno 26. eiuſdẽ Imp. Cedren. in comp. anno 20. eiuſdem Imper. & Zonar. in 3. parte Annal. in Heraclio. Illa ipſa Synodica recognita eſt in Sexta Synodo Act. 13. atq; Patrum omnium cõſenſu probata fuit. Citatur eiuſdem Sophronij titulo Pratũ ſpirituale a 2. Synodo Nicæna Act. 4. & a S. Ioanne Damaſceno orat. 1. de imaginibus. Alius ab hoc ille Sophronius, de quo agit S. Hieronymus lib. de ſcript. Eccleſ. qui (inquit) apprime eruditus nõnulla conſcripſit, & opuſcula mea in Græcũ ſermonem elegantiſſime tranſtulit, &c.

i Benedicti epiſc.] De eo tabulę eccleſiæ Mediolan. & Paulus diaconus de geſtis Longob. lib 6. c. 10. his verbis: Fuit autem idem venerabilis Epiſcopus Benedictus vir egregiæ ſanctitatis, de quo per vniuerſam Italiam bonæ opinionis fama flagrauit. Floruit temporibus Heraclij Iuſtiniani Imperatoris, & Ariperti Iunioris Regis Longobardorum, qui regnare cœpit anno Domini 706.

K Firmini abb.] De eo Kalendarium Ambianenſis eccleſiæ, aliaque vet. monumenta eiuſdem.

l Conſtantini.] Molanus in addit. ad Vſuardum de eodem agit hac die.

m Petri.] Huius res geſtas accepimus a Reuerend. Flaminio Philonardo Epiſco Aquinate, viro optimo & erudito.

xix A Quarto Idus Martij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

Romæ S. Gregorij [a] Papæ & Eccleſiæ Doctoris eximij, q. ob res præclare geſtas, atque Anglos ad Chriſti fidem conuerſos, Magnus eſt dictus, & Anglorum Apoſtolus appellatus. Item Romæ S. Namiliani [b] martyris. Nicomediæ paſsio B. Petri martyris, qui cum eſſet cubicularius Dio-

cletiani Imperatoris,& liberius de immenſis martyrum ſupplicijs quæreretur, iubente eodem, in medium adducitur ac primo ſuſpẽſus diutiſsime flagris torquetur, deinde aceto ac ſale perfuſus, ad vltimũ in craticula lento igne aſſatur, ſicque vere Petri extitit & fidei hæres & nominis. Ibidẽ SS. Egdunij [d] presbyteri, & aliorum ſeptem, qui ſinguli diebus ſingulis ſuffocati ſunt, vt cęteris metus incuteretur. Cõſtantinopoli S. Theophanis, [e] qui ex ditiſsimo pau per monachus effectus, ab impio Leone Armeno pro cultu ſacrarum imaginum biennio detentus in carcere, inde in Samothraciã deportatus, ibidem ærumnis confectus reddidit ſpiritum, multiſque miraculis claruit. Capuæ S. Bernardi [f] Epiſcopi & cõfeſſoris.

MARTII 12.

Gregorij Papę. [a]] De eo Beda, ac cæteri Latinorum; Græci ẽt in Menologio hac die, qui habẽt eius res geſtas, ſed per paucas ex multis, quas Metaphraſtes deſcripſit: eas recitat Lipom. to. 7. Latinorũ aũt ſcri pſit eius Acta Paulus monachus Caſſinẽ ſis, tpe Caroli Imp. vt auctor eſt Sigeb. lib. de vir. illuſtr. c. 80. Poſt eũ Ioãnes dia conus tẽporibus Ioãnis Octaui Papę, & Caroli Calui Imp. Habet ea Lipom. to. 4. & Sur. tom. 2. ſed in nõnullis corrigendus, ut pateſecimus in Annalibus Eccleſiaſt. De Gregorij creatione agit. Greg. Turonen. qui il.is tẽporib. uixit, li. 10. de geſtis Franc. c. 1. Iſidorus præterea de eo lib. de vir. illuſtr. c. 27. & S. Ildefonſus de vir. illuſtr. c. 2. qui his laudib. eũ exornat: *Ita, inquit, cunctorũ* meritorum claruit perfectione ſublimis, vt excluſis omniũ virorũ illuſtriũ cõparationibus, nihil illi ſimile demõſtraret antiquitas, vicit enim ſanctitate Antoniũ, eloquẽtia Cyprianũ, ſapiẽtia Auguſtinum, &c. enumerat poſt hęc eius ſcripta. Cõſtat quidẽ teſtimonio Synodi Toletanæ octauæ c. 2. eũ in ethicis aſſertionibus cũctis Eccleſiæ doctoribus præferendũ eſſe. De eo pterea ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. li. 2. c. 13. Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 3. cap. 11. & 12. Prat. ſpirit. c. 192. Ioan. Damaſc. orat. de fid. defunct. Leo Oſtieſ. in chron. Caſſin. li. 1. & alij fere innumeri. Olim aũt, cum tempore Quadrageſimæ SS natalitia minime celebrarentur, translata erat ea ſolemnitas in diẽ, qua fuerat ordinatus, vt ſcribit Radulph. de obſeru. can. cap. 16.

b Mamiliani.] Beda de eo hac die, ſed Maximilianũ eũ appellat. Agitur de ipſo in Actis S. Vrbani Papæ, & S. Cæciliæ, apud Sur. die 22. Nouemb. tomo 6.

c Petri.] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit eius egregium certamen Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 6. & ex eo Nicepho. lib. 7. c. 5. & alii receperunt.

d Egdunii, alias Migdonii.] De quo ijdem qui ſupra, Beda, & alii. Paſſus reperitur Migdonius una cum Petro, de quo egimus, in perſecutione Diocletiani, vt & teſtatur Acta Indes & Domnæ, apud Metaphraſtem 26. Decembr. quæ refert Lipom. to 5. & Sur. to. 6. & Niceph. lib. 7. c. 5. ex quibus hos illos ipſos eſſe, locus, tempus, & perſonæ demonſtrant; licet hiſtoria de ipſis diuerſa feratur.

e Theophanis.] Greci etiam de eo in Menologio hac die: cuius Acta deſcribit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. to. 7. & Sur. to. 2. Cedrenus de ipſo agit in cõpẽd. ĩ Leone Armeno. Alius hic ab illo Theophane, qui eadem ex cauſa multa ac grauia paſſus eſt ſub Theophilo Imp. vt idẽ auctor teſtatur in Theophilo & Zona. in 3. p. Ann. in Leone, & Theophilo.

f Bernardi Epiſcopi.] De eodem tabulæ eccleſiæ Capuanæ.

xviij B Tertio Idus Martij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13

NIcomediẹ natalis SS.martyrũ Macedonij[a] Patriciẹ vxoris eius,& Modeſtæ filiæ. Nicææ SS.martyrũ Theuſetæ,[b] & Horris filij eius, Theodoræ, Nymphodoræ, Marci,& Arabiæ,qui oẽs pro Chriſto igni traditi ſunt. Hermopoli in Aegypto S.Sabini[c] martyris,q multa paſſus,tãdẽ proiectus in flumẽ martyriũ cõſummauit. In Perſide S.Chriſtinẹ[d] virginis & martyris. Cordubæ SS.Ruderici[e] presbyteri & Salomonis martyrũ. Cõſtantinopoli S.Nicephori[f] Epi,qui paternarũ traditionũ propugnator acerrimus, Leoni Armeno Imperatori Iconoclaſtẹ pro cultu sãctarũ imaginũ ſe cõſtãter oppoſuit,a quo mulctatus exilio,ibidẽ quatuordecim annis lõgũ ducẽs martyriũ, migrauit ad Dñm. Apud Camerinum S.Anſouini[g] Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide depoſitio ſanctæ Euphraſiæ[h] virginis.

MARTII 13.

MAcedonij & ſoc.[a]] De his Beda, Vſuardus, Ado,& alii hac die. Petrus item in catal.lib.3. cap.198. Quo autem tempore paſſi ſint, nullus antiquorum prodit. Ponant qui velint ad libitũ annos & Conſules, nobis certe niſi ex certis auctoribus quicquam affirmare, religio eſt.

b Theuſetæ & ſoc.] Agunt de his etiã ijdem qui ſupra Beda, ac cæteri recentiores.

c Sabini.] De eo itẽ, hac die Græci in Menolog. Huius res geſtas ex antiquis monumentis recitat Metaphraſtes, quas & deſcripſit Lipo.to.7.& Sur.to.2. Paſſus eſt in perſecutione Diocletiani ſub Arriano Præfecto, de quo ſup.8.Martii.

d Chriſtinæ.] Græci itidem de ea in Menologio hac die.

e Ruderici & Salomonis.] Scribit de his S.Eulogius in apologetico, paſſoſque refert hac die, anno Domini 857. æra (vt numerat) 895.

f Nicephori Epiſc.] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. Metaph. hẽt eius Acta, quæ retulit Lipom.in to.7.& Sur. to.2. De eo Zonar. & Georg. Cedren.in Leone Armeno Imper. & hiſt. Miſcel ex Theophane libro 24. Meminit eiuſdem Theoſterictus in oratione quam habuit de S.Niceta, quæ extat apud Metaphraſ. die 3.Aprilis. Scripſit hic, de quo agimus, Nicephor. nonnulla, & inter alia chronographiam, quam citare conſueuimus: Synodicam inſuper ad Leonem Papam III. ad quem prouocauit, cum iniuſte accuſaretur. Legi eiuſdem aliam inſignẽ epiſtolam manuſc. ad eumdem Leonem Pontif. in bibliotheca S.Mariæ ſuper Mineruam, quam poſtea reperi typis excuſam, ac poſt Acta Conci.Epheſ. editionis Contianæ poſitam.

g Anſouini Epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Came. quas inde miſſas accepimus.

h Euphraſiæ.] Vſuardus de eadẽ hac die, Græci autem in Menolog.25.Iulii. Eius res geſtas ex manuſcri. codice Sur. deſcripſit tom.2. Ioãnes Damaſcenus ex

eius

eius actis, vt legitime ſcriptis, petit aucto ritatem orat.3. de imagin. Claruit temporibus Theodoſii Imper. Alia ab iſta eſt Euphraſia Nicomedienſis, quæ mira arte eluſit procaciam laſciuientis iuuenis, de qua Niceph.lib.7.c.13.

14 Pridie Idus Martij. Luna. Cxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

Romæ natalis SS.quadraginta ſeptē [a] martyrū, qui baptizati ſunt a B.Apoſtolo Petro, cū teneretur in cuſtodia Mamertini [b] cū coapoſtolo ſuo Paulo, vbi nouem mēſes detēti ſunt: qui oēs ſub deuotiſsima fidei cōfeſsione Neroniano gladio cōſumpti ſunt. In Africa SS.martyrū Petri [c] & Aphrodiſij, q in ꝑſecutione Vuādalica martyrij coronā ꝑceperūt. Carrhis in Meſopotamia S.Eutychij [d] patricij, & ſociorū, qui ab Euelid Arabū Rege ob fidei confeſsionē interempti ſunt. In prouincia Valeriæ SS.duorum [e] monachorum, quos Lōgobardi ſuſpendio necauerunt in arbore: in qua, licet defuncti, ab hoſtibus ipſis auditi ſunt pſallere. In ea etiam perſecutione diaconus eccleſiæ Marſicanæ in confeſsione fidei capite truncatus eſt. Halberſtatti in Germania dormitio B.Mathildis [f] Reginæ, matris Othonis Primi Imperatoris, humilitate & patientia celebris.

MARII 14.

Qvadragintaſeptē martyrū.[a]] De his Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Agitur de horū agone in Actis ſanctorū martyrum Proceſſi & Martiniani, quæ habet Sur.tom.4.die 2. Iulij. De his item Petr.in catal.lib.3.c.199.

b In cuſtodia Mamertini.] Sic appellatus reperitur carcer ille, qui nobilitatus vinculis SS.Apoſtolorū Petri & Pauli, aliorūq; SS.martyrū, ad radices Capitolij, ſupra locū quē hodie Forū dicunt, poſitus, ſubterraneos habens deſcenſus, a Chriſtianis ſtatutis diebus, religionis ergo, frequēti cętu inuiſitur, atq; in honore habetur. Præſefert illius carceris ſpeciē, qui a *Salluſtio* in Catil. ſic deſcribitꝛ: eſt locus in carcere, q Tullianū appellatꝛ, vbi paulatū deſcendens ad læuā circiter duodecim pedes humi depreſſus, eū muniūt vndiq; parietes, atque inſuper camera lapideis fornicibus iūcta, & inculta tenebris, odore fœda, atque terribilis eius eſt facies. Hæc Salluſtius de loco carceris Tulliani: de eodē & Varro li.4. de lingua Lat. his verbis: carcer a coercēdo, qđ exire prohibētur. In hoc pars q̄ ſub terra, Tullianū; ideo qđ additū a Tullio Rege: qđ Syracuſis, vbi ſimili de cauſa cuſtodiātur, vocātur Latomiæ, & de Latomia translatū, qđ hic quoque lapidicinę fuerūt. Hæc Varro. Et vt ex noſtris aliqd afferamus, in Actis SS.Chryſanthi & Dariæ hæc ſcripta habētur de carcere Tulliano: Cōiectus eſt igitur in carcerē Tullianū profundiſſimū ac teterrimū atque fędiſſimū &c. Ex his aūt multi in eā ſententiā ducti ſunt, ut opinati ſint Tullia-

num carcerem illũ ipſum eſſe quem dicimus Mamertinũ; de quo eſt præſens ſermo. Certe ſunt cõplura, quæ me a prædictorũ ſententia diſtrahũt, cogũtq; vt exiſtimem Tullianum carcerẽ in alia parte Capitolij fuiſſe poſitũ, iuxta locum, quẽ & maiores noſtri carcerem Tullianũ dixiſſe reperiuntur: vbi & eſt eccleſia, antiquus titulus, dictus S. Nicolai in carcere Tulliano, quod nomẽ hactenus perſeuerat. In ea Capitolij regione fuiſſe antiquũ carcerem, in primis demonſtrat Plinius, dum lib. 7. c 36. affirmat partẽ carceris, quo capitaliũ criminũ rei tenebãtur, ad locũ vſque, vbi poſtea Theatrũ Marcelli erectũ eſt perueniſſe. Porro Theatrum Marcelli inter rupẽ Tarpeiã ac Tiberim eſſe cõſtructum, nullus eſt qui dubitet. Rurſus idẽ Plinius ex antiquo Romanorũ horologio; qua parte Capitolij fuerit carcer, declarat his verbis: A Colũna Mænia ad carcerem inclinato ſidere, ſupremam pronunciabat. Hæc Plin. li. 7. cap. vlt. quibus ſignificatur, Occidentem verſus poſitum eſſe antiquum carcerẽ: nam Solis occaſum fuiſſe ſupremam diei tempeſtatem dictam, ex lege xij. tab. auctor eſt Macrob. Saturnal. li. 1. c. 3. refertque verba legis, quæ hæc ſunt: Solis occaſus ſuprema tempeſtas eſt. Hæc ille. De his & Cenſorin. de die natali c. 19. Cum itaque Sol in Occidentẽ declinans, carcerẽ (vt ſcribit Plinius) haberet aduerſum: procul dubio alius ille fuiſſe videtur ab eo, quem dicimus Mamertinum, de quo agimus, qui ſpectat ad Oriẽtem. Adhæc inſuper plane conſtat, quod ex loco carceris abſq; dubio intelligitur ſitus carceris: at cum dicat Feſtus fuiſſe locũ in carcere dictũ Robur, ex quo præcipitaretur malefactorũ genus, illũq; itẽ dictum eſſe Saxum Tarpeium, quod eſſet in rupe Tarpeia, quæ vergebat ad Tiberim, idq; Liuius, Plutarchus, Dio, atq; alij demum omnes teſtentur, reliquum eſt, vt dicamus, illorſum fuiſſe antiquũ carcerẽ, vbi & erat rupes Tarpeia. Conſentiũt his, quæ nuper ex Varrone recitauimus, dum ait, in ſimilitudinem Latomiarum Syracuſanarũ a Tullio Rege additũ eſſe carcerem ſubterraneum in lapidicinis, cum nulla Capitolij pars illi operi magis apta videatur: nam partes reliquæ, vt depreſſæ, mœnibus fultæ erant, vt videmus in carcere Mamertino, alijſq; locis, quos ſaxo quadrato extructos fuiſſe conſtat. At nec his repugnãt, quæ ſcribit Liuius, Foro imminentem fuiſſe conſtructũ carcerem: imo & prædicta confirmant, cum & Dionyſius ẽt dicat, rupem Tarpeiam Foro ſupereminẽtem fuiſſe. ſunt hæc verba eius: Duci eũ iuſſit in ſuperſtantẽ Foro collem. Eſt enim is collis rupes vaſta, vnde mos eſt eis deijcere aduerſarios. Hæc ille de ſitu Fori, & rupe Tarpeia. Vetus inſuper tabula deſcriptionis antiquæ Vrbis e ruderibus paucos ante annos effoſſa, ea parte cõtra rupem Tarpeiam poſitum eſſe Forũ Romanum, aperte demonſtrat. His ẽt conſentiunt, quæ Cic. in 7. Verrin ſcribit de triũphantibus, his verbis: Cum de Foro in Capitolium currũ flectere incipiunt, illos adduci in carcerẽ iubet, captiuos ſcilicet, qui ducebãtur in triumphum. Ex prædictis itaque apparet antiquum carcerem apud rupẽ Tarpeiam fuiſſe, eiuſque locũ, ſeu partẽ carceris dictam Robur, in ipſa rupe fuiſſe. Erat loci illius, ꝙ ſaxum Tarpeiũ dictũ eſt, quo præcipitabantur crimino ſi, eiuſmodi facies, quam apud Senecam lib. 1. controu. 3. Aurelius Fuſcus deſcribit his verbis: Erat præruptus locus, & immenſæ altitudinis. Stat moles abſciſſa in profundum frequentibus exaſperata ſaxis, quæ aut elidant corpus, aut de integro grauius impellant: inhorrẽt ſcopulis enaſcentibus latera, & immenſæ altitudinis triſtis aſpectus. Electus potiſſimũ locus, ne damnati ſæpius deijciantur. Hæc ille. Et apud eundem Cornel. Hiſpan. in declamat. 3. lib. 1. Erat, inquit, altitudo montis ẽt ſecure aſpicientibus horrenda, &c. Lege duodecim tab. id cautum erat: Qui falſum teſtimonium dixerit, ſaxo Tarpeio deijcitor. id Gellius lib. 20. c. 1. in fine. Scribit Tacitus lib. 2. Lucium Pituaniũ magum ſaxo Tarpeio deiectum. Itẽq; Apuleius in ea oratione, qua magiæ crimen a ſe alienum defendit: hæc ait: O mirum commentum, ô ſubtilitas digna carcere & Robore. Cum autem cõſtet ma-

gos

gos è Robore præcipitari ſolitos: quis dubitet cõplures Chriſtianorũ (cum à Gentilibus malefici haberentur) eo mortis genere accepiſſe coronã martyrij? Et.n. non tñ magos, ſed & alios pleroſq; grauis facinoris reos à ſaxo præcipitari ſolitos, cũ Seneca in controuerſijs, tum alij docent. Quod item ad præcipitationem reorum pertinet, nec illud prætermittimus: E ſaxo reum criminis præcipitare, non tantũ Romæ in vſu fuit, ſed & penes Græcos eadem viguit conſuetudo, vt habes apud Valer. Max. lib. 1. c. 8. ex. & 8. Quod autẽ ſpectat ad Romanũ antiquum carcerẽ, in ea ſumus ſnĩa (q͂d & ex prædictis colligi põt) fuiſſe illum ampliſſimum; cũ non niſi vn⁹ in tãta Vrbe ad detinẽdos capitalium criminum reos fuiſſe olim carcer reperiatur: nã carcer ille, qui dicebatur Cẽtumuirorũ, in regione nona poſitus, cuius meminit Publius Victor, & Sextus Ruffus, & alij complures antiquorum, illos tantum continebat, qui litigarent, et obnoxij eſſent ære alieno. Centumuirorũ tribunal tãtummodo lites iudicabat, nec habebat ius gladij, vt auctor eſt Cic. li. 3. de leg. & lib. 1. de ora. & alij. His itaq; de antiquo Romæ carcere ad rupem Tarpeiam poſito dictis, iam de Mamertino carcere, de quo hic agitur, diſſeramus. De eo non tantum mentio habetur in actis SS. martyr. Proceſſi & Martiniani, ſed & in alijs, vt S. Laurentij, in quibus tñ priuatus carcer appellatur; in Actis SS. Abundij & Abundantij; in rebus geſtis SS. martyrum Euſebij presbyteri, Marcelli diaconi; & ſoc. in Actis inſuper S. Calliſti Papæ, necnon S. Stephani Ro. Pont. & alijs. Cur autem dictus ſit carcer ille Mamertinus, haud facile erit aſſequi. Potuit nãque ſic dici à Mamerte, qui (vt docet Varro li. 4. de lingua Latina) idẽ quod Mars, ſignificat, & Mamertinus idẽ quod Martius, & à Mamerte Mamercus, & Mamerca familia: cum alioqui reperiantur nonnulli Romanorũ nobiliſſimi ex alijs familijs nomine Mamertini. Tẽporibus Traiani Mamertinus adminiſtrauit præfecturam Vrbanam, vt patet ex Actis S. Clementis Papæ apud Sur. in 6. Rurſus meminit Lampridius in Commodo de Mamertino, qui eiuſdem Imp. anno tertio vna cum Ruffo geſſit Conſulatum, Alius adhuc fuit Mamertinus ex Flauia familia, qui tempore Iuliani Apoſtatæ vna cum Neuitta creatus eſt Conſul, de quo Symmachus lib. 10. epiſto. 53. Si ab aliquo prædictorum nomen accepiſſe illum carcerem velis: non tamen putes à quopiam prædictorum fuiſſe extructũ. Siquidem vetus inſcriptio in eius fronte poſita auctores demonſtrat, qui erexerunt: eſt huiuſmodi: C. Vibius C. F. M. Cocceius Nerua Ex S. C. Geſſerũt ijdem vna ſimul Conſulatum, vt & alia vetus docet inſcriptio, quæ albo Aldo in lib. de orthograph. ratione ex antiq. monumentis deſcripta reperitur his verbis:

M. COCCEIO NERVA
C. VIBIO RVFFINO COSS.
IVLIA PRIMA PATRONO SVO.

Creati ſunt hi Coſſ. anno 718. ab Vrbe cond. Imp. Aug. anno 7. Ex qua quidem inſcriptione Dio in primis, itemq; Faſti Conſulares Caſſiodori, penes quos ponitur collega Cocceij Neruæ Publicola, ſunt ſupplendi. Auctor eſt Tacitus lib. 3. Anna. Auguſtum ſub ſuo Conſulatu ſexto, ad correctionem perditiſſimorũ, qui inoleuerant, morũ, acriora paraſſe vincula, atque indidiſſe cuſtodes. Ex his videmus Regũ ac Imperatorũ temporib. Romæ carcerẽ auctũ, ac nouiter extructum eſſe, contra vero, Chriſtianis imperantibus: nam Conſtantino ac ſucceſſoribus Auguſtis vſq; ad Phocam ſummæ laudi datum eſt, quod cum ampliſſima erexerint ædificia, carcerẽ tamen (vt olim erat) humilẽ reliquerint ac debilem, vt auctor eſt Glyc. Annal. lib. 4. Carcer itaque Mamertinus SS. Apoſtolorum Petri & Pauli aliorumq; ſanctorum martyrũ vinculis cõſecratus, ex quo deſiere ſuperſtitioſæ Gentilitatis Imperatores, deſijt ẽt eſſe criminoſorum ergaſtulũ, ac mutatus eſt in eccleſiam. Nam ex quo Chriſtiani homines ſumpſerunt habenas Imperij, non amplius quempiam inuenies detruſum in carcerem Mamertinũ, ſed atrociũ criminum rei in Tiberinam inſulam conijciebantur. Habes de his exemplum apud Sidonium Apollinarem lib. 1. epiſt. 7. cũ

agit

agit de Aruando illo Galliarum Præfecto, maieſtatis reo, qui conuictus crimine, in eam inſulam coniectus eſt; illic (vt ait) vncum, & gemonias, & laqueum expectans. Hactenus de carcere Mamertino. Præter hos quos recenſuimus famoſos carceres, vt Tullianum, Latomias Syracuſanas, & Mamertinum, nominati & alij reperiuntur: nempe Barathrum Athenis, à ſcriptoribus penè omnibus decantatum, Ceada Spartæ, vbi vncini erant inferne atq; supernè depoſiti: meminit amborum Suidas in verbo Barathrum. Teterrimus quoq; erat Carcer Cyzicenus, dictus, Profundum maris, de quo inferius dicturi ſumus 20. Septemb. not. cap. Rurſum Carthaginis obſcuriſſimus carcer erat, Ancô dictus, cuius item Suidas meminit in verbo ἀγκών. Monemus adhuc lectorem, Chriſtianos perſecutionis tempore, non tantum in prædictum carcerem Tullianum & Mamertinum mancipatos eſſe, ſed ſæpe etiam apud priuatorum domos militari cuſtodia eſſe detentos. Suppetunt de his ex Actis martyrum plurima exempla: nam in rebus geſtis S. Stephani Papæ & martyris inuenies Lucillam datam Maximo, & Sempronium traditum Tertullo cuſtodiendū. In Actis S. Calliſti Papæ reperies Dalmatiū Simplicij ſenatoris curæ commiſſum, & in Actis S. Alexandri Papæ habes Hermetem traditum Quirino Tribuno. Sunt & alia de his exempla. Dicebatur eiuſmodi cuſtodia, liber carcer, quo etiam capitalium criminum rei detinebantur, vt habes expreſſum à Salluſtio in Catilinario dum agit de coniurationis ſocijs traditis ſingulis ſenatoribus cuſtodiendis, his verbis: Decreuit ſenatus, vt abdicato magiſtratu Lentulus itemque cæteri in liberis cuſtodijs habeantur. Itaque Lentulus P. Lentulo Spintheri, qui tunc ædilis erat, Cethegus Q. Cornificio, Statilius C. Cæſari, Gabinius M. Craſſo, Caparius Cn. Terentio ſenatori traduntur, &c. Libero carcere & S. Paulum Apoſtolum Romæ detentum habent Act. Apoſtol. c. 28. Habes de eodem carcere libero nota. in l. 1. & l. diuus Pius. ff. de cuſto. reorum. Conſtat etiam priuatum carcerem legibus vetitum, de quo l. vn. C. de priuat. carcer. & Cic. in Verr. 7. meminit, Chriſtianos experiri eſſe coactos. eſt de his inter alia perſpicuum exemplum de S. Anaſtaſia à Publio viro priuato carcere afflictata. At de his ſatis.

c Petri & Aphrodiſij.] Agit de his etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

d Euthychij & ſoc.] Quorum martyrium narratur in Miſcel. hiſt. eſt ex Theophane libro 21. his verbis: Eodem anno, quo Euclid. interfecit Chriſtianos captiuos in omni ciuitate, inter quos & Eutychius filius Mariani Patricij martyr verus oſtenſus eſt in Carrhis Meſopotamiæ, vbi & reliquiæ eius ſanitates per Dei gratiam operantur, multi alij per ſanguinem conſummati ſunt. Hæc ibi eo anno, quo obijt Leo III. Imper. & regnare cœpit Conſtantinus Sextus: is annus à Græcis ponitur, à Chriſto 733. à Latinis autem recentioribus ſeptingenteſimus quadrageſimusprimus numeratur.

e Duorum monachorum.] De his ſcribit S. Greg. lib. 4. dial. cap. 21. Item de diacono eccleſiæ Marſicanæ, de quo hic item agitur, eod. lib. c. 23.

f Mathildis Reginæ.] De ea pluribus Luithprand. Ticin. l. 4. ca. 7. Vuitich. Sax. libro 3. Albert. Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. miræq; ſanctitatis fuiſſe fœminam ferunt. Fuit eiuſdem nominis alia Mathildis virgo, de qua Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 222. hæc ait: Mathildis filia Regis Henrici Imp. Primi, ſoror beati Brunonis Colonienſis Archiepiſcopi, virgo ſanctæ conuerſationis multis effulſit clara virtutibus, ad hanc Vuitichindus monachus Corbeienſis hiſtoriam & geſta Saxonum ſcripſit. Claruit anno Domini 930. Hæc ille. Extitit etiam alia Mathildis clariſſima femina, Comitiſſa, eccleſiæ propugnaculum, & vindex eccleſiaſticæ libertatis aduerſus ſchiſmaticos Principes, ad quam ſcriptæ extant egregiæ epiſtolæ Gregorij Septimi Romani Pontificis.

DE

DE LOCO CARCERIS Tulliani ſententiæ aſſertæ defenſio.

DVm ſecundam hanc in Romanum Martyrologiū Notationum meditarer editionē, hoc ipſo anno Domini 1588. opportune accidit, vt ab Vgonio erudito viro, qui humaniores litteras hic in Vrbe publice profitetur, lingua Italica ſcriptus liber ederetur de Stationibus Vrbis: vbi in ſtatione trigeſimaſecūda noſtram ſnīam de carcere Tulliano impugnat. At quoniam non Tractatus, ſed Notationes ſcribere fuit conſiliū, haud licuit orationi laxiores habenas dimittere. Nunc autem quoniam ad rerum noſtrarum defenſionem impellimur, paululū liceat ex anguſtis Notationum limitibus in latiorem diſputationis campū progredi. Ignoſcat lector, ſi ad hæc præter inſtitutum diuertimus; ipſeque auctor (rogamus) boni conſulat, hacque nos non altercandi libidine, ſed veritatis ſtudio, atque adeo coactos eſſe conatos, intelligat. Quod igitur ipſo ſuæ narrationis ingreſſu, dum de carcere Tulliano à me aſſertas rationes refellit, noua cupiā innititur lectioni Sextij Ruffi & Publij Victoris; vt quod legitur apud eos: Carcer C. virorum; legendum eſſe dicat: Carcer CL. x vir. primiſq; litteris nō numeri nota, ſed Claudij nomen exprimatur, vt dicere velit: Carcer Claudij Decem virûm: ſicq; ipſe legens, noſtram lectionem vt peregrinam reſpuit: dignum exiſtimo, vt in limine noſtræ defenſionis de his in primis agamus. Dum igitur legitimā ait eſſe lectionem, Carcer CL. xvir. me autem non admittere illam; ſed legere, C. Vir. contra omnium ſententiam & receptam ab omnibus lectionem: miratus ſum hominē eruditum prætergiſſe Onuphrium Panuinium, qui in recēſendis Vrbis antiquitatibus, ſententia omnium eruditorum, eſt facile princeps. Ipſe enim dum in primo libro Cōmentariorum Reipublicæ Romanæ, exſcripſit opuſcula Sextij Ruffi, & P. Victoris, nec niſi ex antiquis codicibus facta collatione plurium exemplarium ex diuerſis Italiæ bibliothecis acceptorum; ſic legit Sex. Ruffum in regione, quæ dicta eſt Circus Flaminius: Carcer C. Virorum. & in Pub. Victore in eadem regione Vrbis: Carcer C. Virorum, alias CLX. Virorum. ſicq́; apparet quæ ſit germana & quæ ſpuria lectio, cum ipſe Onuphrius in eodem libro à ſe deſcripto abſq; alia ambiguitate legat, Carcer C. virorum. Ipſum ergo in primis arguat, oſtendatq́; quiſnam antiquorum ſcriptorum, vt ipſe, legerit, vetuſtioreſq; promat codices, quibus ſua lectio confirmetur, et Onuphrij & aliorum plurimorum antiquorum codicum conuellatur, & adſcititia eſſe monſtretur; quæ & ex rebus geſtis certam ſibi vendicet auctoritatem, nimirum ex Iudicio celeberrimo Centumuirum: de quo quidem, ne immorer ſingulas antiquorum retexere ſententias, legat, qui hæc cupit, Sigonium lib. 1. de Iudicijs cap. 22. vbi in primis, auctore Feſto, inſtitutum ait Iudiciū, ex ſingulis tribubus ternis cooptatis, numero centum quinque Iudicum; ſed quo facilius appellarentur, Centumuiros dictos: additq́, alia ex alijs. Ad hos ſpectabat iudicia, quæ ciuilia dicimus, iudicare; vnde & cauſæ ſunt dictæ Centumuirales, & Centumuirale iudicium: cum è contra capitales cauſæ decernerentur in Senatu, à quo Triumuiri, Capitales dicti, conſtituti erant, qui cuſtodiam carceris haberent; vt cū in ſontes animaduerti oporteret, interuentu eorum fieret, vt idē auctor lib. 3. de Iud. c. 7. pluribus tradit. Sic igitur patet nihil pertinuiſſe ad Centumuiros, vel ad Centumquinque, carcerem illum, quo cohiberentur delinquentes; qui ſi ab his, qui ei præeſſent, nomen accepturus fuiſſet, carcer potius Triumuirum dici debuiſſet. Poſita igitur germana lectione Centumuirorum, nihil eſt quo eludi poſſit ſententia Plinij ſuperius recitata de parte carceris Tulliani, extendente ſe vſque ad ſibi proximum Theatrum Marcelli. Stat ergo firma concluſio, vnum illum carcerem, nimirum capitalium criminum, Tullianum dictum, à Plinio eſſe ſignificatum.

Hæc vero cum tam aperta ſint, vt refutari nullatenus poſſint: qui tamen aduerſam ſententiam ſectati, dixerunt carcerē

Ma-

Mamertinum eumdem eſſe cũ Tulliano; eum vero: qui ponitur à Plinio, fuiſſe prope Theatrum Marcelli, ab illo diuerſum, ab Appio Claudio eſſe ædificatũ ad ciues Romanos Tyrannica poteſtate coarcendos: nituntur probare id etiam Liuij auctoritate, cum libro 3. decad. 1. Virginius de Appio Claudio tyrannicè agente hæc ait: [Illi carcerem ædificatum eſſe, quod domicilium plebis Romanæ vocare ſit ſolitus.] Sed miror hunc illos verbis iſtis ſenſum accommodaſſe, vt ab Appio velint dicere carcerem ædificatum; cum potius illi, nẽpe vt in eum ipſe detruderetur: ſcilicet, qui illum dixiſſet eſſe Romanæ plebis domicilium, & nõ vt ab eo fuerit ædificatus: quẽ ſenſum eſſe germanum, nec aliquam pati poſſe calumniã, idem qui noſtra impugnat auctor ingenue profitetur: tamen ipſe probabili, vt ait, coniectura exiſtimandũ eſſe tradit, carcerem illum ab Appio Claudio ædificatũ eſſe, cuius meminit Sext. Ruffus, & P. Victor; ſubditq́; id manifeſtius probari ex verbis C. Claudij à Liuio paulo inferius recitatis, quibus ait: Is magno iam natu, cum ad pericula eius deprecanda rediſſet, cuius vitia fugerat, ſordidatus cum gentilibus clientibusq́; in Foro prenſabat ſingulos, orabatq́; ne Claudiæ genti eam inuſtam maculam vellent, vt carcere & vinculis viderentur digni; virum honoratiſſimæ imaginis futurum ad poſteros, legum latronem cõditoremq́; Romani iuris iacere vinctũ inter fures nocturnos & latrones.] At quid hæc de Claudio dicta, ne carceri manciparetur, cõe habent, vt carcer ſit à Claudio ædificatus? vel certe q̃d in eum coniectus ſit, velit ab eo denominatum: cum in eum non vnus ipſe nobilium ciuium Romanorũ, ſed innumeri diuerſis tpibus detruſi fuerint? Sed nec inſuper eidẽ ſuffragatur lectio S. Ruffi, & P. Victoris, quã refellimus. Sed ad hæc oĩa liberat nos prorſus omnib. anguſtijs Iuuenalis ſatyr. 3. in fine, dum tradit antiquitus tpe Regum Tribunorum, non niſi vnũ carcerẽ delinquentiũ fuiſſe Romæ: ſic enim ait:

Felices proauorum atauos, felicia dicas
Sæcula, quæ quondam ſub Regibus atque Tribunis
Viderunt vno cõtentam carcere Romã.

Si vnus igitur in Vrbe ſub Tribunis perſeuerauit carcer: quinam alius fingi poteſt ab Appio Claudio ædificatus, vel aliter denominatus? De tribunis autẽ dum mentionem facit Iuuenalis, ſi velimus intellexiſſe de Tribunis militum; conſtat poſt extinctum A. Claudium, quatuor tantum cõſulatibus interlapſis, mutato ſtatu Reipub. creari cœptos Tribunos militum Conſulari auctos poteſtate. Si ergo poſt extinctum A. Claudium adhuc ſub Tribunis perſeuerabat carcer vnus in Vrbe, quid laborandum vt dicant ab Appio Claudio alium carcerem eſſe ædificatum, vel ab ipſo denominatum? Contigit enim magiſtratum Decemuirum deſiiſſe anno trecenteſimoquinto ab Vrbe condita, & vſque ad ea tẽpora vixiſſe A. Claudium, ac deniq́; poſt quatuor Conſulatus, anno ab Vrbe condita trecenteſimonono, per Tribunos militum cœptam eſſe adminiſtrari Rempublicam; quorum tempore (vt diximus) vnus tantum erat carcer in Vrbe. Si autẽ quis velit Iuuenalis verba eſſe intelligẽda de Tribunis plebis; cum is magiſtratus in Roma. Reipub longiori tẽpore perdurarit; dicere oporteret, quãdiu hi permãſerunt: non niſi vnum in Vrbe fuiſſe carcerem. Sic igitur cum de vno tantum in Vrbe carcere tam patens ac certa ſit Iuuenalis aſſertio, & vbi nam fuerit, Plinij teſtimonio ſatis perſpectum exploratumq́; habeatur: nullus prorſus amplius dubitandi locus relictus eſt. Nam ſicut noſter Vgonius dicebat, alterius carceris aſſertione omnes à nobis de loco carceris Tulliani firmas rationes poſſe eludi atque diſſolui, eodem quoque modo ſtatuta atque penitus ſtabilita ſententia de vno tantum carcere delinquentium, cætera omnia redduntur prorſus irrita quæ tam ab ipſo, quam ante ipſum ab alijs cumulata ſunt argumenta.

At ſicut ipſe locum Plinij tam patentẽ nouo excogitato carceri fruſtra niſus eſt accõmodare: ita pariter locum Feſti æque perſpicuum de loco carceris perperam tentauit eludere. Nã cum ille dicat, eſſe locũ in carcere, Robur dictum, quo præcipitabatur malefactorum genus; quemque Flaccus

hæc

hæc de Robore addat: Video carcerē publicum ſaxis ingentibus ſtratum, anguſtis foraminibus & oblongis lucis vmbram recipientibus: in hunc abiecti rei Robur Tullianum aſpiciunt, &c.] ipſe putat, Robur, non dici locum carceris (vt Feſtus expreſſe declarat) ſed Robur eſſe cippum, ad quē innixi rei capite plecterentur, uel aliquod aliud genus tormentorum; Lucretiȷque citat hos verſus:

Carcer & horribilis de ſaxo iactus eorū
Verbera, carnifices, Robur, pix, lamina, tedæ.

Sed videat ſi penes antiquos legerit vnq̄ damnatorum aliquem ad Robur vel cippum eſſe percuſſum: qui tantū (quod notauimus ſuperius die 6. Ianuarij) ad palū alligati ſecuri percuti ſoliti erāt: ſiue vmq̄ ab antiquis dictū inuenerit, aliquē tortū Robore: ſed tantum (quod ad hæc ſpectat) Robur: dictum eſſe locū carceris duriorē, quem Plautus in Curcul. Act. 5. Robuſtū appellat carcerem, cum ait: Ego vos ambo dabo in Robuſto carcere, vt pereatis.] q̄d illic collocarentur qui præcipitādi eſſent. de quo, ſecūdum Feſti ſententiā Valerius Max. lib. 6. c. 3. de ſeuerit. 4. Quinetiam, inquit, familiares eorū ne Reipub. inimicis amicus eſſe vellet, de Robore præcipitati ſunt.] His igitur de Robore tam perſpicue explicatis, haud locus eſſe poteſt nouæ eius vocis interpretationi. nā etſi verum eſſet, Robur eſſe cippum, vel inſtrumentum tortorium; tamen cum a Feſto, tum a Valerio poni pro loco, ex quo delinquentes præcipites darētur, eumq; locū in carcere eſſe idem dicat Feſtus: certe illa ex parte fuiſſe carcerem, vbi Robur erat, negari nullatenus poteſt; niſi qui dixerit totū Capitoliū fuiſſe vnum carcerem, ipſumq; integrum occupaſſe montem a Septentrione in Meridiem: quod neminem adeo vecordē puto dicturum, maxime qui nouerit omnia reliqua Capitolij ædificia. Firmatis igitur in hunc modum rationibus de carcere Tulliano a me in Notationib. poſitis; reliquū eſt, vt quæ ab ipſo pro ſua, ſuorumque quos ſectatur, ſentētia cōfirmanda afferuntur, in medium adducamus. Ac primū quidem illud ex Liuio, dum ait de carcere Tulliano: Carcerem ad terrorē increſcentis audaciæ in media Vrbe imminens Foro ædificauit] quaſi hæc nō poſſint adſcribi loco à nobis poſito carceris Tulliani, q̄d non ſit in medio Vrbis, nec Foro imminēs, vt a Liuio ponitur Verum hæc omnia firmiorē reddunt noſtram rationē: nā colūna milliaria, ſiue dicere velimus, Milliarium aureū, quod diceretur in medio Vrbis ſitū, locatū erat (vt Plinius lib. 3. c. 5. tradit) in capite Fori Romani. At vbi eſſet Forum Romanū, Tacitus lib. 1. hiſtoria de eodē Milliario aureo agens, ſub æde Saturni fuiſſe poſitū tradit, ſic de Othone dicens: Per Tiberianam domum in Velabrum, inde in Milliarium aureū ſub ædē Saturni pergit.] Eadem ferme verba habet Suetonius itidē in Othone c. 6. At cū omnium fere ſententia, ac potiſſimū Onuphrij lib. 1. Reip. Rom. pag. 181. exploratiſſimū ſit, ædē Saturni poſitā vbi nūc viſitur ædicula S. Saluatoris in Statera, ſeu in Aerario dicta, prope eccleſiā S. Mariæ in Porticu: liquido cernitur Liuius, locum carceris deſcribendo, intellexiſſe de loco a nobis aſſerto, vbi a Panuinio ponitur vmbilicus Vrbis: non quidē, puto, vt tamquā ex pūctis deductis lineis ad circumferentiam, ille medius Vrbis locus omnino eſſet, ſed quod ille antiquior eſſet locus Vrbis, vbi (vt Feſtus in verbo, Saturnia, teſtatur) ante Vrbē conditā & ante bellum Troianū caſtrū ſtatutū eſſet cū ara Saturni, ex quo mons proximus Saturnius dictus eſt, qui poſtea nominatus eſt Capitoliū. Eadē & Dionyſius Halicarn. lib. 1. aramq; illi primū dicatā ait, iuxta viam, qua a Foro in Capitoliū aſcēditur. Optime igitur a Liuio locus carceris deſcribitur ī medio Vrbis. Sed quod addit, Foro imminentē carcerem fuiſſe: hæc vt intelligantur, exactius exquirendū eſt, vbinā eſſet Forū Romanū. Licet autem ex loco carceris Tulliani a nobis tā patenter demōſtrato, perſpicue æque poſſit intelligi vbinā Forū eſſet, cui carcerē imminere Liuius tradit: tamen quo hæc magis magiſque perſpecta reddantur, huic reddimus in primis locū Dionyſii Halic. lib. 7. Antiq; Rom. ſic dicentis: His dictis, iuſſit eum duci in

immi-

imminentem Foro tumulum: eſt autem locus vaſta rupe horrendus, vnde ſolent damnatos præcipites dare. [*Et ſupra libro tertio. Cum indicaſſent imminẽtem Foro tumulum, qui Tarpeius dictus, nunc Capitolinus vocatur, &c.*] *Et item libro quinto, de P. Valerio: Domum ſibi in loco inuidioſo extruebat, collem eligens imminentem Foro* [*valde altum & præruptum, quẽ Romani Veliam vocant*] *nempe eminentiorem partem Tarpeij collis. Ex his igitur alijſque tum dictis tum maxime dicendis, perſpicuo liquet Forum Romanum infra Tarpeium montem fuiſſe poſitum. Sed quod carcerem non tantum prope Forum, ſed ipſi Foro imminere Liuius dicat; egregie eumdem locum deſcribit: nã cum rupi Capitolinæ aliqua ex parte carcer coniungeretur, quod validior pars eius, Robur dicta, ibi poſita eſſet; ſatis congrue Foro carcerem eminentiorem fuiſſe dixit; cum præſertim Forum Romanum depreſſius eſſet. vnde Plautus in Curcullione, cum ea loca deſcribit, & quid in ſingulis ageretur, refert, ſic primum a foro piſcario incipit:*

Symbolum collatores apud forum piſcarium.
In foro infimo boni homines atque dites ambulant.
In medio propter canalem, ibi oſtentatores meri, &c.

His igitur ſic de loco carceris declaratis, tantum abeſt vt Liuius noſtra deſtruat, vt illis potius adſtipuletur atque conſentiat, eundemq; cõcinne deſcripſiſſe videatur. Rurſum vero quod obijcit de eo, quod dicitur a Cicerone in tertia Catilinaria, & de Diuinatione lib. 1. nimirum præcepto Aruſpicum ſtatuam Iouis ad Solem orientem Forumq; ſpectantem ex Occidentali parte eſſe conuerſam; quod & Dio lib. 37. teſtatur; ac proinde forum poſitum fuiſſe in Oriẽtali parte Capitolij: Ad hæc primum dicimus, ſicut tota Capitolij aduerſa pars ad Occidentem ſpectare dicitur: ita integra huic oppoſita regio conuerſa recte ponitur ad Orientem. quamobrem & forum in extrema eius parte poſitum recte vergere dicitur ad Orientem: nec quid prohibet, vt carcer, qui imminere foro traditur, in eadem parte eſſe non poſſit: cum præſertim per forum Romanum non tantum illud, quod Magnum ſeu Vetus dictũ habetur, intelligatur: ſed ipſa integra octaua regio a Sancto Ruffo, P. Victore, & alijs ſcriptoribus ſic nominata habeatur; in qua etiã alia plura fora ponuntur. Hæc qui non conſiderat, in deformes errores incidat neceſſe eſt. Nam & templum Pacis ædificatum prope Forum à Suetonio in Veſpaſ. cap. 9. idcirco ponitur, quod ſcilicet contiguum eſſet regioni octauæ, dictæ forum Romanum: cum alioqui ipſum poſitum eſſet in regione quarta, quæ etiam ab ipſo denominata, Tẽplum Pacis (vt habet S. Ruffus, & P. Victor, & alij) dici conſueuit. Nec rurſum ad rem pertinet illud Virgilianum de Euandro & Aenea ab ipſo citatum:

.... Paſſimq; armenta videbant
Romanoque Foro & lautis mugire carinis.]

Quaſi non potuiſſent, quæ longius eſſent, hinc inde ſpectare atque audire boues mugientes. Cætera his leuiora habentur; quæ omnia iiſdem à nobis poſitis rationibus refelluntur: quibus tamen alias adhuc addimus, in primiſque illud petitum ex Dione libro 56. qui cum agit de Seiano, ſic dicit: Nulla interiecta mora, ea die prope carcerẽ in ædẽ Cõcordiæ conuenit Senatus.] *Ex eo apparet fuiſſe carcerem prope Concordiæ ædem. At vbi fuerit illud tẽplum, complures hallucinatos reperimus; qui manifeſta ratione ab antiquioribus redarguuntur: ſemel enim errore lapſi de ſitu Fori, & loco carceris Tulliani, in alios cõplures ferri neceſſario compulſi ſunt. Quamobrẽ, qui vnus mihi inſtar omnium eſt, Seruius Grammaticus, Romæ verſatus, vbinam fuerit Concordiæ ædes, quod oculis ſpectauit, conſcripſit, dicens in 2. Aeneidos, Saturni templum fuiſſe ante Cliuum Capitolinũ, vbi ædes erat Concordiæ. Sic igitur ex loco Saturni templi, vbi ædes Concordiæ eſſet, & qui etiam dictus fuiſſe Cliuus Capitolinus, facile poteſt intelligi. Porro Saturni templum de quo eſt ſermo, tum à Marliano, tum etiam à Panuino rem exactius perueſtigante, aliſque*

etiam

etiam pluribus abſque controuerſia poni prope eccleſiam Sanctæ Mariæ in Porticu, in æde Sancti Saluatoris in Statera, ſeu in Aerario dicti, certum eſt: nam & Prudentius lib. 1. aduerſus Symmachum agẽs, plane demonſtrat Tiberim verſus tẽplum Saturni fuiſſe, cum ait:

Fluminis ad ripam ſtatuam Saturnia nobis.

Quod quidem, haud dubium eſt, ipſum potiſſimum diu Romæ verſatum vidiſſe: qua propter & illorſum fuiſſe templum Concordiæ & Cliuum Capitolinum dicere neceſſe eſt. His concordat, quod Feſtus in verbo, Senacula, tradit, ædem ſcilicet Concordiæ poſitam fuiſſe inter Capitolium & Forum: nam prope Forum fuiſſe, pariter eſt demonſtratum. Scimus tamen aliam ædem Concordiæ fuiſſe in Area Vulcani, in regione quarta: de qua Liuius libro 9. in fine decad. 1. ſed de ea nihil ad rem, de qua agitur.

Quod inſuper idem Feſtus dicat in verbo, Saturnia, fuiſſe templum Saturni in imo Cliuo Capitolino; errare quidem conuincũtur, qui Cliuum Capitolinum viam aliquam arbitrati ſunt, per quẽ in ipſum ſummum Capitolium aſcenderetur: nam ea ex parte nullus patebat aſcenſus in Capitolium, niſi in rupem Tarpeiam per ſcalam centum graduum, cuius etiam meminit Tacitus lib. 3. hiſtor. & Ouidius hoc verſu:

Qua fert ſublimes alta Moneta gradus.

De aſcenſu Capitolij per gradus, hæc quoq; à Dione lib. 43. de Cæſare triumphante ponuntur: Cæſar vero gradus in Capitolio genibus ingreſſus conſcendit. [& de Claudio lib. 60. Tum per gradus in Capitolio genibus aſcendens, &c.] Conſentit vero his quæ dicta ſunt de Cliuo Capitolino Dionyſius Halic. lib. 6. in principio ſic dicens: His Coſſ. ferunt templum Saturno dicatum in Cliuo Capitolino, qua à Foro aſcenditur. In eandem ſententiam hæc Ouidius.

Inde velut nunc eſt, per quem deſcenditis inquit,
Arduus in valles & fora Cliuus erat.

Quod igitur ea ex parte Capitolij nullus eſſe poſſet Cliuus, qui ſurſum ad ſummum Tarpeium collem duceret, repugnante natura loci, ſed tantum ſcala illa centum graduum ibi eſſet; nec rurſum in alia Capitolij parte cliuus eſſet, niſi (vt vidimus) prope Forum iuxta templum Saturni & ædem Concordiæ: ex his, inquam, cogimur pariter exiſtimare locum illum a maioribus dictum eſſe Cliuum Capitolinum, aſcenſum ipſum modo leuem, olim autem difficiliorem, qua via deorſum poſita prope eccleſiam Sãctæ Mariæ in Porticu ſurſum aſcenditur verſus Eccleſiam Sanctæ Mariæ Conſolationis dictam; quem olim fuiſſe eminentiorem atque longiorem, nullum eſt dubium: nam licet aggeribus ex ædificiorum ruinis congeſtis repletus fuerit tamẽ adhuc Cliui ſpeciem retinet. His recte accommodantur, tum quæ a Feſto dicũtur in verbo Sterc. fuiſſe in medio Cliui angiportum, qui locus clauderetur porta, quæ dicta eſt ſtercoraria; tum ea, quæ ait Varro lib. 5. de ling. Latina: Eo die ex æde Veſtis ſtercus verritur, & per Capitolinũ Cliuum in locum defertur certum. [Nam ſi ex æde Veſtis ſtercus verrebatur, & efferebatur per Cliuum Capitolinum in ipſum angiportum; cum nulli ſit dubium ædem Veſtæ non in Capitolio fuiſſe, ſed foris, in loco (vt pluribus diſputat Marlian. libro 2. cap. 11.) vbi nunc ſita eſt Eccleſia Sanctæ Mariæ Gratiarum, hoſpitali S. Mariæ Conſolationis coniuncta: quo modo in Capitoliũ ſummũ aſcẽdebat Cliuus intus poſitus, & non magis extra, vt in eius angiportum delatum fimum, inde (vt idem auctor lib. 2. c. 8. ait) inferretur in Tiberim. Quis vmquam dicet à Veſtæ æde collectum fimum ſurſum in Capitolium deferri per Cliuũ, & non magis deorſum per Cliuum in angiportum, & in flumen?

Qualis autem fuerit eius loci facies, Tacitus cum agit de Vitellianis, occupatum Capitolium ab aduerſarijs oppugnantibus, hæc ait lib. 3. hiſtoriarum: Cito agmine forum & imminentia foro templa prætervecti, erigunt aciem aduerſus collem vſq; ad primas Capitolinæ arcis fores. [& paulo poſt de his qui intus Capitolium erant, ſic ait, Erãt antiquitus porticus in latere Cliui dextera ſubeũtibus; in quarum tectum egreſſi, ſaxis tegulisq; Vitellianos deturbabant.]

bant.]dexterā partem Capitolij nominat, quæ reſpicit Meridiem, ſecundum Numæ dimenſionem, qua læuam partem dixit ad Septentrionem poſitam:dexteram ad Meridiem, vt eſt apud Liuium lib.1.decad.1. Extant adhuc ibi proxime aliquæ veſtigia porticus Capitolinæ, nimirū cōpaginationes in rupe exciſæ. Sicque videas Cliuum extra Capitolium fuiſſe,illius tamen porticui inhærētem; vt ex his,quæ idē auctor tradit inferius, liquet; dū primam pugnā inter illos initam deſuper tecta templorū, ac capitolinam porticū, Cliuo Capitolino medium poſito,recenſet; quam factam eſſe conſtat extra ipſum Capitolium: nam hæc ſubdit idem Tacitus,narrās quid poſt hæc fuerit cōſecutum: Tum diuerſos Capitolij aditus inuadunt; iuxta lucum Aſyli, & qua Tarpeia rupes centum gradib.aditur. Improuiſa vtriuſq; vis.&c.] Si igitur(vt multi exiſtimarūt) Cliuus Capitolinus ab imo vſq; ad ſummum Capitolij eūtib. via erat, quid opus fuit Vitellianis, alios quibus aſcenderent,quærere aditus, & ex tectis templorum pugnare,Cliuo medio prætermiſſo, quo ad Capitolium pateret aſcenſus? His vero de Cliuo ſic narratis ad ædē Concordiæ,cuius occaſione digreſſi ſumus, redeamus; quam auctore Dione, diximus prope carcerem fuiſſe ſitam. Affirmare videtur hoc ipſum Lampridius, dum eā Curiæ coniunctam tradit,ſic dicens:Cum Senatus frequēs in Curiam, hoc eſt,in ædem Concordiæ conueniſſet,&c.] Curiam quidem fuiſſe in foro, certum eſt: de qua & Liuius lib.3.decade 1. Agite dum hic Curiam circumſederitis, & forum infeſtum feceritis,& carcerem impleueritis principibus, &c.] Ex his igitur quæ dicta ſunt, manifeſto apparet, Carcerem, Curiam, Ærarium, & Forum fuiſſe ſibi coniuncta. Quibus egregie reſpondent, quæ Vitruuius lib.5.c.2,ſic ſcribit: Ærarium, Carcer, Curia ſunt Foro iungenda. His omnibus,Tiberim verſus,propinquæ erant ſcalæ Gemoniæ, per quas vnco tracta in forum è carcere cadauera damnatorū in flumen eijciebātur. Vnde Valerius Maximus lib.6.c.9.de ſeuerit.13.ait: In ſcalis Gemonijs iacens magno cum horrore totius fori Romani cōſpectum eſt,&c.] Ex quib.patet (vt dictum eſt)in ea parte Tiberim verſus ſitum fuiſſe forum Romanum prope ſcalas Gemonias, ac prope carcerem; de quo hæc Dio lib 60.in fine: Qui necantur in carcere,magnis vncis in forum carnifices,ac in profluentem protrahunt.] Sed de his ſatis.

Ac demum quod idem ait Vgonius,carcerem Mamertinum,illum ipſum eſſe Tullianum,quod eamdem prorſus repræſentet ſpeciem carceris Tulliani, quæ deſcribitur a Salluſtio,quam recitauimus ſuperius in Notationibus: non eſt quod in his diutius immoremur; cū ex inſculpta in facie eius ædificij inſcriptione,à quo illud fuerit excitatum,& quo tempore,ſatis ſuperq; fuerit demonſtratum; cum ridiculum plane ſit,illum à Salluſtio eſſe deſcriptum carcerem velle dicere,quem longe poſt Salluſtij tempus conſtat fuiſſe erectum. Quod vero nullam ſpeciem carceris dicat reddere in præſentia locum dictum in carcere Tulliano; cogitet vir prudens ex frequentiſſimis ſummiſque Vrbis ædificijs collapſis altiſſimos eſſe ſuperiniectos aggeres: Inſuper meminiſſe etiā debet, ipſo auctore Varrone, conſtare,partem illam carceris,quæ Tnllinni cuſtodia dicebatur, deorſū preſſam ſub terra poſitam fuiſſe, ſunt hæc enim verba Varronis lib.4.de lingua Latina: In carcere pars quæ ſub terra, Tullianum, ideo, quod additū à Tullo Rege.] Si igitur olim Tullianus carcer erat ſub terra; quanto depreſſus, ſuperinducto rudetum aggere,modo eſſe neceſſe eſt?

Stat igitur firma de vno tātum carcere Romæ ſub Regibus atq; Tribunis ex Iuuenale aſſerta ſententia, illumq; eſſe Tullianū, locūq; tenuiſſe, vbi nūc eſt eccleſia S. Nicolai,dicta in carcere Tulliano, & alia illi contigua: quippe cum non niſi vnus carcer in tanta Vrbe eſſet,fuiſſe ampliſſimum,dicere opus eſt. Hæc ſi tam vera,tāq; certa accipiātur:de Foro Romano, Curia, æde Concordiæ, templo Saturni, ipſoque Ærario,& Cliuo Capitolino,vbinā ſita fuerint,ex facili demonſtrato; cum è contra ex loco carceris errore ſemel accepto, omnia ſimul loca cōfundi,reddi ambigua, ac perperam poni(vt a compluribus hactenus factum vidimus) eruditos quoslibet perfacile putem intellecturos.

Idibus

15 Idibus Martij. Luna. D xvj

a	b	c̄	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

CAEſareæ in Cappadocia paſſio S.[a] Longini militis, qui latus Dñi lãcea perforaſſe perhibetur. Eodē die natalis S. Ariſtobuli[b] Apoſtol. diſcipuli, qui curſu prędicationis peracto, martyrium conſummauit. Theſſalonicæ S. Matronæ[c] ancillæ cuiuſdam Iudęæ, quæ cum occulte Chriſtũ coleret, & furtiuis orationib. quotidie eccleſiã frequẽtaret, a dominã ſua deprehenſa, & multipliciter afflicta, nouiſſime robuſtis fuſtib. vſq; ad mortẽ cæſa, in cõfeſſione Chriſti incorruptum Deo ſpiritũ reddidit. Eodē die S. Menigni[d] fullonis, qui ſub Decio paſſus eſt. In Aegypto S. Nicãdri[e] martyris, qui cum SS. martyrũ reliquias ſtudioſe perquireret, & ipſe martyr effici meruit ſub Diocletiano Imp. Cordubæ S. Leocritiæ[f] virginis & martyris. Romę natalis S. Zachariæ[g] Papæ, qui Dei Eccleſiã ſumma vigilantia gubernauit, & clarus meritis quieuit in pace. Reate S. Probi[h] Epi, cui moriẽti Iuuenalis & Eleutherius martyres adfuerunt. Romæ S. Specioſi[i] monachi, cuius animam germanus eius ferri vidit in cœlum.

MARTII 15.

LOrgini.[a]] De eo etiam hac die Vſuardus, Græci autem 16. Octobr. in Menologio, addũtq; natalem diem duorum militum, qui cum eodem pro Chriſti nomine paſſi ſunt. Longini res geſtas habet Metaphraſtes eadē die 16. Octobris ex quo Lipom. to. 6. & Sur. to. 2. aliqua de eo Petrus in catal lib. 3. ca. 201. S. Longini venerandum corpus Romæ aſſeruari percepi in eccleſia ſancti Auguſtini.

b Ariſtobuli.] Græci etiam de eo in Menolog. hac die. Meminit huius Paulus ad Rom. c. 16. Dorotheus in ſynopſi ſcribit, hunc eſſe miſsũ ad Britannos prędicationis Euangelicæ cauſa, quod & Græci profitentur in dicto Menologio.

c Matronæ.] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agunt Græci de eadem 27. huius menſis in Menolog. Fuit & alia Matrona, Pergenſis dicta, de qua Metaphraſt. agit 8. Nouembris, & Sozo. hiſto. li. 7. c. 21. Duæ aliæ eiuſdem nominis habent martyres: quarũ alterius 20. Martij, alterius vero 18. Maij dies natalis agitur inferius. Rurſus vero duæ aliæ Matronæ nomine martyres paſſæ habẽtur in Africa ſub Diocletiano Imperatore, vna cum pluribus alijs, quorum res geſtæ ex Proconſularibus Actis deſcriptæ habentur apud Surium die vndecima Februarij in Saturnino & ſocijs. Exiſtimamus harũ alteram illam eſſe, quæ apud Capuam in Campania habetur in honore, eo enim putamus translatam ab Epiſcopis Africanis profugis tēpore perſecutionis Vuandalicæ, vt de multis alijs ſanctorum martyrũ reliquijs accidit, vt de Caſto, Æmilio, Marcellino, & Saturnino dicimus

die 5. Octob. Ad eiuſdem coniecturam quidem libentius in re obſcura nos adduci patimur, quam fidē præſtare Actis quibuſdam nulla ex parte ſubſiſtentibus quibus dicitur Matrona ex Luſitania Capuam conceſſiſſe.

d Menigni.] Græci etiam hac die de eo in Menologio, vbi ſummatim complexa eius Acta referunt.

e Nicandri.] Græci itidem de eo hac die in Menologio, reſque ipſius geſtas compendio ibidem narrant.

f Leocritiæ, alias Locritiæ.] De hac ſcribit Aluarus in vita S.Eulogij presbyteri & martyris: vbi legitur, S.Eulogium quinto Idus Martias conſummaſſe martyrium, & quarta poſt die Locritiam, de qua agimus, eſſe decollatā, corpuſq; eius proiectū in flumē Betim. Habetur ibidē ſacer hymnus de S. Eulogio & Locritia.

g Zachariæ Papæ.] De eo Ado pridie huius diei; ſed hic eſt dies natalis eius: cuius res preclariſſime geſtas per annos ſingulos intexuimus in annalibus Eccleſ. Succeſſit hic Gregorio Papæ Tertio, anno Domini ſeptingenteſimo quadrageſimoprimo.

h Probi Epiſc.] Scribit de eo S. Gregorius lib.4. dialog. cap.12. Fuit & alius Probus, de quo ibidem S.Gregorius, atq; etiam cap.17.& 19.

i Specioſi.] De eo ſcribit idem S. Gregorius lib.4. dialog.cap.8. ex quo cæteri accepere.

XV E Decimoſeptimo Kal. Aprilis. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROmæ paſſio S.Cyriaci [a] diaconi, qui poſt longam carceris macerationem liquata pice perfuſus, & in cataſta [b] extenſus, attractus etiam neruis, & fuſtibus cæſus, ad vltimum cum Largo & Smaragdo, & alijs viginti, iubente Maximiano capite truncatus eſt. Horum tñ feſtiuitas ſexto Idus Auguſti recolitur, quo die a B. Marcello Papa eorū corpora ſunt leuata ac venerabiliter tumulata. Aquileiæ natalis B.Hilarij Epi [c] & Tatiani diaconi, qui ſub Numeriano Impera. & Beronio Prȩſide, poſt equuleum atque alia tormenta, vna cum Felice, Largo, & Dionyſio martyrium terminarunt. In Lycaonia S.Papæ [d] martyris, qui ob Chriſti fidem verberibus cæſus, vngulis ferreis [e] laceratus, clauatis calceis incedere iuſſus eſt; deinde arbori alligatus, migrans ad Dñm, eandem arborem ex ſterili reddidit fructuoſam. Anazarbi in Cilicia S.Iuliani [f] martyris, qui ſub Marciano Præſide diutiſſime cruciatus, demum in ſacco vna cum ſerpētibus incluſus, in mare demerſus eſt. Rauennæ S.Agapiti [g] Epi & confeſſoris. Coloniæ S. Heriberti [h] Epiſcopi, ſanctitate celebris. Aruernis depoſitio S.Patricij [i] Epiſcopi. In Syria S. Abrahæ eremitæ [k], cuius res geſtas beatus Ephræm diaconus conſcripſit.

CYriaci.[a]] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius ſimulque ſociorum Acta iuncta rebus geſtis S. Marcelli Papæ apud Sur. 16. Ianuar. Fuit Romæ titulus ſancti Cyriaci in Thermis, penes quem & monaſterium monialium erat, quod ipſum etiam excidit; cuius loci Martyrologium peruetuſtum habemus in noſtra bibliotheca, ex quo nonnulla vetuſtatis monumenta hic deſcripta habentur: Eſt mentio tituli S. Cyriaci in Synodo ſecunda Romana ſub Symmacho Papa, & in regiſtro S. Gregorij lib. 9. epiſt. 22. qui cũ vetuſtate collapſus eſſet, à Sixto Papa Quarto ad eccleſiam ſanctorum Quiriaci & Iulittæ translatus eſt: ſed nuper à Sixto Papa Quinto ſtatio, quæ ibi erat, eſt reſtituta in Diaconia S. Mariæ in Via lata, cui inhærebat eiuſdem Cyriaci monaſterium, quod diximus, monialium.

b In cataſta extenſus.] Diuerſa ſignificatione cataſta tam apud Gentiles ſcriptores, quam etiam Chriſtianos, ac penes ipſa Acta martyrum accepta reperitur. Aliquando pro machina lõgæ ac magnæ compedis formam habente, qua ſerui detenti, venales exponebãtur. ſic apud Plin. libro 35. capit. vlt. Stat. 2. ſilu. Perſ. ſaty. 6. Mart. libro 6. & 10. & alios. Erat & cataſta inſtrumentum torquendi, diuerſum tamẽ ab equuleo, de quo habes in Actis S. Dorotheæ, & in Actis S. Marcelli Papæ & martyris, & alijs. In eo ſenſu Saluianus Maſſil. de recto iudic. lib. 3. Scalas, inquit, ſibi quodãmodo de equuleis, cataſtiſq; fecerunt, martyres videlicet. Et Gilda Sapiens in orat. inuect. in ord. Eccleſ. ait; Multo dignius profecto, vt ad carcerem, aut cataſtam pœnalem, quam ad ſacerdotium traheremini. Cataſta inſuper aliquando ſuggeſtum ſignificat lignis compactum, quem vulgo dicimus, tabulatum. In hoc ſenſu in Actis SS. martyrum Mariani lectoris & Iacobi, quæ quidem germana eſſe noſcuntur, hæc habentur: Erat illic cataſta non vno tantũ, ſed multis diſtincta gradibus & ſublimi aſcenſu, &c. apud Sur. tom. 2. die 3. April. Super eiuſmodi cataſtam eleuabantur cruciandi martyres, quo illorum tormenta poſſent ab aſtantibus conſpici: ſicque intelligas locum Prudentij in Romano martyre hymno 10. cum ille ſuſpenſus equuleo ſuper cataſtam concionabatur ad populum dicens:

Audite cuncti, clamo longe, prædico,
Emitto vocem de cataſta celſior.

Erat etiam cataſta cratis ferrea ad cõburendum parata, de qua idem Prudẽt. Peri ſteph. in Laurentio hymno 2. ſic canit.

Poſt quam vapor diutius
Decoxit exuſtum latus,
Vltro è cataſta Iudicem
Compellat affatu breui:
Conuerte partem corporis,
Satis crematus iugiter.

Idem Peri ſteph. hymno 1.

Verbera poſt vim crepantum,
Poſt cataſtas igneas, &c.

Et Ioſephus libro de Machab. ad Polyb. his verbis de eadem cataſta: Exhibentur lebetes, cataſtæ frixoris, &c. Paulo inferius ſic: Igni in cataſta martyr obijcitur. Hæc iam ſatis de cataſta.

c Hilarij, & Tatiani.] Agit de his item hac die Vſuardus, Petrus in catal. lib. 3. c. 203. & hiſt. eccleſiæ Aquileien. lib. 2.

d Papæ martyris.] De eo etiam Græci in Menologio, vbi & pluribus eius martyrij cruciatus narrantur.

e Vngulis ferreis.] Erant vngulæ biſulcæ; ſic Prudentius eas frequenter appellat, vt Periſt. hymn. 1.

Illa virgas & ſecures,
Et biſulcas vngulas
Vltro fortis expectabat.

Idemque hymno 5.

Ille vngularum duplices,
Sulcos pererrat oſculis. Et hym. 10.
Coſtas biſulcis exarandas vngulis.

Dictæ ſunt autẽ vngulæ, quod ea inſtrumenta ferarum imitarẽtur veſtigia, quarum cum referẽt exemplum, eodem etiã dicta nomine inuenies l. 1. C. de emendatione ſeruorum: Ferarum, inquit, vnguibus latera perſecando. ſed in C. Theo. eo. tit. ſic: Ferarũ veſtigijs latera perſecando.

f Iuliani.] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi & certamen eius deſcribitur.

g Agapiti Epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Rauennatis. Reperitur hic interfuiſſe Romano Concilio ſub Iulio Papa habito, anno primo Conſtantij & Conſtantis AA. Qua ratione ſupra diximus, hũc præceſſiſſe Seuerum, & non ei ſucceſſiſſe: nam anno vndecimo prædictorũ Imperatorum habita eſt Synodus Sardicenſis, cui præſens fuit Seuerus, atque ſubſcripſit.

h Heriberti Epiſcopi.] Scripſit eius res præclare geſtas Rupertus abbas Tuitienſis, quas retulit Sur.to.2. Porro egregia ſanctiſſimi viri miracula Lambertus Leodienſis ſcriptis mandauit. Sigeber. de eo agens in chron. ordinatum eum refert Epiſcopum anno à Chriſto Domino 977. ex humanis autem deceſſiſſe anno 1021.

i Patricij Epiſc.] De eo Vſuardus hac die. Miratus ſum hunc non recenſeri in tabulis Democharis inter Epiſcopos Aruernenſes: puto errore prætermiſſum; niſi alterius fortaſſe fuerit ciuitatis Epiſcopus.

K Abrahæ eremitæ.] Græci autem in Menologio 29. Octobr. Scripſit ſanctus Ephræm eius Acta, quæ extant apud Lipom.to.2. meminitq; eiuſdem in libello, qui Teſtamentum Ephræm inſcribitur. recitat & Metaphraſtes eius res geſtas fuſius enarratas: habet eaſdem *Lipo.* to. 6. & Sur.tom.2. hac die. Sozom. meminit de Abraham S. Ephræm diſcipulo lib.3. cap.15. & Niceph.lib.9.cap.16.

xiiij F Sextodecimo Kal. Aprilis. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17

HIeroſolymis ſãcti Ioſeph [a] ab Arimathia nobilis decurionis, diſcipuli Domini; qui eius corpus de cruce depoſitũ in monumento ſuo nouo ſepeliuit. Romæ SS. Alexandri [b] & Theodori martyrum. Alexandriȩ commemoratio plurimorum SS. martyrum, [c] qui à Serapidis cultoribus comprehenſi, cum idolum adorare conſtanter renuiſſent, ſæuiſſime cȩſi ſunt, tempore Theodoſij Imperatoris: qui mox reſcriptũ dedit, vt Serapidis templum deſtrueretur. Conſtantinopoli S. Pauli [d] martyris, qui ſub Conſtantino Copronymo cum ſanctarum imaginum cultum defenderet, igne combuſtus eſt. In Hibernia natalis ſancti Patricij [e] Epiſcopi & confeſſoris, qui primus ibidem Chriſtum euangelizauit, & maximis miraculis, & virtutibus claruit. Cabilone in Gallijs S. Agricolæ [f] Epiſcopi. Niuigellæ in Brabantia S. Gertrudis [g] virginis, quæ clariſsimo genere orta, deſpiciens mundum, & toto vitæ ſuæ curſu in omnibus ſanctitatis officijs ſe exercens, Chriſtum ſponſum in cœlis habere meruit.

IOſeph ab Arimath.[a]] De quo Matt. cap.27. Marc.15. Luc. cap.23. & Ioannes cap.19.

b Alexandri, alias Nicandri, & Theodori.] Reſtituti ſunt hi ex eo quod diximus vet.manuſcr.exemplari. Nicandri & Theodori martyrū corpora tranſlata ſunt à Sergio Iuniori Papa in titulū Equitij, vt vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita teſtatur.

c Plurimorum SS.mart.] Agit de his Ruffin.hiſt.lib.2.c.22.Socrat.li.5.c.16.& 17.Sozom.lib.7.c.15.& 16.Niceph.li.12. c.25.& 26. De ſubuerſione Serapidis ſcripſit Sophronius æqualis S. Hieronymo inſignem librum,vt ipſe Hieron.teſtatur lib.de ſcript.Eccleſ.in Sophronio. Meminit S. Auguſt. de Serapidis ruina lib. de diuinat.dæmonum,de eius vero cultu & vana Ægyptiorum ſuperſtitione late dc ciui.Dei lib.18.c 5.& 6.De eiuſdem tēpli ruina S. Hieron.ad Lætam epiſt.7. & ex externis Eunapius Sardianus. Sciendum prætcrea, in locum deiecti Serapidis extructam fuiſſe baſilicam nomine S.Ioannis Baptiſtę,in quam illatæ ſunt eiuſdem ſancti reliquiæ, vt ſcribit Ruffinus vbi ſupra,eam Theophilus dedicauit quarto Kal.Septēbris,vt ſcribit Beda de ſex.ęta. in Iuliano: idē Acta de inuēt.capitis eiuſdē S.Ioannis in prin. De origine aūt eius templi cōſule Tacitum Annalium li.20.

d Pauli martyris.] Agunt de eodē hac die Greci ī Menologio, paſſus reperitur circa annum Domini octingenteſimum.

e Patricij Epiſc.] De eo Beda, Vſuardus, Ado,& alij hac die. Huius res geſtas ſcripſit Probus Hibernus, vt apparet in fine eius vitæ, quæ extat apud Bed. to.3. De puteo S. Patricij hiſtoriam recenſet Mombrit.tom.2. Cum autem in prædictis auctoribus, quos citauimus, legatur S.Patricius primus omnium Scotis prædicaſſe Euangelium, & ad Chriſti fidem eoſdem perduxiſſe: nos maiorem fidem adhibere cogimur S. Proſpero Aquitano,qui illis temporibus vixit, ac rem geſtā ob oculos pene habuit: Ipſe in chronico in Conſulatu Dionyſij & Florentij,& iterum in Conſulatu Baſſi & Antiochi teſtatur,Scotos,antequā S.Patricius prędicationem Euangelij aggrederetur,conuerſos ad fidē fuiſſe per Palladiū, quem Rom. Eccleſiæ diaconum S. Cæleſtinus Papa illuc ad prędicandum Euangelium miſerat. Agit de hoc etiam idem Proſper lib.aduerſus Collatorem in fin.Beda hiſ. de geſt.Angl.lib.1.c.13.& li.de ſex.eta.& Marian.Scot.lib.2.ſex.ætat.an. Dñi 432. Ex his itaq; erroris arguitur Probus, dū ait,Palladium intactis reb.Scotorum,ab illis fuiſſe repulſum, ac in munere quo fungebatur archidiaconatus, eſſe defunctum;cum prædicti omnes affirmēt, illū ordinatum eſſe à Cæleſtino primum Scotorum Epm,cui ſucceſſit.S.Patricius cōſecratus ab eodē Cęleſtino Papa; qui & ad Hibernos miſſus, ibi per annos quadraginta in ſignis atq; mirabilibus prædicans totā inſulā Hibernā conuertit ad fidem. Hæc etiam teſtatur Mar.Scot.vbi ſup.Scribit Sigebert.in chron.S. Patriciū obijſſe anno Dñi 491. annos natum 122. De eodem S.Patricio hr̄ mentio in Actis S.Vinuualoci abbatis: extant apud Sur. to.2. die 3.Martij; fuit enim illi æqualis.

f Agricolæ Epiſc.] Scribit de eo Gregor.Turon.hiſt.de geſt. Franc.lib.5.c.20. & 45. Interfuit ſubſcripſitque quarto & quinto Concilio Aurelianenſi,vt eorum Acta indicāt: celebratum eſt aūt quintū illud Conciliū anno 38.Childeberti Regis Franc.qui numerat an.Dñi 552.Hæc ponimus, vt tpa quib. vixit Agricola cognoſcãtur.Scribit de eodē elegans epigrāma Venant.Fortun.lib.3. Meminit eiuſdē Fortuna. in actis S.Germani Epi Pariſiorum c.7.Aim.de geſt.Franc.lib.3.c.42. Sedit (vt ſcribit Greg.Turon. vbi ſupra) annos 48.vixitq; annos 83.Reperitur interfuiſſe ēt primo Lugdunenſi Concilio vna cū S.Nicetio Epiſcopo Lugdunenſi; quæ Synodus celebrata; eſt temporibus Gunthranni Regis,& Ioannis Papæ III.

g Gertrudis] De ea etiā hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Recitat eius Acta Sur.tom.2.ſed perpauca quidem,& longe breuiora his, quæ teſtatur Molanus

reperiri tribus libris digeſta Niuellæ Brabantiæ oppido. Plura de eadem idem auctor in Indiculo SS. Belg. vbi refert eam ex hac vita migraſſe anno 664. quod etiã teſtatur Sigeb. in chron. & Trithem. de vir. illuſt. ordin. S. Bened. lib. 3 c. 113. Relata eſt in ſanctorum claſſem ex decreto Honorij Papæ Tertij.

xiij G Quintodecimo Kal. Aprilis Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

CAeſareæ in Palęſtina natalis B. Alexandri Epi[a] qui de Cappadocia ex propria ciuitate, vbi erat Epus, ſanctorum locorũ deſiderio Hieroſolymã veniens, cum Narciſſus eiuſdem Vrbis Epiſcopus iam ſenex eccleſiam regeret, diuina reuelatione eius gubernacula ſuſcepit: poſtmodũ vero in perſecutione Decij, cũ iã longæuæ ætatis veneranda canicie ꝑfulgeret, ductus Cęſareã, & clauſus in carcere, ob confeſſionẽ Chriſti martyrium compleuit. Auguſtæ S. Narciſſi[b] Epiſcopi, qui primus in Rhetia Euangelium prædicauit: deinde in Hiſpaniã profectus, cum Gerundæ multos ad Chriſti fidẽ conuertiſſet, ibidem in perſecutione Aureliani cũ Felice diacono martyrij palmam accepit. Nicomediæ SS. decem millium[c] martyrum, qui pro Chriſti confeſſione gladio percuſſi ſunt. Item SS. martyrum Theophimi[d] & Eucarpij. In Britannia S. Eduardi[e] Regis, qui dolis nouercę necatus, multis miraculis claruit. Hieroſolymis S. Cyrilli[f] Epiſcopi, qui ab Arrianis multas fidei cauſa perpeſſus iniurias, & ab eccleſia ſua ſæpe pulſus, tamdẽ ſanctitatis gloria clarus in pace quieuit; cuius intemeratæ fidei Synodus œcumenica Damaſo ſcribẽs, pręclarũ teſtimoniũ dedit. Lucæ in Tuſcia natalis S. Frigidiani[g] Epiſcopi, virtute miraculorũ illuſtris: cuius feſtiuitas quartodecimo Kalend. Decembris, quando eius corpus translatum fuit, potiſſimum recolitur. Mantuæ S. Anſelmi[h] Epiſcopi, & confeſſoris.

MARTII 18.

ALexandri Epiſc.[a]] Beda item Vſuardus, Ado, & alij. Græci autẽ in Menologio 15. Maij. Res geſtas ipſius ſcribit Euſebius hiſtor. libro 6. capit. 7. 8. & 32. Hieronymus deſcript. Eccleſ. in Alexandro, Nicephor. ex prædictis lib. 5. capite 9. & 10. & alij recentiores.

b Narciſſi Epiſc.] Auguſtæ autem agitur 29. Octobris. nec mirum ſi (quod ſæpe accidit) alio die in Romano Martyrologio, alio vero alibi de eodẽ agitur ſancto: ſiquidem alicubi translatio, vel eius eccleſiæ dedicatio, vel, quod, de Epiſcopis

pis

pis accidit, ordinatio celebratur. Porro ea die 29. Octobris agitur de Narciſſo Epiſcopo Hieroſolymitano, hic autem de Auguſtano Epiſcopo, quem eius gentis appellant Apoſtolum. Scimus autem aliquos confundere hos duos Narciſſos ſimul; vt videtur feciſſe Petrus in catal. lib. 7. cap. 28. dum Hieroſolymitano tribuit Afræ martyris conuerſionem: alios è contra diſtinguere hunc à Narciſſo Gerundenſi, qui vna cum Felice illic martyrium paſſus eſt. Porro tam in Actis S. Afræ martyris, quam in flore S. Hiſp. vnus idemque eſſe fertur: quibus & adſtipulantur qui ſcripſerũt Annales Hiſp. vt *Ant. Beuter*, & Ioan. Vaſæus. Illuſtratur tumulus eius multis miraculis; quorum illud eſt celeberrimum ſub Petro Rege Aragonum, quando capta Gerunda per Carolum Siciliæ & Philippum Francorum Reges, ex ſepulchro S. Narciſſi, quod violare attentarunt milites, muſcarum examen egreſſum, in exercitum infeſto agmine irruens, & ingentem cladem intulit, & in fugam egit, a cęptiſque deſiſtere coegit. Contigerunt hæc 8. Septembris, anno Domini 1286. Ex his apud eos in prouerbium abierunt, *Muſcæ S. Narciſſi.* De Felice diacono, cuius hic habetur mentio, meminit etiam S. Eulogius mem. ſanct. Sed de eo plura infra 1. Auguſti.

c Decem millium mart.] Gręci de his etiam in Menologio hac die. Nec ſane mirandum eſt, non tantum eos, de quibus hoc loco agitur, ſed alia multa præterea martyrum millia pro Chriſti nomine Nicomediæ fortiſſime occubuiſſe, in quorum certamina ſæpe incurrimus, nam Diocletianus Imperator ſæuiſſimã illam perſecutionem excitans, Nicomediæ reſedit, illicque de Chriſtianis immaniſſimam carnificinam exercuit, vt produnt Acta martyrum, Euſeb. libro 8. & alij.

d Trophimi & Eucarpij.] Gręci item de his hac die in Menologio agunt.

e *Eduardi Regis.*] Extant eius res geſtæ, quas ex antiquis manuſcriptis edidit Sur. tomo 2. De eodem plura in vita S. Dunſtani Epiſcopi, & in Actis S. Edithæ virginis, eius germanæ. Necatus eſt anno à Chriſto Domino 891. cum regnaſſet annis quatuor. De celebratione diei feſti S. Eduardi Regis extat epiſtola Innocentij Papæ Quarti in Vaticana bibliotheca, in regiſtro ipſius, anno 2. pag. 527.

f Cyrilli Epiſcopi.] Agunt de eo Græci etiam hac die in Menologio. Merito pro S. Cyrillo teſtimonium œcumenicæ Synodię hic citatur: quod ſatis eſſe videtur ad apologiam aduerſus eos, qui fidẽ Catholicam ipſius ſuſpectam habuere. Extat eiuſmodi ſanctæ Synodi elogium de Cyrillo in Synodica, apud Theodoret. lib. 5. c. 9. ad Damaſum Papam his verbis: Eccleſiæ Hieroſolymitanæ, quæ eſt omnium mater, Reuerendiſſimum ac ſanctiſſimum Cyrilum Epiſcopum vobis oſtendimus, tum ab Epiſcopis prouinciæ (vt canon vult) iampridem eſſe creatum, tum plurima prælia aduerſus Arrianos varijs in locis confeciſſe. Hæc Patres. Plures eiuſdem nominis, aliumque poſt alium Hieroſolymis temporibus Conſtantij Imper. ſediſſe, refert S. Hieronymus in chronic. anno vndecimo eiuſdem Conſtantij Imp. Cum autem idem de ſcrip. Eccleſ. in Cyrillo dicat, cum ab Arrianis Principibus ſæpe pulſum exilio, ſatis inſinuat fidem ipſius Catholicam probatam, atque teſtatam. Vixit vſque ad annum octauum Theodoſij Maioris, vt idem Hieron. eſt auctor. Recenſetur hic annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) Chriſti Domini 386. Habẽtur eius Acta nuper collecta opera Ioannis Grodecij, cuius etiam diligentia Catecheſes, aureum plane opus, diu occultatę prodiere in lucem.

g Frigidiani, alias Frigidani.] De eo legimus Lucenſes tabulas Romam allatas. Scribit de ipſo S. Gregorio Papa libro 3. capite 9. & alij ex eodem auctore.

h Anſelmi Epiſc.] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mantuanæ, eiuſdemque vetera monumenta à Galeſino ad vſum Breuiarij accommodata.

xij A Quartodecimo Kal. April. Luna. 19

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 14 15 16 17 18 19

IN Iudæa natalis S. Ioſeph [a] ſponſi beatiſsimæ Virginis Mariæ. Surrenti SS. martyrum Quincti, [b] Quinctillæ, Quartillæ, & Marci cum alijs nouem. Nicomediæ S. Pancharij [c] Romani, qui ſub Diocletiano truncatus cã pite martyrij coronã accepit. Eodem die SS. Apollonij [d] & Leõtij Epiſcoporum. Gandaui SS. Landoaldi [e] presbyteri Romani, & Amantij diaconi: qui a S. Martino Papa ad prædicandum Euangelium miſſi, multis poſt obitum ſunt illuſtrati miraculis. Apud Pinnenſem ciuitatem natalis B. Ioannis, magnæ ſanctitatis viri, qui de Syria ad Italiam veniens, & conſtructo illic monaſterio, multorum ſeruorum Dei per quatuor & quadraginta annos Pater exiſtens, clarus virtutibus quieuit in pace.

MARTII 19.

IOſeph [a].] De eo hac die Ado & alij. Greci autem 26. Decembris in Menologio. Huius res geſtas non ab alijs, quam à teſtib. præordinatis à Deo, ab ipſis, inquam, ſanctis Euangeliſtis cõſcribi meruerunt. Omittimus hic de ſanctiſſimo viro innumera SS. Patrum elogia, ſilemus & miracula recenſere. De eius ætate, virginitate, & obitu pluribus diſſeruimus in Annalibus Eccleſ. Erat eius nobile ſepulchrum in valle Ioſaphat, prope tumulum S. Simeonis ſenis, vt legitur apud Bedam lib. de locis ſanctis c.6. Sancti Ioſeph vita ex diuerſis auctoribus collecta habetur in theſau. concion. tom.2. Iſidorus Iſolanus ſcripſit de donis S. Ioſeph commẽtarium ad Hadrianum Sextum Rom. Pontifi. Extat de eodem carmen Bonad. lib.3. monod.16.

b Quinct. & ſoc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de iiſdem hac die agunt.

c Pancharij.] Græci etiam hac die in Menologio agunt de eodem.

d Apollonij & Leontij.] De his vetus Martyrologium Rom. cui adſtipulantur manuſcripta: nullibi tamen, cuius eccleſiæ Epiſcopi fuerint, habetur expreſſum.

e Landoaldi & Amantij.] Scripſit horum res geſtas Nodgerus Epiſcopus Leodienſis, quas habet Sur. to.2. Plura Molanus in indic. SS. Belgij.

f Ioannis] De eo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habet eius Acta Mombrit. to.2. vit. ſanct. Petrus in catalo. lib.3. c.207. Trithem. de vir illuſt. ord. S. Bene. lib.3. c.283. vbi eum virum ſanctum & doctum prædicat. De ciuitate, cuius hic mentio habetur, varia admodum lectio reperitur, cum alij habeant Pennarẽſem, alii Pinnarienſem, Pinnenſem alii, ſeu Pennenſem, vel Pennatenſem, vt Trithemius: porro magis germana lectio probatur, vt Pennenſem dicat, eſt enim Pennenſis ciuitas apud Veſtinos, vt ſcribit Ptol. lib.3. tab.6. & Plin. lib.3. c.12. In lib. enim de Põtificib. Romanis in Zacharia Papa hæc leguntur: Eidem Tranſamundo ſe ſubdiderunt Marſicani, Furocẽſes, atq; Valuenſes, ſeu Pennenſes, alias Pinnẽſes, &c. vulgo dicitur, Città de Pẽna.

Tertio-

20 Tertiodecimo Kal. Aprilis. Luna. B xj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

IN Iudæa S. Ioachim [a] patris beatiſsimæ Virginis genitricis Dei Mariæ. In Aſia natalis S. Archippi [b] commilitonis S. Pauli Apoſtoli, cuius ipſe in epiſtola ad Philemonem, & ad Coloſſenſes meminit. In Syria SS. martyrum Pauli [c] Cyrilli, Eugenij, & aliorum quatuor. Eodē die SS. Photinæ [d] Samaritanę, Ioſeph & Victoris filiorum, itemq; Sebaſtiani ducis, Anatholij, Photij, Photidis, Paraſceues, & Cyriacæ germanarum: qui omnes Chriſtum confeſsi, martyrium ſunt aſſecuti. Amiſi in Paphlagonia ſanctarum ſeptem mulierum, [e] Alexādræ, Claudiæ, Euphraſiæ, Matronæ, Iulianæ, Euphemiæ, & Theodoſiæ, quæ in confeſsione fidei cæſæ ſunt; eaſque ſecutæ ſunt Derphuta, & ſoror ipſius. Apolloniæ S. Nicetæ [f] Epiſcopi pro ſanctārum imaginum cultu eiectus in exilium, reddidit ſpiritum. In monaſterio Fontanellæ S. Vulfranni [g] Epiſcopi Senonenſis, qui relicto Epiſcopatu, ibidem clarus miraculis deceſsit è vita. In Britannia depoſitio S. Cuthberti [h] Epiſcopi Lindisfarnenſis, qui a pueritia ad obitum vſque ſanctis operibus & miraculorum ſignum effulſit. Senis in Tuſcia B. Ambroſij [i] Senenſis Ordinis Prædicatorum, ſanctitate, prædicatione, & miraculis clari.

MARTII 20.

IOachim. [a]] De eo autem Græci agunt 9. Septembris in Menologio. De ſancto Ioachim etſi nihil expreſſum habeatur in diuinis Scripturis; tamen patrem fuiſſe Dei genitricis Mariæ, ex certis probatiſque maiorum traditionibus ſancti Patres tam Latini quam Græci abſque aliqua difficultate affirmarunt: id in primis S. Epiphanius, qui res Hebræorum præ cæteris calluiſſe videtur, in panar. hæreſ. 79. & in orat. de laudibus ſanctæ Mariæ Deiparæ. item S. Ioannes Damaſc. qui pluribus agit de laudibus S. Annæ & Ioachim tribus illis orationibus habitis in die natali Dei genitricis Mariæ. ſanctus Auguſtinus agens contra Fauſtū Manichæum lib. 23. c. 9. etſi neget in libris canonicis genealogiam Dei genitricis recenſeri, Ioachim tamen, quem ille ex tribu Leui ſacerdotem fuiſſe dicebat, eundem ex tribu Iudæ potius proueniſſe contendit. Non prætermittimus dicere, Gnoſticos hæreticos excogitaſſe portentoſum quemdam librum inſcriptum, Stirps Mariæ: quem vt alienum ab Eccleſia Catholica S. Epiphanius procul reijcit in panar. hæreſi 26. At nihil

hil ex illo Patres accepiſſe certum eſt, idque loca Epiphanii nuper citata ſatis indicant.

b Archippi.] De eo Paulus Apoſtolus ad Coloſ.c.4.& ad Philem. Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alii.

c Pauli & ſoc.] De his item Vſuardus, & alii eum ſecuti.

d Photinæ Samaritanæ.] Agunt de ea itē Græci hac die in Menologio, feruntque eamdem fuiſſe mulierem Samaritanam, de qua Ioan.Euang.cap.4. In vete. Martyrol. Caſſin.de eadem agitur, eadēque fuiſſe affirmatur. Eius caput Romæ apud S.Paulum a monachis Caſſinenſibus aſſeruatur.

e Septem mulierum.] De his etiam Græci in Menolog.hac die: ibique earūdem nomina recitantur, inter quas & Paraſceue recenſetur. Agunt Græci de Paraſceue ſeorſum itidē in Menologio ad ſext. Kalend. Auguſti paſſamque tradunt temporibus Antonini Imp.Romanamq; genere fuiſſe ſcribunt; quam diuerſam eſſe ab hac, de qua hic cum cæteris agitur, facile exiſtimo. Theo.Balſam. in 6. Synodo Conſtantinop. can.63. hæc ait. Nicolaus Muzalon Patriarcha; cum vitam S.Paraſceues, quæ in quodam Callicratiæ vico colebatur, a quodam Vicario inepte & indocte, ac ſancta angelica viuendi ratione indigne compoſitam inueniſſet, eam igni mandari iuſſit: & diacono Baſilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius uitam conſcribere. Hæc Theodorus; qui & de Metaphraſte, quē conſtat in eo genere plurimum laboris inſumpſiſſe, hæc ait: Magna itaq; beato Metaphraſti agenda eſt gratia, qui martyricas pro veritate foſſas non ſine multis laboribus & ſudoribus repurgauit & exornauit, ad Dei laudem, & SS.martyrum perennem gloriam. Hæc ille.

f Nicetæ Epiſcopi.] Græci itidem de eodem hac die in Menologio agunt.

g Vulfranni Epiſc.] Scripſit eius res geſtas Ionas abbas: habet eas Sur.tom.2. Plura de eo in uita S.Vuilebordi apud Sur.to.6. Molan. in Indic. SS.Belg. Trithem. de vir.illuſtr. ord. S.Bened.li.3.c. 168. Petrus in catal. lib.3. capit.213. & alii. Migrauit ex hac vita anno Domini 720.

h Cuthberti Epiſc.] De eo Beda, Vſuardus, Ado. Eius Acta Beda exacte cōſcripſit; habentur to.3. qui & in præfatione hiſt. de geſt. Angl. fatetur ſe ſcripſiſſe vitam ipſius, non tantum ſoluta oratione, ſed etiam verſu heroico. Idem de eo. lib.4.hiſt.Angl.c.27.28.29. Sedere cœpit anno Domini 685. Migrauit è vita anno 688. Sigebertus autem anno 687. diem obiiſſe affirmat.

i Ambroſij Senenſis.] Extāt eius Acta iuſſu Honorij IV. Summi Pont. conſcripta a quatuor Theologis eiuſdem ordinis ipſi Ambroſio contemporaneis, typis excuſa, quæ magnam redolent pietatē. De eo S.Antonin.3.par.chron.tit.23.cap. 10.§.3 & cap.11.§.1.& ti.24.cap.14.§.15. & B. Raimundus Capuanus in uita S. Catherinæ Senen.lib.2.cap.35.vbi teſtatur illum ſuo tempore & centum annis antea multis claruiſſe, & adhuc clarere miraculis. Leander Albert.de viris illuſt. ord.Præd. in vita eiuſdem ſancti per Sebaſt.Flamin. & in uita B. Iacobi de Meuania per Barthol.Mortarium cōſcripta. Ioan.Nider in Præceptorio, præcep.a.c.6. in fine, vbi teſtatur feſtiuitatem ipſius celebrari de licentia Romani Pontificis. Anton. Luſitanus in chronico eiuſdem ord. anno 1260. & 1262. & 1280. & 1285. vbi ait feſtum huius ſanctiſſimi viri feria ſexta ante Dominicam Paſſionis celebrari Senis multa cum pompa, & Senatus populique Senenſis concurſu & munificentia, quo die illius honorem a ſeruili opere omnis feriatur populus. Ferdinan.de Caſtigl.1.par.hiſt. Sancti Dominici libro 3.cap.49.51.52. & 53. & alij & præterea, quos breuitatis cauſa omittimus. Migrauit ex hac vita anno Domini 1286. die 20. Martii. Hunc Martyrol. Romano adſcribi S.D.N. Clemēs VIII. merito præcepit.

Duode-

21 Duodecimo Kal. April. Luna. C viij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

IN monte Caſsino natalis S.Benedicti [a] Abbatis, qui monachorum diſciplinã in Occidente pene collapſam reſtituit, ac mirifice propagauit: cuius vitã virtutibus & miraculis glorioſam B.Gregorius Papa conſcripſit. Alexandriæ commemoratio SS.martyrum, [b] qui ſub Conſtantio Imperatore & Præfecto Philagrio, irruentibus Arrianis & Gentilibus in Eccleſia in die Paraſceues cæſi ſunt. Eodem die ſanctorũ martyrum Philemonis [c] & Domnini. Catanæ S.Birilli, [d] qui a B. Petro ordinatus Epiſcopus, cum multos Gentilium conuertiſſet ad fidem, in vltima ſenectute quieuit in pace. Alexandriæ B.Serapionis [e] Anachoretæ, & Epiſcopi Thmueos, [f] magnarum virtutũ viri, qui Arrianorum furore in exilium actus, migrauit ad Dominum. In territorio Lugdunenſi S.Lupicini [g] Abbatis, cuius vita ſanctitatis & miraculorum gloria fuit illuſtris.

MARTII 21.

BEnedicti abbatis. [a]] Beda ac cæteri Latinorum de eo hac die, Græci autẽ in Menolog. 14.huius, his verbis: Sãcti Patris noſtri Benedicti multorũ monaſteriorũ Patris celeberrimi, pietate & miraculorũ multitudine illuſtris. *Hæc ibi.* Huius præclariſſimas res geſtas cõplexus eſt toto ſecundo libro dialogorum S.Gregorius Papa: plurima item de eo in vita S.Mauri, necnõ in vita S. Placidi. Marcus monachus S.Bened. (vt ſcribit Sigeber. de vir. illuſt. c.35.) Acta S.Benedicti ex Greg. lib.2. dialog. ſcripſit heroico carmine. Adalbertus autem monachus Floriacẽ. (vt idẽ auctor teſtatur c. 101. & 102) ſcriptis mãdauit volumẽ miraculorũ eius, q̃ ad ipſius ſepulchrũ ſunt facta: quod opus Annonius monachus eſt proſecutus. Bertharius abbas Caſsinẽſis ẽt ſcripſit de uita, obitu, & miraculis S.Benedicti volumen, ut teſtatur Petrus diac. Caſſin. de vir. illuſt. monaſt. Caſſin. c.12. Idẽque eodẽ lib. c.18. refert Victorẽ Rom. Pont. ex abbate Caſſi. ſcripſiſſe quatuor libros de miraculis S.Benedicti, q̃ facta ſunt in cœnobio Caſſinenſi. Vitam eius carmine fuiſſe ſcriptã ẽt a Rainaldo monacho Caſſin. idẽ Petrus affirmat ibidẽ c.17. Paulus diaconus Aquileiẽſis ſcripſit ſacros hymnos de eodẽ, vt idẽ refert c.8. Bruno aũt Epiſcopus Signiẽſis ex monacho Caſſinenſi ſcripſit homiliam de eodem legi ſolitam in ea eccleſia die natali eiuſdem, quod teſtatur idẽ Petrus c.34. Addidit & Guerricus Abbas Ignacenſis ſermones tres, Oddo abbas Floriacen. ſermonẽ vnũ de eadem ſolemnitate. De eodẽ præterea Paulus diac. de geſt. Lõgob. lib.1.c.17. Leo Oſtienſis li.1.cron. Caſſ. & alii plures. Petijt eremũ S.Benedictus (vt ex hiſtoria Caſſin. probamus in Annalibus) anno a Chriſto Domino 494. Obdormiuit autem in Domino ſecundum

aliquos

aliquos anno 542. vel ſecundum Leonẽ Oſtienſem quingenteſimo quadrageſimotertio. Verum de his conſule quæ diximus in ijdem noſtris Annalibus.

b Sanctorum martyrum.] Scribit de his S. Athanaſius epiſtolam ad Orthodoxos omnes, quo cunctis innoteſceret Catholicorum conſtantia, & Arrianorum ſæuitia: agit & de his in apologia ſecunda: Socrates etiam lib. 2. c 8. Sozom. li. 3. c. 5. Theodoret. lib. 2. cap. 4 Cæſi ſunt hi Conſtantio tertium & Conſtante ſecundum Conſſ. anno a Chriſto Domino (iuxta Faſtos Onuphrij) 342.

c Philemonis & Domnini.] De his item Græci hac die in Menologio agũt.

d Birilli Epiſcopi.] Græci etiam de eo hac die in Menolog. Diuerſus plane hic Birillus a Berillo, de quo agit S. Hieronym. de ſcript. Eccleſ. quem vixiſſe dicit temporibus Alexandri Imp. & ſucceſſorum eius.

e Serapionis anachoretę & Epiſc.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet eum tantum dicant anachoretam: verum inſignem illum Serapionem ab Athanaſio fuiſſe ordinatum Epiſcopum conſtat ex epiſtola eiuſdẽ Athanaſij ad Dracõtiũ. Extat de eo Alexandri Epiſcopi Theſſalonicæ ad Athanaſium epiſtola, quã intexuit idem Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem S. Hierony. lib. de ſcriptu. Eccleſ. & in epiſtola ad Magnũ 84. Ad hũc Serapionem extat epiſtola inſignis eiuſdem S. Athanaſij aduerſus eos, qui muſſitare incipiebant, Spiritum ſanctum eſſe creaturam: item commẽtarius de blaſphemia in Spiritum ſanctum, & epiſtola alia de morte Arrij, & ſtatu illius temporis. Eiuſdem nominis Serapio cognomento Syndonius claruit ſanctitate, de quo plura Palladius in Lauſiacis.

f Thmueos.] Sic dicta ciuitas in Ægypto ab hirco, vt teſtatur S. Hieron. contra Iouin. lib. 2. Thmuis, inquit, interpretatur hircus. Meminit eiuſdem ciuitatis Caſſian. collat. 14. c. 4. & colla. 16. cap. 1. Poſita hæc ciuitas erat in ea prouincia Aegypti, dicta Scethi, quæ & a Scythis Orietalibus Scythia appellata ſæpius repetitur, a Scythis enim Aegyptios fuiſſe debellatos, auctor eſt Iuſti. hiſt. lib. 2. De eremo Scethi, quæ & Scythię dicitur, frequẽs eſt mentio apud Pallad. in Lauſiac. Euãg. Caſſian. Sozom. Niceph. & alios. De vrbe Scethi, & Scythiaca regione meminit Ptolem. lib. 4. Quod dicta ciuitas Thmueos in Scethi fuerit, cõſtat ex epi. S. Germani Epiſcopi Capuani & aliorũ legatorum ad Hormiſdam Papam, quã habemus apud nos manuſcript. in qua hæc leguntur de monachis Scethi, ſeu Scythiæ: Iſti de ſua prouincia Epiſcopos accuſant, inter quos eſt Paternus Thmuitatæ ciuitatis Antiſtes, &c.

g Lupicini.] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit res geſtas ipſius Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 1. Fuit & alius Lipicinus recluſus ſanctitate conſpicuus, de quo idem auctor eod. lib. cap. 13. de eodem Lupicino, de quo agimus, plura habes in Actis S. Eugendi, apud Surium tom. 1. die 1. Ianuarij.

D Vndecimo Kal. April. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

NArbonæ in Gallia natalis S. Pauli [a] Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli, quem tradũt fuiſſe Sergium Paulũ Proconſulem, qui a B. Apoſtolo Paulo baptizatus, & cum in Hiſpaniam [b] pergeret, apud Narbonam relictus; ibidem Epiſcopali dignitate donatus eſt: vbi prædicationis officio

non

non ſegniter expleto, clarus miraculis migrauit in cœlum. Tarracinæ ſancti Epaphroditi [c] Apoſtolorum diſcipuli, qui a B. Petro Apoſtolo Eps illius ciuitatis ordinatus fuit. In Africa SS. martyrũ Saturnini [d] & aliorum nouem. Eodem die natalis ſanctarũ martyrum Callinicæ [e] & Baſiliſſæ. Encyræ S. Baſilij [f] presbyteri & martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata grauiſſimis cruciatibus affectus, animã Deo reddidit. Carthagine S. Octauiani [g] archidiaconi, & multorum millium martyrum, qui ob fidem Catholicam a Vuandalis cæſi ſunt. Ibidem S. Deogratias [h] Epiſcopi Carthaginenſis, qui plurimos a Vuandalis captiuos ab Vrbe ductos redemit, alijſque ſanctis operibus celebris quieuit in Domino. Auximi in Piceno S. Benuenuti [i] Epiſcopi. In Suetia S. Catherinæ [k] virginis, filiæ S. Brigittæ. Romæ S. Leæ, [l] viduæ, cuius virtutes & ad Deum tranſitum ſanctus Hieronymus ſcribit.

MARTII 22.

a Pauli Epiſcopi. [a] Agit de eo Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri licet diuerſis diebus: nam Vſuar. prid. Id. Decembr. Ado vero ad 11. Kalen. Febr. Meminit huius Prudẽtius in Periſteph. hymno 4. cũ ait:

Surget & Paulo ſpecioſa Narbo.

Item Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. vbi tamen manifeſte errat, dum eum vna cum alijs, quos illic recitat, tempore Decij Imper. in Gallias perueniſſe teſtatur. De eodem Petrus Clun. lib. 1. epiſt. 2. & alij plures ex recentioribus.

b Cum in Hiſpaniã pergeret.] Eadẽ, quæ hic habẽtur de profectione S. Pauli in Hiſpanias, prędicta omnia Martyrologia atteſtantur: id ipſum tã Latini, quam Græci Patres affirmant: a quibus diſſentire videtur Gelaſius Papa, cuius ſententia recitata habetur 22. q. 2. c. B. Paulus. Sunt ea verba Gelaſij prolata in Synodo Romæ habita, in qua actũ eſt de abſolutione Miſeni Epiſcopi antea damnati: habemus eam apud nos manu ſcriptã. Sed re vera eo tendit ſententia eius, ut Paulus, Deo aliter diſponente, quod tunc ſe facturum pollicitus eſt, minus implere potuerit: nõ autem vt neget omnino, nũquam Paulum in Hiſpanias aduenιſſe. De profectu autem eius in Hiſpanias, vt de re certa, ſcribit S. Athanaſius in Epiſtola ad Dracontiũ idipſum S. Hier. qui apocryphis nõ facile adhibere fidẽ cõſueuit, in Iſa. c. 11. & in Amos c. 5. hoc & profitetur S. Cyrillus Hieroſ. catecheſi. 17. S. Epiphanius in Panar. hæreſ. 27. S. Ioã. Chryſ. hom. 76. in Mat. & homi. 7. de laudibus Pauli, Theodoretus in comment. epiſt. 2. Pauli ad Timoth. c. 4. in epiſt. ad Philip. c. 1. & ſup Pſal. 116. ſanctus Greg. Papa lib. 31. moral. ca. 22. in fi. S. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. c. 71. licet non putetur eius illud opus. Extat in bibliotheca Card. Sirleti libellus Hippolyti martyris de duodecim Apoſtolis, quo firmiter auctor aſſerit S. Paulum prædicaſſe Euãgelium in Hiſpania: profiterur id ipſum Sophronius Epiſcopus Hieroſ. in ſermone in natali Apoſt. Ado Vienn. in chron. Michael Glic. & alii ex recentiorib. plurimi, quos præterimus; ſatis eſſe arbitrati, tot tantorumq; Patrum vnam omniũ de eadem re ſententiam retuliſſe. Sed de his locupletius agimus in Annalibus.

c Epaphroditi.] De quo Paulus ad Philip. c. 2. & 4. Præfectũ hunc fuiſſe eccleſię Tarracinenſi, eſt auctor Metaphraſt. in ſerm. in natal. Apoſt. die 29. Iunij: Dorotheus

theus autem in Synopſi ait, Adriæ eum datum Epiſcopum.

d Saturnini & ſoc.] De his etiam Beda agit hac die. Multi eius nominis paſſi habentur in Africa: quorum nec illum prætereamus, de quo eſt tam nobile teſtimonium S. Celerini martyris in epiſtola ad Lucianũ, his verbis: Salutat te Macarius cum ſororibus &c. paulo poſt: Saturninus, qui & ipſe luctatus eſt cũ diabolo, qui & Chriſti nomen eſt fortiter confeſſus, qui & in pœna vngularum fortiter eſt confeſſus, &c. eſt epiſto. 21. apud S. Cyprian. edit. Pamel.

e Callinicæ & Baſiliſſæ.] Agunt de his item Græci hac die in Menologio.

f Baſilij presbyteri.] De eodem hac die Græci in Menologio his verbis: Sancti martyris Baſilij presbyteri Ancyranæ eccleſiæ, qui cum in Chriſtiana confeſſione cõſtanter perſiſteret, Iuliano Apoſtata Impe. & Saturnino Præſide Ancyræ, poſt multos cruciatus Chriſti martyr volauit in cęlum. hæc ibi. agit de eo Soz. lib. 5. c. 10. Ne autem alicui errandi daretur occaſio, vt quis exiſtimarent hunc illum eſſe Baſilium item Ancyranum, ſed Epiſcopum Arrianum, qui ijſdem temporibus vixit, idcirco hic presbyteri nomen, & quę ſequuntur, videntur expreſſa. Ad omnem autem prorſus tollendam ambiguitatem de Baſilio Epiſcopo: ſciendum eſt, illum non occubuiſſe martyrio ſub Iuliano, ſed poſt illum fuiſſe ſuperſtitem: nam obtulit vna cum alijs Arrianis libellum Iouiniano Imperatori, quo ſe Nicænæ fidei profeſſorem eſſe teſtatus eſt, vt ſcribit Sozo. hiſt. lib. 6. cap. 4. Quod autem ſpectat ad Iuliani Apoſtatæ perſecutionem, in qua Baſilius presbyter de quo agimus, paſſus eſt; exploratum habetur, ipſum potius dolis egiſſe, quam armis ſæuiſſe: tamen (vt de eo ſcribit S. Gregorius Nazianzenus oratione prima in Iulianum) ita ſe ille comparauit, vt vtriſque vteretur ad libitum; & licet nullo promulgato in Chriſtianos edicto, tamẽ tum populo, tum etiam magiſtratibus: ipſiſque prouinciarum rectoribus nõ obſcure ſignificaret, ſibi fore gratiſſimum, ſi omnes vbique Chriſtianæ religionis delerẽtur cultores. Quanta inde in Chriſtianos clades euenerit, ex his etiam quę ab hiſtoricis eccleſiaſticis & Patrib. ſcripta ſunt, opinari cuique facile eſt. Verũ eius perſecutionis maiora ea fuere certamina, quæ non ferro, ſed auro; non vulneribus, ſed muneribus; nec ſęuitijs, ſed blanditijs ſunt illata: ſed ea fuerunt quædam tantum preludia atrocioris certaminis, ſi licuiſſet: nam profecturus in expeditionem contra Perſas, vouit ſe, cum rediret victor, Dijs ſuis Chriſtianorum ſanguine litaturum; inſuper etiam in cũctis Chriſtianorum Eccleſijs Veneris ſimulacrum collocaturum. Hæc Gregor. Nazianz. oratio. 2. in Iulianum, Ioan. Chryſoſt. orat. aduerſus Gentiles, & Theodoret. hiſt. li. 3. c. 18. Hæc ſummatim de perſecutione Iuliani; ſed longe pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus.

g Octauiani archidiaconi.] Greg. Turon. hiſt. de geſtis Francorum lib. 2. c. 3. in fin. tam de ipſo quam cæteris in Africa tunc paſſis meminit.

h Deogratias Epiſc.] Victor Vtic. de ipſo plura lib. 1. de perſecutione Vuãdal. Succeſſit hic Quoduuldeo, qui ſubrogatus eſt Capreolo, qui per legatũ interfuit SS. Concilio Epheſino: ipſe aũt Capreolus in locũ Aurelij fuerat ſubrogatus. Sedit Deogratias an. III. inde vero S. Eugenius ſubſtituitur. Hæc ex Vict. & Vin. Lir.

i Benuenuti Epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Auximanæ, quas inde allatas vidimus. Claruit viuens & poſt obitum plurimis miraculis. Vixit circa annum Domini 1260. Extitit & alius eiuſdem nominis fama celebris, de cuius miraculis inquirendis Gregorius Papa Nonus mandatum dedit. Eſt de his epiſtola in eius regiſtro anno 8. ſui Pontificatus, à Chriſto Domino 1234.

K Catherinæ.] Huius res geſtæ extãt apud Sur. to. 2. Migrauit ex hac vita anno Domini 1381.

l Leæ.] De hac S. Hieron. epiſt. 24. ad Marcellam. Fuit hæc vidua, & non virgo, ut putauit aliquis: idq; ſatis docet epiſtola eiuſdem Hieron. 15. de laudib. Aſellæ ad Marcellam.

Decimo

23 Decimo Kalend. April. Luna. E viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23

IN Africa ſanctorum martyrum Victoriani [a] Proconſulis Carthaginis, & duorum germanorum Aquiſregentium, item Frumētij, & alterius Frumentij mercatorū, qui in perſecutione Vuandalica (vt ſcribit Victor Africanus Epiſcopus) ſub Hunnerico Rege Arriano pro conſtantia Catholicæ confeſſionis immaniſsimis ſupplicijs cruciati, egregie coronati ſunt. Item in Africa S. Fidelis [b] martyris. Ibidem S. Felicis, [c] & aliorum viginti. Cæſareæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Niconis, [d] & aliorum nonagintánouem. Item Coronæ ſanctorum martyrum Domitij, [e] Pelagiæ, Aquilæ, Eparchij, & Theodoſię. Antiochiæ S. Theoduli [f] presbyteri. Cæſareę S. Iuliani [g] cōfeſſoris. In Campania S. Benedicti [h] monachi, qui a Gothis in ardenti clibano incluſus, ſequenti die inuentus eſt illæſus.

MARTII 23.

VIctoriani & ſoc. [a]] De eo hac die Beda, Ado, Vſuardus, ac cæteri. Scribit autem horum omnium ſanctorum certamina Victor de perſecutione Vuanda. lib. 3.

b Fidelis martyris.] De quo etiā vete. manuſcrip. ex quibus reſtituitur.

c Felicis & ſoc.] Beda item, & Vandelbert. de his hac die, alijque recentiores.

d Niconis & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio.

e Domitij & ſoc.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

f Theoduli.] De eo item Vſuardus, Ado, & Vuandelbertus, licet pro Theodulo Theodorum nonnulli legant, ſed huic lectioni adſtipulantur vetuſtiora exemplaria ſuperius citata.

g Iuliani.] De eo ēt Vſuardus, & Vuādelbertus, aſſentiunturq; vet. manuſcrip.

h Benedicti.] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 18. & Sigebert. in chron. anno 538.

24 Nono Kal. April. Luna. F vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24

ROmæ ſanctorum martyrum Marci [a] & Timothei, qui ſub Antonino Imperatore martyrio coronati ſunt. Ibidē S. Epigmenij [b] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpio Iudice gladio cæſus, martyriū cōſummauit. Itē Romæ paſſio B. Pigmeni [c] presbyteri, qui ſub Iuliano Apoſtata pro fide Chriſti pręcipitatus in Tiberim, necatus eſt. Cæſareæ in Palęſtina natalis SS. martyrum Timolai, [d] Dionyſij, Pauſidis, Romuli, Alexandri, alterius Alexandri, Agapij, & alterius Dionyſij, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Pręſide ſecuri percuſſi, vitæ coronas meruerunt. In Mauritania natalis SS. Romuli [e] & Secūdi fratrū, qui pro Chriſti fide paſſi ſunt. Tridēti paſsio S. Simeonis [f] pueri a Iudęis ſæuiſsime trucidati, q. multis poſtea miraculis corruſcauit. Synnadæ in Phrygia S. Agapiti [g] Epi. Brixiæ S. Latini [h] Epiſcopi. In Syria S. Seleuci [i] confeſſoris.

MARTII 24.

MArci & Timothei. a] Reſtituti ſunt ij ex vet. manuſcr. monaſterij S. Cyriaci, de quo ſupra.

b Epigmenij.] Mentio de eo habetur in Actis S. Creſcentij martyris, quem idem Epigmenus baptizauit. Accepimus ea ab eccleſia Peruſina.

c Pigmenij.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ in Actis S. Bibianæ, licet ea admodum ſint deprauata. Dicturi ſumus de his inferius ſuo loco.

d Timolai & ſoc.] Agit de his Euſeb. hiſtor. lib. 8. ca. 15. vbi hos omnes hac die martyrium conſummaſſe anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, affirmat. Securi percuſſi cum hi omnes dicantur; errare conuincuntur, qui ſecuris vſum intermiſſum fuiſſe tradunt. Sed quid dicam de temporibus Diocletiani, cum etiam ſub Theodorico Rege Italiæ eiuſmodi animaduerſionem perſeueraſſe conſtet ex Caſſiodoro variar. li. 11. c. 40. vbi hæc verba. Abſtine noxiā, lictor, ſecurim, &c. Prudentius e.iā in Periſteph. hym. 1. ſic:

—præbenda ceruix ad bipennem publicā.

e Romuli & Secundi.] De his Vſuardus, & Vuandelbertus; licet alicubi Secundolus, pro Secundo, legatur.

f Simeonis pueri.] Huius martyrium ſcripſit Ioannes Tiberinus eodem quo paſſus eſt anno. habet illud Sur. to. 2. Necatus eſt anno Domini 1475. De eo etiā Molanus in addit. ad Vſuardum.

g Agapiti.] De eodē Beda, & Vſuardus, licet mendoſe Agabus, vel Agabius, legatur alicubi. De eodem Agapito Epiſcopo Synnadorum agit Suidas his verbis: Hunc Euſebius Pāphili multū celebrat, mētionē faciēs ingentiū eius miraculorum, vt ſunt trāſlationes mōtium & fluminū, & mortuorum reſuſcitationes; quem, dū eſſet miles, Maximinus occidere uoluit, quod multos eius facta ſupra modum mirari videret. Hæc Suidas. Ex quibus apparet, librū nonū Euſebij, vbi de Maximino agitur, apud nos nō haberi integrū, cū hæc & alia multa ibi deſiderentur, niſi velis hæc ſcripſiſſe Euſebium non eo lib. hiſt. ſed in commentarijs quos de Martyribus ſe ſcripſiſſe teſtatur.

h Latini Epiſcopi.] Tabulæ Brixianæ eccleſiæ de eodem. Ibidem nobile vetuſtatis monumentum extat, quo eiuſdem Latini eccleſiaſticæ functiones ſic deſcriptæ habentur: Fl. Latino Epiſcopo An. iij. M. vij. Presbyt. an. xv. exorc. ann. duodecim. & Latinillæ & Fl. Ma-

criano Lectori. FL. Paulina Neptis B. M. P. Habes illud deſcriptum ab Aldo lib.de orthograph.rat.pag.589.

i Seleuci.] De eodem Beda & Vſuardus hac die: licet Beda ſimul iungat Seleucum & Agapitum, vel(vt mendoſe legitur) Agabum. Habet alia lectio ſic: Seleuciæ S.Agapiti. in quam lectionem cũ incidiſſem, in mentem venit Agapitus, alias Agapetus Epiſcopus Seleuciæ, qui interfuit SS.Niceno Concilio, cui & ſubſcripſit. Verum omnes fere codices diſtinctum ponunt Agapitum à Seleucio, vt hic legitur.

23 Octauo Kal. April. Luna. G vj

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ

26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

t u A B C D E f F G H M N P

13 14 15 16 17 18 19 20 20 21 22 23 24 25

ANnunciato [a] beatiſſimæ Virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ S.Quirini [b] martyris, qui ſub Claudio Imper. poſt facultatũ amiſſionẽ, poſt carceris ſqualorem, poſt multorũ verberũ afflictionem, gladio interfectus eſt, & in Tiberim proiectus: quẽ Chriſtiani in inſula Lycaonia inueniẽtes, in cœmeterio Põtiani condiderũt. Ibidẽ SS.ducentorũ [c] ſexagintaduorũ martyrum. [d] Sirmij paſſio S.Irenæi [e] Epiſcopi & martyris, qui tẽpore Maximiani Imperatoris ſub Præſide Probo primũ tormẽtis acerrimis vexatus, deinde diebus plurimis in carcere cruciatus, nouiſsime abſciſſo capite conſummatus eſt. Nicomediæ S.Dulæ [f] ancillę cuiuſdam militis, quæ pro caſtitate ſeruãda occiſa martyrij coronã promeruit. Hieroſolymis cõmemoratio S.Latronis, [g] qui ĩ cruce Chriſtũ cõfeſſus, ab eo meruit audire: Hodie mecũ eris in paradiſo. Laodiceæ S.Pelagij [h] Epi, qui ob fidem Catholicam tempore Valentis exilium & alia paſſus, quieuit in Domino. Piſtorij ſanctorum confeſſorum Barontij [i] & Deſiderij. In Antro inſula Ligeris fluminis S.Hermelandi [k] abbatis, cuius glorioſa conuerſatio miraculorum præconio commendatur.

MARTII 25.

ANnunciatio.[a]] Tã Latini quam Græci de eadem ſolemnitate hac die agunt, vt cõſtat ex omnibus Martyrologijs ac Menologijs S.Auguſtinus lib.4.de Trinitate.c.5. hæc ait: *Sicut a maioribus traditum, ſuſcipiens Eccleſiæ cuſtodit auctoritas, 8. Kal. Aprilis conceptus creditur, quo & paſſus*, &c. De eius diei celebritate, vt de re antiqua, mentio habetur in Sexta Synodo c.12.apud Theodor. Balſ.pag.228. Extat inſignis oratio in ea ſolẽnitate habita, quæ adſcribitur S.Athanaſio; quam tamen aliquando Cyrillo potius tribuẽdã putaui; cũ ibidem auctor tam acriter pugnet contra dogma Neſtorij, quẽ longe poſt Athanaſiũ vixiſſe conſtat. in eius orationis exordio hæc de ea celebritate legũtur. Primũ hoc memorię ſubijciẽdũ feſtũ hoc vnum eſſe ex Dñicis feſtis, at-

que adeo primarium & prorſus venerandum, vtpote quod pro ordine & digeſtione rerum, quæ in Euangelijs de Chriſto prædicātur, ſacroſanctum habeatur: quippe in quo de Filij Dei è cælis deſcēſu agatur, &c. Extant inſuper de Annunciatione Dominica duo ſermones S. Auguſtini; licet ipſorum poſterior ab aliquibus tribuatur S. Fulgentio: alij inſuper extant S. Petri Chryſologi. Scripſit S. Ioannes Damaſcenus de eodem myſterio & ſolemnitate ſacrum hymnum. Extant & aliæ luculentæ orationes Heſychij presbyteri, & Andreæ Hieroſolymitani, tres Abſalonis abbatis, & totidem Guerrici abbatis Igniacenſis, & aliorum tam Græcorum, quam Latinorum, quos omittimus recenſere. His omnibus longe antiquiorem prodidit ex ſuo antiquitatum promptuario Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſ. Cardinalis Syrletus conſcriptā a S. Gregorio Thaumaturgo, quam eruditiſſimus R. D. Vuilielmus Lindanus Epiſcopus Ruremundenſis Romæ dum eſſet, ab eo acceptam, Latinitati donauit: eſt eius exordium: Hodie angelica acie hilariones ſplendeſcunt. Dei laudes, &c. Extat præterea de eadem ſolemnitate feſtiua epiſtola Theodoreti 25. Agebatur olim in multis eccleſijs ea ſolemnitas ad xv. Kal. Ianuarij; ea nimirum ex cauſa, quod Quadrageſimæ tempus luctui potius & mœrori deberetur, vt apparet ex Concilio Laodicenſi c. 51. idque Toletana decima Synodus in Hiſpania faciendum indixit can. 1. quod etiam in alijs eccleſijs agi conſueuiſſe teſtatur. de eadē ſolennitate Ordo Ro. Sacramentarium S. Gregorij, alijque plures, qui agunt de diuinis officijs, vt Microlog. cap. 48. Radulf. cap. 16. ac cæteri.

b Quirini.] De eo Beda, Vſuard. Ado, & alij. Extant eius res geſtæ in Actis S. Valentini presbyteri, apud Surium to. 1. die 14. Februarij. Petrus item in catal. li. 3. cap. 232.

c Ducentorum ſexagintaduorū martyrum.] De his in vet. manuſc. quibus aſſentitur Vincentius lib. 10. c. 98. ſpec. hiſt.

d Sirmij.] Erat Sirmium metropolis totius Illyrici, vt cōſtat ex Cōcilio Aquileienſi tempore Gratiani Imperatoris cēlebrato: ſed deuaſtata ab Attila Hunnorum Rege illa regione, trāslatum eſt ius metropolis in eccleſiam Theſſalonicenſem, ac demum a Iuſtiniano Imperatore redacta eſt ſub Prima Iuſtinianea. Hæc habes in Authent. conſt. eiuſdem Iuſtiniani Imperatoris tit. de priuileg. primæ Iuſtinian. in addit. nouel. collat. 10. titulo 12. Olim autem lege Vatinia prouincia Illyrici iungebatur Galliæ Ciſalpinæ, vt auctor eſt Suet. in C. Iulio. cap. 22. Perſeueraſſe aliquamdiu eam prouinciarum aggregationem, ex eo poteſt intelligi, quod ſanctus Ambroſius electionem Sirmienſis Epiſcopi ſedulo curans, illuc profectus, ea in re ius præcipuum ſibi debitum vindicauit, vt conſtat ex Paulino in vita S. Ambroſij.

e Irenæi Epiſcopi.] De eo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem X. Kalend. Septembris in Menologio, vbi & certamen eius paucis deſcribitur, conſentiens Latinis in omnibus: Petrus item in catalog. lib. 3. cap. 229. de eo agit.

f Dulæ.] Beda item, Vſuardus, Ado, & Petrus catal. lib. 2. cap. 230. & alij recentiores.

g S. Latronis.] Dimam hunc plerique appellant: ſed quoniam id ex apocryphis proditur, ea de cauſa hic nomen propriū conſulto prætermiſſum videtur. De Cruce & Latrone extat homilia S. Ioannis Chryſoſtomi, & S. Ambroſij ſermones duo 49. & 50. edit. Rom. Reperiuntur autem S. Dimæ Latronis nomine nonnulla ſacella dicata, & memoriæ erectæ eodem titulo.

h Pelagij Epiſc.] De eo plura Theodoret. hiſt. lib. 4. cap. 12. & Nicephorus ex eo. lib. 11. cap 21. Præſens fuit ſancto Cōcilio Antiocheno pro ſtabilienda Nicæna fide, vt ſcribit Sozom. lib. 6. c. 4. & Nicephorus lib. 10. cap. 40. Interfuit etiam SS. Concilio œcumenico Conſtantinopolitano ſub Theodoſio Imperatore, cui & ſubſcripſit, vt eius Synodi Acta demōſtrant, & Niceph. lib. 12. cap. 11. Eius ſpectatiſſima fides Theodoſij Imp. ſanctione laudatur, & imitanda proponitur,

tur, l. 3. de fide Cathol. C. Theod.

i Barontij, & Deſiderij.] Horum Acta e Piſtorienſi Eccleſia Romam miſſa accepimus.

K Hermelandi.] De eo Vſuardus hac die. Sigebert. in chron. recenſet eius obitum anno Domini 690. Extant res geſtæ ipſius, quas recitat Sur. tom. 2.

26 Septimo Kalendis Aprilis. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26				

ROmæ via Lauicana ſancti Caſtuli [a] martyris, qui cum eſſet Zetarius Palatij, & hoſpes ſanctorum, a perſecutoribus tertio appenſus, tertio auditus, in confeſſione Domini perſeuerans, miſſus eſt in foueam, & dimiſſa ſuper eum maſſa arenaria, martyrio coronatus eſt. Ibidem coronę ſanctorum martyrum Petri, [b] Marciani, Iouini, Theclæ, Caſſiani, & aliorum. Pentapoli in Libya natalis ſanctorum martyrũ Theodori [c] Epiſcopi, Irenæi diaconi, Serapionis & Ammonij lectorum. Sirmij ſanctorum martyrum Montani [d] presbyteri, & Maximæ, qui ob Chriſti fidem in flumen demerſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Quadrati, [e] Theodoſij, Emmanuelis, & aliorum quadraginta. Alexãdriæ SS. martyrũ Eutychij, [f] & aliorũ, qui Conſtantij tempore ſub Georgio Epõ Arriano pro fide Catholica gladio cæſi ſunt. Eodem die S. Ludgeri [g] Epiſcopi Monaſterienſis, qui Saxonibus Euangeliũ prædicauit. Cæſarauguſtæ in Hiſpania S. Braulij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Treueris ſancti Felicis [i] Epiſcopi.

MARTII 26.

CAſtuli. [a]] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tempore Diocletiani Imper. cuius Palatij Zetarius erat. Quid ſit Zeta, vnde Zetarius dicitur, ex Plinij epiſto. lib. 2. epiſt. 7. & lib. 6. epiſt. 5. explicat hic Molanus: erat enim locus capax vnius lecti cum duabus ſellis, qui velis obductis & reductis modo adijciebatur cubiculo, modo auferebatur. Mentio habetur de Caſtulo Zetario in Actis ſancti Sebaſtiani martyris in fin.

b Petri & ſoc.] Reſtituti ſunt ex vete. manuſcript. Agit de his etiam Galeſinus hac die.

c Theodori Epiſcopi & ſoc.] De his item Beda, Vſuard. & alij. Pentapolitana prouincia, cuius hic mentio habetur, dicta eſt, ſecundum Plinium, etiam Cyrenaica, cuius frequens eſt mentio in epiſtolis Syneſij Epiſcopi, & in litteris Dionyſij Alexandrini apud Euſebium.

d Montani, & Maximæ.] Agunt de his Beda, Vſuard. Ado, Vuandelbert. & Petrus in catal. lib. 3. c. 233. cũ autem Mõtanum & Maximam audis, ne quid tibi ſubreptat ob ſimilitudinem nominum, de Montano illo & Maximilla, qui fuerunt hæreſiarchæ Cataphygarum dogmatis: qui nec martyres occubuere; ſed

(vt ſcribit Apollinaris Hierapolitanus Epiſcopus apud Euſebium lib.5.cap.15.) arrepti malo ſpiritu, ſibi ipſis laqueo mortem conſciuere: hi autem pro Chriſti fide certantes, in mare merſi ſunt.

e Quadrati & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio.

f Eutychij & ſoc.] Agit de his martyribus S.Athanaſius in epiſt. ad ſolit.col. 479.necnon in apolog.2.col.335. & 336. vbi Aegyptiorum Arrianorum ſæuitiã, & conſtantiam, qua Catholici atrocia paſſi ſunt,pluribus ſcribit. Ægyptios inter furendum crudeliſſimos fuiſſe,ſcribit Polyb.lib.15.

g Lugderi Epiſc.] De eodem Beda,& Ado. Extant eius res geſtæ ſcriptæ a monachis Verdenenſibus, quas recitat Sur. to.2.Trithem.de vir.illuſt. ord.S.Bened. lib.3.c.196.& lib.4 c.187.Albertus Crãt. in Metrop.Saxon.li.2.c.16.& hiſt.Saxo. li.1.c.5.dictũq; tradit Apoſtolũ Saxonũ. Claruit temporibus Caroli Magni Imperatoris, obijt autẽ anno Domini 809.

h Braulij Epiſc.] Hic ſucceſſit Ioanni ſuo germano, feditq; ferme annis viginti,temporibus Seſinandi, Chintillæ,Tulgani, & Chindaſunti Regum, vt de eo ſcribit S. Ildefonſus li.de vir. illuſt. Interfuit Concilijs Toletanis quarto, quinto, & ſexto, vt ex eorum Actis apparet. Extant duæ eius epiſtolæ ad ſanctum Iſidorum, quatuor autem Iſidori ad ipſum ſcriptæ. Inuentum eſt venerandum corpus eius, reuelante S.Valerio Epiſcopo, anno Domini 1270.translatum, reconditumque ſolemniter fuit in eccleſia ſanctæ Mariæ Maioris.Hęc ex antiquis monumentis eiuſdem eccleſiæ Cæſaraugustanæ, quæ Romam miſſam accepimus. De eo inſuper in floribus ſanct.& in theſauro concion.tom.2.

i Felicis Epiſcopi.] Duos eius nominis recenſet Marian. Scotus Epiſcopos Treuerenſes; Felicem primum,qui ſucceſſit Celſo, quem & martyrem fuiſſe ſcribit:alium item,qui tertius poſt S.Paulinum ſedit, qui & temporibus Maximi tyranni adhæſit ſchiſmaticis:hi quidem, atque plerique alij, quos idem auctor recenſet,deſiderantur in tabulis Democharis,in quibus vnus tantum recenſetur Felix,qui ſucceſſit Celſo,de quo hic agi exiſtimamus: qui fortaſſe deſideratur in tabu. Treuetenſibus,eo quod ſchiſmaticus fuit: id enim idem Marianus Scotus teſtatur ann. Domini 379. de quo pariter agitur in Concilio Tauritano can.5. Verum qui cum Martino lapſus eſt,cum eodem pariter ſurrexit, & dignus eſt habitus,qui ſicut idem S.Martinus, inter ſanctos receptus ſit.

iij B Sexto Kal.Aprilis. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

DRizipàræ in Pãnonia S.Alexãdri[a] militis qui ſub Maximiano Imper. poſt multos prò Chriſto agones ſuperatos,multaq; miracula edita, martyriũ capitis abſciſsione cõpleuit. Eodẽ die SS Phileti[b] ſenatoris,Lydię vxoris,& filiorum Macedonis & Theoprepidis: itẽq; Amphilochij ducis,& Cronidæ commentarienſis,[c] qui pro Chriſti confeſsione cęſi ſunt.In Perſide ſanctorum martyrum Zanitæ,[d] Lazari,Marotę, Narſetis,& aliorum quinque,qui ſub Sapore Rege Perſarũ ſæuiſſime trucidati, martyrij palmam meruerunt. Salisburgi ſancti

Ruperti [e] Epiſcopi & confeſſoris, qui apud Bauaros & Noricos Euangelium mirifice propagauit. In Aegypto ſancti Ioannis [f] eremitæ, magnæ ſanctitatis viri, qui inter cætera virtutum inſignia etiam prophetico ſpiritu plenus, Theodoſio Imperatori victorias de tyrannis Maximo & Eugenio prædixit.

MARTII 27.

Alexandri. [a]] De eo Vſuardus. De eius ſepulchro a Gaiano profanato, & terribili vltione, qua vltus eſt Deus ſceleſti hominis impietatẽ, lege hiſt. Miſcellan. quæ fertur noīe Pauli diac. li. 17. in anno duodecimo & decimooctauo Mauritij Imp.

b Phileti, & ſoc.] Agunt de his Græci hac die in Menologio, paſſique referuntur ſub Hadriano Imperatore.

c Commentarienſis.] Qui ſint Commentarienſes, in l. de his. C. de cuſtodia reorum, declaratur his verbis: Niſi intra triceſimum diem ſemper Commentarienſis ingeſſerit numerum perſonarum, varietatem delictorum, clauſorum ordinem, ætatemq; vinctorum: officium viginti auri libras ærario noſtro iubemus inferre, &c. Spectabat ad eumdem vinctorum cuſtodia, vt l. Cōmentarienſem. C. eod. Eſt inſuper & aliud genus Commentarienſium; vt illi, quibus commētarij Imp. committebantur: eorum etenim manu Acta apud Fiſcum ſubſcribi ſolebant, vt Paulus l. in fraudem §. a debitore. ff. de iure Fiſci. Reperitur etiam Commentarienſis nomen eſſe ordinis & promotionis in militia caſtrenſi, ſicut Princeps, Accenſus, & Cornicularius, de quo Aſcon. in orat. 3. in Verrem: eoque ſenſu accipitur in l. 1. C. ad leg Iul. de ambit. De eodē. & Cælius Rhodig. antiq; lect. lib. 17. c. 10. Dicti reperiuntur in caſtrenſis militiæ ordine Cōmentarienſes Actarij, ſeu Actuarij, quorum pitacijs & ſchedulis erogabatur militaris annona: de quibus eſt mentio. l. 11. 13. & 16. C. de erog. milit. annon. & l. 15. de numerarijs. Cod. Theod. De Actar. in antiqua inſcriptione ſic: Actarius Leg. vij. &c. apud Aldum de ortograph. pag. 339.

d Zanitæ, & ſoc.] Item Græci. Porro horū martyrij Acta iuncta habentur rebus geſtis ſanctorum Ionę & Barachiſij, apud Metaphraſtē, quæ recitat Lip. to. 7.

e Ruperti epiſcopi.] Extant eius præclarè res geſtæ, quas retulit Sur. in to. 2. Floruit temporibus Childeberti Secundi Regis Francorum, & Theodoberti eius filij. Hic Bauariæ Apoſtolus dici meruit. De eodem plura in Annal. Boiorū. Fuit & ſanctitate conſpicua eius neptis nomine Erentrudis abbatiſſa, de qua Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 206. cuius dies natalis agitur prid. Kal. Iulij.

f Ioānis eremitæ.] Agūt de eo hac die Beda, ac cæteri Latinorū, Græci aūt Idibus Decēbris. Egregia eius ſanctitas meruit Clariſſimorū virorū ſcriptionibus illuſtrari. Scribit enim de eo S. Hieronymus ad Cteſiphontē cōtra Pelagianos, S. Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 5. c. 26. & de cura agenda pro mort. c. 17 Ruffin. hiſt. li. 2. c. 32. Theod. hiſt. li. 5. cap. 24. Sozom. lib. 7. c. 22. Euagrius in vit. Patr. c. 1. Niceph. li. 12. c. 29. Proſper Aquit. in chron. Arcadio tertiū & Honorio ſecūdum Conſſ. Caſſiod. trip. li. 9. c. 55. hiſt. Miſcel. li. 13. in Theodoſio, & Palladius in Lauſiacis ca. 22. qui eum vidit, & familiariter vſus eſt.

28 Quinto Kal. April. Luna. C iij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

CAeſáreæ in Palæſtina natalis SS. martyrum Priſci,[a] Malchi, & Alexandri: qui in perſecutione Valeriani cum in ſuburbano agello ſupradictę vrbis habitarent, atque in ea cęleſtes martyrij proponerentur coronæ, diuino fidei calore ſuccenſi, vltro Iudicem adeũtes, cur tantum in ſanguinem piorum deſęuiret, obiurgant: quos ille continuo pro Chriſti nomine beſtijs tradidit deuorandos. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Caſtoris[b] & Dorothei: Item ſanctorum Phileti[c] & ſociorũ, qui ſub Hadriano Imperatore martyrium ſuſceperunt. In Africa ſanctorum martyrum Rogati,[d] Succeſſi, & aliorum ſexdecim. Romæ ſancti Sixti[e] Tertij Papæ & confeſſoris. Apud Nurſiam ſancti Spei[f] abbatis, miræ patientiæ viri, cuius anima cum ex hac vita migraret, in columbæ ſpecie à cunctis fratribus viſa eſt in cœlũ aſcendere. Cábilone in Gallijs depoſitio ſancti Gunthrãni[g] Regis Francorum, qui ſpiritalibus actionibus ita ſe mancipauit, vt relictis ſæculi pompis theſauros ſuos eccleſijs & pauperibus erogaret.

MARTII 28.

PRiſci,[a] Malchi, & Alexandri.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agit de his Euſeb. hiſtor. lib. 7. c. 11. Niceph. lib. 6. c. 11. atq; ex eodem Euſebio cæteri recentiores.

b Caſtoris & Dorothei.] Vſuardus etiam de his hac die, conſentiuntque vet. manuſcrip.

c Phileti & ſoc.] Agunt de ijſdem Gręci in Menologio, vbi & nomina reliquorum habentur expreſſa, nimirum Lydiæ uxoris eius, Macedonij & Theoprepidi filiorum, Amphilochij ducis, & Chronidæ Commentarienſis.

d Rogati & Succeſſi.] Agit de his Beda hac die. Legũtur in Synodica ad Cornelium Papam eorũdem nominum Epiſcopi Africani apud Cyprian. epiſt. 54. Extat & epiſ. 92. Cypriani ad Succeſſum de perſecutione nuper excitata per Valerianum Imperatorem. An autem ijdem ſint, non audeo affirmare.

e Sixti Tertij.] De eo hac die Beda, Ado, & alij. Præter ea quæ de ipſo habẽtur in libro de Rom. Pont. alia plurima hinc inde expiſcati digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. idcirco ex inſtituto noſtro hic breuiores ſumus: cum alioqui eius res geſtæ ſint ampliſſimæ, quæ volumine prægrandi potius, quam breui annotatione indigeant.

f Spei abb.] Scribit eius inſignes virtutes S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. c. 10. vnde accepta hæc ſunt, quæ hic de eo ſunt poſita.

g Gunthramni Regis.] De eo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 76. & in hiſt. de geſtis Franc. lib. 4. cap. 24. & ſequen. Paulus diaconus de geſtis Longobard. lib. 3. cap. 17. Petrus in catal. lib. 4. cap. 8. Obijt idem (vt ſcribit Sigebertus in chron.) anno Domini quingenteſimo nonageſimoſeptimo. De eius miraculis, cum adhuc viueret, agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. cap. 21. Moritur anno. 33. ſui regni, ſepultuſque fuit in Baſilica S. Marcelli, quam in ſuburbano Cabilonenſi erexit.

Quarto

29 Quarto Kal. Aprilis. Luna. D ij

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E f F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 24 25 26 27 28 29

IN Perſia SS. martyrum Ionæ [a] & Barachiſij, ſub Sapore Rege Perſarum: quorum Ionas preſſus in cochlea, confractis oſſibus, medius diſſectus eſt; alter, oppletis faucibus pice ardenti ſuffocatus. Heliopoli apud Libanum S. Cyrilli [b] Diaconi & martyris, cuius iecur diſciſſo ventre auulſum Gentiles ſub Iuliano Apoſtata feraliter depaſti ſunt. Nicomediæ paſsio SS. martyrum Paſtoris, [c] Victorini, & ſociorum. In Africa SS. confeſſorum Armogaſtis [d] Comitis, Maſculæ, [e] Archimimi, & Saturi regiæ domus procuratoris, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico Rege Arriano pro confeſsione veritatis multa & grauia perpeſsi ſupplicia atque opprobria, curſum glorioſi certaminis impleuerũt. In Aſtenſi S. Secũdi [f] martyris. In monaſterio Luxonienſi depoſitio S. Euſtaſij [g] abbatis diſcipuli S. Columbani, qui ferme ſexcentorum monachorum Pater fuit, & vitæ ſanctitate conſpicuus, etiam miraculis claruit.

M A R T I I 29.

IOnæ & Barachiſij. [a]] Habentur eorum Acta ſinceriſſima, ſcripta ab Iſaia Adami filio, q. præſto fuit: deſcripſit eadem Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

b Cyrini diaconi.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio. Scribit eius certamen Theodoretus hiſt. lib. 3. c. 6. itẽ & Suidas in hiſt. Addũt Græci & Marcũ Epm Arethuſium, quẽ ſub eodẽ Iuliano Apoſtata multa, grauiaq; paſſum tradũt Greg. Nazian. ora. j. in Iulianũ, Theodoret. vbi ſup. c. 6. Caſſiod. tripl. lib. 6. c. 12. et alij. At Romana Eccleſia nõ recipit Marcum illum inter ſanctos, quem cõſtat Arrianũ fuiſſe, & Arrianorũ anteſignanũ. Decepit nonnullos Gregorij Nazianzeni de ipſo elogiũ. porro eum laudandi alia fuit eius ratio: ipſe enim aduerſus Apoſtatam duabus illis orationibus acerrime inuectus, illorum omnium Chriſtianorũ virtutes obijcit & exprobrat, quos ille fuerat inſecutus; adeo vt eadẽ ex cauſa ẽt Conſtantium Auguſtum Arrianũ in cœlum ferre illius comparatione viſus ſit. An autẽ Marcus Arethuſius ad Catholicam Eccleſiã ſit reuerſus; nullũ eſt teſtimoniũ: imò contrarium potius videtur: nam in Concilio Antiocheno poſt interitum Iuliani habito temporibus Iouiniani Auguſti, in quo Arrianorũ anteſignani, more ſuo cũ Principe mutantes & fidem, cantarunt palinodiam: nulla prorſus de Marco Arethuſio mentio habetur in illa ſerie Epiſcoporum, quam recenſet Socrat. lib 3. c. 21. & Sozom. lib. 6. cap. 4. Quod autẽ ſpectat ad ſæuiſſimam rabiẽ Heliopolitanorum aduerſus Chriſtianos exercitã; idẽ Iulianus Apoſtata, in cuius gratiam hæc omnia agebantur, hæc habet in Miſopogone: Hi Deorum templa quam primũ reſtituerũt; ſepulchra verò

athcorum omnia, ſigno a me nuper dato euerterũt, ita clari & erecti animis, vt ſcelera eorum, qui Deos violarunt, acrius etiam, quam mea ferebat voluntas, vindicarint. Hæc Iulianus Apoſtata Imp.

c Paſtoris & ſociorum.] Agunt de his etiam Maurolicus. & Galeſinus: adſtipulantur & vet. manuſcrip.

d Armogaſtis Comitis.] De eo item Beda Vſuard. & Ado. Scripſit eius Acta Victor. lib 1. de perſecut. Vuandal. in fin.

e Maſculæ Archimimi.] Alia lectio ex vetuſto Victoris exemplari ſic habet: Archimimi Maſculani: quaſi ex Maſcula ciuitate nobiliſſima in Africa: quæ lectio magis arridet Molano in annotat. ad Vſuardum ſecundæ edit. Probarem eandem, ſi perſuadere mihi aliquis poſſet, Archimimũ fuiſſe aliquã nomen proprium Chriſtiani alicuius: nam ſi ſcenici, & hiſtriones, & alij id generis nõ admittebantur ad ſacrum baptiſma, niſi prius eadem ludicra exercitia abdicaſſent; quõ inſignis obſcœnitatis nomẽ cũ baptiſmate nõ ablutum fuiſſet atq; mutatũ? Itaq; magis placet, vt ſecundũ magis communem lectionem, hic Maſcula dictus ſit proprio nomine, cognomẽto Archimimus; fortaſſe ea de cauſa, quod eã artem aliquando exercuiſſet, & nomen inde acceptum (vt accidit in his, quę alio rum pendent arbitrio) numquam potuerit abolere. Niſi magis placeat lectio Cochleanæ editionis, vbi non Archimimus, ſed Archiminus legitur, cui lectioni bene arridet & Maſculanus. Agit de Maſcula & Saturo idem Victor lib. 1: in fin.

f Secundi.] in Actis S. Marciani Epiſcopi Dertonenſis plura habentur de eo; recitat ea Mombrit. tom. 2. vit. ſanct Petrus in catalogo libro 4. cap. 12. Legimus Acta eius perbreuia, paſſumque vidimus tempore Hadriani ſub Sapritio Vicario. Delata ſunt ad nos etiam ab eccleſia Aſtenſi de eiuſdem martyris manifeſtatione & translatione authentica ſcripta, q̃ apud nos aſſeruantur: Fuit & alius item Secundus, qui paſſus eſt temporibus *Diocletiani*, quinto Kalen. Septembris, cuius res geſtas habet idem Mombrit. tom. 2. agitq; de translatione corporis eius Taurinum facta.

g Euſtaſij abb. alias Euſtatij, vel Euſtachij.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit vitam eius Ionas Abbas, quã habes apud Bedam tom. 3. & Sur. tom. 2. licet eam nonnulli Bedæ adſcripſerint; ſed auctorem eſſe Ionam, teſtatur Sigebertus de vir. illuſtr. capit. 61. qui agit de eodem in chron. anno Domini 624. & Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 70.

j E Tertio Kal. Aprilis. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30

ROmæ via Appia paſsio beati Quirini [a] Tribuni, qui à ſancto Alexandro Papa, quem habebat in cuſtodia, cũ omni domo ſua baptizatus eſt, & ſub Hadriano Imp. traditus Aureliano Iudici, cum in cõfeſsione fidei perſiſteret, poſt linguę abſciſsionẽ, equulei ſuſpenſionem, manuumq; ac pedum detrũcationem, agonem martyrij gladio cõſummauit.

Theſſa-

Theſſalonicæ natalis SS. martyrũ Domnini,[b] Victoris, & ſociorum. Conſtantinopoli commemoratio SS. plurimorum[c] martyrũ Catholicæ communionis, quos Conſtantij tempore Macedonius hæreſiarcha inauditis tormentorum generibus cruciatos occidit: nam inter cætera, fidelium mulierum vbera inter labra arcarum compreſſa diſſecuit, & candenti ferro combuſſit. In caſtro Siluanectenſi depoſitio S. Reguli[d] Arelatenſis Epiſcopi. Aureliani in Gallia S. Paſtoris[e] Epiſcopi. Syracuſis S. Zoſimi[f] Epiſcopi & confeſſoris. In monte Sina S. Ioannis[g] Climaci abbatis. Apud Aquinum S. Clinij[h] confeſſoris.

MARTII 30.

Qvirini.[a]] De eo Beda Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtę in Actis ſancti Alexandri Rom. Pon. apud Sur. tomo 3. die 3. Maij, ex quibus cæteri acceperunt. Cum autem paſſus dicatur vltimo Traiani anno, mẽdum ineſſe certum eſt; cum non ſub Traiano, ſed anno decimotertio Hadriani martyrio coronatus ſit, vt diximus in *Annalibus*.

b *Domnini & Vict.*] Vſuardus de his *etiam*, Beda autem de Domno & alijs ab his diuerſis. De Domnino Theſſalonicenſi, de quo hic agitur, Græci habent ad Kalend. Octobris in Menologio, vbi eius Acta ſummatim complexa narrantur; paſſumq; ferunt in perſecutione Maximiani Imperat. Agunt itidem de Domnino Theſſalo; qui Nicomedię primum, inde in Meſopotamia grauiſſima paſſus eſt.

c Sanctorum plurimorũ martyrum.] Crudeliſſimas carnificinas Macedonij hæreſiarchæ in Catholicos ſcribit Socrat. hiſtor. libro 2. cap. 12. vbi agit ad ter mille & centum quinquaginta eius factione necatos eſſe: idem cap. 30. Sozom. *lib. 3. cap. 8* Metaphraſtes in Paulo Epiſcopo Conſtantinopolitano, vj. Nouembris, apud *Lipom. to. 6.* Appoſite hic additum videtur, Communionis Catholicæ; quoniam & Nouatiani heretici, cum & ipſi ſanctiſſimæ Trinitatis in diſtinctione perſonarum conſubſtantialẽ Deitatem profiterentur, ab eodem Macedonio grauia paſſi ſunt. Agit de his martyribus etiam Suidas in hiſtoricis, verbo, Macedonius.

d Reguli.] De eo Vſuardus. Ferunt hunc fuiſſe diſcipulum S. Ioannis Apoſtoli. Habet eius res geſtas Mombritius to. 2. Antoninus 1. par. tit. 28. §. 2. Petrus in catalogo. lib. 4. c. 15. Adſcribitur hic ſecundus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus ſancto Trophimo.

e Paſtoris Epiſco.] De eo apud Adonem. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 11. nu. 104. & Maurol. hac die.

f Zoſimi Epiſcopi.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio.

g Ioannis Climaci.] Græci item de eo in Menologio hac die. Scripſit res geſtas eius Daniel monachus, quas recẽſet Sur. tomo 2. Porro animæ illius diuinæ quædam effigies multo clarius perſpicitur in eius ſcriptis. Vixit non longe poſt tempora Iuſtiniani Imp. ac poſt S. Sabam abbatem, cuius ea quæ ſcribit, aliquando confirmat auctoritate.

h Clinij] De eo antiqua monumenta eccleſiæ Aquinatis, nobis communicata à R. D. Flaminio Philonardo eius ſedis Epiſcopo.

* F Pridie Kalend. Aprilis. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

Taecuæ in Palęſtina S. Amos [a] Prophetę, quem Amaſias ſacerdos frequenter plagis afflixit, & filius eius Oſias vecte per tempora trſãfixit: qui poſtea ſemiuiuus in patriam deuectus, ibidem expirauit, ſepultuſq; eſt cum patribus ſuis. In Africa SS. martyrum Theoduli, [b] Aneſij, Felicis, Corneliæ, & ſociorum. In Perſide S. Beniamin [c] diaconi, qui cum Dei verbum non deſiſteret prædicare, ſub Iſdegerde Rege vnguibus arundinibus acutis confixus, & ſpinoſa ſude per aluum tranſmiſſa, martyrium conſummauit. Romæ S. Balbinæ [d] virginis, filiæ B. Quirini martyris, quæ à S. Alexãdro Papa baptizata, poſt deuictum huius ſęculi curſum ſepelitur via Appia iuxta patrem ſuum.

MARTII 31.

Amos Prophetæ. [a]] Vſuardus etiam de eo agit hac die. Vitã eius ſcribit S. Epiphanius lib. de vit. & interit. Prophe. c. 12. De eo item Hieron. in proem. in Amos, & in Iſaiam c. 1. vbi ait alium hunc fuiſſe ab eo quem Iſaiæ Prophetæ patrem fuiſſe ipſe ſcribit capit. 1. cum (vt ait) nec nomen idem ſit apud Hebræos. De eodẽ apud S. Iſid. de vit. & mort. ſanct. c. 43. & Doroth. in ſynopſi cap. 2.

b Theoduli & ſociorum.] Vſuardus mendosè legit Diodolum: Beda agit tantum de Aneſio. De his etiam Vuandelbertus, adſtipulanturq; vet. manuſcript.

c Beniamin diaconi.] Græci de eodem hac die in Menologio, celebrantq; ſimul natalem S. Abdæ Epiſcopi & ſociorum Perſarum. Scribit de his Theodoretus hiſt. lib 5. c. 38. & ex eo Niceph. lib. 14. c. 20. Concitata eſt hæc perſecutio ab Iſdegerde Rege Perſarum in fine regni ipſius, vt idem Theodoretus ſcribit libro 5. cap. 38. licet dicat Socrat. lib. 7. cap. 18. hanc perſecutionem factam eſſe ſub Bararane eius filio. Sed verius videtur, cęptã eſſe ſub Iſdegerde Rege, & ſub eius filio auctam, vt ſcribit Cyrillus monachus in Euthymio. Marcellinus *in chro.* inchoatam hanc refert Theodoſio nonum & Conſtantio tertium Conſſ. eſt is annus à Chriſto 420. eamque annis triginta perduraſſe ſcribit Theodoretus libro 5. cap. 38. Meminit eiuſdem perſecutionis S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 18. cap 12.

d Balbinæ.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes de ea hac item die. Acta eius intexta ſunt in rebus geſtis S. Alexandri Papæ, apud Sur. to. 3. die 3. Maij. Ex quibus plures qui de eadem ſcripſere, quos non numeramus, acceperunt: Antiquus eſt Romæ titulus S. Balbinæ, cuius mentio eſt in Romana Synodo ſub Gregorio Papa, in eius regiſtro lib. 4. epiſto 44. indict. 13.

APRILIS.

I Kalendis Aprilis. Luna. Gxxi

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

ROmę paſſio S. Theodorę[a] ſororis illuſtriſſimi martyris Hermetis, quæ ſub Hadriano Imp. ab Aureliano Iudice affecta martyrio, ſepulta eſt iuxta fratrẽ ſuũ via Salaria, nõ longe ab Vrbe. Eodem die S. Venantij[b] Epiſcopi & martyris. In Aegypto SS. martyrum[c] Victoris & Stephani. In Armenia SS. martyrum Quinctiani[d] Irenæi. Conſtantinopoli S. Macharij[e] confeſſoris, qui ſub Leone Imp. pro aſſertione ſanctarum imaginũ in exilio vitam finiuit. Gratianopoli S. Hugonis[f] Epi, qui multis annis in ſolitudine vitam exegit, & miraculorũ gloria clarus migrauit ad Dominum. Apud Ambianum S. Vualerici[g] abbatis, cuius ſepulchrũ crebris miraculis illuſtratur.

APRILIS I.

THeodoræ [a].] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamen eius habetur in Actis S. Alexandri Papæ, apud Surium to. 3. die tertia Maij.

b Venantij Epiſ.] Beda etiam; Vſuardus, Ado, ac cæteri, licet nullus dicat, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, vel quo tẽpore paſſus ſit. Corpus eius aſſeruatur in oratorio, quod dicitur S. Venantij, apud Baptiſterium Conſtantini, vna cum corporibus S. Domnionis Epiſcopi & aliorum SS. martyrum, quorum omnium dies anniuerſaria agitur hoc eodem menſe, tertio Idus Aprilis. Cum autẽ ea omnia translata fuerint è Dalmatia & Iſtria à Ioanne Papa Quarto, par eſt credere, S. Venantiũ alicuius illarum prouinciarum ciuitatis fuiſſe Epiſcopũ. Extat ibidem in apſide, ſicut & cæterorũ, imago eiuſdem S. Venantij muſiuo opere compacta. Hæc in monumentis SS. eccleſiæ Lateranenſis. Claruit in Africa alius Venantius Thyniſæ Epiſcopus, titulo confeſſionis illuſtris, qui interfuit Concil. Carthaginenſi ſub Cypriano, vt conſtat ex illius Synodi Actis.

c Victoris & Stephani.] Vſuar. de ijſdem hac die. Licet hi conueniant nomine, cenſentur tamen diuerſi a Victore & Corona, de quibus idem Vſuard. agit pridie Idus Maij: nam hi in Ægypto, illi in Syria paſſi leguntur.

d Quinctiani & Irenæi.] Agunt de his hac die Græci etiam in Menologio.

e Macharij.] Græci itẽ de eo in Menologio hac die, ibiq; illius tum fortia certamina pro fide Orthodoxa ſuſcepta, tũ etiam miracula paucis narrantur.

f Hugonis Epiſ.] Hunc egregium ſanctitate virum Innocentius Papa Secundus retulit inter ſanctos, mandauitque Guidoni Carthuſiæ Priori, vt eius res geſtas cõſcriberet: habẽtur ipſæ apud Sur. to. 2. Eſt autem hic ille Guido, ad quem extant ſcriptæ duæ epiſtolæ S. Bernardi, 11, & 12. vbi plura de laudibus Carthuſianorũ. Inuiſit aliquando idem Bernar-

dus Hugonem, quo ſicut familiariſſime, ita etiam honorificentiſſime vſus eſt, vt conſtat ex vita S. Bernardi li.3 c.1. Plura de eodem in vita S. Brunonis apud Sur. to.5. die 8. Octobris. Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 28. Vincentius lib. 27. c. 8. & 12. Petrus Sur. de vit. Carthuſianorum, & alij.

g Vualerici abb.] De eo hac item die Beda, Vſuard. autem tertio Idus Decembris. Extant Acta ipſius apud Sur. tom. 2. Scriptam fuiſſe vitam eius à Rangiberto abbate, tradit Molanus in annotat. ad Vſuardum: idem inſuper ab incerti nominis ſcriptore eius res geſtas narratas teſtatur. De eo item Vincentius lib. 23. c. 23. & 24. Petrus in catalog. lib. 4. cap. 21. Trithemius di vir. illuſt. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap 78. Fuit hic diſcipulus S. Columbani, vixitq; circa annum Domini ſexcenteſimum vigeſimum.

xxviij A Quarto Nonas Aprilis. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

SAncti Franciſci [a] de Paula, ordinis Minimorum inſtitutoris, quem virtutibus & miraculis clarum Leo X. SS. numero [b] adſcripſit. Cæſareæ in Palæſtina natalis S. Amphiani [c] martyris, qui in perſecutione Maximini cũ Vrbanum Præſidem idolis immolãtem arguiſſet, ſæue dilaniatus, ac pedibus lino in oleum intincto, eoq; incenſo obuolutis, [d] acerbiſſime cruciatus, demum in mare demerſus, tranſiens per ignem & aquam, eductus eſt in refrigerium. Ibidem paſſio S. Theodoſiæ [e] virginis Thyriæ, quæ in eadem perſecutione cum ſanctos confeſſores ante tribunal ſtãtes publice ſalutaſſet, atq; rogaſſet, vt cũ ad Dñm perueniſſent, ſui recordarentur, a militibus tẽta, & ad Vrbanum Præſidem ducta, eius iuſſu lateribus & mammis ad interiora vſque dilaniatis, in mare tandem proijcitur. Lugduni S. Nicetij [f] eiuſdẽ vrbis Epi, vita & miraculis clari. Apud Comũ S. Abundij [g] Epi & confeſſoris. Apud Lingones S. Vrbani [h] Epi. In Palæſtina depoſitio ſanctæ Mariæ [i] Aegyptiacæ, quæ Peccatrix appellatur.

APRILIS 2.

FRanciſci de Paula [a].] Huius præclaræ res geſtæ expreſſæ habentur in bulla canonizationis eius data à Leone Decimo Ro. Pontifice, quam retulit Surius to. 2. Porro ſingula eius Acta miraculaq; à Dauid Romeo Neapolitano Latino ſermone copioſiſſime ſunt conſcripta, & Italice à R. P. Paſſarino ordinis Minim. Generali. Migrauit vir ſanctus ex hac vita anno Domi 1507. Nonnulla de ipſo habes in theſ. con. to. 2. Anno autem Domini 1586. auctoritate S. D. N. Sixti PP. V. idem ſanctus illatus eſt in Kalendarium Romanum cum officio duplici. Extant de his litteræ Apoſtolicæ.

b Sanctorũ numero adſcripſit.] Cõſtat quidẽ, peruetuſtum fuiſſe more in Eccle

ſia Catholica, vt nullus,nec martyr quidẽ abſq; aliqua præuia diſcuſſione & approbatione; inter Sanctos recenſeretur, quos pietas Chriſtiana, more maiorum, colere conſueuit. Quod enim ad martyres ſpectat; eſt de ea re egregius locus Optati Mileuitani libro 1.aduerſus Parmenianum,cum de Lucilla potenti ac factioſa fęmina Donatiſtarũ patrona hæc ait:cum correctionem archidiaconi Ceciliani ferre non poſſet,quæ ante ſpiritualem cibum & potũ os neſcio cuius martyris,ſi tamen martyris,libare dicebatur: & cum præponeret & calici ſalutari os *neſcio cuius hominis mortui,etſi martyris, ſed nondum vindicati;correpta,cum confuſione irata diſceſſit,*&c.Quibus plane Optatus ſignificat,nefas fuiſſe venerari reliquias martyris alicuius non vindicati, hoc eſt nondum probati & recepti. Moris enim erat, vt cum aliquis martyrio occubuiſſet, Epiſcopus, ſub cuius ditione id accidiſſet, rem geſtam ſcriberet ad Primatem Epiſcopum;à quo mature, adhibitis in conſilium collegis Epiſcopis; an inter martyres eſſet recipiendus, decernebatur. Cuius rei ritum & ordinem ſatis mõſtrant ea quę S.Auguſtinus ſcribit in breuic. collat.diei 3.ca.13. dum habet, quod Secundus Tigiſitanus Epiſcopus in Numidia ſcripſit ad Menſurium Epiſcopũ Carthaginenſem de his, qui in ea prouincia tunc feliciter martyrio occubuiſſent,eo quod ſacros codices, iuxta Diocletiani edictum,tradere noluiſſent: quos omnes martyrum honore & cultu eſſe dignos,ille reſcripſit.Qui idem Menſurius alijs quibuſdã paſſis,nomẽ martyris & venerationẽ,differendam eſſe, certis ex cauſis negauit,vt ibidem c.13.idem teſtatur:quinam autẽ hi eſſent,ſubdit his verbis: Quidam ẽt in ea epiſtola facinoroſi arguebantur, & fiſci debitores, qui occaſione perſecutionis vel carere vellent oneroſa multis debitis vita, vel purgare ſe putarent, & quaſi abluere facinora ſua, vel certe acquirere pecuniam, & in cuſtodia delicijs perfrui de obſequio Chriſtianorum,&c.Hi etenim(vt paulo ſuperius ibidem dicitur) his ex cauſis ſe offerebant perſecutoribus non rogati,vtroq; dicebant, ſe habere ſacras ac diuinas ſcripturas, quas tradituri non eſſent: quos ipſos Menſurius inter martyres recenſeri vetuit. quod quidem Donatiſtas offendit, qui in eumdẽ Africæ Primatẽ, ac etiã in eius archidiaconũ inuidiam & odiũ cõcitarunt.Sed de his alias.Erat aũt pernecessaria huiuſmodi de martyribus inquiſitio,nõ tantũ ob prædictas cauſas: ſed quoniam & hæretici atq; ſchiſmatici aliquãdo pro Chriſti nomine à perſecutoribus tormenta pati videbantur & mortem; & quidem ipſis fere naſcentis fidei exordijs,cum omnia martyrum ſanguine redundarent,vt ſcribit Euſeb.hiſt. lib.4.c.14. prope finem,lib.5.c.15. & lib. 8.c.20.in fine,& S.Auguſtinus de Donatiſtis ſæpe teſtatur: quos omnes,vt alienos à fide & communione Catholica, Dei eccleſia reſpuere conſueuit; cum ex ſñia Cypriani,& Auguſtini,oĩumq;Orthodoxorum,quicquid aliquis extra Eccleſiam patitur, non martyrium,cenſendum,ſed dicenda ſit pœna perfidiæ.Hæc de his quæ ſpectant ad martyres. Poſſumus ex his inferre:Si de illis ꝙ pro Chriſto occidebantur, tamẽ de eorum fide & charitate, ſine qua nihil prodeſt, etiamſi det quis corpus ſuum ita vt ardeat,tã exquiſitam perueſtigationem haberi moris fuit ſane mirum videri non debet,ſanctã Dei Eccleſiam veritatis columnã maius ſtudium, multoq; exactiorem diligentiã adhibere ſolitam in adſcribendo cæteros Sanctorum numero. Vt & merito tanti ponderi negotium non Primati, vel Patriarchæ alicui,ſed ipſi tantum Romano Pontifici, pro ſumma ei à Chriſto Domino in beatiſſimo Petro Apoſtolo tradita poteſtate, ſit creditum. De his ſatis: nam de canonizatione Sanctorum ſcimus cõmentarios eſſe editos, alioſque complures, tam ſacros Theologos, quam Canonici iuris conſultos de his agere,quos cõſulat,qui cętera auidius cupit.

c Amphiani.] Beda de eodem hac die; ſed tamen perperam hunc iungit cum alijs,quos ponit in Africa:niſi fortaſſe ille,de quo agit, ſit alius ab iſto. Vſuardus & Ado de eodem Nonis Aprilis: apud quos ẽt mendoſe legitur, Apud Cæſareã

Lyciæ; cum potius apud Cæſaream Palæſtinæ metropolim, atq; hac die martyriũ effectum, teſtetur Euſebius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus li.8.c.14. & 15. recẽſeatq; inter eos martyres, qui paſſi ſunt anno tertio perſecutionis Diocletiani Imper. Græci autem de eodem in Menologio hac die, & Metaphraſtes; licet de Lycia, & ipſe (vt diximus) errare videatur.

d Obuolutis.] Hoc genus cruciamẽti ſpeciem quamdam præ ſefert tormenti illius acerbiſſimi, quod veteres dicebant Tunicam moleſtam: quæ ignium alimẽtis illita, & intexta (vt Seneca docet epiſt. 14.) ac mox ſuccenſa, cruciabiliter obuolutos nocentes, qui ſceleris comperti grauioris forẽt, amburebat. Eſt & Iuuenalis Satyra 8. de tunica moleſta is verſus:

Auſi quod liceat tunica punire moleſta.

e Theodoſię.] De eodem tam Latini, quam Græci hac die; apud aliquos autẽ mendoſe Theodora pro Theodoſia legitur. Irrepſit error apud nonnulla Martyrologia, vt loco Cæſareæ Palæſtinæ, ponatur Cæſarea Cappadociæ: rati ſunt.n. auctores illorum, diuerſam eſſe Theodoſiam Cappadocem à Theodoſia Palæſtina; eo quod illa capite truncata, hæc autẽ in mare demerſa dicatur. Sed præter illa, quæ de Theodoſia ſcribit Euſeb hiſt. lib. 8. cap. 17. habemus in noſtra bibliotheca eius vitam vberius ſcriptam antiquo charactere, cuius eſt exordium: In illis diebus, &c. vbi Præſes, ſub quo paſſa eſt, ponitur, Vrbanus ſcilicet, quem conſtat, eodem Euſebio auctore, illis temporib. perſecutionis Diocletiani vſque ad ſuum obitum adminiſtraſſe præfecturam Palæſtinæ. Ex Imperatore itaque atq; Præſide, non duas, ſed vnã tantummodo fuiſſe Theodoſiam compertũ habemus; eamdẽque eſſe Palæſtinam, & non Cappadocem. Nam & cum in mare conſtet eſſe demerſam; quonã pacto hæc Cæſareæ Cappadociæ fieri potuerunt, quæ à mari longiſſime, in meditullio eius prouinciæ ſita eſt? Idque etiã (vt modo Coſmographos citare prætermittamus) teſtatur Gregorius Nazian. orat. in laudem Baſilij cum ait: Nos procul à mari degimus. Cũ itaque nomen, ætas, ſpontanea fidei profeſſio, tempus perſecutionis, dies martyrij, nomen Præfecti, ac loci ſimul conueniant; vna tantum dicenda eſt Theodoſia, hæcque illa Cæſareæ Palaſtinæ ſub Vrbano Præſide paſſa, de qua agimus; quã etiam Græcos celebrare in Menologio, ex ipſorum verbis exploratum habetur, quæ ſunt huiuſmodi: Die ſecunda Aprilis ſanctæ virginis Theodoſiæ, quæ ex vrbe Tyro originem ducens, cum decimũoctauum annum ageret, Vrbano Præſidi Palæſtinæ oblata, & Chriſti fidem libere profeſſa, ac flagris cæſa, in mare deiecta, Deo ipſi ſpiritum reddidit. Hæc in dicto Menologio peruetuſto Card. Syrleti. De ea ibidem iterum ad 6. Kalen. Iunij, iiſdem fere verbis, & de Vrbano Præſide Palæſtinæ, & demerſione in mare habetur mentio: de Cæſarea autem Cappadociæ nec verbum quidem, quemadmodum nec de capitis abſciſſione. Quod autem de eadem iterum agant, contingit, vt in alijs multis ſanctis, quod non tantum dies natalis, ſed tranſlationis ſacrarum reliquiarum, vel dedicationis eccleſiæ ab iiſdem ſolemnitas celebretur.

f Nicetij Epiſc.] De eo Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri. Plura de Ticetio Lugdunenſi Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 5. c. 5. & 20. in vit. ſanct. Patr. c. 8. & li. de glor. confeſſ. ca. 61. 62. & 63. Claruit tẽporibus Iuſtini Iunioris Imp. cum Romanæ Eccleſiæ præſideret Ioannes Papa III. circa annum Domini 570. Interfuit primo Cõcilio Lugdunenſi, vt eius Acta teſtantur. Vixit eodẽ in ſæculo alius eiuſdem nominis S. Nicetius Epiſcopus Treuerẽſis, de quo Beda, & Vſuardus, ſcda edit. Mol. Kalend. Octobr. qui reperitur interfuiſſe Concilio Aruernenſi, habito poſt Conſulatum Paulini Iunioris, qui numeratur ann. à Chriſto 541. Narrat eius egregia opera Gregor. Turonen. in vit. ſanct. Patr. c. 17. Scribit de eo elegans epitaphium Venantius Fortunatus lib. 3.

g Abundij Epiſc.] Celebris hic quidẽ tum ſanctitate, tum eruditione Epiſcopus reperitur interfuiſſe Synodo Mediolanẽſi ſub Euſebio Epo, tpe S. Leonis Papæ, licet alicubi, errore librarij, Abundantius, pro Abũdio ſubſcriptus inueniatur. Huic

etiam

etiã ad reparãdas acerbiſſimas clades Orietalis Eccleſiæ ex illo Latrocinio Epheſino nuper illatas S.Leo Papa maximi põderis credidit legationẽ, vt teſtantur eiuſdẽ Pontificis litteræ ad Theodoſiũ Imperatorẽ 34. & ad Pulcheriam Auguſti 36. Qui quidẽ vna cũ eiuſdẽ legationis collegis ex ſnĩa feliciſſimeq; negocium confecit. Habita.n. tunc Synodo, in primis Cõſtantinopolitanũ Epiſcopum Anatolium, Maximum Antiochenũ, alioſq; lapſos Epiſcopos ad Catholicam fidem, & Eccleſiæ vnitatem redeuntes ſuſcepit, eoſdemq; ſedibus reſtituit. Legi fragmenta eius Synodi, necnon epiſtolã Theodoreti Cyri Epiſcopi tunc ad eũdem Abundium ſcriptam. Habet ea omnia Mombrit to.1. de vit.ſanct. Egi. de his pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis.

h Vrbani Epiſc.] De eo Molanus in additione ad Vſuardum hac die. Ponitur hic eius ſedis Epiſcopus ordine ſextus in tabu. Democharis de ſacrificio Miſſæ.

i Mariæ Aegypt.] Vſuardus item hac die, Græci autẽ in Menologio pridie huius diei. Eius res geſtas ſcriptas eſſe à Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, teſtatur Nicephorus hiſt.lib.7.ca.5. Citantur eadem in Nicæna ſecunda Synodo Act.4. & à S.Ioan. Damaſceno in orat.3. de imaginibus in fine. Latine eas reddidit Paulus diaconus, non ille Aquileienſis hiſtoricus, ſed Neapolitanus, cuius meminit Sigebertus de vir. illuſtr. ca.69. Habentur in vit. Patrum. Porro Hildebrandus Epiſcopus Cenomanenſis eadẽ Acta metro cecinit, vt de eo refert Henricus de vir.illuſtr.cap.8 Claruit Maria Aegyptiaca temporibus Iuſtini ſenioris Imperatoris, circa annum Domini quingenteſimum, atque vigeſimum. Extat de eadem carmen Bonad.Santon.lib.3.Monod.29. Vixit iiſdem fere temporibus alia item ex meretrice pœnitens, Maria dicta, Tarſenſis patria, quæ in monaſterio apud Aegas poſito, exercuit vitam monaſticam, de qua mentio habetur in Prato ſpirituali.c.31.

3 Tertio Nonas Aprilis. Luna. B xxvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

TAuromenij in Sicilia S.Pancratij [a] Epĩ, qui Chriſti Euãgelium, quod a S.Petro Apoſtolo illuc miſſus prædicauerat, martyrij ſanguine cõſignauit. Tomis in Scythia natalis SS.martyrum Euagrij [b] & Benigni. Theſſalonicæ paſſio SS.virginum Agapis [c] & Chioniæ ſub Diocletiano Imperatore: quæ cum Chriſtum negare nollent primo in carcere maceratæ, poſtea in ignem miſſæ, ſed a flammis intactæ, ibi oratione ad Dominum fuſa, animas reddiderunt. Tyri S.Vlpiani [d] martyris, qui in perſecutione Maximiani cum aſpide, & cane inſutus culleo, [e] in mare demerſus fuit. In monaſterio Meditij in Oriente S. Nicetæ [f] abbatis, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Leone Armeno multa paſſus eſt. In Anglia S.Richardi [g] Epiſcopi Ciceſtrenſis, ſanctitate & miraculorum gloria conſpicui. Ibidem ſanctæ Burgundoforæ [h] abbatiſſæ & virginis.

APRI-

APRILIS 3.

a Pancratij Epiſc.[a]] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri; Græci autẽ in Menologio quinto Idus Iunij; vbi legitur, hunc Antiochenũ genere ſanctum Petrum ſecutũ, ab eo Siculis eſſe præfectum Epiſcopum. Agit de eodem Nicephorus hiſt. lib.2.c. 35. Metaphraſtes in ſermo. in die natali Apoſt. De eodẽ in Actis S. Marciani Epi, quæ accepimus ab eccleſia Caietana.

b Euagrij & Benigni.] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri.

c Agapis & Chioniæ.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt de his hac die, de Irene autem harum ſorore Nonis Aprilis; Græci autem de tribus ſororibus ſimul ſextodecimo Kal. Maias. Diſcrepare videntur à Græcis Latini, dum hi virgines, illi vero mulieres tantum has dicunt; licet Tertul. lib. de velam. virg. mulieris nomine virgines ẽt comprehendi, pluribus diſputet. Cur vero Latini his diebus agãt Græci autem diuerſo, nobis hactenus in compertum, cũ præſertim nulla ipſarum illis paſſa diebus reperiatur. Extant etenim ipſarum Acta ſincera & pura, prout à notarijs exceptoribus ad verbũ ſcripta ſunt, in quibus de Irene, quæ nouiſſima omnium paſſa eſt; hæc in fine leguntur: Conſummata eſt in Conſulatu Diocletiani nono, Maximiani autem octauo, Kal. Aprilis, &c. Recitat ea integra Metaphraſt. quæ Latine reddita habet Lipo. to.7. & Sur. to.2. prima die Aprilis. Agit de ijſdem Niceph. hiſt. lib.7. cap.14. necnon Aldelm. lib.2. de vir.

d Vlpiani.] Huius martyris ſæuiſſimum ſupplicium, parricidis tantum ſolitum irrogari, deſcribit Euſeb. hiſto. lib.8. c.15. ex quo & cæteri deſcripſerunt.

e Inſutus culleo.] Saccus is erat ex corio factus, quo cum cane, gallo, ſerpente, & ſimia incluſus parricida mergebatur in mare, ex præſcripto legis Romanorũ, quam tulit Pompeius in ſuo Conſulatu, de qua Modeſtinus, ff. ad legẽ Pompeiã de parricidis. Non tamen Pompeius fuit cullei ſupplicij primus inuentor: Cicero enim qui ante latam legem Pompeiam de parricid. habuit orationem illam pro Roſcio Amerino, cũ de cullei ſupplicio agit, à maioribus dicit illud fuiſſe excogitatum: at dum ibidem de cullei pęna eleganter diſputat, rationemque reddit, cur maiores viuum hominem culleo inſutum in flumen deijci præceperint; cum nullam habeat mentionem de gallo, ſerpente, & cane, ſatis apparet, illud ipſum cullei ſupplicium à maioribus inuẽtum, & à Pompeio illis pœnis auctum, & in necatores etiam propinquorum ac patronorũ fuiſſe extenſum: cũ alioqui olim omne homicidium diceretur parricidiũ, vt auctor eſt Feſtus verb. parricid. quæſtores. Quinetiam temporibus Tarquinij Regis conſtat. M. Tullium, alias Attilium Duumuirum inſutum culleo, & in mare proiectum, non quidem ob parricidium, ſed quod ſacros libros deſcribendos dediſſet, vt teſtatur Dionyſ. Halicarnaſſ. lib.4. & recitat Valer. Max. lib.1. ca. 1.13. Decretum poſtea ſupplicium cullei in parricidas Publiciũ Malleolũ, matre occiſa, primũ fuiſſe expertum, tradit Liu. lib. xviij. In Rhet. ad Heren. verba antiquæ legis recitãtur, quæ ſunt huiuſcemodi: Si quis parẽtes occiderit, vel verberarit, ei damnato obuoluatur os folliculo lupino, ſoleæ ligneæ pedibus inducãtur, & in carcerem ductus, ibi ſit tantiſper, dum paretur culleus, in quem coniectus in profluentẽ præcipitetur. Hæc ibi. Colligit & Cuiac. libro 9. Paratitl. titu. 17. ex ſententia Hadriani, damnatum culleo, illo incluſum, ſupra plauſtrum imponi ſolitum, quod traherent boues nigri, ac ſic ad mare deferri. De eodem ſupplicio Iuuenal. ſatyr. 13. his verſibus.

Et deducendum corio bouis in mare, cum quo
Clauditur aduerſis ĩnoxia ſimia fatis.

Porro tam acerbum ſupplicium ob nimiam ſui atrocitatẽ vſu deſierat, vt ſcribit Paulus I.C. lib.5. ſentẽt. tit.24. ad leg. Pomp. de parricid. his verbis: Et ſi antea inſuti culleo in mare pręcipitabãtur, hodie tñ viui exuruntur, vel ad beſtias dantur.

tur. Hæc Paul. Sic etiam exhorruit pœnam cullei Auguſtus Imper. (vt auctor eſt Suetonius in Octauio c.33.) quod ne ex lege cogeretur irrogare pęnam cullei, reum parricidij à confeſſione diſtrahere, ita reum compellens: Certe patrem tuũ non occidiſti. Hæc Suet. ex his perpende immanitatem & furorem Gentilium in Chriſtianos. quos ſæuiora parricidis cogebant ſubire ſupplicia, vt pœna cullei in parricidas abolita, in Chriſtianos innocentiſſimos tantum ſui atrocitate vigeret. At Conſtantinus Imper. reſcribens ad Verinum Vicarium Africæ, eandem legem in vſum priſtinum, nempe in parricidas reuocauit, l.1. tit. de parric. Cod. Theo. Non prætermittimus, quod apud Senecam lib.7. declam.1. inuenies & culleum ligneum, ſic dicta nauis exarmata, in quam reus impoſitus, maris diſcrimini committeretur: quo ſupplicio ſæpe dãnatos eſſe Chriſtianos, inuenimus.

f Nicetæ abb.] Græci etiam de eo hac die in Menologio. Res geſtas ipſius Theoſterictus eius diſcipulus ſcripſit luculenta oratione: Recitant eam Metaphraſtes, Lipom. to.7. & Sur. tom.2. vixit temporibus Tharſij Epiſcopi Conſtantinopolitani, à quo presbyter ordinatus fuit, circa annum Domini 780.

g Richardi epiſc.] Huius Acta duobus libris complexus eſt Radulphus Ciceſtrenſis, quæ deſcripſit Sur. tomo 2. Hunc Vrbanus Papa Quartus (vt idem teſtatur auctor lib.2. cap.15.) adſcripſit ſanctorum numero. Habemus in noſtra bibliotheca exemplaria plurimarum litterarum Vrbani Quarti, vbi etiam litteræ de canonizatione eiuſdem Richardi ſcriptæ leguntur. eſt ipſarum exordium: In cęleſti, &c. nume.268. Claruit ſub Innocentio Quarto Rom. Pont. ad quem confugit vexatus perſecutione Regis Anglorum.

h Burgundoforæ.] Eius præclaras res geſtas ſcripſit Ionas abbas, licet Bedæ aliqui tribuant: extant apud Bedam tom.3. Habetur de eadem mentio in vita S. Columbani cap.12. Claruit circa annum Domini 610.

4 Pridie Nonas Aprilis. Luna. C 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	xxvj
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5

Theſſalonicæ SS. martyrum Agathopodis [a] diaconi & Theoduli lectoris, qui ſub Maximiano Imp. & Fauſtino Præſide ob Chriſtianæ fidei confeſsionem alligato ad collum ſaxo, in mare demerſi ſunt. Mediolani depoſitio S. Ambroſij [b] Epi & confeſſoris, cuius ſtudio, inter cętera doctrinæ & miraculorum inſignia tpe Arrianæ perfidiæ tota fere Italia ad Catholicã fidẽ conuerſa eſt. [c] Hiſpali in Hiſpania S. Iſidori [d] Epi, ſanctitate & doctrina cõſpicui, qui zelo Catholicę fidei, & ob ſeruãtia Eccleſiaſticæ diſciplinę Hiſpanias illuſtrauit. Cõſtantinopoli S. Platonis [e] monachi, qui pluribus annis aduerſus hæreticos ſanctarum imaginum effractores inuicto animo decertauit. In Palæſtina S. Zoſimi [f] anachoretæ, qui funus ſanctæ Mariæ Aegyptiacæ curauit.

APRILIS 4.

AGathopodis, & Theoduli. a] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. Horũ Acta ex antiquis monumentis eruta edidit Metaphraſtes: habet ea Lipom. tom.7. & Sur. tom.2.

b Depoſitio S. Ambroſij.] De eadem Beda hac die, & pridie Kalend. Aprilis, cæteri omnes hac item die. De tempore obitus S. Ambroſij Paulinus in vita ipſi9 teſtatur, non interceſſiſſe triẽnij ſpatium ab obitu Theodoſij Impe. ad mortem S. Ambroſij. Rurſus etiam exploratum habetur ex Concilio Carthaginenſi tertio can.48. S. Ambroſium non vixiſſe vltra annum Conſulatus Attici & Cæſarij: nã eodem anno ex eadem Synodo ſcripta eſt conſultatio ad Siricium Papam, & S. Simplicianum S. Ambroſij ſucceſſorem, menſe Septembri. Nec eſt quod quis dicat, errorem eſſe in Conſulibus, videlicet vt canon ille ſit alterius Concilij ſequẽti anno celebrati, & ſub canonibus prędicti Concilij recenſitus: nam ſequenti anno, eo menſe Siricius Papa, ad quem ea ſcripta eſt conſultatio, non erat amplius in humanis: ſiquidem eo anno, Conſſ. Honorio quartum & Eutychiano, octauo Kal. Martij ex hac vita migrauit. Contradicit his etiam Paulini auctoritas, dũ ait, fere triennio, & non poſt triennium à morte Theodoſij ſuperuixiſſe Ambroſiũ. Hæc de tempore eius obitus: quibus ſi aduerſari videas Gregorium Turonenſem, nihil vltra habemus dicere; niſi, qđ non plus ei tribuo, quam illi concedat Hilduinus vir eruditus in Areopagiticis ad Ludouicum Pium Impe. Tu interim conſule quæ inferius ſcripta ſunt die vndecima Nouembris in S. Martino. De ætate autem, collegimus ex ſcriptis eius, habita diligenti ratione temporũ, vixiſſe annos ſexagintaquatuor: quod pluribus monſtrauimus in Annal. Eccleſ. & in vita eiuſdem S. Ambroſij, quam contexuimus ex antiquis Patribus, ipſiuſque ſcriptis, cæteriſq; vetuſtatis monumentis, id nobis præcipiente Illuſtriſ. ac Reuer. D. Felice à Montealto tituli S. Hieronymi Cardinale ampliſſimo; qui ad ſummum Catholicæ Eccleſiæ Pontificatũ effectus, eandem typis excuſam in fronte tomi quinti operum Sancti Ambroſii, in quibus reſtituendis & illuſtrandis feliciſſime laborauit, collocari præcepit.

c Tota fere Italia ad Catholicam fidẽ conuerſa eſt.] Habent Beda, Vſuardus, Ado, & alij, totam Italiam ſtudio S. Ambroſij ad fidem Catholicam eſſe conuerſam. Scias autem hæc verba non aliunde mutuata, quam à S. Hieronymo, qui dũ in chronico, anno vndecimo Valentiniani Imp. agit de obitu Auxentij & electione S. Ambroſij, hæc ait. Poſt Auxentij ſeram mortem, Mediolani Ambroſio conſtituto, omnis ad fidem rectam Italia conuertitur. Hæc Hieronymus, quæ (ſi conſulas hiſtoriæ veritatem) intelliges hyperbolice dicta eſſe, vt interdum fieri ſolet. Nam Damaſo Papa ſedente, cæteræ partes Italiæ, excepta Gallia Ciſalpina, vbi Auxentius vixerat, & Iuſtina Auguſta Arrianorum patrona hæreſim illam fouebat. Catholicam fidem, Nicænumq; ipſum ſymbolum profitentes pacifice agebant. Iampridẽ enim ex eo tempore, quo Conſtantius Imperator è vita exceſſerat (vt idem ipſe teſtatur Hieronymus, contra Luciferianos) Catholici Epiſcopi ab exilio reuocati fuerunt, quando & S. Euſebio Epiſcopo Vercellenſi, reſtituta fide Catholica, redeunte, in eius aduentu Italia (vt ait idem Hieronymus) lugubres veſtes mutauit. Tunc etiam (vt idem auctor teſtatur) Epiſcopi Occidentales, qui in Conciliabulo Ariminenſi lapſi fuerãt, perpetrati erroris ſtatim pœnitentes, vna cum fide Catholica, etiam ſedes, indulgente Romano Põtifice, receperunt: nec alicubi ſub Catholico Principe Valentiniano in Occidentali Eccleſia vexatio contigit, præterquam in Gallia Ciſalpina, vbi Iuſtina Auxentio cæteriſque Arrianis ibi degentibus quibus poterat ſtudijs fauebat; ſed defuncto Auxentio, Ambroſius creatus Epiſcopus illi fortiter reſtitit, mulieriſq; inſaniam paſtorali zelo coercuit, ac denique collapſam Catholicam

eam fidem ibidem, vel in finitimis locis reſtituit: ſicq; intelligas Hieronymi verba, vt dicere velit, opera Ambroſij actum eſſe, vt ſic tota Italia ad Catholicam fidẽ conuerſa diceretur, quod pars illa, quæ remanſerat ab hæreticis occupata, ab eo reſtituta, nulla iam ex parte eſſet hæretica.

d Iſidori Episc.] De eo Vſuard. & alij hac die. Pluribus de ipſo ſcribit S. Braulius Epiſcopus Cæſarauguſtanus, qui & eius ſcripta recenſuit, ex quo cæteri. habes ea apud Sur. to. 2. In eod. manuſcript. operum S. Iſidori legi, eundem eſſe natũ patre Seueriano, Præfecto vrbis Carthaginis; habuiſſe fratres Leandrum Epiſco. Hiſpal. & Fulgentium Epiſc. Carthagin. ac ſororem Florentiam virginem, omnes ſanctitate claros. Floruerunt in Hiſpania eiuſdem nominis plures doctrina & probitate nobiles viri: quos omnes præceſſit tempore Iſidorus Epiſc. Cordubenſis, ob idque Senior appellatus: vixit. n. temporibus Honorij Impe. Nouit eum S. Aug. atq; Paulus Oroſius illi æqualis; ad quẽ Iſidorus ipſe ſcripſit cõmentarios in quatuor libros Regum, vt ſcribit Trithem. lib. de ſcrip. Eccleſ. Poſt illũ eſt Iſidorus, Iunior dictus, de quo hic agimus, qui ſucceſſit S. Leandro, interfuiſſeq; reperitur Hiſpalenſi ſecundo Cõcilio, & Toletano quarto. De eo etiam agit S. Ildefonſus in lib. de vir. illuſt. quem & ſediſſe ait annis fere quadraginta. Hunc Patres, qui conuenerunt ad Concilium Toletanum octauũ, can. 2. eiuſmodi encomio celebrãt: *Noſtri ſæculi doctor egregius, Eccleſiæ Catholicæ nouiſſimum decus, præcedentibus ætate poſtremus, doctrinæ comparatione non infimus, atque, quod maius eſt, ſæculorum finitorum doctiſſimus, cũ reuerentia nominandus Iſidorus* in libro ſentẽtiarum, &c. Fuit & tertius Iſidorus, Pacẽſis Epiſcopus, qui & chronicon barbarice admodum ſcripſiſſe reperitur, de quo Vaſæus meminit in chron. Hiſpan. his ipſis verbis: *Iſidorus Pacenſis Epiſcopus etiam ſcripſit chronicon Hiſpaniæ; cuius ſi eſt chronicon illud, quod eius titulo prænotatum vidi, portẽtum potius dixerim, quã chronicon: adeo prodigioſe ſcribit, & Gothice potius, quam Latine.* hæc ille. Ex quibus certe erraſſe arguitur, qui hũc illum eſſe putauit Iſidorum, qui collegit epiſtolas Romanorum Pontificum atq; Concilia, qui & in eius Voluminis exordio commentariolũ edidit de ordine celebrandi Concilij. Errãt & Hincmarus Rhemenſis Epiſcopus, Trithemius, & alij qui illam collectionem tribuunt Iſidoro Hiſpalenſi. Id quidem in primis refellitur, quod Braulius, & Ildefonſus, qui illis vixere temporibus, catalogum texẽtes ſcriptorum ipſius, nullam prorſus mentionem de eo opere habuerunt. Inſuper omnis de ea re dubitatio tollitur, dum auctor operis, ibidem agẽs de ordine celebrandi Cõcilij, recitat verba primi canonis vndecimi Concilii Toletani, atq; etiam in præfatione meminit Agathonis Papæ: porro longe ante eius Synodi ac Papæ Agathonis tempora Iſidorus Hiſpalẽſis eſſe ĩ humanis deſierat. In antiquis manuſcrip. codic. hunc Iſidorum collectorem Conciliorum Mercatorem cognomento dictum inuenimus, vt in his, quos in noſtra bibliotheca habemus: at in nuper impreſſis, nõ Mercator, ſed Peccator inſcriptus reperitur, ſecundum morem nonnullorum antiquorum Patrum, qui humilitatis ergo ſe ſic inſcribere & ſubſcribere cõſueuerunt. Irrepſit, puto error, vt Mercator, pro Peccator, ſit ſcriptus. Cum autem eiuſdẽ collectionis auctor recenſendo in ſua præfatione Synodus vniuerſales, ſextã vltimo loco ponat; manifeſtum eſt poſt dictam ſextam Synodum vixiſſe, nec ad ſeptimæ tẽpora perueniſſe. quam ob cauſam, cum collectores ſacrorum canonum recenſemus, quinum hunc ordine numeramus, primoq; loco ponimus Dionyſiũ Exiguũ, inde Ferdinandum Diaconũ, tertio Martinum Bracharẽſem Epiſcopum, quarto Creſconium, ac demum poſt hos omnes Iſidorum. Hæc de Latinis collectoribus, habita exacte cuiuſque eorum temporis ratione. Græcorum autem collectorum alia eſt cauſa. De Iſidoro, de quo hic agitur, vide q̃ collecta ſunt in theſa concio.

e Platonis monachi.] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menolog. Scripſit eius Acta Theodorus Studita lucu-

lenta oratione, quam recitat Lipo.to.7.

f Zoſimi.] Agunt itidem de eo Græci hac die in Menolog. Porro eius res geſtas ſcriptas eſſe à Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano eſt auctor Nicephor. libro 17.capit.5. De eo etiam Euag. Scholaſti. hiſt.lib.2.c.7. Claruit temporibus Iuſtini & Iuſtiniani Imp. Fuit eadem circa tempora alius Zoſimus Cilix, de quo in Pra. ſpiritu.cap.123. Eſt præclarum elogium de Zoſimo Iuſtiniani Imper. authent. de monach.collat.1.tit.5.

25. D Nonis Aprilis. Luna: 5

xxiiij a b c d e f g h i K l m n p q r ſ

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

t u A B C D E f F G H M N P

24 25 26 27 28 29 1 2 1 2 3 4 5 6

THeſſalonicæ S. Irenes [a] virginis, quæ cum ſacros libros contra Diocletiani edictum occultaſſet, poſt tolerantiā carceris, ſagitta percuſſa eſt, & igne cremata iuſſu Dulcetij Præſidis, ſub quo & ſorores eius ſimul Agape & Chionia paſſæ antea fuerant. In Lesbo inſula paſſio quinq; [b] SS. martyrum. Eodē die S. Zenonis [c] martyris, qui detracta pelle, pice illitus, in ignem coniectus eſt. In Africa paſſio SS. martyrum, [d] qui in perſecutione Geiſerici Regis Arriani in die Paſchæ in eccleſia cæſi ſunt: quorum lector, dum in pulpito Alleluia [e] cantaret, ſagitta in gutture transfixus eſt. Venetiæ in Britannia Minori ſancti Vincentij [f] confeſſoris, cognomento Ferrerij ordinis Prædicatorum, qui potens opere & ſermone, multa millia infidelium conuertit ad Chriſtum.

APRILIS 5.

IRenes. [a]] De ea hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri, Græci autem decimo Kalend. Maias: licet eius Acta, quæ habet Lipo. to.7. manifeſte teſtentur ipſam obijſſe martyrium Kal. Aprilis, Diocletiano nonum & Maximiano octauū Conſ. qui numeratur annus Domini (ſecūdum Faſtos Onuphrij) 304. De ea inſuper ac ſororibus plura in Actis S. Anaſtaſię, quę extant apud Sur. 25. Decēb. to.6. Niceph. de eadem lib.4.c.14. Quæ autem hic habentur, quod ſagitta percuſſa eſt, atque igni inde tradita, in prædictis quidem Actis de ſagitta nulla fit mentio, quod tamen Latini omnes profitentur. Vide ſuperius notata tertio Non. April. in Agape & Chionia. In honorem S. Irenes martyris Iuſtinianus Imperator excitauit nobilem eccleſiam, vt tradit Procopius lib. primo de ædific. Iuſtiniani Imp. Ante ipſum Marcianus Imper. (vt ſcribit Nicet. Chron. lib.7. Annal.) id ipſum præſtitit.

b Quinque martyrum.] Græci item hac die in Menologio de ijſdem agunt.

c Zenonis.] Agunt etiam de eo Gręci hac die in Menologio, vbi & paſſio eius paucis narratur.

d Sanctorum martyrum.] De his agit Victor Vticenſis Epiſcopus de perſecut. Vuandal. lib.1. prope finem.

e Alleluia cantaret.] Victor ibidē hęc verba: Lector vnus pulpito ſiſtens, Alleluiaticum melos canebat, &c. Vſum canendi

nendi hanc vocem in Eccleſia ex Aggæo Propheta prouenire, qui primus omniũ cantauit Alleluia, cũ nouam templi ſtructuram vidit, teſtatur S. Epiphan. lib. de Prophet. vit. & interit. c. 20. idq; ſecũdum Tobiæ prophetiam c. 13. cũ alioqui multi Pſalmi Alleluia titulo inſcripti ante illorum tempora haberentur. Hanc quidẽ vocem peculiarem eccleſiæ Hieroſolymitanæ Romanam Eccleſiam ab ea eſſe mutuatam opera S. Hieronymi, temporibus Damaſi, ſcribit S. Greg. in regiſt. lib. 7. indict. 2. epiſt. 63. licet S. Auguſt. in Pſa. 106. teſtetur antiquam eam eſſe Eccleſię traditionem. In eccleſia Africana tãtum tempore Quinquageſimæ cantari Alleluia moris eſſe, idem affirmat, additq; de tempore diuerſas fuiſſe eccleſiarũ diuerſarum conſuetudines, ad Ianuar. epiſtol. 109. c. 17. hom. 16. & in Pſal. 110. Quod autem narrat Sozom. lib. 7. cap. 19. ſemel tantum in anno eam vocem Romæ ſolitam decantari, omnino errare videtur: nam eiuſmodi vſum non Romanæ Eccleſiæ, ſed Vigilantij hęreſiarchæ dogma fuiſſe teſtatur S. Hieronym. in Vigilant. cuius etiã auctoritate exploratum habetur, in ſacris et officijs defunctorum Romæ eiuſmodi vocem cani cõſueuiſſe: ſic enim ait epiſt. 30. ad Oceanum de funere Fabiolæ: Sonabant Pſalmi, & aurata tecta templorum reboãs in ſublime quatiebat Alleluia. In eccleſia Gallicana eũdem vſum viguiſſe, affirmare videntur Acta S. Radegundis lib. 2. Romæ itidem cum primis elementis ea etiã voce infantes imbui ſolitos, idem S. Hierony. ſcribit epiſt. 7. & 27. In Palaſtina aũt eadẽ voce ſymbolica excitari ac vocari ſolitos monachos ac monachas ad diuinas preces, idem refert epiſt. 27. Erat & Alleluia carmen muſicũ ruſticorum: cum etenim illi ruſticum opus agerent, Alleluia cantabant, vt idem teſtatur epiſ. 17. De ſignificatione autem vocis huius idem plurib. agit ſcribẽs ad Marcellam epiſt. 137. Cetera autẽ de eius vſu in eccleſiaſticis officijs, ſi cupis ſcire, eos conſule, qui commentarios conſcripſere de offi. Eccleſiaſt.

f Vincẽtij.] Huius res geſtas quatuor libris digeſtas cõſcripſit Petrus Rau. ordinis Prædic. Plura de eodem S. Antoninus in 3. par. tit. 23. ca. 8. Obijt anno Domini 1419. adnumeratuſq; eſt inter ſanctos à Calliſto III. Papa. Vide quæ de eo nuper collecta ſunt in theſauro concion. tom. 2. In eius canonizationis Actis habetur diem obijſſe quinto Aprilis, feria quarta ante Dominicam Palmarũ, quo anno (vt ex computo liquet) celebrari cõtigit Paſcha die 17. menſis Aprilis: vnde corrigendi ſunt textus qui habent deceſſiſſe anno Domini 1418. nam eo anno menſe Martio Paſcha contigit celebrari. quod diſerte docuit frater Vincentius Iuſtinianus Antiſtius in vita eiuſdem S. Vincentij, quam (vt teſtatur) iuſſu Valentinorum Conſulum ex proceſſu canonizationis collectam typis excudendam curauit anno Domini 1575. vir quidem cum primis diſertus ac pius, qui litteris ſuis de his me monuit.

6 Octauo Idus Aprilis. Luna. E xxiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROmæ natalis B. Sixti [a] Papæ & martyris, qui temporibus Hadriani Imp. regens Eccleſiam, demum ſub Antonino Pio, vt ſibi Chriſtum lucrifaceret, libenter mortem ſuſtinuit temporalem. In Macedonia ſanctorum martyrum Timothei [b] & Diogenis. In Perſide ſanctorum centum

viginti [c] martyrum. Aſcalone paſſio SS. Platonidis, [d] & aliorum duorum martyrum. Carthagine S.Marcellini [e] martyris, qui ob Catholicæ fidei defenſionem ab hæreticis occiſus eſt. Romæ S. Cæleſtini [f] Papæ, qui Neſtorium Conſtantinopolitanum Epiſcopum damnauit, Pelagiumq; fugauit: cuius etiã auctoritate ſancta vniuerſalis Synodus Epheſina aduerſus eumdem Neſtorium celebrata eſt. In Hibernia S.Celſi [g] Epi, qui B.Malachiam in Epiſcopatu p̃ceſſit. In Dania S.Gulielmi [h] abbatis, vita & miraculis clari.

APRILIS 6.

SIxti Papæ [a].] De eo hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Fuit huius nominis primus, de cuius ſucceſſione agit liber de Romanis Pontificibus, qui inſcribitur nomine Damaſi, Irenæus aduerſus hæreſ. lib.3.cap.3. Euſebius in chron. & hiſt.lib.4.cap.4. & 5.Optat.lib.2. contra Parmen. Epiphan.hæreſ.27. Auguſt. epiſt.165 Niceph.in chron.& alij recentiores. De rebus autem ab eo ſumma cũ laude geſtis diximus in Annal. Eccleſiaſtic. per ſingulos annos.

b Timothei & Diogenis.] Vſuar.item de his agit hac die, adſtipulanturq; vetera manuſcripta.

c Centum viginti martyrum.] Agunt de his etiã Græci hac die in Menologio: paſſi feruntur in Adiabenorum regione. De his etiam Sozom.lib.2.c.11. in fine.

d Platonidis & ſoc.] De his etiã Græci in Menologio hac die agunt.

e Marcellini.] Vir fuit fama notiſſimus: hic Tribunus notariorum ab Honorio Imp.in Africam miſſus eſt ad coercẽdã rabiem Donatiſtarum, quorum opera tandem innocens occiſus eſt, vt ſcribit S.Hiero.contra Pelagianos libro 3.in fin. procurarunt enim necem eius per Marinum ducem, qui meritas pœnas dedit, vt ſcribit Oroſ lib.8.c.42. & Ado in chron. anno 420. Digna habetur viri memoria in reſcripto Honorij Imp. quo cuncta ab eo contra Donatiſtas peracta in perpetuum cõfirmauit: extat l.55.Cod. Theo. de hæret. Ad hunc ſunt ſcriptæ plurimæ S.Auguſt.epiſtolæ, eo etenim vſus eſt familiariſſime: ad quẽ etiam ſcripſit pręclaros libros de ciuit.Dei. Quod autem ſpectat ad Tribunatus muneris functionẽ erant Tribuni notarij Principibus à ſecretis, deligebanturq; ad hoc integerrimæ vitæ viri. de his hæc Caſſiod. var. lib. 1.epiſto.4. Honor, qui dabatur egregijs, dum ad Imperiale ſecretum tales conſtet eligi, in quibus reprehenſionis vitium nequeat inueniri. Apud eumdem Caſſiod. lib.6.form.16. idem Primicerius notariorum appellatus videtur.

f Cæleſtini.] De eo hac die Beda, & Vſuar. ſed Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione agit liber de Rom. Pontificibus, Proſper Aquit.in chron. Marcellin. Comes, Socrat.hiſt.lib.7.c.11. Euagr. libro 1. cap.4. Niceph. Epiſco.in chron. Niceph. Calliſt.lib.14. c.30. Res autem ab eo geſtas digeſſimus per annos ſingulos in Annal. Eccleſ.

g Celſi Epiſcopi.] Plura de ipſo ſcribit S. Bern.in vita S. Malachiæ Epiſcopi c.17. Migrauit ex hac vita anno Domini 1128. cum nonnulla ſuæ ſanctitatis & doctrinæ monumenta reliquiſſet.

g Gulielmi abb.] Habentur eius Acta fideliter conſcripta ab eius diſcipulo, quę recitat Sur.tom.2. Obijt diem anno Domini 1202. ſuæ vero ætatis anno 98. Honorius Papa Tertius, cum de eius vita mandaſſet diligenter inquiri: certior redditus à Gregorio Romano ciue nobilis familiæ Creſcentianæ, tunc S. Theodori diacono Cardinale, Legatum à latere agente in Dania, Suetia, atque Boemia, retulit inter ſanctos. Extant in ipſius regiſtro de eiuſdem ſancti canonizatione literæ Apoſtolicæ datæ 12. Febr. anno octauo

octauo ſui Pontificatus, Domini vero 1224. Claruit eiuſdem nominis miræq; anctitatis Gulielmus, ſiue Vuilhelmus Epiſcopus in Dania, tempore Sueronis Daniæ Regis, de quo plura ſcribit Saxo Grammat.hiſt.Daniæ lib.11.

7 Septimo Idus Aprilis. Luna. F xxij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis SS. martyrum Epiphanij Epiſcopi,[a] Donati, Ruffini, & aliorum tredecim. Synope in Ponto SS. ducentorum[b] martyrum. In Cilicia S. Calliopij[c] martyris, qui ſub Maximo Præfecto poſt alia tormenta verſo in terram capite[d] cruci affixus, nobili corona martyrij decoratus eſt. Nicomediæ S. Cyriaci,[e] & aliorum decem martyrũ Alexandriæ S. Peleuſij[f] presbyteri & martyris. Romæ S. Hegeſippi,[g] qui vicinus Apoſtolorũ temporibus Romam venit ad Anicetum Pontificem, ibique manſit vſq; ad Eleutherium, & Eccleſiaſticorũ Actuum a paſſione Domini vſq; ad ſuam ętatem ſermone ſimplici texuit hiſtoriam: vt quorum vitam ſectabatur, dicendi quoq; exprimeret charactere. Veronæ S. Saturnini[h] Epiſcopi & cõfeſſoris. In Syria ſancti Aphraatis[i] anachoretæ, qui Valentis tempore Catholicam fidem virtute miraculorum aduerſus Arrianos defendit.

APRILIS 7.

EPiphanii & ſoc.[a]] De eo Vſuardus hac die: cuius autem hic fuerit ciuitatis Epiſcopus, vel qñ ſit paſſus, nuſquam potui inuenire.

b Ducentorum mar.] Græci etiam de his hac die in Menologio agunt.

c Calliopij.] De quo item Græci. porro eius Acta deſcripſit Metaphraſtes, quę recitat Lipom.to.7. & Sur.tom.2.

d Verſo capite cruci affixus.] Nõ tantum coryphæus Apoſtolorum Petrus eo modo crucifixus eſt, ſed & complures Chriſtianorũ maioris ignominia cauſa, & inter alios illi, quorũ Euſebius meminit lib.8.c.8.in fin. nõ enim vno eodemq; modo omnes cruci addicti crucifigebantur, ſed diuerſo, vt culpa delinquentis poſcebat, vel ſeueritas Iudicis imperabat, de his Seneca his verbis: Video, inquit, iſtic cruces nõ vnius quidem generis, ſed aliter ab alijs fabricatas. Sunt qui capite in terram verſo ſuſpendant; alij per obſcœna ſtipitẽ agunt; alij brachia patibulo explicuerunt, &c. hæc Seneca in libro de conſolat. ad Marciam. Quod autem ait: Alij per obſcœna ſtipitem agunt: quodnam genus crucis eiuſmodi fuerit, idem Seneca declarat lib.17.epiſt.102. crucem eam acutam appellat, dum inuehitur in Mecęnatẽ voluptuoſum. Apud antiquos crux, patibulum, & furca erat idem fere ſupplicium: ſicut enim cruci, ita furcæ affigebantur, vt habes ex Calliſtrato l. capitalibus. §. famoſos. ff. de pœnis famoſos enim latrones furcæ affigẽdos eſſe, reſpõ-

dit Iureconſultus. Patibulũ crucem eſſe, docet Nonius: furcam etiam dictam eſſe patibulum, habet Iſid. lib. 5. orig. ſcriptores. Gentiles etiam, vt Liu. lib. 2. Lactant. lib. 2. c. 8. conſentiunt, & ſacræ litteræ, Geneſ. 40. Deuter. 21. Ioſue 8. Eſther 5. 6. 7. Erat & nota quædã infamiæ, ipſam furcam ferre, nec vltimum ſupplicium conſummabatur per eam: vt Sue. in Nerone ca. 49. his verbis: A Senatu iudicatum, & quæri, vt puniatur more maiorum. Interrogauit, quale eſſet id genus pœnæ: & cũ comperiſſet, nudi hominis ceruicem inſeri furcæ, corpus virgis ad necem cædi, & (vt legit Eutropius) è ſaxo præcipitari, &c. Cum enim ſerui etiam quid grauius deliquiſſent, furca eorum collo apponebatur, ſicque verberati per viciniam ducebantur. Plautus in Menœc. Cæſum virgis ſub furca ſcio. Cicer. lib. 1. de diuinat. ſic: Seruus per Circum, cum virgis cæderetur, furcam ferens, ductus eſt. Plutarc. etiam in Coriolan. & proble. ca. 70. Inde dicti furciferi. Valer. Max. lib. 1. c. 74. Habes aliqua de his notata per Alciat. lib. 9. parerg. c. 24. Cæl. Rhodig. antiq. lib. 10. c. 8. & nuper à Couar. li. 4. var. reſo. Infame fuiſſe, ac humilibus tantum perſonis irrogari ſolitum ſupplicium crucis, conſentiunt omnes ex l. aut damnũ, §. ſed enim, ff. de pœn. Itemq; ſummum omnium ſupplicium fuiſſe crucẽ, habes ex Paulo I. C. lib. 5. ſent. tit. 21. cum ait: Summo ſupplicio, id eſt, cruce afficiuntur, &c. Hoc eſt, quod exaggerat de Domino noſtro Ieſu Chriſto Paulus Apoſtolus ſcribens ad Philipp. 2. dicens: Factus pro nobis obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis. Si quãdo autem accidiſſet, vt eminẽtioris ſtatus quiſpiam crucis ſupplicio necandus eſſet; id ille præ cæteris conſecutus eſſe reperitur: vt altiorem crucem nanciſceretur. Sunt de his complura exẽpla, vt ex diuinis Scripturis Eſther cap 6. & 7. de patibulo Aman. Iuſtin. hiſt. li. 18. de cruce Cartali, Suetonius in Galba, ca. 9. de ciuis Romani cruce; itemq; ad crucem Polycratis tyranni delectum fuiſſe altiſſimum omnium montiũ recitat Valer. Max. lib. 6. cap. 9. exter. 5. Eadem puto ratione Auguſtum Imp. mandaſſe ſuffigi malo nauis Erotem. ſuum in Aegypto procuratorem, de quo Plutarch. in apophtheg. Errant qui putant crucis ſupplicium ſublatum fuiſſe à Conſtantino Magno Imp. ſtatim poſt debellatum Maxentium: quandoquidem nec poſt biennium ſublatum noſcitur: extat etenim lex eius lata Voluſiano, & Anniano Conſſ. qua reum maieſtatis patibulo affigendũ ſanciuit, l. 1. lib. 9 titu. 5. ad leg. Iul. maieſt. C. Theod. Sed de his fuſius diximus in Annal. Eccleſiaſt. quod autem pertinet ad crucifixorum corpora, nec illud ſilentio prætereundum; quod etſi Iudæi lege præciperentur eadem die corpora in patibulo ſuffixa deponere, Deut. c. 21. Gentiles tamen vſque ad putrefactionem eadem in cruce pendere ſinebant. vnde Theodorus ille Cyrenæus hæc ad Lyſimachum Regẽ: Mea quidem nihil intereſt, humine, an ſublime putreſcam: Valer. Max. libro 6. c. 3. exter. 3. & lib. 6. ca. 9. exter. 5. Porro Chriſtianos conſueuiſſe redimere corpora ſanctorum martyrum ad ſepeliendum ea, Acta diuerſorum martyrum ſæpe teſtantur.

e Cyriaci, ac ſoc.] Agit de his item hac die Beda, conſentiuntq; vet. manuſcrip.

f Peluſij presbyt.] De eo item Beda, Vſuard. & alij recentiores.

g Hegeſippi.] Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri Latinorum de eo hac die. Scribit res geſtas ipſius Euſeb. hiſt. lib 4. cap. 8. & 21. S. Hieronym. de ſcrip. Eccleſ. Niceph. lib. 2. cap. 28. & lib. 4. cap. 7. Recitat Euſebius nonnulla fragmenta ſcriptorum eius, quæ maximo cum detrimento veritatis hiſtoricæ primorum illorum temporum periere.

h Saturnini Epiſcopi.] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & commentarius, cuius ſupra meminimus, R. D. Auguſtini Valerij eiuſdem ciuitatis Epiſc. Cardinalis.

i Aphraatis.] Græci item, inter quos Theodoretus pluribus de ipſo agit hiſto. lib. 4 c. 24. ex quo & Niceph. hiſt. lib. 11. c. 25. Quantum autem hic Catholicæ fidei fuerit adiumẽto, cum furor Arrianorum magis magiſque inualeſceret, idem Theodoretus teſtatur pluribus.

Sexto

8 Sexto Idus Aprilis. Luna. G xxj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ALexandriæ S.Acdeſij [a] martyris, fratris B.Apphiani; q. cum impiū Iudicē, quod Deo dicatas virgines lenonibus traderet, palā argueret, a militibus cētus, ſæuiſsimiſque affectus ſupplicijs, in mare demerſus eſt pro Chriſto Dño. In Africa SS.martyrū Ianuarij, [b] Maximæ, & Macariæ. Carthagine S.Cōceſſæ [c] martyris. Eodem die commemoratio SS. Herodionis, [d] Aſyncriti, & Phlegontis, de quibus ſcribit B.Paulus Apoſtolus in epiſtola ad Romanos. Apud Corinthum B.Dionyſij [e] Epiſcopi, qui eruditione & gratia quam habuit in verbo Dei, non ſolum ſuæ ciuitatis & prouinciæ populos, ſed & aliarum prouinciarum & vrbium Epiſcopos epiſtolis erudiuit; Romanoſque Pontifices adeo coluit, vt eorum epiſtolas publicē legere in eccleſia diebus Dominicis conſueuerit. Claruit autem temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. Turonis ſancti Perpetui [f] Epiſcopi, admirandæ ſanctitatis viri. Ferentini S.Redempti [g] Epiſcopi, cuius meminit beatus Gregorius Papa. Apud Comum ſancti Amantij [h] Epiſcopi & cōfeſſoris.

APRILIS 8.

AEdeſij. a] De eo item Græci. Porro eius egregium certamē pro Chriſtiana fide exantlatū deſcribit Euſeb. hiſt.lib.8.cap. 15. De Apphiano eius germano ſuperius quarto Nonas Aprilis.

b Ianuarij & ſoc.] Beda agit de his hac itē die, cui ēt aſſentiūtur manuſcrip.

c Conceſſæ.] De qua etiam hac die Beda, quem & alij ſunt ſecuti.

d Herodionis, & ſoc.] De his hac die Græci in Menologio Sunt hi, quorū meminit S.Paulus in epiſtola ad Roman.c. 16. De ſingulis Dorotheus in ſynopſi, vbi ait, Herodionem Patrarum præfectum Epiſcopum, Rufum Thebarum, Aſyncritum Hyrcaniæ, Phlegontem autem Maratoniæ. At vero Hippolytus libel.de 72. diſcip.de Herodione teſtatur, fuiſſe Epiſcopum Tarſi.

e Dionyſij Epiſcopi Corinth.] Agit de eodē Vſuard.hac die: ſcribit de eo Euſeb.in chron.& hiſt.lib.4.c 22. Hiero.de ſcrip.& Epiſt.84.ad Magnū De Clemētis epiſtola ad Corinthios ſcripta teſtatur Euſebius, ſeu memoria in plurimis eccleſijs legi ſolitā, hiſt.li.3.c.12. Id ipsū nō de vna tm̄, ſed cæteris Encyclicis eiuſdē Clemētis affirmat S. Epiph. in panar.hæreſ. 30.cōtra Ebionæos. Quod aūt ſpectat ad epiſtolas Romanorū Pontificū, Gelaſius in Roma.Cōcilio hæc eſt locutus: Decretales epiſtolas, quas beatiſſimi Papæ diuerſis tēporibus ab vrbe Romana pro diuerſorū Patrū cōſolatione dederunt, venerabiliter recipiendas. Habētur eadem

etiam diſtinct. 15. cap. ſancta Romana.

f Perpetui Epiſcopi.] De eo itẽ Beda hac die, Vſuard. Ado, ac recentiores. Plura de eo ſcribit Greg. Turonen. hiſt. lib. 2. c. 14. lib. 10. c. 31. & lib. 1. mirac. S. Martini, ſextumque hunc numerat illius ſedis Epiſcopnm. Extant Sidonij Apollin. ad hunc epiſto. 9. lib. 7. Laudat eumdem ſcribens ad Lucentium epiſt. 18. lib. 4. vbi meminit de baſilica ab eo conſtructa, de qua etiam Greg. Turonen. lib. 10. in fine. interfuit S. Perpetuus primo Concil. Turonen. celebrato ſub Conſulatu Seueriani, anno Domini 482. ſeditque (vt idem Gregor. ſcribit) annis 30. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno 475.

g Redempti Epiſcopi.] De eo S. Gregorius lib. 3. dialog. c. 38. Claruit temporibus Iuſtiniani, atque Iuſtini Iunioris Imper. Prauidit cladem Longobardorum, quæ mox ſecuta eſt anno à Chriſto Domino 586. indict. 1. vt in hiſt. Miſcel. lib. 16. in fi. Paul. diaconus, & alij.

h Amantij Epiſcopi] Præceſſit hic ſanctum Abundium eius ciuitatis Epiſcopum; ſucceſſit autem ſancto Felici, qui vixit temporibus S. Ambroſij cuius ad eum extat epiſtola. Meminit de Amantio Epiſcopo Mombrit. in vita ſancti Abundij.

xx A Quinto Idus Aprilis. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ANtiochiæ S. Prochori, [a] qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis, & fide ac miraculis clarus martyrio coronatus eſt. Romæ natalis SS. martyrũ Demetrij, [b] Cõceſſi, Hilarij, & ſociorũ. Sirmij paſſio SS. ſeptẽ virginum [c] & martyrũ, quæ dato ſimul precio ſanguinis, vitã mercatæ ſunt æternã. Cæſareæ in Cappadocia S. Eupſychij [d] martyris, q. ob euerſum fortunæ Fanum ſub Iuliano Apoſtata martyriũ conſũmauit. In Africa SS. martyrũ Maſſylitanorũ, [e] in quorũ die natali S. Auguſtinus tractatũ habuit. Amidæ in Meſopotamia S. Achatij [f] Epiſcopi, qui pro redimendis captiuis etiã eccleſiæ vaſa cõflauit, ac vendidit. Rotomagi S. Hugonis [g] Epiſcopi & confeſſoris. In ciuitate Dienſi S. Marcelli [h] Epi, miraculis clari. In Iudæa S. Mariæ Cleophę, [i] ſororis Sanctiſs. Dei genitricis Mariæ. Romæ tranſlatio [k] corporis S. Monicæ matris B. Auguſtini Epi, quod ex Oſtijs Tiberinis Martino V. Summo Pontifice [l] in Vrbẽ delatum, in Eccleſia eiuſdem B. Auguſtini honorifice reconditum fuit.

APRILIS 9.

PRochori. [a]] De quo Act. Apoſ. cap. 6. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Metaphraſtes eiuſdem meminit in ſerm. in natali Apoſt. die 29. Iunij. Dorotheus in ſynopſi, qui eum primum Nicomediæ Epiſcopum fuiſſe teſtatur: id etiam Petrus in catal. libro 4. cap. 39. Legi id ipſum apud Hippolyt. mart. in libello de 72. diſcip. qui habetur Græce ſcri-

ſcriptus in biblioth. Cardinalis Sytleti.

b Demetrij & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdē ex prædicto vet. manuſcr. S. Cyriaci.

c Septem virginum.] De quibus hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij, conſentiuntque vet. manuſcrip.

d Eupſychij.] Græci etiam de eo hac die in Menologio. De delubro Fortunæ euerſo, cuius hic habetur mentio, ſcribit Gregorius Nazianz. orat. in funere patris, & orat. prima in Iulianum; quem irridens ob dirutum templum illud, eleganter Fortunam infortunatam appellat. Scribit de Eupſychio Sozom. hiſt. lib. 5. c. 10. narratque eius martyrium, itemque Nicephor. lib. 10. ca. 10. Quod autem hunc dicunt ea de cauſa martyrium paſſum eſſe, quod Fortunæ templum celeberrimum Cæſareæ Cappadociæ euertēdum curauit temporibus Iuliani Apoſtatæ; ſane aliquis exiſtimare poſſet, hunc eā ob cauſam martyris nomine non fuiſſe decorandum, propterea quod repugnare videatur cano 60. Concilij Eliberini, quo cautum reperitur, vt ſi quis idcirco occidatur à Gentilibus, quod idolum fregerit, nō habeatur inter martyres. Quod tamen ita intelligendum eſt, cum quis ſponte citra Chriſtianam manſuetudinem, ex nullo legis præſcripto, ſed furore quodam percitus inſilierit in idolum. At vero Eupſychium conſtat id perpetraſſe auctoritate legum Conſtantini Magni, atque Conſtantij Imp. Chriſtianorum, quibus Iuliani Apoſtatæ tyrannis aduerſabatur: illorum enim iteratis ſanctionibus templa clauſa, idola proſtrata, illorumque ſacra prorſus fuerant antiquata: quę omnia Iuliani impietas reſtituere conabatur. Eſt & de his etiam S. Auguſtini doctrina in epiſt. 50. ad Bonifacium Comitem, qua ſignificat, à martyris titulo illum non eſſe excludendum, qui ex reſcripto Imp. Chriſtiani idola frangens, occiſus ſit. Quod ſi iuſte quis id facit, cū Princeps iubet, et meretur laudem: multo magis licebit, cum Deus iubet, & priuato quodam diuini Spiritus inſtinctu quis ad id faciendum impellitur, vt multos feciſſe conſtat. Alia multa eſſent in eādem ſententiam dicenda, quæ præterimus. Meminit Gregorius Nazianzen. de eccleſia S Eupſychij martyris, in eaq; Epiſcoporum Synodum factam, ſcribit epiſtol. 26. quæ eſt. 32. apud Baſilium. Fuit inſuper alius eiuſdem nominis Eupſychius martyr in eadem prouincia Cappadociæ, quem paſſum Græci tradunt temporibus Hadriani Imp. de quo ijdem agunt in Menologio 7. Idus Septembris. Itemque alius Eupſychius Epiſcopus Tianenſis in Cappadocia, qui interfuit Concil. Niceno, quem & S. Athanaſius in oratione prima contra Arrianos adnumerat inter præcipuos Catholicæ fidei defenſores.

e Martyrum Maſſilitanorum.] Extat de his martyribus tractatus S. Auguſ. 42. de diuerſis, cuius etiam Poſſidius meminit in indiculo.

f Achatij Epiſcopi.] Græci itidem. At vero eius res geſtæ ſcriptæ ſunt à Socrate libro 7. cap. 21. Ex eo Caſſiod. trip. lib. 11. cap. 6. & Nice. lib. 14. c. 22. Claruit temporibus Theodoſij Iunioris, hoſtibus etiā ob egregiam virtutum præſtantiam venerandus.

g Hugonis Epiſc.] De quo etiā Molanus in additione ad Vſuardum, his verbis: In Gallijs, ciuitate Rotomagenſi, beati Hugonis præfatæ vrbis Archiepiſcopi & confeſſoris, cuius corpus magna reuerentia aſſeruatur, & fulget in præpoſitura S. Vedaſti, Haſpris dicta, in diœceſi Cameracenſi. Hæc Molanus. In tabulis Epiſcoporum Rotomagen. quas deſcripſit Demochares, ponitur vigeſimuſquintus eius ſedis Epiſcopus. Claruit circa annum Domini 720.

h Marcelli Epiſc.] Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. confeſſ. c. 70.

i Mariæ Cleophæ.] De qua Ioannes Euange. c. 19. & in eum locū interpretes.

K Translatio S. Monicæ.] Facta eſt ſub Martino Papa Quinto, extatq; diploma in regiſtro anno 13. ſub Pontificatus. Legimus & ſermonem eiuſdem Pontificis ad Fratres Auguſtinianos, quo etiā hiſtoria texitur de eadē tū facta translatione, inſuper & de miraculis, quæ tunc ēt cōtigerunt. eſt eius exordium: Gaudeo mihi quoque, fratres religioſiſſimi, &c. Facta

ctæ eſt hæc translatio anno Dom.1430.

[Pontifice.] Duplex huius nominis penes antiquos interpretatio reperitur: altera Scæuolæ, Varronis altera. refert vtranque idem Varro de ling. Lat.li.4.his verbis: Pontifices (vt Q.Scæuola Pont. Max.dicebat) a poſſe,& facere. Pontifices, ego a ponte arbitror: nam ab ijs Sublicius factus eſt primum. Hæc Varro. cum plures autem inhæreant Varronis ſententiam: ego vero Scæuolæ magis aſſentior. Nam antequam Sublicius pons intexeretur ab Anco Martio, vt Liuius & alij tradunt, iam a Numa Pompilio Pontifices quatuor, ac Pontifex Max. creati fuerant, atque adeo prius eſt nomē Pontificis, quam pons Sublicius. Quod autem ad Scæuolæ interpretationē pertinet; ea quidem verba, Poſſe facere, duobus modis poſſunt accipi: Primo nāque, vt idem ſ. facere, quod ſacrificare: eo.n. ſenſu hæc vox ab antiquis vſurpata ſæpius reperitur: vt Varro li.5.de ling.Lat. cum ait: Agnam Ioui facit.& illud Plauti Aul.18. Faciam tibi fideliam. Cicero pro Murena: Nolite a ſacris patriæ Iunonis ſoſpitæ, cui omnes Conſules facere neceſſe eſt, domeſticum & ſuum Conſulem potiſſimum auellere. Cēſorin.in die nat.c.1. Quid cauſæ ſit, vt merum fundendum Genio, non hoſtia faciendum putauerit. Et Virg.Buc.eclog.3.

Cum faciam vitula, pro frugibus ipſa venito.

At non tantum penes Ethnicos ac profanos auctores frequens eſt, eam vocē tali ſignificatione poſitam reperiri, ſed etiam in diuinis Scripturis: vt Regum 3.ca.18. Ego faciam bouem alterum, & imponā ſuper ligna,&c. Et paulo inferius ſic: Eligite vobis bouem vnum, & facite primi. Ruſumque in nouo Teſtam. Luc.22. Hoc facite in meam commemorationē. Eadem Pau.1.ad Cor.ca.11. Sacrificium ſanctiſſimæ Euchariſtiæ per eadem verba eſſe mandatum, communis conſenſio Patrum cōfirmat. Rurſus autem eadem Scæuolæ verba, A poſſe facere, ius quoddam & facultatem quamdam ampliſſimam faciendi ſignificant. Qualis autem quantaue eſſet in Pōtificibus auctoritas etiam ſupra Conſules, pluribus explicat Cic.lib.2.de nat.deorum, & lib.2.de leg. Eodem quoque ſenſu Pontificium dictū eſt ius ac facultas quædam aliquid agendi: hanc etenim propriam eſſe eius vocis ſignificationem, compluribus antiquarū ſcriptionum monumentis facile demonſtratur: vt l.1. de bonis maternis, C.Theo. vbi hæc leguntur verba: Sint in parentum poteſtate ac dominio, vt fruendi Pontificium habeant, alienandi eis licentia denegetur. Sic & in l.1.C.quæ res ex port.non deb.ſecundum antiquam lectionem legit Cælius Rhodig. lib.6. c.6. Ad Barbaricum transferendi vini, olei,& liquaminis nullum quiſquam habeat Pontificium. Arnob.in Pſal.68. Hi, inquit, accipiunt Pontificium iudicandi & corripiendi. Gelaſius Papa ad Epiſcopos Dardaniæ: Satis, inquit, conſtat, Acatium nullum habuiſſe Pontificium, ſententiam ſedis Apoſtolicæ ſine eius notione ſoluendi. Complura alia loca cum ex epiſtolis Symmachi, tum etiam ex alijs, diuerſiſq; Impp. reſcriptis colligit Iuretus in not. ad epiſt.Symmach.27.li.7. Eadem etiam ſignificatione Dei Eccleſia in precibus illis recitari ſolitis in ſolemnitate Cathedræ S.Petri vtitur illis verbis: Deus qui beato Petro Apoſtolo tuo collatis clauibus regni cæleſtis, animas ligādi atq; ſoluendi Pontificium tradidiſti, &c. Congruit ergo his omnibus, vt Pontifex a Poſſe facere, & Pontificium ab agendi facultate ius ipſum ſit appellatum. Tranſijt cum proprietate ſui ſenſus vtrumque nomen in vſum Chriſtianæ religionis, vt Epiſcopi ſint dicti Pontifices, iuſque ipſum diuinitus conceſſum Pontificium appelletur. Fuit olim vetus ille vſus in Eccleſia, vt Epiſcopi oēs nō tantū Pontifices, ſed & Summi Pontifices dicerētur, eo quod Epiſcopatus Summum Sacerdotium appellaretur: vnde Ambroſius ad Felicem Epiſcopum Comenſ. lib.8.epiſt. 60.edit.Roma. Suſcepiſti, inquit, gubernacula ſummi ſacerdotij,&c. vnde & Epiſcopi appellati inueniuntur (vt diximus) ſummi Pontifices. Suppetūt de his quam plurima exēpla, quorū pauca referimus. Habes in epiſtola Zoſimi Papæ ad Heſychium

ſychium

ſychium Epiſcopum Salonitanum de clerico qui gradatim per ſingulos ordines Eccleſiaſticos meruerit, hæc verba: Iure inde ſummi Pontificis locum ſperare debebit. Gelaſius in epiſtola ad Epiſcopos Lucaniæ c.8. Nec ſibi, inquit, meminerit vlla ratione concedi ſine ſummo Pontifice ſubdiaconum vel acolythum ius habere faciendi, &c. per ſummum Pontificem Epiſcopu[m] quemlibet intelligẽs. Sidonius Apollinaris item lib.5.epiſt.14. lib.6. epiſt.10. lib.9. epiſt.15.& Gaudentius Brixianus ſerm. de ſui ordinatione. Habent hæc etiam Synodica teſtimonia: vt in Concil.1. Aurelian. cap.3. his verbis: Cum auctore Deo in Aurelianenſi vrbe fuiſſet Concilium ſummorum Antiſtitum congregatum, &c. Conc. Agathen.cap.6.ſic; Pontifices vero quibus in ſummo ſacerdotio conſtitutis, &c. & can.35. Si Metropolitanus Epiſcopus ad comprouinciales Epiſc. epiſtolas direxerit, in quibus eos aut ad ordinationem Sum. Pontificis, aut ad Synodum inuitet, &c. In præfatione Concilij Toletani ſexti ſic: Conuenientibus nobis Hiſpaniarum, Galliciæque Pontificibus ſummis, &c. In hoc ſenſu ſunt & illa verba Hieronymi ad Aſellam epiſt.99. Omniũ pene iudicio dignus ſummo ſacerdotio decernebar, &c. Quæ quidem verba, qui antiquum illum loquendi vſum minus callent, ad Pontificatum Romanæ Eccleſiæ referunt. Cur autem Epiſcopi dicantur ſummi ſacerdotes, habes ex Auguſtino in q.10. ex vtroque mixt. Quid, inquit, eſt epiſcopus, niſi primus presbyter, hoc eſt ſummus ſacerdos? denique non aliter quã cõpresbyteros hic uocat & conſacerdotes ſuos. Hæc Auguſtinus. Poſterior autẽ laudabilior & magis propria obtinuit loquendi cõſuetudo, vt Sũmus vel Maximus is Pontifex diceretur, qui cæteris præeſt Epiſcopis, & vniuerſalis Eccleſiæ moderatur habenas. hic eſt Chriſti præcipuus Vicarius, & ſucceſſor Petri, Romanus Epiſcopus, ut qui non tantum Vrbi, ſed & orbi præeſt: de cuius ſede hæc S.Proſper libro de ingrat.

Sedes Roma Petri, quæ paſtoralis honoris
Facta caput mundo, quidquid non poſſidet armis,
Relligione tenet, &c.

10 Quarto Idus Aprilis. Luna. B xix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

EZechielis [a] Prophetæ, qui a Iudice populi Iſrael, quod cum de cultu idolorum argueret, apud Babyloniam interfectus, in ſepulchro Sem & Arphaxad Abrahæ progenitorũ ſepultus eſt: ad quod orationis cauſa multi cõfluere conſueuerunt. Romę natalis plurimorum [b] SS. martyrum, quos ſanctus Alexander Papa, cum detineretur in carcere, baptizauit. Hos autem omnes Aurelianus Pręfectus naui vetuſtę impoſitos, in altum mare deduci, & illic ligatis ad colla lapidibus mergi præcepit. Alexandriæ ſanctorum martyrum Apollonij [c] presbyteri, & aliorum quinque, qui in perſecutione Maximini in mare demerſi ſunt. In Africa SS. martyrum Terentij, [d] Africani, Põpeij, & ſociorum, qui ſub Decio Imperatore & Fortunia-

no Præfecto virgis cæſi, equuleis torti, alijſque ſupplicijs cruciati, demum capitis obtrunçatione martyriũ compleuerunt. Eodẽ die S.Macharij [c] Epiſcopi Antiocheni, virtutibus & miraculis clari.

APRILIS 10.

EZechielis Prophetæ. [a]] Agunt Beda ac cæteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem xij. Kalen. Auguſti in Menolog. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de eo teſtata habẽtur, ſcribunt Ioſeph. antiq. lib.4. cap.8. Epiphan. de Prophet. vit. & interit. capit.9. Iſido. de vit. & obit. ſanct. cap.39. Dorotheus in ſynopſi. cap.16. De tempore autem eius prophetiæ agit S. Hieron. in Ezech. cap.1. & c.14. De frequenti cętu populi cõcurrentis ad ſepulchrum eius hęc S.Epiphanius vbi ſupra: Multi ad monumentum eius confluunt ad precationem & obſequium: ſanè quando tanta eo frequentia vna ad monumentum eius conueniunt, formidant Chaldæi ac metuũt, ne illum auferant; quapropter egredientes comitantur & deducunt. Hæc Epiphanius.

b Plurimorũ ſanctorum martyrum.] De his item Beda, Vſuard. Ado, & alij; omneſque ex actis S.Alexandri Papæ, quæ extãt ex antiquis monumẽtis apud Sur. tom.3. die 3. Maij. Habemus eadem manuſcripta.

c Apollonij & ſociorum.] Vſuard. de his item hac die, Petrus in catalog. libro 4. cap.44. Habentur horum res geſtæ in vit. Patrum parte 1. cap.19.

d Terentij & ſociorum.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio; quorum Acta recitat Metaphraſtes, ex quo Lipoman. to.7. Sur. tom.2. Scribit Theodor. lector in collectaneis libro ſecundo, horum ſanctorum martyrum reliquias translatas eſſe Conſtantinopolim x. Kalend. Octobr. Theodoſio Minore imperante.

e Macharij Epiſc. Extãt eius Acta relata a Sur. in tom.2. Migrauit è vita anno Domini duodecimo ſupra milleſimũ.

xviij C Tertio Idus Aprilis. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8

ROmæ S.Leonis [a] Papæ & confeſſoris, qui virtutũ excellẽs meritis, dictus eſt Magnus. Eius tẽporibus celebrata fuit S.Synodus Chalcedonenſis, in qua ipſe per legatos Eutychẽ damnauit; cuius etiam Synodi decretã auctoritate ſua cõfirmauit: cũq; multa ſanxiſſet, & luculenter ſcripſiſſet, de ſancta Dei Eccleſia & vniuerſo grege Dominico paſtor bonus optime meritus, in pace quieuit. Pergami in Aſia S.Antipæ [b] teſtis fidelis, cuius meminit S.Ioannes in Apocalypſi. Is ſub Domitiano Imperatore in bouem æneum [c] candentem coniectus, martyriũ cõſummauit. Salonæ in Dalmatia SS.martyrũ Dõnionis [d] Epi, cũ militibus octo. Gortinæ in Creta S.Philippi [e] Epi vita &

tã & doctrinã clariſſimi; qui temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Cõmodi eccleſiam ſibi creditã regens, a furore Gẽtiliũ, & hæreticorũ inſidijs eãdem tutatus eſt. Nicomediæ S. Euſtorgij.[f] presbyteri. Spoleti ſancti Iſaac[g] monachi & cõfeſſoris, cuius virtutes S. Gregorius Papa commemorat. Apud Gazam Palæſtinæ ſancti[h] Barſanuphij anachoretæ, sub Iuſtiniano Imperatore.

APRILIS II.

Leonis Papæ.[a]] De eodem hac die Beda & alij nonnulli. Habetur eius vita in principio operum eius, ſed longe breuior, quam tot tantaque præclara geſta ſpatio vnius & viginti annorum patrata expoſcere videantur; quæ ſingula, vt contigerunt, per annos ſingulos digeſſimus in Annal. Eccleſ.

b Antipæ.] Teſtem fidelem hunc appellat S. Ioannes in Apocalyp. c. 2. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Acta autem eius edidit Metaphraſtes, quę & refert Lipom. to. 7. & Sur. tom. 2.

c In bouem æneum candentem.] Decantata ore omnium antiquorum eſt hiſtoria de huius cruciamenti inuentione & vſu, de Perillo Auctore, qui primus illud experiri coactus eſt a Phalaride tyranno Agrigentino. vnde illud Ouidij de arte amandi:

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torruit: infelix imbuit auctor opus.

Gentiles autem ea furoris rabie inſiluerunt in Chriſtianos, vt vetera quæque antiquata genera tormentorum in illorum interitum excitarent. Non tantum enim aduerſus Antipam teſtem fidelem, de quo agimus, ſed aduerſus Euſtachiũ Romanum nobiliſſimũ ciuem ac ſocios id generis exercuit cruenta ſæuitia impiorum tormenta. Sed quid noſtri? In bouẽ candentem (inquiunt Acta ipſorum) omnes ſimul alacri animo inſilierunt. Plus etenim præſtitiſſe noſtri noſcuntur, quã de ſuis potuit animo fingere, non autem polliceri, ipſa Gentilitas. Nam Cicero lib. 2. Tuſcul. quæſt. cum hæc ait de ſapiẽte: Talis in Phalaridis tauro ſi erit, dicet; quam ſuaue hoc eſt, quam hoc nõ curo: mox ſubdit: Ego tantum nõ tribuo ſapienti contra dolorem: ſi fortis in perferendo, officij ſatis eſt: vt lætetur, non poſtulo. Hæc ille. Porro Antipas noſter gratias immenſas Deo agens, Euſtachius cũ ſuis exultans, cãdentem ingreſſus eſt taurum, & Pelagia virgo Tarſenſis illic cecinit hymnum Deo.

d Domnionis Epiſc. & ſoc.] De his ẽt Vſuardus hac die; conſentiuntque vete. manuſcri. Sociorum nomina hæc ſunt, Paulinianus, Telius, Aſterius, Anaſtaſius, Maurus, Septimius, Antiochianus, & Caianus: quorũ corpora Ioannes Papa Quartus Dalmata tranſlata è Dalmatia, prope baptiſterium Cõſtantini recondidit in oratorio a ſe decentiſſime exornato. Aſſeruatur illic etiam corpus ſancti Venantij. Hæc eiuſdem Eccleſiæ Lateranenſi vetera monumenta teſtantur.

e Philippi Epiſc.] De eo item Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Agit de eodem Euſeb. hiſtor. lib. 4. cap. 24. Hieronymus de ſcript. Eccleſiaſt. & alij, qui ex eiſdem acceperunt.

f Euſtorgij presbyt.] Vſuardus item de eo hac die, & alij recentiores.

g Iſaac monachi.] De quo ſcribit S. Gregor. lib. 3. dialog. ca. 14. Viget adhuc Spoleti, vbi claruit ſanctitate eius illuſtris memoria.

h Barſanuphij.] Agit de eo Euag. hiſt. lib. 4. c. 32 & Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 22. Floruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris.

Pridie.

xvij D Pridie Idus Aprilis. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

VEronæ paſſio S.Zenonis [a] Epiſcopi,qui in procellas perſecutionis eam eccleſiam mira conſtantia gubernauit, & Galieni tempore martyrio coronatus eſt. In Cappadocia S.Sabæ [b] Gothi, qui ſub Valente Imperatore,cũ Athanaricus Gothorum Rex Chriſtianos inſequeretur, poſt dira tormẽta in flumen proiectus eſt: quo etiã tẽpore(vt S.Auguſtinus ſcribit)quamplurimi ex Gothis Orthodoxis martyrij corona ſunt inſigniti. Bracari in Luſitania S.Victoris [c] martyris,qui adhuc catechumenus, cũ idolũ adorare noluiſſet,& Chriſtũ Ieſum magnã cõſtãtia cõfeſſus fuiſſet, poſt multa tormẽta capite abſciſſo meruit proprio ſanguine baptizari. Firmi in Piceno S.Viſſiæ [d] virginis & martyris. Romæ via Aurelia natalis S.Iulij [e] Papæ, qui aduerſus Arrianos pro fide Catholica plurimũ laborauit,ac multis pręclare geſtis, ſanctitate celebris quieuit in pace. Apud Vapingũ oppidũ S.Cõſtãtini [f] Epi & cõfeſſoris. Papiæ ſancti Damiani [g] Epiſcopi.

APRILIS 12.

ZEnonis Epi.[a]] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, & alij recẽtiores. S.Gregorius Papa, dum agit de inſigni illo miraculo innũdantis Atheſis in eius eccleſia edito, martyrũ atque Pontificẽ eundem appellat lib.3.dialog. c.19.Paulus diaconus ẽt de geſtis Longobardorũ lib.3.c.1.appellat eũdem Zenonem martyrem. Audiui aliquando nonnullos dubitare,an fuerint duo Zenones vel vnus tantum. Hanc controuerſiam, mea ſententia,dirimit epiſtola S.Ambroſij Epiſcopi Mediolanen. ad Syagrium Epiſcopum Veronenſem: eſt 46. lib.6. edit. Rom.in qua habetur mẽtio de alio Zenone, cuius iudicio probata fuit ac Deo dicata Indicia virgo,de qua illic agitur:eiuſdẽq; Zenonis ſuſpicari q̃s fortaſſe poſſet eſſe ſermones illos qui nomine Zenonis martyris editi ſunt;quod quidem ex eo quoque probabilius efficitur, quod ille auctor lib 3. ſerm.5. de Natiu. Chriſti egregie ſugillat hęreſim Arrij,cũ agit de hæreticis illis,qui dicerent Dei Filium eſſe Deum,ſed non Patri coęternũ, & tempus fuiſſe quando non fuit. Erant hæc n. Arrij pręcipua dogmata.quæ illis Zenonis Iunioris temporibus Auxenxius,Mediolani cũ eſſet,ſtuduit roborare. Eiuſmodi portentoſas uoces atq; ſententias numquam antea auditas, quam poſt Arrij emergentem hæreſim, nemo eſt qui neſciat, qui illorum temporũ res geſtas calleat. Nam etſi Cherinthus,Artemon,Ebion, Carpocras, ac Paulus Samoſatenus Chriſtum tantum hominem, nec Deum Patri æqualẽ impie dixerunt: nullus tamen qualem Arrius doctrinam docuit, vt pluribus diſſerit Athanaſ. in

decret.

decret. cōtra Arrian.& alijs locis. Sed vt
ad Zenonē, de quo agitur, reuertamur,
ipſum tātum inter ſanctos Epiſcopos re-
cēſet eccleſia Veronēſis: quæ & iuniorē
Zenonem agnoſcit, ac inter cæteros eius
eccleſiæ epiſcopos numerat; obijſſeque
temporib. S.Amb.qui S. memorię Zeno
nem Syagrij Epi prædeceſſorē appellat,
optime nouit. Ex quo autem(vt accepi-
mus) nō recepit Veronēſis eccleſia duos
Zenones, a priori noſtra ſnīa haud inui-
ti recedimus: tametſi negandum non ſit,
nonnullos ſermones inter opuſcula S.Ze
nonis impreſſos, martyri, qui ſub Galie-
no coronatus eſt, conuenire non poſſe,in
quibus arbitramur eos eſſe, qui Arrij hę
reſim cōfutant manifeſte: quod,ni falli-
mur,multis rationibus & optimis conie-
cturis probari poſſet, ſi id notationis an-
guſtiæ paterentur.Et certe nouum nō eſt
in operib.vnius veteris ſcriptoris aliquid
alterius admiſceri,ſiue ex noīs ſimilitudi
ne, ſiue ex argumenti affinitatē. Quod
vero ad Zenonem martyrem ſpectat;er-
rare certe illi nobis vīr,qui vnū aſſeren-
tes Zenonē, eū Ambroſij tpibus uixiſſe
volunt,eaq; potiſſimum niſi rōne, quod
auctor in oratione de pudicitia numeret
ab Apoſtoli Pauli ad Corinthios primā
ſcribentis epiſtolā tpe annos(vt ait)ferme
quadringentos, & eo amplius. Certe ſi
quis numeret annos quadringētos ab an
no Dominiquinquageſimoſeptimo,quo
illam eſſe a Paulo ſcriptam epiſtolam,in
annalibus demonſtrauimus;oportuit au
ctorē eam ſcripſiſſe anno Dñi 457. poſt
obitū vero Ambroſij,qui(vt habet Mar-
cellinus in chronico)obijt anno Domini
trecenteſimo nonageſimoſeptimo, annis
ſexaginta. Quamobrem cum illa nume-
ri nota nec (vt volunt)Ambroſij tempo-
ribus aptari poſſit,mendoſam eſſe,nemi-
nem puto iure poſſe negare.Sed his acce
dit,quod dum auctor in eodem ſermone
inuehitur vehementer in fęminas quæ
Gentilibus nubunt, dumque apertiſſime
monſtrat idolorum templa tunc fuiſſe
atentia, & uictimas ſolitas immolari:
aliud prorſus ab Ambroſij temporibus
illud fuiſſe ſæculum,auctor aperte ſigni-
ficat; cū conſtet iam olim non tantum a
Conſtantino, ut ait Euſebius in vita ip-
ſius lib.2. cap.42.43. & a Conſtantio,vt
Ammianus lib.19. & alij teſtantur,victi-
mas fuiſſe vetitas, & tēpla iuſſa claudi;
ſed eo tēpore nec Romanos obtinere po
tuiſſe vel aram vnam erigere Victoriæ,
vt pluribus ad Valentinianū ſcribit Am-
broſius, & aduerſus Symmachum diſpu
tat.Sic igitur cum ex his,quæ dicta ſunt,
nulla rōne ea lectio ſubſiſtere poſſit, an-
norū quadringentorū, nec minus trecen
torum, ſuperadditis illis quinquaginta ſe
ptem,qui præcedunt illius Pauli epiſtolę
ſcriptionem;iure meritoq; recētiori edi-
tione reſtitutus eſt numerus annorū du-
centorum. Nā numerando ducentos an-
nos & amplius(quod habet vetus lectio)
ab anno Domini 57.quo (vt diximus)ea
ad Corinthios epiſtola ſcripta eſt,ad Ga-
lieni tempora, qui imperare cœpit anno
Domini ducenteſimo quinquageſimo-
quinto;ſub quo Zeno ponitur paſſus,de
ducitur numerus reſtitutus.Rurſum ve-
ro dū in ſerm. ſecūdo de auaritia auctor
ait in nummis excudi ſolere ſigna idolo-
latriæ,eademq; idola quæ colerentur in
tēplo; clare demonſtrat auctorem longe
ante Chriſtianorum Impp.tempora cla-
ruiſſe: nam a Conſtantino Magno iuſſū
eſſe ut nummus Crucis ſigno imprime-
retur,teſtatur Sozom.lib.1.cap.8.ſed mul
to apertius numiſmata ipſius & ſucceſſo-
rum Auguſtorum,quæ extant,id demon
ſtrant. Adhuc inſuper cum auctor in ſer-
mone de Spirit.ædif. domus Dei, plane
demonſtret, eo tpe nullū templum, aut
perrarū fuiſſe erectū,quod poſſet compa
rari cum ædibus idolorum;prorſus ſigni
ficat ſe ante Conſtantini tpa claruiſſe;cu
ius opera,certū eſt,tam in Occidēte(prę-
ſertim vero Romæ) quam in Oriente,vt
Hieroſolymis, Antiochiæ, & Conſtanti-
nopoli,alijſq; in locis auguſtiſſimas ere-
ctas eſſe baſilicas.Multa his addenda eſ-
ſent: ſed qm̄ notationes tantū ſcribimus,
nō apologias,his cōtētus,lector,eſto Plu
ra aūt eodē argumēto erudite notata ha
bes in præfatione operū S.Zenonis, quæ
iuſſu & diligentia Ill.& R. Auguſt.Va-
lerii Cardinalis ampliſſ. Epiſcopi Vero-
nenſis nuper ſunt edicta:probamus qui-

dem ea, vt multo ſtudio egregie curatũ opus; licet in aliquib.(vt diximus)in his quæ ad veritatem quorumdam ſermonũ ſpectant,non æque eidem aſſentiamur.

b Sabæ Gothi.] Agũt de eodem Græci 14.Kalen.Maij in Menologio. Extant eius Acta,q̃ Metaphraſtes ex antiquioribus exemplaribus deſcripſit: refert eadem Lipom. tom.7. & Sur. to.2.hac die. Meminit de ea perſecutione S.Auguſtinus de ciuitate Dei lib.18.cap.52. huius locus hic cõſulto citatur:ne videatur hic ex numero illorum eſſe,quos in Arrianã hæreſim lapſos tradunt hiſtorici: Paſſus eſt Sabas(vt eius Acta teſtantur) Modeſto & Arintheo Conſſ.qui eſt annus Domini,ſecundum Faſtos Onuphrij, trecẽteſimus ſeptuageſimusſecundus.

c Victoris.] De eodem hac die agitur in breuiario Toletano S.Iſidori. Recẽſet hunc Vaſæus in chron. Hiſpa. anno Dñi 306.inter eos qui paſſi ſunt ſub Diocletiano Imperatore.Eadẽ in flor.ſanct.Hiſpa.

d Viſſiæ.] De qua etiã tabulæ Firmanæ eccleſiæ,quas Romã allatas vidimus.

e Iulij Papæ.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij,in quibus omnibus corrigenda ſunt,quę de exilijs ipſius habent. Nam tantum abeſt, vt Iulius ſedis ſuæ tempore exilia paſſus ſit, vt ipſe in tranquilliſſima pace agens, exturbatos ab Arrianis, Conſtantij tempore, Epiſcopos Romæ benigne acceperit, optimeque de illis meritus ſit; vt inter alios S.Athanaſium Epiſcopum Alexandrinum, & Paulum Epiſcopum Conſtãtinopolitanum.Licet autem Oriens vniuerſus Arrianorum procellis eo tempore agitaretur; Occidentalis tamen Eccleſia ſumma fruebatur tranquillitate:nã Conſtans Orthodoxus Imperator tũc regnabat in Occidente; cuius ope,agente eodẽ S.Iulio Papa, coacta eſt aduerſus Arrianos Synodus Sardicenſis, ex qua extorres & exules Catholici Epiſcopi poſtliminio ad propria redierunt. At hæc quidẽ, cum ex Græcis hiſtoricis atque Latinis, tum etiam ex Athanaſio in apologia ſecunda, & in epiſtola ad ſolitarios,probata quiſque cognoſcet.

f Conſtantini Epiſcopi.] De eo etiam Vſuardus hac die. Hic interfuit Concilio Arauſicano habito ſub Cyro Conſule, anno Domini 441. Eſt mentio item de Conſtantino Epiſcopo in Synodo Gallicana celebrata tempore Leonis Papæ, vt conſtat ex eius Synodica ad eundem S. Leonem tunc ſcripta.

g Damiani Epiſc.] Tabulæ eccleſiæ Papienſis de eodẽ agunt hac die. Laudat hunc mirifice Paulus diaconus de geſt. Longobard.lib.5.c.15. atque huius dicit eſſe epiſtolã ſcriptã nomine Mãſueti Epiſcopi Mediolanenſis li.6.ca.3. Sed miror quidẽ: nam non Damianus,ſed Magnus Epiſcopus Ticinẽſis interfuit vna cũ Mãſueto illi Romanæ Synodo ſub Agathone Rom. Pontifice,vt apparet ex ſubſcriptione Synodicę tũc ſcriptæ, q̃ recitatur in Actione quarta Sextę Synodi.Opinatus eſt ea de cauſa Latinius nr̃,eundẽ Damianũ cognomẽto Magnũ eſſe dictum.

xvj E Idibus Aprilis. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

PErgami in Aſia natalis SS.martyrum Carpi [a] Epiſcopi Thyatirẽſis,Papyli diaconi,& Agathonicæ ſororis eius optimæ fœminæ,Agathodori quoque eorum famuli,aliorumque multorum,qui poſt varios cruciatus,pro beatis confeſſionibus martyrio coronati ſunt in perſecutione Marci

Antonini

Antonini Veri,& Lucij Aurelij Commodi. In qua etiam perſecutione Romæ paſſus eſt vir mirabilis Iuſtinus [b] Philoſophus,qui cũ ſecundum librum pro religionis noſtræ defenſione præfatis Imperatoribus porrexiſſet; eamque ibidem diſputando ſtrenue propugnaſſet, Creſcentis Cynici, cuius vitam & mores nefarios redarguerat, inſidijs accuſatus quod Chriſtianus eſſet,remunerationẽ linguæ fidelis,martyrij munus accepit. Hiſpali in Hiſpania ſancti Hermenigildi [c] filii Leuuigildi Regis Vuiſigothorum Arriani,qui ob Catholicæ fidei confeſſionem in carcerem coniectus, cum in ſolemnitate Paſchali communionem ab Epiſcopo Arriano accipere noluiſſet,iuſſu perfidi patris ſecuri percuſſus,regnum cœleſte pro terreno Rex & martyr intrauit. Eodem die paſsio ſanctorum Maximi,[d] Quinctiliani,& Dadę,in perſecutione Diocletiani. Rauennæ ſancti Vrſi [e] Epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS 13.

Carpi Epiſcopi, & ſociorum. a] Agunt de his item hac die Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad tertium Idus Octob. ſcribit de his Euſeb. hiſt. lib. 4. c 14. & Niceph. lib. 3. c. 36. Pluribus autem Metaphraſtes horũ Acta proſecutus eſt, quæ recitat Lipom. tom. 6. & Surius tom. 2. hac die.

b Iuſtinus philoſophus.] De quo ijdẽ qui ſupra Latini auctores, licet male cũ iungant prædictis martyribus, qui paſſi ſunt Pergami; cum nihil ſit inter eos cõmune præter tempus perſecutionis. Conſultius de Iuſtino martyre Græci, qui in Menologio de eo agentes Kal. Iunij, Romæ paſſum affirmãt, ut ſe res habet. Narrant ibidem paſſum eſſe S. Iuſtinum ſub Ruſtico Præſide vna cum Caritone, Caritina, Euelpiſto, Hierace, Pęone, & Valeriano, ſeu Liberiano, quorum omnium Acta habet Metaphraſtes tertio Idus Iunij, relata à Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. ea die: qui tamẽ incertũ ſibi eſſe dicit, an ſit ille ipſe Iuſtinus philoſophus, de quo hac die agitur; ſeque in contrarium ſententiam procliuiorem eſſe fatetur. At verò S. Epiphanij auctoritate omnis de Iuſtino philoſopho & martyre tollitur difficultas: dum. n. in Panario agens contra Tatianũ hæreſ. 46. narrat eũdem S. Iuſtinum philoſophũ paſſum eſſe ſub Ruſtico Præſide; plane demõſtrat, hũc de quo agimus, vnũ eũdemq; eſſe cũ illo, cuius Acta ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes deſcripſit: quib. expreſſum habetur, eum cũ ſocijs eſſe paſſum ſub Præſide Ruſtico: optime. n. nota S. Epiphanio ea Acta fuiſſe videntur, dũ eadẽ de S. Iuſtino ipſe teſtatur. Sunt ſane germana atque ſincera, nũlliſq; paraphraſibus circumducta, ſed prout deſcripta fuerũt ex actis publicis. Errore tamen librariorum factũ ſcias, vt apud eũdem Epiphanium legatur idem S. Iuſtinus paſſus ſub Hadriano Imperatore, cum ipſe probe nouerit, ab eodem Iuſtino ſcriptam fuiſſe apologiam ad Antoninum Pium, qui poſt Hadrianũ imperauit. irrepſit error vt pro Antonino Hadrianus poſitus habeatur. Habes itaque, lector, ipſiſſima Iuſtini philoſophi & martyris Acta, relata apud Metaphraſt. Lipom. & Sur. ad tertiũ Idus Iunij, qua die (vt diximus) de eo Græci agũt in Menologio. Scribit etiam de eius martyrio Euſe[illegible] 4. cap 15. & Sanctus Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt. in Iuſtino. Si autem primordia

eius ſcire cupis, habes ipſa optime ab ipſomet deſcripta in dialogo cum Tryphone. De ſua ad Chriſti fidem conuerſione meminit in oratione quam habuit in Senatu. De tempore quo uixit, idem agit in apologia quam obtulit Antonino Pio, dum ſupputat annos a Chriſto Domino centum & quinquaginta: eſt is annus duodecimus Antonini Pij, Conſulibus autem Orfito & Priſco, licet Euſeb. in chron. dicat ipſum eamdem dediſſe apologiam anno Domini 143. Agit de eodē Iuſtino S. Irenæus lib. 1. cap. 31. qui ex illius ſcriptis (vt idem ſcribit Euſebius li. 4. cap. 17.) ſæpius teſtimonium petere conſueuit. De eodem Theodoretus libro hęretic. fabul. in Menandro, & alij antiquorum Patrum. Nouiſſime vero Perionius ex eius commentarijs texuit uitam eius, quam recitat Surius tom. 2. ſed quæ maioris erant ponderis, Acta publica eius martyrij prætermiſit.

c Hermenigildi.] De quo hac itē die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Scripſit martyrium eius S. Gregorius lib. 3. dialog. cap. 31. Quæ autem præceſſerunt necē eius, narrat Gregor. Turon. hiſto. Franc. lib. 5. c. 38. lib. 6. c. 43. & lib. 8. cap. 28. Martyrio coronatur anno Domini 584. ſequenti vero anno (vt habet Iſidori chronicon) Leuuigildus pater deceſſit. Vaſæus item dicto anno Hermenigildum occiſum tradit, Ado autem in chron. anno 583. Marian. Scot. & Sigebert. anno 586. qui omnes in his, quæ ſunt temporis, errare noſcuntur, ac plus cæteris Greg. Turonen. dum libro octauo, capit. 28. de eius cæde agens, recenſet eam factam anno decimo Childeberti Regis, qui eſt annus Chriſti 588. Miror admodum hominem in his, quæ ſuis temporibus facta ſunt, erraſſe, atque res geſtas eiuſdem Hermenigildi adeo parum calluiſſe. Priori ſententiæ de annis 584. adſtipulantur Acta Synodica Concilij Toletani tertij, quibus dicitur illud celebratum eſſe anno quarto Reccaredi Regis ſucceſſoris Leuuigildi, æra (vt habent) ſexcenteſima vigeſimaſeptima, qui eſt annus a Chriſto 589. Ex quibus patet prædictum Regem regnare cępiſſe anno Domini 585. quo extinctus eſt Leuuigildus, qui (vt etiam Gregorius Turonen. affirmat) poſt annū a cæde filij Hermenigildi ex hac vita deceſſit

d Maximi, & ſoc.] Agunt de his item hac die Græci in Menologio.

e Vrſi Epiſc.] De eo etiam t ab. eccleſ. Rauen. Pluribus Hieron. Rub. hiſto. Rauen. li. 2. Succeſſit (vt ait) Liberio: claruit tempore Theodoſij Imp. eiuſque nomine dicta eſt baſilica Vrſiana.

xv F Decimooctauo Kal. Maij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROmæ via Appia natalis ſanctorum martyrū Tiburtii,[a] Valeriani, & Maximi ſub Alexādro Imperatore, & Almachio Præfecto: quorū primi B. Cæciliæ exhortatione ad Chriſtū cōuerſi, & a S. Vrbano Papa baptizati, ob fidei cōfeſsionē fuſtibus cæſi, gladio percuſsi ſunt: Maximus vero Præfecti cubicularius, horū permotus cōſtātia, & angelica viſione firmatus, in Chriſtū credēs tādiu plūbatis verberatus eſt, donec ſpiritū exhalaret. Interamnę ſancti Proculi[b] Epiſcopi & martyris. Item ſanctæ Domninæ[c] virginis & martyris, cum ſociis virginib.

coronatæ.

coronatæ. Alexandriæ S. Thomaidis [d] martyris. Eodē die S. Ardalionis [e] mimi, qui cū ſacris Chriſtianorum in theatro illuderet, de repēte mutatus, ea nō ſolū verbis, ſed & teſtimonio ſui ſanguinis cōprobauit. Lugduni S. Lamberti [f] Epi & confeſſoris. Alexandriæ ſancti Frontonis [g] abbatis, cuius vita ſanctitate & miraculis claruit. Romæ ſancti Abundij [h] manſionarij eccleſiæ ſancti Petri.

APRILIS 14.

TIburtij, Valeriani, & Maximi. [a]] De his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, atque alij Latinorū, Græci autem vna cum S. Cæcilia ad decimum Kal. Decembris in Menologio. Habētur horum martyrū Acta in vita S. Cæciliæ. In cæmeterio Calliſti, vbi conditi ſunt, nota ſunt loca eorū, vbi hactenus lapide inſculptus eſt locus Maximi; dictaque eſt ea pars cemeterij à maioribus, Ad S. Cæciliam, vt etiam ſupra notauimus. De tempore quo paſſi ſunt, plura inferius in natali S. Cæciliæ.

b Proculi Epiſcopi.] De eodem etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Diuerſus hic videtur ab illo Proculo, de quo ſupra xvj. Kal. Martij, de quo in rebus geſtis S. Valentini mar. Epiſcopi Interamnen. Extant apud Sur. tomo 1. 14. Februarij. De hoc autem vide Petrum in catal. lib. 1. cap. 15. vbi ponitur paſſus ſub Totila; quod ſi verum eſt, duos Valentinos Epiſcopos Interamnēſes, duos itidē Proculos dare oportet: nā alter Valentinus paſſus reperitur temporibus Gētiliū Imperatorū, vt ex eius Actis cōſtat, in q. bus de Proculo & ſocijs mētio habetur.

c Domninæ.] De eadem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Habentur eius Acta iuncta ſimul cum rebus geſtis ſancti Proculi, de quo modo egimus.

d Thomaidis.] Agunt de eadem hac item die Græci in Menologio: plura de ea in Actis ſanctæ Febroniæ.

e Ardalionis.] Græci itidem de eo hac die in Menolog. ubi etiam paucis magna hiſtoria texitur, quomodo hic, ſicut olim Geneſius ille, ex hiſtrione factus eſt martyr. Conſueuerunt Gentiles in deriſum Chriſtianæ religionis perſonas in theatrum introducere, quæ Acta Chriſtianorum repræſentarent: ſed Deus, qui illuſores irridet, iocos in rem ſeriam, fabulam in hiſtoriam, & mimum conuertebat in martyrē. Legimus huius generis celebre exemplū de Dioſcoro architheatro apud S. Auguſt. epiſt. 67. ad Alipium.

f Lamberti epiſcopi.] De eo item Molanus in addit. ad Vſuardum, & in annotat. recentioris editionis. De eius electione alijſq; pluribus ſcribit Angradus monach. in vita S. Ansberti, quam recitat Sur. tom. 1. die 9. Februarij. Succeſſit hic ſancto Geneſio eiuſdem ciuitatis Epiſcopo. Dicitur hic alio modo, Landebertus, numeraturque quadrageſimus, vel quadrageſimustertius Epiſcop⁹ Lugdunen. ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Demochares de ſacrif. Miſſæ. Scripſit & eius uitam idem Angradus monachus, vt ipſe teſtatur in Ansberto. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimū ſeptuageſimum.

g Frontonis abb.] Beda, Vſuar. Ado, & alij de eodem hac die. Habentur eius res geſtæ in vit. Patr. par. 1. cap. 47.

h Abundij.] Agit de Abundio manſionario S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 25.

15 Decimoſeptimo Kal. Majj. Luna. G xiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

ROmæ SS. Baſiliſſæ [a] & Anaſtaſiæ nobilium fœminarũ, quæ cum eſſent Apoſtolorũ diſcipulæ, & conſtantes in fidei cõfeſſione perſiſterent, ſub Nerone Imperatore lingua pedibuſq; præciſis, percuſſæ gladio, martyrij coronã adeptæ ſunt. Eodẽ die SS. martyrũ Maronis, [b] Eutychetis, & Victorini, qui primo cũ beata Flauia Domitilla apud inſulã Pontiã in Chriſti confeſſione exules, poſtmodũ ſub Principe Nerua [c] liberati, cũ plurimos ad fidẽ cõuertiſſent, in perſecutione Traiani a Valeriano Iudice varijs pœnis iuſſi ſunt interfici. In Perſide SS martyrum Maximi [d] & Olympiadis, qui ſub Decio Imperatore fuſtibus & plumbatis cæſi ſunt, & ad vltimum capita eorũ fuſtibus tunſa, donec emitterent ſpiritum. Ferentini in Hernicis S. Eutychij [e] martyris. Myræ in Lycia S. Creſcentis, [f] qui per ignẽ martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Theodori [g] & Pauſilippi, qui ſub Hadriano Imperatore paſſi ſunt.

APRILIS 15.

BAſiliſſæ & Anaſtaſiæ. [a]] Agũt de his etiam hac die Græci in Menolog. earumque res geſtas, prout hic narrantur, pluribus referunt: adduntq; ab ipſis curata eſſe corpora ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, cum martyrio occubuiſſent, ob eamque cauſam comprehẽſas, atque interemptas fuiſſe.

b Maronis & ſoc.] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, licet Beda Maronẽ prætereat. Quorum omniũ paſſionis Acta recẽſita habẽtur in vit. ſanc. martyrũ Nerei & Achillei apud Sur. to. 3. die 12. Maij. Ad ſepulchrũ autẽ S. Victorini eiuſmodi habetur inſcriptio: Iubẽte Deo Chriſto Nr̃o, Sancto Martyri Victorino Quod uult Deꝰ de Suo Fecit.

c Sub Principe Nerua liberati.] Cõſulto hęc addita vidẽtur: ex quibus etiã illorum Acta ſunt corrigenda, vbi legitˊ illos ſub Nerua redactos eſſe in ſeruitutẽ, cõſtat etenim Neruã Imp. nõ tãtum Chriſtianos nõ uinxiſſe, ſed vinctos potius è cuſtodia eduxiſſe, & exules ꝓſcriptoſque reſtituiſſe, promulgato de ea re edicto, vt teſtatur Euſeb. in chro. & hiſt. li. 3. c. 15. cuius edicti vigore ẽt S. Ioãnes Euãgeliſta ex ĩſula Pathmos, vbi a Domitiano fuerat relegatus, liber eo tpe Epheſum redijt, vt idem Euſebius ſcribit, & S. Hierony. de ſcrip. Eccleſ. in Ioanne. Irrepſit error in illa Acta, vt loco Neruę Traiani, Nerua ſimpliciter poſitus habeatur.

d Maximi & Olympiadis.] De his itẽ hac die, Beda, Vſuar. Ado, & alij. Extant horum Acta in exordio vitæ S. Laurentij apud Sur. tom. 4. vbi legitur, hos paſſos eſſe Cordubæ in Perſide. Interdũ ſuſpicatus ſum, pro Corduba, Corduena eſſe reſtituendum. Eſt Corduena ciuitas in Perſide, cuius meminit Ammian. Marcellin. lib. 23. circa med. & lib. 24. in fine. Meminit & Plin. de Corduenis populis ad Tigrim poſitis. De his plenius infra vigeſimaſecunda huius menſis, in Parmenio. De eadẽ quoque Corduena pluribus Aethicus in Coſmographia, vbi agit de Tigri fluuio.

e Eutychij.] Quãdo hic paſſus ſit, nõ inuenimus. meminit eius Eccleſię S. Gre. Papa li. 3. dialo. c. 38. in Redempto Ep̃o.

f Creſcentis.] De eodẽ hac die Græci etiam in Menologio.

g Theodoſij & Pauſilippi.] Græci itidem de his in Menologio agũt hac die.

16 Sextodecimo Kal. Maij. Luna. A xiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17				

CORinthi natalis SS. martyrum Calliſti [a] & Charyſij, cũ alijs ſeptem, qui oẽs in mare demerſi ſunt. Cæſarauguſtæ in Hiſpania natalis SS. decem & octo martyrum, Optati, [b] Luperci, Succeſſi, Martialis, Vrbani, Iuliæ, Quintiliani, Publij, Frõtonis, Felicis, Cęciliani, Euentij, Primitiui, Apodemij, & aliorũ quatuor, qui Saturnini vocati eſſe referuntur. Hi oẽs ſub Daciano Hiſpaniarũ Præſide ſimul pœnis affecti, atque interẽpti ſunt: quorũ illuſtre martyriũ Prudentius verſibus exornauit. Ibidẽ S. Encratidis [c] virginis & martyris, quæ laniato corpore, mãmilla abſciſſa, & iecore auulſo, adhuc ſuperſtes in carcere incluſa eſt, donec vlceratũ corpus putreſceret. In eadẽ ciuitate SS. Caij [d] & Crementij, qui ſecũdo cõfeſſi, & in fide Chriſti perſeuerantes, martyrij calicem guſtauerunt. Item ibidem S. Lamberti [e] martyris. Palentiæ ſancti Turibij [f] Epiſcopi Aſturicenſis, qui ope S. Leonis Papæ hæreſim Priſcilliani ex Hiſpania penitus profligauit, claruſq; miraculis in pace quieuit. Bracharæ in Luſitania S. Fructuoſi [g] Epiſcopi. Eodem die ſancti Paterni [h] Epiſcopi Abricenſis. In Belgis apud Valencenas ſancti Drogonis [i] confeſſoris.

APRILIS 16.

CAlliſti, & ſoc. [a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalogo lib. 4. cap. 55.

b Optati, & ſoc.] Agũt de his etiã ijdẽ qui ſupra. Scripſit de his ſacrum hymnũ Prudẽtius in Periſteph. Paſſi feruntur in perſecutione Diocletiani Imperatoris, vt Vaſæus in chronic. Hiſpan. teſtatur.

c Encratidis.] Vulgo Engratia. De ea ẽt Prudentius eodẽ hymno, his verſibus:

Hic & Encratis recubans tuarum
Oſſa virtutum, quibus efferati
Spiritum mundi violenta virgo
Dedecoraſti.

Pluribus de eadem in flore ſanct. Hiſp. ac in theſauro concion. tom. 2. vbi plura de eius ſacris reliquijs.

d Caij & Crementij.] Agit de his etiã idem Prudent. eodem hym. 4. Periſteph. his verſibus:

Additis Caio (nec enim ſilendi)
Teque Crementi, quibus incruentum
Ferre prouenit decus & ſecundo
Laudis agone.
Ambo confeſſi Dominum ſteterunt
Acriter contra fremitum latronum:
Ambo guſtarunt leuiter ſaporem
Martyriorum.

e Lamberti.] De eodem Vaſæus in chron. Hiſp. anno 306. Pluribus autem in flore ſanct. Hiſp.

f Turibij Epiſ.] Extat inſignis S. Leonis Papæ epiſtola 93. ad Turibium, Epi-

ſcopum Aſturicenſem conſcripta aduerſus hæreſim Priſcilliani iterum pullulantem, qua etiam idem agit de cogenda Synodo in Hiſpania: quod nauiter impletū eſt; nam tunc temporis ea de re coacta eſt Synodus Galliciæ, qua omnes Priſcilliani errores reciſi ſunt. Extat eiuſdem Synodi aſſertio fidei recenſita errore quodam ſub primo Concilio Toletano, quod celebratum fuit Stilicone iterum Conſule, anno a Chriſto Domino 405. Porro ſi quis eadem conferat cum dicta epiſto. Leonis Papæ, facile intelliget ea omnia excepta eſſe ex illa epiſtola, quæ ſcripta reperitur Alipio & Ardaburio Conſſ. anno Domini 447. quo etiam dicta Synodus coacta eſt, dicenda iure Synodus Galliciæ. Mentio habetur eius Synodi in præfatione primi Concilij Bracharenſis, ex qua conſtat Turibium fuiſſe etiam Notarium ſedis Apoſtolicæ. Plura de eodem in theſaur. conc. tom. 2. hac die.

g Fructuoſi Epiſcopi.] De eodem in Breuiario Toletano, quinto Idus Aprilis. Hunc ſancta Synodus Toletana, decima dicta, tranſtulit à ſede Dumienſi in Bracharenſem, vt metropolim Galliciæ gubernaret, ut conſtat ex dicto Concilio in decreto de Potamio. De eo item pluribus in flore ſanct. Hiſpan. & in theſaur. concion. tom. 2. hac die. Habent & Segobienſes ſuum Fructuoſum, quem vt patronum colunt, de quo in theſaur. concion. tom. 2. die 25. Octobris.

h Paterni Epiſc.] Huius Acta ex antiquis monumentis eruta habet Sur. to. 2. Ad hunc ipſum olim abbatem extat carmen Venantij Fortunati de emendatione codicis. Numeratur quartus Abricenſis ſedis Epiſcopus in tab. Democh. Claruit circa annum Domini quingenteſimum ſexageſimum, temporibus Childeberti Regis Francorum.

i Drogonis.] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. Pluribus autem in Indic. ſanct. Belg. quem obijſſe ait anno Domini 1186.

xij B Quintodecimo Kal. Maij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROmæ ſancti Aniceti [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri, martyrij palmam accepit. In Africa natalis beati Mappalici [b] martyris, qui (vt ſcribit ſanctus Cyprianus in epiſtola ad martyres & cōfeſſores) cum alijs pluribus martyrio coronatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrum Fortunati [c] & Marciani. Antiochiæ ſanctorum martyrum Petri diaconi, [d] & Hermogenis eius miniſtri. Cordubæ ſanctorum martyrū Eliæ [e] presbyteri, Pauli & Iſidori monachorum. Viennæ ſancti Pontagathi [f] Epiſcopi. Terdone S. Innocentij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Ciſtertij in Gallia S. Stephani [h] abbatis, qui primus eremum Ciſtercienſem incoluit, & S. Bernardum cum ſocijs ad ſe venientem lætus excepit.

APRI-

ANiceti Papæ.[a]] De eo item hac die Beda, Vſuardꝰ, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Irenæus lib.3.c.3.Optat.li.2. contra Parmen. Epiph.in Panar.hæreſ.27.Euſeb.in chron. & hiſt.li.4. cap.13.& 21. Auguſt.epiſt.165. Niceph. in chron. & alij recentiores. Cætera de ipſo in Annal. Eccleſ.diximus.

b Mappalici.] Agunt de eodem ijdem qui ſupra. Crebro de eo S. Cyprianus epiſt.922.& 23.edit. Pamel.

c Fortunati & Marciani.] De his item hac die Beda & alij recentiores agunt.

d Petri & Hermogenis.] Beda etiam, Vſuard.& Ado hac die de ijſdem.

e Eliæ & ſoc.] De his agit hac die Vſuard. Scribit horum martyrium S.Eulogius lib.3.in memor.ſanct.cap.15.vbi hac die hos paſſos affirmat, æra 894.à Chriſto autē anno 856. Vnde miror cur Vaſæus hos adnumeret inter martyres paſſos in perſecutione Diocletiani.

f Pantagathi Epiſco.] Agit de eodem hac die Beda. Ado eiuſdem ſedis Epiſcopus hæc de ipſo in Chron.anno 564. Hic Conſularibus faſcibus primum ſublimis; ſed Chriſti humilitate primus, poſt modum quinque annis Epiſcopalem ſedem fideliſſime rexit, ſub Conſulatu Paulini Iunioris & Baſilij vita functus eſt. Hęc Ado. Recenſetur hic vigeſimus eius ſedis Epiſcopus, interfuitque Concilio Aurelianenſi tertio, vt eius Acta teſtantur.

g Innocentij Epiſc.] Huius res geſtas, eaſdemq; germanas ex veteribus monumentis edidit Mombrit.tom.2. Vixit ſub Diocletiano Imperatore: multiſq; afflictationibus agitatus, demum ſub Conſtantino Imp. quieuit in pace.

h Stephani abb.] Plura de ipſo habentur in vita S.Bernardi lib.1.c.3.4.5.& in vita S.Roberti primi abbatis Ciſtercien. quam recitat Sur.tom.2. die 29. Aprilis. De eo Sigebert. in chron. anno Domini 1107. Ad hunc S. Bernardus auſpicaturus tyrocinium monaſticæ exercitationis acceſſit anno Domini milleſimo centeſimo decimotertio.

18 Quartodecimo Kal.Maij. Luna. C xj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19

ROmæ B.Apollonij[a] ſenatoris, qui ſub Cōmodo[b] Principe, & Perēnio[c] Præfecto, a ſeruo proditus qđ Chriſtianus eſſet, iuſſus vt rōnē fidei ſuæ redderet, inſigne volumen compoſuit, quod in Senatu legit, & nihilominus ſententiā Senatus pro Chriſto capite truncatus eſt. Meſſanæ * natalis SS.martyrum Eleutherij[d] Epiſcopi Illirici, & Anthię *Meſſapiæ. matris eius: qui cum eſſet vitæ ſancti monia & miraculorum virtute illuſtris, ſub Hadriano Principe lectum ferreum ignitum, craticulam, & ſartaginem[e] oleo, pice, ac reſina feruentem ſuperans; leonibus quoq; proiectus, ſed ab illis nil læſus, nouiſſime vna cum matre iugulatur. Ibidem ſancti Corebi[f] Præfecti, qui per Eleutherium conuerſus ad fidem gladio percuſſus eſt. Brixiæ ſancti

Caloce-

Calocerig [g] martyris, qui à ſanctis Fauſtino & Iouitá conuerſus ad Chriſtum, ſub eodem Hadriano glorioſum confeſſionis certamen compleuit. Cordubæ, S. Perfecti [h] presbyteri & martyris, a Mauris, quod in Mahumetis ſectam inueheretur, perempti. Mediolani S. Galdini [i] Epiſcopi, qui concione aduerſus hæreticos expleta, ſpiritum Deo reddidit.

APRILIS 18.

A Pollonij. [a]] Beda, Vſuard. Ado, & alij de eodem hac die. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 20. & in chron. anno 8. Commodi Imp. S. Hierony. de ſcrip. Eccle. Niceph. hiſt. lib. 4. cap. 26. & alij recentiores.

b Sub Commodo.] Conſtat ex Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 20. non tantum à Commodo nullam fuiſſe in Chriſtianos excitatam perſecutionem, ſed étiam pœnas in delatores ipſorum decretas irrogataſque ita vt ſeruus nebulo delator Apollonij crurifragio peremptus ſit. Ipſe autem, delata ſemel cauſa in Senatū, dum Chriſtianam religionem defendendam ſuſcipit, volumenq; de ea re conſcriptum ibidem recitat, ex ſenatusconſulto ſubijt ſententiam capitis. Mirabitur fortaſſe aliquis, Dei Eccleſiam ſub Commodo quieuiſſe, homine Reipub. pestincommodo: quem & publico populi clamore appellatum eſſe Nerone crudeliorem, & Domitiano impuriorem, ſcribit Lampridius ex Mario Maximo, antiquo hiſtorico. Id etenim non clementiæ vel pietatis ergo, ſed commodi ſui cauſa Commodū feciſſe conſtat, vt ex Lampridio, ſimulq; Tertulliano elicitur. Lampridius quidē hæc de Commodo: Vendidit ſuppliciorum diuerſitates & ſepulturas, &c. Quæ clariora redduntur ex ijs, quę Tertullianus ſcribit libro de fug. temp. perſecut. dum ait, His temporibus Dei Eccleſiam pacem redemiſſe, cum eccleſiæ tributum Fiſco penderent, vt tuto agerent Chriſtiani: quem quidem vſum nouiter inuētum, ipſe Tertullianus, qui iam Montani ebiberat venenum, & cum ipſo docebat non eſſe fugiendum tempore perſecutionis, ſcriptis editis improbabat. His ad pacem Chriſtianorum acceſſit, quod ſcribit Dio in Commodo, Martiam, quæ præ cæteris fuit Commodo in delicijs, fuiſſe Chriſtianorum ſtudioſiſſimam, multaq; in illos contuliſſe beneficia.

c Perennio.] Dictus alias Perennis reperitur: ita eum appellat Lampridus, de quo ait: Perennis cuncta ſibi vendicauit, quos voluit interemit, ſpoliauit plurimos, omnia iura ſubuertit, &c. Dedit Chriſtianorū hoſtis mox debitas pęnas: nam (vt idem auctor ſcribit) cum exercitui redditus eſſet infenſus, datus eſt militibus lacerandus. Miranda contigerunt prodigia, & illatæ ſunt Vrbi clades poſt necem Apollonij ſenatoris: nam (vt ſcribit Euſeb. in chro.) anno octauo eiuſdem Imp. percuſſum eſt fulmine Capitolium, magnoq; aucto incendio, cōcremata eſt bibliotheca, & propinquæ ædes exuſtæ. Addit Herodianus, ex leui terræmotu, vomente terra ignem, ſubito Pacis templum conflagraſſe. Item Dio ait, etiam Palatium igne conſumptum, famem, luemq; eſſe ſubſecutā. His itaq; immenſis cladibus vltus eſt Deus nobiliſſimi ſenatoris occubitum; cuius opera, niſi inuidia nominis Chriſtiani pertinacibus ſtudijs reſtitiſſet, omnis Senatus in Chriſtū credere potuiſſet.

d Eleutherij Epiſcop.] De eodem hac die Beda ac cęteri Latinorum, Græci autem de eo & matre Anthia in Menologio xviij. Kal. Ianuar. Deſcripſit horum Acta Metaphraſtes, quæ & Lipom. recitat to. 5. & Sur. tom. 2. & Mombrit. to. 1. Agit de eodem Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 29. qui dum ait ex Metaphraſte, Eleutheriū Romæ eruditum ab Aniceto Rom. Pon. cum teſtetur illū paſſum eſſe ſub Hadriano Imper. manifeſti erroris redarguitur: nam Anicetus ſedit poſt obitum Hadria

ni.puto irrepſiſſe mendum,& Anicetum pro Anacleto poſuiſſe qui deſcripſerunt.

Quod autem Beda hic dicit, Eleutherium ordinatum eſſe Epiſcopum Aquileiæ,vnde acceperit,non inuenimus, nec in tabulis ipſis Aquileienſis eccleſiæ aliquid huiuſmodi legitur. Agitur tamẽ in illis xv. Kal.Aprilis de Eleutherio & Lucia: ſed plane ille diuerſus eſt ab hoc, de quo agimus. Verum exiſtimamus errorem irrepſiſſe,vitioq; librariorum factũ, vt loco Apuliæ, ſcriptum ſit Aquileiæ: nam idem ipſe Beda paulo ſuperius ponit *natale ipſius apud Meſſanam in Apulia*. Similiter Vſuardus,& Ado itidem in Apulia ponunt. Petrus inſuper in catalogo iterum, nempe lib.2.c.20. vbi Latina voce ex Græco ἐλευθέριος, Liberalem appellat:& lib.4.c.61.in Apulia factum Epiſcopum dicit ciuitatis Cannenſis. Cæterum cum ęque omnes in Apulia ponant loci autem varia lectio eſt:nam cõplures tum manuſcripti, tum impreſſi legunt, Miſſerij, alij Miſſeni in Apulia, alij Meſſanæ,itidẽ in Apulia: qui vero recenter addiderunt, Miſeni in Campania, id quidem abſq; auctoritate fecerunt; ſed ea coniectura,quod nimirum Miſenum in Campania ſitum ſit, & non in Apulia: ſicut & qui Meſſanæ legentes, intelligi putauerunt de Meſſana nobili in Sicilia ciuitate: quos hallucinatos manifeſtum eſt. nam neque Miſeni in Campania, neque Meſſanæ in Sicilia aliqua eſt eiuſdem Eleutherij Epiſcopi mentio. Si igitur conſenſu omnium Latinorum locus ponendus eſt in Apulia,cum hæc Miſenus nec Meſſana in ea prouincia ſit ciuitas reperiri;coniectura ducimur,vt loco Meſſanę, legẽdũ ſit, Meſſapiæ, quod eſt oppidum prope Tarentum,cuius Plinius meminit lib.3.c.11. ſic dicens. Oppida per continentem à Tarento, Varia, cui cognomen Apulæ, Meſſapia, Aletium.]Omnem enim illã.quæ poſt Calabriam eſt regio, quæ ſpatio trecentorum ac decem ſtadiorum clauditur,ab accolis appellari ſolitam Apullã, auctor eſt Strabo lib.6. Verum Gręci eundem Eleutherium in Illyrico factum Epiſcopum dicunt;quod & Martyrologium Romanũ confirmat. Quamobrem in tãtis rerum ambagibus, quid de his præterea dicamus,nihil eſt, niſi vel eumdem Eleutherium in vtraque prouincia Euangelium prædicaſſe; vel (vt frequenter in alijs accidiſſe vidimus) duo fuerunt Eleutherij in vnum conflati, eorumdemque ſimul Acta confuſa.

e Sartaginum.] Cruciamentum ſartaginis vetus eſſe reperitur. De eo Machab.li.2.c.7. Rex iuſſit ſartagines & ollas æneas ſuccendi. Et paulo poſt: Iuſſit ignem admoueri & adhuc ſpirantem torreri in ſartagine. Hæc ibi. Ioſephus item libro de Machab.de ſartagine frequenter meminit,vt cum ait: Stabat flammiuomis ignibus ſuccenſæ ſartago ad torrendũ præparata paſſuros, &c. Inferius autem ſic: Igniuomam ſartaginem ſponte conſcendit. Ac iterum,Flammiuomæ ad dicta ſartagini,&c. Frequens eſt mentio in Actis martyrum de ſartagine.

f Corebi.] Hunc Correum Beda appellat, dum de eo agit hac die. De eius martyrio agitur in Actis S. Eleutherij, quorum nuper meminimus.

g Caloceri.] Habentur eius res geſtæ annexę Actis ſanctorum martyrum Fauſtini & Iouitæ apud Sur.tomo 1. die xv. Febr.itemq; in vita S.Marciani Epiſcopi Dertonen. apud Mombrit.to.2. ac denique in vita S.Secundi Martyris Aſtenſis: apud Petrum in catalogo.lib.4.c.12.

h Præfecti.] De eo etiam hac die Vſuardus. Scribit eius martyrium Eulogius libro 1.& lib.2.memor.ſanct.cap.1. paſſumq; tradit hac die æra 888. à Chriſto Domino anno 850. Vide illic ſcholaſ. Ambroſ.Moral.

i Galdini epiſco.] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Habet eius res geſtas Mombrit.tom.1.vit.ſanct.Claruit temporibus Alexandri Papæ Tertij, cui ſchiſmaticos reſpuens conſtantiſſime adhæſit, eligens potius in ærumnis exulem vitam agere, quam habitare in tabernaculis peccatorum.

x D Tertiodecimo Kal. Maij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

NAtalis S. Timonis [a] diaconi de ſeptem primis, qui primo apud Berœam doctor reſedit, ac deinde verbum Dñi diſſeminans venit Corinthum, ibiq; a Iudęis & Gręcis (vt traditur) flammis iniectus, ſed nihil læſus, demum cruci affixus, martyrium ſuum impleuit. Melitinę in Armenia SS. martyrum Hermogenis, [b] Caij, Expediti, Ariſtonici, Ruffi, & Galatæ vna die coronatorum. Caucoliberi [c] in Hiſpania Tarraconenſi paſſio S. Vincentij martyris. Eodem die SS. martyrum Socratis [d] & Dionyſij, qui lanceis confoſſi ſunt. Hieroſolymis S. Paphnutij [e] martyris. Cantuariæ in Anglia S. Elphegi [f] Epiſcopi & martyris. Antiochiæ Piſidiæ S. Georgij [g] Epi, qui ob cultum ſanctarum imaginum exul occubuit. Romæ S. Leonis [h] Papæ Noni, virtutum & miraculorum laude inſignis. In cœnobio Laubienſi S. Vrſmari [i] Epi. Florentiæ S. Creſcentij [k] confeſſoris diſcipuli B. Zenobij Epi.

APRILIS 19.

TImonis Diaconi [a].] Agũt de eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. De eo Acta Apoſtolorũ c.6. Licet Petrus in catal. lib. 4. cap. 67. alium hunc putet ab illo diacono ex ſeptem. Erroris arguitur & Dorotheus, dũ in ſynopſi hunc non Berœenſem, ſed Boſtrenſem fuiſſe Epiſcopum ſcribit.

b Hermogenis & ſoc.] De his item hac die ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij.

c Caucoliberi in Hiſpania Tarrac. paſſio S. Vincentij.] Loci nomen compoſitum ex duobus nominibus, dictum quaſi Cauco Celtiberi. Scribit etiam Plinius lib. 3. c. 3. Caucenſes populos eſſe in Celtiberis. Hodie dicitur vulgo Colibre: eſt in Cattalonia prouincia Tarraconẽſi iuxta Perpinianum & Helenam. De eodem Vincentio hac itẽ die agunt Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores, conſentiuntq; vet. manuſcripta. Plures eiuſdem nominis reperiuntur inſignes martyres in Hiſpania: Vincentius diaconus Cæſarauguſtanus, cuius Acta Prudentius cecinit hymno ſacro. Alius, qui patria Eborenſis, Abulæ vna cum Sabina & Chriſteide ſororibus paſſus eſt: de quo pluribus in breuiario Eborenſi. Tertius, de quo hic agitur. Quartus, qui cum Orontio & Victore diacono paſſus eſt, cuius corpus Ebredunum delatum ferunt, de quo Vaſæus in chron. Hiſpan. & flos ſanct. Hiſpan. Quintus etiam abbas monaſterij S. Claudij temporibus Gothorum martyrio vitam concluſit, cuius dies natalis agitur tertio Idus Septembris: de quo narratur in flor. ſanct. Hiſpan.

d Socratis & Dionyſij.] Græci item in Menologio hac die agunt.

e Paphnutij.] De ipſo etiam hac die. Græci in Menologio.

f Elphegi Epiſco.] Scripſit res geſtas

ipſius Osbertus abbas, quas deſcripſit Sur.to.2. plura item Edimerus in vita S. Anſelmi. Mouit aliquando Lanfranci Epiſcopi animum, cur Angli venerarentur ſanctum Elphegum, & martyrem reputarent; cum non fidei confeſſionis cauſa, vel teſtandæ veritatis, ſed tantum cæſus ſit, eo quod barbari aurum, quod poſcebant, apud ipſum non inueniſſent, de hac re ille ſolicitus conſuluit S. Anſelmum, qui reſpondit, ſe firma ratione nouiſſe, Elphegum eſſe martyrem, eo quod pro iuſtitia occubuiſſet. Hæc Edinerus in vita S. Anſelmi. Quod autē maiorem affert admirationem (ſi tamen Ethnico rerum noſtrarum imperito credendum eſſe putamus) non ſolum illos, quos tyrannorum ſæuitia, ſeu hoſtium rabies iniuſte occidiſſet, ſed quos etiam Romanorum magiſtratus iniuſte damnaſſet, habitos eſſe martyres ſcribit Ammianus Marcellinus lib.27. dum Eupraxij ad Imperatorem Valentinianum verba refert, quæ hæc ſunt: Parcius agito, piiſſime Principum: hos enim, quos interfici tamquam noxios iubes, vt martyres, id eſt, Diuinitati acceptos, colit religio Chriſtiana. Hæc ille: qui etiam tradit de Diodoro & Dioclet. tunc iniuſte necatis: quorum, inquit, memoriam apud Mediolanum colentes nunc vſque Chriſtiani, locum vbi ſepulti ſunt, ad Innocentes vocant. Hactenus de his Marcellinus, quem imperitia rerum noſtrarum hallucinatū putamus: nullum enim eiuſmodi rei exemplum in Eccleſia reperitur, vt martyr habitus ſit, quem Chriſtianus Catholicus magiſtratus, licet iniuſte, occidi mandaſſet. Tentauit aliquando Phocas Imperator illos etiam adſcribendos in numerum martyrum, qui in bello ab infidelibus hoſtibus fidei cęſi eſſent: ſed huic eius ſtudio reſtiterunt Orientales Epiſcopi nixi auctoritate canonis 13. S. Baſilij, vt in commentario ſuper eo ſcribit Theod. Balſ. Decreuit enim S. Baſilius, vt annis tribus abſtinerent à communione, qui in bello occidiſſent homines, quamuis (vt ait) hi inter homicidas non eſſent adnumerandi: diuina etenim lege (vt habet liber Num.c.31.) iubentur die tertio & ſeptimo luſtrari homines, qui hoſtes occidiſſent, licet iuſſu Domini. Canon pęnitētialis autem quadraginta dies præcipit eiuſmodi interfectores hoſtium abſtinere. Ea de cauſa Theodoſius Imperator poſt ingentem illam hoſtium ſtragē, qua Eugenius tyrannus ſublatus eſt, ſponte abſtinuit à perceptione ſacramentorū, vt ſcribit, laudatq; S. Ambroſius ea oratione, quam habuit in funere eiuſdem Imperatoris, cum ait: Præclaram adeptus victoriam, tamen quia hoſtes in acie ſtrati ſunt, abſtinuit à conſortio ſacramentorum, donec, &c. Ex quibus omnibus ſatis liquet, quam temere Phocas Imperator prædicta tentaret. Ab Ethnicis enim potius, quā à Chriſtianis mutuatus videtur exemplū; qui his qui in bello deceſſiſſent, ſummos honores habendos eſſe cenſuerunt. Nam Lycurgus eorum tantum, qui in bello deſiderati eſſent, laudes pro concione celebrari, inſcriptiones incidi, & ſepulchra erigi mandauit, vt tradit Plutarchus in apophth. Laconic. Scribit & Dio in Traiano, eis qui bello aduerſus Dicebalum occiſi eſſent, ab eodem Imperatore iuſſas erigi aras & annua parentalia celebrari. Sunt de his alia complura exempla. Vt autem eo vnde diſceſſimus, reuertamur; quæ ſuperius ex Ammiano Marcellino (ſi qua fides Ethnico homini res noſtras tractanti eſt adhibenda) narrauimus, non ſic poſuimus, vt in omnibus comprobemus, ſed ne quid rerum antiquarum lectorē prætereat. Tu autem ſi hæc plenius noſſe cupis, & quænam requirantur vt quis martyr vere dici poſſit, conſule S. Thomam 22.q.124.art.40. & artic. 50. & ad 2. & in 4.diſt.49.q.5.art.3. quæſtione 20. & ad 10.11. & 12. & Rom.7. lect.7. & ad Epheſ.3.lect.1. in Principio. Conſule & quæ ſuperius diximus die 2. Aprilis de canonizatione Sanctorum.

g Gregorij Epiſcopi.] Agūt de eodem hac die Gręci in Menologio, vbi & Acta eius paucis referunt.

h Leonis Papæ Noni.] De eodem hac die itē Molanus in addit. ad Vſuardū, Petrus in catal.li.4.c.65. & alij recentiores. Huius rēs præclare geſtas duobus libris com-

cõprehenſas extare in monaſterio S.Hadriani in Geraldi monte, idem Molanus teſtatur. Porro Itinerarium eius ſcriptũ eſſe ab Anſelmo monacho Rhemenſi, tradit Sigebertus lib.de vir.illuſtr.c.153. Deſiderius abbas Caſſinenſis de eodem Pontifice plura ſcripſit libro tertio dialog.quos manuſcript.legimus. Plura de eo aliunde accepta digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

i Vrſinari Epiſc.] Vſuardus autẽ agit de eo pridie huius diei, quo etiam ex hac vita migraſſe, Acta eius ferunt, quæ ſcripſit Ratherius Epiſcopus Veronenſis: recitat ea Sur.tom.2.hac die: Herigerus autem abbas Lobienſis eadem metrico ſtylo cecinit. De vtroq; Sigebertus de vir.illuſt.cap.118.& 138. Anſo item Lobienſis abbas & ipſe ſcripſit libellum vitæ eiuſdem, itemq; S. Firminus, vt teſtatur Fulquinus abbas in chron.anno 776. ipſe autem Fulquinus litteris conſignauit eiuſdem ſancti miracula. Trithem. de eodem lib.3. de vir.illuſtr.ord.S. Benedicti cap.157.& lib.4.cap.174. Molanus item pluribus in Indic.ſanct. Belgij, & in annot.ad Vſuardum ſecundæ edit. Traditque migraſſe ex hac vita anno Domini 713. Agit ibidem de eius translatione facta anno 1409. ad Binchium Hannoniæ oppidum, poſt eleuationem, quæ facta eſt anno octingenteſimo vigeſimotertio.

K Creſcentij.] Habetur mentio de Creſcentio in vita S. Zenobii Epiſcopi Florentini, quam habet Sur.tomo 3. die 25.Maii.

ix E Duodecimo Kal. Maij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROmæ SS.martyrum Supplicij[a] & Seruiliani, qui prædicatione & miraculis B.Domicillæ virginis ad Chriſti fidem conuerſi, cũ nollent idolis immolare, in perſecutione Traiani à Præfecto Vrbis Aniano capite ceſi ſunt. Eodem die SS.marty. Victoris,[b] Zotici, Zenonis, Acindini, Cæſarij, Seueriani, Criſophori, Theonæ, & Antonini, qui ſub Diocletiano varie tentati, martyrium compleuerũt. Tomis in Scythia S.Theotimi[c] Epiſcopi, quem ob inſignem eius ſanctitatem atque miracula etiã infideles barbari venerati ſunt. Ebreduni in Gallijs S. Marcellini[d] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui Dei monitu cũ ſanctis ſocijs Vincẽtio & Domnino ex Africa veniens, maximam partem Alpium maritimarum, verbo & ſignis admirãdis, quibus vſque hodie refulget ad fidem Chriſti conuertit. Antiſiodori ſancti Marciani[e] presbyteri. Eodem die ſancti Theodori[f] confeſſoris, ab aſpera cilicij veſte qua tegebatur, cognomento Trichinas, qui multis virtutibus, præſertim aduerſus dæmones, claruit: ex cuius corpore vnguentum ſcaturiens, ægrotis ſanitatem impertit. In Montepolitiano ſanctæ Agnetis[g] virginis miraculis claræ.

APRI-

SVlpitij, et Seruiliani [a].] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extāt eorum Acta intexta cum geſtis ſanctorum martyrū Nerei & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Nos autem non ſub Nerua, ſed ſub Traiano eſſe paſſos, diximus ſupra in Marone, decimoſeptimo Kal. Maij.

b Victoris, & ſoc.] Agūt de his etiam Græci in Menologio, eorumque martyrium referunt.

c Theotimi Epiſ.] De eo, item Græci, inter quos Sozomenus lib 7. c. 25. & lib. 8. c. 14. & Socrat. lib. 6. c 11. Floruit temporibus Arcadii Imperatoris, interfuitq; Synodo Conſtantinopolitanæ, ſtetitque pro S. Ioanne Chryſoſtomo, in qua actū fuit de abolendis operibus Origenis; fuitq; de ea re eius ſententia, ne Origenis ſcripta tollerentur, quæ eſſe ſinceræ fidei probarentur: in eamdem ſententiam ſcripſit S. Hieronymus epiſt. 75. ad Tranquillinum, & S. Auguſt. epiſt. 9. ac denique Gelaſius Rom. Pont. in canone de ſcript. authent. apud Gratia. diſtinct. 15. cap. Sancta Romana.

d Marcellini Epiſc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recētiores de eodem hac die. Extant eius res geſtæ recitatæ à Mombrit. to. 2. Agit de eodem Gregorius Turonenſis lib. de glor. confeſſ. ca. 69. Petrus in catalog. lib. 4. c. 69. Claruit temporibus Conſtantii Imp. vt eius Acta ſignificant.

e Marciani.] De eo item Maurol. qui addit & Mamertinum. De eo item Molan. in addit. ad Vſuard.

f Theodori.] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi eius res geſtas ſummatim explicant.

g Agnetis.] Eius Acta conſcripta eſſe à B. Raimundo ordinis Prædic. teſtatur Andreas Piſanus in appendice eiuſdem vitæ, quā ex Latino ſermone in linguam Italicam tranſtulit. Qualis autem quantave hæc fuerit, exinde diſces, quod (vt auctor eſt idem B. Raimundus in vita S. Catharinæ Senenſis lib. 3. cap. 14.) eadem S. Catharina cæleſti nuncio monita, ſe illi parem fore in gloria beatorum accepit: quę & ſumma cum laude in ſuis epiſtolis eiuſdem ſæpe meminit. Aſſeruatur venerandū corpus eius in ciuitate Montepolitiano in Hetruria, illudq; iugi illuſtratur miraculo, dum rore quodam mirifico aſſidue perfuſum conſpicitur. Extat diploma Clemētis Septimi, quo eius celebritatem illic agi debere, & eccleſiaſticum officium ad eam accommodatū publice recitari præcepit.

21 Vndecimo Kal. Maii. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	28	21	22			

IN Perſide natalis S. Simeonis [a] Epiſcopi Seleuciæ, & Cteſiphontis: qui, iubente Sapore Perſarum Rege, comprehenſus, ferroq; onuſtus, iniquis tribunalibus exhibitus, cum ſolem ipſum adorare nollet, & de Ieſu Chriſto voce libera & conſtantiſſima teſtaretur; primū carcerali ergaſtulo cum aliis centum (ex quibus alii Epiſcopi, alii erāt presbyteri, alii diuerſorum ordinum clerici) longo tempore maceratus eſt: deinde cum Vſthazanes Regis nutricius, qui ante iā lapſus à fide, ſed per

cum

eum ad pœnitentiam fuerat reuocatus, martyrium conſtanter ſubiiſſet; poſtridie, qui erat annus Dominicæ paſsionis dies, omnib. ante Simeonis oculos, qui vnumquemq; eorum ſtrenue exhortabatur, gladio iugulatis, nouiſsime & ipſe decollatus eſt. Paſſi ſunt etiam cum eo clariſſimi viri Abedechalas & Ananias eius presbyteri: Puſicius quoque præfectus Regis artificum, eo quod Ananiã titubantem corroboraſſet, collo circa tẽdinem perforato, & linguã exinde extracta, crudeli morte occubuit; poſt quẽ & filia eius, quæ erat ſacra virgo, necata eſt. Alexandriæ SS. martyrum Aratoris [b] presbyteri, Fortunati, Felicis, Siluii, & Vitalis, qui in carcere quieuerunt. Item SS. Apollinis, [c] Iſacii, & Crotatis, qui ſub Diocletiano paſſi ſunt. Cantuariæ in Anglia S. Anſelmi [d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina cõſpicui. Antiochię S. Anaſtaſii [e] Sinaitæ Epiſcopi.

APRILIS 21.

Simeonis Epiſcopi, & ſoc. [a]] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique cæteri Latinorum, Greci autẽ in Menologio ad xv. Maij: qui & præter hos qui hic narrantur, addunt mille alios ac centum quinquaginta martyres. Horum omniũ probatum ac nobile certamen deſcribit Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 8. ex eoque cæteri, vt Caſſiodo. lib. 3. c. 2. & Niceph. libro 8. capit. 36. Paſſi ſunt hi temporibus Conſtantij Imperatoris, non Conſtantini, vt affirmare videtur Sozomenus: nam S. Hieronymus in chron. anno 7. Conſtantij Auguſti eiuſmodi perſecutionem in Perſide aduerſus Chriſtianos excitatam eſſe teſtatur.

b Aratoris, & ſocio.] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 4. c. 72. & alij. Fuit eiuſdem nominis Arator ſubdiaconus Romanæ Eccleſiæ, poeta non obſcurus, qui Acta Apoſtolorum ſcripſit heroico verſu, obtulitque Vigilio Roman. Pontifici, vt docet eius epigramma ante exordium operis poſitum.

c Apollinis, & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio, paſſoſq; ferunt ſub Diocletiano Imperatore.

d Anſelmi Epiſco.] Huius egregia facta conſcripſit Edinerus eius contubernalis: quæ retulit Sur. in to. 2. Mandauit ſcriptis eadem Edmundus monachus Cantuarienſis, qui etiam alium addidit commentarium de diſcordia orta inter ipſum, & Regem Anglorum, vt auctor eſt Henric. de viris illuſt. cap. 7. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino 1109. vt idem Edinerus & Sigebertus in chron. atteſtantur; de eo item Trithem. de viris illuſt. ord. Sancti Benedicti lib. 2. c. 101. ibique recenſet eius ſcripta, lib. 3. cap. 327. lib. 4. cap. 122. & libro de ſcript. Eccleſ. Item auctor catalogi ſcript. Brita. & alij plures.

e Anaſtaſij Sinaitæ.] De eodem agũt & Græci hac die in Menologio. Sinaita hic dictus eſt, quod antequam Antiochenæ præficeretur eccleſiæ, in Sina monte exercuit monaſticam diſciplinam, vt tradit Niceph. libro 17. cap. 29. prope finem. Claruit temporibus Iuſtiniani Imper. & Iuſtini Iunioris, à quo ob fidem Catholicam in exilium pulſus eſt: reſtitutus eſt autem tempore Mauritij Imp. Cum Romanæ Eccleſię præeſſet S. Gregorius Papa: qui ad eumdem plures ſcripſit epiſtolas, quæ extant in eius regiſtro. lib. 1. epiſ. 24. 25. lib. 4. epiſt. 36. 37. lib. 6. epiſt. 24. 31. & lib. 7. Ind. 1. epiſto. 3. quæ eſt vltima ad eum ſcripta: nam & eodem anno diem obijt, qui numeratur annus Domini 598.

598. Sequenti autem ſecunda Indictione ſcribit idem S. Gregorius ad eius ſucceſſorem Anaſtaſium item dictum, cum ab eo, ex more, fidei ipſius profeſſionem accepiſſet: eſt epiſt. 47. lib 7. Indict. 2. Duo etenim eiuſdem nominis Epiſcopi, alter poſt alterum ſucceſſiue, præfuerunt eccleſiæ Antiochenæ temporibus Mauritii, & Phocæ eius ſucceſſoris Imp. vt apparet ex ſerie Antiochenorum Epiſcoporum, quam ſcribit Niceph. Epiſcopus in chron. & Niceph. Calliſt. hiſto. libro 18. ca. 44. qui tamen in eo reperitur erraſſe, dum Anaſtaſium primum, Sinaitam dictum, necatum ſcribit à Iudæis: quod quidem ſecundo contigit Anaſtaſio: nam (vt idem ipſe teſtatur) id ſub Phoca Imp. factum eſt, quod & exploratum habetur: anno etenim ſeptimo Phocæ à Iudæis excitatam eam ſeditionem, teſtatur hiſtoria Miſcella. Cedrenus, & Zonaras; quo quidem tempore non Anaſtaſius Sinaita, ſed eius ſucceſſor ſedebat: ille etenim biennio ante Phocæ Imperium ſub Mauritio Imp. ex humanis deceſſit. Agitur de ſecundo Anaſtaſio ad decimum Kal. Ianuarii. Errore lapſus eſt idem Niceph. lib. 18. cap. 44. dum nomen Sinaitæ tribuens ſecundo, eidem prioris Anaſtaſij lucubrationes adſcribit: Sinaitæ etenim eſſe omnes illas ſcriptiones, nullus eſt qui dubitet: nam cum (vt dictum eſt) ſedere cœpiſſet temporibus Iuſtiniani Imp. ſub quo multa paſſus, ac etiam ſede pulſus eſt, in eius locum Gregorius ſuffectus eſt, ſed tandem Mauritii Impe. tempore reſtituitur, vt ſcribit Euagrius hi. li. 4. cap. 38. 39. 40. & lib. 5. cap. 1. & 5. Nicephor. lib. 17. cap. 29. 30. & 36. Optauit S. Gregorius hunc cum honore ſuo Romę ſecum viuere, ſi ad ſedem ſuam illum reuerti minime licuiſſet: Extat de his epiſt. 27. libro 1. regiſt. Reſtituto autem eidem litteris gratulatur lib. 4. epiſt. 37. Ind. 13. Editum reperitur eiuſdem auctoris nobile opus de rectis dogmatibus, & ſermones nonnulli, quos olim monachus in Sina poſitus ſcripſerat; quorum aliquot Latine reddidit ediditq; noſter Achilles Statius dignæ memoriæ. Habemus & in eiuſdem bibliotheca librũ Paſtoralem S. Gregorii Papæ, quem idem Anaſtaſius in Græcum ſermonem tranſtulit: quod & teſtatur Sigebert. de viris illuſt. ca. 42.

22 Decimo Kal. Maij. Luna. G vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ROmæ via Appia natalis S. Soteris [a] Papæ & martyris. Ibidem S. Caij [b] Papæ, qui ſub Diocletiano Principe martyrio coronatus eſt. Smyrnæ SS. Apellis [c] & Lucij ex primis Chriſti diſcipulis. Eodem die SS. plurimorum [d] martyrum, qui ſequẽti anno poſt obitum Simeonis, annuo item die, quo paſſionis Dominicæ memoria celebrabatur, per totã Perſidis regionẽ pro Chriſti nomine ſub Rege Sapore gladio cæſi sũt. In quo fidei certamine paſſus eſt Azades eunuchus Regi chariſſimus: Miles [e] Epiſcopus, ſanctitate & miraculorum gloria inſignis: Acepſimas Eps, cum presbytero ſuo Iacobo, item Aithala & Ioſepho presbyteris, Azadane & Abdicio diaconis, & cõpluribus alijs clericis: Mareas quoque & Bicor Epiſcopi, cum alijs viginti

P Epiſcopis,

Epiſcopis & clericis fere ducẽtis quinquaginta, monachis etiam, & ſacris virginibus plurimis; inter quas & S. Simeonis Epi ſoror nomine Tarbula, cum pediſſequa ſua, quæ ſtipitibus alligatæ; ſerraq; ſciſſæ, crudeliſſime necatæ ſunt. Cordubæ * in Perſia SS. Parmenij, [f] Helimenæ, & Chryſoteli presbyterorum, Lucæ & Mutij diaconorum: quorum triumphus martyrij in paſſione SS. Abdon & Sennẽ habetur. Alexãdriæ natalis S. Leonidis [g] martyris, q. ſub Seuero paſſus eſt. Lugduni S. Epipodij, [h] qui in perſecutione Antonini Veri cũ Alexandro collega tẽtus, poſt dira tormẽta martyriũ capitis abſciſſione cõpleuit. Apud Senonas S. Leonis [i] Epi & cõfeſſoris. Anaſtaſiopoli S. Theodori [k] Epiſcopi, miraculis clari.

* Corduenę.

APRILIS 22.

SOteris Papæ.[a]] Beda autẽ & Ado de eo pridie huius diei: ſed hanc eſſe diẽ natalis eius habet liber de Romanis Põtificibus. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3 c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 22. Optat. lib. 2. contra Parmen. Augu. epiſt. 165. & alij. Cætera in Annal. Eccle. diximus. Soteris Papæ corpus trãſlatum eſſe à Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio ibidẽ apud tranſennam poſita.

b Caij Papæ.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. c. vlt. Optat. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Extant nonnullæ res eius geſtæ inter Acta ſanctæ Suſannæ, & in Actis S. Sebaſtiani. Cætera de eo in Ann. Eccl. diximus.

c Apellis & Lucij.] Agunt de his Græci etiam hac die in Menolog. qui item optima ratione affirmant, Lucium hunc alium eſſe à Luca Euangeliſta; adduntque hunc fuiſſe præfectum eccleſiæ Laodicenſi, Apellem autem Smyrnenſi: aſſentiũturq; his etiam Dorotheus in Synopſi. Sunt hi, quorum S. Paulus Apoſtolus meminit ad Romanos c. 16. De Apelle conſentit Hippolytus libel. de 72. diſcip. de Lucio autem ſecus, quem dicit Olympiadis fuiſſe epiſcopum.

d Plurimorum martyrum] Agunt de his hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit horum certamina glorioſa Sozom. hiſt. lib. 2. c. 11. 12. & 13. ex quo Caſſiod. hiſto. trip. lib. 3. cap. 2. Niceph. libro 8. c. 37. & 38. Metaphraſtes autem cæteris locupletius, recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 2.

e Milles Epiſc.] Hunc Beda & alij ſupra dicti appellant Mileſium. De eodem Sozom. vbi ſupra, & alij ex ipſo. Peregrinatum tradũt Hieroſolymam ad ſancta loca, necnon in Ægyptum ad inuiſendos ſanctos Patres eremi cultores.

f Parmenij & ſoc.] Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri hac die. Agitur de his in præambulis Actorum S. Laurentij martyris, extant apud Sur. to. 4. die 10. Auguſti. Errore librariorum accidiſſe puto, vt alicubi Cordulæ in Perſia hi paſſi habeãtur. Nihil enim habet commune Cordula, ſiue Cordyla cum Perſide: nam in prouincia Cappadociæ ponitur à Ptolomęo in tab. 1. Aſiæ, ſicut & à Plinio lib 6. c. 3. quæ Cappadocia Themyſcirena appellatur. Itaque magis placet, vt hi Cordubæ in Perſia (vt habent ea Acta martyrum, qualiacũque ſint) ponantur: vel pro Corduba, reſtituendum potius erit Corduena, quæ eſt ciuitas prope Tigrim, cuius meminit Ammianus Marcellinus li. 23. & 24. Æthicus autẽ in coſmograph. appellat Cordubennam. De Cordubenna regione eſt mentio ẽt apud Dionẽ li. 37.

Sed

Sed de ea ſuperius 15. April.d. Nec ideo mirandum, ſi eiuſdem nominis ciuitas reperitur in Hiſpania, ac in Perſide: nam (ſicut ex Varrone docet Plinius li.3.c.1.) Perſæ & Iberi in Hiſpaniam peruenerũt cum ſuis coloniis: licet Socrat.hiſt.lib.1. c.16.dicat Iberos Hiſpanorum eſſe coloniam: ſed ex prædictis errare cõuincitur.

g Leonidis.] Fuit hic pater Origenis. Scribit de eius martyrio Euſebius hiſtor. lib.6.c.11.S. Hierony.de ſcript. Eccleſ.in Origene, & Niceph.hiſt.lib.5.cap.2. De eodem agens Suidas in hiſtor. in verbo Origenes, ait, eumdem fuiſſe Epiſcopum & martyrem.

h Epipodii.] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Extant Acta Epipodii, & Alexandri eius in martyrio collegæ, quæ recitat Sur.to.2. De eodem habetur homilia nomine quidem Euſebii Emiſſeni, ſed re vera S.Eucherii Epiſcopi Lugdunenſis, vt alibi pluribus diſſeruimus. De calceamento Epipodii martyris Gregorius Turonenſis de glor.confeſſ.ca.64.

i Leonis Epiſco.] Veter.manuſcrip.& alii hac die. Interfuit hic Conciliis Aurelianenſi ſecundo per vicarium, & tertio; obiitque anno Domini 591. Numeratur decimusſeptimus eius ſedis Epiſcopus, cui præfuit annis 23. Hæc tradunt Democh. tabulæ. Sed cum tot tantum annis eum ſediſſe tradant, reperiaturq; interfuiſſe per vicarium ſecundo Concilio Aurelianenſi, quod celebratum reperitur anno Domini 536. impoſſibile videtur ad prædictum annorum numerum perueniſſe.

K Theodori Epiſ.] De eo item hac die Græci in Menolog. Hic ille celebris Archimandrita cognomento Sicæota, cuius Acta ſinceriſſime ſcripta à Georgio eius diſcipulo recitat Metaphraſtes, ex quo Lipom.tom 7 & Sur.tom.2.hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 613. Heraclii Imper. anno tertio, prout eius Acta teſtantur.

13 Nono Kal. Maij. Luna. A vj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

NAtalis S.Georgij [a] martyris, cuius illuſtre martyrium inter coronas martyrum Eccleſia Dei veneratur. Valẽtiæ in Gallia paſſio SS.martyrum Felicis [b] presbyteri, Fortunati & Achillei diaconorum: qui à B.Irenæo Lugdunenſi Epiſcopo ad prædicãdum verbum Dei miſſi, cum maximam partem illius ciuitatis ad fidem Chriſti conuertiſſent, à Cornelio duce in carcere truſi ſunt, deinde diutiſſime verberati, cruribuſq; confractis circa rotarum [c] vertiginem ſtricti, fumum quoque in equulei ſuſpenſione perpeſſi, ad extremum gladio conſummati ſunt. In Pruſia natalis ſancti Adalberti [d] Bragenſis Epiſcopi & martyris, qui Polonis & Hungaris Euangelium prædicauit. Mediolani ſancti Maroli [e] Epiſcopi & confeſſoris. Tulli in Gallia S. Gerardi [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

GEorgij [a].] De eodem hac item die Latini omnes, Græci item in Menolog. his verbis: Memoria ſancti & glorioſi & magni martyris Georgij, cognomento Tropelephori: Fuit Cappadox genere, paſſus ſub Diocletiano Imperatore. Hæc ibi. De actis S. Georgij martyris eſt cenſura Gelaſij in decreto de libris apocryph. apud Grat. d. 15. cap. ſancta Romana. Ea etenim quæ ab hæreticis eſſe compoſita dicuntur, in Eccleſia Romana non legi teſtatur. Sexta Synod. etiam c. 63. profitetur quaſdam martyrum hiſtorias ab hæreticis eſſe conſcriptas, eo nimirũ (vt ait) conſilio, vt Dei martyres afficerent ignominia, & qui illas audirent, ad incredulitatem deducerent: quas omnes eadẽ ſancta Synodus vetuit publicari, igniq; tradi mandauit. Id ẽt à Manichæis hæreticis factitatum, S. Auguſt. teſtatur, ſcribẽs contra Adimantum, alijſq; in locis, agẽs aduerſus Manichæos. Quænam autẽ eſſent Acta Georgij à Gelaſio improbata atq; reiecta, exquirendi ſtudio fatigatus, ea me tandem inueniſſe arbitror. In noſtra bibliotheca, 3. tom. Vit. Sanct. antiquiſſimo ac pene vetuſtate conſumpto codice, pag. 159. inueni Acta quædam S. Georgij multis haud dubiũ referta mendacijs: ibi portentoſa quædam ab omni miraculorũ ratione aliena feruntur: quę quidem (vt prędictæ Synodi vtar verbis) non ad pietatem legentes, ſed ad infidelitatẽ adducant. Inſunt præterea illic quædam accepta ab hæreticis atque Gentilibus, vt conflictus ille Georgij cum Athanaſio mago: Alludit nimirum auctor impius ad Georgium Arrianum Epiſcopũ inuaſorem ſedis Alexandriæ, & Magni Athanaſij eius ſedis Epiſcopi pugnaciſſimum perſecutorem: Athanaſiũ enim ab Arrianis eſſe magnũ appellatũ, Acta Tyrij Conciliabuli ſatis docẽt: apud Gentiles ẽt eandem de eo ſparſam eſſe calumniam, conſtat ex Ammiano Marcell. lib. 15. At Georgium Arrianum Epiſcopum defuncto Conſtantio Imp. occiſum eſſe ob ſua ſcelera Alexandriæ, relatumque a ſuis inter martyres, liquet, teſtante id etiã Marcellino lib. 22. Ex quibus ſane apparet totam illam de Actis Georgij fabulã fuiſſe commentum Arrianorum. Leguntur in ijſdem alia nonnulla indigna martyre: vt phanatica quædam & portentoſa, ſuſpectum contubernium viduæ, ars doloſa eiuſdem ad perdendos Gentilium magos, atque enecandos Gentiles quoſque; innumera præterea tormentorum genera, quib. agitatus Georgius nec mori potuit; vt preter equuleos, vngulas, crates ferreas ignitas, rotamq; mucronibus vndiq; prefixã, calceoſq; armatos clauis, quę & in alijs leguntur Actis, etiam arca ferrea, clauorum cuſpidibus intus ad feriendũ aptata, præcipitium, contuſiones malleis ferreis iteratæ, columna ingentis ponderis ſuper eũ poſita, ingentiſq; molis ſaxũ ſuper caput reuolutũ, ferreũ igni tum ſtratum, liquẽs plumbũ ſuper effuſum, 40. igniti claui, quibus eſt cõfoſſus, æneus bos candens, merſio in puteum, ingentis ponderis ſaxo ad collum ligato; quibus nec quidem occidi martyrem potuiſſe tradũt. Ad hæc inſuper fingitur ibi Dacianus quidã Imp. qui Perſis dominetur, & 75. Regib. imperet, ſub quo Georgius paſſus ſit, & alia multa, quæ potius delirantiũ ſomnia, quã ſinceram hiſtoriã martyris præſeferant: quæ Gelaſij cenſura proſcripta eſſe, abſq; aliqua difficultate quiſq; ſibi ſuadere põt. Quibus reiectis quænã germana, quæ itẽ dubia de tanto martyre ſcripta reperiantur, in medium adducamus. Extant Acta Georgij à Metaphraſte edita, ſed in ijſdem diſplicent quę de Athanaſio mago ferũtur. Alia rurſus Acta habentur noĩe Paſicratis Georgii ſerui ſcripta: quæ oĩa Lip. Latine reddidit: hẽt ea Sur. to. 2. quæ alienæ potius quam meæ cenſuræ ſubiicio. Vidi ea etiã quæ Iacobus de Vorag. habet in Legẽd. Sanct. quæ quidem non mediocri indigent caſtigatione. Legi & in vet. manuſcrip. quæ in quibuſdam eccleſiis recitari conſueuerũt, Acta Georgii, vbi & annus paſſionis deſcribitur ducenteſimus nonageſimus, ibiq; hæc ſolummodo tormen-

ta

ta Gregorius paſſus narratur, verbera, rotam, ignitamq; ſartaginem, ac demum gladio capite truncatus legitur: quę licèt ob lõgiores paraphraſes, & carmina, quę in eis habentur intexta, minime referant priſtinum illum candorem ac ſine fuco dicendi ſtylum, tamen cæteris probabiliora videntur. habemus ea in noſtra bibliotheca, tomo 9. Vit. Sanct. pag. 74.

His enarratis, iam accipe quę ex certis probatiſq; auctoribus de egregio martyre ſcripta reperiuntur.

Non tantum in Oriente, vbi paſſus eſt, ſed & in Occiduis oris clariſſimus fuit. Extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica eiuſdem nomine erecta in Gallijs, in quo hi verſus de eius martyrio leguntur:

Carcere, cæde, ſiti, vinclis, fame, frigore, flammis,
Confeſſus Chriſtũ, duxit ad aſtra caput.
Qui virtute potẽs Oriẽtis in arce ſepultus,
Ecce ſub Occiduo cardine præbet opem.

De reliquijs eius Pariſijs poſitis Aim. lib. 2. de geſt. Franc. cap. 20. S. Germanus Pariſiorum Epiſcopus cum Hieroſolymam peregrinatus eſſet, rediens diuertit Conſtantinopolim, vbi à Iuſtiniano Imperatore inter alias nobiles reliquias donatus eſt brachio S. Georgij martyris, quod condidit Pariſijs in baſilica S. Vincentij. id Aim. de geſt. Franc. lib. 3. cap. 9. Fuit & Romæ, quæ adhuc perſeuerat, illuſtris memoria S. Georgij ad Velũ Aureum, vbi & caput eius venerandũ aſſeruatur, quod Zacharias Papa in theca repertum cum inſcriptione Græcis litteris exarata, ibidem recondidit, vt teſtatur liber de Romanis Pontificibus in Zacharia. S. Gregorius Papa item eccleſiã eiuſdem martyris vetuſtate labefactatam reſtituit: eſt de his epiſtola ipſius 68. lib. 4. indict. 4. Brachium eiuſdem martyris Coloniam Agrippinam delatum, & multis miraculis illuſtratum, indicant Acta S. Annonis Epiſcopi Colonię. De reliquijs eiuſdem atq; miraculis editis ſcribit Gregor. Turonen. de glor. mart. c. 101. In Galatia præterea celebris fuit eiuſdem ſancti memoria: de cuius miraculis ibidem ſæpius iteratis multa narrantur in vita S. Theodori Sicæotæ, cuius nuper meminimus: habet eam Lipoman. tom. 7. & Sur. to. 2. Procopius ſcribit lib. 1. ædific. Iuſtin. ipſum Iuſtinianum Imperatorem eidem martyri baſilicam erexiſſe. Reges enim in militari conflictu S. Georgium martyrem inuocare ſolitos, eumdemq; propitiũ nactos eſſe, ſatis ſignificant ea, quæ de Nicephoro Imp. ſcribit Cedren. in cõpend. hiſtor. & quæ Paulus diaconus de geſta. Longob. lib. 6. c. 5. tradit de Chuniperto Rege: hi enim ob ingentem de hoſtibus adeptam victoriam baſilicam & monaſterium in honorem eiuſdem martyris erexerunt. Romanam ipſam Eccleſiã ad expugnandos fidei hoſtes, hos pręcipue martyres ĩuocare cõſueuiſſe, Mauritium, Sebaſtianũ, & Gregoriũ, teſtatur Ordo Roman. de diuin. offic. in fine. Eſt in Sacramentario S. Gregorij in natali S. Georgij ſpecialis de eodem ſancto pręfatio. Pictura illa S. Georgij, qua effingitur eques armatus, qui haſtæ cuſpide draconẽ interficit, iuxta quem ẽt virgo poſita manus ſupplices tendens, implorat auxilium; ſymboli potius, quam hiſtoriæ alicuius, opinor eſſe expreſſam imaginem: in nullis enim, quæ recẽſuimus, S. Georgij Actis antiquis quicquam eiuſmodi legitur: ſed à Iacobo de Voragine abſque aliqua maiorum auctoritate ea ad hiſtoriã referuntur: quæ potius in virgine illa typum exprimunt (more maiorum) prouinciæ, vel ciuitatis alicuius, q̃ aduerſus diaboli vires tanti martyris imploret auxiliũ. Symbolicas eiuſmodi picturas pingi à Chriſtianis olim cõſueuiſſe, ſatis docet Euſeb. in vita Conſtantini Imp. lib. 3. c. 3. vbi agit de pictura Conſtantini, deq; dracone ab eo medio vẽtre transfixo, & in mare proiecto. Non imus inficias S. Georgium vt equeſtris militiæ militem, equeſtri imagine referri cõſueuiſſe: nã & de equo picto S. Georgiũ geſtante, hinnitũq; edẽte, mira habes deſcripta à Nicephoro Georgia hiſt. li. 8. pag. 31. & 32. De imagine S. Georgij, ex qua sãguis fluxit, vide Georg. Pachime. hiſto. lib. 7. pag. 61.

b Felicis, & ſoc.] De his item hac die, Beda, Vſuard. & Ado. Recitat Sur. horum Acta to. 2.

c Circa rotarum vertiginem ſtricti.] Perantiquum fuiſſe rotarum ſupplicium docet Cal. Rhodig.lect.antiquarũ li.10. c.5. Meminit S.Baſil.homil.in quadrag. martyres de rotę tormento. Frequens reperitur in Actis martyrum rotæ cruciamentum: de eodem Ioſephus lib.de Machab.ad Polyb.his verbis: Decretum dat, vt ſi quis eorũ in patria conſiſtens, ad ſacrificia migrare noluiſſent, diſtrictus rotę impetu rumperetur. Hæc ibi, ſed ex verſione Eraſmiana. Et inferius de eiuſdem cruciamenti exhibitione his verbis: Illi igitur mole pedibus appenſa, atque innecti rotæ iubetur Machabæus: ita etiam in gyrũ circuli porrectus, vt ſolutis hinc inde viſceribus, veniſq; diſtentis, dolores ipſius & pœnæ creſcerent. Et infra: Vt erat affixus rotæ ignis, in cataſta obijcitur: atque ita tendentibus corpus radijs, & contrahentibus flammis, coſtis deinde patentibus, laterum vitalia rumpuntur, &c. Ac deinde hæc de alio tormentis expoſito: Rotæ, inquit, poſtmodum affigitur: nec tendi magis iam poterat, &c. Ex his quidem ſatis accipi poſſe videtur, rotæ tormentum non ad incidendũ corpus, ſed ad extẽdendum & diſſoluẽdum eſſe compoſitum; idq; Apuleius lib.3.de aſin.aur.qui cum agit de paratis tormentorum generibus ad torquendũ, hæc ait: Nec mora, cum ritu Græcienſi, ignis & rota, tum omne flagrorũ genus inferuntur. Et lib.10. Nec rota, nec equuleus deerat. Hæc ille. Verum non vnius tantum, ſed multiplicis generis rotæ inueniuntur in Actis ſanctorum martyrum.

d Adalberti Epiſc.] De eodem hac die agitur apud Bedam & Adonem. Habet eius res geſtas Sur.tom.2 Alias ab his diuerſas legimus in cod.manuſcript.monaſterij S. Cæciliæ Tranſtiberim, quarum eſt exordium: Eſt locus, &c. Plura de eodem in breuiario Polonico, in epiſt. Petri Damiani de renunciando Epiſcop. De eodem in Actis S. Stephani Regis Hungariæ, Sigebert.in chronic.anno 994. Æneas Sil.hiſt.Boem.capit.16. item chron. vet. Polon. & nouiſſime Mart. Chrom. de reb.Polon.lib.3.qui eum martyro occubuiſſe refert anno Domini 997. Dies translationis eius agitur tertiodecimo Kal. Nouemb. cuius etiam rei geſtæ hiſtoriam ſub Othone Imperatore legi in vet.manuſcrip. vbi agitur etiam de tranſlatione ſanctorum Abundij & Abundantij.

e Maroli Epiſc.] De quo etiam tabulę eccleſiæ Mediolanenſis. Extat Ennodij Epiſcopi Ticinenſis de eodem elegans epigramma, quod incipit: Marolus extremæ, &c. Succeſſit hic S.Venerio.

f Gerardi Epiſco.] De eo Sigebert.in chron. anno Domini 1052. hæc ſcribit: Leo Papa Gerardum Leucorum ſupra ſe quintum Epiſcopum ſanctitate vitæ mirabilem, habita Synodo, per auctoritatem Apoſtolicam decreuit in numero ſanctorum confeſſorum in Eccleſia ſolẽniter habendum. Hæc ille.

* B Octauo Kal. Maij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

ROmæ S. Sabæ [a] ductoris militum, qui accuſatus quod Chriſtianos in carcere detẽtos viſitaret, coram Iudice Chriſtum libere confeſſus eſt: a quo facibus aduſtus, in lebetem [b] picis feruentis iniectus, cum euaſiſſet illæſus, eo miraculo ſeptuaginta viros ad Chriſtum conuertit: qui omnes in cõfeſſione fidei conſtanter permanẽtes, gladio cæſi ſunt:

poſtremo

poſtremo ipſe demerſus in flumen,martyrium cõſummauit. Lugduni in Gallia natalis S.Alexandri [c] martyris,qui in perſecutione Antonini Veri poſt carceris cuſtodiam primo ita laniatus eſt crudelitate verberantium,vt crate ſoluta coſtarum, patefactis viſceribus,interiora corporis panderẽtur: deinde crucis affixus patibulo, beatum ſpiritum exanimatus emiſit. Paſſi ſunt cum eo & alij numero trigintaquatuor, quorum memoria alijs diebus agitur. Eodem die SS.martyrũ Euſebij, [d] Neonis,Leontij, Longini,& aliorũ quatuor, qui in perſecutione Diocletiani poſt diros cruciatus, gladio percuſſi ſunt. In Anglia depoſitio S.Melliti [e] Epiſcopi,qui a S.Gregorio in Angliam miſſus, Orientales, Saxones, & Regem ipſorum ad fidem conuertit. Illiberi in Hiſpania S.Gregorij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ S.Honorij [g] Epiſcopi. In Hibernia S. Egberti [h] presbyteri & monachi, admirandæ humilitatis & continentiæ viri. Rhemis ſanctarum virginum Bonæ [i] & Dodæ.

APRILIS 24.

SAbæ martyris. [a]] Agunt de eodem hac die Gręci in Menologio, Romæque paſſum tradunt temporibus Aurel. Imp.

b In lebetem.] De lebete,ſic dicto cruciamenti genere, habes Machab.lib.2.c. 7.& Ioſeph.lib.de Machab.ad Poly.Frequens eſt mentio de eiuſmodi tormento in Actis ſanctorum martyrum.

c Alexandri, & ſoc.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Refert eorum Acta Sur.to.2.Extat de S.Alexandro & Epipodio ſermo S. Eucherij Lugdunenſis, falſo adſcriptus Euſebio Emiſſeno.Diuerſus plane ab hoc Alexãder ille medicus & martyr,qui cũ Attalo poſt diuerſa pœnarum genera, gladio cæſus, occubuit, cuius & cineres in Rhodani fluenta merſi fuerunt,vt cõſtat ex epiſtola eccleſię Lugdunẽſis,quam recitat Euſeb.hiſt.lib.5.ca.1.Meminit & S.Auguſt. lib.de cura agenda pro mort.c.6.de cineribus martyrum Lugdunenſium in flumen iniectis: Alexander autem, de quo agimus (ne quis exiſtimet eumdem eſſe cum illo) ſupplicio crucis martyrium cõſummauit, eiuſque corpus inter dumeta abſconditum, poſtea ſepulturæ mandatum fuit, vt eius Acta teſtantur.

d Euſebij,& ſociorum.] Agunt de his item Græci hac die in Menolog.paſſoſq; ſub Diocletiano referunt.

e Melliti Epiſc.] De eo etiam hac die Beda,Vſuardus Ado,& alij. Scripſit Beda eius res geſtas in hiſt.de geſt.Angl.lib. 1.c.20.& 30.lib.2.c.2.& ſeq. Eiuſdem meminit S.Gregorius Papa in regiſt.libro 9. epiſt.48.52.56.& 71.Ioannes diac.in vita S.Gregorij lib.1 cap.31.Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino 624.vt ſcribit Beda lib.2. de geſt.Anglo.c.7.in fine.

f Gregorij Epiſc.] Vſuardus item de eo hac die. Agit de eodem S.Hieron.lib. de ſcript. Eccleſiaſt. Iſidor.de vir.illuſtr. c.1. in Oſio, Honorius Auguſtus.c.105. pluribus autem Marcellinus presbyter in libello oblato Theodoſio Imperatori. Huius Gregorij commentarios varie obſitos, obliuione obrutos, mendiſq; labefactatos purgauit ediditq; noſter Achilles Statius laudabilis memoriæ.

g Honorij Epiſc.]De quo etiã tabulæ Brixianæ Eccleſiæ. Ponitur hic decimus nonus eius Eccleſiæ Epiſcopus: à Philaſtrij autem tempore,qui eius ſedis Epiſcopus adſcribitur ſeptimus hic numeratur

ordine duodecimus, vt ſcribit Rampertus Epiſc Brixianus in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrij.

h Egberti.] De eo plura ſcribit Beda de geſtis Angl. lib. 3. c. 4. & 27. lib. 4. cap. 3. & lib. 5. c. 10. & 23. vbi ait, eum ex hac vita exceſſiſſe anno ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo vigeſimooctauo. Fuit & Egbertus Epiſcopus, cuius natalis dies agitur prid. Nonas Maias, licet Eadbertum alij dicant.

i Bonæ & Dodæ.] Agit de his Molanus in additione ad Vſuard. De alia Bona Petrus in catal. lib. 8. c. 71.

iiij G Septimo Kal. Maij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ALexandriæ natalis B. Marci[a] Euãgeliſtæ. Hic diſcipulus & interpres Apoſtoli Petri, rogatus Romæ a fratribus, ſcripſit Euangeliũ, quo aſſumpto perrexit in Aegyptũ, primuſq; Alexandriæ Chriſtum annuncians, conſtituit eccleſiam: ac poſtea pro fide Chriſti tentus, funibus vinctus, & per ſaxa raptatus, grauiter afflictus eſt: deinde recluſus in carcere, primo angelica viſitatione confortatus, & demum ipſo Domino ſibi apparẽte, ad cœleſtia regna vocatus eſt octauo Neronis anno. Romæ Litanię[b] maiores ad S. Petrum. Syracuſis SS. martyrum Euodij,[c] Hermogenis, & Calliſti. Antiochiæ S. Stephani[d] Epiſcopi & martyris, qui ab hæreticis Synodum Chalcedonenſem impugnãtibus multa paſſus, in Orontem fluuium præcipitatus eſt, tempore Zenonis Imperatoris. Ibidem SS. Philonis[e] & Agathopodis diaconorũ. Alexandriæ S. Aniani[f] Epiſcopi, qui B. Marci diſcipulus, eiuſque in Epiſcopatu ſucceſſor, clarus virtutibus quieuit in Domino. Laubijs natalis ſancti Ermini[g] Epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS 25.

MArci Euangeliſtæ.[a]] De eodem hac die Beda, ac cęteri oẽs Latinorum, ac Græcorũ qui eũdem etiam martyrem dicunt, deſcribuntq; eius paſſionis Acta in Menologio. Agit de eo itẽ Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 14. 15. & lib. 3. c. vlt. Hierony. de ſcript. Eccleſiaſticis, Iſidor⁹ de vit. & obitu SS. quorum cũ nullus dicat eum occubuiſſe martyrio, ab aliquib. dubitatum fuit, an re vera martyrium conſummarit. At Gelaſius, cuius præcipua eſt in Eccleſia Dei auctoritas, de eius martyrio expreſſe teſtatur, cum ait: Marcus à Petro Apoſtolo in Ægyptum directus, verbum veritatis prędicauit, & glorioſè cõſummauit martyrium. Hęc Gelaſius in Rom. Concil. in decret. de lib. auth. & apocryph. Hoc ipſum Niceph. hiſt. li. 2. c. 43. Metaphraſtes hac die, Procopius diaconus in encomio de eodem, quod recitat Lipo. to. 7. et Sur. to. 2. Cętera autem de S. Marco, an idem ſit cum conſobrino Barnabæ, qui Ioãnes Marcus dictus eſt, & an Latine vel Græce Euangeliũ ſcripſerit, quoniã non ſunt huiuſmodi, q̃ paucis abſolui queãt, ſatis

de

de his diſſeruiſſe ſufficiat in noſtris Annalibus Eccleſiaſt. vbi & de alijs q̃ ad Marcum pertinent pluribus egimus.

b Litaniæ maiores.] De his itẽ Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorũ: quorũ nõnulli cũ dicãt inſtitutas a S. Gregorio ſic intelligas, nõ vt ipſas maiores Litanias S. Gregorius primus inuenerit, ſed quod ad ſãctũ Petrũ eas indixit. Extat decretũ eiuſdẽ Põtificis de Litaniarũ maiorũ annua celebritate in princ. lib. 2. regiſtri his verbis. *Solemnitas annuæ deuotionis nos, fratres dilectiſſimi, admonet, vt Litaniã, quæ Maior ab oĩbus appellatur, ſolicitis ac deuotis debeam⁹ (auxiliãte Deo) mẽtibus celebrare, &c.* Idẽ S. Põtifex occaſione ingruẽtis peſtilentiæ illã Litaniã inſtituit, quã ſeptiformẽ appellauit. extat de ea re eius cõſtitutio data 4. Kal. Sept. lib. 11. c. 2. cuius ẽt meminit Greg. Turonen. de geſt. Franc. lib. 10. c. 1. Paul. diac. de geſtis Longobard. lib. 3. cap. 11. & alij. Idẽ S. Gregorius, vrgẽte aliqua neceſſitate, nõ tantũ Romanis, ſed ẽt externis Litanias indicebat, vt apparet ex li. 9. regiſt. epiſt. 45. Indict. 4. Cur aũt hæ, de quibus hic agimus, Litaniæ maiores dictæ fuerint: cõſtat ad minorũ Litaniarũ differentiã ſic appellatas eſſe. Non. n. vnæ tantum *in anno*, ſed plures ſolitæ erãt fieri Litaniæ pro cõſuetudine cuiuſq; eccleſiæ, vt apparet ex epiſt. S. Greg. 76. lib. 7. Indict. 2. ad Caſtoriũ, vbi habetur mẽtio de quatuor vel quinq; ſolẽnibus Litanijs in Rauẽnate eccleſia celebrati ſolitis. A quo autẽ Litaniæ primũ fuerint inſtitutæ, adhuc mihi eſt inexploratũ: vetuſtiſſimũ ſane morẽ fuiſſe in Eccleſia Litanias peragere, certiſſimũ eſt. nã quod ſpectat ad Eccleſiam Orientalem, S. Baſilius ep. 63. ad Neocæſarienſes tradit, in ea eccleſia in vſu fuiſſe Litanias ẽt tẽporibus S. Gregorij cognomẽto Thaumaturgi, eius ciuitatis Epi, qui vixit temporibus Decij Imperatoris, quas poſtmodum in ceteris Orientis eccleſijs conſtat fuiſſe frequẽtatas, adeo vt eas ſolẽniori põpa ẽt Arriani fuerint æmulati, vt ſcribit Socr. lib. 6. c. 8. & Sozom. lib. 8. c. 8. quas tamẽ Archadi⁹ Imp. edicto promulgato illis inhibuit l. 30. de hæret. C. Theod. Litaniæ ẽt repe-riuntur dictæ Proceſſiones c. 17. Cõcilij Laodic. edit. 2. Cõſtat aũt penes Latinos vetuſtiorem fuiſſe vſum procedendi ad loca martyrũ, vt Tertul. lib. 2. ad vxorẽ, & Hieron. epiſt. 22. ad Euſtoch. Eaſdem itaq; ſiue Litanias, ſiue Proceſſiones dicere velimus, vnuſquiſque Epiſcopus in ſuis eccleſijs ſtudioſe agere conſueuit. vnde de S. Honorato Epiſcopo Maſſilienſi hæc pro magna laude Gennadius c. 99. *Hic Litanias ad ſupplicãdũ Dei clemẽtiam cũ plebe ſibi credita pro uiribus agit.* Hec ille. Porro per celebres, & ab vniuerſa pene Eccleſia receptæ sũt illę, quas S. Mamertus Epiſcopus Viennenſis reſtituit in Gallijs, temporibus Valentiniani Tertij Imper. anno circiter 452. vt ſcribit Ado Epiſcopus Viennen. in chron. quæ & Rogationes appellatæ ſunt, cuius piæ inſtitutionis occaſionẽ ſcribit in ſermone quodã Alcimus Auitus eiuſdẽ eccleſiæ Epiſcopus, ſucceſſorq; Eſichij, quem præceſſit S. Mamertus. Extat pręterea de ijſdẽ epiſtola Sidonij Apollinaris ad eundem S. Mamertũ ſcripta lib. 7. epiſt. 1. alia ad Aprum 14. lib. 5. vbi (vt mittamus cætera) hæc inter alia de priſtina Litaniarũ obſeruatione iam negligentia torpeſcente: *Erant, inquit, quidẽ prius (quod ſalua fidei pace dictũ ſit) vagæ, repentes, infrequenteſq; & (vt ſic dixerim) oſcitabundę ſupplicationes; quę ſemper interpellantiũ prandiorũ obicibus hebetabantur: ad quas, ut nihil ampli⁹ dicã, figulo pariter & hortulano non oportuit conuenire. In his aũt, quas ſuprafatus ſummus ſacerdos & protulit pariter & contulit, ieiunatur, oratur, pſallitur, & fletur, &c.* Hec Sidonius Ex his quidem Sidonij verbis apparet. S. Mamertũ Epiſcopũ non tam inſtituiſſe, quã reſtituiſſe & in meliorem formam reduxiſſe ſacras Rogationes. Sane quidem S. Auguſtinus, qui tpe pręceſſit S. Mamertum, de ijſdem Rogationibus, quæ pręcedunt celebritatem Aſcenſionis Dominicæ, non obſcure meminit ſerm. 173. de temp. in Vigilia Aſcenſ. tomo 10. pag. 338. edit. Louanien. Eſt eius exordiũ huiuſmodi: *Scire debemus & intelligere, fratres chariſſimi, q a dies cõpũctionis: & pœnitentiæ celebramus, &c.*

Circa

Circa finem aũt ſic: Nullus ſibi de induſtria aliquas occupationes inquirat, per quas ſe de eccleſiæ conuentu ſubducat. Sine dubio peccatorum ſuorum vulnera diligit, qui in iſtis tribus diebus, ieiunando, orando, & pſallendo, medicamenta ſibi ſpiritualia non inquirit, &c. Quibus quidem eundem de ſacris Rogationibus verba facere, nullum eſt dubium. Extat de Rogationibus canon 29. primi Concilij Aurelianenſis, item c. Rogationes. de conſecrat. diſtinct. 3. & in Capitular. Franc. lib. 5. c. 85. De ijſdem Cęſarius Epiſcopus Arelat. homil. 33. hæc habet: Tribus iſtis diebus, quos regulariter in toto mundo celebrat Eccleſia, nullus ſe a ſancto conuentu ſubducat, &c. Reliqua autem de Rogationibus vide apud eos, qui ſcripſerunt de diuin. offic. Aliæ inſuper Rogationes ab his ſunt, quas inſtituit S. Gallus Epiſcopus Aruernenſis, quæ media Quadrageſimæ agi ſolitæ erant; de quibus Gregorius Turon. lib. 4. c. 5. Celebrabantur olim in eccleſia Gallicana etiam Litaniæ noni menſis, de quibus agitur in Concilio primo Lugdun. c. 6.

c Euodij, & ſoc.] De his item hac die. Vſuard. Maurolycus, & alij recentiores.

d Stephani Epiſc.] Agit de huius martyrio Euag. hiſt. lib. 3. c. 10. & Nicephor. lib. 16. ca. 28. ex Ioanne Rhetore. Porro non tantũ Stephanũ, ſed & alios Orthodoxos Epiſc. ab hæreticis tũc Antiochiæ occiſos eſſe, indicant litteræ S. Simplicij Papę ad Zenonem Imp. qui de ſacrilegis pœnas ſumpſerat. Hẽmus eam epiſtolã manuſcriptam, datam x. Kal. Iulias poſt Conſulatum Illi. eſt eius exordium: De eccleſia Antiochena venerandos, &c.

e Philonis & Agathopodis.] Hi eſſe videntur, qui ex Syria Romam comitati ſunt B. Ignatium Epiſcopum Antiochenum, eiuſque reliquias Antiochiam retulerunt, vt conſtat ex actis ipſius martyrij. Fuit Philo Tarſenſis Eccleſiæ, Agathopos Antiochenæ diaconus. Meminit eorũdem frequenter S. Ignatius ſcribens ad Tarſenſes, ad Philadelphos, & ad Antiochenos.

f Aniani Epiſc.] De eo Euſebius in chro. & hiſt. lib. 2. c. 23. & lib. 3. c. 12. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Marco, Nicephor. hiſt. lib. 3. c. 2. Niceph. Epiſc. in chron. & alij: multa habet de eo Petrus in catal. lib. 9. capit. 19. ſed quæ videntur apocrypha. Erat Alexandriæ Eccleſia nomine S. Aniani, cuius meminit Epiph. in panar. hereſi 69. Eius autem ſacrum corpus Venetias eſſe translatum accepimus. Fuit alius eiuſdem nominis Anianus Aurelianenſis Epiſcopus; alius item Meldenſis, de quo agitur in Actis S. Genoueſæ; ijdẽque ſanctitate nobiles.

g Ermini Epiſc.] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. Pluribus autẽ in Indic. ſanct. Belg. Succeſſit hic S. Vrſmaro anno Domini 713. Extare de eius Actis librum ſcriptum, idem auctor affirmat.

iij D Sexto Kal. Maij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

Romæ natalis beati Cleti [a] Papæ, qui ſecundus poſt Apoſtolum Petrum rexit Eccleſiam, & in perſecutione Domitiani martyrio coronatus eſt. Ibidẽ S. Marcellini [b] Papæ & martyris, qui ſub Diocletiano pro fide Chriſti vna cum Claudio, Cyrino, & Antonino capite truncatus eſt: quo tempore magna fuit perſecutio, ita vt intra vnum mẽſem,

decem

decem & ſeptem millia Chriſtianorum martyrio coronarentur. Amaſeæ in Pōto S.Baſilei [c] Epi & martyris, qui ſub Licinio Imperatore illuſtre martyriū conſummauit: cuius corpus in mare proiectum, & ab Elpidiphoro Angeli monitu repertū honorifice tumulatū fuit. Bracari in Luſitania S.Petri [d] martyris primi eiuſdē ciuitatis Epiſcopi. Viennæ S.Clarentij Epiſcopi [e] & confeſſoris. Veronæ S.Lucidij Epiſcopi. [f] In monaſterio Centula S.Richarij [g] preſbyteri & confeſſoris. Trecis ſanctæ Exuperantiæ [h] virginis.

APRILIS 26.

Cleti Papæ.[a]] De eodem hac die Viuard. Ado, & alij, Beda autem hic de Anacleto, de Cleto autem ad 3.Nonas Maij. Ob nominis ſimilitudinem magna tū apud Latinos, tum etiam apud Græcos facta eſt de Cleto & Anacleto confuſio: vt niſi vitium ſit in codice, librariorum oſcitantia, non leues quidem, immo grauiſſimi ſcriptores in his omnibus erraſſe noſcantur. S.Ignatius in primis in epiſtola ad Mariam Caſſabolitem pro Cleto habet Anacletum. id ipſum S.Irenæus feciſſe videtur aduerſus hæreſ. lib.3.cap.3. Euſeb. etiam in chro. & hiſt. lib.3.cap.12. Niceph. item hiſt. lib.3.cap.2. & Niceph. Epiſc. in chron. Ex Latinis itidem Optatus Mileuitanus lib.2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. putantes, credo, Cletū eūdem cum Anacleto, illū prætererunt. è contra autem plerique, qui nouerunt Cletum, neſciuerunt Anacletum, vt inter alios S.Epiphanius, qui in Panar. hæreſ. 27. ponens Cletum, prætermittit Anacletum. Sed in his quæ ſunt Romanæ Eccleſiæ, maior eſt adhibenda fides eius alumnis, quam cæteris. Poſt librū de Romanis Pontificibus S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt. in Clemēte, poſt Linum recenſet Cletum. Poſitum habetur nomen Cleti in canone Miſſæ antiquitus ſcripto. De eodem præterea indices Vaticani, quos exſcripſimus. Quod autem Cletus ante Clementem ſederit, aliaque plura de eo egimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

b Marcellini Papæ.] De ipſo item hac die Beda, Vſuard. Ado, ac cęteri. Ecce tibi iterum penes Græcos in nominibus facta confuſio, putantes itidem eumdem eſſe Marcellinum cum Marcello, vnde Euſebius preteriens Marcellum, Marcellinum tantum numerat in chron. & hiſt. lib.7.c.26. quem errorem & cæteri ſecuti eſſe videntur, ut Niceph. Calliſt. hiſt. lib.6.c.34. & Nicephorus Epiſcopus in chro. Non ſic quidem Latini, vt Optatus lib.2. contra Parmen. & Augu. epiſt. 165. ac cæteri omnes recentiores. Ipſa eorum Acta inter ſe diuerſa diuerſos prorſus eſſe, plane declarant. Succeſſit Marcellinus Cato, vt omnes tam Græci quā Latini citati auctores teſtantur. Cætera de ipſo in Annalibus Eccleſiaſticis.

c Baſilei epiſcopi.] Agunt de eodem item hac die Græci in Menologio, vbi & martyrium, corporis inuentio, atq; trāſlatio narrantur. Metaphraſtes ex antiquioribus monumētis edidit eius Acta, quæ recitat Lipom. tom.7. & Sur. tom.2. Ex quibus omnibus erroris arguitur Nicephorus, dum lib.8.c.14. adnumerat S. Baſileum inter Epiſcopos, qui interfuerunt Nicæno Concilio, cum conſtet eūdem ſub Licinio Imperatore martyrio coronatum obijſſe diem.

d Petri.] De eodem Vaſęus in chron. Hiſp. Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tomo 2. hac die.

e Clarentij epiſcopi.] De eo item hac die Beda, Ado, Viennen. in chron. anno 641. Ponitur hic trigeſimus eius ſedis epiſcopus ſub Vitaliano Papa in tabul. Democharis.

f Lucidij epiſcopi.] In tabulis eccleſiæ Veronen. & i ſæpius citato codice pag.8.

&

& 39. Eſt & Lucillus nomine eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, de quo in dictis tabulis agitur pridie Kal. Nouembris: quem illum ipſum puto, qui interfuit Concilio Sardicenſi, vbi loco Lucilli Lucius ſubſcriptus reperitur to.1. Concil. nam apud Athanaſium in apologia ſecunda inter Epiſcopos Italiæ, qui illi Synodo interfuerunt, Lucillus ponitur poſt Seuerum Rauennatem Epiſcopum. Vocat eũdem cum cæteris in teſtimonium Athanaſius in apologia ad Conſtantium.

g Richarij.] Agit de eodem Vſuard. hac die. Eius res geſtas ſcripſit Albinus Flaccus ad Carolum Magnum Imperatorẽ, habet eas Sur. to.2. Agit de eo item Vincentius li.23.c.96.97.& 81. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti l.b.3. c.98.& 295. Claruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annum Domini ſexcenteſimum atque trigeſimum.

h Exuperantiæ.] Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vſuardum hac die de eadem agunt.

ij F Quinto Kal. Maij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

NIcomediæ natalis S. Anthimi [a] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Diocletiani ob cõfeſſionem Chriſti, martyrij gloriam capitis obtruncatione ſuſcepit. Secuta eſt quoque illum vniuerſa pene gregis ſui multitudo; quorum alios Iudex gladio obtruncari, alios ignibus conflagrari, alios nauiculis impoſitos pelago immergi fecit. Tarſi in Cilicia SS. Caſtoris [b] & Stephani martyrum. Romæ depoſitio B. Anaſtaſij Papæ, [c] vir ditiſſimæ paupertatis, & Apoſtolicæ ſolicitudinis: quem (vt ait S. Hieronymus) diu Roma habere non meruit, ne Orbis caput ſub tali Epiſcopo truncaretur: nam haud multo poſt eius obitum Roma a Gothis captã fuit. Bononiæ ſancti Tertulliani [d] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ Sancti Theophili [e] Epiſcopi. Conſtantinopoli Sancti Ioannis [f] abbatis, qui pro cultu ſacrarum imaginum ſub Leone Iſaurico plurimum decertauit.

APRILIS 27.

ANthimi Epiſc.[a]] De eo itẽ hac die Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri Latinorum. Greci autem in Menol. 3. No. Septem. Scribit de Anthimo Euſe. hiſt. lib.8.c.6. & Niceph. hiſt. lib.7. c.6. & 16. Extant eius Acta a Metaphraſte deſcripta; retulit eadẽ Lipom. to.6 & Sur. to.2. Succeſſit hic S. Cyrillo eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopo, vt teſtantur Acta SS. martyrum Indes & Domnæ, quę recitat Metaphraſt. ſeptimo Kalen. Ianuarij, ex quo Lipom. to.5.& Sur. tom.6. In honorem S. Anthimi Iuſtinianus Imp. nobilem memoriam excitauit, vti ſcribit Procop. lib.1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

b Caſtoris & Stephani.] Vſuardus de Caſtore tantum, Maurolycus de vtroque, cui adſtipulantur vet. manuſcrip.

c Anaſtaſij Papæ.] Agunt de eo item

hac

hac die Beda, Vſuardus & alij. Locus S. Hieronymi hic citatus extat in epiſt.6. ad Principiam. De eius ſucceſſione August. epiſt. 165. Proſp. in chron. Socrat. lib.7.c.9. Theod.lib.5.c.23 Sozom.lib.8. c.24. Eius Acta in Annal.Eccleſ.ſcripſimus. De Vrbe capta a Gothis, cuius hic mentio habetur, conſtat id contigiſſe Varari & Tertullo Conſſ. ut ſcribit Caſſio. & Proſper in chron. quod & omnes profitentur: numeratur is annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) a Chriſto 410. ſedis autem Innocentij nonus. Corpus S. Anaſtaſij Papæ a Sergio Iuniori translatum eſt in titulum Equitij, ut uetus inſcriptio in eadem eccleſia poſita docet.

d Tertulliani Epiſc.] Succeſſit hic Paterniano, poniturque octauus eius ſedis Epiſcopus.

e Theophili Epiſ.] Numeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, tertiuſq; poſt ſanctum Philaſtrium: de eo Rampert. in ſerm. de translatione ſancti Philaſtrij.

f Ioannis abbatis.] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam paucis eius res geſtæ deſcribuntur.

28 Quarto Kalen. Maij. Luna. F

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

RAuennæ natalis S. Vitalis [a] martyris, patris ſanctorũ Geruaſij & Protaſij: qui cum beati Vrſicini corpus ſublatum honeſtate debita ſepeliſſet, tentus a Paulino Conſulari, poſt equulei tormenta iuſſus eſt deponi in profundam foueam, & terra ac lapidibus obrui; talique martyrio migrauit ad Chriſtum. Mediolani ſanctæ Valeriæ [b] martyris, coniugis S. Vitalis. Atinæ S. Marci, [c] qui a Beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, Aequicolis primus Euangelium prędicauit, & in perſecutione Domitiani ſub Maximino Præſide martyrij coronam accepit Alexandriæ paſsio S. Theodoræ [d] virginis, quæ idolis ſacrificare contemnens, cum eſſet in lupanar tradita, repente quidam ex fratribus nomine Didymus miro Dei fauore cõmutatis veſtibus illam eripuit, qui poſtea in perſecutione Diocletiani ſub Euſtratio Præſide ſimul cum eadem percuſſus, ſimul coronatus eſt. Eodem die ſanctorum Aphrodiſij, [e] Caralippi, Agapij, & Euſebij martyrum. In Pannonia S. Pollionis [f] martyris, ſub Diocletiano Imperatore. Pruſæ in Bithynia ſanctorum martyrũ Patricij [g] Epiſcopi, Acatij, Menãdri, & Polyæni. Turiaſone in Hiſpania S. Prudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Corfinij in Pelignis S. Pamphili [i] Valuenſis Epiſcopi, charitate in pauperes, & gratia miraculorum illuſtris: cuius corpus Sulmone conditum eſt.

APRI-

Vitalis.[a]] De eo item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Extāt eius res geſtæ iunctæ Actis ſanctorum Geruaſij & Prothaſij ex epiſtola nomine S. Ambroſij, quam recitat Sur. tom. 3. decimanona Iunij. Mombritius item recenſet huius Acta. tom. 2. De eius venerando ſepulchro Venantius Fortunatus lib. 4. vit. S. Martini meminit his verſibus:

Inde Rauennatum placitam pete dulcius vrbem,
Pulpita ſanctorum per relligioſa recurres.
Martyris egregij tumulum Vitalis adora, &c.

Et alibi.

Vitalem ac reliquos tot chara Rauen*na ſepultat.*

Lib. 7. ad Bod. ducem. Extat de eodē ſermo Petri Damiani apud Sur. tom. 2. Pluribus Hieron. Rub. hiſt. Rauen. li. 1. qui & de veteri inſcriptione ad eius ędē agit lib. 3. Fuit eiuſdem nominis Vitalis Epiſcopus eiuſdē eccleſiæ Rauennatis: quē miror admodū prætermiſſum ab ijs, qui res Rauennates tractarunt, pręcipue vero nouiſſime a Hieron. Rubeo, viro alioqui pereruditο, qui in poſteriori edit. ſuarum hiſtoriarum Rauēnatum, quam conatur, vel ſua ex his eſt emendaturus, vel fortaſſe his noſtris obiectionibus plenius ſatisfacturus: quod ſi fiet, a veritate nos vinci libentiſſimo accipiemus animo. Feliciter quidem accidit, ut obortis inter hiſce contentionibus, non inde, vt aſſolet, liuor vel æmulatio aliqua interceſſerit, ſed velut quibuſdam tenacioribus amoris vinculis mutua inter nos beneuolentia ſtringeretur. Mirificus quidem in homine, quem inſpexi, candor animi, ſinceri amoris illex, me penitus illi deuinxit. Sed ad Vitalem, vnde digreſſi eramus, redeamus. Ad hunc Vitalem Epiſcopum ſcripſit Venantius Fortunatus duo epigrammata; fuit enim illi æqualis; agitq; baſilica S. Andreæ ab ipſo erecta, quam idem Rubeus ex antiquis eius Eccleſiæ monumentis tribuit ſancto Petro Chryſologo, redarguens eos etiam, qui eamdem adſcribunt Maximiano. Porro vitalem Epm eam erexiſſe, ex duobus illis epigrammatibus luce clarius apparet: habentur eadem lib. 1. in principio. Vixit hic Vitalis Epiſcopus circa annū Domini 570. quibus etiam temporibus claruit Venantius Fortunatus, qui Rauēnæ nutritus, ibidē etiam liberales didicit diſciplinas, vt ſcribit Paulus diaconus de geſtis Longobardorum lib. 2. c. 9. Maneant hæc de Vitale Epiſcopo, quouſq; noſter Rubeus in ſecunda ſui commentarij: editione hac ex Venantio obiecta diluat, & ſua euidentiori probatione confirmet.

b Valeriæ.] De eadem Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Huius martyrij Acta intexta habentur cum rebus geſtis S. Vitalis, quas nuper citauimus.

c Marci Epiſc.] Legimus eius Acta tā ſoluta oratione quam metro conſcripta Atina Romam tranſmiſſa; in quibus licet auctorum nomina deſiderentur, cōpertum tamen habemus ex Petro diacono bibliothecario Caſſinate in lib. de vir. illuſt. monaſt. Caſſinen. c. 45. ſcriptam eſſe paſſionem eiuſdem S. Marci a Petro diacono Cartulario eiuſdē monaſterio ad Odeſirium abbatem; qui quidem auctor narrat, additum ab eodem etiā tractatum de excidio & reſtauratione eiuſdem ciuitatis Atinæ, necnon libellum de eiuſdem ſancti tranſlatione atque miraculis, compoſitumque Canticum Eccleſiaſticum in eius ſolemnitate canēdum, ac demum de eadem celebritate ſermones octo. hæc Petrus diaconus, quē illum ipſum puto Petrum, qui ea ſcribens de ſe ipſo, tamquam de alio extraneo modeſtiæ cauſa locutus eſt. Quod ad opus metricum ſpectat, idem ſcriptor eodē libello cap. 43. refert, Petrum Romanæ Eccleſiæ ſubdiaconum ſcripſiſſe verſibus res geſtas eiuſdem ſancti Marci Epiſcopi.

d Theodoræ.] Beda, ac cæteri qui ſupra auctores hac die, Græci autē Nonis Aprilis. Cenſetur hæc eadem cum ea de qua ſcribit S. Ambroſius lib. 2. de virgin. hoc pro Alexandria ibi Antiochia legatur,

tur, quod librariorum potius vitio acci- diſſe exiſtimamus. Græci etenim ac Latini omnes vno ore illam Alexandriæ paſſam eſſe teſtantur: idque etiam eius Acta profitentur, quæ ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes: extant apud Lipom.to.7. Sur.to.2. Conſule annotationẽ inferius poſitam die 3. Maij in Alexãdro & Antonina.

e Aphrodiſij & ſoc.] Agunt præterea hac item die de his Beda, & Vſuar. Ado, cæterique recentiores.

f Pollionis.] De eodem Beda, ac cæteri qui ſupra. Huius Acta ſummatim cõplexa recitat Petrus in catalogo.lib.4.ca. 94. licet in mendoſo codice; pro Pollione, Pullio, pro Cibali Ciualis, & pro Sirmio Firmus legatur.

g Patricij Epiſc.] Græci itidem de eo hac die in Menologio, vbi pluribus eius res geſtas referunt.

h Prudentij epiſc.] De eo Vaſæus in chron. Hiſp. qui ſcribit fuiſſe Epiſcopum Tarraconenſem, vixiſſeque temporibus Diocletiani. Plura de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. tomo ſecundo.

i Pamphili Epiſco.] Huius Acta Romam allata accepimus a D. Federico Ranaldo, Vaticanæ bibliothecæ præcipuo cuſtode, viro integerrimo, cui me plura debere profiteor: eius etenim officio & propenſiori erga me beneuolentia a ſtudio eiuſdem bibliothecæ ſæpe penetralia patuere, ex quibus magna facta eſt rebus noſtris acceſſio.

29 Tertio Kal. Maij. Luna. G

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

Mediolani ſancti Petri [a] martyris, Ordinis Prędicatorum, ab hæreticis ob fidem Catholicam interempti. Apud Paphum in Cypro S. Tychici [b] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, quem idẽ Apoſtolus in ſuis epiſtolis chariſſimũ fratrem, miniſtrum fidelem, & conſeruum ſuum in Domino appellat. Cirthæ in Numidia natalis ſanctorum martyrum Agapij [c] & Secundini Epiſcoporum, qui poſt longum apud præfatam vrbẽ exilium, in perſecutione Valeriani, in qua tunc maxime Gentiliũ rabies ad tentandam iuſtorum fidem inhiabat, ex illuſtri ſacerdotio effecti ſunt martyres glorioſi. Paſſi ſunt in eorum collegio Aemilianus miles, Tertullã & Antonia ſacræ virgines, & quædam mulier cũ ſuis geminis. Eodẽ die SS. ſeptem Latronum, [d] qui a S. Iaſone ad Chriſtũ conuerſi, martyrio vitam adepti ſunt ſempiternam. Brixiæ S. Paulini [e] Epiſcopi & confeſſoris. In cœnobio Cluniacenſi S. Hugonis [f] abbatis. In monaſterio Moliſmenſi S. Roberti [g] primi abbatis Ciſtertij. Romæ S. Cartharinæ [h] virginis Senenſis, Ordinis S. Dominici, vita & miraculis claræ, quam Pius Secundus in ſanctarum Virginum numero adſcripſit.

APRI-

PEtri mart.[a]] Huius res præclare geſtas ſcripſit Thomas Lentinus, Patriarcha Hieroſolymitanus, quas Surius deſcripſit to.2. Plura de eodem Vincen.lib.31.ca.103. & Antoninus in 3.par. tit.23.cap.6. Martyrium ſubijt anno Domini 1252. Sequenti vero anno ab Innocentio Papa IV. adſcriptus eſt in numero Sanctorum, ut de eo ſcribit Bernardus in chron. Cætera collecta habes ſimul in Theſauro concion. tom.2. hac die. Porro officium ei duplex perſolui, Sixtus Quintus Pontifex Maximus, datis de ea re Apoſtolicis litteris, præcepit anno Domini 1586.

b Tychici diſcip.] Scribit de eo Paulus Apoſtolus ad Epheſios 6.ad Coloſſ.4. & 2. ad Timoth. capit.4. Lucas etiam in Act. Apoſt.c.20. Agit de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij. Tradit Dorotheus in ſynop.hūc fuiſſe primum Chalcedonenſis eccleſiæ Epiſcopum.

c Agapij & Secundini.] De his item hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem tertio Kalen. Aprilis. Extant horum res geſtæ vna cum Actis ſanctorum Mariani & Iacobi, quæ recitat Sur.tom.22. & 3.in principio.

d Septem Latronum.] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, a quibus etiam recenſentur eorum nomina, videlicet, Saturninus, Iaciſcolus, Fauſtianus, Ianuarius, Marſalius, Euphraſius, & Mammius; quos omnes Iaſon & Soſipater Chriſti confeſſores eodem cum illis incluſi carcere, primum ad Chriſti fidem, inde ad cōfeſſionem eius nominis, ac tandem ad promerendam martyrij coronam incitarunt. Hæc ipſa in dicto Menologio recitantur.

e Paulini epiſcopi.] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, ex quibus etiam alij acceperunt.

f Hugonis abbatis.] Scripſit eius Acta monachus Cluniacenſis, Hugo item nomine; habet ea. Sur.to.2. Eadem item monumentis mandata a Gilone atque Rainaldo tradit Molanus. Recenſet eūdem S.Bernardus, cū meminit de Sanctis abbatibus cœnobij Cluniacenſis in apologia ad Gulielmum. De eodē Petrus Cluniacenſis lib.1. & 2. miracul. Vſus eſt eo familiariſſime Gregor. Septimus Roma. Pontif. cuius ad illum extat epiſtola data anno Chriſti 1078. Kalend. Iulij primæ Indict. qua ærumnas deplorat, quibus aſſidue angebatur. Obijt (vt auctor eſt Sigebertus in chron.) anno Domini 1109. De eo item alij plerique ſcriptores, ac nouiſſime Trithem.de vir.illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib.3.c.38.

g Ruberti abba.] Extat eius uita ſcripta ab Odone abbate Moliſmenſe, quam retulit Sur.in tom.2. hac die. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1098. vt teſtatur Sigebert.in chron. Huic ſucceſſit Albericus, cui ſubrogatus eſt Stephanus, de quo ſuperius actum eſt.

h Catharinæ.] Acta eius nobiliſſima ſcripſit beatus Raimūdus Capuanus, ordinis Prædicatorum magiſter, necnon Ioann. Toloſanus Latine edidit. multa præterea ex dialogorum libris, ac eius epiſtolis colligi poſſunt de eius rebus geſtis. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1380. quam Pius Papa ſecundus anno 1461. adſcripſit in Sanctarum numerū. Plura de eadem ſanctus Antoninus in 3.par.tit.23.cap.14. Legimus in cod.manuſcrip. luculentam orationem, quam idem Pontifex Pius habuit in publico Conſiſtorio ea die; qua eam relaturus erat in numerum Sanctarum. eſt eius exordium: Catharinam Senenſem in catalogum hodie ſanctarum Chriſti virginum relaturi, &c. Leguntur ibidem litteræ Apoſtolicæ de canonizatione eiuſdē, datæ vndecimo Kal. Nouembris, anno tertio Pontificatus eius, quæ ſic incipiūt: Ezechielis Prophetæ magna eſt ſententia, &c.

Pridie

30 Pridie Kal. Maij. Luna. A xxix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

LAmbeſe in Numidia natalis SS.martyrũ Mariani [a] lectoris, & Iacobi diaconi: quorũ prior, cum iam pridẽ infeſtationes Decianæ perſecutionis in cõfeſsione Chriſti viciſſet, iterũ cũ clariſsimo collega tentus eſt, & ambo mirabiliter poſt dira, & exquiſita ſupplicia diuinis reuelationibus ſecũdo confortati, nouiſsime cum multis alijs gladio cõſummati ſunt. Apud Santonas B.Eutropij [b] Epi & martyris, quẽ S.Clemẽs Pontificalis ordinis gratia conſecratũ direxit in Galliam, peractaque diu prædicatione, ob Chriſti teſtimoniũ colliſo capite, victor occubuit. Cordubæ SS.martyrum Amatoris [c] presbyteri, Petri monachi, & Ludouici. Nouariæ S.Laurentij [d] presbyteri, & puerorũ martyrũ, quos ille ſuſceperat educandos. Alexãdriæ SS.martyrum Aphrodiſii [e] presbyteri, & aliorum triginta. Epheſi S.Maximi [f] martyris, qui in perſecutione Decii coronatus eſt. Firmi in Piceno S.Sophiæ [g] virginis & martyris. Neapoli in Cãpania S. Seueri [h] Epi, qui inter alia admiranda, mortuũ de ſepulchro excitauit ad tempus, vt mendacem creditorem viduæ & pupillorũ falſitatis argueret. Euoreæ in Epiro S.Donati [i] Epiſcopi, qui tempore Theodoſii Imperatoris eximia ſanctitate refulſit. Londinij in Anglia S.Erconualdi [k] Epiſcopi, qui multis miraculis claruit.

APRILIS 30.

MAriani & Iaco.[a]] De his item hac die Vſuardus, & Ado, pluribus, Petrus item in catalogo. lib.4.cap.104. Extant horum Acta, quæ recitat Sur. tom.2.

b Eutropij Epiſ.] Vſuardus item, Ado, & alij hac die, Petrus in catalo.lib.4.cap. 105. Meminit eiuſdem Greg.Turonen. de glor.mart.cap.56. Petrus Cluniacenſ. epiſt.2. Extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica S.Eutropij per Leontiũ Epiſcopum reſtituta. De eodem Eutropio ſcripſit carmen laudis Franc.Bonad. ſanctor.lib.2.Monod.

c Amatoris & ſoc.] Horum martyrij res geſtas ſcripſit S.Eulogius in Memoriali ſanct.lib.3.c.13. Paſſos teſtatur hac die, æra octingenteſima nonageſima tertia, a Chriſto autem anno 855.

d Laurentij, & ſoc.] De his etiam tabulæ eccleſiæ Nouarienſis, quas vna cũ rebus geſtis prædictorum ſanctorũ martyrum Romam miſſas accepimus. Plura de ijſdem in vita S.Gaudentij eiuſdem ſedis Epiſcopi, quam recitat Mombritius tom.1. vit. ſanct. Paſſi ſunt hi temporibus Valentiniani Imp. ſubita graſſatione gentilium in eoſdem irrumpente,

vt factum eſt etiam eodē ſeculo in martyres Anaunenſes. Placuit hic deſcribere antiquum epigramma exculptū in marmoreo ſepulchro, quod dictorum ſanctorum martyrum ſacris oſſibus eſt refertū, ex quibus medicus liquor manare conſueuit. Eſt enim huiuſmodi.

Aſpicis hoc marmor tumuli de more cauatum?
In ſolidū eſt intus, rima nec vlla patet.
Vnde queat tellus occultas mittere lymphas?
Manat ab ingeſtis oſſibus iſte liquor.
Si dubitas, medio ſudātes tolle ſepulchro
Relliquias dices: Vnda ſalubris vbi eſt?

e Aphrodiſij, & ſoc.] Agunt de his itē hac die Beda, ac recentiores, aſſentiunturque vet. manuſc.

f Maximi.] De eo etiā hac die Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta, quæ quo breuiora, eo fideliora eſſe noſcūtur. Habet ea Sur. to. 2. Accepta videntur ex Actis publicis, quæ Proconſularia dicebantur: ſic enim ea apud Auguſtinū contra Donatiſtas appellata reperiuntur.

g Sophiæ.] De qua etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, vbi & ſacra eiuſdem pignora condita debito honore coluntur.

h Seueri epiſcopi.] Huius Acta ex antiquis monumētis nup edidit Paul. Rhegius. Claruit tēporibus Valentiniani Iunioris. Hunc illum ipſum puto Seuerū, ad quem extat S. Ambroſij epiſtola. Irrepſit error in eius Acta, dum Valentinianus Iunior, Senior eſt exiſtimatus. Paulo ante Seuerum ſedit ibi Maximus Epiſcopus Catholica fide præſtantiſſimus, qui cum reſiſteret Arrianorum perfidiæ, poſt Conciliabulum Ariminenſe actus eſt in exiliū. De eo mira ſcribit Marcellinus presbyter in libello, quem obtulit Thedoſio Imperatori. Extat Neapoli S. Seueri Epiſcopi nomine vetus eccleſia, q̄ annis præteritis conceſſa eſt Fratribus Prædicatorum, qui ibidem ſub pię memoriæ, ac ſpectatiſſimæ noſtrorum temporum ſanctitatis viro R. Magiſtro Paulino Lucenſi, reſtitutore priſtinæ obſeruantia regulæ S. Dominici, ſumma cum laude ſanctiſſimæ vitæ inſtitutum, ſicut in alijs pleriſq; locis, in ea vrbe primum aggreſſi, feliciſſime propagarunt.

i Donati epiſc.] Græci etiam de eodē hac die in Menologio. Scribit eius res geſtas Sozom. hiſt. lib. 7. capit. 25. Niceph. lib. 12. c. 45. Ado Viennen. in chron. anno 396. Mombrit. tom. 1. vit. ſanct.

K Erconualdi epiſc.] Scribit res ab eo geſtas Gothzelinus Morimenſis, vt conſtat ex catalogo ſcrip. Britan. De eo præterea Beda de geſtis Anglorum lib. 4. c. 6. item Trithemius de viris illuſtribus ordinis S. Benedicti lib. 4. c. 163. Vixit circa annum Domini 670.

MAIVS.

xxviij E Kalen. Maij. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

NAtalis beatorum Apoſtolorum Philippi [a] & Iacobi, [b] ex quibus Philippus poſtquam omnem pene Scythiam ad fidem Chriſti conuertiſſet, apud Hierapolim Aſiæ ciuitatem cruci affixus, & lapidibus obrutus, glorioſo fine quieuit. Iacobus vero, qui & frater Domini legitur, & primus Hieroſolymorum Epiſcopus, e pinna templi præcipitatus, confractis

cruribus

cruribus, ác fullonis fuſte in cerebro percuſſus interijt, ibique non lõge a tẽplo ſepultus eſt. In Aegypto S. Hieremiæ[c] Prophetæ, qui a populo lapidibus obrutus, apud Taphnas occubuit, ibiq; ſepultus eſt: ad cuius ſepulchrũ fideles (vt refert S. Epiphanius) ſupplicare cõſueuerunt, indeque ſumpto puluere, aſpidum morſibus medentur. In Gallijs, territorio Viuarienſi, B. Andeoli[d] ſubdiaconi, quem S. Polycarpus vna cũ alijs ab Oriente miſit in Galliam ad prædicandũ verbum Dei. Hic ſub Seuero Imperatore ſpinoſis fuſtibus cæſus, demũ enſe ligneo capite in quatuor partes in modũ crucis cõſciſſo martyriũ cõſummauit. Oſcæ in Hiſpania SS. martyrum Orientij[e] & Patientiæ. Seduni in Gallia paſſio S. Sigiſmũdi[f] Regis Burgundiorum, qui in puteũ demerſus occubuit, ac poſtea miraculis claruit. Antiſiodori S. Amatoris[g] Epĩ & cõfeſſoris. Auſcij ſancti Orientij[h] Epiſcopi. In Anglia ſanctorum Aſaphi[i] Epiſcopi, & Vualburgæ virginis. Bergomi S. Gratæ[k] virginis.

M A I I I.

PHilippi & Iacobi. a] De Philippo & Iacobo Beda, ac cæteri Latinorum hac die agũt, Græci vero in Menologio xviij. Kalen. Decemb. de Philippo; de Iacobo autem ſeorſum xiij. Kalend. Iulij. Vetus autem inſcriptio aliter ſe habebat, quæ ex antiquis manuſcrip. Martyrologijs & ex Sacramentarijs apud Microlog. c. 55. ponitur in hunc modum: Feſtiuitas ſanctorum Apoſtolorum, Iacobi & Philippi, & omnium Apoſtolorum, &c. Huius inſcriptionis ratio ibidem ponitur. Præter ea, quæ de Philippo in ſacro leguntur Euangelio, Clemens Alexan. lib. 3. Stromat. hunc illum fuiſſe ſcribit, cui Dominus dixit: Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos, tu me ſequere. Lucæ 9. Ob conuenientiam nominis cum Philippo diacono vno ex ſeptem ab Apoſtolis ordinatis, factum reperitur, vt confuſis ipſorum rebus geſtis, quod vnius eſt, alteri tribuatur, vt inter cætera, filiæ quæ ex Act. Apoſtolorum. c. 6. & 21. Philippi diaconi eſſe noſcuntur, ipſe a nonnullis Philippo Apoſtolo tribuuntur, vt de eo feciſſe videtur Clemens Alex. quem citat Euſebius hiſt. li. 3. cap. 24. idemq; Polycrat. apud Hier. de ſcript. Eccleſ. in Polycrate. licet ex eodem aliter legat Euſeb. hiſtor. li. 2. c. 25. qui & ipſe aliquãdo eaſdẽ Apoſtoli eſſe filias ſcribit lib. 3. c. 33. quamuis ſuperius diaconi filias eſſe dixiſſet. Filias itẽ tribuit ei Iſidorus lib. de vit. & mort. ſanct. ca. 75. licet alterius cuiuſpiã potius quam Iſidori ſit illud opus, ſed cum hæc longiori indigeant examine, in Annalibus opportuniori loco de his egimus. Quod autem hic dicitur, omnẽ pene Scythiam ad fidẽ Chriſti conuertiſſe: Philippũ Apoſtolũ in Aſia Superiori Euangelium prædicaſſe, Scythiam inſuper peragraſſe, ac demum reuerſum in Phrygiã, martyrio occubuiſſe, tradunt Nicephor. hiſt. lib 2. ca. 39. Metaphraſt. in Actis ipſius, quæ recitat Lipom. tom. 6. & Sur. to. 3. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. ca. 75. qui addit & Gallis Euangelium prædicaſſe; ſed puto, Galatis, pro Gallis eſſe reſtituẽdum, Galathæ .n. Gallorum coloni, Phrygiæ partem incoluere. Plinius lib. 5. cap. vlt. De Hierapoli in Phrygia, vbi paſſus, & honorifica ſepultura conditus eſt, hæc S. Ioan. Chryſoſt. in homil. in duodecim Apoſtolos: Philippus miraculis conſeruat Hierapolim. De mortis gñe ſcri-

bit Euſebius in chron. anno duodecimo Claudij Philippum Apoſtolum cruci affixū, ac lapidibus inſuper obrutū: diuerſa tamē refert Metaphraſtes vbi ſupra, et Niceph. lib. 2. c. 39. Apud Hippolytū in cōmentariolo Græce ſcripto legi Philippum tpe Domitiani Imp. eſſe crucifixū capite inuerſo: accepimus illū è biblioth. Card. Syrleti. Ferūtur pleraq; de Philippo ſub incerto auctore lib. de paſſionibus Apoſtolorū, & alia ſub noīe Abdiæ, quæ licet apocrypha cēſeatur, vera tamē non nulla ibi eſſe, mihi facile perſuadeo. Eſt celebris Romæ memoria SS. Apoſtolorū Philippi & Iacobi, vbi ſacra eorū corpora requieſcunt; de qua hec Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnū Imp. de imaginibus. Pelagius Papa, atque ſucceſſor eius Ioannes, miræ magnitudinis eccleſiā Apoſtolorū ædificantes, hiſtorias diuerſas tā in muſiuo, quā in varijs coloribus cum ſacris pingentes imaginibus, & a tunc vſque hactenus a nobis venerātur. Hæc Hadrianus. Rurſus autē in libro de Rom. Pont. in Pelagio Papa Primo hæc leguntur: Eodem tempore initiata eſt baſilica Apoſtolorum Philippi & Iacobi: quæ dū initiaretur fabricari, mortuus eſt. Hæc ibi. Et in Ioāne eius ſucceſſore: Hic, inquit auctor, perfecit eccleſiā ſanctorum Philippi & Iacobi, & dedicauit eam. Porro titulus ſanctorū Apoſtolorū nomine lōge ante prædictorū Pontificum tempora Romæ erat, cuius frequens eſt mētio in Concilio ſecūdo Romano ſub Symmacho Papa, & in Concilio Romano ſub S. Gregorio Pontifice.

b Iacobus.] Hic frater Dñi, Iuſtus, idē que Minor eſt appellatus, quem a S. Petro ordinatum fuiſſe Epiſcopum Hieroſolymorum, ex Clemente Alexan. refert Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 26. Ioannes Chryſoſtomus in Ioan. homil. 84. & alij. De eius cathedra Epi adhuc ſuperſtite temporibus Conſtantini, ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 14. De lamina aurea, quā vt ſummus ſacerdos eius eccleſię geſtare cōſueuit, ſcribit auctor de excid. Hieroſ. qui dicitur Hegeſippus, Euſeb. lib. 2. c. 22. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Iacobo, & Epiphan. in Panar. hæreſ. 78. qui omnes & eiuſdem inſtitutum vitæ deſcribunt. Illam vero quorumdam ſententiam de tribus Iacobis, qua Iacobus Alphæi a Iacobo Iuſto diſtinguitur, in Annal Eccleſ. pluribus confutauimus. Huius martyrium ex Hegeſippo ſcribit Euſebius hiſt. lib. 2. ca. 22. Perpauca vero Ioſephus Antiquit. li. 20. cap. 8. Origenes lib. 1. contra Celſum, Metaphraſt. & alij de eodem pluribus.

c Hieremiæ Prophetæ.] De eodē non tantum Latini oēs, ſed & Græci hac die agunt in Menologio. Præter ea, quæ de Hieremia in diuinis ſcripturis leguntur, ſcribit de eo Ioſephus Antiquit. lib. 10. c. 6. 7. 10. & 11. Epiphan. de vit. & interitu proph. cap. 8. Hieron. c. 1. in Hierem. & c. 23. & in præfat. 118. Iſid. cap. 38. Hieremiæ foueam Conſtantinus miro exornauit ædificio, vt ſcribit Niceph. hiſt. lib. 8. c. 30. Cur autem in diuinis Scripturis nō ſunt ſcriptæ neces Prophetarum, quos a Iudęis occiſos eſſe Chriſti teſtimonio cōprobatur; vide quæ ſcribit Origenes ad Africanum, cum agit de Suſannæ hiſtoria. De oſſibus Hieremiæ Proph. trāslatis ad Tetraphilū, vide in Prat. ſpirit. c. 77.

d Andeoli.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij pluribus agunt. Quod pertinet ad territorium Viuarienſe, eiuſdē noīs Caſſiodorus erexit nobiliſſimum monaſteriū, quod illuſtrius reddidit pręclara bibliotheca, quam magno cum labore & impenſa collegit, quā deſcriptā habes in duobus illis libris quos ſcripſit eruditiſſime de Inſtit. diuin. lect. De ipſo aūt monaſterio Viuarięſi habes ibid. lib. 2. c. 29. An aūt in eodem territorio Viuarienſi fuerit monaſteriū Caſſiodori, non auderē affirmare; cū preſertim, ſecundum deſcriptionē Caſſiodori, alio in loco potius eſſe poſitum videatur.

e Orentij & Patiētiæ.] In Flore ſanct. Hiſp. ex vet. monumentis Oſcenſis eccleſiæ leguntur hi parentes fuiſſe S. Laurentij martyris.

f Sigiſmundi.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eo Greg. Turonen. hiſtor. Francor. lib. 3. capit. 5. & 6. & exactius de gloria martyrum cap. 75. Aim. lib. 2. c. 4. Ado Viennen. in chron. anno *Domi.* 492. Sigebertus refert eius necem

cem

cem anno Chriſti 515.& alij plures, Inouiſſime vero Papyrius Maſo, qui etſi breuius, diligentius tamen cæteris (mea ſententia) res Francorum conſcripſit.

g Amatoris epiſcopi.] Vſuardus, Ado & alij de eodem hac die. Huius vitã erudite conſcriptam extare dicit Molanus, ſed nobis hactenus incognita eſt: ea tantum legimus de S.Amatore Epiſcopo, quæ Cõſtantinus ſcripſit in Actis S.Germani Epiſcopi Antiſiod. lib.1.cap.2.3.4. & quæ Surius refert tom.7 hac die. Mẽtio de eodem habetur in vita ſancti Patricij Epiſcopi Hibernorum. Huius opera delata eſſe in Gallias corpora ſanctorum Quirici & Iulittæ, habent Acta eorumdem martyrum, quæ recitat Mombrit.to.2. De eodem Vinc. lib.20.capit.6. Mẽtio hĩ de ipſo ẽt in vita ſãcti Mamer. apud Mombrit. tom.2.vit.ſanct. pag.70. Agit de eodem Petrus in catalogo lib.4. c.113.& alij. Vixit tẽporib. Honorij Imperatoris. Sedit annos triginta. Obijt anno Dom.421. Numeratur ſextus eius ciuitatis epiſcopus in tabulis Democharis.

h Orientij epiſ.] De eo hac die Vſuardus, Ado item, ſed eum Tholoſæ ponit.

i Aſaphi epiſc. & Vualburg.] In Anglicana eccleſia de his una ſimul agi percepi. Beda autem hac die tantũ de Vualburga, cuius Acta atque miracula recitat Sur. tomo 7. Scriptam eſſe vitam eius a Vuilibaldo Epiſcopo, tradit Molanus in annot. ad Vſuar. De ea item Trithem. de vir. illuſtr. ord. S.Bened. lib.3.capit.250. Claruit circa annum 750.

K Grata.] De ipſa etiam tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus etiam alij.

2 Sexto Nonas Maij. Luna. Cxxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

Alexandriæ natalis S.Athanaſij [a] eiuſdẽ vrbis Epi, ſanctitate & doctrina clariſſimi, in cuius perſecutionẽ vniuerſus pene Orbis cõiurauerat: ipſe tamen Catholicã fidem a tẽpore Conſtantini vſq; ad Valentẽ aduerſus Imperatores, Præſides, & innumeros Epiſcopos Arrianos ſtrenue propugnauit; a quibus plurimas perpeſſus inſidias, profugus toto Orbe actus eſt, nec vllus ei tutus ad latendũ ſupererat locus: tandẽ ad ſuam eccleſiã reuerſus poſt multos agones, multaſq; patientiæ coronas, quadrageſimoſexto ſui ſacerdotij anno migrauit ad Dñm, tempore Valentiniani & Valentis Imperatorũ. Romæ SS. martyrum Saturnini,[b] Neapoli, Germani, & Celeſtini, qui multa paſſi, in carcerem demum coniecti, ibi in Dño quieuerũt. Item SS. martyrum Euperij, [c] Zoes vxoris eius, Cyriaci & Theoduli filiorum, qui ſub Hadriano Imperatore paſsi ſunt. Hiſpali ſancti Felicis [d] diaconi & martyris. Eodem die S.Vindemialis [e] Epiſcopi & martyris, qui vna cum ſanctis Epiſcopis Eugenio & Longino, doctrina & miraculis aduerſus Arrianos decertans, ab Hun-

nerico Rege capite obtruncari iubetur. Abulæ in Hiſpania ſancti Secundi [f] Epiſcopi, de quo etiam infra Idibus Maij cum alijs agitur. Florentiæ S. Antonini [g] Epiſcopi, Ordinis Prædicatorum, ſanctitate ac doctrina celebris.

M A I I 2.

A Thanaſij Epiſc.[a]] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri Latinorum Græci etiam eadem die in Menologio: qui de eodem iterum agunt 15. Kal. Februarij, conſtat ex cõſtit. Emmanuelis Imp. Puto illa die agi, more maiorũ, de eius ordinatione. Habuit S. Gregorius Nazianzenus in eius celebritate luculentam orationem; plurima in laudem eiuſdẽ in oratione ad Epiſcopos Aegypti, & alijs in locis. S. Baſilius ẽt de eo præclara; cuius extãt ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ 47. & ſeq. vſque ad 52. Habentur eius Acta in vnum collecta ex Socrate, Theodoreto, & Sozomeno; alia inſuper, quæ edidit Metaphraſtes: quæ etſi multa magnaq; videantur, breuiſſima tamen & quaſi ieiuna mihi videntur, ſi cõferantur cum amplioribus, quæ cum ex ipſius ſcriptionibus, tum ex priſcis auctoribus tam Græcis quam Latinis colligũtur: quæ & nos pro virili ſummo cum labore per annos ſingulos digeſta deſcripſimus in Annal. Eccleſ. Satis tibi ſit, lector, ex Greg. Nazianz. elogio hic tantũ libaſſe tanti Patris excellentiam, qui in ea oratione, quam in laudem Heronis ſcripſit, hunc ipſum poſt alias laudes, oculũ Orbis, ſacerdotum Antiſtitem, vocem ſublimem, fidei columen, Chriſti lucernã, & ſecundum Precurſorem, appellat. Migrauit autem ex hac vita, Modeſto & Arintheo Conſſ. cum ſediſſet annos ſex ſupra quadraginta, numeratur hic annus Dñi (ſecundum Faſtos Onuphrij) 372. Venerandum corpus eius Venetias tandẽ trãſlatum, illic honorificentiſſime aſſeruari audiuimus. Porro cum olim vrbs Romana, Petri Apoſtoli ſedes, Athanaſio magnis oppugnationum procellis agitato tutiſſimus portus fuerit, & tamquam aſylũ & perfugium calamitatum omnium ſanctiſſimi viri, non ſine diuino conſilio factũ videtur, vt fortiſſimus fidei defenſor religionis in Oriẽte propagãdæ, & Eccleſiaſticæ vnionis cõciliãdæ cauſa iterum quodãmodo, poſt annos mille ducentos & amplius ad Vrbẽ redierit, præclaro ei cõſtituto domicilio. Nã Greg. XIII. Põt. Max. ſtudioſiſſimus Catholicæ fidei ꝓpagator, cupidiſſimuſq; Oriẽtalis Eccleſiæ vnionis & pacis, Romæ tẽplũ egregium S. Athanaſij noĩe cõſtruxit, collegiũque Græcorũ inſtituit, vbi cõplures adoleſcẽtes bonis morib. & Orthodoxæ fidei doctrina erudiuntur, ex quo ſeminario vberes aliquando pietatis fructus ad Oriẽtalẽ Eccleſiam venturos, Dei benignitate, & S. Athanaſij patrocinio, ſperare licet.

b *Saturnini & ſoc.*] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

c *Exuperij & Zoes.*] De his etiam hac die Græci in Menologio. Erexit Iuſtinianus Imp. nobilem eccleſiam nomine S. Zoe martyris, de qua Procop. *libro 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.*

d *Felicis diaconi.*] De eo item in Breuiario Toletano, vbi plura in eius officio eccleſiaſtico.

e *Vindemialis Epiſc.*] Meminit Vindemialis Epiſcopi Victor Vticenſis in appẽdice ad tertium librũ, vbi agit de martyrio ſeptem fratrum. Fuit (vt ait) Epiſcopus Capſenſis ciuitatis: de cuius martyrio agit Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. c. 3. licet diuerſe Petrus in catal. lib. 4. cap. 116. ſed perperam, vt apparet.

f *Secundi Epiſcopi.*] Fuit hic vnus ex illis primis Epiſcopis, qui à S. Petro ordinati, ab eodem in Hiſpaniam miſſi ſunt. Porro in Breuiario Toletano non tãtum de Secundo, ſed & de cæteris hac die agitur, hymnuſq; ſacer de omnibus ibidem legitur: de quibus omnibus chron. Hiſpan. & alij ſcripſere.

g *Antonini Epiſcopi.*] Huius res geſtæ

iuſſu

iuſſu Clemẽtis VII.Rom.Pont.à F. Vincentio Mainardo ordinis Prædicat. exacte conſcriptæ ſunt. De eodem plura Franc.Caſtel. lib.3. de vir.illuſtr.ordinis Prædicat. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino 1459. Relatus eſt autem in numerum Sanctorum ab Hadriano Sexto Papa anno 1523.

3 Quinto Nonas Maij. Luna. D xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

HIeroſolymis Inuentio [a] ſacroſanctæ Crucis Dominicæ, ſub Conſtantino Imperatore. Romæ via Numentana paſſio SS.martyrũ Alexandri [b] Papæ, Euentij & Theoduli presbyterorũ: ex quibus Alexãder ſub Hadriano * Traiano. Principe & Aureliano Iudice poſt vincula, carceres, equuleum, vngulas, & ignes, punctis [c] creberrimis per tota membra cõfoſſus, ac peremptus eſt: Euentius vero & Theodolus poſt longos carceres ignibus examinati, ad vltimum decollati ſunt. Narniæ S. Iuuenalis [d] Epi & confeſſoris. Conſtantinopoli SS.martyrum Alexãdri [e] militis, & Antoninæ virginis, quæ in perſecutione Maximiani ſub Præſide Feſto ad lupanar damnata, & ab Alexãdro, qui pro ea ibi remanſerat, mutato habitu clam educta, cũ eo poſtmodũ iuſſa eſt torqueri: & ambo ſimul præciſis manibus in ignẽ pro Chriſto iniecti, egregio peracto certamine, coronãtur. In Thebaide SS.martyrum Timothei, [f] & Mauræ cõiugis, quos Arrianus Præfectus poſt multa tormenta cruci iuſſit affigi, in qua nouem diebus viui pẽdentes, ac ſe ipſos in fide roborantes, martyriũ conſummarunt. Aphrodiſiæ in Caria ſanctorũ martyrum Diodori, [g] & Rhodopiani, qui in perſecutione Diocletiani a ciuibus ſuis lapidati ſunt.

MAII 3.

INuentio ſanctæ Crucis.[a]] Beda, ac cæteri Latinorum hac die: Græci tantum de Exaltatione 18.Kal.Octobr. tam ex vet Menolog. quam ex conſtit. Emmanuelis Imper. item Niceph li.13.c.37. & Metaphr. in vita S.Ioannis Chryſoſtomi, in fine. Inuentionem Crucis cum Græci non habeant in Menologijs, ea eſſe cauſa videtur, quod inter mobilia feſta eadem adnumerabatur: tertia enim die à Reſurrectione Dñi celebratur Crucis reſurrectio, cũ nimirũ ſurſum emergens, miraculis corruſcauit. Id.n. habes ex oratione in S.Crucẽ habita à Sophronio Epo Hieroſolymitano, quã in Latinũ à ſe translatã edidit noſter Achilles Statius. Qm̃ aũt Gelaſius in decreto de libris apocryphis apud Grat. d.15.c.Sancta Romana, non ita ꝓbat ſcripturã de Inuent.S.Crucis; ſane putãdum eſt illã quidẽ diuerſam eſſe ab ea hiſtoria quæ à S.Ambroſio narratur, ac probatur in ea oratione, q̃ habuit in funere Theodoſij Imper. & à S.Paulino in epiſt.11. ad

Seuerum, ab ipſo inſup Sulpitio Seuero hiſt.li.2.Rufi.li.1.c.8.Socr.li.1.c.13.Soz. lib.1.c.1. ac denique a Theodoreto lib.1. c.18.& alijs, qui ab his accepiſſe videtur. In Inuētione S.Crucis mortuum reſtitutum ad vitā, Paulinus atq; Seuerus affirmant: Græcorū autē aliqui ægrotantem potius cōualuiſſe teſtantur. Verū vtrumque factū eſſe, Niceph. tradit lib.8.c 29. Teſtatur idē Paulinus ſtupēdū plane ac perenne miraculū de ligno ſanctæ Crucis toti Orbi notiſſimum: nam cum vndique è remotiſſimis etiā regionibus Hieroſolymam religionis ergo Chriſtiani cōfluere conſueuiſſent, acciperentque de ligno eiuſdem ſanctæ Crucis particulam, illud, diuina quadam virtute operante, nullam ſentiebat ex diminutione iacturā. S. Cyrillus etiam cathec.10. affirmat totū terrarū orbem ligno ſanctæ Crucis Hieroſolymis accepto eſſe locupletatū. Erat cuſtodia Crucis demandata vni ex ſanctioribus cleri Hieroſolymitani, cuius muneris mētio habetur in Cōc.Chalcedonenſi: at Paſchatis tpe ex adytis templi eadē populo adorāda producebatur, ut in eadem epiſtola teſtatur S.Paulinus. Illud nō omittimus, Græcos aliā etiā de S. Cruce celebrare conſueuiſſe ſolemnitatē ad xvj. Kal.Iunij, qua recolitur memoria admirādæ illius apparitionis Crucis ſigni ſupra Hieroſolymā meridie factę; cuius rei geſtæ hiſtoriam S.Cyrillus tūc eiuſdē eccleſiæ Epiſcopus exacte deſcribit poſt catecheſes: teſtantur hæc ipſa eorum Menologia, & Metaphraſtes.

b Alexandri Papæ.] De eo hac die Beda, & alij Latinorum. Extant eius Acta, quæ retulit Surius in tom.3. de eius ſucceſſione ſcribit Irenæus lib.3. c.3. Euſeb. In chron.& hiſto.lib.4.capit.4.Epipha.in Panar. hæreſi 27. Aug. epiſt.165.& alij. Vnus Optatus recenſens ſeriē Romanorū Pontificū lib.2. contra Parmen Alexādrum præterijſſe videtur, quod vitio librariorum potius accidiſſe credimus: nā in tabulis eccleſiæ Africanæ, quas recenſet S.Auguſtinus Alexander adnumeratur poſt Euariſtum. Emendatum hic fuit quod quadam incuria irrepſerat, hūc paſſum ſub Aureliano Principe, qui quidē longe poſt Alexandri tēpora imperauit. Poſt Principē, Iudex eſt poſitus, qui hiſce Hadriani temporibus in Chriſtianos gladium poteſtatis acuerat, vt conſtat ex Actis aliorum ſanctorum martyrū, qui paſſi ſunt ſub Hadriano Imp. Irrepſit itē mendum, vt loco Hadriani Traianus poſitus haberetur: porro Hadrianus adoptatus a Traiano, dictus eſt Traianus Hadrianus. At vero ſub Hadriano Imper. Alexādrū Ro.Pōt.cōſūmaſſe martyriū, ī noſtris Annal.Eccl.plurib.demonſtrauimus; id ipſum eius Acta profitentur.

c Punctis creberrimis.] Non ad cruciandū tantummodo, ſed & ad ingerendam necem eiuſmodi ſupplicium excogitatū eſt a Caio Caligula ſæuiſſimo Principe, de quo hæc Sueton. in Caio cap.30. Non temere in quemquam, niſi crebris & minutis ictibus animaduerti paſſus eſt, perpetuo notoq; præcepto ita fieri, vt ſe mori ſentiant. Hæc Sueton qui & in Galba cap.17. minutiſſimis ictibus ipſum Galbam fuiſſe excarnificatum teſtatur. Porro diuerſum erat hoc ſupplicium ab illo, quod ad excruciandū tantū, non autem ad occidendum inferri ſolitum erat, quod Stimuleum dictum, furibus ſeruis admoueri cōſueuit: de quo ſæpius Plautus, vt in Milite glorioſo his verbis: Neque niſi ſupplicium Stimuleū de te datur. In Aſinaria: Vtinam ſtimulus in manu mihi ſit: Et in Menæchmis: At ego te pendētem fodiam ſtimulis triginta dies: Stimulis latera ſanctorum martyrum eſſe ſæpe confoſſa, eorum Acta teſtantur. De Hippolyto Prudentius hymn.11.

Iliaq; infeſtis perfodiunt ſtimulis.

d Iuuenalis Epiſcopi.] De ipſo etiam Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die. Extant eius Acta, quæ in compēdium redacta, Surius recitat tom.7. hac die. Cum autē tam eius geſta, quam etiam cuncta Martyrologia, tum edita, tum manuſcripta teſtentur hūc abſq; martyrio in pace quieuiſſe; plane conſtat hunc alium eſſe ab eo quē S.Gregorius homil.27. in Euang. appellat martyrē, eumdemq; Narnię ſepultū dicit. Duos potius, eiuſdē eccleſię fuiſſe Iuuenales, ſicut Veronæ Zenones, & Rauennæ Vitales, verius exiſtimamus, quam

quam erraſſe S.Gregorium.¦His accedit, quod Nonis Maij,tam in Romano Martyrologio,quam apud Bedam, Vſuardũ, Adonem ac cæteros,de alio agitur Iuuenale, eodemq; martyre, quem illum eſſe putamus Narnienſem martyrem, cuius meminit S. Gregorius in dicta homilia. Erat olim in eius ſepulchro in ſacra crypta poſito eiuſmodi epitaphium:

Secreti locus eſt intus, ſanctusq; receſſus,
Quẽ famulus Xp̃i ſãct⁹ Iuuenalis amauit.
Sanctorũ ſocius, meritis euectus in aſtra.
Rupe caua placuit tumulari membra ſepulchro.
Ne polluta manus ſacrũ cõtingere poſſit.

Exſcriptũ eſt ex cod. manuſcripto eccleſiæ Catanen. vbi & eius vita legitur, ſed admodum deprauata. Non tantum Narniæ,ſed Foſſani in Taurinis etiam eius ſacra pignora tranſlata, magno in honore habentur, vbi eius venerandum corpus translatum haberi dicitur: eſt ſolemniſſima memoria S.Iuuenalis;in cuius officio eccleſiaſtico vtroſque Iuuenales conſuſos reperi,dum in oratione,eademque peruetuſta (vt apparet) appellant martyrem, in lectionibus autem confeſſorem. In honorem S. Iuuenalis Beliſarius monaſterium apud Hortas erexit, vt in lib. de Rom.Pont.in Vigilio legitur.

e Alexandri & Antoninæ.] Agunt de his Greci etiã in dicto Menol.ad vj.Idus Iunij vbi res geſtæ hiſtoria fuſius enarratur. Ijdem teſtantur ibidem eorũ corpora Conſtantinopoli aſſeruari. Scribit & de his Niceph.hiſt.li.7.c.13.licet nomina eorum reticeat.Nec quis exiſtimet ob ſimile certaminis genus eoſdem hos eſſe cum Theodora & Didymo,de quibus ſupra quarto Kal. Maij. Cum etenim frequenter Chriſtianę fęminæ ad proſtibulũ damnarentur, ſæpius ſimilis caſus potuit accidiſſe,quinetiã Palladius in Lauſiacis id ipſum de alia virgine Corinthi accidiſſe ex Hippolyto deſcribit c.54.Porro eiuſmodi fallaciæ artem eludendi cuſtodes mutatione habitus,primæ omniũ ſuo exemplo docuerunt fęminæ Lacedæmoniorum, quæ ijſdem technis maritos ſuos à nece ſubduxerunt, ſe ipſas loco illorum tradẽtes.hęc apud Valer.de amore coniug.lib.4.c.6. exter.cap.3. Horum Acta, quæ hic compendio deſcribuntur, lõge vberius Metaphraſtes deſcripſit: extant Latine reddita à Lipo. to.7. & apud Sur.to.3. Qualis autem eſſet harum virginũ conditio, quæ lenonibus tradebantur, conſule dicta ſuperius in Agnete.

f Timothei & Mauræ.] Græci item de his agunt hac die in Menologio,ibiq; eorum acta fuſius explicantur.

g Diodori & Rhodop.] De his itẽ hac die Greci in Menologio.vbi,& quę paſſi ſunt tormenta,numerantur.

4 Quarto Nonas Maij. Luna. E 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	XXV
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6				

APud Oſtia Tiberina natalis S.Monicæ[a] Matris B.Auguſtini, cuius ille præclarã vitam in libro nono Confeſſionum teſtatam reliquit. In metallo Phennenſi Palęſtinę natalis B.Siluani[b] Gazę Epi,qui in Diocletiani perſecutione, Maximini Cæſaris mandato cum plurimis ſuis clericis martyrio coronatus eſt. Item SS.vndequadraginta[c] Martyrum, qui ibidem ad metalla damnati, poſt ferri candentis aduſtionem, & alia tormenta,ſimul capite cæſi ſunt. Hieroſolymis Sancti Cyriaci

riaci [d] Epi,qui cũ loca ſancta [c] viſitaret, ſub Iuliano Apoſtatá cæſus eſt. In Vmbria S. Porphyrij [f] martyris. Nicomediæ natalis S. Antoniæ [g] martyris, quæ nimiũ torta, & varijs afflicta cruciatib. altero brachio tribus diebus ſuſpenſa, & in carcere biennio detenta, ad vltimũ a Priſcilliano Præſide in confeſſione Dñi flãmis exuſta eſt. Lauriaci in Norico Ripenſi S. Floriani [h] martyris, qui ſub Diocletiano Imper. Aquilini Præſidis iuſſu, ligato ad collum ſaxo in flumen Aniſum præcipitatus eſt. Tarſi S. Pelagiæ [i] virginis, quę ſub Diocletiano in bouem æneum candentem incluſa martyriũ compleuit. Coloniæ S. Paulini [k] martyris. Mediolani S. Venerij [l] Epi, cuius virtutes S. Ioannes Chryſoſt. in epiſtola ad eum ſcriptá teſtatas reliquit. In territorio Petragoricenſi S. Sacerdotis [m] Epiſcopi Lemouicenſis. Antiſiodori S. Curcodomi [n] Diaconi.

MAII 4.

Monicæ.[a]] Huius præclaras res geſtas inde à pueritia ſcripſit S. Auguſt. B. matris glorioſus filius, lib.9.confeſſ.à c.8.vſq; ad 13.cætera autem ſupra li.5.c.8.& l.6.c.12. Quo autem potiſſimum anno ex hac vita migrauit, inde ẽt colligi põt, ꝙ S. Auguſtin. eius obitum contigiſſe narrat, cum eſſet reuerſurus Carthaginẽ vna cũ ea. Porro idẽ ipſe lib.4.ca.25.contra Petilianum ait ſe ex Italia redijſſe in Africã occiſo Maximo tyranno, quem conſtat necatum eſſe Theodoſio ſm & Cynegio Conſulibus, menſe Auguſti. Sequenti itaq; anno, Timaſio & Promoto Conſſ. (qui ſm Faſtos Onuphrij ponitur annus à Chriſto Domino 389.) S. Auguſt. vna cum matre nauigaturus in Africam, cum ad Oſtia Tiberina cõſediſſet, menſe Maij, hac ipſa die, poſt ſuauiſſima de regno cæleſti colloquia, ſanctiſſimam matrem ad cœlos abeuntem præmiſit, annum ætatis agentem quinquageſimumſextũ, vt ipſe ſcribit lib.9.confeſſionum, c.11.in fine.

b Siluani Epiſ.] De eadem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. De eius martyrio & ſociorum, ac de loco vbi ſunt paſſi, ſcribit Euſeb.hiſt.lib.8.c.17.22.& 25.ex quo Nicephor.lib.7.c.16.& 27.& alij.

c Vnde quadraginta mart.] De his itẽ Beda, Vſuardus, & Ado. His autem, quæ hic emendata ſunt, conſentiunt Græcorũ hiſtorici, Euſeb.lib.8.c.22.& Niceph.li.7. vbi ſupra. Lõge vero grauior error illius eſt, qui putat hos illos eſſe martyres, qui paſſi ſunt temporibus Valentis Imp. quãdo defuncto S. Athanaſio, Petrus electus fuit Epiſcopus Alexandrinus, aduerſante Lucio Arrianorum Epo; cuius rei geſtæ hiſtoriam monumentis mandauit Theodoret.hiſt.lib.2.c.20. Hi etenim, de quib. nunc agimus, paſſi ſunt anno octauo perſecutionis Diocletiani Imper. vt exacte deſcribit Euſeb.hiſt.li.8.c.22. & Niceph. lib.7.c.16. Nec hi cum illis aliquid commune habent, præter locum Phennenſiũ metallorum: nam alioqui nec numero, nec mortis genere conueniunt; nõ enim illi, vt iſti, capite truncati ſunt.

d Cyriaci Epiſc.] De hoc item Beda, Vſuardus, Ado, & alij; à quibus omnib. cũ paſſus dicatur Hieroſolymis tẽporib. Iuliani Apoſtatæ, non tamen quod fuerit Epiſcopus Hieroſolymorũ: eo etenim tempore S. Cyrillus illic ſedebat, qui ſuperuixit vſq; ad Theodoſij tempora, interfuitq; Concilio œcumenico Conſtantinopolitano. Hic vero, de quo agitur, fuit Epiſcopus Anconitanus, cuius & Acta accepimus ab eius eccleſia, ſed quæ aliqua

qui indigeant caſtigatione. Celebratur eiuſdem translatio Nonis Octob.

e Cum loca ſancta viſitaret.] Quã frequens ea tempeſtate ex toto Orbe fuerit peregrinatio fidelium ad loca ſancta, teſtis eſt S.Hieron. qui ea, quæ vidit, ſcriptis conſignauit. In proœmio.n.lib.7. in Ezech.ad Euſtoch.habet hæc verba: Fateor me explanationem in Ezechielem multo ante tempore promiſiſſe, & occupatione de toto Orbe huc venientiũ implere non poſſe: dum nulla hora, nullumque monumentum eſt, in quo non fratrum occurramus turbis, & monaſterij ſolitudinem hoſpitum frequentia commutemus; tantũ.n, vt claudendum nobis ſit oſtium, aut ſcripturarum, per quas aperiendæ ſunt fores, ſtudia relinquenda. Et ad Paulinum epiſ.13. De toto, inquit, huc Orbe concurritur; plena eſt ciuitas vniuerſi generis hominum, & tanta vtriuſque ſexus conſtipatio, vt quod alibi ex parte fugiebas, hic totum ſuſtinere cogaris, &c. Ex vniuerſo inſuper orbe Chriſtiano Hieroſolymas mitti eleemoſynas conſueuiſſe, idem teſtatur, ſcribens aduerſus Vigilantium. Sicut autem S.Hieronym. Paulinum tyrocinium monaſticæ vitæ auſpicantem à peregrinatione eiuſcemodi reuocat, ita & S.Gregorius Niſſenus monachos, ac ſacras virgines eiſdẽ teneri ſtudijs ægre tulit; cum ea occaſione illi ſolitudinis, iſtæ verecundiæ, ſanctique pudoris diſpendium pati ob nimiam hominum frequentiam cogerentur: in eamque ſententiam, vt apparet, libellum illum ſcripſit de his, qui adeunt Hieroſolymam, quem recitat Lipo.tom.2. His exceptis, quam laudanda, vtilis, & fructuoſa ſit eiuſmodi peregrinatio, pluribus docet S.Hierony.epiſt.17.ad Marcellam.

f Porphyrij.] Habetur mentio de eo in Actis S.Venantij, qui paſſus eſt Camerini; legimus ea manuſcrip.ſed in nonnullis emendanda.

g Antoniæ.] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio pridie Id.Iunij. Diuerſa hæc eſt ab Antonina, de qua ijdẽ agunt pridie huius diei.

h Floriani.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius Acta relata à Sur.in to.3.Mombrit.to.1.Petrus in catal.lib.4.c.121.Plura de eodem in Breuiario Polon.& Cuſpin. ĩ Auſtria. Legimus inſuper eius res geſtas manuſcript. Extat de eodem elegans epigramma Bonad.Santon.li.2.monod.59.

i Pelagię.] De Pelagia Tarſenſi agunt hac die Græci etiam in Menologio. Pluribus deſcripta eius Acta ex Metaphraſte recitat Lipom.to.7.& Surius to.3.

k Paulini.] De eo Molanus in addit. ad Vſuardum, & Galeſi. ex tabulis eccleſiæ Colonienſis.

l Venerij Epiſc.] Meminit S. Venerij Paulinus in vita S.Ambroſij, Anaſtaſius Papa in Epiſt.ad Ioannem Epiſcopũ Hieroſolymitanum, S.Hieron.in apologia 2. aduerſus Rufinum, S.Paulinus Nolanus epiſt.16.ad Seuerum. Extat de eodem elegans epigramma S. Ennodij Epiſc. Ticinenſis: incipit. Forma pudicitiæ, &c. Sedit temporibus Anaſtaſij Papę, vt habent Acta Concilij Carthaginẽſis, quod celebratum eſt poſt Conſulatum Stiliconis, anno Dñi, ſm Faſtos Onuphrij 401. Extat in bibliotheca Card. Syrleti S.Ioãnis Chryſoſtomi epiſt. ad Venerium ſcripta.

m Sacerdotis Epiſ.] De quo etiã Molanus in addit. ad Vſuardum. Succeſſit hic Agerico, numeraturq; trigeſimus Lemouicenſis Epiſcopus in tab. Democharis claruitq; circa annum Domini 515.

n Curcodomi.] De eo etiã Vſuardus hac die. De eius miraculis agit Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiod.lib.1.c.16.

5 Tertio Nonas Maij. Luna. F xxiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7

Romæ

ROmæ S.Creſcētianæ [a] martyris. Ibidē S.Siluāni [b] martyris. Alexandriȩ S.Euthymij [c] diaconi, ob Chriſtū in carcere quieſcentis. Theſſalonicæ natalis SS. martyrū Irenæi, [d] Peregrini, & Ireneȩ, ignib. cōbuſtorū. Antiſiodori paſſio S.Iouiniani [e] lectoris. Leocatȩ in Sicilia S.Angeli [f] presbyteri, ordinis Carmelitarum, qui ab hæreticis ob defenſionē Catholicæ fidei trucidatus eſt. Hieroſolymis S.Maximi [g] Epi & confeſſoris, quem Maximinus Cæſar poſt effoſum oculum, pedemq; ignito ferro aduſtū, ad metalla dānauit. Edeſſæ in Syria S.Eulogij [h] Epi & cōfeſſoris. Arelate in Gallia S.Hilarij [i] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Viennæ S.Nicetij [k] Epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri. Bononiæ S.Theodori [l] Epi, meritis clari. Eodē die, S.Sacerdotis [m] Epiſcopi Saguntini. Mediolani S.Geruntij [n] Epi. Ibidem conuerſio [o] S.Auguſt. Epiſc. & Eccl. doct. quem B.Ambr. Epiſc. fidei Catholicæ veritatem docuit, & hac die baptizauit.

MAII 5.

a CRescētianæ [a].] De ea vet. manuſ. Erat olim titulus Romæ S.Creſcentianæ, cuius mentio hr̄ in Cōc. j. Ro. ſub Symmacho Pap.

b Siluani.] Vet. manuſc. Legitur in li. de Rom. Pontific. Bonifacium Papam I. ornaſſe ſepulchrum S. Siluani martyris.

c Eutymij.] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 4. cap. 132. & alij recentiores.

d Irenæi, & ſociorum.] De his ijdem qui ſupra hac die, Græci autem in Menologio tantum de Irenæo.

e Iouiniani.] De ipſo etiam Vſuardus hac die. Eius Acta deſcripta habentur in rebus geſtis S.Peregrini Epiſcopi & marty. qui à Sixto Papa in Gallias miſſus eſt.

f Angeli presby.] Scripſit eius res geſtas Enoch. Hieroſolymitanus: de eodem etiam Molan. in additio. ad Vſuard. hac die. habes eaſdem in compendium redactas in Theſau. concion. to. 2. hac die.

g Maximi Epiſ.] Græci itidem. De eo Sozom. hiſt. lib. 2. c. 19. & libro 3. c. 20. 21. Theodoret. lib. 2. cap. 27. Hieronymus in chron. Niceph. lib. 11. c. 26. & Nicephorus Epiſcopus in chronic. Hic eſt tertius eiuſdem nominis Epiſcopus Hieroſolymitanus: nam primus Publio, ſecundus Capitoni, hic autem ſucceſſit Macario: ſedit temporibus Conſtantij, cuius Imperatoris anno 15. moritur.

h Eulogij Epiſco.] Plura de eo ſcribit Theodoretus hiſt li. 4. cap. 16. Hic etiam reperitur interfuiſſe SS. Concilio Conſtantinopolitano œcumenico, vt ex eius ſubſcriptione apparet.

i Hilarij Epiſc Arelaten.] De eodem hac itē die Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq; oēs, ac ēt vet. manuſcr. Fateor me de hoc Hilario magna aliquandiu fuiſſe dubitatione perplexum, cum legiſſem aduerſus eum ſcriptas acerrimas litteras S. Leonis Papæ ad Epiſcopos Galliarū Prouinciæ Viennenſis; ſunt autē inter eius epiſtolas nu. 89. quibus quidem conſentit conſtitutio Valentiniani Imper. aduerſus eundē Hilarium promulgata; extat inter nouel. Theod. & Valentiniani tit. de ordin. Epiſcoporum poſt Codicem Theodoſianū deſcripta. Arguebatur. n. Hilarius, quod inconſulto atq; contradicente Ro. Pontifice, ſibi ſumpſiſſet ordinationes Epōrū ad alios Metropolitanos ſpectantium. Vt autē hiſtoriæ veritas eluceſcat, in primis dicimus id ipſum non ab Hilario primū

eſſe

eſſe tentatũ: Patroclus,n. Arelatẽſis ſedis inuaſor,qui pulſo Herote illic ſedit,eiuſmodi facinus aggreſſus eſt, vt conſtat ex Proſpero in chron.anno 5.Honorij Imp. & ex litteris Bonifacij Ro.Põtificis,quas aduerſus eum ſcripſit ad Hilarium Epm Narbonenſem;cuius decretũ Cęleſtinus Papa etiam ratũ habuit,ſcribens ad Epos Viennẽſis & Narbonẽſis prouincię epiſ. 2.& 4. De eadẽ re actum apparet in Cõc. Taurinenſi c.1. vbi demum contentioni is finis impoſitus eſt,vt qui ex duob.Epis Arelatenſi & Viennenſi ſuã ciuitatẽ metropolim cõprobaſſet,is totius Prouincię obtineret primatũ.Quæ ſane cõtrouerſia agitata fuit vſque ad tpa Hilarij, de quo agimus,q. ſucceſſit S.Honorato. Viſus eſt aũt Hilarius paulo ardẽtius(quaſi Arelatenſi eccleſiæ cõpeterẽt iura primatus)eã cauſam S. Leonis Papæ tpe pertractaſſe, & in alios ſibi plus æquo vſurpaſſe; vnde eiuſdem S.Leonis indignationẽ incurrit. Studioſior.n.quã par erat, ampliãdæ Eccleſiæ Arelatenſis aliquanto fuiſſe vr; de quo & S.Proſper, qui cũ mirifice laudat in lib.2.c.9.de vita contẽplatiua,hæc ait: Quid S.Hilarius?nonne & ipſe oĩa bona ſua aut parẽtib. reliquit, aut vẽdita pauperibus erogauit? Is cũ merito perfectionis ſuæ fieret Eps Arelatenſis, quod illa *tunc* habebat eccleſia, non ſolũ poſſedit, ſed etiã acceptis fidelium numeroſis hæreditatibus ampliauit,&c. Conſtat tamẽ eumdẽ pœnitentia emendaſſe, quicquid zelo tuendæ eccleſiæ ſuæ iuris,tam in S. Leonẽ, quã in Gallicanos Epos deliquiſſet. Verũ quod hic antea fueramus opinati de ei⁹ ſpõtanea abdicatione Epatus, & reuerſione ad priſtinam vitã monaſticam in inſulam Lirinẽſem,corrige ex his quæ diximus to.6. noſtrorũ Annalium. Porro Hilarij ſanctitas non hmõi fuit,vt in angulis tm paucis innotuerit: nam S. Honoratus Epiſcopus Maſſilienſis, qui iiſdem tpibus vixit,eam toto Orbe vulgauit,dũ(*vt ait Gẽnadius de vir.illuſ.c.99.*) illius præclaras res geſtas ſcriptorũ monumentis æterna memoria conſignauit. Hunc ipſum S.Proſper(vt diximus)exornat laudibus: hunc ẽt S.Eucherius tollit præconijs,ſcribens ad Saloniũ eius diſcipulum in pręfat.libri queſtionum vet.& noui teſtam.Conſtantius deniq; non mediocris inter eruditos ac pios eius ætatis viros auctoritatis, cuius ſumma laus eſt apud Sidoniũ Apollinarem, in vita quã ſcripſit S. Germani Epi Antiſiod.lib.1.c. 33.hæc habet: Aduenictem beatiſſimum virum vrbis Arelatenſis Epm religioſa gratulatione ſuſcepit, Apoſtolicũ inſtar ſui tpis ſacerdotem ſuſcipiens Illuſtrabatur eo tpe ciuitas Hilario ſacerdote multimoda virtute pretioſo. Erat enim fidei igneus torrens cęleſtis eloquij,& præceptionis diuinæ operarius indefeſſus, qui venerabilem ſanctum virum Pontificem affatu vt patrem, reuerentia vt Apoſtolũ ſublimabat.Hæc conſtantius Gennadius inſuper de vir.illuſ.c.*69*.mirificis eumdẽ laudibus cumulat. Ado Eps Viennenſis, quamuis ei ob controuerſias inter Arelatenſem & Viennẽſem eccleſiam fortaſſe parum gratus eſſe poſſet,illũ tñ,vt cęteri, miris laudibus extollit,dum de eo agit in chro.anno Dñi 458.Hæc aũt omnia recitata de S. Hilario Patrũ elogia poſt eius obitum prolata vñr. Si quis vero eius primordia, immenſoſq; labores illos ab eo vna cum S.Proſpero pro tuenda fide Catholica aduerſus Pelagianos ſuſceptos,cũ illi S. Auguſtini ſcripta maculis aſpergere,calumnijs labefactare, & canino dẽte corrodere nitebantur,ſcire cupiat; habetur hac de re teſtimonium S. Cæleſtini Papæ in ea epiſtola quã pro illis ipſis ſcriptis S. Auguſtini dedit ad Epos Gallicanos.Fuerat.n.idẽ Hilarius olim S.Augu. diſcipulus, vt ipſe profitetur ĩ epiſtola ad Auguſt.ſcripta, quæ hr apud illum to.7. pag.*546*. edit.Louan. Auguſt.aũt tam ad ipſum, quam ad S.Proſperum Aquitanũ inſcripſit admirandos libros illos de Prędeſtinatione ſanctorum, & de Bono perſeuerantiæ,nec non & epiſtolã,quę extat in fine tomi ſeptimi,ead.edit.p.542.Hæc iam ſatis,vt omnis prorſus legentib.ſcrupulus & ambiguitas tollatur de tãti Antiſtitis fama & ſanctitate. Deprõpſimus hæc ex noſtris Annal. Eccleſ. atq; huc in lectoris gratiam tranſtulimus: quib.nos laborib.liberaſſet vita S. Hilarij à S. Honorato Maſſilienſi Epiſcopo conſcripta,ſi

non

non excidiſſet. Ex his etiam multo magis refellitur paretiſſimus illorum error, qui Hilario Pictauienſi Epiſcopo tribuunt epiſtolam Hilarij Arelatenſis.

K Nicetij epiſco.] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij. Nicetum hunc appellat Ado in chron. anno 379. Hic interfuit Cōcilio Valētino in Gallijs celebrato, Gratiano tertiū & Equitio Conſſ. anno Domini 375. numeratur hic 14. eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

l Theodori epiſc.] Succeſſit hic Laurentio eius ciuitatis Epiſcopo, circa annū Domini 530. vt in eiuſdem Bononienſis eccleſiæ tabulis vidimus.

m Sacerdotis epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Saguntinæ, & Flos ſanct. Hiſpan.

n Geruntij epiſc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. Extat de eodem epigramma Ennodij Epiſcopi Ticinenſis. Succeſſit Euſebio, vixitque temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris.

o Cōuerſio S. Auguſt.] In priori Notationum editione, cum egi de ætate S. Auguſt. qua ad Chriſtum conuerſus, & anno quo baptizatus fuit, locus eiuſdem in confeſſionum lib 9. c. 11. penitus deprauatus, me hæc non putantem errare coegit, dū ibi legitur in fine: Ergo die nono ægritudinis ſuæ, 56. anno ætatis ſuæ, 33. ætatis meæ, anima illa religioſa & pia corpore ſoluta eſt. Hęc cū ibi legerē, nulla alia habita diligētiori inueſtigatione, dixi ipſum cōuerſum anno ſuę ętatis 30. Re autē accuratius perſpecta, & ex plurib. alijs Auguſtini locis examinata, aliā annorum eius cogimur inire rationem. Ac illud in primis ex eodē auctore de ipſo referimus, quod vſque ad annum ſuæ ætatis 28. Manichæus, in errorē ductus perſeuerauit, alios ſeducere conatus. Nā li. 4. Confeſſ. c. 1. ait: Per idem tempus annorum nouem vſq; ad duodetrigeſimū ſeducebamur & ſeducebamus, &c. Anno ſequenti, 29. ſuæ ætatis, audiuit Fauſtum Manichæum profitentem Carthagine. id ipſe affirmat Confeſſ. lib. 5. c. 3. his verbis: Proloquar in conſpectu Dei mei annum illum vndetrigeſimum. Iā venerat Carthaginem quidam Manichæorum Epiſcopus Fauſtus, &c. Sequēti vero anno ſuæ ætatis 30. nimirum ante Conſulatum Bautonis (vt ipſe teſtatur contra litteras Petiliani li. 3. c. 25.) venit Mediolanum. Numeratur hic annus in Faſtis Panuini 384. de quo anno ſuæ ætatis idem Auguſt. Confeſſ. lib. 6. c. 11. Ecce iam tricenariam ætatē gerebam in eodem luto hæſitās, auiditate fruendi pſentibus, &c. Trigeſimoprimo, annum aperiente Bautone Cōſule, qui eſt Dñi annus 385. Kal. Ian. habuit encomiaſticam orationē pro gratiarū actione dici ſolitam, quod ipſe teſtatur citato ſuperius loco contra litteras Petiliani li. 3. c. 25. Cumq; ibi idē ipſe teſtetur, ſe poſt Maximi tyranni mortem in Africam ex ea peregrinatione reuerſum, conſtetq; Maximum occiſum Cōſſ. Theodoſio ſecundum & Cynegio, mēſe Auguſto, anno Domini 388. cumq, quarta die mēſis Maij (vt ſuperius viſum eſt) apud Oſtia Tiberina S. Monica ſit defuncta, qua ſepulta, ipſe nauigauit in Africā: neceſſe eſt dicere, ſequenti anno ab obitu Maximi, Timaſio & Promoto Conſſ. Chriſti anno 389. S. Monicam eſſe defunctam, & Auguſtinum redijſſe in Africā. Si igitur Auguſtinus (vt dictum eſt) ante Conſulatum Bautonis, trigeſimum agebat annum: cum ab eo tempore vſq; ad Conſulatum dictorum Timaſij & Promoti, ſm omnium chronologorū ſnīam quinq; anni numerētur; opus eſt affirmare ex neceſſaria aſſumptione, Auguſtinū tempore obitus matris, dū eſt reuerſus in Africam, egiſſe annum ætatis 35. & non 33. vt mēdoſe legitur. Cum præſertim ex eiuſdē ſcriptis liquido appareat, anno ſuę ætatis 33. eum nondū fuiſſe baptizatum: nam idem ipſe relegēs libros, quos adhuc ſcripſit catechumenus, Retrac. lib. 1. c. 14. tradit ſe nondum baptizatum ſcripſiſſe libros contra Academicos & Soliloquia. Porro li. 3. contra Academicos, c. 20. hac habet verba: Sed cum trigeſimum & tertium ætatis annum agam, non me arbitror, &c. Et Soliloq. lib. 1. c. 10. Nam cum trigintatres annos agam, quatuordecim fere anni ſunt, ex quo iſta cupere deſtiti. Alludens en nimirū ad id, quod ait lib. 8. Cōfeſſ. c. 7. Forte duodecim anni, ex quo ab vndeuigeſimo anno ætatis meæ, lecto

Cice-

Ciceronis Hortēſio, excitatus erā ſtudio ſapientiæ, & diſſerebam, contēpta felicitate terrena, &c. Habet eadem in lib. de Vita beata. At nō eo anno quo ea ſcribebat catechumenus eſt baptizatus, ſed ſequenti. Nam libros contra Academicos ipſum ſcripſiſſe conſtat ante menſem Nouembrē: quod ex eo facile demōſtratur, dum ipſe li.1. Retract. c.2. teſtatur ſe ſcripſiſſe librum de Beata vita eo anno, dum ruri eſſet: porro libros de Beata vita ſcripſiſſe ait tpe natalis ſui, qui erat (vt ibi ait) Idibus Nouēbris: qua rōne neceſſario dicendum eſt, ipſum nō ante ſuę ætatis annum 34. eſſe baptizatū: nā (quod ſcribit Poſſidius in vita ipſius c.1.) Paſchali tpe eſt baptizatus. Conuerſio aūt ipſius contigit ſequenti anno ab eius Mediolanum aduentu, nēpe trigeſimoprimo ſuę ętatis anno: quod colligitur ex his q̄ ſcribit li.8. Cōfeſ. c.7. quo ſe tunc annū ætatis agere trigeſimumprimum, cum teſtetur ſequētibus c.8.9.10.11.12. plane ſignificat ſe eo anno plene ad Chriſtū fuiſſe conuerſum.

6 Pridie Nonas Maij. Luna. Gxxvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

ROmæ S. Ioannis [a] ante portam Latinam, qui ab Epheſo iuſſu Domitiani vinctus Romā perductus, & iudicante Senatu, ante eamdem portam in olei feruentis dolium miſſus, purior & vegetior inde exijt, quam intrauit. Antiochiæ S. Euodij, [b] qui (vt B. Ignatius ad Antiochenſes ſcribit) primus ibidem à S. Petro Apoſt. ordinatus Ep̄s, glorioſo martyrio vitam finiuit. Cyrenæ S. Lucij [c] Ep̄i, quem in Actibus Apoſtolorum S. Lucas cōmemorat. In Africa SS. marty. Heliodori [d] & Venuſti, cum alijs ſeptuagintaquinque. In Cypro S. Theodori [e] Ep̄i Cyriniæ, qui ſub Licinio Imp. grauiſſima paſſus, in pace tandē Eccleſiæ ſpiritum Deo reddidit. Damaſci natalis B. Ioannis Damāſceni, [f] ſanctitate & doctrina celebris, qui pro cultu ſanctarum imaginum verbo & ſcriptis aduerſus Leonem Iſauricum ſtrenue decertauit: cuius iuſſu cum ei dextera manus amputata fuiſſet, imagini B. Marię Virginis quam defenderat, ſeipſum commendans, protinus dexteram integramſanamq; recepit. Carrhis in Meſopotamia S. Protogenis [g] Epiſcopi. In Anglia S. Eadberti [h] Epiſcopi Lindiſfarnenſis, doctrina & pietate inſignis. Romæ S. Benedictæ [i] virginis. Salerni tranſlatio S. Matthæi [k] Apoſtoli, cuius ſacrum corpus olim ex Aethiopia ad diuerſas regiones: & demum ad eam vrbem delatum, ibidem in eccleſia eius nomine dedicatā ſummo honore conditum fuit, tempore Georgij Papæ Septimi.

IOannis ante portā Latinā.[a]] De eadem ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hiſtoriam hanc ſcribit Tertullianus lib. de præſcriptione aduerſus hæret. Eandē Hieronymus lib. 1. contra Iouinian. & in Matth. c. 20. Euſeb. de demonſtrat. Euang. lib. 3. c. 7. item Acta S. Ioannis, & qualiacumque ſint, quæ Prochori nomine inſcribuntur: eam & alij recentiores, qui ab eiſdem acceperunt auctoribus.

b Euodij Epiſc.] De eodē hac die Beda, ac cęteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Idus Septembris. Eiuſdem meminit S. Ignatius epiſt. 12. ad Antiochenos, & in epiſt. 9. ad Philadelph. Recenſet eundem inter illos ſanctos, qui virgines permanſerūt. Scripſiſſe videtur Euodius nonnulla, quæ exciderunt, ex quibus Niceph. fragmentum recitat lib. 2. c. 3. Peruenit vſq; ad Galbæ & Othonis Imperium, vt Euſeb. in chr. teſtatur. Vide notata ſuperius Kalend. Februarij in Ignatio.

c Lucij Epiſc.] De quo Act. Apoſt. cap. 13. Alius hic putatur ab eo cuius Paulus Apoſt. meminit ad Romanos cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri.

d Heliodori & Venuſti.] Vſuardus de ijs agit hac die, & alij recentiores.

e Theodoti Epiſcopi.] Græci etiam de Theodoto hac die in Menologio; ibique eius acta narrātur, ac iterū ſuperius ad xiiij. Kal. Feb. in eodem Menologio.

f Ioannis Damaſceni.] De quo alij alia agunt die: Græci etiam diuerſis diebus, nimirum 3. Kalen. Decemb. vel pridie Nonas eiuſdem. Extāt eius res geſtæ conſcriptæ a Ioanne Epiſcopo Hieroſolymitano, quæ habētur in apparatu operum eius Biblianæ edit. & apud Lipom. tom. 5. & Sur. to. 3. De ipſo hiſt. Miſcel. lib. 12. in anno ſecundo Conſtantini Copronymi, Cedren. in comp. hiſt. in Leone Iſaurico, Suidas, & alij. Arbitrati ſunt aliqui Ioannē Damaſcenū vixiſſe tēporibus Theodoſij Senioris, putantes fortaſſe hunc illum eſſe Ioannē ſanctitate nobilē, qui Theodoſio multa prædixit, de quo & ſuperius actū eſt: ſed ille fuit Aegyptius, hic autē Syrus. Alij rurſus eundem Ioannem, de quo agitur, ſecant in duos; quorū alterius, qui vixit ſub Theodoſio, ſint libri de fide Orthodoxa; alterius autem, qui vixit temporibus Leonis Iſaurici, ſint orationes illæ de imaginibus. Laborarem pluribus in confutando de duobus Damaſcenis commentum, niſi eruditus Billius præripuiſſet laborem, cuius ſententiæ non inuitus ſubſcribo.

g Protogenis epiſcop.] Scribit de eo Theodoretus lib. 4. c. 16. & Niceph. lib. 11. c. 23. & li. 12. c. 5. Claruit temporibus Valentis Imp. aduerſus quē Catholicā fidem ſtrenue defendit: peruenit vſque ad tempora Theodoſij, quādo ex humanis ipſo ſublato, in locum eius ſuffectus eſt Vitus, qui interfuit Concilio œcumenico Conſtantinopolitano. Ex his itaq; corrigendus eſt Sozom. lib. 6. c. 33. dum ait, Protogenē ſucceſſiſſe Vito, cum contrarium appareat. ſubſcripſit enim Vitus Carrharū Epiſcopus dicto Concilio Cōſtātinopolitano ſub Theodoſio, Protogenes autē floruit ſub Valēte. Ea vero quæ de Conſtantino refert Sozom. Theodoſio ſunt aptāda: niſi dicere velimus, duos eiuſdem nominis, eiuſdēq; ciuitatis fuiſſe Epiſcopos; quorum alter præceſſerit, alter vero Protogeni in Epiſcopatu ſucceſſerit: q͂ nobis nō probatur. Alius eiuſdē nominis Protogenes Epiſcopus Sardicenſis vixit temporibus Cōſtantini Magni, qui præſens fuit Magno Cōcilio Nicæno, & ipſe clarus meritis, & ſanctitate nobilis, de quo & Athanaſius orat. 1. in Arrianos. Ad eū extat Cōſtātini Magni reſcriptū l. 1. C. de his q. in eccl. manum.

h Eadberti epiſc.] De huius ordinatione & obitu ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 4. c. 29. in fine, & ca. 30. & in vita S. Cudberti eius prædeceſſoris, ca. 42. & 43. Qui quidē creatus eſt Epiſcopus eo anno quo Egfridus Rex obijt, vt idē ſcribit libro 4. cap. 27. & in epit. anno 685. & cum duos tantum annos ſediſſet

ſedijt in monaſterium: tertio autem anno ſuffectus eſt Cudberto Eadbertus de quo agitur; qui ſedit annos vndecim, vt ex eodem auctore colligitur lib. 4. capitulo 30.

i Benedictæ.] De ea S. Gregorius lib. 4. dialog. cap. 13. vbi agit de S. Gallæ obitu, quam Benedicta poſt diem trigeſimũ (vt S. Petrus Apoſtolus prędixerat) ſecuta eſt ad coronam.

K Translatio S. Matthæi.] Extat de ea Gregorij Papæ Septimi epiſtola ad Alfanum Epiſcopum Salernitanum, in qua primum illi gratulatur de inuento ſacro Apoſtoli corpore, monetq; vt digno honore ſacras reliquias ꝓſequatur, agatq; cum Roberto Principe & eius coniuge, vt pia religione colãt ſacra pignora. Scripſit hæc Gregorius Papa (vt apparet in eius regiſtro) anno octauo ſui Pontificatus, tertia Indict. viij. Kalend. Maij, anno Domini 1080. Conſtat autem eumdem Robertum peramplam baſilicam eidem ſancto Apoſtolo erexiſſe, vt ſcribit Leo Oſtienſis in chro. Caſin. lib. 3. c. 44. Reuerendiſſ. M. Antonius Marſilius Columna Archiep. Salernitan. vir morum honeſtate & doctrina clarus, de vita, translatione, & miraculis S. Matthęi Apoſtoli egregium volumen edidit.

7 Nonis Maij. Luna. A xxij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

CRacouię in Polonia natalis ſancti [a] Stanislai Epiſcopi & martyris, qui a Boleslão impio Rege necatus eſt. Tarracinæ in Cãpania natalis B. Flauiæ Domitillæ [b] virginis & martyris: quæ cum eſſet Flauij Clementis Conſulis ſororis filia, & a S. Clemente ſacro velamine [c] conſecrata, in perſecutione Domitiani ob teſtimonium Chriſti cum alijs plurimis in inſulam Pontiam exilio deportatã, longum ibi martyrium duxit: nouiſſime vero Tarracinam deducta, cũ doctrina & miraculis plurimos ad fidem Chriſti conuertiſſet, iuſſu Iudicis incenſo cubiculo, in quo ſimul cum ſuis virginibus Euphroſyna & Theodora morabatur, curſum glorioſi martyrij conſummauit. Eodem die S. Iuuenalis [d] martyris. Nicomediæ SS. martyrum Flauij, [e] Auguſti, & Auguſtini fratrum. Ibidem S. Quadrati [f] martyris, qui in perſecutione Decij ſæpius ad tormenta repetitus, demum capite truncatus eſt. Romæ S. Benedicti [g] Papæ & confeſſoris. Eboraci in Anglia S. Ioannis [h] Epiſcopi, vita & miraculis clari. Papiæ S. Petri [i] Epiſcopi. Romę Tranſlatio [k] corporis S. Stephani Protomartyris, quod Pelagio Summo Pontifice è Conſtantinopoli ad Vrbem allatum, atque in ſepulchro S. Laurentij martyris in agro Verano poſitum, ibidem magna piorum religione colitur.

STanislai.[a]] Scripſit huius ſanctiſſimi viri res geſtas Ioannes Lōginus canonicus Cracouiēſis, quas reperies apud Sur. tomo 2. qui ex Alberto Crant. alia addidit. Plura de eodē Chromerius, & alij qui proſecuti ſunt res Polonorū. Paſſus eſt anno ſeptimo Gregorij Papæ Septimi, à quo Rex impius eius interfector regno ſolemni tit. priuatus eſt, & excommunicatus, pariterq; ipſum Poloniæ regnum ſacris eſt interdictum. Relatus eſt in Sanctorum numerum ab Innocentio Quarto Summo Pontifice. Eius vero feſtum S. D. N. Clemens VIII. hac die duplici officio vbique, celebrari præcepit, quod dies natalis ipſius, quo paſſus eſt, 8. Idus Maij, Apparitionis S. Michaelis Archangeli ſolemnitati ſit dicatus. Translatio autem eius corporis contigit quinto Kalend. Octobris. Accepimus nonnulla alia de eodem ſanctiſſimo martyre ex veteribus monumentis Polonorum eccleſię à Staniſlao Reſchio S. R. E. Protonotario, optimi illius atque doctiſſimi Stanislai Cardinalis alumno, quem ob, morum egregiam integritatem & inſignem eruditionem plurimi facio.

b Flauiæ Domitillæ.] De eadem Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta intexta vna cum rebus geſtis ſanctorum Nerei & Achillei. Proſcripta eſt, & in Pontiam inſulam relegata anno decimoquinto Imperatoris Domitiani, vt ſcribit Euſebius hiſto. lib. 3. cap. 14. & in chro. anno decimoquinto Domitiani, & Niceph. lib. 3. c. 9. Eius autem Acta non tantum à Chriſtianis, ſed etiā à Gentilibus ſcriptoribus, ob præclariſſimum eius genus, commendata ſunt monimentis hiſtoriarum. Brutius enim illorum temporū nobilis hiſtoricus de ea ſcripſit, vt idem Euſebius teſtatur in chron. Tantæ enim virginis conſtantia non tantum ſunt illuſtratæ Ethnicorum hiſtoriæ; ſed ipſa quoq; loca exilij, eius præſentia ſunt reddita clariora; de quibus S. Hier. epiſt. 27. cum nauigationem S. Paulæ Hieroſolymam deſcribit, hæc ait: *Delata ad inſulam Pontiam, quam clariſſimæ quondam fœminarum ſub Domitiano Principe pro confeſſione nominis Chriſtiani Flauiæ Domitillæ nobilitauit exilium: vidensq; cellulas, in quibus illa longum martyriū duxerat, ſumptis fidei alis, &c.* Fuit Flauia Domitilla, de qua agimus, filia ſororis Flauij Clementis Conſulis, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 3. c. 14. Clemens hic autem (vt auctor eſt Dio Caſſius in Domitiano) cum gereret Conſulatum, relictis Romanorum Dijs, ad Iudæorū religionem ſe cōtulit (eo etenim nomine ſcriptores Gentiles religionem Chriſtianā olim appellare conſueuerūt, eo quod à Iudæis illata videretur: congeſſimus de his plurima teſtimonia in Annal. Eccleſ.) qui idem Clemens eadem ex cauſa à Domitiano iuſſus eſt occidi; additq; eiuſdē vxorem, Flauiam Domitillam etiam appellatam, eiuſdemq; Imperatoris propinquam, in inſulam Pandatariam fuiſſe relegatam, Glabrionemq; Conſularem virum, qui nuper cum Traiano Cōſul fuerat, ob eamdem religionis cauſam, aliaſq; res obiectas, iuſſum interfici. Ex his autē Dionis verbis (*niſi in accuratiſſimo hiſtorico inſit error*) euidenter apparet, duas fuiſſe Flauias Domitillas, ambaſq; , tum genere, tum etiam fide Chriſtiana præſtantes: quarum altera (teſte Dione) vxor fuit Flauij Clementis Conſulis, Domitiani Imperatoris neptis; quam ille in Pandatariam inſulam Chriſtianæ religionis cauſa relegauit: altera vero, de qua nunc agitur, virgo, eiuſdemq; Flauij Clemētis Conſulis ex ſorore neptis, quæ in inſulā Pontiam (vt vidimus) relegata fuit. Cum itaq; illa nupta, hæc virgo; illa vxor Clementis, hæc ex ſorore neptis; illa deniq; in inſulam Pandatariam, hæc in Pōtiam relegata fuerit: nō vnam eamdemq; eſſe luce clarius cōſtat. Agit de his inſulis Plinius li. 6. c. 3. aitque: *Aduerſum Formias Pontię, in Puteolano autem ſinu Pandataria.* Extat illuſtris memoria S. Flauiæ Domitillæ virginis Tarracinæ, vbi vna cum ſocijs martyrium conſummauit.

Omit-

Omittimus dicere de alijs Domitillis Gẽtilibus fœminis clariſſimis, vt de Flauia Domitilla matre Titi & Domitiani Imperatorum, aliaq; eius filia atque horum ſorore, de qua Suetonius in Domitiano, & Philoſtratus lib. 8. Harum altera fuit inter duos relata, erantque ſacerdotes diuæ Domitillæ, vt docet vetus inſcriptio, quam recitat Panuinus in Rom. ciuita. pag. 360. Erat gentis Flauiæ templum in Regione ſexta, de quo Suetonius in Domitiano. De huius ſanctæ virginis corporis translatione vide, quæ infra notamus 12. eiuſdem menſis in SS. Nereo & Achilleo.

c *Sacro velamine conſecrata.*] De ſacro velamine quo virgo Deo conſecratur, hæc S. Hieronym. epiſt. 8. ad Demetriadem: Scio ad imprecationem Pontificis flamen virginale ſanctum operire caput, &c. De eodem etiã meminit epiſt. 48. ad Sabinianum. Ambroſius libro ad virg. lapſ. pluribus agit de ſacro ritu ſeruari ſolito, cum virgini Deo dicanda ſacrum velamen imponitur. S. Auguſt. de eodem epiſ. 179. ad Probam & Iulianam in fine. Quibus diebus ſolemnibus id eſſet faciendũ, Gelaſius monuit epiſtola ad Epiſcop. Lucan. & alios c. 14. eadem 20. quæſt. 1. c. deuotis. cuius auctoritate viduæ velari prohibentur. eadem epiſ. c. 15. Virgines enim, quod ſpiritualiter nubãt, idcirco (vt in nubentibus olim fieri conſueuerat) à ſacerdote velantur. id Innocẽtius Papa epiſtola ad Victricium ſcribit cap. 12. eadem 27. q. 1. cap. Qua Chriſto. Sunt de velandis ſacris virginibus alia Roman. Pontificum decreta, & diuerſorum canones Conciliorum. Hæc modo ſatis ſint de ijs quę ad ſacrũ velamen pertinent, cuius hic habetur mentio. Cæterũ Chriſtiana modeſtia optime conſuluit fœmineo pudori, agens nimirum, vt oẽs virgines à pubertatis annis, nuptæ etiam ac viduæ velata incederent, non quidem ſacro, ſed cõi tectę velamine. Eſt de his in primis Apoſtolica inſtitutio, Paulo id decernente, & ſcribente ad Corinth. 1. cap 11. quod retinuit conſuetudo, atque probauit vſus, vt de his fuſius diſputat Tertullian. libro de velandis virginibus: vſque adeo, vt vel nocte velum dimiſiſſe, piaculum fuerit; quod idem auctor ibidem exẽplo docet. Porro non tantum velamine caput tegere, ſed & vultũ adũbrare, Chriſtianis mulieribus per Apoſtolum iuſſum eſſe, cõtendit Clem. Alex. lib. 2. Pædag. c. 10. in fine, & lib. 3. cap. 11. Sane quidem id in primis exẽplo S. Soteris martyris S. Ambroſius confirmat in exhort. ad virgines his verbis: At illa, vbi audiuit hanc vocem, vultum aperuit, ſoli inuelata & intecta martyrio, & volens iniuriæ occurrit, vt ibi martyrij fieret ſacrificium, vbi ſolet eſſe tentamentum pudoris, &c. Hierony. ad Euſtoch epiſt. 22. hæc in eamdem ſñiam: Excuſes licet, atq; cauſeris, obducto velamine ora contexi. Et paulo inferius: Dimittunt, inquit, ſupercilium, & operta facie, vix vnum oculum liberant ad videndum. Hęc ille. Verum enim vero nõ omnes velamine, ſed complures pallio, vt virgines illæ, præſertim quæ eſſent Deo dicandæ, caput tegebant. De his Hierony. epiſt. 12. ad Gaudentium in hunc modum: Solent quædam, cũ futuram virginem ſpopõderint, pulla tunica eam induere, & furuo operire pallio, auferre linteamina. Idem ad Demetriadem epiſt. 8. ſic: Vili tunica induitur, viliori tegitur pallio, &c. His itaque aſſuetæ Chriſtianæ mulieres, grauiſſimũ diſpendiũ ſe pati pudoris exiſtimabant, ſi capitis velamine nudarentur. Vnde hæc ſentiens aliqñ perſecutor, ea ignominia vt graui ſupplicio Chriſtianas mulieres afficiẽdas eſſe mãdabat; prout Acta Arethæ martyris, & quidẽ germana his verbis demõſtrant: Cum ille audiſſet, iã corde ſuccenſus aſpexit eos qui aderant: & cum dixiſſet, Quam impudenter ſe gerit aduerſus nos hæc execranda mulier, iubet eius capitis auferri tegumentum, & eius filiarum, & ſic eas nudo capite & promiſſa coma in caſtra deduci per ignominiam, &c. Hæc ibi. Porro etſi velandi capitis legem Chriſtianæ fœminæ tam pie ac ſanctè ſeruarint; non tamen exiſtimes, illis tantummodo eam fuiſſe præſcriptam: ſiquidem ante Chriſti Redemptoris noſtri aduentum eidem Iudæi, Romani, Græci, ac barbari paruere:

De Iudæis Tertul.lib.de coron. milit. ſic habet: Apud Iudæos tam ſolemne eſt feminis eorum velamen capitis, vt inde dignoſcantur, &c. De Romanis ſatis eſſe poteſt exemplum quod Valer. Max. lib.6.cap.3.de ſeueritate 13.ſic deſcribit: Horridum C. quoque Sulpicij Galli maritale ſupercilium: nam vxorem dimiſit, quod eam capite aperto foris verſatam cognouerat. In hanc ſnīam Tacit.lib.14. de Poppæa Sabina ſic ait: Rari in publicum egreſſus, idque velata parte oris, ne ſatiaret aſpectum, vel quia ſic decebat. Hæc ille. Docent hæc etiam antiqua numiſmata, vt quæ Liuiam, Fauſtinā, Martiā Auguſtas, & alias velatas exprimunt. Inſuper alia complura viſuntur habentia feminæ velatum caput, eiuſmodi inſcriptione notata, Pudicitia. Sane quidem Plutarchus teſtis eſt in Probl.quæſt. Rom.14.feminas velato capite incedere conſueuiſſe; nam ait: Solent fere mulieres tectis, mares nudis capitibus in publicum progredi. De Græcis autem Apuleius de aſin.aur.lib.7. ſic: Mitella textili contecto capite. Et lib.11. Mulieres candido ſplendentes amicimine: Porro Lacænę virgines aperta facie; vxores autem velatæ in publicum prodire conſueuerunt: illæ, vt ſic maritos inuenirent, iſtæ vero, quod haberent, non iam alteri, quā viro placere ſtuderent. Hæc Plutarch. Apoph. Lacon. in Charillo. Quod autem ad barbaros pertinet, de Arabiæ Ethnicis mulieribus hæc ſcribit Tertullianus lib.de virg. veland. Iudicabunt, inquit, nos Arabiæ feminæ Ethnicæ, quæ nō caput, ſed faciem quoque ita totam tegūt, vt vno oculo liberato, contentæ ſint dimidiam frui lucem, quam totam faciem proſtituere. Hæc Tertul. Eiuſmodi velamen, ſeu pallium, theriſtrum eſſe appellatum, auctor eſt Iſidorus lib.19.orig. cap.24.de pallijs fem. Quo, inquit, vſque hodie Arabiæ & Meſopotamiæ mulieres velantur, quibus in æſtu tutiſſimo teguntur vmbraculo, de quo in Iſaia legitur. Hęc ille, qui aliorū & velaminū recenſet atq; declarat noīa; vt regillū, quod erat reginarum amiculū; pallam; ſtolam, ſic dictam, quæ, inquit, cooperto capite ſcapula, a dextro latere in læuam humerū mittitur, ſtola enim Græce, vocatur, quod ſupermittatur: eadē & riciniū. Latino noīe appellatur, eo quod dimidia eius pars retro reijcitur; quod vulgo mauortem dicūt: Hac ille. Habes id appellatum maphortem ſeu mauortem in Actis martyrij S. Pauli Apoſtoli, quæ feruntur Lini noīe, cum agitur de Plautillæ velamine, maphorte dicto, Paulo exhibito. In Actis inſuper ſanctorum martyrum Fauſtę & Euilaſij, quorum fragmentum recitat Beda in Martyrolog. 20. Septēbr. hęc de maphorte: Iuſſit Fauſtam nudam & ſine maphorte, flagellatam, incarceratam, caput terebrari, &c. Sed de mauorte itē Hierony. epiſt. 22. ad Euſtoch. Per humeros hyacinthina læua mauorte volitans. Caſſianus lib.1.c.7.de habitu monachi agens anguſtū palliolū, quo monachi colla & humero tegerent, maphortem appellat. Vide ibi notationem Petri Ciacconij. Habes apud eundem Iſid. & anaboladium, ſic dictum, inquit, amictorium lineum feminarū, quo humeri operiuntur, quod Greci & Latini ſindonem vocant: amiculum autē dictum eſſe pallium lineū, quod vſui erat meretricibus, quo & amiciebantur matronæ deprehēſæ in adulterio, idē teſtatur: verum amiculum pro omni velaminis genere frequentius vſurpatum reperi.

d Iuuenalis martyris.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius meminiſſe opinor S. Gregor. homil. 27. in Euāg. Vide quæ notata ſunt ſuperius, 5. Nonas Maij, in Iuuenale Epiſcopo.

e Flauij & ſoc.] De his idem qui ſupra Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri.

f Quadrati, alias Codrati.] De eo agūt hac item die Græci in Menologio, vbi eius cruciatus narrantur.

g Benedicti Papæ] Beda item & Ado hac die hic ſecundus huius noīs fuit, Iunior dictus, ſucceſſitque Leoni Secundo Rom. Pont. cuius tāta fuit opinio ſanctitatis, vt Heraclius Conſtantinus Imper. vſurpatam a prædeceſſoribus ſuis in Romanorum Pōtificum electione pecunia impartiri ſolitā aſſenſiōnē omnino remiſerit S. Greg. Papa eiuſmodi temeritatē

(ſic

(ſic enim ipſe appellat) acerbiſſime deplorat, vocatq; Dei eccleſiæ captiuitaté; atque inuehitur in Imperatorem talia ſibi illicite vendicanté, in explan. Pſ.4. penit. verſ. Tota die exprobrabant mihi inimici mei. Id primus excogitauit Odoacer Herulus Arrianus Rex Italiæ, cuius conatibus Gelaſius reſtitit. ſed de his pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus.

h Ioannis epiſc.] Scribit eius res geſtas Beda hiſt. de geſt. Angl. lib.5. c.2. & ſeq. Porro integrã vitam eius, ac poſt morté miracula edita Folcardus Doroberneñſis monachus ſcriptis illuſtrauit, vt habetur in catal. ſcript. Britan. De eodé Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib.4. cap. 68. Migrauit ex hac vita anno Domini 721.

i Petri epiſc.] De quo ét hac die tabulæ eccleſiæ Ticinenſis. De eodé ſumma cũ laude ſcribit Paul. diac. li.6. c.18. Vixit temporibus Liuthprãdi Regis Longob.

K Trãslatio corporis S. Stephani.] Habentur rei geſtæ vetera monuméta ſcriptis mandata a Lucio archidiacono, ſed quæ non modica caſtigatione indigeant. Legimus ea in cod. manuſcr. monaſterij S. Cæciliæ Transtiberim. Petr. diac. Caſſin. in lib. de vir. illuſt. monaſt. Caſſin. c. 35. teſtatur, S. Brunonem epm Signinũ de ea translatione ſcripſiſſe ſermonem; idemq; c.45. addit, aliũ inſuper ſermonem conſcriptum eſſe a Petro eiuſdem monaſterij bibliothecario de eadé trãslatione Conſtantinopoli facta Romam.

8 Octauo Idus Maij. Luna. B xxj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN monte Gargano Apparitio [a] S. Michaelis Archangeli. Mediolani natalis ſancti [b] Victoris martyris, qui natione Maurus, & a primæua ætate Chriſtianus, cũ eſſet in caſtris Imperialibus miles, compellente Maximiano, vt idolis ſacrificaret, in confeſſione Domini fortiſſime perſeuerãs, primo grauiter fuſtibus cæſus, ſed Deo protegéte doloris expers, deinde liquenti plũbo perfuſus, ſed nihil penitus læſus, nouiſſime glorioſi martyrij curſum capitis abſciſſione cõpleuit. Cõſtantinopoli S. Acathij [c] céturionis, qui in perſecutione Diocletiani, & Maximiani a Firmo tribuno delatus, qđ Chriſtianus eſſet, & a Bibiano Iudice Perinthi ſæuiſſimè tortus, Byzãtij demũ a Flaccino Pròconſule capitis dãnatus eſt: cuius corpus ad Scyllaciũ litus diuinitus poſtea delatũ, ibi honorifice aſſeruatur. Vienę S. Dionyſij [d] epiſcopi, & confeſ. Antioſiodori ſancti Helladii [e] epi. In territorio Biſuntino ſancti Petri [f] epiſcopi. In Scotia ſancti Vurionis [g] epiſcopi.

MAII 8.

APparitio S. Michaelis Archangeli. a] Hanc factam eſſe ſub Gelaſio Romano Pontif. anno Domini. 488. ſcribit Sigeb. in chron. ſed in numero annorum decipitur: Gelaſius enim ſedere cœpit anno 492. Habemus in noſtra biblioth. veter. manuſcr. eiuſdem rei geſtæ hiſtoriam, qua quidem

dem traditur, eam factam eſſe anno Domini 536. indict. 24. Aliam recitat Sur. tom. 5. die 29. Septembris. Conſtat quidem fuiſſe olim frequētiſſimā ea ex cauſa ad montem Garganum peregrinationem: nam (vt cætera prętereamus) narrat Petrus Damian. ſcriptorū integerrimus, Othonem Imp. Roma ad montem Garganū nudis pedibus perrexiſſe, idq; monitu S. Romualdi, vt crimen paulo ante commiſſum ea corporis afflictatione expiaret. Hæc ſcribit idem auctor in vita S. Romualdi. inuenies eam apud Lipom. to. 8. Huic ſimilis facta eſt in Gallijs apparitio S. Michaelis Archangeli, anno a Chriſto Domino 709. vbi ad ſimilitudinem montis Gargani erecta eſt inſignis Eccleſia, curante S. Autberto Epiſcopo, vt ſcribit Sigebert. in chron. dicto anno: cuius rei geſtæ hiſtoriam refert Petrus in catalog. lib. 9. c. 71. Porro longe ante dictas apparitiones agi conſueuiſſe Romæ ſolemnitatem S. Michaelis Archangeli, alterius cuiuſdā apparitionis occaſione, Drepanius Florus vetuſtiſſimus poetarum Chriſtianorum ſcribit his verſibus:

Clarent Angelici ſublimia feſta diei
Allatura piæ dona beata animæ.
Hūc etenim Michael aulæ cæleſtis alūnus
Conſpicuo nobis conſecratore diem,
Dignatus Petri, Paulique inuiſere ſedem,
Imperiumq́, fouens inclita Roma tuū.
Qui proceres inter piamęnia luce coruſcos
Egregio vultu ſplenduit ore nouo:
Cum Deus expulſis lucem depromeret vmbris,
Conderet & ſtabilem, nocte ruente, diem, &c.

Drepanius poeta, qui hęc ſcripſit, ille eſſe videtur, cuius meminit Sidonius libro 8. epiſtola 11. ad Lupum, cuius ingenij extant pauca quædam monumenta in collectione poetarum Chriſtianorum. Fuit alter Pacatus Drepanius, clarus orator, qui panegyricum dixit Romæ Theodoſio ſeniori. Legitur in Codice Theodoſio reſcriptum Theodoſij Imp. ad Drepaniū lib. 4. de exhibendis reis. Sed quod ad pręſentis diei ſolemnitatē ſpectat in bibliotheca Vaticana plut. x. nu. 221. ineſt codex, qui inſcribitur, Sermones S. Aug. & aliorum: ibidem legitur ſermo nomine S. Gregorij Papæ in feſtiuitate Sancti Michaelis Archangeli. eſt eius exordiū: Angelorū & hominum natura, &c. Non prætermimus, inter alias nobiles Romæ erectas eccleſias in honorem S. Michaelis Archangeli, fuiſſe illam, quæ in ſummitate molis Hadriani olim a Bonifacio Papa excitata eſt, de qua plura inferius dicturi ſumus ad tertium Kalen. Octobr. illam quoque eſſe nobilem ac perantiquā, quę poſita eſt in Foro piſcario: itemque illam eſſe celebrem, quā Leo Quartus Papa ob Sarracenos deuictos atq; fugatos apud Vaticanū erexit, vt docet vetus inſcriptio in marmore inciſa, quæ in eadem eccleſia hactenus aſſeruatur, licet ſcriptoris vitio Carolus pro Ludouico ponatur. Sicut in Occidētali Eccleſia, ita & in Orientali frequens fuit Michaelis Archangeli apparitio: nam qui vniuerſalis Eccleſiæ a Deo patronus atque protector eſt inſtitutus, idem virtute miraculorum vbique voluit innoteſcere. Facta eſt enim alia eius apparitio prope Byzātium, in cuius memoriam ampliſſima illic baſilica eſt erecta, quæ & multis eſt miraculis illuſtrata, vt ſcribit Sozo. hiſt. lib. 2. cap. 2. & Niceph. lib. 8. c. 32. ea eccleſia Soſtenium eſt appellata: quam vetuſtate collapſam reſtituit Baſilius Imper. vt auctor eſt Georgius Cedren. in compend. hiſt. in Baſilio. Alia rurſus & æque celebris fuit illa apparitio facta in Chonis apud ciuitatem Coloſſenſium; cuius rei geſtæ hiſtoriam deſcripſit Metaphraſtes, quā & recitat Lipom. tomo 6. Agūt de ea Græci in Menolog. 8. Idib. Septembris anniuerſariam celebritatem, cuius & meminit Emmanuel Imp. in cōſtit. de ferijs. Frequentes olim erectas fuiſſe eccleſias in honorem Sancti Michaelis Archangeli, vetera monumenta teſtantur. Porro nobiliſſimam & antiquiſſimam illam memoriam Sācti Michaelis in Chonis profanauit Alexius pſeudoimp. qui meritas de ſacrilegio pœnas dedit. De his Niceta Choniata hiſtor. lib. 3. pag. 48. Temporibus etiā Diocletiani Imp. iā extitiſſe Sācti Michaelis nomine Eccleſiā

in Bithynia, fidem faciunt Acta Sancti Eutonomi Epiſcopi, quæ recitat Sur. tomo 5. Procop. libro de ædif. Iuſtiniani Imp. ſex numerat baſilicas ab eodẽ Imp. in honorem Sancti Michaelis excitatas. Frequentes fuiſſe Eccleſias S. Michaelis. & aliorum Angelorum, argumento eſt l. quoniam. Cod. de ſacroſanct. eccleſ.

b Victoris Mauri.] De quo hac die Beda, Vſuard. Ado, Vuandelb. & alij recentiores. Meminit eiuſdem Victoris S. Ambroſ. in Lucam lib. 7. cap. 13. recenſetque eum inter martyres Mediolanenſis eccleſiæ. De eodem hæc Ennodius Ticin. de ſe ipſo: Continuo me ad B. Victoris martyris præſidia ſæpe experta tranſuexi, &c. Eius Acta refert Sur. tomo 3. ante eum Mombrit. tomo 2. Petrus in catal. lib. 4. capit. 113. De eo etiam miraculum recitat Gregorius Turon. libro de glor. marty. cap. 45.

c Acathij.] Græci autem de Acathio in Menolog. pridie huius diei. Deſcripſit eius Acta Metaphraſtes, quæ Latine a ſe translata refert Lipom. tom. 7. & Sur. tomo 3. Hiſtoriã de trãslatione ipſius Scyllacium facta, cuius hic habetur mentio, legimus ab eius eccleſia Romã miſſam. Meminit Niceph. de eccleſia erecta Cõſtantinopoli in honorem S. Acathij martyr. lib. 13. cap. 38. quam vetuſtate labefactatã a Iuſtiniano Imp. in auguſtiorem formam excitatam eſſe, ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. quã ipſam rurſus a Baſilio Imper. reſtitutam refert Georg. Cedren. in comp. hiſt. in Baſilio. Non prætermittimus hic referre, quod ſcribit Niceph. hiſt. lib. 13. cap. 38. adhuc temporibus Arcadij Imp. ſuperſtitem fuiſſe arborem illam nucis Conſtantinopoli, in qua martyr Dei Acathius appenſus, tormentis fuerat excruciatus; licet Socrat. lib. 6. cap. 21. dicat fuiſſe caſtaneã. Effecerunt plane dicti hiſtorici ſcriptis ſuis, vt arbor illa feliciſſima, ſanguine tanti martyris irrigata, adhuc virens in memoria hominum perſeueret, & ſit in poſterũ permanſura, longe beatior, mea ſententia, ficu Romulea, Athenarũ olea, Deli palma, vel Mariana quercu, quam clariſſimus orator ſcriptorum ſuorũ monumentis perpetuitati conſecrandam putauit lib. 1. de legibus. Eſt nobilis ſententia Sancti Gregorij Nazianzeni iterum repetita, quod quæuis tenuia monumenta martyrum eamdem vim aduerſus dæmones, & ad virtutes ſanitatum præſtandas, quam & eorum corpora, quã & animæ in cælo exiſtentes obtineant. id ille orat. 2. in Iulianum, & in carm. de humilitate, caſtitate, & temperãtia. Quare eodem cõſilio non indignum fore ſum arbitratus, ſi ſanctorum martyrum memorias, quas conſtat non fuiſſe erectas, niſi vbi aliqua ipſorum martyriorum eſſent antiqua veſtigia, vel eorumdem reliquiæ poſitæ eſſent, id præcipientibus ſacris regulis Eccleſiaſticis, Concil. African. c. 50. eaſdem ipſas iam temporis diuturnitate collapſas, atque hominum impiorũ iniuria plane dirutas his meis annotationib. aliquando commemorem. Hac enim arte abſque ſumptu aliquo fore ſperamus, vt templa collapſa reſtituantur, collabentia ſarciantur fulcianturque; & quæ manent, integra aduerſus omnem iniuriam temporum conſeruentur.

d Dionyſij Epi.] De eo Beda hac die. Scribit Ado eiuſdem ciuitatis Epiſcopus hunc claruiſſe temporibus Aelij Pertinacis: ſucceſſit hic S. Iuſto, numeraturque ſextus eius Eccleſiæ Epiſcopus in tabulis Democh. ex eodem Adone collectis.

e Helladij epiſc.] De eo Molan. in addit. ad Vſuard. Succeſſit S. Valeriano, ſeditque temporibus Conſtãtini Imp. poniturque quintus ordine eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

f Petri Epiſc.] Fuit hic Archiepiſcop. Tarentaſij: cuius vitam Gaufridus Abb. iubente Lucio Papa, ſcripſit. extat apud Sur. tom. 3. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 1171. cum ſediſſet annis triginta tribus.

g Vuironis Epiſcopi.] Deſcripſit eius Acta Sur. tom. 3. hac die. Floruit circa annum Domini ſeptingenteſimum quinquageſimum. De eodem Trithem. de viris illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 263.

xx G Septimo Idus Maij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11

NAzianzi natalis beati Gregorij [a] Epiſcopi, ob ſingularem diuinarum rerum doctrinam cognomento Theologi: qui collapſam Conſtantinopoli Catholicã fidem reſtituit, hæreſeſque inſurgentes compreſſit. Romæ S. Hermæ, [b] cuius Apoſtolus Paulus in epiſtola ad Romanos meminit. Hic digne ſemetipſum ſacrificãs, acceptabiliſque Deo hoſtiã factus, virtutibus clarus cęleſtia regna petiuit. In Perſide ſanctorũ martyrum trecentorum & decem. [c] Callij via Flaminia paſſio S. Gerontij [d] Epiſcopi Ficodenſis. In caſtro Vindecino depoſitio S. Beati [e] confeſſoris. Conſtantinopoli [f] Tranſlatio ſanctorum Andreæ Apoſtoli, & Lucæ Euangeliſtæ de Achaia, & Timothei diſcipuli B. Pauli Apoſtoli ab Epheſo: corpus autem S. Andreæ longo poſt tempore Amalphim delatum, ibi pio fidelium concurſu honoratur: ex cuius ſepulchro liquor ad languores curandos iugiter manat. Romæ item Tranſlatio S. Hieronymi [g] presbyteri, & Eccleſiæ doctoris ex Bethlehem Iudæ ad baſilicam S. Mariæ ad præſepe. Barij quoque in Apulia Tranſlatio S. Nicolai [h] Epiſcopi ex Myra ciuitate Lyciæ.

MAII 9.

GRegorij Epiſcopi. [a]] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique cæteri Latinorum, Græci autẽ in Menologio 14. Kalen. Februarij, qua die (vt aiunt) exaltationem corporis Gregorij Theologi celebrant: rurſus autem viij. Kalend. Februarij de eodem ſolemniorem agunt diem, vt apparet ex conſtit. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs. Suas res geſtas carminibus ipſemet ex parte digeſſit: vnde & Gregorius presbyter, quæ in encomio de Gregorio Nazianz. ſcripſit, accepiſſe videtur. Addidimus nos quamplurima ex auctoribus vetuſtis atque probatis petita, quæ per annos ſingulos in Annal. Eccleſ. digeſſimus; vnde etiam vitam ipſius, amicis efflagitantibus, deſcripſimus: quam Summo Pontifici Sanctiſſimo Domino Noſtro Gregorio XIII. tanti Patris ſtudioſiſſimo obtulimus, eo potiſſimũ tempore, quo ille totius Vrbis exultatione celeberrimam corporis eius a ſacrarum virginum ordinis S. Benedicti Monaſterio in Campo Martio ad Gregorianum ſacellũ præclariſſimo opere ac maxima impenſa in Vaticana baſilica Principis Apoſtolorũ extructum, translationẽ peregit; de qua inferius ſuo loco dicemus.

b Hermæ.] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio Non. Martij. Hic auctor eſt illius voluminis, quod

titulo

titulo Paſtoris inſcribitur, vt teſtatur S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Herma. Conſentiunt omnes de hoc agere Paulum ad Romanos ſcribentem cap. 16.

c Martyrum trecentorum & decem.] Sic Vſuardus, Ado, & vet. manuſc. Beda autem quadringentos numerat: quando vero hi paſſi ſint, nullus prodit.

d Gerontii Epiſcopi.] Putatur hic ille Gerontius, qui affuit Symmacho Papæ in Concil. quarto Romano, Conſſ. Ruſo, & Auieno, anno a Chriſto Dño 502. Alius eiuſdem nominis eodem ſæculo vixit Epiſcopus Camarinenſis, interſuitq; Romano Concil. ſub Hilario Papa. Rurſus alius in Galliis temporibus S. Leonis Rom. Pont. numeraturq; inter eos Galliarum Epiſcopos, ad quos S. Leo ſcripſit epiſt. 52. Quo etiam tempore claruit S. Gerontius Epiſcopus Mediolanenſis, de quo ſup. iij. Non. Maii. Legimus huius, de quo hic agitur, res geſtas, quæ incipiunt: Ab exordio naturæ, &c. ſunt eiuſmodi tamen, vt indigeant exacta eruditorum cenſura, vt expurgentur.

e Beati.] Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, & alii recentiores, itemque Conſtantienſis Eccleſiæ monumenta.

f Translatio ſanctorum Andreæ, Lucæ, Timothei.] De eadẽ Vſuardus; Beda autem, & Ado hic tantum de translatione Timothei, ea de cauſa puto, quoniam ſeorſum ab his translatę ſunt reliquiæ S. Timothei, anno vigeſimoprimo Conſtãtii Imp. vt ſcribit S. Hier. in chron. Porro Andreæ & Lucæ reliquias translatas eſſe anno 23. eiuſdem Imp. idem auctor affirmat: licet in lib. de ſcript. Eccleſiaſt. in Luca dicat, tam S. Andreæ, quam S. Lucæ reliquias Conſtantinopolim eſſe translatas anno vigeſimo Cõſtantini, vel (vt alii codices habent) Cõſtantii. Agẽs idem Auctor aduerſus Vigilantium, eaſdem ſub Cõſtantino profitetur eſſe trãſlatas, dum hæc ait per ironiam: Sacrilegus fuit Cõſtantinus Imperator, qui ſanctas reliquias Andreę, & Lucæ, & Timothei tranſtulit Conſtantinopolim, apud quas dæmones rugiunt, & inhabitatores Vigilantii illorum ſe ſentire præſentiam confitentur? Hæc Hieron. Quę quidem verba conuenire Conſtantio non poſſe, compertum eſt; quem Arrianum fuiſſe, omnes norunt. Mirũ ſane in vnius eiuſdemq; auctoris ſcriptis tantam reperiri diſcrepantium. Verum ſi fides adhibenda eſt Artemij martyris Actis, quæ recitat Metaphraſtes die 28. Octobris, q.b. & adſtipulatur Niceph. hiſt. lib. 10. c. 11. Conſtantij & non Conſtantini temporibus id factum eſſe, fatendum eſt: ſiquidẽ ipſe Artemius Auguſtali præfectura nobilitatus, eiuſmodi translationis negotium ſibi tãquam viro religioſiſſimo traditum a Cõſtantio Imperatore curauit. Theodorus lector lib. 2. collectan. id etiã ſub Conſtantio factum affirmat: additq; Andreæ & Lucæ reliquias translatas 5. Nonas Martii; Timothei autẽ ad 8. Kal. Iulii, hiſq; diebus locatas eſſe Conſtantinopoli, in magno templo ſanctorũ Apoſtolorum. Procopius lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. de reſtitutione eiuſdem baſilicæ, deque iterum adinuentis tunc ibi dictorum Apoſtolorum ſacris corporibus hæc ait: Erat antiqua apud Byzantium ædes Apoſtolis conſecrata, longitudine temporis iam emota, & quæ (vt ſuſpicabatur) amplius ſtare non poterat: hãc inſtaurauit Iuſtinianus Imp. pro dignitate. Vbi latomi, & artifices, effoſſo fundamento, inuenerũt ligneas arcas tres, inſculptis litteris indicantes, trium ſ. Apoſtolorũ eſſe corpora, Andreæ, & Lucæ, & Timothei; quæ rex ipſe & oẽs Chriſtiani maximo cum honore conſpexerunt, &c. De iiſdem in vita S. Eutychii Epiſcopi Conſtantinopolitani Euſtatius presbyter agit. Fuerat olim templum illud a Conſtantino Magno erectũ, vt teſtatur Euſebius in vita Conſtãtini lib. 4. cap. 50. & 60. & Socrat. lib. 1. c. 12. & 26. in fine, vbi hæc ait: Quam quidẽ eccleſiam eam ob cauſam Conſtantinus ædificauerat, ne Imperatores & Sacerdotes Apoſtolorum reliquiis aliquando deſtituerentur, &c. Quibus profecto annuit, aliquas Apoſtolorum reliquias illuc tpe Conſtantini eſſe translatas. In re autem ambigua ita animo affectus ſum, vt definire controuerſiã, certamq; de ea re ferre ſententiam, non præſumam. De trãslatione

tione S. Andreæ iterũ facta Amalphim, in archiuis illius Eccleſiæ rei geſtæ monumenta continentur. De perenni miraculo ſcaturientis inde liquoris medici ad curandos morbos, totus pene Chriſtianus orbis eſt teſtis: in omnes enim regiones ex eo fonte fluxere riui. Et ſi de his queris teſtimonium antiquorum, habes Gregor. Turonen. lib. de glor. mart. c. 31. Ad hæc addimus, quod in bibliotheca Vaticana plut. 3 num. 153. eſt codex peruetuſtus dialogorum S. Gregorij Papæ, ante cuius exordiũ prima pagina deſcribitur hiſtoria de legatione eiuſdem Gregorij Coſtantinopolim, cum eſſet diaconus, ad Tiberium Imp. a quo obtinuit brachium S. Andreæ Apoſtoli, nec nõ & brachium S. Lucæ Euangeliſtæ, quæ ſacra pignora ſecum detulit Romam. Eſt quidem ea pagina præ nimia antiquitate pene conſumpta. Ibidem autem poſt libros dialogorũ mentio habetur de eodem Gregorio, quod anno ſecundo ſui Pontificatus dedicauit eccleſiam S. Andreæ ad Cliuum Scauri, vbi adhuc eiuſdem S. Apoſtoli brachium aſſeruatur. Caput autem eiuſdem ſanctiſſimi Apoſtoli ad ædes ſacras eius germani Romã in Vaticanum a Pio Secundo delatum, ibi decentiſſime aſſeruatur, cuius rei geſtæ hiſtoriam tunc editã in manuſcr. codice legimus: eſt eius exordiũ: Si quę sũt memoriæ cõmendanda, &c. vbi & pientiſſima oratio legitur, qua ſanctiſſimus Papa trans pontem Miluium flexis genibus, madidis oculis, excepturus venerandum caput, ſic effari cœpit: Adueniſti tãdem, o ſanctiſſimum, &c. Legitur ibidem & ſacer hymnus de eadem re editus eiuſdem Pontificis iuſſu ab Agapito Epiſcopo Anconitano, itemq; luculentiſſima oratio Beſſationis Cardinalis ampliſſimi, nec non & Rom. Pontificis ad eum reſponſio, aliaque ſolemnia ſacroſanctę peracta narrantur.

g Translatio S. Hieronymi.] Agit hic Petrus in catal. lib. 4. cap. 145. de duplici trãslatione corporis S. Hieronymi: quarum prima, quam recenſet factam ſub Cyrillo Epiſcopo Hieroſolymitano, nullius auctoris teſtimonio cõteſtatam, veluti falſam reſpuimus: obijt enim S. Cyrillus ante Hieronymum, vt ipſius Hieronymi auctoritate probatur, dum ait, eum tantum perueniſſe ad octauum annum Theodoſij Imper. qui fuit annus a Chriſto 386. S. Hieronymus autẽ ex humanis deſijt Theodoſio Iuniore nonum & Conſtantio tertium Conſſ. qui eſt annus a Chriſto 420. Secundum autem translationem, quam factam aſſerit cum Sarraceni Palæſtinam inuaſiſſent, vt veram libenti animo ſuſcipimus atq; probamus, in cuius memoriam præſens celebritas anni ſingulis agi conſueuit.

h Translatio S. Nicolai Epiſco.] Huius rei geſtæ hiſtoriam ſcripſit Ioannes archidiaconus ad Vrſionem Barenſem Epiſcopum, vt teſtatur Vinc. lib. 25. cap. 83. Recenſet eam Sur. to. 7. hac die. Scripſiſſe inſuper eamdem hiſtoriam Nicephorum Barenſem, adhucq; in manuſc. latitare, tradit Molanus. Sigebertus in chron. de ea agens, factam ſcribit anno Domini 807. id ipſum idem Ioannes teſtatur. Ex eiuſdem S. Antiſtitis corpore, vt e perenni quodam chariſmatum fonte, ſtillat liquor ſalubris, ſicut olim cum eſſet Myræ: quamobrem Emmanuel Imp. dum de eo agit in conſtit. nouella de ferijs, his titulis eum exornat. Nicolaus miraculis inſignis, vnguentorũ fragrantia ſcatens, &c. Extat apud Theod. Balſam. in nomoc. Photij tit. 7. c. 2. Deus Opt. Maximus cũ multis modis ſanctorum ſuorum cineres illuſtrarit, eo etiam honore dignatus eſt, vt ex aridis oſſibus (vt olim ex aſini maxilla, qua Samſon Philiſthæos deleuit, aquæ fontem manare fecit, Iudic. cap. 15.) liquorem medicamenti vim habentem ad curandas malas valetudines, & impios hagiomachos conuincendos, iugiter fluere voluerit: idque non tantum Andreæ Apoſtoli, ac Nicolai, ſed & aliorum complurium ſanctorum ſacris reliquijs præſtitit; de quibus ſuis locis dicetur inferius.

10 Sexto Idus Maij. Luna. D xix.

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
t u A B C D E f F G H M N P
30 1 2 3 4 5 6 7 7 8 9 10 11 12

ROmæ via Latina natalis SS. martyrũ Gordiani [a] & Epimachi; quorum prior pro confeſſione noĩs Chriſti tp̃e Iuliani Apoſtatæ diu plũbatis cæſus,& ad vltimũ capite truncatus, noctu a Chrſtianis ſepultus fuit eadẽ via in crypta, in quã B. Epimachi martyris reliquiæ paulo ante tranſlatæ fuerant ab Alexandria, vbi ille pro Chriſti fide martyriũ cõpleuerat. In terra Hus S. Iob [b] prophetæ, admirãdæ patientię viri. Romæ B. Calepodij [c] presbyteri & mart. quẽ Alexãder Imp. gladio fecit occidi,& corpus eius per ciuitatem trahi, atq; in Tiberim iactari, quod inuentum Calliſtus Papa ſepeliuit. Decollatus eſt ẽt Palmatius [d] Conſul cum vxore & filijs,& alijs promiſcui ſexus quadragintaduob. de domo ſua: Simplicius quoq; ſenator cũ vxore,& ſexagintaocto de familia ſua, itẽ & Felix cũ vxore ſua Blãda: quorũ capita ſuſpenſa ſunt per diuerſas portas Vrbis ad exemplũ Chriſtianorũ. Itẽ Romæ via Latina ad Centum aulas natalis SS. martyrũ Quarti [e] & Quincti, quorũ corpora Capua trãslata ſunt. Apud Leontinos in Sicilia SS. martyrũ Alphij, [f] Philadelphi, & Cyrini. Smyrnæ S. Dioſcordis [g] martyris. Apud Tarentum Sancti Cataldi [h] epiſcopi miraculis clari. Mediolani inuentio [i] SS. martyũ Nazarij,& Celſi, qñ beatus Ambroſius epiſcopus S. Nazarij corpus recenti adhuc ſanguine conſperſum reperit, atque ad baſilicam Apoſtolorum tranſtulit vna cum corpore beati Celſi pueri, quem idem ipſe nutrierat, & Anolinus in Neronis perſecutione ſimul cum eo gladio feriri iuſſerat quarto Kalendas Auguſti, quo die feſtiuitas eorum martyrij celebratur.

M A I I 10.

GOrdiani & Epi nachi. [a]] De his item Beda, Vſuardus, & alij, Græci autẽ in Menologio pridie huius diei. Horum Acta recitat Sur. tom. 3. & Mombrit. to. 1. Qua quidem in re admonemus iterum lectorẽ, carnificinas illas, quas Romę in Chriſtianos exerceri ſolitas tẽporibus Iuliani ferunt, non ab ipſo Iuliano, ſed ab Aproniano Præfecto Vrbis inſtitutas. Quæ vt dilucidiora fiant, ſcire oportet, Iulianũ, antequã inuaderet Imperium, cũ in Gallijs moraretur cũ exercitu, ne cordis impietatem eo tẽpore conſilijs ſuis nondum

opportuno proderet, ſe Chriſtianũ profeſſum eſſe, atque ad Chriſtianorum ſynaxes etiam conuenire conſueuiſſe, vt ex Ammiano Marcellino ſatis liquet. Inſuper (vt auctor eſt Sanctus Hilarius libel. aduerſus Conſtantium) idem Iulianus fauit Catholicis, deque Orthodoxa fide tunc ab Arrianis vexata eſt optime meritus. Poſtquã vero ab exercitu acclamatus eſt Imperator, e veſtigio recedens e Gallijs, in Orientem aduerſus Cõſtantium duxit exercitum: quo interim defuncto, cum eſſet Antiochiæ, tacitam aduerſus Chriſtianos exercuit pſecutionẽ, delectis ad hoc ijs prouinciarum Preſidibus, quos infeſtiſſimos eſſe nouerat Chriſtianis: & inter alios (vt idem Marcellinus teſtatur) Romanæ vrbis pfecturam delegauit Aproniano, q in Chriſtianos, nõ Chriſtianitatis titulo, ſed quaſi in maleficos, hoc eſt, veneficijs & magicis cautionibus deditos, exercuit quæſtiones, grauiſſimaque inſontibus ſupplicia irrogauit. Acceſſit ad ſæuitiam hominis exacuendam, quod eo tempore diuino iudicio orbatus altero oculo, id acceptum tulit maleficijs Chriſtianorum. Concitarunt etiam peſſimi hominis impetũ infideles, dum eodem tempore Romę Apollinis templũ incendio conflagrauit. Hæc habes ex eodem auctore lib. 21. 23. & 26. Ex quibus omnibus tam horum martyrum Acta quã cæterorũ, potius ſub Iuliano, quã coram Iuliano Romæ actitata intelligas. Illum. n. Romæ aliqñ fuiſſe, præſertim poſt ademptum imperium, nullus probatorum antiquorũ auctorũ teſtimonio poterit affirmare. Horum ſanctorum martyrũ, de quib. agitur, ſacras reliquias translatas eſſe in Alemaniã, ſcribit Hermannus in Chro. anno Domini 770. De ijſdem martyribus extat nobile epigramma Bonad. lib. 2. mon. 62.

b Iob prophetæ.] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorũ, Græci aũt in Menolog. 8. Id. Maij: ijdemque eundẽ prophetã appellant ob multa pui ſa atque prænunciata vſq; ad ſæculi conſummationem diuina conſilia: quæ tũ S. Gregorius in Moralibus, tũm alii plerique, qui in ipſum cõmentarios ſcripſerũt, cõmuni oĩum ſententia profitentur.

c Calepodij.] Agunt de eodem ijdẽ qui ſupra, Beda, ac cæteri. Eius res geſtæ habentur in Actis S. Calliſti Papæ, apud Sur. tom. 5. 14. Octob. Fuit nomine Calepodii nobile cęmeterium via Aurelia, extra portam Ianiculenſem, & oſtenditur adhuc (vt ferunt) in Eccleſia S. Pãcratij. Habetur de eo frequẽs mẽtio in Martyrologijs. Extat de eodem Calepodio carmen Bonad. lib. 2. monod. 61.

d Palmatius Conſul.] In iiſdem Actis S. Calliſti de eodem agitur. Cũ hic Conſul dicatur, non puto ordinarium, cum non receſeatur in Faſtis: ſed ex ſuffectis, ſeu allectis opinor: de quib. quidem Auſonius in oratione habita ĩn ſuo Cõſulatu ait, ſub quibus Conſulib. hi Conſulatum geſſiſſet, quærere opus fuiſſe. De Simplicio ſenatore ac cęteris, quorũ hic mentio hr̃, conſule eadem Calliſti Acta.

e Quarti & Quincti.] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Horũ nomine cœmeteriũ eſt appellatũ, de quo Panuinus lib. de come. ex tabulis Vaticanis.

f Alphii & ſoc.] Græci etiã de his agunt hac die in Menologio. Legimus horũ Acta è Græcis Latine reddita, excuſa que ab Eccleſia Leontina accepta: in qbus tamen aliqua ſunt corrigenda: atq; in primis quod habent hos paſſos ſub Licinio Imperatore, cui quidem aptari nõ poſſunt, quæ ibi narrãtur, ſed potius Decio. At ne mihi alienos labores ſumere videar, hæc ipſa Acta, aliaq; pene oĩa ex diuerſis extra Vrbẽ Eccleſiarũ archiuis accepta, quorum in his annotationib. frequenter meminimus, in vnum colligere, fuit operis, & induſtriæ R. P. Antonij Talpæ Seuerinatis, noſtræ congregationis bibliothecæ præfecti, qui in his colligendis diligens ſtudium officiumq; laudabiliter impendit.

g Dioſcordis.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi etiam eius certamen paucis enarratur.

h Cataldi Epiſc.] De eo Petrus in catalogo lib. 4. c. 143. Agitur hac die venerandi corporis eius inuentio, natalis autem dies 8. Id. Maii. Legimus eius Acta in officio Eccleſiaſtico eiuſdem ſancti nuper reſti-

reſtituto iuxta ritum S.Rom Eccleſiæ.

i Inuentio ſanctorum mart. Nazarij, & Celſi.] De qua etiam tabulæ eccl ſiæ Mediolanenſis. Rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Paulinus in Ambroſio, Præfatio eiuſdem, aliaque vetera monumenta. Plura de his dicturi ſumus inferius in natali die ipſorum.

11 Quinto Idus Maij. Luna. E xviij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROmæ via Salaria natalis B.Anthimi [a] presbyteri, qui poſt virtutũ & prædicationis inſignia, in perſecutione Diocletiani in Tiberim præcipitatus, & ab Angelo exinde ereptus, oratorio proprio reſtitutus eſt: deinde capite punitus, victor migrauit ad cęlos. Eodẽ die S.Eueli j[b] martyris, qui cũ eſſet de familia Neronis, ad paſſionẽ S.Torpetis in Chriſtũ credidit, pro quo & decollatus eſt. Itẽ Romæ SS.martyrum Maximi,[c] Baſſi, & Fabij, qui ſub Diocletiano via Salaria cæſi ſunt. Camerini SS.martyrũ [d] Anaſtaſij & ſociorũ, qui in perſecutione Decij ſub Antiocho præſide cęſi ſunt. Auximi in Piceno SS. martyrum Siſinij [e] diaconi, Diocletij, & Florentij diſcipulorum S. Anthimi presbyteri, qui ſub Diocletiano lapidib. obruti, martyriũ cõpleuerũt. Varẽnis S.Gangulphi mart.[f] Viennæ S.Mamerti [g] Epi, qui ob imminentem cladem ſolemnes ante Aſcenſionẽ Dñi triduanas Litanias in ea vrbe [h] reſtituit: * quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens cõprobauit. Apud Siluiniacũ depoſitio S.Maioli [i] abbatis Cluniacenſis, cuius vita ſanctis meritis fuit pręclara. In Piceno apud Septempedanos S.Illuminati [k] confeſſoris. *Inſtituit.

MAII 11.

ANthimi. [a]] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijque recentiores. Extant eius Acta, quæ retulit Sur. in tom. 3. vbi etiam recitat ſermonem Petri Damiani de eodem martyre.

b Euelij.] Beda de eo item agit hac die. Eius res geſtæ iunctæ ſunt Actis S. Torpetis martyris, quæ legimus in manuſcr. Edidit ea Mombrit. tom. 2. Meminit & Petr. in catal. lib. 5. c. 8.

c Maximi & ſocior.] Agitur de his etiam in Actis S. Anthimi marty. cuius nuper meminimus.

d Anaſtaſij & ſoc.] Legimus horum Acta in rebus geſtis S.Venantij martyris, acceptis ab eccleſia Camerinenſi, ſed cenſura aliqua caſtigandis.

e Siſinij & ſoc.] Horũ res geſtę intextę habẽtur in prędictis Actis S.Anthimi.

f Gangulphi.] Extant eius Acta, quæ recitat Sur. to. 3. Plura habentur de eo in Breuiario & Miſſali eccleſiæ Auguſtanæ. Henricus de Erford. cap. 67. Vincentius lib. 3. c. 159. Martyr. Polon. in chro. anno Dom. 756. & alij plures.

g Ma-

g Mamerti epiſco.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Qualis autem quantusve hic fuerit, indicant epiſtolæ Sidonij Apollinaris, qui eũ nouit, & familiariſſime vſus eſt, epiſt.11.lib.4. & lib.7.epiſt.1. De eo præterea Alcimus Auitus, qui ſecundus poſt eum factus eſt Viennenſis epiſcopus, in homilia quam de Rogationibus habuit; Greg. Turon. hiſt.Franc.lib.2.cap.34. Ado Viennen.in chron.ann.Dom.396. & 452.quæ & Surius collegit in vnum to.3. hac die. Hi ẽt qui agunt de diuin.offic.eiuſdem meminerunt, vt Albin.Flac.c.67.Amal.cap.37. & alij, vt Sigeb.in chron.anno 468. Regino anno 421. Fuit alius eiuſdem nominis epiſcopus Lingonienſis, de cuius corporis inuentione agitur in vita S.Annonis epiſcopi Colonien.lib.1.cap.38.apud Sur.tom.6.die 4.Decembris, quem Martinum ab alijs dictum reperi.

h In ea vrbe reſtituit.] Sic poſitum, vt intelligas longe ante ſanctum Mamertũ Rogationes illas ante Aſcenſionem Domini fuiſſe ſolitas celebrari, vt ex Auguſtino & Sidonio Apollinari ſuperius demonſtrauimus in no.diei 25.Aprilis. Porro S.Mamertus ſolertiori cultu eaſdem in Viennenſi eccleſia celebrandas indixit: quem ritum (vt hic habet Martyrologium) vniuerſalis Eccleſia recipiens, comprobauit. Conſule quæ de Rogationibus dicta die ſuperius ſunt notata.

i Maioli abb.] Suffectus eſt hic Ademaro anno Do.944. peruenitq; vſque ad annum 993. vt ſcribit Sigeb.in chro. Numeraturque tertius ordine eiuſdem cœnobij Cluniacenſis abbas. Meminit eiuſdẽ S.Bernardus in apol. ad Gulielm.abbatem. pluribus Pet.Cluniac.li.2.mirac.c.31. Lamber. in chron. anno 995. Trith. de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib.3.cap.230. Porro eius res geſtas vberius cumulatas Surius habet to.3. hac die.

K Illuminati.] Eius ſacrum corpus religioſe ſeruatur & colitur apud Sanctoſeverinates, qui olim Septempedani dicebantur, in monaſterio S.Mariani.

xvij F Quarto Idus Maij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROmæ via Ardeatina SS.martyrum Nerei & Achillei[a] fratrum: qui primo cum Flauia Domitilla, cuius erãt eunuchi, in inſula Pontia longũ pro Chriſto duxerũt exiliũ; poſtmodũ grauiſſimis verberib. attrectati ſũt: deinde cũ à Mẽmio Rufo Conſulari equuleo & flammis ad immolandũ compellerentur, dicerentque ſe a B.Petro Apoſtolo baptizatos, nulla ratione poſſe idolis immolare, capite cęſi ſunt. Horum ſacræ reliquiæ Romæ ex diaconia S.Hadriani in reſtauratũ antiquum eorum Titulum, vbi olim reconditæ aſſeruabantur, ſolẽniter iuſſu Clementis Papæ Octaui translatæ ſunt pridie huius diei. Ibidẽ via Aurelia[b] S.Pancratij[c] martyris, qui cũ eſſet annorum quatuordecim, ſub Diocletiano martyriũ capitis obtruncatione cõpleuit. Item Romę S.Dionyſij[d] patrui eiuſdem B.Pancratij. In

Sicilia

Sicilia S. Philippi [c] Argyrionis, qui a Romano Pontifice ad eam inſulam miſſus, magnã illius partem ad Chriſtum conuertit: cuius ſanctitas in liberandis energumenis maxime declaratur. Salaminæ in Cypro S. Epiphanij [f] epi, qui multiplici eruditione & ſacrarum litterarũ ſcientia excellens, vitæ quoq; ſanctitate, zelo Catholicæ fidei, munificẽtia in pauperes, & virtute miraculorum extitit admirãdus. Cõſtantinopoli S. Germani [g] epi, virtutibus & doctrina inſignis, qui Leonẽ Iſauricũ aduerſus ſacras imagines edictum promulgantem, magna fiducia redarguit. Treuiris ſancti Modoaldi [h] epiſcopi. In ciuitate Calciatenſi ſancti Dominici [i] confeſſ.

MAII 12.

NErei, & Achillei, alias Archillei. [a]] De his hac itẽ die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Eorũ Acta recitat Surius to. 3. Fuit uetus Romæ titulus noĩe horũ martyrũ, cuius habetur mentio in regiſt. S. Grego. Papæ lib. 4. epiſt. 44. vbi idẽ Gregorius habuit hom. 28 in Euãg. Erãt ibidem ſepulta eorũdem martyrũ corpora, ſimulque Flauiæ Domitillæ quibus alludit cũ ait: Sancti iſti, ad quorũ tũbam cõſiſtimus, florentẽ mundũ mentis deſpectu calcauerũt, &c. Quæ tria ſacra corpora hoc ipſo anno, quo hæc denuo cudim⁹ 1597. quinto Idus Maij, ex diaconia S. Hadriani, quo ſub Greg. IX. trãslata fuerãt, ac demũ ſub Sixto V. ab Auguſtino Cuſano eiuſdẽ eccleſiæ tũc diacono Card. in altari maiore a ſe magnificẽtius extructo, decẽtius collocata, nos reſtituto Titulo, S. D. N. Clemẽte Octauo cõcedente, in ſuũ priſtinũ locũ celebri pompa reduximus vna cũ eorũ capitib thecis auratis incluſis. Horum itẽ SS. nomine appellatũ eſt cœmeterium via Ardeatina, quod reſtituit Ioan. Papa, vt legitur apud Anaſtaſ. in lib. de Ro. Pont. in Ioanne Papa 1.

b Item via Aurelia.] De duplici via Aurelia, veteri & noua, conſule ea quæ Panuin. lib. de Vrbe Roma. pag. 107. 109. & 122. pluribus ſcribit.

c Pãcratij.] Ijdẽ qui ſupra de eodem agũt hac itẽ die. Extãt eius Acta, q̃ & ſincera in aliquibus eccleſijs legi conſueuerũt: Habet ea Sur. to. 3. De miraculis ad ſepulchrũ eius aduerſus periuros fieri ſolitis agit Greg. Turon. de glo. mart. c. 30. Extat vetus memoria eiuſdem via Aurelia, vbi S. Greg. Papa habuit homil. 27. in Euãg. Ibidẽ & venerandũ corpus eius ſepultus eſt. Vnde hæc ibi in fine: Ad martyris tumbã cõſiſtimus, qui ad celeſte regnũ ex qua morte puenerit, ſcimus, &c. Abſtulit olim eã eccleſiã idem S. Greg. a presbyteris negligẽter curãtibus, deditq; monachis, qui (vt ait) ad ſanctiſſimũ martyris corpus quotidie opus Dei peragerẽt. Extat de his epi. 18. li. 3. regiſt. De eiuſdẽ reliquijs idẽ li. 7. epi. 86. & li. 8. epi. 63. Porta Ianiculẽſis, ſeu Aurelia antiquitus dicta, ex eiuſdẽ ſancti nomine appellata eſt Porta S. Pancratij: nec id nouiter, ſed antiquius, vt conſtat ex Procop. lib. 1. de bel. Goth. De reliquijs eiuſdem ſancti in Gallias translatis agit Greg. Turon. lib. de glor. mar. c. 83. Scripſit de S. Pancratio epigramma Bonad. in monod. 63. lib. 2.

d Dionyſij.] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamẽ & corona eius deſcribitur in p̃dictis Actis S. Pancratij.

e Philippi.] De quo plura ſcribit Fazel. de rebus Siculis decad. 1. lib. 10. Accepimus eius res geſtas manuſcriptas, quarum eſt exordium: In diebus Arcadij Imperatoris, &c.

f Epiphanij.] De eodẽ hac die Latini omnes, & Græci in Menolog. vbi ijdem teſtantur eum vixiſſe annos centum & quindecim, minus menſibus tribus. Pluribus de eo S. Hieron. lib. de ſcript. Eccleſ.

cleſ.in epiſt.61. ad Ioannem Epiſcopum Hieroſolymitanum, & in apol.2. aduerſus Rufinum. Adeo ſpectatæ ſanctitatis vir fuit, vt licet aduerſus Arrianos ſemp ſtrenue decertaſſet, ipſi tamen Arriani, & eorum patronus Valens Imper. eum reueriti, quicquam moleſtiæ ei inferre auſi non ſint, vt idem S.Hieron.ſcribit epiſ.61.his verbis: Epiphanius epiſcopus Cypri a Valente non tangebatur: tantæ enim venerationis ſemper fuit, vt regnātes hæretici ignominiam ſuam putarent, ſi talem virum proſequerentur. Hæc S. Hiero. Cum autem alicubi Salaminæ, alicubi uero Cōſtantiæ epiſcopus dictus reperiatur; non exiſtimes hæc inter ſe pugnare: nam Salamina etiam Conſtantia dicta eſt: quod & expreſſe teſtatur S. Hieron.in epiſt.27.in epitaphio S.Paulę ad Euſtochium. Extat Theophili epiſcopi Alexandrini ad eum epiſt.67. apud Hieron. to.2. eumque ſummopere laudat. De eo plura Socr.hiſto.lib.6. cap.11. & ſeq.Sozom.lib.7.cap.26. & lib.8.14.& 15.& Niceph.lib.2.cap.46.lib.13.cap.13. & 14.& illi omnes etiam qui ſcripſerunt res geſtas Ioā.Chryſoſtomi,vt Leo Imp. Georgius Alex.Metaphr. Suidas,& alij. Pluribus autem eius Acta conſcripta edidit Metaphraſtes, de quorum parum fida integritate egimus in Annal. Eccleſ. Mentio habetur de eodem in Nicęna Synodo ſecunda;& quem prætererieram,meminit eiuſdem S. Augu. lib. de hæreſ.ad Quoduultdeum.Longæuam ętatem Epiphanij ex eo cōſiderare poſſumus, quod ab ineunte ætate verſatus eſt cum S.Hilarione,vt ſcribit S.Hiero. in Hilarione, & Sozo.lib.6.cap.32. Eratque adhuc iuuenis S.Hilarion, quando S.Epiphanius iam adoleſcens monaſticam amplexatus eſt diſciplinam, vt eius Acta teſtantur: qui quidem Hilarion octoginta annos natus uita functus eſt anno Domi. 372. vt oſtendemus inferius in natali die ipſius: S. Epiphanium autem conſtat ſuperſtitem adhuc fuiſſe ſeptimo anno Arcadij Imper. Vincentio & Frauitta Cōſſ. qui adſcribitur a recentioribus annus a Chriſto Domino quadringenteſimus primus, Sepulchrum S.Epiphanij pluribus eſſe nobilitatum miraculis, ſcribunt Sozom.lib.7.c.26.& Nicepho.lib.12.ca.46. Fuit eidem poſt obitum erecta baſilica, eademq; ſacris imaginibus exornata, vt apparet ex Act.6.ſanctæ Synodi Nicænę ſecundæ.

g Germani epiſcopi.] Agunt de eo itē Græci hac die in Menologio, vbi eius natalis,genus,& Acta narrantur. De eo Nicephorus epiſcopus in chron. Zonaras in Leone Iſaurico, & Cedren.in comp.hiſtor.miſcel. anno 14. eiuſdem Imp.lib.de Rom.Pontificibus in Greg. Secundo Papa, Cōſtantius epiſ.in encomio de tranſlatione reliquiarum S.Euphemiæ,quod recitat Lipo.to.6. Exceſſit ex hac vita annum agens ſuæ ætatis 90. vt in Græcorū Menologio legitur. Reliquit inter alia ſui ingenij monumenta theoriam rerum Eccleſiaſticarum.

h Modoaldi epiſc.] Huius Acta recitat Sur.tom.2. ſcripta a Stephano abbate Leodien.apud quem lib.3. agitur de miraculis eius. Vixit ſub Pipino Rege Francorum,cuius tempore ordinatus eſt epiſcopus,vt in uita ipſius habetur lib.2.c.8. Cœpit Pipinus regnare anno Dom. 751.

i Dominici.] De eodem etiam Molanus in addit. ad Vſuard. edit.2. Pluribus in Flore ſanct. Hiſp. De ipſo agitur & in Theſaur.conc.tom.2. Migraſſe ferunt ex hac vita circa annum Domini milleſimum & ſexageſimum.

xvj G Tertio Idus Maij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

Romæ

ROmæ Dedicatio [a] eccleſiæ S.Mariæ ad martyres, quã B.Bonifacius Papa Quartus, expurgato Deorũ omniũ veteri fano, quod Pantheõ vocabatur, in honorẽ B.ſemper Virginis Mariæ & omniũ martyrũ dedicauit, tẽpore Phocę Imperatoris. Cõſtantinopoli B.Mucij [b] presbyteri & martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore, & Laodicio Procõſule, primo Amphipoli multis pœnis atque cruciatibus ob Chriſti cõfeſsionẽ afflictus, poſtea Byzantiũ vſque perductus, capitali ſentẽtia occubuit. Heracleæ S.Glyceriæ [c] martyris Romanæ, quæ ſub Antonino Imperatore & Sabino Præſide paſſa eſt. Alexãdriæ cõmemoratio [d] plurimorũ SS.martyrum, qui ob fidem Catholicã ab Arrianis in eccleſia Theone occiſi ſunt. Apud Traiectum S.Seruatij [e] Tungrenſis eccleſiæ Epiſcopi; ad cuius meritum omnibus demonſtrandum, cum tempore hiemis omnia in circuitu nix repleret, ſepulchrum eius numquam operuit, donec induſtria ciuiũ Baſilica ſuper illud ędificata eſt. In Palæſtina S.Ioannis [f] Silentiarij.

MAII 13.

DEdic. eccleſ. S.Mariæ ad Martyres.[a]] Agit de eadem ſolẽnitate Beda hac die. Quãtũ obſeruare potui, cõperi vſq; ad S.Gregorij Papæ tẽpora idolorũ tẽpla a Chriſtianis, vt plurimum vel fuiſſe deiecta, vel ſi quæ intacta remãſerũt, eadẽ, vt loca dæmonũ, indigna exiſtimata eſſe, in quibus Deo vero religionis cultus exhiberetur, ſecundũ illud Apoſtoli 2. ad Corint. c. 6. Quis cõſenſus tẽplo Dei cũ idolis? Vnde idẽ S. Gregorius Papa, qui Bonifaciũ Quartũ, qui Pantheõ in Dei eccleſiã mutauit, vix ſpatio triũ annorum præceſſit, ſcribens ad Regẽ Anglorũ nuper ad Chriſtũ conuerſum epi. 60. lib. 9. Indict. 4. monuit, vt idolorũ tẽpla euerteret. Inde autẽ cõſiderans, infirmis adhuc in fide concedendum aliquid, ſcribẽs ad Mellitũ Epiſ. epiſt. 71. lib. 9. Indict. 4. pręcepit ne idolorũ tẽpla deſtruerentur, ſed iuxta ritũ ibi præſcriptũ expiarentur primũ, indeque ſanctorũ illatis reliquijs ſanctificarẽtur: quod & poſteris deductum eſt in exemplũ. Si enim optaſſent Chriſtiani idolorum tẽpla in eccleſiarũ vſum conuertere nullatenus mirifica illa tẽpla Serapidis Alexandriæ, Marnæ Gazæ, Iouis Apameæ, Cæleſtis Carthaginis, & alia innumerabilia, q̃ ob ingentẽ ſtructurã viſa ſunt miracula mundi, ſolo ęquaſſent. Qui quidẽ zelus ſi vſquã incaluit, Romę in primis Chriſtianorũ corda ſuccẽderat, vt S.Hieronymi auctoritate probatur, dũ in prooœm. li. 2. cõment. epiſt. ad Galat. hęc ait: Vbi alibi tãto ſtudio & frequẽtia ad eccleſias & martyrũ ſepulchra cõcurritur? vbi ſic ad ſimilitudinem celeſtis tonitrui, Amen, reboat, & vacua idolorũ templa quatiũtur? hæc ibi: & alibi ad Lætã epi. 7. de oppignorata fide Gracchi in demoliẽdis Romę Deorũ delubris pluribus agit. Illud etiã famoſiſſimũ Iouis Capitolini templũ iam exciſum eſſe, teſtatur lib. 2. in Iouinian. In Oriente ẽt Theodoſius Iunior ſanctionẽ de his ipſis promulgauit, in qua hæc inter alia leguntur: Cuncta eorũ fana, templa, delubra, ſi qua etiã nũc reſtãt integra, p̃cepto magiſtratuum deſtrui, collationeq; venerandæ Chriſtianæ religionis ſigni expiari præcipimus, &c. l. ult. de Pag. C. Theo. Cur aũt Pantheon templum intactũ remanſerit, ea fuit cauſa; quod dum p̃dicta

Romæ, tẽporibus Hieronymi, aduerſus idolorum ædes agerẽtur, Honorius Imp. lege ſancita, eiuſmodi impetũ Chriſtianorum compeſcuit, hac reſcribens: Sicut ſacrificia prohibemus, ita volumus publicorũ operũ ornamenta ſeruari, &c. l. 15. de Pagan. C. Theod. Puto diuina diſpenſatione factũ, vt inter tot idolorum fana proſtrata, & ĩ anathema obliuionis euerſa, Pãtheõ velut inſigne quoddam ac perenne trophæum de expugnatis hoſtib. permaneret, cederetque triumpho omnium martyrũ, qui oẽs Gentilium Deos Chriſti cruce ſubegerant. De eius dedicatione per Bonifaciũ facta ſcribit Beda de geſt. Angl. lib. 2. c 4. & de ſex ætat in Phoca Imper. Ado Vien. in chron. anno 604. Paulus diac. de geſt. Lõgob. lib. 4. cap. 11. Marian. Scot. in chro. anno 610. Sigeber. anno 609. & alij. Legi in eius eccleſiæ codice manuſcripto, templum illud dicatũ in primis in honorẽ Dei genitricis Mariæ, omnium ſanctorum martyrũ & confeſſorum: illataque illuc eſſe reperi duodetriginta curribus oſſa ſanctorum martyrum, è diuerſis Vrbis cœmeterijs effoſſa, ſolemniterq; comportata, ac decentiſſime collocata. Cætera autem de ea ſolẽnitate inferius ad Kalendas Nouembris.

b Mucij.] Græci Mociũ appellant, de quo ẽt hac die Vſuardus; Græci autẽ in Menologio ad 6. Id. Maij, vbi ẽt narrant in honorẽ huius martyris a Conſtantino Imp. fuiſſe templũ erectũ, quo eiuſdem martyris ſacras reliquias inferri mandauit. Iuſtinianus Imp. ẽt ædẽ ampliſſimã eidem martyri erigendã curauit, de qua Procop. lib. 1. ędif. Iuſtiniani Imp. his verbis: Præterea templũ Mocio martyri conſecratum, magnitudine ſua cætera ſuperãs, poſuit. Cedren. in Baſilio Imp. addit, eiuſmodi templũ vetuſtate collapſum ab eodẽ Baſilio Imperatore a fundamentis fuiſſe reſtitutum. De S. Mocij Baſilica mentio habetur etiam in Actis Concil. Epheſ. edit. Peltan. tom. 2. c. 19. & 20.

c Glyceriæ, alias Glycerij.] De eadem hac die Græci agunt in Menolog. vbi & eius martyriũ deſcribitur. Metaphraſtes recẽſet eius res geſtas, agiq; de ea ſcribit (niſi error ſit in nota numeri) ſex Id. Maias: habet eas Lip. to. 7. & Sur. to. 3. ea die. Percelebre fuit Heraclea tẽplũ S. Glyceriæ, ibiq; ſacrũ eius corpus poſitũ pluribus eſt miraculis illuſtratũ. Ex eius enim oſſibus iugiter vnguentũ curãdi vi præditũ emanare ſolebat, ut auctor eſt Nicephorus hiſt. li. 18. c. 28. & 32. De reliquijs eiuſdẽ martyris hĩ mẽtio ĩ encomio Cõſtantini Epĩ de inuentione reliquiarum S. Euphemiæ apud Lipom. tomo 6.

d Commemoratio plurimorum SS. mart.] Horũ martyriũ ſcripſit Petrus Epiſcopus Alexandrinus, qui fuga lapſus, dedit de his epiſtolã ad vniuerſos Chriſti fideles, quã recenſet Theodoretus hiſto. lib. 4. ca. 20. De clade eo tẽpore illata Catholicis per Luciũ pſeudoepm Arrianũ, agit S. Greg. Nazianz. in orat. in laudem Heronis, Rufin. hiſt. lib. 1. c. 2. 3. & 4. Socrat. lib. 4. c. 16 17. 18. & 19. Sozom. lib. 6. c. 19. 20. & Niceph. hiſt. lib. 11. c. 29. Eandem Catholicorum ſtragem non tantũ ſcriptis, ſed & uoce præfatus Petrus Romæ, cum illuc confugiſſet, prædicauit, oſtendens ibidẽ occiſorũ veſtes ſanguine cruentatas; ad quod miſerandum ſpectaculum Vrbs cõuerſa eſt ad lacrimas. De eccleſia Theonæ, cuius hic habetur mẽtio, agit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 69. Eodem tempore Lucij pſeudoepiſcopi complures ſanctorum monachorũ ex Aegypto & Thebaide ob fidem Catholicam fuiſſe relegatos ac damnatos ad metalla Ponti & Armeniæ, auctor eſt Ioan. Caſſian. collat. 18. c. 7. in fine.

e Seruatij Epiſcopi.] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Seruationẽ hunc appellat Sulpicius Seuerus libro 2. hiſt. ſac. Quæ hic de eo ſcripta ſunt, inuenies etiã apud Greg. Turonen. de glo. cõfeſſ. c. 72. qui de eodem item agit lib. 2. c. 5. de geſt. Franco ante oẽs S. Athanaſius in Apolog. ad Conſtantium, & in Apologia 2. cum agit de Patribus qui interfuerunt Concil. Sardicenſi, cui etiã præſens fuit Seruatius, an. Do. 347. Rufino & Euſebio Coſſ. Interfuit ẽt Concilio Agrippinenſi celebrato poſt Conſulatũ Amantii & Albini, an. 346. Ex prędictis Concilijs ſatis liquet, quibus tẽporibus hic vixerit. Hæc idcirco inculcamus, quoniã nõnulli

ſcribunt,

ſcribunt, eum functum eſſe legatione ad limina Apoſtolorum poſt centū fere annos ab eo tēpore quo vixit. Itaque ea legatio Synodalis Seruatij nō debet referri ad tēpora Attilæ Regis Hūnorum, ſed potius ad illas atrociſſimas clades, quib. tota fere Gallia a barbaris deuaſtata eſt, illis ipſis Seruatij tēporibus. Meminit illarū omniū S. Hier epiſt. 11. Scribens ad Ageruchiam. Portentoſa quędam de Seruatio ſcribit Sigeb. in chron. an. Domini 399. cum nimirum conſanguineū ſecundum carnem fuiſſe Domini noſtri Ieſu Chriſti, eiuſq; patrem fuiſſe filiū Eliud, fratrem S. Elizabeth matris S. Ioā. Baptiſtæ, eumdemq; pluſquam trecētis annis vixiſſe. Id ipſum Petr. in catal. refert li. 5. c. 162. quæ etiam firmare nituntur teſtimonio Cęleſtini III. Papę, quaſi ea Acta fuerint eius auctoritate firmata. De his quid ſentiendum ſit, nemo non intelligit. Agit de eodem nouiſſime Molanus in Indict. ſanctorum Belgij. In tabulis epiſcoporum Tungrenſium numeratur Seruatius decimus eius ſedis epiſcopus, apud Democh. de ſacrific. Miſſæ, vbi etiā plura de Seruatio leguntur.

f Ioannis Silentiarij.] Huius vitam fideliſſime ſcripſit Cyrillus monachus; q. etiam geſta Sanctorum Sabæ & Euthymij litteris commendauit, ſuorum temporum texens hiſtoriam. Deſcripſit eam Lipom. to. 6. & Sur. tom. 3. hac die. De eo etiam idem auctor in vita S. Sabæ. Floruit temporibus Zenonis Imperatoris, agenſq; iam tunc quartum ſupra centeſimum annum, adhuc erat in humanis, cū idem auctor ſcriberet eius res geſtas.

14 Pridie Idus Maij. Luna. A xv

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NAtalis S. Bonifacij martyris,[a] qui ſub Diocletiano & Maximiano apud Turſum Cilicię paſſus, Romā deinde trāslatus, via Latina ſepultus eſt. In Gallia S. Pontij[b] martyris, cuius prædicatione & induſtria poſtquā duo Philippi Cæſares ad fidē Chriſti conuerſi ſunt, ipſe ſub Valeriano & Galieno Principibus martyrij palmā adeptus eſt. In Syria SS. martyrū Victoris[c] & Coronæ, ſub Antonino Imperatore: ex quibus Victor a Sebaſtiano Iudice varijs & horrendis affectus eſt cruciatibus: quem Corona vxor cuiuſdam militis cū cępiſſet beatum prędicare ob martyrii cōſtantiā, vidit duas coronas de cęlo lapſas, vnā Victori, & alterā ſibi miſſam: cumque hoc audiētibus cunctis teſtaretur, ipſa quidē inter arbores ſciſſa,[d] Victor vero decollatus eſt. In Sardinia SS. martyrum Iuſtæ,[e] Iuſtinæ, & Henedinæ. Romæ S. Paſchalis[f] Papæ, qui plurima ſanctorum martyrū corpora è cryptis leuauit, & in diuerſis eccleſiis honorifice collocauit. Fereti in Tuſcia S. Bonifacii[g] Epiſcopi qui (vt refert B. Gregorius Papa) a pueritia ſanctitate & miraculis claruit. Neapoli in Campania

S.Pomponij [h] Epiſcopi. In Aegypto S.Pachomij [i] abbatis, qui plurima in ea regione monaſteria erexit, & regulam monachorũ [x] ſcripſit,quam Angelo dictante didicerat.

MAII 14.

BOnifacij martyris. [a]] De eodem hac die Vſuardus, Ado autem Nonis Iunij, Græci vero in Menologio ad quartumdecimum Kalen.Ianuarij; qua item die eum ponit Metaphraſtes, qui eius Acta deſcripſit. refert eadẽ Lipom.tom.5.& Sur. tom.3. Nonis Iunij.Legimus in vet.manuſcrip.monaſterij S.Cæciliæ Tranſtiberim Acta eiuſdẽ martyris,in quibus aliqua habẽtur, quę in Græcis exemplaribus deſiderãtur. Eſt illuſtris ac vetus memoria Romæ eiuſdem Bonifacij,quæ ob ſepultum in ea S. Alexium, eius etiam nomine nuncupatur,numeraturque in antiquo Romano cęremoniali vna ex vigintiduabus Abbatijs,quæ Romæ erant. Extat de eodem Bonifacio epigramma Bonad.lib.2. monod.64.

b Pontij.] Agit de eodem item hac die Vſuard. Edita eius Acta ex manuſcriptis habentur apud Sur. to.7. hac die,Mombrit. ante eum to.2.ſed aliquanto diuerſe. De duobus Philippis Cæſaribus ad Chriſtum conuerſis,quorum hic mentio fit,Pluribus in Annalibus Eccleſiaſt.egimus. Eſt de eodem Pontio elegans epigramma Bonad.li.2. monod.67.Colitur potiſſimum Niciæ in Gallia, vbi eius venerandum corpus reconditum habetur. Hac die ſepultus martyr fuit,paſſus vero vndecima eiuſdem menſis.

c Victoris & Coronæ.] De quibus itẽ hac die Beda, Vſuard.Ado, & alii Latinorum, Græci autem in Menologio ad 3.Id. Nouembris. Eorumdem Acta edidit Metaphraſtes. Refert eadem Lypo. to.7.& Sur.tom.3.Mombrit.to.2.& alii, licet nonnihil inter ſe diuerſa.

d Inter arbores ſciſſa.] Plutarchus in Alexãdro exacte agit de huiuſmodi ſupplicio,quod vocat diaſphendonẽ,cum in curuatis violẽter duarum erectarum arborũ acuminibus, alligatũ corpus miſſis arboribus ſcinditur. Ab Aureliano Imp. id ipſum mortis genus eſſe exhibitũ aduerſus militem uiolantem torum hoſpitis,auctor eſt Flauius Vopiſcus in Aureliano, cum ait: Solus denique omnium militem,qui adulterium cũ hoſpitis vxore commiſerat,ita puniuit,vt duarum arborum capita inflecteret, quas ad pedes militis deligaret, eaſdemque ſubito dimitteret, vt ſciſſus ille, vtrimque penderet.Hæc Vopiſcus.

e Iuſtę & ſoc.] Agit de his itẽ,qui nũc eſt proſecutus res Sardoas Franc. Fara.

f Paſchalis Papæ.] Extãt Acta eius in vet.cod.manuſcr. monaſt.S.Cæciliæ Trãſtiberim,deſcripta per lectiones, ſicut in eccleſia legi conſueuerant. Succeſſit hic Stephano Papæ IV.huius nominis.Cętera de eo in Annal.Eccleſ.egimus.

g Bonifacii epiſcopi.] Scribit de eo S. Gregorius lib.1.dialog.Claruit circa tempora Iuſtini Imper. Nomenclaturæ ſimilitudine facile quis poteſt decipi. Eſt enim Ferentis ſeu Ferentum in Tuſcia, de quo Plin.lib.3. cap.5.cuius adhuc veſtigia in agro Viterbienſi extare dicuntur. eſt & Ferentinum apud Hernicos ciuitas nobilis,a qua Ferentinates, ſeu Ferentini, ſicut a Ferento Ferentani, vel a Ferente Ferentes; licet aliquando hæc inter ſe nomina confuſa reperiantur. Erant,& Ferentani populi inter Samnites & Pelignos poſiti, de quibus Ptolem.li. 3.tab.6. Strabo lib.5.& Plin.li.3.c.11. Eſt mentio vtriuſque ſedis in Concil. Rom. ſub Gregorio I. Papa in lib.4.regiſt. c.88. quarum Epiſcopi eidem Synodo ſubſcripti habẽtur. Porro de Ferenti in Tuſcia, & non de Ferentino apud Hernicos,ſiue in Latio poſito, agere S.Gregorium, ex eius verbis apparet.

h Pomponij Epiſc.] De eodem tab.eccleſiæ Neapolitanæ.

i Pachomii Abb.] Agũt de eodẽ hac die Beda, Vſuar.Ado,ac cęteri Latinorũ,

Græci

Græci etiam hac die in Menolog. huius præclaras res geſtas Græce conſcriptas Dionyſius abbas Rom. Exiguus cognomento Latine conuertit ante annos plus mille ac centum: extat eius pręfatio ante vitam S. Pachomij; habes eam in prima par. uit. ſanct. patr. c. 54. Miramur eam a Lipo. & Surio prætermiſſam: quæ, ut tanti viri ingenij laudatiſſimi monimentū, prætereunda non fuit: qualis. n. quantusve ſanctitate & eruditione fuerit, conſule Caſſiodorum illi æqualem lib. inſt. ad lect. diuin. Habet Acta Pachomij Lipom. *to. 6.* & *Sur. tom. 3.* De eo præterea Sozo. *lib. 3. ca. 13.* Pallad. in Lauſiacis, Caſſiod. *trip.* Niceph. lib. 4. c. 14. & alij. Nomē Pachomij, monaſteriorumque ab illo Inſtitutorum, diſciplinam Athanaſius I. in Vrbem aduexit, ut auctor eſt S. Hier. epiſt. *16.* ad Principiam. De tempore eius obitus *Sigeb.* in chron. anno *Dom. 406.*

K Regulam monachorum ſcripſit.] *De* regulis S. Pachomij, quas ipſe, Angelo dictante, excepit, meminit Gennad. de vir. illuſt. c. 7. qui etiam teſtatur ab eodē eſſe ſcriptas nonnullas epiſtolas, quarum titulum recenſet. Ipſas Pachomij regulas Aegyptiace ſcriptas, translatas in Grecū, Latine reddidit S Hieron. rogante Siluano monacho, eo tempore quo S. Paula ex hac luce migrauit, Honorio VI. & Ariſteneto Conſſ. ann. Domini iuxta Faſtos Onuphrii 404. Eaſdem temporis vetuſtate pene abolitas, mendis purgatas, ac reſtitutas edidit noſter Achilles Statius, vir probitate & eruditione inſignis; quas, ut nobile vetuſtatis monumētum, poſuit in appendice ſui Caſſiani, quem ſummo cum labore reſtituit, illuſtrauitque eruditis annotationibus D. Petrus Diaconus Toletanus presbyter, vir quidem frugi atque diſertus, quem ſcimus in reſtituendo Arnobium, Tertullianū, ac S. Hilarium, laboris plurimum inſumpſiſſe; hiſce lucubrationibus in dies magis magiſque Catholicę Eccleſiæ profuturum, niſi cito nimis, dolore omnium, ex humanis ſublatus eſſet.

15 Idibus Maij. Luna. B xiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Hiſpania SS. Torquati, [a] Cteſiphōtis, Secundi, Indaletij, Cæcilij, Heſychii, & Euphraſii, q̃ Romæ a SS. Apoſtolis Epī ordinati, & ad prędicandum verbū Dei in Hiſpanias directi ſunt: cumque variis vrbibus euāgelizāſſent, & innumeras multitudines Chriſti fidei ſubiugaſſēt, in ea prouincia diuerſis locis quieuerunt, Torquatus Acci, Cteſiphon Vergii, Secundus Abulæ, Indaletius Vrci, Cæcilius Ilиberi, Heſychius Carteiæ, & Euphraſius Iliturgi. Eboræ in Luſitania S. Mancij [b] martyris. In inſula Chio natalis Beati Iſidori [c] martyris, in cuius baſilica extat puteus, in quem fertur fuiſſe iniectus, de cuius aqua infirmi ſæpius potati ſanantur. Lampſaci in Helleſponto paſsio ſanctorum Petri, [d] Andreæ, Pauli, & Dionyſiæ. Fauſinæ in Sardinia Sancti Simplicij [e] Epiſcopi & martyris, qui Diocletiani tempore ſub Barbaro Præſide perfoſſus lācea martyrium

conſummauit. Aruernis ſanctorum martyrum Caſſij,[f] Victorini, Maximi,& ſociorum. In Brabantia Sanctæ Dympnæ[g] virginis & martyris,filiæ Regis Hiberniæ,quæ pro fide Chriſti & virginitate ſeruanda,a patre iuſſa eſt decollari.

M A I I 15.

TOrquati & ſoc.[a]] Agunt de his omnibus hac item die Beda, Vſuardus,Ado & alij. In Breuiario Toletano ad Kalendas Maias de his ſacer hymnus conſcriptus habetur, aliaq; plura,quæ antiquitatem illam puriſſimam redolent. Horum meminit Gregor.Septimus Papa in epiſtola ad Alphonſum, ſeu Adelphonſum Regem,ſcripta xiiij.Kalen. April. Indict.12. his verbis: Septē Epiſcopos ab vrbe Roma ad inſtruendum Hiſpaniæ populos a Petro & Paulo Apoſtolis directos fuiſſe, qui deſtructa idololatria,Chriſtianitatem fundauere, & religionem plantauere,ordinem & officium in diuinis cultibus oſtendere, & ſanguine ſuo eccleſias dedicauere,&c. De his præterea cęteri auctores qui res Hiſpanicas ſunt proſecuti,quos mittimus enumerare. Horū autem ſingulorum in proprijs ipſorum eccleſijs certis diebus ſolemnitas agitur. Cum vero ex his aliquot inueniantur dicti martyres a nonnullis, licet eorum martyrij Acta non habeantur, antiquæ tamen traditioni eccleſiarum, in quibus,ut patroni coluntur,acquieſcendum putamus. De his omnibus in Theſ. concion. tom. 2. & Flor. ſanct. Hiſpan. agitur.

b Mancij.] De quo plura in Breuiarijs Eborenſi & Burgenſi, ex quibus etiam Flos ſanct.Hiſp. Texitur eius hiſtoria in Theſ.conc.tom.2. hac die, & Vaſæus in chron.anno 100.Molan.ad xij.Kalen.Iunij agit de eodem.

c Iſidori.] De eo item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menolog. pridie huius die,vbi & eius martyrium paucis deſcribunt. De miraculis eius, quorum hic habetur mētio, agit etiam Greg. Turon.lib.de glor. mart.c.102. Legimus Acta eius in vete. cod.manuſcr. monaſt.S.Cæciliæ Tranſtiberim, vbi & ſcribitur paſſus Gallo & Voluſiano Coſſ.ſub Numeriano ſeu Numeriano magiſtro militum. Pauca de eo Petrus in catal.lib.5.c.2.

d Petri & ſoc.] Apud Bedam,textu deprauato,legitur Damaſci, loco Lampſaci. Agit de his etiam hac die Vſuar. Ado, & alij Latinorum, necnon & Græci in Menolog. qui his addunt & Chriſtianā virginem, Lampſacique eos eſſe paſſos affirmant.

e *Simplicij epiſ.*] Accepimus eius martyrij Acta & ſociorum ex Sardinia inſula Romam delata. Meminit horum etiā Fara lib.r.de reb.Sard.

f Caſſij & ſoc.] De his Greg.Turon. hiſt. Franc. lib.1. cap.33. & Molanus in addit. ad Vſuard. adſtipulanturque vet. manuſcr.

g Dympnæ.] Huius Acta conſcriptæ a Petro Cameracenſi recit. Sur.to.3. hac die. Pluribus item de ea Molanus in Indic. ſanct. Belgij, & in addit.ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 600.

xiij C Decimoſeptimo Kal. Iunij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

In Iſau-

IN Iſauria natalis SS. martyrũ Aquilini[a] & Victoriani. Antiſiodori paſsio B. Peregrini[b] primi eiuſdẽ ciuitatis Epi, qui a B. Sixto Papa in Gallias cũ alijs clericis miſſus, Euangelicæ prędicationis munere expleto, capitali ſententia dãnatus, coronã meruit ſempiternã. Vzali in Africa SS. martyrũ Felicis[c] & Gẽnadij. In Palęſtina paſsio SS. Monachorũ[d] a Sarracenis in Laura S. Sabæ interfectorũ. In Perſide SS. martyrum Audæ[e] Epi, ſeptẽ Presbyterorũ, nouem Diaconorum, & ſeptem Virginũ, qui ſub Iſdegerde Rege varijs tormentorũ generib. cruciati, glorioſum martyriũ cõpleuerũt. Eugubij S. Vbaldi[f] Epi, miraculis clari. Ambiani in Gallia S. Honorati[g] Epi. Apud Cenomanos S. Domnoli[h] Epiſcopi. Trecis ſancti Fidoli[i] confeſſoris. In Scotia ſancti Brandani[k] Abbatis. Apud Forũ Iulij ſanctæ Maximæ virginis,[l] quæ multis clara virtutibus in pace quieuit.

MAII 16.

AQuilini & Victoriani.[a]] Agũt de his ẽt hac die Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri recentiores.

b Peregrini Epiſcopi.] De eo ijdem qui ſupra, Beda, ac cæteri. Vincentius lib. 10. c. 119. Antonin. par. 1. tit. 7. ca. 5. & Petrus in catalog. lib. 5. capit. 5. eius res geſtas referunt.

c Felicis & Gennadij.] Meminit horũ SS. martyrum auctor cõmentarij de miraculis S. Stephani Protomartyris, qui Euodij Vzalenſis Epiſcopi nomine inſcribitur, lib. 1. c. 2. Extat apud S. Auguſt. opera. to. 10. in append. edit. Louan.

d Sanctorũ monach.] Actũ eſt ſuperius de monachis cæſis in monte Sina, deq; his qui in Aegypto a Sarracenis trucidati ſunt; hic aũt de his qui occiſi ſunt ĩ Palæſtina in Laura S. Sabæ tpe Heraclij Imp. Agũt de his itẽ hac die Græci ĩ Menologio. Quæ aũt edita ſint miracula, cũ Sarraceni in prædictũ monaſteriũ S. Sabæ olim irruerũt, vide in Prat. ſpirit. ca. 4. 22. & 99. De his & Cyrillus monach. in Actis eiuſdẽ Sabæ, & in Euthymio, cum refert quãdã graſſationẽ Sarracenorum factã in ſanctos monachos tẽporib. Anaſtaſij Imp. Porro Antiochus monachus ĩ epiſtola quã ſcripſit ad Euſtathium, qua agit de 44. monachis a Sarracenis itidem in eodem monaſterio occiſis, eorũ natalem diem celebrari ſolitum ait xv. Maij: vnde hos eoſdem eſſe cũ illis cenſeo; erroreque typographi, vel librarij diẽ interceptũ eſſe illic exiſtimo. Necati ſunt hi tẽpore quo Modeſtus præfuit eccleſię Hieroſolymitanę, tẽporib. Heraclij Imp. vt idẽ Antiochus eadẽ epiſtola ſignificat, quæ intexta eſt to. 9. bibl. ſanct. Patr. De eodem Antiocho, qui ea ſcribit, habes in Actis S. Theodori Sicæotæ apud Metaphraſt. die 22. Aprilis, & Lipom. to 7. Extant eiuſdem Patris complures homiliæ.

e Audæ epiſ. & ſoc.] Hic & Abda dr̃. Agũt de his hac itẽ die Gręci in Menolog. nec nõ & prid. Kal. Aprilis. De Abda Ep̃o ſcribit hiſtoriã Theodoretus lib. 5. c. 38. cauſamq; martyrij eã fuiſſe tradit, quod dirutũ a ſe tẽplum, magorum iuſſu noluerit reſtituere. Hic licet de exciſo fano nõ laudetur; tamen abſtinuiſſe a tẽpli excitatione, eaq; de cauſa ſubijſſe martyriũ, plurimũ cõmendatur: quã quidem cauſam ad martyrij coronã promerẽdã, ſatis eſſe idoneã, in caſu ſimili ſcribit S. Ambroſ. ad Theodoſ. Imp. epiſt. 17. lib. 2. edit. Rom.

f Vbaldi Epiſ.] Habes res eius pręcla-

re geſtas apud Sur.editas tom.4.hac die. Agit de eo item Petr.in catal.lib.5.cap.6. Vixit in Epiſcopatu vſque ad Alexandri Papæ IV.tempora,vt ex eius Actis colligitur. Scripſit eius res geſtas Stephan. Cremonenſis. Molanus de eo item hac die in additione ad Vſuardum.

g Honorati Epiſc.] Agit de eodē hac die Molan.in addit.ad Vſuardum. Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. De eo Petrus in catal.lib.2.c.87.Democh.in tabulis Abianenſium Epiſc.lib. de ſacrificio Miſſæ.

h Domnoli Epiſ.] De eodem Molan. in addit.ad Vſuard. Hic interfuit ſecūdæ Synodo Turon.cui ſubſcripſit. Alius hic ab illo de quo agit Sidonius Apol.epiſt. vlt.lib.4. De hoc item Greg.Turonen.de geſt.Frāc.lib.6.c.9.Eius Acta recitat Sur. to.3.hac die. Succeſſit hic S.Innocentio, numeraturq; nonus eius ſedis Eps; ſedit annos 46.menſ.11.dies 19.ſecundū tabu. Democh.Claruit tēporibus Clotarij filij Clodouei Regis Frāc.& eius filij Chereberti,ac ſucceſſoris eius Chilperici,circa annū Dom.570.quo tpe pdictæ Synodo interfuit. Meminit eiuſdē Fortunatus in carmine ad Felicem Epiſcopum,cū interfuit dedicationi Baſilicæ, licet ibi mendoſe Domnutus pro Domnolus legatur.

i Fidoli.] De eodem hac die Beda & Ado,qui eum presbyterum,& non Epiſcopum dicunt. Sane quidem in tabulis Trecenſiū Epiſcoporum nullus eius nominis recēſetur epiſcopus a Demochare.

K Brandani,alias Brendani.] Plura de eo Sigeb. in chron. anno 561. & in Actis S.Manclouij,quæ idē Sigeb.ſcripſit. Recitat ea Sur.tom.6.die 15.Nouemb.Vincent.lib.22.c.81. Pet. in catal.lib.5.c.117. eum dicit Epiſcopum,multaque apocrypha cumulauit. De eodem Trith.de vir. illuſt.ord.S.Bened.lib.3.cap.31. Claruiſſe eum dicit anno Domini 570. Habemus eiuſdem Acta manuſcr. in noſtra bibliotheca,quorum eſt exordium:Beatus Brandanus natus eſt,&c.

l Maximæ.] Agunt de eadem hac die Beda,Vſuardus,Ado,& alij,Petrus item in catal.lib.5.cap.7.

xij.D Sextodecimo Kal.Iunij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

PIſis in Tuſcia S.Torpetis[a] martyris, qui magnus in officio Neronis primum fuit,vnuſque ex his,de quib.Paulus Apoſtolus ab vrbe Roma ad Philippēſes ſcribit:Salutāt vos oēs ſancti, maxime autē qui de Cæſaris domo ſunt.ſed poſtea pro fide Chriſti iubente Satellico, alapis cæditur, verberib. duriſsime afficitur,ac beſtijs deuorādus traditur,ſed minime læditur: tādē martyriū ſuū decollatione cōpleuit tertio Kal. Maii:ſed tamē feſtiuitas eius celebrius hac die recolitur ob ſui corporis tranſlationē. Neapoli in Cāpania S.Reſtitutæ[b] virginis & martyris;quæ,Valeriano imperāte,a Proculo Iudice in Africa varie torta, & in nauicula pice & ſtupa referta, vt in mari cōbureretur,impoſita,immiſſo igne,cū in incēſores flāma cōuerteretur,ipſa in oratione ſpiritū Deo reddidit; cuius corpus cū eadem nauicula

Deo

Dei nutu ad Aenariam [c] inſulam prope Neapolim deuectum, à Chriſtianis magna veneratione ſuſceptum eſt,& in eius honorem Conſtantinus Magnus baſilicam poſtea Neapoli erigendam curauit. Nouioduni ſanctorum martyrum Heradii, [d] Pauli,& Aquilini, cum duobus aliis. Chalcedone ſanctorum martyrum Solochani [e] & ſociorum militum ſub Maximiano Imperatore. Alexandriæ ſanctorum martyrum Adrionis, [f] Victoris & Baſillæ. Herbipoli S.Brunonis [g] Epiſcopi & confeſſoris.

MAII 17.

TOrpetis.[a]] De eo hac item die Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri. Huius res geſtas tunc tpis ab Artemio dictatas Audax exceptor ſcripſit: habet eas Mombrit.to.2. Legibus eaſdẽ manuſc. ex veteribus monumentis Piſanæ eccleſiæ, quorum exẽplaria Romã ſunt miſſa. Agit de eodẽ ſummatim Petrus in catalog. lib.5.c.8. Extat carmẽ laudis de Torpete mart. qđ ſcripſit Franc.Bonad. Sancton lib.2.monod.72.

b Reſtitutæ.] Extãt eius Acta ex eiuſdẽ eccleſiæ antiquis tabulis edita. Nõ tñ Neapoli celebris fuit, quo translatum eſt venerandum corpus eius; ſed & Carthagine in Africa, vbi paſſa eſt: eius etenim noĩe cẽſetur illa baſilica Reſtitutę dicta, in qua nonnulla Concilia celebrata hñr. Hæc cũ dicatur paſſa ſub Valeriano Imperatore, ſciendum tñ quod in eiuſdem officio eccleſiaſtico paſſa legitur ſub Numeriano, quod errore librariorum factũ putatur. Claruit ibidem in Africa tpibus Maximiani Impe. alia Reſtituta inſignis nobilitate & pietate matrona, ad Chriſtũ conuerſa per Felicem & Donatum martyres, cuius res geſtæ narrantur in Actis SS.duodecim fratrum. Extat adhuc Neapoli vetus eccleſia, in huius de qua hic agimus Reſtitutę honorem erecta (vt ferunt) à Conſtantino Imperatore, quæ amplioribus ſpatijs ſic aucta eſt, vt tamen egregium priſtinũ illud vetuſtatis monumentum in ſuo ſtatu integrũ perſeuerat.

c Ad Ænariam inſulam.] Eamdem Græci dicunt Pithecuſam, de qua Ptole. tab.6. Italiæ, & Plin.lib.3.c.6. qui & cur ita dicta ſit, declarat; Ouidiuſque corrigitur, dũ lib.14. Metamorph. eã à Pithecis dictã putat in fabula Cercopũ. Ex eodem Plinio corrigitur & Pomp. Mela de ſitu Orb. lib.2. dũ Pithecuſam diſtinguit ab Ænaria, ſicut & Solinus in Polyhiſt.c.8. qui Ithaceſiã appellat. Accepit Ænariam inſulam olim Reſp. Neapolitana à Tiberio loco inſulæ Capreæ, vt tradit Sueto. in Tiberio c.92. Nobilitata eſt eadẽ inſula dictis ſacris reliquijs S.Reſtitutę, ibiq; illuſtris memoria eius hactenus clara hr̃.

d Heradij & ſoc.] Agit de his item hac die Beda, Vſuardus, & Græci etiam in Menolog. hac die, vbi pluribus ipſorum martyrij Acta referunt, paſſoſq; tradunt in perſecutione Diocletiani Imp.

e Solochani & ſoc.] De his item hac die Gręci in Menologio, ibiq; fuſius Solochani res geſtæ conſcribuntur.

f Adrionis & ſoc.] Beda itẽ de his agit hac die, cõſentiũtq; veteres manuſcripti.

g Brunonis Epiſc.] Multa ſane de hoc mẽtitus eſt Auẽtinus lib.5. Annaliũ Boiorũ: tu aũt ne illius nugacitate decipiaris, cõſule in Vaticana biblioth. regiſtra Gregorij Noni, atq; Innocentij Quarti Ro: Pontificum, in quibus extant litteræ de teſtimonijs miraculorũ eius. Numeratur hic eius ſedis Eps decimusnonus, electus anno à Chriſto Dño 1033. præfuit annis vndecim, vno mẽſe, & dieb. quatuordecim, vt habẽt tabulæ Democharis, in quibus egregiæ eius virtutes ſummatim narrantur. Libuit hic fragmenta ex litteris tã Grego.IX. quam etiam Innoc.IV. ex eorum regiſtris accepta deſcribere, quo hagiomachi impietas ac temeritas rerũ datur. Greg.IX. anno 12. ſui Pontifi. xj. Kal.

Maij, de miraculis S. Brunonis Apoſtolicas litteras dedit, quarum eſt exordium: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. & infra: Sicut.n. venerabilis frater noſter Epiſcopus Herman. & dilectus filius N. Decanus, & Capitulum ac populus Herbipolenſis nobis per nuncios ſuos & litteras intimarunt, Dominus tantam piæ memoriæ Brunonis Epiſcopi Herbipolēſis concedit gloriam, quod ſepulchrum eius tot & tantis dat coruſcare miraculis, vt inter alios ſanctos eius non inuocari ſuffragia, ſit indignum, &c. Innoc. Papa Quartus anno quinto ſui Pontificatus, Nonis Nouemb. Lugduni ſcripſit ad eumdem Epiſcopum & Capitulum Herbipolenſe; eſt eiuſmodi earum litterarum initiū: Dudum venerabili fratri noſtro Epō, & dilecto filio N. & Capitulo Herbipolenſi. & infra: Quod ſanctæ memoriæ Bruno Herbipolēſis Epiſcopus, qui olim degens in mundo, magnis pollebat meritis; nunc viuens in cęlo, tot coruſcat miraculis, vt eius ſanctitas apertis indicijs comprobetur: & eius inter alios ſanctos non inuocari ſuffragia, eſt indignum, &c.

xvij E Quintodecimo Kal. Iunij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

IN Aegypto S. Dioſcori [a] lectoris, in quem Præſes multā & varia tormēta exercuit, ita vt vngues eius effoderet, & lampadibus latera inflammaret; ſed cęleſtis luminis fulgore perterriti ceciderunt miniſtri: nouiſſime laminis [b] ardentibus aduſtus, martyrium conſummauit. Camerini in Vmbria S. Venantij [c] martyris, qui annos quindecim natus, ſub Decio Imp. & Antiocho Præſide, vna cum alijs decem glorioſi certaminis curſum ceruicibus abſciſſis impleuit. Spoleti * S. Felicis [d] Epiſcopi qui ſub Maximiano Imp. martyrij palmam adeptus eſt. In Aegypto S. Potamionis [e] Epiſcopi, qui primo ſub Maximino confeſſor, deinde ſub Cōſtantio Imp. & Philagrio Pręſide Arriano martyrio coronatus eſt. Ancyrę in Galatia S. [f] Theodoti martyris, & ſanctarum Thecuſæ eius amitæ, Alexandriæ, Claudiæ, Fainæ, Euphraſię, Matronę, & Iulittę virginū, q̄ à Præſide primū proſtitutę, ſed Dei virtute ſeruatæ, lapidib. ad colla ligatis in paludē merſę ſunt: quarū reliquias collectas cū Theodotus honorifice ſepeliſſet, cōprehēſus a Pręſide, ſæuiſſime dilaniatus eſt; ac demū enſe percuſſus, mart. coronā accepit. Vpſali in Suetia S. Erici [g] Regis & mart.

* al. Spalati.

MAII 18.

DIoſcori. [a]] De eo item hac die Beda, Vſuardus, & alij; vberius Petrus in catal. li. 5. c. 11.

[b] Laminis ardentibus.] Vetus eſt genus cruciamēti. Plautus in Aſin. Stimulos, laminas, cruceſq; Act. 3. Cicero in Verr. 7. Quid, inquit, cum ardentes laminæ, cęteriq; cruciatꝰ admouebātur?

De

De iiſdem Gellius meminit. Cyprianus libro de laude martyrij ſic. Corpus extentum candentes ſtridet ad laminas. Et Prudentius hymno 5. de S. Vincentio:

Stridenſq; flammis lamina, &c.

Et in Romano hymno 10.

Nec inuſta laminis ardet cutis.

Hiſce tormentis Acta martyrum ſunt referta, meminitque de his frequenter Euſebius. Recenſentur aduſtiones laterum ignibus inter pœnas publicas l. 1. C. de emend. ſeruorum.

c Venantij.] Vidimus tab. eccleſiæ Camerin. nec non eius Acta & ſociorũ martyrum, quæ tamen ob nimiam temporis vetuſtatem ſuperinducta mendis, cenſura indigent & caſtigatione non modica.

d Felicis Epiſc.] Vſuardus de eodẽ hac die, & Petr. in catal. lib. 5. cap. 13. licet pro Spoletino, Spalatẽſem dicat Epiſcopum. Sed non tantum eius cauſa addita eſt in margine varia lectio, ſed quod Spalatenſes eundem Felicem ſibi vt ſuũ vendicãt. Vidimus de ea re litteras Synodales ad S. D. N. Sixtum Papam V. vna cũ publica atteſtatione de eiuſdẽ martyris corpore nup refoſſo, & honeſtiori loco recõdito.

e Potamionis epiſc.] De eo itẽ hac die Beda. Fuit hic Epiſcopus Heracleæ in Ægypto: interfuit atque ſubſcripſit SS. Magno Niceno Concilio: fuitq; vnus ex eorum confeſſorũ numero, quibus perſecutionis tẽpore effoſſus eſt oculus. Hic licet aliquãdo Meletio in ſchiſmate adhæſiſſet, inde tamen referens pedem, pro Catholica fide aduerſus Arrianos egregie decertauit, & contra Euſebium Cæſariẽſem in conciliabulo Tyrio ab hæreticis aduerſus S. Athanaſiũ coacto, agens pro eodẽ Athanaſio, magna conſtantia ſtetit. Hæc omnia ſcribit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 68. S. Athanaſius in epiſt. ad ſolitarios huius martyrij Acta generatim complexus eſt his verbis: Potamonem quoq; & ipſum cõfeſſorem, qui oculum in perſecutione perdiderat, ita cõciderũt plagis in ceruicem, non ante deſinentes, quã ibi illum pro mortuo abijcerẽt, adeo vt vix poſt aliquot horas curationib. fomentiſq; ſpiritum collegerit, Deo quidẽ illi concedente vitam, ſed admodum breuem: paulo.n. poſt ex dolore & plagis ex hac vita deceſſit, adeptus in Chriſto gloriã iterati martyrij. Hec S. Athanaſius de Potamione, quem & Potamonem dicit.

f Theodoti & ſoc.] Agunt de his item hac die Greci in Menologio, vbi & Acta dictorum martyrum narrantur, prout etiam hic poſita habentur.

g Erici Regis.] De eodem etiam hac die Molanus in addit. ad Vſuardum, itẽque Saxo Grammat. lib. 14. de reb. Danic. & Io. Olaus de rebus Goth. lib. 19. c. 1. Necatus eſt anno à Chriſto Domino 1151.

19 Quartodecimo Kal. Iunij. Luna. F x

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21

ROmæ S. Pudentianæ [a] virginis, quę poſt innumeros agones, poſt multorum martyrũ venerabiliter exhibitas ſepulturas, poſt oẽs facultates ſuas pauperib. pro Chriſto erogatas, tandem de terris ad cęlos migrauit. Ibidẽ S. Pudentis [b] ſenatoris, patris ſupradictæ virginis, qui ab Apoſtolis Chriſto in baptiſmo veſtitus, innocentẽ tunicam vſq; ad vitæ coronam immaculate cuſtodiuit. Item Romæ via Appia natalis SS. Caloceri [c] & Parthenij eunuchorum, quorum prior cum eſſet præ-

poſitus cubiculi vxoris Decij Imperatoris,alter vero alterius muneris Primicerius,[d] nolentes idolis ſacrificare,ab eodẽ occiſi ſunt. Nicomediæ S.[e] Philoteri martyris, filij Paciani Proconſulis, qui ſub Diocletiano Imperatore multa paſſus, martyrij coronam accepit. Ibidem ſanctarum ſex Virginum [f] & martyrum, quarum præcipua erat Cyriaca, quæ cum libere Maximianum impietatis obiurgaſſet,diriſſime cęſa,& dilaniata,ad vltimum igne cremata eſt. Eodem die S.Petri de Morono,[g] qui ex anachoreta Summus Pontifex creatus, dictus eſt Cęleſtinus Quintus:ſed Pontificatu ſe abdicans, & in ſolitudine religioſam vitam agens, virtutib.& miraculis clarus migrauit ad Dñm. Cantuariæ S.Dunſtani [h] *Epiſcopi*. In Britannia Minori S. Iuonis [i] presbyteri & confeſſoris, qui pro Chriſti amore cauſas pupillorũ, viduarũ, ac pauperũ defendebat.

MAII 19.

PVdentianæ. [a]] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de Pudentiana leguntur in Actis S.Praxedis & Nouati,quę à Paſtore presbytero ſcripta dicuntur. Recitat ea Ado Treueren.ad xij. Kale.Iulij. Habet Mombr. Acta Pudentianæ tom.2. Habemus eadem paullo diuerſa manuſcrip.in noſtra bibliotheca. Meminit S. Gregorius de eccleſia S. Pudentianæ erecta in Numidia lib.2.regiſt. epiſt.33. An aũt huius fuerit,non audeo affirmare:cũ præſertim ſciam, Pudentis, Pudẽtillę,& alia huiuſcemodi noĩa fuiſſe ĩ Africa,vt cõſtat ex Apuleij apologijs.

b Pudentis.] Agunt etiã de S. Pudente non tantum Vſuard. Ado, & alij Latinorũ, ſed & Græci in Menolog.ad xviij. Kal. Maij. Putatur hic ille,cuius meminit S.Paulus epiſt.2.ad Timoth.c.4.in fine; quæ quidem epiſtola(vt conſtat)ſcripta eſt Romæ, vbi aderat Pudens ſenator. Maiorum firma traditione præſcriptum eſt,domum Pudentis Romę fuiſſe primum hoſpitiũ S.Petri Principis Apoſtolorum,illicq; primũ Chriſtianos conueniſſe ad ſynaxim, coactam eccleſiam, vetuſtiſſimumq; oĩum Titulum Pudentis noĩe appellatum,qui item & Paſtoris noĩe dictus reperitur,hodie vulgo eccleſia S.Pudentianæ nuncupatur. De Pudentis domo,& titulo,in prædictis Actis Nouati, Pudentianæ, & Praxedis pluribus agitur, mentioq; de eo hr̃ in Romanis Concilijs; atq; in his præſertim quæ Romæ ſub Symmacho Papa ſunt acta.

c Caloceri & Parthenij.] De his hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij; à quibus etiam eorum martyrium paucis comprehenſum narratur.

d Primicerius.] Dictum ferunt Primicerium,primum Notariorum, ſic appellatum à cera, cum in ceratis tabulis eſſet olim ſcribendi vſus;ſic & Secundicerius, ſecundus Notariorũ ſit dictus. Fuit hæc ſñ̃a Alciati in annot.in tres poſter. libros Codicis lib.12.tom.2.B.pag.124. Recitat eadem Cæl.Rhodig.antiq. lect.li.12.c.6. in fine. Hanc etiam ſententiam hic ſequitur Molanus in not. ad Vſuard. hac die. Diſcrepat ab his Briſſon. lib.14. de verb. ſignifi.atque:Primicerius non eſt,vt quibuſdam videtur,iunctum verbum:nõ.n. aliud in eo verbo notandum eſt,quã primus,reliquum extenſionis loco additum eſt.Itaq;bene Suidas πριμικήριον interpretatur τὸν πρῶτον τῆς τάξεως nã qui in quocumque ordine primum locum obtinet, Primicerius vocatur,&c. Probat hoc ipſum ex multis. Tu ipſum cõſulas,cui ego libentius adſtipulor,his addens S. Auguſtinum,vel S.Fulgentium (vtriuſuis eſſe

dicas

dicas ſerm.de S.Stephano) eadem ratione appellare S.Stephanum Primicerium martyrum, hoc eſt primum martyrum . Habes id prӕterea expreſſum apud S. Greg.lib.7. epiſt.17. primæ Indictionis, vbi in inſcriptione epiſtolæ præfixus eſt titulus de priuilegio Primicerij defenſoris, cũ in epiſtola agatur de promotione in priorem locũ eiuſdem muneris.Quod autem ſpectat ad primicerium Notariorum, ille tantũ qui fuiſſet Notarius Principis, poſt emeritã militiam in eo ordine digne adminiſtratã ad Primiceriatus dignitatem euehebatur, ac inter ſenatores adnumerabatur. Habes id expreſſũ apud Caſſiod.Variar.lib.6.form.16.Præſcribitur.n.ibi forma Notariorum, cum videlicet illud officium ab Imp. alicui deferretur; vbi hæc inter alia leguntur: Sed qm̃ te probatis moribus inſtitutum venatrix bonæ conuerſationis ſolicitudo noſtra reſpexit, ab illa Indictione Notariũ te noſtrum eſſe cenſemus, vt ordine decurſo militiæ,ad Primiceriatus feliciter peruenias ſummitatem;honor qui efficit ſenatorem,cui Patrũ aula reſeratur,&c. Præter multos diuerſi ordinis Primicerios à prædictis enumeratos, notatos alios habes in vetuſto illo monumento Notitiæ prouinciarum Romani Imperij, in qua ſub officio Comitis ſacrarũ largitionum hi magiſtratus poſiti deſcribuntur : Habet, inquit, Primicerium totius officij, Primicerium ſcrinij canonum, Primicerium ſcrinij tabulariorum,Primicerium ſcrinij numerariorum,Primicerium ſcrinij aureæ maſſæ,Primicerium ſcrinij auri ad reſponſum,Primicerium ſcrinij veſtiarij ſacri, Primicerium ſcrinij argenti, Primicerium ſcrinij anularenſis, Primicerium ſcrinij à pecuniis, Secũdocerium officii, qui Primicerius eſt exceptorum, Tertiocerium officii,&c.

e Philoteri.] Agũt de eo Græci etiam in Menologio,ibiq; eius acta narrantur.

f Sex Virginum.] De his item hac die Græci in Menol.ex Actis S.Philoteri,ibique harum vnius tantum nomen recenſetur,ſ.Cyriacæ ſororis S.Theotimi.

g Petri de Morono .] Extant eius res geſtæ conſcriptæ à Petro de Aliaco Cardinali Cameracenſi. Deſcripſit eaſdem Sur.to.3. hac die. Plura Antoninus in 3. par. tit.20.c.8. ac nouiſſime Paulus Regius vberius eſt proſecutus . Relatus eſt in numerum ſanctorum à Clemente Papa Quinto, anno Domini 1313. vt conſtat ex Bernardini chronico .

h Dunſtani Epiſc.] Scripſit eius Acta Osbertus monachus, eaque retulit Sur. tomo 3. Agitur de eodem in rebus geſtis ſanctæ Editæ virginis . De eodem Trithem.de viris illuſtr.ordinis S.Benedicti lib.3.c.221.& lib.4.cap.100.Migrauit ex hac vita anno Domini 988.ſuæ vero ætatis ſeptuageſimo, cum ſediſſet annis trigintatribus, vt idem auctor teſtatur.

i Iuonis presbyteri.] Huius Acta recitat Surius tom.3. & Petrus in catal.lib.5. cap.21.Hunc Clemens Papa Sextus anno Domini 1347. hac ipſa die recenſuit inter ſanctos, vt conſtat ipſius diplomate.

20 Tertiodecimo Kal.Iunij. Luna. G ix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

ROmæ via Saria natalis S. Baſillæ [a] virginis, quæ cum eſset ex regio genere, & illuſtriſſimum ſponſum haberet,illũq; dimiſiſſet, accuſata ab eo quod eſset Chriſtiana, decretum eſt à Galieno Auguſto, vt aut ſponſum reciperet, aut gladio interiret:quæ conuenta de hoc,cum reſpondiſset, Regem Regum

ſe habere

ſe habere ſponſum, gladio tranſuerberata eſt. Nemauſi in Gallijs S.Baudelij [b] martyris, qui comprehẽſus, cum ſacrificare nollet, & in fide Chriſti immobilis inter verbera & tormẽta perſiſteret, martyrij palmã pretioſa morte ſuſcepit. Edeſſę in Syria SS. martyrum. Thalalæi, [c] Aſterij, Alexãdri & ſociorũ, qui ſub Numeriano Imp. paſſi ſunt. In Thebaide S. Aquilæ [d] martyris, qui pectinibus pro Chriſto dilaniatus fuit. Apud Bituricas in Gallia S. Auſtregiſili [e] Epi & confeſſoris. Brixiæ S. Anaſtaſij [f] Epiſcopi. Papiæ S. Theodori [g] Epi. Aquilæ in Veſtinis S. Bernardini [h] Sencẽſis, ordinis Minorum, qui verbo & exemplo Italiam illuſtrauit. Romæ S. Plautillę [i] fœminæ Conſularis, matris B. Flauiæ Domitillæ, quæ a S. Petro Apoſt. baptizata, omniũ virtutum laude refulgẽs quieuit in pace.

MAII 20.

Baſillæ.[a]] De eadem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur res geſtę ipſius ſimul cõiunctæ cum Actis S. Eugeniæ, quæ recitat Lipom. tomo 5. & Sur. tomo 6. Eadem ſummatim collecta habet Petrus in catal. lib. 5 cap. 23.

b Baudelij.] Agunt de eo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 5. c. 24. De miraculis ad ſepulchrum eius editis agit Greg. Turonen. de glor. marty. c. 76.

c Thalalei & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio, vbi & eorum martyrij Acta paucis narrantur. De Martyrio, eccleſia videlicet S. Thalalei, habetur mẽtio in actis S. Auxentii, quæ deſcripſit Lipo. to. 5. & Sur. to. 1. die 14. Februarii. Procop. li. 5. in fi. de ædifi. Iuſtinian. Imp. ſcribit Inſtauratũ à Iuſtinia. Imperatore templũ S. Thalalei poſitum in Paleſtina.

d Aquilæ.] Græci etiam de Aquila in Menologio hac die, traduntque ibidem, hunc paſſum in Aegypto temporib. Diocletiani ſub Arriano Præſide, qui & ipſe (vt ſuperius dictum eſt) in Chriſtum credens, libentiſſimo animo martyrium ſubiit pro Chriſti glorioſa confeſſione.

e Auſtregiſili Epiſc.] Agit de eodem hac die Vſuardus. Edidit eius vitam ex manuſcrip. Sur. to. 3. Vincentius item de eo lib. 23. c. 26. & Sigebertus in chron. qui eum floruiſſe ſcribit temporibus Heraclii Imp. anno Domini 627. Succeſſit hic (vt eius Acta teſtantur) Apollinari, ſeditque annos duodecim, numeraturq; in tabul. Democ. triceſimus eius ſedis Epiſcopus.

f Anaſtaſii Epiſco.] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixianæ: meminit & Rambertus eiuſdem ſedis Epiſcopus in ſermone de translatione S. Philaſtrii Epiſcopi.

g Theodori Epiſc.] De quo ẽt hac die tabulę eccleſię Papiẽſis, quas accepimus.

h Bernardini.] Huius egregia facta recitat Sur. to. 3 hac die. & tom. 7. Marcus Vlixiponenſis Minorita collector chronic. ordinis Minorum lib. 2. par. 3. cap. 19. affirmat Aquilæ in eccleſia S. Bernardini nomine Deo dicata, ſuper arcũ maioris altaris hanc poſitam eſſe inſcriptionem: S. Bernardinus Senenſis obiit in ciuitate Aquilę, die xx. Maii, anno Domini 1444. ſedente Eugenio, Quarto, &c. Addit etiã, eius corpus primum ſepultum eſſe in eccleſia monaſterii S. Frãciſci, deinde cum adſcriptus eſſet ſanctorum numero à Nicolao Papa Quinto, anno 1450. dedicato eius templo, anno ſequenti x. Kalend. Octobris illuc translatum eſſe. In eodem libro ſunt litteræ Apoſtolicæ preſati Nicolai de canonizatione eiuſdem ſancti, datæ nono Kal. Iunii, anno quarto Pontificatus ſui. Hæc pręter ea, quę de eodem ſancto teſtata reliquit S. Antoninus in 3. par.

par.tit. 12.& tit.24.c.7.& alii. Extāt eiuſdem ſanctiſſimi viri ſermones manuſcripti, aliaque ſcriptorum eius egregia monumēta, quæ omnia proxime excudenda accepimus.

i Plautillæ.] De ea agitur in Actis ſanctorum martyrum Nerei & Achillei. extant apud Sur.to.3.die 12.Maii. Mentio habetur & de Plautilla in Paſſione S. Pauli Apoſtoli, quæ fertur nomine Lini.

21 Duodecimo Kal. Iunij. Luna. A viij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

IN Mauritania Cæſarienſi natalis SS.martyrum Timothei,[a] Polij,& Eutychij diaconorum,qui in eadem regione verbū Dei diſſeminantes, pariter coronari meruerūt. Cęſareæ in Cappadocia natalis SS.martyrum Polyeucti,[b] Victorij,& Donati.Cordubę S.Secundini[c] martyris. Eodem die SS.martyrum Syneſij[d] & Theopompi. Cæſareæ Philippi natalis SS. martyrum Nicoſtrati[e] & Antiochi tribunorum, cum alijs militibus.Eodem die S.Valentis[f] Epiſcopi,qui cum tribus pueris necatus eſt.Alexandriæ commemoratio SS.martyrum Secundi[g] presbyreri & aliorum,quos ſacris dieb.Pentecoſtes ſub Conſtantio Imp. Georgius Eps Arrianus ſæuiſſime occidi præcepit.Item SS.Eporum[h] & presbyterorum,qui ab Arrianis exilio relegati,ſanctis cōfeſſorib.ſociari meruerunt.Nicię in Gallia S.Hoſpitij[i] confeſſoris virtute abſtinētiæ,& prophetiæ ſpiritu inſignis.

MAII 21.

TImothei & ſociorum.[a]] De his item hac die Beda, V.uardus, Ado, & Petrus in catalogo lib. 5 cap.28.

b Polyeucti.] Iidem qui ſupra hac die, Græci autem in Menologio quinto Idus Ianuarii;paſſumq;tradunt ſub Decii perſecutione. Sed illi de Polyeucto,qui paſſus eſt Melitenæ in Armenia, de quo ſuperius die decimatertia Februarii : hic autem,qui vna cum Victorio et Donato paſſus habetur Cæſareæ Cappadociæ;ab illo diuerſus eſſe cenſetur : de quo plura ſuperius dicta ſunt.

c Secundini.] De eodē hac die Vſuar. Recenſet hunc Vaſæus in chron. cum ſanctis martyribus, qui paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani, anno 306. Agitur de eodem in Flore ſanctorum Hiſpan.

d Syneſii & ſoc.] Recenſet eorum res geſtas Petrus in catal.lib.5. c.33. paſſoſq; refert in perſecutione Diocletiani:ſed dū ait Theopompum tunc temporis præfuiſſe eccleſiæ Nicomedienſi,temporum ratio parum conſentire videtur:nam illis Diocletiani temporibus primo Cyrillū, deinde Antimum ſediſſe conſtat, prout etiam ſupra diximus. De Theopompo eſt epigramma Bonad. lib.2. monod.76.

e Nicoſtrati & ſoc.] Habentur horum Acta intexta in Procopio martyre apud Metaphraſtem viij. Iulii, vbi & hac ipſa die paſſi legūtur in perſecutione Dioclet.

f Valentis Epiſ.] Agunt de eodem hac die

die Beda, Ado, & alii; conſentiuntq; manuſcript.

g Secundi & ſoc.] Horum omnium agonem exacte deſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col.481. Quod autem tunc caſi ſint martyres, idem refert in apologia, quã ſcripſit de fuga ſua, col.335. & 336.

h Sanctorum Epiſc.] Agit de his item S. Athanaſius in eadem apologia de fuga ſua, col.336. his verbis: Illi autem ex Ægypto & Africa hos Epiſcopos ad fugam exiliumq; compulerunt, Ammonium, Muum, Gaium, Philonem, Hermem, Plinium, Pſinoſirim, Palemonem, Agathonem, Anagamphon, Marcũ, Ammonium, & alterum eiuſdem nominis Marcum, Dracontium, Adelphium, Athenodorum, presbyteros vero Hieracẽ & Dioſcorum: quos tanta acerbitate rapuerunt, vt quidam in via, quidam in exilio mortem oppetierint, &c. Hæc Athanaſius.

i Hoſpitii.] De eo plura Greg. Turon. hiſt. Franc. lib.6 c.6. & 7. & de gloria cõfeſſ. c.97. Paulus diaconus de geſt. Longobard. lib.3. cap.1. Sigebert. in chron. anno Domini 581. Petrus in catal. lib. 5. ca.27. & alii. Eius venerandum corpus in cathedrali eccleſia Nicienſi aſſeruari dicitur, coliq; die decimaquinta Octobris.

vij B Vndecimo Kal. Iunij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROmę SS. martyrum Fauſtini,[a] Timothei, & Venuſti. In Africa SS. marty. Caſti[b] & Aemilij, qui per ignẽ paſſionis martyriũ conſummarunt. Hos (vt B. Cyprianus ſcribit) in prima cõgreſſione deuictos, Dñs victores in ſecundo prælio reddidit; vt fortiores ignibus fierẽt, qui ignib. ante ceſſiſſent. In Corſica S. Iuliæ[c] virginis, quæ crucis ſupplicio coronata eſt. Comanæ in Ponto S. Baſiliſci[d] martyris, qui ſub Maximiano Imp. & Agrippa Præſide, ferreas crepidas ignitis clauis confixas calceatus, multaq; alia paſſus, demum, capite obtruncatus, & in flumen proiectus, martyrij gloriã conſecutus eſt. In Hiſpania S. Quiteriæ[e] virginis & martyris. Rauennæ S. Marciani[f] Epi & confeſſoris. In Pago Antiſiodorenſi B. Romani[g] abbatis, qui S. Benedicto miniſtrauit in ſpecu: inde in Gallias proficiſcẽs ędificato monaſterio, relictiſq; multis ſanctitatis alũnis, quieuit in Dño. Apud Aquinum S. Fulci[h] confeſſoris. Antiſiodori S. Helenæ[i] virginis.

MAII 22.

FAuſtini & ſoc.] De his item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii recentiores.

b Caſti, & Æmilii.] Agunt de his hac die Vſuardus, Ado, & alii, Beda autem pridie huius diei. Scribit de his ſanctus Cyprianus in libro de lapſis. Habuit in eorum die natali tractatum ſanctus Auguſtinus, vt teſtatur Poſſid. in Indiculo.

c Iuliæ.]

c Iuliæ.] De eadem hac die Vſuardus, & Ado, Beda autem prid. huius diei, Petrus in catal. lib. 5. c. 29. Paſſamque ferunt eo tempore, quo à Vuandalis Carthago capta eſt: quod cōtigit (vt ſcribit Proſper in chron.) Theodoſio 17. & Feſto Conſſ. eſt hic annus à Chriſto Domino (ſecundum recentiorum veriorem ſupputationem) 439. Illud vero minime mirandum eſt, ſi temporibus illis Chriſtianorū pientiſſimorū Auguſtorum Chriſtiana ancilla homini à fide Chriſti alieno vendita, ob fidei cōfeſſionē martyrio occubuerit, vt eius Acta à dicto Petro relata teſtātur: conſtat enim tunc temporis Ethnicorum ſuperſtitionem quodammodo reuixiſſe: & vt prætereamus, quæ ſcribit Saluianus Maſſilienſis in libris de prouidentia Dei, & alij; ſatis eſſe poteſt ad id demonſtrandum nouella cōſtitutio Theodoſij, eodē anno, quo capta eſt Carthago, iiſdemque Conſulibus promulgata. hr inter nouellas conſtit. tit. 3. ex qua quis facile intelliget illorū temporū ſtatū infeliciſſimum.

d Baſiliſci.] De eo præterea Græci in Menologio hac ipſa die; ibique eius acta compendio conſcribuntur. Pallad. in dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi ſcribit hunc Commanæ ciuitatis in Ponto fuiſſe Epiſcopū, paſſumq; eſſe temporibus Maximiani Imper. Meminerūt eiuſdem, qui Acta S. Ioannis Chryſoſto. conſcripſerunt, vt Theodoret. hiſt. lib. 5. c. 34. Niceph. lib. 13. c. 37. Metaphr. Georgius Alexand. & alij.

e Quiteriæ.] De qua ex antiquis monumētis in Flore ſanct. Hiſpa. plura habes, nec non in Theſ. concion. to. 2. hac die.

f Marciani Epiſc.] Habet Beda, loco Marciani, Rauennæ natalis S. Martyriæ. ſed puto eſſe mendum in codice: nā nec in tabulis eccleſiæ Rauennatis, nec in hiſtorijs Rauen. aliqua prorſus eſt mentio de Martyria. Marcianum autem temporibus Hadriani Imp. martyrium ſubijſſe, ſcribit Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. ſecundæ editionis.

g Romani Abb.] Alius hic ab illo de quo ſupra prid. Kal. Martij. De hoc ſcribit S. Gregor. lib. 2. dialog. cap. 1. In Actis item S. Mauri Abb. agitur de eius acceſſu ad Gallias, longe at tequam illuc profiſceretur Maurus, vt eadem Acta ſignificant, apud Sur. die 15. Ianuarij.

h Fulci.] De eo vet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, vbi de eo natalis dies agit.

i Helenæ Virginis.] De eadem itē hac die Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catalog. lib. 11. Mentio habetur de eadem in rebus geſtis S. Amatoris. Vixit temporibus Theodoſij Senioris & Honorij eius filij, vt ex iiſdem Actis colligitur.

23 Decimo Kal. Iunij. Luna. C vj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25				

APud Lingonas in Gallia paſſio S. [a] Deſiderij Epi, qui cū plebem ſuam ab exercitu Vuandalorum vexari cerneret, ad Regem eorū pro ea ſupplicaturus acceſſit: a quo ſtatim iugulari iuſſus, pro ouibus ſibi creditis ceruicē libenter extendit, & percuſſus gladio migrauit ad Chriſtum. Paſſi ſunt aūt cū eo & alij plures de numero gregis ſui, qui apud eādem vrbē conditi ſunt. In Hiſpania SS. martyrum Epitacij [b] Epiſcopi, & Baſilei. In Africa SS. martyrum Quinctiani, [c] Lucij, & Iuliani,

Qui in perſecutione Vuandalicâ paſſi, æternas coronas meruerũt. In Cappadocia commemoratio [d] SS.martyrũ,qui in perſecutione Maximiani confractis [e] cruribus necati ſunt:itẽ eorũ qui eodẽ tpe in Meſopotamia [f] appẽſi pedibus in ſublime,capite verſo deorsũ, ſuffocati fumo,& lento igne conſumpti,martyriũ cõpleuerunt. In territorio Lugdunẽſi S.Deſiderij [g] Epi Viennenſis,qui Theodorici Regis iuſſu lapidibus obrutus,martyrio coronatur. Synnadæ in Phrygia S.Michaelis [g] Epi. Ipſo die S.Mercurialis [i] Epi. Neapoli in Campania S.Euphebij [k] Epiſcopi. Apud Nurſiam SS. monachorum Eutychij [l] & Florentij,quorum meminit B.Gregor.Papa.

MAII 23.

Deſiderij Epiſcopi & ſoc.[a]] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal.lib.5.c.31. & alij recentiores Sigebertus in chron. recẽſet eius martyrium anno Domini 411. eumque paſſum refert vna cum Vincentio eiuſdem eccleſiæ archidiacono: verum cum Deſiderius Lingonenſis Epiſcopus reperiatur interfuiſſe Concilio Agrippinenſi, celebrato poſt Cõſulatum Amantij, & Albini, qui numeratur annus Domini (iuxta Faſtos Onuphrij) 346. propter tam longam temporis diſtantiam huius martyrium non referendum ad ea tempora arbitramur Valentiniani Imperat. quando Vuandali longe lateq; effuſi ſunt p Gallias, atque Hiſpanias, & in Africã vſque venerunt; ſed quando primum illa gens iuncta alijs barbaris nationibus Gallias inuaſit, de qua illata clade meminit Sanctus Hieron.epiſt.11.ad Ageruchiam. Ponitur hic in tabulis Democharis tertius ordine eius ciuitatis Epiſcopus, nec alter eius nominis ibi Epiſcopus reperitur. De eodem extat epigramma Bonad. Sanct. lib.2.monod.75.

b Epitacij & Baſilei.] De his etiã vet. manuſcrip.& recentiores, nec nõ & Flos ſanct.Hiſpan.

c Quinctiani & ſociorũ.] Fuit Quinctianus Siccenſis Epiſcopus in Africa tẽpore Hunnerici Vuand.Reg. de quo Victor de perſecut.Vuandal.lib.2.

d Commemoratio ſanct.martyr.] De his videtur ſcripſiſſe Euſeb.hiſt.lib.8.cap.24.ex quo Nicephor. & alij recentiores.

e Confractis cruribus.] Errant qui putant ſupplicium crurifragij non aliud fuiſſe, quã cũ cruci affixis crura ſuffringerentur, nã crucifixorum crura frangere, vt citius morerentur, apud Iudæos tãtũmodo erat in vſu, quibus lege præcipiebatur, vt eadẽ die corpora illorũ deponerentur de cruce, atque ſepelirentur. Deuter.c.21. Gentiles autẽ vſque ad putrefactionẽ ea ſinebãt permanere, vt diximus ſupra. Cęterũ quod legerim in Actis martyrũ, ac libris Gentilium, crurifragiũ erat ſupplicium a cæteris diſtinctũ, quod deſcriptũ habetur in actis S.Hadriani martyris, quæ quidem germana eſſe noſcuntur. Incus enim parabatur vna cũ vecte, ac malleo ferreo: iubebãtur miſeri tibias imponere ſuper incudem, quas ferus carnifex vecte, vel malleo validis ictib. ſuffringebat. Meminit huius ſupplicij Plautus in Pęnul. dũ ait: Ex Syncerasto crurifragiũ fecit. Cic. pro Roſc.Ame. Opinor, inquit, ijs crura ſuffringantur, Polyb.hiſt. lib.1.de eadem ſæuiſſima pęna pluribus. Irrogari ſolitum erat eiuſmodi ſuppliciũ vilioribus tantũ perſonis, vel ob aliquod immane ſcelus, Seruus Apollonij ſenatoris, de quo ſuperius, domini ſui delator, ex Senatus ſententia crurifragio peremptus eſt. Cæterum complures nobilium, quod Chriſtiani eſſent, & ob hanc cauſã vilioris cõditionis habiti, crurifragio necati reperiuntur, vt de Hadriano marty-

re

re accidit, cuius nuper meminimus Crurifragium hodie eſſe in vſu apud barbaras nationes accepimus.

f In Meſopor.] Agunt de his item Euſeb. & Niceph. vbi ſupra. Porro eiuſmodi immenſi ſupplicij genus fertur excogitatum eſſe primum ab Auidio Caſſio tyranno, qui ad ſtipitem octoginta vel centum pedum a ſummo ad imum vſque damnatos cum obligaret, ac igne ſubiecto, fiebat vt alijs ardentibus, alij fumo præfocarentur, aut terrore exanimarentur. Vulc. Gal. in Auidio Caſſio.

g Deſiderij Epiſ.] De eodem Beda, & Ado hac die. Hic quippe agitur natalis dies eius, translatio autem tertio Idus Februarij, vt teſtatur idem Ado, dictis diebus. Tu vide quæ ſuperius ea die notata ſunt de S. Deſiderio.

h Michaelis Epiſcopi.] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio his verbis: Memoria S. Patris noſtri Michaelis confeſſoris, Epiſcopi Synnadarũ. Hic primum monachus, poſtea eſt factus Epiſcopus, qui cum eſſet rectæ fidei obſeruantiſſimus, Leonis Iſaurici hæreſim redarguens, propter ſanctarum imaginum venerationem, quam libera voce profitebatur, in exilium miſſus; cum bonum certamen & curſum conſummaſſet, migrauit ad Dominum. Hæc ibi.

i Mercurialis Epiſc.] De eo itẽ vet. manuſcrip. Agit de Mercuriali Epiſcopo Limenſi Pet. in catal. lib. 10. ca. 107. Sed deprauate legitur, Limenſi pro Liuienſi: nã cõſtat fuiſſe Epiſcopum Foroliuienſem: ſiquidem anno Dom. 1576. R. D. Antonius Iannotus Foroliuienſis Epiſcopus eius corpus reperit in marmoreo loculo conditum, ſerico tectum, vbi in lamina plumbea intus poſita hæc notata erat inſcriptio: Hic Requieſcit Corpus Beati Mercurialis Epiſcopi Liuienſis: Obijt anno CLVI. Prid. Kal. Maij. Habentur hæc memoriæ prodita in libello ab eodem Epiſcopo ſcripto de modo celebrandi Iubilæi, Ceſenæ impreſſo apud Bartholomæum Raccenium.

K Eu. hebij.] De eo tab. eccleſiæ Neapolitanæ. Eius res geſtæ habentur deſcriptę ex vetuſtis codicibus a Paulo Regio. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 713. Legi & libellum miraculorum eius.

l Eutychij & Florẽtij] Horum res geſtas ſcribit S. Gregor. dialog. lib. 3. c. 15. ex quo Petr. in catal. li. 2. c. 11. Plura de iiſdẽ habentur in vet. manuſcr. eccleſiæ eiuſdẽ S. Eutychij apud Nurſiam, vbi ipſius corpus religioſe reconditum aſſeruatur.

24 Nono Kal. Iunij. Luna. D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ANtiochiæ natalis S. Manahen, [a] Herodis Tetrarchæ collectanei, doctoris & prophetæ ſub gratia noui Teſtamẽti, in eadẽ vrbe quieſcentis. Itẽ B. Ioannæ [b] vxoris Chuzæ procuratoris Herodis, quã Lucas Euangeliſta cõmemorat. In Portu Romano natalis S. Vincentij [c] martyris. Brixię S. Afræ [d] martyris, quæ ſub Hadriano Imper. paſſa eſt. Nãnete in Britania Minori beatorũ martyrũ Donatiani [e] & Rogatiani fratrum, qui ſub Diocletiano Imper. pro conſtãtia fidei in carcerẽ miſſi, & in equuleo ſuſpenſi, ac laniati, deinde lãcea militari cõfoſſi, nouiſ-

ſime capita corũ præciſa ſunt. In Sicilia S. Agrippinæ [f] virginis, & martyris ſub Valeriano Imper. In Iſtria SS. martyrũ Zoelli, [g] Seruilij, Felicis, Siluani, & Dioclis. Eodem die SS. martyrũ Meletij [h] ducis exercitus, ac ſociorũ eius ducẽtorum & quinquaginta duorum, qui diuerſo mortis genere martyrium cõpleuerunt. Item SS. martyrum [i] Suſannæ, Marcianæ, & Palladiæ prædictorũ militum coniugum, quæ vna cũ paruulis ſuis confractæ ſunt. Mediolani S. Robuſtiani [k] martyris. In monaſterio Lirinenſi S. Vincentij [l] preſbyteri, doctrina & ſanctitate conſpicui. Bononiæ Translatio [m] Sãcti Dominici confeſſoris, tempore Gregorij Papæ Noni.

M A I I 24.

Manahen. [a]] De quo Act. Apoſtol. ca. 13. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catal. lib. 5. c. 34.

b Ioannæ.] De ea Lucas Euang. cap. 8. & 24. Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die.

c Vincentij.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores, adſtipulanturque vet. manuſcr.

d Afræ.] De ipſa item tabulæ eccleſię Brixianæ. Eius Acta a S. Philaſtrio fuiſſe ſcriptis mandata, teſtatur Galeſinus, quę nos nondum vidimus. Diuerſa eſt hac ab illa, quæ paſſa eſt Auguſtæ Vindelicorum.

e Donatiani & Rogatiani.] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5 c. 37. & alij recentiores. Recitat horum res geſtas Sur. tom. 3. Meminit eorundum Gregor. Turon. de glor. mart. c. 60.

f Agrippinæ.] Accepimus eius res geſtas a R. D. Ludouico de Torres, Archiepiſcopo Montiſregalis, ſed quæ erant ad modum deprauatæ. Conſtat tamen eius cultum celebrem eſſe in Sicilia, vbi eius corpus conditum eſt. Recitatur de eadẽ officium Eccleſiaſt. extatq; ipſum in Breuiario Gallicano.

g Zoelli & ſoc.] De his idem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

h Meletij & ſoc.] Græci item de his agunt in Menologio hac die, vbi & eorum Acta pluribus referunt.

i Suſannæ & ſoc.] Agunt de his item Græci in Menologio, recenſentque harum res geſtas iunctas Actis prædictorũ Meletij & ſociorum.

K Robuſtiani] De quo & tabulæ eccleſ. Mediolan. ex quibus etiam Galeſinus hac die in ſuo Martyrologio.

l Vincentij] De eo item Molan. in addit. ad Vſuard. de Vincentio Lirinenſi plura Gennadius de vir. illuſt. c. 64. Non eſt hoc loco prætermittendũ, errare eos qui Vincentianas (ſic enim appellant) obiectiones illas aduerſus S Proſperum S. Auguſtini ſcripta defendentem, Vincentij huius exiſtimant fuiſſe, eo quod illis temporibus vixerit. ſed huius rei falſitas ex hoc cognoſci poteſt, quod hic non tantum non impugnauit defenſores S. Auguſtini, ſed magnopere laudauit: nam eo libro quem ſcripſit aduerſus hæreſes, c. 43. vehementer commendauit Cęleſtini Romani Pontificis epiſtolam in defenſionem ſcriptorum S. Auguſtini datam ad Epiſcopos Galliarum aduerſus eos, qui tanti Patris doctrinam auſi fuerant impugnare. Sed vt intelligamus quiſnam ille fuerit Vincentius, qui pugnaciſſimas illas conſcripſit obiectiones; ſciendum eſt, eodem ſæculo alterũ Vincentium claruiſſe in Gallia, de quo idem Gennadius ſcribit eodem lib. cap. 80. cui potius opus illud tribuendum putarem. Quicquid ſit, conſtat quidem lucubrationes illas eſſe Pelagiani hominis, nec dignas, quæ tribuantur Vincentio Lirinenſi, qui aureo plane illo opuſculo fidẽ

Catho-

Catholicam egregie teſtatam reliquit, quo cũ omnes hæreſes, tum maxime hæreſim Pelagianam cum auctoribus ſuis impugnat, vt conſtat ex eodem lib. cap. 2. & 14. Hæc modo de Vincentii fide ſatis. Claruit temporibus Honorii Imp. magnam que ſui nominis in Eccleſia Catholica

m Translatio S. Dominici.] De eadem iidem qui ſcripſerunt eius Acta, de quibus ſuo loco inferius prid. Non. Auguſti. Facta eſt eiuſmodi translatio anno 6 Gregorii IX. Rom. Ponti. anno Domini 1233. Ind. 6. ab obitu eius anno 13. de qua & videas Antonin. in tertia par. tit. 9. c. 4.

5 Octauo Kalen. Iunij. Luna. E iiij

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
t u A B C D E f F G H M N P
15 16 17 18 19 20 21 22 22 23 24 25 26 27

ROmæ via Nomẽtana natalis B. Vrbani [a] Papę & mart. cuius exhortatione & doctrina multi (in quib. fuere Tiburtius & Valerianus) Chriſti fidẽ ſuſceperunt, & pro ea martyriũ ſubierũt: ipſe quoq; pro Eccleſia Dei multa paſsus, tãdẽ ceruicib. abſciſsis, martyrio coronatus eſt. Doroſtori in Myſia natalis SS. martyrũ Paſicratis, [b] Valẽtionis, & aliorum duorũ ſimul coronatorũ. Mediolani S. Dionyſij [c] Epi, qui ab Imperatore Cõſtantio Arriano in Cappadociã pro fide Catholica relegatus, ibidẽ propiore martyrib. titulo ſpiritũ Deo reddidit. Eius ſacrũ corpus ab Aurelio Epo Mediolanũ tranſmiſsũ eſt ad B. Ambroſium Epm: cui piæ actioni officiũ quoq; S. Baſilij Magni acceſſiſse traditur. Romæ S. Bonifacij [d] Papæ Quarti, qui Pãtheõ in honorẽ B. Mariæ ad martyres dedicauit. Salerni depoſitio B. Gregorij [e] Papæ Septimi, Eccleſiaſticę libertatis propugnatoris ac defenſoris acerrimi. Florentiæ natalis S. Zenobij, [f] eiuſdẽ ciuitatis Epi, vitæ ſanctitate ac miraculorum gloria conſpicui. In Britannia S. Aldelmi [g] Epi Schireburgẽſis. In territorio Tricaſsino S. Leonis [h] confeſsoris. Aſsiſij in Vmbria Translatio [i] S. Franciſci cõfeſsoris, tempore Gregorij Papæ Noni. Verulis in Hernicis translatio [k] S. Mariæ Iacobi, cuius ſacrum corpus plurimis miraculis illuſtratur.

M A I I 25.

VRbani Papę. a] De ipſo item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii. De huius ſucceſſione Euſeb. in chro. & hiſt. lib. 6. cap. 15. & 22. Optat. lib. 2. contra Parm. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alii. Eius Acta, quæ extant intexta rebus geſtis S. Cæciliæ, recitat Metaphraſtes. Pluribus nos de eo in Annalibus Eccleſiaſt.

b Paſicratis & Valentionis.] Agũt de

ſu: iidē,qui ſupra,Beda,ac cæteri. Habetur de his mētio in Actis S. Iulii martyris apud Bedā & alios ad vj. Kal.Iunii. Doroſtorum in Myſia, de quo hic habetur mentio, alij Doroſtolum dicūt,& in Thracia ſitum volunt, vt Theodoretus hiſt.lib.3.cap.6.Alio nomine hūc locum dictum Diſtram,tradit Cedrenus in compend. in Ioanne Imp.

c Dionyſii Epiſcopi.] Agunt de eodē hac die Beda, Vſuardus,Ado, & alii omnes. Huius meminit S.Athanaſius in epiſtola ad ſolitar.& in li.de Synodis,S.Hilarius ad Conſtantinum, S.Ambroſius cōcione prima de baſil. non trad. & ſer. 15.de ſanct.edi.Ro.Seuerus & hiſt. ſac. lib.2.Lucifer Calarit.lib.2. pro Athanaſio, Socrat.hiſt.lib.2.cap.29. Mentiō de eodem habetur in Actis S.Euſebii Epiſcopi Vercellenſis. Recitat eius res geſtas Mombrit.to.1.Vit.ſanct. De eius tranſlatione ex Cappadocia Mediolanum, antiqua Mediolanenſis eccleſiæ monumenta a Galeſino expurgata atque illuſtrata teſtantur.

d Bonifacii Papæ.] Succeſſit hic Bonifacio eius nominis Tertio, anno Domini 606. Plura de ipſo in Annalibus Eccleſiaſt.diximus.

e Gregorii Papæ Septimi.] Sanctiſſimi Pontificis gloria numquam valuit ſchiſmaticorum ſcriptorum ſchiſmaticis Regibus fauentiū calumniis obſcurari,vel aliqua ex parte labefactari: quin potius lōge clarior eſt ſemper reddita atque illuſtrior: ſicut olim ſancto Magno illi Athanaſio fidei propugnatori contigit, cū & ipſe circumuentus ac pene obrutus eſſet falſis obiectionibus Arrianorū. Qui enim ab Eccleſia Catholica non deſciuerunt, reſque huius ſanctiſſimi Pontificis præclariſſime geſtas ſinceræ mentis oculis ſunt contemplati,immenſis eum præconiis, ſi quem alium antiquorū ſanctorum Patrum,ſunt proſecuti. Et vt omittamus hic referre teſtes pene innumeros; ſatis ſit tibi modo Lambertus,qui ſui temporis per annos ſingulos puram ac germanā digeſſit hiſtoriā, eiuſque Acta conſcripſit. Hic inter cętera tanti Pontificis ornamenta recenſet, eum, dum vixit,miraculis claruiſſe. Conſule,ſi libet, & Marianum Scotum,qui illis ipſis etiā temporibus claruit, candideque res eius per annos ſingulos conſcripſit,quales fuerint calumnię ſchiſmaticorum, & qualia tanti Pontificis merita, a qua lance librans. Multa hic eſſent addenda, vt quæ Deſiderius Abbas Caſſinenſis lib. tertio dialog. quæ etiam Petrus Damia. aliique de eo ſcripſerunt. Porro qualis quantuſve fuerit, qui zelus ipſius, quæ animi conſtantia, paſtoralis vigilantia, vigor, & diſciplna, ac deniq; cæteræ virtutes tanto culmine dignę in eo Pōtifice enituerint, regiſtrum ipſius epiſtolarum, quod aſſeruatur in Vaticana bibliotheca,facile indicat.

f Zenobii Epiſcopi.] De eo Paulinus in vita S.Ambroſii:porro eius vitam ex antiquis collectam monumentis Ioānes Aretinus conſcripſit. Agit de eodem S. Ant.in 2.par.tit.10.c.12.Petrus in catal. lib.5.cap.41.& alii recentiores.

g Aldelmi Epiſcopi.] Scribit de eo Beda de geſt.Angl.lib.5.c.19.Ferūtur eius Acta eſſe conſcripta a S. Eugenio, nec nō etiam a S.Oſmundo,de quibus agitur in catal. ſcriptorum Britanniæ. Epitomen autem rerum ipſius recitat Sur. tomo 3. Exceſſit ex hac vita anno Domini 719. Extant eiuſdem auctoris plurima ſcriptorum monumenta.

h Leonis.] Agit de eodem Vſuar. hac die, atque recentiores.

i Tranſlatio S.Frāciſci.] De qua S.Bonauentura in vita ipſius cap. 15. & Marcus Vlixipon. Minorita in chron. ord. Minor. lib. 1. capit. 75. egregie meminerunt.

K Tranſlatio S.Mariæ Iacobi.] Eius rei geſtæ hiſtoriam accepimus editam a Verulana Eccleſia, vbi eius corpus decentiſſime aſſeruatur. Habentur ibidem complura de ea reſcripta miracula: alia inſuper de his manuſcripta accepimus ab Eccleſia Piſtorienſi prædictis conſentientia.

Septimo

26 Septimo Kalen. Iunij. Lunâ. F ii j

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28

ROmæ S. Eleutherij Papæ [a] & mart. q multos nobiles Romanorũ ad fidẽ Chriſti perduxit, & SS. Damianũ & Fugatium in Britãniam miſit, qui Lucium Regem vna cũ vxore ac toto fere populo baptizarunt. Item Romæ SS. mart. Simitrij [b] presbyteri, & aliorum viginti duorum, qui ſub Antonino Pio paſſi ſunt. Athenis natalis B. Quadrati [c] Apoſtolorum diſcipuli, qui perſecutione Hadriani Eccleſiã grãdi terrore diſperſam, fide & induſtria ſua cõgregans, librum pro Chriſtianæ religionis defenſione valde vtilẽ, & Apoſtolica doctrina dignũ, eidẽ porrexit. Viennæ S. Zachariæ [d] Epiſcopi & mart. qui ſub Traiano paſſus eſt. In Africa S. Quadrati [e] martyr. in cuius ſolemnitate S. Auguſtinus ſermonem habuit. Tuderti natalis SS. martyrum Feliciſſimi, [f] Heraclij, & Paulini. In territorio Antiſiodorẽſi paſſio S. Priſci [g] mart. cum ingenti multitudine Chriſti fidelium. Cãtuariæ in Anglia S. Auguſt. [h] Epiſcopi, qui illuc vna cum alijs a B. Gregor. Papa miſſus, genti Anglorum Chriſti Euãgelium prædicauit, ibique virtutibus & miraculis glorioſus obdormiuit in Domino.

MAII 26.

Eleutherij Papę.[a]] De quo Beda pridie huius diei. De eius ſucceſſione ſcribit S. Ireneus lib. 3. c 3. Optat. Mileuit. li. 2. Aug ep. 165. Euſebius ĩ chrõ & hiſt. li. 5. c. 21. Niceph. Epiſc. in chrõ & alii De legatione miſſa ad Britannos, de qua hic agitur, ſcribit Beda de geſt. Angl. li. 1. c. 4. & li. de ſex ætat in Antonino Vero, Ado in chron. ſub Cõmodo, Marian. Scot. in ſex. ætta. anno Dom. 177. quibus tem adſtipulantur cuncta vet. Martyrologia. Nec mireris, ſi redacta iam Britannia in prouinciam, Regibus extinctis (vt auctor eſt Sueton. in Claudio c. 17. & Tacit. lib. 12.) iterum in Britannia Lucium regnare audias. Nam & alijs ſæpe prouinciis id fuiſſe conceſſum inuenies. Iudæa enim poſtquã redacta eſt in prouinciã, habuit Reges ac Tetrarchas, Armenia ẽt conceſſione Hadriani Imp. Regẽ habuit, vt tradit Spartianus in Hadriano. ſunt & de his alia exẽpla, quæ breuitatis cauſa p̃terimus. Quin & ipſam Britanniã redactam in prouinciã, inuenies tẽpore Neronis habuiſſe Regulũ: is erat Praſutagus, de quo Tacitus Annal. li. 14.

b Simitrij.] De ipſo item hac die Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in c tal. libr. 5. c. 58. Agitur de eodem in Actis S. Praxedis apud Mombrit. tom. 2.

c Quadrati.] Beda. ac ceteri alij hac die, Græci autem xi. Kal. Octob in Menolog. Scribit de eodem Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 31. & lib. 4. cap. 3. & 22. Hieron. deſcript. Eccleſiaſt. & in epiſt. 84. ad Magnum, Ni-

ceph.hiſt.lib.3.cap.21.& alij.

d Zachariæ epiſc.] Agit de eodem hac die Beda, Ado epiſc. Vien.in chron.ann. Dom.101. Succeſſit hic Creſcenti,numeraturque ſecundus eius ſedis epiſcopus in tab. epiſcoporum Vien. quas deſcripſit Demochares lib.de ſacrif. Miſſ.

e Quadrati.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De ſermone, quem in die Natali ipſius habuit S.Auguſt.mentionem facit Poſſidius in Indiculo.

f Feliciſſimi & ſoc.] Beda item ac ceteri: quibus etiam cõſentiunt manuſc. nec non & ta bulæ eccleſiæ Tudertinæ.

g Priſci & ſoc.] Agit de ijſdem hac die Vſuard. Summatim horũ res geſtas cõplexus eſt Pet. in catal.lib.5.cap.50.Plura de his in Breuia.Antiſiod.inuenies.

h Auguſtini epiſc.] De eodem Beda, Vſuard. & alij. De legatione Auguſtini & ſociorum, eorũque prædicatione, miraculis, & Anglorum cõuerſione, agit in primis S.Greg.in regiſt.lib 5.ep.53.vſq; ad 59.li.7.epi.112.li.9.epiſt.48. vſque ad 60.& epiſt.71.& lib.12.in fi. Beda autem pluri b⁹ de geſt.Angl.li.1.c.23.24.& ſeq. & li.2.c.2.& 3.in epitome, & de ſex æta. Ioannes diac. in vit.S. Greg. Papæ, Maria. Scot.in chron. ann 600.Sigeb. item in chron. per annos ſingulos eius Acta digeſſit, idemq; refert migraſſe ex hac vita anno Dom. 609. De eodem præterea recentiores, vt Polydorus Virgil. Trith. in catal.ſcript.Britanni.& alij.

ij.G Sexto Kal. Iunij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

NAtalis S.Ioann.Papæ [a] & mart. quẽ Theodoricus Italiæ Rex Arrianus Rauennã euocauit: ibique propter Orthodoxam fidem in carcere diu maceratus vitã finiuit. Doroſtri in Myſia paſsio B.Iulij, [b] qui tpe Alexandri Imperatoris, cum eſſet veteranus & emeritæ militię, cõprehenſus ab officialibus, [c] Maximo Præſidi offertur: quo pſente cũ idola execraretur, & Chriſti nomen conſtantiſsime confiteretur, capitali ſnĩa punitus eſt. Soræ S. Reſtitutæ [d] virginis & mart. quæ ſub Aureliano Imp.& Agathio Proconſule, [e] fidei certamine ſuſcepto, dęmonum impetus, parentum blanditias, & tortorũ ſęuitiã ſuperauit: demũ cũ alijs Chriſtianis capite trũcata, martyrio decorata eſt. In pago Atrebatenſi S. Ranulphi [f] mart. Arauſicæ in Gallijs S. Eutropij [g] Epiſcopi, virtutibus atq; miraculis illuſtris. eodẽ die depoſitio venerabilis Bedæ [h] presbyteri, ſanctitate & eruditione celeberrimi.

MAII 27.

IOannis Papæ. [a]] Vſuard. de eo hac Die, Beda, autem & Ado die ſequenti. Commemoratur hac die eius translatio; quando Rauenna, vbi glorioſo martyrio occubuit corpus eius Romam delatum eſt: natalis autem dies, quo exceſſit ex hac vita, eſt ad xij.Kal.Iunij. De hoc ſanctiſſimo Ponti-

fice

fice quã mendaciter dicant aliqui, ipſum functum eſſe legatione apud Imperatorem pro reſtituẽdis eccleſijs Arrianis: cũ multa alia, tum etiam eius epiſtola ſcripta ad epiſcopos Italiæ aperte declarat. Plura autem de eo ex vet. monu entis accepta digeſſimus in Annal. Eccleſiaſticis. Extat de eodem epigramma Bonad. lib.2.monod.79.

b Iulij.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recẽtiores, certamen autem eius compendio deſcribit Petrus in catalogo lib.5.c.56.

c Ab officialibus.] Officiales ab officijs dicti ſunt. Quæ eſſent officia, Ambroſius in epiſt. ad Marcellinam declarat his verbis: Palatina oĩa officia, hoc eſt, Memoriales, Agentes in rebus, & Apparitores diuerſorum Comitũ. Hæc Ambroſ. At in Actis martyrum, alijſq. antiquioribus monumentis per officium Præſidis Apparituram, & per officiales ipſos Apparitores intelligere debes. l.1.§.ſi quis vltro.ff. de quæſtion. l.5.in fi.ff. de aduoc. fiſci. ſic & l.1.de filijs offic.lib.11. Cod. Accipitur & pro alijs miniſtris magiſtratuũ vt l.6.§.ne tenuis, ff. de offic. præſid. Eſt & tit. de diuerſis offic. lib.xj Cod. Clarius id habes in Notitia prouin. expreſſum, nomine officij cõtineri omnes, qui ſub quolibet magiſtratu militiæ Palatinæ militãt. Erant & lictores, qui & viatores dicti reperiuntur a Valer. Max. lib.9.cap.52. eo quod e collegio Viatorum diligerentur, auctor eſt Gellius lib.12.c.3. Sic dicti lictores, quod officium ligandi haberent. Sed vnde dicti ſint lictores, conſule Plutarchum in problem. Rom. q.67. Cæterũ lictores fuiſſe a carnificibus differentes, ex Liuio colliges lib.3. decad. 1. cum ait de Appio Claudio: Carnificibus, non lictoribus ſtipatus. Sic & officij nomine nõ includi carnifices, habes ex Auguſtino epiſt.50. ad Bonif. Comit. cum ait: Nõnumquam & a Iudicibus tranſeuntibus extorquebant violẽter, vt a carnificibus, vel ab officio ferirentur. Apparitores autem erant infimæ militiæ milites Iudicibus ſeruientes, quibus nec ad altiorem militiam aſpirare licebat. Eſt de his l.19. & 20. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Brutia nos eidem muneri fuiſſe mancipatos ex ſenatuſconſulto, eo quod ipſi primi ſe tradidiſſent Hannibali, auctor eſt Feſtus verbo Brutiani.

d Reſtitutæ.] Aſſeruantur eius martyrij Acta in Eccleſia Sorana, in nonnullis tñ corrigenda: quæ licet ſine auctoris nomine ferantur, poſt multum tandem laboris inueniſſe opinamur auctorem. Petrus etenim Cartibularius diac. monaſterii Caſſin. in lib. quẽ ſcripſit de vir. illuſt. monaſt. Caſſin. c.32. cum agit de Gregorio olim monacho Caſſinen. inde autem Epiſcopo Tarracinenſi, recenſetq; cõmẽtarios ab eo conſcriptos, hæc inter alia: Scripſit paſſionem ſanctæ virginis Reſtitutæ, necnon Acta ſanctorum martyrum Caſti, & Caſſii. Hæc ille. Extat adhuc memoria in inſula Fibreni fluminis, vbi martyrio coronata eſt, illeq; putatur locus, quẽ Tullius lib.2. de legib. deſcribit his verbis: ventum in inſulã eſt: hac vero nihil eſt amœnius: vt. n. quaſi roſtro finditur Fibrenus, & diuiſus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit, rapideq; dilapſus, cito in vnum confluit, & tm̃ complectitur, qđ ſatis ſit modicæ palæſtræ loci, &c. Vere factus eſt palæſtræ locus, vbi poſtea Chriſti virgo nobile certamẽ pro Chriſto ſubijt, victrixq; eſt coronata martyrio vna cum ſocijs. Putatur ex carnificina ſanctorum martyrum illic exerceri ſolita, ipſum Fibrenum flumen hodie vulgo dici Carnellum, quaſi carnarium. In Actis S. Placidi martyris, quæ ſcripſit Gordianus, idẽ flumen, Carnellus, reperitur appellatũ; vt ſcias non eſſe recentem nomenclaturam.

e Agathio Proconſule.] Auguſtus Imperator ex Mœcenatis ſentẽtia dedit Italiæ ciuitatibus Conſulares cum iure gladii; ſunt ijdem & Proconſules appellati. de his agit pluribus Dio. lib.52. & 53. Ab eodem datũ eſſe Proconſulẽ Soræ haud dubium eſt: nam vna ex trigintaocto coloniis numeratur a Frontino lib. de colon. quas Auguſtum in Italiam duxiſſe ſcribit Suetonius in octau. Aug. cap.46. vbi, & de iure colon. plura. Ante etiam L. Genutio & Seruio Cornelio Conſſ. anno ab Vrbe cõdita 451. nobilitata fuit ea

ciuitas

ciuitas colonia Romanorũ, vt auctor eſt Liuius lib. 10. Patercul. li. 1. & vetus marmori inciſa, quæ in eadem ciuitate habetur, docet inſcriptio. Cic. in orat. pro Plãc. recenſere vĩ eandem ciuitatem inter municipia, quæ in quibuſdam præſtare coloniis demõſtrat Gellius li. 16. c. 13. Quod item ad Conſulares Iudices ſpectat, quorum eſt frequens mẽtio in Actis SS. martyrum, auctor eſt Iulius Capitolinus in Antonino Pio, ab Adriano Imp. quatuor fuiſſe inſtitutos Conſulares, qui toti præeſſent Italiæ. Addit Aurelius Victor in Hadriano, eandem formam magiſtratuũ & officiorum, quam in Romano Imperio Hadrianus inſtituiſſet, vſque ad ſua tempora, nempe ſub Theodoſio eſſe ſeruatam. De Conſularibus agens Iuſtinianus Imperator, recẽſet eos inter illos, qui medias adminiſtrationes gerunt. authẽt. coll. 3. tit. 4. de mand. princ. circa princip. Dabantur olim etiam aliquibus Italiæ ciuitatibus Præfecti, quorum duplex genus erat: alij. n. eorum populi Ro. ſuffragijs, alij vero a Pretore Vrbano quotannis mittebantur. De his oĩbus Feſtus his verbis: Præfecturæ, eæ appellabantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & nundinæ agebantur, & erat quædam earum Reſpub. neq; tamen magiſtratus ſuos habebant: in quas legibus Præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent: quorum genera fuerint duo: alterum, ĩ quas ſolebant ire Præfecti quatuor, qui auctore viginti ſex virum numero, populi ſuffragio creati erãt in hæc oppida, Capuã, Cumas, Caſilinum, Vulturnum, Linternum, Puteolos, Acerras, Sueſſulam, Atellam, Calatiũ; alterũ, in quas ibant, quos Prætor Vrbanus quotannis in quæque loca miſerat legibus, vt Fũdos, Formias, Cære, Venafrum, Alliphas, Priuernum, Anagniam, Fruſinonem, Reate, Saturniam, Nurſiam, Arpinum, aliaq; complura. Hęc Feſtus verb. Præfecturæ. At vero Præſides non dabantur niſi prouinciis: ſi quando tamen in Martyrologio inuenis alicuius ciuitatis Italiæ Præſidem, impropriè ſcias dictum, loco Præfecti. Hæc autem ea potiſſimum ex cauſa hic deſcripſimus, quod in Martyrologijs & Menologijs ſub Conſularibus, Proconſulibus Præfectis, atque Præſidib. martyres paſſi reperiuntur, vt ex his harum vocum proprietatem intelligas.

f Ranulphi.] De eodẽ Vſuardus hac die, aliique recentiores agunt.

g Eutropij Epiſco.] Beda de ipſo hac die, & alij Acta eius conſcripta eſſe a Vero Epiſcopo, teſtantur Vſuard. Ado, & Sigebert de Script. eccleſ. c. 73. Agit de eo itẽ Petrus in catal. lib. 5. c. 57. floruiſseque eum ſcribit temporibus Valentiniani Secundi Imperatoris.

h Bedæ.] De eo in dicto vet. manuſcr. codice monaſt. S. Cyriaci. *Hic ab aliquibus incõſulte nimis putatur, ob id quod venerabilis dictus reperitur a nonnullis, ſanctus dici non debere. Sane quidẽ ſanctitatis titulo ornauerunt eum maiores. Ab Ilduino clariſſimo viro in Areopagiticis Beda ſanctus presbyter dictus habetur. Marianus Scotus, ſcriptor non ignobilis, qui ante quingẽtos annos vixit, lib. de ſex ætat. anno Dñi 678. hæc ait: Sanctus Beda presbyter Anglicus, computatur, his temporibus clarus habetur.* Hæc ille. Bedę res geſtas cõſcriptas eſſe ab Cuthberto monacho illi æquali teſtatur Molanus: nos nondum vidimus, *illa* aũt perbreuis narratio, quę in fronte operum ipſius edita hř; alia omnino cenſetur ab illis: quemadmodum & ea quæ in fine poſita ſunt tomi octaui operum eiuſdem, accepta (vt apparet) ex Petro in catal. lib. 5. c. 55. Epiſtolam autem illam de obitu Bedę illic poſitam, & a Surio relatam in tomo 7. die 10. Maij, germanam atq; *ſin*ceram eſſe, nullus qui eã legerit, iure poterit dubitare. De Beda illud ẽt vulgatũ conſtat eſſe figmentum, fuiſſe nimirum oculis orbum. Nemo id veterum teſtatur quod ſane tacendum non fuiſſet ob viri eximiam doctrinam, & inexhauſtum in ſcribendo laborem. Traditur & fabella quædam de ſepulchri ipſius epitaphio, quam his verbis idem Petrus refert in catalogo: Cum, inquit, diſcipulus eius, ipſo defuncto, titulum ſepulchro ponere diſpoſuiſſet, vnico carmine Leonino ſic incipiens (Hac ſunt in foſſa:) velletq; finire: (Bedę ſancti, vel presbyteri oſſa:) nec

metrum

metrum ſtare poſſet, nec vllum ei vocabulum aliūde occurreret: tędio affectus, tandem iuit dormitum: & ecce mane in tumulo angelicis manibus reperitur inſculptum:

Hac ſunt in foſſa Bedæ venerabilis oſſa.

Hæc Petrus, & alij; quod iure irridet atq; redarguit falſitatis Trithem. lib. 2. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti c. 21. Aliter enim ſe habere dicit epitaphium ad eius ſepulchrum inſcriptum, quod recitat lib. 3. c. 155. eſtque huiuſmodi:

Presbyter hic Beda requieſcit carne ſepultus.
Dona, Chriſte, animam in cœlis gaudere per æuum:
Daq; ſophia illū debriari fonte cui iam
Suſpirauit ouans intento ſemper amore.

hęc ibi: ex quibus irritum prorſus redditur de Leonino verſu commentum. Hæc fortaſſe pluribus: ſed mea ſententia per neceſſaria, cum ea de Bedæ ſepulchro penes complures fidem inuenerint. De tempore autem eius obitus diuerſæ feruntur ſententię. Auctor catalogi ſcriptorū eius, qui habetur excuſus poſt præfationem libri de temporibus teſtatur Bedā obijſſe diem anno Domini 734. Scribit Sigebertus in chron. Bedā ex hac vita migraſſe anno Dñi 731. Ea puto ratione id eū exiſtimaſſe, quod ad illud vſq; tp̄s perduxit gentis Anglorum hiſtoriam: ſed cū idē opus Beda epitomes perducat vſq; ad ſeptingenteſimum ſexageſimum ſextum Chriſti annum, profiteaturq; ibidem in fine, ſe anno ſuæ ætatis quinquageſimononο Anglorum hiſtoriam, aliaque ſuper diuinam Scripturā opera abſoluiſſe: plane conſtat diutius vixiſſe. Sed nec illis facile aſſentimur, qui tradunt, cum diem obijſſe annos natum ſeptuaginta, vel duos amplius, qui item cū tradāt, oculos eius prę longeva ętate caligaſſe: ad diuturniorem ętatē perueniſſe, fatendū eſt: ipſe etenim (vt ex dicta epiſtola conſtat) iam migraturus, multum vixiſſe ſe tpis teſtatus eſt. Quantum aūt ex ſcriptis ipſius elicere licuit, reperimus eum vſq; ad nonageſimumquartum ſuæ ætatis vixiſſe annum, quorum octogintaſeptem exegit in monaſterio: ſeptennis.n. (vt ipſe ſcribit) traditus eſt S. Benedicto Abbati in monaſterium ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli poſitū in Anglia ad Vuirimundam & Ingiruum. Horum omnium rationem, quoniam longiorē exigit narrationem, hic ſubtrahimus: in Annal. autem Eccl. fuſius proſecuti ſumus.

28 Quinto Kalen. Iunij. Luna. A j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

IN Sardina ſanctorū martyrū Aemilij,[a] Felicis, Priami, & Luciani, qui pro Chriſto certātes, coronati ſunt. Carnoti in Gallia S. Carauni[b] martyris, qui ſub Domitiano Imperatore capite amputato martyriū ſumpſit. Corinthi S. Helconidi[c] martyris, q̄ primū Gordiano Imperatore ſub Perennio Præſide multis tormētis afflicta, deinde ſub Iuſtino eius ſucceſſore iterū cruciata, ſed ab Angelo liberata demū diſſectis mām̄is, feriſq; obiecta, atq; igne probata, capitis obtruncatione martyriū cōpleuit. Itē paſſio ſanctorū Creſcentis,[d] Dioſcoridis, Pauli, & Helladij. Thecue in Paleſtina SS. Monachorū[e] martyrū, qui tē-

pore

pore Theodoſij Iunioris à Sarracenis occiſi ſunt: quorum ſacras reliquias accolæ colligentes, ſumma veneratione illas habuerunt. Lutetiæ Pariſiorum S. Germani[f] Epiſcopi & confeſſoris, qui quantæ ſanctitatis, quantique meriti fuerit, quibus etiam miraculis claruerit, Fortunatus Epiſcopus litterarum monimentis cõſignauit. Mediolani S. Senatoris[g] Epiſcopi, virtutibus & eruditione clariſſimi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi S. Iuſti[h] Epiſcopi. Florentiæ S. Podij[i] Epiſcopi & confeſſoris.

M A I I 28.

AEmilij & ſoc.[a]] De his hac item die Beda, Vſuard. Ado. & alij, nuper autẽ Fara de rebus Sardois.

b Carauni.] Agit de eodem Vſuardus hac die. Eius vero acta ex antiqu. manuſcript. edidit Mombrit. to. 1. vit. ſanc. paucis autem Petrus in catal. libro 5. ca. 60. Scripſit de eodem epigramma Bonad. in lib. 2. monod. 81.

c Helconidis.] De ea item agunt Græci in Menologio hac die: ibi & eius martyrij acta compendio habentur deſcripta.

d Creſcentis & ſoc.] De his præterea Græci in dicto eorum Menologio hac item die agunt, de ijſdem mentio eſt in vita S. Nicolai Epiſc.

e Sanctorum monachorũ.] Hi illi eſſe videntur, de quibus agit Ioannes Caſſian. in collat. ſexta de nece ſanctorum c. 1. 2. & ſeq.

f Germani Epiſc.] Beda. Vſuard. Ado aliiq; omnes hac die. Scripſit eius res geſtas Fortunatus Epiſcopus Pictauienſis, quas recẽſuit Sur. to. 3. hac die. De eodẽ Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 4. c. 51. & li. 5. c. 8. & de gloria confeſſ. cap. 92. Sæpius idem Fortunatus, vt in carmine ad clerũ Pariſienſem, vbi oſtendit quam florens eſſet illa eccleſia eius tempore. Idẽ in vita S. Martini carmine ſcripta, lib. 4. & in vita ſanctæ Radegundis. Epitaphium ad eius ſepulchrum inditũ recitat Aimoin. libro 3 de geſt. Franc. cap. 9. & 16. De eo etiam Ado in chron. In Actis S. Vrſicini Epiſcopi Bituricenſis, quæ extat apud Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 80. plura de eodem: itemque in Actis ſancti Domnoli Epiſcopi Cenomanen. apud Sur. to. 3. die 16. Maij: Vinc. lib. 21. ca. 63. 64. Antonin. par. 2. tit. 22. ca. 6. & nouiſſime Pampir. Maſ. Annal. Franc. libro 1. in Cherebertо. Migrauit ex hac vita anno Domini 579. vt tradit Sigebert. in chro. quod etiã colligitur ex Greg. Turon. lib. 5. c. 8. Numeratur decimusnonus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis. Hiſtoria translationis eius extat apud Sur. tom. 7. die 25. Iulij: Aimoin. ſcripſit duos libros de miraculis ipſius, qui ibidem editi habentur. De eius item miraculis poſt mortem factis agit Greg. Turon. hiſtor. Franc. lib. 8. c. 33.

g Senatoris Epiſc.] De quo etiam tabula eccleſiæ Mediolanen. Extat de eodem egregium epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordium: *Qui vicit trabeas*, &c.

h Iuſti Epiſco.] Hac die natalem eius celebrari conſtat ex tab. eius eccleſiæ. & ex Flor. ſanct. Hiſp. Agit de eodem S. Iſidorus de vir. illuſt. c. 21. & ex eo Honorius, & alij. Interfuit S. Iuſtus Concilio Toletano ſecundo, vt eius Acta indicãt. Claruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris.

i Podij Epiſco.] Hic ſucceſſit Ioanni, anno Domini milleſimo & tertio, vt conſtat ex Actis S. Zenobij, quæ a Ioanne archipreſbytero Aretino conſcripta extãt apud Sur. tomo 3.

Quarto

29 Quarto Kal. Iunij. Luna. B *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROmæ via Aurelia natalis S. Reſtituti [a] martyris. Apud Iconium Iſauriæ ciuitatē paſſio SS. Canonis, [b] & filij eius annorum duodecim; qui ſub Aureliano Imp. craticulæ prunis ſuppoſitis, & oleo ſuperinfuſo, ſuſpēſionis in equuleo, atq; ignis pęnā conſtāter paſſi, malleo ad extremū ligneo manibus eorum contritis, ſpiritum emiſerunt. Eodem die natalis SS. marty. Siſinij, [c] Martyrij, & Alexādri, qui tpe Honorij Imperatoris in Ananiæ partibus (vt ſcribit B. Paulinus) perſequētibus Gētilibus, martyrij coronam adepti ſunt. Cæſareæ Philippi SS. marty. Theodoſię [d] matris S. Procopij martyris & aliarum duodecim nobilium matronarum, quæ in perſecutione Diocletiani capitis obtrūcatione conſummatæ ſunt. In Vmbria paſſio SS. mille [e] quingentorum, & vigintiquinq; martyrū. Treuiris B. Maximini [f] Epiſcopi & confeſſoris, à quo S. Athanaſius Epiſcopus perſecutionem Conſtantij fugiens, honorifice ſuſceptus fuit. Veronæ S. Maximi [g] Epiſcopi. Arcani in Latio ſancti Eleutherij [h] confeſſoris.

M A I I 29.

REſtituti. a] Agit etiam de eo hac die Beda, Vſuar. Ado & cęteri deniq; recentiores. Eius martyrii Acta habētur in cod. ſcripto S. Mariæ Maioris ad Præſepe dictæ, quibus narratur paſſus eſſe ſub Diocletiano Imp. damnatuſq; ab Hermogeniano Præfecto Prætorio, de quo conſule to. 2. Annal. eſt illorum exordium: Sub Diocletiano & Maximiano Auguſtis, &c.

b Cononis & filii.] De his item iidem qui ſupra. Eorum paſſionis Acta paucis refert Petrus in catal. lib. 5. c. 62.

c Siſinii, Martyrii, & Alexandri.] De his Beda, Vſuar. Ado, & alii hac die. Horum martyriū ſcripſit S. Vigilius Eps Tridentinus ad S. Simplicianum Epiſcopum Mediolanenſem; recitat eum commentariolum Lipo. to. 2. & Sur. to. 3. Dicti ſunt hi martyres Anaunēſes, eo quod in valle Anauniæ paſſi ſint. Horū etiā meminit S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinū epiſt. 158. Paulinus in vita S. Ambroſii, S. Gaudētius Eps Brixian. in ſermone habito in dedicatione baſilicæ, dictæ Conciliū SS. Habet horū Acta Mōbrit. to. 1. vit. ſanct. Sur. to. 3. Pet. in catal. lib. 5. c. 63. Idē mentionem facit de ijſdem in vita S. Vigilij. Epiſ. lib. 6. cap. 10. in his autem Actis quæ Mombritius recitat, paſſi hi habētur hoc menſe & die, Stilicone Conſule; numeratur is annus (ſecūdum Faſtos Onuphrij) quadringenteſimus, quo Romanæ Eccleſiæ pręerat S. Anaſtaſius, Mediolanēſi aūt S. Simplicianus, Imperatoris Honorij anno vj. quo ēt Conſulatu S. Vigiliū ab eiſdem Gentilibus occiſum eſſe, Vſuardus Auctor eſt die 26. Iunij. Horū veneranda corpora ante trienniū tranſtulit Illuſtriſ. ac R. D. S. memoriæ Card. Boromæus.

Theo-

d Theodoſiæ.] Agūt hac itē die Græci in Menologio de Theodoſia, ſed ea quæ Byzantii paſſa eſt. De hac aūt Cæſarienſi Acta habentur in vita S. Procopij marty. quā refert Metaph. 8. Id. Iulii: extat apud Lipo. to. 6. & Sur. to. 4. Agitur ibidem de martyrio aliarum nobilium matronarū, quarum hic item mentio habetur.

e Mille quingentorum, &c.] De his agitur in actis martyrii S. Venantii: paſſi que habentur in perſecutione Decii Imperatoris ſub Antiocho Præfecto.

f Maximini epiſ.] De eo hac item die Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri. Huius res geſtas à Lupo quodā cōſcriptas recitat Sur. to. 3. hac die. Interfuit hic Concil. Agrippinenſi, celebrato poſt Conſulatū Amantii & Albini, anno Domini ſecundū Faſtos Onuphrii 346. De eodem Hieron. in chron. aitq; ab eo ſuſceptum hoſpitio S. Athanaſium, cum Treueris exularet; qui ibidē manſit integro biennio & menſib. quatuor, vt ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 2. c. 1. Preſens fuit idem Maximinus Concilio Sardiceno. S. Athanaſius cum recenſet Epiſcopos Galliarum, qui illuc conuenerunt, primo loco ponit Maximinum in apolog. 2. col. 423. licet alicubi, deprauato codice, Maximianus pro Maximino legatur. Mortuus eſt eiuſdē Conſtantii Imp. temporibus, vt conſtat ex eodem Athanaſio in apolog. ad Conſtant. Paſſus & ipſe grauia ab eodem Imper. Arriano, eo quod faueret Catholicis & impugnaret hęreticos, vt diffuſe ſcribit Nicep. hiſ. lib. 9. c. 12. De eo præterea recentiorū plures, quos mittimus numerare. In tabulis Epiſcoporum Treuerenſium adſcribitur Maximinus xxvi. Epiſcopus apud Democ. De miraculis ad ſepulchrū eius fieri ſolitis agit Greg. Turon. de glo. cōf. c. 93.

g Maximi epiſc.] De eo item tabulæ eccleſiæ Veronēſis, & ſæpius citatus cōmentarius de epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

h Eleutherii.] De quo vetera monumenta eccleſiæ Aquinatis.

xxix C Tertio Kal. Iunij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROmæ via Aurelia natalis S. Felicis [a] Papæ & martyris, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronatus eſt. Turribus in Sardinia SS. martyrum Gabini [b] & Criſpuli. Antiochiæ ſanctorum Syci [c] & Palatini, qui pro Chriſti nomine multa tormenta paſſi ſunt. Rauennæ S Exuperantij [d] Epiſcopi & confeſsoris. Papiæ S. Anaſtaſij [e] Epiſcopi. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Baſilij [f] & Emmeliæ coniugis eius, parentum S. Baſilij Magni: qui tempore Maximini extorres facti, Ponticas ſolitudines incoluere, & poſt perſecutionem, filijs ſuarū virtutum relictis hæredibus, in pace quieuerunt.

MAII 30.

FElicis Papæ.[a]] De eo item hac die agunt Beda, Vſuard. Ado, & alii. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. in chron. & hiſtor. libro 7. c. 24. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Huius eſt epiſtola quæ citatur à S. Cyrillo contra Neſtorium, & in apologia, atq; in Actis Concilii Epheſini, necnon à Vinc. Lirineſi. lib. aduerſus hæreſes: nam Maximianus Epiſ. Alexandri-

dri-

drinus,ad quē ſcripſit,eius tempore ſedit ſuffectus nimirū S.Dionyſio. quod autē hic paſſus ſit ſub Aureliano, & non ſub Claudio,vt alij tradūt, plurib. diximus ī Annal. Eccleſ. vbi & de ipſo locupletius.

b Gabini & Criſpuli.] De quibus Beda, Vſuar. Ado,& alij recētiores,Fara ēt lib. de rebus Sardois. Extant prædictorū Acta, quæ in eccleſia ipſorum leguntur. Porro putatur hęc eſſe dies trāslationis: nam dies natalis agitur 25. Octob. mira celebritate, vnde & Sardi mēſem Octobrem Gabinum appellant.Eſt ēt celebris apud eos dies dedicationis eius eccleſiæ, quæ eſt cathedralis, factæ quarta Maij, anno Dom.517.vt eiuſdem eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. S.Greg.in regiſt.li.7.epi.7.meminit de monaſterio nomine SS. Gabini & Luxorij in Sardinia.

c Syci & Palatini.] Beda, & Vſuard. & alij de iiſdem agunt hac die.

d Exuperantij Epiſc.] De eo tabulæ Eccleſiæ Rauen. & Hieron. Rub. hiſto. Rauen.li.2. Claruiſſe eum ferunt tēporibus Honorii Imp. Eſt & alius eiuſdem nominis Exuperantius Epiſcopus Dertonenſis,qui interfuit una cum S.Ambroſio Concilio Aquileienſi.Fuit eiuſdē nominis Exuperantius, alias Superantius, Epiſcopus ī Lucania, ſanctitate inſignis, cuius meminit Vranius in trāſitu S.Paulini Epiſcopi Nolani apud Sur.to.3.

e Anaſtaſij Epiſ.] De ipſo etiam tabulæ eccleſiæ Papienſis.Hic ex Arriano factus Catholicus,egregia claruit ſanctitate, vixitque temporibus Rotharis Regis Longobardorum. Scribit de eo Paulus diaconus hiſt.Longobard.lib.4. c.15.

f Baſilij & Emmeliæ.] Agit de his S. Greg.Nazianzenus in luculenta illa encomiaſtica oratione habita in funere S. Baſilii,circa principium: idemq; de Emmelia meminit in epiſto.8.ad Baſilium, edit.Billianæ.Gregor.Nyſſenus etiam in epiſtola ad Olympium monachum de Actis S.Macrinæ.

31 Pridie Kalen.Iunij. Luna. Dxxviij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

ROmæ S.Petronillę [a] virginis,filiæ B.Petri Apoſtoli,quę Flacci [b] nobilis viri coniugiū ſpernēs, acceptis triduanis ad deliberandū inducijs,interim ieiunijs & orationibus vacās,tertia die mox vt Chriſti ſacramētū accepit,emiſit ſpiritū. Aquileiæ SS.martyrū Cātij, [c] Cantiani,& Cantianillę fratrū,q. cū eſſent ex illuſtri Aniciorū [d] progēnie, ſub Diocletiano,& Maximiano Imperatorib. ob Chriſtianæ fidei conſtātiā vna cū pędagogo ſuo Proto capite plexi ſunt. Turribus in Sardinia S.Creſcentiani [e] martyris. Apud Comanos in Pōto S.Hermię [f] militis,qui ſub Antonino Imp.ab innumeris & ſęuiſſimis tormētis ope diuina liberatus,carnificē ad Chriſtū cōuertit,& eiuſdē martyrij coronæ participē fecit, quā tamē ipſe primus gladio obtrūcatus accepit. Veronæ S.Lupicini [g] Epi. Romæ S.Paſchaſij [h] diaconi & confeſsoris,cuius meminit beatus Gregorius Papa.

MAII

P Etronillæ.a] De eadē Beda, Vſuar. Ado,& Vuād. his verſib.
Cum pridie Petronilla Petri de germine ſancto
Fulgida virgo micat Chriſti trabeata decore.

De eius obitu agitur in Actis ſanctorum Nerei & Achillei. De eius corporis inuētione vide in lib. de Rom.Pont.in Paulo I.Cuius autem fidei ſit eius hiſtoria, conſule S.Auguſt.lib.contra Adimantum,c.17.Nonnullas de ea dubitationes diſſerui mus in Annal. Eccl. Erat olim Romę nomine S.Petronillæ cęmeteriū nobile, in quo Greg.III. Papa anniuerſariā ſtatuit ſtationē,vt cōſtat ex eodē lib.de Ro.Pōt. in Greg.III. Non prætermittendum hic (quando ſeſe offert occaſio)ēt de S.Petri vxore mentionē hr̄e: quā martyrio occubuiſſe, Clemēs Alexandrinus, vetuſtiſſimus Theologorū lib. 7.ſtrom. ſcribit his verbis: Aiunt certe beatū Petrū,cum vidiſſet vxorem ſuā duci ad mortem,lætatum quidem eſſe propter vocationem,& quod domum reuerteretur. Valde autē exhortando & conſolando, proprio nomine eam cōpellantem dixiſſe: Heus tu, memento Domini.Hæc Clemens.

b Flacci nobilis viri.]In prædictis Actis SS.Nerei & Achillei legitur: Flacci Comitis quā lectionē nō improbamus. Porro vt huius vocis clarior notitia habeatur, ſciendū in primis pro diuerſitate tēporū,diuerſi gn̄is Comites fuiſſe. Ante Cōſtantini Imp. tpa hi dicti erant Comites, qui Proconſules, Præſideſq; prouinciarū comitantes, erāt in negotijs publicis obeundis illorū adminiſtri,& adiutores,ijdemq; aſſeſſores eorūdem cū eſſēt, ius dicebāt, ut declarant cōplures leges, l.16.de off.pra ſid.l.4.ff.de off.aſſeſ.l.51.§.1. de excuſ. tut.l.6. §. ſi quos comit.ff.de pœn.l.5.ff.ad Iul. repet. & l.1.§.ſed.ff.de extra.cognition. De ijſdē Sueto.in Iulio, & in Tiberio, & Plin.li.9.c.30.Ex his vnus erat Flaccus,de quo agimus,cęteriq; oēs qui in antiquis Actis martyrū Comites dicti reperiuntur. A tpibus aūt Cōſtātini Imp.& nō Hadriani(vt putauit Gelenius) ea uox alio ſenſu accipi cōſueuit. Idē etenim Imperator, Chriſtiana quadā humanitate,quoſdā è magiſtratib. ſibi ſubditis Comites dici voluit,quaſi cōſocios in adminiſtratione Imperij: erantq; hi triplicis ordinis, nēpe primi,ſecūdi,& tertij,vt ſcribit Euſeb. in vita Cōſtantini li.4.c.1. Mutationē magiſtratuū a Conſtantino factā eſſe, Zoſimus ēt aſſeuerat li.2. Plura de his Alcia.lib.de magiſtr.In Not.prouin.habētur Comitiuarū diuerſarū deſcripta inſignia,: ſunt de ijſdē Comitibus complures tit.in C.*lib.xij.itē*que formulas eorundem magiſtratuum *habes* apud Caſſiodorum variar.lib.6.& 7.

c Cantij, Cantiani,& Cantianillæ.] De his item hac die Beda, ac cęteri omnes.Extat de his ſermo S.Maximi Epiſc. Taurinēſis,qui & adſcribitur S.Ambroſio.Ferūtur eorundē Acta eiuſdē S.Ambroſij nomine,eſt illorū exordiū: *Seruus Chriſti Amb.&c.* Deſcripſit ea Mombritius to.1. ſummatim aūt Petrus in catalog.lib.5.c.70.Fuerunt cōdita eorum veneranda corpora Aquileiæ. De quibus & Venantius Fortunatus his verſibus:
Aut Abuleienſem ſi forte acceſſeris vrbem.
Cantianos Domini nimium venereris amicos,&c.

d Ex illuſtri Aniciorū proſapia.] De ea familia meminit Prudētius li.1. aduerſus Symmachum,aitq; primū omniū ſenatorum Anicium nomen dediſſe Chriſtianæ militiæ,,qd his verſibus explicat:
Fertur enim ante alios generoſus Anicius Vrbis.
Illuſtraſſe caput: ſic ſe Roma inclyta iactat,&c.

Habes apud Liuium li.45.Lucium Anicium de Illyrijs ac Rege Gentio triumphaſſe. De Aniciorum nomine & ſignificatione, ac perilluſtri ſtemmate ſcribit S.Gaudentius Brixianus in ſermone de Machabæis, & S.Hieron. epiſt.8.ad Demetriadem his verbis: Illuſtris, inquit, Aniciorum ſanguinis genus, in quo aut nullus aut rarus non meruit Conſulatum,&c. De eadem Caſſiodorus variar.

lib.10.

lib.10.epiſt.11.& 12. Erant iam in prouerbio opes, ædificiorum moles, & ſplendor ædium familiæ Anicianæ. Hinc Secundinus ad Auguſtinum: Ego namque fateor non tali diligentia, nec tanta induſtria Anicianæ domus micare marmora, quanta tua ſcripta prelucent eloquentia. Hæc ipſe apud Auguſt. to.6. At hæc pro huius loci ratione ſatis. Fuit autem ea familia illuſtrata non tantum Conſulibus & Imperatoribus, ſed & nobilitata martyribus & cōfeſſoribus: nam præter martyres de quibus hic agitur, ex ea etiā propaſapia clariſſimæ illæ ſanctitate mulieres Probæ, Iulianæ, & Demetriades prodiere; ille itē pietate atq; doctrina celeberrimus Cōſul ordinari⁹ & cōfeſſor illuſtris Anicius Manlius Seuerinus Boetius, & alij: de quibus pluribus in Annal. Eccleſ.

e Creſcentiani.] Beda, Vſuardus, & Ado de eodem agunt hac die: adſtipulantur vetera manuſcript. & recentiores omnes, itemque Fara de rebus Sard.

f Hermiæ.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & ſummatim eius Acta referunt, conſententia his, quæ hic leguntur de Hermia.

g Lupicini Epiſ.] De eo tabulæ eccleſiæ Veronen. & Auguſtinus Valer. eius Epiſco. & Card. in comment. de antiquis mon. eccleſiæ Veron. pag.9. & 39.

h Paſchaſij diac.] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib.4. dialog. capit.40. & 41. Vixit iiſdem tēporibus alius Paſchaſius presbyter Romanus, tituli S. Euſebij, qui ſtetiſſe reperitur pro Symmacho aduerſus Laurentium ſchiſmaticum, vt docent Acta ſecundæ Synodi tunc Romæ celebratæ. Quod autem pertinent ad Paſchaſium de quo agimus, de ſchiſmate ſic excuſat eum S. Gregorius, cum ait: Quia enim non malitiæ, ſed ignorantiæ errore peccauerat, purgari poſt mortem à peccato potuit. Hæc Gregorius, excuſans eum. Vnde quod idē ſanctus Gregorius paulo ſuperius ait, ipſum in ſua ſentētia vſq; ad diē ſui exitus perſtitiſſe; ea verba vel ſunt excluſiue intelligenda, quaſi ſic perſtiterit in ſententia, vt tandem die obitus pœnituerit: vel dicere neceſſe eſt, Paſchaſium diaconum, vertente adhuc illa de electione Symmachi controuerſia, ex hac vita migraſſe. Cæterū peracta Synodo illa Palmari dicta (cuius nominis rationem reddidimus in Annalium to.6.) qua totius Catholicę Eccleſiæ calculo adiudicata eſt cauſa Symmacho: nulla certe eum excuſare potuiſſet facti vel iuris ignorantia, quin anima eius ſupplicium ſubijſſet æternum. Prædictorum itaque alterum præceſſiſſe neceſſe eſt, cum eius ſanctitati egregij virtute miraculi adſtipulari viſus ſit Deus; nam (vt inquit S. Gregor.) eius dalmaticam feretro ſuperpoſitam dæmoniacus tetigit, ſtatimq; ſanatus eſt. Quod autem ad dalmaticā pertinet, vt & hanc vocem explicemus. Fuit dalmatica vetus genus indumenti, ſic dictum (inquit Iſidorus lib.19. orig.) quod primū in Dalmatia texta eſt, habens clauos ex purpura. Vſi ſunt aliquādo ea Reges: Vnde de Commodo ſcribit Lampridius, quod dalmaticatus proceſſit in publicum; quam veſtem Dio in Commodo nominat tunicam manicatam, ſericā, albam: vt ex his ſatis poſſit intelligi, qualiſnam dalmatica veſtis fuerit. Meminit & Iulius Capitolinus de dalmaticis chirodatis, hoc eſt, manicatis, quibus Pertinax Imp. vtebatur. Trebellius Pollio in Claudio nominat ſingilones Dalmatenſes. Tunicam ſenatoriam, dalmaticā appellat Ioannes diaconus, dū agit de Gordiano patre S. Gregorij lib.4. cap.83. Habes in Actis paſſionis S. Cypriani Epiſco. Carthag. eumdem indutum eſſe dalmatica. Sunt hæc verba ibi deſcripta: Cum ſe dalmatica expoliaſſet, & diaconibus tradidiſſet, in linea ſtetit, &c. Extant ea in prolegomen. in S. Cyprianus edit. Pamel. Eademque ibidem leguntur in alijs eiuſdem Actis ex Paulo diac. licet alia loco dalmaticæ habeant tunicam. Silueſtri Papæ fuit inſtitutio, vt diaconi Romanæ eccleſię vterētur dalmaticis in eccleſia, ſed tantum diebus ſolemnibus in ſignum lætitiæ. diſt.76. c. de ieiunio. exteris autem non niſi ex priuilegio a Romano Pontifice conceſſo vti dalmaticis fas erat, vt Greg. in regiſt. lib.7. Epiſt.111. ad Aregium Epiſc. & diſt.23. p.c. Cōis filius. Symmachus Papa S. Cęſario Epō Arelatenſi

tenſi Romam aduenienti, quo tm̃ virum digno pſequeretur honore, inter alia tribuit, vt diaconi eccleſię Arelatenſis, ſicut & Romani diaconi, dalmaticis vterētur, vt auctor eſt Cypr. in Act. S. Cæſaris, quę habes apud Sur. to. 4. Qualis fuerit olim forma dalmaticarū, quib vtebātur diaconi, egregie expreſſum habes ab Ammiano Marcellino li. 14. his verbis: Pectoralem tuniculā ſine manicis textam Maras quidam noīe (vt appellāt Chriſtiani) diaconus, per latera ſcripta Græcō ſermone, &c. p ſimilē.n fuiſſe chlamydi Imperiali, demōſtrat. Retinet & nunc idē nomen, vt quā ille tuniculam dicit, Italice appelletur tonicella; licet ipſa non eandē prorſus formā retineat: nam vſq; ad cubitum manicata hodie fit. Palmatā Conſularem veſtē litteris inſcribi ſolitā, et ab Imp. Conſuli tribui, teſtatur Auſonius in gratiarū actione pro ſuo Cōſulatu, cum hæc habet ex verbis Gratiani Auguſti: Palmatā tibi miſi, in qua D. Cōſtantius parēs noſter intextus eſt. Me beatū, cuius inſignib. talis cura præſtetur. Hæc plane, hæc eſt picta, vt dr̄, veſtis, nō magis auro tuo, quā tuis verbis, &c. Eiuſmodi plane fuiſſe dalmaticam diaconorū, quam Ammianus tuniculā appellat, qua et Imperator indui poſſet, aperte ipſe ſignificat. Ex his perpende, quanto auguſtius atq; magnificentius legali veteri cultu Noui teſtamēti miniſterium apparetur: cū olim Leuitis nec linea vti ſtola cōceſſum eſſet, quam tandem illi contra leges ſacras ab Agrippa Rege precario obtinuerunt, vt auctor eſt Ioſepus Antiq. lib. 20. c. 8. edit. Gelen. Quod aūt hodie non tantum diaconi, ſed & ſubdiaconi in ſacris dalmaticati miniſtrent, id quidē non ex veteri inſtituto: nam S. Greg. Papa antiquum eſſe vſum Ro. Eccleſiæ dicit, vt ſubdiaconi tunicis induti lineis procederent, l. 7. regiſ. epiſt. 63. ad Ioan. Epiſ. Syracuſanum. Sed vt tandem eo vnde deflexim̃us, reuertamur, ad ipſum ſ. vſum dalmaticarū, quibus corpora defunctorū tegebantur, ſciēdum, non tantum diaconorum feretrum tegi dalmatica, moris fuiſſe, ſed Sum. Ro. Pōt. vt auctor eſt idem Greg. in regiſt. li. 12. ex Synodo Ro. c. 4. Quod certa ex cā fieri vlterius vetuit; ne honor, qui olim ſanctis martyribus tantum impendi conſueuiſſet, cuiuſq; vitæ meriti hominibus impartiretur: Eutychianus enim Papa ſtatuiſſe reperitur, ne quis martyrem ſine dalmatica, vel purpurato colobio ſepeliret. lib. de Rom. Pont. in Eutychiano.

I V N I V S.

xxvij E Kalendis Iunij. Luna. I

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
t u A B C D E f F G H M N P
22 23 24 25 26 27 28 29 29 30 1 2 3 4

ROmæ S. Iuuētij [a] martyris. Cæſareæ in Palæſtina B. Pāphili [c] presbyteri & martyris, viri admirādę ſanctitatis & doctrinæ, atque in pauperes munifici, qui ob Chriſti fidem in perſecutione Maximini, primo ſub Vrbano Præſide cruciatus, & in carcerem truſus, deinde ſub Firmiliano iterum reuocatus ad pœnas, vna cum alijs martyrium conſummauit. Paſſi ſunt etiam tunc Valens diaconus, & Paulus, alijque nouem, quorum memoria alijs diebus celebratur. Auguſtoduni SS. Reueriani

riani [c] Epiſcopi, & Pauli presbyteri, cum alijs decem, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronati ſunt. In Cappadocia S. Theſpeſij [d] martyris, qui ſub Alexandro Imp. & Simplicio Præfecto, poſt alia tormenta decollatus eſt. In Aegypto SS. marty. Iſchyrionis [e] ductoris militum & aliorum quinque militum, qui ſub Diocletiano Imp. pro fide Chriſti diuerſo mortis genere perēpti ſunt. Item S. Firmi [f] martyris, qui in perſecutione Maximiani acerbiſſimis plagis affectus, lapidibus percuſſus, ac demū capite cæſus eſt. Peruſiæ SS. martyrum Felini [g] & Gratiniani militum, qui ſub Decio varijs tormentis cruciati, martyrij palmam glorioſa morte perceperunt. Bononiæ S. Proculi [h] Epiſcopi & martyris, qui ſub Maximiano Imper. paſſus eſt. Ameriæ S. Secundi [i] martyris, qui ſub Diocletiano in Tiberim proiectus martyriū conſummauit. Apud Tiphernum in Vmbria S. Creſcentiani [k] militis Romani, ſub eodem Imperatore martyrio coronati. In Vmbria S. Fortunati [l] presbyteri, virtutibus & miraculis clari. In monaſterio Lerinenſi S. Capraſij [m] abbatis. Treuiris S. Simeonis [n] monachi, qui à Benedicto Papa Nono in SS. numerum relatus eſt.

I V N I I 1.

IVuentii. a] De eo vet. manuſcr. ex quibus Molanus hac die.

b Pamphili & ſoc.] De Pamphilo hac die Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri Latinorum, Græci autē in Menol. ad No. Nouembr. Horum Acta conſcripſit Euſeb. hiſt. li. 8. c. 17. & Metaphr. quę recitat Sur. to. 3. Porro eius vitā trib. ferme voluminib. ab eodē explicatā, auctor eſt S. Hiero. ad Marcellam epiſ. 191. De Pamphilo itē agit S. Hier. lib. de ſcrip. Eccl. epi. 65. ad Pammachiū contra Ruffinum, & epi. 83. ad Magnum oratorem, eum ſummis laudib. celebrat. De eius inſigni biblioth. idem Hieron. ſæpe meminit ab eo Euſeb. cognomentum accepit.

c Reueriani Epiſ. & ſoc.] Vſuar. item hac die, Pet. lib. 5. c. 73 & alij recentiores

d Theſpeſij.] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. vbi & eius martyriū pluribus deſcribitur.

e Iſchyrionis & ſoc.] De ijſdem apud Græcos. Alius hic ab illo, cuius meminit Dionyſ. Alex. apud Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34.

f Firmi.] Itidem Græci in Menolo. de eodem hac die agunt.

g Felini & Gratiniani.] De his vetera monumenta eccleſiæ Peruſinæ, quæ manuſcripta accepimus.

h Proculi.] De quo & tab. eccl. Bonon. Percrebuit hucuſq; de S. Proculo mar. ea opinio, qđ paſſus ſit tpib. Theodori Arrianorū Regis, ea de cauſa, qđ zelo fidei in Arrianū Præfectū Catholicis infeſtiſſimū inſiliēs, eū occidiſſet, vt habēt quędā Acta, quæ tom. 7. Sur. recitat: ſed hæc oīa reddūtur irrita ex his, quæ ſcribit S. Paulinus Nolanus Epiſ. q lōge præceſſit tpa Theodorici Regis; agēſq; ī Natali nono S. Felicis de nōnullis Italię martyrib⁹, ac de his ēt qui Bononiæ in perſec. Diocl. & Maximini paſſi ſunt, hos ſcribit verſus.

Vitalem, Agricolam, Proculumq́; Bononia condit:
Quos iurata fides pietatis ī arma vocauit.

Huius tanti viri auctoritate Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. Gabriel Paleottus Cardin. ampliß. Archiepiſco. Bonon. emendauit

tabulas priſtinas eius eccleſiæ. De natali die S. Proculi mart. ſolẽniter celebrari ſolito ſcribit S. Greg. lib. 1. dialog. cap. 9. in Bonifacio, circa mediũ. De illo etenim, & non alio, vt de martyre celeberrimo, cunctis notiſſimo, ibi agi perſuademur.

i Secundi.] De quo tab. eccleſiæ Amerinæ, & vet. monumenta eiuſdem eccleſiæ, quibus eius Acta deſcripta habẽtur.

K Creſcẽtiani.] Eius eccleſiæ antiquę memoriæ de eius martyrio fidem faciũt.

l Fortunati.] Eius res geſtas ex manuſcriptis Spoletinæ eccleſiæ acceptas legimus: eſt earum exordium: Fuit quidam vir venerabilis, &c.

m Capraſij.] De quo ẽt hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex vet. manu ſc. recitat Sur. to. 7. Meminit eiuſdẽ Sidonius Apollinaris in carmine Euchariſtico ad Fauſtũ; vbi dũ relegit inſulæ Lerinẽſis ſanctos, hæc de Capraſio.

--- *Quantos ill a inſula plana*
Miſerit ad cælum montes: quæ ſancta Capraſii
Vita ſenis, &c.

De eo item in vita S. Honorati lib. 1. Vixit temporibus Theodoſij Imp. & Honorij eius filij.

n Simeonis.] Apud Bedã & alios de eo hac diẽ. Eius Acta ab Eueruino cõſcripta recitat Sur. to. 3. De eius canonizatione agitur in chronic. Hirſaugien. Scribit de eodẽ Sigeb. in chro. an. Do. 1015. & Trithe. de vir. illuſ. ord. S. Bened. lib. 3. c. 238.

F Quarto Nonis Iunij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROmæ natalis SS. martyr. Marcellini presbyteri,[a] & Petri exorciſtæ, qui multos in carcere ad fidem erudientes ſub Diocl. poſt dira vincula & plurima tormẽta a Sereno Iudice decollati ſunt in loco, qui dicebatur Silua Nigra, quæ poſtea in honorem SS. cõmutato noĩe Silua Candida appellata eſt. Horũ corpora in crypta iuxta S. Tiburtium ſepulta ſunt, eorumq; ſepulchrum S. Damaſus Papa verſibus poſtea exornauit. In Cãpania S. Eraſini epĩ[b] & martyris, qui ſub Diocl. Auguſto primum plũbatis cęſus, deinde fuſtibus grauiter mactatus, poſt reſina, ſulphure, plũbo, pice, cera, oleoq; perfuſus, illæſus apparuit: deinde Formijs ſub Maximiano diuerſis atq; immaniſsimis ſuppliciis iterũ cruciatus, ſed ad cõfirmãdũ cęteros a Deo ſeruatus: tãdẽ vocãte Dño, martyrio clarus, ſancto fine quieuit: cuius corpus Caietã poſtea trãslatũ eſt. Lugduni SS. marty. Photini[c] Epi, S. diaconi, Vetij, Epagathi, Maturi, Põtici, Biblidis, Attali, Alexãdri, & Blandinę, cũ alijs multis, quorũ fortia & iterata certamina tpe M. Aurelij Antonini, & Lucii Veri, eccleſię Lugdun. epiſtola ad eccleſias Aſiæ & Phrygiæ ſcripta recẽſet. In his S. Blãdina ſexu infirmior, corpore ĩbecillior, conditione deiectior, diuturniora & acerbiora certamina ſubiens,

&

& fortis adhuc permanēs,gladio iugulata,cęteros ſecuta eſt, quos hortabatur ad palmam. Romæ S. Eugenij [d] Papæ & confeſſoris.

IVNII 2.

Marcellini & Petri.a] De his hac itē die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorū Acta,quæ retulit Sur.to.3. & Pet.in cat. lib.5.c.74. qui hos paſſos hac die tradit. Olim autem menſe Decembri horū ſolēnitas agebatur,vt conſtat ex inſcriptiōne homiliæ ſextæ S.Greg.in Euangel.habitæ ad populum in baſilica SS.Marcellini & Petri Dominica tertia Aduentus, die natali ipſorum, niſi ſit mēdum in codice. Horū illuſtri martyrio nobilitatus eſt locus, vbi ſunt paſſi. Siquidem Silua olim Nigra dicta,Candida eſt appellata, accepitq; Epiſcopalis cathedræ ornamentum,vt cōſtat ex veterum Romanorum Conciliorum monumētis; ſed poſtmodum à Calliſto Secūdo vnita eſt eccleſiæ Portuēſi. Epitaphium S.Damaſci,cuius hic habetur mētio, in textum habetur in prædictis horum martyrum Actis.In honorem præterea eorundem Cōſtantinus Imp.erexit baſilicā via Lauicana, quā & munerib.exornauit, ac æditibus locupletauit,ibiq; S.Helenæ martyris corpus ſepeliendum curauit.Extat de munificētia Conſtantini libellus in lib. de Ro. Pont. in Silueſtro,vbi de his agitur.Eſt Romæ antiquus Titulus noīe ipſorū martyrū, cuius mētio habetur in regiſtro S. Greg. lib.4.c.88.in Synodo tunc Romę habita. De horū trāslatione in Gallias agit Sige. in chro.anno 826.Aim.de geſt.Franc.lib. 4.capit.115. factam refert ſub Gregorio Quarto Ro.Pont. Cuius rei geſtæ hiſtoriam Einardus libris quatuor illuſtrauit. Extāt prædicta Acta apud Surium to.7. Putatur eiuſdem quoq; auctoris eſſe vita eorumdem martyrum verſibus ſcripta, quæ ibidem recitatur. De his & Marian. Scot.in chron.anno Domini 828. nouiſſime autē Molanus in Indic.ſanct. Belgii.

b Eraſmi Epiſco.] Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus,ac recentiores, Ado aūt ſequenti die. Huius Acta reperimus in nonnullis vet.manuſcr.habemuſq; eadem charactere Longobardo cōſcripta. eadem fere Mombr.to.1.vit.ſanct. Quæ cuncta etſi auctore careant;nihilominus Petrus diaconus Caſſin. in li.de vir.illuſ. monaſterij Caſſinen.c.46.teſtatur,Gelaſium Secundum Rom Pont.cum adhuc eſſet Caſſinenſis cęnobij monachus,ſcripſiſſe vitā S. Eraſmi Epī & martyris,aliorumq; SS. De memoria eius apud montem Soractem Greg.regiſt.lib.1.epiſt.23. Fuit S. Benedictus eiuſdē martyris ſtudioſiſſimus: nam in eius honorem duas nobiles erigendas curauit eccleſias,Verulis alteram, alterā vero Romæ,vti habēt Acta S. Placidi à Gordiano ſcripta. Erat olim corpus S. Eraſmi Formiis, vt ſcribit S.Greg.in reg.lib.1.epiſt.8.eratq; Formiana eccleſia ſedes Epiſcopalis, cui idem S. Greg. vniuit eccleſiam Minturnenſem; ſed vtraq; in propinquum locum, Caietam, vna cū corpore eiuſdem S.martyris quod ibi decentiſſime aſſeruatur & colitur,translata eſt. Adnumeratam legimus Caietanam eccleſiā inter illas ſedes, quæ ſub nullo Metropolitano poſitæ, immediate ſubiectæ ſunt Romano Pontifici, quarum Epiſcopi,ſuffraganei dicebantur Papæ vrbis Romæ. Hæc ex libro cenſuū, qui aſſeruatur in Vaticana bibliotheca.

c Photini Epiſcopi & ſoc.] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Horum omnium Acta ſcripta habent ab eccleſia Lugdunenſi tūc temporis,quando iidem paſſi ſunt,in epiſtola,quæ extat apud Euſebium hiſt.libro 5 c.2.& 3.Horum martyrum,quorum cineres in fluēta Rhodani merſi ſunt, meminit ſanctus Auguſtinus lib. de cur.agend. pro mort.: item Eucherius Lugdun. in ſermone de ſancta Blandina, qui falſo titulo Euſebii Emeſeni inſcribi hactenus conſueuit. Recenſet Gregorius Turonen. de gloria mart.cap.49. item hic Ado nomina quadragintaocto martyrum, qui tunc Lugduni paſſi ſunt. Agunt de his præterea quā plurimi recētiorum, quos mittimus

hic referre; cum omnes non aliunde, quã ex prædicta epiſtola acceperint.

d Eugenij Papæ.] Vet. manuſcr. hac die, quidam vero die ſequenti, ſed revera hic eſt dies natalis eius, vt conſtat ex lib. de Ro. Pon. Hic ſuffectus eſt S. Martino Papæ & martyri, eiuſque non tantum ſedis, ſed & ſanctitatis ſucceſſor extitit.

25 G Tertio Nonas Iunij. Luna. 3

xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ARetij in Tuſcia SS. martyrũ Pergentini [a] & Laurẽtini frãtrũ, qui in perſecutione Decij, ſub Tiburtio Præſide, cũ eſſent pueri, poſt dira ſupplicia tolerata, & magna miracula oſtẽſa, gladio cęſi ſunt. Conſtantinopoli SS. mart. Lucilliani, [b] & quatuor puerorũ, Claudij, Hypalij, Pauli, & Dionyſij: cũ quibus Lucillianus ex ſacerdote idolorũ Chriſtianus factus, poſt varia tormẽta in fornacẽ iniectus eſt; ſed flãma imbre extincta oẽs illæſi euaſerunt: deniq; ipſe cruci affixus, pueri autẽ gladio obtrũcati, ſub Siluano Præſide cõſummati ſunt. Ibidẽ S. Paulæ [c] virginis & martyris; quæ cũ prædictorũ martyrũ ſanguinẽ colligeret, cõprehenſa, virgis cæſa, & in ignẽ coniecta, ſed liberata, demũ & ipſa eodẽ loco vbi S. Lucillianus crucifixus fuerat, decollata eſt. Cordubæ in Hiſpania B. Iſaac [d] monachi, q. pro fide Chriſti gladio necatus eſt. Carthagine S. Cęcilij [e] presbyteri, qui S. Cyprianũ ad Chriſti fidẽ perduxit. In territorio Aurelianẽſi S. Liphardi [f] presbyteri & confeſ. Lucæ in Tuſcia S. Dauini [g] confeſſoris. Pariſijs S. Crotildis [h] Reginæ, cuius precibus vir eius Clodoueus Rex fidem Chriſti ſuſcepit. Anagniæ S. Oliuæ [i] virginis.

I V N I I 3.

PErgẽtini & Laurẽtini. a] Agũt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Horum paſſionis Acta recitat Sur. to. 3. Pet. in catal. lib. 5. c. 80. Accepimus eadem ab eccleſia Aretina.

b Lucilliani & ſoc.] De his item Græci hac die in Menologio, vbi eorum res geſtas fuſius referunt.

c Paulæ] Greci itidem hac die in Menolog. ibique eius præclarum certamen deſcribitur.

d Iſaac monachi.] De eodem etiã Vſuar. De eius nece ſcribit S. Eulogius li. 2. memor. ſanct. c. 2. narrato; hac die paſſũ, fer. 6. æra 889. a Chriſto Dom. anno 851.

e Cęcilij presbyteri.] De quo itẽ manuſcr. Agit de eo Pontius diac. in vit. S. Cypriani, & S. Hieron. de ſcript. eccleſ. in Cypriano. Quantum licet opinari, hũc exiſtimo fuiſſe Cæcilium, ſiue Cæcilianum (vtroque enim modo legitur) clarum oratorem, magiſtrum olim Diadumeni Cæſaris pueri laudatiſſimi, de quo Aelius Lampridius in Diadumeno: erat etenim Afer, rhetor, & optimis moribus imbutus.

imbutus. Ab eo S.Cyprianus Cæcilij cognomentum accepit, ut teſtatur S.Hieron.de ſcript.Eccleſiaſt.

f Liphardi.] De quo hac die Vſuard. Beda autem ſequenti. Huius uitã ex manuſcr.acceptam retulit Sur. to 3.Petr. in catal.lib.5.c.58. Trith.de vir.illuſtr.ord. S.Benedicti lib.3 c.164. Floruit temporibus Clodouei Regis.

g Dauini.] Huius Acta manuſc.ab eccleſia Lucenſi accepta vidimus.

h Crotildis.] Scribit de ea plura Greg. Turon.de geſt.Franc. lib.2.cap.2.3 & 4. Aim.lib.1.c.14. & Sigeb. in chron.anno Dom.499. & 554. Molanus in addit. ad Vſuar. edit primæ. Fuit eiuſdẽ nominis, & religione nõ impar eius filia,q̃ iuncta coniugio Amalarico Regi Arriano, grauia multa ob fidẽ Catholicã paſſa eſt, vt idẽ ſcribit Greg.Turon.de geſt.Frãc.li.3. ca.10. De obitu S.Crotildis, de qua agimus, deque eius funere meminit Greg. Turon.hiſt.li.4.c.1. deceſſiſſeq; ait eo tẽpore, quo S.Iniurioſus p̃erat eccleſię Turonẽſi, qui (vt ex eodẽ Gregorio colligitur) ſedere cępit anno Dom.532.ſeditq; annos 17. Verũ Sigebertus in chron.anno Dom.553.recenſet obitum Crotildis.

i Oliua.] Eius vitę Acta,itẽq; venerãdũ ipſius corpꝰ Anagnię aſſeruari, firma aſſertione Epi eius ſedis accepimus. Alia rurſus eſt Oliua, cuius his verbis meminit Thomas Fazellus de reb.Siculis decade 1.li.8.Panormus, inquit,maxime inſignis facta ortu Oliua & Nymphæ virginũ,quarũ clara geſta habẽtur. Hæc ipſe.

4 Pridie Nonas Iunij. Luna. A xxiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7

ROmæ SS.martyrum Aretii [a] & Daciani. Siſciæ in Illirico S. Quirini [b] Epiſcopi, qui ſub Galerio Præſide pro fide Chriſti (vt Prudentius ſcribit) molari ſaxo ad collum ligato, in flumen præcipitatus eſt; ſed lapide ſupernatante, cum circumſtantes Chriſtianos, ne eius terrerentur ſupplicio, neve titubarent in fide, diu fuiſſet hortatus, ipſe vt martyrij gloriam aſſequeretur, precibus à Deo vt mergeretur, obtinuit. Brixiæ S.Clatei [c] Epiſcopi & martyris ſub Nerone Imperatore. In Pannonia ſanctorum martyrũ Rutili [d] & ſociorum. Atrebati ſanctæ Saturninæ [e] virginis & martyris. Tibure ſancti Quirini [f] martyris. Conſtantinopoli ſancti Metrophanis [g] Epiſcopi & confeſſoris inſignis. Mileui in Numidia ſancti Optati [h] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Veronæ ſancti Alexandri [i] Epiſcopi.

IVNII 4.

ARetij & Daciani. a] Ro.Martyrol. vetus, & vet.manuſcr. ex quibus cæteri recentiores.

b Quirini.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri omnes. Eius nobile martyrium Prudentius cecinit hymno ſacro. Meminit eiuſdem Venantius Fortunatus lib.7. cum ait:

Africa Cyprianum dat, Siſcia clara Quirinum.

Extant eiuſdem Acta fuſius ſcripta apud Mombrit. tomc.2. quibus fertur paſſus in perſecutione Diocletiani ſub Maximo, alias Maximino Præſide, quem Prudentius Galerium appellat: nulla tamen eſt diſcrepantia: nam & Galerius ipſe, Maximinus dictus eſt, qui poſtea ab eodem Imperatore Cæſar eſt appellatus. Cæterum fuit alius Galerius Maximinus, qui vixit temporibus Valeriani Imp. & Proconſulatum gerens in Africa, in S. Cyprianum Epiſcopum Carthag. vltimi ſupplicij ſententiam tulit, & paulo poſt infelix obijt. Hæc habes in Actis paſſionis S. Cypriani poſitis in prolegom. operum eius edit. Pamel. Eiuſdē S. Quirini corpus cum barbari Pannonias deuaſtarent, Romam trāslatum eſt, atque reconditum ad S. Sebaſtiani ad Catacumbas, vt Beda & Ado hic item profitentur: inde autem per Angilbertum Mediolanenſem Epiſcopum Mediolanū fuiſſe delatum prædicta Acta teſtantur: verum Molanus in notis ad Vſuard. ſecundæ edit. & Cuſpinianus in Auſtria, dicunt translatum fuiſſe Bauariam temporibus Pipini Regis; idque certis teſtimonijs Molanus comprobat.

c Clatei Epiſcopi.] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, cæteraque vet. monumenta eiuſdem.

d Rutili & ſoc.] De eo vet. manuſcr. ex quibus & Molan. in priori addit. ad Vſuardum.

e Saturninæ.] De qua etiam prædicta vet. manuſcript. ex quibus recentiores accepere.

f Quirini.] Alius hic ab illo Sicinenſi, de quo ſupra. Huius corpus (vt accepimus ex veteribus monumentis eccleſiæ Tiburtinæ) reconditum ibi habetur in baſilica S. Laurentij, ſub altari ſanctiſſimi Saluatoris.

g Metrophanis.] Agunt de eodē hac item die Græci in Menologio, vbi & eius Acta ſummatim comprehenſa narrātur: quibus aſſentiuntur ea quæ ſcribit Nicepho. hiſt. lib. 8. cap. 6. & Niceph. Epiſ. Cōſtantinopol. in chron. Habetur mētio de eodē in oratione de ſanctis Patrib. Nicænæ Synodi, quam recitat Metaphraſtes 6. Id. Iulij, & Lipom. Latine redditam tom. 6.

h Optati Epiſcopi.] Confundunt hūc aliqui cum Optato Epiſcopo Antiſiodori, vt Petrus in catal. lib. 7. cap. vlt. qui ea die de hoc agit, qua a cæteris celebratur dies natalis Optati Antiſiodorenſis. De hoc S. Hieron. lib. de ſcript. Eccle. Honorius Auguſt. & alij. Claruit temporibus Valentis & Valētiniani Impp. quādo (vt idem teſtatur S. Hieronymus) aduerſus Parmenianū eruditos illos ſcripſit commentarios. At cum in eius lib. 2. retexitur ab eo ſeries Romanorū Pontificū, eaque perducitur vſque ad Siricium Papā; neceſſe erit affirmare, eum vſque ad Sircij tempora perueniſſe, qui ſedit temporib. Theodoſij. Putauit autem, & iure quidē, Balduinus in annot. ad Opt. ea verba: Damaſo Siricius: non eſſe eiuſdē auctoris, ſed ſuperaddita: quod quidem duplici ratione firmamus: Primo quidē, quod S. Auguſtinus, cum de eo ſæpius agit, nō tamquam de homine ſui tēporis & æqualis, ſed vt de eo, qui ipſū longe præceſſerit, meminiſſe videtur, præſertim de doctrina Chriſtiana lib. 2. capit. 40. præerat enim illis Auguſtini tēporibus ſedi Mileuitanæ Seuerus, vt idem S. Auguſtinus teſtatur, cum agit de ordinatione Eradij ſucceſſoris, epiſt. 110. & ſermo. 50. de diuerſ. to. 10. Præterea ipſe Optatus lib. 1. & iterum lib. 3. ab indicta perſecutione Diocletiani vſque ad illud tēpus quo ea ſcribebat, numerat annos 60. & (vt ait) quod excurrit. Cū autē conſtet ex publicis edictis, eā perſecutionem indictā eſſe anno Domini 302. ſatis liquet primis temporibus Valentis & Valentiniani (iuxta ſententiam Hieronymi) Optatum ea ſcripſiſſe, nec ad tempora Theodoſij & Siricij perueniſſe; niſi illud: Et quod excurrit: præter morem, laxatis habenis, longius nimis quis ad libitum ſinat excurrere. Qualis autē, quātuſve fuerit S. Optatus, ex eo reputa, quod aduerſus Donatiſtarum erumpentem eluuionem, totamque Africam inundantem, ſolus ipſe eo tempore ſcriptorum ſuorum oppoſuit aggerem. De Mileuio, cuius Optatus erat Epiſcopus, frequens eſt mentio in

Concilijs

Concilijs Africanis, & epiſtolis S. Auguſtini: ibi & celebratum eſt Conciliũ Mileuitanum dictum, quod inconſulte nimis dixit aliquis celebratũ in inſula Melite: eius enim Synodica ad Innocẽtium Papam, litteræq; Auguſtini, & aliorum ad eundem Pontificem, & aliæ ad Hilarium ſcriptæ, illud Mileuij in Numidia actum eſſe, luce clarius manifeſtant.

i Alexandri Epiſ.] De quo tabulæ eccleſię Veronenſis, ex quibus Auguſt. Valerius eius eccleſiæ Epiſcopus & Cardin. in libello quem ſcripſit de eius ſedis Epiſcopis agit.

5 Nonis Iunij. Luna. B xxij

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
t u A B C D E f F G H M N P
26 27 28 29 1 2 3 4 3 4 5 6 7 8

IN Aegypto natalis SS. marty. [a] Marciani, Nicanoris, Apollonij, & aliorum, qui in perſecutione Maximini illuſtre martyrium conſummarunt. Peruſię SS. marty. Florẽtij, [b] Iuliani, Cyriaci, Marcellini, & Fauſtini, qui in perſecutione Decij capite cæſi ſunt. Cęſareæ, in Palęſtina paſſio SS. Zenaidis, [c] Cyriæ, Valeriæ, & Marciæ, quæ per multa tormẽta gaudentes ad martyrium peruenerunt. Tyri S. Dorothei [d] presbyteri, qui ſub Diocl. multa paſſus, & vſq; ad Iuliani tempora ſuperſtes ſub eo annum agens ſeptimum ſupra centeſimum, venerandã ſenectam martyrio honeſtauit. Eodem die S. Bonifacij [e] Epiſcopi Moguntini, qui de Anglia Romam veniens, & a Gregorio Secundo in Germaniam miſſus, vt fidem Chriſti illis gentibus euangelizaret; cum maximam multitudinem, præſertim Friſonum, Chriſtianæ religioni ſubiugaſſet, Germanorum Apoſtolus meruit appellari: nouiſſime in Friſia a furentibus Gentilibus gladio peremptus, martyrium conſummauit cum Eobano & quibuſdam alijs ſeruis Dei. Cordubæ in Hiſpania beati [f] Sancij adoleſcentis, qui etſi in aula regia educatus, pro Chriſti tamen fide in perſecutione Arabica martyrium ſubire non dubitauit.

I V N I I 5.

MArciani & ſoc. [a]] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die, & ad Nonas Aprilis; Gręci etiam hac die in Menologio, ibique & ſociorum nomina exprimuntur.

b Florentij & ſoc.] De quibus & antiqua manuſcr. eius eccleſiæ.

c Zenaidis & ſoc.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio, vbi & earũ martyrij Acta pluribus deſcribuntur.

d Dorothei.] De eo etiã Græci in Menologio hac die, & iterũ ad 7. Idus Octobris. Errore lapſi videntur nonnulli, qui hunc fuiſſe Tyri Epm dixerunt: nã licet patria Tyrius fuerit; tamen Euſebius, qui de ipſo agit lib. 7. c. 26. & Niceph. lib. 6. c. 37. illum presbyterum ũn fuiſſe tradunt:

explo-

exploratum.n.habetur, quinam epiſcopi illis Dorothei temporibus Tyriæ eccleſiæ præfuerint. Siquidem, vt rem altius repetamus, ſedit illic Methodius tẽpore nouiſſimæ perſecutionis,vt ſcribit S.Hieronym.de ſcript.Eccleſ.in Methodio. poſtea ſubrogatus eſt Paulinus temporibus Conſtantini,vt conſtat ex Euſeb.hiſt.lib. 10.c.4. Eoque ex humanis ſublato, regimen eius eccleſię capeſſiuit Zeno,qui interfuit ſubſcripſitq; Niceno Concil. quique longæua ætate peruenit vſq; ad tempora Theodoſij,præſensq; fuit Concilio ecumenico Cõſtantinopolitano, vt appa ret ex ſubſcriptione Epiſcoporum; at Dorotheum, de quo agimus, conſtat tpibus Iuliani Apoſtatæ martyrio eſſe vita functum.Rurſum de Dorotheo alius increbuit error,vt putarint nonnulli, hunc ipſum auctorem eſſe libelli illius, qui Dorothei Synopſis inſcribitur. Græci in eo quod citare conſueuimus Menologio, xviij. Kal.Maij,cum de quibuſdam Pauli Apoſtoli diſcipulis agunt, quorum meminit Dorotheus,hęc de ipſo auctore habetur his verbis: hæc beatiſſimus Dorotheus,cum eſſet Romæ, Romana lingua ſcripta reliquit:non ſolum autem de his, ſed et de reliquis Apoſtolis,& alij ſanctis viris,& ſacris Prophetis hiſtoriam accurate conſcripſit: fuit enim vir ille & multarum rerum peritia inſignis, vt quiuis alius. Hæc ibi. quæ quidem nulla ratio patitur vt de illo Tyrio dicantur, cuius nulla eſt memoria quod aliqñ fuerit Romæ;& S.Hieron.qui oẽs,quos nouit,collegit ſcriptores Eccleſiaſt.nullam prorſus de eo habuit mentionem.In biblioth.Vatic.eundem Dorotheũ, abbatem,inſcriptũ inuenimus:quod nec ignorauit Petr. in catalo.qui dum eum allegat, abbatem appellat. Porro quod ad Synopſim ſpectat,quam ſcripſit: nonnulla in ea habet, quæ caſtigatione ſunt digna. Non omittimus dicere, claruiſſe temporib. Leonis Impe alterum Dorotheum, re vera Epiſcopum Tyri, cuius ſimul & aliorum Epiſcoporum extat egregia epiſtola ad ipſum Leonem Auguſtum conſcripta de fide Catholica:habetur tomo 2.Conc.recẽtioris editionis pag.244.De Dorotheo presbytero & martyre, de quo hic agitur,eadem fere quæ in Romano Martyrologio recitantur,fuſius ſcripta legimus in chron. Anaſtaſij Bibliothecarij, quod manuſcriptum accõmodatum nobis fuit ab Illuſtriſs.ac Reuerendiſs Card.Syrleto: vbi Edeſſæ in Syria cum ſub Iuliano Apoſtata martyrium conſummaſſe,centeſimumquintum annum agẽtem, idem teſtatur author.

e Bonifacij epiſ.] De quo hac die etiã Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scripſit eius vitam Vuilibaldus eius diſcipulus, quã exſcripſit Vicellius in Hagiolog.Contexta eſt etiã de eo epiſtolaris hiſtoria, quã retulit Sur.in tom.3. Rurſus autem Ruthardus, Rabani diſcipulus, eius martyrium ſcripſit heroico metro, vt teſtatur Trith.in chron. Hirſaug.Plures epiſtolæ Rom.Pontificum ad eum ſcriptæ extant in cod. manuſcr. quas & deſcripſimus in Annal.Eccleſ.De eo item agitur in Actis S.Burcardi Epiſcopi. Paſſus eſt(vt ſcribit Beda in epitome)anno Domi.754. Id ipſum profitetur Sigebret. in chronic. Trithem. autem de vir.illuſtr.ord.S. Bened. lib.2.cap.24.ſequenti anno 755.martyrio obijſſe ſcribit:ſed prioribus citatis auctoribus inhæremus. Eiuſdem Bonifacij ſcite dictum de ſacerdotibus ligneis & aureis recitatum habes in Concilio Triburienſi,c.18.Eadem de conſecr.diſt.1.c. Vaſa quibus.

f Sancij.] Scripſit eius martyrium S. Eulogius lib.2.mem.ſanct.c.3. paſſumq; tradit æra 889. à Chriſto Domino anno851.

xxi C Octauo Idus Iunij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

Caſa-

CAeſareæ in Palæſtina natalis B. Philippi,[a] qui fuit vnus de ſeptē primis diaconis. Hic ſignis & prodigiis clarus, Samariam ad fidem Chriſti conuertit, & Cādacis Aethiopū Reginæ eunuchum[b] baptizauit, ac demū apud Cæſareā requieuit: iuxta quem tres virgines eius filiæ prophetiſſæ tumulatæ iacent: nā quarta filia eius plena Spiritu ſancto Epheſi occubuit. Romæ S. Artemii,[c] cum vxore ſua Candida, & filia Paulina: qui Artemius ad prædicationē & miracula S. Petri exorciſtæ in Chriſtum credens, & cum omni domo ſua a S. Marcellino preſbytero baptizatus, iuſſu Sereni Iudicis plumbatis cæſus,[d] & gladio percuſſus eſt: vxor vero eius & filia in cryptam impulſæ, lapidibus ruderibuſq; ſunt obrutæ. Tarſi in Cilicia SS. Martyrum viginti,[e] qui temporibus Diocletiani & Maximiani ſub Simplicio Iudice per diuerſa tormenta glorificauerunt Deum in corporibus ſuis. Nouioduni in Gallijs ſanctorum martyrum Amantii,[f] Alexandri, & ſociorum. Feſulis in Tuſcia S. Alexandri[g] Epiſcopi & martyris. Mediolani depoſitio S. Euſtorgii[h] ſecundi, Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ S. Ioānis[i] Epiſcopi. Veſontione in Gallijs S. Claudii[k] Epiſcopi. Eodem die S. Norberti[l] Epiſcopi Magdeburgenſis, fundatoris ordinis Præmonſtratenſis.

IVNII 6.

PHilippi.[a]] De quo Act. Apoſtol. c. 6. 8. & 21. Beda, ac cæteri Latinorū de eodē agunt hac die, Græci autem in Menol. 5. Idus Octobris. Hunc autē, ob Apoſtolicū munus ſuſceptum, nonnulli Apoſtolum appellarunt; vnde non modica exorta eſt ambiguitas ex confuſione geſtorum, dum quod eſt huius, Philippo Apoſtolo tribuitur, quę quidē quoniam lōgiori indigēt examine, hic præterimus. Recēs adhuc erat Cæſareæ maritimæ in Palæſtina, tēporibus ſancti Hieronymi, memoria Philippi diaconi, & filiarum eius: nam ædicula Philippi, & filiarum cellulæ adhuc integræ permanebāt, quas omnes S. Paula profectura Hieroſolymā inuiſit, vt idem ſanctus Hieronymus ſcribit epiſt. 27. ad Euſtochium.

b Eunuchū baptizauit.] De quo hæc Dorotheus in Synopſi, in fine: Eunuchus Candacis Reginæ Æthiopum in Arabia Felici, & in inſula Taprobana, inq; vniuerſa Erythra Euangelium Domini noſtri Ieſu Chriſti prædicauit. Fertur etiam martyrium glorioſe tuliſſe, ibiq; ſepultus eſſe, & cœmeterium ipſius monumētum inſuperabile eſt fidelibus, barbaros ſceleſtos fugans, morbos pellēs, & ſanationes operans vſq; in hodiernū diem. Hæc Doroth. Hieronymus in Iſa. c. 53. appellat eū Apoſtolum Æthiopum; agit de eodem epiſt. 103. ad Paulinum. Ante eum S. Ireneus meminit de eius Apoſtolatu ad Æthiopas lib. 3. c. 12. & Cyrillus Hieroſoly. in catech. 1. Euſeb. lib. 2. c. 1. Niceph. lib. 2. c. 6. & alij. De fonte, in quo baptizatus eſt, agit S. Hierony. de locis Hebraicis. Si autem Æthiopum religionem altius repetas, habes ex Herodoto, quem citat Ioſephus Antiq. lib. 8. cap. 4. illos circumciſionem ab Ægyptijs didiciſſe: ſic vocat Hebræos,

bræos, qui in Aegypto aliquādo vixerūt.

c Artemij & ſociorū.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Horum res geſtæ connexæ habentur cum Actis SS. Marcellini & Petri, apud Sur. tom. 3 ſecunda Iunij. Corpora Artemii, & Paulinæ translata reperiuntur à Sergio Iuniori in titulum Equitii, vt vetus illic poſita teſtatur inſcriptio in marmore inciſa.

d Plumbatis cęſus.] Erat id genus tormentorum, quaſi flagellum ex funiculis, in quorum ſummitatibus glandes plumbeæ erant impactæ; his terga ac collum damnati hominis verberabantur. De his Prudentius Peri ſteph. hymn. 10. in Romano, his verſibus:

Tundatur, inquit, tergum crebris ictibus,
Plumboque ceruix verberata extuberet.

Et Paulo poſt:

Pulſatus ergo martyr illa grandine, &c.

Porro plumbatarum verberibus viliores tantum perſonas torqueri conſueuiſſe, leges indicant. nam l. 2. de quęſt. C. Theod. hæc habet: Plumbatarū vero ictus, quos in ingenuis corporibus non probamus, ſed decem primos tn̄ ordinis curiales ab immanitate huiuſmodi verberū ſegregamus. & lib. 80. de decur. C. Theo. Omnis ordo curialis ab ictibus plumbatarū habeātur immunes: Conſtātinus Magnus, ac filij ab huiuſmodi ſupplicii genere exemerunt debitores, qui olim his affici conſueuerunt, l. 4. & 7. de exact. Cod. Theo. Viguit id genus ſupplicii ēt temporibus Honorii Impe. qui turpiſſimū Iouinianū hęreſiarcham contuſum primū plumbo, vna cum ſuis gregalibus dānauit exilio, vt cōſtat ex l. 54. de hæret. C. Theo. Porro etſi huiuſmodi plumbatarū verbera non eſſent ad inferendā mortem (nam ciuiliū legum præſcripto cædere reum vſque ad mortem vetitū erat) complures tn̄ inter ictus plumbatarum efflaſſe ſpiritum reperiuntur, vt teſtatur Ammian. Marcell. lib. 28. Ambr. epiſt. 17. lib. 2. edit. Rom. cū ait: Quid reſpondebo poſtea, ſi cōpertum fuerit, data hic auctoritate, aliquos Chriſtianorum aut gladio, aut fuſtibus, aut plūbis necatos? Hæc ille. Prætermittimus recenſere, innumeros fere martyres, qui ad obitum vſq; plumbatarum verberib. ſunt affecti. Erant & plumbata ſpicula bellica, de quibus Veget. de re milit. lib. 1. cap. 17. lib. 2. c. 15. ſed de his nihil in præſentiarum. Erant & pondera plūbea, non ad cædendū, ſed ad diſtrahendas iuncturarum compagines, cum damnatis ſublime ſuſpenſis, reuolutis brachijs, eiuſmodi pondera deorſum ad pedes alligarentur. De his Ammian. lib. 29. Expediuntur, inquit, pondera plūbea, &c. Erat & pena liquentis plumbi, cuius eſt frequens mentio in Martyrologio, de qua & Horatius:

----nec ſeuerus
Vncus abeſt, liquidumve plumbum.

Conſtantinus ad popu'um reſcripſit, vt eius meatus oris & faucium, qui nefaria tormenta prodēdæ caſtitatis protulerit, liquentis plumbi ingeſtione claudatur l. 1. de rapt. virgin. lib. 9. tit. 24. Cod. Theod.

e Martyrum viginti.] Ado de his hac die, & Petrus in catal. li. 5. c. 83. Paſſi ſunt Tarſi Ciliciæ ſub ijſdem Imp. & Iudice, quib. paſſus legitur S. Bonifacius, de quo ſupra pridie Idus Maii, cū autem ibi (vt eius Acta teſtantur) corpora martyrum diſtraherentur pretio, eadem prædictorū viginti martyrum corpora coempta, trāſlata ſunt in Africam. Illuc etiam eadem ex cauſa, vt emeret corpora SS. martyrū, profectus eſt S. Bonifacius, qui & ipſe eadem eſt donatus corona martyrii. Mirā itaque habent conſenſionem, quæ de his martyribus ſcribuntur, cum rebus geſtis S. Bonifacii. Erat Hippone regio celebris memoria horum martyrum, ibiq; editū eſt præclarum illud miraculum deſcriptum à S. Auguſtino de ciuit. Dei lib. 22. c. 8. Occiſorum corpora militibus vendebantur aliquando: quod etiā & de Gentilium cadaueribus factum reperitur; vt de Piſonis & Galbæ corporib. tradit Tacitus lib. 17. de aliis Valer. Max. li. 9. c. 4. 5.

f Amantii & Alexandri.] Agit de his Vſuard. hac die, Beda vero ſequenti de Amantio: mendoſe autem loco Alexandri, ponit, Alexandriæ.

g Alexandri epiſ.] Extant eius res geſtæ ex antiquis monumentis nuper editæ à Reuerendiſs. Franciſco Cattano Epiſcopo Feſulano.

h Euſtorgii ſecundi.] De eo etiā tabulæ eccle-

eccleſia Mediolan. Extat ad hunc Theodorici Regis apud Caſſiod. var. li. 1. epi. 6. Idem ſcribens ad Agilam Comitem, meminit eiuſdem Euſtorgij, ac beatiſſimũ virum appellat lib. 2. epiſt. 29. Spectatæ ſane ſanctitatis hominem etiã Rex Gothus & Arrianus plurimi fecit.

i Ioannis epiſc.] De quo ẽt tab. eccleſię Veronẽſis. Eius Acta, ſicut & aliorũ Veronenſium Epiſcoporum, Reuerendiſs. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veron. nunc S.R.E. Card. paucis cõplexus eſt.

K Caudij Epiſc.] De eo Beda die ſeq. Eius res geſtas ex vet. monumentis edidit Sur. to. 4. Extant aliæ vberiores, quarum Molanus meminit. Reperitur hic interfuiſſe Conc. Epanuenſi, cui & ſubſcripſit, vt eius Synodi Acta demonſtrãt. Migrauit ex hac vita anno quarto Childeberti Tertij Regis Francorum.

l Norberti Epiſc.] Huius Acta ſinceriſſime ſcripta extant apud Sur to. 3. Diem obijt anno Dom. 1134. vt eius Acta teſtantur, ac etiã Sigeb. in chron. eo anno; vbi & hæc de ipſo: Norbertus Archiepiſcopus, vir potens opere & ſermone, multorum monaſteriorum fundator, & ſanctæ religionis eximius propagator, Innocẽtij Papæ Catholici æquiſſimus fautor, Petri vero ſchiſmatici iuſtiſſimus execrator, &c. Addit & plura de progreſſu ordinis Præmonſtratenſium. Adſcribitur in tab. Epiſcoporum Magdeburgẽſium decimusquintus eius ſedis Epiſcopus.

7 Septimo Idus Iunij. Luna. D XX

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10

Conſtantinopoli natalis S. Pauli [a] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſępe ab Arrianis ob fidem Catholicã pulſus, & a S. Iulio Romano Pont. reſtitutus, demum a Conſtantio Imperat. Arriano ad Cucuſum oppidulum Cappadociæ relegatus, ibidem Arrianorum inſidijs crudeliter ſtrangulatus, ad cęleſtia regna migrauit, cuius corpus, Theodoſio Imper. Conſtantinopolim ſummo honore translatum [b] fuit. In Aegypto S. Lycarionis [c] martyris, qui laniatus, virgis ferreis ignitis cæſus, aliaque ſæuiſsima paſſus, gladio demum percuſſus, martyrium cõſummauit. Cordubæ SS. martyrum Petri [d] presbyteri, Vualabõſi diaconi, Sabiniani, Vuiſtremundi, Habentij, & Hieremiæ monachorum. In Anglia S. Roberti [e] abbatis ordinis Ciſtercienſis.

IVNII 7.

Pauli Epiſcopi. a] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 8. Idus Septembris. Eius Acta ex antiquis monumentis collegit Metaphraſtes; recitat ea Lipom. to. 5. & Sur. to. 3. De eius electione ex præcedẽtibus prophetiis, habetur mẽtio in Actis S. Metrophanis. De tempore quo ſubrogatus eſt in locum Alexandri, ſcribit Socra. lib. 2. c. 3. Sozom. lib. 3. cap. 3. & alij poſt eos. In Annalibus refutauimus errorem aſſerentium ſancti Alexandri iudicio prælatum eſſe Macedonium Paulo in futura ſucceſſione. De huius rebus geſtis; atq; his præſertim, quas ob tuendam fidem Catholicam paſſus eſt, ſcribit Sãctus Athanaſius in apologia

ſecun-

ſecunda,& in epiſt.ad ſolit.vbi eum non ſemel,ſed quater pro fide exulaſſe tradit, primo in Ponto, inde in Meſopotamia, tertio Edeſſe,quarto demum Cucuſi.De eius perfugio ad Iuliũ Romanum Pontificem ſcribit Socrat.lib 2.c.7.& 10. De acceſſu ad Gallias ad S. Maximinũ Epiſcopum Treuerenſem agit Niceph.lib.9. c 12.De nece ſęuiſſima illi ab Arrianis illata ſcribit idem S. Athanaſius in apologia de fuga ſua, & in epiſtola ad ſolitarios, Theodor.hiſt.lib.2.cap 5.Socra.lib. 2.cap.12.& Sozom.lib.3.c.8.

b Tranſlatum fuit.] Facta eſt eiuſmodi ſolemnis tranſlatio tempore Concilij œcumenici Cõſtantinopolitani,magnaq; clariſſimorum Epiſcoporum frequentia reconditum fuit in eccleſia nuper ablata Macedonianis,quorũ ſæuitia ſæpius pulſus, & grauia paſſus erat. De his Socrat. hiſt.lib 5.cap.6.Sozom.lib.5.ca.8. & Niceph.lib.9.c.29.& lib.12.cap.14. ijdemq; tradunt, poſteros, rei geſtæ ignaros, exiſtimaſſe ex nomine Pauli,illic conditum eſſe corpus S.Pauli Apoſtoli: quæ quidẽ res apud aliquos ex vulgo fidẽ inueniẽs, etiam tranſmiſſa videtur ad ſucceſſores; inde accidit, vt temporibus Clementis Papæ Quarti à Græcis in Gallias ad Reginam Francorum deferretur pro egregio munere caput, quod dicebatur eſſe Pauli Apoſtoli.Rei nouitatem admirata Regina,conſuluit de his prædictum Pontificem; qui ad eam reſcripſit epiſtolam, quæ in eius regiſtr.extat nume.477. qua quidem errorem redarguit,nec alibi quã Romæ, vbi eſt paſſum, reperiri caput Apoſtoli, pluribus docet.

c Lycarionis.] De eo item Græci hac die in Menologio,vbi etiam eius cruciatus narrantur.

d Petri & ſociorum.]Vſuardus de his hac die. Horum martyrij Acta deſcribit S. Eulogius in memor.ſanct.lib.2. capit. 4. Paſſi ſunt (vt ait) æra 889. anno Domini octingenteſimo, quinquageſimoprimo.

e Roberti abbatis.] De eo item hac die Mola.in addit.ad Vſuardum. Extant eius Acta apud Sur.tom.3.quibus habetur,eum migraſſe ex hac vita, anno Domini 1159.

xix E Sexto Idus Iunij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

AQuis in Gallia S. Maximini [a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi,quem Dñi diſcipulũ fuiſſe tradũt. Eodem die S.Calliopæ [b] martyris, quæ ob Chriſti fidem mammis abſciſſis,atq; aduſtis carnibus,ſuper teſtulas volutata, capite demum truncata martyrij palmã accepit. Apud Sueſſiones in Gallijs natalis S.Medardi [c] Epi Nouiomẽſis,cuius vita & mors pretioſa glorioſis miraculis cõmendatur. Rhotomagi S.Gildardi [d] Epi, fratris eiuſdem S.Medardi,qui eodem die nati, eodemq; Epi conſecrati,vno quoq; die de hac vita ſubtracti,ſimul in cęlum migrarũt. Apud Senonas S.Heraclij [e] Epiſcopi. Metis S.Clodulphi [f] Epiſcopi. In Piceno S.Seuerini [g] Epiſcopi Septempedani. In Sardinia S.Salluſtiani [h] cõfeſſoris. Camerini S.Victorini [i] cõfeſſoris.

a Maximini Epiſc.] Hunc vnum ex ſeptuaginta duobus diſcipulis fuiſſe tradunt; cuius res geſtæ intextæ habentur cum Actis S. Marthæ, & Mariæ Magdalenæ. De eo item Petrus in catalog. lib. 5. c. 101. & Democh. in tab. Epiſc. Aquenſis eccleſiæ.

b Calliopæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, eiuſque martyrij Acta referunt.

c Medardi epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Eius Acta ſcripta à Fortunato tunc presbytero poſtea Epiſcopo Pictauienſi, recitat Sur. tom. 3. De eius obitu, atque miraculis poſt mortem editus, extat itē Fortunati carmen lib. 2. idemq; agit de ipſo etiam lib. 4. vit. S. Martini, & in vita ſanctæ Radegundis, Grego. Turon. de glor. confeſſ. cap. 65. & de geſt. Francorum lib. 4. c. 19. Scribit Sigebertus in chron. eum ex hac vita migraſſe anno Domini 556. Præ excellentia meritorum tanti viri S. Gregorius Papa indulſit, vt eius monaſterium caput eſſet omnium monaſterio rū totius Galliæ, aliaq; ſuperaddidit priuilegia; & quæ olim à S. Ioanne Papa eidem fuerant elargita, confirmauit, ſtabiliuitq; extant de his eiuſdem S. Gregorij litteræ Apoſtolicæ in regiſtr. libro 12. Indict. 7. c. 32. Erat eiuſmodi monaſterium in ſuburbio Sueſſionenſi ſub nomine S. Medardi & S. Sebaſtiani, vt conſtat ex Actis Synodicis Concilij illic habiti anno xiij. Ludouici Pij Imp. ſub Hincmaro Epiſcopo Rhemenſi, qui Synodo præfuit. In tabulis Democharis de ſacrificio Miſſæ adſcribitur hic decimuſquartus eius ſedis Epiſcopus: agit & de eo Mola. in Indic. ſanct. Belgij.

d Gildardi epiſcopi.] De ipſo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores. Extat de eodem carmen S. Audoeni, & antiphona Grego. Turon. quæ cuncta recitat Sur. tom. 3. de Gildardo & Medardo fratribus, hac Sigebert. in chronic. anno Domini 535. Clarent, inquit, in Gallijs fratres vterini, vno eodemq; die nati, & Pontifices conſecrati, Medardus ad titulum Nouiomenſem, Gildardus ad Rhotomagenſem; & vno die abſoluti à ſæculo, aſſumpti ſunt à Chriſto. Hæc ille. Molanus teſtatur Gildardi vitam manu ſcriptam haberi: agit de eodem Petrus in catalog. lib. 5. cap. 97. & 98. Reperitur interfuiſſe Gildardus Concilio primo Aurelianenſi celebrato temporibus Clodouei Regis Francorum, vt ex eius Actis apparet; numeraturque eiuſdem ſedis Rhotomagenſis Epiſcopus decimuſquintus in tabulis Democharis.

e Heraclij epiſco.] De eodem hac die Vſuardus, atq; recentiores. Migrauit ex hac vita anno 507. numeraturq; eius ſedis Epiſcopus 15. in tabulis Epiſcoporū Senonenſium, quas recitat Demochar. lib. de ſacrificio Miſſæ.

f Clodulphi epiſcopi.] Extant Acta Epiſcoporum Metenſium, vbi plura de Clodulpho, de quo etiam in vita S. Trudonis, apud Sur. tom. 6. die 23. Nouemb. Sigebert. in chronic. anno Domini 640. Fuit hic patre Arnalpho & matre Doda progenitus, ſanctis ambobus, & in ſæculo clariſſimis. Ponitur in tabul. Epiſcop. Metenſium triceſimuſſecundus eius ſedis Epiſcopus.

g Seuerini Epiſcopi.] Celebris fuit memoria ſancti Seuerini apud Septempedanos, adeo vt etiam ſuam ipſorum ciuitatem eius nomine appellari voluerint. Ambigua adhuc & ſubobſcura remanet de ſancto Seuerino narratio ob omnimodam fere ſimilitudinem quam in omnibus habere videtur cum ſancto Seuerino Epiſcopo Neapolitano, quo cum non tantùm nomine & dignitate Epiſcopatus conuenit, ſed (quod mirandum ſit) vterque fratrem habuit nomine Victorinum: vnde facillime contingere potuit, vt quod eſſet alterius, tribueretur altari: quod quidem Ado 6. Idibus Ianuarij, & Nonis Septembris feciſſe videtur, dum Victorinum illum, qui in eremo perarduam vitam duxit, germanum exiſtimauit Seuerini Neapolitani, cuius quidem frater eremū minime coluit, ſed longe ante martyr factus eſt. Nec mirandum

dum eſt duos Seuerinos duos fratres Victorinos habuiſſe; cũ moris Chriſtianorum fuiſſe conſtet, ſuis filijs nomina ſanctorum imponere, quo illorum ſectãtes veſtigia, ẽt patrocinio fulcirẽtur. Diony. Alex. apud Euſeb. li. 7. c. 20. Horum autẽ fratrum Seuerini & Victorini Acta legimus accepta ab ipſorum eccleſia, ex quibus nouimus hos fratres fuiſſe vterinos, eremiticamq; vitam excoluiſſe: quorum Victorinus cum aliquãdo lapſus fuiſſet, arctioribus ſe diſciplinæ vinculis mancipauit, ac ſancto fine quieuit: Seuerinus aũt ad regimen Epiſcopatus aſſumptus, ſanctitate clarus migrauit e vita, cuius venerandum corpus ante quadriennium repertum, honorificentius reconditum eſt. Floruerunt ambo tẽporibus Iuſtiniani Imp. cum Vigilius Romanæ Eccleſię (vt ipſorum Acta teſtantur) præſideret.

h Salluſtiani.] Agit de eo item hac die Vſuardus: meminit eiuſdem Fara de rebus Sardois.

i Victorini.] Hic ille germanus S. Seuerini, de quo modo egimus, cuius & Acta iuncta habentur vitæ S. Seuerini.

xviij F Quinto Idus Iunij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12

ROmæ in monte Cælio natalis SS. mart. Primi [a] & Feliciani, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus. Hi glorioſi martyres longæuam in Domino vitã ducentes, & nũc ſimul paria, nunc ſingillatim diuerſa & exquiſita [b] perferẽtes tormẽta, tandẽ felicis pugnæ curſum, a Promoto Præſide Nomentano gladio animaduerſi, cõſummauerunt. Agennij in Gallia paſsio S. Vincentij [c] Leuitæ & mart. Apud Antiochiam S. Pelagiæ [d] virginis & mart. quam S. Ambroſius, & Ioannes Chryſoſtomus magnis efferunt laudibus. Syracuſis S. Maximiani [e] Epiſcopi, cuius S. Gregorius Papa ſæpius meminit. In Scotia S. Colũbi [f] presbyteri & cõfeſſoris. Edeſſæ in Syria S. Iuliani [g] monachi. cuius præclara geſta S. Ephræm diaconus ſcripſit.

IVNII 9.

PRimi & Feliciani. a] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij oẽs. Horum Acta ex Adone fuſius ſcripta recitat Sur. to. 3. itẽq; Mombr. to. 2. & Pet. in catal. lib. 5. c. 99. Sunt tñ in eis pauca q̃dã quæ corrigantur. Theodorus Papa prędictorum martyrum corpora, quę erant in arenario via Nomentana, eleuauit, & in Vrbẽ tranſtulit, recondiditq, in baſilica S. Stephani protomartyris, multaq; dona obtulit. Hæc in lib. de Ro. Pontificib. in Theodoro. In eadẽ antiqua S. Stephani protomartyris memoria, in mõte Cęlio poſita, adhuc extãt vetuſtiſſimæ ipſorũ ſacræ imagines, muſiuo opere intextæ, vbi & eorum corpora fuerũt recõdita. Reperiuntur duo alij ijſdem nominibus appellati, Primus & Felicianus germani, de quorũ martyrio agitur in Actis S. Fidei apud Surium to. 7. die 6. Octob.

b Exquiſita perferentes tormẽta] Cyprianus

prianus ad Demetrianum: Admouet, inquit, in laniandis corporibus noua tormenta; excogitat nouas pœnas ingenioſa crudelitas &c. Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 24. Has quidem, inquit, pęnas ingenioſi illi, & æqui ſcilicet Iudices, quo ſuam ſolertem indolem & ingeniorum acumen oſtenderent, & perinde ac ſi ſingularem quoddam ſapientiæ ſpecimen in ea re eluxiſſet, attentius excogitarunt, atque in nouis ſuppliciorum generibus adinueniendis, non aliter atque in certamine pręmia aſſequi laborabant, ſeq. inter ipſos ſuperare obnixe contendebant. Hæc Euſeb. Sed quid de Chriſtianis ad illos Tertullianus in apolog. in fine? Exquiſitior (ait) quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ. Plures efficimur, quoties metimur a vobis: ſemen eſt ſanguis Chriſtianorum. Hæc ille. Inuehitur & Seneca in exquiſitam tormentorum inuentionem eo lib. quem de Clementia ſcripſit ad Neronē, c. 25. Multiplicia exquiſitorum tormētorum genera recenſet Ioſeph. lib. de Macha. ad Polyb. cuius hæc ſunt verba: Singula proferri in medium tormenta mandauit. exhibentur itaque rotæ, radij, vngulæ, rotabula, catapultæ, lebetes, cataſtæ, frixoria, digitaria, pugillaria, manus ferreæ, ſubulæ, ſuccenſoria, ollæ æneæ, ſartago. hæc illis nomina eſſe reperimus, &c. Hæc Ioſephus de his quæ ſpectant ad exquiſita tormentorum genera: ſed ex textu & verſione Eraſmiana: aliter tamen ſe habent communis Græca editio, quæ habetur præ manibus, quam ad verbum fere recitat Gregorius Nazian. in orat. de Machab.

c Vincentij.] Agunt de eodem hac die ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De cuius Actis, atque miraculis ad eius ſepulchrum editis agit Greg. Turonen. lib. de glor. mart. capit. 105. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 7. c. 35. Huic ſancto martyri, Patres in Concilio Cabilonenſi congregati, pro vita Clodouei Regis preces obtulerunt, vt conſtat ex eius Synodi Actis ca. 1. De huius baſilica, & miraculis ibi factis, ſcripſit Venantius Fortunatus elegans epigramma, extat lib. 1. carm.

d Pelagiæ.] De hac S. Ambroſius lib. 3. de virgin. & ad Simplicianum. Hanc & S. Ioan. Chryſoſt. duabus laudauit orationibus, quas habet Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. qui & in oratione de translatione S. Ignatij eiuſdem meminit, atque eius memoriam celebrari ſolitam pridie eius diei qua agi conſueuit ſolemnitas translationis S. Ignatij; Græci autem in Menolog. de ea agunt ad 4. Idus Iunij: ijdem etiam eius Acta referunt, mentionemq; faciunt de prædictis encomiaſticis orationibus a S. Ioanne Chryſoſtomo de ea dictis; in eodemque Menologio, 8. Idus Octob. agunt de alia Pelagia Antiochena, quæ antequam teneretur à perſecutoribus, orans ne diſpendium pateretur virginitatis, in pace quieuit. Cum in Martyrologio de vna eademque Pelagia Ambroſius & Chryſoſtomus æque citentur: conueniunt prædicti in martyris nomine & loco, nimirum quod Pelagia nomine, & patria fuerit Antiochena, quod inſuper, ne iacturam pateretur virginitatis, mortem voluntariam oppetierit. verum inter ſe diſcrepant, dum Ambroſius eam vna cum matre & ſorore fluuio merſam teſtatur, Chryſoſtomus autem e ſublimi tecto ſe dediſſe præcipitem dicit. Quid ad hæc dicamus, non habemus. Cæterum Ambroſio adſtipulari videtur Auguſt. de ciui. Dei lib. 1. c. 26. vbi eiuſdem Pelagiæ ac ſociarum martyria in Eccleſia Catholica veneratione celeberrima frequentari teſtatur: excuſatque eas, quod priuato quodam Dei conſilio ſibi ipſis necem intuliſſent. Scribit & Athanaſ. in apolog. quod nonnullæ virgines Alexandrinæ, dum graſſarentur in eas Arriani, ſeſe in puteos præcipites egerint. Sunr alia complura de his exempla admirāda quidem, ſed non imitanda. Fuit non tantum Antiochiæ, ſed & Conſtantinopoli celebris memoria S. Pelagiæ, cuius egregiam baſilicam impius Conſtantinus Copronymus demolitus eſt, vt teſtatur Cedren. in compend.

e Maximiani Epiſ.] De quo ſcribit S. Gregor. hom. 34. in Euang. & dialog. lib. 3. c. 36. Huic ſuas vices delegauit in omnibus eccleſijs Siciliæ, vt apparet in reg.

lib.2.epiſt.13. Agit de eius obitu, ſcribens ad Cyprianum diac.lib.4.epiſt.19.ex qua apparet, eum migraſſe ex hac vita Indictione decimatertia, anno Domini 596. Commendat plurimum eius vigilantiam in cura paſtorali lib.12.epiſt.13. Agit de eodem Ioannes diac.in vit.S. Greg. lib.1. c.6.& 33.

f Columbi, alias Columbæ, vel Colũbani.] De eo hac die Beda, & alii recentiores; pluribus de eo idem Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 3.c.4. & 25. vbi eumdem appellat Columbanum, Columbam autem in epitome anno Dom. 565. quo anno ex Hibernia ſe contulit in Britanniam, vixitque ibi annis trigintaduobus, vt idẽ teſtatur auctor: ſicq; perueniſſe videtur vſque ad annum Domini 597. de quo & Sigeb.in chron.ann. 596. 598. vbi ſemper Columbanum appellat. Scripſit eius vitã Adamandus eidem ęqualis, de quo Sigeb.de vir.illuſt.c.62. Nec moueat, quẽquam, quod Columba hic pręter morem Eccleſ. Paſcha celebrabat decimaquarta Luna. excuſat enim eũ Beda hiſto. Angl. lib. 3.c.4. in fi. & Vualfridus apud eumdem eod.li.3.c.v5. Alius ab hoc eſt S. Columbanus abbas Luxouienſis, de quo inferius ad xi. Kal. Decemb.

g Iuliani.] Agunt de eo item Sozom. hiſt.lib.3.c.13.& Niceph.hiſt.lib.9.c.15. quorum teſtimonio conſtat eius res geſtas ſcriptis mandatas a S. Ephræm diac. eccleſ. Edeſſenæ.

xvij G Quarto Idus Iunij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	e	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROmæ via Salaria paſsio B.Getulij[a] clariſsimi & doctiſſimi viri, ſociorũque Cærealis, Amantij, & Primitiui: qui iuſſu Hadriani Imp. a Licinio Conſulari tenti, primo cæſi, deinde in carcerẽ truſi, poſtremo incẽdio traditi, cũ nullo modo ab igne læſi fuiſſent, fuſtibus illiſo capite martyriũ cõpleuerunt: quorũ corpora Symphoroſa B. Getulii vxor collegit, & in arenario prędii ſui honorifice ſepeliuit. Itẽ Romæ via Aurelia natalis SS. Baſilidis,[b] Tripodis, Mandalis, & aliorũ viginti martyrum, ſub Aureliano Imp. & Platone Vrbis Pręfecto. Nicomediæ S. Zacharię[c] martyr. Pruſiade in Bithynia S. Timothei[d] Epi & marty. ſub Iuliano Apoſtata. In Hiſpania SS. martyrũ Criſpuli[e] & Reſtituti. In Africa SS. martyrum Areſi,[f] Rogati & aliorum quindecim. Colonię S. Maurini[g] abbatis & marty. Petrę in Arabia S. Aſterii[h] Epi, qui ob fidem Catholicam ab Arrianis multa paſſus, & a Conſtantio Imperatore in Africam relegatus confeſſor glorioſus occubuit. Antiſiodori S. Conſurii[i] Epiſcopi. in Scotia S. Margaritę[k] Reginę, amore in pauperes, & voluntaria paupertate celebris.

G Etulij & ſoc. a] De his item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Horum Acta ex antiquis codicib. eruta edidit Sur. to.3. hac die. In agro Tiburtino extat horum vetus memoria iam vetuſtate collapſa: cenſeturque ille locus, Arenarium, vbi S. Simphoroſa prædictos martyres ſepeliuit. Habemus in vet. cod. manuſcr. horum martyrij Acta, quorum eſt eiuſmodi exordium: Iam quaſi tempeſtate, &c. In his enim Getulius item & Zoticus dictus reperitur maritus S. Symphoroſæ, de quo item ſuperius die 12. Ianuarij, quo idem Zoticus vna cum Amantio poſt ignem ſuperatum, a militibus, eradicatis (vt eadem habent Acta) vinearum fultibus, occiſus eſt.

b Baſilidis & ſoc.] Agunt de his iidem qui ſupra, Beda, ac cęteri. Eorum Acta recitat Mombr. tom.1. Petr. in catal. lib. 5. cap. 103.

c Zachariæ.] De eo præterea hac die Beda, Vſuardus, ac recentiores.

d Timothei Epiſc.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio his verbis: *Apud Pruſiam, ſacroſancti martyris Timothei, eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſub Iuliano Imp. Apoſtata, cum eccleſiã ſuam bene regeret, & multorum miraculorum fama eſſet illuſtris, a Iuliano Chriſtianæ, fidei deſertore obtruncatus eſt: cuius dies feſtus in ſanctiſſimo eius martyrio celebratur.* Hæc ibi.

e Criſpuli & Reſtituti.] Agit de his itẽ Beda hac die, Ado autem die ſequenti.

f Aretij & ſoc.] De his etiam hac die Beda, adſtipulanturque vetera manuſcr.

g Maurini.] Molanus de eodẽ hac die ex tab. eccleſiæ Colon. Scribit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ordin. S. Bened. lib. 3. c. 134. Inuentionis eius hiſtoriam habet Sur. to.3. hac die. Claruit (vt idem Trith. auctor eſt) anno Dom. 670.

h Aſterij.] De quo & Græci. Huius egregiam confeſſionem ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 459. Receſſit hic ab Arianis venturus ad Synodum Sardicenſem, vt conſtat ex Synodica eiuſdem Concilij, quam recitat Athan. in apolog. 2. itemq; interfuit Concilio Alexandrino ab Athanaſio celebrato temporibus Iuliani, functusq; eſt legatione ex eadem Synodo ad Antiochenos, vt patet ex epiſtola Synodica eius Concilij, quæ extat apud Athanaſium, col. 87. Longe hic alius a perditiſſimo illo Aſterio, cuius idem auctor meminit lib. de Synodis.

i Cenſurij, alias Cenſorij.] De quo hac item die Beda, Vſuardus, & alij. Extat Sinodii Apollinaris ad hunc epiſt. 10. lib. 6. ad quem etiam Conſtantius de vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis aliam dedit epiſt. quæ extat apud Sur. tom.4. die 31. Iulii. In tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium hic adſcribitur decimus ordine eius ſedis Epiſcopus, vbi & hæc ponuntur: *Cenſurus ſedit annos 38. menſes 3. dies 6. obiit quarto Idus Iunii, ſepultus in eccleſia ſancti Germani.* Hæc ibi apud Demochar. de ſacrif. Miſſæ.

K Margaritæ Reginæ.] Scripſit eius nobilia facta Deidonauis li. 12. hiſt. Scotorum, Turgotus etiã Prior Dunelmenſis id ipſum præſtitit: eadem in compendium redacta Surius habet tom. 3. Vide Molan. in annot. ad Vſuardum die 16. Nouembris editionis ſecundæ.

11 Tertio Idus Iunij. Luna. A xvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

NAtalis S. Barnabę [a] Apoſt. qui natione Cyprius, à diſcipulis cũ Paulo Gentiũ Apoſt. ordinatus, multas regiones cum eo peragrauit, Euangelicæ prędicationis iniũctũ ſibi opus exercens: poſtremo Cyprũ profectus, ibi Apoſtolatũ ſuum glorioſo martyrio decorauit: cuius corpus [b] tẽpore Zenonis Imp. ipſo reuelante, repertũ eſt, vna cũ codice Euang. S. Matth. ſua manu deſcripto. Aquileiæ paſſio SS. Felicis [c] & Fortunati fratrũ, qui in perſecutione Diocle. & Maximiani equuleo ſuſpenſi, atq; ardentib. lãpadibus circa eorum latera appoſitis, & mox diuina virtute extinctis, per ventrẽ feruẽti oleo ſunt perfuſi, & ad vltimũ, cũ in confeſſione Chriſti perſiſterẽt, capite truncati. Bononiæ S. Pariſij [d] Cõfeſſoris, monachi ordinis Camaldulenſis. Romæ Tranſlatio [e] S. Greg. Nazian. cuius ſacrũ corpus e Conſtãtinopoli ad Vrbẽ antea delatũ, atque in eccleſia Dei genitricis ad Cãpũ Martiũ diu aſſeruatũ, Gre. XIII. Pon. Max. in Cappellã [f] à ſe in Baſilica S. Petri magnificentiſſime exornatam ſumma celebritate tranſtulit, ac poſtridie ſub altari digno honore condidit.

IVNII 11.

BArnabæ Apoſt. [a]] Tã Latini quam Græci de eodem agũt hac die. De eius Apoſtolatu Act. Apoſt. c. 13. Erat aũt vnus ex ſeptuagintaduobus diſcipulis, vt ſcribit Euſeb. li. 2. c. 1. Epiph. in Panar li. 1. prope finẽ, Bede Act. Apoſt. c. 4. Alex. monach. in encom. de S. Barnaba, & Hippolytus mart. libel. de 72. diſcip. vbi & de aduẽtu Barnabæ Mediolanum, de quo itẽ Doroth. in Synopſi, & alij. Fertur nomine Ioannis cognomento Marci, cuius eſt mẽtio in Act. Apoſt. c. 12. paſſio Barnabæ, quæ cũ multa habeat falſa, & quæ repugnent iiſdẽ Actis Apoſt. a Luca conſcriptis, indigna prorſus eſt quæ illi tribuat, vt in Annal. Eccleſ. diſſeruimus. Rurſus ea quæ in illo apocrypho, Clemẽtis nomine, Itinerario ſcripta habẽtur de Barnaba, quo primus Romæ Euangeliũ prædicauit, a veritate prorſus aliena eſſe noſcũtur, licet illis nõnulli fidẽ præſtiterint, vt prædictus Alexander Dorotheus, & ſi qui alii, affirmantes illũ tunc veniſſe Romã, cũ Antiochiæ vna cũ Paulo, monente Spiritu ſancto ſegregatus, prędicãdi Euangelii munus accepit. Sed hæc non conſiſtere, pluribus probauimus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi ſatis demonſtrauimus, non fuiſſe facultatẽ Barnabæ in Italiam aduentandi ante annũ Claudii nonum, quando diuiſus a Paulo aſſumpto Marco (vt habẽt Acta c. 15.) receſſit iterum Antiochia: neque enim ad illud vſque tẽpus ſemel iunctus Paulo ab eo receſſit. Romam autem conceſſiſſe, illicque Euangeliũ prædicaſſe, quã diu Claudius vixit, minus ei permiſſum fuiſſe videtur, prohibẽte illo Iudæos Romæ agere. Petrum vero Romã veniſſe anno ſecundo Claudii, omniũ auctoritate conſtat. Nec eſt quod quis dicat, ante coniunctionem cum Paulo Barnabam Romã eſſe profectum: nam necdum apertum erat oſtium Gentibus, quod Petrus, & non Barnabas, primus reſerauit, Act. cap. 10. & 11. Nec vlla patitur ratio, vt antea Barnabas ſit profectus, quã per Spiritum ſanctum ſegregatus in Euangelium, miſſus fuerit. Cętera de S. Barnaba vberius vbi ſupra in Annal. Eccleſiaſt. diximus.

b Cuius corpus tẽpore Zenonis.] Cętera.

tera Martyrologia Bedæ, Vſuardi, Adonis, & aliorum eadem de inuentione corporis eius teſtantur. Huius rei geſtę hiſtoriam prolixius ſcribit Alex. monach. in Barnaba apud Sur. to. 3. hac die, Theodorus lector lib. 2. collectan. Niceph. lib. 16. c. 37. Cedren. in compend. anno 4. Zenonis, Sigeber. anno 489. Marian. Scot. anno 483. & alij plures.

c Felicis & Fortunati.] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alii. Venant. Fortunatus de his agit lib. 7. his verſibus:

Felicem meritis Vicetia læta refundit,
Et Fortunatum fert Aquileia ſuum.

Et in vita S. Martini li. 4. poſt alios recenſitos ſanctos ait:

Et Fortunati benedicti martyris vrnā.

Horum Acta ex antiquioribus codicib⁹ manuſcripta edidit Mōbrit. to. 2. Petrus item in catal. lib. 5. c. 167.

d Pariſii.] De quo tabulæ eccleſiæ Bonon. Habentur eius Acta ſummatim expreſſa apud Sur. to. 7. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 1267. annum ætatis agens circiter ſextumdecimum ſupra centeſimum, vt eadem Acta declarant.

e Translatio S. Gregorii Nazian.] Primam eius translationem Conſtantinopoli Romam factam, firma certaq; traditione didicimus, eam ob cauſam, quod graſſantibus barbaris in eas regiones, ſanctimoniales feminæ, in quarum eccleſia tantus theſaurus erat conditus, fuga ſuæ pudicitiæ conſulentes, acceptum venerandum corpus, impoſitumque nauigio, ad tutum pietatis aſylum Romam confugientes, contulerunt, atque in templo S. Mariæ in Campo Martio ſibi ab Apoſtolica ſede conceſſo condiderunt, ibique in adiacente domo, in qua habitabant, more patrio diuinas laudes per dies ſingulos perſoluebant: quibus iam vita functis, ceſſit locus Romanis virginibus, quæ ibidem non ſub regula S. Baſilii (vt illæ olim) ſed ſub inſtitutis S. Benedicti hactenus perſeuerant. Eadē etiam exigente occaſione, aliæ ſanctimoniales ex Oriente profugæ, deferentes & ipſæ ſecum eccleſiæ ſuæ ſacra pignora, reliquias venerandas, & inter alias ſacrum caput S. Gregorii Armeni Epiſcopi, cum appuliſſent ad litus Campanum, a Neapolitanis honorificentiſſime exceptę ſunt; erectoque templo in honorem tanti Epiſcopi, ac monaſterio ſuperaddito, ibidem ſancte, pieque vixerunt: quibus ſuccedentes Neapolitanæ virgines, vſque ad præſens ſæculum ſub habitu & regulis S. Baſilii vixerunt; licet poſtmodum, cum Latinas ſuo Latinorum monachorum regulis monaſticam vitam colere congruere magis eſſet viſum, & ipſæ ſe S. Benedicti regulis ſubdiderint. Hæc autem, Neapoli cum eſſem, ex antiquis eiuſdem eccleſiæ monumentis didici. Sed vt ad noſtri Gregorij Theologi translationem redeamus: ſicut illa prima translatio ob fugam celerem fuit ſubobſcura; ita ſecunda, de qua hac die ſolemnis memoria agitur, clariſſima plane extitit, ac celeberrima. Merui, licet indignus, tanti Patris, quem præcipue veneror, triumphum hiſce oculis cominus intueri: cum ampliſſimæ gloriæ cauſam mente reuoluens, Ecce tibi (mecum dicebam) Sol Orientis, occaſum neſciens, nebulis & denſa caligine inuidorum obfuſus aliquando, quibus modo coruſcat fulgoris radiis; En ſacer vertex Orientalis Eccleſiæ, fortiſſimus fidei propugnator & propagator, qui collapſam penitus Conſtantinopoli Catholicam fidem reſtituit, auxit, in tutoq; collocauit: victisq; ac profligatis gladio verbi hæreticorum turmis, vrgente vehementi Catholicorum ex inuidia concitata procella, vt paci Eccleſiæ vniuerſalis conſuleret, non quæ ſua ſunt quærens, ceſſit ſedi, & receſſit inglorius. Sed quid tādē? Ecce pro Byzantio Deus rependit Romā, pro noua antiquā, pro illa exigua Anaſtaſia auguſtiſſimā Baſilicam Vaticanam. Vrbis ornamentū, Orbis miraculū, pro tenui deniq; ſepulchro fornicē triumphalem, ampliſſimum (ſi q̄) Sacellū, quod in honorem ſui Gregorij Gregorius noſter Pontifex conſtruxit, magnificentiſſimeq; exornauit atque illuſtrauit. Non eſt meæ facultatis, nec præſentis inſtituti, mirificum illud opus deſcribere; cum præſertim

tim eruditi complures viri, ac præcipue noſter D. Laurentius Frizolius, poeticis litteris bene excultus, præclaro poemate id egregie præſtiterit. Translationis hiſtoriam nobili commentario teſtatam reliquit R. D. Franciſcus Mocantius Magiſter ceremoniarum.

f In Cappellam] Putarunt aliqui, dictam eſſe Cappellam a capiēdo, ſicque ex Latina & Græca voce nomen eſſe compoſitum, quaſi capiens λαὸν. ſed plane errant. Francum vocabulum potius eſſe putatur a cappa deriuatum, quæ tegmen ſignificat, quod veluti tentorium factum ſecum veherent Reges, cum eſſent in expeditione, ad vſum rerum ſacrarum. Vel (quod ſcribit Durād. lib. 2. cap. 10. nu. 8.) dicta Cappella a Cappa S. Martini, quā religionis ergo Francorum Reges procedentes ad prælia ſecum portarent. Sane quidem conſueuiſſe Reges Frācorum in expeditione ſecum ferre ſanctorum reliquias, ſacerdoteſq; eidem muneri mancipatos dictos eſſe Cappellanos, teſtatur epiſtola Carlomanni Ducis Francorū, data anno Domini 742. quæ deſcripta habetur in Capitular. Franc. lib. 5. c. 2. in qua hæc leguntur Seruis Dei per omnia omnibus armaturam portare, vel pugnare, aut in exercitum & in hoſtem pergere, omnino prohibemus: niſi illis tantummodo, qui propter diuinum miniſteriū, Miſſarum ſcilicet ſolemnia adimplenda, & ſanctorū patrocinia portanda, ad hoc electis: id eſt, vnum, vel duos presbyteros cum Cappellanis presbyteris, Princeps ſecum habeat. Hæc ibi. Equitare conſueuiſſe Reges Francorum, ſacris reliquijs præcedentibus, demonſtrat Greg. Turo. hiſt. Franc. lib. 6. c. 27. vbi ait de Chilperico Rege: Reliquiis multorum ſanctorū præcedentibus, vrbem ingreſſus eſt. Pro Oratoriis Cappellas accipi, itē habes in capitular. lib. 5. cap. 182. vbi hęc leguntur verba: Ne Cappellæ in noſtro palatio vel alibi ſine permiſſu Epiſcopi, cuius eſt parochia, fiant. Sic & in Concil. Tribur. c. Concedimus. de conſecr. diſtin. 1. Veteres enim loca illa, quæ nos Cappellas dicimus, Oratoria dicere cōſueuere; antiquiores vero cōſtat eadem appellaſſe Cubicula, ſecūdum ea quæ Saluator noſter apud Matth. 6. ait: Intra cubiculum tuum, & clauſo oſtio, ora Patrem tuum, &c. Habes hanc vocem eo ſenſu vſurpatam a Sācto Paulino in epiſtola 12. ad Seuerum, in qua, dum deſcribitur extructum templum, hæc habet verba: Cubicula intra porticus quaterna longis baſilicæ lateribus inſerta, ſecretis orantium, vel in lege Domini meditantium. Et paulo poſt: Omne Cubiculum binis per liminum frontes verſibus prænotatur, &c. Sic intelligas quod liber de Romanis Pontif. habet in Marcellino: Hic ſepultus eſt in cemeterio Priſcillæ in Cubiculo claro. Itemque in Symmacho Papa appellantur ipſa Oratoria Cubicula, cum dicitur: Fecit autem Oratoria duo, S. Ioannis Euangeliſtæ, & S. Ioannis Baptiſtæ, infra quorum confeſſiones fecit arcus argenteos penſantes libras 30. quæ Cubicula omnia a fundamento perfecta conſtruxit. Hæc ibi. In veteri Pœnitentiali, quod apud nos extat manuſcriptum, hęc etiam leguntur: Cum venerit aliquis ad ſacerdotem confiteri peccata ſua: mandat ei ſacerdos, vt expectet modicum, donec intret in Cubiculum ad orationem, &c. Eodem ſenſu etiā a Cubiculo dicti ſunt Cubicularii ijdem quos nos modo dicimus Cappellanos: ſicque accipias illa verba in Leone Romano Pont. quibus dicitur: Hic etiam conſtituit & addidit ſuper ſepulchra Apoſtolorum ex Clero Romano cuſtodes, qui dicuntur Cubicularii. Hodie tamen diuerſo ſenſu ea vox accipitur: eſt enim ordo familię Palatinæ laicis etiam communis. Scias etiam eiuſmodi Cubicula, vel Oratoria ſecundum antiquiorem illum loquendi vſum improprie dici Sacella: nam ſi priſcam eius vocis repetas ſignificationē, inuenies apud Feſtum Sacella dici loca diis ſacrata ſine tecto: verum recentior vſus obtinuit, vt eadem etiam Sacella dicantur.

Pridie

12 Pridie Idus Iunij. Luna. B xv

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROmæ via Aurelia natalis SS. mart. Baſilidis,[a] Cyrini, Naboris, & Nazarij militum, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Aurelio Præfecto ob Chriſtiani nominis cōfeſsionē detruſi in carcerē, & ſcorpionibus[b] lacerati capite trūcati ſunt. Nicææ in Bithynia S. Antoninæ[c] mart. quæ in eadē perſecutione a Priſcilliano Præſide iuſſa eſt fuſtibus cædi, ſuſpēdi in equuleo, laterib. laniari & flāmis incēdi, ac demū gladio necari. In Thracia S. Olympij[d] epi, qui ab Arrianis ſede pulſus, confeſſor occubuit. In Cilicia S. Amphionis[e] Epiſcopi, qui tempore Maximini confeſſor fuit egregius. In Aegypto S. Onuphrij[f] anachoretæ, qui in vaſta[g] eremo ſexaginta annis vitam religioſe peregit, & magnis virtutib. ac meritis clarus migrauit in cælum: cuius inſignia geſta Paphnutius abbas conſcripſit.

I V N I I 12.

BAſilidis & ſoc.[a]] De his Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri recētiores. De horum trāslatione in Gallias, cuiꝰ meminit hic Beda, agit ēt Sigebert. in chron. ann. Dñi 764. Qui hic ponitur Nabor & Nazarius, diuerſi ſunt a Nabore & Nazario, qui paſſi ſunt Mediolani. Ille etenim Nabor vna cū Felice ibi paſſus eſt, Nazarius alio tpe vna cum Celſo, hi autem Romæ cum Baſilide & Cyrino. Alius adhuc reperitur Nabor martyr in Africa, de quo inferius vna cū ſociis, ad vj. Id. Iul.

b Scorpionibus lacerari.] De eiuſmodi genere tormētorum hr̄ mentio ēt in lib. 3. Reg. c. 12. & 2. Paralip c. 10. cū dicitur: Pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos Scorpionibus. Quid aūt per Scorpionem intelligas, habes ex Iſidoro lib. 5. Orig. cum ait: Virga ſi eſt nodoſa, vel aculeata, Scorpio recentiſſimo nomine vocatur, quia arcuato vulnere in corpus infigitur. His ſimiles erant virgę palmeæ, aculeos habentes, qui inhærerent cæſorum lateribus; quibus Catholicos Alexādriæ ab Arrianis eſſe ſepe verberatos, Athanaſius tradit in lib. de fuga ſua. Eiuſdem generis & illæ viſæ ſunt, quæ a Victore de perſecutione Vuandalica ſic deſcriptæ habentur: Iubet in modū ſecarum fuſtes robuſtos, veluti palmatos cum ſtirpibus fieri: qui quatientibus tergis non ſolū oſſa confringerent, ſed etiam terebrantes aculei intrinſecus remanerēt. Sic & Græci interpretes σκ[illegible] appellant. Cæterum eſt & Scorpio telum militare; quod a Cretenſibus eſſe adinuentū, auctor eſt Plinius nat. hiſt. lib. 7. c. 56.

c Antoninæ.] Græci etiam de eadem agūt hac die in Menologio, vbi eius paſſionis Acta deſcripta habentur.

d Olympii Epiſc.] Fuit hic Epiſcopus Aenos ī Thracia: meminit eius ciuitatis Plin. lib. 4. c. 11. Huius glorioſum pro fide certamen graues ærumnas, quas tam ipſe quam Theodolus Epiſcopus Traianopolis paſſi ſunt ab Arrianis, ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitar. & in

apolog.de fuga ſua col.334.& 335.

e Amphionis Epiſc.] Hic fuit Epiſcopus Epiphaniæ in Cilicia, cuius ciuitatis item Plin.meminit lib.5.cap.27. & Iuſtinus hiſt. ſæpe. Agunt de eodem Græci; interfuit Magno Nicæno Cõcilio, a quo ob ſpectatam ſui virtutẽ ſuffectus eſt in ſedẽ Nicomedienſem loco Euſebii Arrianorũ anteſignani, vt auctor eſt S. Athanaſ.in apolog.2.col.397. Theod.hiſt.lib.1. c.20.in fin.& Sozom.lib.1.c.10.

f Onuphrij.] Græci etiã hac die de eodẽ agunt in Menologio his verbis: S. Patris noſtri Onuphrij Aegyptii: qui cum eſſet in cœnobio in vrbe Hermopoli Thebarum,& audiret de Eliæ Prophetæ & Ioãnis præcurſoris vita, egreſſus ex cœnobio, habitauit eremum annos ſexaginta, hominem omnino non videns. Vbi poſt admirabilem monaſticæ vitæ conuerſationem in cælum migrauit, quem magnus Paphnutius ſepeliuit: cuius dies natalis celebratur 12.Iunii in ſanctiſſimo eius oratorio, in monaſterio S.Alipij. Hæc ibi. Extant eius Acta ab eodem S. Paphnutio ſcriptis conſignata in vit.Patr.cap.52. Alia autẽ ab his diuerſa habet Metaphr. quæ recitat Sur.tom.3.die 11.Iunij. Habemus item in noſtra bibliotheca vitam eiuſdẽ Sancti peruetuſto charactere Longobard.conſcriptam. Alius item fuit Onuphrius, qui vixit tempore quo Gẽtilium in Chriſtianos perſecutio ſæuiebat, de quo eſt mentio in Actis ſanctorum Galationis & Epiſtemis, quæ recitat Metaphraſt. Nonis Nouembris. Habet eadem Lipom.to.5.

g In vaſta eremo.] Inter immenſas Aegypti ſolitudines primum locum obtinet illa, quæ appellata eſt Oaſis, eademq; duplex eſt, maior, & minor. De his Ptolem. lib.4. Vtraque in Notit.prouinc. Imperij Rom. ponitur ſub Duce Thebaidos. Errat plane Zonar. qui in 3. par. Annal. in fine ponit Oaſim in Arabia. Mentio eiuſdẽ Oaſis habetur in Prat. ſpirit. c. 112. & 113. Dicta videtur eadem ſolitudo ab Oaſi ciuitate illi proxima. Meminit Procop. lib.1. de bello Perſico de Oaſi ciuitate in extremis Aegypti finibus poſita. In magnam Oaſis ſolitudinem relegabantur facinoroſiſſimi homines: aliquando etiam ſanctiſſimi viri a perſecutoribus in eamdem Oaſim deportabantur. Meminit eiuſdem Oaſis Athan.apolo.de fuga ſua col.336.& S.Hieron. epiſt 3.cum agit de Timaſio Exconſule in Oaſim relegato. Deſcribitur is locus a Zoſimo libro 5.pag.90.(licet pro Oaſi, Aſſe, mendoſe legatur. Is, inquit, erat locus inſig iter ſterilis, a quo nemo poſſet euadere, qui deportaretur: nam terra in medio arenoſa & vaſta prorſus, & inhabitata notitiã tendentibus huc omnem adimit; partim quod venti arena veſtigia compleant & aboleant; partim quod nec arbor vlla, nec domiciliũ ſit, quæ indicium aliquot iter facientibus ad coniecturam relinquere poſſint. Hæc Zoſimus de Oaſi. Locus quidem complurium ſanctorum exilio illuſtratus olim fuit, vt S. Athanaſ. ſcribit in apolog. de fuga ſua: eadem ſolitudo S. Hilarionis præſentia, qui tempore Iuliani Apoſtatæ illic annum egit (vt S. Hieronym. ſcribit in Hilarione) eſt clarior reddita: ſed poſtea exilio impii Neſtorij, qui illuc relegatus (vt tradit Euagr. lib.1. c.7.) eſt infamis effecta. Nota legibus fuit huiuſmodi relegatio, dicta enim fuit deportatio Oaſena: ſic appellatam inuenies in lib.1.tit.de Nili aggeribus. C. Theod. Quod quidẽ nomen nondum plene germaneque explicatum hactenus reperi penes interpretes Iuriſconſultiſſimos.

xiiij C Idibus Iunij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

Pata-

PAtauij S. Antonij[a] Luſitani cõfeſſoris, Ordin s Minorũ, vita & miraculis ac prædicatione illuſtris. Romæ via Ardeatina natalis S. Feliculę[b] virginis & martyris, quę Flacco nolens nubere, nec idolis immolare, tradita eſt cuidam Iudici, qui eam in confeſſione Chriſti perſeuerãtem, poſt tenebricoſam cuſtodiam & famis inediam, tamdiu fecit equuleo torqueri, donec emitteret ſpiritũ; & ſic demum deponi, & in cloacam præcipitari: quam S. Nicomedes eadẽ via ſepeliuit. In Africa SS. marty. Fortunati[c] & Luciani. Bybli in Palæſtina S. Aquilinę[d] virginis & martyris, quæ annos duodecim nata, ſub Diocl. Imper. & Voluſiano Iudice ob fidei confeſſionem colaphis & verberibus cęſa, & ſubulis[e] candentibus perforata, demum percuſſa gladio, virginitatem martyrio conſecrauit. In Pelignis S. Peregrini[f] Epiſcopi & martyris, qui a Longobardis pro fide Catholica in Aternum flumen demerſus eſt. Cordubæ S. Fandilę[g] presbyteri & monachi, qui in perſecutione Arabica amputato capite pro fide Chriſti martyrium ſubijt. In Cypro S. Tryphillij[h] Epiſcopi.

IVNII 13.

ANtonij Luſitani.a] Extant eius egregia facta apud Sur. tom. 3. De eo plura S. Anton. in 3. par. ti. 24. c. 3. & alij plures. nouiſſime vero collecta habes eius Act. in chro. Franciſcanorum to. 1. lib. 5. per totũ. Migrauit ex hac vita an. Do. 1231. ſequenti vero anno à Greg. IX. Ro. Pont. receptus eſt in Sanctorum numerum. Cuius extãt de ea re Apoſtolicæ litteræ ad omnes eccleſiarum Præſides datæ Spoleti Kal. Iunii, anno ſexto ſui Pontificatus: eſt illarum exordiũ: Cum dicat Dominus per Prophetam, &c. Demum ex præcepto Sanctiſs. D. N. Sixti Papæ V. iuſſum eſt hac die in eius ſolemnitate recitari officium eccleſiaſticũ, quod dicitur Duplex.

b Feliculæ.] De ea etiam hac die Beda, Vſuard. Ado ac cæteri recentiores. Eius martyrii Acta continentur in rebus geſtis ſanctorum martyrũ Nerei & Achillei, apud Sur. to. 3. die 12. Maii. Petr. item in catal. lib. 5. c. 112. de eadem agit.

c Fortunati & Luciani.] De his item Beda hac die, nec non & recentiores, aſtipulanturque vetera manuſcrip.

d Aquilinæ.] De eadem agunt etiam Grçci in Menologio hac die, eiuſq; martyrium compendio explicant, ſed fuſius Metaphraſt. ex vetuſtioribus codicibus eius Acta deſcripſit, quæ refert Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. hac die.

e Subulis candentibus.] De huiuſmodi tormenti genere Ioſeph. lib. de Mach. ad Polyb. his verbis meminit: Subulis ẽt ferire pendentis latera ad viſcera iubet, vt per eas quæ his ductæ erãt in longum tramitem rimas, ad intimas fibras flãma perueniret. Hæc Ioſephus, ſed ex textu & translatione Eraſmiana, quam diuerſam à cæteris haberi diximus. Reperitur in Actis martyrum, complures illorum eiuſmodi cruciamento eſſe vexatos.

f Peregrini epiſco.] Extant eius Acta manuſcripta, ex quibus Petr. in catal. li. 5. c. 11. Claruit temporibus S. Grego. Papæ, vt eadem Acta ſignificant.

g Fandilæ.] De hoc item Vſuar. Pet. in catal. lib. 5. c. 114. & alii recentiores. Acta vero martyrii eius ſcripſit S. Eulogius in

Memor.

Memor. ſanc.lib.3.c.7. paſſumque tradit ara 891.a Chriſto autem anno 853.

h Tryphillij Epiſc.] Agunt de eodem Græci hac die, nec non recentiores Latinorum. Fuit hic Epiſcopus Ledrenſis in Cypro, vt ſcribit Sozom.hiſto.lib.5.c.10. & Niceph.lib.8.ca.42. Agit de eodem S. Hieronymus de ſcript.Eccleſ.eumq; Cōſtātii Imp. temporibus claruiſſe teſtatur: meminit de eodem, vt de viro celebri inter ſcriptores Eccleſ.in epiſt.84. ad Magnum oratorem. Vnus tantum Metaphraſtes refert eum fuiſſe epiſcopum Callinicenſem; pluraq; de ipſo refert in vita S. Spiridonis Epiſcopi. Interfuit Tryphillius vna cum Spiridione Concilio Sardicenſi, vt teſtatur Athan.in apolog.2. Agit de eodem Suidas in hiſtoricis.

xiij D Decimooctauo Kal.Iulij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17

CAeſareæ in Cappadocia ordinatio S. Baſilij[a] Epiſcopi, qui tēpore Valentis Imp. doctrina & ſapientia inſignis, omnibuſque virtutibus ornatus, mirabiliter effulſit, & eccleſiam aduerſus Arrianos & Macedonianos mira cōſtantia defendit. Samariæ in Palæſtina S.Eliſæi[b] Prophetæ, cuius ſepulchrum dæmones perhorreſcere S.Hieronymus ſcribit: vbi & Abdias Propheta quieſcit. Syracuſis S.Marciani[c] Epiſcopi, qui à B.Petro ordinatus Epiſcopus, poſt Euangelij prædicationem a Iudæis occiſus eſt. Apud Sueſſiones SS.martyrum Valerij[d] & Ruffini, qui in perſecutione Diocletiani a Præſide Rictiouaro poſt multa tormenta iuſſi ſunt decollari. Cordubæ SS.martyrum Anaſtaſij[e] presbyteri, Felicis monachi, & Dignæ virginis. Conſtantinopoli S. Methodij[f] Epiſcopi. Viennæ ſancti Atherij[g] Epiſcopi. Apud Ruthenos ſancti Quinctiani[h] Epiſcopi.

I V N I I 14.

BAſilij.[a]] Hæc eſt dies ordinationis eius: natalis autē, cum ex hac vita migrauit, ſup.Kal. Ian. Agunt de eodem hac die, Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum. Contigit autē Baſilij ordinatio poſt Euſebii prædeceſſoris obitum, Valentiniano & Victore Conſulibus: eſt annus Domini ſecundum veriorem ſupputationem 369. Agit de eius ordinatione S.Gregor.Nazianz.in oratione de laudibus Baſil.& in ea quam habuit in funere patris, inſuper epiſt.22.23.24.ad diuerſos, & 29. ad S. Euſebium Epiſcopum Samoſatenſem, cum conueniſſet ad electione Baſilij. Luculentiſſimū encomium in ſanctū & Magnum Baſilium inſigni oratione deſcripſit beatus Ephrem Syrus, illuſtris & antiquus Eccleſiæ ſcriptor S. Baſilio σύγχρονος & amiciſſimus: eſt inter nondū impreſſa, quæ à ſe è Græco conuerſa, & ſcholiis, vbi opus eſt, illuſtrata, propediē vna cum aliis eiuſdē auctoris operibus, quotquot hactenus Græce reperiri potuerunt, in lucem editurus eſt R.D. Gerardus Voſſius S. Theologiæ Doctor Germ. mihi Romæ longe amiciſſimus. Encomium autem illud in Magnum Baſilium

ſilium

filium eſſe S. Ephræm Syri, vel ex ipſa inſcriptione conijcitur, vel quod ſe ipſum non ſemel in eadem oratione encomiaſtica nominet, & quæ ipſi cũ Baſilio acciderint inter alia cõmemoret. eſt eius exordiũ: Κλίνατέ μοι τὰς ἀκοὰς, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, διηγήσομαι ὑμῖν καλλίστην διήγησιν. Hoc eſt: Præbete mihi aures, fratres chariſſimi, & pulcherrimã vobis hiſtoriã enarrabo, &c. Quin idem Ephrem eiuſdẽ ſui ipſius encomij meminit ĩ oratione in Quadraginta martyres, qua ẽt præclaris laudibus exornat eumdem S. Baſilium, retexens eius certamen aduerſus Arrianos ſuſceptum. Repetitur & perelegans quædã ſub nomine incerti, ſed antiqui auctoris Græci, σύγκρισις, aut ſi malis ὁμοίωσις, ante hac non edita, ſanctorum Baſilij, & Ephræm copioſam laudationẽ vtriuſque cõtinens; quã ex vetuſtorũ manuſcriptorum codicum Græcorum collatione, licet anonymã, ſimul cum operib. S. Ephræm, idem auctor breui eſt editurus: qui illam ex probabilibus coniecturis tribuit Amphilochio Epiſcopo, tantorum ſanctorũ ſtudioſiſſimo. Incipit autem σύγκρισις illa: ἀδελφοὶ, διήγησιν βούλομαι ποιήσασθαι ὠφέλιμον, ὅπως δὴ Βασιλείου τοῦ ἀοιδίμου καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου hoc eſt: Fratres, vtilem vobis narrationẽ inſtitui facere de celebri Baſilio, & Ephræm Syro, &c. Ceteras autẽ ſanctiſſimi viri in Epiſcopatu res præclare geſtas, per annos ſingulos, vt ſe habuerunt, digeſſimus in Annal. Eccleſ. idcirco hic parcius. Conſule præterea, quæ ſupra notauimus Kal. Ian. in eius obitu.

b Eliſæi Prophetæ.] De eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, & cæteri Latinorum, nec non & Græci in Menologio. De eius ſepulchro Samariæ poſito, deq; miraculis ibi fieri ſolitis ſcripſit S. Hiero. epi. 27. in epitaphio Paulæ ad Euſtochium, & in Abdiam propſi. c. 1. in prin. Epiphan. de vit. & interit. Prophet. cap. 6. ignotus auctor apud Iſidor. de vit. & mort. ſanct. c. 36. Niceph. lib. 10. c. 13. Metaphraſtes in Artemio die 20. Octob. qui & recitat de Eliſæo encomium Baſilij Seleuciæ. De Eliſæi reliquiarum trãſlatione facta Alexandriam agit Cedren. in Compen. anno ſeptimo Leonis Magni Imperatoris.

c Marciani Epiſc.] De quo vet. manuſcr. ex quibus recentiores, Maurolycus, Molanus, & Galeſinius. Meminit de eodem Sophr. in oratio habita ĩ natali Apoſtol. apud Metaphr. 29. Iunij. Legimus eius Acta manuſc. accepta ab eccleſia Caietana, apud quam illius venerandæ reliquiæ aſſeruantur, illuc tranſlatæ, cũ Sarracenorum incurſionibus Sicilia inſula vexaretur. eſt illorũ exordium: Poſt triũphalem, &c. ibi & de titulo martyrij mẽtio habetur. Agunt de eodem Græci in Menologio ad tertium Kalen. Nouemb. vbi eius martyrij Acta breui compendio referunt, quomodo à Iudæis occiſus ſit.

d Valerij & Rufini.] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, Vuand. ac recentiores. Extant horum Acta, quæ deſcripſit Mombrit. to. 2. Petr. item in catal. lib. 5. cap. 116.

e Anaſtaſij & ſoc.] Scripſit horũ egregium martyrium S. Eulogius in Memorial. ſanct. lib. 3. c. 8. eoſq; hac die paſſos teſtatur, æra 891. a Chriſto Domino anno 853.

f Methodij Epiſc.] Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio his verbis: S. Methodij, qui ſanctas imagines oppugnantium errorem grauiſſimis diuinarũ ſcripturarum teſtimonijs redarguẽs, Orthodoxam Eccleſiæ Dei fidẽ protegens, multas ærumnas ab hæreticis perpeſſus, pro ſancto venerabiliũ imaginum cultu conſeruando laborans, æternã requiem adeptus, peccatorum remiſſionem nobis expoſcit. Eius natalis celebratur in ſanctiſſimo ſacello, in quo pretioſæ eius reliquiæ intra diuinum templum celeberrimorum Apoſtolorũ repoſitæ ſunt. Hæc ibi. Porro Methodius, antequam ordinatus eſſet Epiſcopus, functus eſt legatione Apoſtolica miſſus a Leone III. Roma. Pont. Conſtantinopolim, vbi eius ciuitatis ordinatus eſt Epiſcopus, anno Dom. 807. vt teſtatur Anaſtaſius Biblioth. in epiſt. ad Carolum Caluũ, apud Sur. to. 5. in Dionyſio, vbi hæc habet de S. Methodio: Hic a ſede Apoſtolica Conſtantinopolim presbyter miſſus, eiuſdem vrbis tenuit Pontificium, & ex tunc inter ſanctos ab omnibus ob ſuæ confeſſionis &

agonis.

agonis certamen veraciter veneratur & colitur, &c. De eodẽ Cedren. in Michaele Imperatore, vbi etiã agit de alia legatione, qua Cõſtantinopoli miſſus eſt Romam; de qua item Glicas in Theophilo Imp. de huius electione plura Theophanes in panegyrico de S. Nicephoro, apud Metaphraſt. 13. Martij. Migrauit ex hac vita anno Domini 847. vt teſtãtur Acta S. Ioannicij abb. vbi & alia plura de Methodio, apud Metaphraſt. die 4. Nouẽb. Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. Fuit & alius eiuſdem nominis Methodius Eps Patarẽſis, ſanctitate & eruditione conſpicuus, quẽ citat S. Ioannes Damaſc. orat. 3. de imag. in fin. de quo Græci in Menologio ad 10. Kal. Iulij. Alius item Methodius Epiſcopus Tyri, de quo infra ad xiv. Kal. Octo. Iidemq; tres omnes ſelectiſſimam lucubrationũ ſuarũ monumenta reliquerũt.

g Ætherij Epiſc.] De eodem hac die Beda & alij recentiores. Meminit eiuſdẽ Ado in chron. anno Domini 604. numeraturque hic vigeſimuſnonus eius ſedis Epiſcopus, claruitque temporibus Dagoberti Regis Francorum.

h Quinctiani Epiſ.] Agunt de eodem Vſuardus, & alii; ſed cum presbyterum dicunt, errare noſcuntur. Scribit de eo Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 2 cap. 36. & lib. 3. cap. 2. Sigebert. in chron. anno 506. Reperitur hic interfuiſſe Cõcilio primo Aurelianẽſi habito tpibus Clodouei, nec non Aurelianenſi quinto, tpibus Childeberti eius filii. Habetur mẽtio de eodẽ in rebus geſtis S. Galli epiſcopi Aruernẽſis.

xij E Decimoſeptimo Kal. Iulij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

IN Lucania apud Silarum flumen natalis SS marty. Viti,[a] Modeſti, atq; Creſcẽtiæ, q; ſub Diocl. Imp. ex Sicilia illuc delati, ibidẽ poſt ollam feruẽtis plũbi, poſt beſtias & cataſtas diuina virtute ſuperatas, [b] curſum glorioſi certaminis peregerũt. Doroſtori in Myſia S. Heſychij [c] militis, qui cum B. Iulio comprehẽſus, ſub Maximo Præſide poſt eũ martyrio coronatus eſt. Cordubæ in Hiſpania S. Benildis [d] martyris. Zephyrij in Cilicia S. Dulæ [e] martyris, qui ſub Prẹſide Maximo ob Chriſti nomen virgis cẹſus, in craticula poſitus, feruenti oleo incẽſus, aliaque paſſus, martyrij palmam victor accepit. Palmyræ in Syria ſanctarum marty. Libyæ, [f] & Leonidis ſororũ, & Eutropiæ puellæ annorum duodecim, quæ per diuerſa tormẽta ad coronã martyrij peruenerunt. Apud Valencenas depoſitio S. Landelini [g] abbatis. Aruernis S. Abrahæ [h] confeſſoris, ſanctitate ac miraculis illuſtris.

IVNII 15.

VIti, Modeſti, & Creſcentiæ. a] Agunt de his ẽt Beda, Vſuar. Ado, & alii. Horum Acta ex antiquis codicibus manuſcriptis primũ edidit Mombrit. to. 2. Petrus in catal. lib. 5. c. 118. in compẽdium redegit; fuſius eadem Sur. to. 3. Habemus eadẽ manuſcripta vetuſto charactere Longobard. Corpus venerandũ S. Viti tranſlatum eſſe Roma Pariſios, ſcribit Sigeb.

in

in chron. anno Domini 755. Inde vero (vt idem ait) in Saxoniam delatum eſt anno a Chriſto 836. vnde inquit, Franci teſtati ſunt, quod ab illo tempore gloria Francorum in Saxones translata eſt. De eadem translatione, & religioſo cultu S. Viti apud Saxones, plura ſcribit Vuitichindus lib.1. Geſt. Saxon. Saxo Grammat. hiſt Dan.lib.14.Martin. Polon. Albert.Crant. in Metropol.Saxon.lib.3.c.6. nouiſſime Sur.tom.7. ex auctore recitat, qui præſens interfuit, factamq; refert dicto anno Domini 836. Indict. 14. Ludouici Imper.anno xxiij. Quod pertinet ad translationem aliorum ſanctorum martyrum corporum Roma in Gallias, vel in alias Tranſalpinas prouincias ſępe factas: noſſe debemus id agi acceptũ eo tempore, quo Franci Romanam Eccleſiã a Longobardis alijſque tyrannis vindicantes, multis officiis de eadem ſunt optime meriti: quod enim olim alias fuerat intentatum, tunc a Romanis Pontificibus conſequi cœperunt. Nam vetus Romanæ Eccleſiæ conſuetudo nõ tantum abhorruit, vt corpora ſanctorum Roma transferri pateretur, verum nec tenues reliquias ex eis detrahi quoquo modo permiſit. In hac ſententia S. Grego. in regiſtr. libro 3. epiſto.30. ad Conſtantiam Aug. hæc ait: Romanis namque vel totius Occidentis partibus omnino intolerabile eſt & ſacrilegum, ſi ſanctorum corpora tãgere quis forraſſe voluerit: quod ſi præſumpſerit, certum eſt quia hæc temeritas impunita nullo modo remanebit. Pro qua re de Græcorum conſuetudine, qui oſſa leuare ſanctorum ſe aſſerunt, vehementer miramur, & vix credimus, &c. His conſentiunt, immo & planius declarant ea, quæ Sanctus Germanus ac eius collegæ legati Apoſtolici reſcripſerũt ad Hormiſdam Papam ſub Conſulatu Ruſtici, anno Domini 520. Conſtantinopoli cum eſſent; & inter alia hæc verba: Iuſtinianus filius veſter magnificus, res conuenientes fidei ſuæ faciens, baſilicam Apoſtolorũ, in qua deſiderat ſanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & Beati Laurentii reliquias eſſe, conſtituit: ſperat per paruitatem noſtram, vt prædictorum ſanctorum reliquias celeriter concedatis. Habuit quidem petitio prædicti viri ſecundum morem Græcorum; & nos cõtra, conſuetudinem Sedis Apoſtolicæ expoſuimus. accepit rationem. Et quia talis eſt eius feruor fidei, q meretur quicquid de ſede Apoſtolica depopoſcerit; & talis eſt, qui ſperat vnde & ſalus animæ & fidei accreſcat: talibus deſiderijs poſtulata competit non negare. Vnde ſi beatitudini veſtræ videtur, Sanctuaria beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ſecundum morem, ei largiri pręcipite; & ſi fieri põt, ad ſecundam cataractam ipſa Sanctuaria deponere; veſtrum eſt deliberare, &c. Extant ad eoſdem legatos Hormiſdæ Papæ de eadem re ſcriptæ litteræ, aliæ itidẽ ad Iuſtinianum, ſignificantis ſe tm̃ Sanctuaria mittere, extãt dictæ litteræ apud nos manuſcriptæ ex codice Vicario acceptæ. Per Sanctuarium autem, velũ intelligere debemus, quod S. Gregorius in nuper citata ad Conſtantiã epiſtola Brandeũ appellat, ex quo ſanguis effluxit, cũ a S. Leone Papa (vt ait) forcipibus incideretur, alibi autem idem appellat velamen, quod admoueri ſolitum erat ſanctis martyrum corporibus, vt lib.4. epiſto. 44. ex Synodo Romana, & lib. 12. decret.4. Bradeum item appellat velum illud Ioannes diac. in vita S. Greg. lib.2. cap.42. cum ingens de ea re miraculum narrat. Ex quibus omnibus liquet, non corpora, non fragmina oſſium, vel tenuem raſuram illorum, ſed tantum velum ſacris admotum reliquijs, pro magno munere cõſueuiſſe Romanos Pontifices ad clariſſimas perſonas, illas cupientes tranſmittetere. Græcorum autem ab his fuiſſe diuerſam conſuetudinem, ex prædictorum aſſertionibus vidimus.

b Superatas.] Beda & Ado in ſuis martyrologijs inter alia tormenta addunt, S. Vitũ a Valeriano Iudice catomis cæſum. alij codices habent, Catomo Cæſum. Molanus multum laborat circa huius vocis intelligentiam, multaque erudite cum dicat, nec tamen rem aſſecutus ſibi ipſi viſus eſt. Arbitratus ſum aliquando textũ eſſe deprauatum, vt pro catomis, latomiis, ſit reſtituendũ, de eo etiam genere tormen-

tormentorum hæc Iſidor.lib.5.Orig. Latomia (licet alij pleriq; codices hẽant Lautumna) eſt ſupplicij genus ad verberandũ aptum, inuentum a Tarquinio Superbo ad pœnas ſceleratorum. Iſte. n. prior latomia, ſeu lautumias, tormenta, fuſtes, metalla, atq; exilia adinuenit, &c. Acqeſcerem prædictæ Iſidori interpretationi, niſi Feſtus, Liuius, Plautus, alijque antiquiores latomias, ſeu latumias, vel lautumias (vt legitur apud Plautum in Penul.) lapidinas intelligerent, vel ipſa loca cæſis lapidibus execta: quo ſenſu & carcer Syracuſanus, de quo Cic. in Ver. lib.7. latomia eſt appellatus, ſic & omnis carcer, vt l.9.ff.ex quib.cauſis maior. Incluſos veluti latomijs, vinctorum numero haberi placet; quia nihil interſit, parietibus, an cõpedib. teneãtur. Habent eandẽ vocem, catomũ, Beda, & Ado die 18. Nouembr. in Romano mart. ſed in alio ſenſu, cum dicant: Catomo ſuſpendi eũ ac verberari iuſſit: per catomum vinculũ quoddam intelligentes, quo martyr ad verbera ſuſpẽſus eſſet. Arrideret mihi qđ Molanus e Græca voce deducit, vt κάτωμος idem quod demiſſis armis, pedibus videlicet in altũ ſuſpenſis, ſic martyr ad verbera expoſitus fuerit: ſed qm̃ eiuſmodi non leguntur in Actis eiuſdem martyris, neq; apud Prudẽtium in Romano, neq; apud alios qui paſſionẽ eius retexerũt; ſicut ipſe, ita & ego his minus aſſentior. Sed cũ ſecundã editionem noſtrarum Notationũ meditarer, accidit, vt de re adeo ambigua agerem cum noſtro dño Latinio, viro inſigniter erudito, & in rebus Eccleſiaſticis admodum verſato: quem eiuſmodi reperi eſſe ſniæ, vt idẽ eſſet, catomis aliquẽ cedere, qđ ſolent ludimagiſtri ad humeros alicuius appenſis pueris in eorũ nates infligere verbera. Sicq; tum Vitum, tũ Baridã, quod pueri eſſent, puerorũ more iuſſos eſſe virgis verberari. Cæterum more puerorum, maioris ignominiæ irrogãdæ cauſa, haberi apud Victorẽ cęſum eſſe catomis venerabilem ſenem Thomã ſanctiſſimum Epiſcopum: quod ille de perſecut. Vuandal. lib.1. ſic deſcribit: Quodã tempore venerabilem ſenẽ in publica facie catomis ceciderunt. Adducebat adhuc ille, Hippocratem lib. 1. de Articul. κατωμίζειν vti pro, in humeros leuare aliquem probantur hæc a nobis, eoque magis, quod Ioſephus in Iudaicis Antiquit. lib.5.c.10. κατωμάδιον vtitur pro eo quod habet Latina verſio, humeris impoſitas Gazæ portas Samſone, quod & obſeruat Suidas in verbo κατωμαδόν.

c Heſychij.] de eo item Beda, Vſuar. Petrus in catal.l.5.c.56.& in Iulio martyre eodem lib.c.119 & alij recentiores.

d Benildis.] Scripſit nobile certamen eius S.Eulogius in memor.ſanct.lib.3.c.9 paſſamque tradit æra 81. anno a Chriſto Domino 853.

e Dulæ.] Agunt de eodẽ Græci in Menologio, vbi de eo pluribus; fuſius autem Metaphraſtes, quem Latine a ſe redditũ recitat Lipom.tom.7.ex quo Sur.to.3. De Zephyrio ciuitate, de qua hic habetur mentio, agit Plin.lib.5.c.27.& alij.

f Libyæ & Leonidis.] Harum martyrium narrat S. Brienna in Actis S. Febreniæ, quæ extant apud Lipom.to.7.& Surius to.3. his verbis: Recordare Libyam & Leonidem, ſorores illas duas, quæ martyrium glorioſe pertulerunt, e quibus Libya ipſa gladio percuſſa, capite priuata eſt; Leonidis vero in ignẽ coniecta fuit. Recordare, quemadmodum puella Eutropia, duodecim annos nata, martyrium ſuſtinuerit, &c.

g Landelini.] Huius Acta retulit Sur. in to.3. Diuerſa ab his ſcripta fuiſſe a Philippo abb. teſtatur Molan. in additio. ad Vſuard. qui & de eo pluribus *agit in Indic.SS.Belg.* Trithe. etiam de vir.illuſtr. ord.S.Benedicti lib.3.c.100. eumque claruiſſe ait anno Dom. 660. Conſtat quidẽ vixiſſe temporibus S. Martini Papæ & martyris, a quo & munus prædicandi ſuſcepit, nauiterque impleuit.

h Abrahæ.] Scripſit eius res geſtas Gregor.Turon.lib.ſanctor.Patrum c.3. Agit de eodem in hiſtor. Franc. lib.2. cap. 21. in fi. de hoc ipſo ſcripſit egregium epitaphium Sidonius Apol. quod vna cũ epi. dedit ad Voluſianum Epiſcop. lib. 7. epi. Claruit circa Annum Dom.460.

16 Sextodecimo Kal. Iulij. Luna. F xj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VEſontione in Gallijs SS. mart. Ferreoli [a] presbyteri, & Ferrutionis diac. qui a B. Irenæo Epõ ad prædicandũ verbũ Dei miſſi, poſtea ſub Claudio Iudice diuerſis pęnis excruciati, gladio feriuntur. Tarſi in Cilicia SS. mart. Quirici [b] & Iulittæ matris, ſub Diocletiano Imper. quorum Quiricus triennis puellus, cũ matrem, quæ ante Alexandrũ Præſidẽ neruis diriſsime cædebatur, implacabili luctu lugeret, ad gradus tribunalis illiſus interijt: Iulitta vero, poſt dira verbera & grauia tormẽta, martyrij ſui curſum obtruncatione capitis impleuit. Moguntiæ paſsio SS. Aurei, [c] & Iuſtinæ ſororis eius, & cæterorũ martyrũ, qui ſynaxim in Eccleſ. agentes ab Hunnis Germaniam diripientib. trucidati ſunt. Amathuntæ in Cypro S. Tychonis [d] Epiſcopi, tpe Theodoſij Iunioris. Lugduni depoſitio beati Aureliani [e] Epiſcopi Arelatenſis. Nannete in Britannia Minori S. Similiani [f] Epiſcopi & confeſs. Miſnæ in Germania S. Bennonis [g] Epiſcopi. In Brabantia ſanctæ Lutgardis [h] virginis.

I V N N I I. 16.

FErreoli & Furrutionis. a] De his itẽ Beda hac die Vſuard. Ado, & alij. Horum martyrium deſcriptum habetur in Actis SS. Felicis & Fortunati, apud Sur. to.2. die 23. April. & tom.7. De miraculis ad ipſorũ ſepulchrũ agit Greg. Turon. li. de glo. mart. c.71. Fuit præterea Ferreolus alius martyr & Epiſc. Viennenſis; de quo ſuo loco plura inferius ad xiiij. Kal. Oct.

b Quirici & Iulittæ.] De his Beda, Vſuard. Ado, & cęteri Latinorũ, Græci autem in Menologio Idibus Iulij, vbi Tarſi Ciliciæ eos occubuiſſe martyrio tradunt: quod verum eſſe, legitima eorundẽ Acta teſtantur: Ex his pleriq; Latinorum ſunt corrigendi, qui Antiochiæ eos paſſos referunt. Exciderũt procul dubio ea Acta Quirici & Iulittæ, quæ S. Gelaſius Papa, vt commentum hæreticorum, ex quibus & ſubſannandi tribueretur occaſio, procul reiecit in Decret. de ſcript. apocryph. apud Gratian. diſtin. 15. c. Sancta Rom. Diuerſa omnino ab illis cenſentur ea quæ recitat Metaphr. quæ & retulit Lipom. in to. 6. & Sur. in tom. 3. nec non Mombrit. licet paulò diuerſe in to. 2. quorum ſummam Græci referunt in Menologio, & hic breuius co prehenſa narrantur. Molanus in Addit. ad Vſuar. 2. edit. poſt Lipomani & aliorum eruditorũ ſententiam, dum probat eadem a Metaphraſte edita Acta productorum martyrum, addit, Gelaſium non intellexiſſe de illis ipſis Actis Græce conſcriptis; ſed quæ latine edita in vet. manuſcr. habentur: ea videlicet; quorum eſt exordium: Domino fratri & coepiſcopo Zoſimo Theodorus;

rus;

rus, &c. De erudito ac prudentiſſimo viro quid iure dicam, nihil habeo, niſi hoc vnum, q̃d inciderit in eadẽ Acta deprauata. Si quidem illa Acta Quirici, & Iulittæ, quæ ſcripſit Theodorus Eps̃ ad Zenonem coepiſcopum, quæ & in vetuſtiſſimo codice hẽmus in noſtra bibliotheca, ſunt ſane eiuſmodi, vt in omnibus conueniant cum ijs quæ vel Metaphraſtes edidit, vel in Græcorum Menologio, vel hic ſummatim collecta narrantur: ſed & eo fideliora exiſtimanda ſunt, q̃d certus inſcribitur auctor, qui (vt ipſe profitetur) in id præſertim incumbit, vt vera certaque de ijſdem ſanctis martyribus Acta ex antiquis monimentis edendo, falſa illa, vt ait, inſulſe, mendaciter, ac denique hæretice a Manicheis de ijſdem ſanctis conſcripta, abolenda, & ab Eccleſia Catholica prorſus proſcribenda curet. Ex hmõi Theodori Epiſcopi præfatione ſatis notatur, quænam illa fuerint horum martyrum Acta a Gelaſio improbata: de eo.n. Actorum libello hæc ibidem Theodorus: Tali, inquit, erat execratione digeſtus, vt meritò huic coaptetur illa ſententia, quam quidam contulit Patrum: Vere (*inquiẽs*) ranæ & culices digni ſunt iſta ſcriptura. Nã (*quia textus ille ſatis declarat*) datur conijci (*Deo amabilis*) vt Manichæorum ſit iſta deſcriptio, qui crucem Chriſti ſcandalum & ſtultitiam putant. Hæc & alia ibi Theodorus, qui & ſinceriſſima iſtorũ Acta edidit, accepta (*vt ait*) a Martiano Tribuno Notario, qui eadem nactus fuerat a Zenone Iſauriæ Epiſcopo. Exſcripſiſſe ea Theodorus vt temporibus Iuſtiniani Imp. longe ante tempora Metaphraſtis. Translata fuiſſe horum ſanctorum martyrum corpora in Gallias per ſanctum Amatorem Epiſcopum Antiſiodorenſem, prædeceſſorem ſancti Germani, cum in Orientem peregrinatum eſſet, tradit Mombrit. vbi ſupra.

c Aurei & Iuſtinæ.] Agunt de his hac item die Beda, Ado, & recentiores. De graſſatione barbarorum in Moguntinam Eccleſiam ſcribit in primis Ammianus Marcellinus lib. 27. itemque S. Hieron. epiſt. 11. ad Ageruchiam. An autem illarum cladium tempore hi paſſi ſint, vel quando poſtea Attila irrupit in Gallias, nobis non ſatis eſt exploratum. Sane quidem tam S. Hieron. quam Ammianus teſtantur, tunc tẽporis multa millia hominum fuiſſe Moguntiæ in Eccleſia trucidata. De miraculis S. Aurei conſcriptum eſſe libellum, teſtatur Molanus in annot. ad Vſuardum.

d Thyconis Epiſc.] De eo item hac die Græci in Menologio, vbi tradunt hunc à S. Epiphanio Epiſcopo Salaminæ Cypri fuiſſe ordinatum Epiſcopum temporibus Arcadij Imperatoris.

e Aureliani Epiſc.] *De eo hac die* Vſuard. Ado, & alij. Nonnulli hunc *Aure*lium dicunt, atq. ita ſubſcribitur Concilio Aurelianenſi quinto: cui lectioni conſentit S. Gregorij Papæ epiſtola ad Vigilium Epiſcopum Arelaten. 115. lib. 7. regiſt. Indict. 2. At vero Aurelianus, & *non* Aurelius dictus habetur in Actis quintæ Synodi. Ad hunc ipſum Aurelianum Epiſcopum Arelatenſem extat epiſt. Vigilij Papæ, quæ recitatur in quinta Synodo collat. 7. Dicta Synodus Aurelianenſis, cui interfuit Aurelianus, celebrata eſt anno 38. Childeberti filij Clodouei Regis Francorum, eſt annus Dom. quingenteſimus ſecundus.

f Similiani Epiſcopi.] Vſuardus de eodem hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcript.

g Bennonis Epiſ.] Hunc Hadrianus Sextus Rom. Pont. numero Sanctorum adſcripſit, vt ex eius Actis apparet: idque in eiuſdem Hadriani Itinerario teſtatum habetur: Scripſerat iam olim Trithemius abb. ad Iulium Papã epiſt. 64. id expoſcẽte Georgio Duce, pro canonizatione S. Bennonis, in qua hæc inter alia de eius vita atque miraculis: vita Bennonis ſanctiſſima, plena virtutibus, a vetuſtioribus, ſuiſque contemporaneis luculenter habetur deſcripta, & multa quotidie in Eccleſ. Miſnenſi ad eius tumulũ fiunt miracula. Hæc ille. De eodẽ Cochlæus in cõment. de Act. & ſcript. Luth. anno Domini 1524. Extat de eius canonizatione Põtificium diploma, quod hactenus aſſeruatur Romæ in Eccleſia S. Mariæ de Anima, nationis Teutonicorum, quo quidem

dem ſignificatur, anno Domini 1523. die Dominico, in die feſto ſanctiſſimę Trinitatis, qui fuit 31. Maii, a dicto Pontifice canonizatos eſſe S. Bennonem Epiſcopum Miſnenſem, & S. Antoninum Archiepiſcopum Florentinum, ſolemnitatemque S. Bennonis relatam eſſe ad decimamſextam diem menſis Iunij, atque ab eodem Pontifice cōceſſam plenariam indulgentiam, eandem Eccleſiam ea die viſitantibus. Huius autem pręclariſſimas res geſtas Hieronymus Emſer ſcriptis mandauit: recitantur apud Sur. to. 7. Ibidem eſt eiuſdem auctoris carmen, & ſacer hymnus Bartholomæi Steni. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1106. ætatis ſuæ nonageſimoſexto, ſedis autem quadrageſimo.

h Lutgardis.] Eius Acta conſcripſit Thomas Cantipratenſis, deſcripſit vero Sur. to. 3. De ea item agit Molanus in Indic. ſanct. Belgij, & in additione ad Vſuardum hac die. defuncta eſt anno Domini 1246.

17 Quintodecimo Kal. Iulij. Luna. G x

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROmę natalis ſanctorum ducentorum [a] & ſexagintaduorum martyrū, qui in perſecutione Diocletiani pro fide Chriſti necati, poſiti ſunt via Salaria veteri ad Cliuū Cucumeris. Tarracinæ S. Montani [b] militis, qui ſub Hadriano Impe. & Leontio Conſulari, poſt tormenta, martyrii coronam accepit. Apud Venafrum SS. mart. Nicandri [c] & Marciani, qui in perſecutione Maximiani capite cæſi ſunt. Chalcedone SS. mart. Manuelis, [d] Sabelis, & Iſmaelis, qui pacis cauſa apud Iulianum Apoſtatam pro Rege Perſarum legatione fungentes, cum Imperatoris iuſſu idola venerari compellerentur, idque conſtanti animo recuſarent, gladio feriuntur. Apollonię in Macedonia SS. mart. Iſauri [e] diaconi, Innocentij, Felicis, Hieremiæ, & Peregrini Athenienſium, qui a Tripontio Tribuno varie torti, capite obtrūcati ſunt. Ameriæ in Vmbria S. Hymerij [f] Epiſcopi, cuius corpus Cremonam translatum eſt. In pago Bituricenſi S. Gundulphi [g] Epiſcopi. Aurelianis S. Auiti [h] presby. & confeſ. In Phrygia S. Hipatii [i] confeſs. Item S. Beſſarionis [k] anachoretæ. Piſis in Tuſcia S. Rainerii [l] confeſſoris.

DVcentorum ſexagintaduorum mart. [a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Poſiti dicuntur ad Cliuum Cucumeris : eo enim nomine erat appellatum vetus cœmeterium via Salaria, vt conſtat ex indice cœmeteriorum Vrbis, quem exſcripſimus ex manuſcripto Vatican. lib. Cenſuum.

b Montani.] Cuius vitæ Acta accepimus ab Eccleſia Caietana. eſt illorum exordium : Montanus miles & ciuis Romanus, &c.

c Nicandri & Marciani.] Horum illuſtre martyrium etiam in Orientali Eccleſia anniuerſaria die recolitur: agunt etenim de his Græci in Menologio ſexto Idus Iunij, vbi paſſionis ipſorum cruciamenta his verbis narrantur : Certamen ſanctorum martyrum Nicandri & Marciani, qui propter Chriſtianæ fidei confeſſionem ſub præſide Maximo in carcerem coniecti, cum ad negationem adigi non poſſent, ferreis vngulis lacerantur, & in excelſis trabibus ſuſpenſi, atque detracti, ſuper carbones ignis extenſi, virgis deſuper verberantur, ſalſoq; aceto perfuſis plagis, teſtis acutis perfricantur, lapidibus ora contuſa, & facies confractæ, poſtremo linguæq; gladio exciſæ, & enſe percuſſi migrauerunt ad Dominum. Hactenus ibi. Petrus in catal. lib. 5 cap. 90. nonniſi vltimum horum ſupplicium refert: additque paſſos eſſe prid. Non. Iunij inter Atinam & Venafrum; corpusque Nicandri Vennafrum, Marciani vero Atinam ait delatum. Porro Nicandri vxorem, quæ virum ad martyrium roborauerat, poſt triduum capitalem ſubijſſe ſententiam, tradi. Vigent hactenus in Æquicolis horum martyrum priſcæ memoriæ. Sancti Nicandri eccleſiam apud Vrbem poſitam, via Lauicana, Gelaſius Papa dedicauit, vt apparet ex libro de Roman. Pont. Petrus diac. bibliothec. Caſſin. in libro de viris illuſtr. eiuſdem monaſterij cap. 45. teſtatur a Petro eiuſdem cœnobij diacono ſcriptum eſſe ſermonem, legendum in vigilijs prædictorum martyrum, additumq; ab eodem officium eccleſiaſticũ recitandũ in die eorum celebritatis. Horum martyrũ Acta manuſcripta extant in biblioth. noſtræ Congregationis.

d Manuelis, Sabelis, & Iſmalelis.] Græci ẽt de his in Menologio hac die, ibique eorum certamen referunt; vberius autem Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis: eadem & Lipom. to. 6. & Surius recitat tom. 3.

e Iſauri diac. & ſoc.] Agunt de his itẽ hac die Græci in Menologio, ibique eorum martyrium explicant.

f Himerij Epiſc.] de quo Petr. in catal. lib. 5. cap. 122. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

g Gundulphi epiſco.] De eodem Molan. in addit. ad Vſuar. & Galeſin. in ſuo Martyrol.

h Auiti presbyteri.] Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores: licet apud Bedam Vitus pro Auito mendoſe legatur. Scribit de eo Gregor. Turonen. hiſt. Franc. lib. 3. cap. 6. idemq; de alio Auito abbate libro de glor. confeſ. cap. 99. De eodem Auito presbytero, de quo agimus, ſcribit Ado Viennen. in chron. & Sigebert. in chron. anno. 495. Eius vero res geſtas atque miracula edita fuſius ſcripta refert Sur. to. 3. Fuit eiuſdem nominis epiſcopus Viennenſis, qui ſecundus ſedit poſt S. Mamertum, de quo plura Ado Vien. in chron. Vixit, & alius eiuſdem nominis in Oriente Auitus monachus, cuius meminit Suidas.

i Hypatij.] De quo item Græci agunt in Menologio, eiuſque Acta ibidem paucis referunt.

K Beſſarionis.] Græci itidem de eo in Menologio, eiuſque vitam breui compendio comprehenſam referunt. Eſt frequẽs mentio de Beſſarione, eiuſque diſciplina, in Vit. par. 2.

l Rainerij.] Agit de eodem Molan. in additionibus ad Vſuardum edit. 2. teſtaturque eum ex hac vita migraſſe anno Domini 1161.

Quarto-

28 Quartodecimo Kal. Iulii. Luna. A ix

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E f F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 16 17 18 19 20 21

ROmæ via Ardeatina natalis SS.mar.Marci [a] & Marcelliani fratrum, qui in ꝑſecutione Diocletiani a Iudice Fabiano tenti,& ad ſtipitẽ alligati, in pedibus clauos acutos acceperũt:cumq. nõ ceſſarent laudare Chriſtũ, lanceis per latera transfixi,cũ gloria mart. ad ſiderea regna migrarunt. Malacæ in Hiſpania SS.Mart.Cyriaci [b] & Paulæ virginis, qui lapidib. obruti, inter ſaxa aĩas cęlo reddiderunt. Tripoli in Phœnicia S.Leontii [c] militis, qui ſub Hadriano Præſide, vna cũ Hypatio Tribuno,& Theodulo,quos conuertit ad Chriſtum, per acerba tormenta peruenit ad coronam martyrii. Eodem die Sancti Aetherii [d] mart. qui in perſecutione Diocletiani poſt ignes & alios cruciatus gladio cæſus eſt. Alexãdriæ paſſio S.Marinæ [e] virginis. Burdigalæ S. Amandi [f] Epiſcopi & conf. Apud Saccam in Sicilia S. Calogeri [g] eremitæ, cuius ſanctitas in energumenis liberandis maxime effulget. Schonaugiæ S. Elizabeth [h] virginis, monaſticæ vitæ obſeruantia celebris.

I V N I I. 18.

MArci, & Marcelliani. a] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri omnes Scriptæ ſunt horum res geſtæ in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur.to.1.die 20.Ianuarii.

b Cyriaci & Paulæ.] Vſuard. itẽ de his hac die. Petr.in cat.li 5. c. 125. Vaſæus in chro. itẽ Flos SS.Hiſp.& Theſ.cõc. to.2.

c Leontii.] Agũt de eo & Græci in Menologio, vbi & eius Acta ſummatim collecta narrantur, q̃ prolixius Metaphr. eſt proſecutus, ex quo Lipo.to.7. & Sur.to.3 referunt eadẽ. Meminit huius Leontii, vt perilluſtris martyris, Theodoretus in cõmentario de Euangelica veritate lib.8. de martyrib.in fi. Tradit Procop.lib.3.de ędific.Iuſtin.Imp.eidẽ martyri ab eodem Iuſtiniano extructã eſſe magnificentiſſimã baſilicam. Erat & Tripoli in Phęnicia nobilis memoria Leontij martyris, cuius mentio eſt in Quinta Synodi, act.1.

d Aetherii.] Græci itidẽ de eo agunt in Menol.eiuſq; martyriũ paucis deſcribũt.

e Marinæ.] De ea & Ado hac die, q̧ martyrẽ eã dicit; cui tñ vet.manuſcr.cõtradicunt. Hæc etenim illa eſt, quæ virili habitu Monaſticã exercuit diſciplinam, Marinusq; nomine dicta eſt, cuius præclare geſta narrantur in vit. Pat. par.1.c.44. Pet. cat.lib.6.c.108.ex quib. & alii accepere.

f Amandi epiſc.] De eodẽ antiquæ tabulæ, ex quib.ẽt Molan.in addit.ad Vſuardũ. Succeſſit hic S Delphino, ad quẽ extant Paulini epiſtolæ, qui & ad Amandũ ſæpius ſcripſit, extantq; ſex ad eum datæ epiſtolæ, quarũ aliquæ ſcriptæ videntur anteq̃ eſſet Eps, cum adhuc S. Delphinus ſuperſtes eſſet, Meminit eiuſdem Amandi ex verbis Paulini Gregor. Turon. de geſt.Franc.lib.1.c.19. & de glor. confeſs.

 c.45.

c.45. Claruit tpibus Honorij Imp. Huic accepta ferimus ea, quæ S. Paulini Epiſc. Nolani reperiuntur ſcriptorũ monumẽta: cũ ille, ſicut diuitiarũ, ac ſui ipſius, ſic & lucubrationũ ſuarũ cõtemptor eſſet: & licet eas S. Hieron. ac ẽt S. Aug. & alii mirifice prædicarent, ipſe tñ eaſdem floccifaciens, perire ſineret. Tantę iacturæ occurrit S. Amandus, ad quẽ Paulinus hæc aliqñ: Legimus, inquit, in tergo epiſtolæ annotationẽ epiſtolarũ, quas meas eſſe indicatis: nam vere prope earum oĩum immemor erã, vt meas eſſe nõ recognoſcerẽ, niſi veſtris litteris crediđiſſem. Vnde maius accepi documentũ charitatis veſtræ: quia plus me vobis, q̃ mihi, notum eſſe perſpexi. Hymnos, quos deſiderabã, accepiſſe gaudeo, &c. Extat hæc Paulini citata epiſt. manuſcr. in archiuo Nolano, q̃ inde deſcriptã ab erudito viro mei ſtudioſiſſimo R. D. Antonio Agellio, clerico regulari, pro magno accepi munere.

g Calogeri.] De eo hac die Maurol. qui illũ ipsũ fuiſſe opinatur, cuius meminit S. Greg. Papa dialog. lib. 4. cũ de interitu Theodorici impijſſimi Regis a ſolitario quodã ꝓuiſo ſermonẽ hẽt. De eodẽ plura Breuia. Gallic. itẽ Fazel. de reb. Sicul. li. 6. prioris decad. c. 3. licet in quibuſdã mẽdoſa. Claruit hic sãctus & viuẽs & poſt obitum multis miraculis, quib. eius sanctitatẽ Deus in toto Siciliæ regno teſtatam fecit. Ipſius nomen in Ro. Martyrologium referri, S.D.N. Clem. VIII. mandauit.

h Elizabeth virginis.] *De ea & Molan.* in addit. ad Vſuardũ, aitq; eius *Acta* ſcriptis mandata per Echertum monachum: itemque Einichonem abb. ipſius laudes ſcripſiſſe tradit Trithe. lib. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 120. plurib. autem lib. 3. c. 315. Obijtque (vt ait) anno Domini 1165. ſuæ ætatis 36.

viij B Tertiodecimo Kal. Iulii. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

MEdiolani SS. mart. Geruaſii [a] & Protaſii fratrum: ex quibus priorẽ tandiu iuſſit Aſtaſius Iudex plumbatis cædi, quouſq; ſpiritũ exhalaret, ſequentem vero fuſtibus cæſum capite truncari. Horum corpora, [b] Domino reuelante, B. Ambroſius ſanguine conſperſa & ita incorrupta reperit, ac ſi eo die fuiſsent interempti: in quorum translatione cæcus feretri tactu lumẽ recepit, & plurimi vexati à dęmonibus liberati ſunt. Rauẽnæ S. Vrſicini [c] mart. qui ſub Paulino Iudice poſt plurima tormẽta in cõfeſſione Dñi immobilis permanens, capitis abſciſsione martyriũ cõpleuit. Sozopoli S. Zoſimi [d] mart. qui in perſecutione Traiani ſub Domitiano Pręſide poſt acerbos cruciatus capite amputato victor migrauit ad Dñm. Aretii in Tuſcia SS. mar. Gaudentii [e] epiſc. & Culmatii diaconi, qui tempore Valentiniani furore Gentilium cæſi ſunt. Eodem die S. Bonifacii [f] mar. diſcipuli B. Romualdi, qui a Rom. Pontif. ad prædicãdum Euangelium in Ruſsiam miſsus, cum per ignem trãſiſset illæſus,

regemque

regemq. ac populum baptizaſſet, a furente Regis fratre necatus, optatā martyrii coronā accepit. Rauennæ S. Romualdi [g] anachoretæ monachorum Camaldulenſiū Patris, qui collapſam in Italia eremiticam diſciplinam reſtituit, ac mirifice propagauit.

IVNNII. 19.

Geruaſij, & Protaſij. a] De his etiam Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio prid. Idus Octobris. Feruntur horum res geſtæ ſcriptæ a S. Ambroſio ex libello Philippi: eas refert Mombrit. tomo 1. Lipom. tom. 1. ac demum Sur. tomo 3. Deſcripſit autem & alia horum Acta Metaphraſtes, quæ Lipomanus ſuper diuerſitate narrationum vtcumque concordare conatus eſt: recitat eadem Sur. tomo 3. His non diſſimilia ſunt ea, quæ Actis ſanctorum Syri & Euentij intexta habentur: deſcripſit eadem Sur. tō. 7. die 12. Septembris ex manuſcr. At non tantum me reddit ancipitem, quod in prædictis Actis nomine S. Ambroſij editis nulla de Nazario & Celſo habeatur mentio, vel quod ſub diuerſo Præſide paſſi habeantur, quæ & Lipoman. excuſat: ſed quod me maiori difficultate inuoluit, eſt illud in primis, quod non tantum in prædictis nulla habeatur de Nerone mentio, vel alterius cuiuſpiā Imperatoris, ſed Auguſtorum plurium tunc ſimul regnantium idem auctor meminerit; adeo vt ad alia tempora potius quam Neronis illorum martyrium referre videatur. Huc accedit; quod dum de bello Marcomannico ibi mentio fit, nihil ſane eſt, vt ea ad Neronis tēpora poſſint accommodari: ſiquidem nullum tale bellum tunc geſtum eſſe, perſpicuum eſt. Cum itaq; ex illis Actis exploratum habeatur, plures Auguſtos tunc ſimul imperaſſe, inſuper Marcomannicum bellum excitatū eſſe; cogimur, vel inuiti in eam ire ſententiam (ſi tamen ea Acta certa firmaque & Ambroſij eſſe dixerimus) vt credamus hos paſſos eſſe temporibus Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri Auguſtorum, quorum Imperij anno nono Marcomannicū bellum exortū eſt. Sane quidem nec Beda, nec Vſuardus, vel Ado, aut antiquorū aliquis, vel vetera manuſcripta, cum de his martyribus agunt, vel de eorum parente Vitale ad 4. Kalen. Maii, vllam de Nerone faciunt mentionem. Hæc tamen alijs expendenda relinquimus. Meminit eorumdem martyrum S. Ambroſius in Luc. libro 7. cap. 13.

b Horum corpora.] De horum inuentione extat ſermo S. Ambroſij 5. de ſanct. & lib. 7. epiſt. 53. & 54. edit. Rom. agit de eadem S. Auguſt. ſæpius, vt in lib. 9. confeſſ. cap. 7. ſerm. 39. de diuerſ. c. 5. & de Ciuitate Dei lib. 22. c. 8. Paulinus in vita S. Ambroſij, auctor libri de vita perfecta apud Hieron. to. 9. Greg. Turon. de glor. martyrum c. 47. Legi & de ea hymnum in Breuiar. Tolet. Conſtat autem prædictorum ſanctorum martyrum reliquiis quā plurimas Eccleſias eſſe locupletatas, eorumq; nomine erectas eſſe memorias. Romæ etenim Veſtina illuſtris fœmina in ipſorum honorem baſilicam conſtruxit, quā S. Innocentius Papa dicauit, & titulo exornauit, Veſtinæque titulus, vel SS. Geruaſij & Protaſij dictus reperitur. de his in lib. de Rom. Pontificibus in Innocentio Papa, & in regiſt. S. Greg. lib. 9. epiſ. 22. Dicitur hodie Titulus S. Vitalis, cuius ornamēto inſignitus eſt presbyter Cardinalis Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus Donatus Cæſius, de noſtra Cōgregatione optime meritus. S. Paulinus eorundē reliquias in Fundana baſilica a ſe erecta collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuerū epiſt. 12. S. Gaudentius eadem ſacra pignora condidit in baſilica ad Concilium Sanctorū dicta, vt ipſe refert in ſerm. de eius dedicatione habito. Gallia ēt fere tota ijſdem reliquijs ditata eſt. Teſtis eſt de his Greg. Turonen. vbi ſup. c. 47. cum de his agens, ait; Per totum Galliarū ambi-

tum, Deo propitio, ſunt delatæ. Et paulo poſt: Ex hoc enim eorũ reliquiæ affatim collectæ, per vniuerſam Italiam & Galliam ſunt diuiſæ. Idemq; lib. 10. c. 31. hiſt. Franc. agẽs de eccleſia erecta Turoni, ibi horum reliquias poſitas eorumq; nomine eam appellatam eſſe teſtatur. Pariſijs etiam in baſilica S. Vincentij eas eſſe poſitas teſtatur Aim. lib. 2. c. 20. Ad Noricos vſque eaſdẽ eſſe delatas, ſcribit Eugipius abbas in vita S. Seuerini Noricorũ Apoſtoli. Conſtat inſuper tranſmarinas Africanæ eccleſiæ oras tantis fuiſſe muncrib. exornatas. Cũ etenim ſcribat S. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 22. c. 8. in Victoriana villa nomine prædictorũ martyrum erectam eſſe memoriam; conſequens eſt, vt eorum martyrũ reliquijs minime caruerit: nam abſque reliquijs martyrũ in eorum honorem eccleſias erigi prohibuerat Concilium Africanum can. 50.

c Vrſicini.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Receſet eius Acta Petrus Damiani in ſerm. de SS. Vitale & Valeria: refert eũ Sur. to. 2. die 28. Aprilis. & Mombrit. in S. Vitale to. 2. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. Venãtius Fortun. in vita S. Martini lib. 4. agens de Sanctis Rauennatis Eccleſiæ, hos ſcribit verſus.

Inde Rauennatũ placitã pete dulcius vrbem,
Pulpita ſanctorum per relligioſa recurres,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora,
Mitis & Vrſicini, Pauli ſub ſorte beati,
Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe,
Fuſus humi ſupplex, & templa per omnia curre.

d Zoſimi.] De eodem item Græci hac die in Menologio. Deſcripſit eius Acta Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. in to. 7. & Sur. to. 3. hac die.

e Gaudentij & Culmatij.] Horum Acta manuſcrip. accepimus ab Eccleſia Arretina.

f Bonifacij.] Huius egregia facta Petrus Damiani conſcripſit in vita S. Romualdi, quæ extat apud Lipom. to. 8. & Sur. to. 3. hac die. Vixit temporib. Othonis Imp. cuius erat affinis, circa annum Domini milleſimum.

g Romualdi.] Scripſit (vt nuper diximus) eius præclara Acta Petrus Dam. qui eum affirmat vixiſſe annos centũ viginti, quorũ viginti in ſæculo, tres in cœnobio, reliquos vero exegit in ſolitudine. Tranſlatum tradunt eius corpus Fabrianum oppidum in Piceno, vbi magna veneratione colitur. Tranſlationis hiſtoriã manuſcriptam accepimus. De eodem ſancto vide ſuperius die 7. Febr.

vij C Duodecimo Kal. Iulij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23				

NAtalis S. Siluerij [a] Papę & mart. qui cum Anthimum Epiſcopum hæreticũ ab Agapito prædeceſſore ſuo depoſitum reſtituere noluiſſet, agente impia Theodora Auguſta, a Belliſario in exilium pulſus ad inſulã Pontiam, [b] ibidem pro fide Cathol. multis ærũnis confectus defecit. Romæ depoſitio S. Nouati, [c] filij B. Pudẽtis ſenatoris, & fratris S. Timothei presby. & ſanctarũ Chriſti virginũ Pudentianæ & Praxedis, qui ab Apoſtolis eruditi ſunt in fide. Horum domus in Eccleſ. cõmutata, Paſtoris Titulus appellatur. Tomis in Ponto SS. mart. Pauli [d] & Cyriaci. Petræ in Palæſtina S. Macarij, [e] Epiſco-

pi,

pi, qui ab Arrianis multa paſſus, in Africa relegatus quieuit in Domino. Hiſpali in Hiſpania S. Florentiæ [f] virginis, ſororis Sanctorum Leandri & Iſidori Epiſcoporum.

IVNII 20.

Silueriȷ Papæ. a] De quo itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui. Succeſſit hic Agapeto, anno Dom. 536. Egimus de eo cumulate in annalibus Eccleſiaſticis. Illic de Beliſario, cuius hic habetur mentio, locupletius, vbi & de eius calamitate plura diximus.

b Ad inſulam Pontiam.] Licet hæc de inſula Pontia in lib. de Romanis Pontificibus ſcripta habeantur: tamen Liberatus diaconus, qui eodē ſæculo claruit, in Breuia. hęreſis Neſtorianæ & Eutych. c. 22. aperte teſtatur S. Silueriū miſſum fuiſſe in exilium Pataram Liciæ: ſed loci illius epiſcopo apud Iuſtinianum agente, Romā reuerti iuſſum, ab aduerſarijs in Palmaria inſula eſſe detentum, illicq; cuſtoditum, inedia defeciſſe. Hæc cum ſcribat Liberatus, ac de Pontia inſula verbū nullum faciat; exiſtimamus (niſi ſit error in codice) ipſum erraſſe in nomine inſulæ, cum ſint ſibi proximæ, ac Palmariam loco Pontiæ poſuiſſe.

c Nouati.] Agunt de eodē hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij recētiores. Extant eius Acta a Paſtore presbytero ſcripta, quæ recitat Ado. Copioſius deſcripta habentur in rebus geſtis ſanctarum Pudentianæ & Praxedis, quarū ſupra meminimus. Erant Romæ thermæ Nouati in Viminali, quæ patuerunt olim Chriſtianis ad ſacras ſynaxes, quæ & Timothinæ dictæ reperiūtur, a fratre eius Timotheo: erant enim hi filij Pudentis ſenatoris, fratres vero prædictarū ſanctarum virginum, vt ex prædictis Actis apparet. Habetur mentio de thermis Timothinis in Actis martyrij S. Iuſtini Philoſophi, quę legitima germanaq; eſſe, ſuperius demonſtrauimus. extant apud Sur. to. 3. die 12. Iunij. Paſtoris titulus, de quo hic agitur, etiā Pudentis dictus reperitur, vt eſt exemplum in Concil. Rom. 2. ſub Symmacho. Pudētis idcirco appellatus, quod cum eius domus prius fuiſſet, ad titulum erigendum inde Paſtori cōceſſa eſt. Non ignobile vel obſcurū erat Romæ Nouati nomen tēporibus Neronis: ad Nouatū enim extant tres libri Senecæ de Ira conſcripti; meminit idē auctor & de Nouatilla in lib. de Conſolat. ad Martiam.

d Pauli & Cyriaci.] De his hac item die Vſuardus, & alii recentiores.

e Macarij Epiſc.] Hic & Arius in Græcorum codice dictus reperitur; Ariuſq; mutatus eſt in Macarium, ob odium ſcilicet infauſti nominis. Scripſit de eo S. Athan. in epiſt. ad ſolitarios: legiturq; inter Epiſcopos, qui ſubſcripſerunt Concilio Sardicenſi, tam apud Athanaſ. in apolog. 2. quam etiam in to. 1. Conciliorum.

f Florentiæ.] De eadē hac die Beda, & Breuiar. Tolet. plura, & Flos ſanct. Hiſpan. ad hanc ſcripſit S. Iſidorus eius germanus libros duos contra nequitiam Iudæorum, vt teſtatur S. Ildefonſus lib. de viris illuſtr. in Iſidoro. Id ipſum Braulio in vita S. Iſidori, additq; ad eandem ſcripſiſſe libros duos de virginitate. Agitur de eadem in Theſaur. concion. tomo 2. die 14. Martij.

21 Vndecimo Kal. Iulij. Luna. D vj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROmæ S. Demetriæ [a] virginis, q̃ ſub Iuliano Apoſtata martyr. coronata eſt. Syracuſis in Sicilia natalis SS. mart. Rufini [b] & Martiæ. In Africa SS. mart. Cyriaci [c] & Apollinari s. Mogũtiæ S. Albani [d] mar. qui ob Chriſti fidẽ poſt lõgos labores & dura certamina factus eſt dignus corona vitę. Eodẽ die S. Euſebij [e] Epi Samoſateni, qui tpe Conſtantii Imp. Arriani ſub habitu militari incognitus eccleſias Dei viſitabat, vt in fide Cathol. illas confirmaret: deinde ſub Valente in Thraciam relegatur: ſed reddita pace Eccleſiæ, tpe Theodoſij, ab exilio reuocatus, cum iterum Eccleſias viſitaret, tegula ab Arriana muliere deſuper immiſſa, confracto capite, martyr tandẽ occubuit. Iconii in Lycaonia S. Terentii [f] Epi & mart. Papiæ Vrciſceni [g] Epiſcopi. & conf. Apud Tungrenſes S. Martini [h] Epiſcopi. In Pago Ebroicenſi S. Leutfridi [i] abbatis.

IVNII. 21.

DEmetriæ virginis.[a]] Agunt de eadem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii omnes. Res geſtę ipſius continentur in Actis S. Bibianæ, de qua inferius, de ea item Pet. in catal. lib. 5. c. 135.

b Rufini & Martiæ.] De his iidem qui ſupra agunt, nec non & Vuandelbertus, adſtipulanturque vetera manuſcr.

c Cyriaci & Apollinaris.] Vſuard. itẽ & recentiores de his hac die agunt.

d Albani.] De eodẽ hac die Beda agit pluribus, quem & ſecuti ſunt nonnulli. Huius res geſtas metrice ſcripſit Rubertus monachus monaſterii S. Albani, vt teſtatur Trith. in chron. Hirſaug. idemque in epiſt. ad Albertum Epiſcopũ Moguntinum refert Acta eius ſcriptis mandata a Sigeardo monacho eiuſdem monaſterij. De tempore martyrii huius magna inter ſcriptores varietas reperitur, ſiquidem Beda, & alii eum ſecuti, paſſum referunt tẽporib. Diocletiani: contra vero alii, vt Pet. in catal. lib. 10. c. 97. & Galeſ. dum agunt de Theoneſto eius martyrii ſocio, die 30. Octob. temporibus Damaſi ab Arrianis necatum affirmant: profitetur idipſum Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. hac die. Diuerſe ab his omnibus Sigebert. in chron. dum Albani & ſociorum martyrium refert contigiſſe anno Dom. 425. Habemus in vet. cod. manuſcr. vitam S. Albani, cuius eſt exordium: Erat olim in partibus Aquilonis, &c. ſed quæ videatur apocrypha, nullamque ſibi veriſimilem ſaltem vendicet auctoritatem.

e *Euſebii Epiſc.*] Nonnulli neſcientes Euſebium Epiſcopum Samoſatẽſem, de quo hic agitur, perperam addiderunt nomen Cæſareæ Palæſtinæ, falſo putantes de illo hac die agi. Hi quidem ſicut Euſebium Samoſatẽſem ignorarunt, & nomen Samoſatenſis ob Paulum hæreſiarchã fortaſſe exhorruerũt, ita ẽt res Euſebij Cæſarienſis parũ perſpectas habuiſſe videntur: nã etſi in SS. Nicæno Cõcilio ad tp̃s morem gerens Cõſtantino, palinodiã cecinit; tñ poſtea in cõciliabulo Tyrio, alijſque eorum conuenticulis ſtetiſſe pro Arrianis omnibuſque ſtudijs fauiſſe Arrio, apparet: quã ob cauſam S. Hiero. ſæpius eum appellat anteſignanũ Arrianorum: S. Epiphanius, aliiq. veteres eãdem illi notam inurunt. Quo loco autem poſteriores eum habuerint, conſule Patres, qui interfuerunt Synodo ſecundæ Nicanæ, Act. 5. & ſexta, videbiſque eumdem ab omni Orthodoxorum claſſe ſeparatum, execratumque. Agitur hic itaque

que de S.Euſebio Epiſc. Samoſatenſi, de quo & Græci agunt in Menologio die ſequēti, his verbis: S. martyris Euſebij Epiſcopi Samoſatenſis, qui fuit ſub Conſtantio Imper. feruentiſſimis Orthodoxæ fidei æmulator. nam tūm fortitudinis & rerū terrenarum contemptus in ipſius animo inerat, vt in id tūm ſtuderet, quo pacto pietas ipſa, & Orthodoxa fides incrementum acciperet, licet Imperator ipſe tam cōtrarie eſſet opinionis, quam nemo alius vnquā fuerat. Itaq; cum Imp. Cōſtantius cōminatus illi aliqn̄ fuiſſet, ſe illius manum abſciſſurum, niſi diuerſum ſentiret: ipſe vtrāq; manū extendit, vt ſignificaret, libentius ſe illarum abſciſſionē paſſurum, quā quod proponebatur, facturū, aut pietatem proditurum. Hunc beatum virum poſt Conſtantiū & Iulianū, Valens Imp. Arriana perfidia corruptus, ab Epali ſede deiecit, & ad Iſtrū fluuiū exulare coegit. Verū defuncto Valente, ad Eccleſ. ſuam reuerſus, poſt multa certamina & victorias, palmā ēt martyrii hoc pacto aſſecutus eſt. Femina q̄dam, Arrianæ perfidiæ ſectatrix, e tecto quodā teguli in v[...]i ācti trāſeūtis caput demiſit: cui tn̄ mulieri beatus martyr veniā largitus, & bene precatus eſt, neminē in illam permittens vlciſci, Chriſtū Dn̄m & Stephanū imitatus. Hæc ibi in Menologio: quæ quidē oīa a probatis Græcis auctorib. ſibi vendicant teſtimoniū. Eadem etenim, aliaq; plura deſcribit Theodoretus hiſt. lib. 2. c. 31. lib. 4. c. 12. 13. 14. & de eius obitu lib. 5. c. 14. S. Greg. Naziāz. hunc mirifice coluit, cuius ad eundē quatuor reperiuntur datæ epiſtolæ in editione Billiana, quarū prima, tertia, & quarta num. 27 28. & 30. eum pro fide exulem cōſulatur: ſecunda aūt, quæ eſt 29. agit de Eccleſ. Cęſarięſi deſtituta paſtore, cum eius ſuffragio ſubſtitutus eſt S. Baſilius. Quantus hic fuerit, vt ex eiuſdem Theologi præclaro elogio intelligas, hæc accipe: Vnde, inquit, tuarū laudū exordium ducā, & quo noīe te proprie appellabo? an columnā & firmamentū Eccleſiæ te vocabo, aut luminare in mūdo, aut glorificationis coronā, aut Dei donum, Patriæ adminiculū, an fidei regulam, aut veritatis legatū, aut hæc oīa ſimul, & his plura? At hanc laudū exuberantiā, fidē prope excedentē, per ea quæ vidimus cōfirmabo, &c. Hæc Gregorius. Voluimus hęc oīa retuliſſe, vt inſignem martyrē in Martyrologium quaſi poſtliminio redeūtem, meritis illum præconiis venerantes, digno etiam ſuſciperemus honore.

f Terentii Epiſco.] Agunt de eo etiam Græci hac die in Menologio.

g Vrciſceni Epiſco.] De eodem agunt tabulæ Eccleſię Papienſis, ex quib. etiam Galeſinus hac die.

h Martini Epiſc.] De quo & Molanus hac die in addit. ad Vſuard. pluribus aūt in Indiculo ſanct. Belgii. In tabulis epiſcoporū Tungrēſiū ſeptimus hic ponitur ordine, Hasbanorumq; Apoſtolus appellatur: eumque obiiſſe tradunt anno Domini 276. Plures eiuſdem nominis reperiuntur Epiſcopi ſanctitate nobiles, vel eruditione conſpicui. Et vt prætereamus Martinum Turonenſem, & Martinum Romanum Pontific. fama notiſſimos; fuit, & Martinus epiſcopus Moguntinus, qui interfuit Concilio Agrippinenſi anno Domini 346. itemq; Concilio Sardicenſi, vt apparet ex Athanaſii apologia ſecunda; Martinus Epiſcopus Toloſanus, qui interfuit Concilio ſecundo Arelatenſi, temporibus Conſtantini: Martinus Viennenſis, de quo Ado in chron. anno 101. Recenſetur inter nobiles Epiſcopos Treuerenſes a Mariano Scoto Martinus ſucceſſor Moſis. Fuit & martyr, de quo inferius 19. Iulii eiuſdem quoq. nominis extitit Martinus Gallicięſis, de quo Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 5 c. 37. & ad quem extat carmen Venantii Fortunati: Martinus Bracharēſis, qui interfuit ſecundo Concilio Hiſpalenſi, & pręfuit Bracharenſi: Martinus Dumienſis, de quo Iſid. de vir. illuſt. ac deniq. Martinus Epiſcop. Aquinas, quem Trithem. multum commendat. lib. 4. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti, cap. 262.

i Leutfridi.] Agunt de eodem hac die Vſuard. Petrus in Catal. li. 5. c. 136. & alii recentiores. Claruit tpib. Iuſtiniani Imp. & ſucceſſorum. Agit de eo Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 136.

Deci-

v E Decimo Kal. Iulij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	j	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25

APud Nolam Cãpaniæ vrbem natalis B. Paulini [a] Epi, & Confeſs. qui ex nobiliſſimo & opulẽtiſsimo factus eſt pro Chriſto pauper, & humilis, & quod ſupererat, ſe ipſum pro redimẽdo viduę filio, quẽ Vuandali [b] Cãpaniã deuaſtata captiuũ in Africã abduxerant, in ſeruitutẽ dedit. *Claruit* aũt non ſolum eruditione, & copioſa vitæ ſanctitate, ſed etiã potẽtia aduerſus dęmones: cuius pręclaras laudes SS. Ambroſius, Hieronymus, Auguſt. & Greg. ſcriptis ſuis celebrarunt. Eius corpus Romam translatum, in Eccleſ. S. Bartholomęi in Inſula vnã cum corpore eiuſdẽ Apoſtoli honorifice aſſeruatur. In mõte Ararath paſsio SS. mart. decem millium [c] Crucifixorum. *Verolamij* in Britannia S. Albani [d] martyris, qui tpe Diocletiani pro clerico hoſpite, quẽ ſuſceperat, ſe ipſum tradens, poſt verbera & acerba tormenta capite plexus eſt. Paſſus eſt ẽt cũ *illo* vnus de militibus, qui eum ducebat ad ſupplicium, qui in via cõuerſus ad Chriſtũ, proprio ſanguine meruit baptizari. *Samariæ* SS. mille, [e] quadringentorũ octoginta mart. ſub Coſrhoe Rege Perſarũ. Eodem die S. [f] Niceæ Romacianæ ciuitatis Epi, doctrina, ſanctiſq. moribus clari. Neapoli in Campania S. Ioannis [g] Epiſcopi, quem Beatus Paulinus Epiſco. Nolanus ad cæleſtia regna vocauit. In monaſterio Cluniacenſi Sanctæ Conſortiæ [h] virginis.

IVNII. 22.

PAulini Epiſcopi. [a]] De quo Beda, Vſuar. Ado, & alij omnes. Eius obitum ſcripſit Vranius ipſi Paulino optime notus; meminit enim eius epiſt. 17. Recitat eã Vranij ſcriptionem Sur. tom. 3. hac die. De primordijs Paulini complura ſcripſit Auſonius Gallus, qui eum humanioribus litteris erudiuit. De eius migratione e Senatu ad eremum, agit S. Ambroſius ad Sabinum epiſt. 30. edit. Rom. & Hieron. epiſt. 13. Quanti autem hunc fecerit S. Auguſtinus, eius ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ declarant, videlicet epiſt. 32. 33. 65. & 260. meminit eiuſdem de ciuit. Dei, lib. 1 cap. 10. & libro ad ipſum ſcripto de cura agenda pro mortuis. Scribit de eodem S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 1. & 2. S. Proſper de vit. contempl. ca. 9. Venantius Fortunatus in vita S. Martini lib. 2. Seuer in dialog. Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 107. S. Eulog. in martyr. docum. ad Floram, & alij recentiores Legimus in vet. monumẽtis bibliothecæ Va-

ticanæ

ticanæ Honorij Imperatoris epiſtolam, rogantis Paulinum, vt adeſſe dignaretur indictæ Synodo cauſa ſchiſmatis Eulalij aduerſus Bonifaciũ Papam; ex qua quidem, quante Paulinus fuerit æſtimationis, ſatis apparet. Paratus vir illuſtris Acta S. Paulini verſibus ſcribere inſtituit, vt teſtatur prædictus Vranius vbi ſupra. Carmen Euchariſticum, quod Ephemerides Paulini inſcribitur, non huius quidẽ, vt præſefert falſa inſcriptio, ſed Paulini Cõſularis, cuius extant alia monimenta in collectione Chriſtianorum poetarum, eſſe cõſtat. Paulinus de quo agimus (vt de eo ſcribit Vranius) ex humanis exceſſit Baſſo & Antiocho Conſulibus, anno Domini 431. De eius corpore Romã translato hæc legimus in cod. manuſcripto vit. ſanct. quem apud nos habemus. Eius corpus nunc videtur eſſe coniunctum corpori S. Bartholomæi in inſula Lycaonia in Eccleſia S. Adalberti, q̃ nunc vocatur S. Bartholomæi, quorum trium ſanctorum meritis ibi præſtantur beneficia plurima. Hæc ibi. Porro horum ſanctorum Confeſſio inſtaurata ac nobiliter illuſtrata eſt hiſce diebus ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo Iulio Antonio Sanctorio, eius Eccleſiæ Cardinale.

b Quem Vuandali.] Ingreſſi ſunt Vuãdali in Africam (vt auctor eſt S. Proſper in chron.) Hierio, alias, Hierone, & Ardaburio Conſſ. Eſt is annus Domini, ſecũdum veriorem ſupputationem 427. ante Paulini obitum annus quintus quo tempore Vuandali, comparata claſſe, oras Campaniæ infeſtantes, inde abduxere captiuos, quibus cum & Paulinus volens abductus eſt: vbi cum eſſet (vt idem Paulinus prædixerat) Rex Vuandalorum defunctus eſt, vt auctor eſt S. Greg. dialog. lib. 3. c. 1. Porro ſi hac ad Genſericũ Regem referas, falſa eſſe, neceſſe eſt affirmare: nam longe poſt Paulini tempora deceſſit Genſericus, qui regnauit in Africa annis 37. perueniteq; vſque ad annum Domini 464. Sentiens hanc difficultatẽ Balduinus in ſchol. Optat. ea quæ ſcribuntur de Paulino captiuo, ad Alarici tempora referre conatur, ſecundum ea quæ de eodem Paulino ſcribit S. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 1. c. 10. Verum eo tempore Paulinũ permanſiſſe Nolæ, nec ductum fuiſſe captiuum, ſatis demonſtrat liber eiuſdem Auguſtini ad ipſum Paulinum ſcriptus de cura agenda pro mortuis. Prӕterea nullo modo fieri potuit, vt eo tẽpore Paulinus duceretur captiuus in Africam: nam Italia ab Alarico deuaſtata, Africa libera remanſerat, illucq; cõplures Romanorum nobilium confugerant, vt tradit S. Hieron. in epiſt. 8. ad Demetriadem, & alij. Reliquũ eſt ergo, vt ea quæ ſcribit S. Gregor. de obitu Regis Vuandalorum, non ad Genſericum, vel alium, ſed ad Guntharium eius germanum, regnantem in Africa, referamus. Fuit. n. Guntharius germanus Genſerici, ambo filij Modogiſchli Regis Vuandalorum, qui diem obijt in Hiſpania, ambo hæredes in regno, amboq; traiecerũt in Africam, ſed Guntharius quamprimũ deceſſit, ſummaq; rerum tandem potitus eſt Genſericus. Agit de Gunthario Procopius de bello Vuandal. lib. 1. pag. 185. & hiſtoria Miſcel. lib. 14. pag. 431. Paulinus itaque ſub genero Guntharij manſit captiuus, quo ſublato de medio, Genſericus ſolus potitus eſt regno.

c Decem millium crucifixorum.] De his hac die Beda, cui adſtipulãtur & vet. manuſcr. recentiores etiam, vt Petrus in catal. lib. 5. c. 137. Mombrit to. 1. Maurolicus, atque eruditus Petrus Galeſinus, Græci etiam de ijſdem agunt in Menologio hac die. Licet autẽ tam Latinorũ quã Græcorum aſſertione ijdem martyres cõprobentur: tamẽ Radulphus Tungrenſ. de canon. obſeru. propoſ. 11. hæc de his ait: De decem millibus martyrum, quæ fabuloſe (dicam donec aliud videro) finguntur omni genere paſsionis Chriſti perpeſsi fuiſſe in monte Ararath, prope Alexandriã; nec eorum paſſio in aliquo Martyrologio authentico annotatur, nec ipſorum diem Romæ in aliquo Kalẽdario antiquo potui reperire, &c. Miramur virum alioqui eruditum & grauem tam feſtinam de his martyribus protuliſſe ſententiã: qui Romani ſaltẽ Martyrologij auctoritate contineri debuiſſet; nec ſi vtiſſet excipere de Kalendario Romano, cũ alia.

alia ſit ratio Martyrologij, alia Kalendarij, vbi tm̃ illi Sancti ſcribi conſueuerunt, quorum recitatur officium Eccleſiaſticum. Sed etſi rei veritas tam Latinorum quam Græcorum teſtimonio ſatis firma videri poſſit: tamen operæpretium ducimus hic de his agere, illaq; ſtabilire, quæ alicui fabuloſa & minus credibilia videri poſſunt. Ignoſcat interim, lector, ſi menſuram notationis videamur excedere. Quod autem hr̃ in primis in eorũ Actis, hos paſſos eſſe in monte Ararath, prope Alexandriam; conſtat quidẽ diuinę Scripturæ auctoritate, regionem ſic dictam eſſe in Maiori Armenia, vt patet ex Iſaia c.37. in fine, iunctis his quæ leguntur lib. 4. Reg. ca. 19. in fine, & quæ S. Hieronymus ſcribit in Iſaiam lib. 11. ca. 37. Quod vero in dictis Actis ponitur idem mons prope Alexandriam, data eſt ex eo aliquibus occaſio ſubſannandi, exiſtimantibus intelligi Alexandriam quæ eſt in Aegypto, quæ longe admodum diſtat a monte Ararath, qui in Maiori Armenia ſitus eſt. Sed non eſt dubitandum plures eius nominis fuiſſe ciuitates, & inter alias Alexandriam iuxta Tigrim poſitam, cuius meminit Plinius lib 6. cap. 27. & alij: qui quidẽ amnis interluit Maiorem Armeniam, vt idem auctor tradit lib. 6. ca. 9. & de hac loqui illa Acta, ſatis apparet ex eo, quod ibi de Eufratenſibus agitur. Hęc de loci ambiguitate ſatis. Quod autem ad tam ingentem numerum crucifixorum ſpectat, ex quo huiuſmodi hiſtoria viſa eſt alicui eſſe commentũ: ſane quidẽ neq; id nouum aut portentoſum videri poterit, ſi quis legerit ea, quæ ſcribit Ioſephus de bello Iudaico lib. 6. ca. 12. vbi dum Iudæorum cladem recenſet, inter alia miſeratione digna refert, Iudæos oẽs e muris lapſos, a Romanis comprehenſos, in dies ſingulos quingentos, & aliquando plures contra Hieroſolymorum mœnia cruci eſſe affixos; adeo vt cruces ſegetibus denſiores eſſe viderentur, atq; (vt ait idẽ Ioſephus) propter multitudinem quam cepiſſent, iam ſpatium crucibus deeſſet, & corporibus cruces. Hæc Ioſephus, & auctor qui fertur nomine Hegeſippi de excid. Hieroſol. lib. 5. Si hæc ſcribunt hi de Tito natura clementiſſimo, & de loco vbi ingens erat lignorum penuria; quid de Hadriano inhumaniori, & de loco vbi denſiſſimæ eſſent arborum ſiluæ quis non poterit verum exiſtimare? At ſi vetuſtius de his quæris exemplum, Q. Curtius lib. 4. hiſt. de rebus geſtis Alexandri Magni, vbi de Tyri expugnatione agit, hæc ait: Triſte deinde ſpectaculum victoribus ira præbuit Regis: duo millia in quibus occidendi defecerat rabies, crucibus affixi, per ingens littoris ſpatium pependerunt. Hæc ille. De ingenti etiam numero crucifixorum Iudęorum rebellantium ab Alexandro eiuſdem gentis Rege, meminit Ioſephus Antiquit. lib. 13. c. 22. Rurſus autem idem auctor lib. 17. c. 15. Antiquit. tradit a Syriæ Præſide Varo ad duo millia Iudęorum ſeditioſorum ſupplicio crucis extinctos. Et, ſi Oroſio credimus, ſena millia ſeruorum ab Auguſto, vno eo demque tpe in crucem acta, teſtatur lib. 6. c. 17. Poſſet adhuc quis dubitare, dum in iiſdem Actis mentio hr̃ de Sapore, vel Sabore, cuius cõſilio iidem martyres crucis ſupplicium ſubiere. At conſtat ibi non agi de Sapore Rege Perſarum, qui vixit temporibus Conſtantini, ſed de alio (vt habent Acta) qui tunc erat Rex Armenię. eam enim prouinciam Romano ſubiectam Imperio, Traianus Imp. per legatos adminiſtrauit. Hadrianus autem (vt auctor eſt Spartianus in Hadriano) permiſit Armenis Regem habere. Nec quemquam moueat, ſi coram Hadriano iſthæc facta dicantur: eſto quod non fuerit præſens Hadrianus; ſcimus tamen (qđ & ſuperius admonuimus) commune eſſe multis martyrum Actis, vt quę ſub aliquo Imperatore a Præfectis ſunt facta, coram ipſo factitata dicantur. Accedit ad hæc omnia auctoritas laudatiſſimi viri, qui eadem Acta a Græcis accepta dedit Latinitati. Anaſtaſius .n. Bibliothecarius, vir quidem diſertiſſimus, id egregio præſtitit, cuius adhuc extat præfatio ad Petrũ Epiſcopum Gabinenſem, eiuſmodi inſcriptione atque principio: Anaſtaſius Bibliothecarius Petro Epiſcopo Gabienenſis eccleſiæ. Poſt tranſlatam a me paſſionẽ Petri Alexandrini Epiſcopi, &c.

Actorum autem eſt eiuſmodi exordiū: Saluatore noſtro apparēte,&c.Legimus hæc omnia in peruetuſto codice manuſcripto monaſterij S.Cæciliæ trans Tiberim poſiti,a quibus non ſunt valde diſſimilia quæ Mombrit.edidit to.1.Non negamus tamē in his(quod in alijs fere omnibus cōtigit)ineſſe aliqua,quę leui quadam indigeant emendatione. Hæc de his ſatis: quę quidem ſi Radulpho innotuiſſent, nequaquam ea ſcripſiſſe, ſed in contrariam ſententiam potius abijſſe,facile exiſtimamus.

d Albani.] De quo & Beda, Vſuard. Ado,& alii omnes hac die. Agit de eius martyrio Gilda Sapiens de excidio Britanniæ, circa princip. Beda de geſtis Anglor.lib.1.c.6.& 7. Venātius Fortunatus hoc verſu meminit de eodē S. Albano.

Egregium Albanum fœcunda Britannia profert.

Eius Acta fuſius ſcripta eſſe ab Vnuone, teſtatur Molanus.De Eccleſia S.Albani, quam S. Germanus epiſc. Antiſiodorenſis inuiſit,cum Apoſtolica legatione fungeretur in Britannia, meminit Cōſtant. in vita ipſius Germani lib.1.c.20.

e Mille quadringentorum.] Extant horum Acta in nuper citato codice S.Cæciliæ monaſterij trans Tiberim poſiti habemus eadem apud nos breuius enarrata.

f Nicęæ Romatianæ ciuitatis Epiſcopi.] De eodē hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii. Alicubi Niceta pro Nicęa legitur, ſed vſitatior prima lectio. Diuerſa lectio item diuerſorum codicum reperitur de ciuitatis nomine: dum apud aliquos Romatiana,vt hic ponitur,apud aliquos autem Romanæ, vel Romaniciæ ciuitatis Epiſcopus dicitur. Agit de eo Gennadius de vir.illuſt.c.22.& Honorius Auguſtod. cap.227.Quęnam fuerit iſta ciuitas, cuius Nicæas fuit Epiſcopus: diu multumque,fateor,quęrens laboraui;ac tandem (ni fallor) rem mihi videor aſſecutus.Cēſeo enim illā eſſe Aquileiā, Nicæamque vel Nicetam eſſe eius ciuitatis Epiſcopū, ad quem extat S.Leonis Papæ epiſto.79. Succeſſit hic S. Chromatio, de quo frequenter meminit S. Hieronymus, cuius tempore Nicæa ipſe erat eiuſdem Eccleſiæ ſubdiaconus, vir quidem eruditione & morū probitate nobilis, ad quē extat S.Hieronymi epiſ.42. eiuſmodi antiqua inſcriptione: Hieronymus ad Nicaam hypodiaconum Aquileiæ. Hic (vt diximus ex hiſtoria Aquileienſi li 1.) ſucceſſit S.Chromatio, ſuperſteſq; fuit poſt exciſam Aquileiam ab Hunnis,vt ex dicta S.Leonis epiſtola apparet,data ſub Conſulatu Maioriani, anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem)458.Cur autem Aquileienſis epiſcopus, Romatianę,ſiue Romanæ, vel Romaniciæ inueniatur ſcriptus Epiſcopus, ea ratio eſſe videtur,quam ex prædicta hiſtoria Aquileienſi deprompſimus:nam ex eo qđ Aquileia fuiſſet nobiliſſima Romanorum colonia, Romana ſeu Romatiana dicta ciuitas reperit. Sicut & Auſonius in carm. de nobilibus vrbibus, Arelatem nominat Romam Gallicam. Suffragatur maximopere huic veritati,dum S.Chromatius prædeceſſor S. Nicęæ, de quo agimus, in egregio commentario quem ſcripſit de octo beatitudinibus, in eius titulo inſcriptus reperitur: Chromatius Epiſcopus Romanus.edidit eum ex antiquis codicibus Margarin. in tomo 7. bibliothecæ ſuæ. Quamobrē hallucinatur plane Sixtus Senenſis, dum ait Chromatiū dictum reperiri Romanum Epiſcopum, qđ Romanus patria eſſet.Sed vbi, quæſo, & penes quos eiuſmodi nomenclaturam inuenit, vt ciuis Romanus, factus alicuius ciuitatis extra Vrbē Epiſcopus, diceretur Epiſcopus Romanus? Verum Chromatium fuiſſe ciuem Aquileiēſem, florereque cœpiſſe cum Sanct.s Valerianus illi præeſſet eccleſiæ,cui ſucceſſit poſt Fortunatianum Arrianū hominem, qui legerit epiſtolam Hierony.43. ad ipſum Chromatium, Iouinum,& Euſebiū fratres,facile intelliget.Leander, recens coſmographus, dum agit de Aquileiēſi ciuitate, eam ſecundā Romam vocatā dicit.

g Ioannis Epiſco.] Conſtat eū die Sabbati,qđ præcedit ſanctum Paſcha,ex hac vita migraſſe; cur autem in hanc diem trāslatus ſit natalis eius,me latet. Scribit eius ad Deum tranſitum Vranius in vita S. Paulini Epiſcopi Nolani in fine. extat

apud.

apud Sur.to.3.die 22.Iunij. vbi poſt alia hæc ait: Sabbato autem, ſecunda hora diei, lętus ad eccleſiam proceſſit, & aſcenſo tribunali ex more populum ſalutauit, reſalutatuſq; a populo orationē dedit, & collecta oratione, ſpiritū exhalauit, &c. Quorū verborū hic videtur eſſe ſenſus. Cū enim ait: Ex more populū ſalutauit, indicat illud, cum Epiſcopus ante orationem dicere conſueuit: Pax vobis. Cum ſubdit: Reſalutatus a populo: ſignificat quod populus reſpōdere ſolet: Et cū ſpiritu tuo. Cū autē addit: Orationē dedit, eſt illud quod ante orationem præmittitur: Oremus. Et quod ſequitur: Collecta oratione: idem eſt, quod, Recitata oratione: quando (vt ait) ſpiritum exhalauit. Ex his autem cur collecta oratio dicatur, videtur explicari. Nam cum ſalutato populo, & reſalutatus a populo Epiſcopus dat, hoc eſt, indicit orationem, dicendo, Oremus, tunc cum populus aliquantulū orauit in ſilentio, Epiſcopus populi cōmunes preces vnica ſua voce recitabat, & vt ſacerdos Deo offerebat; vnde vt populi preces a Deo exaudiantur, ſæpe collectæ continent. Hoc etiam ſenſu accipit collectam orationem Microlog.c.3. Plura de his eſſent dicenda, ſed ſatis ad antiqui vſus explicationem. Iam ad Ioannē Epiſcopū redeamus: *Scimus Neapoli nobiliſſimas eccleſias S. Ioannis nomine Deo dicatas eſſe: quod autem nulla illarum Ioannis epiſcopi, ſed Ioannis Baptiſtæ nomine nuncupetur, id iniuria temporum factum puto, & veterum monimentorum inopia, vt huius eccleſia dicta ſancti Ioannis, tranſierit in nomen S. Ioannis Baptiſtæ, cuius quidem rei & in alijs locis alia inuenimus exempla.*

h Conſortiæ virginis.] De eadem hac die Beda. Fuerūt Cōſortia & Tullia duę filię S. Eucherij poſtea Epi Lugdunēſis: meminit de his Ado ad xvi. Kal. Decēbr. cum agit de S. Eucherio. An aūt Conſortia, de qua agimus, eadem ſit, cōdita poſtmodum in Cluniacenſi cœnobio, nobis hactenus incompertum habetur.

iiij F Nono Kal. Iulij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

VIgilia [a] S. Ioannis Bapt. Romæ S. Ioānis [b] presbyt. qui ſub Iuliano Apoſtata via Salaria veteri ante ſimulacrū Solis decollatus eſt, & corpus eius a B. Cōcordio preſbyt. iuxta Martyrū Concilia [c] ſepultū. Item Romæ S. Agrippinæ [d] virginis & mart. ſub Valeriano Imper. cuius corpus in Siciliā translatū, multis miraculis coruſcat. Sutrii in Tuſcia S. Felicis [e] presb. cuius os tam diu iuſſit Turcius [f] præfectus lapide contundi, donec emitteret ſpiritū. Nicomediæ cōmemoratio plurimorū [g] SS. mar. qui in montib. & ſpeluncis tpe Diocletiani latētes, pro Chriſti noīe martyriū læto aīo ſubierunt. Philadelphiæ in Arabia SS. mart. Zenonis, [h] & Zenæ ſerui eius, qui catenas domini ſui vincti exoſculans, eumq; rogans, vt ſe in tormentis partici-

cipem

cipem dignaretur habere, a militib. tentus parem cum domino martyrij coronam accepit. In Britannia S. Ediltrudis [i] Reginæ & virginis, quæ ſanctitate & miraculis clara migrauit ad Dominũ: cuius corpus vndecim poſt annis inuentum eſt incorruptum.

IVNII 23.

Vigilia S. Ioannis Bapt. a] De ea etiã Beda, Vſuard. Ado, & alii. meminit eiuſdem Greg. Turonenſis de geſtis Francorum lib. 10. c. 31. in perpetuo Epiſcopo.

b Ioannis presb.] Agunt de eodem ijdem qui ſupra, Beda, ac cæteri, ſimulque recentiores.

c Iuxta martyrum Cõcilia ſepultum.] Huius vocis interpretationem Molanus mihi videtur feliciter aſſecutus, vt Concilij martyrum nomine locus ille intelligatur, vbi multorum martyrũ corpora requieſcant: quemadmodum & Eccleſiæ nomen, quæ ſui natura importat cõuentum fidelium, pro loco ipſo quo ijdem cõueniũt, accipi cõſueuit. Habes apud Ambroſium aduerſus Symmachum eandem vocem in eundem ſenſum vſurpatã, dum ſanctarum virginum collegium appellat Concilium virginitatis. Sic & locus vbi multi collecti ſunt martyres, merito martyrum Concilium ſit appellatum. In hac ſniam Molanus citat in primis Gaudentium Brixianum in ſermone habito in dedicatione Cõcilii martyrum, addit librũ de Romanis Põtficibus in Damaſo, nec non & acta S. Stephani Papæ & martyris. Tu inſuper egregium de hoc locum vide in S. Hieronymi epiſtola ad Heliodorũ 3. in epitaphio Nepotiani, vbi ait: Hoc idẽ poſſumus & de iſto dicere, qui Baſilicas eccleſiæ, & martyrum Conciliabula diuerſis floribus & arborum comis, vitiumq; pampinis obumbrabit, &c. Sicque locum illum in lib. de Rom. Pontif. in Damaſo, vbi hæc ſcribuntur de Damaſo: Hic multa ſanctorũ corpora requiſiuit & inuenit, quorum etiam conchylia atque ſepulchra verſibus declarauit, & adornauit. Pro Conchylia, Concilia, reſtituendum eſſe, prædicta ſuadent.

d Agrippinæ.] Agunt de ea etiã Græci hac die 23. Iunij eiuſmodi elogio: Sãctæ martyris Agrippinæ, quæ in illuſtri vrbe Roma orta, & educata, virginitate & fortitudine decorata, & Deo ipſi deſponſata, forti & alacri aĩo ad martyrij palmã cucurrit, & pp amorẽ & claritatem ſpõſi ſui Chriſti multis cruciatib. ſeipſum tradidit. Itaq; virgis cæſa vinculis, carceribus, & torturis afflicta, in tormentis ipſis aĩam Deo cõmendans, martyr exceſſit. Eius corpus Baſſa, Paula, & Agathonices clã ſuſceptum ex vrbe Roma in Siciliã transferentes, repoſuerunt. Cum primum vero Sicilia illud accepit, tenebricoſis dæmonum erroribus liberata eſt. Cũ que Agareni auſi fuiſſet caſtrũ diripere, in quo beatæ martyris corpus ſeruabatur, repentino interitu perierunt. Ex eo tpe ad hanc vſq; diem, leproſi cum fide illuc accedẽtes purgantur, & reliqui morbi S. Agrippinæ interceſſione abiguntur. Hæc in dicto Menolog. Extãt eius Acta quib. eius martyriũ vberius deſcribitur.

e Felicis presbyt.] De eo itẽ hac die Vſuar. Extant eius Acta iuncta illis S. Muſtiolæ, quæ leguntur apud Sur. tom. 4. die 3. Iulij, & Pet. in catal. lib. 5. c. vlt.

f Turcius Præfectus.] vt in veterib. inſcriptionib. in marmorib. inciſis de Turcio Præfecto mentio habetur, vt Romæ ad S. Apoſtolos his verbis: Ex auctoritate Turcii Aproniani V. C. Præfecti Vrbis, &c. Et in ædib. Capranicis: L. Turcio Aproniano V. C. Fil olucii Turcii Aproniani, &c. Habes has integre deſcriptas ab Aldo Man. in li. de Ortographia.

g Plurimorũ SS. mart.] Quantum in Chriſtianos ſæuitum ſit Nicomediæ temporib. Diocletiani Imp. qui illic diutius cõſedit, ſcribit Euſebius lib. 8. c. 1. 2 3. & 4. & res geſtæ SS. Indes & Domnæ apud Metaph. die 26. Decemb.

h Zenonis & Zenæ.] Agunt de his itẽ

hac

hac die Græci, in quorum Menologio ipſorum Acta habentur expreſſa: paſſique feruntur ſub Maximiano Imper.

i Ediltrudis.] De ea hac itē die Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores: huius res præclare geſtas ſcribit Beda de geſtis Anglor. lib. 4. c. 19. & 20. ibique deſcribitur eius epitaphium. Agit de eadem Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 22. Floruit circa annum Dom. 680.

iii G Octauo Kal. Iulij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

NAtiuitas [a] S. Ioan. Baptiſtę præcurſoris Dñi, Zachariæ & Eliſabeth filii, qui Spirituſancto repletus eſt adhuc in vtero matris ſuæ. Romæ cōmemoratio SS. plurimorū [b] mart. qui ſub Nerone Imp. de Vrbis incendio per calūniā accuſati, diuerſo mortis genere ab eodem iuſsi ſunt ſæuiſsime interfici: quorū alii ferarum tergis contecti, laniatibus canum expoſiti ſunt; alii crucibus affixi, aliiq. incendio traditi, vt vbi defeciſſet dies, in vſum nocturni luminis deſeruirēt. Erant illi oēs Apoſtolorū diſcipuli, & primitiæ mart. quas R. E. fertilis ager martyrū, ante Apoſtolorū necem tranſmiſit ad Dñm. Ibidem SS. mart. Fauſti, [c] & aliorum vigintitrium. Satalis in Armenia SS. mar. ſeptem fratrum Orentij, [d] Herois, Pharnacij, Firmini, Firmi, Cyriaci, & Longini militum, qui a Maximiano Imp. eo quod Chriſtiani eſſent, cingulo militari priuati ſunt, & ab inuicem ſeparati, atq; in diuerſa loca abducti, in doloribus. & ęrūnis poſiti quieuerunt in Dño. In territorio Pariſienſi, in vico Chriſtolio, paſsio SS. marty. Agoardi [e] & Agliberti, cum aliis innumeris promiſcui ſexus. Auguſtoduni depoſitio S. Simplicii [f] Epi & cōfeſs. Laubijs Theodulphi [g] epiſcopi. Apud Stylum in Calabria ſancti Ioannis [h] cognomento Thereſtri, monaſticæ vitæ laude & ſanctitate inſignis.

IVNII 24.

NAtiuitas S. Ioannis Bapt. [a]] De qua tam Latini, q̃ Græci hac die. Latini olim trib. Miſſis eiuſmodi celebritatē agere cōſueuerunt, vt Ordo Rom. Albinus Flac. & Amalarius teſtantur, redduntq; rationem vſus priſtini. Homilias ſanctorum Patr. tam Latinorum quam Græcorum eo die dictas in vnum collectas deſcripſit Lipom. tom 8. & Sur. tom. 3. quibus accedunt aliæ eiuſdem generis Sancti Ambroſij, Auguſtini, Petri Chryſologi, & aliorum. Cur autem non alicuius alterius martyris, aut Prophetæ, Patriarchæ, vel Apoſtoli ortus dies celebretur, docet S. Auguſtinus ſermone ſecundo de natal. Ioan. Bapt. eſt 23. de Sanctis. extat de eodem natali die egre-

egregium carmē Paulini Cōſularis, ꝗ in textū hr̄ ī collect. Chriſtianorū poetarū.

b Plurimorū mar.] De his martyrib. & Vrbis incendio falſo a Nerone illis adſcripto, ipſi ēt Chriſtiani noīs hoſtes, Gētiles hiſtorici ſunt teſtes; e quib. Corn. Tacitus li. 15. Annaliū hiſtorię veritate cōpulſus, falſas Neronis in Chriſtianos calūnias in ipſum retorquet: id ipſum Sueto. Dio, & alii oēs ingenuè profitentur: immo id ēt Subrius Flauius eidē Neroni palā exprobrare nō timuit, vt idem Tacitus ſcribit. De eadē Vrbis cōflagratione, & Chriſtianorū afflictatione, extat epiſt. Senecæ nomine ad Paulū, de cui⁹ fide ī Annalib. egimus plurib. Neronis ſæuitia tūc in Chriſtianos exhibita ab eodem Tacito breui cōpendio deſcribit̄. Cępta eſt eiuſmodi tā dira Vrbis incēſio xiiii. Kal. Sextilis, ſexq; dieb. durauit, Baſſo ac Frugi Cōſſ. qui annus a recētiorib. numerat̄ a Chriſto Dn̄o 65. cōtigitq; horū martyriū triēnio ante paſſionē Apoſtolorū, meritoq; primitiæ nobiles Rom. martyrum eſſe dicuntur.

c Fauſti & ſoc.] Agit ēt de his Beda, licet in mendoſo codice Fiſcus pro Fauſto legatur: Ado de his item, ac recentiores.

d Orentij & ſoc.] De his itē græci hac die in Menol. vbi plurib. eorū paſſio recēſet̄. De eccleſia Satalorū in Armenia, cui⁹ hic mētio hr̄ S. Baſilius agit in epiſt. 6. ad Terentiū in addit. Cuius fidei conſtantia ſpectatiſſima temporib. perſecutionis Arrianorum eadem epiſt. commendatur.

e Agoardi & ſoc.] De his item hac die Vſuardus & manuſcripta.

f Simplicii epiſc.] De quo ēt Beda & Vſuar. hac die; plurib. Greg. Turo. de glor. conf. c. 74. 76. & 77. Floruit hic tpib. Conſtantii Imp. interfuitq; vna cum S. Seruatio Cōcilio Agrippinenſi celebrato poſt Conſulatū Amantij & Albini, anno Dn̄i 346. Fuit eiuſdem nominis inſignis meritis Simplicius Epiſ. Bituricenſis, cuius egregias laudes ſcribit Sydonius li. 7. epiſ. 10. Eſt decimuſquintus eius ſedis Eps.

g Theodulphi epiſc.] De quo plura Molanus, in addit. ad Vſuard. & Vberius in Indiculo SS. Belgii, eiuſq; Acta cōſcripta fuiſſe a Fulquino abb. teſtat̄. Agit de eo Trithe. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. li. 3. c. 296. qui eū Rhemenſem Archiepiſcopū fuiſſe dicit a tabulis Rhemenſiū Epiſcoporū, quas deſcripſit Demochares, nulla prorſus de Theodulpho mētio habetur.

h Ioannis.] Extant eius Acta fideliter cōſcripta, quæ mihi enarrata fuerunt ab Illuſtriſ. ac Reuerendiſs. Cardinali Syrleto, qui & de eius cognomēto, cur a metēdo Thereſti fuerit appellatus, reddidit ex Actis eius certam rationem. Diuerſus ab hoc eſt Ioānes Syreſti monachus, qui claruit tpibus Agapeti Papæ, de quo eſt mētio in Actione prima Quintæ Synodi.

25 Septimo Kal. Iulii. Luna. A ij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28				

Apud Berocā natalis S. Soſipatri[a] diſcip. B. Pauli Apoſt. Romæ S. Luciæ[b] virg. & mar. cum alijs 22. Alexādriæ S. Gallicani[c] mart. viri Conſularis, qui triūphalib. infulis ſublimatus, & Cōſtātino Auguſto charus, a S. Ioāne & Paulo ad fidem Chriſti cōuerſus eſt: quā ſuſcepta, cū S. Hilārino ad oſtia Tiberina ſecedens, hoſpitalitati & infirmorū ſeruitio totū ſe dedit: cuius rei fama in toto Orbe diuulgata, multi vndiq; illuc venientes, videbant virū ex Patricio, & Cōſule lauantē

pauperum pedes,ponentē menſam,aquā manibus effundentem, languētib.ſolicite miniſtrantē,& cętera pietatis officia exhibentē. Qui poſtmodū ſub Iuliano Apoſtata inde expulſus, Alexandriā perrexit:vbi cum a Rauciano Iudice ſacrificare cogeretur,& contēneret, percuſſus gladio,Chriſti martyr effectus eſt. Sibapoli in Syria S.Februniæ [d] virg.& mar.quæ in perſecutiōne Diocletiani ſub Lyſimacho Præſide,ob fidē & pudicitiā ſeruandā, primo virgis cæſa,& equuleo torta,deinde pectinib.laniata,atq; igne ſuccēſa,demū excuſſis dentib.mãmiſq; abſciſsis, capitis dānata,tot paſſionū ornata [e] monilib.migrauit ad Spōſum. Veſontione in Galliis S.Antidii [f] Epiſc.& mar. qui ob fidē Chriſti a Vuandalis occiſus fuit. Apud Regiū S.Proſperi Aquitani, [g] eiuſdē vrbis Epī,eruditione ac pietate inſignis, qui aduerſus Pelagianos pro fide Cathol.ſtrenue decertauit. Taurini natalis S.Maximi [h] Epiſc.& cōf. diſcipuli S.Vuillibrordi Epī. In territorio Guleti prope Nuſcum S.Gulielmi [k] confeſſoris,Patris eremitarum Montis Virginis.

IVNII. 25.

SOſipatri.a] De quo Acta Apoſt. c.10.& Paul.ad Ro.c.16. Agūt de eodē hac die Beda,Vſuard. Ado,& alij.Hunc Origenes in epiſt.ad Ro.ait ordinatum fuiſſe Theſſalicenſem Epiſcopū,Doroth.in Synop. eū ſediſſe Iconij aſſeuerat. Hippolytus ēt libel.de 72.diſcip. Iconii eū fuiſſe Epm teſtatur.Extat epiſt. Dionyſii ad Soſipatrū.

b Luciæ, alias Lucciæ, & ſoc.] De his Beda Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib.6.c.4.eorum Acta deſcribit.

c Gallicani.] De quo vſuard.& Ado pluribus.cōſentiūntq; vet. manuſcr. Huius res præclare geſtæ in actis SS.Ioānis & Pauli continentur, recitatq; eas Sur.to.3. die ſeq. Geſſit Cōſulatū Ouinus Gallicanus anno 25.Conſtātini Imp. qui adſcribitur in Faſtis Onuphrij annus a Chriſto Dño 330.De perarduo illo & difficili bello aduerſus Sauromatas qd per Gallicanū cōfecit Conſtātinus,ſcribit Euſebius in vita Cōſtant.lib.4.c.5.6. & 7. quo bello feliciter geſto, ſecundū meruit Conſulatum; poſt quē ſęculo renūcians, humillimū vitæ genus ob Chriſti amorē ſectatus eſt, Orbe toto mirāte. Habetur de Gallicano mētio in lib.de Rom.Pont. in Silueſtro, cū agitur de munificētia Cōſtantini.Pluribus. de eo egimus in Annal. Eccleſiaſt.

d Februniæ.] De qua ēt Græci hac die in Menolog. Porro eius acta recitat Metaphraſt.q̄ olim Thomas Sanctimonialis fideliſſime ſcripſerat; habet eadē Lip. to.7. & Sur.to.3.die 15. Iunii, Mon brit. to.1. & alij,qui ex p̄dictis eius actis accepere.

e Tot paſſionū ornata monilib.] Vetus Chriſtiana locutio;vnde & Cypr.de habit.virg.hæc verba:Si in carne ſit gloriandū,tunc plane,qñ in nōis cōfeſſione cruciatur,qñ fortior fęmina viris torquētib. inuenitur,qñ ignes,aut cruces, aut ferrū, vel beſtias patitur,vt coronetur: illa ſunt carnis pretioſa monilia, illa corporis ornamenta meliora.Hæc Cyprianus.

f Antidii epiſcopi.] De eo item Molan.in addit. ad Vſuar. Sigebert. in chronic.anno Dñi 411.ſed quædam admiſcet apocrypha,& a veritate aliena; quę cum magiā magis, q̄ pietatem redoleant,merito reiicienda ſunt. Agit de eodē Petrus in catal.li.8. c.32. ſed errare cōuincitur,

dum.

dum ait fuiſſe Epm Turonenſem. Qui nam ſederint Turoni vſq; ad annũ Dni fere ſexcenteſimũ, ſatis explicat Gregor. Turonen.de geſt.Franc.lib.10.cap.31.

g Proſperi epiſ.] De quo Gĕnadius de vir.illuſt.c.84.Honorius Aug. & alii qui agũt de ſcript.Eccl.Extãt de eo epiſt. Cæleſtini Papæ ad Epos Galliarũ. Eius ſcripta cõprobat cõmẽdatq; Gelaſius Papa in ca.Sancta Ro.diſt.15.Ado Vien.& alii tradunt hunc fuiſſe ab epiſtolis S. Leoni Papæ, ab eo ſcripta fertur famoſiſſima illa epiſt.S.Leonis ad Flauianũ de Incarnatione Verbi; qđ non tm̃ Gĕnadius, Honorius, & alii Latinorũ, ſed & Marcellinus Comes teſtatur in chronico ſub Cõſulatu Olybrij & Ruſtici. Eius res geſtas collectas a Ioan.Ant.Flamin.recitat Sur.to.3. hac die. De eius Actis aduerſus Pelagianos,& laborib.pro ſcriptis S. Aug. ſuſceptis, plurib.egimus in Annal. Meminit de eodẽ Caſſiod.li.1.Inſtitut.diuin.lect.Ne cui aũt errãdi detur occaſio, aduertendũ eſt, vixiſſe iiſdẽ tpib. in Galliis aliũ eiuſdẽ noĩs Proſperũ Epm Aurelianenſem, ſucceſſorẽ S.Aniani, ad quẽ extat ſcripta epiſt.Sidonii Apollinaris 15 .lib 6. quem illum eſſe opinamur, qui ſubſcriptus habetur Concilio Vaſenſi, atque Carpẽtoratenſi. Migrauit S. Proſper, de quo hic agitur,ex hac vita anno Dom.466.ex Flaminij ſententia, vel ſexageſimoquinto, vt ſcribit Petrus in catal.lib.6.cap.7.

h Maximi epiſc.] Plura de eod. Gĕnad. de vir.illuſtr.c. 40. qui tñ dum ait eũ diẽ obiiſſe Honorio & Theodoſio Imp.oĩno errare vr̃: nam conſtat perueniſſe ad tpa Valentiniani & Marciani Augg. Reperitur.n.interfuiſſe Synodo Mediol.ſub Euſebio eius ciuitatis Epo, cuius Synodica extat ad S.Leonem Papã conſcripta. Præſens fuit etiam Synodo Romanæ habitæ ſub Hilario Papa, Conſſ. Baſiliſco & Herminerico, anno Domini 465.

i Adelberti.] De eodẽ Molan. in addit. ad Vſuar. his verbis: In Egmũda partiũ Hollandiæ S. Adelberti conſ. & Leuitę, regalis ſtirpis Anglicanæ, diſcip. S.Praſulis Vuillibrordi. Hęc ibi. Plurib.tñ de eius reb.nobiliter geſtis, in Indiculo ſanctorũ Belgii: idẽ extare teſtatur eius vitã cõſcriptam a cœnobitis Medolacenſibus iuſſu Egberti Epiſcopi Treuerenſis, aliam rurſus manuſcrip.per monachũ Egmundæ.

K Gulielmi.] Habẽtur eius Acta nuper edita a R.P.Felice Renda, Priore monaſterii Montis virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini 1142.

26 Quarto Kal. Iulij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROmæ in monte Cælio SS.mar. Ioan. [a] & Pauli fratrũ, quorũ primus erat Præpoſitus domus, ſecũdus Primicerius Cõſtantiæ virg. filiæ Conſtantini Imp. qui poſtea ſub Iuliano Apoſtata martyrii palmam gladio cædente perceperunt. Apud Tridentũ S. Vigilii [b] Epiſc. qui cum reliquias idololatriæ penitus extirpare conaretur, a feris & barbaris hominibus lapidum imbre percuſſus, pro Chriſti nomine martyriũ impleuit. Cordubæ in Hiſpania natalis S.Pelagii [c] adoleſcentuli, qui ob confeſſionem fidei iuſſu Abdarameni Sarracenorũ Regis forcipib. [d] ferreis membratim præciſus, martyrium ſuũ

glorioſe conſummauit. Apud Valencenas paſſio SS. Saluij [e] Epi Engoliſmenſis, & Superij [f] martyrũ. Item memoria S. Anthelmi [g] Epiſcopi Bellicenſis. In pago Pictauienſi S. Maxentii [h] presbyt. & conf. qui miraculis claruit. Theſſalonicæ S. Dauid [i] eremitæ. Eodem die ſanctæ Perſeuerandæ [k] virginis.

IVNII 26.

IOannis & Pauli. [a]] Agunt de ijſdẽ hac die Beda, Vſuar. Ado, ac cęteri. Feruntur horũ Acta a Terẽtiano cõſcripta, q̃ retulit Sur. in to. 3. Mõbrit. to. 2. & Petrus in catal. lib. 6. c. 9. Vetus eſt Romæ titulus ipſorũ noĩe, q & Pãmachij dictus reperit̃, cuius mẽtio hr̃ in Concilio 2. Rom. ſub Symmacho Papa: de eo & Greg. in reg. lib. 4. c. 88. in fi. Habuit ibidẽ S. Greg. ho. 34. qui de eadẽ Eccleſia optime meritus eſt, multaq; eſt illi largitus, vt apparet ex antiquis monumentis eius Eccleſiæ in marmorea tabula inciſis. Præeſt hodie huic Illuſtriſs. ac Reu. Anton. Carrafa, eiuſdẽ tituli Card. ampliſſimus, S. R. E. Bibliothecarius, cuius egregia eruditio, ſpectatiſſima morũ integritas, atque pro Chriſtiana religione ardẽtiſſimũ ſtudiũ, nõ tm̃ titulũ illũ, ipſamq; Ro. Eccleſiã, ſed totũ Chriſtianũ orbẽ illuſtrat. De horũ martyrũ reliquiis, in Gallias tranſlatis tpe Pelagij Papę, meminit Greg. Turon. de glor. mar. c. 83. De baſilica eorundem mar. noĩe Rauennæ poſita, deq; egregio miraculo illic edito meminit Paulus diaconus de geſt. Lõgobard. lib. 2. c. 9. & Fortunatus lib. 4. de vita S. Martini, in fine.

b Vigilij Epiſc.] Vſuardus de eo agẽs, paſſũ refert ſub Conſulatu Stiliconis. Ponitur primus Cõſulatus Stiliconis anno Dñi 400. ſecundũ veriorẽ ſupputationẽ. Ad hũc, cũ creatus eſt Eps, S. Ambroſ. ſcripſit epiſt. de inſtõne Epi eſt 24. lib. 3. edition. Ro. qua illud in primis monuit, ne eius eccleſia (vt ait) fieret corpus cõe, Gẽtiles Chriſtianis admiſcendo. Hoc Vigiliũ cõſtat totis neruis curaſſe, ac nauiter impleſſe, atq; eã ob cauſam ẽt martyriũ ſubijſſe, incũbentib. in id ipſum vna cum eo Alexãdro, Siſinio, & Martyrio, q ante & ipſi martyrio coronati ſunt; quos idẽ S. Vigilius ſepeliuit, atq; eorũ Acta conſcripſit ad Simplicianũ Epm Mediol. vt teſtatur Gennadius de vir. illuſtr. c. 33. Extãt ea apud Lip. t. 3. Mõbrit. to. 1. & Sur. to. 3. Legi res geſtas S. Vigilii, q̃ extãt ante eius cõmentarios cõtra Eutychen, quorũ eſt exordiũ: Cũ vero tãti viri, &c. Ibidẽ præfixa eſt præfatio Curterij, qui eos cõmentarios edidit. Inibi aũt inconſulte nimis fertur ille Vigilius vnus idemq; eſſe cũ hoc, de quo agimus martyre, qui (vt vidimus) vixit tpib. S. Ambroſii & Simpliciani, & martyr occubuit ſub Cõſulatu Stiliconis primo, vel ſaltẽ *ſecũdo*, qui incidit in annũ Dñi 405. qñ non tm̃ Eutychis hæreſis, ſed nec Neſtorii exorta erat. Qũo ergo potuit hic ſcripſiſſe aduerſus Eutychen, q diu ante illũ martyr ex hac vita migrauit? *Legi illos* quinq; libros Vigilij aduerſus Eutychen ſcriptos, ex quibus facile põt intelligi, auctorẽ vixiſſe tẽporib. Zenonis & Anaſtaſii Imp. cũ aduerſus ſacroſanctũ Concil. Chalcedon. & epiſt. S. Leonis Papæ ad Flauianũ grauiſſimæ cõcitatæ ſunt turbæ, poſt annos circiter ſeptuaginta a martyrio S. Vigilii Tridẽtini. Si alius fuit illis tpib. eiuſdẽ *Eccleſiæ* Tridentinæ eps eiuſdẽ nõis, q & martyrio coronatus ſit, vt hñt alia quadã eiuſdem Vigilij Acta breuius incerto auctore inſcripta, quæ ſic incipiunt: Vigilius patria Romanus, &c. extantq; ante libros eius affixa to. 5. Bibliothecæ ſanctæ: dicẽdũ eſſet, duos diuerſis tpib. ſed eiuſdem nõis fuiſſe illius ciuitatis epos eoſdẽq; viros eruditos, & ex eadẽ cauſa martyres: qd nõ facile quis admiſſurus erit. Cõpertũ tñ habemus, eiuſdẽ nõis epiſcopũ interfuiſſe Cõcil. Agathenſi in Gallia celebrato ſub Conſulatu Meſſallę, anno Dñi quintgenteſimo ſexto, atq; eandem circa tẽpora vixiſſe S. Vigiliũ Epiſcopum Brixianum.

xianum, qui poſt S. Philaſtriũ, qui ſedit temporibus S. Ambroſij, ſeptimus ordine numeratur; quorum tempore illas agitatas eſſe contentiones in Eccleſia certũ eſt. memiuit in Caſſiodorus de alio Vigilio Epiſcopo Africano, claro inter ſcriptores Eccleſiaſticos, de Inſtitut. diuin. lect. cap. 9. An autem ipſorum aliquis ea ſcripſerit, nihil audeo temere affirmare. Sane quidem Gennadius de viris illuſtribus cap. 37. nec non Honorius Auguſtodunenſis, cum agunt de Vigilio Tridentino, qui ad S. Simplicianum de martyribus libellum ſcripſit, recenſentque eius ſcripta; nullam prorſus faciunt mentionẽ de libris contra Eutychen ſcriptis, recenſentque eum inter illos ſcriptores Eccleſiaſticos, qui vixerunt temporibus Honorii Imp. ponuntq; etiam ante S. Auguſtinum: vt quib. temporibus vixerit, ex his ſaltem poſſit intelligi.

c Pelagij.] Paſſus eſt S. Pelagius anno Domini 925. ſexto Kalend. Iulij, die Dominico, vt tradit Ambroſ. Moral. in addit. ad S. Eulogium ex codice eccleſię Toletanę, Sãctorali ſmaragdino, & antiquis monumẽtis Tudenſis eccleſiæ. Teſtatur idem auctor, Roſuintham virginem heroico carmine nobile eius certamen ſcripſiſſe, additq; plura de eius ſacri corporis translatione Ouetũ facta, ęra 1161. anno Dñi milleſimo vigeſimo tertio, vi. Id. Nouemb. De eodem Vaſæus in chron. Hiſpan. In Flore S. Hiſpan. recenſentur eius martyrij hiſtoria ſcripta a Raguele preſbytero illi æquali. De eodem agitur in Theſauro concion. to. 2. hac die.

d Forcipibus ferreis.] Triplicis generis erant forcipes, quæ adhibebantur in carnificinis ſanctorum martyrum. Harum aliæ erant ad incidendum, vt hæ de quibus agimus; aliæ aũt ad cõprimendũ & contorquendum compoſitæ: harum meminit Syneſius Epiſcopus epiſt. 58. cum agit de Andronici Præſidis feritate, aitque: Naſi forcipe, auribus apprehendendis & labiis obtorquendis parato inſtrumento, &c. Agit illic item auctor de digitali & pedali tormẽto, ac de prælo. Tertij generis erant forcipes dẽtatę, quę quidem tribus ferreis aculeis cutem martyris perforabant, cũ ſtringerẽtur, q̃ crudeliter nimis membra carpentes, vellebant. Aſſeruatur hactenus eiuſmodi genus inſtrumenti in baſilica Vaticana inter Sanctorũ reliquias, licet ſcorpiones a quibuſdam falſo eſſe credãtur: ſed qui vere fuerint ſcorpiones tortorij diximus ſuperius duodecima huius mẽſis. Meminit & Ioſephus lib. de Machab. de forcipe dentata, cũ ait: His dictis ignea forcipe eius lingua cauteriatur &c. Huic ſimile erat genus illud cruciamenti, quod victor lib. 2. de perſecutione Vuandalica appellat palos dentatos, dum ait: Illico palis minorib. dentatis iactis in capite, crinibuſq; in eiuſdẽ colligatis, ac vehementius ſtringẽtes, ſimul dum capillis omnem pelliculam capitis auferebant. Hæc Victor.

e Saluij Epiſc.] De eo hac die Vſuardus in edit. 2. Molanus autem in prima ad Kalend. Iulij. Eius martyrium contigit anno Domini 801. vt auctor eſt Sigebertus in chron. qui illud recenſet; Vincentius item lib. 24. cap. 24. Antoninus p. 2. tit. 14. c. 4. §. 11. licet Ambianenſem dicat fuiſſe Epiſcopum. Pluribus autem Molanus in Indiculo Sãctorum Belgii. Fuit eiuſdem nominis Saluius Epiſcopus Albigenſis, & ipſe ſanctitate celebris de quo plura Greg. Turon. hiſtor. Franc. lib. 5. c. 50. lib. 6. c. 29. lib. 7. c. 1.

f Superij.] De eo Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij hæc ait: S. Superius coniungitur S. Saluio, cum quo martyr occubuit apud Valencenas.

g Anthelmi epiſc.] Extant eius res geſtæ, quas ex priſcorum memoriis recitat Surius tom. 3. hac die. Vixit temporibus Alexandri Tertij Rom. Pontif. circa annum Domini 1160.

h Maxentii.] Agit de eodem hac die Vſuard. Plura de eo Gregor. Turonen. in hiſtor. Franc. lib. 2. c. 37. Sigebert. in chro. anno 506. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 14. Floruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

i Dauid eremitę. De quo etiã hac die Græci agũt in Menologio, & multis quidẽ narrant eius res geſtas: in eoque præcipue magnam ſibi apud Deum & homines laudem comparaſſe ferunt, quod fre

quentem populum ad tuguriolum ſuum aduentantem ſalutaribus imbuens diſciplinis, a peccatis liberos, & ſinceritati Chriſtianæ diſciplinæ reſtituit.

K Perſeuerandæ.] Agunt de eadem hac die Vſuardus, atque recentiores.

* C Quinto Kal. Iulij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

IN Galatia S. Creſcentis [a] diſcipuli Beati Pauli Apoſtoli, qui in Gallias tranſitum faciens, verbo *prædicationis* multos ad fidē Chriſti cōuertit: *rediēs vero ad* gentē, cui ſpecialiter datus erat Eps, cū Galatas ipſos vſq; ad finē vitæ ſuæ in opere Dñi confirmaſſet, demū ſub Traiano martyriū cōſummauit. Cordubæ SS. mar. Zoili [b] & aliorū decē & nouem. Cæſareæ in Palæſtina S. Anecti [c] mart. qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide, cum alios ad martyrium hortatus eſset, & oratione ſua idola proſtraſſet, a decem *militib.* verberari iuſsus manib. [d] pedibuſq; præciſis, trūcatus capite martyrii coronā accepit. Conſtantinopoli S. Sampſonis [e] presb. pauperum exceptoris. In pago Turonico S. Ioannis [f] *presbyt.* & confeſsoris. Varadini in Hungaria S. Ladislai [g] Regis, qui *clariſſimis* miraculis vſque ad diem hodiernum coruſcat.

I V N I I. 27.

CReſcentis diſcipuli. [a]] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; qui omnes teſtantur, Creſcentem non tantum in Galatia, ſed etiam in Gallijs Euāgeliū prædicaſſe, & Viennenſem, nec nō & Moguntinā ſedem erexiſſe, reuerſum in Galatiam, martyrij corona donatum eſſe. Id. n. abſque aliqua ambiguitate profitetur Ado Epiſco. Viennenſis in chron. de inſtitutione ſedis Viennen. De ſede Moguntina tradit Petrus Cluniacenſis lib. 2. epiſt. 1. Trithem. in vita S. Maximi Epiſ. Mogunt. & ipſæ integræ tabulæ Epiſcoporum Moguntinorum, quas recitat Demochares, aliaq; eiuſdē nobiliſſimæ Eccleſiæ antiqua monumēta. De prædicatione Creſcētis in Gallijs adſtipulatur S. Epiphanius in Panar. hæreſi 51. vbi dū agit de textu epiſt. 2. Pauli ad Tim. c. 4. vbi legit Vulgata: Creſcens in Galatiam: legendum eſſe cōtendit: Creſcens in Gallia. Sunt hæc verba eius: In epiſt. *ſuis* idē Apoſtolus dicit: Creſcens in Galliā. non enim, In Galatiam, vt quidā decepti putant, ſed, In Galliā, legendū eſt. Hæc S. Epiphanius. Cui maxime fauet, quod Ammianus Marcellinus lib. 15. cum agit de Gallorum origine, Gallos dictos eſſe Galatas affirmat: Ita, inquit, Gallos ſermo Græcus appellat. In quā ſnīam & Theodoretus in epiſt. 2. ad Tim. c. 4. vbi Creſcētem ad Galatas miſſum legēs: Sic, inquit, Gallias appellauit. Cæterum ſcire debemus, Gallos & Galatas, ſicut nōīe, ſic re cōiunctos fuiſſe: Galataſq; coloniam fuiſſe Gallorū, quod plurib. docet Iuſtinus hiſto, lib. 24. & 25. item Sanctus Hierony-

mus

mus in proę. lib.2. comment. in epiſt. ad Galat. Galatiamque Gallogræciam olim dictam fuiſſe cōfirmat. De colonijs Gallorum per Brennum in Orientem deductis, agit poſt Iuſtinum Suidas, & alij, vt Clitophor. lib.1. rerum Galat. Creſcens itaq; cum dicitur profectus in Galatiā; pro Galatia Galliā eſſe intelligendā, quæ dicta ſunt, ſignificant. Cęterū quod alii complures per Galatiam, non Gallias, ſed ipſam Minoris Aſiæ prouinciam ſic dictam intellexerunt; dicere opus eſt, ſi cō ſultum quoq; velimus verbis hic in Martyrologio poſitis, quod idem Creſcens, cum accepiſſet Apoſtolatū in Gallias, Galatas quaſi eiuſdem gentis populos ſibi erudiendos exiſtimauit, ſicq; ſecundum prędictorū auctoritatē, eiuſq; res geſtas, Gallos primum, ac Galatas demum imbuit Euāgelio. Neſcio quid ſibi velit Dorotheus in Synopſi, cum ait, Creſcentem Chalcedonis, q̄ eſt in Gallijs, factum eſſe Epiſcopū. Puto textum eſſe deprauatū, vt pro Vienna, habeat Chalcedonem.

b Zoili & ſoc.] Beda Vſuardus, Ado, & alij de ijſdem hac die. Zoellum, vel potius Zoillum hunc Prudentius hymn. 4. appellat. Eius Acta, & inuentionem corporis deſcribit Surius ex hiſtoria Lucii to.7. De Eccleſia ab eo denominata, vbi & corpus eius aſſeruatur, ſcribit S. Eulogius in memoria ſanctorum lib.2. cap.6. quem ibi functum munere clericatus, teſtatur Aluar. in vita S. Eulogij. In Breuiario Toletano eſt ſacer hymnus de Zoilo, qui incipit: martyris geſta Zoili, &c. De eo etiam Vaſeus in chron. Hiſpan. Flos ſanct. Hiſpan. Paſſumque ferunt temporibus perſecutionis Diocletiani & Maximiani Imperat. Eadem in Theſaur. concion. to.2. hac die habentur.

c Anecti.] Agunt de eodem Græci diffuſe in Menologio hac die. De præfectura Vrbani, de qua hic habetur mentio, ſcribit Euſeb. hiſt. lib.8. Ibi & de his quæ digne paſſus eſt ſæuiſſimus martyrum carnifex.

d Manibus pedibuſque præciſis.] Auuidius Caſſius tyrannus eiuſmodi genus pęnæ excogitauit aduerſus milites deſertores; alijs manus excidens; alijs crura atque poplites, dicens: maius exemplū eſſe viuentis miſerabiliter criminoſi, quā occiſi. Hæc Volcatius Gal. in Auuidio Caſſio. At hæc Chriſtiani non erant ignominiæ notæ, ſed monumenta victoriæ.

e Sampſonis presbyt.] Græci item de Sampſone hac die in Menologio pluribus: eius autem Acta a Metaphraſte deſcripta refert Lipom. tom.6. & Sur. tom. 3. Numeratur ſolemnitas S. Sampſonis inter eas, quibus Græci vacarent a iudicijs, cæteriſq; negotiis, vt conſtat ex conſtitutione nouella Emmanuelis Imperatoris de ferijs: recitat eam Theodorus Balſ. in Nomoc. Phot. tit.7. cap.1. De celebri hoſpitali S. Sampſonis agit Procopius lib.1. ædificiorum Iuſtiniani Imperatoris, qui illi multa contulit priuilegia, dicebaturque hoſpitale S. Mariæ Sampſon, de quo idem Imperator in Authentic. de eccleſiaſt. tit. §. vlt. & Authent. ſi quicquid. de impenſ. quæ fier. opor. nouel. coll.10. conſtitut. 59. Ex his quæ ſcribit Procopius dicto lib.1. de ædific. Iuſtiniani Imp. redarguuntur erroris prædicta Acta Sampſonis a Metaphraſte relata, quibus fertur Sampſon vixiſſe temporibus Iuſtiniani Imperatoris, eiuſdemq; hortatione eundem Imp. erexiſſe xenodochium Sampſonis nomine appellatum. nam Procopium, qui illis vixit temporibus, eaque ob oculos habuit, teſtatur hoſpitale Sampſonis nomine ab eodem Sampſone erectum, olim incendio conflagraſſe, cumque vix quædam remāſiſſent veſtigia, illud ipſum hoſpitale ab eodem Iuſtiniano Imperatore munificentius inſtauratum fuiſſe, cenſuque annuo ingentis pecuniæ locupletatum. Cum autem dicta Acta teſtentur dictum incendium contigiſſe poſt obitum Sampſonis, quando & Sophiæ nobile templum exuſtum eſt; cumque prædictum incendiū factum reperiatur temporib. Anaſtaſij Imp. vt auctor eſt Marcellinus in chronico: neceſſe eſt affirmare, longe ante Iuſtinianum Imp. Sampſonem diem obiiſſe. Ex eodem Procopio multo magis redarguitur Cedrenus, dum ait conflagraſſe domum Sampſoniā anno penult. Iuſtiniani Imper. De miraculis S. Sampſonis

idem Metaph. vbi ſupra pluribus agit.

f Ioannis.] Scribit de eo Greg. Turon. de glor. confeſ. c.23. ex quo cæteri acceperunt, qui de eo agunt.

g Ladislai Regis.] Hūc Celeſtinus Papa Tertius receſuit inter Sāctos. Plura de eo legimus in Breuiar. Polonorū, & apud Bonfin. de reb. Hungaricis lib.4. dec.2.

xxix D Quarto Kal. Iulij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VIgilia [a] SS. Apoſt. Petri & Pauli. Romæ S. Leonis [b] Papæ II. Lugduni in Gallia S. Irenæi [c] epiſcopi & mart. qui (vt ſcribit S. Hieronymus) B. Polycarpi Smyrnenſis Epiſc. diſcipulus fuit, & Apoſtolicorū temporum vicinus. Is cum aduerſus hæreticos verbis ac ſcriptis plurimum decertâſſet, in perſecutione Seueri cum omni fere ciuitatis ſuæ populo coronatus eſt glorioſo martyrio. Alexandriæ in eadem Seueri perſecutione SS. mart. Plutarchi, [d] Sereni, Heraclidis catechumeni, Heronis neophyti, & alterius Sereni, Rhaidis catechumenæ, Potamiænæ, [e] & Marcellæ eius matris: inter quos præcipue enituit Potamięna virgo, quæ primo immenſos innumeroſq; agones pro virginitate deſudans, deinde etiam exquiſita & inaudita tormenta pro fide perpeſſa, ad vltimum vna cum matre igne cōſumpta eſt. Eodem die S. Papij [f] mart. qui in perſecutione Diocletiani flagris cæſus, & in lebetem oleo & adipe feruenti plenū iniectus, aliaq; horrenda ſupplicia perpeſſus, demum datis ceruicibus coronatur. Traiecti S. Benigni [g] Epi & mart. Cordubæ S. Argymiri [h] monachi & martyris, qui in perſecutione Arabica pro fide Chriſti necatus eſt. Romæ Sancti pauli [i] Papæ & confeſſoris.

IVNII. 28.

VIgilia SS. Apoſtolorū. a] De qua & Beda, Vſuard. Ado, Greg. Tur. hiſt. Franc. lib. 10 c.31. Amalarius de ord. antiphon. c.50. Radulf. de obſer. can. cap. 19. & 21. & alii recentiores, qui agunt de diuin. offic. Venerabilem illam noctem Vigiliarum Apoſtolorum appellat Valētinianus Imper. in epiſt. Theodoſium Auguſt. De iiſdem Vigilijs, præter antiqua monumēta Romanę Eccleſiæ, legimus vetus atque ſolēne officium Eccleſiaſticum in Breuiario Toletano.

b Leonis Papæ Secundi.] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Succeſſit hic S. Agathoni, ann. Domini 682. Egimus de eo fuſius in Annal. Eccleſ. vbi eius Acta p annos ſingulos digeſſimus.

c Irenæi Epiſcopi.] Agunt de eodem Beda, ac cęteri qui ſupra, hac die. Subrogatus

gatus eſt hic in locum S.Photini eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopi, vt teſtatur S.Hieron. in epiſt.84.ad Magnum: agit de eo ẽt in lib. de Script.Eccleſ.& in epiſt.ad Theodorum 29. appellat eum virum Apoſtolicorum temporum, Papiæ auditoris Ioãnis Euangeliſtæ diſcipulum. Tertul. lib. contra Valentinum vocat eum omnium doctrinarum accuratiſſimum exploratorem: commendatur ẽt a S.Epiphanio in Panar.hæreſ.24.& 31.qui & eum appellat ſanctiſſimum priſcumq; Theologũ, ſucceſſorem Apoſtolorum. Pluribus de eo Euſeb.hiſt.li.5.c.4.7.8. Grego. Turon. hiſt.Franc.lib.1.c.29. & alii recentiores, vt Feuardentius in apparatu operũ Irenæi, quę nuper edidit. Latuerunt aliquãdiu tam Acta, quam etiam ſcripta S. Irenæi; adeo vt neq; in Galliis, nec in Italia, licet multũ quæſita potuerint inueniri, vt ſcribit S.Gregorius in regiſt.lib.4.epi.50. ad Aeterium Epiſc. Habemus in noſtra bibliotheca tom. 9. Acta martyrii S.Irenæi ac ſociorum eius: eſt illorum exordium: Quamquã nonnullis inuicta, &c. ſed (quod non mediocriter dolemus) vna ſublata pagina, ſunt imperfecta.

d Plutarchi & ſoc.] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Horum res geſtas ſcribit Euſeb.lib.6.c.4. Niceph. lib.5.cap.4. & 5.

e Potamiœnæ.] De qua Euſeb. & Niceph. vbi ſupra. Paſſa hæc eſt temporib. Seueri Imp. Alia ab hac diuerſa eiuſdem fere nominis eſt Potamęnia dicta, quæ ſubiit martyrium æque illuſtre tpibus Maximiani Imp. quod referente Iſidoro presbyt. deſcribit Palladius Galata ca.1. de vit.ſanct.Patrum ad Lauſum.

f Papii.] Agunt de eodẽ hac die græci in Menol.ac plurib.eius Acta referunt.

g Benigni epiſc.] De ipſo Molanus itẽ agit in addit. ad Vſuard. & Galeſinus ex tab. Eccleſiæ Traiecten. Fortaſſe hic ille S.Benignus epiſc. de quo ſcribit Gregor. Turon.de glor.conf.c.17. Extat epiſt. decretalis Pelagii Papæ II. ad Benignum Epiſcopũ ſedem mutare cupientem, ac de ea re ſedem Apoſtolicam conſulentẽ.

h Argymiri.] De eo ſcribit S.Eulogius lib.3.memor.ſanct. c. 16. paſſumque tradit æra 894. anno a Chriſto 856. vt idem auctor teſtatur.

i Pauli Papæ.] Succeſſit hic Stephano tertio, anno Dom.757. cætera de eodem in Annal.Eccleſiaſt.diximus.

29 Tertio Kal. Iulij. Luna. Exxviij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROmę natalis SS. Apoſtolorum Petri [a] & Pauli, qui eodẽ anno, eodẽq; die paſſi ſunt ſub Nerone Imp. quorũ prior in eadẽ vrbe capite ad terram verſo cruci affixus, & in Vaticano iuxta viã Triũphalẽ ſepultus, totius Orbis veneratione celebratᷣ: alter vero gladio aĩaduerſus, & via Oſtiẽſi ſepultus, pari hr̃ honore. In caſtro Argentomacho S. Marcelli [b] mar. qui pro fide Chriſti vna cũ Anaſtaſio viro militari capite plexus eſt. Genuę natali S. Syri [c] Epiſc. Narniæ S. Caſſij [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, de quo S.Gregorius refert, quod nullus pene dies vitæ eius abſcedebat, quo omnipotenti Deo hoſtias placationis non offerret: cui & concordabat vita, quia

cuncta

cunctá q̃ habebát,in eleemoſynis tribuens in hora ſacrificij totus in lacrimis defluebát, demũ natalitio Apoſtolorũ die, quo ſingulis annis Romã venire cõſueuerat,cum Miſſarũ ſolemnia celebraſſet, & corpus Dñicum pacemq; oĩbus dediſſet,migrauit ad Dominum. In Cypro S.Mariæ [c] matris Ioannis, qui cognominatus eſt Marcus. In territorio Senonenſi S.Benedictæ [f] virginis.

IVNII. 29.

PEtri,& Pauli. a] De eadẽ ſolemnitate, tam Latini quã Græci etiam hac die agunt: qui tamẽ cum in ea peragenda celebritate aliquantulum tepuiſſent; Feſtus ſenator Romanus,cum legatum ageret apud Anaſtaſium Imp. indigno id ferens animo,totis viribus operatus eſt, vt frequentiſſimo populo ac ſplẽdidiſſimo cultu eadẽ ſolẽnitas ageretur, vt auctor eſt Theodorus lector li.2.collectaneorũ. Bis feſta dies hæc dicitur a Prudentio hym.12. atque in ea duplicare ſacra vota conſueuiſſe Rom.Pontif.teſtatur,cum ait:

Tranſtiberina prius ſoluit ſacra peruigil ſacerdos.
Mox huc recurrit,duplicatque vota.

Ipſum populũ frequentiſſimo cœtu vtrãque baſilicã tam Petri in Vaticano, quã Pauli via Oſtienſi ea die inuiſere ſolitũ, idem auctor eodem hymno profitetur. S. Ambroſius in hymno huius diei, non duabus tantum (vt ait Prudentius) ſed tribus vijs huiuſmodi feſtũ diem Romæ celebrari ſolitũ, quaſi tria loca a populo ea die viſitarentur,teſtatur his verſibus:

Tanta per Vrbis ambitum
Stipata tendunt agmina:
Trinis celebratur vijs
Feſtum ſanctorum martyrum.

Exiſtimamus etenim, nõ ſolum ipſas baſilicas Apoſtolorũ hac die populum frequentaſſe;ſed vel locum vbi Petrus cruci affixus eſt, vel vbi Paulus capite truncatus,aut ipſum carcerem ſacroſanctum redditum, vbi vterque diu detentus eſt (vt hodie videmus)adijſſe:prædictæ ẽm omnes antiquæ memoriæ non ſolum in ipſo natali die Apoſtolorũ,ſed & p̃ Octauas a cœtu fidelium in hanc diẽ ardenti pietatis ſtudio viſitantur. Conſtat ẽt ad eãdem ſolemnẽ diem ex diuerſis Orbis regionib.innumerabilẽ hominum multitudinẽ, religionis ergo, Romã cõfluere conſueuiſſe. Hinc Galla Placidia Auguſta ſcribens ad Pulcheriam Imperatricem, cum reddit cauſam ſui Romam aduentus, hæc ait: Vt Romam frequentib. concurſionibus adeque deſideremus inſpicere,cauſa nobis eſt amplectendæ religionis,vt terminis ſanctorũ noſtrã exhiberemus præſentiã:quos certum eſt pro ſua virtute in cęleſtibus conſtitutos, neque inferiora deſpicere. Nos itaq; ſacrilegum eſſe credimus, ſi ſolemnium ordinẽ denegemus, &c. Epiſcopos etiã hinc inde ad eandem ſolemnitatem olim confluere conſueuiſſe,ex epiſt.13.Paulini ad Seuerum,& 16. ad Delphinum, vbi ſolemnem hanc appellat conſuetudinẽ,ſatis exploratum habetur.Vt autem ſemel in anno omnes Epiſcopi limina adirent Apoſtolorum, Anacleti & Zachariæ Papæ decretis ſtatutum eſt; de quo diſt.93. c.Iuxta ſanctorum. Exegiſſe hoc ab Epiſcopis Siculis videtur S. Gregorius ſcribens ad Petrum ſubdiaconum lib.1 regiſt.epi.70.De iugi protectione Apoſtolorum, qua Vrbs fulciri conſueuit,cum innumera ſint exempla,ſatis modo ſit locum S.Gregorij Papæ in epiſt.22.ad Ruſticianam patriciam lib.7.regiſt.prænotaſſe, & quod pulchre Venantius Fortunatus his verſibus docet:

A facie hoſtili duo propugnacula præſunt
Quos fidei turres Vrbs caput Orbis hẽt.

Quam autem barbaris Romani Imperij hoſtibus, & Catholicæ fidei aduerſarijs

Petri & Pauli Baſilicæ Romæ in ſuburbijs poſitę fuerint venerabiles, quantamque erga eas obſeruantiam præſtiterint, dicemus inferius in Dędicatione ipſarũ. Plura hic etiam dicenda eſſent aduerſus quorundam ſententiã, qui licet vna die, non tñ eodem anno eoſdem S. Apoſtolos paſſos ferunt: aliaq; differenda de eorum rebus geſtis, quæ vulgo circumferũtur, quibuſnam fides vt veris adhibenda ſit, & quæ tanq̃ apocryphæ refellendæ: ſed cum non ſint eiuſmodi, vt hic paucis perſtringi poſſint, contenti erimus eas vberius explicuiſſe in Annalib. Eccleſiaſticis, vbi ẽt plurib. demõſtrauimus eoſdẽ S. Apoſtolos ſubiiſſe martyrium Lucio Fonteio Capitone, & Caio Iul. Ruſo Conſ. 3. Kal. Iulii, anno a Chriſto Domino ſecundum veriorem ſupputationem ſexageſimonono. De horum martyrio Hegeſippus Iunior de excid. Hieroſol. lib. 3. c. 2. & Acta paſſionis ipſorum, quæ feruntur Lini nomine, agunt.

b Marcelli.] De eodem Vſuardus, Petrus in catal. lib. 6. c. 24. & alii recẽtiores. Alius adhuc fuit Marcellus martyr Cabylonenſis, clarus in Gallijs, de quo Greg. Turon. de glor. mart. c. 52.

c Syri Epiſc.] Hunc S. Greg. lib. 4. dialog. c. 53. appellat martyrẽ; dum agit de eius eccleſia, quam vetuſtate collapſam, his dieb. Clerici regulares in anguſtiorẽ amplitudinem reſtituerunt, addiderũtq; nobile cęnobium; vbi ſicut & in alijs pręcipuis Italiæ ciuitatibus, priſtinam illam Apoſtolicã viuendi formam ex integro redditam ſancte pieq; colunt. Ab eorum Præpoſito R. D. Marco Paraſc. viro ſingulari eruditione & vitæ integritate ſpectatiſſimo, de S. Syro & alijs ſanctis eius ciuitatis Epiſcopis hæc antiquitatum digna monumẽta in die miſſa precepimus, eademq; teſtata publici Notarii fide, cuius authentica ſcriptura expreſſum habetur, anno Dom. 1283. die 8. Ianuarij, cum ab Ogerio abb. eiuſdem Eccleſiæ primarium reſtitueretur altare, quod eius menſa lapidea perfracta eſſet, tres diſtinctos loculos repertos eſſe, in quib. tria ſanctorum corpora recondita erant. In eorum primo plumbea lamina: quid intus lateret, his deſcripta litteris ſignificabat.

† M. S. Hic requieſcit corpus S. Syri Epiſc. Ianuenſis. Obijt 3 Kal. Iulii. Filius Aemiliani. In ſecundo autem loculo, alia plumbi lamina ſic ſcripta inuenta eſt.

† M. S. Hic requieſcit S. Felix epiſc. Ianuenſ. qui vixit Ann. 70. Rexit Epiſcop. 20. Receſſit 7. Id. Iulii. In tertio aũt loculo nulla erat inſcriptio, ſed (vt habent eadem publica Acta) corpus illic poſitum exiſtimatur eſſe S. Romuli eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Accepimus ab eodẽ eiuſdem S. Syri Acta quædam manuſcripta, ſed perpauca ex multis quæ deſiderãtur.

d Caſſij epiſcopi.] Agit de eo S. Greg. in homil. 37. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 6. & lib. 4. c. 56. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. Sedere enim cœpit anno eius decimo, migrauitque ex hac vita, eiuſdem anno trigeſimoprimo, prout cõſtat ex eiuſdem ſepulturæ Epitaphio, qđ extat Narniæ in Eccleſia cathedrali ſup. ianuam cryptæ S. Iuuenalis, vbi & corpus S. Caſſij requieſcere creditur. Eſt inſcriptio inciſa in marmore oblongo, in cuius medio Crucis forma expreſſa eſt, itemque duo agni exculpti, qui ſe e regione aſpiciũt. Creditur S. Caſſius, cũ de ſuo obitu diuinitus eſſet admonitus (vt eſt apud S. Greg.) ſibi viuenti ſepulchrum poſuiſſe, atque ſuum epitaphium ſex hiſce verſibus conſcripſiſſe.

Caſſius immerito Præſul de munere Chriſti,
Hic ſua reſtituo terræ mihi credita membra;
Quem fato anticipans conſors dulciſſima vitæ,
Ante meum in pacem requieſcit Fauſta ſepulchrum.
Tu, rogo, quiſquis ades, prece nos memorare benigna,
Cuncta recepturum te noſcens congrua factis.

S. D. Ann. xxj. M. ix. D. x. Req. In pace Prid. Kal. Iul. P. C. Baſilij. V. C. Ann. xvij. Numeratur hic annus Domini 558. Iuſtiniani Imp. xxxij. Porro illa verba poſt carmina poſita, Sedit, &c. eo mortuo fuiſſe addita, certum eſt.

e Mariæ.] De qua Act. Apoſtol. c. 12.

Plurib.

Plurib. in Actis Barnabę deſcriptis ab Alex. Monacho apud Sur. to. 3. die 11. Iun. f Benedictæ.] De eadem Vſuardus hac die: Trithemius de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 264. agit de S. Benedicta abbatiſſa, cuius ſolemnitas agitur xvi. Kalend. Decembr. quæ videtur ab hac eſſe diuerſa.

xxvij F Pridiæ Kal. Iulii. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

Commemoratio S. Pauli [a] Apoſto. Lemouicis in Gallia S. Martialis [b] Epi, cũ duob. presbyteris *Alpiano*, & *Auſtricliniano*, quorum vita miraculorũ ſignis admodũ effulſit. Ipſo die SS. Caii [c] presbyt. & Leonis ſubdiac. Alexandriæ paſsio S. Baſilidis [d] ſub Seuero Imp. qui cum S. Potamiœnã virginem, quam ad ſuppliciũ ducebat, ab impudicorũ hominum petulantia tutatus eſſet, religioſi officii mercedẽ ab ea recepit: nã ipſa poſt triduũ illi apparens, & eius capiti coronam imponens, nõ ſolum eum conuertit ad Chriſtũ, ſed etiam breui agone certãtem, ſuis precib. martyrem glorioſum effecit. Romæ S. Lucinæ [e] Apoſtolorum diſcipulæ, quæ facultatibus ſuis ſanctorũ neceſsitatibus communicans, Chriſtianos in carcere detentos viſitabat, ac martyrum ſepulturæ inſeruiebat, iuxta quos & in crypta à ſe constructa ſepulta eſt. Ibidem S. Amelianæ [f] martyris. In territorio Viuarienſi S. Hoſtiani [g] presbyteri & confeſſoris.

IVNII 30.

Commemoratio S. Pauli. a] De ipſa hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alii omnes. græci autem in Menologio agunt hac die cõmemorationem omnium Apoſtolorũ. Porrò Latini totam hanc Octauam in laudibus Apoſtolorum Petri, & Pauli impendunt. At licet pridie huius diei tam Petri quam Pauli agatur ſolemnis celebritas: tamen hanc potiſſimum die ſolius Pauli commemorationem fieri debere, ex S. Gregorii Papæ inſtitutione docet Microlog. cap. 42. Idemque recentiores, qui agunt de diuinis officiis. Cuius quidem rei gerendæ illa mihi magis probatur cauſa, quæ ex hymno Prudentii 12. ſatis poſſe colligi videtur, dum antiqui vſus meminit, conſueuiſſe nimirum Rom. Pont. vna eademq; die Pontificias functiones in vtraq; baſilica exercere. Cum hoc aũt pp nimiam locorũ inter ſe diſtantiam non ſine nimio ac intolerabili fere labore perfici poſſe videretur; cõſultius viſum eſt, prima die in baſilica Vaticana vtriuſq; celebrare ſolemnitatẽ, ſequẽti aũt die in baſilica Pauli ſacra peragere, vberiuſque perſoluere, qd pridie ea de cauſa ibidem loci videretur omiſſum.

b Martialis epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Eius Acta circunferuntur ſcripta ab Aureliano eius ſucceſſore; citantur autem tacito auctoris nomine, ab Innocentio Tertio extra de ſacra vnctione in fine, vbi & glo. meminit

minit eiuſdem Martialis & Greg. Turo. lib.1.hiſtor.30.& de glor. conf. c.27. qui tñ inſigniter errat, dum tempore Decii Imp. eũ cum alii qui illic deſcribuntur, in Gallias veniſſe teſtatur. Meminit eiuſdem Martialis Petrus Cluniac.lib.1.epiſto.2.Pet.*in* catal.lib.*6*.cap.*29*. qui tradit eum diem obiiſſe anno tertio Veſpaſiani Imper. De duabus eius epiſtolis nuper inuentis egimus in Annal. Eccleſiaſt. ibi etiam de Cæphę nomine, quod tribuunt Martiali. Hunc autem non tantum Lemouicenſis ſedis auctorem, ſed & Anicienſis Ruthenenſis, Aruernenſis, & Mimmatenſis erectorẽ fuiſſe tradunt. de his Democh. in tab. Epõrum Lemouic.

c Corſici & Leonis.] *De* his item hac die Vſuardus,& recentiores omnes.

d Baſilidis.] Scribit de eo Euſeb. hiſtor. lib.c.4.& Niceph. lib.5.c 7.

e Lucinæ.] Agũt de eadẽ hac die Beda, Vſuard. Ado,& alij:mentio hr̃ de ipſa in Actis SS.marty. Proceſſi & Martiniani. Alia inſuper vixit Lucina Romana temporib. Dioclet.Imp. quæ non minus quã iſta pietatis operib.addicta,celebris fuit; de qua ſæpius in actis S.Sebaſtiani, atq; in rebus geſtis S. Marcelli Papæ agitur.

f Aemilianæ.] Erat Romæ titulus S. Aemilianæ,de quo in Cõcilio primo Romano ſub Symmacho habetur mentio.

g Oſtiani.] Agit de eo etiam Vſuard. hac die. Extare eius Acta teſtatur Molanus in additione ad Vſuardum.

I V L I V S.

1 Kalen. Iulij. Luna. G xxvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	*9*	10	11	12	13	14	15	*16*	17	18	*19*	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	*26*	27	28	*29*	30	*29*	1	2	3	4	5			

OCtaua [a] S.Ioannis Bapt.In monte Hor depoſitio S.Aaron [b] primi ſacerdotis ord. Leuitici. In Britannia SS. mart.Iulij [c] & Aaron,qui poſt S.Albanum in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt: quo tp̃e ibidẽ quã plurimi diuerſis cruciatib. torti,& ſæuiſſimè lacerati ad ſupernæ ciuitatis gaudia cõſummato agone peruenerũt. Machliniæ paſſio S.Rumoldi [d] mart.Scotorũ Regis filij,& epi Dublinenſis.Sinueſſæ ſanctorũ mar. Caſti [e] & Secundini Epiſcoporũ. Viennæ S.Martini [f] Epiſc. Apoſtolorum diſcipuli. Aruernis S. [g] Galli Epiſcopi. In territorio Lugdunenſi depoſitio S. Domitiani [h] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam exercuit,& cũ plurimos ibi in Dei ſeruitio cõgregaſſet,magnis virtutib.& glorioſis miraculis valde clarus,collectus eſt ad patres in ſenectute bona. In territorio Rhemenſi S. Theodorici [i] presb. diſcipuli B. Remigij Epiſc. Engoliſmæ S.Eparchi [k] Abbatis. Apud Emeſam S.Simeonis [l] confeſ. cognomento Sali,qui ſtultus propter Chriſtum factus eſt:ſed altam eius ſapientiam Deus magnis miraculis declarauit.

I V-

OCtaua S. Ioãnis Baptiſtæ.] De ea Beda, Ado, & Rudulph. de obſer.cano.ca. 19. vbi agit de differẽtia maiorum ac minorum Octauarum. Numeratur hæc autem inter maiores Octauas.

b Aaron ſacerdotis.] Agunt item de eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de eo ſcripta habentur, Ioſephus de ipſo ſcribit li.2 antiquit. c.6. & ſequen. & de eius obitu lib.4.cap.4.

c Iulij & Aaron.] De his vet.manuſcr. Eorumdem meminit Gilda Sapiens libro de excidio Britan. Beda de geſt. Anglorum lib.2.c.7.in fi. Petr. in catal.lib.6. c.53.& alij.

d Rumoldi.] Eius Acta ſcriptis mandauit Theodoricus abb. S. Trudonis, vt teſtatur Sigeber.de vir.illuſtr.c.penul. deſcripſit eadem Sur.to.7.hac die. Plura de eodem in vita S. Gummari aqud Sur.to. 5.die 11. Octobris, & Molanus in Indiculo ſanctorum Belgii, aitq; huius ſollẽnitatem agi hac die, auctoritate Alexandri Quarti Romani Pontificis; coronatumque martyrio refert anno Dom.775. octauo Kalen. Iulii. Fuit & alius Remoldus dictus, monachus, & ipſe corona martyrii donatus, cuius natalis dies agitur ſeptimo Idus Ianuarii: de quo Trithem.de vir.illuſt.ord.S.Benedicti lib.3. cap.249.

e Caſti & Secũdini Epiſcoporum.] Petrus diaconus biblioth.monaſterii Caſſinen.in lib.de vir.illuſtr.c.19. hæc ait: Benedictus, qui & Guaipherus, ſanctitate & religione conſpicuus, ſuauis eloquio, ingenio magnus, & ſermone facundus, ſcripſit ad Troianum Epiſcopum vitam S.Secundini, & cantum eius, ſermonem & hymnos de eodem. Rurſum etiam cap.32.hæc ait: Gregorius Tarracinenſis Epſcopus, paruulus & ipſe in Caſſio oblatus, memoria tenax, ingenio viuax, tãtæ fuit grauitatis, ſuauitatis, & eloquentiæ, vt a nonnullis columna diceretur eccleſiæ: ſcripſit paſſionẽ ſanctorum Caſti, & Caſſii, &c. Habemus Acta eorundem martyrum incerto auctore, quæ accepimus ab eccleſia Caietana: eſt illorũ exordium: Poſtquã beatiſſimi, &c. & ſermonem de iiſdem, cuius eſt exordium: Hodierna die ſolemnitatem, &c.

f Martini Epiſcopi.] De quo etiam Beda hac die. Ado Viennen. in chron. anno 101. tertiũ hunc ponit eius ſedis Epiſcopum, ſucceſſoremque S. Zachariæ, ac prædeceſſorem S. Veri.

g Galli Epiſcopi.] *Scribit de S. Gallo* Epiſcopo Greg. *Turon. de geſt. Francorum* lib.4.c.5. & 6. vberius in vit. ſanct. Patr. cap. 6. Eius epitaphium & virtutes egregias ſcripſit carmine Venantius Fortunatus lib.4. Interfuit per legatum tertio Concilio Aurelianenſi, præſens autẽ quarto & quinto ſubſcripſit, vt ex illorũ monumentis apparet: ex quibus facile poteſt intelligi, quibus temporibus vixerit: quinta enim Synodus Aurelianẽſis celebrata eſt anno triceſimooctauo Regis Childeberti, qui numeratur ann. Domini 552. Interfuit etiam Concilio Aruernenſi celebrato poſt conſulatum Paulini Iunioris, vt eius Acta teſtatur. Ponitur hic in tabulis Epiſcoporum Aruernẽſium vigeſimuſſeptimus ordine apud Demochar.de ſacrif. Miſſæ.

h Domitiani abb.] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extare teſtatur Trith.de vir.illuſt.ord. S. Benedicti lib. 5. c. 296. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Tungrenſis, de quo agitur 7. Maii, vbi Molanus de eo, & in Indic. ſanct. Belgii, interfuitque quinto Concilio Aurelianenſi. agit etiam de ipſo Sigebert. in chron. anno 528.

i Theodorici.] Agit de eo Vſuard. hac die; eius autem geſta deſcribit Sur. to. 4. hac die. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

K Eparchii Abb.] De eo item hac die Vſuardus. Acta ipſius, etſi incerti auctoris, tamen veritatẽ profitentis, refert Sur. to.4. hac die. De eo pluribus etiam Gregor. Turon. de geſtis Franc. lib.6. cap.9. Migrauit ex hac vita an. Dom.581. vt ex dicto auctore colligitur. Fuit eiuſdẽ nominis,

minis, ſed longe ante Eparchius Epiſc. Aruernenſis, ſanctitate inſignis, cui ſucceſſit Sidonius Apollinaris, vt ſcribit idē Greg. Turon. de geſtis Franc. lib. 2. c. 21.

l Simeonis Sali.] Agunt. de eodem hac die Græci in Menologio. Scripſit eius res geſtas humanum captum excedentes probatiſſimus auctor Leontius Epiſcopus in Cypro, quas deſcripſerunt Metaphraſtes, Lipomanus, & Surius hac die id etiam teſtantur Acta Synodi ſecundæ Nicænæ, vbi Act. 4. de eodem auctore hæc leguntur: Pater, qui lectus eſt, in vna ex ciuitatibus Cypri decenter & ſancte conuerſatus eſt, multaque encomia, & penegyricas illius orationes etiam habemus, inter quas extat oratio de transfiguratione Domini. ſcripſit & Ioannis, Miſericordis appellati, Epiſcopi Alexandrini vitā, præterea beati Simeonis, &c. De eodem Simeone agit Euagrius hiſt. lib. 4. c. 33. & alij plures.

2 Sexto Nonas [redacted] Iulij. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

VIſitatio[a] B. Mariæ Virg. ad Elizabeth. Romæ via Aurelia natalis SS. mar. Proceſsi[b] & Martiani, qui à B. Petro Apoſt. in cuſtodia Mamertini baptizati, ſub Nerone, oris cōtuſionē, equuleū, neruos, fuſtes, flāmas, ſcorpioneſq; perpeſsi nouiſsime gladio cæſi, mar. coronati ſunt. Item Romæ paſsio SS. triū[c] Militū qui in mar. B. Pauli Apoſt. ad Chriſtū cōuerſi, cū eo cæleſtis gloriæ participes fieri meruerunt. Eodē die SS. mart. Ariſtonis,[d] Creſcentiani, Eutychiani, Vrbani, Vitalis, Iuſti, Feliciſsimi, Felicis, Marciæ. & Symphoroſæ, qui oēs apud Cāpaniam, cū Diocletiani Impe. perſecutio deſæuiret, martyrio coronati ſunt. Guintoniæ in Anglia S. Suuithuni[e] Epiſco. cuius ſanctitas gratia miraculorum effulſit. Bambergæ S. Othonis[f] Epiſc. qui Pomeranis Euangelium prædicans, eoſdem conuertit ad fidem. Turonis depoſitio S Monegundis[g] religioſæ fœminæ.

I V N I I 2.

VIſitatio B. Mariæ. a] Hęc quidem ſolemnitas ab Vrbano Papa VI. inſtituta, & à Bonifacio IX. cōfirmata, vel potius publicata eſt, idque occaſione vrgētis ſchiſmatis, ad quod cōponendum eiuſdē Dei genitricis opem Dei Eccl. propēſius (ea aucta celebritate) ſtuduit implorare: idque anno Do. 1389. Extantque de ea re diplomata excuſa in ſecunda parte Legend. in biblioth. Vatica. plut. 4. nu. 22. nactus ſum tractatum manuſcriptum Ioannis Pragenſis contra Adalbertum eius ſolemnitatis impugnatorem; in quo, cū plura erudite diſſerat, texit etiam nonnulla diuina miracula, & certas reuelationes, quibus Deus dictam ſacratiſſimam ſolemnitatem maniſeſtiſſime comprobauit.

b Proceſſi, & Martiniani.] De quibus etiam

etiam Beda, Vſuardus, Ado,ac ceteri recẽtiores. Horum paſſionis Acta ex antiquis codicibus deſcripſit Mombrit. tom. 2.& Sur.to.4. hac die. Erat olim Romæ in prędictorum ſanctorum martyrũ honorem erecta baſilica, in qua S.Gregorius Papa habuit homiliã 32.in Euang. vbi & de miraculis ad eorum ſepulchrũ fieri conſuetis meminit. Diruta aũt prædicta Eccleſia,translata ſunt eorum corpora in baſilicam Vaticanam S. Petri Apoſtoli,vbi hactenus aſſeruantur.

c Trium militum.] Agunt de his item hac die Vſuardus, Ado,& alii,adſtipulãturq; vet.manuſcr.ex quibus etiam noĩa ſingulorum produntur:ſunt autem hęc, Longinus, Aceſtus, & Megiſtus.Mentio prædictorum habetur etiã in paſſionibus Apoſtolorũ Petri & Pauli, quibus adſtipulari videtur præclara illa encomiaſtica oratio S.Ioãnis Chryſoſtomi de Principibus Apoſtolorũ. Habetur tom.5.col. 1533.edit. Niuel.vlt.vbi tamen non tantum tres,ſed trigintaquinq;vna ſimul coronatos martyrio,refert his verbis: Qualis locus tuum, Paule, ſanguinẽ excepit, qui lacteus apparuit in eius veſte qui te percuſſit: qui quidem ſanguis barbaricũ illius animum reddens melle dulciorem vt ipſe vna cum ſociis ad fidem traduceretur,ita effecit? Sit mihi inſtar coronæ gladius ille, qui triginta & quinq; viros ſumma ad ſeruiendum alacritate Deo Domino mancipauit,&c.Hæc ibi.

d Ariſtonis & ſociorum.] De his etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alii,omneſque ex actis S. Sebaſtiani martyris, quæ refert Sur.to.1.20.Ianuarij,vbi horum paſſiones deſcribuntur.

e Suuithuni epiſcopi.] Scripſit eius res geſtas Gothzelinus, quas retulit Sur.in tom.4.eas autem ſcriptis mandatas a Lãfrido monacho, prodit catal.ſcript.Britan.Exceſſit ex humanis anno a Chriſto Domino 862.

f Othonis epiſcopi.] Acta ipſius recitat Sur.tom.4.hac die;ſed alia longe prolixiora eſſe videntur, quæ duobus libris ſcripta dicuntur. De eodem plura Albertus Crant. in hiſto.Eccleſiaſt.*Saxon.lib.* 6.cap.5.& in Metropol.lib.5.c.44 & 45. vbi de eius Apoſtolatu ad Pomeranos ei credito a Calliſto Romano Pontifice: in chron. item Bambergen. & hiſtor. Pomer.lib.4.cap.17.& ſequen.Extat epiſtola ipſius ad Paſchalem Secundum Romanum Pontificem,qua ſe excuſat,inuitum per manum laicam accepiſſe inueſtiturã,petens (ſi placeat) ab eo confirmari,&c.Profitetur in ea ingenue Apoſtolicæ ſedis auctoritatem. Interfuit hic Concilio Moguntino anno Domini 1131.vt teſtatur de eo chro.*Hirſaug* Adſcriptus fuit in Sanctorũ numerum a Clemente Papa Tertio,anno Dñi 1189.vt habetur in chron.Bambergen.Tunc etiam venerandum corpus eius translatum eſt. Migrauit autẽ ex hac vita anno Dñi.1139.

g Monegundis.] De qua etiam Vſuardus hac die. Scripſit eius res geſtas Gregorius Turon. in vita ſanct. Patr.c.19. & de glor.confeſſ.cap.24.

xxiiij B Quinto Nonas Iulij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

ALexandriæ SS.martyrum Tryphonis [a] & aliorum duodecim. Conſtantinopoli ſanctorum Eulogij [b] & ſociorum mar. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Hyacinthi [c] cubicularij Traiani Imperatoris, qui accuſatus, quod Chriſtianus eſſet, plagis variè afflictus, & in carcerem

trufus

truſus, ibi conſumptus fame expirauit. Cluſij in Etruria SS. mart. Irenæi [d] diaconi, & Muſtiolæ matronæ, qui ſub Aureliano Imperatore diuerſis atrocibuſq; ſupplicijs cruciati, coronã martyrij meruerunt. Eodem die SS. mart. Marci [e] & Muciani, qui pro Chriſto gladio cęſi ſunt: quos cũ puer paruulus, ne immolarent idolis, alta voce moneret, verberibus iuſſus eſt cædi: cũq; vehementius Chriſtum confiteretur, vna cum quodam Paulo martyres exhortante necatus eſt. Laodiceæ in Syria S. Anatolij [f] Epi, qui non ſolũ religioſis viris, ſed & philoſophis admirãda ſcripta reliquit. Altini S. Heliodori [g] Epi, doctrina & ſanctitate inſignis. Rauẽnæ S. Dathi [h] Epi & confeſſoris. Edeſſæ in Meſopotamia Translatio S. Thomæ Apoſtoli ex India: cuius reliquiæ Ortonam poſtea tranſlatę ſunt.

IVLII 3.

Tryphonis & ſoc. a] De quibus Vſuardus hac die, & manuſcripta agunt.

b Eulogij & ſoc.] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. Paſſi ſunt autem ſub Valente Imper. ob fidem Catholicam, quam ſtrenue profeſſi ſunt.

c Hyacinthi.] Græci itidem de eo in Menolog. ibique eius paſſionis Acta cõpendio deſcribunt.

d Irenæi & Muſtiolæ.] De his hac die Vſuar. Horum Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 4. hac die, Petrus in catal. lib 6. c. 48. & alij ex iiſdem.

e Marci & Muciani.] De iiſdem etiam Græci hac die in Menologio, vbi pluribus deſcribunt eorum martyrium.

f Anatolij.] De eo Vſuard. Ado, & alij. Euſeb. pluribus lib. 7. hiſto. c. 26. Hieron. de ſcript. Eccleſ. & in epiſt. ad Magnum orat. 84 Niceph. hiſt. lib. 6. c. 36. & ex iiſdem alij deſcripſerunt.

g Heliodori Epiſc.] Agit etiam de eo Molanus in addit. ad Vſuardum 2. edit. Hic ille, cuius frequẽter meminit S. Hieron. ad quẽ etiam ſcripſit epiſt. 1. de laude vitæ ſolitariæ, & de obitu Nepotiani epitaphium epiſt. 3. Mentionẽ facit eiuſdem in epiſt. 2. ad Nepot. & ad Iulianum 37. & pręfat. 110. & 115. Reperitur interfuiſſe Conc. Aquileienſi, vbi aduerſus ingruẽtes Arrianos vna cum S. Ambroſio, coniunctis viribus, ſtrenue decertauit.

h Dathi epiſc.] De eodem hac die tabulæ eccl. Rauennatis: pluribus Agnellus & Hieron. Rub. hiſtor. Rauen. lib. 1. Claruiſſe eum tradunt temporibus Cõmodi Imperatoris.

i Translatio S. Thome.] De qua item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recẽtiores S. Thomæ Apoſtoli venerandum corpus tranſlatum olim fuit Edeſſam in Syria, atq; in eius honorem ampliſſima eſt erecta baſilica, ad quam ex lõginquis remotiſq; Orbis regionibus Chriſtiani religionis cauſa cõfluebant, vt ſcribit Socrat. hiſt. lib. 5. c. 14. & Sozom. lib. 6. c. 18. De eadem tranſlatione Ruffin. lib. 2. c. 5. Greg. Turon. de gloria martyrum c. 31. & Venantius Fortunatus hoc verſu:

Producens Thomã munus Edeſſa pium.

His alludit S. Ioannes Chryſoſtomus, cum in homil. 26. in epiſto. Pauli ad Hebræos, notum eſſe ait, & veneratione habitum ſepulchrum S. Thomę, ſicut & Petri ac Pauli Apoſtolorum. Non omittimus dicere, quod Hieronymus Oſorius Epiſcopus Siluenſis Luſitanię libro 3. res Indicas proſecutus, teſtatur Indos nuper recipientes Euãgelium affirmare, penes ſe eſſe corpus Sancti Thomæ Apoſtoli, a quo olim acceperunt Euangelium, illudque vſq; hodie multis fulgere miraculis.

Sed cum de translatione Edeſſam facta luce clarius conſtet; dicere de hoc cogimur, quod frequenter de alijs reperitur, nempe vnius corporis partes in diuerſa loca diſtributas, occaſionem dediſſe multis opinandi, vel hic vel alibi contineri vnum idemque corpus. De translatione S. Thomæ reliquiarum Ortonam facta; cuius hic mentio habetur, extat vna cum vita eiuſdem Apoſtoli, eiuſdemq; miraculis libellus editus à Ioan. Baptiſta Ortonenſi. De peréni miraculo Edeſſæ fieri ſolito ad corpus S. Thomæ, conſule Petrum in catal. lib. 6. c. 44.

xxiij C Quarto Nonis Iulij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

OSeæ[a] & Aggęi Prophetarum. In Africa natalis S. Iucundiani[b] martyris, ꝓ Chriſto in mare merſi. In territorio Bituricenſi S. Lauriani[c] Epi Hiſpalēſis & martyris, cuius caput Hiſpalim in Hiſpania delatum eſt. Sirmij SS. mart. Innocentij[d] & Sebaſtiæ, cum alijs triginta. Madauri in Africa S. Namphanionis[e] martyris, & ſociorũ, quos ille roborauit ad pugnam, & ad coronam prouexit. Cyrine in Lybia S. Theodori[f] Epi, qui in perſecutione Diocl. ſub Digniano Præſide plumbatis cæſus, & lingua abſciſſa in pace tandem confeſſor occubuit. Eodē die natalis SS. Flauiani[g] ſecundi Epi Antiocheni, & Eliæ Epi Hieroſolymorum; qui pro Synodo Chalcedonenſi ab Anaſtaſio Imperatore in exilium acti, victores migrarunt ad Dñm. Auguſtæ in Rhætia S. Vldarici[h] Epi, miræ abſtinentiæ, largitatis, & vigilantiæ, ac miraculorum gratia illuſtris. Turonis translatio S. Martini[i] Epi, & cōfeſſoris, & dedicatio eius baſilicæ hoc ipſo die, quo etiam is ante aliquot annos in Epiſcopum fuerat ordinatus.

IVLII 4.

OSeæ & Aggæi Prophetarũ. a] De his hac die Beda & Ado, Vſuardus de Oſea tantum, Græci autem ſeorſum ab inuicem: agunt enim de Oſea xvj. Kalend. Octob. de Aggæo xvij. Kal. Ian. in Menologio. Præter illa quæ de Oſea in diuinis Scripturis leguntur, agit de eo S. Epiph. lib. de vit. & interit. Proph. c. 11. Hier. in præfat. 121. & in proœ. in Oſeam. Apud Iſid. de vit. & mort. ſanct. cap. 41. Doroth. in Synop. c. 1. & 10. De Aggæo Ioſephus antiqui. lib. 11. c. 4. Epiph. vbi ſup. cap. 20. Hier. in proœm. in Aggæum, & apud Iſidor. cap. 59.

b Iucundiani.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes, Petrus item in catal. lib. 6. c. 54.

c Lauriani epiſcopi.] De eodem ijdem qui ſupra. Vaſæus in chro. Hiſp. ann. 44. paſſum refert ſub Totila gothorũ Rege. Pluribus agitur de eo in Flo. ſanct. Hiſp. & in Theſau. concion. to. 2. hac die.

d Innocentij & ſoc.] De his itē hac die Beda,

Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores.

e Namphanionis & ſoc.] Sunt hæc ſociorum nomina, Migdon, Sanen, Lucitas; cæterorum autem ignorantur. Sunt hæ Punicæ voces. Porro Namphanion, idem quod apud nos, Bonus euẽtus. Fuit hic præclariſſimus martyr in Africa, adeo que celebris, vt Archimartyris titulo fuerit inſignitus: in quem præ cæteris Madaurenſes Apuleij conciues idololatræ oẽ genus blaſpemiæ & contumeliarum iactabant. Extant de his literæ Maximi Madaurenſis ad Auguſtinũ 43. & rurſus Auguſtini epiſt. 44. ad ipſum reſcripta.

f Theodori epiſc.] Agunt de his hac die Græci in Menologio, vbi & eius paſſio recitatur.

g Flauiani & Eliæ Epiſcoporum.] Agitur hic de ſecũdo Flauiano: primus enim ſedit temporibus Theodoſij in ſchiſmate aduerſus Euagrium; hic autem præfuit eccleſiæ Antiochiæ ſub Anaſtaſio Imper. à quo & diriſſima paſſus eſt; habuitq; in eo pro fide Catholica ſuſcepto certamine fortem commilitonem Eliam Epiſcopum Hieroſolymorum: horũ ſpectatiſſima virtus teſtimonio S. Sabæ laudata, in ſeptima Synodo Act. 5. repetita eſt. Plura de iiſdem Cyrillus monachus in Ioanne Silentiario, in Euthymio, & in Actis S. Sabæ abbatis. Niceph. hiſt. lib. 16. cap. 32. 34. 38. hiſt. Miſcel. lib. 15. Cedren. in Anaſtaſio, & alij. De ipſorum autem obitu admiranda ſcribuntur in Prat. ſpirit. ca. 53. vbi habetur, poſt duos dies ab obitu Anaſtaſij Imperatoris prædictos Flauianum & Eliam migraſſe ad Dominũ. In Actis autem S. Sabæ decem dies ponuntur interceſſiſſe ab eiuſdem Imper. morte, vſque ad prædictorum exitum; ibidemq; habetur nono die menſis Iulii Anaſtaſium ex hac vita exceſſiſſe: idemque ex Euagrio hiſt. lib. 4. cap. 1. exploratum habetur, dum ait, eadem die nona menſis Iulii Iuſtinum ſeniorem ex Senatuſconſulto Imperium cepiſſe. Cur itaq; hac potiſſimum die de his agatur, nu lla mihi certa ſuppetit ratio; cum multæ eſſe poſſent, nempe translatio, vel baſilicę dedicatio, vt de aliis factum videmus. Iam reliquum eſt vt Flauianũ ab hæreticorũ calumniis vindicemus. Recitat Euagr. lib. 3. cap. 31. & ex eo Niceph. lib. 29. cap. 28. literas quaſdam monachorum Palæſtinæ ad Alciſonẽ de Flauiani lapſu, quaſi ex parte damnaſſet Concilium Chalcedonenſe. Rurſus autem in Actis S. Sabæ, quæ ex Metaphraſte deſcripſit Lipo. to. 5. habetur, quod coactus ab hæreticis, damnarit Synodum Chalcedonenſem. Quod ad literas monachorum ab Euagrio recitatas ſpectat, ſcias deprauatas eſſe ab hæreticis; quod quiſque, licet ca cutiens, diſſimulare non poterit. Quid eſt quod ibi dr̃, Flauianum ingenue profeſſum eſſe Concilium Chalcedonenſe in his, quæ ſpectant ad damnationẽ Neſtorii & Eutychis; in his autem quæ eſſent fidei, non item? hæc quidem inter ſe inuicem pugnant, vt ſimul vera eſſe nõ poſſint: nam vtriuſq; hæreſiarchę damnationem recipere, non aliud eſt quam rectæ fidei normæ ab eodem Concilio contra prædictos editæ, conſentire. Quid inſuper eſt, quod idẽ Euagrius ibidem in fine dicit, Flauianũ ab hæreticis in exilium eſſe pulſum: niſi ipſum illis aduerſarium demonſtraſſe? Quæ itẽ ſequẽti c. 32. ſcribit Euagrius de conſtãtia Flauiani pro Chalcedonenſi, prædicta omnia aduerſus illum conficta mendacii arguũt. Quod item ex vita Sabæ lapſus Flauiani comprobari videatur; locũ illũ ab aliquo nebulone deprauatũ ac mutilatũ eſſe, Acta Nicęnæ 2. Synodi manifeſte declarant. In Actione n. 1. eius Synodi idem locus hiſce verbis deſcriptus hr̃: Itaque variis modis Flauianũ afflixerunt & vexarũt: cogentes interim & obtorto collo huc trahentes, vt Acta Chalcedonenſis Cõcilii anathemate proſequeretur: quo nolente, Epiſcopatu ſuo priuatus, in exilium quoque damnatus eſt. Hæc ibi: quibus quidem Seuerianorum impoſtura de Flauiani lapſu detegitur. Marcellinus Comes. in chron. exilium Flauiani nulla alia ex cauſa cõtigiſſe teſtatur, niſi quod Seuerianorum procellæ, qui Sydone conuenerãt, ſe viriliter oppoſuiſſet. Qua autem æſtimatione poſt mortẽ ab Orthodoxis habitus ſit Flauianus, cõſule Acta Synodi Conſtantinopolitanæ, quæ celebrata eſt Iuſtino Aug. &

Euthario Cõſſ. vbi totius populi feſtiuas acclamationes de S. Flauiano reperies; quibus, vt eius nomen ab hereticis eraſũ reſtitueretur in diptycha, eiuſq; venerandæ reliquiæ transferrẽtur, petitũ ſæpius eſſe cognoſces. Non tantũ Flauianus, ſed & Elias, de quo agimus, iiſdem aſperſus calumnijs ab hæreticis reperitur, quibus inconſulte nimis fidem adhibens Theodorus lector lib. 2. collectaneorũ hæc ſcribit: Ipſe ſolus Neſtorium, Eutychẽ, Diodorum, & Theodorũ, & Synodũ Chalcedonen. anathemate condemnauit. Hæc ille. Sed quæ hæc aduerſantium ſibi rerũ cõſarcinatio? Si damnauit Eutychem & Neſtorium, damnantem illos Synodum Chalcedonenſem ſuſcepiſſe oportuit. At litteræ eius ad Anaſtaſium Imp. cęterę q; res geſtæ ipſius à Cyrillo monacho in Actis S. Sabæ relatæ, Acta Synodica, ac cęterorum teſtimonia, non tantum ab omni hæreſeos ſordis labe purgatũ reddũt; ſed adeo illi fauent, vt cognoſcas perditiſſimis illis temporibus, inter tot naufragia Epiſcoporum, ipſum ſolum cum Flauiano Antiocheno, & Ioanne epiſcopo Palti ſtetiſſe intrepidum aduerſus innumeras hæreticorum phalanges. Hæc autem pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis pertractauimus.

h Vldarici Epiſc.] De eodem Beda, licet pro Vldarico legat, Valricũ: Ado de eodem, & alij. Scripta ſunt eius Acta à Bernone abbate, quę habet Sur. to. 4. hac die. De eo item Sigebert. in chron. anno 976. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 223. & lib. 4. c. 222. Diem obijt anno Domini 973. ſuę ætatis octuageſimo, ordinationis quinquageſimo.

i Translatio S. Martini.] De ea etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alij. *Rei geſtæ* hiſtoriam deſcribit Greg. Turonen. *hiſt. de* geſt. Franc. lib. 2. cap. 14 & lib. 10. c. 31. in Perpetuo Epiſco. Turonen. hæc eſt enim illa translatio, quę a præfato Perpetuo Epiſcopo facta eſt; qui in nouam auguſtioremque baſilicam a ſe ædificatam B. Martini corpus tranſtulit 4. Non. Iulij. Nã & alias, irruentibus in Galliã Danis, S. Epiſcopi corpus in Burgũdiam ad tps trãslatũ fuit, atq; inde poſtmodũ, ceſſantibus illorum incurſionibus, Turonos relatũ eſt. Eius rei geſta hiſtoriã narrat S. Odo Cluniac. abbas, ſcribẽs ad Fulconẽ.

xxij D Tertio Nonas Iulij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROmæ S. Zoæ [a] martyris, vxoris B. Nicoſtrati martyris, quę dum ad confeſſionem B. Petri Apoſtoli oraret, ſub Diocletiano Imperatore a perſecutoribus artata, & in cuſtodiam obſcuriſſimã truſa, deinde collo & capillis in arbore ſuſpenſa, adhibito ſubter horribili fumo, in confeſſione Dñi emiſit ſpiritum. In Syria natalis S. Domitij [b] martyris, qui virtutib. ſuis multa incolis præſtat beneficia. Cyrene in Libya S. Cyrillæ [c] martyris, quę in perſecutione Diocl. ardentes carbones cum thure ſuper manum poſitos diu tenuit, ne prunas excutiendo, thus obtuliſſe videretur: deinde ſęuiſſime laniata, proprio ſanguine decorata migrauit ad Sponſum. Hieroſolymis S. Athanaſij [d] diaconi, qui pro S. Synodo Chalcedonenſi ab hęreticis comprehenſus; & omnium

cruciatuum genera expertus, ferro tandem necatus eſt. In Sicilia ſanctorum martyrum Agathonis [c] & Triphinæ. Tomis in Scythia ſanctorum martyrum Marini, [f] Theodoti & Sedophæ. Treuiris S. Numeriani [g] Epiſcopi, & confeſſoris. Apud Septempedanos in Piceno S. Philomenæ [h] virginis.

IVLII 5.

ZOæ. [a]] De ea etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri omnes. Eius Acta intexta habentur martyrio S. Sebaſtiani apud Suriũ to. 1. 20. Ian. De Confeſſione S. Petri Apoſtoli, de qua hic habetur mentio, vide quæ habẽtur notata die ſequẽti in Trãquillino, cũ agitur de Confeſſione S. Pauli Apoſtoli; ibi de vtriuſque Confeſſionibus plura.

b Domitij.] Agunt de eodem hac die ijdem qui ſupra auctores. Alius hic videtur ab illo de quo Gregor. Turonen. de gloria mart. cap. 100.

c Cyrillæ.] De qua & Græci in Menologio hac die, ibique eius paſſionis Acta ſummatim referunt his conſentientia, quæ hic narrantur.

d Athanaſij diaconi.] Huius initum pro Catholica fide certamẽ, conſummatumq; martyrium deſcribit Nicephorus hiſto. lib. 15. c. 9. Agunt Græci hac die de alio Athanaſio abb.

e Agathonis & Triphinæ.] De his etiã hac die Beda, & alij recentiores.

f Marini & ſoc.] Agunt de his item Beda, & alij qui ſupra auctores.

g Numeriani epiſc.] Recenſet eumdem hac die Molanus in addi. ad Vſuardum. Succeſſit hic S. Rodoaldo. Claruit circa annum Dom. 640.

h Philomenæ.] Huius corpus honorifice aſſeruatur & colitur apud Septempedanos, nunc Seuerinates dictos, in eccleſia S. Laurentij, quo Totilæ Regis Gothorum tempore tranſlatum fuit a S. Seuerino epiſcopo, vt vetus inſcriptio docet, quę vna cum corpore reperta eſt ſub maiore altari anno Domini 1527. cum illud in elegantiorem formam reſtitueretur, procurante Antonio S.R.E. Cardin. de Monte.

6 Pridie Nonas Iulij. Luna. E xxj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

OCtaua [a] SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. In Iudæa S. Eſaiæ [b] Prophetæ, q; ſub Manaſſe Rege ſectus [c] in duas partes occubuit, ſepultuſq; eſt ſub quercu Rogel iuxta trãſitũ aquarũ. Romę natalis S. Trãquillini [d] martyris, patris SS. Marci, & Marcelliani, qui ad prędicationẽ S. Sebaſtiani martyris conuerſus ad Chriſtũ, a B. Polycarpo presbytero baptizatus, & a S. Caio Papa presbyter ordinatus eſt. Is cũ ad Confeſſionem [e] B. Pauli die Octauarum Apoſtolorum oraret, ſub Diocl. Imperatore a Paganis tentus & lapidatus, martyrium conſummauit. Feſulis in Tuſcia S. Romuli [f] Epi & martyris, diſcipuli B. Petri Apoſtoli; qui ab eodem miſſus ad prædicandum Euangelium,

cum in multis Italiæ locis Chriſtum annũciaſſet, rediens Feſulas ſub Domitiano Principe martyrio coronatus eſt cum alijs ſocijs. In Campania S. Dominicæ [g] virginis & martyris, quæ, ſub Dioc. Imperatore cum fregiſſet idola, ad beſtias dãnata, ſed ab illis nil læſa, demum capite obtruncata migrauit ad Dominum: cuius corpus Tropeæ in Calabria ſumma veneratione aſſeruatur. Eodem die S. Luciæ [h] martyris, quæ natione Campana, à Rixio * Vicario tenta, & acriter cruciata, eumdem conuertit ad Chriſtum: quibus adiuncti ſunt Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij decẽ & ſeptem, qui in paſſione collegæ, & in corona fuere conſortes. In pago Treuirenſi S. Goaris [i] presbyteri & confeſſoris.

* Varc

IVLII 6.

Octaua SS. Apoſtolorum. a] De qua Beda, Ado, & alij recentiores, vt inter alios Radulph. Tung. de obſeru. can. ca. 19. Eſt de eadem antiqua mentio in Actis S. Tranquillini martyris in martyrio S. Sebaſtiani. Extat ſermo S. Leonis Papæ eadem die habitus, quo demonſtrat, ea Octauarum die anniuerſaria repetita, populum conuenire conſueuiſſe ad perſoluendas gratias pro liberata Vrbe a furore Attila: quod ibi S. Leo nõ obſcure ſignificare videtur.

b Eſaiæ Prophetæ] De eodem Beda, ac cæteri Latinorum hac die, Græci autẽ ad ſeptimum Idus Maias in Menologio. Præter illa, quæ de Eſaia leguntur in diuinis Scripturis, Ioſephus etiam antiqui. lib. 10. de eodem agit: S. Zeno Veronenſis Epiſcopus ſermonem habuit 28. de Eſaia, ac ſæuiſſima eius cęde. Cur aũt in diuinis Scripturis nulla mẽtio habeatur de nece Prophetarũ, quam Dñs Iudæis exprobrat apud Matt. c. 23. cõſule Origenem, cum de Suſannæ hiſtoria agit, ſcribens ad Africanum. De eodem Eſaia Epipha. lib. de vita & obitu Proph. c. 7. Doroth. c. 14. De reliquijs eiuſdem Prophetæ aduectis Panneadem, collocatiſq; in baſilica S. Laurẽtij, anno triceſimoquinto Theodoſij Iunioris Imperatoris, ſcribit Cedren. in comp. eo anno.

c Sectus in duas partes.] Perẽptos eſſe eiuſmodi ſęuiſſimo ſupplicij genere non tãtum ſanctos antiquæ legis, teſtimonio S. Pauli in epiſt. ad Hebręos c. 11. exploratum habetur: ſed & quãplurimos martyres eodem affectos eſſe, certiſſimũ eſt. Hoc ſupplicium licet irrogatum lege xij. tabularum conſtet: aliquem tamen ſectum fuiſſe, nec ſe legiſſe vel audiſſe, teſtatur Gellius lib. 12. c. 2. Barbaricam potius quam Romanã eam fuiſſe ſęuitiam, Valer. Max. monſtrare videtur lib. 9. c. 2. exter. 4. Primus qui hoc tã immane ſpectaculum oculis Romanorum ingeſſit, reperitur fuiſſe Caius Caligula, de quo Suet. c. 27. in Caio.

d Tranquillini.] Agunt de eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Habentur eius res geſtę in Actis S. Sebaſtiani.

e Cum ad Confeſſionem.] De Confeſſionibus Apoſtolorum hęc Caſſiod. Var. lib. 10. epiſt. 2. Tenemus aliquid Apoſtolorum proprium, ſi peccatis diuidẽtibus nõ reddatur alienum: quando Confeſſiones illas, quas videre vniuerſitas appetit Roma felicior in ſuis finibus habere promeruit. Hæc Caſſiod. Quod autem ad ipſum nomen ſpectat Confeſſio apud nos idẽ eſt, quod apud Græcos Martyrium: quamuis nõ idem prorſus apud illos, qui apud nos, earũ vocũ ſenſus ſit. Nam Græci Martyrij nomine nonnunquam totam baſilicam martyribus dicatam appellãt; vt videre eſt ex Chalcedonenſi Concilio, vbi ſæpe de Martyrio S. Euphemiæ fit mentio, & apud alios ſæpiſſime Martyrium

tyrium enim appellandum eſſe locum in quo martyr ſepultus ſit, habetur ex l. vlt. de ſepulchris violatis. C. Theod. Nō tantum eccleſię in honorem martyrum erectæ Martyrium dici cōſueuerunt, ſed & aliæ: nam auctor eſt Cyrillus catech. 14. eccleſiam Hieroſolymis, Reſurrectionis appellatam, in Golgotha poſitam, Martyrion eſſe dictam: qui etiam, cur eo dicta ſit nomine declarat. Latini vero (qđ *viderim*) partem tantum illam in eccle*ſia*, vbi conditæ ſunt reliquiæ ſub altari, non ipſam integram eccleſiam, appellāt *Confeſſionem*. Factum eſt aliquando interpretis errore vim Latinæ vocis minime aſſecuti, vt quod Græci pro eccleſia martyrum, Martyrium dixerūt, ille eandem voce Latine dixerit Confeſſionem, vt apparet in can. 20. Concilij Gangren*ſis*, prioris editionis, in quo cum Græce legatur, τὰς συνάξεις τῶν μαρτύρων, hoc eſt, martyrum conuentus, interpres Confeſſiones martyrum tranſtulit, pro eccleſijs martyrum. Non igitur Latini baſilicam, Confeſſionis nomine aliquando intellexerunt, vt falſo ex illo canone nonnulli ſunt arbitrati; ſed magis ea ſignificatione ea vox dicta reperitur, vt locus *ille intelligeretur* ſub maiori altari poſitus, quo reliquiæ ſanctorum martyrum, ſeu integra ipſorū corpora conderentur; idq; ex antiquo vſu Eccleſiæ, & Apoſtolica traditione, ſecundū illud Apoc. c. 6. Vidi ſubtus altare animas interfectorū propter Verbum Dei, & propter teſtimonium quod habebant, &c. Hoc itaq; ſenſu liber de Rom. Pont. in Hilario Papa ait: In oratorio S. Crucis fecit Confeſſionem, *ibi poſuit* lignum Dn̄i: in Con*feſſione* fecit argenteas ianuas, &c. Plu*ribus ibidē* de Confeſſione facta in ora*torio* S. Io. Baptiſtæ, & alia in oratorio S. *Io.* Euangeliſtæ. In eodem ſenſu idem liber in Sixto, his verbis: Fecit Confeſſionem B. Laurētij martyris cum columnis porphyreticis, & ornauit tranſennam, & altare, & Confeſſionem S. mart. Laurentij de argento puriſſimo, &c. Sunt & alia de his innumera loca, quę breuitatis cauſa referre omittimus. In hoc itaque ſenſu illa verba hic poſita accipienda ſunt, quibus dicitur: Cum oraret ad Confeſſionē B. Pauli. ad locū ipſum videlicet, vbi ſacrū corpus eius eſſet poſitum. Latini eccleſias in honorem ſanctorum martyrū erectas, non Martyria, nec templa, ſed magis proprio vocabulo Memorias dicere cōſueuerunt. Vnde S. Aug. de ciu. Dei lib. 22. c. 10. Nos, inquit, martyribus noſtris nō templa, ſicut dijs, ſed Memorias, ſicut hominibus mortuis, quorum apud Deum viuunt ſpiritus, fabricamus. Hæc Auguſtinus, qui eo nomine frequenter eſt vſus. Caius antiquus Theologus ipſas, quas dicimus Confeſſiones Petri & Pauli, Apoſtolorum Trophæa appellat, apud Euſebium hiſt. lib. 3. c. 24.

f Romuli Epiſco.] Huius Acta ex antiquioribus monumentis nuper edidit R. D. Franciſcus Cattaneus Epiſcopus Feſulanus. De eodem S. Antoninus plura in 1. par. tit. 6. c. 26 § 4. Volaterranus, & alij.

g Dominicæ virginis.] De qua hac etiam die Maurolycus & Galeſinius pariter agunt

h *Luciæ & ſociorum.*] Agunt de his item Græci in Menologio hac die, vbi pluribus horum Acta deſcribunt.

i Goaris] Beda de eodem agit hac die. Huius res geſtæ à Vuandelberto Diacono ſcriptis mandatæ extant apud Sur. to. 4. hac die. Scribit de eodem Sigebert. in chron. anno 600. Reginus in chron. in Mauritio, Vincent. Spec. libro 22. c. 13. & Petrus in catal. lib. 6. c. 62.

7 Nonis Iulij. Luna. F xx

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROmæ SS.mart. Claudij [a] Commentarienſis, Nicoſtrati Primiſcrinij, [b] Caſtorij, Victorini, & Symphoriani, quos S.Sebaſtianus ad fidē Chriſti perduxit, & B.Polycarpus presbyter baptizauit. Eoſdē in perquirendis SS. martyr. corporibus occupatos Fabianus Iudex comprehendi iuſſit,& per decem dies minis & blanditijs exagitās, cum in nullo penitus poſſet cōmouere, iuſſit tertio torqueri, ac poſtea in mare præcipites dari. Dyrrachij in Macedonia SS.martyr. Peregrini, [c] Luciani,Pompeij,Heſychij,Papij,Saturnini,& Germani, qui natione Itali, in perſecutione Traiani ad eam vrbem confugientes, cum Sanctum Aſtium Epiſcopum ibi pro fide Chriſti in cruce pēdentem viderent, Chriſtianos ſe eſſe palam confeſſi,iuſſu Pręſidis tenti,atq; in mare demerſi ſunt. Alexandriæ natalis S.Panteni, [d] viri apoſtolici, & omni ſapientia adornati; cui tantum ſtudij & amoris erga verbum Dei fuit, vt etiam ad prædicandum Chriſti Euangelium gentibus quæ in Orientis vltimis receſſibus reconduntur, fidei,& deuotionis calore ſuccenſus profectus ſit:ac demū Alexandriam reuerſus, ſub Antonino Caracalla in pace quieuit. Brixiæ S.Apollonij [e] Epiſcopi & confeſſoris. In Saxonia S.Villebaldi [f] primi Eiſtetenſis Epi, qui vna cum S.Bonifacio laborās in Euangelio, multas gentes cōuertit ad Chriſtum. Aruernis S.Illidij [g] Epiſcopi. Vrgellę in Hiſpania Tarraconenſi S.Odonis [h] Epiſcopi. In Anglia S. Heddæ [i] Epiſcopi Saxonum Occidentalium. Ibidem Sanctæ Edilburgæ [k] virginis, Anglorum Regis filiæ.

IVLII 7.

a CLaudij,Nicoſtrati, & ſoc.] De his hac die Beda,Vſuard.Ado, & alij omnes. Horum pro fide Chriſti agones narrantur in Actis S.Sebaſtiani,apud Sur.to.1.Diuerſi omnino ſunt hi ab illis martyribus,qui ijſdē nominibus ſunt appellati, agiturq; natalis eorum inferius ad ſex. Idus Nouēb. prout diuerſa ipſorū Acta declarāt.

b Primiſcrinij.] Diuerſi ordinis Primiſcrinios poſitos habes in Notitia Prouinciarum Imper.Rom. Omnes militabant ſub officio Comitis rerum priuatarum: ſunt hi: Primiſcrinius beneficiorū, Primiſcrinius Canonum, ſeu rationum, Primiſcrinius ſecuritatum, ac Primiſcrinius largitionum priuatarum. Erat & Magiſter Scriniorum memoriæ epiſtolarum & libellorum. Erant & Primiſcrinij diuerſorum magiſtratuum tum Palatinæ,tum etiam Caſtrēſis militiæ. Erat & ſchola Scriniariorum, eorum ſcilicet, qui ſcrinijs, hoc eſt,arcis publicis ſcripturarum præerant. Primiſcrinij emeriti promouebantur inter Notarios & Tribunos id habens ex Caſſiod.Var.lib.11. cap.20. & 21. ibi de forma Primiſcrinij, qui accedit, deq; eo qui egreditur. Horum magiſtratuū frequens eſt mentio in Cod. Theod. & Iuſtinianeo, nec non in Nouellis eiuſdem.

c Peregrini,Luciani,& ſoc.] Agunt de

his

his hæc itē die Græci in Menologio, vbi eorum Acta pluribus deſcribuntur.

d Pantæni.] De quo & Beda, Vſuard. Ado, ac cęteri Latinorum. Plura de Pantæno Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 10. & 11. Ante eum Clemens Alex. eius diſcipulus lib. 1. Strom. circa principium, licet ipſum expreſſe non nominet; Hier. de ſcript. Eccleſ. & in epiſt. ad Magnum orat. 84. Niceph. hiſt. lib. 4. c. 32. lib. 5. c. 10. 13. & 18. & alij recentiores. Nos quoque de eo pluribus egimus in annal. Eccleſiaſt.

e Apollonij Epiſc.] De quo tabulæ eccleſ. Brixianæ, vnde & Galeſinius hac die. Numeratur hic quintus ordine eius eccleſiæ Epiſcopus.

f Vuillebaldi epiſc.] De eodē hac die Ado & alii. Scripſit præclaras res geſtas ipſius Reginoldus Epiſcopus: ipſe vero vitam S. Bonifacii Epiſcopi Moguntini, cui acceſſit ſocius prædicationis, ſcriptis mandauit. De eo Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. li. 3. c. 187. Vixit temporibus Gregorii Tertii, & Zachariæ Romanorū Pontificū, circa annū Dñi 755.

g Illidii Epiſc. Agit de eo Greg. Turon. qui eum mirifice laudat lib. 1. hiſt. Franc. c. 45. pluribus tamen in vit. ſanct. Patr. ca. 2. Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus in tabula Democ. deſcriptis.

h Odonis Epiſcopi.] De eo mentio habetur in Flore ſanct. Hiſpan. ibique agi hac die natalem eius auctor teſtatur.

i Heddæ. alias Heddi Epiſc.] De eo Beda de geſt. Ang. lib. 3. c. 5. & li. 5. c. 19. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 1. cap. 164. Migrauit ex hac vita anno Domini 705.

K Ediburgæ.] De ea etiam Beda de geſt. Angl. li. 3. c. 8. & lib. 4. c. 9. Trithem. vbi ſupra lib. 3. cap. 74. Alia rurſus fuit Ediburga ſoror S. Erchonualdi Epiſcopi, de qua idem Trithem. eodem libro c. 220. eamque claruiſſe refert anno Domini 680.

8 Octauo Idus Iulij. Luna. G xix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

IN Aſia Minori ſanctorum Aquilæ [a] & Priſcillæ vxoris eius, de quibus in Actionibus Apoſtolorum ſcribitur. In Portu Romano ſanctorum quinquaginta [b] Militum martyrum, qui in confeſsione S. Bonoſæ ad fidem adducti, & a beato Felice Papa baptizati, in perſecutione Aureliani occiſi ſunt. In Palæſtina S. Procopij [c] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore ab Scythopoli ductus Cæſaream, ad primam reſponſionum eius confidentiam a Iudice Fabiano capite cæſus eſt. Conſtantinopoli paſsio ſanctorum monachorum [d] Abrahamitarum, qui ob cultum ſanctarum imaginum reſiſtentes Theophilo Imperatori, martyrium conſummarunt. Herbipoli in Germania Sancti Chiliani [e] Epiſcopi, qui a Romano Pontifice ad prædicandum Euangeliū miſſus, cum multos ad Chriſtum perduxiſſet, vna cum ſociis Colomano presbytero, & Totnano diacono trucidatus eſt. Treuiris ſancti Auſpicii [f] Epiſcopi & confeſſoris.

AQuilæ & Priſcillæ.[a]] De his Acta Apoſt. cap. 18. Paulus ad Rom. c. 16. 1. ad Corinth. c. 16. & ad Timoth. 2. c. 4. licet pro Priſcilla Priſca ponatur aliquando. Agunt de his item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autem de Aquila in Menologio pridie Idus Iulij. De his plura S. Ioan. Chryſ. homilia in illa Pauli verba: Salutate Priſcā & Aquilam. Tradit Dorotheus in Synopſi, Aquilam fuiſſe præfectum eccleſiæ Heracleæ: ſed vnde id acceperit, non inuenimus. Erat Romę celebris memoria Aquilæ & Priſcillæ, vt dictum eſt ſuperius in Priſca 18. Ianuar. Fuit item Romę nobiliſſima matrona Priſcilla nomine, mater Prudentis ſenatoris, auia Pudentianæ & Praxedis virginum; de qua mentio habetur in Actis S. Pudentianæ a Paſtore conſcriptis, quorum ſupra meminimus. Celebre fuit Romæ Priſcillæ nomine cęmeterium via Salaria, de quo frequens mentio habetur in Martyrologijs, & Actis ſanctorum martyrum: egimus de eo ſuperius: aliud item ad Vrſum pileatum, de quo inferius. 3. Octob.

b Quinquaginta militum.] Horū martyrum Acta ſunt iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctæ Bonoſæ martyris, quas habemus apud nos manuſcriptas.

c Procopij.] De eo Beda, ac cęteri Latinorum hac die; Græci itidem in Menologio, feſtumq; celebrant diem, vt conſtat ex nouel. conſtit. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs, apud Theodor. Balſ. in nomoc. Phot. ti. 7. c. 1. Huius fortiſſima certamina ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes, quæ habes apud Lipo. to. 6. & Sur. to. 4. hac die: quæ citata reperiuntur in ſecunda Synodo Nicæna Act. 4. ibiq; ex iiſdē Actis recitatur elegans exēplum de cultu ſanctarum imaginum. Niceph. lib. 7. c. 15. De eius baſilica meminit Suidas in hiſto. Alius eſſe videtur ille Procopius, de quo agit Euſeb. lib. 8. c. 12.

d Monachorum Abrahamitarum.] Agit & de his Cedren. in compend. traditque hos non tantum ob cultum ſacrarum imaginum, ſed etiam quia monachiſmū (quem Theophilus Imp. execrandus hęreticus impugnabat) Patrum ſcripturis, traditione, & exemplis in Eccleſia Dei ſemper ſacroſanctum eſſe habitum, libera voce profeſſi ſunt. Addit & hęc in fine: Eorum cadauera inſepulta, in ſolū proiecta, diu admodum integra permanſerūt, donec quidam pij ea humauerūt, & eodem quo Chriſti martyres honore digna ti ſunt. Hæc ille in Theophilo.

e Chiliani Epiſcopi & ſoc.] Beda tamde eo, quam ſocijs ipſius, pluribus agit; Ado item, & alij. Horum omnium res nobiliter geſtas recitat Sur. to. 4. Sigeb. in chron. an. 685. Otho Friſing. lib. 5. c. 13. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 131. lib. 4. c. 172. Plura de his etiā Demochares, dū ſeriē deſcribit Herbipolenſium Epōrum in lib. de ſacrific. Miſſæ; aitq, horum veneranda corpora per S. Burchardum Epiſcopū eleuata, & in baſilica à ſe erecta eſſe recondita; eundemque a Rom Pont. impetraſſe, vt iiſdē ſanctis honor martyribus debitus deferretur. In eius templi crypta hos verſus fuiſſe ſcriptos, eoſdemque hactenus ibidem legi, idem auctor teſtatur.

Hi ſunt, Herbipolis, qui te docuere magiſtri.
Qua verum coleres relligione Deum:
Impia quos tandem iuſſit Geilana necari,
Celauitq; ſub hūc corpora cæſa locum.
Ne turpi ſine laude ſitu defeſſa iacerent,
Corpora Burchardus ſub monumenta locat.

f Auſpicii Epiſcopi.] Agit de eo etiam Molan. in addit. in Vſuard. Numeratur quartus eius eccleſiæ Epiſcopus in tab. Democh. Fuit alius eiuſdem nominis Tullenſis Epiſcopus, ordine quintus, ſanctitate ac doctrina conſpicuus: cuius extat inſignis epiſtola metro ſcripta ad Arbogaſtum Comitem: vixitque temporibus Theodoſij Imp. Diuerſus ab his omnibus habendus eſt ille Auſpicius, ad quem ſcribit Sidon. Apollin. epiſt. 11. lib. 7.

Septimo

9 Septimo Idus Iulij. Luna. A xv iij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROmæ ad Guttam iugiter manantem, natalis SS. mart. Zenonis [a] & aliorum decem millium ducentorũ triũ. Gortynæ in Creta S. Cyrilli [b] Epi, qui in perſecutione Decij ſub Lucio Præſide flammis iniectus, cũ incẽſis vinculis euaſiſſet illæſus, ac ſtupore tanti miraculi a Iudice dimiſſus eſſet, rurſus pro inſtãti & alacri fidei prædicatione facta de Chriſto, ab eodem capite plexus eſt. In ciuitate Thora [c] apud lacũ Velinum paſſio SS. Anatoliæ [d] & Audacis, ſub Decio Imp. quorũ Anatolia Chriſti virgo poſtquam plurimos per totam Piceni prouinciam varijs languoribus affectos curaſſet, & in Chriſtum credẽtes feciſſet, iubente Fauſtiniano Iudice diuerſis pęnarum generib. vexata, cum ab immiſſo ſerpente liberata Audacem conuertiſſet ad fidem, nouiſſime extenſis manibus orans gladio tranſuerberata eſt: Audax quoque in cuſtodiam datus, ſine mora capitali ſentẽtia coronatur Alexandriæ SS. mar. Parthemutij, [e] Copretis, & Alexandri, qui ſub Iuliano Apoſtata cæſi ſunt. Martulæ S. Bricti [f] Epiſcopi, qui ſub Marciano Iudice pro cõfeſſione Domini multa paſſus, cum magnam populi multitudinem ad Chriſtum conuertiſſet, confeſſor in pace quieuit.

IVLII 9.

ZEnonis & ſoc. a] De his etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores De loco vbi sũt paſſi, qui hic ponitur, Ad Guttã iugiter manantẽ: in ſecunda editione Molani hæc adduntur: Quæ alias dr̃ eccleſia S. Marię fontis olei Tranſtiberim. Mirati ſumus hæc in textũ Vſuardi ex alicuius interpretatione perperam facta irrepſiſſe. Locus etenim, vbi prædicti martyres paſſi ſunt, eſt dictus ad Aquas Saluias, tertio vel amplius ab Vrbe lapide, vbi & prædictorũ martyrũ ſacræ reliquiæ aſſeruãtur. Ipſa traditio, veteraq; monumẽta prædictos martyres ibi coronatos eſſe teſtãt; vt nullus remaneat de hoc ambigẽdi locus: alia prorſus ac diuerſa eſt ratio de fonte olei Trãſtiberim poſito. Sed & magna differentia eſt inter locum dictum, Gutta iugiter manans, &, Gutta large fluens: nam hæc erat iuxta portam Capenam, de qua Martialis lib. 3. Epigram. ad Fauſtinum de Baſſo:

Capena grandi porta, qua pluit gutta.

b Cyrilli Epiſco.] De eo Vſuard. & alij, Græci ẽt in Menologio hac die, vbi pluribus martyriũ eius deſcribitur ſub Diocl. cõſummatum. Acta aũt eius, quæ recitat Sur. to. 4. ſub Decio paſſum eſſe teſtãtur; qđ & verius exiſtimamus, Celeberrimi habiti ſunt Cretenſes martyres, vel ex ea cauſa, quod illorũ meritis ea inſula cuſtodiens

diens sẽper Catholicã fidẽ, illa ſa permãſerit ab omni hæreſum labe; prout Martyrius Eṗs Gortinæ in Creta vna cum collegis Epiſcopis ſcribens ad Leonem Magnum Impe.recenſet his verbis: Dicimus trãquillitati tuæ, quia ab initio totius hereticæ blaſphemiæ inexperta eſt veſtra Creta, decem martyribus paſſionis tẽpore deprecantibus, vt libera a tentationib. hæreticis, ſemper ab æſtu eorum prouincia ſeruaretur, &c. Extat ea epi.to.2. Concil.edit.2. Colon.pag.275.& 276.

c In ciuitate Thora apud lacũ Velinũ.] Legebatur in alijs martyrologijs: Titi ad lacum Vulſinũ; ſed pro Thyro, ſeu Thurio, vel Thyre, Thora, & pro lacu Vulſino, Velinus eſt poſitus. In martyrũ Actis, Thurenſis, pro Thorenſis, ſeu Thorona, mendoſe legitur. Vetera enim monumenta eius eccleſiæ, firmaq; traditio populi, hos de quib. hic agitur, martyres ibi paſſos eſſe, abſque aliqua ambiguitate teſtantur. Non ignoramus tamẽ, lacum Vulſinũ, Tirenſem eſſe appellatũ; cuius mẽtio habetur in decreto Deſiderij Regis Longobardorum, quod ex tabulis Viterbien. exſcripſit Aldus Manut.in libr. de Ortograph. ſed nulla (vt accepimus) in eius loci oppidis de his martyribus extat memoria, quæ virens recenſq; in prædicta Thorana eccleſia perſeuerat, quæ eſt (vt accepi) in diœceſi Reatina. Hæc accepimus a R.D. Curtio Franco Canonico S. Petri in Vaticano, qui in his perquirendis plurimũ laborauit. Porro Thora a Dionyſ. Halycarnaſ.lib.1. Tiora dicitur, quam a Reate Latinã viã verſus ſtadijs 40. diſtare teſtatur. Corrupto vocabulo, i, eſt mutata in h, vt loco Tioræ Thora dicatur.

d Anatoliæ & Audacis.] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horum Acta ex antiquis codicibus Sur. edidit to 4. de ijſdẽ Aldelmus in lib. de laud. virginitatis pluribus agit. De S. Victoria, quæ eodem tẽpore paſſa eſt in Trebulano, agemus ſuo loco inferius. Pet.diac.Caſſ.in lib.de viris illuſtr.cœnob. Caſſin.c.46.teſtatur vitam S.Anatoliæ ſcriptam eſſe a Gelaſio Secũdo Rom.Pontifice.

e Patermuthij & ſoc.] Agunt de his itẽ Græci hac die in Menologio, ac eorũ Acta sũmatim cõprehenſa referunt. Legi horũ Acta in vet.co. baſilicæ S. Petri in Vatic. ſed quæ cẽſura & emẽdatione indigeant.

f Brictij epiſcopi.] De eodem Vſuard. & Ado pluribus, Petrus, in catal.lib.6.ca. 47. quos & ſecuti ſunt recentiores. In Actis ſanctorum Abundij & Carpophori (qualiacũque ſint) multa de Brictio ſcripta habẽtur de his quæ paſſus eſt ſub Marciano Proconſule temporibus Diocletiani Imp. apud Mombrit.to.1.

xvij B Sexto Idus Iulij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROmæ paſsio ſanctorũ ſeptem fratrum, [a] filiorũ S. Felicitatis martyris, id eſt, Ianuarij, Felicis, Philippi, Siluani, Alexandri, Vitalis, & Martialis, tpe Antonini Imp. ſub Præfecto Vrbis Publio: ex quib. Ianuarius poſt verbera virgarũ, & carceris macerationem, plumbatis occiſus: Felix & Philippus fuſtib. mactati: Siluanus præcipitio interemptus: Alexander, Vitalis, & Martialis capitali ſentẽtia puniti ſunt. Itẽ Romæ SS.virg. & martyrum Ruffinæ [b] & Secundæ ſororũ quæ in perſecutione Valeriani & Gallieni tormentis ſubactæ, ad vltimũ altera gladio capite il-

liſo,

liſo, altera cæſa ceruice migrarunt in cęlum: quarum corpora in baſilica Lateranenſi prope Baptiſterium debito honore ſeruantur. In Africa ſanctorum martyrum Ianuarii, [c] Marini, Naboris, & Felicis decollatorum. Nicopoli in Armenia ſanctorum martyrum Leontii, [d] Mauritii, Danielis, & ſociorum, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſia Præſide variè excruciati, tãdem in ignem coniecti, martyrii curſum confecerunt. In Piſidia ſanctorum martyrum Bianoris [e] & Siluani, qui ſæuiſſima pro Chriſti nomine paſſi, demum ceruicibus abſciſſis coronantur. Iconij S. Apollonij [f] martyris, qui per crucem inſigne martyrium conſummauit. Apud Gandauum Sanctæ Amelbergæ [g] virginis.

IVLII 10.

SEptem fratrum. a] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri. Deſcribitur horum nobile certamen in Actis ſanctæ Felicitatis eorum matris, quæ breuius enarrata recitat Mombrit. to. 1. & Sur. tom. 4. Meminit horum martyrum, ac matris ipſorum ſanctus Gregorius in homil. 3. in Euangelium, quam habuit in eccleſia eiuſdem S. Felicitatis. Habemus prædictorum Acta fuſius ſcripta in noſtra bibliotheca.

b Ruffinæ & Secundæ.] De his item Vſuard. hac die, Ado autẽ longe vberius. Extãt harum ſanctarum virginum Acta martyrij, quæ Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. ca. 78. & Sur. deſcripſit tom. 4. Habemus eadem & manu ſcripta. Agit de his pluribus S. Aldelm. in lib. de virginit. Extat Romæ in regione Tranſtiberina vetus Memoria prædictarum ſanctarum. Locus vbi ſunt paſſæ, via Aurelia, decimo ab Vrbe lapide, auctus eſt ſede Epiſcopali, quam & titulo Siluæ candidę inuenimus ſæpius appellatam.

c Ianuarij & ſoc.] De quibus hac die etiam Beda, Ado, & alij recentiores. Nabor & Felix, quorum hic recitantur nomina, diuerſi ſunt ab illis, de quibus inferius ad quartum Idus Iulij: nam illi in Italia; hi autem, de quibus agimus, in Africa paſſi ſunt.

d Leontij & ſoc.] Agunt de his etiam hac die græci in Menologio. De Nicopoli in Armenia à Pompeio Magno condita ob Mithridatem ibi deuictum, habes auctorem Dionem Caſſ. lib. 36. hiſto. De Nicopolitana eccleſia in Armenia, eiuſque laudibus, quod temporibus Valentis Imper. inconcuſſa ſteterit aduerſus Arrianorum procellas, pluribus meminit S. Baſilius in epiſto. addit. 6. 9. 10. 11. & 12. edit. Nut. Eam enim, vt par eſt, mirificè prædicat.

e Bianoris & Siluani.] De his itidem græci agũt hac die in Menologio, eorumque res geſtas copioſe deſcribunt.

f Apollonij.] De quo & græci agũt hac die, in eorumque Menologio eius Acta narrantur.

g Amelbergæ.] De ea item Molanus in addit. ad Vſuardum, pluribus autem in Indiculo Sanctorum Belgij, refertq; eius res geſtas eſſe ſcriptas à S. Trudone, nec non à S. Radbodo. De ipſa etiam Trithe. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 190. qui teſtatur eam ex hac vita emigraſſe anno Domini 772. Fuit præterea & alia eiuſdem nominis Amelberga vidua, & ipſa ſanctitate celebris, cuius Acta deſcribit Sur. tom. 4. hac die. porro feſta dies eius non ſexto Idus Iulii, ſed unii agitur, vt teſtatur Molanus, de ipſa agens in Indic. Sanctorum Belgij.

Quinto

xvj C Quinto Idus Iulij. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROmæ B.Pii [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Antonini martyrio coronatus eſt. Nicopoli in Armenia natalis SS.mart. Ianuarii [b] & Pelagiæ, qui equuleo, vngulis, & teſtarũ fragmẽtis dieb. quatuor cruciati, martyriũ impleuerunt. In territorio Senonẽſi S.Sidronii mar. Iconii S. Martiani [d] martyris, qui ſub Perennio Præſide per multa tormẽta peruenit ad palmã. Side in Pãphilia S. [e] Cindei presbyteri, qui ſub Diocl. Impe. & Stratonico Præſide poſt multa tormenta in ignem iniectus, & nil læſus, demũ in oratione reddidit ſpiritũ. Brixiæ SS. mart. Sabini [f] & Cypriani. Bergomi S.Ioannis [g] Epi, qui ob tuendã Catholicam fidem ab Arrianis occiſus eſt. Cordubæ S.Abundij [h] presbyteri, qui cũ in Mahumetis ſectam inueheretur, martyrio coronatus eſt. In territorio Pictauienſi S. Sabini [i] confeſſoris.

IVLII 11.

PII Papæ. [a]] Beda, Vſuar. Ado, & alij omnes hac die. De ei⁹ ſucceſſione agit S.Ireneus li. 3.c.3. Euſeb. in chro. & hiſt. li.4.c.10. Epiph. in Panar. hæreſ.27. Optatus Mileuit. li.2. contra Parmen. Auguſt. ad generoſum epiſt.165. licet tam ipſe, quam Optatus Pium numerent poſt Anicetũ, quem ſucceſſiſſe Pio, cęteri omnes teſtantur. De eodẽ Niceph. hiſt. li.3.c.25. & Niceph. Eps in chron. Cętera de ipſo fuſius in Annal. Eccleſ. diximus. Quod autem ſpectat ad eius martyrium, reuera ipſum martyrem vita functum, vetera quæque eccleſiaſtica monumenta teſtantur; Miſſales, Breuiaria, ac Martyrologia cuncta. At licet ab Antonino Pio nulla in Chriſtianos fuerit indicta perſecutio; vigentibus tñ adhuc priorum Auguſtorum edictis, illorum vigore complures Chriſtianos ſub prædicto Antonino neci traditos eſſe, apologia Iuſtini philoſophi certã fidẽ facit. Porro etſi ſub Antonino Pio Pius noſter vixit: tñ fidem adhibemus li. de Rom. Pontif. qui refertur nomine Damaſi, eum ſub Mar. Aurel. Antonino & Lucio Vero finem viuendi feciſſe, conſtat, quo tempore ſæua perſecutio vaſtauit eccleſias.

b Ianuarij & Pelagiæ.] De his ijdẽ qui ſupra, Beda, & alij. Petrus in catal. lib.5.c.85. hos paſſos eſſe ſub Licinio refert.

c Sidronij.] De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores, adſtipulanturque dicta vetera manuſcripta, quæ his addũt Lucianum, Sabinum, & Cyprianum; ſed hi duo Brixiæ ponuntur.

d Marciani.] Græci etiã de eo hac die in Menologio, pluribuſque eius certamẽ deſcribunt.

e Cindei.] De quo item hac die Græci in Menologio, eiuſque Acta his quæ hic ponuntur conſentientia referunt.

f Sabini & Cypriani.] De his tabulæ eius eccleſiæ, quibus adſtipulantur prædicta vet. manuſcripta.

g Ioannis Epiſcopi.] De quo Pau. diac. de geſt. Longobard. lib.6. cap.3. Interfuit

hic

hic Synodo Romanæ ſub Agathonæ Papa, vt conſtat ex eius actis, quæ recitãtur in ſexta Synodo œcumenica Act 4. Habita eſt ea Synodus Romæ anno à Chriſto Dño 680. Agunt præterea de dicto Ioanne quamplures recẽtiorũ, vt Platina, Sabellicus, ac nouiſſime Sigon. de Reg. Ital.

h Abundij.] *De cuius mart. agit* S. Eulogius in Memor. ſanct. li. 3. c. 12. paſsũq; refert æra. 892. anno à Chriſto Dño 854.

i *Sabini.*] De quo etiam hac die Vſuardus & recentiores omnes agunt.

12 Quarto Idus Iulij. Luna. D XV

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16

MEdiolani SS. mart. Naboris [a] & Felicis, qui in perſecutione Maximiani paſſi ſunt. In Cypro B. Iaſonis [b] antiqui Chriſti diſcipuli. Aquileiæ natalis S. Hermagoræ, [c] diſcipuli B. Marci Euangeliſtę, & primi eiuſdem ciuitatis Epi: qui inter miracula ſanitatum, & prædicationis inſtantiam ac populorum conuerſionem plurima pęnarum genera expertus, tandem vna cum Fortunato diacono, ſuo capitali ſupplicio perpetuũ meruit triumphum. Lucæ in Tuſcia B Paulini [d] qui a S. Petro primus eiuſdem ciuitatis Eps ordinatus, ſub Nerone ad radices montis Piſani poſt multos agones martyrium ſuum cum aliis ſociis cõſummauit. Eodẽ die paſſio SS Procli [e] & Hilarionis, qui ſub Traiano *Imp.* & Maximo Præſide per acerbiſſima tormenta ad palmam martyrii peruenerunt. Apud Leontinos S. Epiphaniæ, [f] quæ ſub Diocletiano * Imperatore & Tertyllo Præſide vberibus præciſis reddidit ſpiritum. Toleti S. Marcianæ [g] virginis & martyris, quæ pro fide Chriſti beſtiis obiecta, atque a tauro diſcerpta, martyrio coronatur. Lugduni S. Viuentioli [h] Epiſcopi. Bononiæ S. Paternia ni [i] Epiſcopi. In monaſterio Paſſiniano prope Florentiam S. Ioannis [k] *Gualberti abbatis,* inſtitutoris ordinis Valliſumbroſæ.

* Decio

I V L I I 12.

NAboris, & Felicis.[a]] De his item Ado, atque recentiores hac die. Horũ Acta ex antiquis monumẽtis edidit Mõbrit. to. 2. habemus eadẽ manuſcripta: eſt eorum exordium: Regnante impio Maximiano, &c. De eorũ venerandis corporibus Mediolani poſitis, & frequẽter viſitari ſolitis, agit Paulinus in vita S. Ambroſij. De iiſdem martyrib. S. Ambroſ. in Luc. lib. 7. c. 13. deque eorum baſilica idem Ambroſ. meminit ſcribens ad Marcellinam de inuẽtione corporum ſanctorum Geruaſii, & Protaſii.

b Iaſonis.] De eo Acta Apoſt. ca. 17. & 21. Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorum, græci autem in Menologio 4. Kal. Maii, vbi & plura habentur de ipſo: referunt enim præfectum fuiſſe Tarſenſi eccleſiæ Epiſcopum;

pum;

pum; quod etiam teſtatur Dorotheus in Synopſi: in Syria autem fuiſſe Epiſcopum, auctor eſt Hippolytus mart. lib. de 72. diſcipulis. Verum duo fuerunt Iaſones: quorum alter, de quo agimus Mnaſon alio nomine dictus reperitur, idemque Cyprius genere, de quo in Act. cap. 21. Alter vero Theſſalonicenſis, apud quem Paulus eſt hoſpitatus, de quo Act. 17. eumque conſtat ipſius Pauli fuiſſe diſcipulum; quem illum ipſum puto, cuius idem Paulus ſcribens ad Romanos cap. 16. meminit. Sicque optime accidere potuit, vt alter eorum Tarſi in Cilicia, alter vero in Syria ſit factus Epiſcopus.

c Hermagoræ.] Agunt de eodem Beda, Vſuar. Ado, & alij. Ferũtur eius Acta conſcripta à Gregorio, cuius filia obſeſſa à dæmone, ab eodem ſancto fuit incolumitati reſtituta: recitat ea Mombrit. to. 2. Petrus in catal. lib. 6. c. 86. eadẽ ſummarim refert, idemque in Actis SS. Euphemiæ & Dorotheæ lib. 8. ca. 29. & alij recentiores, vt Vincentius, Antoninus, Sabellicus, Volaterranus, Hier. Rubeus, & edita nuper hiſtoria Aquileiæ.

d Paulini Epiſc.] Huius Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Lucenſi. Incipiunt: Multi fuerunt Reges, &c.

e Procli & Hilarionis.] De his itẽ hac die Græci agunt in Menologio, eorumque martyrium pluribus narrant.

f Epiphaniæ.] Huius agones deſcripti habentur in Actis ſanctorum martyrum Leõtinorũ, Adelphij, & ſoc. quæ e Græcorum priſcis monumentis in Latinum reddita, ſunt typis excuſa, in aliquibus tamen corrigenda; ex quibus, ſub Decio potius paſſam fuiſſe, colligi poſſe vr, non ſub Licinio, vt ibi mendoſe ponitur.

g Marcianæ.] De qua hac die etiam in breuiario Toletano, vbi ſacer hymnus de eius martyrio conſcriptus habetur, & capitula quibus eius martyrium egregie deſcribitur. Agitur de eadem die 9. Ianuarij; ſed altera eſt dies natalis, altera vero translationis.

h Viuentioli Epiſc.] Agunt de eodem Beda, & alij eum ſecuti. *Interfuit hic cũ alijs Epiſcopis Concilio Epaunenſi*: numeratur vigeſimus nonus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum Lugdunen. apud Democh.

i Paterniani Epiſc.] De quo tab. eccleſiæ Bononien. Succeſſit hic S. Petronio, adſcribiturq; ſeptimus ordine eius eccleſiæ Eps. Plura de eo Sigon. in comment. quem ſcripſit de eccleſia Bononiẽſi, quẽ nõdum editũ nobis legendum tradidit.

K Ioannis Gualberti.] Extant eius res geſtę fideliſſime ſcriptę, quas retulit Sur. in to. 4. hac die. De eius cauſa cum Epiſcopo Florentino, multa collegimus ex epiſtolis Petri Damiani. Migrauit ex hac vita anno Domini 1073. vt eius Acta teſtantur. Agit de eodem Anton. in 2. par. tit. 15. c. 17. Citantur de eius approbatione litteræ Cæleſtini Papæ Tertij. Porro eiuſdem ſancti commemorationẽ in Eccleſiaſtico officio hac die fieri, Clemens Papa VIII. præcepit.

xiiij E Tertio Idus Iulij. Luna. 13

á b c d e f g h i K l m n p q r ſ
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4
t u A B C D E f F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 12 13 14 15 16 17

ROmæ ſancti Anacleti [a] Papæ & martyris, qui poſt ſanctum Clementẽ Eccleſiam Dei regens, eã glorioſo martyrio decorauit. Eodem die SS. Ioelis [b] & Eſdræ [c] Prophetarum. In Macedonia beati Silę, [d] qui cum eſſet de primis fratribus, & ab Apoſtolis ad eccleſias Gentium vna cum

Paulo

Paulo & Barnabâ deſtinatus, prædicationis officiũ gratia Dei plenus inſtanter conſummauit, atque in paſſionibus ſuis Chriſtum clarificans, poſtmodum requieuit. Item S. Serapionis [c] martyris, qui ſub Seuero Imp. & Aquila Præſide per ignem peruenit ad coronam martyrij. In inſula Chio S. Myropis [f] martyris, quę ſub Decio Imp. & Numeriano Præſide vectibus contuſa, migrauit ad Dominum. In Africa ſanctorum confeſſorum Eugenij [g] Carthaginenſis Epiſcopi, fide ac virtutibus glorioſi, & vniuerſi cleri eiuſdem eccleſiæ, qui fere quingenti, vel eo amplius in perſecutione ſub Hunnerico Rege Arriano cæde inediaq; macerati (inter quos plurimi erant lectores [h] * & infantuli) gaudentes in Domino procul exilio crudeli extruſi ſunt. Erant etiam in eis nobiliſſimi archidiaconus nomine Salutaris & Muritta ſecũdus in officio miniſtrorum, qui tertio confeſſores effecti, glorioſæ in Chriſto perſeuerantiæ titulo illuſtrati ſunt. In Britannia minori S. Turiani [i] Epiſcopi & cõfeſſoris, miræ ſimplicitatis & innocentiæ viri.

*infantulis.

IVLII 13.

ANacleti Papæ.] De quo item Vſuardus, & alij recentiores, & Græci omnes, licet pro Cleto eum ponere videãtur, quẽ prætereunt. Agunt de eo S. Ignatius in epiſtola ad Mariam Caſſabolitem, Irenæus li.3.c.3. Euſeb. in chron. & hiſt. li.3. c.2. & Niceph. Eps in chro. & alij Græcorum; Latinorum autem pręter librum de Rom Pont. Optatus contra Parmen. li.2. Auguſt. epiſt. 185. Cętera autẽ de geſtis ipſius plurib. egimus in Annal. Eccleſiaſt.

b Ioelis.] De Ioele, pręter ea quæ leguntur in *diuinis ſcripturis*, ſcribit S. Epipha. *lib. de vit. & inter.* Prophet. c.14. Doroth. *in Synop.* c.4. S. Hiero. in præfa. in Ioelẽ. Alius eiuſdem nominis fuit filius Samuelis Prophetæ, de quo & Ioſephus Antiq. lib.6. cap.3.

c Eſdræ.] Eſdra Propheta extra numerum duodecimum ponitur ab omnibus, exceptis his qui Hebræis conſentientes, eumdem putant eſſe cum Malachia, prout ſcribit S. Hieronymus in proœmio in Malachiam, qui de eodem agit in pręfat. libr.1. Reg. 106. & 109. Epiphan. in Pan. lib.1. in octaua Iudæorũ ſecta, Ioſephus Antiquit. lib.11. cap.5. & recenter Sixtus in Bibliotheca ſua.

d Silæ.] De eo Act. Apoſt. c.15.16.17. & 18. S. Hieron. in epiſt. 143. in fine ſcribens ad Damaſum, hunc ait eumdem eſſe cum Siluano, qui ponitur in inſcriptione Pauli epiſtolæ ad Theſſ. Sunt hæc verba Hieronymi: *Sciendum Silam collegã Pauli lingua Hebræa Apoſtolum dici, qui cum eo nonnullas epiſtolas ſcribit: & vitioſe Siluanus legitur pro Sila, cum Siluanum in Apoſtolorum Actis non legamus.* Hæc S. Hieron. Græci autem Silam & Siluanum non vnum, ſed duos putant, aguntque de ambobus ſimul in Menologio tertio Kalen. Auguſt. Diuerſos item inter ſe conſtituit Dorotheus, dum Silam epiſcopum Corinthiorum, Siluanum vero Theſſalonicenſiũ tradit: ſicq; magis vulgatæ ſacrorum librorum editioni conſentiunt. Eadem & Hippolytus martyr libel. de 72. diſcip.

e Serapionis.] De quo & Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrij Acta explicant.

LVgduni depoſitio S. Bonauētur æ [a] Cardinalis & Epi Albanēſis, cōfeſſoris & Doctoris, ordinis Minorū, doctrina & vitę ſanctitate celeberrimi. Romæ S. Iuſti [b] militis ſub Claudio Tribuno, qui apparente ſibi diuinitus Cruce, credidit in Chriſtū, & mox baptizatus, oīa ſua pauperib. erogauit: tētus deinde a Magnetio Præfecto, verberari neruis, galea ignita contegi, & in rogū immitti iuſſus, nec in capillo quidē lęſus, in cōfeſſione Dñi reddidit ſpiritū. Synope in Ponto S. Phocæ [c] martyris, eiuſdē ciuitatis Epi, qui ſub Traiano Imp. carcerē, vincula, ferrū, igneque pro Chriſto ſuperans, euolauit in cælū; cuius reliquiæ Viennā in Galliа delatæ, in baſilica SS. Apoſtolorū conditæ ſunt. Alexandriæ S. Heraclæ [d] antiſtitis, ob cuius celeberrimā opinionē Africanus hiſtoriographus memorat ſe Alexandriā ad eū viſendū properaſſe. Carthagine S. Cyri [e] Epi, in cuius feſtiuitate S. Auguſtinus de eo ſermonē ad populū habuit. Nouocomi S. Felicis [f] primi eiuſdē ciuitatis Epi. Brixiæ S. Optatiani [g] Epi. Dauētriæ in Belgis S. Marcellini [h] presbyteri & cōfeſſoris. Bambergæ S. Hērici [i] Primi Imp. qui cum vxore ſua Chunegunde perpetuam virginitatem ſeruauit, & ſanctum Stephanum Hungarorum Regem cum vniuerſo fere eius regno ad fidem Chriſti ſuſcipiendam perduxit.

IVLII 14.

BOnauēturæ. a] Eius præclaras res geſtas Octauius Sueſſanus luculēta oratione recitauit corā Sixto IIII. Ro. Pontifice, cū ab eo relatus eſt in SS. numerū: deſcripſit eadē Sur. tom. 4. hac die. Extāt eiuſdē Pontificis diplomata in tom. 2. opuſculorū eiuſdē ſancti; ibique habetur relatio Actorū eius ad eūdē Pont. pro canonizatione faciēda. De ijſdē plura S. Antoninus in 3. part. tit. 24. cap. 8. & 9. & alij recentiores, at chron. Franciſc. copioſius.

b Iuſti.] Agunt de eodem in Menologio Græci hac die, ibique egregium certamen eius deſcribitur conſentiens his, quæ hic paucis narrantur.

c Phocæ.] De eo etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Huius Acta ſummatim cōplexus eſt Petrus in catal. lib. 6. cap. 98. prolixius aūt Mombrit. to. 2. Verū ne oſcitanter aliquibus errandi cauſam ſinamus; ſciēdum re vera duos fuiſſe Phocas, amboſque martyres illuſtres; alterū de quo hac die, alterum vero de quo Nonis Martij agitur. Idq; nō ſolū Latinis, ſed et Græcis notū fuiſſe videtur, quamuis illi de ambobus agāt x. Kal. Octob. amboſq; Synope oriundos affirment. diuerſitas tn̄ tū munerū, tū loci vbi paſſi leguntur, diuerſūq; mortis genus, duos eſſe fateri cōpellit. Siquidē noſter hic fuit Eps, vt geſta eius teſtantur, & cōprobat Ado Vienneſis in chron. anno 101. vbi etiam, quomodo oſſa eius Viennā translata ſint, refert: at vero ille, de quo Nonis Martij, hortorum cultor & hoſpes fuiſſe prohibetur. Inſuper quod ad martyrij locū pertinet, illū Antiochiæ, hūc Synope in Ponto paſſum tradunt. Et quod deniq; ad martyrii genus attinet, hic de quo agimus, poſt multa tormenta demū abſq; gladio migrauit in cælū; ille autem truncatus capite ſolu-

te ſolutus eſt. Quo fit, vt exiſtimem Aſterium Epiſcopum in oratione de Phoca, quam recenſet Lipo. to.6. communione nominis deceptum (quod ſæpius in alijs factum vidimus) alterius geſta alteri tribuiſſe: eumdemque errorem nonnullos Græcorum ſecutos fuiſſe: atque adeo certiora, multoque veriora eſſe, quæ de viro que ſcribunt auctores Latini, in quibus omnibus legitur, Phocam hunc ex nauta Epiſcopum eſſe factum, illumque ipſum eſſe quem nautæ in tempeſtatib. tãto ſtudio conſueuerint inuocare; atque huius eſſe, quæ de nautis Aſterius ea oratione proſequitur. Quæ vero Aſterius de horti cultura, hoſpitalitate, & martyrij genere pertractat, ad Syrum illum Phocam ſpectare exiſtimamus; de quo etiam ſcribit Gregor. Turonenſis de glor. martyrum cap.99. quem & capite plexum, tam Græcorum Menologia, quam etiam Aſterius profitentur.

d Heraclæ Epiſc.] De quo Vſuard. hac die. Plura Euſebius de eo in chro. & hiſt. lib.6.c.12.14. & 24. & 28. vbi teſtimoniũ ex Africano recitatur: Nicephorus, & alij ex eodem Euſebio eadem referunt.

e Cypri Epiſco.] Poſſidius in Indiculo cap.8. tradit S. Auguſtinum de eo tractatum habuiſſe ad populum.

f Felicis Epiſcopi.] Ad hunc proxime celebraturum diem natalem ſuæ ordinationis extat S. Amb. epiſt.60. lib.8. Rom. edit. Erat is dies Kalen Nouemb. vt ibidem teſtatur S. Ambroſius.

g Optatiani Epiſc.] Vixit hic temporibus Valentiniani Tertij Imp. cum Rom. Eccleſiæ præeſſet S. Leo Papa, cuius tempore interfuit Mediolanenſi Synodo ſub Euſebio Epõ Mediolanẽſi, cuius extat Synodica ab Epiſcopis qui aderant ſcripta ad S. Leonẽ, vbi in ſubſcriptione Epiſcoporum pro Optatiano, Octauianus mendoſe legitur. Meminit eiuſdem Rampertus epiſc. Brixien. in ſermone de translatione S. Philaſtrij, ſeptimũq; hunc numerat à Philaſtrio. Huic ſucceſſit Vigilius.

h Marcellini.] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. & pluribus in Indic. Sanctorum Belgij. Agitur de ipſo item in vita S. Suitberti Epiſcopi, c.14.

i Henrici Primi.] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vſuard. licet Henricum ſecundum appellet reſpectu Henrici alterius, qui anno Dñi 919. ſucceſſit Conrado Imp. Sed ille pientiſſimus, præ humilitate dici noluit Imperator, vt ſcribit Vuitichindus mon. in Annal. Sax. li.1. Albert. Crant. in Metropoli Saxo. lib.3.ca.2. & hiſt. Eccleſ. Saxo. lib.3.c.14. & alij omnes. Ex quibus apparet Henricum hunc, de quo agimus, primũ eius nominis fuiſſe Imperatorem, licet plerique reſpectu illius hunc ſecundum appellent. Sed re vera nemo tunc vocabatur Imperator, niſi quem Papa coronaſſet, vt apertiſſime conſtat ex ſcriptoribus illorum temporum, & diplomatibus Pontificum & Impp. Regumq; Germanię, & epitaphijs ad eorum ſepulchra poſitis quæ Spiræ leguntur. Sed de his plurib. Panuin. lib. de Comit. Impp. Huius præclariſſimas res geſtas ſcriptas fuiſſe ab Adelbodo Epiſc. Vltraiectenſi, tradit Sigeb. de vir. illuſtr. ca.139. Præter ipſum Vuitichindum, & alios, qui res Saxonum ſunt proſecuti, plura de eodem in diuerſorum ſanctorũ Actis ſcriptis mandata reperiuntur, vt in vita S. Hereberti Epiſcopi Colonien. in Actis S. Cunegundis Auguſtæ eius vxoris, in rebus geſtis S. Stephani Regis Hũgarorum, in vita S. Romualdi, S. Propponis abb. Stabulenſis, & alijs innumeris pene locis diuerſorum auctorum.

xij G Idibus Iulij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	34	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

In

IN Portu Romano natalis SS. mart. Eutropij.[a] Zoſimæ, & Bonoſæ ſororũ. Carthagine B. Catulini[b] diaconi, de cuius laudibus S. Auguſtinus ſermonẽ ad populum habuit, & SS. Ianuarij, Florentij, Iuliæ, & Iuſtæ marty. qui poſiti ſunt in baſilica Fauſti. Alexandriæ SS. mart. Philippi,[c] Zenonis, Narſæi, & decẽ infantũ. In inſula Tenedo S. Abudemij[d] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Sebaſte Sancti Antiochi[e] medici, qui ſub Hadriano Præſide capite obtrũcatus eſt: cũque ex eo lac pro ſanguine manaret, Cyriacus carnifex conuerſus ad Chriſtũ, & ipſe martyriũ ſubijt. Papiæ S. Felicis[f] Epi & martyris. Niſibi natalis S. Iacobi[g] eiuſdẽ vrbis Epi, & magnæ ſanctitatis viri. Hic miraculis & eruditione clarus, vnus fuit ex numero confeſſorum ſub perſecutione Maximini, qui in Nicæna Synodo peruerſitatẽ Arrij, homouſij oppoſitione damnarunt: cuius & Alexandri Epi oratione ipſe Arrius cõdignam ſuæ iniquitatis mercedem, effuſis viſceribus, Conſtantinopoli recepit. Neapoli in Campania S.[h] Athanaſij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ab impio nepote Sergio multa paſſus, ac ſede pulſus, Verulis confectus ærumnis migrauit in cælum, tempore Caroli Calui.

IVLII 15.

EVtropij & ſociorũ. a] De his Beda, Vſuardus, Ado & alij. Habemus horũ Acta tom. 7. vit. ſanct. manuſcrip. in noſtra bibliotheca: eſt eorum exordiũ ab incarnatione Dñi, &c. alia autem prolixiora vidimus accepta ab eccleſia Sanctæ Bonoſæ trans Tiberim poſita.

b Catulini & ſociorum.] De quibus etiam Petrus in catal. lib. 6. c. 103. Hic ille *Catulinus, in cuius laudem S.* Augu*ſtinum tractatum habuiſſe*, ſcribit Poſſid. in Indiculo cap. 9. De baſilica Fauſti, cuius hic mentio habetur, meminit Concil. Carthag. 6. in princ. & Concil. African. cap. 74. Victor item de perſecutione Vuand. lib. 2.

c Philippi, & ſociorum.] Agunt de his etiam Beda hac die, cęterique Latinorũ.

d Abudemij.] De quo etiam Græci hac die in Menologio agunt, pluribusq; eius Acta commemorant.

e Antiochi.] Græci item de Antiocho hac die, eiuſque martyrium in dicto Menologio referunt: ibi ẽt & de Cyriaco ex carnifice martyre. Olim autem poſt diẽ ſequentem agebatur natalis S. Antiochi martyris, vt conſtat ex Actis S. Theodori Sicæotæ apud Lipom. to. 7.

f Felicis Epiſcopi.] De quo tabulæ eccleſiæ Papienſis, ex quibus & Galeſinius hac die.

g Iacobi.] De eo Beda, Vſuard. Ado cęterique Latinorum, Græci autem pridie Kal. Nouembris in Menologio. Scribit eius res geſtas Theodoretus in Theophilo cap. 1. & hiſto lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 30 Gennad. de vir. illuſtr. cap. 1. ex quo Caſſiod. & Niceph. hiſtor. lib. 8. capit. 14. & lib. 9. cap. 28. Interfuit hic non tantum magno Nicæno Concilio, ſed etiam Antiocheno, pro Catholicis contra Arrianos. Mentio de eo habetur in Actis S. Alexandri Epiſcopi Conſtantinopolitani.

h Athanaſij epi.] De eo tabulæ eccle-

ſiæ Neapolitanę. Eius res geſtę nuper editæ habentur à Paulo Regio. Vidimus in regiſt. Ioan. VIII. Ro. Pont. qđ manuſcr. extat in Vaticana bibliotheca, nonnullas eius epiſto. ſcriptas ad Athanaſium. Verũ diuerſus ille eſt ab eo, de quo hic agitur; quippe qui nepos illius ſenioris S. Athanaſij eſſe dicatur, & eiuſdẽ Sergij, de quo hic eſt mentio, frater. Duo itaq; fuerunt Athanaſij Epi Neapolit. ſenior, cuius hac die celebritas agitur; & eius nepos, ad quẽ extant litteræ Ioan. VIII. 42. 76. 251. 281. & 307. Meminit eiuſdẽ Athanaſij Iunioris Leo Oſtien. chro. Caſſin. li. 1. c. 42.

xj A Decimoſeptimo Kal. Auguſti. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	34	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

NAtalis S. Fauſti [a] martyris, qui ſub Decio cruci affixus, quinque dieb. in ea vixit, ac demum ſagittis confoſſus migrauit in cęlum. Sebaſte in Armenia SS. mart. Athenogenis [b] Epi, & decem diſcipulorum eius, ſub Dioc. Imp. Antiochiæ in Syria natalis B. Euſtathij [c] Epiſcopi & cõfeſſoris, doctrina & ſanctitate celebris, qui ſub Conſtantio Imp. Arriano ob Catholicæ fidei defenſione Traianopolim Thraciæ pulſus exilio, ibidem in Dño requieuit. Eodem die S. Hilarini [d] monachi, qui vna cum S. Donato in perſecutione Iuliani comprehenſus, cũ nollet ſacrificare, fuſtibus cęſus, Aretij in Tuſcia martyrium ſumpſit: cuius corpus ad Oſtia Tiberina translatum eſt. Treuiris S. Valentini [e] Epi & martyris. Cordubæ in Hiſpania S. Siſenandi [f] Leuitæ & martyris, qui pro fide Chriſti a Sarracenis iugulatus eſt. Santis in Gallia SS. marty. Raineldis [g] virginis, & ſociorum eius, qui a barbaris pro fide Chriſti cęſi ſunt. Bergomi S. Domnionis [h] martyris. Capuæ S. Vitaliani [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 16.

FAuſti. a] De eo etiam hac die Græci agunt in Menologio, vbi pluribus martyrium eius deſcribunt.

b Athenogenis Epiſc. ac ſoc.] Agunt de iiſdem hac die græci in Menologio; Metaphraſtes autem deſcripſit horum Acta, refertque die ſequenti, diſſentitque à ceteris dum ait, eum in pace abſque gladio quieuiſſe in Domino: cum tamen poſt multa tormenta vna cum ceteris capite truncatus, in dicto menologio conſcribatur. Diuerſus plane hic ab illo Athenogene, quem conſtat S. Baſilii auctoritate, per ignem martyrium conſummaſſe de quo & ſuperius actum eſt.

c Euſtathii Epiſcopi.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorũ, Græci vero in menologio nono Kal. martii, ac iterum nonis Iunii agũt de eius translatione, quando temporibus Zenonis Auguſti venerandum corpus eius delatum eſt Antiochiam, de qua translatione ſcribit etiam Theodorus lector in collecta-

neis

neis lib.1. Sanctus Athanaſius in epiſt. ad ſolitarios col.453.eiuſmodi de Euſtathio profert elogium: Fuit Euſtathius Eps Antiochiæ, vir confeſſione clarus, religione pius, quē magno ſtudio pro veritate ſtantem, & Arrianã hæreſim odio proſequētem, aduerſantes homines Arrianæ opinionis apud Conſtantiũ accuſarunt, &c. Hic quidē præ meritorũ excellētia inter tot tantoſque ſanctiſſimos Epiſcopos, qui magno Conc. Nicæno interfuerũt, delectus fuit, qui in eo ſacra peragerer, vt ſcribit Theodor. hiſto. lib.1.c.7.& 8.& Greg. *presby.* in encomio de ſanctis Patrib. eiuſdem Concilij: id ēt quędam Acta eius S. Synodi, quæ extant, ſatis declarant. Agit præterea de eo S. Hieron. in chron. & de ſcript. Eccleſ. in epiſto.84.ad Magnum, in apologia aduerſus Rufinum, & ad Euagrium epi.126.vbi hæc de eo: Primus Antiochenæ eccleſiæ Epiſc. cõtra Arrium clariſſima tuba bellicũ cecinit. Hæc ibi. Citatur in dicto Græcorum Menolog. de eo eiuſdem S. Hieron. teſtimoniũ, nec non & S. Io Chryſoſto. cum dicitur: Extat B. Io. Chryſoſto. in hunc virum ſanctum nobiliſſima laudatio: hunc & B. Hieron ſuo teſtimonio inſigni commendauit. Hæc illi. Errare vero de Euſtathio omnino videntur Sozo. Socrates, Theodoretus, & alij hos ſecuti, dum dicunt ipſum à Conſtantino Auguſto in exilium eſſe mandatum. Maioris ſane fidei penes nos eſt vel vnus Athanaſius, qui ea omnia ob oculos habuit: nam à Conſtantio, non à Conſtantino in eum decretum exilium eſſe, aperte teſtatur dicta epiſtola ad ſoli. col. 453.& 454. Sed de his fuſius egimus in apologia pro Conſtantino conſcripta, in Annalibus Eccleſiaſticis intexta: vbi etiã diximus, quonam modo hic dicatur præfuiſſe Nicæno Concilio.

d Hilarini.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Habetur mentio de Hilarino in Actis ſanctorum martyrum Ioannis & Pauli, nec non in vita S. Donati Epiſcopi Aretini, licet admodum deprauata.

e Valentini epiſcopi.] Succeſſit hic S. Maximino: ponitur viceſimusſeptimus eius ciuitatis Epiſcopus in tabulis Democharis; agitque de eo hac die Molanus in additione ad Vſuardum.

f Seſinandi.] Deſcribit eius martyrij Acta S Eulog. in memor. Sanct. lib.2.c.5. aitque eum eſſe paſſum feria 5. æra. 889. anno autem Domini 851.

g Raineldis & ſoc.] Habētur eius Acta apud Sur. to.4. Plura de ea in vita S. Gudulæ eius ſororis, atque alumnæ S. Getrudis, apud eumdem to.1. Acceperunt ambæ ſacrum velamen à S. Authberto Epo Cameracenſi, qui vixit vſque ad annum Dñi 650. vt ſcribit Sigeb. in chron. Molanus item de ea agit in addit. ad Vſuard & in Indict. Sanctorum Belgij.

h Domnionis.] De quo tabulæ eccleſię Bergomenſis, & Galeſinius hac die.

i Vitaliani epiſcopi.] De eo in Breuiario eccleſiæ Capuanæ.

17 Sextodecimo Kal. Auguſti. Luna. B x

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROmæ S. Alexij [a] cõfeſſoris, filij Euphemiani ſenatoris, qui prima nocte nuptiarũ, ſponſa intacta, e domo ſua abſcedens, ac poſt longã peregrinationem ad Vrbem rediens, decē & ſeptem annos tãquam egenus in domo paterna receptus hoſpitio, noua mundum arte deludens, incognitus manſit: ſed poſt obitum, & voce per Vrbis eccleſias audita,

& ſcripto ſuo agnitus, Innoc.I.Pontif.Max.ad eccleſiam S.Bonifacij ſummo honore delatus eſt, vbi multis miraculis claruit. Carthagine natalis SS.mart.Scillicanorum,[b] Sperati, Nartali, Cythini, Beturii, Felicis, Aquilini, Letarij, Ianuariæ, Generoſæ, Beſſiæ, Donatæ, & Secundæ: qui iuſſu Saturnini Pręfecti poſt primã Chriſti confeſſionem in carcerem miſſi, & in ligno confixi, deinde gladio decollati ſunt. Sperati reliquiæ[c] cum oſſibus B.Cypriani, & capite S.Pantaleonis martyris ex Africa in Gallias trãslatæ Lugduni in Baſilica S.Ioannis Baptiſtę religioſe conditæ fuerunt. Amaſtride in Paphlagonia S. Hyacinthi[d] martyris, qui ſub Caſtritio Præſide multa paſſus, quieuit in carcere. Tibure S.Generoſi[e] martyris. Conſtantinopoli S.Theodotæ[f] martyris, ſub Leone Iconico claſtã. Romæ depoſitio S. Leonis[g] Papæ IV. Papię S. Ennodij[h], Epi & confeſſoris. Antiſiodori S.Theodoſij[i] Epiſcopi. Mediolani Sanctę Marcellinæ[k] virginis ſororis B. Ambroſij Epi, quę Romę in Baſilica S. Petri à Liberio Papa velum conſecrationis accepit: cuius etiam ſanctitatem idem Beatus Ambroſius ſcriptis ſuis teſtatam facit. Venetiis Translatio ſanctę Marinę[l] virginis.

I V L I I 17.

ALexij.a] De eodem hac die Beda, alijque recentiores. Extant eius res geſtę Latinis & Græcis notiſſimæ: recitat eas Mõbrit.to.1. Petrus in catal.li.6.c.107.& alij complures: Gręcis autẽ edidit eadẽ Acta Metaphraſtes, quę retulit Lipo.tom.7.& Sur.to.4.in nonnullis tamen corrigenda. Vixit item Romę iiſdem temporib. Innocentij Papę, & Honorij Imp.eiuſdem fere nomini Alexius nobilitate generis, & virtutum meritis ſpectatiſſimus, qui fuit gener S.Paulæ; vxorem enim duxit eius filiam Ruffinam; quæ cum deceſſiſſet ex hac vita, S.Paulinus Nolanus Epiſcopus ſcripſit ad eum egregiam epiſtolam de illius funere, vbi hæc in fine de illa: Eſt enim coniux fidei, ſoror virginitatis, filia perfectionis, cui Paula mater, ſoror Euſtochium, tu maritus. Hæc Paulinus.

b *Scillitanorum, Sperati, & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In horũ laudem tractatum habuiſſe S.Auguſtinum, teſtatur Poſſidius in Indiculo c.9. Habemus horum SS.mart. Acta, prout excepta fuerunt à Notarijs, & relata in Acta Proconſularia, abſq; vllo aliquo fuco vel additamento inde deſcripta, nobis quidem quouis theſauro cariora; eſt illorum eiuſmodi exordiũ: Præſente Claudiano Conſulari, alias Proconſule, &c. Hallucinãtur prorſus hi, qui hos Carthagine in Hiſpania paſſos dicunt: nam ex prædictis ipſorum Actis erroris coarguuntur, & alijs antiquorum monumentis: nã in Breuiario Toletano ſecundum regulam S.Iſidori, dum de S.Sperato agitur, hæc in hymno ſacro de eodem ſcribuntur:

Hunc vrbs præpollens Africæ
Carthago ſeruat martyrem, &c.

c Sperati reliquiæ.] De translatione S. Sperati agit hic Beda, ſed Ado Treueren. 18.Kalen.Octobris, Ado Viennẽ.in chronic.ann.806.& Sigebert.anno 802. Itemque de translatione reliquiarum Sancti Sperati, Cypriani, & Pantaleonis martyrum eſt carmẽ Abogardi Epiſcopi Lugdunenſis, quod Pamelius deſcripſit in ap

paratu

paratu editionis ſui Cypriani:vbi & alia de eadem re ex archiuis deprompta ſubnectit. Ceterorum aũt reliquiæ Romam translatæ ſunt, atque reconditæ in titulo Pammachij, in eccleſia ſcilicet SS.Ioãnis & Pauli, vt vetera eiuſdem eccleſiæ monumenta indicant, vbi & eius translationis vetus pictura ipſam hiſtoriam repręſentãs, vſq; ad noſtros dies illæſa pmãſit.

d Hyacinthi.] De quo ẽt Græci hac die in Menolo. vbi & eius paſſio deſcribitur.

e Generoſi.] De eo tabulæ, ac vet. monumenta eccleſiæ Tiburtinæ, quæ accepimus. Huius venerandum corpus aſſeruari ſub maiori altari eccleſiæ S.Laurentij, ex ijſdem didicimus.

f Theodotæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi plura, & inter alia hæc de cauſa necis eius: Hęc cum ex facultatibus ſuis tres ſanctas imagines fieri procuraſſet, vnam Chriſti Domini, Dei genitricis alteram, tertiam vero S. Anaſtaſiæ, reliquis opib. erogatis in pauperes; vna cum alijs religioſis fœminis, iuſſu Leonis Imperatoris gladio percuſſa, martyrium conſummauit. Hæc ibi.

g Leonis Papæ Quarti.] Succeſſit hic *Sergio Secundo*. Res ab eo præclare geſtas, quas cõſcripſit Anaſtaſius Bibliothecarius, qui his tpibus claruit, aliaq; de ipſo ex antiquis codicibus accepta digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Agit de eodem hac die Petr. in catal. lib. 6. c. 106.

h Ennodij Epiſco.] De eodem hac die tabulæ Ticinenſes. Succeſſit hic S. Epiphanio, cuius etiam Acta conſcripſit; ſedit temporibus Hormiſdæ Papæ, à quo iterum *miſſus* eſt legatus Conſtantinopolim ad Anaſtaſium Imperatorem. Legimus harum legationum commonitoria eiuſdem Hormiſdæ Pontificis. Geſta Ennodij ad illud vſque tempus, quo diaconus ordinatus eſt, ipſemet deſcripſit, imitatus nimirum Sanctum Auguſtinũ in libris Confeſſionum. Incipiunt: Oraculum eſt, &c. Extant eruditiſſimi viri præclariſſima ſcriptorum monumenta, quæ Illuſtriſſimus ac Reuerendiſ. Card. Syrletus in ſua bibliotheca, nobiliſſimo antiquitatũ prõptuario, recõdita habet.

i Theodoſij Epiſc.] De eo tabulæ Epiſcoporum eccleſię Antiſiodorenſis: legitur enim in eis, hunc ſucceſſiſſe S. Vrſo, ſediſſe annos octo & dies vigintiocto, hacq; die ex hac vita ad Deum migraſſe. Claruit tẽporibus Clodouei Regis Francorum, interfuitq; primo Concilio Aurelianẽſi, eius tempore celebrato, vt eiuſdem Synodi Acta indicant.

K Marcellinæ.] De ſacro velamine a Liberio Papa Romæ ſuſcepto, cuius hic mentio habetur, ſcribit S. Ambroſius lib. 3. de Virgin. vbi idem recitat eiuſdem Liberij ſermonem eo die in illis ſolemnibus habito. Idem ſanctus plura de ipſa in ſermone habito in funere fratris. & in epiſtola ad Siagrium 47. li. 6. edit. Rom. in fine, vbi meminit domus paternæ, Romæ poſitæ, in qua S. Marcellina degebat vna cũ alijs ſanctis virginibus: quæ quidem ſemel eidem vſui dicata, hactenus perſeuerat: eſt enim ibi eccleſia & monaſterium monialium nomine S. Ambroſij non longe à Capitolio prope Forum Piſcariũ. Superuixit S. Marcellina poſt obitum S. Ambroſij, vt ex Paulino in vita S. Ambroſij colligi poteſt. Quanti vero eã fecerit S. Ambroſius, ex citatis locis ipſius, & epiſt. 13. lib. 2. edit. Rom. quam ad ipſam ſcripſit, ſatis accipitur.

l Translatio ſanctæ Marinæ.] De eius geſtis, atque translatione facta Venetias, agit Petrus in catal. lib. 6. cap. 108. De ea item in vit. Patrum par. 1. cap. 44. Græci autem in Menolog. hac die agunt de alia Marina martyre Antiochiæ Pyſidiæ, filia Ædeſij ſacerdotis idolorum, quam pleriq; Latinorum Margaritã appellãt.

18 Quintodecimo Kal. Auguſti. Luna. C ix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10 11	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22

TIbure S. Symphoroſæ [a] vxoris S. Getulij martyris, cum ſeptem filijs ſuis, Creſcente, Iuliano, Nemeſio, Primitiuo, Iuſtino, Stacteo, & Eugenio: quorum mater ſub Hadriano Principe ob inſuperabilem conſtantiam primo palmis diu cæſa, deinde crinibus ſuſpenſa, nouiſſime ſaxo alligata, in flumen præcipitata eſt: filij autem ſtipitibus ad trochleas extenſi, diuerſo mortis exitu martyrium compleuerunt. Eorum corpora poſtea Romam translata, Pio Quarto Summo Pontifice in Diaconia S. Angeli in Foro Piſcario inuenta fuerunt. Carthagine S. Gundenis [b] virginis, quæ iuſſu Ruffini Proconſulis ob Chriſti confeſſionem quater diuerſis temporibus equulei extenſione vexata, & vngularum horrenda laceratione cruciata, carceris ſqualore diu afflicta, nouiſſime gladio cæſa eſt. Doroſtori in Myſia S. Aemiliani [c] martyris, qui tempore Iuliani Apoſtatæ ſub Capitolino Præſide in fornacem iniectus, martyrij palmam accepit. Traiecti S. Friderici [d] Epiſcopi & martyris. Gallaciæ in Hiſpania S. Marinæ [e] virginis & martyris. Mediolani S. Materni [f] Epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore pro fide Chriſti, & pro eccleſia ſibi commiſſa, in carcerem detruſus, & ſæpe verberibus cæſus, tandem multis confeſſionibus clarus obdormiuit in Domino. Brixiæ natalis S. Philaſtrij [g] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui aduerſus hæreticos, præſertim Arrianos, a quibus multa paſſus eſt, plurimum verbis ſcriptiſque pugnauit, demum clarus miraculis confeſſor in pace quieuit. Metis in Gallia S. Arnulphi [h] Epiſcopi, qui ſanctitate & miraculorum gratia illuſtris, eremiticam vitam deligens, beato fine quieuit. Signiæ S. Brunonis [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 18.

SYmphoroſæ & filiorum. a] De his hac item die Vſuardus, Beda autem & Ado ad quintum Kal. Iulij. Habemus eorũ Acta manuſcripta: edidit ea Mombritius to. 2. ſcripta (vt præfert titulus) ab Africano, nobili illo antiquo ſcriptore, qui vixit temporibus Decij Imperatoris. Recitat eadẽ compendio deſcripta Petrus in catal. lib. 6. c. 111. Extat adhuc Tibure ciſterna ſicca, vbi illis perſecutionis temporibus ſancta Symphoroſa cum filijs aliquando delituit: Via etiam Tiburtina habetur nobilis ac peruetuſta S. Symphoroſę memoria. Horũ reliquiæ Romã translatæ, noſtris tẽporibus inuentæ ſunt in Diaconia S. Angeli in Foro Piſcario, ac vna cũ eis plumbi lamina his verbis deſcripta: Hic Requieſcunt Corpora SS. Martyrum Symphoroſæ, Viri Sui Zotici, Et Filiorũ Eius, A Stephano Papa Trãslata. Mentio habetur de Symphoroſa in Actis S. Ge-

tulij in fine, apud Sur. tom.3. die 10. Iunij. Getulius enim, Zoticus item dictus reperitur, de quo ſuperius pluribus egimus.

b Gundenis.] De qua etiam hac die Beda, Ado, & alij; habentque Conſules, ſub quibus prædicta virgo paſſa eſt: licet pro Zeta, Geta ſit reſtituẽdus: geſſit enim Conſulatum Septimius Geta vna cum Septimio Plautiano temporibus Seueri Imper. anno Domini ducenteſimoquinto. De his etiam tabulæ Caſſiodori.

c Aemiliani.] De eo item Vſuard. ac Græci etiã in Menologio hac die his verbis: Sancti martyris Aemiliani: hic fuit ex Doroſtoro vrbe Myſiæ, ſeruus græci cuiuſdam, tẽporibus Iuliani Apoſtatæ, & Capitolini Præſidis. cum vero Chriſtum coleret, & idola execraretur; nactus opportunum tempus, arrepto malleo, ingreſſus in templum, idolorum ſimulacra omnia contriuit, & ſacrificia diſperſit, adienſq; Preſidem, ſeipſum denunciauit: quocirca verberatus, & in fornacem iniectus, ſpiritum Deo commendauit. Hæc ibi. In eamdem ſententiam S. Hieronymus in chron. anno primo Iuliani Apoſtatæ hæc ait: Aemilianus ob ararum ſubuerſionem Doroſtori à Vicario incenditur. De eodem Theodoretus lib.3.c.6. & Caſſiod. li.6. c.16. Ex legibus Conſtantini & Conſtantii eius filiis Auguſtorum, templa araſq; ſubuerti, & idola frãgi, legitimum fuit. Reſtituit eccleſiam Aemiliani martyris Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in compen. in Baſilio.

d Friderici epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Traiectenſis, Molanus in addit. ad Vſuard. at pluribus in Indiculo ſanctorũ Belgij. Geſta autẽ eius fuſius ſcripta recitat Sur. to.4. ex quibus alij plures, qui de ipſo ſcripſere, accepiſſe noſcuntur. Martyrio occubuit anno Domini 838. ea de cauſa, quod, ſicut & S. Ioannes Baptiſta, hic coarguit Regẽ ob introductam pellicem conſanguineam; cuius artibus, miſſis ſicarijs, occiſus eſt.

e Marinæ.] De qua pluribus in flore ſanctorum Hiſpan. & in Theſauro concion. tomo 2. die ſequenti.

f Materni Epiſc.] Agit de eodem hac die Beda, ſimulq; tabul. eccleſ. Mediolanen. Eius Acta recitat Mombrit. to.2. extatque de eo præfatio Ambroſiana.

g Philaſtrii epiſc.] Extat ſermo S. Gaudentii Epiſcopi, eius ſucceſſoris, quo deſcribitur vita ipſius. De tranſlatione autẽ eſt ſermo Ramperti eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi. Habet ea omnia Lipom. to.2. & Sur. to.4. Vixit Philaſtrius ſub Theodoſio ſeniore, interfuitque vna cum S. Ambroſio ceteriſq; ſanctis Epiſcopis Concilio Aquileienſi aduerſus Arrianos, vt apparet ex Actis eiuſdem Concilii. Meminit eiuſdem S. Auguſtinus libro de hæreſibus ad Quoduultdeum; ſeq; eum nouiſſe teſtatur: obiit autem diem, cum adhuc ſuperſtes eſſet S. Ambroſius, vt apparet ex ſermone S. Gaudentii, eius ſucceſſoris, habito in ordinatione ſua. Vnde conſtat vel mendoſum eſſe códicem, vel ab aliquod ſuperadditũ, quod habetur apud Philaſtr. de hereſib. c.112. à Chriſto Domino vſq; ad illud tempus cum ea ſcriberet, intercurriſſe annos quadringentos triginta: cum liquido appareat S. Ambroſium, qui ei ſuperuixit, longe ante ea tempora ex humanis deſiiſſe, Cæſario & Attico Conſulibus anno Domini treceteſimo nonageſimoſeptimo. Sed Latinius noſter, qui in mendis illapſis cognoſcendis lynceos habet oculos, ſic iure putat locum eſſe reſtituendum, leuiſſima facta mutatione, nimirum vt nota numeri CCCCXXX. ſic ſit corigenda, CCCLXXX.

h Arnulphi epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuard. autem & Ado ad xvii. Kal. Septembris, quo die eius venerandum corpus tranſlatum eſt. Extant eius Acta apud Bedam to.3. incerto auctore. Paulus diacon. de geſt. Longobard. lib.6.c.5. meminit de libro geſtorum ac miraculorum eius, quem aſſeruari dicit in Metenſi eccleſia, hæcq; ſubdit: De hoc ſanctiſſimo viro Arnulpho quædam miranda ſcripſi, quę ſuperfluum duxi modo replicare. De eo Otho Eiſengrein Epiſco lib. 5.c.9. Vincentius in ſpecul. lib. 23. capit. 72 & ſequen. & alii plures ex recentioribus. Migrauit ex hac vita (vt tradit Sigebert. in chron.) anno Domini 640. Miratiſumus

ſumus, viros alioqui eruditos confundere hunc Arnulphum Metenſem Epiſcopum cum Arnulpho Sueſſionenſi Antiſtite, cuius Acta habet Sur. to. 4. die 15. Auguſti: nam etſi nulla alia differentia alterum ab altero diſtingueret, temporũ ſaltem diſtãtia diuerſitatem ſignificaret: ſiquidem (vt diximus) hic Metenſis, de quo agimus, migrauit ex hac vita anno Domini 640. ille autem Sueſſionẽſis anno 1087. vt tradit Trithem. de vir. illuſt. ordinis S. Benedicti li. 3. cap. 326. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgij: quod quidem & eius Acta aperte teſtantur. Confuſio autem de duobus Arnulphis non tantum ex nomine eodem eueniſſe videtur, ſed etiam quoniam vtriuſq; natalis incidit in eumdem diem: in fine enim vitę S. Arnulphi Sueſſionenſis hęc leguntur: Quo die S. Arnulphi Metenſis Epiſcopi feriæ celebrantur, eodem huius ſancti viri Arnulphi Sueſſionenſis in eccleſia beati Petri Apoſtoli corpus conditum fuit.

i Brunonis Epiſco.] Huius Acta typis excuſa ab eccleſia Signina accepimus. Plura de eo Leo Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 4. c. 33. & in litteris Paſchalis Papæ; item Petrus diacon. Caſſinen. lib de vir. illuſtr. monaſterij Caſſin. cap. 34. Migrauit ex hac vita ſub Calliſto Secundo Romano Pontifice.

viij D Quartodecimo Kal. Auguſti. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23

NAtalis S. Epaphræ, [a] quem S. Paulus Apoſtolus concaptiuum appellat. Hic ab eodem Apoſtolo Coloſſis Epſ ordinatus, clarus virtutibus ibidem martyrij palmam pro ouib. ſibi commẽdatis virili agone percepit: cuius corpus Romæ in baſilica S. Mariæ Maioris conditũ eſt. Hiſpali in Hiſpania paſſio ſanctarum virginum Iuſtæ [b] & Ruffinæ, quæ à Præſide Diogeniano comprehenſæ, primo equulei extenſione, & vngularum laniatione vexatæ, poſt carcere, inedia, & varijs torſionibus afflictæ; tandem Iuſta in carcere ſpiritũ exhalauit, Ruffinæ vero ceruix in confeſſione Dñi confracta eſt. Cordubæ S. Aureæ [c] virginis, quæ aliqñ lapſa, ſed facti pęnitens, iterato certamine hoſtem effuſo ſanguine ſuperauit. Treuiris S. Martini [d] Epi & martyris Romæ S. Symmachi [e] Papæ, qui ſchiſmaticorũ factione diutius fatigatus, demum ſanctitate conſpicuus migrauit ad Dñm. Veronæ S. Felicis [f] Epi. Apud Scetim Aegypti montẽ S. Arſenij [g] Romanæ Eccleſię diaconi, qui Theodoſij tempore in ſolitudinem ſecedens, virtutibus omnibus conſummatus, & iugi lacrimarum imbre perfuſus, ſpiritum Deo reddidit. In Cappadocia S. Macrinæ [h] virginis, ſororis SS. Baſilij Magni, & Gregorij Nyſſeni.

EPaphræ. a] De eo Paulus ad Coloſſen. cap. 1. & 4. & in epiſt. ad Philemonem. Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catalogo lib. 6. ca. 116. Eius venerandũ corpus aſſeruari Romę in baſilica ſanctę Mariæ Maioris, ex certis eiuſdem eccleſiæ veteribus monumentis accepimus.

b Iuſtæ & Ruffinæ.] De his hac die Beda, Vſuar. Ado, & Petrus in catal. lib. 6. c. 117. In Breuiario Toletano extat vetus ſacer hymnus, quo ipſarum res geſtæ narrantur. incipit:

Adſunt Punicea floſcula virginũ, &c.

Ioannes Maldonatus, vir quidem diſertiſſimus, inter alia multa præclariſſima ingenij ſui monumenta reliquit harũ Acta à ſe paucis deſcripta, magis conſulens hiſtoriæ veritati, quam ſtudio eloquentiæ, Pluribus de iiſdẽ in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. to. 2. hac die.

c Aureæ.] Huius certamen exacte deſcribit S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 3. c. 17. aitq; eam paſſam eſſe æra octingenteſima nonageſimaquarta, à Domino autem anno 856.

d Martini Epiſcopi.] Agit de eo item Molanus in addit. ad Vſuardum 2. edit. Diuerſus hic ab illo qui ſucceſſit S. Agritio, qui interfuit Cõcilio ſecũdo Arelatẽſi, præceſſitq; ſanctum Maximinum, qui reperitur inter Patres qui præſentes fuerunt Concilio Agrippinenſi, & ſedit circa vltima tempora Conſtantini, numeraturq; vigeſimuſquintus eius ſedis Epiſcopus in tabulis à Democh. deſcriptis: hic autem decimus ponitur.

e Symmachi Papæ.] Hic ſucceſſit Anaſtaſio Secundo, magnamque adeptus eſt laudẽ, & titulum ſanctitatis, quod aduerſus ſchiſmaticos ſtetit intrepidus: quo quidẽ tẽpore ob eã cauſã complures necati ſunt, vt inter alios Digniſſimus & Gordianus Romani presbyteri. Hic mihi occurrit aurea illa S. Dionyſij Alexandrini Epiſcopi ſnĩa, qua, ſcribens ad Nouatum ſchiſmaticũ, ait his verbis: Oportuerat omnia incommoda pati potius, quam Eccleſię Dei diſcidiſſe cõcordiam. At illud martyrium, quod quis ponitur ne dirimatur Eccleſiæ conſenſio, non minus certe, ſed multo plus, meo quidem iudicio habet commendationis, quam illud quod ſuſcipitur, ne idolis oĩno immoletur. Hæc Dionyſ. apud Euſeb. hiſt. li. 6. c. 37. Nouimus ea de cauſa inter celebres martyres eos adnumeratos, qui adhærẽtes S. Ioanni Chryſoſtomo tunc exulanti, occiſi ſunt Conſtantinopoli, cum nollent communicare cum Arſatio intruſo atque ſchiſmatico, quorum dies natalis agitur 12. Ianuarij.

f Felicis Epiſc.] dictus alias Felicinus De eo ex antiquis monumẽtis Epiſcoporum Veronenſium Auguſtinus Valerius Eps Veronen. & Card. pag. 6. & 38.

g Arſenij.] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autẽ in Menologio octauo Idus Maij. Collegit eius Acta ex antiquis codicibus Metaphraſtes, quæ refert Lipo. tom. 6. & Sur. to. 4. De cæteris actis, ſcitiſque eiuſdem ſententijs, confertus eſt liber, qui inſcribitur Vitæ Patrum in 2. & 3. parte. Adnumeratur inter precipuos eremi cultores; vnde S. Hieron. epiſt. 27. Quid, inquit, narrem Macarios, Arſenios, Serapiones, & reliqua columnarum Chriſti nomina? &c.

h Macrinæ.] Hæc reſpectu S. Macrinæ auiæ, de qua ſupra actũ eſt, iunior ſeu minor Macrina dicta eſt. Huius præclariſſima geſta in epiſtola ad Olympiũ vertex ille eloquentium Theologorum Gregor. Niſſenus germanus eius cõſcripſit, quam Latine redditã recitat Lipo. to. 2. & Sur. to. 4. hac die. Qualis aũt, quanta ve fuerit virgo hæc, & quo ſanctitatis & doctrinæ faſtigio ſublimata, ex his quę idem Greg. frater in lib. de anima ſcribit, faciliſſime poteſt intelligi: dum ſe illius eſſe diſcipulũ, illam vero magiſtram, ſæpe ingenue profitetur. ab ipſa enim abdita quæque Chriſtianæ Theologiæ, in purgatis tantum mentibus peruia, ſe accepiſſe teſtatur.

Tertio-

vij E Tertiodecimo Kal. Auguſti. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ANtiochię paſsio S. Margaritę[a] virg. & martyris. In mōte Carmelo S. Elię[b] Prophetę. Eodē die natalis B. Ioſeph,[c] qui cognominatus eſt Iuſtus, quem Apoſtoli cū B. Matthia ſtatuerunt, vt locū apoſtolatus Iudę proditoris impleret: ſed cū ſors cecidiſſet ſuper Matthiā, ipſe nihilominus prędicationis & ſanctitatis officio inſeruiēs, multāq; pro fide Chriſti a Iudęis ꝑſecutionē ſuſtinēs, ī Iudęa victorioſo fine quieuit: de quo ēt refertur, quod venenū biberit, & nihil ex hoc triſte ꝑꝑ Dñi fidē pertulerit. Damaſci SS. mar. Sabini,[d] Iuliani, Maximi, Macrobij, Caſſię, & Paulę cū alijs decē. Cordubę S. Pauli[e] diaconi & martyris, qui cū infideles principes Mahumeticæ impietatis ac ſæuitiæ argueret, & Chriſtū cōſtātiſſime prędicaret, eorū iuſſu necatus, ad pręmia euolauit in cęlū. In Luſitania S. Vuilgefortis[f] virg. & martyris q̄ pro Chriſtiana fide ac pudicitia decertās, in cruce meruit glorioſū obtinere triūphū. In pago Boloniēſi in Gallia S. Vulmari[g] abbatis, admirandæ ſanctitatis viri. Treuiris S. Seueræ[h] virg.

I V L I I 20.

MArgaritæ. a] Hanc aliter Marinam dicit Beda, & Vſuardus xiiij. Kal. Iulij. græci vero, qui eam Marinam etiam dicunt, agūt de ea in Menolog. xvj. Kal. Auguſti: In veteri autē Romano Martyrologio, cui adſtipulantur antiqua manuſcripta atque recentiora Martyrologia, hac die agitur. Errare noſcuntur hi, qui ipſam Alexandriæ paſſam referunt, cum cōſtet Antiochiæ Pyſidiæ id factum, quod & Græci tradunt. Vetus fuit in Eccleſia Occidētali etiam huius ſanctæ martyris cultus; in antiquis enim Litanijs Rom. Eccleſiæ, quæ & poſitæ habentur in Ordine Romano, inter alias ſanctas virgines & martyres hæc recenſetur. de eiuſdē celebri feſta die habetur mentio in Cōc. Oxonienſi. Quod autem ſpectat ad Acta ipſius, hæc Radulphus Tung. de obſeru. can. c. 11. Paſſionem, inquit, beatæ Margaritæ vidi Romæ apud Lateranum in dicto canone B. Gelaſij apocryphis adnumeratam. Hæc ipſe: quæ vehementer miramur, cum nec in antiquis manuſcript. quorum pluríma ſuppetunt exemplaria è diuerſis quæ Romæ extāt bibliothecis, nec in his qui typis excuſi ſunt codices, aliq̄d tale in decreto Gelaſij potuerimus inuenire. Non tñ imus inficias, in Actis eius, quæ edidit Metaphraſtes, & recitat Lipo. to. 6. & Sur. to. 4. quæ etiā è Latinis codicibus accepta deſcripſit Momb. to. 2. quæ deniq; legimus in pluribus manuſcriptis peruetuſtis codicibus, vt inter alios, S. Mariæ ad Martyres, & ſanctę Cęciliæ trans Tiberim: non (inquam) negamus, in eis nonnulla reperiri, quæ indigeant emendatione nō leui. Cum autem omnes tradant hanc fuiſſe filiam Ædeſij

idolo-

idolorum ſacerdotis, in mentem ſubijt illic Aedeſius addictiſſim⁹ idolorũ cultui, rerum Chriſtianarũ hoſtis acerbiſſimus, de quo plura ſcribit Eunapius Sardianus in vitis philoſophorum. Extat de eadem Margarita epigramma Bonad.Sant.li.3. monod.31. Cecinit & eius martyriũ egregie Hieron.Vida Alben.Epiſcopus, addiditq; epigramma de eius eccleſia reſtituta. Itidẽ Baptiſta Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Margaritæ agonẽ heroico poemate pulcherrimo decantauit.

b *Eliæ Prophetæ.*] Agunt & græci de eodem hac die in Menologio; ſicque colunt, vt abſtineant à ſeruilibus operibus, vt apparet ex Emmanuelis Imp. conſtitutione apud Theodorũ Balſ.in nomoc. Photij tit.7.c.11. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de Elia leguntur, Ioſephus etiam de eo ſcribit lib.8.antiq.c.7.& ſeq. Epiphan.de vita & interit. Proph.cap.5. & Metaphraſtes, quem recitat Lipom. to 6. & Sur.to.4. De æde Eliæ nomine, Dominicum, nuncupata, extat epigramma S.Gregorij Nazianzeni in edit. Leuuencl. Rurſus autem de templo Eliæ per Baſilium Imp. reſtituto, meminit Cedrenus in compen.hiſtor.in Baſilio.

c *Ioſeph Iuſti*] De eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado & alij ex Act. Apoſt.cap.1. Fuiſſe hunc ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum, ſcribit Clemens Alexand. quem citat Beda in retract.in Act. Apoſtol. qui cum etiã Barſabas cognominatus legatur, hinc factũ eſt, vt errore ducti aliqui exiſtimarent illum eumdẽ eſſe cũ Barnaba, qui & ipſe dictus eſt Ioſeph, vt teſtantur Acta Apoſtol.c.4. ſecundum editionem vulgatam. Eſt præterea mentio in ijſdem Actis ca.15. de alio diſcipulo, qui Iudas nomine, & ipſe cognominatus eſt Barſabas: quos omnes inter ſe diuerſos fuiſſe, ipſa Actorum hiſtoria patefacit. Quæ autẽ hic habentur de Ioſeph, accepta ſunt ex Papia; eaq; recenſet Euſebius hiſt.libro 3.cap.33. Tradit Dorotheus in Synopſi, hunc factum eſſe Epiſcopum Eleutheropolis in Palæſtina.

d Sabini & ſoc.] De quibus Beda, Vſuard. Ado, & alij denique recentiores.

e Pauli.] Agit de eodem Vſuard. hac die: martyrium autem eius deſcribit S. Eulogius in memor. Sanct.lib.2.c.6. paſſumque dicit hac die, æra octingenteſima octogeſimanona, anno à Chriſto Domino 851.

f Vuilgefortis.] Eadem ipſa, quæ de ea hic habentur, recitat Molan.in addit.ad Vſuardum.

g Vulmari abbatis.] De eo item Vſuardus in recentiori editione, Ado, & alij. Res geſtas eius habet Sur.tom.3. die 17. Iunij, & to.7. hac die, Trithe.de vir.illuſ. ordinis S.Benedicti li.3.c.293.& Molan. in Indic.ſanct.Belgij. Vixit circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum.

h Seuerę.] De ea tabulę eccleſię Treuerenſis, ex quib. Molan.in addit.ad Vſuar. hac die. Fuit hęc ſoror S.Modoaldi Epiſco.Treuerenſis, & Ittæ coniugis Pipini Ducis. Plura de ea in vita S.Modoaldi, quam recitat Sur.to.3. die 12. Maij, ibiq; lib.2.c.14. agitur de S. Seueræ obitu: de eadem Trithem.de vir.illuſtr.ord.S. Benedicti lib.3.c.156. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum ſexageſimum.

21 Duodecimo Kal.Auguſti. Luna. F v

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ROmæ S.Praxedis [a] virginis, quæ in omni caſtitate & lege diuina erudita, vigilijs & orationib. atq; ieiunijs aſſidue vacãs, quieuit in Chriſto; ſepultaq; eſt iuxta ſororẽ ſuam Pudentianam via Salaria. Babylone S.Danielis [b] Prophetę. Maſ-

ſiliæ

ſiliæ natalis S. Victoris, [c] qui cum eſſet miles, & nec militare, nec idolis ſacrificare vellet, primo in carcerē truſus, ibiq; ab angelo viſitatus, deinde varijs cruciatibus punitus, nouiſſime contritus in mola piſtoria martyrium conſummauit. Paſsi ſunt cum eo & tres milites, Alexander, Felicianus, & Longinus. Trecis S. Iuliæ [d] virginis & martyris. Ibidem paſſio SS. Claudij, [e] Iuſti, Iucundini, & ſociorum quinque ſub Aureliano Imperatore. Cumanæ in Armenia S. Zotici [f] Epiſcopi & martyris, qui ſub Seuero coronatus eſt. Argentorati S. Arbogaſti [g] Epiſcopi, miraculis clari. In Syria S. Ioannis [h] monachi, collegæ S. Simeonis.

IVLII 21.

PRaxedis.[a]] De eadem hac die Beda, Vſuard. Ado, cęteriq; omnes. Plura de ipſa ex Paſtore presbytero in Actis eius, Nouati, & Pudētianę, quorū ſupra meminimus: habemuſq; eadem manuſcripta vna cū epiſtola Timothei fratris earumdem ſanctarum Praxedis & Pudentianæ, ibiq; de erectione tituli ſanctę Praxedis. eſt horum exordiū: Virgo venerabilis, &c. tom. 10. vit. ſanct. Non longe ab his diuerſa ſunt ea quæ Mombrit. deſcripſit tomo. 2. vit. ſanct.

b Danielis Prophetæ.] Agunt de eo hac die Beda, ac cæteri Latinorum, græci autem vna cum tribus pueris ad xvj. Kal. Ianuarij in Menologio. Præter multa, quæ de Daniele in libris diuinarum Scripturarum leguntur, ſcribit de eo Ioſephus antiquit. lib. 10. c. 14. Epiphan. de vita & interi. Prophet. c. 10. vbi hæc habet in fine: Humatus eſt in auguſta cauerna honoribus magnis; extatq; monumentum eius vſque ad hoc ſæculum noſtrum in Babylone cunctis notiſſimum. Hæc Epiphanius. De eodem Daniele Doroth. in Synop. ca. 17. & apud Iſidor. de vit. & obit. ſanct. ca. 40. Extat inſuper commentariolus Metaphraſtis de Daniele & tribus pueris apud Sur. to. 4. Tranſlatas eorum reliquias Babylone Alexandriam, & in eccleſia ſanctorum Ioannis & Cyri poſitas, Acta eorumdem ſignificant, eaſdemq; Venetias translata accepimus; inſuper & Vercellis crus S. Danielis aſſeruari percepimus, theſaurum plane incomparabilem: cæterum eorumdem trium puerorum ſacrorum pignorum magnam partē Romæ in diaconia S. Hadriani reconditam religioſe aſſeruari ſcimus. Sed quid prætereamus; eiuſdem Danielis inter leones poſiti ſtatuam ære conflatam, auroque ornatam, Conſtantinus Magnus Impe. Conſtantinop. in medio foro poſuit. vt auctor eſt Euſeb. in vita Conſtantini. lib. 3. c. 48. Antiquus mos Chriſtianorum fuiſſe reperitur, vt in ſuis ſepulchris inter alia reſurrectionis ſymbola, Danielem in lacu inter leones liberum ſtantem ſculperent. Extāt eius rei in veteribus lapideis ſepulchris complura exempla. Eā fortaſſe de cauſa, quod de reſurrectione mortuorū cap. 12. apertiſſime ſit locutus, ſeu quod ē lacu ipſe liber egrediens, quodammodo hieroglyphicum hominis è tumba reſurgentis expreſſerit.

c Victoris] De quo Beda, Ado, Petrus in catal. lib. 6. cap. 122. & alij recentiores hac die. Scribit de eo Gregor. Turonen. libro de glor. mart. 77. Venant. Fortunat. hoc verſu lib. 7. ad Bod. ducem.

Maſſilia Victor martyr ab vrbe venit.

Reperimus in Vaticana bibliothe. huius martyris Acta metro conſcripta in codice notato nu. 137. cuius exterior inſcriptio eſt: Sancti Ambroſij opera. Paſſus hic traditur in perſecutione Diocletiani & Maximiani AA. Fuit inſuper alius Victor, ſeu Victorinus Maſſilienſis, qui eruditione clarus vixit temporibus Theodoſij Iunioris & Valentiniani Imperatorum,

rum, de quo Gennadius de viris illuſtribus cap.6. Ado in chron.& alij.

d Iuliæ.] De ea etiam Vſuardus hac die, ibi & Molan. de translatione eiuſdē.

e Claudii & ſoc.] Agit de his Molanus in addit. ad Vſuardum hac die.

f Zotici Epiſc.] Meminit huius magna cum laude Apollinaris Epiſcopus Hierapol. apud Euſeb. lib.5. cap.15. vbi legitur, hunc adnumeratū inter Epiſcopos fuiſſe ex vico Comana; licet Nicephorus dicat eum presbyterum Oſtrenum lib.4. c.23.

g Arbogaſti Epiſc.] Huius Acta eſſe conſcripta ab Vthone eiuſdem eccleſiæ Epiſcopo, teſtatur Guilielmus Eiſengrein. Suffectus eſt hic S. Amando anno Domini 646. ſeditq; annos duodecim vt habent tabulæ Eporum eius eccleſiæ deſcriptæ a Democh. in lib. de ſacrifi. Miſſæ.

h Ioannis.] De eodem item Græci agūt hac die in Menologio. Huius res geſtæ intextæ ſimul ſunt cum Actis S. Simeonis, quæ (vt diximus, cum de eo ſupra egimus) ſcripſit Leontius Epiſco. in Cypro, citatque ea Septima Synodus; habent eadem Lipom tom.6. & Sur. to.4.

22 Vndecimo Kal. Auguſti. Luna. G v

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

APud Maſſiliam natalis S. Mariæ[a] Magdalenæ, de qua Dominus eiecit ſeptem dęmonia, & quæ ipſum Saluatorem à mortuis reſurgentē prima videre meruit. Philippis S. Syntyches,[b] cuius B. Paulus Apoſtolus meminit: Ancyræ in Galatia natalis S. Platonis[c] martyris, qui ſub Agrippino Vicario verberibus cæſus, vncis ferreis laniatus, alijſq; immaniſſimis tormētorum generibus cruciatus, demum abſciſſo capite, inuictam animam Deo reddidit: cuius miracula in ſubueniēdis captiuis Acta ſecūdæ Synodi Nicænæ teſtantur. In Cypro S. Theophili[d] Prætoris, qui ab Arabibus tentus, cum nec donis nec minis flecti poſſet vt Chriſtū negaret, gladio cęſus eſt. Antiochiæ S. Cyrilli[e] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. In territorio Aruernenſi S. Menelei[f] abbatis. In Blandinio monaſterio S. Vuandregiſili[g] abbatis, miraculis clari. Scythopoli in Palæſtina S. Ioſeph[h] Comitis.

I V L I I 22.

MAriæ Magdalenæ.[a]] De eodem hac die Beda, ac cæteri omnes Latinorum, ij Græci etiam in Menologio. De famoſiſſima & antiquitus diſputata quæſtione, an vna vel plures fuerint Magdalenæ, diſſeruimus pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis; ibique vnam tantum fuiſſe Magdalenam, profeſſi ſumus. Multa quidem de eadem apocrypha legimus, vt hiſtoriam quādam Ioſeph nomine, cuius eſt principium: In diebus Claudij, &c. Libellum inſuper de eius acceſſu ad ſenatum Romanum, vt Pilatū de nece Chriſti poſtularet iudicio, & alia eiuſmodi, nobis quidem inſulſa viſa. De acceſſu autem eius cum Martha & Maximino in Gallias, cum vetus traditio, tum etiam

antiqui manuſcripti codices edocẽt: quibus adde ea, quæ nouiſſime ſcripta ſunt a Silueſtro Prierate Dominicano in Aurea roſa in expoſitione Euangelij feriæ quintæ infra octau is Paſchæ, quæ recitat Sur.tom.4. hac die. Lege & quæ Petrus in catal.ſcribit lib.6.cap.124. & alia id genus: in omnibus ſeruans Apoſtoli regulam, vt cuncta probans, quod bonum eſt teneas. Sigebert. agens de eius translatione anno Domini 745. hęc compendio deſcribit: Perſecutione poſt lapidationẽ Stephani protomartyris mota, Maximinus vnus de ſeptuagintaduobus diſcipulis ad Gallias tranſiens, Mariam Magdalenam ſecum adduxit, & eam apud Aquenſem vrbem, cui preſidebat, ſepeliuit defunctam. Aquenſi vero vrbe a Sarracenis deſolata, corpus eius a Gerardo Comite Burgundiæ ad cœnobium Viceliacum a ſe cõſtructum transfertur. Quamquam aliqui ſcribant, quod illud apud Epheſum quieſcat, nullum ſuper ſe tegumen habẽs. Hæc Sigebertus. Fuit etenim Græcorum opinio, quod corpora Marię Magdalenæ & Lazari quieſcerent Epheſi: vnde Cedrenus in comp. hiſ. in Leone Imp. Baſilij filio hæc ait: Condidit templum S. Lazaro ſacrum, inque eo Lazari & Magdalenæ reliquias Epheſo allatas depoſuit. Hæc Cedrenus in compend. hiſt. in Leone Philoſopho. Inſuper Zonaras lib.3. Annal. teſtatur S. Lazari corpus è Cypro inſula translatum Conſtantinopolim, nec non & S. Mariæ Magdalenæ ſimul condita eſſe à Leone Imp. cognomẽto Philoſopho, in baſilica a ſe erecta: ſed Latinis magis aſſentimur. Inter alia de S. Maria Magdalena Patrũ encomia, celebrior habetur oratio ab Origene conſcripta, quamquam Latinum ſcriptorem potius redoleat.

b Syntyches.] De qua Paul. ad Philippen. cap.4. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri.

c Platonis.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio xv. Kal. Ianuarij. Extant res geſtæ ipſius a Metaphraſte editę, quas retulit Lipom.tom.5. & Sur.tom.4. De miraculis virtute S. Platonis editis ſcripſit S. Nilus hiſtoriam ad Heliodorum, quæ recitata eſt in Septima Synodo, Actione quarta. Iuſtinianus Imp. in honorem S. Platonis ampliſſimum erexit monumentum, vt ſcribit Procopius agens de ædific. Iuſtiniani Imper. de quo Cedren. in Baſilio Imperatore: Platonis, inquit, templum, quod corruerat, excitauit.

d Theophili.] Eius certamen deſcribitur in hiſtoria miſcella. Martyrij coronam adeptus eſt Conſtantino & Hirene imperantibus, anno Domini 784.

e Cyrilli Epiſcopi.] De eo hac die Beda. Adſcribitur hic decimus nonus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eo Euſebius in chron. & hiſt. lib.7.cap.26. Niceph. Calliſt. hiſt. lib.6.c.34. atque etiam Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Habentur eius Acta iuncta illis ſanctorum Claudij & Nicoſtrati, quæ ex antiquis codicibus edidit Mombrit.tom.1. vbi ſcribitur, ipſum ob Chriſti fidem paſſum, ac tandem in carcere Deo ſpiritum reddidiſſe.

f Menelei.] De eo item hac die Vſuardus & alij recentiores.

g Vuandregiſili.] Eius Acta ſincere conſcripta refert Surius tomo 4. ex quibus conſtat, migraſſe ex hac vita anno Domini 665. Indict. octaua, temporibus Vitaliani Papæ, licet male Sigebert. referat ad annum 692. ſicut & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib.3.cap.96. Scribit de eodem Petrus in catal. libro 6. cap.127. & nouiſſime Molan. in Indiculo ſanct. Belgij.

h Ioſeph.] De quo & Græci. Eius vero admirabilem ad Chriſtũ conuerſionem & fidei conſtantiam aduerſus Arrianos, pluribus deſcribit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 30. contra Hebionitas. Apud hunc hoſpitio ſuſceptus eſt S. Euſebius Epiſcopus Vercellenſis pro fide Catholica exul, quando eum inuiſit idem Epiphanius, qui hæc refert.

Decimo

23 Decimo Kal. Auguſti. Luna. A iiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

NAtalis S. Apollinaris [a] Epi, qui ab Apoſtolo Petro Romæ ordinatus,& Rauēnā miſſus,pro fide Chriſti diuerſas & multiplices pęnas ꝑpeſſus eſt: poſtea in Aemilia Euāgeliū prædicās, plurimos ab idolorū cultu reuocauit:tādem Rauennā reuerſus,ſub Veſpaſiano [b] Cęſare glorioſum martyriū cōſummauit. Romæ S. Raſyphi [c] martyris. Ibidē paſſio S.Primitiuæ [d] virginis & martyris. Item SS.marty.Apollonij [e] & Eugenij. Eodem die natalis SS.marty. Trophimi [f] & Theophili, qui ſub Diocl.Imp.lapidibus cæſi,& igne incenſi,demum gladio percuſſi,martyrio coronantur. In Bulgaria SS.plurimorum [g] Martyrum, quos Nicephorus impius Imperator, eccleſias Dei deuaſtās,diuerſo mortis genere,enſe,laqueo, ſagittis,diutino carcere, & fame necari fecit. Cenomanis in Gallia S.Liborij [h] Epi & confeſsoris Romæ sāctarū virginū Romulæ,[i] Redēptæ,& Herūdinis, de quibus ſcribit S.Greg.Papa.Eodem die trāſitus S.Brigittæ [k] viduæ,quæ poſt multas SS.locorū peregrinationes,diuino afflata Spiritu Romæ quieuit,cuius corpus in Suetiā poſtea trāslatū fuit.

IVLII 23.

APollinaris Epiſc.a] De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui omnes,nec non & Græci in Menologio. Huius geſta,quæ in antiquis manuſcriptis codicibus latitabant,edidit Mombritius to.1.& Sur. to.4. Petrus item in catal.lib.6. cap. 128. & alij qui res eccleſiæ Rauennatis ſunt proſecuti. Extat de eodem ſermo S. Petri Chryſologi,alij etiam Petri Damiani. De eius Eccleſia religioſe adeunda, hæc Venantius Fortunatus.

Rurſus Apollinaris ꝑtioſi limina lābe.

De ſepulchro eiuſdem, & iuramento illic præſtari ſolito,agit S.Gregorius in regiſt lib.5.epiſt.33.

b Sub Veſpaſiano Cæſ.] Non ſic quidem, vt aliqua illius tpe fuerit in Chriſtianos excitata perſecutio: ſed quod ait Sueton.in vita ipſius cap.15. his verbis: Non temere quis punitus inſons reperitur, niſi abſente eo, & ignaro, aut certe inuito, atq; decepto. Hæc de eo Sueton.

c Raſyphi.] De quo vet.manuſcrip.ex quibus & alii recentiores.

d Primitiuæ.] Agit de eadem Petrus in catal.lib.11.nu.200. & alii.

e Apollonij & Eugenij.] De his etiam hac die Græci in Menologio agunt.

f Trophimi & Theophili.] Græci item in eodem Menologio hac die, ibiq; pluribus eorum martyrium referunt.

g Plurimorum martyrum.] Agunt itidem de his Græci in Menologio his verbis: Commemoratio eorū qui ſunt apud Bulgariā interfecti ſub Nicephoro Stau

ratio Imp. anno nono Imperij eius, quorum alij letalibus plagis acceptis, cum Chriſtum negare non paterentur, multiplicibus & acerbiſſimis tormentis ſubiecti, è vita deceſſerunt, alijq; enſe obtruncati, alij funibus vincti & ſuffocati, alij ſagittis confoſſi, alij denique carceribus & fame conſumpti expirarunt, & corona martyrij donati ſunt. Hæc ibi. Erat autem prædictus Imperator ſecta Manichæus; de cuius immani crudelitate meminit Theodorus Studita in panegyrico S. Platonis. De his etiam hiſtor. Miſcel. in anno octauo eiuſdem Imp. Cedrenus etiam in compendio, anno nono. Facta hæc tradunt anno Chriſti 804. Indict. 5. ſed ſecundum veriorem ſupputationem, anno Domini 811.

h Liborij Epiſ.] Agit de eodem hac die Ado. Res geſtas ipſius retulit Sur. in to. 4. Ponitur quintus eius ſedis Epiſcopus: ſedit annos 49. temporibus Valētiniani, Gratiani, & Theodoſij Auguſtorum. Facta eſt autem corporis eius translatio anno Domini 836. Indic. 14. Ludouici Imperatoris anno 23.

i Romulæ & ſoc.] Agit de his S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. ca. 15. vbi & de eccleſia S. Mariæ, apud quam manebant. Porro earūdem Romulæ & Redemptæ veneranda corpora aſſeruari Romæ in baſilica S. Mariæ Maioris, inſcriptio muſiuo opere in apſide poſita his verbis declarat: In Hac Sacra Baſilica Corpora Sanctorum Matthiæ Apoſtoli. Hieronymi Doctoris. Romulæ & Redēptæ Virginum Reconduntur. *Hæc ibi; licet &* Tiburtini eadem ſibi vendicent, de iiſdemque hac die ſolemnitatem agant. Verum aliquam partem, non ipſa integra corpora eos accepiſſe putamus.

K Brigittæ, alias Birgittæ.] Hanc Bonifacius Nonus Roma. Pontifex adſcripſit in Sanctarum numerum. Vitam eius ſincere conſcriptam habet Sur. tom. 4. Moritur anno Domini 1373.

iij B Nono Kal. Auguſti. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

VIgilia S. Iacobi [a] Apoſtoli. Tyri in Tuſcia apud lacum Vulſinium S. Chriſtinæ [b] virginis & martyris: quæ in Chriſtum credens, cum patris idola aurea & argentea cōminuiſſet, ac pauperibus erogaſſet, eius iuſsu verberibus dilaniata, alijſq; ſupplicijs diriſſime cruciata, & cū magno ſaxi pondere in lacum proiecta, ſed ab angelo liberata: deinde ſub alio Iudice patris ſui ſucceſsore acerbiora tormēta conſtāter perferēs, nouiſſimè à Iuliano Præſide poſt fornacem ardentem, vbi quinq; diebus illæſa permāſit: poſt ſerpētes Chriſti virtute ſuperatos, abſciſsione linguę, & ſagittarū infixione martyrij ſui curſum cōpleuit. Romæ via Tiburtina S. Vincētij [c] martyris. Amiterni in Veſtinis paſſio SS. Militū [d] octogintatriū. Emeritę in Hiſpania S. Victoris, [e] viri militaris, qui cū duob. fratribus Stercatio & Antinogene in perſecutione Dioc. per diuerſa ſupplicia martyriū conſūmauit.

In

In Lycia ſanctarum marty. Nicetæ [f] & Aquilinæ, quæ B. Chriſtophori martyris prędicatione ad Chriſtum conuerſæ, martyrij palmam capitis obtruncatione ſumpſerunt. Item SS. marty. Menei [g] & Capitonis. Apud Senonas S. Vrſicini [h] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 24.

Vigilia S. Iacobi.[a]] De ea etiam Beda, & alij recentiores.

b Chriſtinæ.] Ponitur hæc paſſa Tyri apud lacum Vulſinium, qui ab eadem ciuitate nomen accipiens, dictus eſt (vt iterum diximus) lacus Tyrenſis: ſic.n. appellatus reperitur in edicto Deſiderij Regis Longobardorum, quod extat Viterbij inciſum in marmore. Tyri.n.S. Chriſtinam paſſam eſſe, cum vetera illorum locorũ monumenta, & firma certaq; à maioribus accepta traditio, tum etiam veteres manuſc. codices cõfirmant. Porro Tyrus ciuitas illic olim poſita, à lacus excreſcentia abſorpta eſt, vt Vulynienſes oppidani olim illi vrbi vicini teſtantur. Hæc de loco ſatis ſint dicta. Agũt etiam de eadem Chriſtina hac die Beda, Vſuardus, ac cæteri Latinorũ, ac Græcorum, in quorũ Menologio eius Acta narrantur conſentientia ijs, quæ à Latinis ſcribũtur, quæ poſt Momb. to. 1. & Pet. in catal. li. 6. c. 130. Surius ex Martyrologio Adonis ſummatim deſcribit to. 4. Vinc. lib. 12. c. 86. Anton. 1. p. tit. 8. & alij. Habemus in noſtra bibliotheca eius Acta fuſius ſcripta, aliaq; legimus in vet. codice S. Cæciliæ trans Tiberim. eſt priorum eiuſmodi exordiũ: Erat quædã ſancta & ſacra puella ex Aniciorum perilluſtri familia. &c. Illa aũt quæ extant in dicto cod. S. Cęciliæ, ſic incipiunt: Beatiſſima, &c. Putarunt aliqui de hac agere S. Auguſt. in Pſal. 120. Fefellit fortaſſe eos mendoſus codex: non enim de Chriſtina, ſed de Criſpina agit, perilluſtri martyre in Africa, de qua idem Auguſtinus ſæpius meminit, vt loco ſuo dicemus inferius: Criſpinam, & non Chriſtinam legit editio Louanienſis. Corpus S. Chriſtianæ Panormi in Sicilia ſumma veneratione aſſeruari percepimus, nec aliam ab iſta eſſe tradunt. Meminit ſanctæ Chriſtinæ Aldelmus Epiſc. de laud. virginitatis, & alij recentiores.

c Vincentij] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij. Eſt Tibure eccleſia S. Vincentij, huius quidem, & nõ alterius Vincentij, vt multi credunt, dicta nomine, atque dicata.

d Militũ octoginta.] Ponuntur hi paſſi Amiterni, quę fuit olim nobiliſſima ciuitas in Veſtinis, licet in alia edit. errore typographi, Amiternũ in Sabinis ſit poſitũ: nam Furconiũ, & Aquila, loca illi proxima, in Veſtinis ponũtur inferius. Amiternum eſſe in Veſtinis, ſcribit Cato libro orig. Ptolemęus lib. 3. tab. ſexta Europæ id aperte docet, Strabo id ipſum li. 5. A Varrone melius diſces, vbi ſit Amiternum, & cur ita dictum: nam lib. 4. de lingua Latina ſic ait: Qui circũ Aternũ habitant amnem, Amiternini ſunt appellati. Porro de Aterno flumine Veſtinos alluente meminit Strabo libro 5. & Vibius Sequeſt. li. de flum. & alij. Vnus tñ Plinius lib. 3. c. 12. ponit Amiternum in Sabinis, ea (vt puto) occaſione deceptus, qđ dicti reperirẽtur Amiterni Sabinorum, ea nimirum ex cauſa, quod Amiternini a Sabinis venirent, vt auctor eſt Varro lib. 5. de lingua Latina. Dicta eſt alio nomine illa regio prouĩcia Valerię, de qua ſuperius locuti ſumus. Fuerunt huius cohortis pręcipui Florẽtius & Felius, vt ex manuſcr. Aquila tranſmiſſis accepimus.

e Victoris & ſoc.] De his Vſuar. Ado, & alij recentiores: alij pro Stercatio habent Effertium. De his Vaſæus in chron. Hiſpan. item Flos ſanctorum Hiſpaniæ.

f Nicetæ & Aquilinæ] Agunt de his etiam hac die Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 6. c. 132. & alij recentiores. Habentur earum Acta iuncta illis S. Chriſtophori martyris; de his etiam Vincent. in ſpec. lib. 13. cap. 25.

g Menei & Capitonis.] De his item hac di[e] Græci in Menologio agunt.

h Vrſicini Epiſc.]Succeſſit hic S.Polycarpo, adſcribiturque in ſerie Epiſcoporum Senonenſium decimus ordine: claruit circa annum Domini 310. vt apparet ex tabulis Democharis lib. de ſacrificio miſſæ.

ij C Octauo Kal. Auguſti. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SAncti Iacobi [a] Apoſtoli, fratris B. Ioannis Euangeliſtæ, qui prope feſtũ Paſchæ ab Herode Agrippa decollatus eſt. Eius ſacra oſſa ab Hieroſolymis ad Hiſpanias trãslata, & in vltimis earũ finib. apud Gallęciã recondita, celeberrima illarũ gentium veneratione, & frequenti Chriſtianorum concurſu religionis & voti cauſa illuc adeuntiũ, pie coluntur. In Lycia S. Chriſtophori [b] martyris, qui ſub Decio virgis ferreis attritus, & a flammæ æſtuantis incendio Chriſti virtute ſeruatus, ad vltimũ ſagittarũ ictib. cõfoſſus, martyriũ capitis obtrũcatione cõpleuit. Barcinone in Hiſpania natale B. Cucuphatis [c] mart. qui in perſecutione Diocl. ſub Daciano Præſide plurimis tormentis ſuperatis, percuſſus gladio, victor migrauit in cęlum. In Palęſtina S. Pauli [d] mar. qui in perſecutione Maximini ſub Firmiliano Pręſide capitis damnatus, exiguo orandi ſpatio impetrato, primũ pro contribulib. ſuis, deinde pro Iudæis & Gentilibus, vt fidei veritatem agnoſcerẽt, poſtea pro circũſtantiũ multitudine, demũ pro iudice qui ipſum dãnauerat, & pro carnifice a quo feriendus erat, Deum toto corde precatus, abſciſsis ceruicibus, martyrij coronã accepit. Ibidẽ S. Valẽtinæ [e] virginis, quæ ad arã vt immolaret adducta, cũ eã calcibus euertiſſet, diriſſime cruciata, vna cum ſocia virgine in ignem coniecta, cucurrit ad Sponſum. Furconij in Veſtinis SS. mart. Florentij [f] & Felicis Sipontinorum. Cordubæ S. Theodemiri [g] monachi & martyris. Treuiris S. Magnerici [h] Ẽpi & confeſſ.

I V L I I 25.

IAcobi Apoſtoli a]De eodem Beda ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio agunt pridie Kalend. Maij, in quem diem natalem eius, quando ab Herode occidi iuſſus eſt, transferunt. Latini vero hac die agunt, quando eius venerãdum corpus ex Iria Flauia Cõpoſtellam tranſlatum eſt; vbi hactenus celeberrimo totius Chriſtiani orbis officio colitur, vt conſtat ex Apoſtolicis litteris Calliſti Papæ Secundi, quibus etiam expreſſum habetur,

betur, vt 3. Kalend. Ianuarij celebretur eius tranſlatio Hieroſolymis facta Gallæciam, itemque electio: rurſus autem, vt quinto Nonas Octob. ſolemnitas agatur, qua recolantur eiuſdem S. Iacobi miracula. Kalendis vero Iunij agitur Compoſtellanę eccleſię dedicatio facta à Turpino Epiſcopo Rhemenſi, & alijs ſexaginta Epiſcopis, id curante Carolo Magno Imp. vt idem Turpinus teſtatur. De eius acceſſu & p̄dicatione in Hiſpanias, hæc liber, qui inſcribitur nomine S. Iſidori de vita & mort. ſanct. cap. 73. *Hiſpaniæ atq; Occidentalium locorum populis Euāgeliū prædicationis infundit*, &c. Hæc ibi: licet ille, an ſit Iſidori, nō immerito adducitur in controuerſiam, cū complura in eo indigna Iſidoro reperiantur coagmentata mēdacia. Rurſus autem in Breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, habetur ſacer hymnus, quo de eius acceſſu in Hiſpaniam agitur: vbi etiam inter alios hi verſus deſcripti habentur:

Magni deinde filij tonitrui,
Adepti fulgent prece matris inclytæ,
Vtrique vitæ culminis inſignia.
Regens Ioannes dextra ſolus Aſiam,
Et læua frater poſitus Hiſpaniam, &c.

Beda etiam in collectaneis agens de diuiſione Apoſtolorum, Iacobū hunc in Hiſpanias eſſe profectum teſtatur: id ipſum Turpinus in libro de rebus geſtis Caroli Magni Imper. id denique Calliſtus Papa Secundus (eius. n. nomine litteræ Apoſtolicæ ſcriptæ reperiuntur) affirmare videtur. Sed cum oīum Apoſtolorū, primus S. Iacobus martyrio ex hac vita migrauit, idq; etiam ante diuiſionem Apoſtolorum: inde nonnullis de ea re dubitandi occaſio orta eſt. Verum Iacobi in Hiſpaniam profectio tūc potiſſimū potuit contigiſſe, cum poſt necem Stephani protomartyris ſecuta eſt ſtatim diſperſio omnium diſcipulorum: & licet dicat S. Lucas in Actis, omnes diſperſos eſſe præter Apoſtolos, intelligendum ex maiori parte; ſicut cum ibidem ait, oēs diſcipulos diſperſos eſſe per regiones Iudææ atq; Samariæ: cum tn̄ conſtet, inter alios Ananiam tunc temporis profectum eſſe Damaſcum Syriæ, illicq; Euangelium prædicaſſe. Sane quidem & horum matres, vxorem Zebedæi, Mariam, eadē diſperſione fugatam, in Italiam aduentaſſe, & apud Hernicos, itinere fatigatam, in pace quieuiſſe, produnt vetera monumenta eccleſiæ Verulanæ, vbi eius venerandum corpus religioſe aſſeruatur. Hęc autem de acceſſu Iacobi in Hiſpanias nuper dicta non ſic accipias, vt illic prædicauerit Gentibus Euangelium (nondum enim decreto Apoſtolorum illis fuerat oſtium reſeratum) ſed Iudæis tantū, ſuis gentibus, Chriſtum annunciarit; nec ſic quidem, vt aliquam illic fundarit eccleſiam; eoq; ſenſu ſunt accipiēda verba Innocētij Papæ in epiſt. ad Decentiū, quod nullus Apoſtolorū in Hiſpania vel Gallia populum Gentilem docuerit, ſed illi tm̄, quos in eas regiones miſiſſet Petrus Apoſtolus. Prædicta autem non ſic mordicus defendimus, vt his inuitos adſtipulari cogamus; ſed potius vt oſtēderemus, quæ dicuntur de profectione eius in Hiſpaniam, non eſſe adeo impoſſibilia, vel haberi pro mōſtro, vt putant aliqui. Addimus & illud de eodē Apoſtolo; ipſum nimirum, ſicut Ioannem, virginem permanſiſſe: id etenim teſtatur S. Epiphanius in Panar. hæreſi 58. his verbis: *quinam igitur hi fuerint, quā generoſi Apoſtoli, ac monaſticam vitam degentes, ac deinceps virgines? Ioannes quidē & Iacobus, filij Zebedæi, qui manſerunt in virginitate.* Hęc Epiphanius. Agit de eodem Suidas in Herode, recitatq; hiſtoriā de martyrio illius, qui illū accuſauerat, & quō veniā precatus, martyriū ſubijt. Trithem. de vir. illuſtr. dum recenſet Calliſti Papæ cōmentarios, ait illum copioſo ſermone & maxima diligentia, tractatum ſcripſiſſe de miraculis S. Iacobi. Legimus eiuſdem Calliſti nomine de ea re quinq, libros digeſtos, quibus continentur miracula eiuſdē Apoſtoli virtute edita, licet (vt conſtat ex ratione annorum numeri) aliqua fuerint ſuperaddita, atq; illis admiſta. Habentur & eiuſdem Calliſti ſermones de tranſlatione S. Iacobi, itemq; de ea re epiſtolæ, nec non & litteræ Leonis Papæ Tertij de tranſlatione S. Iacobi in Hiſpaniam facta 3. Kal. Ianuarij.

nuarij, eſt earũ exordium: Noſcat fraternitas veſtra, &c. Itemque litteræ Innocẽtii Papæ I. habẽtes ſubſcriptionẽ S.R.E. Cardinalium, qui illis vixere temporib. quibus eiuſdem Calliſti comment. comprobatur. recitatur in eo & epigramma Fortunati de martyrio S.Iacobi.

b Chriſtophori marty.] Eſt tam Latinis quam græcis notiſſimus, de quo hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alii omnes recẽtiores; græci autem de eo agunt in Menologio ad 7. Idus Maias. Huius quidẽ Acta deprauata, ac inter ſe diuerſa admodum reperiuntur. Edidit ea primum Mombrit. to.1. vit.ſanct. Petrus in catal.lib.6.ca.135. Vicellius in Hagiolog. ex Ruggero Fuldenſi paucis cõtraxit. Legimus eadem in nonnullis antiquis codicibus; quæ & Sur. retulit in to.4. ſed omnia quæ cenſura indigeant Irrepſit inter alia, vt pro Decio Imp. Dagnus quidam ſit poſitus: ſub Decio etenim eſſe paſſum vna cum cęteris Chriſtianis commilitonibus, cõſtat ex veteri hymno ſacro, qui legitur in Breuiario Toletano ſecundum regulam S.Iſidori, quo etiã eiuſdem martyris Acta deſcribuntur: quæ quidem præ cęteris omnib. nobis arrident. Aſſeruantur ibidem (vt in eodem Breuiario legimus) eiuſdem martyris venerandæ reliquiæ. Frequens erat ac religioſus in Hiſpanijs Chriſtophori martyris cultus. Erat etiam Cordubę nobilis, ac vetus memoria S.Chriſtophori, eccleſia & monaſterium ab eo denominatum, cuius meminit S.Eulogius, dum agit de alio Chriſtophoro eiuſdem monaſterij alumno, qui ſicut & nomen, ita etiam eum imitatus, martyrij coronam eſt conſecutus tempore perſecutionis Sarracenorum. De alio monaſterio nomine eiuſdem S.Chriſtophori dedicato meminit S.Greg. in regiſt. libr.8. epiſto.33. Hæc de antiquis eius memorijs. Quod pertinet ad giganteam ſtaturam, quã pingi cõſueuit, quid dicam, non habeo: referam hic tantum ex hymno præfato hos verſus, quibus eius imago deſcribitur, immo potius tantummodo adumbratur.

Elegansque ſtatura, mente elegantior,
Viſu fulgens, corde vibrans, & capillis rutilans,
Ore Chriſtum, corde Chriſtum Chriſtophorus inſonat.

Et in capitulo ſic dicitur: De minimo grandis, vt ex milite dux fieret fidelium populorum, &c. Porro ea cuncta quæ de S.Chriſtophoro feruntur, de palma, flumine, ſtatura procera: ea, inquam omnia Hieronymus Vida Epiſcopus Albæ allegorico ſenſu interpretata egregio cecinit epigrãmate. De ſymbolicis picturis Chriſtianis antiquitus pingi ſolitis diximus ſuperius 23. Aprilis in Georgio.

c Cucuphatis.] De quo & Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die. Prudentius hymno quarto de eo hoc verſu meminit.

Barchinon claro Cucuphate freta
Surget, &c. Huius Acta ex anonymo deſcripſit Sur.tom.4. Mombrit.tom.1. Petrus in catal.lib.6. cap.136. ſed eadem felicius canuntur ſapphico carmine, hym. ſacro, qui legitur in Breuiario Toletano. Plura de eodem in Flo. ſanct. Hiſpan. & in Theſ.concion.tom.2. Kal. Auguſti; ibi & de Felice agitur.

d Pauli.] Agit de eo Euſeb. hiſto.libr.8. cap.18. paſſumque tradit anno ſexto perſecutionis Diocletiani Imper. qui eſt annus Domini 307.

e Valentinæ.] Eadem ipſa eo paſſa eſt tempore, qua & Paulus, de quo modo actum eſt. Scribit de ea idem Euſeb. hiſt. lib.8. cap.18.

f Florentij & Felicis.] Sunt hi duo ex numero illorum octogintatrium militum, de quibus agitur pridie huius diei; ibi & de his diximus Furconij cum hi ponantur ſciendum eſt, nobilem fuiſſe eccleſiam Burconienſem in Veſtinis, cuius mẽtio habetur in concilio Romano ſub Agathone, quod recitatur in Sexta Synodo Act.4. Adnumeratam eamdem inueni inter eas. quarum Epiſcopi dicebãtur olim Suffraganei Romani Pontificis, nec erãt ſub ditione alicuius Archiepiſcopi, ſed tãtum immediate ſubiecti Romano Pontifici, vt habet codex manuſcript. bibliothecæ Vaticanæ, qui inſcribitur Liber cenſuum.

g Theodomiri.] De quo agit S. Eulogius in memor ſanct.libr.2. cap.6. aitque eumdem 25. Iulij, die Sabbati, martyrij coro-

coronam eſſe adeptum, æra 899. anno à Chriſto Domino 851.

h Magnerici Epiſc.] Agit de eodẽ hac die Molan.in addit. ad Vſuard. Acta eius ſcripſit Ebruinus abbas. Habetur de eo mentio in Actis S.Gauderici, quæ recitat Sur. tom.4.11. Auguſti, Greg. Turon. de geſt. Franc.lib.8.c.37. lib.9.c.10. & in tabulis Epiſcoporũ Treuirenſiũ poſt Nicetiũ. De hoc extare carmẽ Fortunati, tradit Molanus: verũ in libris Fortunati nuper editis Calari, nõ de Magnerico Treuirẽſi, ſed de Agerico Virdunẽſi carmen extat lib. 3. Vixit circa annum Dñi 505.

26 Septimo Kal. Auguſti. Luna. D j

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

DOrmitio S.Annæ [a] matris genitricis Dei Mariæ. Philippis in Macedonia natalis S. Eraſti [b] qui illic a beato Paulo Apoſtolo relictus Eps, ibidẽ martyrio coronatus eſt. Romæ via Latina SS.martyrũ Symphronij, [c] Olympij, Theoduli, & Exuperiæ, qui (vt in geſtis S.Stephani Papæ legitur) ignibus cõbuſti martyrij palmã adepti ſunt. In Portu Romano S. Hyacinthi [d] martyris, qui primo in ignem iniectus, deinde in profluentẽ præcipitatus, illæſus euaſit. poſt hæc a Leontio Conſulari ſub Traiano Imp. gladio percuſſus, vitam finiuit: cuius corpus Iulia matrona in prædio ſuo iuxta Vrbem ſepeliuit. Item Romæ ſancti [e] Paſtoris presbyteri, cuius nomine Titulus [f] extat in Viminali apud S. Pudentianã. Veronæ S. Valentis [g] Epi & confeſſoris. In monaſterio S. Bened. in agro Mãtuano S. Simeonis [h] monachi & eremitæ, qui multis miraculis clarus, in ſenectute bona quieuit.

I V L I I 26

ANnæ. a] græci autem de ea pridie huius diei agunt in Menologio: in conſtitutione Emmanuelis Imper ponitur inter eas ſolemnitates, quibus vacandum eſt religionis gratia. De eadem Dei genitricis matre meminit S.Epiphan.in Panar. hæreſ.78. & 79. itemque in commentariolo de laudibus Deiparæ. Antiochus monachus, qui doctrina & ſanctitate claruit temporibus Heraclij Imperatoris, de eadem agit in hom. 10. Ioannes Damaſcenus de fide orthodoxa lib.4.ca.15. in oratione prima de dormitione beatæ Mariæ, & orat. 1. & 2. in natiuitate eiuſdem. Andreas Cretenſis plura in Natali Deiparæ, & in Sacris hymnis. Multa præterea de ea apud Cyrum Prodromum. Eſt de eadem ſermo Fulperti Epiſcopi Carnotenſis. In Breuiario Toletano ineſt de ea vetus officium eccleſiaſticum cum ſacro hymno eodem die canendo. Habemus in noſtra bibliotheca to. 7. de eadem ſermonem, cuius eſt initium: Beatiſſimæ & multiplici, &c. Ibique carmina quædam in laudem ipſius ſcripta ſunt, in aliqua eccleſia cani ſolita. Fertur de eadem apocryphum quoddam, nomine S. Hieronymi, quod incipit: Poſtulatis, filiæ, &c. De miraculis S. Annæ Trithemius ſcripſit.

Eius venerãdũ caput aſſeruari Duræ, qđ eſt oppidum Iuliacēſe, teſtatur Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. annulus autem eius Romę in ipſius eccleſia cuſtoditur. Iuſtinianus Imperator eidem erexit Conſtantinopoli auguſtiſſimam baſilicam, vt auctor eſt Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris, de qua habetur mẽtio in Actis S. Stephani Iunioris: eamdem tandem vetuſtate collabẽtem Baſilius Imp. reſtituit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio. Plura in laudem S. Annæ tã carmine quam ſoluta oratione à recentioribus ſcripta ſunt, vt à Vicellio, & alijs. Conſtat ex prædictis, tam in Orientali quam Occidentali Eccleſia peruetuſtum fuiſſe S. Annæ cultũ; quem ſanctiſſimus Dominus noſter Gregorius xiij. Papa, diuino afflatus Spiritu, Apoſtolicis litteris datis hoc anno Domini 1584. Kalen. Maij, ſui Pontificatus anno duodecimo, firmauit auxitque; præcipiens nimirum, vt perpetuis futuris tẽporibus beatæ Annæ dies feſtus 7. Kal. Auguſti per totius Orbis eccleſias duplici officio quotannis recolatur, Romaniſque ac aliarum eccleſiarum Kalendarijs addatur, & Duplex ei adſcribatur.

b Eraſti.] De quo Acta Apoſtolorum c. 19. Paulus ad Romanos c. 16. & ad Timoth. c. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc creatum fuiſſe Epiſcopum Paneadis, ſcribit Dorotheus in Synopſi; licet cæteri omnes, quibus magis aſſentimur, Philippenſem eũ dicant factum Epiſcopum.

c Symphronij & ſoc.] De his hac die Vſuardus, & alij. Res geſtæ ipſorum deſcriptæ habentur in Actis S. Stephani Papæ, apud Surium tom. 4. die ſecunda Auguſti.

d Hyacinthi.] Agunt de eo etiã Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores: Acta vero ipſius recitat Sur. tom. 4. hac die.

e Paſtoris.] Non tantum in vet. Romano Martyrologio, ſed & in antiquis manuſcriptis de eo agitur hac die. Plura de ipſo ſcripta habentur in Actis ſanctorum Pudentianæ, Praxedis, Nouati, & Timothei, quorũ ſupra meminimus. Mentio de eodem habetur in lib. de Rom. Pontif. in Pio Papa. De eius obitu agitur in litteris eiuſdem Põtificis ad Iuſtum Epiſcopum Viennenſem; quas eſſe germanas, monſtrauimus in Annal. Eccleſiaſt. In eis hæc de Paſtore ſcripta habentur: Paſtor Titulum condidit, & digne in Domino obijt. Hæc ibi. Habemus in noſtra bibliotheca res geſtas S. Paſtoris, ſeu potius panegyrim in die natali eius alicubi in eccleſia legi ſolitam. Eſt eius exordium: Sanctorum veſtigia, &c. Ibi etiam ea die de alio Paſtore agitur diſcipulo S. Eraſmi Epiſcopi, qui paſſus eſt Romæ via Salaria, temporibus Diocletiani, atque ſepultus ad Cliuum Cucumeris. De ſcriptis S. Paſtoris, quorum penes Græcos vſitatior fuit lectio in Annalibus egimus.

f Titulus.] Idẽ Titulus, quod memoria, ſeu Eccleſia; ſic dictus, quod in loco vbi erat eccleſia erigenda, crux poneretur in titulũ. ſic l. vlt. de Pagan. C. Theod. & l. decernimus. C. de epiſc. & cler. Nouel. 117. cap. 7. ex Iulian. & conſt. 4. cap. 1. Auth. coll. 5. tit. 17. Vt nullus fabric. c. Nemo. eccleſiam. de conſecrat. diſtinct. 1. ex Concil. Aurelianen. & in Capitularibus Franc. lib. 5. cap. 239. Ord. Rom. de diuin. offi. cap. de ædif. eccleſ. pag. 107. Habes de Titulo hæc ex Prudentio hym. 5. Periſteph. de S. Vincentio.

Iam nunc & oſſa extinxero,
Ne ſit ſepulcrum funeris,
Quod plebs gregalis excolat,
Titulumque figat martyris.

Et hymno 12. de paſſionibus Apoſtolorum, in hunc modum:

Parte alia Titulum Pauli via ſeruat Oſtienſis.

Romæ autem obtinuit vetus loquendi vſus, vt non omnis eccleſia, martyrumue Memoria Titulus diceretur, ſed tãtum inſigniores eccleſiæ, quibus pręficerentur presbyteri Cardinales.

g Valentis Epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & in antiquis monumẽtis Epiſcoporum Veronenſium, quæ collegit Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſimus, hodie Cardinalis, Auguſtinus Valerius eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopus.

h Simeonis.] Huius res geſtas ſcripſiſſe fertur Hilarion monachus ord. S. Benedicti:

nedicti: eas nos non vidimus, niſi ſint illæ quæ in bibliotheca Vaticana manuſcriptę leguntur abſq; auctoris nomine in codice, qui habet numeri notā 609. vbi traditur, hunc Armenium fuiſſe genere, ordine Leuitam, profeſſione monachū; veniſſe in Italiam, ac multis egregijs operibus illuſtratum quieuiſſe in Dn̄o anno à Chriſto 1016. Indict. 14. 7. Kal. Auguſti, Henrico Imp. Quibus temporibus etiam Treuiris in Gallijs claruit alius eiuſdem nominis & profeſſionis, ordiniſque S. Benedicti; qui in turri incluſus, ibidem vſque ad obitum vixit, de quo Sigebert. in chron. anno Domini 1015. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 238.

27 Sexto Kal. Auguſti. Luna. E *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

NIcomediæ paſſio S. Pantaleonis [a] medici, qui a Max. Impe. pro fide Chriſti tentus, & equulei pœna ac lampadarum exuſtione cruciatus, ſed inter hæc Domino ſibi apparente refrigeratus, tandem ictu gladij martyrium conſummauit. Ibidem S. Hermolai [b] presbyteri, cuius doctrina beatus Pantaleon ad fidem conuerſus eſt; ſanctorum quoque Hermippi & Hermocratis fratrum, qui poſt multas pœnas ſibi illatas, ab eodem Maximiano capitali ſententia ob confeſſionem Chriſti damnati ſunt. Nolæ SS. mart. Felicis, [c] Iuliæ, & Iucundæ. Vigilijs in Apulia SS. mart. Mauri Epiſcopi, Pantaleemonis, & Sergij, qui paſſi ſunt ſub Traiano. Apud Homeritas cōmemoratio [d] SS. mart. qui ſub Dunaan tyranno ob Chriſti fidem incendio traditi ſunt. Cordubę in Hiſpania SS. mart. Georgij [e] diaconi, Felicis, Aurelij, Natalię, & Lilioſæ, in perſecutione Arabica. Epheſi natalis ſanctorum ſeptem Dormientium, [f] Maximiani, Malchi, Martiniani, Dionyſij, Ioannis, Serapionis, & Cōſtantini. Antiſiodori depoſitio B. Aeterij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Cōſtantinopoli B. Anthuſę [h] virginis, quæ ſub Conſtantino Copronymo ob cultum ſanctarū imaginum verberibus cæſa, & exilio relegata, quieuit in Domino.

IVLII 27.

PAntaleonis, alias Pantaleemonis. a] De quo hac itē die Beda, Vſuard. die ſequēti, Græci in Menologio hac itē die agunt, feſtumque colunt, vt apparet ex Emmanuelis cōſtitutione tit. de ferijs. Huius Acta ex antiquiorib. monumentis edidit Metaphraſtes, quæ Latinæ à ſe reddita deſcripſit Lipo. tom. 6. & Sur. to. 4. Legimus eadē in vet. manuſc. cod. ex quibus etiam Mombritius to. 2. & Petrus in catal. li. 6. ca. 146. Agit de eodem

Niceph.

Niceph.lib.7.c.14. Huius templum Conſtantinopoli vetuſtate collapſum, in ampliorem formam Iuſtinianus Imp. reſtituit, vt ſcribit Procop. de ædif. Iuſtiniani Imp. lib.1. Excitauit & aliud in honorem eiuſdem martyris in Palæſtina, vt idē refert.lib.5. Caput eius ex Africa in Gallias translatum eſſe anno Dñi 802. ſcribit Sigebert.in chron. Extat de eadem translatione carmen Abogardi Epiſcopi Lugdunenſis. Conſtantinopoli etiam eius ſacræ reliquiæ conditæ erat in loco, qui dictus eſt Concordia, vbi ſacroſancta Synodus ecumenica eſt celebrata, quæ ex quatuor ſecunda ordine poſita eſt. De his Ioānes Damaſcenus lib.3.de imaginibus.

b Hermolai & ſoc.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorū, Græci autem in Menolog. pridie huius diei. Horum omnium Acta intexta habentur cum illis S. Pantaleemonis. Scribit de eodem Niceph.hiſt.lib.7.c.14.

c Felicis & ſoc.] Agit de ijſdem hac die Beda, adſtipulanturque vet. manuſcrip.

d Commemoratio ſanct.mart.] De his Niceph.hiſt.lib.17.c.6. Vberius aūt horū Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ recitat Lipo.to.6.& Sur.to.5.die 24. Octob.

e Georgij & ſoc.] De his Vſuard.6.Kal. Septemb.ſed hic eſt dies natalis ipſorum, vt apparet ex S.Eulogio, qui de his multis agit in Memor. Sanct.lib.2.ca.10.paſſoſque tradit æra 890. à Chriſto autē anno 852.ibi idem Eulogius recitat Georgii epiſtolā ad vniuerſos Chriſtianos in Hiſpania conſiſtentes, qua eos ad ſubeundū martyrium roborauit, eſt eius exordiū: Cognoſcite, ò fratres chariſſimi, meum introitum in Hiſpaniam, &c.

f Septem Dormientium.] De his hac item die Vſuardus, ac recentiores omnes, Græci autem in Menolog.prid. Non. Auguſt.& xj.Kal. Nouemb.nimirū quando incluſi ſunt in ſpecu, & quando demum ſunt inuenti. Cur autem hi dicti ſint dormientes, duplex affertur rō: Altera, quod hi martyres temporibus Decij conſummarint martyrium, intra ſpeluncam clauſi, ac demum ſpecus oſtio reſerato, inuentis eorum corporibus, velut rediuiui, iterum apparuiſſet; dictique dormientes cōſuetudo diuinæ Scripturæ loquendi vſu, quo eos qui die religioſeque vita functi ſunt, dormientes conſueuit appellare. Altera vero, quod ijſdem temporibus Decij vſque ad vltima tempora Theodoſij Iunioris intra ſpecum clauſi, ſomno capti, ad ducentos fere annos re vera dormierint. Qui hæc putarint, ſunt in primis ex Græcis Metaphraſtes, qui rei geſtæ hiſtoriam texuit, quam recitat Sur.tom.4.hac die, Niceph.lib.14.c 45. Cedren.in compen.anno 23. Theodoſij. Ex Latinis Greg. Turonen.de glor.confeſſ.ca.95. Sigebert. in chron. anno 447. Quid ſimile de alijs ſeptem dormientibus in Germania ſcribit Paulus diaco.de geſtis Longobard.lib.1. cap.3.quos illos eſſe putamus, de quibus Greg. Turonē.epiſt.ſcripſit ad Sulpitium Epiſcopum Bituricēſem, qua illorum recenſet originem; quos tamē re vera obijſſe diem, expreſſe teſtatur, recitatque eorum nomina, quæ ſunt iſta, Clemens, Primus, Letus, Theodorus, Gaudens, Cyriacus, & Innoc. Si & ex gentilibus de longo tempore dormiente exemplum cupis, habes Plin.qui li.7.ca.52.puerum quemdam annos ſeptem & quinquaginta dormiſſe tradit. Sed & Apuleius in Florid. tradit Epimenidem Creticum a parente ad cuſtodiendum pecora miſſum, in quodam antro dormiſſe annis quinquaginta ſeptem; vnde verſum eſt in prouerbium, Dormire ſomnum Epimenidis. Sed hæc credat qui volet. Iam vt ad eos de quibus agimus, reuertamur ſententiæ eorū: qui putant hos non ob mortē dictos eſſe dormientes, ſed quod vero eo temporis ſpatio ſomno fuerint oppreſſi, magnopere refragatur, quod ipſi aiunt, id miraculū diuinitus factum ob eam cauſam, quod eo tempore de reſurrectione carnis hæreſis eſſet orta; cum re vera nihil tale tēporibus Theodoſij Iunioris cōtigiſſe reperiatur. Nā nec in ſacroſancto Concilio Epheſino, quod ſub eodē Theodoſio celebratum eſt, neq; in ſacroſancto Synodo Chalcedonenſi poſt illud proxime habita, vlla vnquam mentio de eiuſmodi hæreſi facta inuenitur, quæ prima omnium Patrum ſententia damnari debuiſſet. Præterea ſi ad aſtruēdam fidem reſurrectionis,

nis, voluit Dn̄s hos martyres excitare: manifeſtum eſt eos re vera fuiſſe mortuos: alioqui enim dormientium quidā à ſomno excitatorum, ſed non mortuorū reſurgentium, quæ fidem reſurrectionis facerent, fuiſſent teſtimonia. His accedit, qd̄ nullus illorum ſcriptorum, qui illis vixere tpibus, rem tam inſignem, miraculum adeo grande, ſcriptorum monumentis cō mendarunt: quæ omnia illos latuiſſe, veriſimile non eſt: puta S. Proſperum, qui illorum temporum res geſtas per annos ſingulos digeſſit; aut Marcellinum, vel alium ex illorum temporum ſcriptorib. Addimus etiam, quod Stephanus Epiſcopus Epheſinus, cuius ſedis tēpore id eueniſſe refertur in Actis quæ ſcribit Metaphraſtes, intruſus fuit armorum vi in eā ſedem, pollutuſque communione Eutychetis atque Dioſcori in Latrocinio Epheſino, vt habent Acta ipſa quæ recitantur in SS. Cōcilio Chalcedonen. Act. 1. & vndecima; cuius quidem communionē prædicti Dormiētes merito execrari ac vitare debuiſſent. Hæc ſunt quæ his obſtare videntur. Quid autem in hac re ſentiendum ſit, ego minime decerno, nec mihi tantum ſumo, vt hæc audeam definire, quamuis in priorem ſententiam ſim procliuior. Quicquid ſit, optimo iure dicimus, tam Latinos quam græcos religioſe ac pie colere ac celebrare horum ſanctorum anniuerſariam ſolemnitatem, cum grauia paſſi ſint temporibus Decii, atque re vera in Domino obdormierint.

g Aetherei Epiſcopi.] De eodē hac die Beda, Vſuard. & alij. Adnumeratur decimusoctauus eius ſedis Epiſcopus, cui præfuit annis ſex; hacque die obijt, ſepultus in eccleſia S. germani, vt habent tabulæ Democharis libro de ſacrif. Miſſæ.

h Anthuſæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio deſcribuntur.

28 Quinto Kal. Auguſti. Luna. F xxix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROmæ paſſio S. Victoris[a] Papæ & martyris. Item Romę S. Innocentij[b] Papæ & confeſsoris. Mediolani natalis SS. mart. Nazarij[c] & Celſi pueri, quos Anolinus[d] ſub rabie perſecutionis, quæ per Neronē excitata eſt, diu maceratos & afflictos in carcere, gladio feriri iuſſit. Thebaide in Aegypto commemoratio plurimorum[e] SS. mart. qui in perſecutione Decij & Valeriani paſſi ſunt, quando Chriſtianis optantib. pro Chriſti nomine gladio percuti, callidus hoſtis tarda ad mortē ſupplicia conquirens, animas cupiebat iugulare, non corpora: ex quorum numero vnus poſt equuleos, laminas, ac ſartagines ſuperatas, melle perunctus, ligatis manib. poſt tergum, ſub ardētiſſimo Sole fucorum ac muſcarum[f] aculeis expoſitus fuit: alius inter flores molliter vinctus, cum ad eum impudiciſſimū ſcortum veniſſet, vt in libidinē concitaret, præciſam morſu linguam in blandientis faciem expuit. Ancyræ in Galatia S. Euſtathij[g] martyris, qui va-

rijs

rijs tormentorũ generibus excruciatus, atque in flumen demerſus, ſed inde ab Angelo ereptus, demũ columba è cęlo adueniente, ad præmia æterna vocatus eſt. Mileti Sn Acalij martyris, qui ſub Licinio Imp. poſt diuerſas pęnas in fornacẽ iniectus, ac Dei ope ſeruatus illæſus, martyrium capitis abſciſſione compleuit. In Britannia minori S. Sampſonis[i] Epiſcopi & confeſſoris. Lugduni S. Peregrini[k] presbyteri, cuius beatitudinẽ miraculorũ gloria teſtatur.

IVLII 28.

Victoris Papæ.[a]] Succeſſit hic S. Eleutherio, vt patet ex lib. de Roma. Pontif. Euſebio in chron. & hiſt. li. 5 c. 22. & ſeq. Optat. Mileuitan. li. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. & alijs: noſque de eo egimus in Annalib. Eccle. & vbi & pro eodẽ ſcripſimus apologiam aduerſus eos, qui nimiæ ſeueritatis, ob res ab eo geſtas aduerſus hæreticos Quartodecimanos, redarguunt.

b Innocentij Papæ.] Hic ſuffectus eſt in locum S. Anaſtaſij, vt conſtat ex lib. de Rom. Põtificibus, Proſpero, Marcellino, & Niceph. Epiſc. in chron. Eius aũt Acta per annos ſingulos digeſſimus in Annal. vindicauimuſq; eum à calumnijs Zozimi Ethnici ſcriptoris Chriſtianis infenſiſſimi. Eius corpus translatum eſſe à Sergio Iuniori in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio ibidem poſita.

c Nazarij & Celſi.] De his hac die Vſuardus, & alij: nonnulli autem ad pridie Idus Iunij, qua ſane die inuentarũ reliquiarum per S. Ambroſium ſolemnis dies celebrabatur: hodie autem illorum dies natalis colitur, de quo extat ſermo S. Ambroſij 14. de ſanct. edit. Rom quem etiam habet Lipom. to. 6. & Sur. to. 2. 19. Iunij. Meminit idem de Nazario in comment. in Lucã li. 7. c. 13. Deſcribit eorumdem Acta Metaphr. quæ & Lipo. & Surius in ijſdem locis referunt. Alia inſuper fuſius ſcripta recitat Mombrit. to. 2. Narrãtur inſuper horum martyrum res geſtæ in Actis SS. Syri & Iuuentij, quæ extant apud Sur. to. 7. die 12. Septemb. Agunt ẽt Græci horum martyrum annuam cõmemorationẽ prid. Idus Octob. vt cõſtat ex dicto ipſorũ Menologio. De adinuentione ipſorum corporum ſcribit Paulinus in vita S. Ambroſij, cuius liberalitate eorumdẽ ſacræ reliquiæ in diuerſas orbis Chriſtiani regiones diuiſæ ſunt. Accepit eas S. Paulinus, qui in Fundana atque Nolana baſilica collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuer. epiſt. 12. & in Natali 9. S. Felicis S. Gaudentius Brixianus Eps eaſdem ab eodem acceptas condidit in baſilica, quã dedicauit, vt ipſe ſcribit in ſermone in eius dedicatione habito. Miſit Nazarij reliquias ad Epiſcopos Africanos eas expoſcentes Ennodius Ticinẽſis, cuius ad eoſdẽ extat epiſtola: translatæ ſunt ẽt in Gallias Ebredunũ: ſed ob frequentes barbarorũ incurſus iam obliuione ſepultæ, ac iterũ inuentæ, occaſionem dederũt, vt Greg. Turon. de glor. mart. c. 47. rerũ geſtarum inſcius, exiſtimaret dictos martyres Ebreduni in Gallia eſſe paſſos, ſecutus fidem cuiuſdã apochryphi. De baſilica S. Nazarij in Gallijs, quã in auguſtiorem formam reſtituit Leontius Eps, ſcribit epigramma Venantius Fortunatus lib. 1. De alijs eorumdem reliquijs Pariſijs collocatis. Aim. lib. 2. de geſtis Franc. c. 20. Erat & Conſtantinopoli memoria S. Nazarij, cuius baſilicam vetuſtate collapſam, reſtituit Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in compend. in Baſil. Imp. Naboris item & Nazarij ſacras reliquias rurſus translatas in Gallias an. 760. tradit Hermã. in chro. Quem tñ putamus intelligere de Nabore & Nazario Romę paſſis, de quib. ſupra 12. Iunij, ſecundum ea, quæ ibi notata ſunt ex Sigeberto.

d Anolinus, alias Anulinus.] Non tm̃ Neronis tpibus Anolinus Præfectus aduerſus Chriſtianos exercuit gladium, ſed

&

& tpibus Maximini Imp. q̄ ſucceſſit Alexandro, alius eiuſdem nõis Anolinus dictus geſſit ſub ſæuiſſimo Principe præfecturam p̄torij, de quo Iulius Capitolinus in Maximino filio. Tertius Anulinus ēt fuit, qui vixit ſub Aureliano & Gallieno Impp. cuius mentio hr̄ in Actis ſanctarū Maximæ, Donatillæ, & Secūdæ. Rurſus etiā Diocletiani & Maximiani Impp. tpibus quartus reperitur Anulianus Procōſul. in Africa, qui aduerſus Chriſtianos diras exercuit qōnes, vt Acta martyrum teſtātur: meminit eiuſdem Optat. Mileuit. lib 3. aduerſus Parmenianum, & S. Auguſt. ſæpius agens aduerſus Donatiſtas, vt in Breuic. collat. diei. 3. c. 12. & alibi.

e Commemoratio plurimorum ſanctorum martyrum.] Horum certamina breui ſumma deſcribit S. Hieronymus in vita S. Pauli primi eremitę, in eius exordio.

f Muſcarum aculeis expoſitus.] Huius ſupplicij exemplū aliqua ex parte deſumptū vr̄ ab Apuleio de Aſin. aur. lib. 8. vbi hæc cōſcripta hn̄r: Arreptū ſeruulū eius, qui cām tanti ſceleris luxuriæ ſuæ preſtiterat, nudum ac totum melle perlitū firmiter alligauit arbori ficulneæ, cuius in ipſo carioſo ſtipite inhabitātium formicarū nidificia bulliebāt, & vltro citroq; cōmeabant multiuaga ſcaturigine; quæ ſimul dulcem ac mellitum corporis nidorē perſentiſcunt, paruis quidem, ſed numeroſis & continuis morſiunculis penitus inhærentes per longi tpis cruciatum, ita carnibus atq; ipſis viſceribus adeſis hoīe conſumpto, membra nudarūt, vt oſſa tm̄ viduata pulpis, nitore nimio candentia funeſtæ cohærerent robori. Hæc ille. Reperitur ab antiquis genus tormenti, de quo hic agitur, dictū eſſe Cyphoniſmus, à Cyphone, quod erat vinculū ligneū, ſiue ferreū, quo quis ad ignominiā ligatus detinebatur melle delibutus, ſic expoſitus muſcis. Dicitur Cyphon ἀπὸ τοῦ κύπτειν, id eſt, à capitis proclinatione. Apud quoſdā ita cautū animaduerto: Vt quiſquis p audaciā, legū placita riſui habuiſſet, dieb. viginti archiuo vinctus Cyphone perſeueraret nudus, melle ac lacte delibutus, vt apibus, muſciſq; eſſet pabulū; dilapſis vero his, muliebri indutus veſte, deturbaretur in præceps. Hæc Cæl. Rodig. antiq. lect. lib. 10. c. 5. in fine. Delibuti etiā lacte & melle exponebantur muſcis, qui patiebātur Scaphiſmū, ſic dictū id genus cruciamēti, q̄ damnatus ad Scaphiſmū, inter duas ſcaphas incluſus, prominentibus capite, manibuſq; ac pedibus tm̄, ad volatilium aculeos ſic perūctis, ad Solis radios exponeretur: cumque in eodem vaſe corporis fæces exonerare cogeretur, vermibus ex putredine exortis, intus infelix depaſcebatur. Agit Eunapius Sardianus de Scaphiſmo plurib. in vit. Philoſ. pag. 113. At qm̄ eiuſmodi genus tormēti non ſemper ſcaphis exibitum reperitur, ſed corio bouis arido, quo miſer ſic conſumendus inſuebatur; dictū puto Scaphiſmū, non à ſcaphis, ſed à ſcaphio, quod eſt vas ſtercorariū, vt habes ex l. 29. §. penult. ff. de auro & argento lega. Habes de Chryſantho martyre, obuolutum corio, expoſitumq; Soli Scaphiſmi ſuppliciū paſſum eſſe; itidē alios nonnullos martyres. Huic ſimile erat illud cruciamenti genus, cum quis non ſcaphis, vel corio claudebatur, ſed intra mortuū animal, ſolo capite prominente, inſuebatur; quale genus ſupplicij Maximinum in miſeros ſontes exercuiſſe, auctor eſt Iulius Capitolinus in vita ipſius; de quo ēt Valer. Max. lib. 9. c. 2. de crudel. exte. 11. his verbis: Mactatorum pecudum inteſtinis & viſceribus egeſtis homines inſuere, ita vt capitibus tātummodo emineant; atque vt diutius pœnæ ſufficiant, cibo & potione infelicem ſpiritum prorogare: donec intus putrefacti, laniati ſint animalibus, quæ tabidis corporibus innaſci ſolent. Hæc ibi. Huic ſimile eſt ſuppliciū illud, qđ Apuleius lib. de Aſin. aur. in fine narrat in hūc modū. Hunc aſinum iugulare craſtino placeat, totiſq; euacuato precordijs, per medium, aluū nudam virginem inſuere, vt ſola facie prominente, cæterum corpus puellæ nexu firmo coerceat: tunc ſuper aliquod ſaxū ſcrupoſum, inſititiū & fartilē aſinū exponere, & Solis ardētis vaporibus tradere, &c. ſic. n. patebat incluſa volucrum & canū morſibus, ac ſcatentibus vermibus. Id fere generis erat portentoſum illud à Mezētio excogitatum ſupplicium,

cum

cū viuorū corpora cadaueribus aduerſa aduerſis alligaret atq; contingeret, ita vt ſingulę mēbrorū partes ſingulis eſſent accōmodatæ,ſimulque tabeſcerent. Virgil. Aeneid. 8. & Valer. vbi ſupra 10. Sed vt ad Scaphiſmū redeamus, ſpeciē quamdā Scaphiſmi pſeferebat cruciamentū illud à Caio Caligula excogitatū, de quo Sue. ſcribit in Caio cap. 27.quo miſeros hoīes perbreui cauea coercebat, vbi ſuarū egeſtionū putredine conſumerentur. Quod aūt hic habetur de Chriſtianis vinctis ad radios Solis expoſitis:huic ſimile cruciamentū refert Gellius lib. 6.c.4. dū agit de Attilio Regulo, quē à Cartaginenſibus, apertis oculis, rurſū ac deorſū deductis, conſutis palpebris, ad Solis radios fuiſſe expoſitum tradit. Porro ſuppliciū Reguli hoc amplius habuit,quod eiuſmodi arca clauſus, vndique extrinſecus eſt clauis confixus, vt teſtatur poſt alios Tertullianus lib.ad martyres. Vt tandem de Chriſtianorum ſupplicijs vno verbo dicamus: quotquot diuerſis tpibus diuerſorū tyrannorum ſæua crudelitas excogitauit genera tormentorū, ea omnia Gentiliū rabies in innocentes Chriſtianos conuertit, prout diuerſorum martyrū Acta teſtantur.

g Euſtathij.] De eo hac die Græci in Menolog. vbi eius paſſionis Acta deſcripta reperiuntur.

h Acatij.] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. eiusq; martyrium referunt.

i *Sāpſonis Epiſc.*] *Huius vitā cōſcripſit* Baldricus Dolēſis Eps:agit de eodem Petrus ī catal.li.6.c.250. Vincēt.in Spec.li.2. c.105. Trithe. de vir.illuſtr.ord.S. Bened. lib.3.ca.41. Claruit circa annū Dn̄i 600.

K Peregrini] De eodem hac die Beda Vſuardus, Ado,& alij recentiores.

xxviij G Quarto Kalen. Auguſti. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

TAraſci in Gallia Narbonenſi S. Marthæ [a] virginis, hoſpitæ Saluatoris noſtri, & ſororis B. Mariæ Magdalenæ,& S. Lazari. Romæ via Aurelia S. Felicis [b] Secūdi Papæ & martyris,qui a Conſtantino Imp. Arriano ob Catholicę fidei defenſionē e ſede ſua deiectus,& Ceræ [c] in Tuſcia occulte gladio necatus,glorioſe occubuit. Eius corpus inde a clericis raptū,eadē via ſepultū fuit:poſtea vero ad eccleſiā SS.Coſmę & Damiani delatū,ibidē a Gregorio XIII.Sūmo Pōtif.repertū eſt ſub altari, vna cū reliquijs SS.mart. Marci,Marcelliani, & Tranquillini, atq; in eodē loco pridie Kalēdas Auguſti ſimul cū eis recōditum.In quo ēt altari inuēta fuerūt corpora SS.mart. Abundij presbyteri, & Abundātij diaconi,quæ non multo poſt ad eccleſiā Ieſu ſolemniter tranſlata ſunt pridie natalis eorum.Itē Romæ via Portuenſi SS.mart. Simplicij, [d] Fauſtini, & Beatricis,temporibus Diocletiani Imper. quorum duo primi poſt multa & diuerſa ſupplicia iuſſi ſunt capitalem ſubire ſententiam : Beatrix vero eorum ſoror in confeſsione Chriſti præfocata eſt in carcere. Romæ

præter,a

præterea SS.marty. Lucillæ[c] & Floræ virginum, Eugenij, Antonini, Theodori, & ſociorum decem & octo, qui ſub Gallieno Imperatore illuſtre martyrium obierunt. Gāgrę in Paphlagonia S. Callinici[f] martyris, qui virgis ferreis verberatus, alijſq; ſupplicijs cruciatus, tandem in fornacem iniectus, ſpiritum Deo reddidit. In Noruegia S. Olaui[g] Regis & martyris. Trecis in Gallia S. Lupi[h] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum B. Germano ad expugnandā Pelagianorum hæreſim in Britanniam perrexit, vrbemque Trecas à furore Attilæ, Galliam omnem deuaſtantis, aſſidua oratione defendit: demum quinquagintaduobus annis ſacerdotio venerabiliter functus, in pace quieuit. In ciuitate Briocenſi S. Gulielmi[i] Epiſcopi & confeſsoris. Item depoſitio B. Proſperi[k] Epiſcopi Aurelianenſis. Apud Tudertum Fauſtini[l] confeſsoris. In ciuitate Mamienſi Sanctæ Seraphinæ.[m]

IVLII 29.

Marthæ.[a]] De qua item Vſuardus, & alij. Præter illa quæ S. Euangeliſtæ Luc. 10. & Ioan. 10. & 12. de ea ſcripſerunt, feruntur quædam Acta nomine Marcellæ pediſſequæ, quæ recenſet Mombrit. to. 2. ſed quæ re vera magis recentiorem aliquem præſeferant ſcriptorem; licet multa contineant, quæ non tantum ſcriptis, ſed & traditione firmentur. Eiuſdem fere generis eſſe noſcuntur ea, quæ Petrus breui compendio refert in catal. lib. 9 c. 151. Ad eius ſepulchrum in Gallia Regē Clodoueum curatum, & incolumitati reſtitutum, aliaque complura miracula ibi fieri ſolita, eadem Acta teſtātur. De eadem nouiſſime in Theſaur. concion to. 2. hac die: extat de eadem epigramma Bonad. Santob. lib. 3. monod. 26.

b *Felicis Secūdi Papæ.*] Quomodo autem ſe habuerit, vt integra ſaluaq; Catholica fide Liberij Romani Pōtificis, qui ab ea licet excidere viſus ſit, numquam rei veritate omnino deſciuit; ipſoque adhuc viuēte, ſederit Felix: pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſt. quos proxime, Deo dāte, edituri ſumus: non enim leuis eſt quæſtio, quæ hic paucis poſſit abſolui. De inuentione reliquiarum eius agitur in libello Translationis ſanctorum Abundij, & Abundantij, quē nuper venerabiles ijdēque eruditiſſimi Societatis Ieſu Patres in Vrbe typis excudendum curarunt.

c Ceræ.] ita emendatum loco Coræ; nam non Coræ, ſed Ceræ oppido in Faliſcis via Aurelia, decimoſeptimo ab Vrbe lapide, eiuſdem S. Felicis reliquiæ aſſeruantur, & ab accolis eiuſdem S. Felicis natalis ſolemni memoria celebratur, Coræ autem nequaquam.

d Simplicij & ſoc.] De his item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horum agones deſcripti habētur in Actis S. Anthimi, apud Sur. to. 3. die 12. Maij, & Mombrit. tom. 2. Seorſum poſita ſunt apud nos manuſcr. quæ incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. De horum venerandis corporibus hæc leguntur in lib. de Rom. Pōtif. in Leone Papa II. Hic fecit eccleſiam in vrbe Roma iuxta S. Bibianam, vbi corpora ſanctorum Simplicij, Fauſtini, & Beatricis, & aliorum martyrum recondit, & ad nomen B. Pauli Apoſtoli dedicauit. Hæc ibi. In ſacrario baſilicæ S. Mariæ Maioris in tabula lapidea eiuſmodi legitur epitaphium: Martyres Simplicius & Fauſtinus; Qui paſſi ſunt in flumē Tibere, & poſiti ſunt in Cemiterium Generoſes ſuper Filippi.

e Lucillæ, Floræ, & ſoc.] Agit de his item

item Molanus in addi.ad Vſuard. Extat manuſcript.ſermo Petri Damiani in die natali prædictarum virginum, & martyrum. incipit: Gaudeamus, fratres, &c. Quæ autem Petrus in catal.lib.6.ca 157. de his ſcribit, apocrypha omnino eſſe noſcuntur, nec vlla penitus veritate ſubſiſtunt. Euſdem generis eſſe probantur ea quæ legimus in manuſcrip quorum eſt exordium: Tempore quo Marcus Antonius cum Aurelio Commodo, &c. Habet complura, quæ nec temporum, nec rerũ veritati vlla ex parte cõſentiunt. Nec meliora his nactus videtur Petrus Damiani, dum de ijſdem Actis ſermonẽ texens, quaſi anceps, per latum campum excurrentem orationem freno quodã coercẽs, ait: Si tamen rei fides eſt adhibenda, qua dicitur, &c. Dolemus clariſſimarum martyrum germana Acta periſſe; ſed magis dolemus à neſcio quo otioſo ac imperito quædam fabuloſa commenta illorum loco eſſe ſuppoſita. Legimus libellum de earũdem ſacrorum corporum translatione, qui ſic exorditur: Anno Dominicę incarnationis 861. Ioannes humilis Epiſcopus Aretinus, &c. Has paſſas eſſe ſub Gallieno Imperatore, Petrus Galeſinius in ſuo Martyrologio etiam profitetur.

f Callinici.] De eo etiam Græci hac die in Menologio. Eius Acta fuſius explicata deſcripſit Metaphraſtes, q̃ retulit Lipom. to.6. & Sur.to. 4. Olim autem feſtum S. Callinici celebrari ſolitum fuit viij. Kal. Nouembris, vt apparet ex Actis SS. Synodi Chalcedonen. ea enim die ſexta Actio eius Cõcilij eſt habita. Verum ea verba, quę in translatione Dionyſij Exigui poſt ſubſcriptionem Epiſcoporum in ea Actione reperiuntur, in Græco textu deſunt hodie. De eius nominis eccleſia, ac ſacris reliquijs eius, Gãgræ poſitis, habes ĩ hiſt. Miſcel.lib.15.an.25. Anaſt. Imp. Cedren. eodẽ anno de ijſdem agit in cõpen.hiſto.

g Olaui.] Hunc in baptiſmate Iacobũ dictũ ferunt. Scribit de eo Saxo Grãmat. li.10.hiſt. Danicæ, & Ioannes Olaus pluribus hiſt. Goth.li.17.c.21.22.23.& li.18. c.1.& 5. vbi agitur de nece ipſius.

h Lupi Epiſ.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extant apud Sur. to.4. De ipſo item ſcribit Beda de geſt. Anglor.lib.1.ca.17.& ſequen. Conſtantius item in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodori lib.1.ca.19.& ſequen. Sidon. Apollinaris lib.6.epiſto.1.& 4.lib.7. epiſt.14.& in carmine Euchariſtico ad Fauſtum. Gildam Sapientẽ ſcripſiſſe huius res geſtas, teſtatur catal.ſcriptorum Britan. Gregor. Turonenſis item de eo libr. de gloria confeſſ. 67. 68. Ado in chron. anno 452. Sigebertus anno 435.& 436. alijque recentiores, qui res Attilæ proſecuti ſunt.

i Gulielmi Epiſcopi.] Scripſit eius res geſtas Godefridus Epiſcopus Bituricenſis, quas recenſet Sur.to.4. Exceſſit ex humanis anno Domini 1241. Retulit eum in Sanctorum numerum Innocẽtius Papa Quartus, cuius extant de ea re litteræ Apoſtolicæ, datæ anno vndecimo Pontificatus ſui, vt vidimus in regiſtro ipſius, anno 11. numero 532.

K Proſperi Epiſcopi.] De quo Beda hac die. Succeſſit hic S. Aniano: extãt ad hũc litteræ Sidonij Apollinaris lib.9.epiſt.15. Vixit temporibus Leonis Magni Romani Pontif. æqualis S. Proſperi Aquitani.

l Fauſtini.] De quo vetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ ad nos allata ſunt.

m Seraphinæ.] Tam in Martyrologio antiquo Romano, quam in vet. manuſcrip. de ea habetur mentio hac die.

xxvij A Tertio Kal. Auguſti. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROmæ ſanctorum marty. Abdon [a] & Sennen Perſarum, qui ſub Decio catenis alligati Romam adducti, pro Chriſti fide primũ plumbatis cæſi, deinde gladio interfecti ſunt. Tuburbi Lucernariȩ in Africa SS. virgi. & martyrum Maximæ, [b] Donatillæ, & Secundæ: quarum duæ primȩ in perſecutione Valeriani aceto & felle potatæ, deinde plagis acerrimis cæſæ, & equulei extenſione cruciatæ, craticulis etiam exuſtæ, & calce perfricatæ, poſtmodũ cum Secunda virgine duodecim annorũ ad beſtias ſimul proiectȩ, ſed ab his intactæ, nouiſſime gladio iugulatæ ſunt. Aſſiſij in Vmbria S. Rufini [c] martyris. Cȩſareæ in Cappadocia S. Iulittȩ [d] martyris, quæ bona ſua a quodam potente ſibi vſurpata in iudicio repetens, cũ ille exceptionẽ daret, quod vt Chriſtiana non deberet audiri, mox a Iudice iuſſa eſt thus idolis offerre, vt poſſet audiri: quod illa cõſtanter recuſans, in ignẽ coniecta, ſpiritum Deo reddidit: corpus aũt a flamma remãſit illæſum. Eius præclaras laudes S. Baſilius Magnus egregio encomio celebrauit. Antiſiodori S. Vrſi [e] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 30.

ABdon & Senuen. [a]] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Narrantur horum res geſtȩ in præambulis hiſtoriæ martyrij S. Laurentij; ſeorſum autem Mombri. to. 1. Petrus in catal. li. 6. c. 258. & alij. Continent eaſdem vet. manuſcript. quæ tamen caſtigatione indigent.

b Maximæ, Donatillæ, & Secundæ.] De his item Beda, ac cȩteri omnes; Ado autem vberius harum Acta refert, ac Petrus in catal. lib. 6. ca. 159. qui cum dicant, has paſſas eſſe ſub Anulino Iudice; conſule quæ ſuperius diximus die 28. huius, plures eiuſdem nominis reperiri Chriſtianorum perſecutores, qui diuerſis temporibus, ſub diuerſis Imperatoribus in Chriſtianos ſæuierunt.

c Rufini.] Extat de eodem ſermo Petri Damiani, nec non ſacer hymnus: quæ omnia habes apud Sur. to. 4. hac die.

d Iulittæ.] Agunt præterea de eadem Græci hac die in Menologio. Extat de eadem luculenta oratio S. Baſilij, vbi de eius diei celebratione hæc ait: Hũc diem vobis indiximus celebriter agẽdum, &c. De eius vero ſepulchro hæc habet; Corpus autem honore præcipuo venerabile aſſeruauit affinibus, & cognatis incolume, nec vlla ſui parte læſum: quod ſane in ornatiſſimo primarij templi vrbis totius veſtibulo cõditum, loco quidem affert venerabilem ſanctimoniam: nec minus qui eo loci conueniunt, efficit ſanctiores, &c. Sequitur narrare de fonte, qui ibidem, cum illuc perlatum eſt martyris ſacrum corpus, diuino miraculo è terra mox erupit.

e Vrſi Epiſcopi.] De eodem hac die Beda. Adnumeratur hic vndecimus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium. Sedit annos ſex, & menſes quatuor; obijtque hac die, ſepultus in baſilica S. Germani: ponitur inter illos qui ſcripſerunt Synodicam ad Leonem Papam. Hæc ex Demochare de ſacriſ. Miſſæ.

xxvi B Pridie Kal. Auguſti. Luna. 31

25 a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 30 1 2 3 4 5

CAeſareæ paſſio B. Fabij[a] martyris,qui cum ferre vexilla præſidalia recuſaret,primũ diebus aliquot in carcerem truſus,deinde interrogatus ſemel & iterũ,cũ in confeſſione perduraret, mox a Iudice capitali ſnĩa condẽnatur. Mediolani S. Calimerij[b] Epiſcopi & martyris,qui in Antonini perſecutione cõprehenſus, vulneribus confoſſus, ceruicibusq; gladio tranſuerberatis, præceps in puteũ deiectus, martyrij curſũ cõfecit. Synnadæ in Phrygia Pacatiana SS. martyrũ Democriti,[c] Secundi,& Dionyſii. In Syria SS.trecentorũ quinquaginta[d] Monachorum,qui ob defenſionẽ Synodi Chalcedonenſis ab hęreticis occiſi ſunt. Rauennæ trãſitus S. Germani[e] Antiſiodorenſis Epiſcopi,genere, fide,doctrina, & miraculorum gloria clariſſimi, qui Britanniam a Pelagianorum hæreſibus penitus liberauit. Tagaſte in Africa S. Firmi[f] Epiſcopi,gloria confeſsionis illuſtris. Senis in Tuſcia natalis B. Ioannis[g] Columbini, inſtitutoris ordinis Ieſuatorum,ſanctitate ac miraculis clari.

IVLII 31.

FAbij. a] Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri recẽtiores de eodẽ hac die; Petrus itẽ in catal. lib.6.ca.165.& Surius ex Adone tom.4.eius Acta deſcr.

d Calimerij Epiſc.] De eo tabulæ eccleſ. Mediolan. præfatio Ambroſiana, & alia monumenta eius eccleſiæ, quæ citat Galeſinius: habetur mentio de eodem in Actis ſanctorum Fauſtini & Iouitæ.

c Democ.& ſoc.] Beda hos ponit ĩ Africa,ſed Vſuar. & alij Synna.paſſos tradũt.

d Trecentorũ quinquaginta Monach.] Cæſi ſunt hi tẽporib. Anaſtaſij Imp.Extat de ipſorũ nece libellus 24. archimãdritarũ ad Hormiſdã Rom.Pontif.de execrandis facinoribus Petri Gnaphæ & Seueri hæreſiarcharum; ibiq; hæc de his leguntur: Euntibus nobis ad mandram dñi Simeonis pro cauſa Eccleſiæ, inſidiati ſunt nobis in itinere perditi, coinquinati: & ſupuenientes occiderũt ex nobis trecẽtos quinquaginta,quoſdã aũt vulnerauerũt; alios vero, qui potuerãt ad colẽda altaria fugere,ibidem peremerũt, & monaſteria incenderunt, &c Eſt apud nos eiuſmodi libellus ſupplex manuſcript. itemq; alius extat de eorũdẽ martyrio libellus monachorũ Syriæ oblatus Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Menna Ep̃o celebratæ poſt Conſulatũ Beliſarij, anno Domini 536. vt eiuſdem Synodi Acta declarant.

e Germani Epiſc.] Agunt de eodẽ hac die Beda, & alij omnes. Scripſit eius res pręclare geſtas Conſtantius,ſcriptor illorum temporum non ignobilis, cuius frequens eſt mẽtio apud Sidoniũ Apollinarem, & Iſidorũ de vir. illuſtr. in Paulino presbytero c.4. Ex eodem auctore Conſtãtio cæteri accepiſſe noſcuntur, vt Beda

lib.

lib.de ſex ætat.& de geſt. Angl.lib.1.cap. 12.& ſequen. De eodem S.Germano agit S.Proſper in chron. ſub Conſul. Florentij & Dionyſij, Greg Turon.de glo.confeſs. cap.41. licet male,eum Romæ obijſse,dicat. De eodem Ado Viennen. in chron.& Sigebertus, qui ait, Herminum monachum ſcripſiſse eius vitam verſibus, & obtuliſse Carolo Imperatori. Adſcribitur hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus: ſeditq; ann. 30. & dies 25. temporibus Honorij Imper. & eius ſucceſsoris Valentiniani, vt liquet ex tab.eccleſiæ Antiſiod. Omittimus referre innumeros recentiorum auctorum,qui de ipſo ſcripſerunt,cum omnes nonniſi ex prædictis antiquioribus eadem referant.

f Firmi Epiſc.] Scribit S. Auguſt.de eodẽ Firmo Epo Tagaſtenſi lib.contra mendaciũ ad Conſentium c.13.aitque: Fecit hoc Epiſcopus quondam Tagaſtenſis eccleſiæ,Firmus nomine,firmior fide,&c.

g Ioannis Columbini.] Huius ac ſociorum res geſtæ ſcriptæ ſunt à Pheo Belchario, quæ typis excuſæ leguntur, magnamque redolent pietatem.

AVGVSTVS.

I Kalendis Auguſti. Luna. C xxiiij xxv

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ROmæ in Eſquilijs dedicatio [a] S.Petri ad Vincula. Antiochiæ paſſio SS. ſeptem fratrum Machabæorũ, [b] cũ matre ſua,qui paſsi ſunt ſub Antiocho Epiphane Rege. Eorum reliquiæ Romã trãslatæ,in eadem eccleſia S.Petri ad Vincula conditæ fuerunt. Romę paſſio ſanctarum virginum Fidei,[c] Spei,& Charitatis,quę ſub Hadriano Principe martyrij coronã adeptæ ſunt. Itẽ Romæ via Latina SS.mart. Boni [d] preſbyteri,Fauſti,& Mauri,cũ alijs nouẽ, qui in Actis S. Stephani Papæ deſcribuntur. Philadelphiæ in Arabia SS.mart. Cyrilli,[e] Aquilæ,Petri,Domitiani,Rufi,& Menandri,vna die coronatorũ. Pergę in Pamphilia SS.marty. Leontij,[f] Attii,Alexandri, & aliorum ſex agricolarum,qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano Præſide decollati ſunt. Gerundæ in Hiſpania natalis S. Felicis [g] martyris,qui poſt diuerſa tormẽtorum genera a Daciano tamdiu iuſſus eſt laniari,donec inuictum Chriſto ſpiritum redderet. Vercellis. S. Euſebij [h] Epi & martyris, qui ob confeſſionem fidei Catholicæ a Conſtantio Principe Scythopolim, & inde in Cappadociam relegatus,poſtmodũ ad eccleſiam ſuam reuerſus, perſequẽtibus Arrianis,martyrium paſſus eſt. In territorio Pariſienſi S.Iuſtini [i] martyris. Viennæ S.Veri [k] Epiſcopi. Vuintoniæ in Anglia S.Etheluuoldi [l] Epiſcopi. In pago Liſuino S.Nemeſij [m] confeſſoris.

Dedicatio ſancti Petri ad Vincula. a] Quod in primis pertinet ad Kalendas Auguſti; certum eſt errare omnes illos, qui putarunt eas in honorem Auguſti olim celebrari ſolitas, eo quod Sextilis mēſis Auguſti nomine ſit nuncupatus. Cumā Auguſti Kalendæ dicatæ eſſent; hæc à Dione ſcribuntur: Quæ enim equeſtria certamina Kalendas Auguſti (qui eſt natalis Claudij Impera.) exhiberentur, inſtituta ſunt, propterea quod ea die Martis ædes conſecrata fuit. Hæc Dio. li. 60. Quod autem ſpectat ad dedicationem baſilicæ S. Petri ad Vincula eadem die peractam, agūt de ea ſolemnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorum. Græci etiam feſtum diem de catenis S. Petri agere conſueuerunt ad xvij. Kalend. Februarij, in quorum Menologio ea die hæc legūtur: Veneratio pretioſę illius catenę, qua Beatus Apoſtolus Petrus, Chriſti cauſa, Herodis iuſſu, vinctus eſt. Hæc ibi. Duabus catenis S. Petrum vinctum eſſe Hieroſolymis, produnt Acta Apoſtolorum ca. 12. Harum altera ab Eudocia Auguſta Conſtantinopolim eſt delata, altera autem ab eadem Romam miſſa eſt ad Eudoxiam Auguſtam eius filiam, Valentiniani Imper. coniugem: vtrobiq; autem feſta dies ſtatuta eſt. Extat de ijſdem encomium apud Lipo. tomo 7. & Sur. tom. 4. quod aliqui tribuunt Ioanni Chryſoſtomo; ſed S. Procli potius eſſe videtur, vel S. Germani: nam temporibus Ioannis Chryſoſtomi nondum prædictæ catenæ erant repertæ, vt dicemus paulo inferius. Sane quidem non videtur hoc vacare myſterio, quod de Petri tantum catenis tam in Oriente, quam in Occidente agatur ſolemnitas, non autē de vinculis alicuius alterius Apoſtolorū: vt cuius eſt in ligandis atque ſoluendis alienis vinculis poteſtas pręcipua in Eccleſia, eius etiam vincula à cunctis Fidelibus in honore habeantur. Petri etiam vincula, quibus Romæ in carcere vinctus fuit, à maioribus ſemper in veneratione ſunt habita, & fideliſſime cuſtodita; de quibus hæc in Actis S. Alexandri Papæ leguntur: Dixit Alexander: Deſine has oſculari boias (erāt boiæ, inquit Iſido. libr. 5. orig. torques damnatorum, quaſi iugum boum. vox antiqua, cuius meminit Plaut. in Aſin. & Feſtus de eadem agit) inquire autem domini mei Petri Apoſtoli vincula, & ea potius oſculare. Albina, his auditis, cum multo ſtudio ac deſiderio peruenit tandem ad illa beata vincula, &c. Non tantum Petri catenæ, quib. Romæ etiam vinctus fuit, ſed & Pauli fuerunt à maioribus aſſeruatæ; quas multis fuiſse miraculis illuſtratas, ſcribit S. Grego. ad Conſtantiam Auguſtam in regiſt. lib. 3. epiſt. 30. Fertur apocrypha ſcriptura, & merito in angulum reiecta, nomine S. Hieronymi ad Euſtochium de Vinculis Petri, qua mēdax auctor teſtatur eiuſmodi Vinculorum ſolemnitatem à Silueſtro Papa ex Conſtantini decreto ſtatutam: quæ quidem ſcriptio cum nullius priſcorum auctorum teſtimonio fulciatur, & firmæ auctoritates contrarium perſuadeant, ab omnibus improbatur. Aliorum inſuper corrigēdus eſt error, dicentiū baſilicā Eudoxiæ, vbi recondita ſunt prædicta Petri vincula, erectā fuiſse ab Eudoxia Auguſta Arcadij Imper. vxore. Id etenim legitur in quodam ſermone Bedę tributo, cuius eſt exordium: Solemnem obſeruantiam, &c. Vbi ſunt ēt alia multa, quę corrigantur, vt quod habet, Arcadium ante Eudoxiam diem obijſſe, cōtradicentibus hiſtoricis omnib. Quiſquis aūt ille fuerit auctor, vel ſi qui alij id ſenſerunt, Eudoxiæ noīe decepti ſunt, hanc illā eſſe putantes, quæ famoſiſſima eſt ob perſecutionē grauiſſimā ab ea in S. Ioannē Chryſoſtomum excitatā. Verū illa ex humanis exceſſit longe antequam prædicta Petri vincula Hieroſolymis eſsent reperta. Porro Eudoxia auctrix Tituli, neptis fuit Eudoxiæ ſenioris, filia nimirum Theodoſij Iunioris & Eudociæ Auguſtæ, q̄ peregrinata eſt iterū Hieroſolymā, vt teſtantur Socrat. lib. 7. c. 46. Euagr. lib. 1. c. 20. Niceph. lib. 14. c. 23. 49. & 50. vita S. Melaniæ Iunioris, atque Acta S. Euthymij abbatis: de

Eudo-

Eudoxia autem Archadij vxore nuſquã legitur adiiſſe Hieroſolymam, ſed tñ (vt diximus) Eudocia Auguſta vxor Theodoſij id egit: quæ prędictas catenas dono accipiens, illarũ alterum Conſtantinopoli voluit aſſeruari, alterã vero Romã miſit ad Eudoxiam filiam. At ſicut Conſtantinopoli in honorem alterius catenarum eſt erecta baſilica, vt patet ex encomio Vinculorum Petri ſupra citato; ita etiã Romæ Titulus eſt erectus, qui tum *Eudoxię*, tum ẽt Vinculorũ Petri nomine dictus reperitur in antiquis memorijs. Rei geſtæ hiſtoriam inter alios etiã Sigebert. deſcribit in chron. anno Domini 438. licet (vt in pleriſq; aliis) librariorum vitio, pro Eudocia inuentrice, Eudoxia ponatur; cum Eudoxia filia fuerit, quæ erexit eccleſiam. Peregrinata eſt Eudocia Hieroſolymam anno ſequenti a nuptijs Eudoxiæ filiæ, vt ſcribit Euagrius lib. 1. cap. 20. Factæ ſunt ipſæ nuptiæ (vt refert Socrates) Iſidoro & Senatore Conſulibus, anno a Chriſto 436. vel ſequenti, ſi fidem habemus Marcellino, qui prædictas nuptias recenſet ſub Conſulatu Aetij & Sigiſuulti. Hæc ſpectant ad *hiſtoriæ* veritatem. De inſigni autem *miraculo* vinculorum Petri, cuius habetur mentio in Romano Breuiario, meminit etiam Sigebert. in chron. anno Domini 969. additque de annulo illius catenæ Theodoro Metenſi Epiſcopo conceſſo. De limatura catenarum Petri pro ingenti munere ad Reges, & Principes, alioſque viros primarios de Dei Eccleſia benemeritos a Romano Pontifice mitti ſolita, quamplurimæ epiſtolæ S. *Gregorij poſitæ* fidem faciunt. Moris enim erat eam includere aurea claui ab altari Petri Appoſtoli accepta, & ab abſentes tranſmittere. Hi vero, ad quos paruula *clauis* mittebatur, religioſe accipiẽtes, eam ſuſpendebant ad collum, vt Apoſtoli muniti præſidio, a malis imminentibus tuti eſſent: id etenim idem Sanctus Gregorius ſcribit inter alios ad Childebertem Regem Francorum lib. 5. epiſto. 6. Indict. 14. & in epiſtola 23. lib. 6. Indict. 15. Recenſet idem grande miraculum de terribili vltione diuina in Longobardum eiuſmodi religioſi inſtituti contemptorem. Petiit & ab Hormiſda Papa Iuſtinianus V. C. Poſtea vero Imperator, vt earumdem catenarum limaturam ad ſe mitteret. Extant de his epiſtolæ manuſc. quas deſcripſimus in Annalibus Eccleſiaſt. vt ſcias non a temporibus Gregorij Papæ eiuſmodi conſuetudinem de mittendis hiſce ſacris muneribus ortum habuiſſe.

b Machabæorum.] Non tantum Latini, ſed & Græci hac eadem die agunt de Machabęis. Vetus quidem huiuſmodi celebritas eſt; quam maiores propenſiori ſtudio coluerunt, vt teſtantur complures ſanctorum Patrum orationes ea ſolemni die in eccleſia recitatæ, vt Sancti Gregorii Nazianzeni oratio; homil. 2. Ioannis Chryſoſtomi, quæ habetur to. 1. operum eius; alia S. Gaudentij Epiſcopi Brixiani, qui & rationem eius celebritatis reddit; Sancti Auguſtini ſerm. 109. & 110. de diuerſis: in ſermone autem 109. hæc habentur inter alia: *Sanctorũ Machabæorum baſilica eſſe in Antiochia prædicatur, in illa ſcilicet ciuitate quæ Regis ipſius perſecutori nomine vocitatur: Antiochum quippe Regem perſecutorem impium pertulerunt, & memoria martyrii eorum Antiochiæ celebratur, vt ſimul ſonet & nomen perſecutoris, & memoria coronatoris. hæc baſilica a Chriſtianis tenetur, & a Chriſtianis ædificata eſt, &c.* Hæc Auguſtinus. Eſt & de eiſdem ſermo S. Leonis Papæ, quo ſignificat, hanc ſolemnitatem frequenti populo Romæ peragi conſueuiſſe; qua item non tantum prædictorum martyrum conſueta ſolemnitas celebraretur, ſed etiam anniuerſaria commemoratio dedicationis eius Eccleſiæ, quam (vt ſupra diximus) Eudoxia Auguſta vxor Valentiniani Imperato. erexit in Titulum, & catenarũ munere exornauit, ait enim: *Feſtiuitatis magnificentiam etſi ſermo non indicet, congregatio tamen ipſa teſtatur, & recte: duplex enim cauſa lætitiæ eſt, in qua & natalẽ eccleſiæ colimus, & martyrũ paſſione gaudemus, &c.* De eadem ſolemnitate olim agi conſueta meminit S. Ambroſius ſcribens ad Theodoſium

doſium Imperatorem epiſt.17.lib.2.edit. Rom. Eſt de eadem ſermo S.Maximi, no mine Euſebij Emiſſeni, itemque ſermones quatuor de S. Euſebio Vercellenſi, in quibus ſicut de illo, ita etiam agitur de Machabæis, cum vna eademq; die ipſorum omniū ageretur natalis dies. Cur aūt pre cęteris martyribus veteris Teſta menti hi potiſſimum colantur in Chriſti Eccleſia: iidem qui ſupra ſancti Patres reddunt rationem: quibus adde quæ S. Iſidorus ſcribit libro allegoriarum, dicēs Machabæi ſeptē, qui ſub Antiocho acerbiſſima perpeſſi tormenta, glorioſiſſime coronati ſunt, ſignificant Eccleſiam ſeptiformem, quæ ab inimicis Chriſti mul tam martyrum ſtragē pertulit, & gloriæ cæleſtis coronam accepit. Hæc Iſidorus. Vide quid de his S.Bernardus ſcribat epi ſtola 313. Horum autem martyrū hiſtoria non tm̄ in Canonicis ſcripturis habetur expreſſa, ſed & Ioſephus Iudæus eā conſcripſit ad Polypium Megalopolitanū, quod & S.Hieronym. teſtatur in lib. de Scriptoribus Eccleſiaſt. Extat ipſe cōmentarius ad Polybium Megalopolitanū ſcriptus. De ijſdem Cyprianus lib.de exhort.ad mart.c.11. Marius Victorinus heroico carmine eandem cecinit, S.Ambroſ.lib.de Iacob.c.10. & 12. eandem hiſtoriam paraphraſtice narrat; Theophilus Alexandrinus in Paſchali epiſt.3. Prudentius, & alii, licet in generibus tormentorū nō oīum ſit vna narratio. Nomina, prædictorum Machabæorū Ioſephus in dicto cōmentario recenſet. ſunt hæc: Mater ipſarum dicta eſt Salomona, filius maior natu Machabæus, huic ætatis gradu proximus Aber, tertius Machir, quartus Iudas, quintus Achas, ſextus Arath, ſeptimus vero vltimo loco natus, Iacob eſt appellatus. Oēs autem e caſtello Iudææ Soſandro, omneſq; dicti ſūt Machabæi. Hæc ex Ioſeph; ſed verſiōne Eraſmiana, ex diuerſo textu (vt apparet) ab eo qui communiori vſu receptus eſt. Quod aūt ad vocem Machabæi ſpectat, nomen eſt Hebraicum, quod noſtris litteris ſic ſcribitur Macabai, cuius ſingulæ litteræ ſingulas dictiones ſignificāt, ſumptas ex antiquo Moyſi Exod.15. vbi hæc verba ſūt. Miche Mocha Baelim Iehoua, Hebraicis characteribus: quod Latine eſt: Quis ſimilis tui in fortibus, Domine? Quæ verba per ſingulas primas tantum notatas litteras ſic in vexillis fecit inſcribi, M. C. B.I. ijſdemq; vti pro teſſera militari; vnde ipſe ac poſteri eius Machabæi dicti ſunt. Hæc de ſignificatione huius vocis Sixtus lib.1.biblioth.ſanct.

c Fidei, Spei, & Charitatis.] De his item hac die Vſuardus. Metaphraſtes harum Acta ex antiquioribus monumētis deſcripſit xv. Kal. Octob. quo die etiam Græci de iiſdem agunt in Menologio: eadem latine reddita habet Lipom. to.6. & Sur.to.4. Mombrit. tom.3. & Petrus in catal.lib.7.c.7.

d Boni & ſoc.] De his Vſuardus etiam & alij Latinorū, Græci autem in Menologio die ſequenti. Agitur de his martyrib. in Actis S.Stephani Papæ & martyris, ex quibus cæteri acceperunt.

e Cyrilli, & ſoc.] Agunt de his itē Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, Petrus etiam in catalogo lib.7.c.10.

f Leontij & ſoc.] De his item Græci hac die in dicto Menologio, vbi horum Acta fuſius expreſſa habentur.

g Felicis.] Beda, Vſuar. Ado, & alii de eo hac die. Meminit eiuſdem Prudentius in Periſteph.hymno quarto, cum ait.

Parua Felicis decus exhibebit.
Artubus ſacris locuples Gerunda.

S.Eulogius in memor. Sanct. inter alios martyres qui ſeſe martyrio ſponte obtulerunt, recenſet Felicem hunc, quem ait Cæſarea Mauritaniæ Gerundam vſque martyrii cupidum perexiſſe. De eodem Gregorius Turonenſis lib. de gloria mar tyrum c.92. vbi agit de eius miraculis. In Breuiario Toletano legi de eodē mar tyre ſacrum hymnum, quo eius Acta nar rantur. Incipit: Fons vitæ Deus, &c. Scribunt de eo alij plures ex recentiorib. vt Vincentius in Specul.lib.13. cap.134.& 153. & alij.

h Euſebii Epiſc.] De eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Non tantum vetera Martyrologia hūc dicunt martyrem, ſed etiam in Epitaphio in ſepulchro eius inuēto acroſticis verſibus Euſebius

Epiſco-

Epiſcopus & martyr inſcribitur. Eiuſmodi inſcriptiones hoc carminum genere antiquitus conformari, ac primis verſiculorum litteris nomen aliquod exprimi conſueuiſſe, exemplo eſt vetus epitaphium S. Eugeniæ martyris Cordubenſis, quod recitat Ambroſius Moralis in appendice ad Eulogium. Vitam S. Euſebii cum ex antiquis monumentis eccleſiæ Vercellẽſis, tum etiam ex ſanctorum Patrũ elogiis contextam, vna cum tranſlatione ipſius recenter facta, Reuerẽdiſſ. D. Ioannes Franciſcus Bonhomius, eius ſedis Epiſcopus, addendam curauit. Eadem autem eius Acta nonnihil locupletata per annos ſingulos, vt geſta ſunt, iam diu intexuimus in Annalibus Eccleſiaſticis, reſtituimuſq; locum Epiphanii in Panar. hæreſ. 40. vbi Euſebius Fregellæ mẽdoſe pro Vercellis legitur. Cur autem hic martyr dicatur, quem ſanctus Ambroſius & alii antiqui ſcriptores ſemper confeſſorem appellant, ibidem non paucis explicuimus. De miraculis in eius eccleſia fieri ſolitis ſcribit Gregorius Turonenſis libro de gloria confeſſorum ca. 3. vbi etiam ipſum confeſſorem appellat, & inter confeſſores adnumerat.

i *Iuſtini.*] Agit de eodem Vſuardus, & Molanus in additione, qui de eius corpore poſito Pariſiis in baſilica S. Mariæ meminit. Diuerſus ab eo eſt Iuſtinus presbyter, de quo Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum c. 49.

K Veri Epiſc.] De eodem Beda, & alii. Ado eius eccleſiæ Eps tradit in ſuo chronico, claruiſſe hũc Traiani temporibus; ſed perueniſſe vſq; ad Pii Papæ Pontificatum, eiuſdem Põtificis litteræ ad eum ſcriptæ ſignificant. habentur to. 1. biblioth. ſanct. Sed & illud admonendum putamus, tres reperiri Viennenſes eius nominis Epiſcopos diuerſis temporibus: nimirum hunc, de quo eſt ſermo; ſecundũ, qui interfuit Concilio Arelatenſi ſecũdo ſub Conſtantino, tertium, qui vixit temporibus S. Gregorii Papæ, cuius ad eum extant ſcriptæ litteræ; qui ab Adone ponitur ſediſſe anno Domini quingenteſimo octuageſimotertio, numeraturq; vigeſimuſſextus eius ſedis Epiſcopus.

l Etheluuoldi Epiſc.] Agit de eodem Molanus in additione ad Vſuardum, extantque eius Acta, quæ habes apud Sur. tom. 4. Scripta ea eſſe à Vuolſtano monacho teſtatur catalogus ſcriptorum Britanniæ lib. 2. cap. 36. Migrauit ex hac vita anno Domini 94.

m Nemeſii.] De eo etiam Vſuardus hac die, & alii recentiores.

2 Quarto Nonas Auguſti. Luna. D xxiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P	
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7	

ROmæ in cœmeterio Calliſti natalis S. Stephani [a] Papæ & martyris, qui in perſec. Valeriani, dum Miſſæ ſacrũ perageret, ſuperueniẽtib. militibus, ante altare intrepidus & immobilis cœpta myſteria perficiens, in ſede ſua decollatus eſt. Nicææ in Bithynia paſſio S. Theodotæ [b] cum tribus filijs ſuis: ex quibus primogenitum noĩe Euodium, Chriſtum fiducialiter confitentẽ, fecit primo Nicetius Conſularis Bithyniæ fuſtibus cædi, deinde matrẽ cũ omnibus filijs igne cõſumi. In Africa S. Rutilij [c] martyris, q̃ cũ ſępius de loco in locũ perſecutionẽ fugiſſet, & periculum

çulum interdũ etiam pecunia redemiſſet, ex inopinato aliqñ comprehenſus, & Pręſidi oblatus, tormentis plurimis cruciatur: demũ ignib. traditus, egregio martyrio coronatur. Patauij S. Maximi [d] eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopi, qui miraculis clarus beato fine quieuit.

AVGVSTI 2.

STephani Papæ. a] De quo non tantum Beda, ac cæteri Latinorum hac die, ſed & Græci in Menologio agunt, vbi ipſius ac ſociorum Acta ſub cõpendio deſcribuntur: ampliora autem ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes: reperiuntur eadem non ex Græcorum, ſed Latinorũ fontibus in vet. manuſcrip. codic. quæ & apud nos habemus. De eius ſucceſſione meminit Euſebius in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 3. & 4. Cyprianus, Optatus, Auguſtinus, Nicephorus, & alij. Eius autem celeberrima & admiranda plane geſta, cum, aduerſante Orbe fere toto, de baptiſmate tutatus eſt maiorum traditionem, digeſſimus in Annal. Eccleſi. ibique eumdem vindicauimus à calumnijs Firmiliani Epiſcopi Cæſareæ Cappadociæ. interim vide, quid de his ſcribat Vincentius Lerinenſis aduer. hær. nou.

b Theodotæ & fil.] De ijſdem hac die Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad quartum Kal. Auguſti. Eius Acta ac filiorum recitantur in vita S. Anaſtaſiæ, quam habes apud Sur. to. 6. Mombrit. to. 2. & Petrus recitat in catalo. lib. 7. c. 14. *Nobile* templum in huius honorem erexit Iuſtinianus Imperator in ſuburbijs Conſtantinopolitanis, vt auctor eſt Procop. lib. 1. de ædifi. Iuſtiniani Imperatoris.

c Rutilij.] Quę hic de Rutilio dicuntur, habentur etiã apud Tertullianũ *lib.* de fuga temp. perſecut. cũ tñ auctor ipſe Montani afflatus ſpiritu, negaret fugiendum eſſe tempore perſecutionis vrgẽtis. De redẽptione martyrij, de qua hic agitur, cõſule ea quæ ſupra diximus, cũ egimus de tpibus Commodi, die 18. Aprilis.

d Maximi epiſ.] De quo tabulæ eccleſiæ Patauinæ. Habetur de eo mentio in Actis ſancti Proſdocimi, ex quib. Scard. lib. 2. Annal.

xxij E Tertio Nonas Auguſti. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

HIeroſolymis Inuentio [a] corporis beatiſſimi Stephani Protomartyris, & SS. Gamalielis, Nicomedi, & Abibonis, ſicut Luciano presbytero diuinitus reuelatũ eſt, Honorij Principis tpe. Cõſtantinopoli natalis S. Hermelli [b] martyris. Apud Indos Perſis finitimos paſſio SS. [c] *Monachorũ*, & aliorũ fideliũ, quos Abenner Rex, perſequens Eccleſiam Dei, diuerſis afflictos ſupplicijs cędi iuſſit. Neapoli in Cãpania S. Aſpren [d] Epi, qui a S. Petro Apoſtolo ab infirmitate curatus, & deinde baptizatus, eiuſdẽ ciuitatis Eps ordinatus fuit. Auguſtoduni depoſitio S. Euphronij [e] Epi & cõfeſſoris. Anagniæ S. Petri [f]

Epiſcopi,

Epiſcopi, qui in monaſtica primũ obſeruantia, deinde paſtorali vigilantia clarus, quieuit in Dño. Philippis in Macedonia S. Lydiæ [g] purpurariæ, quæ prædicante ibidem S. Paulo Apoſtolo, prima omnium credidit Euangelio. Beroeę in Syria Sanctarum mulierum *Maranæ* [h] & Cyræ.

AVGVSTI 3.

INuẽtio Corporis Beatiſſimi Stephani Protomartyris. [a]] De eadẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri omnes, in quos tamen *librariorum* vitio errorem irrepſiſſe putandum, dum eiuſmodi inuentio facta dicitur anno ſeptimo Honorij Imperatoris, cum de ea re nullus relictus ſit errandi locus: nam litteræ Luciani, ab omnibus comprobatæ, notant Conſules, quibus ea contigerunt, nimirum Honorio decimum & Theodoſio ſextum Conſſ. qui quidem annus eſt Honorij Imperatoris 21. Nec vero quis putet mendoſam eſſe epiſtolam Luciani: nam Marcellinus Comes in chro. & Niceta in oratione de ea re habita, iiſdem Conſulibus id factũ confirmant. De integritate litterarũ Luciani, quibus agitur de huiuſmodi inuentione, nullus hactenus dubitauit: illis etenim adſtipulantur Gennadius de vir. illuſt. c 46. & 47. qui teſtatur eadem à Luciano Græce ſcripta, Latine reddita eſſe ab Auito. Marcellinus in chro. Nicephorus hiſt. lib. 14. c. 9. Beda in retrac. in Act. Apoſt. & de ſex ætatibus, & alii recentiores. Eam quidem hiſtoriam, ipſaſque protomartyris venerandas reliquias primus omnium ad oras Occidentales detulit Oroſius presbyter Hiſpanus, qui illis tẽporibus peregrinatus eſt Hieroſolymã, tantiſque pignoribus ditauit illuſtrauitque Eccleſiam Africanam; dum tot tantaque ex illis edita ſunt miracula, quæ S. Auguſtinus pluribus in locis fideliſſime recitat, vt lib. 22. de ciuit. Dei cap. 8. ſer. de diuerſis 31. 32. 33. & epiſ. 103. ad Quinctianum; Euodii præterea Epiſcopi Vzalenſis nomine de iiſdem duo libri conſcripti extant. Agit de iiſdem S. Proſper lib. de prædict. dimid. temp. cap. 6. Cum autem poſtmodum Vuandali in Africanam prouinciam graſſarentur, fertur S. Gaudioſus Epiſcopus ampullam vitream concreti ſanguinis S. Stephani inde Neapolim Campaniæ vrbem fugiens ſecum aſportaſſe; quæ hactenus ibidem in eccleſia eiuſdem S. Gaudioſi religioſe aſſeruatur: vbi adhuc miraculum perſeuerat, vt ſuper altare ampulla poſita, dum ſacra Miſſarum ſolemnia peraguntur, liqueſcere, velut recens effuſus ſanguis, aliquando conſpiciatur: idque hac ipſa die, qua S. Stephani corporis inuentio celebratur. Sed illud plane admiratione digniſſimum, quod cum olim annis ſingulis tertia Augu.li id fieri conſueuerit; ipſo etiam anno quo auctoritate ſanctiſſ. mem. Gregorii Papæ XIII. reſtitutum eſt Romanum Kalendarium, ad formã reductionis anni, non vt olim decem poſt dies, ſed eadem ipſa feſta die, ſanguis viſus eſt ebuliſſe, ſicque annis ſequentibus: idemque accidit de ſanguine S. Ioannis Baptiſtæ. Eſt eius rei fidiſſimus ac ſinceriſſimus teſtis inter alios Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Franciſcus Maria Taruſius S.R.E. nunc Cardinalis, qui noſtræ Congregationis Oratorii Neapoli exiſtentis olim Præfectus, cum in altari, vbi ampulla ſanguinis erat, ſacras Miſſas ageret, concretus inſtar lapidis viſus eſt ſanguis liqueſcere totus in guttas. Alia complura his ſimilia in diuerſis orbis Chriſtiani partibus accidiſſe audiuimus: vt ex his plane cõſtet, diuinis ſuffragijs, quæ in ſancta Catholica Eccleſia, ab ipſoque Rom. Pont. ſunt cõſtituta, probari atq; firmari. Qd ad eãdem ampullã ſanguinis Protomartyris ſpectat, quam per S. Gaudioſum ex Africa Neapolim diximus fuiſſe delatam; hanc illam ipſam opinamur, vel ſaltem illi admodum ſimilem, cuius idẽ qui ſupra auctor commentarii, qui fertur

nomine

noīe Euodii Epi Vzalenſis, meminit, cū agit de reliquijs & miraculis Protomartyris Stephani lib. 1. c. 1. his verbis: Ampulla quædā ei demonſtratur intra ſe habēs ſanguinis quādam aſperſionē, & ariſtarū quaſi oſſium ſignificationē. Et paulo poſt: Ampullā, ſicut oculis ſuis viderat ancilla Dei in ſomnij reuelatione, ſic inter manus ſuas accepit, poſtea ſacerdos. Hęc auctor, qui licet perperā inſcribatur Euodius, cū potius ad Euodiū ſcripſerit, de eius tñ ſinceriſſima fide non dubites. Produnt. n. eiuſdē Luciani litteræ, nō tm̄ articulos martyris, ſed & terrā ipſam ſanguine madefactā ab Oroſio in Africam tranſportatā. Non preterimus, eodem tpe Honorij Imp. eiuſdē Protomartyris reliquias eſſe perlatas in Minoricā inſulam; quorū virtute vniuerſa gens Iudæorum, quæ inſulam incolebat, ad fidem Chriſti mirandis prodigijs conuerſa eſt. Extat de his inſignis epiſtola Seueri Epiſcopi Minoricenſis, quā manuſcrip. nacti ſumus in bibliotheca Vaticana, cuius fidei integritati adſtipulatur prædictus auctor commentarij de miraculis S. Steph. lib. 1. c. 2. his verbis: Epiſtola quoque ad nos delata cuiuſdam ſancti Epiſcopi Seueri Minoricenſis inſulæ de pulpito in aures Eccleſię cū ingenti fauore recitata eſt, &c. Scripta habetur xv. Kal. Martij, Aſclepiodoro & Mariniano Conſſ. eſt is annus octauus ab inuentione prædictarum reliquiarum, à Chriſto aūt annus quadringēteſimus vigeſimustertius. In Gallias etiam eiuſdem Protomartyris reliquiæ fuerūt delatæ, de quibus Greg. Turon. hiſt. lib. 1. c. 31. & de glo. mart. c. 33. vbi & de miraculis editis. Illud ēt ad annotationem præſentis diei ſolemnitatis ſpectare magnopere videtur; quid eſt quod hac potiſſimū die eiuſmodi inuentio celebretur, quā conſtat ex Luciani litteris factā eſſe menſe Decembri, translationē vero Hieroſolymam ad vij. Kal. Ianuarij: aliā aūt translationem Conſtātinopolim ad quintū Kal. Octob. auctor eſt Theodorus lector in collectaneis lib. 2. in fine. Rurſus aūt tertiam Romā factam eſſe translationem pridie Nonas Maij, eius Acta teſtātur, quorum ſupra meminimus. Cum autem nec inuentio, nec translatio aliqua hac die contigerit: exiſtimarunt nonnulli, hac ipſa die S. Stephanum Protomartyrem martyrium ſubijſſe: quorū quidē ſententiæ maiorum refragatur auctoritas: ſiquidē S. Auguſtinus, Fulgentius, & alij tā Latinorū quā Græcorū Patrum in homilijs, quas ea die habuerunt, abſq; vlla hæſitatione profitētur S. Stephanū conſummaſſe martyriū poſtridie Natalis Dñi: idq; adeo firmum ratūq; maiores habuere, vt licet in eā dilata fuerit translatio illa prima Hieroſolymam facta; nihilominus remanſerit, vt erat, ea dies conſecrata natalitio Protomartyris, & ſolēnitatem Inuentionis maluerūt in hunc diē trāsferre. Sed qua (inquā) ratione factum ſit, vt hac potius die, quā cæteris, memoria hæc ageretur: dicā quid acceperim à D. Antonio Geronio Tarraconenſi, Eccleſiaſticarū antiquitatū apprime erudito, quo cū de ambiguitatibus rerū Eccleſiaſticarū ad hiſtoriæ veritatē ſpectātibus familiariter diſſerere ſępiſſime conſueui: cuius hac de ea re eſt ſnīa; vt exiſtimet longe ante inuentionē S. Stephani hāc ipſam diem in honorem eiuſdē Protomartyris eſſe dicatā, poſtmodū aūt redditam ſolemniorē ex commemoratione prædictæ inuentionis. Id etenim in primis maxime perſuadent antiqua monumenta, vt vetus illud, cuius ſæpe meminimus, Martyrologiū S. Cyriaci, in quo nulla hr̄ hac die de inuentione mentio, ſed tantū hæc verba: S. Stephani Protomartyris in Ancona, vbi haberi dr̄ vnus de lapidibus, quibus percuſſus eſt. Hæc ibi. Eadē Beda; licet apud eum mendoſe, Antiochia, pro Ancona ponatur his verbis: In Antiochia S. Stephani Protomartyris, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus in brachio percuſſus eſt, & multas ex eo virtutes ſanitatum fieri. Hęc Beda. Quibus omnibus ſi addas quę ſcribit S. Auguſtinus ſerm. 31. & 32. de diuerſis pag. 488. 489. edit. Loua. vbi agit de perantiqua Memoria eiuſdē Protomartyris Anconæ poſita, deque illo ſaxo, quo idem in cubito percuſſus eſt, quod collegit, qui lapidationi illius interfuit, & in Italiam detulit, & Anconæ reliquit, ex quo tēpore illic memoria S. Stephani eſſe cæpit,

cępit, vt idem ſcribit dicto ſerm. 32. Hæc inquam, omnia ſi prædictis antiquiorib. Martyrologijs iungas, facile intelliges, longe ante inuentionem Protomartyris celebrari conſueuiſſe hac die memoriam eius, vel ſaltem in Italiæ regionibus. Celebris itaque olim fuit cultus memoriæ eius martyrij, ex illo lapide: poſtmodum autẽ, venerando corpore inuento, aucta ea dies eſt celebriori ſolemnitate, quæ iã ſemel lapidis eius memoriæ dicata erat. *Vnde* apud Bedam, & aliqua alia manu ſcripta, non tm̃ hac die agitur de inuen*tione* prędicta, ſed & de viuo lapide illo, ex quo multa etiam miracula, velut mel de petra (iuxta Propheticum illud) oleũque de ſaxo duriſſimo, emanabant. Hæc prædicto diſerto viro accepta ferimus, cuius ſententiæ libenter ſubſcribimus. De eccleſia S. Stephani Anconæ meminit etiam S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 1.

b Hermelli.] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, alijq; recentiores.

c Sanctorum Monachorũ.] De his ſcribit S. Ioann. Damaſc. in vita SS. Barlaam & Ioſaphat, de quibus ſuo loco inferius.

d Aſpren Epiſco.] Fortaſſe Aſprenatis. De eodem tabula eccleſiæ Neap. extantque *Acta* typis nuper excuſa, à Paulo Regio ſcripta. Quamuis hoc ſit nomen Romanum: reperies.n. geſſiſſe Conſulatum Aſprenatem vna cum Clemente anno decimotertio Domitiani Imp. vt habent tabulę Caſſiodori: quo etiam ſeculo hic, de quo agimus, vixiſſe reperitur. Meminit Aſprenati etiam *Dio.* lib. 56. Sueto. in Auguſto c. 43. ait ab eo tempore Aſprenates dictos etiam fuiſſe Torquatos. De eodem nomine Seneca controuer. 24. Plinius item de domo Aſprenatum agit.

e Euphronij Epiſco] Scribit de S. Euphronio Greg. Turonen. lib. 2. c. 11. De eodem Sidon. Apollin. lib. 4. c. 25. & ad eum libro 7. epiſt. 8. & libro 9. epiſt. 2. Interfuit Concilio Lugdunenſi, ſubſcripſitq, cum alijs epiſtolam Fauſti damnãtis cunctos Pelagianorum errores.

f Petri Epiſ.] De quo ẽt tabulæ eccleſiæ Anagninæ, indeq, eius Acta accepimus.

g Lydiæ.] De ea Acta Apoſt. c. 16. Dicta eſt Purpuraria à purpura tingenda. Erat eiuſmodi opificium non ignobile; non.n. liberum erat cuiq; tingere purpuram, vel cuilibet petẽti impartiri, vt conſtat ex Ammiano Marcellino li. 14. Erat enim inter alios magiſtratus Pręfectura tingẽdæ purpura, qua velut magno munere donatus eſt Dorotheus Tyrius ab Imperatore, vt ſcribit Euſebius hiſt. li. 7. cap. 26. Sunt de tinctura purpuræ leges ſeueriſſimæ Codic. lib. xi. de veſtibus.

h Maranæ & Cyræ.] Scripſit harum fœminarum præclaras res geſtas Theodor. in Theophil. c. 29.

4 Pridie Nonas Auguſti. Luna. F xxj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

BOnonię S. Dñici [a] confeſſoris, fundatoris Ordinis Fratrũ Prædicatorũ, viri ſanctitate & doctrina clariſſimi: q. virginitatẽ perpetuo illibatã ſeruauit, & ob ſingularẽ meritorũ gratiã tres mortuos ſuſcitauit: cumq; prædicatione ſua hæreſes cõpreſſiſset, ac plurimos ad religioſam & piam vitam inſtituiſset, octauo Idus menſis huius in pace quieuit: eius tñ feſtiuitas ex conſtitutione Pauli Papæ Quarti hac die celebratur. Theſsalonicæ natalis B. Ariſtarchi [b] & diſcipuli comitis īdiuidui

S.Pauli

S.Pauli Apoſtoli, de quo ipſe ad Coloſſenſes ſcribit: Salutát vos Ariſtarchus concaptiuus meus. Is ab eodem Apoſtolo Theſſaloniceſium Eps ordinatus, poſt longos agones ſub Nerone coronatus à Chriſto, quieuit. Romæ via Latina paſſio B. Tertullini [c] presbyteri & martyris, qui ſub Valeriano Imp. poſt impiam fuſtium mactationem, ignium circa latera exuſtionē, oris quaſſationem, atq; in equuleo extenſionem, neruorumq; cæſionem, data ſententia, capitis amputatione martyrium conſummauit. Conſtantinopoli S. Eleutherij [d] martyris, ordinis ſenatorij, qui pro Chriſto in perſecutione Maximiani gladio cęſus eſt. In Perſide SS. mart. Iæ [e] & ſociarum, quę cum nouem millibus Chriſtianis captiuis ſub Sapore diuerſis pœnis afflictæ martyrium ſubierunt. Coloniæ S. Protaſij [f] martyris. Veronæ S. Agabij [g] Epi & cōfeſſoris. Turonis S. Euphronij [h] Epi. Romæ S. Perpetuæ, [i] quæ a B. Petro Apoſtolo baptizata, Nazarium filium, & Africanum virum ad fidem Chriſti perduxit, & multa SS. martyrum corpora ſepeliuit, [k] ac tandem bonorum operum meritis cumulata migrauit ad Dominum.

AVGVSTI 4.

DOminici. a] Huius ſanctiſſimi viri preclariſſima geſta octo libris digeſſit Theodoricus eiuſdem ordinis frater, quæ Sur. refert. to. 4. S. Antoninꝰ in 3. par. tit. 23. c. 1. 2. 3. 4. & ſeq. Ioannes Garzonius de vir. illuſt. ord. Prædica. M. Antonius Flaminius, ac nouiſſime R. D. Franciſcus Diacetius Epiſcopus Feſulanus egregium de eadem re commentarium ad ſanctiſſimę memorię Pium Papam Quintum conſcripſit. Migrauit ex hac vita octauo Idꝰ Auguſti, feria ſexta, hora ſexta, agens ſuæ ætatis annum quinquageſimumprimū (vt auctor eſt S. Antoninus) anno à Chriſto Domino 1221. Facta eſt autem eius translatio anno Domini 1233. Gregorio Nono Rom. Pont. anno ſexto ſedis eius. De canonizatione autē eius extant litteræ Apoſtolicæ eiuſdem Gregorij Noni, datę Spoleti 5. Kal. Septembris, anno octauo Pontificatus ipſius; recitat eas Anton. dict. 3. p. tit. 23. c. 4. §. 17. quibus etiam præcipitur, vt ad Nonas Auguſti, ante diem obitus eius, quo relatus eſt inter Sāctos, anniuerſaria eius ſolēnitas in Eccleſia ageretur. At Sāctiſſ. D. N. Paul. Quartus Rom. Pont. in hanc retulit diem ob feſtū beatæ Mariæ ad Niues, quod in eamdē diē incideret.

b Ariſtarchi.] De quo Act. Apoſt. cap. 19. 20. & 27. Paul. ad Coloſſ. cap. 4. & ad Philemonem. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac cęteri Latinorum. Græci autē in Menol. ad xviij Kal. Maij.

c Tertullini.] Agunt de eodē Beda, Vſuar. Ado, & alij. Eius agunt res geſtæ extant in Actis S. Stephani Papa & marty.

d Eleutherij.] De eodem hac item die Græci agunt in Menologio, ibique eius Acta breui compendio referunt.

e Iæ.] Græci item de eadem hac die agunt in Menologio, narrantq; breuiter eius martyrium. Huius nomine templū vetuſtate pene collapſum reſtituit Iuſtinianus Imperator, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædific. Iuſtiniani Imperatoris.

f Protaſij.] De eo etiam Galeſinius hac die, qui eiuſdem eccleſiæ citat tabulas.

g Agabij Epiſc.] Agit de eo Reuerendiſſ. ac Illuſtriſſ. D. Auguſt. Valerius eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus, S. R. E. Cardinalis,

natalis, in lib. antiquorum monumẽtorum Epiſcoporum Veronenſium.

h Euphronij Epiſc.] Præceſſit hic Gregorium Turo. qui de eo plura ſcribit de geſt. Franc. lib. 10. c. 31. & de glor. confeſ. c. 18. 19. & 20. Extant Venantij Fortunati ad hunc epiſtolæ, quarum poſteriore egregias eius virtutes contexit: extatque de eadem re eiuſdem auctoris carmen libro 3. De eodem item agit in carm. ad Felicem Epiſcopum, cum interfuit dedicationi baſilicæ. Idem præſens fuit etiam Concilio Pariſienſi: eius epiſtolam ac collegarum Epiſcoporum ad Radegundem Reginam habet idem Greg. Turonenſis lib. 9. cap. 39. Numeratur hic ſedis Turonenſis Epiſcopus viceſimus ordine.

i Perpetuæ.] De qua & tabulæ eccleſię Mediolanenſis. Narrantur eius res geſtæ in Actis ſanctorũ Nazarij & Celſi, quæ habet Mombrit. tom. 2.

K Sepeliuit.] In ſepeliendis ſanctorum martyrum corporibus, & condiendis eis aromatibus, effuſæ erant impenſæ Chriſtianorum, vt auctor eſt Tertull. in apolog. De iiſdem Prudent. in Cathemerhym. in exequijs defunct. Gregor. Nyſſ. in orat. in funere Meletij, Gregor. Nazianz. epiſt. 18. ad Soph. & alij. Ex Iudæis ea traditio manauit ad Chriſtianos: ſic enim mos erat Iudæis mortuos ſepelire, Ioannis 19. Præ cæteris id diligẽtius preſtitiſſe videntur Ægyptij, qui ea arte ſic deſiccabant corpora defunctorum, vt eadem quaſi ænea redderent, appellarentque lingua Ægyptia Gabbaras, vt tradit Auguſtinus ſerm. de diuerſ. 120. cap. 12. Inde eſt, quod impius Eunapius Sardianus in Aedeſio Aegyptios Chriſtianos, ipſos Alexãdrinos, in quos inuehitur ob demolitum templum Serapidis, irridet, quod religionis ergo oſtentarent ſalita capita damnatorum: ſic Ethnicus Chriſtianorum hoſtis appellat ſanctos martyres, quos Alexandrini maximo honore habebãt. Porro condiendorũ corporum vſum ab Aegyptijs mutuatos eſſe Iudæos, auctor eſt Tacitus lib. 21. Annaliũ.

5 Nonis Auguſti. Luna. G xx

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROmæ in Eſquilijs dedicatio [a] Baſilicæ [b] S. Mariæ ad Niues. Item Romæ paſſio SS. Martyr. [c] vigintitrium, qui in perſec. Diocl. via Salaria veteri capite truncati, ibidem ſepulti ſunt ad cliuum Cucumeris. Auguſtæ Vindelicorum natalis S. Afræ [d] martyris, quæ cum eſſet Pagana, per doctrinã S. Narciſſi *Epi* ad Chriſtum cõuerſa, & cum omni domo ſuá baptizatá, *pro cõfeſſione* Chriſti igni tradita eſt. Aſculi in Piceno S. Emygdij [e] Epi & martyris, qui a S. Marcello Papa Epo ordinatus, & illuc ad prędicandum Euangeliũ miſſus, in confeſsione Chriſti ſub Diocl. Imp. martyrij coronam accepit. Antiochiæ S. Euſignij [f] militis, qui annum agens centeſimum decimum, cum Conſtantini Magni fidẽ, ſub quo militauerat, Iuliano Apoſtatæ exprobraret, cumq; vt patrię pietatis deſertorem redargueret, ab eodem iuſsus eſt capite cędi. Item SS. marty. Cantidij, [g] Cantidiani, & Sobelis

Aegyptio-

Aegyptiorum. Catalauni in Gallia S. Meminij [h] ciuis Romani, qui a S. Petro illius ciuitatis Eps conſecratus, populum ſibi commiſsum ad Euangelij veritatem perduxit. Auguſtoduni B. Caſsiani [i] Epiſcopi. Apud Theanum S. Paridis [k] Epiſcopi. In Anglia S. Oſuualdi [l] Regis, cuius actus venerabilis Beda presbyter commemorat. Eodem die S. Nonę [m] matris beati Gregorij Nazianzeni.

AVGVSTI 5.

Dedicatio Baſilicæ S. Mariæ ad Niues. [a]] De ea ſolemnitate, eiuſque inſtitutionis cauſa habentur vetera manuſcripta eius eccleſiæ, quæ paucis complexus eſt Petr. in catal. lib. 7. c. 21. Dicta eſt hec Baſilica Liberii, de qua hæc in libro de Romanis Pontificibus in Liberio: Hic fecit baſilicam nomine ſuo iuxta Macellum Libiæ. Meminit eiuſdem Marcellinus presbyter, cum agit de ſchiſmate Vrſicini. Quod autem ſpectat ad Macellum Libię: erat in quinta Vrbis Regione quę Eſquilina dicitur, Macellū Liuianum appellatum, d quo Sex. Rufus de Region. Vrb. & Publius Victor. De eadem Baſilica etiam in eodem libro de Rom Pont. in Sixto Tertio hæc leguntur: Hic fecit Baſilicam S. Mariæ matris Domini, quæ ab antiquis, Liberij cognominabatur. Hadrianus Papa in epiſto. ad Carolum Magnum Imperatorē de imag. hæc ait: Sixtus Papa, ſucceſſor Celeſtini, fecit Baſilicam ſanctæ Dei genitricis Mariæ, cognomento Maiorem, quæ & apud Præſepe dicitur: ſimili modo & ipſe tam in metallis aureis, quā in diuerſis hiſtorijs, ſacris decorauit imaginibus. Hæc Hadrianus. Hactenus extant fere integræ ſacræ illæ hiſtoriæ muſiuo opere contextæ, atque ſuper maiorem arcum eodem opere exornatum eiuſmodi inſcriptio perſeuerat: Sixtus Plebi Dei. A Sixto Sixtiana Baſilica dicta reperitur apud Ioannem diac. in vita S. Gregorii Papæ lib. 4. c. 68. De eiuſdem Baſilicæ excellentia, deque miraculis cereorum illic incendi ſolitorum, ſcribit Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 30. De aliis item cereis Natalis Dñi die illic poni ſolitis cum nota annorum currentium à paſſione Dominica, meminit Beda de temporum ratione c. 45. Cætera autem eiuſdē Baſilicæ antiqua monumenta habent hi qui ſcripſerūt de ſeptem Vrbis eccleſiis. At ne intentus tantum veteribus, recentiora prætermittam; eadem Baſilica his dieb. noſtris longe auguſtior ac illuſtior redditur à S. D. N. Sixto Quinto Rom. Pont. tum ob nobiliſſima illic monumenta excitata, ac præſertim magnificētiſſimum ſacellum, quo ſacroſanctum Domini Præſepe contineatur; tum etiam ob apertas directaſq; vndiq; vias, quibus populo Chriſtiano facilior ac gratior pateat ad eam acceſſus. Sed in his omnibus deſcribendis commentario potius quam notatione opus eſſet.

b Baſilicæ.] Vox iſta quidem etſi a Gentilibus accepta videatur, non abhorret tñ a phraſi diuinæ Scripturæ: nam atrium illud maius tēpli Salomonis, Baſilica dicitur in 2. Paralipom. c. 4. & 6. licet grece αὐλὴν legatur, quod alii vertunt, atrium. Apud nos autem loquēdi vſus obtinuit, vt non quęcumque eccleſię appellentur Baſilicæ, ſed illæ tantū, quarū auguſtior eſſet amplitudo. Vnde autē id acciderit, vt eiuſmodi eccleſię dicerentur Baſilice, Iſidorus lib. 15. Originum hæc ait: Baſilicæ, prius vocabantur Regum habitacula, vnde & nomen habent: nunc tñ ideo Baſilicæ diuina templa nominātur, quia ibi Regi omnium Deo cultus & ſacrificia offeruntur. Hæc Iſidorus: eadem Amal. de Eccleſiaſt. offic. lib. 2. c. 2. & Vualfridus Strabo de rebus Eccleſiaſticis c. 6. Hæc licet ſint vera; eiuſmodi tamen nomen vna cum re a Gentilibus ad Chriſtianos deriuaſſe, mihi magis probatur. Nam Baſilicæ illæ Gentilium in eccleſias Chriſtianorum aliquando commutabātur. Eſt de his locus egregius Auſonii

nij Galli in gratiarum actione pro ſuo Conſulatu ad Gratianum Auguſtum his verbis: Baſilicæ olim negotijs plenæ, nũc votis, votiſq; pro tua ſalute ſuſceptis, &c. Nec quis putet, apud Gẽtiles, ſicut apud nos, eiuſdem eſſe ſignificationis Baſilicas, & templa. Erant enim illæ (vt ſcribit Vitruuius lib. 5. c. 1.) loca venalium rerũ Foris coniuncta, in quibus hieme potiſſimum publicæ conciones & negotiantum conuentus habebantur. ea etiam ſignificatione ſumuntur l. pediculos. §. itẽ cum. ff. de auro & argen. legat & l. inter ſtipulantem. §. ſacram rem. ff. de verbo. oblig. Dicebatur ius etiam in Baſilica, vt apparet ex Plinij epiſt. 21. lib. 5. cum ait: Deſcenderam in Baſilicam Iuliam, auditurus quid proxima comperendinatione reſpondere debeam. Sedebant Iudices, &c. De eadem eodem ſenſu & Seneca lib. 3. de ira c. 33. cum ait: Fremitu iudiciorum Baſilicæ reſonant, &c. Eius generis ea eſſe putatur, quam Theodoſius Iunior Imperator ab ergaſterijs, tabulatis, & intromiſſione equorũ liberam eſſe voluit. C. de oper. publ. l. Baſilicam. Erant & priuatorum Baſilicę ad inambulandũ conſtructæ, & magno ſumptu ornatæ; quarum meminit S. Hieronym. ſcribens ad Marcellam epiſt. 18. aitque: Vbi (Romę ſcilicet) inſtar palatij priuatorum extructæ Baſilicę, vt vile corpuſculum hominis pretioſius inambulet, & quaſi mũdo quicquam poſſit eſſe ornatius, tecta ſua magis velint aſpicere, quam cælum. Hæc ille. Quod autem ad ipſarum ſtructuram ſpectat, erant plures ſimul in longum iunctæ porticus ſuffultæ columnis, æquis inter ſe diſtantibus ſpatijs, epiſtylijs deſuper iunctis, velut intextis inuicem. His reſpondent quæ Cicero ad Atticum lib. 4. ſcribit his verbis: Paulus in medio Foro Baſilicam pene texuit ijſdem antiquis columnis, &c. Secundum ea quæ à Vitruuio ſunt deſcripta lib. 5. cap. 1. eiuſmodi fere ſtructuræ eſſe ipſas Chriſtianorũ antiquas Baſilicas, nullus ignorat: nam paucis mutatis, vel additis, ex ipſis aliquæ, vel (quod frequentius accidit) ipſarum Baſilicarum columnæ in vſum Chriſtianæ religionis transiere cum nomine. Ab aliquibus vſurpatam hanc vocem, Baſilicam, pro quacumque eccleſia inuenimus, vt apud Optatum libro 1. cum ait de his quæ Romæ erant eccleſiis: Inter quadraginta, & quod excurrit, Baſilicas, &c. Verũ vſitatiori vocabulo dictas fuiſſe ab antiquis eccleſias ipſas domos Dei, & templa, S. Zeno in Pſalm. 126. ſignificare videtur his verbis: Conuentus quidem eccleſiarum, ſiue templi, quos ad ſecretam Sacramentorum religionem edificiorũ ſepta claudunt, cõſuetudo noſtra vel domum Dei ſolita eſt nuncupare, vel templa. Hæc ille. Verum non his tantum nominibus loca Deo ſacrata nominari conſueuiſſe, ſed & alijs, nempe dici Memoriam, Martyrium, Dominicum, alibi diximus.

c Martyrum vigintitrium.] Habetur mentio de ijſdem martyrib. in Actis ſanctorum Abundij, Abundantij, & Marciani, de quibus ſuo loco inferius.

d Afræ.] De eadem hac die Vſuardus, Ado, & alij; Beda autem ad ſeptimum Idus Auguſti, vt in eccleſia Auguſtana, in qua hac die agitur de S. Afro martyre. Extant eius Acta, quæ recitat Sur. to. 4. hac die. Sinceriora mihi ea videntur, quæ ex Actis publicis deſcripſit Vicellius in Hagiologio. In Auguſtano Breuiario atque Miſſali libro eiuſdem res geſtæ narrãtur; cumq; ſimul omnia monumenta eam olim fuiſſe meretricẽ tradant, miror vehementer, quomodo Venantius Fortunatus eam appellet virginem his verſibus in lib. 4. vitæ S. Martini Epiſcopi Turonenſis:

Pergis ad Auguſtam, quam Vinde, Licuſque fluentant.
Illic oſſa ſacræ venerabere virginis Afræ.

Cum hanc tradant à S. Narciſſo Epiſcopo ad Chriſtianam fidem eſſe conuerſam, putant aliqui, inter quos Petrus in catalo. lib. 7. c. 28. hunc illum eſſe Narciſſum Epiſcopum Hieroſolymitanum laudatiſſimum, de quo ſcribit Euſebius lib. 6. cap. 9. Alij autem dixerunt hunc fuiſſe Narciſſum martyrem Gerundenſem; idque teſtãtur eius Acta, ac cæteri, vt Vincentius libro 7. cap. 28. Anton. 1. par. tit. 8.

cap.1.§.18.& nouiſſime Flos ſanctorum, quibus magis aſſentior.

e Emigdij Epiſco.] Petrus in catal.lib. 7.c.24.refert eius Acta,ſed eiuſmodi quę cenſura indigeant.

f Euſignij.] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog.ibiq; deſcribunt eius certamen.

g Cantidij & ſoc.] De his item Græci hac die vbi ſupra in Menologio agunt.

h Memmij epiſc.] Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri de eodem hac die, pluribus autem Grego.Turon.de gloria confeſſ.cap. 66.Vincent.& Anton.par.1.tit.6.cap.27. Petrus in catal.lib.7.c.25.

i Caſſiani epiſc.] De quo Beda, & alij qui ſupra. Meminit eiuſdem Conſtãtius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodo. lib.2.cap.7.Greg.Turon.de glor.confeſſ. cap.24. Petr.in catal. Vincen. Anton. & alij, Molanus teſtatur eius Acta extare: ſed ea hactenus nobis ſunt incognita.

K Paridis epiſ.] Tam ipſius,quã aliorũ plurimorum ſanctorũ totius prouinciæ Campaniæ & adiacẽtium regionũ Acta percepi collegiſſe in vnũ ſumma cũ diligentia ac labore Illuſtriſ.ac Reuerendiſſ. D. Iulium Antoniũ Sanctorium Cardinalẽ S.Seuerinæ dictũ,S. Rom.Eccleſiæ ornamentũ, eaq; aliquando ab ipſo edi ac peruulgari,vehementer optamus.

l Oſualdi.] De eo hac die Beda, qui & de eodem in geſt. Anglor.lib.2.c.4. & in epitome: quæ cuncta ſimul collecta recitat Sur.to.4.Migrauit ex hac vita anno Domini 642.

m Nonnæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio: eius autem egregia facta recenſet eius filius S.Gregorius Nazianzenus in oratione habita in funere patris, ac item alia, quæ dicta ab ipſo eſt in funere Cæſarij fratris,atq; illa quã habuit in obitu ſororis Gorgoniæ,itemque in carmine de rebus ſuis, & de vita ſua ad populum Cõſtantinopolitanum. Quod autem ad nomen ſpectat: Nonnę dicebantur moniales, vt notat Cæl.Rodig.lect.antiq.lib.5.c.13.in fine;idemque habes lib.1. Capitularium Regum Frãc. ca.2.& 3. In eodem forte ſenſu S.Hieronymus epiſt.22. ad Euſtochium de cuſt. virginit.ait: Maritorum expertæ dominium, viduitatis præferunt libertatem: caſtę vocantur,& nonnæ,&c. At nõ tantũ apud Græcos eiuſmodi nomen appellatiuum aliquando tranſiuit in propriũ, ſed & apud Latinos: nam & S.Auguſtini mater eodem ferme nomine eſt appellata, licet pro Monacha Monica dicta ſit,quod eſt idem quod Nõna.Sicq; duę ampliſſimorum eccleſię Doctorum matres eodem dictæ nomine habentur.

xix A Octauo Idus Auguſti. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11

IN monte Thabor Transfiguratio [a] Dñi noſtri Ieſu Xpi. Romæ via Appia in cęmeterio Calliſti natalis B.Sixti Secũdi [b] Papæ & martyris,qui in perſec.Valeriani gladio animaduerſus, martyrij coronã accepit. Item SS. mart.Feliciſſimi [c] & Agapiti, eiuſdẽ B.Sixti diaconorũ, Ianuarij, Magni,Innocentij, & Stephani ſubdiaconorũ,qui oẽs cũ eo pariter decollati ſunt, atq; in cęmeterio Prætextati ſepulti. Paſſus eſt etiam cũ eis B.Quartus,vt ſcribit S.Cyprianus.Cõpluti in Hiſpania SS.marty.Iuſti [d] & Paſtoris fratrum, qui cum adhuc pueri lit-

teris im buerētur, proiectis in ſchola tabulis, ſponte ad martyrium cucurrerunt, & mox a Daciano Pręſide teneri iuſſi, & fuſtibus cędi, cū ſe mutuis exhortationibus conſtātiſſime roborarent, extra ciuitatem perducti, a carnifice iugulati ſunt. Romę S. Hormiſdæ [c] Papæ & confeſſoris. Amidæ S. Iacobi [f] eremitæ, miraculis clari.

AVGVSTI 6.

TRāsfiguratio Domini [a].] De hac ſolemnitate non tantum Latini, ſed & Græci hac die agunt; vt cōſtat tam ex eorū Menologio, quā ex conſtit. Emanuelis Imp. quæ extat apud Theod. Bal. in Nomoc. Phocij tit. 7. c. 1. Pluribus agunt de eadē, qui ſcripſerunt de diuinis offic. Sicardus, Durādus, Belethus, & alij; traduntq; eam eſſe inſtitutam à Calliſto Papa III. idque affirmat Platina, additq; ab eodē conſcriptum eſſe officium Eccleſiaſticum de ea die, & cum indulgentijs promulgatum iiſdem quæ conceſſæ ſunt in ſolemnitate Corporis Chriſti. Sed hæc quidem à Calliſto de inſtitutione diuini officij ea die ſolemniter recitandi: at vero inſtitutione eius ſolemnitatis, lōge ante eius tempora facta conſpicitur: id etenim nō tm̄ vetuſtiſſima Græcorum Menologia & Martyrologia manuſcripta teſtantur: ſed & Vuandelbertus, qui (vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 36. & de ſcript. Eccleſ. & Sigeb. cap. 129.) vixit temporibus Lotharij Imp. circa annum Dñi 850. in ſuo Martyrologio, quod ſcripſit carmine, de eadē ſolemnitate agit hac die his verſibus.

Idibus Octauis mortem paſſura crucemque.
Chriſti ſancta caro æthereum dedit antefiguram.

Acta ſecundæ Nicænæ Synodi, dum recenſent egregia Leontij in Cypro Epiſcopi ſcriptorum monumenta, orationē ſcripſiſſe de Transfiguratione Domini teſtātur, Actione 4. De eadem Trāsfiguratione Domini extat ſermō S. Ephręm Syri, alius item Baſilij Seleuciæ, nec non ēt Andreæ Cretenſis: habētur Græce ſcripti in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcr. nu. 39. prope finem. Ioannes Damaſcenus ēt de eadem ſolennitate habuit orationem, cuius eſt exordiū: Agedum, o pie cœtus, hodiernum hunc diem lætis animis celebremus, &c.

b Sixti Secundi, alias Xiſti.] Beda, Vſuard. Ado, ac reliqui de eodē agunt hac die. De eius ſucceſſione Euſebius ſcribit in chron. & hiſt. lib. 7. c 4. Optatus lib. 2. Aug. epiſt. 165. Nicep. Calliſt. lib. 6. cap. 34. & alij recentiores. De eius martyrio Cyprianus ad Succeſſum epiſt. 82. Pontius in Cypriano, Auguſt. in Ioan. tract. 27. Maximus Taurin. hom. 1. & 2. de S. Laurentio, Petrus Chryſol. ſerm. de eod. Prudentius in Periſtepha. hym. 2. Acta Laurentii, & alij plures. De reliquijs S. Sixti in Angliam à ſe miſſis, agit S. Greg. in regiſt. lib. 12. reſp. 9. ad Aug. Sed cuiuſnam fuerint Sixti martyris, iſtius ne, an prioris, vel alicuius non Pontificis Sixti martyris, non liquet. Cetera de eo in Annal. Eccleſ. ibiq; de genere martyrij ab eo ſuſceptj egimus. De eccleſia S. Sixti Romæ via Appia poſita meminit S. Gregorius Papa dial. lib. 4. cap. 26.

c Feliciſſimi & Agapiti.] De iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, atq; alii. Huc Agapito S. Felix Papa Tertius erexit baſilicā iuxta eccleſiam S. Laurētii, vt auctor eſt lib. de Roman. Pontif. in Felice Tertio. Quod ad Quartū ſpectat, de ipſo S. Cyp. in dicta epiſt. ad Succeſſum hæc ait: Sixtum autem in cęmeterio animaduerſum ſciatis, & cum eodem Quartum, &c. At licet in prædictis Actis de Quarto nulla ſit mentio tamen Beda, Vſuardus, & alii recentiores, Cypriani auctoritate, de eodem agunt hac die.

d Iuſti & Paſtoris.] De his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Recitantur eorum Acta apud Sur. to. 7. qua & plene explicantur in ſacro hymno, eodēq; per-

vetuſto, qui extat in Breuiario Toletano. De his & Prudentius in Peri ſteph. hymno 4. his verſibus meminit:

Sanguinem Iuſti, cui Paſtor hæret,
Ferculum duplex, geminumq́; donum
Ferre Complutum gremio iuuabit
Membra duorum,

Meminit ſumma cũ laude eorumdẽ S. Eulogius in mem. ſanct. li. 1. & ibi Amb. Moral. in ſchol. Pet. in catal. li. 7. c. 32. Flos ſanct. Hiſp. & Theſa. cõcio. to. 2. hac die.

e Hormiſdæ Papæ.] Agunt de eodem hac die Beda, & recentio. Succeſſit hic S. Symmacho. Huius fortiſſimos agones pro Catholica fide ſuſceptos digeſſimus in Annal. Eccl. per annos ſingulos, ex codicibus antiquis manuſcript.

f Iacobi eremitæ] Qualis autem, quãtusve hic fuerit, ex his quæ ſcripſit Procop. lib. 1. de bello Perſico, facile poteſt intelligi; vbi cum à Cadabe Perſarum Rege viſitatum fuiſſe tradit. Alter eiuſdem nominis ſanctitate nobilis claruit in Syria tempore Theodoſij Iunioris, de quo Theodoret. in Theoph. cap. 21. Meminit eiuſdem Euagr. hiſt. lib. 2. cap. 9. in fine.

xviij B Septimo Idus Auguſti. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

ARetij in Tuſcia natalis S. Donati [a] Epi & martyris, qui inter cætera virtutis opera (vt ſcribit B. Greg. Papa) fractum a Paganis calicẽ ſanctũ [b] orãdo inſtaurauit. Is in perſec. Iuliani Apoſtatæ à Quadratiano Auguſtali cõprehẽſus, cũ idolis ſacrificare renuiſſet, gladio percuſſus martyriũ conſummauit. Paſſus eſt etiam cũ eo B. Hilarius monachus, cuius feſtiuitas decimoſeptimo Kalen. Auguſti celebratur, quando eius corpus ad Oſtia Tiberina translatum fuit. Romæ SS. mart. Petri [c] & Iuliani, cum alijs decem & octo. Mediolani Fauſti [d] militis, qui ſub Aurelio Commodo poſt multa certamina martyrij palmam adeptus eſt. Nouocomi paſſio SS. marty. Carpophori, [e] Extanthi, Caſſij, Seuerini, Secundi, & Licinij qui in confeſſione Chriſti capite truncati ſunt. Niſibi in Meſopotamia S. Dometij [f] monachi Perſæ, qui cum duobus diſcipulis ſub Iuliano Apoſtata lapidatus eſt. Rhotomagi S. Victricij [g] Epi, qui adhuc miles, ſub eodem Iuliano pro Chriſto abijciens cingulum, a tribuno multis tormentis afficitur, & capitis damnatur; ſed carnifice, qui ad eum cædẽdum miſſus fuerat, cæcitate percuſso, ipſe vinculis ſolutis liber euaſit: poſtea eps factus, Morinorũ & Neruiorũ gentes indomitas verbi prædicatione ad fidem Chriſti perduxit, & demũ confeſsor in pace quieuit. Catalauni in Gallia S. Donatiani [h] Epi. Meſſanæ in Sicilia S. Alberti [i] confeſsoris, ordinis Carmelitarũ, miraculis clari.

AVGV-

DOnati Epiſc.[a]] De quo Beda, Vſua. Ado, ac ceteri hac die. Eius martyrij Acta ſinceriſſime olim ſcripta fuiſſe apparet, ex quibus S. Greg. Papa lib. 1. dial c. 7. de fracto calice mutuatur exemplũ. ſcripta eſſe ferũtur à Seuerino Epo, qui quartus à Donato Aretinæ eccleſiæ præfuit. Vtinã (ſicut ille edidit) integra permanſiſſent; & non aliquis ſibi viſus nimis ſapiens, aliqua ſuperaddidiſſet, quibus cætera reuocãtur in dubium. Legimus ea in pluribus codicibus manu ſcr. ediditq; eadẽ Mombri. to. 1. vit. ſanct. & Petrus in catal. breui compend. lib. 7. c. 33. Diſplicent ea quæ de Iuliani educatione Romæ ſub Pigmenio vna cum Donato narrantur. Vbi. n. Iulianus puer vixerit vna cum Gallo fratre in Cappadocia; vbi & adoleſcẽtior Athenis eruditus fuerit; vbi demum in Gallijs exercitibus præfuerit, ſatis conſtat ex Græcorum ac Latinorum antiquis hiſtoricis, ac in primis ex eiuſdem Iuliani epiſtolis. Illud ẽt ab omni ratione alienum eſt, vt Iuliani perſecutionis tẽpore, qui nec integro biẽnio imperauit, idem S. Donatus lector fuiſſe dicatur, indeq; conſecratus diaconus, ac poſt multos annos presbyter ordinatus, ac deniq; adhuc eo imperãte, decedente Saturo Epo, ſuffectus ſit in locum ipſius; inſuper & adhuc eodẽ viuente Iuliano, fuerit martyrio coronatus. Qũo ẽt tpibus Iuliani lector adhuc fuiſſe perhibetur, qui à Iulio Pontifice Romano ibidem dr Epiſcopus ordinatus? Quid autẽ de ea re ſentiã, abſq; aliquo veritatis præiudicio libenter ac libere dicã. Puto Donati pueritiam & educationẽ Romæ factam, parentumq; necem, non ſub Iuliani Imperio, ſed ſub Diocletiano, circa extrema illius perſecutionis tpa contigiſſe: ab illis. n. temporibus vſq; ad Iulianum quinquagintaduorum annorum ſpatiũ intercedit, quo Donatus fuga lapſus, ſe cõtulit Aretium, ibiq; ſacris ordinibus à Saturo Epiſcopo initiatus, ac deinde illo defuncto, à S. Iulio Papa in eius locum ſubrogatus, & demũ ſub Iuliano Imperatore martyrio fuit coronatus. Hæc ſi dicamus, cętera omnia, quæ in Actis eius leguntur, remanent inconcuſſa: quod ſi ſecus fiat, omnia ſub prædictorum errorum caligine inuoluuntur. Sed cum dicunt Donatum ætate iuniorem conſummaſſe martyrium, id profecto non aliunde emanaſſe cognoſcitur, quam ex dictis Actis deprauatis, vbi biennij ſpatio Donatus puer, lector, diaconus, presbyter, Epiſcopus, & martyr deſcribitur: vel fortaſſe antiquæ eius imaginis forma, raſa barba (more maiorum) depicta decepit, vt iunior videretur. Hac eadẽ memini me reſpondiſſe, cum de ambiguitatibus prædictorum Actorum cõſultus eſſem: pluraq; his adderem, ſi id ferret inſtituti ratio.

b Calicem fractum.] Vitreum fuiſſe calicem, Acta eius declarant. Vitreus calix & patenæ vitreæ olim erant vſui in ſacris miniſterijs. De patenis vitreis habes in lib. de Ro. Pontif. in Zephyrino Papa. De vitreo calice Hieronymus epiſto. 4. ad Ruſticum, agens de S. Exuperio Epiſcopo Toloſano: Nihil, inquit, illo ditius, qui corpus Domini caniſtro vimineo, ſanguinem portat in vitro. Rurſus etiã Cyprianus Gallus in vita S. Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ: An non, inquit, in vitro habetur ſanguis Chriſti? A temporibus enim Apoſtolorum vitreus calix in vſu fuiſse videtur: vnde Marcus hæreſiarcha illis temporibus proximus, & ipſe æmulatus Catholicam Eccleſiam, vtens calice vitreo in ſuis ſacris, impoſtura quadam per magicam artem exhibita populũ dementabat; dum vini color albus, qui foris apparebat in vitro, quibuſdam preſtigijs mutabatur in rubrum, adeo vt vinũ cõuerſum in ſanguinem videretur. de his Epiph. in Panar. hæreſ 34. In Concil. autem Rhemenſi, quod temporibus Caroli Magni eſt celebratum, calix vitreus vetitus eſt, idque laudabiliter, ob periculum quod immineret materiæ fragili. De his habes can. vt calix. de conſecra. diſtin. 1. De calice ligneo item vetito ca. Vaſa in quibus. ead. diſtinct. 1. Porro hæc ſic

accipias de patinis & calicibus vitreis; non quod apud omnes eſſent huiuſmodi, nec in illa primitiua Eccleſia fuerint ad ſacrum miniſterium vaſa aurea vel argentea: nam illis temporibus perſecutionis Eccleſiæ, vaſa ſacra facta eſſe argētea ab Vrbano Papa, habes in lib. de Rom. Pont. in Vrbano. Rurſus de temporibus Diocletiani Imp. extat egregium monumentū apud S. Auguſt. epiſt. 165. vbi ex Actis Proconſularibus legitur, inter vaſa ad vſum eccleſiæ compoſita, adnumeratam Capitulatam, & Lucernā argenteā: erat Capitulata illa, quā hodie Italice dicimus *lampadario*. Optatus Mileuitanus & ipſe de illis ipſis tēpibus perſecutionis Diocletiani agens, hæc ait: Extant ex auro & argento quāplurima ornamēta, quæ nec ſodere terra, nec ſecū portare poterat, &c. hæc Optatus libro 1. contra Parm. Itemq; Aug. contra Creſcon. li. 3. c. 29. ex Actis Proconſularibus: In Breui (quod eſt idem quod nos dicimus Inuētarium) ſic: Calices aurei duo, itē calices argentei ſex, &c. hæc Aug. Vaſa ſacra miniſterialia argentea effoſſa eſſe è cryptis, in quib. ſancti martyres ſacra peragentes deliteſcebant, teſtatur Grego. Turon. de glor. martyr. c. 38. Hæc ante Chriſtianos Imperatores: poſtea autem quā abundarint eccleſiæ vaſis aureis & argenteis pretioſiſſimis, ſuperfluum eſt dicere: erant enim etiam ipſis gentilibus in admiratione. Vnde Iulianus Præfectus Orientis, auunculus Iuliani Apoſtatæ, illa Antiochiæ intuens, & obſtupeſcens, dixit: En quam ſumptuoſis vaſis filio Mariæ miniſtrat. hæc ille apud Theod. hiſt. li. 3. c. 11.

c Petri, Iuliani, & ſoc.] Beda, Vſuard. Ado ac cæteri de iiſdem hac die agunt.

d Fauſti.] De quo etiam Beda, ac ceteri, tabulæ inſuper & vetera monumenta eccleſiæ Mediolanenſis.

e Carpophori & ſoc.] Agit de iiſdē Galeſinius, citatq; vet. monumenta eccl. Mediolanēſis, Bergomenſis, & Aquileienſis.

f Dometii.] Græci de eodem agunt hac die in Menologio, ibique certamen eius deſcribitur.

g Victricii Epiſco.] Adſcribitur hic in tabulis Epiſcoporum Rhotomagenſium octauus ordine: cuius egregia facta deſcribit S. Paulinus Nolanus Epiſc. in epiſto. 26. ad ipſum ſcripta, ad quem etiam dedit epiſt. 25. Innocentius Papa ad hūc ipſum ſcripſit inſignem illam epiſtolam decretalem ordine ſecundam.

h Donatiani Epiſ.] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vſuardum, poniturq; in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ ſecundus ordine. Hic falſo ille eſſe perhibetur, qui interfuit Concilio Aggripinenſi, licet (textu deprauato) Cabilonenſis, pro Catalaunenſi ſcribatur. Sed quod vixerit temporibus Conſtantii Imperatoris, diuerſum ab eo eſſe oportuit: nam is proximus fuiſſe legitur temporibus Apoſtolorum, S. Memmii diſcipulus.

i Alberti.] Eius res geſtas Surius recitat tomo 4. & Petrus in appendice capit. 13. Cecinit eiuſdem Acta Sapphico carmine Baptiſta Mantuanus Carmelita. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino 1292.

xvij C Sexto Idus Auguſti. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	13	12			

ROmæ SS. marty. Cyriaci [a] diaconi, Largi, & Smaragdi, cū aliјs viginti, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani paſſi ſunt decimoſeptimo Kalendas Aprilis. Eorū corpora a Ioāne presbytero via Salaria ſepulta, S. Marcellus Papa in prædium Lucinæ via Oſtienſi hac die tranſtulit: quæ poſtea in

Vrbem

Vrbem delata, in Diaconia [b] S.Mariæ in via Lata recondita fuerunt. Anazarbi in Cilicia S.Marini [c] ſenis, qui ſub Diocl. Imperatore & Lyſia Præſide flagris cæſus, in ligno ſuſpenſus ac laniatus, feris tandem obiectus interijt. Item SS.marty. Eleutherij [d] & Leonidis, qui per ignem martyrium conſummarunt. In Perſia S. Hormiſdæ [e] martyris ſub Sapore Rege. Cyzici in Helleſponto S. Aemiliani [f] Epi, qui pro ſacrarum imaginũ cultu a Leone Imp. multa paſſus, demũ in exilio vitam finiuit. In Creta S. Myronis [g] Epi, miraculis clari. Viennæ in Gallia S. Seueri [h] presbyteri & confeſſoris, qui ex India Euangelij prædicãdi cauſa laborioſam peregrinationẽ ſuſcepit, & ad præfatam vrbem deueniens, ingentẽ Paganorum multitudinem verbo & miraculis ad fidẽ Chriſti cõuertit.

AVGVSTI 8.

CYriaci, Largi, & Smaragdi. a] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alii recẽtiores hac die. Horum martyrii certamen deſcriptum habetur in Actis S. Marcelli Papæ. Erexit eccleſiã S.Cyriaco via Oſtienſi, ſeptimo ab Vrbe lapide Honorius Papa, vt apparet in libro de Roma. Pontificibus. Eſt vetus Romę Titulus S.Cyriaci in *Thermis*, cuius mentio habetur in Actis *ſecũdæ* Synodi Romanæ ſub Symmacho Papa, & in regiſt. S.Gregorii *li.9. epiſt.22.* Non tantum Diaconia S.Mariæ liorum martyrum ſacris corporib. locupletata eſt, vt narratur in Martyrologio; ſed & Titulus Equitii (vt vetus epitaphium eodem in loco poſitum docet) eorumdem reliquiis nobilitatus eſt per Sergium Iuniorem Romanum Pontificem.

b *Diaconia.*] Erant *Diaconiæ* loca ſacra, vbi *Diaconi regionarij* per ſingulas *Vrbis regiones* reſidentes ſtipem miniſtrabant *regentibus*; viduarumq; pupillorum, aliarumque miſerabilium perſonarum neceſſitatibus conſulebant: erant etenim veluti quædam eleemoſynarum promptuaria. Tenebantur huiuſmodi *Diaconiarum* miniſtri rationẽ reddere de ſua adminiſtratione Sũmo Pontifici, niſi ab eodem eximerentur. dicebãtur hi exhibere diaconiam; idemq; erat, quod pauperibus, erogando eleemoſynas, miniſtrare. Eſt de his epiſt.24. S.Gregorii Papæ ad Ioannẽ lib.9. regiſt. in qua hæc inter multa: Igitur te Ioannẽ, religioſo intentionis tuæ ſtudio prouocati, menſis pauperũ, & exhibendæ diaconiæ eligimus præponendũ: ne qua tibi ex hac adminiſtratione naſcatur dubietas, hac te munitione proſpeximus fulciendũ: conſtituentes, vt de hoc, quod menſas pauperũ, vel diaconiæ exhibitionẽ ſuſcepiſti, ſiue ſubinde perceperis erogandum, nulli vnquã hoĩum quolibet mõ, ſeu ingenio cogaris ponere rõnem, &c. Eius muneris functionem expreſſam habes in Actis S. Laurẽtii martyris; & ſi recẽtiora queras tẽpora, in Tito diacono, cuius meminit S.Proſper in chro. anno Dñi 429. Habet eadẽ vox Diaconia, & alias ſignificationes: nã aliqñ ſic dicta reperitur collecta ſolita fieri in eccleſia; ſic apud Caſſia. collat.18.c 7. vt notet ibi diſertus vir D. Petrus Diaconus ex epiſ.2. Paul. ad Corin. c.8. & 9. qui eadem vtitur voce, cum ait: περὶ μὲν διακονίας &c. Accipitur ab eodẽ auctore Diaconia pro ipſa œconomia, ac monaſterii diſpenſatione. collat.21.c. 1.8. & 9. Diſpenſationem etenim, Latina voce, idẽ munus appellat lib.5.c.40. Differt à diaconia diaconiõ, qđ idẽ eſt apud Græcos, quod apud Latinos ſecretariũ, vt expreſſum habes ex Concil. Agathen. can.66. vbi hæc leguntur: Quoniam non

oportet inſacratos miniſtros licentiam habere in ſacrarium(quod Græci diaconiõ appellant ingredi, & contingere vaſa Dominica. Hæc ibi, & apud Grat. diſtin 23.cap.Non oportet.

c Marini.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio; ibique eius Acta ſummatim comprehenſa referunt.

d Eleutherij & Leonis.] Græci itidem de his agunt in Menologio.

e Hormiſdæ.]Cuius illuſtre certamen deſcribit Theodoretus hiſt. lib.5.cap.38. Nicephor.lib.14.c.20. & Caſſiod. ex eodem Theodoreto in Tripat. Agit de eodem Petrus in catal.lib.7.cap.31.

f Aemiliani Epiſco.] De quo & Græci hac die in Menologio,eiuſque res geſtas referunt.

g Myronis Epiſc.] Hunc autem Græci ob præclaram miraculorum operationẽ Thaumaturgum appellant,vt conſtat ex eorum Menologio hac die.

h Seueri.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Errare videtur Petrus in catalog.libro 7.capit.36. & alij eum ſecuti, qui dicunt eum Epiſcopum, cum conſtet fuiſſe tantummodo presbyterum. Nec enim Ado Viennenſis Epiſcopus, cum de eo ſcribit in chron. anno Domini 452. nec tabulæ Viennenſium Epiſcoporum eum recenſent inter eius ciuitatis Epiſcopos. Præfuit autem huius temporibus illi eccleſiæ *Iſicius*, inde Auitus, poſtea Iulianus, ac cæteri ſucceſſores. Diuerſus eſt hic Seuerus presbyter ab eo, de quo Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum capite quinto, & 51.

xvj D Quinto Idus Auguſti. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

Vigilia[a] S.Laurẽtij martyris. Romæ S.Romani[b] militis, qui in Confeſſione B.Laurentij cõpunctus,petijt ab eo baptizari; & mox exhibitus, ac fuſtib.cęſus, ad vltimũ decollatus eſt. In Tuſcia natalis SS.marty. Secundini,[c] Marcelliani, & Veriani, qui tp̃e Decij à Promoto Conſulari primũ cęſi ſunt,deinde in equuleo ſuſpẽſi,& vngulis abraſi,atq; igne lateribus appoſito aſſati, triumphalẽ martyrij palmam capite cęſi meruerunt. Veronæ SS.marty. Firmi[d] & Ruſtici tp̃e Maximiani Imperatoris. In Africa commemoratio plurimorum[e] SS. Martyrum, qui in perſecutione Valeriani, hortante eos S.Numidico,in ignẽ coniecti,martyrij palmam adepti ſunt. ipſe aũt Numidicus, licet cum alijs in rogum iniectus,& lapidib.obrutus fuiſſet,a filia tamẽ effoſſus, & ſemiuiuus repertus,curatus eſt,ac poſtea ob eius virtutem in eccleſię Carthaginenſis presbyterũ a B.Cypriano meruit cooptari. Cõſtantinopoli SS.mart.Iuliani,[f] Marciani,& aliorum octo,qui ob Saluatoris imaginem, quam in porta ænea conſtituerant,impij Leonis Imp.iuſſu poſt multa tormenta gladio necati ſunt. Catalauni in Gallia S.Domitiani[g] Epi & confeſſoris.

AVGV-

VIgilia S. Laurentij. a] De ea etiã Beda, Vſuardus, Ado, Amalarius de ordi.antiph.cap.6. Greg. Sacrament. & alij. Cur aũt præ ceteris martyribus S. Laurẽtij agantur vigiliæ, id quidẽ nõ alia de cauſa factũ putamus, q̃ ex priſtina illa Fideliũ obſeruatione, qui propenſiori ſtudio ad corpus tanti martyris vigilare ceperũt, vt eius Acta teſtantur: ſic.n.habẽt: *Cũ tradidiſſent ſepulturæ S. Laurentiũ, ieiunantes celebrarũt vigilias noctis triduo cum multa Chriſtianorũ frequentia*, nec ceſſarunt à luctu & lacrimis; beatus vero Iuſtinus presbyter obtulit ſacrificiũ laudis, & participes facti ſunt oẽs. Hæc ibi. Quod quidem ſacratiſſimũ inſtitutũ, etſi nõ triduanis vigilijs, vnis ſaltẽ anniuerſaria die obſeruandum. retinit ſancta Eccleſia vſque in hodiernum diem. Scio tamen alios alias reddere rõnes; ſed hæc mihi magis probatur, quæ ex Actis eius accipitur.

b Romani.] De eodem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta narrantur in rebus geſtis S. Laurentij martyris.

c *Secundiani & ſoc.*] De his Vſuard. *hac die*. extãt horũ res geſtæ apud Mombrit. *to.2. & Sur.* to.4. De his item & Petrus in catal.lib.7.c.41.

d Firmi & Ruſtici.] De ijſdem Beda, ac recentiores. Horũ Acta recitat Mombrit.to.2. Petrus in catal.lib.7.cap.42. Tabulæ eccleſiæ Veronen. & Illuſtriſ. ac Reuer. D. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veron. S.R.E. Card. lib. de antiquis mo. Epiſc. Veron. pag.21. & 49.

e Plurimorum martyrum.] Horum egregia certamina inuicto animo ſuſcepta & conſummata, Numidico fortiſſimo agonotheta hortante, ſcribit S. Cyprianus epiſt.35. qui & de Numidico iterum epiſt.40. edit. Pamel.

f Iuliani & ſoc.] De his itẽ hac die Græci in Menologio, referuntq; cæterorũ nomina, quę ſunt, Ioãnes, Iacobus, Alexius, Demetrius, Photius, Petrus, Leontius, & Maria patricia, horumq; marty. recolũt.

g Domitiani. Epiſ.] Succeſſit hic S. Donatiano, de quo ſupra ſeptimo Idus Aug. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. & Demochares in tab. Epõrum Catalaunenſiũ. Si verũ eſt quod hñt Acta S. Mẽmii eiuſdẽ ciuitatis Epi, quæ hunc vixiſſe ponunt proximum tẽporibus Apoſtolorũ; alium oportuit eſſe eius nominis & ciuitatis Epm, qui interfuit *ſecundæ Synodo Turonenſi* anno ſexto Regis Chariberti, qui eſt Dñi 570. Agit de eodẽ Fortunatus lib.3. in carm. ad Felicem, cũ interfuit dedicationi Baſilicæ.

10 Quarto Idus Auguſti. Luna. E xv

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15

ROmæ via Tiburtina natalis beati Laurentij [a] archidiaconi, qui in perſecutione [b] Valeriani, poſt plurima tormenta carceris, verberum diuerſorum ſcorpionum, fuſtium, & plumbatarum, & laminarum ardentium, ad vltimum in craticula ferrea aſſatus, martyrium compleuit cuius corpus a beato Hippolyto & Iuſtino presbytero ſepultum fuit in cœmeterio Cyriacæ in agro Verano. Item Romæ paſſio ſanctorum centum ſexagintaquinque [c] Militum martyrum ſub Aureliano Imperatore. Bergomi ſanctæ Aſteriæ [d] virginis & martyris,

in per-

in perſecutione Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Alexādriæ commemoratio [c] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Valeriani ſub Præſide Aemiliano diuerſis exquiſitiſq; tormentis diutius cruciati, vario mortis genere martyrij coronā adepti ſunt. Carthagine SS. virg. & mart. Baſſæ, [f] Paulæ, & Agathonicæ. Romæ S. Deuſdedit [g] confeſſoris, qui quod in hebdomada manibus ſuis operando lucrabatur, die ſabbati pauperibus erogabat.

AVGVSTI 10.

Laurētij. a] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, greci etiam in Menologio hac die. Habentur Acta eius apud Sur to. 4. quorum exordio præmittuntur res geſtæ ſanctorum Abdon & Sennen, & aliorū, quæ cum ob ſtyli diuerſitatem, tū ob hiſtoriæ varietatē & inconſtantem veritatē, alterius cuiuſpiam auctoris eſſe apparēt: multa etenim in illis apocrypha, multaque veritati contraria, præſertim illa de obitu Decij & Valeriani, eſſe noſcuntur. Hoc idcirco dixerimus, vt ſciat prudēs lector illa à germanis Actis S. Laurentij ſeparare. Eiuſdem S. Laurentij certamen Prudentius cecinit ſacro hymno, S. Ambroſ. offic. li. 1. c. 41. lib 2. ca. 28. Auguſtin. in Ioā. tract. 27. ſerm 3. de ſanct. & ſerm. 37. 38. 11 1. & 123. de diuerſis, edit. Loua. Maximus Taurin. ſerm. 1 2. & 3 S. Leo Papa ſerm. 1. Petrus Chryſolog. ſerm. 135. & alij recentiorum. Fuit etiā notiſſimus Græcis: agit de eo Euſeb. in chron. Metaphraſtes eius Acta græcis edidit, accepta eadem ab antiquis Græcorū monumentis: qui ſolemni cultu eamdem S. Laurētij celebritatē agere conſueuerunt. in Actis. n. S. Matronæ hæc legūtur apud Metaphraſtē: celebrabatur quidē publicum & venerandum feſtum Laurentij martyris, in cuius templum confluxerat maxima multitudo populi, & diem in eo tranſigebāt, &c. S. Pulcheria Auguſta erexit Conſtantinopoli baſilicam S. Laurentij, in eaque eius reliquias, atque Agnetis Roma petitas, vna cum S. Stephani collocauit, vt ſcribit Marcellinus in chron. Theodorus lector in collecta. lib. 2. in fin. Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 10. & Beda de ſex ætat. in Theodoſio Iuniore: eādem Baſilicā Iuſtinianus Imp. amplioribus ſpatiis auxit, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædific. Iuſtiniani Imp. Idem Iuſtinianus dum adhuc eſſet Patricius, per S. Germanū Epm Capuanū, & alios tūc miſſos legatos Conſtantinopolim ad Iuſtinum Imp. petiit ab Hormiſda Papa ad ſe mitti de reliquiis ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, necnon de craticula S. Laurentii: extant de ea re litteræ legatorū ad Hormiſdam apud nos manuſcriptæ. De eadē craticula S. Laurentii multis miraculis illuſtrata meminit S. Greg. Papa in regiſt. li. 2. epiſt. 33. De parte eius in Gallias translata, vide in Actis S. Domnoli apud Sur. tom. 3. die 16. Maii. De ſepultura eiuſdē, & prodigiis, quæ in ea acciderunt tempore Pelagii Papæ Secundi, idem Gregor. lib. 3. epiſt. 30. De miraculis ad reliquias eius Greg. Turonen. de gloria mart. c. 42. vbi & carmina Venantii Fortunati de Baſilica S. Laurentii conſcripta recitat.

b In perſecutione Valeriani.] Ex hoc non tantū cætera Martyrologia corriguntur, ſed & prædicta Acta S. Laurētii, aliorumq; oīum opinio, qui ſub Decio eum paſſum dixerunt. Eius rei auctor videtur Euſebius, qui & cæteris errādi fuit occaſio, dum in chronico Laurētium paſſum in perſecutione Decii Imp. teſtatur. Licet verius ſit, ea non ab Euſebio ſcripta, ſed ab alio aliquo ſuperaddita: nā qua rōne anno Dñi 254. ſub Decio potuit poſuiſſe martyrium S. Laurentii, ſi poſt annos quatuor Sixti Papæ ponit ingreſſum? Vt autem cuncta de ea re certa, explorataq; habeantur; ex tempore martyrii S. Sixti Papæ, cuius Sanctus Laurētius erat diaconus,

conus, quem & poſt triduum ſecutus eſt ad martyrium, certa ſentẽtia de tempore paſſionis Laurentij eſt deducenda. Conſtat quidem S. Sixtum occubuiſſe ſub Valeriano Imp. idque ex S. Cypriani auctoritate, qui tunc viuebat, & de rebus tunc Romæ geſtis certum accepit nuncium, qui & ea omnia de martyrio Sixti ſcripſit in epiſtola ad Succeſſum 82. Pontius quoque diac. in Actis S. Cypriani aperte docet, eodẽ anno quo S. Cyprianus martyrium ſubijt, Sixtum Rom. Pont. illum præceſſiſſe ad palmam. Porro manifeſte *conſtat* ex Actis eius S. Cyprianum capite plexũ eſſe, Baſſo, & Fuſco, alias Tuſco Conſſ. anno videlicet ſeptimo Valeriani Imperatoris. Hæc autem cum luce meridiana ſint clariora, miramur adhuc non nullos perſtitiſſe in ea ſententia, vt dicerent Laurentium ac Sixtum paſſos eſſe ſub Decio Impe. & Valeriano Præfecto, non Imp. Arbitror hos non legiſſe prædictam S. Cypriani epiſtolam ad Succeſsũ, qua apertiſſime Valerianum dicit Imperatorem, & non Præfectum; nec eoſdem animaduertiſſe ex Flauio Vopiſco, temporibus Decij præfecturam Vrbanã Cornelium *Secularem*, Prætoriam vero adminiſtraſſe *Bebium* Macrum, Valerianũ vero creatum eſſe Cenſorem. Rurſus alij, vt prædictam ſententiam de Decio tuerẽtur, illud excogitarunt: Gallienum, ſ. Valeriani filium, qui vna cum patre imperauit, dictum eſſe Decium Gallienum, ſed hæc plane ridicula eſſe videntur, quę nullis fulciuntur antiquitatis teſtimonijs: nam cum veteres illarum rerum ſcriptores, tum inſcripti lapides, numiſmata, & alia antiqua monumenta declarant, quibus ſit nominibus Gallienus appellatus, nimirum, Publius Licinius Gallienus. Alij rurſus commodius dixerunt, perſecutionem Decij, & Valeriani vnam eandemque eſſe exiſtimatam: ſuppetuntque de his plura exempla in Martyrologijs, Actiſque martyrum, auctoritas inſuper S. Hier. in Paulo primo eremita, & de ſcrip. Eccleſiaſ. in Methodio; quibus in locis vnam perſecutionem ſub Decio & Valeriano Impp. nominat: idem Opt. lib. 3. Sed ſciendum eſt, auctores grauiſſimos, qui perſecutiones Eccleſiæ enumerant, harum alteram ab altera diſtinxiſſe, eamque ſub Decio ſeptimam, ſub Valeriano autem octauam poſuiſſe, vt Seuerus hiſt. ſacr. lib. 2. Oroſ. lib. 7. c. 27. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 18. c. 52. Cum autem hæc ita ſe habeant, quæri adhuc poteſt, cur aliquando ſub vtriuſque ſimul nomine, alterius eorum perſecutio denominetur? Exiſtimauit Zonaras, id ea ex cauſa accidiſſe, quod Decius ſibi aſciuerit Valerianum collegam Imperij, quod quidẽ nullius antiquorum probatur auctoritate. Rei veritas, mea ſententia, aliunde petenda eſt; eamque hanc ipſam, quam ſubinferimus, eſſe putamus. Scribit Trebellius Pollio in Valeriano, Decium Imp. ex Senatuſconſulto ampliſſimam poteſtatem Valeriano tribuiſſe, nec tantum illi Cenſuram, more maiorum, ſed eamdem auctam poteſtate ſcribendarum ſponte legum tradidiſſe, indeque factum, vt ſicut cętera edicta, ita ea quæ aduerſus Chriſtianos ſunt promulgata, Decij & Valeriani nominibus inſcriberentur; quo titulo perſecutio primum indicta, eodem nomine perſeuerauit in poſterum; cum præſertim nihil opus fuerit Valeriano nouas leges ſancire in Chriſtianos, vigentibus illis, quas idem ipſe iam tulerat, Decio imperante. Dicere adhuc poſſumus, perſecutionem Valeriani ſæpe Decij nomine appellari, ea de cauſa, quod ab auctore qui eam indixit, quæ ſub ſucceſſore eſt facta, perſeuerauit denominari. Eſt de his patens exemplum de perſecutione Diocletiani & Maximiani: nam cum eam illi indixiſſent, atque duobus tantum annis eã in Chriſtianos exercuiſſent; nihilominus & octo ſequentes anni, quibus imperauit Galerius Maximianus acerbiſſimus Eccleſiæ perſecutor, inſcribuntur nomine perſecutionis Diocletiani, & Maximiani, vt patet ex multorum martyrum Actis, ac potiſſimum ex his, quę ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. qui per annos ſingulos eam teſtatã ſuorum ſcriptorum monumẽtis reliquit. Sub vno typo leonis perſecutionem Decij & Valeriani à Daniele oſtenſam, ſcribit Optat. lib. 3.

c Cẽtum ſexagintaquinque Milit.] De

his

his Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal.li.7.c.44. in dictis manuſcr. vbi Claudius, Seuerus, & Romanus inter cęteros nominantur.

d Aſteriæ.] De qua & galeſinius ex tabulis eccleſiæ Bergomenſis.

e Commemoratio ſanctorum martyrum.] Agit de his Euſeb. hiſt.lib.7.ca.10. ex epiſtola S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini ad Domitium, & Didymum ſcripta, quam idem Euſebius recitat.

f Baſſæ & ſociorum.] De his etiam prędicta antiqua manuſcripta: quando autem ſint paſſæ, non produnt.

g Deuſdedit.] Scribit de eo S.gregorius Papa dialog.lib.4.c.36.

xiiij F Tertio Idus Auguſti. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

ROmæ inter duas lauros natalis S.[a] Tiburtij marty. qui ſub Iudice Fabiano in perſecutione Dioc. cum nudis plantis ſuper carbones ardẽtes ingreſſus, Chriſtũ maiori cõfiteretur cõſtantia, duci in tertiũ [b] ab Vrbe milliariũ, atq; ibidẽ gladio animaduerti iubetur. Itẽ Romæ S. Suſannæ [c] virgi. quæ cũ eſſet nobili proſapia orta, & B. Caij Pontif. neptis mart. palmã, tꝑe Diocle. capitis obtruncatione promeruit. Comane in Ponto S. Alex.[d] Epi, cognomento Carbonarij qui ex philoſopho diſertiſſimo eminente Chriſtianæ humilitatis ſcientiã adeptus, & a S. Greg. Thaumaturgo in thronũ illius eccleſiæ ſublimatus, nõ ſolũ prædicatione, ſed ẽt per ignẽ conſummato martyrio fuit illuſtris. Eodẽ die paſſio SS. Rufini [e] Marſorũ Epi & ſociorũ, ſub Max. Imp. Apud Ebroicẽſes in Gallia S. Taurini [f] Epi, qui a B. Clemẽte Papa illius ciuitatis Eps ordinatus, Euãgelij prędicatione Chriſtianã fidem propagauit, ac multis pro ea ſuſceptis laboribus, miraculorum gloria conſpicuus obdormiuit in Domino. Gameraci in Gallia S. Guagerici [g] Epiſcopi & confeſſoris. In prouincia Valeriæ S. Equitij [h] abbatis, cuius ſanctitas B. Gregorij Papæ teſtimonio comprobatur. Tuderti S. Dignæ [i] virginis.

AVGVSTI 11.

TIburtij.a] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius martyrium deſcribitur in Actis S. Sebaſtiani apud Sur.tom.1.20.Ianuarij.

b Tertium ab Vrbe milliarũ.] Non ab ipſis Romanæ vrbis portis milliariũ numerari incipiebat, ſed à columna in Foro Romano ad hoc poſita, vt auctor eſt *Plinius* lib.3.cap 5. Dicebatur columna illa Milliarium aureum, quod aurata eſſet: in ea etenim omnes nobiles viæ *Italiæ* inciſæ erant, vt teſtatur Plutarchus in Galba. Sub æde Saturni fuiſſe poſitam, tradit Tacitus, cum agit de Othone Impe. li.17. id ipſum Sueto. in Othone. Ab Au-

guſto

guſto erectum fuiſſe Milliariũ aureum, auctore eſt Dio.hiſto.li 54. Verum quod milliarium aureum dictum ſit columna milliaria, apud neminẽ legimus, niſi apud Plutarch. licet à Xilandro fuerit incuria prætermiſſum.

c *Suſanna.*] Beda, ac cęteri qui ſupra de eadem agunt hac die. Extãt eius Acta, quæ ex vet. manuſcript. Mombrit. inde Sur edidit.to.4 Romæ Titulus S.Suſannæ in Quirinali hactenus perſeuerat, qui & ſacrarum virginum S. Bernardi monaſterio auctus, & ab Illuſtriſſ.ac Reuerendiſſ.D.Hiero. Ruſticuccio S.R.E.eiuſdẽ Tit.presbytero Cardinalẽ magnificentiſſime reſtitutus & exornatus eſt. habetur de eo mentio in Cõcilio primo Rom.ſub Symmacho Papa, & Greg.in regiſt.lib.9. epiſt.22. Traditur illic fuiſſe olim domus *eius*, quæ (vt eadem Acta teſtantur) erat in regione ſexta, in Quirinali, in Vico Mamurti, ante Forũ Salluſtij; de quibus ipſis locis conſule P. Victorem, & Sextum Rufum.

d Alexandri Epiſco.] Eius eminentem philoſophiam, & nobile pro Chriſti fide certamen deſcribit Greg Nyſſenus in vita *S.*Gregorij Thaumaturgi Epiſc. Neocæſareæ.

e Rufini Epiſco.] Agitur de eodem hac die in Eccleſia Marſicana. Legi tam eius quam S. Cæſidij eius filij martyrij Acta ab eadem eccleſia accepta; quę tamẽ non leui indigent emendatione. Reperimus vero alia illis fideliora, ſed imperfecta, nobis impartita ab eccleſia Piſtorieñ.pro ducta tantummodo vſque ad Rufini carcerem, in quem Romæ detruſus fuit. cętera autem quę deſiderabantur in primo *exemplari*, ab alio aliquo ſunt ſuperaddita, qui maluit ea ſuo ingenio ad fidem perducere, quam relinquere imperfecta; quibus tradit Rufinum ſolutum vinculis euiciſſe in pace tertio Idus Februarij, Cęſidiumque filium abſque martyrio deceſſiſſe ſexto Idus Aprilis: quibus quidẽ tum prædicta Acta, tum etiam vetus traditio prædictæ eccleſiæ, & antiqua monumenta contradicunt: quibus conſtat S. Rufinum vna cum Silone & Alexandro aqud Reate fuiſſe trũcatum capite, tertio Idus Auguſti, Cæſidium autem paſſum eſſe Tranſaquis, apud lacum Fucinum, pridie Kalen.Septembris. Viget ibidem vtriuſque martyris religioſa memoria multis miraculis illuſtrata.

f Taurini Epiſcopi.] Agit de eodem Vſuardus hac die, Petrus in catal.lib.4.ca.50.& Vincent.in ſpec.lib. 11. cap.78.79. tabulæ præterea eiuſdem eccleſiæ à Demochare deſcriptæ lib. de ſacrif.Miſſæ.

g Gaugerici Epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ apud Sur. tom. 4. Agit de eodem Sigebertus in chron. anno Domini 594. & Molanus in Indiculo ſanctorum Belgij. Ponitur hic quintus eius ſedis Epiſcopus, qui ſedit annis 39. vt habent tabulæ eius eccleſiæ a Demochare recitatæ.

h Equitij abbatis.] De quo S.Greg.dialog.lib.1.cap.4. Hactenus viget religioſus cultus atque clara memoria ſancti viri in prouincia Valeriæ in loco prope Aquilam, qui dicitur Pizolum, quod oppidũ poſſident nunc domini de Torres; quorum vnum in primis R.D. Ludouicum vtr. Signat.S.D.N.Papæ Referẽdarium, ob eius doctrinam, prudentiam, & pietatem mirifice colo, tantumque ei tribuo, vt eius iudicij ſtatera hoſce meos labores prius examinari voluerim, quam in hominum conſpectum prodirent.

i *Dignæ.*] De qua vet.monumenta manuſcr. eccleſiæ Tudertinæ, quæ inde accepimus.

12 Pridie Idus Auguſti. Luna. G xiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

Aſiſij

ASſiſij in Vmbria S.Claræ [a] virginis,primæ plantæ paupe rũ fęminarum ordinis Minorũ, quam vita & miraculis celebrẽ Alex. IV. in numerum ſanctarum Virg. retulit. Catanæ in Sicilia natalis S.Euplij [b] diaconi,ſub Diocl. & Max. Auguſtis, qui cum diutiſſime pro confeſſione Dñi torque retur,tãdem martyrij palmam gladio cædente percepit. Auguſtæ Vindelicorum S.Hilariæ [c] matris B.Afræ martyris;quæ cum ad ſepulchrum illius excubaret,ibidem pro fide Chriſti a perſecutorib. igni tradita eſt cum Digna & Euprepia & Eunomia ancillis ſuis. Paſſi ſunt etiam eodẽ die in præfata vrbe Quiriacus,[d] Largio,Creſcentianus,Nimmia,& Iuliana,cum alijs viginti. In Syria SS.martyrum Macarij [e] & Iuliani. Nicomediæ SS.mart.Aniceti [f] Comitis,& Photini eius fratris,cum alijs plurib.ſub Diocl.Imp.Faleriæ in Tuſcia paſſio SS.Graciliani ,[g] & Feliciſſimæ virginis, quorum pro fidei confeſſione ora lapidibus primo contuſa ſunt:dehinc gladio percuſſi, optatam martyrij palmam ſuſceperunt. Eodem die ſanctorum martyrum Porcarij [h] abbatis monaſterij Lerinenſis, & quingentorum monachorum, qui pro fide Catholica a barbaris cæſi,martyrio coronati ſunt. Mediolani depoſitio S.Euſebij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ S.Herculani [k] Epiſcopi.

AVGVSTI 12.

CLaræ.[a]] Extãt eius præclariſſima vitæ Acta apud Suriũ to.4.iuſſu Alex.IV.Rom Pont.ſcripta,qui eam inter Sanctas cenſuit adnumerandã anno Dñi 1255. cum iam ante biennium ex hac vita migraſſet. De eadẽ Anton in 3.par.tit.24.c.6. & nuper pluribus chron.Franciſcanorum,& alij.

b Euplij.] Agunt de eodẽ hac die Beda, & Vſuardus,nec nõ & Greci in Menologio,vbi fuſius eius Acta referunt,vberius aũt Metaphraſtes eadẽ die,quæ habet Lipom.tom.7.& Sur.to.4 Sed fideliora his omnibus nobis probantur, quæ ex publicis Actis accepta ſunt, cõſcripta olim à notarijs exceptorib. habemus eadem apud nos in noſtra bibliotheca tom.1.vit.ſanct. manuſcr. a[illegible]llorũ exordiũ: Diocletiano nouies & Maximiano octies Conſſ. Plura illic referantur vetuſtatis monumẽta: qualia ſunt de lectione diuinorum librorũ Imp.legib.interdicta, de ſacris codicibus exhibẽdis ex edicto Diocletiano Impe.de modo quæſtionis habendæ in Chriſtianos, deque ſententia in eo, ex tabella recitata,atq;alia eiuſmodi in Chriſtianos adhiberi ſolita.Deſcribimus ea integra in Annal.eccleſiaſt. Theodorus Papa erexit in honorẽ S. Euplij oratoriũ Romæ prope portam S. Pauli, vt hẽt liber de Rom. Pontif.in Theodoro. Meminit de huius mar.reliquijs S.Greg.in regiſt.li.12.epiſt. 10.ad Felicem Epiſcopum Meſſanen.

c Hilariæ & ſoc.] De his hac die Beda Vſuard.Ado,& alij. Narratur horum cõſtans martyrium in Actis S. Afræ, quorũ ſupra meminimus Nonis Auguſti.

d Quiriacus & ſoc.] Vſuard.de his etiã & Petrus in catal.li.7.c.55. vbi nonnullorum ex illis nomina exprimuntur.

e Macarij & Iuliani.] Agunt de his etiã Beda,Vſuardus,Ado,ex quibus ceteri.

f Aniceti

f Aniceti & Photini.] De quibus etiam Græci hac die in Menologio.

g Graciliani, aliter Gratiliani, & Feliciſſimæ.] Quõ apud Vſuardum & nõnullos alios manuſcrip. Falari legebatur loco Faleriæ: idcirco & irrepſit error, vt Falari in Piceno legeretur: nã Falaris eſt ciuitas in Piceno iam pene diruta, vulgo dicta Falarone. Falarienſes in Piceno ponit Plinius li. 3. c. 13. eratq; Falaris ſedes Epiſcopalis, cuius Epiſcopus ſediſſe reperitur in Concilio Rom. ſub Martino Papæ. At vero non Falari, ſed Faleriæ eſſe legendũ, vetera monumenta eccleſiæ ciuitatis Caſtellanæ, vbi horum ſanctorum ſacra corpora aſſeruantur, & digno honore coluntur (poſita ſunt enim in eccleſia cathedrali) nos adeo certiores reddiderunt, vt nullus prorſus remaneat dubitandi locus. De Faleria Faliſcorũ meminerunt Ptolomęus, Plinius, Strabo, & alij.

h Porcarij abbatis.] Legitur huius ac ſociorum martyrium in commẽtario qui fertur Fauſti nomine; recitat eum Margar. in to. 9. biblioth. ſuæ: ſed alterius potius cuiuſuis auctoris opus, quam Fauſti, eſſe cognoſcitur. In vita S. Honorati li. 3. c. 20. & 24. hæc habentur: Horum, ſ. Porcarij & ſociorũ, paſſionis hiſtoria publice in S. Dei Eccl. legitur die natali eorũ, qui pridie Idus Auguſti celebris habetur. Agitur adhuc etiã de eodẽ in vita S. Cæſarij Epi Arelatenſis, quã recitat Sur. to. 4. die 27. Auguſti: Porcarius enim abbas ſanctũ Cæſarium monaſticis imbuit diſciplinis.

i Euſebij epiſco.] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Vixit temporibus S. Leonis Papæ, quando habita Synodo aduerſus hæreſim Eutychianam nuper Chalcedone à SS. Patribus damnatam, miſſit inde Synodicam ad eumdem Pontificem. Scribit de eodem epigramma S. Ennodius Ticinenſis Epiſcopus, quod incipit: Euſebius Ligurum, &c.

K Herculani epiſ.] De eo in tabulis eccleſiæ Brixianæ. Meminit eiuſdem Rempertus eius ciuitatis Epiſcopus in ſermone de translatione S. Philaſtrij.

13 Idibus Auguſti. Luna. A xii

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 13 14. 15 16 17 18

ROmæ B. Hippolyti[a] martyris, qui pro confeſſionis gloriã ſub Valeriano Imp. poſt aliã tormenta ligatis pedibus ad colla indomitorum equorum, per carduetum, & tribulos crudeliter tractus, toto corpore lacerato emiſit ſpiritum. Paſſi ſunt etiam eodem die B. Concordia eius nutrix, quæ ante ipſum plumbatis cæſa, migrauit ad Dominum; & alij decẽ & nouem de domo ſua qui extra portã Tiburtinã decollati ſunt, & vna cũ eo in agro Verano ſepulti. Apud Forũ Syllę natalis S. Caſſiani[b] martyris, qui cũ adorare idola noluiſſet, vocatis a perſecutore pueris, quib. docẽdo exoſus factus fuerat[c], data eſt eis facultas eum perimendi: quorũ quanto infirmior erat manus, tanto grauiorem martyrij pęnã dilata morte faciebat. Tuderti S. Caſſiani [d] Epi & martyris ſub Diocletiano Imp. Burgis in Hiſpania ſanctarum [e] Centollæ & Helenę marty-

martyr. Conſtantinopoli S. Maximi[f] monachi, dcctrina & zelo Catholicæ veritatis inſignis: qui cũ aduerſus Monothelitas ſtrẽnue decertaret, a Cõſtãte Imp. hęretico p̃ciſis manibꝰ ac lingua in Cherſoneſũ relegatus, reddidit ſpiritũ. Tũc ẽt duo Anaſtaſij eius diſcipuli, aliiq; plures diuerſa tormenta & dura exilia ſũt experti. In Germania S. Vuigberti[g] presbyteri & confeſſoris. Pictaui S. Radegundis[h] Reginæ, cuius vita miraculis & virtutibus claruit.

AVGVSTI 13.

Hippolyti & ſoc.[a]] De his omnibus Beda, Vſuardus, Ado ac cæteri: meminit eiuſdem diei natalis Prudẽtius hym. 11. Periſtepha. his verſibus.

Si bene commemini, colit hunc pulcherrima Roma.
Idibus Augusti menſis, vt ipſa vocat.

Narratur horũ martyriũ in Actis S. Laurentij. Scripſit de S. Hippolyto hymnum idẽ Prudẽtius, licet (vt ſuperius diximus) ex tribus Hippolytis vnum faciat. Erat Romæ celeberrimus natalis dies S. Hippolyti, ad quẽ (vt idem auctor plurib. ſcribit) nõ tm̃ populus Romanus, ſed & adiacentes prouinciæ confluere conſueuerat. Fuit olim illuſtris memoria Sãcti Hippolyti, quam eodem hymno Prudẽtius deſcribit: Patebat inde acceſſus ad cœmeteriũ Cyriacæ, nõ Calliſti, vt aliquis exiſtimauit: eſt ibi & Baſilica S. Laurentij in agro Verano, à quo nõ longe poſita erat eccleſia S. Hippolyti, cuius antiqua veſtigia inter vineta adhuc extare dicuntur. Habetur præterea perelegans ſacer hymnus in Breuiar. Toletano inſtitutionis S. Iſidori, quo eiuſdẽ Hippolyti nobile certãmen deſcribitur, & omnia quæ paſſus eſt tormenta adnumerantur, illudq; p̃cipue, cũ ab equis indomitis raptatus atq; diſcerptus dr̃ ad ſimilitudinẽ antiquioris Hippolyti Theſei filij, de quo Euripides in Phædra: id enim huic profuit nomen Hippolyti, illudente Gentilium crudelitate, vt ex nominis ſimilitudine, conſimili mortis genere idem dilaniaretur.

b Caſſiani] De eodem hac die Beda, ac cæteri qui ſupra. Eius inſigne martyrium Prudentius cecinit ſacro hymno: Mombrit. to. 1. & Sur. to. 4. idem ſoluta oratione conſcriptum referunt, quod & nos manuſcr. habemus. ex quibus illud etiam compertum habetur, hunc ipſum Caſſianum fuiſſe Ep̃m Brixienſem, indeque pulſum, Romam venturum, Imolæ conſediſſe, ibiq; ludum litteratium aperuiſſe, ac tandem martyrium cõſummaſſe. hæc fere eadem habet Petrus in catal. lib. 7. ca. 58. At non aſſentior dicentibus hunc ordinatum eſſe Epiſcopum à Fortunatiano Epiſcopo Aquileię, quem conſtat vixiſſe temporibus Cõſtantij Auguſti, & ſecta fuiſſe Arrianum, vt teſtatur Hiero. de ſcrip. Eccleſiaſt. cap. 97.

c Eum perimẽdi.] Graphiis puerorum cõfoſſum Caſſianũ martyrem, eius Acta teſtantur. Eiuſmodi genus ſupplicij, cum quis graphiis confoderetur, acerbiſſimũ exiſtimabatur. de eo habes apud Senecã de clementia ad Neron. li. 1. c. 14. cũ agit de Erixonis eq̃tis Romani populari ſupplicio: de eodemque mortis gñe Suet. in Caio c. 28. hæc ait: Cum diſerpi ſenatorẽ concupiſſet, ſubornauit qui ingrediẽtem curiam repente hoſtem publicum appellantes inuaderent, graphiiſq; confoſſum lacerandum cæteris traderent. Hæc ibi: & paulo ſuperius de alio meminit, ab eodem traditum eſſe pueris verberandum, c 17. Teſtatur idem de Galba c. 17. minutiſſimis ictibus fuiſſe excarnificatũ. *Hæc* autẽ omnia ſimul ob Chriſti glorioſam cõfeſſionẽ expertus eſt noſter Caſſianus, vt à pueris & minutiſſimis graphiorum ictibus ſit confoſſus. Non tantũ autẽ ad inferendam tardam necem ſtimuli adhibebantur, ſed etiam in quæſtionibus ad extorquẽdam veritatem: vnde Porcia ad

Brutum

Brutum virum ſuũ hæc inter alia: Neque enim adeò muliebri ſum natura, vt me ad efferendum arcanum vel flamma, vel flagra, vel ſtimuli adigere poſſint. hæc apud Dionem lib. 44. at de huius cruciamenti genere ſuperius dictum eſt die 3. Maij. c.

d *Caſſiani epiſco.*] Accepimus eius acta ab eccleſia Tudertina, quorũ eſt exordiũ proœmij: Hortaris me venerande pater Baſſiane, &c. Paſſus hĩ in perſecutione Diocletiani ſub Venuſtiano Conſulari.

e *Centollæ, & Helenæ.*] plurib. de his agitur in breuiar. Burg. De his Vaſæ, in chron. Hiſp. ex Ioan. Maldonado, Flos ſanct. Hiſp. & Theſ. conc. to. 2. vbi agitur etiam de translatione earum ſub Alfonſo decimo facta.

f *Maximi, & ſoc.*] Agunt de Max. Græci pluribus in Menolog. de eo ita in actis S. Martini Papæ & mart. in hiſt. Miſcel. ex Theophane an. 8. & 9 Heraclij Imp. Cedren. an. 16. Conſtantis nepotis Heraclij, Zonaras in eodem multo his plura ex actis ſynodicis de eodem ſcripſimus in Annal. eccleſ. extãt eiuſdem Maximi quamplurima ſcriptorum monumenta nondũ Latinè edita in bibliotheca Sfortiana.

g *Vuigberti.*] De quo hac die Beda, qui & de eo ſermonem ſcripſit, eſt primus ordine inter varios tom. 7. col. 473.

h Radegundis.] Beda de eodẽ hac die. Huius egregia facta vno lib. ſcripſit Venant. Fortunatus; altero vero Bandonina monialis: habet vtrũq; Sur. to. 1. hac die. & Mombrit. to. 2. vit. ſanct. Greg. Turon. epiſc. qui eius temporibus vixit, eamq; ſepulturæ mandauit plura de ea teſtata reliquit, lib. 9. hiſt. Franc. c. 2. & c. 36. recenſetque epiſt. epiſcoporum ad eam ſcriptã: De eius miraculis in lib. de glor. confeſſ. c. 106. Multa prӕterea de ea Fortunatus ſcripſit carmine li. 8. in cuius exordio eius mirificas canit laudes. de eadem li. 11. fuit enim illi familiariſſimus idem Fortunatus, eamque præ dilectione & obſeruantia matrem appellat, ſicut & S. Germanũ Pariſiẽſem dicit patrem: vnde ipſe de his aliquando.

Hinc retinet mater, me vocat inde pater.
Dulcis vterque mihi, voto amplectente cohæſit.
Plenus amore Dei, dulcis vterque mihi.

De eadẽ Sigeb. in chro. an. Dñi 557. Vincẽtius in ſpec. li. 21. ca. 79. 80. & 85. Trith. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. lib. 3. c. 30. & alij plures de ea ſcripſerunt. Migrauit ex hac vita (vt ex Greg. Turon. colligitur lib. 9. ca. 2) anno Domini 590. ipſe eſt annus 12. Childeberti regis Franc.

14 Decimonono Kal. Septemb. Luna. B xj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VIgilia [a] Aſſumptionis B. Mariæ Virginis. Romæ natalis B. Euſebij [b] presbyteri, qui a Conſtantio Imp. Arriano ob catholicæ fidei defenſionem in quodam cubiculo domus ſuæ incluſus, ibiq; menſes ſeptem in oratione conſtanter perſeuerans, dormitionẽ accepit: cuius corpus Gregorius & Oroſius presbyteri colligentes, in cœmeterio Calliſti via Appia ſepelierunt. In Illyrico S. Vrſicij, [c] mart. qui ſub Maximiano Imperatore & Ariſtide Prӕſide, poſt multa & diuerſa tormenta pro Chriſti nomine gladio cæſus eſt. In Africa Sancti Demetrij [d] martyris.

Apameæ in Syria S. Marcelli [e] Epiſcopi, & martyris, qui cum Iouis delubrum diruiſſet, a furentibus gentilibus occiſus eſt. Tuderti S. Calliſti [f] epiſcopi & martyris. In Aegina inſula S. Athanaſiæ [g] viduæ, monaſtica obſeruantia & gratia miraculorum illuſtris.

AVGVSTI. 14.

Vigilia Aſſumptionis. a] De eadẽ Beda Vſuard. Ado, & alij. Plura de ea Ordo Roma. Amalar. in Antiphon. c. 62. Microl. de obſer. eccl. c. 48. & alij, qui ſcripſerunt de diuinis offic. Habemus ſerm. manuſcr. in to. 1. vit. ſanct. qui alicubi ea die legi cõſueuit in eccle. incipit: Felix puerperium, &c.

b Euſebij.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores. recitat eius Acta Mombr. to. 1. habemus eadem manuſcr. Eſt Romæ vetus Titulus S. Euſebij, cuius mẽtio hr̃ in concilio primo, Romæ habito ſub Symmacho Papa. Aſſeruantur illic veneranda corpora SS. Euſebij, Oroſij, atque Paulini: multæque aliorũ martyrum reliquiæ, vt eiuſdẽ eccleſiæ vetera monumenta declarant. Eandem eccleſiã Zacharias Papa vetuſtate collapſam reſtituendã curauit; hæcq; tam inſcriptiones in marmore inciſæ, quam etiam liber de Rom. Pontificibus teſtantur.

c Vrſicij.] Agunt de eodem hac die etiam Græci in Menologio, eiuſque martyrij Acta ibidem referunt.

d Demetrij.] De quo in vet. Roma. Martyrol. cui adſtipulantur manuſcrip. & alij.

e Marcelli epiſco.] De eodem hac die Græci in Menolog. Eius Acta deſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 15. Theod. lib. 5. ca. 21. Niceph. libr. 12 cap. 25. 26. Caſſiod. in Tripart. & alij. Paſſus eſt gentilium factione anno vndecimo Theodoſij Imp. ea de cauſa, quod delubrum *illud famoſiſſimum* Iouis Apameæ, *diuino fultus* præſidio eſt demolitus. In dicto Græcorum Menologio nonnulla de eo habentur, quæ deſiderantur in prædictis hiſtoricis, vt de munere præfecturæ, qua idem functus eſt ante epiſcopatum, & alia.

f Calliſti epiſc.] De quo vet. monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ manuſcr. Romam miſſa accepimus.

g Athanaſiæ.] Agunt de eadem hac die Greci in Menologio. eius autem Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ Sur. retulit in tom. 4. hac die. In quibus dum mentio habetur de S. Ioannicio, qui ea, quæ de ipſa eſſent futura, præuidit, colligi poteſt, eam vixiſſe circa tempora Michaelis, & Theodoræ Auguſtorum: alia ſimilis eiſdem nominis clariſſima fœmina, quæ Conſtantinopoli vixit cum ſancta Matrona, de qua plura in Actis eiuſdem Matronæ apud Lipo. tom. 5. Itemque eiuſdem nominis alia, de qua inferius ad ſeptimum Idus Octob.

x C Decimooctauo Kal. Septemb. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

Aſſumptio [a] Sanctiſſimæ Dei genitricis virginis Mariæ. Romæ via Appia S. Tharſicij [b] acolythi, quẽ pagani cũ inuueniſſent corporis Chriſti ſacramẽta [c] portantem, cęperunt diſquirere quid gereret: at ille indignũ iudicans porcis prodere margaritas, tamdiu ab illis mactatus eſt fuſtibus & lapidi-

lapidib. donec exhalaret ſpiritũ: & reuoluto eius corpore ſacrilegi diſcuſſores nihil ſacramẽtorum Chriſti in manibus, aut in veſtib. inuenerunt: Chriſtiani autẽ corpus martyris collegerunt, in cœmeterio Calliſti honorificè ſepelierunt. Tagaſte in Africa S. Alipij [d] epi, qui beati Auguſtini olim diſcipulus, poſtea in conuerſione ſocius, in munere paſtorali collega, & in certaminibus aduerſus hæreticos commilito ſtrenuus, ac demum in cœleſti gloria cõſors fuit. Sueſſione in Gallijs S. Arnulphi [e] epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 15.

Aſſumptio ſanctiſſ. Dei Genitricis Mariæ.] *a* De eadem celeberrima ſolemnitate non tantũ Beda, ac cęteri Latinorum hac die agunt, ſed & Græci in Menologio, & in nouel. conſtit. Emmanuel. Impe. Mentio habetur de eadem in prædictis actis S. Athanaſiæ, de qua pridie actum eſt. in ſacramẽtario S. Gregorij hr̃ de eadem ſolemnitate præfatio. agitur de eadem in ordin. Rom. in Conc. Mogunt. ſub Carolo Magno can. 36. alijſque monumentis, *quæ ſcripta* ſunt de Diuin. officijs. Antiquitus *celebrari conſueuiſſe*, Romæ præſertim, *feſtiuitatem* Aſſumptionis Dei genitricis Mariæ, argumento eſt, quod Nicolaus Papa ſcribens ad conſulta Bulgarorum c. 4. dum commemorat ieiunia antiquitus ſeruari ſolita à ſancta Romana Eccleſia, recenſet inter ea ieiunium celebrari, conſuetum ante ſolemnitatem Aſſumptionis B. Mariæ Virginis. Eſt ſermo S. Athanaſij nomine, quo pręclara quidẽ & mirifica de Dei Genitricis Aſſumptione ſcribuntur: meritoque ea die in Eccleſia legẽdus ponitur. Verum ille ſermo nõ in die Aſſumptionis, ſed Annunciationis habitus apparet ex eius exordio: quẽ potius Cyrilli quam Athanaſij eſſe puto: nã dogma Neſtorij auctor inſectatur. Ferũtur item duo alij ſermones nomine ſancti Auguſtini, quos vt alterius cuiuſpiam auctoris potius, quam Auguſtini, ſchola Louanienſis in appẽdice collocauit. Rurſus autem extat ſermo titulo S. Hieronymi ad Paulam & Euſtochium ſcriptus: quẽ nonnulli exiſtimarunt eſſe illius Sophronij, cuius idem S. Hieronymus meminit in lib. de ſcrip. eccl. ſed neutrius puto; quin potius conſtat eſſe alicuius auctoris, qui vixit circa, vel poſt tẽpora Cõcilij Epheſini, & Chalcedonenſis: nullũ enim verſatur in deſtruendis Neſtorij atq; Eutychetis dogmatibus: quæ quidem longe poſt tpa Hieronymi, atque Sophronij in eccleſiam irruperũt. Quod autem ſcribit Niceph. lib. 17. c. 28. eiuſmodi ſolemnitatem edicto Mauritij Imp ſtatutã: ſic accipias, vt eam antea ab eccleſia inſtitutã, ipſe in Oriente, ſanctione edita, promulgarit. S. Bernardus ad canonicos Lugdunenſes epiſt. 174. non aliunde, quã à S. Dei eccleſia hanc ſolemnitatẽ ſe accepiſſe teſtatur. In Gallijs vero circa tpa Caroli Magni receptam eſſe apparet. nam in li 1. ca. Reg Frãc. c. 163. quo agitur de ferijs, hac ſcribũtur in fine: De Aſſumptione S. Mariæ interrogandum relinquimus. hac ibi. lib. autem 2. c. 35. & lib. 6. c. 186. ea celebritas Aſſumptionis inter cæteras recẽſetur, ſicut & in Conc. 1. Moguntino c. 36. Extãt de eadẽ celebritate plures Græcorum ſermones. Ioannis Damaſceni, Andreæ Cretenſis, Metaphraſtis, & aliorũ: ex Latinis autem S. Bernardi, Abſalonis abbatis, Petri Damiani, Honorij Auguſtodunenſis, Autperti abbatis Caſſin. Pandulphi Capuani mon. Caſſin. Gregorij epiſc. Terracinæ, & S. Brunonis epiſcopi Signini, vt teſtatur Petrus diac. mon. Caſſin. li. de vir. illuſtr. dum agit de prædictis auctoribus. extant de eadẽ Guerrici abbatis Igniacẽſ.

ſermones quatuor. Dicta eſt eadē ſolēnitas ob eius excellentiā, Dies Dominæ, ſic etenim & Hunni eandem appellare conſueuerunt, vt ſcribit Carthuitius in vit. Stephani Regis: qui ampliſſimam baſilicam in honorem eiuſdem ſolemnitatis erexit.

Quod aūt ſpectat ad hiſtoriam de Aſumptione Dei genitricis, ne quid prætermiſiſſe videamur, ſcire debemus, improbatam fuiſſe ab Eccleſia catholica opinionem Collyridianorum hæreticorum aſſerentium beatā virginem diuinæ fuiſſe naturæ, prorſuſq; mortis expertem, vt de his ſcribit S. Epiphan. in panar. hæreſ. 78. & 79. Humanæ autem tantum eam naturæ fuiſſe, ſed auctam multis, immenſiſq; prærogatiuis, catholica Eccleſia profitetur. idque cum omnes orthodoxi antiqui patres, tum inter eos idem S. Epiphan. aduerſus eos agens, pluribus comprobat; tamen de eius obitu nō audet certi aliquid definire, cum ait: Nō autem oīno definio hoc, & non dico quòd immortalis māſit, ſed neque affirmo, an mortua ſit. Rurſus fuit quorundam opinio dicentium eam martyrio vitam finiſſe. his aduerſatur auctor, qui dicitur Iſidorus lib. de vit. & obit ſanct. c 68. & alij poſt eum. Supradictæ autem oēs opiniones ab Eccleſia Dei reijciuntur: quæ catholicè profitetur, eandē, vt hominē, naturali exitu vita functā. Rei aūt geſtæ hiſtoria quæ inſcribitur de tranſitu virginis, à Gelaſio connumeratur inter apocrypha. diſt. 15. c. ſancta Romana. putatur ille eſſe, quæ nomine Melitonis Sardenſis legitur: quam & Beda reijcit in retrac. Apoſ ca. 8. De eadem Aſſumptione meminit Dionyſ. Areopag. de diuin. nom. c. 3. Greg. Turon. de glor. mar. lib. 1. ca. 4. & 9. Plura item refert Niceph. lib. 2. c 22. & lib. 15. c. 14. eaque ex maiorum traditione à Iuuenale epiſcopo Hieroſolymitano conſcripta; Ioannes Damaſcenus, Metaphraſtes, Glicas, & alij fere eadem.

Quid autem de his ſenſerint maiores (vt prætereamus apocryphum [illegible]ud S. Hieronymi nomine cōſcriptum) [illegible]ſuard. & Ado, cum hac die celebrari dic[illegible]nt Dei Genitricis dormitionem, de Eccleſiæ iudi[illegible] in verba hæc ſubdunt. Plus elegit ſobrietas Eccleſiæ cum pietate neſcire, quā aliquid friuolum, & apocryphum inde tenendo docere. hæc illi. Porro Dei eccleſia in eam partem propenſior videtur, vt vna cum carne aſſumpta ſit in cælum: nam in huius diei celebritate illas ſanctorum patrum homilias legendas tradidit, quibus eadem de eius aſſumptione firmātur: quæ quidem ſententia cum plurimorum Theologorum auctoritate, tum etiā communi conſenſu fidelium iam recepta videtur.

Quoniā autē tempore ſanctiſſima Dei Genitrix ex hac vita migrauit; diuerſę feruntur ſententiæ. Euſebius in primis eius ex hac vita tranſitum ponit anno à Chriſto Domino 48. aitque: Maria virgo Ieſu Chriſti mater ad filium ad celum aſſumitur, vt quidam ſuiſſe ſibi reuelatum ſcribūt. hæc ille. Rurſus autē ex alia quadam reuelatione ſcribit S. Antonin. in 3. parr. tit. 19. ca. 11. in fi. poſt annum elapſum ab Aſcenſione filij, & tot dies, quo[illegible] intercurrunt ab eo tempore vſque ad 15. Auguſti, eam eſſe defunctam, ac demū poſt alios 40. dies ab eius obitu aſſumptā eſſe in cęlū 9. Kal. Octob. ex hac ſententia addicta vnī ad Martyrologiū Bedæ, ea die, hæc verba.

Secunda Aſſumptio S. Virginis Mariæ. De eadē hęc Belethus c. 147. Mulier, inquit, quædā religioſiſſima appellata Elizabeth, quæ nunc etiam in viuis eſt, habitat in finibus Saxoniæ, ait. lib. 4. ca. 1. ſibi reuelatū, quod circiter dies 40. aſſumptū fuerit corpus poſt Aſſumptionem animę, de qua re opuſculum quoddam compoſuit, ſed non eſt in Romana eccleſia comprobatum, &c. Ex hac itaque ſimili reuelatione alicui placuit ad Bedam adijcere ſecundam Aſſumptionem eiuſdem virginis Mariæ. Antoninus autem dum de his agit, dicit eam fuiſſe S. Elizabet filiam regis Hungarię, vxorem quondam Lantgrauij, quam Gregorius nonus retulit inter ſanctos, cuius tamen de ea re ſententiam minus probari teſtatur: aitque: Nec propterea detrahimus ſanctitati eius:

eius: quia non ſemper, quæ ſancti viderunt in ſpiritu, eadem vt prophetæ viderunt, ſed iuxta ſuas mente conceptas imaginationes, hæc ille. ac de his ſatis modo, ſed locupletius in Annalibus.

b Tarſicij.] De quo etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, & alii, iidemque omnes ex actis S. Stephani Papæ, & martyris, in quibus eius certamen deſcribitur.

c *Sacramenta portantẽ.*] Nõ eſt, quod mireris, cũ audis acolythum Chriſti corporis ſacramenta portãtem: olim etenim *ingruentibus* in Chriſtianos perſecutio*nibus*, laicis etiã domum ferre Euchariſtiam, certis diebus ſumendam (quod non eſſet liberum, cum vellent ad eccleſiam conuenire, ac ſynaxim celebrare) permiſſum erat. id habes ex Tertul. lib. 1. ad vxorem, Cypria. lib. de lapſis, Clemens Alex. *lib* 1. Strom. atque alijs. Quod autem magis mireris illud eſt; quod reddita pace Eccleſiæ, ſub Chriſtianis atque orthodoxis Imp. idem vſus diuturnus aliquandiu permanſit. habes de his complura exempla, vt ex Greg. Nazianz. orat. in laudem Gorgoniæ, Hieron. apolog. pro libris aduerſus Iouin. ad Pammachium, cum ait: Quod in eccleſia non licet, nec domi licet, Ambr. in orat. in funere fratris Satyri: ante hos S. Baſilius eadem ſcribit ad Cæſaream Patriciam de perceptione ſacramentorum, his verbis: Tempore perſecutionis cogi quempiam, abſente ſacerdote aut miniſtro, cõmunionem ſua manu ſumere, minimè abſurdum eſſe, ſuperuacuum eſt oſtẽdere, cum eius rei etiam longa conſuetudo reb. ipſis fidem faciat. Nam omnes qui per ſolitudines monaſticam vitam agunt, vbi nõ adeſt ſacerdos, cum domi cõmunionem habeant, per ſe ipſos accipiunt, &c. Hanc epiſt. è bibli. Card. Sirleti acceptam, meus Antonius Agellius græcis facultatib. egregiè excultus in Latinum tranſtulit, eiuſdemq; mihi copiam fecit, quam poſtea à Cutheberto Tonſtallo in priori lib. de veritate Corporis & Sanguinis Domini Græce, Latineque ſimul editam reperi. Sed ne impoſturam credas; habes eãdem citatam, & ex ea fragmentũ recitatum ab Anaſtaſio Niceno in lib. quæſtionum; licet pro Cęſarea habeat Cęſanum. Suppetunt de eadem re, complura alia exempla in Prato ſpirituali, quibus proditur perſeueraſſe eundem vſum etiam temporibus Zenonis, Anaſtaſii, ac Iuſtini Impp. quibus tẽporibus, cum Hormiſda Papa Romanæ præſideret eccleſiæ, in Occidente celebrata eſt ſynodus Cęſarauguſtana, in qua ea cõſuetudo antiquata habetur his verbis: Euchariſtię gratiam, ſi qui probatur acceptam non conſumpſiſſe in eccleſia, anathema ſit in perpetuum. At in Oriente vſum illum ſumendi manib. Euchariſtiã diutius perſeueraſſe; ſatis liquet ex cano. 102. Sextæ ſynodi in Trullo habitæ, ibi & de manuum compoſitione ſecundum ea, quę habet Cyrillus in myſtagog. quinta in fine. De eiuſdẽ ritus vſu in Eccleſia Occidentali, inter alios fidem facit etiam S. Aug. ſerm. 252. de temp. dum ait: Omnes viri quando cõmunicare deſiderant, lauant manus ſuas, & omnes mulieres nitida exhibent linteamina, vbi corpus Chriſti accipiant. Hac Auguſtinus. Porro ob eam cauſam illud ipſum linteamẽ maiores noſtri, Dominicalem dicebant; de quo in Concilio Antiſiodorenſi c. 42. hæc leguntur: vt vnaquęq; mulier, quãdo communicat, Dominicalem ſuam habeat; quod ſi non habuerit, vſq; in alium diem Dominicum non communicet. Hinc eſt, quod & ſuperius can. 36. hæc habet: Non liceat mulieri nuda manu Euchariſtiam ſumere. Et canone 38. Nõ liceat mulieri manum ſuam ad pallas Dominicas mittere. Ex his igitur videmus, etſi viris, fœminis tamen inconceſſum, nuda manu Euchariſtiam ſumere, ſed tantum velamine.

d Alipij Epiſcopi.] De eo S. Aug. frequentiſſime, vt lib. confeſſ. 6. c. 7. & ſeq. lib. 9. c. 4. 5. de ciuit. Dei lib. 22. c. 8. epiſt. 67. 224. 225. & 241. de eodem S. Hiero. ad Auguſt. epiſtola S. Paulinus epiſcopus Nolan. apud Aug. epiſt. 24. 33. 35. & 36. Interfuit cum cæteris Africanis epiſcopis concilio Mileuitano, quod (vt ſuperius diximus) Mileui in Numidia eſt celebratum, aduerſus emergentem Pelagii hæreſim, alijs etiam concilijs Carthaginenſibus preſto fuit. functuſq; eſt lega-

tione Romam ad Bonifacium Papam, à quo humaniſſime ſuſceptus eſt, vt ſcribit idem Auguſt. lib. contra duas epiſt. Pelagij c. 1. & ad Quoduultdeum epiſt. 4. tom 6. circa princ.

e Arnulphi Epiſcopi.] Scripſit vitam eius Liſiardus eius ſucceſſor quam habet Sur. to. 4. de eodem Sigebert. in chron. ann. Dom. 1087. Trith. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 326. & Molan. in Indic. ſanct. Belgii. exceſſit ex humanis anno Domini 1087.

ix D Decimoſeptimo Kal. Septemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROmæ S. Titi [a] diaconi, qui Vrbe a Gothis occupatā pecunias pauperibus diſtribuens, a tribuno barbaro iuſſus eſt occidi. Nicææ in Bithynia S. Diomedis [b] medici, qui in perſecutione Diocletiani pro Chriſti fide gladio cæſus martyrium cōpleuit. Item ſanctorum triginta [c] trium Martyrum. Ferentini in Hernicis S. Ambroſij [d] cēturionis, qui in perſecutione Diocletiani varijs modis cruciatus, nouiſſime per ignē illæſus tranſiēs, demerſus in aquā, eductus eſt in refrigerium. Mediolani depoſitio S. Simpliciani [e] epiſcopi, SS. Ambroſij & Auguſtini teſtimonio celebris. Antiſiodori S. Eleutherij [f] Epi. Nicomediæ S. Arſacij [g] confeſſoris, qui ſub Licinio perſecutore militia relicta, ſolitariā vitā ducens, tantis virtutibus claruit, vt & dæmones expuliſſe, & ingentē draconē orādo interemiſſe legatur; deniq; futurā ciuitatis cladem prænuncians, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Cracouiæ in Polonia S. Hyacinthi [h] confeſſoris, ordinis Prædicatorū, quē Clemens Papa VIII. in SS. numerū retulit. In Gallia Narbonenſi apud Montē Peſſulanū depoſitio beati Rochi [i] confeſſoris, qui multas Italiæ vrbes a morbo epidemiæ ſigno crucis liberauit: cuius corpus Venetias poſtea translatum fuit. Romæ S. Serenæ [k] vxoris quondam Diocletiani Auguſti.

AVGVSTI 16.

TIti diaconi. a] Agit de eodē ſanctu Proſp. in chron. Theodoſio duodecimum & Valentiniano ſecundum Conſſ. quo anno trucidatus eſt à Gothis Arrianis.

b Diomedis.] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menolog. vbi & martyrium eius deſcribitur. Cedren. in comp. in Baſilio Imp. hæc ait: Baſilius porro celeberrimum in martyrum numero Diomedem pretioſiſſimis & ſplendidis donarijs & prædiis amplos habentib. reditus

ditus

ditus locupletauit, atque exornauit. hæc ille Vſuardus tam de Diomede, quam ſociis agit 4. Idus Iunii.

c Trigintatrium martyrum.] De iiſdē hac die Græci in Menologio, ignique abſumptos ferunt.

d Ambroſii Centurionis.] Huius acta manuſcr. ab eccleſia Ferentinate accepimus, quorum eſt exordium: Cum omnipotentis Dei clementia, &c.

e Simpliciani Epiſc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. ſcribit de eo Paulinus in vita S. Ambroſij, Auguſt. libr. 8. *confeſſ.* cap. 2 3. & 5. Mentio fit de eo in Concil. 3. Chartag. cap. 48. extant ad eundem S. Ambroſij complures epiſtolæ. ad eum S. Auguſtinus inſcripſit duos libr. de diuerſ. quæſtionib. quorum meminit in retract. lib. 2. cap. 1. & de prædeſt. ſanct. libr. 1. ca. 4. ſcripſit ad eundem S. Vigilius epiſcopus Tridentinus libellum de martyribus. Extat de eodem epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordium: Ambroſius linquens viduatæ, &c.

f Eleutherij epiſco.] Interfuiſſe hic reperitur Concilijs Aurelienenſibus, 2. 3. 4. & 5. numeraturque eius ſedis epiſcopus decimusſextus. ſedit an. 28. menſ. 8. dies 9. temporibus Pelagij Papæ, vt habent tabulæ eius eccleſię, quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrif. Miſſ.

g Arſacij.] Agunt de eodē Beda, Vſuardus, Ado, qui tamen Vrſacium vocant, ſed Græci, qui eius res geſtas deſcribunt, dicunt Arſacium, vt Sozom hiſt. lib. 4. ca. 15. & Niceph li. 9. c. 38. Vixit autem temporibus Iuliani Apoſtatæ Arſacius alter Rex Armeniæ Chriſtianus, in quem ob *odium in Chriſtum* idem impius Imper. *ſe illiberalem* nimis exhibuit, de quo Sozom. *lib.* 6. c. 1. & Ammian. Marcellin. frequenter meminit.

h Hyacinthi.] Extat in archiuo Cracouienſis eccleſiæ vetus liber de B. Hyacinthi vita & miraculis à F. Stanislao lectore Cracouienſi ordinis Prædicatorum ante annos ſeſe 260. conſcriptus. De eodem agunt chron. & hiſtoriæ Polonorum, Harthmannus Schedel artis medicæ doctor in commēt. de Sarmatia, dum agit de Cracouia, Martinus Cromer. lib. 7. & 9. de orig. & reb. geſt. Polonorum, Leander Albertus lib. 5. de viris illuſt. ordinis Prædicatorum, Ferdinandus de Caſtel. in hiſt. S. Dominici lib. 1. c. 48. & alij, qui chronic. & de viris ſanctis eiuſdem ordinis ſcripſerunt. Demum R. F. Seuerinus Cracouienſis, ſacræ Theologiæ magiſter ex eodem ordine, libellum edidit de vita, miraculis, & actis canonizationis eiuſdem Sancti Deceſſit ſanctus Hyacinthus ex hac vita an. Dñi MCCLVII. die xv. Auguſti, ſanctitate ac miraculis clarus. Eum Sanctiſſ. D. N. Clemēs VIII. Pontif. Max. an. Dñi MDXCIV. Pontifi. ſui tertio, xv. Kal. Maias Romæ in Vaticana baſilica ſolemni ritu SS. catalogo adſcripſit, eiuſq; feſtum decimaſexta Auguſti die annis ſingulis in Eccleſia Catholica celebrari ſtatuit: de qua re Pōtificium diploma extat eodem anno & die canonizationis datum, cuius initium eſt: Benedictus Pater miſericordiarum.

i Rochi.] Huius res geſtæ ſcriptæ ſunt à Franciſco Diedo, & Petro Pino, habetque eiuſdem acta Claud. de Rota in leg. ſanct. c. 191. Petrus in catal appendice ca. 15. De eodem Crantz. in Metrop. Saxon. lib. 9. ca. 25. ſcribit idem Died. eum obijſſe diem anno Dñi 1327. anno autem 1414. innotuit e patribus Concilij Conſtantienſis, quorum decreto ad propulſandam ingruētem luem eidem honores ſancti s debiti ſunt impenſi: nam & ſolemni pompa eius imaginem, omni comitante populo, per vrbem detulerunt: quo facto, illa peſtis mox euanuit. Inde vero exemplum ſumptum eſt, vt vbique locorum eius venerandæ imagines, altaria, ſacella, ac denique templa erecta fuerint. Translatum eius corpus Venetias ferunt anno Domini 1485.

K Serenæ.] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agitur de ea in actis ſanctæ Suſannæ martyris, itemq; in rebus geſtis ſancti Marcelli Papæ, & alijs martyrum actis, licet penes ſcriptores Gentiles de ea nulla mentio habeatur: nec mirum, cum Diocletiani res geſtæ remanſerint obſcuriſſimę, deperditis illorum commētarijs, qui eas exacte fuerant proſecuti.

viij E Sextodecimo Kal. Septemb Lunä. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

OCtaua [a] Sanĉti Laurentij martyris. Cartagine in Africa Sanĉtorum mart. Liberati [b] abbatis, Bonifacij diaconi Serui, & Ruſtici ſubdiaconorũ, Rogati, & Septimi monachorum, & Maximi pueri, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege pro confeſſione catholicæ fidei, & vnici baptiſmatis defenſione varijs & inauditis ſupplicijs exagitati, demũ ſuper ligna, quib. concremandi erãt, clauis confixi, cũ ignis ſæpius accẽſus fuiſſet, ac diuinitus ſemper extinĉtus, eius iuſsu remorum veĉtib. percusſi, & cõminutis cerebris enecati, ſpecioſum curſum certaminis ſui, coronante Domino perfecerunt. Cæſareæ in Cappadocia natalis S. Mamantis [c] marty. qui a pueritia ad ſeneĉtutem vſque longum mart. duxit, & tandem imperãte Aureliano, ſub Alexandro præſide illud feliciter cõſummauit: quem ſanĉti patres Baſilius & Greg. Nazia. ſummis laudib. celebrarũt. In Achaia S. Myronis [d] presby. & mart. qui ſub Decio Imp. & Antipatre præſide poſt multa tormenta Cyzici capite truncatus eſt. Nicomediæ SS. mart. Stratonis, [e] Philippi, & Eutychiani, qui damnati ad beſtias, & nihil læſi, per ignem mart. conſummarũt. Ptolemaide in Palæſtina SS. marty. Pauli, [f] & Iulianæ ſororis eius, qui ſub Valeriano paſſi ſunt. Interamne S. Anaſtaſij [g] epiſcopi & confeſsoris.

AVGVSTI 17.

OCtaua S. Laurentij. *a*] De eadem Beda, ac cæteri omnes. Radulphus obſeruat. cano. c. 19. adnumerat eam inter maiores octauas.

b Liberati & ſoc.] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eorum res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis libr. 3. de perſecut. Vuandal. & libello ſeorſum poſito in appendice eius operis. Cum ibi paſſi legãtur ſexto Non. Iulij. hac tamen die de his prædicti omnes agunt, fortaſſe ob factam ea die tranſlationem.

c Mamantis.] De quo Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad 4. Non. Septemb. Erat olim Romæ celebris huius martyris memoria, in eius baſilica S. Gregorius Papa habuit homiliam trigeſimam quintam in Euangelium die natali ipſius. Extat de eodem egregia homilia S. Baſilij, agit & de eo S. Gregorius Nazianzenus in oratione in nouam Dominicam in fine, vbi de eodem Niceta plura in ſchol. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius acta, quæ refert Lipom.

Lipom.tom.6. & Sur.to.4. conſtituit celebrari in Oriente eiuſmodi ſolennitas vigilijs præcedentibus, vt ex actis Danielis Stylitæ apparet. Huic martyri Gallus, & Iulianus Conſtantij Imperat. nepotes ſeorſum quiſque ſuum conati ſunt templum erigere: ſed Iuliani, qui ſimulate agebat, fruſtratum eſt opus; Galli autem perfectum finem conſecutum eſt, vt ſcribit Sozom hiſt. lib. 5. c. 2. & Niceph. lib. 10. c. 1. De alia eiuſdem ſancti perilluſtri baſilica Conſtātinopoli erecta agit Niceph. lib. 18. c. 41. De ponte ad ſanctum Mamantem vide Suidam in hiſtor. De reliquiis eius Hieroſolymis poſitis, conſule Fortunatum in Actis S. Radegundis libro 2. vbi de eius digito in Gallias translato.

d Myronis.] De quo Græci in Menologio hac die, vbi pluribus martyrij eius acta deſcribuntur.

e Stratonis & ſoc.] Agunt de his item Græci hac die. Beda autem ſupra xviij. Kal. Septembr.

f Pauli, & Iulianæ.] Græci itidem de his in Menologio. Acta autē eorum fuſius deſcripſit Metaphraſtes: quæ extant apud Lipom.tom.7. Sur.to.4.

g Anaſtaſij Epiſc.] De quo tabulæ, ac vet. monumenta eius Eccleſiæ.

18 Quintodecimo Kal. Septemb. Luna. F vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

PRæneſte natalis S. Agapiti [a] mart. qui cum eſſet annorū xv. & amore Chriſti ferueret, iuſſu Aureliani Imperat. tentus eſt, ac primo neruis crudis diutiſſimè cæſus, deinde ſub Antiocho præfecto grauiora ſupplicia paſſus, exinde cum ex præcepto Imperatorio leonibus obijceretur, & minime læſus eſset, gladio miniſtrorum coronandus percutitur. Romæ Beatorū Ioannis [b] & Criſpi presbyt. qui in perſecutione Diocletiani multa ſanctorum corpora officioſiſsime ſepelierunt, quorum meritis & ipſi poſtmodū ſociati, gaudia vitæ æternæ meruerunt. Ibidem SS. mart. Hermæ, [c] Serapionis, & Poliæni, qui per anguſta, ſaxoſa, & aſpera loca raptati, animas Deo reddiderunt. In Illyrico SS. mart. Flori [d] & Lauri artis lapicidinæ, qui conſumptis martyrio eorum magiſtris Proculo & Maximo, ſub Licione præſide poſt multa tormenta in profundum puteum ſunt demerſi. Myræ in Licia SS. mart. Leonis [e] & Iulianæ. Metis in Gallia ſancti Firmini [f] epiſcopi, & confeſsoris. Romæ via Lauicana S. Helenæ [g] matris Conſtantini Magni piiſsimi Imperatoris, qui primus Eccleſiæ tuendæ atque amplificandæ exemplum cæteris principibus præbuit.

AVGV-

A capiti.[a]] De quo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Recitat eius Acta Mombritus tomo 1. ſed admodum deprauata, Petrus item in catal. libro 7. cap. 74. Celebris eſt ipſius memoria Pęneſte, vbi ſacræ eiuſdem reliquiæ aſſeruantur.

b Ioannis & Criſpi.] Agunt de his Beda, & alij, qui ſupra, nec non Petrus in catal. lib. 7. cap. 75.

c Hermæ, & ſoc.] De ijſdem agunt etiam græci hac die in Menologio, vbi ijdem eorum paſſionis Acta breui compendio referunt.

d Flori, & Lauri.] græci itidem de his agunt hac die in Menologio, & genus martyrij deſcribunt, quod paſſi ſunt.

e Leonis, & Iulianæ.] De quibus ijſdē qui ſupra in eodem Menologio.

f Firmini epiſ.] Agit de eodem Molan. in addi. ad Vſuardum. Legitur Firminus epiſcopus inter alios epiſcopos, qui interfuerunt concilio Agathenſi in Gallijs celebrato, anno Dñi quingenteſimo ſexto. Fuit hic vndecimus eius ſedis epiſcopus, vt produnt tabulæ eccleſiæ Metēſis, quas deſcripſit Demochares li. de ſacrifi Miſſæ.

g Helenæ.] De eadem hac die Vſuardus, & Ado. Adſtipulanturq; vet. manuſcrip. græci autem ad xij. Kal. Iulij. Scribunt eius res geſtas Euſebius in vit. Conſtantini lib. 3. c. 41. 42. & ſequen. Ruffin. hiſt. lib. 1. cap. 7. 8. Seuer. hiſt. lib. 2. Paulinus epiſto. 11. ad Seuerum, Ambroſ. in oratione dicta in funere Theodoſij, deca item in actis S. Silueſtri, in concilio Romano ſub Silueſtro can. 20 & in libello de munif. Conſtant. Ex græcis autem hiſtoricis poſt Euſebium, ſcribit Socr. lib. 1. cap. 12. & 13. Sozom. lib. 2. cap. 1. libro 1. cap. 18. Nicephor. lib. 8. cap. 31. & alij recentiores. Romæ eam obijſſe diem; ibiq; ſepulchro conditam tradit Niceph. lib. 8. cap. 3. & libellus ſupra citatus de munif. Conſtant. nec non & Suidas in hiſtoricis in verbo Veſtales. De reliquiarum eius tranſlatione agit Sigeber. in chron. anno 849. Viget nobilis memoria ſanctæ Helenæ Romæ in Atrio Seſſoriano in baſilica dicta Sanctæ Crucis, quam conſtat olim appellatam eſſe baſilicam Helenianam; vt apparet ex actis Xyſti Papæ tertij, quibus agitur de damnatione Baſſi Exconſulis. Aliæ ferè de ea innumeræ memoriæ erant, vt Conſtantinopoli, de qua in Authentic. vt determ. ſit nu. cler. coll. 1. tit. 3. Itemq; Pontus Polemaicus, ſic dictus à Polemone Rege, (vt colligitur ex Tacito libro 2.) vixit temporibus Auguſti & ſucceſſorum Imperatorum. Helenopontus ab Helena matre Conſtantini meruit appellari, vt nouella conſtit. 28. de moderatore Helenoponti coll. 10. erat in Bithynia ciuitatis Helenopolis ab ea dicta, & aliæ multæ de ea antiquæ memoriæ, quas enumerare omittimus, de his ſiquidem vberius egimus in Annalib. eccleſ. vbi de eadem, quod Britanna fuerit, & non græca, aduerſus Græcorum aſſertiones pluribus diſſeruimus.

vj G Quartodecimo Kal. Septemb. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROmæ S. Iulij [a] Senatoris [b] & martyris, qui Vitellio iudici traditus, & ab eo in carcerem truſus, iubente Commodo Imp. tamdiu fuſtibus cæſus eſt, donec emitteret ſpiritum, cuius corpus in cęmeterio Calepodij via Aurelia ſepultum fuit. In Cilicia natalis S. Andreę [c] tribuni, & ſocio-

rum

rum militum, qui victoria de Perſis diuinitus adepta ad fidem Chriſti conuerſi,& hoc nomine accuſati, ſub Maximiano Imp. in anguſtijs Tauri mōtis ab exercitu Seleuci præſidis trucidati ſunt. In Palæſtina S. Timothei [d] martyris, qui in perſecutione Diocle. ſub Vrbano præſide poſt multa ſuperata ſupplicia, lento igne cō buſtus eſt. Paſſi ſunt etiam ibidem Thecla & Agapius, illa feris ex poſita, earum dentibus laniata tranſiuit ad ſponſum: Agapius vero plurima tormenta perpeſſus, ad maiora certamina fuit dilatus. Anaginæ S. Magni [e] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Decij necatus eſt. In Prouincia apud caſtrum Brincolam depoſitio S. Ludouici [f] epiſcopi Toloſani, vitæ ſanctitate & miraculis clari; cuius corpus inde Maſſiliam translatum, in eccleſia Fratrum Minorum honorificè conditum eſt. In Gallia in pago Sigiſterico B. Donati [g] presbyteri & confeſſoris, qui ab ipſis infantiæ rudimentis mira Dei gratia præditus, anachoreticam vitam multis annis exegit, & miraculorū gloria clarus migrauit ad Chriſtum. In territorio Bituricenſi S. Mariani [h] confeſſoris. Mantuæ ſancti Ruffini [i] confeſſoris.

AVGVSTI 19.

IVlij. a] Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores de eodem hac die, addit & Beda alios, qui prædictum Iulium fide Chriſtiana imbuerunt, de quibus inferius agitur ad viij. Kalend. Septemb. Recitat eius acta Mombrit. tom. 2. Vincent. lib. 11. cap. 119. quæ & apud Sur. tomo 7. habentur die 25. Auguſti. eadem Petrus in catal. lib. 7. cap. 79 extant eadem apud nos manuſcr. quorum eſt exordium: Regnante Commodo, &c.

b *Senatoris.*] Quod autem ad dignitatem Senatoriam pertinet, impoſſibile erat Senatorem, cum in Chriſtum crediſſet, in Senatu vlterius permanere: nam neceſſe erat vel Chriſtianum Senatorem à Senatu abire, vel à Chriſtiana religione diſcedere. Auguſtus enim Imp. lege ſtatuerat, vt Senatorum quiſque antequam ſuo loco conſideret, thure ac mero ſupplicaret apud aram eius dei, in cuius templo coiretur. hæc Suet. in Octauio cap. 35. Tantum enim in templis Senatus cogebatur, immolabaturque ſacrificium, atque primum de rebus diuinis, inde de humanis ſermo habebatur. hæc pluribus ex M. Varrone & Gell. libro 14. capit. 7.

c Andreæ tribuni, & ſociorum.] De his hac die Vſuardus, & Ado; licet Andream cum ſancto Magno confundant. Græci item de his in Menologio hac die, adduntque duo millia quingentos & nonagintatres ſocios, qui cum eo ſunt paſſi. Horum acta ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes, quæ recenſet Lipom. tomo ſeptimo, & Sur. tomo quarto.

d Timothei, Theclæ, & Agapij.] De ijſdem Græci etiam agunt hac die. Horum autem acta ſcripſit Euſeb. hiſtor. lib. octauo. cap. 13. & decimoſexto. Paſſi ſunt Timotheus & Thecla anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, Agapius autem quarto eiuſdem martyrium conſummauit xj. Kalend. Decembris, vt ex prædictis eorum actis apparet.

e Magni

e Magni Epiſcopi.] De quo tabulæ & vetera monumenta eccleſiæ Anagninæ. cuius res geſtas manuſcript. inde miſſas accepimus; reperimus eadem in noſtra bibliotheca tomo ſeptimo, plura, de eodem in actis Sanctæ Secundinæ, quæ ibidem celebratur, de qua ſuperius actum eſt. Agunt alij hac die de alio Magno martyre, de quo & Petrus in catologo libro ſeptimo, cap.76. Fuit item alius Sanctus Magnus Epiſcopus Altinenſis, de quo apud eumdem in appendice cap.17.

f Ludouici Epiſcopi.] Huius acta recitat Sur. tomo quarto, Martin. Polon. in chron. Antonin. parte tertia, titulo vigeſimoquarto, capit. decimoquarto, & nouiſſime Chron. Franciſcan. part. ſecunda, libro ſexto, obijt anno Domini 1297. Ioannes Papa vigeſimuſſecundus retulit eum inter ſanctos, qua de re extant litteræ Apoſtolicæ, quibus eius res geſtæ recoluntur.

g Donati] De eo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. libro 7. cap.78. & alij recentiores.

h Mariani.] Agit de eodem hac die Vſuardus. Pluribus autem Gregor. Turon. de gloria confeſſ. c.81.

i Ruffini.] De eo vet. manuſcript. ex quibus & Galeſinius hac die, & Maurolycus.

v A Tertiodecimo Kal. Septemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN territorio Lingonienſi depoſitio S. Bernardi [a] primi Clareuallenſis abbatis, vita, doctrina, & miraculis glorioſi. In Iudæa S. Samuelis [b] prophetæ, cuius ſacra oſsa, (vt B. Hieronymus ſcribit) Arcadius Auguſtus Conſtantinopolim tranſtulit, & prope Septimium collocauit. Eodem die S. Lucij [c] ſenatoris, qui perſpecta conſtantia Theodori Cyrenenſis epiſcopi in martyrio poſiti ad fidem Chriſti conuerſus, ad eam etiam Dignianum præſidem pertraxit, cum quo Cyprũ profectus, cum ibi alios Chriſtianos pro confeſſione Domini coronari videret, vltro ſe ipſum obtulit, & eandem martyrij coronam capitis obtrũcatione, promeruit. In Thracia SS. triginta [d] ſeptem martyrum, qui ſub præſide Apelliano pro Chriſti fide manibus pedibuſq; præciſis, in caminum ardentem iniecti ſunt. Item SS. martyrum Seueri [e] & Memnonis centurionis, qui eodem mortis genere conſummati, victores abierunt in cœlum. Cordubæ SS. martyrum Leouigildi [f] & Chriſtophori monachorum, qui in Arabum perſecutione, pro Chriſtianæ fidei defenſione in carcerem coniecti, ac mox ceruicibus abſciſsis igni traditi, martyrij palmã adepti ſunt. Romæ B. Porphyrij [g] hominis Dei, qui ſanctum martyrem Agapitum erudiuit in fide, & doctrina Chriſti. In Herio

insula

inſula ſancti Philiberti [h] abbatis. Albæ in Pannonia ſancti Stephani [i] Regis, qui diuinis virtutibus exornatus, primus Hungaros ad fidem Chriſti conuertit. In caſtro Cainone ſancti Maximi [k] confeſſoris, diſcipuli beati Martini epiſcopi.

AVGVSTI 20.

Bernardi abb. a] De eodem hac die cætera Martyrologia. Huius res preclare geſtas Guilielmus abb. Bonæuallis, & Godefridus monachus Claræuallenſis digeſſerunt libris quinque; qui adhuc vberiores redderētur ex ipſius epiſtolis, alijsq; tum eius, tū aliorū ſcriptis. Migrauit ex hac vita, anno à Chriſto Dño 1153. quē Alexāder Papa tertius inter sāctos cēſuit adnumerādū. Extant de ea re litterę Apoſtolicę datæ Anagniæ xv. Kal. Februarij, anno 6. Pontificatus eius, Chriſti autem 1165.

b Samuelis Prophetæ.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recētiores, nec non & Gręci hac die in Menologio. Eius acta ex diuinis ſcripturis omnibus patent, quę & Ioſephus proſequutus eſt Iudaic. antiquit. li. 5. & 6. & alij, qui libros Regū expoſuerūt. De celebri aūt translatione reliquiarū egit S. Hieron. lib. aduerſus Vigilantium, Nicep. lib. 14 cap. 10. Sub Attico epiſcopo Conſtantinopolitano eas allatas eſſe Cōſtantinopolim, locataſque in templo ad Septimū poſito, ſcribit Theodorus lector in collectam, lib 2. De templo in honorem eiuſdem prophetæ Samuelis erecto meminit Procop lib. 5. de ædificijs Iuſtinian. Imp.

c Lucij.] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiuſque martyrium referunt, prout etiam hic narratur.

d Triginta ſeptem martyrum.] De his item hac die Græci in Menologio.

e Seueri, & Memnonis.] Græci etiam de ijſdem vbi ſupra in Menologio.

f Leouigildi, & Chriſtophori.] Agunt de his hac die Beda, & Vſuardus, cæterique recentiores, acta autem ipſorum ſcripſit S. Eulogius in Memo. ſanct. lib. 2. ca. 11. paſſoſque tradit hac die æra octingenteſima nonageſima, anno à Chriſto Domino 852.

g Porphyrij.] De eodē Beda ac cæteri. eius martyriū, deſcriptū habetur in actis S. Agapiti, de quo ſupra xv. Kal. Septem.

h Philiberti abbatis.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recentiores. Extant eius acta apud Sur. to 4. Plura de eodem in geſtis S. Aicardi, apud eumdem Sur. tom. 5. & in vit. S. Auſtrebertæ virg. apud Sur. to 1. die 10. Februa. Sigebert. in chron. anno 649. Vincent. lib. 23. Trithē de vir. illuſtrib ord. S. Bened. lib. 3. c. 97. vixit temporibus Dagoberti Regis Francorum, ac filiorum.

i Stephani.] Hac die translatum eſt corpus eius; migrauit autem ex hac vita xviij. Kal. Septemb. anno Domini 1034. ſcripſit eius vitam Cartuitius Epiſcopus, quam retulit Sur. in to. 4. De eodem plura in actis S. Gerardi, & in vita S. Americi, Leo Oſtien. in chron. Coſſin. libro 2. cap. 79. nouiſſime Bonfien. de reb. Vngaric. decad. 2. lib. 1. & alij.

K Maximi.] De eo ſcribit Greg. Turon. de glor. confeſ. cap. 22. citatque eius acta ſcripta carmine. Vixit temporibus Theodoſij Imp. de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. hac die.

B Duodecimo Kal. Septemb Luna. 21 iiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROmæ in agro Verano S. Cyriacæ [a] viduæ & martyris, quæ in perſecutione Valeriani cum ſe ſuaq; omnia in Sanctorum miniſteria impĕdiſſet, demum pro Chriſto martyrium ſubiens, vitam quoq; ipſam libenter impendit. Salonæ S. Anaſtaſij [b] Cornicularij, [c] qui cum videret beatum Agapitum conſtanter tormenta perferentem, conuerſus eſt ad fidem, & pro confeſſione nominis Chriſti iubente Aureliano Imperatore interemptus martyr migrauit ad Dominum. In Sardinia natalis SS. martyrum Luxorij, [d] Ciſelli, & Camerini, qui in perſecutione Diocl. ſub Delphio præſide gladio cæſi ſunt. In territorio Gaualitano S. Priuati [e] Epiſcopi & martyris, qui paſſus eſt in perſecutione Valeriani & Gallieni. Eodem die SS. martyrum Bonoſi [f] & Maximiani. Fundis in Latio S. Paterni [g] martyris, qui ab Alexandria Romam veniens ad Apoſtolorum memorias, & inde in agrum Fundanum ſecedens, cum martyrum corpora ſepeliret, à tribuno comprehenſus, in vinculis expirauit. Edeſſę in Syria SS. martyrum Baſſæ, [h] & filiorum eius Theogonij, Agapij, & Fidelis, quos in perſecutione Maximiani pia mater exhortans, martyrio coronatos præmiſit ad palmam, & truncato capite gaudens ſecuta eſt cum victoria. Veronæ S. Euprepij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Item ſancti Quadrati [k] Epiſcopi.

AVGVSTI 21.

CYriacæ. a] De ea prædicta ſæpius citata manuſcrip. in quibus hęc etiam adduntur: Tandiu ſcorpionibus cæſa eſt, atque plumbatis, vſque dum ſpiritum exhalaret. Habemus eiuſdem Acta manuſcript. Plura de ea habentur in Actis S. Laurentij. Huius nomine appellatum eſt nobile cęmeterium poſitum in agro Verano, quod deſcribi à Prudentio in hymno 11. de S. Hippolyto, rem accurate intuenti patebit. Corpus S. Cyriacę viduæ tranſlatum eſt à Sergio Papa Secundo in Titulum Equitij, vt docet vetus inſcriptio illic marmori inciſa.

b Anaſtaſij.] De hoc Anaſtaſio plura ſcripta habentur in Actis S. Agapiti, de quo ſupra decimoquinto Kal. Auguſti.

c Cornicularij.] Quod autē ad Cornicularij nomen ſpectat; erant in Caſtrenſi militia nobilis ordinis equites merentes Corniculo, quod erat ornamentum militare, à quo dicti Cornicularij: vnde Liuius in 10. Omnes ob inſignem in multis locis nauatam operam Papyrius Corniculis armillisq; donat. Plin. de viris illuſtriſ. de M. Aurelio Scauro meminit, quod primus in Hiſpania Corniculum meruit. idem Suet. de Orbilio in libello de Grammat. Eſt tit. in Cod. Theod. lib. 8. de cohortalibus principibus Cornicularijs. Porro non tantum in Caſtrēſi, ſed & in Palatina militia erat ordo Cornicularioram, de quibus l 8. & 9. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Caſſiodorus Variarū lib. 11. c. 18. 19. præſcribit formam Cornicularij accedētis, & Cornicularij egredientis, & merentis inter Tribunos & Notarios. Prætorianos Cornicularios pręfuiſſe exequendis ſententijs damnatorum,

rum, Maternus li.2.eſt auctor. Habes in Notit.prouinc.Rom. Imp. ſub quolibet maiori magiſtratu militię Palatinæ Cornicularium militaſſe.

d Luxorii & ſoc.] Horum Acta recitat Mombrit.to.2.vit.Sanct. Accepimus eadem ſinceriora ex Sardinia inſula. Huius Luxorii nomine dictum eſt monaſterium, de quo S.Greg. in regiſt.libro 7.ad Ianuarium Epiſcopum Calaritanum.

e Priuati Epiſc.] De quo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii omnes. Agit de eo Greg. Turon.de geſtis Francorum li. *1.cap.34.* & Venant. Fortunatus libro 7. carm. ad Bodegiſ. Eius vero Acta habet Mombritius tomo 2.& Sur.tomo 4. Vincent.autem in ſpecul.lib.1.cap.75.& alij.

f Bonoſii & Maximiani.] De his Vſuar.qui & eorum Acta extare teſtatur: ſed iam excidiſſe videntur; nuſquã enim reperire potuimus.

g Paterni.] De quo vet.monumenta eius eccleſiæ, quibus eius Acta narrãtur.

h Baſſæ & filiorum.] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, eorumque martyrii Acta paucis complexa referunt. De tẽplo Baſſæ martyris Chalcedone poſito meminit Theodorus lector lib.1.collectaneorum, & Nicephorus hiſt.lib.15.cap.27.

i Euprepii Epiſ.] De quo tabulæ eccleſiæ Veron. plurib.autem Auguſt. Valer. Epiſcopus Veronen. & Cardin.libro antiq.monum. Epiſcop. Veronen.pag.6. & 38. huncq; S.Petri Apoſtoli diſcipulum Veronenſi eccleſiæ Epiſcopum primum fuiſſe ab eo præfectum teſtatur.

K Quadrati Epiſco.] Hic ſine Epiſcopatus loci titulo, tam in veteri Romano Martyrologio quam in vet.manuſcr.hactenus poſitus reperitur; nec cuius ecclesiæ præfectus fuerit, aliquis docet.

22 Vndecimo Kal. Septemb. Luna. C iij

á	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

OCtaua [a] Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis. Romę via Oſtienſi natalis ſancti Timothei [b] martyris, qui tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & lõga carceris cuſtodia maceratus, cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus & grauiſſimis ſupplicijs attrectatus, ad vltimum decollatus eſt. In Portu Romano S. Hippolyti [c] Epiſcopi, eruditione clariſſimi, qui ſub Alexandro Imperatore ob præclaram fidei confeſſionem ma*nibus* pedibuſq; ligatis in altam foueam aquis plenam pręcipitatus, martyrij palmam accepit: cuius corpus a Chriſtianis apud eũdem locum ſepultum fuit. Auguſtoduni ſancti Symphoriani [d] martyris, qui tempore Aureliani Imperatoris, cum idolis ſacrificare nollet, primo verberibus afflictus, deinde carceri mancipatus, ad vltimum cæſo capite martyrium conſummauit. Romæ ſancti Antonini [e] martyris, qui cum ſe Chriſtianum libera voce fateretur, a Vitellio Iudice capitali ſententia damnatus eſt, & via Aurelia ſepultus. Item in Portu Romano SS. martyrum Mar-

tialis,

cialis, [f] Saturnini, Epicteti, Maprilis, & Felicis, cum ſociis eorum. Nicomediæ paſſio ſanctorum Agathonici, [g] Zotici, & ſociorum martyrum, ſub Maximiano Imperatore, & Eutholomio Præſide. Tarſi ſanctorum Athanaſij [h] Epiſcopi & martyris, Anthuſæ nobilis fœminæ, quam ipſe baptizauerat, & duorum eius ſeruorũ, qui ſub Valeriano Imperatore paſſi ſunt. Rhemis SS. marty. Mauri [i] & ſociorum. In Hiſpania SS. martyr. Fabriciani [k] & Philiberti. Papiæ S. Guniforti [l] martyris.

AVGVSTI 22.

Octaua Aſſumptionis. [a]] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, atque ij qui agunt de diuin. offic. Vt autẽ Octaua Aſſumptionis Dei genitricis ageretur, ex inſtitutione Leonis Quarti Romani Pontificis proueniſſe ſcribit Sigebertus in chron. anno 847. qua autem occaſione id ab eodem Pontifice fuerit inſtitutum, Acta eiuſdem Leonis Quarti, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario, qui illis ipſis temporibus vixit, putantur conſcripta, declarant. Habemus ea in noſtra biblioth. in cod. manuſc.

b Timothei.] Agunt de eo poſt Sacramentarium S. Greg. Beda, Vſuard. Ado, & alii hac die. Huius res geſtæ intextæ ſunt in Actis S. Silueſtri Papæ; ſeorſum autem poſitæ, & fuſius ſcriptæ extant apud nos. eſt illorum exordiũ: ſub perſecutione Conſtantini Imper. &c. Petr. in catal. de eo agens, errare omnino conſpicitur, dum eum refert paſſum ſub Valeriano Imp. cum nihil commune habeat Valerianus Imp. cum Melchiade Papa, cuius tempore hunc paſſum eſſe idem ipſe teſtatur. Sed & eius martyrium perperam ponitur apud Cuſpinianum ſub ſexto Conſulatu Conſtantij: nam cum paſſus ſit ſedente Melchiade Papa, nequaquam aptari poteſt tempori illi, quo Romanæ Eccle. Marcellus præerat. In antiquis manuſcriptis, & illis ipſis monaſt. S. Cyriaci cæteris omnibus vetuſtioribus, hæc de Timotheo: Natalis S. Timothei, qui ab Antiochia veniens, Romæ ſub Melchiade Papa ſuſceptus eſt in hoſpitium à Silueſtro, qui poſtea Epiſcopus factus eſt: qui totum annum & aliquot menſes ibi prædicans, cum multos ad Chriſtum conuertiſſet, tentus à Tarquinio Vrbis Præfecto, & longa carceris cuſtodia maceratus; cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus, & grauiſſimis ſupplicijs attrectatus ad vltimum decollatus eſt. Hæc ibi. Recenſet eadem Ado; quibus aſſentiuntur tum Acta Silueſtri, tum ipſius Timothei, quæ citauimus. Ceterum cum tempore Conſtantini Imp. paſſum eſſe conſtet, perperã in prædicto codice ſcripto legimus, in perſecutione eiuſdem Cõſtantini ſubijſſe martyrium. Licet. n. aliquando Conſtantinus, de conſulendis haruſpicibus reſcribens, breui tẽporis ſpatio à Chriſtianitate viſus ſit alienus; id tamen longe poſtea accidit, vt ſuo loco diximus in Annalibus: Timothei nãq; martyriũ contigit primo anno Melchiadis, cũ Maxentius dirã tyrannidem exerceret, & Vrbanã præfecturã Tarquinius Perpenna gereret, antequã Conſtãtinus ſe Roma conferret: nã alij qui ſequũtur Melchiadis Papæ anni alijs Præfectis Vrbanis notati habentur. Decepti vero nos errore ſcripti codicis, in noſtris his Notationib. primæ & ſecundæ editionis plura hic ſuperflue de Conſtantini in Chriſtianos indignatione diſſeruimus, quæ cũ in noſtris Annalib. correxerimus, haud ab re fore exiſtimamus, ſi quæ ibi de his ſcripſimus, eadem hic ad verbum referamus. Anno enim Dñi 312. Conſtantini vero ſeptimo, ſcripta noſtra veritatis amore corrigentes, hæc verba poſuimus.

His de pietate Cōſtātini enarratis, nodus ille ſoluēdus eſt, q̄ me diutius perplexū reddidit: quē.n. in Notis noſtris ſoluiſſe putabā, accuratius re perſpecta, magis implicuiſſe cognoui; adeo vt à priori ſnīa recedere, & q̄ firmiter ſtabiliſſe videbar, retractare minime diffidā. Siquidē quicūq; ſtudio veritatis vehemēter afficit, et in ea perueſtigāda atq; illuſtrāda oēs neruos intēdere, omneq; adhibere conatū, ſemel in conſilio habuit, nihilq; veritate antiquius, eidēq; cūcta poſt habere decreuit; apud neminē acrius ac vehementius *mēdacia* inſectatur, q̄ apud ſemetipſum, nēpe cū ea in ſua ſcripta eſſe illapſa, acriori viſ⁹ obtutu peruiderit. Qđ.n. ex veteri quadā inſcriptione cōpertū haberē, poſt Maxētij interitū Cōſtātiū Imp. gentilicię ſuperſtitionis noīatū eſſe Pōt. Max. qđq; de haruſpicib cōſulēdis eiuſdē quoq; reſcripta extarēt: his atq; alijs quibuſdā pſuaſus, in eā ſnīam vi quadā trahi videbar, vt certo certius opinarer, Cōſtātinū, etſi de Chriſtiana religione optime meritus eſſet, nō tñ adhuc eo tēpore ita fuiſſe Chriſtianū, vt à deorum cultu penitus deſciuiſſet. Re autem vigilantiſſimo ſtudio exactius perueſtigata, atq; attentius *diſquiſita*, à priori à me aſſerta ſententia volens libenſq; diſcedens, in eam potius venio, quam veritas ipſa perſuadet.

Quod igitur ad Cōſtantini Pōtificatū maximū ſpectat (de alijs.n. aduerſæ ſnīæ obiectionibus inferius, ſeruato tporū ordine, agendum erit) preſtat in primis antiquā illam hic etiam reddere inſcriptionē de eius Pōtificatu maximo atteſtantem. Romæ enim in Ædibus Ceſijs apud Vaticanum *poſitis*, in baſi eiuſmodi leguntur *inciſæ litteræ*:

MAGNO. ET INVICTO. IMP. CÆS. C. VAL. AVREL. CONSTANTINO. PIO. FEL. INVICTO. AVG. PONTIF. MAX. TRIB. POTEST. CON. III. P P. PROC. D. N. CORPVS CORIARIORVM. MAGNARIORVM. SOLAIARIORVM. DEVOTI. NVMINI. MAIEST TIQVE. EIVS.

Hæc fidem deſcribentis ſecutus. Sed cū, eodem lapide diligenter inſpecto, inuenta ſit eiuſmodi in ipſius latere inſcriptio: DEDIC. KAL. IAN. DD. NN. DIOCLETIANO. III. ET MAXIMIANO. CONSS.

Plane non Conſtantini ea eſſe prima inſcriptio videtur, ſed Diocletiani, cuius abraſo nomine (vt apparet) in odium Eccleſiæ perſecutoris, fuerit ſuperinductū Conſtantini (vt legitur) nomen, ac detruncata ex illa baſi ſtatua Diocl. ſuperpoſitū fuerit Conſtantini ſimulacrum tempore tertij Conſulatus eiuſdem Imperatoris.

Qm̄ vero in hac inſcriptione mentio habetur tertij Conſulatus eiuſdem Conſtantini, cui ea ſtatua dicata fuit; iam exploratū redditur, ea cōſcripta fuiſſe poſt præſentem annum: tertius.n. Conſtātini Cōſulatus vna cū Licinio cōtigit anno ſequēti. Qūo igitur dici poterat chriſtianus, q adhuc, quod pertinebat ad oīum deorum cultum, Pont. Max. agebat? His quoq; adſtipulantem Zoſimum, atq; dicentem, oēs Imp. etiam Chriſtianos, vſq; ad Gratianum, dictos eſſe Pont Max. calumniæ noīe, quippe qui de reb. chriſtianis multa mentitus ſit, ſuſpectū habebā, atq; eo magis, qđ apud antiquos ſcriptores ea minime legerentur. Sed qđ minus in ſcriptis codicib. īueniri poterat memoriæ cōmendatū, id ex alijs inſcriptionib. poſtea mihi cognitis atq; pſpectis affatim ſuppeditatū eſt; quarū prior extat ī pōte Ceſtio iūcto inſulæ Tiberinæ, his verbis:

DOMINI. NOSTRI IMPERATORES. CAESARES.

FL. VALENTINIANVS. PIVS FELIX. MAXIMVS VICTOR AC. TRIVMF. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS.

GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. P. ET

FL. VALEN. PIVS. FELIX MAX. VICTOR. AC. TRIVMF. SEMPER. AVG. PONTIF. MAX.

GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. P. ET

FL GRATIANVS PIVS FELIX. MAX. VICTOR. AC TRIVM. SEMPER AVG. PONT. MAXIMVS.

GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX.

TRIB. POT III.IMP.II.CONS.PRIMVM. P.P.P.
PONTEM. FELICIS. NOMINIS GRAT.ANI.IN.VSVM SENATVS AC.POPVLI. ROM. CONSTITVI. DEDICARIQVE. IVSSERVNT.

De gratiano rurſum Emeritæ in Hiſpania eiuſmodi extat inſcriptio:

IMP. CÆS. GRATIAN. PIVS. FELIX.M. VIC. AC TRIVMPH.SEM. AVG.PONT. MAX.GERM.MAX. ALAMANNVS. MAX. FRAN.M. GOTH.M. TR.P. IIII.

Sed et Auſonius gallus in gratiarū actione pro ſuo Cōſulatu gratianū nominat Pont.max. Contigit Conſulatus Auſonij anno quarto eiuſdē gratiani, quo ēt Theodoſius ab eo creatus eſt Imp. Porro tam Conſtantinū, quam cæteros vſq; ad gratianū eo titulo nominatos eſſe Imp. Chriſtianos, & oēs ſtolam Pont.max. induiſſe gratiano excepto, Zoſim.li.4. teſtatur, ſic dicens, Simul atq; ſummū Imperiū quiſq; accipiebat, amictus ei ſacerdotalis a Pontificib offerebatur, & cōtinuo Pōtif.max. titulū vſurpabat. Ac cęteri quidē Principes vniuerſi libētiſſimis animis hūc honorem accepiſſe, & hoc vſi titulo vn̄t: adeoq; & Conſtantinus ēt potitus Imperio, licet is à recta ſacris in reb. via deflexiſſet, & fidem Chriſtianorū amplexus eſſet: itēq; poſt illū reliqui ordine ſecuti, & Valētinianus, atq; Valēs. Cū ergo Pontifices ex more gratiano talē amictū attuliſſent, auerſatus eſt id quod petebāt; ratus nō eſſe fas, illiuſmodi habitu Chriſtianum vti. Cumq; ſacerdotibus ſtola reddita fuiſſet, aiunt eum, qui dignitate Princeps īter eos erat, dixiſſe: Si Princeps nō vult appellari Pōtifex, admodū breui Pōtifex Maximus fiet. hac quippe amphibologia ille gratianū eluſit: maximū.n. Pontificatum Maximo tyranno ijdē qui Romæ erāt Pōtifices poſtea cōtulerunt.

Ex quibus ſatis perſpecta hr̄ cauſa, cur qui Chriſtiani erant Imp. maximi Pontificatus titulū cum inſignib. ſuſceperint: quod.ſ. ſic videretur Imperatoriæ dignitati Sūmus Pōtificatus adiūctus, vt ſine maximo Pōtificio Imp. eſſe nō poſſet, in eumq; Senatus Populuſq; Rom. gentilitiæ factionis facilè cōſpirarent, quē non viderēt patria religione firmatū. Alia rurſus fuit cauſa Chriſtianis Impe. Summū Pontificatū capeſſendi, quod ampliſſima eſſet, atq; ēt ſupra Cōſules eius magiſtratus auctoritas; quippe q̄ poſſet comitia, ne fierēt, religionis intuitu prohibere, factaq; reddere irrita, decretis à Senatu intercedere, eadēq; intercidere; fierēt ne bella, ex eius arbitrio penderet; cuius quoq; iuſſu ſe Cōſules abdicarēt, vt Cicero pluribus, & alij docent: quā quidē auctoritatē oēs Romanę Reipublicę Imp. ſibi per neceſſariā iudicabant, vt ſūmo religionis iure Senatū in Imp. ſæpe moleſtū, veluti freno coercitū, obſequentē in oīb. redderēt. Quę quidē ex eo magiſtratu cōparata auctoritas Chriſtianis Imp. magis neceſſaria videbatur, q̄d ſcirēt ſe, inuito Senatu, regnare, & diuerſa religione iā in ſe gentiliū oīum inuidiā atq; odium concitaſſe: Quæ ſane cauſa cū poſtea iā ceſſaſſet quod Senatores eſſēt maiori ex parte Chriſtiani; deſierunt pariter Chriſtiani Imp. ſummi Pont. titulū & ſtolā ſumere: quorū primus (vt diximus) gratian⁹ fuit quē imitatus eſt Theodoſius, cuius tpe cōſtat Romanū Senatū Chriſtianis adeo fuiſſe refertū, vt horum maior pars eſſet: q̄d S. Ambroſius, ſcribēs ad Valētinianū de relatione Symmachi, teſtatur dicens: Abſit vt hoc Senatus petijſſe dicat. pauci gentiles cōi vtuntur noīe.] & paulo poſt. Dignum eſt tpibus veſtris, hoc eſt, Chriſtianis tēporibus, vt dignitas Chriſtianis Senatoribus abrogetur, quo Gentilib. Senator. profanæ deferatur voluntatis affectus?] Et Prudēti⁹ aduerſus Symmachū:

Sic conſulta Patrum ſubſiſtere Conſcriptorū
Non aliter licitum priſco ſub tempore, quā ſi
Tercentum ſenſiſſe ſenes legerentur in vnum:
Seruemus leges patrias: infirma minoris
Vox cedat numeri, paruaq; in parte ſileſcat.
Aſpice quam pleno ſubſellia noſtra Senatu
Decernant infame Iouis puluinar; & omne
Idolum longe purgata ex Vrbe fugandum.]

Videas igitur, quibuſnam prætextib. abſque idolatriæ aliquo crimine tū Cōſtātinus, tū cęteri eo vſi fuerūt titulo atq; tunica, q̄ nō ad ſacra faciēda induebāt, ſed ad auctoritatē poteſtatēq; ſibi vēdicādā capeſſebāt:] permiſiſſeq; hoc illi Pōtifices

Chri-

Chriſtianos, quorũ nulla penit⁹ ea de re, ſicut de alijs ab eis patratis criminibus, obiurgatio legitur. At horũ oĩum multo æquior cauſa videri poterat, Cõſtantini, qui Ethnicis Senatoribus Senatũ repletũ inuenit. Si.n.inter Chriſtianos Imp.tãtopere tũ ab Ambroſio, tũ à cęteris Gratianus commendatur,quẽ tñ ad annos quatuor eo titulo eſſe vsũ inuenimus, cũ numeroſo ſatis Chriſtianorũ cœtu Senatus conſertus eſſet, quis hoc nomine deroget Cõſtantino,poſt cuius Imp.extincto perſecutore, cęperunt manifeſtari aliqui ex *Senatoribus* Chriſtiani ? Rurſũ vero nõ ſic quidẽ, vt ceteri Gentiliũ, facere conſueuerãt Chriſtiani Principes,cũ veſtẽ ac titulũ ſumerẽt Pont.Max.vt more ipſorũ (quod ſcribit Prudentius Periſteph. li.4.) ſub terrã alta ſcrobe merſi,necati in *ſacrificio* tauri ſanguinẽ excipientes atq; ebibẽtes, initiarẽtur, vel quod Ioui Capitolino, alijsve dijs ſacra facerent, hęc.n.perfecta fuiſſet apoſtaſia,& Chriſtianę religionis abdicatio, nec aliquo velamẽto diſſimulanda,ſed tñ(quod ait Zoſimus)amictu oblato,eoq; accepto,tunc Imp.titulũ Pontif.MAX.vſurparet. Sic igitur nihil penitus *eſt* quod ex titulo huiuſmodi Pont. MAX. Conſtantinus poſt debellatum Maxentiũ argui poſſit Idololatra; ſed Chriſtianum fuiſſe; infimi tamen ordinis atq; *claſſis*, militantemque inter eos qui nomẽ tantum Chriſtianæ militiæ dediſſent, quæ à nobis ſunt recitanda declarant.]

Hæc ex Annalibus excerpta verbatim hic voluimus poſuiſſe. Cæterũ Cõſtantinũ licet Chriſtianis ſemper fauiſſet, tñ de cõſulendis haruſpicibus reſcriptũ dediſſe,atq; *ſub eo* à Gentilibus aliquando vexatos fuiſſe Chriſtianos, ob eamq; cauſã *Siluestrũ Papã* (vt eius Acta referunt) ad montẽ *Soractem* latuiſſe, eidemq; Imp. mala plurima inde eueniſſe, in ijſdẽ Annalibus demonſtrauimus: Cũ ipſe domeſticorũ cęde pollutus,ac lepra à Deo percuſſus,patratorũ ſcelerum pœnitens,non aliã expiationem reperit, quã ſacri baptiſmatis ſuſceptionem,quo quidẽ initiatus eſt poſt Criſpi & Fauſtę necẽ,quę(vt auctor eſt Euſeb.in chronic.) contigit anno 19.eiuſdẽ Imp.cũ videlicet idem Criſpus cũ Conſtantino fratre tertiũ ageret Conſulatũ.& nonus eſſet annus ex quo cæſar fuerat appellatus, duodecimus aũt a debellato Maxentio, tertius vero à promulgatione edicti nuper citati de cõſulendis haruſpicibus. Suffragãtur & his de baptiſmo Conſtantini eo anno ſuſcepto Acta Romani Concilij,eodẽ ipſo anno,ijſdẽq; Conſulibus Criſpo & Conſtantino celebrati,quorũ hæc ſunt verba: Cum multi nobiles gauderent,quod Cõſtantinus baptizatus eſſet à Siluestro Epõ vrbis Romæ,& mũdatus eſſet à lepra; pro hoc beneficio quod accepit à Dño noſtro Ieſu Chriſto per Silueſtrũ Epm cępit integre pdicare Dñm nrm Ieſũ Chriſtũ, & confiteri eius beneficia, &c. Conſentit & his Anaſtaſius Bibliothecarius, cuius breue chronicon manuſc. accepimus ab Illuſt. ac Reu.Card. Syrleto: nam in eo profitetur Conſtantinũ baptizatũ eſſe anno 18. ſui Imperij: eſt.n. hic ille annus Conſulatus prædictorũ,quo Imp. eiuſdẽ Conſtãtini decimus octauus expletur, & decimus nonus inchoatur. Hæc Bibliothecariũ Apoſtolicæ ſedis nõ aliunde,quam ex antiquis eiuſdẽ bibliothecę monumentis accepiſſe putandũ eſt. Quod autem pertinet ad Cõſtantini leprã, licet eadem tũ Actis Silueſtri, tũ etiam Romanæ Synodi teſtimonio (vt vidimus) teſtata habeatur; ſcimus tñ complures viros eruditos ad hæc multũ dubitare,cũ audiunt, conſilio ſacerdotũ Capitolij ſanguine puerorũ balneum præparandũ fuiſſe ad curandam Conſtantini leprã. At in primis quis miretur Conſtantinũ lepræ morbo laboraſſe,cũ & Conſtantiã eius filiã eadẽ tabe affectã, eius Acta certa veraq; teſtentur? Sane quidẽ vbi morbus iſte erat frequentior in Aegypto,regias perſonas eo etiam tangi conſueuiſſe,auctor eſt Plin. li.26.c.1. Eſt egregius locus, quo ẽt affirmatur, eoſdẽ Reges ex humano ſanguine confecto balneo morbũ elephantiacum curare ſolitos eſſe. Reddã eius verba quibus hæc certiora habeãtur; ſuntque hæc ipſa: Aegypti peculiare hoc malũ (elephantia .ſ.) & cum in Reges incidiſſet,populis funebre: quippe in balneis ſolia tẽperabantur humano ſanguine ad medicinam eã: Hæc Plinius quæ à ſacerdotibus Capitolij accepta,ab ijſdẽ Conſtantino ſunt perſuaſa.

Teſtatur & Minutius Felix, humano ſāguine comitialē quoque morbum curari ſolitū. Hæc modo ſatis; vt quæ hñr in Actis Silueſtri vel alibi de fuga atque latebris Silueſtri Papæ in Soracte, de lepra Cōſtātini, eiuſq; baptiſmate, nulla ex parte fide careant. Cæterum quod ſpectat ad cōſutandū id, quod homo Arrianus Euſebius de eiuſdē Conſtantini baptiſmate in fine vitę accepto, ſcripſit, de his pluribus egimus in Annal. Eccleſ. ex quibus modo hæc pauca deprompſimus occaſione martyrij Timothei, de quo agitur.

e Hippolyti Epiſc.] De eodem hac die Vſuardus & alij, Beda autem & Ado die ſequenti. Scribit de Hippolyto Portuenſi S. Hierony. in lib. de ſcript. Eccleſiaſt. in epiſt. 84. ad Magnum, & in procem. ſuper Matth. vbi eū appellat martyrem. Claruit tēporibus Alexandri Imp. vt ſcribit Euſeb. lib. 6. cap. 16. Agens de eodē Niceph. hiſt. li. 5. c. 15. appellat eum Epm Portuēſem. Miramur quod Hieronymus de eo agens, cuius eccleſiæ Eps fuerit, ſe non potuiſſe ſcire teſtetur: Gelaſius autem in lib. de duabus naturis contra Eutychen, cum Hippolytum citat, dicit fuiſſe Epm Metropolitanum Arabiæ; quod verū puto, antequā venerit in Italiam. qualis aūt & quantæ fuerit eruditionis, ex eo quis poteſt intelligere, quod in eius ęmulationem Ambroſius Origenem (vt idem ſcribit S. Hieronymus) cohortatus eſt in Scripturam diuinam commentarios ſcribere, prębens ei ſeptem atque etiam plures notarios, eorumque expenſas, & his librariorum parē numerū, incredibili ſtudio ab eo quotidie opus exigens. De hoc Hippolyto Prudentium in hymno vndecimo decipi perſpicuum eſt; dum quod eſt alterius Hippolyti Antiocheni presbyteri, olim Nouatiani, huic tribuit: ſed hac, dū de illo egimus ſupra, ſatis diſſeruimus. Rurſus aūt illud Petri Damiani de Hippolyto Portuenſi in epiſtola ad Nicolaū Secundum Rom. Pōt. qua hunc ēt Nonnū dictum eſſe teſtatur, illum (inquam) qui quæſtuariam illam Antiochenam ad meliorem frugē reddidit, nullatenus putamus eſſe conſentaneum veritati: ille etenim Nonnus fuit Edeſſæ Eps, vixitq; tpibus Theodoſij Iunioris Imperatoris, vt ſcribit Niceph. hiſt. lib. 14. c. 30. de quo etiam habetur mentio in Concilio Chalcedonenſi. At vero de Nonno plura dicturi ſumus inferius die. 2. Decemb. Extant Acta Hippolyti & ſociorū, in quibus corrigenda ſunt ea quæ de Claudio dnt: nam ſub Alexandro Imperatore eum claruiſſe, ijdem qui ſupra auctores teſtātur. Quod pręterea de Vlpio ī illis ſcribitur, Vlpianum, pro Vlpio reſtituendū putamus: is etenim ſub Alexandro præfecturam Vrbanam adminiſtrans, diriſſimas de Chriſtianis ſumpſit pœnas. Mentio ēt habetur de eodem Hippolyto in Actis S. Aureæ, quæ apud nos habemus manuſcripta. Viget adhuc in Portu Romano Memoria S. Hippolyti Epiſcopi, illaque cōſpicitur alta fouea aquis plena, in quā proiectus, martyrium cōſummauit. His adijcimus, ex agro Verano, e Memoriæ Hippolyti antiquæ ruderibus effoſſum eſſe eiuſdem Hippolyti antiquum marmoreum ſimulachrum in ſolio inſidens, in quo circumcirca Græcis literis inſcripti ſunt cycli Paſchales annorum ſexdecim: quod inde Romam delatum, poſitum eſt in Vaticana bibliotheca, opera Illuſtriſſ. ac Reuer. D. Marcelli Ceruini tunc Cardinalis, inde autem Romani Pontificis. Meminit & Euſebius, cum recenſet lucubrationes Hippolyti, eiuſdem canonis de ſexdecim annorum tēpore lib. 6. cap. 16. & alij. Moris fuiſſe videtur, vt Kalendaria ac Faſti publicæ vtilitatis cauſa ederentur, & inciſi marmori publice exponerentur. Quid ſimile ſcribit Sueton. lib. de Grammat. de Verrio, qui prope ſuam ſtatuam in hemicyclo poſitam incidi fecerit Faſtos à ſe ordinatos. Primus oīum qui Faſtos in Albo circa Forum poſuerit, vt qn lege agi poſſet, ſciretur, fuit C. Flauius Aedilis, vt auctor eſt Liuius lib. 9. ad finem decad. 1. Permāſit diutius eiuſmodi conſuetudo in nonnullis eccleſijs, vt Kalendaria eccleſiaſtica in monaſterij parietibus deſcriberentur; cuius antiquitatis monumenta adhuc Romæ in aliquibus antiquis monaſterijs viſuntur.

d Symphoriani.] Agūt de eodē Beda, Vſuar. Ado & alij. Extant eius Acta apud Sur. to. 4. de eodē plura Greg. Turon. de glor. confeſſ. cum agit de ſimulacro Berecynthiæ

cynthiæ c.77. & hiſt.lib.2.c.15. Celebrabatur eius ſolemnitas vigilijs præcedẽtibus, vt idem ſcribit idem lib.10.c.31. cum agit de S.Perpetuo. Meminit eiuſdem Venant.Fortun.lib.7. ad Bod. & in carm. de gaudijs vit.æternę. De eius baſilica idem auctor in vita S. Germani Epiſcopi Pariſiorũ, Petrus itẽ in catal.lib.7.c.93. & alii recentiores. Alius præterea Symphorianus egregius martyr eſt ille, de quo ſcribitur in actis S. Stephani Papæ & martyris. *Scripſit* de eodẽ, de quo agimus, elegãs epigrãma Bonadius lib.2.Monod.40.

e *Antonini.*] De quo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. plura de eodem in Actis S. Euſebij, quæ extant apud Sur.to.2.die 25. *Aug.* & Petr.in catal.lib.7.c.94.

f Martialis & ſoc.] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, & alii, itemque in Actis prædicti S.Hippolyti Epiſcopi Portuẽſis.

g Agathonici & Zotici.] Agunt de his hac item die Græci in Menologio. In honorem S. Agathonici martyr. Iuſtinianus Imper. inſignem Baſilicam Conſtantinopoli erexit, vt ſcribit Procopius lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

h Athanaſii & ſoc.] Extat horũ mar. breui cõpendio enarratũ in prædicto Græcorũ Menolog. vbi de ijſdẽ agitur hac die.

i Mauri & ſoc.] De his tabulæ Rhemenſis eccleſiæ, ex quibus etiam Molanus agit hac die in addit. ad Vſuard.

K Fabriciani & Philiberti.] De his vet. manuſcr. & in tabulis eccleſiæ Toletanæ.

l Gunifortis.] Huius Acta recitat Mõbri.to.1.ex ſerm.quodã incerti auctoris.

23 Decimo Kal. Septemb. Luna. D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28

ANtiochiæ natalis SS.mart. Reſtituti,[a] Donati, Valeriani, & Fructuoſæ, cũ alijs duodecim, qui præclariſsimo confeſsionis honore coronati ſunt. Ad Oſtia Tiberina SS.mart. Quiriaci[b] Epi, Maximi presbyteri, Archelai diaconi, & ſociorũ, qui ſub Vlpiano Præfecto tpe Alexandri paſſi ſunt. Aegeæ in Cilicia SS.mar. Claudij,[c] Aſterij, & Neonis fratrũ qui Chriſtianæ religionis a nouerca accuſat, ſub Diocl. Imp. & Lyſia Præſide poſt acerba tormẽta cruci affixi, victores cũ Chriſto triũpharũt. Paſſæ ſunt poſt eos Donuina & Theonilla. Rhemis in *Gallia* natalis SS. Timothei[d] & Apollinaris, q ibidẽ cõſummato martyrio cęleſtia regna meruerũt. Lugduni SS.mart. Minerui,[e] & Eleazari cũ filijs octo. Itẽ S. Lupi[f] martyris, qui ex ſeruili conditione, Xpi libertate donatus, martyrij quoq; corona dignatus eſt. Hieroſoly. S.Zacchei[g] Epi, qui quartus a B.Iacobo Apoſt. Hieroſolymitanã eccleſiã rexit. Alexandriæ S.Theonæ[h] Epi & confeſſ. Vticæ in Africa B.Victoris[i] Epi. Auguſtoduni S. Flauiani[k] Epi. Aruernis S.Sidonij[l] Epi, doctrina & ſãctitate cõſpicui. Apud Tudertũ B.Philippi[m] Florẽtini, inſtitutoris ordinis Seru.B. Mariæ.

REſtituti & ſoc.[a]] De his hac die Beda, Vſuar. Ado, alijque recentiores.

b Quiriaci Epiſcopi & ſoc.] Beda de his hac die. Horum res geſtæ narrantur in Actis S. Aureæ, vbi legitur, hos paſſos eſſe tempore Hippolyti Portuenſis Epiſcopi, quem diximus Alexandro Imp. cõſummaſſe martyrium: vnde corrigendi ſunt qui hos paſſos temporib. Probi Imp. anno Domini 285. tradunt.

c Claudij & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 100. Extãt horum Acta germana quidem, & illa ipſa quę excepta ſunt à Notarijs publicis: recitat eadem Sur. tom. 4. Paſſi ſunt vna cũ his Donuina & Theonilla, Conſ. Diocletiano ſecundum & Ariſtobulo. eſt hic annus à Chriſto ſecũdum veriorem ſupputationem 285.

d Timothei & Apollinaris.] Beda, Vſuardus, & alij de his hac die: pluribus Gregor. Turon. de glor. mart. cap. 54. Petrus in catal. lib. 7. c. 94. & alij. Habemus eadem Acta manuſcripta, quorum eſt exordium: Sub Nerone Imperatore, Lampadio Præſide, &c.

e Minerui & ſoc.] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

f Luppi.] De quo hac die agunt etiam Græci in Menologio.

g Zacchi Epiſc.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 5. Niceph. Calliſt. hiſt. libro 6. c. 25. & Niceph. Epiſcopus in chro. cum agit de Epiſcopis Hieroſolymitanis. Hũc autem (niſi ſit mendum in codice) S. Epiph. Zachariã appellat in Pana. hæreſ. 66. cum agens contra Manichæos, texit catalogũ Epõrum Hieroſolymitanorũ.

h Theonæ Epiſ.] Agunt de eodem Beda, ac cæteri. Meminit de eo itẽ Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. c. vlt. Niceph. Calliſt. libro 6. cap. 34. & Niceph. Epiſc. in chron. De eccleſia ſub Theonæ inuocatione Alexandriæ poſita meminit S. Epiphan. in Panar. hereſ. 69. Mentio de eodem habetur in Actis S. Petri Alexandrini Epi.

i Victoris epiſc.] Hic ille, qui de perſecutione Vuandalica ſub Genſerico & Hunnerico ſæuiente tres ſcripſit libros, & ijſdem temporibus vixit: qualis autẽ, quantuſve fuerit, ex ijſdem libris metiri licet. Claruit temporibus Zenonis Augusti; ſcripſit (vt apparet ex initio libri) anno ſexageſimo, ex quo Vuandali ex Hiſpania in Africam tranſiuerunt; fuit ille annus (vt teſtatur S. Proſper in chronico) cum Theodoſius duodecimum, & Valentinianus iterũ renunciati eſſent Conſules, anno Domini ſecundum Faſtos Onuphrij 426. vel potius (vt correximus in Annalibus) anno Domini 427. ſub Conſulatu Hieri & Ardaburi. Ex quibus colligitur, ipſum illos ſcripſiſſe libros anno à Chriſto 487. decimoquarto Zenonis Auguſti, cum adhuc eadem perſecutio fureret, qua etiam ſublatus eſſe putatur. Vixit eodem tempore Genſerici Regis alius eiuſdem nominis Victor Epiſcopus Cartennæ Mauritaniæ, qui aduerſus Arrianos librum ſcripſit, quem Genſerico Rege Arriano per ſuos offerendum curauit, aliaque nobiliſſimi ingenij reliquit monumenta, vt teſtatur Gennadius de viris illuſtribus cap. 77.

K Flauiani epiſ.] De quo tabulæ Auguſtodunenſis eccleſiæ, & vet. manuſcr. necnon recentiores hac die.

l Sydonij epiſc.] De eius vita & obitu miraculis illuſtratis ſcribit Greg. Tur. de geſta. Francorum lib. 2. cap. 22. 23. 24. Gennadius de vir. illuſtr. capit. 92. Extat eiuſdem liber epiſtolarum, & alter carminum, ex quibus viri integritas elucescit. De eodem agit Molanus in addit. ad Vſuardum hac die. Vixit temporibus Leonis Imperatoris.

m Philippi.] Huius Acta aſſeruantur penes religioſos Fratres eius ordinis; quibus tũ pręclarę illius virtutes, tum etiam egregia miracula enarrantur, omniaque fide digniſſima. Cæterum non hoc vno tantum B. Philippo nobiliſſima ciuitas Florentia exornatur, ſed & altero eiuſdẽ nominis, inſtitutore ac Patre noſtro, noſtręque Congregationis Oratorij in Vrbe

be fundatore beato Philippo cognomento Nerio, ſanctitate & puritate vitæ, atque eximia in Deum & proximum charitate clariſſimo; quem Sanctorum conſortio in cælis perfrui, miracula crebra teſtantur.

24 Nono Kal. Septemb. Luna. E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

Vigilia [a] S. Bartholomæi Apoſtoli. Carthagine SS. trecentorum [b] Martyrum tempore Valeriani & Gallieni: qui inter alia ſupplicia, cũ Præſes fornacẽ calcariam accẽdi iuſſiſſet, & in præſentia eius prunas cũ thure exhiberi, atq; illis dixiſſet: Eligite è duob. vnum, aut thura ſuper his carbonibus offerte Ioui, aut in calcẽ demergimini: fide armati, Chriſtũ Dei filium confitentes, ictu rapidiſſimo ſe iniecerunt in ignem, & inter vapores calcis in puluerẽ ſunt redacti: ex quo candidatus ille beatorum exercitus, Maſſa candida meruit appellari. Apud Oſtiã Tiberina S. Aureę [c] virginis & martyris, quę, ſaxo ad collũ ligato, in mare demerſa eſt: cuius corpus ad litus eiectum, beatus Nõnus ſepeliuit. In Iſauria S. Tationis [d] martyris, qui in perſec. Dioc. ſub Vrbano Præſide gladio cæſus, martyrij coronam accepit. Eodem die S. Eutychij [e] diſcipuli B. Ioannis Euãgeliſtæ, qui ob Euãgelij prædicationem in multis regionib. carceres, verbera, & ignes perpeſſus in pace tandẽ quieuit. Itẽ S. Georgij [f] Limniotæ monachi, qui cũ impium Leonẽ Imperatorẽ reprehẽdiſſet, quod ſacras imagines frangeret, Sanctorũq; reliquias cõbureret, eius iuſsu manibus abſciſſis, & capite incenſo, martyr migrauit ad dñm. Rhotomagi S. Audoeni [g] Epi & confeſs. Niuernis S. Patricij [h] abbatis.

AVGVSTI 24.

Vigilia S. Bartholomęi. a] De eadem Beda, et alij pridie huius diei, Conc. Oxonienſ. Radulph. Tung. de obſeru can. cap. 19. Durand. lib. 6. cap. 7. & alij.

b Trecentorum Martyr.] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Deſcribitur nobile martyriũ ipſorum à Põtio diacono in Actis S. Cypriani, & à Prudẽtio in Peri ſteph. hym. 13. de S. Cypriano. Dicti ſunt hi Maſſa cãdida, eo quod in fornace calcaria martyrium conſummarint. Habuit S. Auguſtinus de his ſermonem centeſimũ duodecimum de diuerſ. cuius meminit Poſſidius in Indict. Vticæ autem præcipue agebatur horum ſolemnitas, atque de ea cauſa idem S. Auguſtinus ſermone 115. Maſſam candidam Vticenſem dictam eſſe refert. Idem in trac. in Pſal. 49. Audite, inquit, martyrum numeroſitatem. ſola in proximo quæ dicitur Maſſa candida,

plus habet quam centum quinquaginta tres martyres, legimus de Maſſa candida adhuc alium ſermonem S.Auguſtini in cod.manuſcr.S. Mariæ ad Martyres Romæ, poſitũ inter lectiones, quæ legi conſueuerunt in ſolemnitate omnium Sanctorum. incipit: Dilectiſſimi fratres, natalem martyrum celebramus, &c. Quod autem ad numerũ ſpectat, cum Pontius dicat fuiſſe trecentos, idemq; profiteantur omnia Martyrologia; mendum eſſe putatur apud S. Auguſtinũ, dũ in dicto tractatu ponitur adeo minor numerus.

c Aureæ.] De ea in prædicto vet. manuſcri. hac die Extant apud nos tam ipſius quam ſociorum Acta manuſcripta, paſſaq; habetur tempore Alexandri Imperatoris ſub Vlpia. Præfecto. Viget adhuc eius memoria ad Oſtia Tiberina, vbi & ſacræ eius reliquiæ aſſeruantur.

d Tationis.] De quo ẽt græci agũt in Menol. hac die, eiuſq; martyrium referunt.

e Eutychij.] Agunt de eo itẽ Græci vbi ſupra in Menol. eiuſq; Acta deſcribunt.

f Gregorij.] Recitantur eius res geſtæ in præſato Græcorum Menolog. vbi de eodem hac die agitur.

g Audoeni epiſc.] De quo Vſuar. Ado, & alij recentiores. Habentur eius Acta fideliter ſcripta & recitata per Suriũ to. 4. Plura de eodẽ in vita S.Philiberti abb. apud Surium to.5. diei 20. Auguſti, & in Aicardo, apud eumdem to.5. die 15. Septemb. Eadem refert Aim. de geſt. Franc. lib.4.cap.41. Ado in chro. anno 696, eius obitum refert, Sigebertus autem in chro. anno 690. qui & de eodem agit ſupra anno 649. Interfuit Concilio Cabilonenſi. Ponitur eius ſedis vigeſimusprimus Epiſcopus, ſecundum tabulas Democharis.

h Patricij abb.] Agunt de eodẽ Vſuardus, vet. manuſcrip. ac cęteri recentiores.

F • Octauo Kal. Septemb. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	52	26	27	28	29	1			

Sancti Bartholomæi [a] Apoſtoli, qui in India Chriſti Euãgeliũ prædicauit: inde in Maiorẽ Armeniã profectus, cũ ibi plurimos ad fidẽ conuertiſſet, viuus a barbaris decoriatus eſt, atq; Aſtyagis Regis iuſſu capitis decollatione martyriũ cõpleuit. Eius ſacrũ corpus [b] primo ad Liparã inſulam, deinde Beneuentũ, poſtremo Romam ad inſulã Tiberinã translatum, ibi pia Fideliũ veneratione honoratur. Lutetiæ Pariſiorũ S. Ludouici [c] cõfeſſoris Regis Francorũ, vitæ ſanctitate, ac miraculorũ gloria illuſtris. Romæ SS.marty. Euſebij, [d] Pontiani, Vincentij, & Peregrini, qui primo ſub Commodo Imp. in equuleo leuati, neruis quoq; diſtenti, ac deinde fuſtibus cęſi ſunt, flammis circa eorũ latera appoſitis: & cũ in laude Chriſti fideliſſime permanerẽt, plũbatis vſq; ad emiſsionem ſpiritus mactati ſunt. Item Romæ S. Geneſij [e] martyris, qui primum ſub Gentilitate mimus, cum in theatro, ſpectante Diocl. Imperatore, myſterijs Chriſtianorum illuderet, a Deo inſpiratus, repente conuerſus ad fidem, baptizatus eſt:

mox

mox Imperatoris iuſſu fuſtib. crudeliſsime cęſus, deinde in equuleo ſuſpēſus, & vngularū diutiſsima laceratione vexatus, lāpadib. ēt inflammatus, cum in fide Chriſti perſiſteret, dicens: Nō eſt Rex præter Chriſtū, pro quo ſi millies occidat, ipſum mihi de ore, ipſū mihi de corde auferre non poteritis: martyrii palmā capitis obtrūcatione promeruit. Italicæ in Hiſpania S. Geruntii [f] Epiſc qui tēpore Apoſtolorum Euāgelium in ea prouincia prædicās, poſt multos labores in carcere quieuit. Arelate ī Gallia B. itē Geneſij, [g] qui exceptoris officio fungens, cū impia edicta, quib. Chriſtiani puniri iubebātur, nollet excipere, & proiectis ī publicū tabulis, ſe Chriſtianū eſse teſtaretur, cōprehēſus atq; decollatus, martyrij gloriā proprio cruore baptizatus accepit. In Syria S. Iuliani [h] mar. Tarrāconæ S. Magini [i] mart. Conſtantinopoli S. Mennæ [k] Epi. Traiecti ſancti Gregorij [l] Epiſcopi. Neapoli ſanctæ [m] Patricię virginis.

AVGVSTI 25.

Bartholomæi Apoſtoli. a] Natalem diē S. Bartholomæi agūt pridie huius diei Beda, Vſuardus, Ado, & alii: Romæ autem xiii. Kalen. Sept. agi conſueuiſſe, teſtātur vet. manuſcr S. Cyriaci, de quibus ſupra. Antiquum manuſcrip. Kalendarium, quod apud nos habemus, ad viiij. Kalend. Septemb. habet translationem S. Bartholomæi: in Græcorum autem Menologio hac die ſic ſcribitur: relatio ſanctarum reliquiarum S. Apoſtoli Bartholomæi. At vero natalem diē eius celebrant tertio Idus Iunii: in dicto autem Kalendario agitur ad xv. Kalend. Iulii. ex his apparet, tam Romæ, quam etiam in Orientali Eccleſia hac die agi conſueuiſſe de translatione S. Bartholomæi. Eſt de his etiam conſtitutio Emmanuelis Imperatoris, quam deſcripſit Theodor. Balſ. in Nomoc. Photii tit. 7. capit. 1. Quod autem alii præcedenti die agunt de eadem ſolemnitate: id (ſecundum Innocentium in extrauag. de obſer. ieiun. cap. conſilium noſtrum) relinquendum eſt cuiuſque regionis conſuetudini. De Bartholomæo apud nonnullos ea inualuit opinio, vt fuerit Syrus genere, atque a Rege Ptolemæo originē duxerit, dictuſque Bartholomæus, quaſi filius Ptolemæi: ſed perperam quidem: nam Ptolemæi in Aegypto, non in Syria regnarunt: præterea Apoſtolos omnes Galilæos fuiſſe, docet diuina Scriptura, quæ ait, Act. Apoſt. cap. 1. Viri Galilæi, &c. & cap. 2. Ecce omnes qui loquuntur Galilæi ſunt, &c. Cæterum ſi Bartholomæum hic genere Syrum dixerimus, quod Galilæa eſt in Palæſtina, & Palęſtina in Syria; eadem quoque ratione cæteros etiam Apoſtolos Syros eſſe, dicere debemus, Theodoretus in præfat. de Euang. verit. cum agit de lib. de Legibus, Bartholomæum, ſicut cæteros, nullū excipiens, fuiſſe piſcatorem affirmat, idque etiā Metaphraſtes teſtatur: quod quidē verius mihi probatur: nam ſecundum Pau. 1. ad Corinth. c. 1. Ignobilia mundi & contemptibilia elegit Deus. Ad hæc addimus etiam, Bartholomæum non a Ptolemæo eſſe dictum, ſed ſicut Iudæus erat genere, ab Hebraicis vocibus ſit appellatus, Bar Tholmai, filius Thomai. Eſt Tholmai nomen proprium Hebraicum, & in diuinis Scripturis repetitum, vt Num. 15. Ioſue c. 5. Iudic. 1. ſecūdo Reg. c. 3. & Paralip. c. 3. Quod aūt pro Bartholmai, dicamus Bartholomæū, mirū videri non debet, cum & in cæteris Hebraicis vocibus id ipſum contingat, vt eadē Latine

ne vel Græce reddita , non eodem modo pronuncientur. Nec illis libentur acquieſco , qui eumdem eſſe putant Bartholomæum cum Nathanaele, ex leuibus quibuſdam coniecturis . Sunt hi , Rupertus abbas, Cornel. Ianſenius, & alii hos ſecuti. Refragatur.n. S Auguſtini ſententia , dum in tractatu in Pſal. 65. & ſuper Ioan. tract. 17. c. 1. ſcribit Nathanaelem idcirco a Domino non fuiſſe electum inter Apoſtolos, quod fuerit legis doctor; cuius ſententiæ adſtipulor libentius . conſentit & S. Gregorius lib. 33. Moral. c. 21. De eodem Bartholomæo, præter ea quæ a ſanctis Euãgeliſtis ſcripta hñr. meminit etiã Dionyſius Areopagita in libr. de myſtica Theolog. Profectum eſſe ad Indos, illucque ſecum lato volumine Euangelij Matthæi, Chriſtum annunciaſſe , ſcribit Euſeb. hiſt. li. 5. c. 10. & ante eum Origenes in Geneſ. S. Hieron. de Script. Eccleſ. in Panteno, Socrat. lib. 1. cap. 15. Niceph. hi. lib. 4. c. 32. Fortunatus hoc verſu:

Inde triumphantem fert India Bartholomæum.

Lycaonas inſuper ad temperantiam inſtituiſſe, ait Chryſoſtomus . De paſſione eius hiſtoriam recitans Greg. Turon. de glor. mart. c. 34. Apud Aſiam, inquit, paſſum, agonis ipſ[illegible] narrat hiſtoria , &c. Nec ab his diſſentiũt, qui ſcribunt in Armenia fuiſſe coronatum martyrio, vt Sophronius apud Hieron. De genere mortis, diuerſæ ſunt ſententiæ. In commentariolo Hippolyti de duodecim Apoſtol. legi S. Bartholomæum capitẽ deorſum pẽdente eſſe crucifixum. Teſtatur etiam Ioſephus apud Metaphraſten , fuiſſe cruci affixum; idque Nicephorus profitetur li. 2. c. 36. At vero excoriatum fuiſſe , tradũt alii, vt apud Iſidorum (licet Iſidori eum nõ dixerim librum) de vit. & obit. ſanct. 177. Idq; præfatio Ambroſiana , id antiqua lectionaria , id denique traditio docet. potuit tñ vtrumque contigiſſe Geſtorum autem eius quædam ferũtur Abdiæ nomine; quædam incerto auctore in libro qui inſcribitur , Paſſiones Apoſtolorum, hñr: alia his ſimilia extant in antiquis codicibus manuſc. alia quæ ſcripta a Ioſepho recitat Metaphraſtes: edidit & alia Perionius, in quibus omnibus (ſecũdum Apoſtoli ſententiam) ſic omnia probet lector, vt, quod bonum eſt, teneat.

b Eius ſacrum corpus.] Quod autẽ ad eius venerandas reliquia ſpectat : fuit illis in primis illuſtrata Daras ciuitas in finibus Perſidis, vt ſcribit Theod. lector li. 2. collectan. & Niceph. hiſt. lib. 16. capit. 37. De eius ampliſſimo templo illic erecto a Iuſtiniano Imperatore meminit Procopius lib. 2. ædif. Iuſtinian. Imp. De translatione Liparim facta, cuius hic habetur mentio, agit Greg. Turon. de glor. mart. cap. 34. Scripſit olim rei geſtæ hiſtoriam Theodorus Studita, quam Latinitati reddidit Anaſtaſius . Conſentit his Molanus in not. ad Vſuardum Legimus eam in bibliotheca Vaticana plut. 4. nu. 234. pag. 24. Incipit. Maximum quidem certamen, &c. Paucis eamdem refert hiſtoriam Metaphraſtes ex Ioſepho apud Sur. tom. 4. & alii. Facta eſt autẽ alia poſtmodum translatio Beneuentum ex prædicta inſula Liparitana anno Dñi 832. vt auctor eſt Sigebertus in chron. Leo Oſtienſis lib. 1. cap 26. factam ſcribit anno Domini 840. Rurſus autem ſub Othone Secundo Imp. Romam delatum eſt corpus eius, vt Otho Frinſingenſis lib. 6. c. 25. teſtatur his verbis: Tradunt de Othone Romani , quod capto Beneuento , beati Apoſtoli Bartholomæi oſſa inde aſportauit, ac Romæ in Lycaonia inſula in tũba porphyretica ea collocauit , in terrãq; ſuam per Tiberim & mare in præfato ſarcophago deportare cogitauit : ſed eo tamen breui vita exempto, pretioſum theſaurum ibidem remanſiſſe . Hæc Otho. Factum id eſſe cõſtat anno Domini 983. Eiuſdem autem Imperatoris vndecimo, quo & ex hac vita migrauit . id ipſum ẽt Albertus Crãtz. in Saxon. & alii, qui proſecuti ſunt res Othonis Imperatoris . Eadẽ legi in codice manuſcripto Vaticano, vbi regiſtrata ſunt priuilegia Romanæ Eccleſiæ; hæcq; omnia cõſtare ex litteris aureo ſigillo munitis, ibidem ſcribitur.

c Ludouici .] Eius præclariſſimas res geſtas ſcripſit Gaufridus, ex quibus ea putantur accepta, quæ extant apud Surium tom. 4. De eodem Anton. in 3. par. tit. 20. c. 1.

c.1.§.12. Iudocus Clidouæus, & alii plures, qui proſecuti ſunt res Francorum, ac nouiſſime Papyrius Maſſon. qui ea quæ a cæteris erant prætermiſſa, ſumma induſtria collegit. Migrauit ex hac vita anno Domini 1270. Bonifacius Octauus Ro. Pont. retulit eum inter Sãctos. Hic eius nominis numeratur nonus, & non quintus, vt alicubi typographi errore poſitus reperitur, Regum vero Francorum quadrageſimustertius ponitur.

d Euſebii & ſoc.] De iiſdem hac die *Beda*, *Vſuardus*, *Ado*, & alii. Recitantur horum Acta apud Surium tom. 7. & nos habemus manuſcrip. quæ incipiunt: Regnante impiiſſimo Commodo, &c. Plura de iiſdem Vincent. in Spec. lib. 10. cap. 119. Mombrit. tom. 1. Petrus in catalog. lib. 7. cap. 111. & alii recentiores.

e Geneſij.] De eodẽ iidem qui ſupra, Beda, & alii. Eius Acta ex manuſcr. refert Sur. tom. 5. Confundunt hunc cum Geneſio Arelatenſi Mombritius, & Petrus in catalogo. Eius Acta manuſcrip. habemus, quæ incipiunt: Sanctus Geneſius mart. &c. Erat olim Romæ illuſtris Memoria huius Geneſij, quã Gregorius Papa III. inſtaurauit, atq; muneribus exornauit, vt conſtat ex lib. de Romanis Pontific. in eodem Gregorio III.

f Geruntii epiſc.] De eodem hac die Vſuardus, & alii recẽtiores. Huius Acta deſcribuntur ſacro hymno, quem legimus in antiquo Breuiario Toletano; quę miramur præteriiſſe eos, qui res Hiſpanicas nouiſſime ſunt proſecuti, & ieiune admodum de eo ſcripſere.

g Geneſij Arelat.] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii. Eius Acta feruntur ſcripta a S. Paulino Epiſcopo Nolano, quæ deſcripſit Sur. to. 4. Recenſetur ibidem editum ab eo miraculum, conſcriptum a beato Hilario Epiſcopo Arelatenſi, necnõ & homilia falſo adſcripta Euſebio Emiſſeno. Meminit de eodem Prudentius hymno 4. cum ait:

Teque præpollens Arelas habebit,
Sancte Geneſi.

Et venantius Fortunatus his verſibus:

Porrigit ipſa decens Arelas pia dona Geneſi
Aſtris Cæſario concomitante ſuo.

In Breuiario Toletano legitur vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem Geneſii Acta egregie canuntur. De eodem præterea agit Greg. Turonen. de glor. mart. c. 66.

h Iuliani.] De quo etiam dicta vetera manuſcripta, adſtipulanturque alii recentiores.

i Magini.] Agitur de eodem hac die in Flore ſanct. Hiſpan. ex tab. eccleſiæ Tarraconenſis.

K Mennæ Epiſc.] De quo hac item die Græci in Menologio. Agitur de eo in libro de Rom. Pont. in Agapito Papa, itẽque in epiſtola monachorũ Palæſtinę ad Iuſtinian. Imp. recitata in Quinta Synodo Act. 1. in cuius ſequentibus Actionibus frequens de eodem Menna habetur mẽtio, ſicut & in cõſtitutionibus eiuſdẽ Iuſtiniani Imp. in Authenticis, & Nouellis. Scribit plura de eo Euagr. lib. 4. cap. 35. 36. & 37. Niceph. lib. 17. c. 25. & 26. Succeſſit hic Anthimo, vt prædicta Synodica Acta teſtãtur. Errat aũt Euagrius, qui Epiphanio Mennã ſubſtitutum dicit, & Epiphaniũ Anthimo: nam præceſſit Epiphanius, cui Antimus, & ei Mennas eſt ſubrogatus: ita ẽt Nicephorus in chron. & alii. Celebrat egregias laudes Mennę Agapitus Papa ſcribens ad Petrum Epm Hieroſolymitanum: recitatur ea epiſtola in prima Actione Quintæ Synodi. Hic etſi ad tẽpus adhæſit Theodoro Epo Cæſareæ Cappadociæ, ob quã cauſam a Vigilio Rom. Põtifice ſacris eſt interdictus, vt eiuſdem Vigilii litteræ indicant, quæ extant in tom. 2. Concil. in Vigilio: tamẽ tã ipſum, quam etiã Theodorũ, cũ vterque Vigilio ſatisfeciſſet, & fidei Catholicæ profeſſionẽ eidem tradidiſſet, receptos eſſe ad Apoſtolicã communionem, declarat Conſtitutũ eiuſdẽ Vigilii Papę, quod ex bibliotheca Vaticana deprõptũ, intexuimus Annalibus Eccleſiaſticis. Nicephorus etiã lib. 17. c. 26. de Menna a Vigilio cõmunioni reſtituto meminit. Porro multa Mennæ nomine ad Vigiliũ Papam ab hæreticis fuiſſe conficta, Sexta Synodus declarauit. Act. 3. 12. & 14.

l Gregorii epiſc.] Scripſit eius res geſtas S. Ludgerus Eps Monaſteriẽſis, quas

Sur.

Sur.retulit.in to.2.die 26. Martii. Ad hũc olim presbyterum extat epiſtola S. Lulli Epiſcopi Mogũtini.Fuit hic,ſicut ille,diſci pulus S.Bonifacii,& ex monacho factus eſt Eṗs Traiectenſis; ſeditque annos 32. Exceſſit ex humanis anno Domini 784. Agit de eodẽ hac die Molanus in addit. ad Vſuardum, & in Indiculo ſanct. Belgii & Trithem.de vir. illuſtr. ord. S. Bened.lib.3.cap.284.& li.4.cap.188. & alii. m Patriciæ.] Claruit tẽporibus Conſtantini Imperatoris, quando vna cum nutrice & famulabus Cõſtantinopoli in Italiam veniens, veneratura limina Apoſtolorum, Neapoli in Campania diem clauſit extremum; multiſque miraculis eius eſt ſanctitas declarata. Eſt celebris memoria Neapoli huius virginis.

xxix G Septimo Kal.Septemb. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROmæ S.Zephyrini [a] Papæ & martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Irenæi [b] & Abundij, qui in perſecutione Valeriani,eo quod corpus Beatæ Concordiæ in cloacã proiectum leuauerant,in eamdem cloacam demerſi fuerunt:quorum corpora a Iuſtino presbytero inde extracta,in crypta iuxta beatum Laurentium ſepulta ſunt. Apud Albintimelium Liguriæ ciuitatem S.Secundi [c] mart. viri ſpectabilis & ducis ex legione Thebæorum. Bergomi in Gallia Ciſalpina S. Alexandri [d] mart. qui & ipſe vnus ex eadem legione, cum nomen Domini Ieſu Chriſti conſtantiſſime fateretur, martyrium capitis abſciſsione compleuit. Nicomediæ paſsio S.Hadriani, [e] filii Probi Cæſaris,qui Licinio perſecutionem in Chriſtianos commotam exprobrans,ab eodem iuſſus eſt occidi:cuius corpus Comitius Byzantii epiſcopus,eius patruus,Argyropoli ſepeliuit. In Hiſpania S.Victoris [f] mart. qui a Mauris pro Chriſti fide occiſus, martyrii corona donatus eſt.Capuæ S.Rufini [g] Epiſcopi & confeſ. Piſtorii S.Felicis [h] presbyteri & confeſsoris.

AVGVSTI. 26.

ZEphyrini Papæ. a] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado,& alii, de eius ſucceſſione agit Euſeb.in chron & hiſt.li.5. cap. 27.& lib.6.c.15.Optat.lib.2. cõtra Parmen. Auguſt.epiſt.165.Niceph. Calliſt.lib.4. c. 10. & Nicephorus Epiſc. in chronico.

b Irenai & Abundii.] De iiſdem Beda,ac cæteri qui ſupra,omneſq; ex rebus geſtis S.Laurentii, in quibus horum martyrii Acta deſcribuntur. Quod tã S.Concordiç,quam horum martyrum corpora in cloacam fuerint proiecta, tum hic in Martyrologio,tum ẽt in prædictis Actis nuper citatis habetur; quod & factum in aliis cõpluribus martyribus Romæ paſſis reperitur. Quales fuerint Romæ cloa-

cæ,

cæ,conſule in primis, quæ admiratione digna ſcribit Plin. lib.36. cap.15. conſule & Caſſiodor. Variar.li.3 epiſt.30.qui de his mira ſcribit ad Argolicum Vrbis Præfectum,dum ait: Tantum viſentibus conferunt ſtuporem, vt aliarum ciuitatū poſſint miracula ſuperare. Videas illic fluuios, quaſi montibus concauis clauſos, per ingētia ſtagna decurrere: videas ſtructis nauibus per aquas rapidas non minima ſolicitudine nauigari, ne præcipitato torrenti marina poſſint naufragia ſuſtinere.Hæc Caſſiodorus. Reliquit exemplū de nauigatione cloacarum M. Agrippa, qui cum eas expurgaſſet, per eaſdem ſubuectus eſt in Tiberim, vt auctor eſt Dio Caſſius lib.49.prope finem.Hæc de Vrbis cloacis ſepulchris ſanctorum martyrum, quorum ſæpe corpora in eas proiecta reperiuntur, vt etiam factū conſtat de corpore S. Sebaſtiani clariſſimi martyris, quod (vt eius Acta teſtantur) in cloacam Maximam proiectum fuit.

c Secundi.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extāt eius Acta apud Mombrit.to.2.vit. ſanct. & Petr.in catal.breuius lib.7. ca.117. Albintimelij Liguriæ prouinciæ ciuitate hic paſſus dicitur, quæ diuerſis modis dicta reperitur; aliquando Vintimeliū,vel Victimillium, vt à Beda & Vſuardo,Vindimillium, vt ab Antonino; ab alijs Albintimillium, itemque Intemelium, vt à Cælio apud Cicer. epiſt.fam. lib.8.ſic & Plin.lib.3.c.5. qui dictū fuiſſe ait Albium Intemelium,vnde compoſite Albintimelium,vt hic ponitur. Eſt Liguriæ prouinciæ ciuitas,vulgo dicta. *Vintimiglia*.

d Alexandri.] De eodem hac die Beda; ſed mendoſe legitur, Pergami, loco Bergomi. Vſuard. & Ado pluribus de eo agunt. Extant eius Acta, quæ habet Mōbrit.tom.1.

e Hadriani.] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio, eiuſdemq; paſſionis agonem deſcribūt, prout etiam hic narratur. De genere Probi Imp. vide Nicephori Epiſcopi chron. de Epiſcopis Conſtantinopolitanis,in Domitio.

f Victoris.] De eius martyrio vide apud Sur.to 7,Vaſæum in chron Hiſpan.anno 950.& Molan.in addit.ad Vſuard.& tab. Burgenſis eccleſiæ.

g Rufini epiſc.] De quo tab.eccleſ. Capuanæ, in cuius Breuiario agitur etiam de eius corporis inuentione tempore Sergij Papæ.

h Felicis.] Cuius res geſtas legimus in manuſcr. codice ab eadem eccleſia Romam miſſo.

27 Sexto Kal. Septemb. Luna. A xxviij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CApuæ in Campania natalis S.Rufi [a] Epiſcopi & martyris,qui cū eſſet Patriciæ [d] dignitatis,à B. Apollinare S. Petri diſcipulo cū vniuerſa familia baptizatus eſt. Ibidē SS.mart.Rufi [c] & Carpophori, qui ſub Diocl.& Maximiano paſſi ſunt.Tomas in Ponto SS.mar. Marcellini [d] tribuni, & vxoris eius Mānæ,& filiorū Ioan.Serapionis,& Petri. In Sicilia apud Leontinos S.Euthaliæ [e] virginis, q̄ cū eſſet Chriſtiana,a fratre ſuo Sermilliano gladio cæſa migrauit ad ſponsū. Eodē die paſſio S.Anthuſę [f] iunioris,quę ob Chriſti fidē in puteū merſa,marty-

rium

rium ſumpſit. Bergomi S. Narni, [g] qui a B. Barnaba baptizatus, primus ab eo eiuſdē ciuitatis Epiſcopus eſt ordinatus. Arelate S. Cæſarii [h] Epiſc. miræ ſanctitatis & pietatis viri Auguſtoduni S. Syagrii [i] Epiſc. & confeſ. Papiæ S. Ioan. [k] Epiſcopi. Ilerdę in Hiſpania Tarraconēſi S. Licerii [l] Epiſc. In Thebaide S. Pœmonis [m] anachoretæ. In Piceno apud Septempedanos S. Margaritæ [n] vid.

AVGVSTI 27.

RVfi Epi. [a]] De eodem Beda, Viſuardus, Ado, ac cæteri recētiores. Agitur de eo in Actis S. Apollinaris, q̄ recitat Surius to. 4. die 23. Iulii, vnde & cæteri acceperunt, vt Petrus in catal. li. 7. c. 119. Hieron. Rubr. hiſt. Rauen. lib. 1. & alii.

b Patriciæ dignitatis.] Etſi de Patricia dignitate complures viros eruditos ſcripſiſſe repererim: nullū tamen adhuc, mea quidem ſentētia, nactus ſum, qui rem adeo feliciter ſit proſecutus, vt nullā prorſus reliquerit ea de re dubitandi occaſionem. Dicam paucis (quātum fert ratio inſtituti) qualis olim apud Gentiles Romanos, qualis ve penes Chriſtianos fuerit Patricia dignitas. Cōſtat in primis, auctore Liuio lib. 1. ab Vrbe condita, a Romulo creatos eſſe cētum Senatores, eoſdemque honoris cauſa Patres appellatos, omneſq; ſub inde qui ex eadē progenie exorti fuiſſent, eſſe Patricios nūcupatos; quos & dictos eſſe Ingenuos ex Cincio docet Feſtus. Hæc de antiquis Patriciis non tm̄ Liuius, ſed & alii, vt Dionyſius, Plutarchus, Dio, Velleius Paterc. ac ceteri priſci auctores ſcripſere. Erant hi Patricii Originarii dicti, quia à prædictis ducebāt originem; iidemq; apud Liuium dicti reperiuntur Patricii maiorum gentiū Rurſus aūt alii erant Patricij, qui dicebantur minorum gētium, iidemq, Allecti ſunt appellati: erāt hi, qui ex plebe in Senatum, & ex Senatu tranſibant ad Patriciā dignitatem. De his Sueton. in Octauio c. 2. Ea gens, inquit, a Tarquinio Priſco Rege inter minores gētes allecta in Senatum, mox a Seruio Tullo inter Patricias tranſducta. Hæc Suet. Idē in C. Iulio c. 41. ait: Senatū ſuppleuit, & Patricios allegit, &c. Sicq; eueniebat in primis, vt nō oēs Patricii eſſent Senatores: nam filii Patriciorum iidem Patricii dicti erāt, tūc autē & Senatores, qn̄ inter Patres adſcripti, iidē dicebātur Patres conſcripti. vnde & Suetonius in Octauio c. 10. Quamquam Patricius, nondum Senator, &c. Rurſus autem contingebat, vt nonnulli, licet eſſent Senatores, nondum tn̄ eſſent Patricii, vt vidimus ex prædicto loco citato Suet. in Octau. cap. 3. quod & Tacitus ēt his verbis ſignificat: Iiſdem diebus in numerū Patriciorum adſciuit Cæſar vetuſtiſſimū quemque ex Senatu, aut quibus clari parentes fuerant. Hæc Tacitus. Porro non tm̄ Patricius ordo, ſed & Patricius magiſtratus in antiquorum ſcriptorum cōmentariis reperitur, cum. ſ. Patritij in ſacerdotium adſciſcerētur; ad quos potiſſimū ſacrarum rerū cura pertinebat: horū etenim præcipua ſacerdotia & Pontificatus erant. In hanc ſn̄iam Cicero orat. pro dom. ſua hæc ait: Itaque populus Romanus breui tpe neque Regem ſacrorū, neque Flamines, neque Salios habebit, nec ex parte dimidia reliquos ſacerdotes, neque auctores centuriatorū, neq; curiatorum comitiorum: auſpicia quoq; populi Romani, ſi magiſtratus Patricii creati non ſint, intereant neceſſe eſt, &c. hæc Cicero occaſione Clodii, qui e Patriciis ad plebem tranſierat. Rurſus idē ad Brutum epiſt. 5. Dum vnus (inquit) erit Patricius magiſtratus, auſpicia ad Patres redire non poſſunt. De eodem Patricio magiſtratu Liuius ſæpe, qui in oratione P. Decii aduerſus Patres, & in concione Claudii aduerſus Plebeios pluribus docet, magiſtratum Patricium auſpicia curare ſolitum. Quā porro ampla eſſet huius muneris poteſtas in cogendis comitiis, creandis magiſtratibus, atque ſi opus

fuiſſet,

fuiſſet dimouendis etiam Conſulibus a Conſulatu, pluribus docet Cicero de diuinat.& de legib. Ceſſante autem ſuperſtitione gentilium, licet extinctus ſimul fuerit Patricius magiſtratus, cum ipſorũ ſacerdotia, ſimulq; auſpicia fuerint antiquata; remanſit tñ ipſa dignitas Patriciatus, quæ ex Patricio magiſtratu illud retinuit, vt ſicut in eo Pontificialis dignitas, erat perpetua, nec niſi obitu deſineret, ita ſub Chriſtianis Imperatoribus Patriciatus dignitas perennis eſſet. Id egregie expreſſum habes apud Caſſiod. Variar. *lib.6.form.2.* qui de eadem ampliſſima dignitate clariſſimis tm̃ viris conferri ſolita agit li.8.epiſt. 9.10.& 11.de eadem Zeno Imper.l.3.de Conſul.Cod.lib.12. hæc ſcribit: Nemini ad ſublimem Patriciatus honorem, qui cæteris omnibus anteponitur, aſcendere liceat: niſi prius aut Conſulatus honore potiatur, aut Præfectura Prætorii Orientis, vel Illirici, vel Vrbis adminiſtratione, aut Magiſtri militum, aut Magiſtri officiorum, &c. Adeo itaq; erat Patriciatus excellens dignitas, vt nõ tam ea Conſulatu, quam Conſulatus Patricia illuſtraretur dignitate, vt eleganter habes expreſſum a Iuſtiniano Imper.l. 1. *C.de Conſ.*adeo vt nec iam (vt olim) Patricii *dicerentur* a Patribus, qui & Senatores erant; ſed quod Patres dicerentur *Imperatoris*, vt idem Iuſtin.teſtatur l.vlt. *Cod.*de Conſ.Horũ inſignia (quamuis ex nuper citatis Caſſiodori locis colligere liceat) erant chlamys, cingulum, calcei picti, & ſella ſublimis. Inſtitutam hanc dignitatẽ a Conſtantino Imp.conceſſumq; Patriciis, vt ſuper omnes etiã Præfectos Prætorio cõſiderent, auctor eſt Zoſimus lib.2 Horum etiam auctoritate legationes mitti conſueuiſſe, auctor eſt Suidas. Hallucinantur omnino, qui eiuſmodi dignitatem ab Imperatoribus conferri conſueuiſſe *primarum* ſedium Epiſcopis, ex *prædicta* a Caſſiodoro recitata formula Patriciatus ſomniarunt. Sed de his ſatis occaſione Rufi martyris, hominis Patriciæ dignitatis.

c Rufi & Carponii.] De iiſdem tab. eccleſiæ Capuanæ, in cuius Breuiario Acta ipſorum leguntur, ſed aliqua leui cenſura purganda, vt quę illic de Sibylla sũt addita: nam quibus temporibus Sibyllæ vixerint, Varro & alii plures docent.

d Marcellini & ſoc.] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores, adſtipulanturque vetera manuſcripta.

e Euthaliæ.] De eadem hac die græci in dicto Menologio, vbi etiam deſcribitur eius martyrium.

f Anthuſæ.] Hæc iunior Anthuſa dicta eſt reſpectu ſenioris, quæ paſſa eſt in perſecutione Valeriani, de qua ſupra xi.Kal. Septembr. Agunt de eadem hac die Græci in Menologio.

g Narni.] De quo tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus etiam Galeſinius hac die.

h Cæſarii Epiſc.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Scribit de eo Gennad. de vir. illuſtr. ca.86. Licet Suffridus in annotationibus ad Gennad. fidem habens Trithemio, & ille Vincentio, exiſtimet ea, quæ in Gennadio leguntur de Cæſario, ab aliquo alio eſſe addita, eo qđ Trithem. de vir. illuſtr. ord.S.Bened. & de ſcrip. Eccleſ. Cæſariũ claruiſſe dicat anno Dñi 690. adhærens Vincentio, quem citat; qui ait illum floruiſſe anno Dñi 700. Hæc autem quam ſint a veritate remota, perfacile erit oſtendere, cum plures reperiantur ſcriptores, qui illius tpibus vixerint, atq; de eo ſcripſerint; multaq; inſuper extent ſacra Cõcilia, quibus ipſe præſens ſubſcripſit. Vixit tpibus Iuſtini, & ſucceſſorum Imper. Venant. Fortunatus li.7.carm.ad Bodeg. ducem & de gaudiis vitæ æternæ meminit de Cæſario Epiſc. Arelatenſi, itemque de eodem lib.5. in carmine ad Martinũ, ad ciues Turonicos lib.8. de ſe ipſo, & in car.de virginitate. At vero res geſtæ eiuſdem Cæſarii, quas Cyprianus eius diſcipulus fideliſſime ſcripſit, recitatq; Surius tom.4 eius tempora ſatis ſignificant, vixiſſe eum. ſ. temporibus Symmachi Papæ, ad quem Romam venit. Ex his certa fimaque redduntur, quæ ſcribit Gennadius, eum. ſ. claruiſſe temporibus Anaſtaſii Imper. cuius tempore ſedit Symmachus Papa. Reperitur idem Cæſarius interfuiſſe Cõcilio Arelatẽſi tertio, & quar

to

to quod deſideratur, cuius mentio habetur in Concilio Meld. c. 73. itemque Cõcil. Vaſenſi, & Carpentoratẽſi, in quibus omnibus primo loco, vt Metropolitanus, ſubſcriptus reperitur; ſicut & Agathenſi. quod celebratum eſt ſedis illius temporibus, nimirum ſub Conſulatu Meſſallæ, anno Dñi 506. Ex his videas, quo iure Trithemius hunc ſibi vendicet inter monachos ord. S. Benedicti, cum ante ipſum S. Benedictum vixerit, qui anno 529. in Caſſino monte cępit ordinis ſui fundamẽta iacere: Fuit autem Cæſarius profeſſor cęnobij inſulæ Lerini ſub Porcario abbate, vt prædicta Acta teſtãtur; quod etiam profitetur ipſe homil. 20. vbi multa locutus de laudibus illius cęnobij, addit: Ego, inquit, peculiaris alumnus veſter, &c. Lõge ante tempora S. Benedicti monaſticã obſeruantiam in eadem inſula viguiſſe, exploratum certumq; habetur. Cum autem idem Trithemius citet eiuſdem Cæſarij ſermonem tertium, quo ſe profitetur S. Benedicti eſſe diſcipulum, nihil huiuſmodi in ſermonibus Cæſarij recẽs editis potui inuenire: quod ſi in aliquo tamẽ codice id reperitur, alterius potius auctoris exiſtimandus eſt ſermo. Extat egregia epiſt. Ennodij Ticinenſis ad eumdem Cęſarium ſcripta de legatione qua functus eſt ad Regem Gothorum; eaq; eximias Cæſarij virtutes commendat ac prędicat. Incipit: Quod ſpe conceperam, &c. Non prætermittimus hic meminiſſe eiuſdem Cæſarij ſororis, dictæ S. Cæſareæ virginis, ac matris multarum virginum, quæ & ipſa egregia claruit ſanctitate. De eadem idem Cyprianus in dictis Actis ſancti Cæſarij: & Fortunatus etiam lib. 8. in carm. de virginitate de eadẽ agit his verſibus, dum recenſet eam inter illuſtres ſanctitate virgines:

Has inter comites coniuncta Ceſaria fulget,
Temporibus noſtris, Arelatenſe decus.

Et inferius:

Dulce decus, vbi ſit veneranda Ceſaria præſens,
Præſule Cæſario non caritura tuo.

De eadem S. Cæſaria agit Greg. Turon. hiſt. Franc. libr. 9. c. 40. & 42. Ibi de regulis eius, ſub quibus S. Radegundis Regina, & aliæ monaſticam vitam exercuerunt, conſcriptis à prædicto S. Cæſario de quo agimus. Fuit eiuſdem nominis Cæſarius monachus ſcriptor vitæ S. Engelberti, quę extat apud Sur. tom. 6. die 7. Nouembris, qui etiam illa ſcripſiſſe putatur, quæ in Speculo exemplorum diſtinct. 6. recitantur: vixitq; circa annum Domini 1250.

i Syagrij epiſcopi.] *De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Scribit de eo* Greg. Turonen. li. 9. de geſtis Francorum ca. 23. in fine, Ado Viennenſis in chron. anno Domini 575. appellatque eum virũ ſummæ ſanctitatis, eumdemque teſtatur interfuiſſe primo Concilio Matiſconenſi. Peruenit etiam ad tempora S. Gregorij Papæ, cuius ad eumdem extant plures epiſtolæ in regiſt. lib. 5. epiſto. 57. & lib. 6. epiſto. 110. 112. 117 118. & 119. Ipſe autem Romam venit, ſubſcripſitque priuilegio conceſſo eccleſiæ S. Medardi, Indict. vndecima, anno Domini 593. quibus etiam temporibus obijt, vt apparet ex libro 11. epiſto. 10. eiuſdem regiſtri. De eo etiam Fortunatus in vita S. Germani Epiſcopi Pariſiorum ca. 65. illicque de eius ordinatione agitur. Fuit & alius Syagrius Nicienſis Epiſcopus, cuius natalem diem colunt Nicienſes 23. Maij.

K Ioannis Epiſc.] De quo tab. eccleſ. Papienſis.

l Licerij Epiſcopi.] Agitur de eo in eccleſia Ilerdenſi, ex cuius monumentis etiam mentio habetur in Flore Sanct. Hiſpan.

m Poemonis.] De eo hac item die Græci in Menologio, plura autem in Vit. Patrum.

n Margaritæ.] De rebus geſtis ipſius ſunt apud nos Acta à Seuerinatibus Romam miſſa. eſt illorum exordium: Margarita Septempedæ, &c. Dormiuit in Domino anno 1395. Multis fuit illuſtrata miraculis.

28 Quinto Kal. Septemb. Luna. Bxxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

HIppone Regio in Africa natalis S. Auguſtini Epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris eximij: qui B. Ambroſij Epiſc. operā ad Catholicam fidē conuerſus, baptizatus, eā aduerſus Manichæos, alioſq; hæreticos, acerrimus propugnator defendit: multisq; alijs pro Eccleſia Dei perfunctus laboribus, ad præmia migrauit in cęlū: cuius reliquiæ [b] primo de ſua ciuitate ꝑpter barbaros in Sardiniam delatæ, & poſtea a Luitprando Rege Longobardorum Ticinum translatæ, ibi honorifice conditæ sūt. Romæ natalis S. Hermetis [c] viri illuſtris; qui (vt in Actis B. Alexādri Papæ legitur) primo carcerali cuſtodię mancipatus, deinde cū aliis plurimis gladio cædente martyrium compleuit ſub Aureliano Iudice. Briuate apud Aruernos paſſio S. Iuliani [d] mart. qui cū eſſet B. Ferreoli tribuni comes, & in habitu militari occulte Chriſto ſeruiret, in perſecutione Diocletiani a militibus tentus, deſecto gutture morte horribili necatus eſt. Conſtantiæ in Gallia S. Pelagij [e] mart. qui ſub Numeriano Imperatore & Euilaſio Iudice martyrij coronam accepit. Salerni SS. mart. Fortunati, [f] Caij, & Anthes, ſub Diocletiano Imp. & Leontio Proconſule decollatorum Conſtantinopoli. S. Alexandri [g] epiſc. glorioſi ſenis, cuius orationis virtute Arius diuino iudicio damnatus crepuit medius, & effuſa ſunt viſcera eius. Apud Santonas S. Viuiani [h] Epiſcopi. Item S. Moyſis [i] Aethiopis, qui ex inſigni latrone inſignis anachoreta, multos latrones conuertit, & ſecum duxit ad monaſterium.

AVGVSTI 28.

AVguſtini Epiſcopi. a] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. De anno ac die eius obitus ſcribit Marcellinus in chron. deceſſiſſe Felice, & Tauro Conſulibus, ſed verius Proſper ſub conſulatu Theodoſij xiij. & Valentiniani iij. Res geſtas ſuas a teneris annis vſque ad ſuſceptum ſacrum baptiſma, atque receſſum ex Italia, ipſe plurib. proſecutus eſt in libris confeſſ. cætera autem Poſſidius Epiſcopus Calamenſis. His etiam locupletiora collegimus ex epiſtolis, cæterisque ipſius ſcriptis, aliisque probatis auctoribus, & per annos ſingulos intexuimus in Annal. Eccleſiaſt. Migrauit ex hac vita, Theodoſio xiij. & Valentiniano iij. Conſſ. dum vocaretur ad Concilium œcumenicum Epheſinum Theodoſii Imp. legatione: eſt is annus a Chriſto Domino 430.

b Cuius reliquiæ.] Eiuſmodi translatio

primum facta in Sardiniam inſulam, cõtigiſſe putatur, quando Traſamundus Arrianus Rex Vuandalorum, oẽs Epiſcopos Africanos Catholicos relegauit in Sardiniam tẽporibus Symmachi Papæ, Catheo Conſu'e, anno Domini 504. in quam quidẽ rem inſudauit induſtria S. Fulgentij, Epiſcopi Ruſpenſis. Baculus inſuper, & mitra illuc allata, hactenus in Sardinia aſſeruãtur. Adſtipulatur his ẽt Oldradus Mediol. Epiſc. in epiſt. ad Carolum Magnum, & Franc. Fara de rebus Sardois. De translatione autem Ticinum facta, cuius etiam hic mentio habetur, agunt Beda, Ado, & alij hac die, Paul. diac. de geſt. Longob. lib. 6. c. 14. Beda de ſex ætat. in fine. Ado Viennen. in chron. anno 718. Otho Friſing. eodẽ anno, Sigeb. anno 721. Marian. Scot. anno 734. Sigeberto aũt aſſentitur Sigon. de Reg. Italiæ. Sed de his actum eſt ſuperius die 28. Februarij, quando eiuſmodi translationis ſolemnitas agitur. Vide quæ de ea re ſupra notauimus ea die.

c Hermetis.] De quo hac die Beda, & alij; Ado autẽ vberius recitat eius Acta ex rebus geſtis S. Alexandri Papæ, quas refert Sur. to. 3. Errat Ado, dum paſſum ſcribit ſub Aureliano Imp. Nã Aurelianus ille Iudex erat, & non Imperator; vt prædicta Acta ſignificant: à tẽporibus. n. Alexandri Papæ vſq; ad Aurelianũ Auguſtum pluſquã centum quinquaginta annorum intercedit ſpatium tẽporis. Paſſus eſt itaq; Hadriano Imp. ſub Aureliano Iudice, vt eadem Acta teſtantur. Pelagius Papa II. illuſtrauit cœmeterium S. Hermetis. Erat celebris eius Memoria apud Antium, cuius habetur mentio in Actis S. Bonifacij Papæ to. 1. Concil.

d Iuliani.] De quo item Beda, Vſuardus Ado, atque recentiores. Hodie eius celebritatẽ eſſe celebrandã, habes à Gregor. Turon. li. 2. de glo. mar. c. 29. qui ipſe integrũ librum ſcripſit de eius agone atque miraculis; recẽſet eum Lipo. to. 5. & Sur. to. 4. Sidonius Apollin. Agit de eodẽ epiſt. 1. lib. 7. Venãtius Fortun. in carmine de gaudio vitæ æternę & ad Bodegiſ. lib. 7. & alij, qui ex prædictis acceperunt.

e Pelagij.] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vuandelber. Pet. in catal. lib. 7. c. 120. & alij recentiores, eſt mentio de Pelagii martyris eccleſia Conſtantinopoli ædificata, & à Copronymo deſecta; apud Zonaram to. 3. Annal.

f Fortunati & ſoc.] De his tabulæ eccleſiæ Salernitanæ, Breuiarium, & alia eiuſdem eccleſiæ antiqua monumenta. Horum translatio celebratur Idib. Maij. Ipſorum corpora aſſeruantur in eccleſia cathedrali in inferiori crypta: in ſuperiori autem ſub altari maiori poſitũ eſt corpus S. Felicis presbyteri & martyris, cuius anniuerſaria celebritas illic agitur 21. Februarij.

g Alexandri Epiſc.] De quo hac die Beda, ac cæteri Latinorum; Greci aũt in Menologio tertio Kal. Sept. S. Athanaſius de ipſo ſcripſit ad Serapionẽ. col. 450. Greg. Naz. in orat. de cathedra Conſtantinopolitana non affectata; his verbis: Egregij illius Alexandri diſcipuli eſtis, magni Trinitatis propugnatoris, qui rebus & verbis impiũ errorem depulit & profligauit. Neque enim memoria vobis excidat Apoſtolica illa oratio, quæ impietatis auctorem & antiſtitem ſuſtulit, idque in locis impuriſſima lingua dignis; nimirum, vt contumeliam vlciſceretur, &c. Hæc Gregorius tribuens huius precibus interitum Arij. De eodem item Rufin. hiſt. lib. 1. cap. 12. Theod. lib. 1. c. 14. & in Theophilo in Iacobo Niſibita c. 1. Socr. lib. 1. c. 25. & lib. 2. c. 3. & 4. Sozom. lib. 1. c. 17. c. 29. & lib. 3 c. 3. Niceph. hiſt. lib. 8. c. 15. Niceph. Epiſc. in chron. & in ea oratione, quæ à Metaphraſte recitatur de Patribus Nicæni Concilii: habetur apud Lipom. to. 6.

h Viuani, alias Bibiani.] De diuerſitate harum vocum vide inferius notata in S. Bibiana. Agunt de hoc S. Vſuard. & Ado hac die. agit de eo Greg. Turon. de gloria confeſſ. cap. 58. De baſilica autem S. Bibiani Venantius Fortunatus carmen ſcripſit, cuius eſt exordium:

Digna ſacerdotis Bibiani tẽpla coruſcãt,
Quæ, ſi iuſta petis, dat pia vota fide.

Eiuſdẽ Acta extare, ſcribit Greg. Turon. vbi ſupra. Succeſſit hic Ambroſio eius ſedis Epiſcopo, ad quem extat epiſto. 6. Sidonii

donij Apollin. libr. 9. Poniturq; quintus ordine Epiſc. Santonenſis in tab. Democharis. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 22.

i Moyſis.] De quo etiam hac die agũt Græci in ſuo Menolog. paucisq; referũt eius Acta vberius in Vit. Patrum, & Niceph. hiſt. lib. 11. c. 36. Diuerſus hic ab illo Moyſe anachoreta, de quo Sozomen. lib. 6. c. 38.

29 Quarto Kal. Septemb. Luna. C xxvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

DEcollatio [a] S. Io. Baptiſtæ, quem Herodes circa feſtũ Paſchæ decollari præcepit: quæ tñ hoc die ſolemniter colit, quando [b] eius venerandum caput ſecundo inuentũ fuit: quod poſtea Romam translatum, in eccleſia S. Silueſtri ad Campum Martiũ ſumma populi deuotione aſſeruatur. Romæ in monte Auentino natalis S. Sabinæ [c] mart. quæ ſub Hadriano Imp. gladio percuſſa, martyrii palmã adepta eſt. Itẽ Romæ S. Cãdidæ [d] virg. & mart. cuius corpus Paſchalis Primus Papa in eccleſiam S. Praxedis tranſtulit. Antiochiæ in Syria natalis SS. mart. Nicææ [e] & Pauli. Conſtantinopoli SS. mart. Hypatij [f] Epiſcopi Aſiani, & Andreæ presbyteri, qui ob cultum ſanctorum imaginũ ſub Leone Iſaurico barba pice illita atque incenſa, & cute capitis detracta, iugulati ſunt. Peruſiæ S. Euthymii [g] Romani, qui Diocletiani perſecutionem fugiens, ibi cum vxore & Creſcentio filio quieuit in Domino. Metis ſancti Adelphi [h] Epiſcopi & confeſſoris. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio S. Mederici [i] presbyteri. In Anglia S. Sebbi [k] Regis. Apud Smyrnam natalis S. Baſillę. [l] In pago Tricaſſino S. Sabinæ [m] virginis, virtutibus & miraculis glorioſæ.

AVGVSTI. 29.

DEcollatio ſancti Ioannis Baptiſtæ. a] De eadem ſolemnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum, itemque Græci, qui etiam Decollationem appellant, vt conſtat ex eorum Menologio, & ex conſtitutione Emmanuelis Imper. apud Theod. in Nomoc. Phot. ti. 7. c. 1. Rei geſtæ hiſtoriam deſcribunt ſancti Euangeliſtæ, Matthæus c. 14. Marcus c. 6. & Lucas c. 9. externorum autem Ioſephus antiquit. lib. 18. c. 7. De Herodiade, quæ in caput eiuſdem prçcurſoris inſultauit, ſcribit Hieron. in apolog. aduerſus Rufin. deque ſepultura eius corporis ſeorſum a capite idem epiſt. 27. in epitaphio Paulæ. De diuina vltione in Herodiadem ſaltatricem, vide Niceph. hiſt. lib. 1. cap. 19. & 20. & Metaphraſt. in ſermone de S. Ioanne, quem recitat Sur. to. 4. Conſtat autem cædem S. Ioannis Baptiſtæ contigiſſe imminente feſtiuitate Paſchali, vt Beda in Marc. c. 6. teſtatur, & alij. At quoniam illis temporibus (vt diximus) feſta marty-

rum agi vetitum erat: idcirco, ſicut natalis dies S. Iacobi Apoſtoli, ita etiam eiuſmodi celebritas in aliud tempus trãſlata eſt,&(vt idẽ Beda teſtatur) in ipſum diem quando Edeſſæ inuentum fuit venerandũ caput ipſius. Ad hec addimus, hac item di e quarto Kal. Septemb. totius Orbis lætitia dedicatam eſſe baſilicã illã Alexandriæ, ſuper dirutum Serapidis tẽplum magnificentiſſime excitatã, Theodoſio imperante, per Theophilum Epiſcopum Alexandrinum; illucq; prædicti S. Ioannis ſacras reliquias allatas fuiſſe atque reconditas. De ruina tẽpli Serapidis ſupra actũ eſt: de erectione prædictæ baſilicæ,& illatione prædictarum reliquiarum agit Rufin. hiſt. li. 2. c. 27. & 28. dum ſcribit de ſepulchro eiuſdẽ S. Ioannis per Iulianum Apoſtatam profanato; de quo etiam Nicephor. lib. 10. c. 13. Metaphraſtes in Artemio, Ado in chron. anno 361. Beda de ſex ætat. in Iuliano, vbi agit de eadem baſilica a S. Ioanne denominata, illic erecta. De die quarto Kal. Septembris, quo fuit conſecrata, mentio habetur in illo tractatu de reuel. capitis, qui legitur in appendice Cypriani operum, vbi actor illucuſq; ſinceram hiſtoriæ veritatem proſequitur: de cęteris autem, quæ illic habentur, mox diſſeremus.

b Quando eius venerandum caput inuentum fuit.] Iã ſuperius ſexto Kal. Martii commemoratio agitur, qñ in Palæſtina primum inuentum eſt præcurſoris ſacrum caput apud Herodis olim regiam. Porro non tm̃ Latini, ſed & Græci ẽt ſecundam eiuſdem capitis celebrant inuentionem, ſed alia die, viij. Kal. Iunii. quod aũt ſpectat ad hanc, de qua agimus, ſecũdam inuentionem; ſcimus complures auctores eã referre ad tẽpora Marciani Augusti; id enim in primis reperitur apud Marcellini Comitis chronicon, Opilione & Vincomalo Conſſ. apud Metaphraſtem in vita S. Marronæ die 8. Nouembris, idq; Beda in Marc. c. 6. & lib. de ſex ætat. Ado in chron. item tractatus ille de reuelatione capitis, qui fertur incerto auctore, ac denique nonnulli recentiorum, qui prædictorum fidem ſecuti ſunt, vt Vſuar. Ado,& qui poſt hos ſcripſerũt Martyrologia Miratus ſum vehementer, maniſeſtiſſimo errori tot tantoſq; auctores tam facile ſubſcripſiſſe. Conſtat etenim iam temporibus Valentis Imp. inuentũ iterum ſacrum caput, illudq; eumdẽ Imperatorẽ tẽtaſſe Conſtantinopolim deferre: ſed minus licuit homini Arriano ſancta tractare; quod tñ eius ſucceſſor pientiſſimus Theodoſius Aug. religioſiſſime impleuit. Id etenim tum Græci, tum Latini auctores, qui longe ante tpa Marcellini, vel aliorum prædictorum vixerunt, teſtatum ſuis ſcriptionibus reliquerunt, vt Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 21. & S. Proſper in chron. Valentiniano quartum & Neoterio Conſſ. vbi hæc hẽt: Theodoſius venerabile Ioannis Baptiſtæ caput ex vico Coſſai Cõſtantinopolim deportans, ſeptimo ab vrbe lapide, in baſilica, quam magno ſumptu in eius honorẽ erexerat, recondidit. Hos ſecuti ſunt cæteri, Niceph. lib. 12. cap. 49. Cedren. in compend. ann. 6. Theodoſ. Imp. Latinorũ poſt S. Proſperũ Sigiber. in chron. anno Dñi 392. & alii. Cæterum anno 13. Theodoſii, Dñi vero 391. ſub Cõſulatu Tatiani & Symmachi id cõtigiſſe, probauimus in Annalib. Quis itaq; dicere poterit, factam eſſe ſecundam capitis inuentionem Marciano imperante, cum ipſum illud iam fuerit a Theodoſio Imp. trãſlatũ atq; reconditũ? Nec eſt qđ quis adhuc ſponte dicat illud iterum deperditũ, ac tpe Marciani Imp. inuentum: nulla. n. rõ id vel fingere opinarive ſinit: nã a tpibus Theodoſii vſque ad Marcianum Conſtantinopolitana ciuitas a barbaris fuit immunis. Cuius autem fidei ſit tractatus ille de reuelatione, ſeu inuentione capitis S. Ioannis Baptiſtæ, declarat cẽſura Gelaſii: qui ſic ea, quæ ibi ſunt, reliquit lectoris arbitrio, vt quæ vera vel falſa ſint, ante examinet, quam probet; idque merito; nam quæ illic in exordio conſcribuntur vſq; ad dedicationem templi per Theophilum factam, a prædictis auctoribus accepta, vera certaq; eſſe noſcuntur; quæ autẽ ſubſequuntur de capitis inuentione ſub Marciano, ex præfatis hiſtoricis refelluntur. Quod item ſubditur de Iuranno Epiſcopo Alexandrino Theophili ſucceſſore, commentum eſſe

non

non dubites: Cyrillus enim, & non alius, ſucceſſit Theophilo; nec aliquis in ſerie Epiſcoporum Alexandrinorum eius nominis reperitur Epiſcopus. Nec etiam ali cuius eſt fidei, quod illic dicitur, translatum fuiſſe prædictum ſacrum caput Alexandriam, quod conſtat a Theodoſio delatum Conſtantinopolim, & reconditum in Hebdomo. Mittimus hic cuncta referre, quæ in illa tractatione diſplicent, vt manifeſte veritati contraria. Si quod ita que caput S. Ioannis (vt ibi legitur) Alexandria translatum eſt in Gallias, non quidem Baptiſtæ fuit, ſed alterius Ioãnis martyris, qui olim cũ Cyro illic paſſus, il luſtriſſimus habebatur, quorum Acta ex antiquis monumentis Metaphraſtes deſcripſit die 31. Ianuar. quæ recitat Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Erat ille Ioannes patria Edeſſenus, ſepultuſq; vna cum Cyro, cuius domus mutata eſt in eccleſiam nomine Trium puerorum erectam, vt eadem Acta teſtantur; quæ quidem concinnitatem quãdam cum his quæ illic ſcribuntur de trãslatione capitis, ac Trium puerorum ſimul cum capite conditorum, ha bere videtur. Legi etiã ex vita Grati Epiſcopi Auguſtenſis aliam hiſtoriam a prædictis longe diuerſam de inuentione & translatione capitis S. Ioan. Bapt. ſed eiuſ modi quæ nullo fulciãtur teſtimonio veritatis. Nos autem (liceat dicere) prædica mus quod ſcimus, ac certa traditione didicimus. Rurſus aũt Romanum Martyrologium profitetur, caput S. Ioan. Baptiſtæ Romæ aſſeruari ĩ eccleſia S. Silueſtri in Campo Martio; pars tamẽ illa capitis, mentum dicta, qua illud caret, Auguſtæ Prætoriæ in finibus Subalpinorũ haberi perhibetur, licet aliæ ciuitates eaſdem ſacras reliquias ſibi vendicent. ſed hæc non diſputo. Memini me legiſſe in bibliotheca S Petri in Vaticano litteras Apoſtolicas Bonifacii Octaui Rom. Pont. quibus elargitur indulgentias inuiſentibus prædictã eccleſiam ea die qua illud ſacratiſſimum caput in alio ornatiſſimo vaſe tunc affabre facto repoſitum eſt intra argenteum tabernaculum, quod (vt memoria recolũt ſeniores ſanctimoniales eius monaſterij) tpe Borbonicæ cladis a militibus direptum eſt; caput autem cum ſuo vaſe, in quo hodie cernitur, ſeorſum poſitum atque abſconditum a ſacris virginibus illæſum ſeruatum fuit. Ob tã inſigne monumentum eadem ipſa eccleſia S. Silueſtri, ad Caput dicta reperitur, vt habes apud Mart. Polon. libel. de quatuor maio ribus regnis, cum agit de palatiis Vrbis. Non omittimus dicere, non tantum Alexandriam ſacrarum reliquiarum præcur ſoris Domini olim factam eſſe participẽ, ſed alias etiam vrbes, Orbiſque regiones tantis pignoribus locupletatas: eadem. n. Cyrum Syriæ ciuitatem ex Palæſtina eſſe delata, ſcribit Theodoretus in Theophilo cap. 21. in Gallias inſuper ad Vaſenſem ciuitatem, ac in Maurienam vrbẽ eſſe perlatas ſacras Ioan. Baptiſtæ reliquias, ſcribit Greg. Turonen. de glor. martyrum, cap. 12. & 14. Teſtatur hoc ipſum de Maurienna Sigeb. in chron. anno Dom. 613. agitq; de miraculis illic editis. Nec prætermus, S. Paulinum Nolanum Epiſcopum eaſdem in Nolana baſilica cõdidiſſe, vt ipſe ſcribit in Natal. 9. S. Felicis; itemq; S. Gaudentium Epiſcopum Brixianum in baſilica à ſe condita collocaſſe, vt idem refert in ſermone habito in dedicatione baſilicæ conc. ſanct. Porro ſacroſanctum digitum indicem, quo Chriſtum Dominum indicauit, dicens: Ecce agnus Dei, &c. Hieroſolymis delatum eſſe in inſulam Melitam a Fratribus Hoſpitalis S. Ioannis, illicque magna veneratione haberi, percepi. De tranſlatione manus eiuſdem Præcurſoris Domini, hiſtoriam habes apud Sur. to. 4. ex Metaphraſte deſcriptam.

c Sabinæ.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Recitat Surius ex Adone eius Acta, & Mombrit. to. 2. Habemus eadem ſinceriſſima, quæ ex Actis publicis ſunt accepta: eſt illorum exordium: Illuſtris femina Sabina, &c. Vetus Romæ extat Titulus S. Sabinæ in Auentino, cuius eſt mentio in Concilio primo Romano ſub Symmacho, & apud Greg. in regiſt. lib. 9. c. 22. & lib. 11. c. 2. quam quidem eccleſiam Eugenius Papa Secundus exornauit, auxitque, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontifici-

bus in Eugenio. Sunt alia innumera eiuſdem vetera monumenta.

d Candidæ.] De eadem Vſuard. Reperitur in marmorea tabula, quæ eſt in eccleſia S. Praxedis, inter cæteros ibi conditos martyres deſcripta S. Candida.

e Niceæ & Pauli.] De his ēt in prædicto manuſcr. antiquiſſimo Martyrologio, & Molan. in addit. ad Vſuardum.

f Hypatii, & Andreæ.] Agunt de his etiam græci in Menologio x. Kalend. Octob. ibique ſæuum eorum martyrium deſcribitur, cuius quidem genus crucimenti expreſſum etiam habes in Actis S. Stephani iunioris, quæ extant in appendice operum S. Io. Damaſc. & apud Sur. to. 7. die 28. Nouembris.

g Euthymij.] Cuius Acta leguntur in geſtis S. Creſcētij martyris; accepimus: eadem ab eccleſia Peruſina.

h Adelphi Epiſc.] Ponitur hic decimus ordine in ſerie Epiſcoporum Mētenſium apud Democh. de ſacrif. Miſſ. Agit de tranſlatione eiuſdem hac die Molan. in additio. ad Vſuard. eſt ſermo S. Petri Chryſologi 126. in natali S. Adelphij: an autem ſit ille de quo hic agitur, non audeo affirmare.

i Mederici Epiſc.] Agens de hoc Vſuardus hac die, appellat eum Epiſcopum, cū tamen inter Pariſienſes Epiſcopos non recenſeatur in catal. Democh. *De eodem agit Vinc. li. 36. c. 92. Trith. de vir. illuſtr. ordin. S. Bened. lib. 3. c. 231. appellat eum* abbatem.

K Sebbi Regis.] De quo plura Beda de geſt. Angl. lib. 4. c. 11. ex quo cæteri.

l Baſillæ.] De ea tā in veteri Romano Martyrologio, quām etiam in manuſcr.

m Sabinæ.] Agit de eadē hac die Vſuardus, & Petr. in catal. li. 7. c. 134. vbi tamen multa habentur cenſura digna.

xxiiij D Tertio Kal. Septembr. Luna. 30

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

ROmæ via Oſtienſi paſſio B. Felicis [a] presbyteri, ſub Diocletiano & Maximiano Imp. qui poſt equulei vexationem, data ſententia, cum duceretur ad decollandū, obuius ei fuit quidā Chriſtianus, qui dum ſe Chriſtianū eſſe ſponte profiteretur, mox cum eodē pariter decollatus eſt. *Huius* nomen ignorantes Chriſtiani, Adauctū eum appellauerūt, eo quod S. Felici auctus ſit ad coronā. Item Romæ S. Gaudētiæ [b] virginis & mart. cum aliis tribus. Ibidem S. [c] Pammachij presbyteri, qui fuit doctrina & ſanctitate conſpicuus. Coloniæ Suffertulanæ in Africa beatorū ſexaginta [d] Martyrū, qui furore Gētiliū cęſi sūt, Adrumeti item in Africa SS. Bonifacij [e] & Theclæ, qui beatorū duodecim filiorum martyrum parentes fuerunt. Theſsalonicæ S. Fantini [f] confeſsoris, qui multa a Sarracenis perpeſsus, atque e monaſterio, in quo mira abſtinentia vixerat, expulſus, cū plurimos ad viam ſalutis perduxiſset, demum in ſenectute bona quieuit. In territorio Meldeſi S. Fiacrii [g] confeſ. Bononiæ S. Bononij [h] abbatis.

AVGV-

Felicis & Adaucti. a] De his itē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitat eorum Acta Mombritii. tom.1. Habemus eadem manuſcrip. quæ incipiunt: Cum feruor Diocletiani perſecutionis, &c. Ex his Petrus in catal.lib.7.c.138.& alii recentiores accepiſſe noſcuntur. erat Romæ nobile cœmeterium nomine ſanctorum Felicis & Adaucti, quod reſtituit Ioannes Papa, vt apparet ex libro de Roman. Pontificibus *in Ioanne*.

b Gaudentiæ.] Agunt de eadem Beda & Vſuard. quibus adſtipulantur vetera manuſcripta.

c Pammachij.] Frequens eſt mentio de eo apud ſanctum Hieronymum, qui ad ipſum ſcribit epiſt. 26. 50. & 52. Fuit hic gener ſanctæ Paulæ; vxorem enim duxerat Paulinam eius filiam, vt idem S. Hieronymum ſcribit epiſt. 27. in epitaphio Paulæ; licet idem S. Hieronymus in dicta epiſt.26.& in cap.1. ſuper Amos, in Iſai.capit.60, lib. 17. & in proœm. libri 18. per alluſionem filium illius appellet. Hic, defuncta Paulina vxore, monachiſmum amplexus, xenodochium conſtruxit in Portu Romano, de quo idem Hieron.in dict.epiſt. 26. Primus, inquit, inter monachos, primum ſequeris Patriarcham, &c. Erexit quoque Titulum, Pammachii dictum, ſanctorum Ioannis & Pauli. Obiit diem, cum vrbs Romana obſideretur a Gozad, vt idem refert in proœm.libri 1. ſuper Ezechielem: eſt is annus a Chriſto, ſecundum Faſtos Onuphrii, 410. Inter innumeras eius virtutes illa in primis enituit, qua ſolida firmitate, iunctis manibus cum S. Hieronymo, hæreticos Romam irrepentes impugnabat: meritoque de eo ſanctus Hieronymus in proœmio in Ioelem: Omni, inquit, arte pugnandi aduerſus diabolum dimicas, &c. Eius virtutes retexit etiam epiſt.30.ad Oceanum in epitaph. Fabiolæ prope finem.

d Sexaginta Martyrum.] De his ſcribit S. Auguſt epiſt.267. Paſſi ſunt hi, qn̄ ex edictis Honorii Imperatoris, quæ recenſentur in Cod. Theodoſiano tit. de Paganis, iuſſum eſt omnia ſimulacra confringi, quarū quidem legum idē Auguſt. meminit de ciuit. Dei lib.18.c.54. & Proſper de prædict.c.16. Vide de his l. ſi quæ in agris ſunt templa.cod.tit.de Pag.

e Bonifacii & Theclæ.] Plura de iiſdem martyribus leguntur in Actis ſanct. duodecim fratrum, quæ apud nos manuſcripta aſſeruantur.

f Fantini.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, reſque eius præclare geſtas referunt.

g Fiacrii.] Extant eius Acta ex manuſcrip. edita apud Sur.to.7. Agunt de eodē Molan. in addit. ad Vſuard. & alij.

h Bononii abb.] De quo etiam tab.eccleſ. Bononienſis, ex cuius antiquis monumentis eius Acta accepta, relata ſunt apud Sur.to.7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1026. eiuſq; ſanctitatem probauit Ioannes Papa Vigeſimus. ita Sigonius: verum ſi (vt eius Acta habent) probatio facta eſt paulo poſt mortem eius a Ioanne Decimonono, id factum oportuit: nam Ioannes Vigeſimus diu poſt Pontifex creatus eſt.

31 Pridie Kal. Septemb. Luna. E xxv

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

25

TReueris natalis S.Paulini [a] Epiſc. qui tempore Arrianæ infeſtationis a Conſtantio Imp. Arriano ob Catholicã fidem exilio relegatus,& extra Chriſtianum nomen vſque ad mortẽ,mutando exilia fatigatus, tandẽ apud Phrygiã defũctus,beatæ paſſionis coronã percepit a Domino.Itẽ SS.mart.Robuſtiani [b] & Marci. Tranſaquis in Marſis ad lacum Fucinum natalis SS.mart. Cæſidii [c] presbyteri,& ſociorum, qui in perſecutione Maximini martyrio coronati ſunt. Cæſareæ in Cappadocia SS.Theodoti, [d] Rufinæ,& Ammiæ: quorum duo primi S. Mamantis martyris parentes fuerunt, quem Rufina in carcere peperit,& Ammia educauit. Athenis S.Ariſtidis, [e] fide & ſapientia clariſsimi:qui Hadriano Principi de religione Chriſtianã volumen obtulit,noſtri dogmatis continens rationem,& quod Chriſtus Ieſus ſolus eſſet Deus,præſente ipſo Imperatore luculẽtiſſime perorauit. Antiſiodori S.Optati [f] Epiſcopi & conf. In Anglia S.Aidani [g] Epiſcopi Lindisfarnenſis, cuius animam cum S. Cutbertus ouium paſtor in cælum ferri vidiſſet,relictis ouibus,factus eſt monachus. Apud Nuſcum S.Amati [h] Epiſcopi.

AVGVSTI 31.

PAulini Epiſcopi.a] De eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri oẽs hac die. Hic in exiliũ miſſus eſt à Conciliabulo Arelatenſi anno vigeſimo Conſtantii Imp. vt ſcribit S.Hieronymus in chron. qui etiam ſubdit,eundem anno vigeſimotertio eiuſdem Imp.in exilio vita functum eſſe.!Agunt de eodem S.Athanaſius in apologia de fuga ſua,Hilarius in libel.ad Conſtantium,Liberius Papa in epiſtola ad Lucif. Calarit.Seuerus hiſt.li.2.& Caſſiod. li. 5. c.15.Eius venerandũ corpus Treuiros relatũ eſt,& in crypta vna cũ ſanctis martyribus conditũ;ac demum anno a Chriſto Domino 1071.repertum fuit, vt Sigebertus ſcribit in chron. his verbis: Treuiris in eccleſia S.Paulini, in crypta ſubterraneã inuenitur corpus eiuſdem S.Paulini, quod olim e Phrygia,vbi exulauerat, reportatũ,ibi a Felice Epiſcopo ¦catenis ferreis fuerat ſuſpenſum: & iuxta cũ multa corpora ſanctorũ; ad dexterã ſcilicet eius Palmatius Cõſularis,& Patricius Treuirorũ:ad ſiniſtrã Tyrſus vnus de prĩcipib. Thebææ legionis,cũ multis Thebæorum in hac vrbe a Rictiouaro martyrizatis, ad caput ſeptẽ ſenatores Vrbis.Maxẽtius, Conſtantius,Creſcẽtius,Iuſtinus, & tres fratres,Leãder,Alexãder,& Soter;ad pedes Hormiſda,Papirus, Conſtans,& Iouinus:& cum multi alii ibi iacerent, horũ tantũ nomina & tẽpus paſſionis aureę litteræ in pariete ſcriptæ ſignabãt,eoſq; oẽs ſub Rictiouaro paſſos fuiſſe docebant. Hæc ille.

b Robuſtiani & Marci.] De his Rom. vetus Martyrolog. cui adſtipulantur antiqua manuſcripta.

c Cæſidij & ſoc.] De quo diximus ſupra tertio Idus Auguſti, cum de Rufino Epõ actũ eſt. Celebris eſt eius memoria Tranſaquis apud Fucinum lacum, vbi & multis quotidie miraculis illuſtratur: inde.n.maternum nos genus ducentes, res teſtatas atque expertas loquimur.!

d Theodoti & ſoc.] Agunt de iiſdem Græci,quorum Acta iũcta ſimul cum illis S.Mamantis recitat Metaphraſtes: extant apud Sur.to.4.die 17.Auguſti.

e Ariſtidis.] De quo hic Beda. Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de Ariſtide Euſebius in chron. anno. 9. Hadriani Imp. & hiſt. lib. 4 c. 3. & 5. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. & in epiſt. 84. ad Magnũ oratorem.

f Optati Epiſc.] De eodem hac die Vſuardus. Errore labitur Petrus in catalo. dum putat hunc eſſe Optatum illum Mileuitanum Epiſcopum, de quo ſuperius actum eſt. Ille etenim Mileui in Numidia, hic autem Antiſiodori in Gallijs vixit, atq; decimuſquartus numeratur eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſorque S. Gregorij, vixit temporibus Iuſtiniani Imper. vt ex tabulis eius eccleſiæ conſtat, quas Demochares edidit.

g Aidani Epiſc.] Huius res geſtas proſecutus eſt Beda de geſt. Angl. li. 3. c. 3. 5. 14. vſque ad 17. vbi agitur de eius obitu. De eodem meminit in vita S. Cutberti c. 4. Exceſſit ex humanis (vt idem ſcribit in Epitome) anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoprimo.

h Amati Epiſc.] Scripſit eius res geſtas Felix Renda, Prior monaſterij montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini 1193. Cæleſtino Tertio Romano Pontifice.

SEPTEMBER.

1 Kalendis Septembris. Luna. F xxiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN prouincia Narbonẽſi S. Aegidij[a] abbatis & cõfeſſoris. Beneuẽti SS. mart. duodecim[b] fratrũ. In Palæſtina SS. Ioſue[c] & Gedeonis.[d] Hieroſolymis B. Annę prophetiſſæ,[e] cuius ſanctitatẽ ſermo Euangelicus prodit. Capuæ via Aquaria S. Priſci[f] martyris, qui fuit vnus de antiquis Chriſti diſcipulis. Rhemis in Gallia S. Xyſti[g] diſcipuli B. Petri Apoſtoli, qui ab eo primus eiuſdẽ ciuitatis Eṗs cõſecratus, ſub Nerone martyrij coronã accepit. Tuderti in Vmbria S. Terẽtiani[h] Eṗi & martyris, qui ſub Hadriano Imp. Lętiani Procõſulis iuſſu, equuleo & ſcorpionib. cruciatus, demũ abſciſſa lingua, capitis dãnatus, martyriũ cõpleuit. Heracleę S. Ammonis[i] diaconi, & ſanctarũ quadrãginta Virginũ, quas ille erudiuit in fide, & ſub Licinio tyrãno ad martyrij gloriã ſecũ perduxit. In Hiſpania SS. marty. Vincẽtij[k] & Lęti. Populonij in Tuſcia S. Reguli[l] martyris, q̃ ex Africa veniẽs, ibi ſub Totila martyriũ conſummauit. Apud Senonas B. Lupi[m] Eṗi & cõfeſſoris, de quo refertur, quod quadã die dũ pręſẽte clero ſacris altaribus adſtaret, lapſa eſt cælitus gẽma in eius calicẽ ſanctũ. Capuæ itẽ alterius Priſci[n] Eṗi, qui vnus fuit ex illis ſacerdotibus, qui in perſecu. Vuandalorũ ob fidẽ Catholicã varie afflicti & vetuſtæ naui impoſiti, ex Africa ad Cãpaniæ litora peruenerũt, &

Chri-

Chriſtiánã diſciplinã,in ijs locis diſperſi,diuerſiſq; eccleſijs præfecti,mirifice propagarũt. Fuerũt aũt eius ſocij,Caſtrẽſis,Tãmarus, Roſius, Heraclius,Secundinus,Adiutor,Marcus,Auguſtus,Elpidius,Canion,& Vindonius.Apud Aquinũ S.Cõſtantij [o] Epi, prophetię dono,multiſq;virtutib.clari.Apud Cenomanes S.Victorij [p] Epi. In territorio Cõſtantiẽſi ad Aquas Turas S.Verenę [q] virg.

SEPTEMBRIS 1.

Ægidij abb.a] De quo etiam Beda & Adonis Martyrologia. Ferunt ſcripſiſſe vitã eius Fulpertum Epiſcopum Carnotenſem.Habemus eius Acta manuſcripta in certo auctore.incipiunt: S.Aegidius natione Græcus,&c. Agunt de eodem Vincent.lib.23. c.139. Antonin.2. par.tit.13. c.6.§.33. Petrus in catal.lib.8.cap.15.Trithem.de vir.illuſtr.ordin.S. Bened.lib.2. c.2. & lib.3. c.163. Claruiſſe teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 715. ſed errat:nam(vt ex eius vita apparet)cõſtat vixiſſe temporibus Cæſarij Epiſc.Arelatenſis, qui claruit tempotibus Clodouei Regis Franc. & Theodorici Regis Italiæ,vt notauimus ſuperius die 27. Auguſti,in Cæſario.

b Duodecim fratrum.] De his agitur in vet.Rom.Martyrologio, cui adſtipulãtur ẽt antiqua manuſcri. Scripſit horum Acta carmine heroico Alfanus Epiſcop[9] Salernitanus,quæ in ſeptimo tomo addito ad Surium deſcripta habentur.Habemus eadem ſoluta oratione charactere Longobardo ſcripta.In quibus omnibus corrigenda ſunt,quæ in eis de S.Cypriano martyre narrantur: longe.n.ante tempora Maximiani, quibus hi paſſi dicuntur,vixit ſanctiſſimus Cyprianus:niſi forte in ijſdem Actis in nomen Imperatoris error irrepſit, & pro Valeriano ſit poſitus Maximianus. Fuerũt hi omnes Afri, patria Adrumetini, qui illic primum cruciati, inde in Italiam ducti, diuerſis diebus martyrium conſummarunt.

c Ioſue.] De quo præter ea quæ habentur in ſacris voluminibus, agit Ioſephus antiq.libro 4.& ſequen. Adnumerabatur olim Ioſue inter Prophetas, ſecundum Epiphan. in Panat. hæreſ.66. prope finẽ. Vſq; ad tempora S. Hieronymi (mirum dictu) extabat ſepulchrum Ioſue in monte Ephraim,quod S.Paula,circuiens loca ſacra,venerata eſt,vt idem S.Hieronymus in epitaphio Paulæ epiſt.27. ſcribit his verbis:Sepulchra quoque in monte Ephraim Ieſu filij Naue, & Eleazari filijs Aaron ſacerdotis è regione venerata eſt; quorum alter conditus eſt in Tamathſare à Septentrionali parte montis Gaas, alter in Gabaa filij Phinees.

d Gedeonis.] De eodem vna cum Ioſue hac die Beda, Vſuard. Ado,ac cæteri recentiores.Eius Acta narrantur in libro Iudic.7.& 8. Adnumeratur inter laudatiſſimos viros a Paulo in epiſt. ad Hebr. c.11. De eo Ioſephus antiqui.lib.5.cap.9. Iſidor.de vita & morte Sanctorum.

e Annæ propheriſſæ.] De qua Luc.Euang.c.2. vbi S. Ambroſ. qui & in lib.de viduis plura de eodem; & S.Hier.epiſt. 20.ad Furiam de viduitate ſeruanda, & alij. Agunt de eadẽ hac die Beda, Vſuar. Ado,ac cæteri Latinorum,Græci autem in Menologio ad 5.Kal.Septemb.

f Priſci.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuar.Ado,& alij;teſtanturq; ſimul, hunc fuiſſe ex nu.72.diſcipulorum. Pluribus de eo Pet.in catal.lib.8.c.17.

g Xyſti.] Vſuard. & Ado de eodẽ hac die. Hunc fuiſſe primum Remenſis ſedis Epiſcopum,tabulæ eius eccleſię,quas deſcripſit Democh.plane ſignificant; teſtantur id ipſum Vſuardus,& alij. Sueſſionenſis quoq; eccleſiæ ponitur Primus Epiſcopus Xyſtus tempore Neronis, in tab. eiuſdem eccleſiæ apud Democh.

h Terentiani Epiſc.] De quo ẽt tabulæ eccleſiæ Tudertinæ: vnde eius Acta manuſcripta accepimus. In Breuiario Capuano itẽ eiuſdem martyriũ deſcribitur,

i Ammo-

i Ammonis & ſoc.] De his etiã Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium recenſetur. Legem Licinij Imp. cuius auctoritate hi omnes necati ſunt, recitat Euſebius in vita Conſtantini lib. 1. c.46. Fuit eiuſdem nominis egregia ſanctitate monachus, de quo Græci agunt quarto Nonas Octob. cuius animam in cælum deferri vidit Antonius, vt ſcribit Athan. in vita Anto. Plura de eo in Vit. Patr.ca.30. Suidas,& alij. Alius ab eo eſt diuerſus qui fuit Origeniſta, de quo Hieronymus ad Cteſiphontem.

K Vincentii & Leti.] Agitur de iiſdem hac die in Breuiario Toletano.

l Reguli.] Extant de eius martyrio Acta manuſcripta, in quibus eum fuiſſe in Africa Epiſcopum, & in Italiam venientẽ, in Tuſcia ſub Totila occubuiſſe martyrio, expreſſum habetur. In ijſdem in fine hęc deſcripta habentur: Cuius digniſſimam ſanctitatem beatus Beda conſiderans, etiam memoriam facere curauit in martyrologio ſuo, quod verſibus hexametris compoſuit, dicens:

Septembris Regulus tenet, orditurque kalendas
Regulus antiſtes, ſibi qui caput en ſe peremptum
Portauit binis Chriſto ſtadijs faciente.
Cuius reliquias nunc vrbs Lucenſis adorat.

Hęc ibi. Porro Beda qđ citatur Martyrologium metrice ſcriptum, excidiſſe videtur: nam quæ dicuntur Ephemerides Bedæ, alterius auctoris eſſe noſcuntur.

m Lupi Epiſ.] De quo itẽ Beda, Vſuardus, Ado. Extant eius res geſtæ, quas recitat Sur. to. 5. Agunt de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 616. Vincent. lib. 23.c.9.& 10. Petrus in catal.li.8.c.20. Ad numeratur inter Epiſcopus Senonenſes viceſimus ordine in tabulis Democh.

n Priſci Epiſc.] Tam de Priſco, quam de collegis, quorum hic nomina notantur, agitur in vita S. Caſtrenſis Epiſcopi, quam manuſcriptam accepimus. eſt eius exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. cuius ſuperius meminimus, cum de ipſo egimus. Quiſquis fuerit eius auctor, cõſtat quidem inſcitia rerum ac temporum, nonnulla veritati contraria admiſcuiſſe, vt ea quæ in eius principio leguntur de Valente & Valentiniano Auguſtis, quod dicit acerbiſſime Dei Eccleſiam perſecutus eſſe, eorumq; auctoritate hos ſanctos Epiſcopos Africa pulſos, nauiq; carioſæ impoſitos, ac maris tempeſtati commiſſos. De Valente nulla eſt dubitatio, ipſum Arrianorum patronum in Catholicos ſæuiſſe: verum ille Orientale tm̃ adminiſtrauit Imperium, atque Orientalium tantummodo vexauit Eccleſiam. Valentinianus autem germanus eius, qui eodem tempore Occidentalis Imperii regebat habenas, pius fuit & Orthodoxus: ſub cuius ditione (haud dubium) erat prouincia Africana. Quæ itaque in pſecutione Vuãdalica facta ſunt, qñ etiã S. Quoduultdeus Carthaginenſis Epiſcopus (vt ſcribit Victor lib. 2. de perſec. Vuandal.) vna cũ ſuis, pari diſcrimine nauib. fractis impoſitus, pelago creditus eſt; vel quæ id genus à ſucceſſoribus Regib. Vuandalorum ſunt perpetrata, ea ipſa, inconſulte admodũ auctor ille Valẽtiniano atq; Valenti Impp. adſcripſit. Iure itaque hæc in perſecutione Vuandalica facta eſſe, docet Rom. Martyrol.

o Conſtantii Epiſc.] De eo ſcribit S. Greg. lib. 2. dialog. c.16. vbi demonſtrat, eum vixiſſe temporibus S. Benedicti, rurſumque lib. 3. cap. 8. vita functum refert temporibus Ioannis Papæ. Scripſit vitam eius Petrus diac. bibliothecarius Caſſinenſis (vt teſtatur Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c.45.) ſed non extat. Alter fuit Conſtantius, ſiue Conſtantinus (vtroque enim nomine appellatum lego) eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, qui interfuit Romano Concilio ſub Hilaro Papa, & alio ſub Felice habito, Boetio Conſule: cui ſucceſſit. Aſterius, qui adfuit Symmacho Papæ aduerſus Laurentium ſchiſmaticum, vt conſtat ex Actis Conciliorum Roman. ſub Symmacho.

p Victorij Epiſc.] Agũt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, atq; alii recentiores. Succeſſit hic S. Liborio eiuſdem ſedis Epiſcopo, quintus ordine, ſeditq; annos 24. menſes 7. dies 13. vt conſtat ex tab. eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democha.

cha.lib.de ſacrifi.Miſſæ. Agit de eo Gregor. Turonenſis de glor. confeſſ.cap.56. Claruit temporibus Theodoſij Imper. notiſſimus ſancto Martino, vt apparet ex his,quæ de eo hic Beda ſcribit in Martyrologio.Eius Acta manuſcript. Leobijs extare, tradit Molanus.

q Verenæ.] De qua Beda hac die, & alij recẽtiores.De alia,Verona,dicta,virgine ſanctimoniali, agit Molanus in Indic.Sanct.Belgij, & in addit.ad Vſuard. ad quartum Kalend. Septembris.

xxij G· Quarto Nonas Septemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROmæ S. Maximæ [a] martyris, quæ vna cum S.Anſano Chriſtũ confeſſa,in perſec.Diocl.dũ fuſtibus cęditur reddidit ſpiritũ. Pamiæ in Gallia S.Antonini [b] martyris, cuius reliquiæ in eccleſia Palẽtina magna veneratione aſſeruantur. Item SS.mart.Diomedis, [c] Iuliani, Philippi, Eutychiani,Heſychij,Leonidis,Philadelphi,Menalippi,& Pãtagapę:quorũ alij igne,alij aqua,enſe alij & cruce martyriũ cõpleuerũt.Nicomediæ SS.marty.Zenodis, [d] Cõcordij,& Theodori filiorũ eius.Eodẽ die paſſio SS.Euodij, [e] Hermogenis,& Calliſtæ germanorũ.Lugduni in Gallia natalia S.Iuſti [f] Epi & cõfeſſoris,mirę ſãctitatis & prophetici ſpiritus viri.Hic Epatui cedẽs,& in eremũ Aegypti vna cũ viatore lectore ſuo ſecedẽs,cũ aliquot annis proximã angelis vitã egiſſet,& dignus ſuorũ laborũ finis aduenisſet,coronã iuſtitiæ percepturus migrauit ad Dñm pridie Idus Octobris: cuius ſanctũ corpꝰ vna cũ oſſib.B.Victoris eius miniſtri Lugdunũ poſtea hac ipſa die relatũ fuit.Ibidẽ S.Elpidij [g] Epi & cõfeſ.In Piceno itẽ S.Elpidij [h] abbatis,cuius noĩe oppidũ appellatũ,ſacrũ eiꝰ corpus ſe poſſidere cõgaudet.In mõte Soracte S.Nõnoſi [i] abbatis ꝗ orone ſua ingẽtis molis ſaxũ trãſtulit, alijſq; mirac.coruſcauit.

SEPTEMBRIS 2.

MAximæ.[a]] Agitur de ea etiam in vet.manuſc.nec non in Actis S. Anſani martyris, & apud Petrum in catal.lib.1.cap.14.

b Antonini.]De quo itẽ Beda, Vſuardus, Ado,& alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombritium to.1.& Petrum in catalogo lib.8. c.24. Paſſus eſt autem non Apameæ in Syria, vt multi opinati ſunt;ſed Pamiæ apud Tholoſam,vt conſtat eſt tabulis eccleſiæ Palentinæ,in qua eius dies natalis ſolemniter agitur, vbi ſacræ corporis eius reliquiæ requieſcũt.

c Diomedis & ſoc.] Agunt de his præterea Greci in Menologio, illicq; eorum martyrij Acta deſcribuntur.

d Zenonis & ſoc.] De his tabulæ eccleſiæ Capuanæ,in cuius veteri Breuiario

tio eorum martyrium recenſetur.

e Euodij & ſoc.] Græci itidem agunt de his hac die in Menologio, vbi breui compendio Acta ipſorum narrantur.

f Iuſti Epiſ.] De quo Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Habentur res geſtæ ipſius apud Sur to. 5. hac die. Agit de eodem Ado Viennenſis in chronico anno Domini 379. Hic ille Iuſtus, qui pro omnibus Gallicanis Epiſcopis interfuit legatus Concilio Aquileienſi, temporib. Gratiani Imperatoris: ponitur eius ſedis Epiſcopus decimustertius ordine in tabulis epiſcoporum Lugdunenſium, quas recitat Democh. libro de ſacrific. Miſſæ.

g Elpidii Epiſ.] Agunt de eodem Beda, ac cæteri qui ſupra, Petrus etiam in cata. li. 8. c. 27. Numeratur eiuſdem ſedis Epſ decimusſeptimus in eiſdem tabulis.

h Elpidii abb.] De quo & Petrus in catal. lib. 8. cap. 28. cumq; Cappadocem genere fuiſſe ſcribat, illum eſſe putamus, de quo præclara Palladius narrat ca. 37. Eſt celebris memoria huius in Piceno: nam præcipue colitur in oppido, quod ab eius nomine S. Elpidius appellatur. Fuit præterea alius Elpidius doctrina & egregius operibus nobilis, qui temporibus Conſtantij Auguſt. functus eſt legatione in Oriente aduerſus Arrianos, miſſus à Iulio Roma. Pontifice, vt patet ex eiuſdem litteris, quæ extant apud Athanaſium. Scribit Sigebertus, ſacras reliquias S. Elpidij, ſocij S. Eutychij Epiſcopi, à regione Marſorum translatas eſſe in Gallias anno Domini 969. Hæc ipſe in chro. eo anno.

i Nonnoſi abb.] Eius res geſtas S. Gregorius Papa conſcripſit lib. 1. dialog. c. 7. Meminit eiuſdem in regiſtr. lib. 2. epiſt. 50. Ind. 11. cap. 89.

3 Tertio Nonas Septemb. Luna. A xxj

á	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

ROmæ S. Serapiæ [a] virginis, quæ ſub Hadriano Principe cũ eſſet tradita [b] duob. laſciuis iuuenibus, & minime potuiſſet illudi, nec poſtmodum ardentibus facib. inflammari, iuſſu Berilli Iudicis fuſtib. cęſa, de hinc gladio decollata eſt. Paſſa eſt autem quarto Kalendas Auguſti, & a B. Sabina in ſuo monumẽto iuxta [c] areã Vindiciani ſepulta; ſed memoria ipſius martyrij hac die celebrior habetur, qñ ambarum ſarcophagum ibi compoſitum & ornatũ fuit, & locus orationis cõdigne dicatus. Corinthi natalis S. Phœbes, [d] cuius meminit B. Apoſtolus Paulus ad Romanos ſcribẽs. Aquileiæ ſanctarũ virginum & martyrũ, Euphemię, [e] Dorotheæ, Theclæ, & Eraſmæ, quę ſub Nerone poſt multa ſupplicia gladio cęſæ ſunt, & à S. Hermagora ſepultæ. Capuę SS. marty. Ariſtæi [f] Epi, & Antonini pueri. Nicomediæ paſſio S. Baſiliſſæ [g] virginis & martyris, quæ annos nouem nata, cum in perſecutione Diocl. ſub Alexandro Præſide verbera, ignes, ac beſtias diuina virtute ſuperaſset, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Item SS. mart. Zenonis [h] & Charitonis, quorum alter in lebetem liquati plumbi con-

bi coniectus eſt, alter in fornacē ignis immiſſus. Cordubæ S. Sãdali [i] marty. Eodē die natalis SS. marty. Aigulphi [n] abbatis Lerinēſis, & ſoc. monachorũ, qui pręciſis linguis, oculiſq; effoſsis, gladio obtrũcati sũt. Tulli in Gallia S. Mãſueti [l] Epĩ & cõfeſſoris. Mediolani depoſitio S. Auxani [m] Epĩ. Eodē die S. Simeonis [n] Stylitæ iunioris. Romæ ordinatio [o] incõparabilis viri S. Gregorii Magni in Summum Pontificem; qui onus illud ſubire coactus, ę ſublimiori throno clarioribus ſanctitatis radiis in Orbe refulſit.

SEPTEMBRIS 3.

SErapiæ, a] De eadem Beda, Vſuard. Ado, & alij ex Actis S. Sabinæ, de quibus ſuperius quarto Kal. Auguſti, & Sur. to. 5. hac die, extantq; eadem vberius manuſcri. apud nos, eſtque illorum exordium: Cum dies, &c.

b Iuxta aream Vindiciani.] Aream hic accipias locum ipſum vbi ſepelirentur defuncti Chriſtiani. Habes apud Tertul. ad Scapulam hæc verba: Sub Hilarino Præſide, cum de areis ſepulturarũ noſtrarum acclamaſſent: Areæ non ſint, Areæ ipſorum non fuerunt: meſſes. n. ſuas non egerũt. hæc ibi idcirco, qm̃ dictæ ſunt etiam areæ loca illa ad trituram ſegetum compoſita. De area ſepulchrorum, quæ & nos cœmeteria dicimus, habes etiam in Actis paſſionis S. Cypriani in fine hæc poſita: Eius corpus propter Gentilium curioſitatem in proximo poſitum eſt cũ cereis & ſcholaribus in areis Macrobij Candidi procuratoris.

c Tradita duobus laſciuis iuuenibus.] Sępius reperies, Chriſtianas virgines, cũ necandæ eſſent, antea in diſcrimen eſſe poſitas caſtitatis; ſed Deus, cuius nutu omnia reguntur, eas ſaluo pudore voluit immolari. Habes apud Suetonium, more antiquo Romanorum nefas fuiſſe, virgines violenta morte necare, atq; idcirco ante conſtuprandas curare. hæc. n. idē Suetonius in Tiberio c. 61. ait: Immaturæ puellæ, quia (more tradito) nefas eſſet virgines ſtrangulari, vitiatæ prius à carnifice, deinde ſtrangulatæ. Hæc ille. Habes hoc ipſum ex Dione lib. 56. necnon ex Tacito lib. 5. cum agunt de Seiani filia morti addicta. *Verum eiuſmodi ſcelus* antiquatum iam fuiſſe videtur, cum reperiantur quamplurimæ virgines Romæ paſſæ martyrium abſque aliquo pudoris illato detrimento.

d Phœbes.] De qua Paul. ad Rom. ca. 17. Agũnt de eadem hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores.

e Euphemiæ & ſoc.] De his vet. manuſcrip. ex quibus Molanus, & Galeſinius hac die; licet in tabulis eccleſiæ. Aquileienſis, quas manuſcrip. accepimus, agi de his repererimus ad xiij. Kal. Octob. Plura de ijſdē legũtur *in* Actis S. Hermagoræ Epĩ, ex quibus Petrus in catal. lib. 8. cap. 29. & Hier. Rub. lib. 1. hiſt. Rauen.

f Ariſtæi & Antonini.] Beda, & Vſuardus, qui de his agũt hac die, horum Acta extare teſtantur, ſed excidiſſe putamus: qñquidem nec in ſua ipſorum eccleſia reperiuntur; vbi, omiſſo Ariſtęo, tm̃ de Antonino agi reperimus in eius Breuiario. hinc ducimur coniectura, ob innumeras bellorum clades, illius nobiliſſimæ eccleſiæ monumenta eſſe deperdita.

g Baſiliæ.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, qđ citare conſueuimus, vbi & eius martyrium enarratur.

h Zenonis & Charitonis.] Ijdem qui ſupra in eodem Menologio de his agunt ſeorſim, quaſi indicantes, nõ vna ſimul, ſed diuerſis in locis eadem die paſſos eſſe.

i Sandalij.] De quo mentio habetur in Flore Sancti Hiſp. ex monumentis *eccleſiæ* Cordubenſis.

K Aigulphi & ſoc.] Horum Acta ſincere deſcripta refert Sur. to. 5. Paſſi ſunt circa annum Domini 660. Sigebert. au-

tem

tem ponit in chron. anno 651.

l Manſueti Epiſc.] Agit de eodem hac die Ado. Ponitur hic primus eius eccleſiæ Eps, ac S. Petri Apoſtoli diſcipulus.

m Auxani Epiſc.] De quo tabul. eccleſ. Mediolan. ex quibus etiam Galeſinius hac die.

n Simeonis iunioris.] Græci autem in Menologio de eodem agunt, ac matre eius Martha Kal. Septem. De duobus Simeonibus, iiſdemq; Stylitis, conſule notata ſuperius in Simeone ſeniore, Nonis Ianuarij. Moritur hic ſub Mauritio Imp. vt auctor eſt Euagr. hiſt. lib. 6. c. 22.

o Ordinatio, &c.] De eadem S. Gregorij ordinatione in vet. Rom. Martyrolo. & aliquibus manuſcrip. agitur. In hanc diem transferebatur etiam natalis eius, cum Quadrageſimali tempore de ſanctis agi vetitum eſſet, vt ſcribit Radulph. de obſeru. can. c. 16 De eadem ordinatione Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 1. Paul. diac. de geſt. Longob. lib. 3. c. 11. Ioan. diac. lib. 1. cap. 37. 38. 39. in vita S. Greg. Ipſemet Gregorius frequēter cum gemitu lib. 1. & 2. regiſt. meminit de ſua ordinatione. Quod ad tempus ſpectat, contigit ordinatio S. Gregorij Indictione nona inchoante, anno quinto Mauritij Imperatoris: eſt is annus Domini quingenteſimus nonageſimus, vt ex eius regiſtro epiſtolarum aperte colligitur, & fuſius monſtrauimus in Annal. Eccleſiaſticis.

4 Pridie Nonas Septemb. Luna. B xx

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

IN monte Nebo terræ Moab S. Moyſis [a] legislatoris & Prophetæ. Ancyræ in Gallatia natalis SS. trium puerorum Ruffini, [b] Siluani, & Vitalici martyr. Cabilone in Gallia S. Marcelli [c] martyris ſub Antonino Imperatore, qui cum à Præſide Priſco ad profanum conuiuium fuiſſet inuitatus, & huiuſmodi epulas execrans, omnes qui aderant, cur idolis deſeruirēt libera increpatione corriperet, ab eodem Præſide inaudito crudelitatis genere, cingulo tenus defoſsus eſt in terra, ſicque triduo in laudibus Dei perſeuerans, incontaminatū ſpiritum Deo reddidit. Eodem die SS. mart. Magni, [d] Caſti, & Maximi. Treuiris S. Marcelli [e] Epiſcopi & martyris. Eodem die SS. Thamelis, [f] antea idolorum ſacerdotis, & ſociorum marty. ſub Hadriano Imperatore. Item SS. martyrum Theodori, [g] Oceani, Ammiani, & Iuliani, qui ſub Maximiano Imperatore diſſecti pedibus in ignem coniecti martyrium conſummarunt. Arimini S. Marini [h] diaconi. Neapoli in Campania natalis S. Candidæ, [i] quæ S. Petro ad eam vrbem venienti prima occurrit, atque ab eo baptizata, poſtea ſancto fine quieuit. Ibidem ſanctæ [k] Candidæ iunioris, miraculis claræ. Viterbij ſanctæ Roſæ [l] virginis.

SE-

Moyſis.a] Agunt de eodem hac die non tantum Latini omnes, ſed & Græci in Menologio. Frequentiſſime de eo in diuinis Scripturis, & in Ioſepho hiſtorico, & Philone, alijſque innumeris Hebræorum, Latinorum, ac Græcorum ſcriptoribus tam ſacris, quam profanis; quos enumerare, ſuperuacaneum ducimus.

b Ruffini & ſoc.] De his item Beda, Vſuard. & alij recentiores, conſentiuntque vetera manuſcripta.

c Marcelli.] Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catal. libro 8.c.37. Eius acta fuſius ſcripta extant apud Sur.to.5. De eadem feſtiuitate hoc item tempore ſolita olim celebrari meminit Greg. Turonenſis de geſt. Franc.li.9.c.3. & de glor.mart.c.53. De eius baſilica erecta à Gunthramno Rege, vide apud Greg.Turon. de geſtis Franc.lib.21.c.2.in appendice.

d Magni & ſoc.] Vſuardus hac die de Magno & Caſto tantum. De Maximo in antiquo Roma.Martyrol.& alijs manuſcriptis. De translatione corporis S.Magni martyris, deque eius reliquijs reconditis in eccleſia S. Michaelis Archangeli prope Vaticanũ tempore Leonis Quarti Romani Põtificis, docet vetus inſcriptio marmori inciſa, in eadem collocata.

e Marcelli Epiſc.] Alicubi Marcellinus; vt in tabul.Epiſco. Treueren. quas habet Democh.de ſacrif.Miſſę, vbi adſcribitur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eodem hac die Molan.in addit.ad Vſuar.

f Thamuelis & ſoc.] Græci item de his agũt in Menologio hac die, recitantque ipſorum martyrium.

g Theodori & ſoc.] De his etiam Græci vbi ſupra in Menologio.

h Marini diac.] Vet.manuſcrip. ſed alicubi Maurus pro *Marino ponitur. Habes* eius res geſtas apud Petrum in catal. lib.8.c 36.

i Candidæ.] Hęc ſenior, quę vixit Nerone Imp. cuius Acta typis excuſa legi. Plura de eadem in vita S. Aſpren Epiſcopi Neapolit.nuper à Paulo Regio edita.

K Candidæ iunioris.] Claruit temporibus Mauricij Auguſti, vt apparet in veteri inſcriptione in ſepulcro eius marmoreo ſcripta in eccleſia S. Andreæ ad Nidum poſita. Eius etiam res geſtæ atque miracula in typis excuſa habentur.

l Roſæ.] Accepimus eius Acta ab eccleſia Viterbienſi, cui de ea ſolemnem diem agere, decreto Romani Pontificis eſt conceſſum. Eſt eorum exordium: Inter alias, &c. Claruit temporibus Federici Imperatoris, perueñitq; vſq; ad tempora Alexandri Papæ Quarti.

xix C Nonis Septembr. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROmę, in ſuburbano B. Victorini [a] Epiſcopi & martyris, qui ſanctitate & miraculis clarus, ſacerdotiũ Amiterninę vrbis, totius populi electione adeptus eſt: poſtmodũ ſub Nerua Traiano apud Cutilias, vbi putentes & ſulphureæ emanãt aquæ, cũ alijs Dei ſeruis relegatus, ab Aureliano Iudice iuſſus eſt ſuſpẽdi capite deorſũ: quod cũ ꝑ triduũ pro noĩe Chriſti paſsus fuiſset, glorioſe coronat⁹, victor migrauit ad Dñm: cuius corp⁹ Chriſtiani rapiẽtes, honorifica ſepultura Amiterni cõdiderunt.

diderunt. Item in Portu Romano natalis S. Herculani [b] martyris. Capuæ SS. martyr. Quinctij, [c] Arcontij, & Donati. Eodem die S. Romuli, [d] aulæ Traiani præfecti, qui cum ſæuitiam Imperatoris in Chriſtianos deteſtaretur, cęſus virgis, capite truncatus eſt. Melitine in Armenia paſſio SS. militum Eudoxij, [e] Zenonis, Macarij, & ſociorum mille centum & quatuor, qui abijcientes militiæ cingulum, in perſecutione Diocletiani pro confeſſione Chriſti necati ſunt. Conſtantinopoli SS. martyrum Vrbani [f] Theodori, Menedemi, & ſociorum ſeptuagintaſeptem eccleſiaſtici ordinis, qui a Valente Imperatore pro fide Catholica in nauigio impoſiti, iuſſi ſunt in mari comburi. Conchæ in Hiſpania S. Iuliani [g] Epiſcopi & confeſſoris. In pago Taruanenſi, monaſterio Sithin, S. Bertini [h] abbatis. Toleti S. Obduliæ [i] virginis.

SEPTEMBRIS 5.

a Victorini.] De quo hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Cũ ſuperius egimus de Victorino germano S. Seuerini Septempedani, ſatis oſtendimus, errare eos qui duos hos Victorinos in vnum confundunt, & huic martyri illa tribuunt, quæ alterius eſſe noſcuntur: nimirum lapſum illum miſerandum, quem deſcribit hic Ado, qui cæteris errandi tribuit occaſionem: nam & id ad Bedæ Martyrologiũ additum reperitur; cum in veteri manuſcripto eius Martyrologio nihil huiuſmodi legatur, ſicut nec in antiquo Romano, vel in vſuardo. De aquis Cutilijs, vbi hic paſſus eſt, ſcribit Plin. lib. 2. c. 95. & lib. 3. c. 12. Huius autem Victorini martyrium deſcriptum habetur in Actis ſanctorum Nerei & Achillei, apud Sur. to. 3. die 12. Maii, ex quibus cæteri accepere. Habetur mentio de eodem ſupra die 15. Aprilis, vna cum Marone & Eutichete; licet ibi nulla de Epiſcopatu mentio fiat.

b Herculani.] De eodem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, adſtipulanturque vet. manuſcrip. ac recentiores.

c Quinctij & ſoc.] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac cæteri.

d Romuli.] Græci de eodẽ itẽ hac die in Menol. agũt, eiuſq; certamẽ deſcribũt; copioſius autẽ Metaphraſtes ex antiquis monumentis eius Acta deſcripſit, quæ extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5.

e Eudoxij & ſoc.] Græci itidem ex Actis S. Romuli, quæ à Metaphraſte deſcripta nuper citauimus. Ex horum militum numero, qui Melitine in Armenia coronati ſunt, quatuor ſacra corpora delata Conſtantinopolim, reperta ſunt tporibus Iuſtin. Imp. quorũ beneficio idẽ Imp. letali morbo curatus eſt. Rẽ geſtã ppetuis dignam monumẽtis conſcripſit Procop. libro 1. de ædific. Iuſtiniani Imperatoris.

f Vrbani & ſoc.] Agunt de his ẽt in Menol. græci hac die, illuſtreq; certamẽ eorũ deſcribũt: porro plenius Socr. hiſt. lib. 4. c. 13. Sozo. lib. 6. c. 13. & 14. luculentius aũt S. Greg. Nazian. in oratione ad Epos Conſtantinopolitanæ Synodi, itemq; in ea quam dixit in laudem Baſilij, necnon in illa ad Arrianos, ac deniq; in ea quæ inſcribitur, in laudem Heronis: poſt hos autem alij recentiores quos prætcrimus.

g Iuliani Epiſc.] Migrauit ex hac vita 28. Ianuarij anno Domini 1207. Claruit ſub Innoc. Papa iij. Decreto Iulij iij. Ro. Pont. tranſlata eſt eius ſolẽnitas in diem quintã Septẽ. Agitur de eodẽ in Fl. Sãc. Hiſpan. 28. Ian. & in Theſauro concion.

h Bertini abb.] De quo etiam Vſuard. Eius res geſtas Folcardus abbas conſcripſit, quas Sur. retulit in tomum 5. Alia de eodẽ habes in vita S. Audomari Epi, necnõ in Actis S. Vuinoci apud Sur. to. 6.

Agit de eodem Trithe. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 105. & Molan. in Indic. Sanct. Belg. De monaſterij S. Bertini exacta obſeruatione monaſticæ diſciplinæ ſcribit S. Bernardus epiſ. 141. 142. 143. & 144. Migrauit ex humanis ann. Dñi 698.

i Obduliæ.] De ea in Breuiario Toletano hac die. Fuit & alia eiuſdẽ fere nominis Odilia virgo de numero illarum vndecim milliũ virg. S. Vrſulæ ſodaliũ, de qua plura Molan. in Indic. SS. Belg. cuius celebritas agit͂ xv. Kal. Aug. Si aũt vnã eademq; Obduliam cũ Odilia eſſe quis dixerit, ob aliquam factam tranſlationem reliquiarum Toletũ hac die eius ſolemnitatem celebrari ilic intelligat.

xviij D Octauo Idus Septemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ZAchariæ [a] Prophetæ, qui de Chaldęa ſenex in patriã reuerſus, iuxta Aggęũ Prophetã cõditus iacet. In Helleſponto S. Oneſiphori [b] Apoſtolorum diſcipuli, cuius meminit S. Paulus ad Timotheũ ſcribens: qui ibidẽ vna cũ S. Porphyrio iuſſu Hadriani Proconſulis acriter verberatus, & a ferocib. equis raptatus ſpiritũ Deo reddidit. Alexandriæ paſſio SS. mart. Fauſti [c] presbyteri, Macarij, & ſociorum decem, qui ſub Decio Imperatore & Valerio Pręſide pro Chriſti nomine abſciſſis ceruicibus martyrium compleuerunt. In Cappadocia SS. marty. Cottidi [d] diaconi, Eugenij, & ſociorũ. In Africa SS. Epõrum Donatiani, [e] Præſidij, Manſueti, Germani & Fuſculi, qui in perſecut. Vuandalica iuſſu Hunnerici Regis Arriani pro aſſertione Catholicæ veritatis fuſtibus diriſſime cæſi, exilio eliminati ſunt: Inter quos etiam Epiſcopus nomine Lætus, ſtrenuus atque doctiſſimus vir, poſt diuturnos carceris ſqualores incendio concrematus eſt. Veronæ S. Petronij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ S. Eleutherij [g] abbatis, ſerui Dei, quem S. Gregorius Papa ſcribit oratione & lacrymis mortuum ſuſcitaſſe.

SEPTEMBRIS 6.

ZAchariæ Prophetæ. a] De quo hac die Beda, Vſuard. Ado, ac cęteri Latinorum. Græci autem pridie huius diei in Menologio. Pręter illa, quę de eo extant in diuinis Scripturis, agit de eodem Ioſephus antiquit. lib. 11. c. 4. Epiphan. de vit. & inter. Prophet. c. 21. Extat encomium in Prophetam Zachariam Coſmæ Veſtiarij in biblioth. Sfortiana cod. manuſcr. n. 11. 65. Inuentum eſt venerandũ corpus eius ſub Theodoſio Iuniore, de cuius inuẽtione nos egimus in Annalib. anno eiuſdẽ Imperatoris octauo, qui eſt a Chriſto 415. De ea reſcripſit Sozom. hiſt. lib. 9. c. 16. in fi. & c. 17. Niceph. lib. 14. c. 8. Cedren. in Honorat. anno 11.

b Oneſiphori.] De quo Paul. 2. ad Timoth. c. 1. & 4. Agũt de eodẽ hac die Beda & Ado, Græci aũt tertio Kal. Maij in Menologio, traduntq; hũc creatum fuiſ-

ſe Epiſcopum Colophonis, Dorotheus autem dicit Coronæ, ijdemq; de eodem vna cum Euodio ad ſextum Idus Octobris. Habetur mentio de eodẽ in Actis S. Theclæ, de quib. ſuo loco plura inferius.

c Fauſti & ſoc.] Agunt de ijſdem Græci etiam in Menologio, & nomina ſingulorum referunt: videlicet, poſt Fauſtũ & Macarium recenſetur Dionyſius lector, Cyriacus acolythus, alter Fauſtus, Andronicus miles, Theotiſtus nauclerus, Andropelagia, & Thecla. Monemus lectorẽ, hos Fauſtos, de quib. hic agitur, eſſe *diuerſos* ab illo, qui ibidẽ loci, eadẽ vrgẽte perſecutione, multa paſſus eſt, vt ex Dionyſij Alexandrini litteris conſtat: nã *ille*, licet tunc grauia ſit perpeſſus, tamen vſq; ad Diocletiani tempora peruenit, vt Euſeb. hiſt. lib. 7. cap. 10. in fine teſtatur.

d Cottidi & ſoc.] De his & Beda, Vſuardus, & alij recentiores hac die agũt.

e Donatiani & ſoc.] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Victor Vticenſ. li. 2. de perſecutione Vuandalica eorum certamẽ deſcribit. Paſſi ſunt tpibus Zenonis Imp. ſub Hunnerico Vuãdalorum Rege. Lætus de quo hic agitur (licet *Victor nihil dicat*) fuit Epſ Leptinenſis ciuitatis, vt ſcribit S. Iſidorus in hiſtoria Vuandalorum. Huius martyris incitatiõne Iuſtinianum Imp. commotum fuiſſe, vt exercitum in Africam, duce Beliſario, mitteret, idem auctor teſtatur.

f Petronij Epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, pluribus autem Illuſtriſſ. & R.D. Auguſtinus Valerius eius eccleſiæ Epiſc. & Cardinal. in antiq. monum. Epiſcoporum Veronen. pag. 10. & 41.

g Eleutherij abb.] De quo hac die Ado, apud Bedam autem mẽdoſe additur nomen Epiſcopi. Huius res geſtas ſcribit S. Gregor. lib. 3. dialog. c. 33. qui quidem non tantum ſcriptione, ſed & pictura exprimi voluit acceptum à Deo per Eleutherij preces beneficium, vt Hadrianus Papa ad Carolum Magnum Imperatorem ſcribit his verbis: Sãctus Gregorius Papa in monaſterio ſuo pulchrum fecit oratoriũ, & ipſum diuerſis hiſtorijs pingi fecit, atq; ſacras ibidẽ erexit imagines. Vt cum ipſe cum Beato Eleutherio pro ęgritudine ſtomachi ſui ingreſſus, in oratione pariter exauditi ſunt. Et ille vir Sãctus Elutherius, quem dicunt & mortuũ ſuſcitaſſe, ante ipſas ſacras imagines ſe proſternens, diuinam exorare clementiã cum Sancto Gregorio nõ dubitauit, ſed fidem ferentes perfectam, pariter exauditi ſunt, & vſque hactenus apud nos venerantur. Hæc Hadrianus.

7 Septimo Idus Septemb. Luna. E xvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14

NIcomedię natalis B. Ioannis [a] martyris, qui cum videret crudelia edicta aduerſus Chriſtianos in foro pendere, fidei ardore accenſus, iniecta manu, illa detraxit, atque diſcerpſit: cumq; hoc relatum eſſet Diocl. & Maximiano Auguſtis in eadem vrbe conſtitutis omnia ſuppliciorum genera in eum experiri iuſſerunt: quæ vir nobiliſſimus tanta alacritate vultus ac ſpiritus pertulit, vt ne triſtis quidẽ pro his videri potuerit. Cæſareæ in Cappadocia S. Eupſychij [b] martyris, qui ſub Hadriano Imp. accuſatus quod Chriſtianus eſſet, in carcerem coniectus eſt: & paulo poſt inde emiſſus, patrimonium ſtatim vendidit,

& pretium partim pauperibus, partim accuſatorib. tamquã benefactoribus diſtribuit: ſed iterum comprehẽſus, ſub Sapritio Iudice dilaniatus, & gladio cõfoſſus martyriũ cõſummauit. Pompeiopoli in Cilicia S. Sozontis [c] martyris, qui ſub Maximiano Imp. in ignẽ iniectus, reddidit ſpiritũ. Aquileię S. Anaſtaſij [d] martyris. In territorio Auguſtodunenſi S. Reginæ [e] virginis & martyris, quæ ſub Proconſule Olybrio, carceris, equulei, ac lampadum perpeſsa ſupplicia, demũ capitali ſententia dãnata migrauit ad Sponſum. Trecis Nemorij [f] diaconi & ſociorũ martyrum, quos Attila Rex Hunnorum interfecit. Aurelianis in Gallia depoſitio S. *Euortij* [g] *Epi*, qui primo Romanæ eccleſiæ ſubdiaconus, dehinc diuino munere per columbam deſignatus eſt Põtifex præfatæ vrbis. In Gallijs S. Auguſtalis [h] Epiſcopi & confeſsoris. Capuæ S. Pamphili [i] Epi. In territorio Pariſienſi S. Clodoaldi [k] presbyteri & confeſsoris.

SEPTEMBRIS 7.

IOannis [a].] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Eius autem fidei cõſtantem confeſſionem & diros cruciatus ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 5. & Niceph. lib. 7. c. 5. & licet nomen non explicent, reapſe de eo ſentire, certum eſt.

b Eupſychij.] De quo & Greci in Menologio hac die, ibiq; eius res geſta ſumma breui deſcribunt. Porro ne nominis et loci ſimilitudine quis decipiatur, duos Eupſychios martyres Cæſareæ Cappadociæ fuiſſe conſtat, quorum alter, de quo hic agitur, paſſus eſt temporibus Hadriani Imp. alter autẽ, de quo ſupra ad quintum Idus Aprilis, Iuliano Apoſtata imperante, martyriũ conſummauit, de quo eo die plura ſuperius dicta à nobis ſunt.

c Sozontis.] Agunt de eodem hac die Græci, eiuſq; Acta pluribus proſecutus eſt Metaphraſtes: extant apud Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. De Pompeiopoli ciuitate, de qua hic agitur, quõ a Põpeio reſtituta ſit, poſt debellatos pyratas ijſdẽq; incolẽda ſit tradita, ſcribit Dio hiſt. li. 36.

d Anaſtaſij.] Fuit hic fullo, & pro fidei merito in numerum martyrum cooptatus eſt, idq; ex veteribus manuſcript. Molan. in addit. ad Vſuard. hac die.

e Reginæ.] De eadem hac die Beda, Vſuar. & Ado, ijdemq; pluribus eius res geſtas referunt, plenius autem Momb. to. 2. vit. Sanct. & Petrus in catal. li. 8. c. 47.

f Nemorij & ſoc.] De eo tabulæ eccleſiæ Trecenſis, item Maurolycus, & Molan. in addit. ad Vſuard. Fuit hic diaconus S. Lupi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

g Euortij Epiſc.] De quo & Beda, Vſuard. & Ado. Huius res geſtas ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. Vincent. lib. 13. Petr. in catalo. lib. 8. c. 48. Succeſſit hic S. Deſiniano, ſucceſſoremque habuit præclarum illum ſanctitate virum Anianum. Interfuit S. Euortius Cõcil. Valentino, celebrato in Gallijs, Gratiano & Equitio Conſſ. anno Domini 374.

h Auguſtalis Epiſco.] De eodem hic Beda, qui licet eum ponat Arelate tamen dum reperitur idem Epiſcopus ſubſcriptus Cõcilio primo Arauſicano, tempore S. Leonis Papæ, quo eidem ſedi Arelatenſi præerat S. Hilarius, qui eidem Synodo interfuit; alterius potius ciuitatis videtur fuiſſe Epiſcopus: nam & in tabulis Epiſcoporum Arelatenſium: quas deſcripſit Demochares, nulla habetur mentio de Auguſtali Epiſcopo.

i Pamphili.] De eo monumenta eius eccleſię, quorum Sanctorum indiculum Romam miſſum accepimus.

K Clo-

K Clodoaldi.] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij recẽtiores. Fuit hic filius Clodomiri Reg. Frãc. Scribit de eo Greg. Turon. de geſt. Franc. li. 3 c. 6. & 18. Sigeb. in chro. an. Dñi 531. Vincentius lib. 21. c. 60. Petrus in catal. lib. 8. c. 50. & alij iunioris.

8 Sexto Idus Septemb. Luna. A xvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

NAtiuitas[a] beatiſſimæ ſemper Virginis genitricis Dei Mariæ. Nicomediæ S. Hadriani[b] martyris, cum alijs vigintitribus, q. oẽs poſt multa ſupplicia ſub Diocl. & Maximiano Auguſtis martyriũ crurifragio cõſummarunt quarto Nonas Martij. Eorũ reliquiæ à Chriſtianis Byzantiũ delegatę, reuerẽti honore ſepultæ fuerunt: inde poſtea S. Hadriani corpus Romam hac die tranſlatum fuit, in qua ipſius feſtiuitas potiſſimum celebratur. Alexandriæ SS. martyr. Ammonis,[c] Theophili, Neoterij, & aliorum vigintiduorum. Antiochiæ SS. Timothei[d] & Fauſti martyrum. Gazæ in Palæſtina SS. martyrum Euſebij,[e] Neſtabi, & Zenonis fratrum, qui tempore Iuliani Apoſtaræ, irruente in eos turba Gentilium, diſcerpti atque necati ſunt. *Ibidem* S. Neſtoris[f] martyris, qui ſub eodem Iuliano ab ijſdem *Gentilibus* furentibus ſęuiſſime cruciatus, emiſit ſpiritum. Friſingæ S. Corbiniani[g] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a Gregorio *Secundo* Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Euãgelium miſſus, vberes fructus in Gallia & Germania retulit, ac demum virtutibus & miraculis clarus in pace quieuit.

SEPTEMBRIS 8.

NAtiuitas beatiſſ.a] De eadẽ Beda, ac cæteri Latinorũ; Græci etiam hac eadem die celebrãt eandem ſolemnitatem, de qua in Græco codice bibliothecæ Sfortianæ. nu. 65. ſermones legũtur nomine S. Ioan. *Chryſoſtomi*, S. Procli, S. Ioannis Damaſceni, *Iacobi* monachi, & Andreæ Cretenſ. In *Sacramentario* S. Gregorij, quod antiquiſſimum extat in biblioth. Vaticana manuſcr. habetur de eadẽ celebritate ſpecialis præfatio. Eiuſdem meminit S. Ildefonſus li. de virg. Ordo Rom. de diu. offic. pag. 24. de eadẽ agens, hæc habet: In Natiuitate S. Mariæ legũtur homiliæ SS. Patrum ad ipſam diem pertinentes, &c. ſubditq; de Litanijs ea die fieri ſolitis ex inſtitutione Sergij Papæ. Meminit de eadem, cũ agitur de officio Miſſæ pag. 21. Ex quibus profecto valde errare oſtenduntur, qui hanc ſolemnitatẽ ab Innocẽtio iiij. inſtitutam putarunt. Rurſus non recte ſentire eos exiſtimamus, qui opinati ſunt iã ab Auguſtini ætate eamdẽ eſſe in Eccleſia celebratã, ea perſuaſi rõne, qđ in eccleſiaſticis Officijs eius diei legitur ſermo S. Auguſtini de ea ſolẽnitate. Quamobrem monitũ volumus lectorẽ, vere

ſermonem illum eſſe germanum S. Auguſtini opus, nequaquam tamen in Natali Dei genetricis habitum; ſed perpaucis mutatis, eidem celebritati accommodatū, qui eſt ſermo ſecundus de Annunciatione; vbi verba illa: Gaudeat terra noſtra tātæ Virginis illuſtrata ſolemni die: ita pie mutata legūtur in Breuiario: Gaudeat terra noſtra tantæ Virginis illuſtrata Natali. Nec vero mirū hoc cuiquam videatur, quod ſermonem hunc S. Auguſtini ad beatiſſimam Virginem pertinentem, ſancta Eccleſia ad hāc feſtiuitatem accommodauerit: nam id ipſum in antiphonis & reſponſorijs agere cōſueuiſſe, ſatis apparet, dum quæ ſunt alicui ſolemnitati peculiariter accommodata, ijſdem vtatur in alijs. Vt aūt oīs prorſus anſa tollatur exiſtimandi Auguſtini tpe hoc feſtum eſſe celebratum, adducam de ea re eiuſdē Auguſtini clariſſima teſtimonia, qui ſermone 21. & 22. de ſanct. teſtatur nullius alterius ortum, quam ſolius Domini noſtri Ieſu Chriſti, & S. Ioannis Baptiſtæ, in Eccleſia celebrari conſueuiſſe. Quonam autem potiſſimum tempore fuerit eiuſmodi ſolemnitas inſtituta, nuſquam expreſſum reperi, nec quid certi affirmare auſim. Quantum aūt ex hiſtorijs Eccleſiaſticis cōpertum habeo; a Cōcilij Epheſini tēporibus, ex quo execranda illa Neſtorij hæreſis dānata atq; proſcripta eſt, qua ſanctiſſimæ Mariæ Virginis titulus ille ſupremus Dei Genitricis impie auferebatur, animaduertimus (ſecundum ea Prophetæ verba: In tribulatione dilataſti mihi) magis magiſque in dies toto orbe Chriſtiano beatiſſimę Virginis cultum auctum amplificatumque fuiſſe. non tñ dicere præſumimus, eo tpe inſtitutam eſſe preſentem ſolemnitatem; cum conſtet, Gallicanam Eccleſiam etiā temporibus Caroli Magni & Ludouici Pij eam ignoraſſe, vt apparet ex Concilio Moguntino ſub eodem Imp. celebrato, anno Domini 813. can. 36 & ex capitularibus eiuſdem Imp. & Ludouici Pij, lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 106. Satis ſit, cōſtare eam eſſe antiquam, & tam Latinos, quam Græcos eadem animi pietate, concordiq; ſtudio ac religione permotos, eadem die ſacratiſſimum Dei genitricis Natalitium ſolemniter celebrandum eſſe duxiſſe. Rationem autem eius ſolemnitatis agendæ S. Bernardus ſcribit ſermone 4. ſuper Salue Regina. De iuſſis quibuſdam diuinitus oſtenſis cuidam religioſo viro de hoc celebrādo natali die, agit Petrus in catal. lib. 8. c. 51. in fin. & alij. extant inſuper tres luculentę orationes S. Ioan. Damaſc. de Nat. Dei genitricis Mariæ; aliæ Abſalonis, Guerrici, & aliorum, quos omittimus recenſere.

b Hadriani.] *De ipſius natali die ſuperius ad quartum Nonas Martij agitur*, vt in Martyrologio Bedæ, & in antiquis manuſcript. alijſq; recētioribus notatum vidimus. Vetera aliquot manuſcrip. hæc habent ea die, quę & Molanus ad Vſuar. addidit: Nicomediæ S. Hadriani cū alijs vigintitribus, cuius corpus Romā tranſlatum eſt, atque ſepultum ſexto Idus Septembris, vbi & eius paſſio eſt annotata. Hęc in dictis vet. manuſcrip. licet in vetuſtioribus Roman. Martyrologijs nulla prorſus mētio de Hadriano ea die habeatur; ſed hac die tātum, qñ ſimul cum trāslatione & paſſio olim celebrabatur. Cum aūt die translationis Romæ etiam dies natalis eius recoleretur, inde factum eſt, vt Nicomediæ poneretur. vnde Adoni & alijs eum ſecutis errandi manauit occaſio, vt putarent hac die translationis S. Hadrianum occubuiſſe martyrio: rectius itaq; Maurol. ex prædictis manuſcriptis natalem eius paſſionis diem ad quartum Nonas Martij, translationem vero Romam factam hac die ponit. His omnibus ſubſcribit etiam Galeſinius in ſuis Not. ea die Martij. Quod vero Græci, neque hac die neque ad quartum Nonas Martij, ſed 7. Kal. Septemb. agant cōmemorationem S. Hadriani; exiſtimo eam eos agere diem, qua prima eſt facta translatio, cum Nicomedia Cōſtantinopolim eius corpus delatum eſt. Cætera de Hadriano vide notata ſuperius in natali ipſius die 4. Non. Martij.

c Amonis & ſoc.] Vſuard. de iiſdem hac die. Scribit de his Dionyſius Alexan. apud Euſeb. lib 6. cap. 34. Alius eſt item Ammon Alexand. qui vna cum Fauſto

&

& Didio paſſus eſt tempore Diocletiani, de quibus Euſeb. li.8. c.25. & Niceph li. 7.c.16. Diuerſos hos eſſe inter ſe, tum diuerſitas temporum, tum ſociorũ oſtẽdit.

d Timothei & Fauſti.] De his item Vſuardus, & alij recentiores hac die.

e Euſebij & ſoc.] Horum nobile certamen ſcribit Sozomenus libro 5. cap.8.

f Neſtoris.] De quo etiam idem Sozom. vna cum prædictis martyribus agit vbi ſupra lib.5.cap.8.

g Corbiniani epiſc.] Apud Bedam de eodem hac die. Eius res geſtas ſcriptis mandauit Aribo Epiſcopus Friſingen. quas habet Sur.tom. 5. Plura de eodem Otho Friſing.lib.5.cap.23.& 24. Claruit temporibus Gregorij Secundi Papæ circa annum Domini 730.

9 Quinto Idus Septemb. Luna. G XV

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NIcomediæ paſſio SS.marty. Dorothei [a] & Gorgonij, qui apud Diocletianum Auguſtum honores ampliſſimos conſecuti, cum perſecutionem, quam ille Chriſtianis inferebat, deteſtarentur, præſente eo, iuſſi ſunt primo appẽdi, & flagris toto corpore laniari, deinde viſcerib. pelle nudatis, aceto & ſale perfundi, ſicq; in craticula aſſari, atq; ad vltimum laqueo necari. Interiecto autem tempore, B. Gorgonij corpus Romam delatam fuit, ac via Latina poſitum, & inde ad Baſilicam S. Petri translatum. In Sabinis, trigeſimo ab Vrbe milliario, SS. martyrum Hyacinthi, [b] Alexandri, & Tiburtij. Sebaſtæ S. Seueriani [c] militis Licinij Imp. qui cum quadraginta martyres in carcere detentos frequẽs viſitaret, iuſſu Lyſiæ Præſidis ſaxo ad pedes ligato ſuſpenſus, ac verberibus ceſus & flagris laniatus, in tormentis reddidit ſpiritum. Eodem die paſſio S. Stratonis, [d] qui pro Chriſto ad duas arbores ligatus atque diſcerptus, martyrium conſummauit. Item SS. martyrum Ruffini & Ruffiniani fratrum. Romę [f] S. Sergij Papæ & confeſsoris. In territorio Taruanenſi S. Audomari [g] Epiſcopi. In Scotia S. Querani [h] abbatis.

SEPTEMBRIS 9.

DOrothei & gorgonij [a].] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Scribit horum res geſtas Euſeb.hiſt.lib.8.c.1. & 6.& Niceph.lib.5.cap.2.& 5. Plura de ijſdem in Actis ſanctorũ Indes & Domnæ, quæ refert Metaph.die 26. Decemb. vbi tandem Dorotheum capite amputatum, Gorgonium vero molari lapide ad collum ligato Martyrium cõſummaſſe, eadem Acta teſtantur. Quod autẽ ab his diuerſa hac in Martyrologio ſunt poſita, quod prædicti martyres laqueo vitã finierint, ex Euſebio dict.li.8.c.6. & Ni-

ceph.lib.7.cap.7.videntur accepta. Quæ vero hic habentur de cæteris tormentis à prædictis martyribus perlatis. eadem recenſet Beda, Vſuardus, Ado, & alij: & licet Euſebius eis Petrum cruciatum eſſe dicat; tamen cum ex vnius, quod refert, martyrio, quæ cæteris ſodalibus contigerint, ſe nota facere velle teſtetur, inde prædicti putarunt in dictos martyres eadem eſſe illata tormenta. Ruffinus item dum eũdem Euſebij locum in Latinum vertit, ijſdem quibus ille, hos ſupplicijs affectos, ac demum laqueo vitam finiſſe tradit lib.8.cap.6. Reliquias S.Gorgonij tranſlatas deinde Roma in Gallias, teſtatur Sigeb.in chro. anno Domini 764.

b Hyãcinthi & ſoc.] Agunt & de his Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui.

c Seueriani.] Græci item de eo hac die in Menologio, ibiq; eius Acta expreſſa habentur, quæ vberius deſcripſit Metaphraſtes ex antiquis codicibus; extant apud Lipom tom.6.& Sur.tom.5.

d Stratonis.] De eo hac die Græci in Menologio, referuntq; eius martyrium.

e Ruffini & Ruffiniani.] Græci et horũ paſſionẽ deſcribũt in Menol. hac itẽ die.

f Sergij Papa.] De quo Beda, Ado, & recentiores. Hic ſubſtitutus eſt Cononi. Eius res geſtas per annos ſingulos deſcripſimus in Annal. Eccleſiaſt.

g Audomari Epiſco.] *De eo etiam* Vſuardus, & alij Recitat eius *Acta* Sur.to. 6. Vincent.lib.23 c.108. Petr.*in catal.lib*. 8.c.58. Trithem de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib 3.c.104. & lib.4.c.160. Molanus in Indic.ſanct.Belg. Exceſſit ex humanis anno Domini 695.

h Querani abb.] Agunt de eodem Vſuardus hac die, & recentiores.

xiiij A Quarto Idus Septemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17

TOlentini in Piceno depoſitio S.Nicolai [a] confeſſoris, ordinis Eremitarum S. Auguſtini. In Africa natalis SS. Epiſcoporum Nemeſiani, [b] Felicis, Lucij, alterius itẽ Felicis, Littei, Polyani, Victoris, Iaderis, Datiui, & aliorum: qui ſub Valeriano & Gallieno, exurgente perſecutionis rabie, ad primam confeſſionis Chriſti cõſtantiam grauiter fuſtib. cæſi, deinde compedibus vincti, & ad fodienda metalla deputati, glorioſæ confeſſionis agonem conſummarunt. Chalcedone SS. martyrum Soſthenis [c] & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Priſco Aſiæ Proconſule poſt vincula & beſtias ſuperatas, iuſſi ſunt incendi: at illi ſalutantes ſe inuicem in oſculo ſancto, in oratione poſiti ſpiritum emiſerunt. In Bithynia ſanctarum virginum Menodoræ, [d] Metrodoræ, & Nymphodoræ ſororum, quæ ſub Maximiano Imperatore & Frontone Præſide martyrio coronatæ, peruenerunt ad gloriam. Item ſanctorum martyrum Apellij, [e] Lucæ, & Clementis. Leodij in Belgia ſancti Theodardi [f] Epiſcopi & martyris, qui animam ſuam poſuit pro

omibus

ouibus ſuis,& poſt mortem miraculorum gratia illuxit. Romæ B. Hilarij [g] Papæ & confeſ. Compoſtellæ S. Petri Epiſc. [h] qui multis virtutibus & miraculis claruit. In ciuitate Albigenſi S. Saluii [i] epiſcopi & confeſ. Nouariæ S. Agapii [k] Epiſcopi. Conſtantinopoli S. Pulcheriæ [l] Auguſtæ virginis, religione & pietate inſignis.

SEPTEMBRIS. 10.

Nicolai de Tolentino.[a]] Huius facta egregia habet Mōbrit. to.2.& Sur.to.5. Antonin.nō nulla part.3.tit.22.c.11. §.17. & alii recentiores. exceſſit ex hac vita anno Domini 1306. relatus eſt autem inter Sanctos ab Eugenio Papa Quarto anno Pontificatus ſextodecimo, Domini autem 1446.

b Nemeſiani & ſoc.] Beda, Vſuard. & Ado hac die. Scribit de his Cyprian. epiſ. 77. Quarum autem ciuitatum fuerint Epiſcopi poteſt intelligi ex Actis Concilij Carthaginenſis ſub Cypriano. Hi etenim quamuis aliquando erroneam illam ſententiam de baptiſmate hæreticorum vna cum S. Cypriano aduerſus Romanum Pont. Stephanum defendiſſent; tamen ſicut ille, ita & iſti nunquam ſe a Catholica vnitate & charitate diuiſerunt; vt de S. Cypriano S. Auguſtinus, agens aduerſus Donatiſtas, ſæpe inculcat. Clariſſimus fuit item in Africa eiuſdem nominis Nemeſianus, qui puer adhuc martyrium ſubiit, de quo Auguſtinus ſermone de diuer ſ.39.c.3.

c Soſthenis & Victoris.] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Habentur res geſtæ iunctæ Actis ſanctæ Euphemiæ Chalcedononenſis. de his etiam Petrus in catal. lib.8.c.61.

d Menodoræ & ſoc.] De his & Græci in Menologio hac die; fuſius autem Metaphraſtes ipſarum res geſtas deſcripſit, quæ extāt apud Lipom.to.6.& Sur.to.5.

e Apellii & ſoc.] De his adhuc Græci in Menologio agunt hac die.

f Theodardi Epiſc.] Huius Acta teſtatur Sigebert. ſe ſcripſiſſe luculētiore ſtylo extant ea apud Sur tom.5. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedict. lib.3.c.103.& lib.4.c.154. Molanus in Indiculo ſanctorum Belgii. Paſſus eſt autem anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoquinto.

g Hilarij Papæ.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores hac die. Succeſſit hic S. Leoni Magno. Acta eius ex diuerſis antiquis codicibus cōquiſita digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis per annos ſingulos.

h Petri Epiſc.] Tabulæ Compoſtellanæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vſuardum, & alii.

i Saluii Epiſc.] De eodem hac die Beda. Pluribus de eo agit Greg. Turon. hiſt. Franc li.5.c.50. lib.6. cap.29.& lib.7. c.1. migrauit ex hac vita an. Domini quingēteſimooctogeſimo ſexto.

k Agapij Epiſc.] Succeſſit hic S. Gaudentio, ſeditq; annos 20. vt docent tabulę Epiſcoporum eccleſiæ Nouarienſis, quæ tamen in aliquibus ſunt emendandæ.

l Pulcheriæ.] Eodem titulo ſanctitatis & virginitatis celebrant eam Græci hac die in Menologio. Licet enim ad optimam adminiſtrationem Imperii Marcianum virum religioſiſſimum ætate grādæuum ſibi maritum delegiſſet; tn̄ virginitatem, quā ab ineunte ætate Deo ſpoponderat, illibatam ad obitum vſque cōſeruauit: qd abſq; vlla dubitatione, tam Græcorum, quam Latinorum hiſtorici oēs affirmant. Scribunt de ea Sozom. lib. 9.c.1. Socrat. lib.7.c.22 Niceph. lib.14.c.2. & 3. Marcel. in chron. & Suidas pluribus. De eadem ſæpe Acta SS. Synodi Chalcedonenſis, vbi noua Helena, munimem Orthodoxorum, & gloria eccleſiarum a cunctis Patribus eſt acclamata. Commendatur mirū in modū in epiſtolis S. Leonis Papæ, præſertim epiſt. 39. Appellata eſt in Imperialibus ſanctionibus, venerabilis Auguſta. ita l. 2. de collat. luſtrali

C.Theod.

C.Theod. Mentio de eadem habetur in Actis S.Melaniæ iunioris de eadem recẽ tiores Græcorum hiſtorici Zonaras, Cedrenus, Gl cas, & alii. Obiit humanum diem(vt auctor eſt Marcellinus in chro.) Opilone & Vincomalo Conſſ. eſt annus a Chriſto Domino 453. Tam ad ipſam, quã ad ſorores Cyrillus Epiſcopus Alexandrinus de recta fide commentarium ſcripſit. Idem Cyrillus in lib.ad Theodoſium Aug. eamdem Pulcheriam procurantem Imperium his verbis deſcribit: Altera autẽ & virginali germine ſimul vigens,& nobiliſſimi regni veſtri cura ſibi ve dicat,&c. Hæc Cyrillus, qui eamdem pluribus laudat. Porro Pulcheriæ vitam tam ex Græcis, quam ex Latinis antiquis auctoribus ſumma induſtria collegit R.P. Thomas Bozzius noſtræ Congregationis presbyter, Latinis ac Græcis litteris bene excultus: quam proxime ab eo edendam, ſimulq e alias nobilis ingenij aduerſus hæreticos elaboratas lucubrationes, ſperamus. Fuit & alia Pulcheria Theodoſii Maioris filia, quæ tenella adhuc ætate ex hac vita deceſſit, in cuius nobili funere Sanctus Gregorius Nyſſenus egregiam habuit panegyrim. Rurſus etiam & alia fuit tenella puella, Pulcheria dicta, filia *Theophili &* Theodoræ Auguſt. de qua Cedrenus in compend. hiſt. in Theophilo, & Zonaras in 3. par. Annal. in eodem Imperatore.

xiij B Tertio Idus Septemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROmæ via Salaria veteri ĩ cęmeterio Baſillæ natalis SS. mar. Proti[a] & Hyacinthi eunuchorum B. Eugeniæ: qui ſub Gallieno Imper. deprehenſi quod eſſent Chriſtiani, ſacrificare coguntur; ſed non conſentientes, primo duriſsime verberati ſunt, ac tandẽ pariter decollati. Laodiceæ in Syria paſsio SS. Diodori,[b] Diomedis,& Dydimi. Legione in Hiſpania S. Vincentij[c] abbatis & mart. In Aegypto S. Paphnutij[d] Epiſcopi, qui vnus fuit ex ijs confeſſoribus, qui ſub Maximiano Imp. dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite exciſo, ad metalla damnati fuerunt: deinde ſub Cõſtantino Magno aduerſus Arrianos pro fide Catholica ſtrenue decertauit, & demum multis coronis auctus in pace quieuit. Lugduni depoſitio S. Patientis[e] Epiſcopi. Vercellis S. Aemiliani[f] Epiſcopi. Alexandriæ ſanctæ Theodoræ[g] quæ cum incaute deliquiſset, facti pęnitens, mira abſtinentia & patientia in habitu ſancto incognita perſeuerauit vſq; ad mortẽ.

SEPTEMBRIS 11.

PRoti & Hyacinthi. [a]] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri omnes hac die. Extant eorum res geſtę in Actis S. Eugeniæ, de quorum fide agemus inferius viij. Kal. Ianuarij. Erat Romæ illuſtris memoria horum martyrũ, cuius Confeſſionem Symmachus Papa exornauit, vt cõſtat ex libro de Rom. Põtifi-

ſtificibus in Symmacho. Eorum ſacræ reliquiæ ſub Clemente VIII. Pontifice Max. ab eccleſia S. Saluatoris, prope pontem S. Mariæ trans Tiberim poſita, ad eccleſiam S. Ioannis Florentinæ nationis ſolemni pompa fuere translatæ anno Domini 1592. die 21. Iunii.

b Diodori & ſoc.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi & ipſorum martyrium paucis enarrant.

c Vincentij.] Paſſus hic dr̃ Gothorum tempore, cum Arrianæ perfidiæ repugnaret. *De eodem in Flor. ſanct. Hiſpaniæ, & in Theſauro concion. to. 2. hac die.*

d Paphnutii Epiſc.] Hic ille illuſtris cōfeſſor, qui in vltima perſecutione dextro orbatus oculo, ſiniſtro ſucciſo poplite, adhucque ſuperſtes, cōuenit vna cum cæteris ad magnum Nicenum Conciliū & aduerſus Arrianos egregie decertauit. Fuit & miraculorum patrandorum Apoſtolica virtute præditus, vt de eo ſcribit Rufin. lib 4. ca 4. & 17. & Socrat. lib. 1. c. 8. vbi ait Conſtantinum Imperatorē partē illam vultus eius effoſſi oculi exoſculatum eſſe miro religionis affectu. Id ipſum Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 7. Sozom. li. 1. c. 22. Niceph. li. 8. c. 14. & 19. & Suidas. De eodē adhuc monacho ſcribit S. Athanaſius in vita S. Antonij. Longe hic alius ab illo Paphnutio Meletiano, licet & ipſe confeſſor fuerit, de quo ſcribit S. Epiphanius in Panario, hæreſi 68.

e Patientis Epiſc.] de eodem hac die Vſuard. & alij Scribit Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 24. Sidonium Apollinarem eius virtutes litteris prædicaſſe: agit. n. de eo Sidonius li. 2. ep. 10. ad Heſperium, & lib. 4. ep. 25. ad Donnolum: extatq; eiuſdē ad eumdem Patientem ep. 12. li. 6. quibus eius res geſtæ narrantur. Ad hunc ipſum Conſtantius inſcripſit vitam S. Germani Epi Antiſiodorenſis. Interfuit hic itē conuentui Gallicanorū Eporum, in quo cognita & probata eſt fides Catholica Fauſti Lerinēſis damnantis dogmata Pelagij: ad quos etiam Lucidus Pelagianus palinodiam recantans, in eiuſdē hæreſis damnationem ſcripſit epiſtolam. Extant hæc to. 5. biblioth. Margar. Ponitur Patiens viceſimuſquartus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis. Putat Grauius, non eſſe legitimam ſubſcriptionem illam ad epiſtolam Fauſti. ſed de Fauſto conſule dicta in Annalibus, in quibus verſipellis vulpeculæ fraus detegitur.

f Aemiliani Epiſc.] De eo tab. eccleſ. Vercellenſis. Huius vitā ex antiquis eius eccleſiæ monumētis ſe ſcripſiſſe teſtatur Galeſinius. Interfuit Aemilianus Vercellenſis Epiſcopus Romanis Synodis tertię & quartæ ſub Symmacho Papa, vt earumdem Acta teſtantur.

g Theodoræ.] Agunt de eadem hac die Græci Menologio, Nicephorus etiam lib. 17. c. 5. plenius autem Metaphraſtes refert eius res geſtas, quas Latine redditas habes apud Lipom. to. 6. hac die, & Sur. tomo 5. Vixit temporibus Zenonis Imperatoris.

12 Pridie Idus Septemb. Luna. C xij

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ

20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6

t u A B C D E f F G H M N P

7 8 9 10 11 12 13 14 14 15 16 17 18 19

ALexandriæ natalis SS. mart. Hieronidis,[a] Leontii, Serapionis, Seleſii, Valeriani, & Stratonis, qui ſub Maximiano Imperatore ob Chriſti nominis confeſsionem in mare ſunt demerſi. In Bithinia S. Antonomi[b] Epiſcopi & mart. qui ex Italia, Diocletiani perſecutionem declinans, illuc profectus, cum plurimos conuertiſſet ad fidem, a furentibus

Gen-

Gentilibus,dum ſacra myſteria peràgeret,ad altare mactatus, hoſtia Chriſti effectus eſt. Meri in Phrygia paſſio SS.mart. Macedonij [c] Theoduli,& Tatiani,qui ſub Iuliano Apoſtata ab Almachio Præſide poſt alia tormenta ſuper crates ferreas ignitas poſiti, exultantes martyrium compleuerũt. Iconii in Lycaonia S. Curonoti [d] Epiſcopi,qui ſub Perennio Præſide capite truncatus, martyrii palmam accepit. Apud Ticinum ſancti Iuuentij [e] Epiſcopi, de quo ſexto Idus Februarii. Is à B.Hermagora diſcipulo S.Marci Euangeliſtæ ad eam vrbem vna cum S. Syro directus eſt, & ambo illic Chriſti Euangelium prædicantes,& magnis virtutibus ac miraculis coruſcantes,etiam vicinas vrbes diuinis operibus illuſtrarunt; ſicque in pontificali honore,glorioſo fine quieuerunt in pace. Lugduni depoſitio S.Sacerdotis [f] Epiſcopi. Veronæ S.Siluini [g] Epiſcopi. Anderlaci S.Guidonis [h] confeſſoris.

SEPTEMBRIS 12.

Hieronidis & ſoc.[a]] De iiſdem hac die Græci agunt in Menologio, vbi eorum martyrium deſcribunt.

b Autonomi.] Græci itidẽ. Porro eius Acta edidit Metaphraſtes,quę habet Lipom.to.6.& Sur.to.5.hac die.

c Macedonii & ſoc.] Græci etiam de his agunt in Menologio, geſtaq; eorum referunt breui compendio; Suidas autem pluribus eorum nobiliſſimum certamen deſcribit in hiſtor.in verb.Almachius.

d Curonoti.] Huius Acta martyrii græci, qui eadem die de eo agunt in Menologio, explicant.

e Iuuentii Epiſc.] De Iuuentio, ſeu Euentio,ſuperius iterum ſexto Id. Februarii. De Iuuentio & Syro Epiſcopis hac die Beda, Vſuard.Ado, & alii agunt. In tabulis aũt eccleſiæ Ticinenſis de vtroq; ſeorſum agitur,diuerſiſq; diebus:nimirũ de Iuuentio octauo Id. Febr. de Syro aũt quinto Idus Decemb. eiuſque translationem xvi.Kal. Iunii celebrant. Fertur Iuuentius, de quo agitur, diſcipulus fuiſſe S.Hermagoræ, qui paſſus eſt temporibus Neronis Imperatoris, tertiuſque numeratur eius ſedis Epiſcopus. Iuuentij & Syri res geſtas recitat. Mombrit. to. 2. habes eaſdem apud Sur.to.7. hac die, & Petr.in catal.lib.1.c. 50. & lib.8. cap. 68. De eodem S. Syro Luithprand. Ticin. lib.3.c.2. Bernard. abb. Bonæual. in vita S. Bernardi.lib.1.c.4.

f Sacerdotis Epiſc.] De eodem Beda, & Ado. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, cuius anno trigeſimo octauo interfuit Aurelianenſi quinto Cõcilio,vt eius Acta ſignificant. Numeratur hic Lugdunenſis ſedis Epiſcopus trigeſimus,vel trigeſimusſecundus, iuxta diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ.

g Siluini Epiſc.] De quo tabulæ eccleſiæ Veronen.quas illuſtrauit Illuſtriſ. ac R.P.Auguſtinus Valerius Epiſc. Veron. S.R.E.Card. libro quem ſcripſit de antiquis monum. Epiſcoporum Veronen. p. 10.& 42.

h Guidonis confeſſoris.] Huius Acta recenſet Sur.tom.5. hac die. Agit de eodem Molan.in addit.ad Vſuardum. Migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo duodecimo.

Idibus

13 Idus Septemb. Luna. D xj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ALexandriæ natalis B.Philippi,[a] patris S. Eugeniæ virg. Hic dignitatem præfecturæ Aegypti deſerens baptiſmi gratiam aſſecutus eſt: quem in oratione conſtitutũ iuſsit Terentius Præfectus eius ſucceſsor gladio iugu*lari*. Item SS.mar. Macrobij[b] & Iuliani, qui ſub Licinio paſsi sũt. Eodem die S.Ligorii[c] mart. qui in eremo degens, à Gẽtilibus ob Chriſti fidem necatus eſt. Alexãdriæ S.Eulogij[d] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Andegaui in Gallia S.Maurilii[e] Epiſcopi, qui innumeris miraculis claruit. Apud Senonas S.Amati[f] Epiſcopi & confeſſoris. Ipſo die S. Venerij[g] confeſsoris, admirandæ ſanctitatis viri, qui in inſula Palmaria vitam eremiticam duxit. In monaſterio Romarico in Gallia S.Amati[h] presbyteri & abbatis, abſtinentia & miraculorum gratia illuſtris.

SEPTEMBRIS 13.

PHilippi.a] De eodẽ hac die Beda Vſuard. Ado, & alii recẽtiores; qui oẽs corrigendi sũt, dum ex Actis S. Eugeniæ dicunt illum *fuiſſe* Epiſcopum Alexandrinum: nã eius præfectura ſæcularis, & non ſacerdotalis fuit: Euſebius etenim cum tam in chronico, quam in hiſtoria texit ſeriem Epõrũ Alexandrinorũ, Nicephorus Eps, & Nicephorus Calliſt. & alii qui id ipſum præſtiterunt, nullus ipſorũ inter Alexandrinos Epõs adnumerat Philippum. Rurſus ãt in eodẽ Philippo S.Eugeniȩ patre errauerunt alii, qui putarunt eũdẽ eſſe Philippum Imperatorẽ, vt Cedrenus ĩ Maximino, quos Zonaras iure redarguit in *Philippo Imp*. Qđ itẽ in prædictorũ Martyrologijs legitur hic paſſus eſſe Valeriani & Gallieni tp̃ibus, plane repugnat Actis ipſius S.Eugeniæ, vbi eius certamẽ deſcribitur. Nec quemquam moueat, ſi eius filia Eugenia paſſa dicatur tẽporibus prȩdictorum Imperatorum: nam per longum tp̃is ſpatium inter vtriuſq; martyrium intercesſiſſe, eadem Acta ſignificant. Paſſus eſt autem Philippus Seuero & Antonino filio regnantibus, vt eadẽ Acta teſtantur; quæ tamen tam in his quæ habent de epiſcopatu Philippi, quam in aliquibus aliis ſuperadditis, cenſura indigent.

b Macrobii & Iuliani.] De ijſdẽ græcorum tabulæ & Menologiũ hac die agũt.

c Ligorii.] Vet. manuſcripta de eodem hac die: Petrus in catal. lib. 8. c. 73. agit de eius martyrio atque translatione.

d Eulogij Epiſc.] De eodẽ græci ẽt. Scribit de eo Euagr. hiſt. li. 5. c. 25. De eodẽ agitur in Prat. ſpirit. c. 146. & 147. Nicephorus in chron. numerat eum quadrageſimumſeptimum eius ſedis Epiſcopũ. Claruit tẽporibus Mauritii Imperatoris, & Phocȩ eius ſucceſſoris. vſus eſt eo familiariſſime S. Gregorius Papa, cuius ad ipſum quamplurimæ extant epiſtolæ, vt lib. 1. ep. 23. li. 4. ep. 36. li. 5. 60. lib. 6. 31. & 37. li. 7. 30. & 38. lib. 8. 41. li. 11. epiſt. 46. 47.

e Maurilii Epiſco.] Vſuard. Ado, & alii recentiores de eodem hac die. Extant

eius

eius Acta, quæ Mombrit. to. 2. & Sur. to. 5. recitãt; quæ a Fortunato fuiſſe conſcripta, teſtatur Trithemius. Claruit temporibus Theodoſij, & Honorii eius filii: cõſecratuſque Epiſcopus a S. Martino Epiſcopo Turonenſi; ſedit annis triginta. Agunt de eodem Petrus Cluniacẽſis lib. 1. epiſt. 2. Vincent. libr. 17. cap. 20. Anton. par. 2. tit. 10. c. 13. Petrus in catal. lib. 8. cap. 75. Adducit hunc in exemplum Petrus Dam. in apolog. ad Gregorium Septimũ Rom. Pontif. de abdicatione Epiſcopatus. fuit eiuſdem nominis alius Epiſcopus Rhotomagenſis, qui vixit circa annum Domini 1070. de quo Trithem. de viris illuſtribus ord. S. Benedicti lib. 3. c. 323. & lib. 4. c. 120.

f Amati Epiſc.] Huius res geſtas ex antiquis codicibus mutuatus edidit Surius tom. 5. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Dñi 685. & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indiculo ſanct. Belg. plurib. Numeratur vigeſimusſecũdus eius ſedis Epiſcopus. Exceſſit ex hac vita anno Domini 690. vt indicant tabulæ eccleſiæ Senonenſis a Demochare deſcriptæ.

g Venerii.] Eius acta in compendium redacta hẽt Petr. in catal. lib. 8. c. 65. qui ſubdit de alio eiuſdẽ nominis ſanctitate claro, qui vixit temporibus Othonis III. Imp. ibid. c. 66. Hic de quo agimus, claruit temporibus Phocæ Imp. & Gregorii Papæ, qui monaſterium eiuſdem in Palmaria inſula ad canonicam obſeruationem reſtituendum curauit. *li. 1.* epiſt. 48. Fuit eiuſdem nominis *ſanctitate* clarus alius adhuc *Venerius, qui habitauit* in montibus *Tiburtinis*, de quo *ſcribit* Petrus Damian. in vita S. Romualdi.

h Amati presbyt.] De quo item Beda, Vſuar. & alii. Extant eius Acta apud Sur. Tom. 5. De eodem Trithe. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 88. & 90. Floruit temporibus Dagoberti Regis Frãc. anno Domini 630. Idem Trithem. ibidem agit de alio eiuſdem nominis, & monaſterii abbate & martyre lib. 3. cap. 309. de quo agi putat hac die.

x E Decimooctauo Kal. Octobris. Luna. 14

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ

22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8

t u A B C D E f F G H M N P

9 10 11 12 13 14 15 16 16 17 18 19 20 21

EXaltatio [a] S. Crucis, quando Heraclius Imper. Coſrhoe Rege deuicto, eam de Perſide Hieroſolymam reportauit. Romæ via Appia B. Cornelij [b] Papæ & mart. qui in perſecutione Decij poſt exilij relegationem iuſſus, eſt plumbatis cędi, & ſic cum alijs viginti & vno promiſcui ſexus decollari. Sed & Cærealis miles cum Salluſtia vxore ſua, quos idẽ Cornelius in fide inſtruxerat, eodem die capite plexi ſunt. In Africa paſſio S. Cypriani [c] Epiſc. Carthaginenſis, ſanctitate & doctrina clariſſimi; qui ſub Valeriano & Gallieno Principibus poſt durum exilium detruncatione capitis martyrium conſummauit ſexto milliario a Carthagine iuxta mare. Paſſi ſunt etiam ibidem S. martyres Creſcentianus, [d] Victor, Roſula, & Generalis. Romæ S. Creſcentii [e] pueri, filii S. Euthymii, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpilio Iudice via Salaria gladio percuſſus occubuit. Treuiris

uiris S.[f] Materni Epiſcopi, diſcipuli B. Petri Apoſtoli, qui Tungrẽſes, Colonienſes, & Treuirenſes, alioſque finitimos populos ad Chriſti fidem perduxit. Eodem die natalis S. Ioannis [g] Chryſoſtomi Epiſcopi Conſtantinopolitani, qui inimicorum factione in exilium eiectus, cum Innocentii Primi Summi Pontificis decreto inde reuocaretur, a cuſtodientibus militibus multa mala perpeſſus, animam Deo reddidit: eius tamen feſtiuitas ſexto Kalendas Februarii celebratur: qua die ſacrum ipſius corpus à Theodoſio Iuniore Conſtantinopoli fuit translatum.

SEPTEMBRIS 14.

Exaltatio S. Crucis. a] De ea ẽt Beda, Vſuar. Ado, & alii: pluribus autem Ordo Rom. de diuin. offic. in fin. Microlog. c. 55. ac cæteri qui ſcribũt de diu. offic. Agũt præterea & Greci hac die ſolemnitatẽ Exaltationis S. Crucis, nõ tñ qñ per Heraclium Imp. deuicto Coſthoe reſtitutà eſt; ſed cùm, Conſtantino imperante, gloria exaltatæ Crucis, maiori fulgore in Orbe effulſit. Extat tractatus egregius Epiphanii Epiſc. Orbi de ſigno Crucis, qđ apparuit Cõſtãtino Magno Imper. Habetur Græce ſcriptus in cod. manuſcripto biblioth. Sfortianæ nu. 91. Græci itaque longe ante Heraclii tpa hac ipſa die eiuſmodi celebritatem agebant; qua item die Exaltationis S. Crucis S. Ioanẽ Chryſoſtomũ ex hac vita migraſſe, hi tradunt, qui res geſtas ipſius ſunt proſecuti. De eadem ẽt ſolemnitate hac die agi ſolita meminit Euſtachius presbyter in Eutychio apud Lipom. to. 7. Latini ẽt ante Heraclij tempora hanc diem Exaltationi S. Crucis dicatam coluiſſe videntur: nam in Sacramentario S. Gregorii de eadem, hac die agitur. Putamus itaque eamdem ſolemnitatem multo prius celebrari ſolitã, tanta deinde parta victoria, auctã, redditãq; ex eius rei memoria illuſtriorẽ. Quæ vero de reſtitutione S. Crucis poſt Heraclii victoriã ſcripta ſunt, cõtigerunt anno decimonono eius Imp. vt conſtat ex Theophane in hiſto. Miſcel. Numeratur hic annus a Chriſto Dño 628. De eadẽ Aim. de geſt. Franc. lib. 4. c. 21. Vide de eadem Exaltatione Suidã in hiſt. in Heraclio. Rei geſtæ hiſtoriã multis inuolutam ambagibus legimus manuſcriptam, quam penes nos habemus, auctore quodam Nicephoro Epo; cuius eſt initiũ: Tpe illo quo, &c. Quid aũt in ea germanum, quidve ſpurium ſit, diximus in Annal. Eccleſ. Quod doluimus, hiſtoriam illam nonnullis auctam mendaciis in quibuſdam eccleſiis pictam vidimus. Extant de S. Cruce S. Ioannis Chryſoſtomi orationes duæ: Sophronius item de Exaltatione S. Crucis ſcripſit ſermonem; alium eiuſdem argumenti edidit Leo Imperator; quos habet codex Græcus manuſcript. bibliothecæ Sfortianæ nu. 65. Itemq; Ioſephus Epiſcopus Theſſalonicæ aliam de S Crucis ſcripſit orationem: habetur & ipſa in eadem biblioth. num. 84.

d Cornelii Papæ.] De eodem hac die Beda, vſuard. Ado, & alii. De cuius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 32. Optat. li. 2. Aug. epiſt. 165. Niceph. in chr. Res geſtas ipſius, & tempus quo ſedit, plenius ſcripſimus in Annal. Eccle. De Cereali & Salluſtia, quorũ hic mentio habetur, agit hic item Ado, aſſentiunturque veter. manuſcripta. S. Leo Papa extruxit baſilicam S. Cornelii Papę nomine iuxta cęmeterium Calliſti via Appia, vt conſtat ex libro de Rom. Pontificibus in Leone I.

e Cypriani.] Beda, ac cęteri qui ſupra, de eodem hac die. Fuit eius ſolemnitas etiã Græcis celeberrima, in qua S. Gregorius Nazianzenus præclaram habuit orationem: licet tam ipſe, quam Metaphraſtes, ac cæteri Græcorum errore labantur, dũ eumdem eſſe exiſtimant cum Cypriano

mago

mago,qui paſſus eſt cum Iuſtina virgine; nomine nimirum & martyrij titulo decepit:cũ re vera multis differentiis conſtet inter ſe eſſe diſtinctos.Huius acta ſcripſit Pontius eius diaconus,vt teſtatur S. Hieron.de ſcript.Eccl.inde Paulus diac. Extant præterea eiuſdẽ martyrii Acta publica a Notariis excepta,quæ oĩa in vnũ collecta habet Pamelius,qui & de ſuo addidit eiuſdem Cypriani vitam ex ipſiuſmet ſcriptis locupletatã. Legi in antiquo Breuiario Toletano ſacrũ hymnũ, quo eius martyriũ egregie deſcriptum canitur. eſt eius exordiũ:Orbis magiſter Taſcie, &c. Extant de eodem ſermones S. Auguſtini, quorũ Poſſidius meminit in Indic. ſerm. 113.114 115.& 116.de diuerſis, adhuc alius in addit.Pariſ.42. vbi ẽt recenſentur eiuſdẽ martyrij Acta.Extant præterea de eodem ſermones duo S.Maximi,alius inſuper S. Petri Chryſologi 129. In huius martyris honorẽ duę apud Carthaginem illuſtres baſilicæ fuerunt erectæ, vt ſcribit Victor de perſecut. Vuandal. libro 1. quarũ altera vbi paſſus, altera vero vbi ſepultus,extructa fuit.Prior ad Sextũ dicta,a ſexto videlicet ab vrbe Carthagine lapide,qui ipſe locus appellatus eſt Menſa Cypriani;non quod(vt ait Auguſt. ſermon.113.de diuerſ.)ibi ſit vnquã Cyprianus epulatus,ſed quia ibi eſt immolatus. Altera ad Decimum eſt nũcupata, quod tot paſſuum millibus a Carthagine diſtaret eius ſepulchrum, huius meminit Procopius de bello Vuandalico, aitq; hanc ſibi vendicaſſe Vuãdalos Arrianæ perfidię ſectatores,illa prior ad ſolum proſtrata. Hæc aũt(ſecundũ præcedens de ea re editũ propheticũ oraculũ)ſubactis per Iuſtinianũ Imp.Vuandalis, reddita eſt Catholicis. Dicta hæc erat ẽt Sepulchrum Cypriani,ad qđ e trãſmarinis vſque regionibus frequens erat acceſſus Fidelium, vt apparet ex Seuero li.1. dialog. De eadem ſolemnitate & loco ſcribit Niceph. hiſt. lib.17.cap.12.Non tantum in Africa, ſed & in Italia celeberrima fuit huius diei S.Cypriani ſolemnitas,de qua extat epiſtola Athalarici Regis ad Seuerum,apud Caſſiod.Variar.lib.8. epiſt. vlt. Appellabatur enim celebritas Cyprianæa,vt ſcribit Procop. de bello Vuandal.

d Creſcentianus & ſoc.] De quibus Ado,cui adſtipulantur vet. manuſcripti.

e Creſcẽtii pueri.]De cuius martyrio, aliorumq; ſociorum Acta manuſcrip.legi,quæ ab eccleſia Peruſina accepimus.

f Materni Epiſc.] De eo & Beda, aliiq; recẽtiores.Plura de eo in actis S. Gereonis & ſoc.quæ recitat Sur. tom. 5. Octobris 10. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgii.Cum autẽ oẽs vno ore fateantur, hũc fuiſſe S.Petri *Apoſtoli diſcipulũ*:profecto neceſſe eſt dicere,*duos eiuſdem nominis,eiuſdem Colonienſis eccleſiæ fuiſſe* Epiſcopos,ſ. maiorẽ hunc de quo hac die agitur,Petri diſcipulũ;& minorẽ,qui claruit tẽporibus Conſtantini Imperatoris, interfuitq; Concilio primo Arelatenſi,vt eius Acta ſignificant, cuius ẽt meminit idẽ Imperator in litteris ad Melchiadem Rom.Pontificem, quas refert Euſebius lib.10.ipſi etenim ac collegis Epiſcopis delegata eſt cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginẽſis;qui & Romam vocatus eſt ad Synodum in eadem cauſa habendam, vt ſcribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Hinc miramur vehementer, quomodo in tabulis Epiſcoporum Colonienſium,quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrif. Miſ.vnus tantum adnumeretur Maternus: qui ſi (vt in illis idẽ ponit Demochares)præceſſit Euphratẽ, qui, vt Arrianus,damnatus eſt in Cõcilio Agrippinenſi;manifeſte conſtat,illum non vixiſſe tẽporibus Apoſtolorũ,ſed potius *Conſtantini Magni*, vt apparet ex *Actis prædictorum* Conciliorum.Hunc hiſtoriæ nodum cum aliis ſoluendũ relinqueremus, nec eſſet in animo aliquid definire: Reuerendiſ.D.Lindanus, Epiſcopus Ruremundenſis,cum iſtæc ipſa noſtra Romæ peruideret, in eã ſe dicebat ire ſñiam, vt duo fuerint eiuſdem ciuitatis, eiuſdemq; nominis, diuerſis temporibus, Materni Epiſcopi,vt in alijs ciuitatibus ſæpe vidimus accidiſſe.Cuius ſentẽtiæ,vt pote viri eruditiſſimi, nos libentiſſime *ſubſcribimus*,id præſertim prædictis rationib. nõ tantum ſuadentibus,ſed cogentibus.

g Ioannis Chryſoſtomi.] De eodẽ hac die Græci in Menologio, qua ex humanis

nis

nis eſſe ſublatum, qui eius Acta ſcripſerunt, teſtantur, Pallad. Leo Auguſt. Metaph. Greg. Alex. Caſſiod. trip. lib. 10. c. 18. Niceph. lib. 13. c. 18. & alii. Penes Socr. lib. c. 19. textus deprauatus reperitur, & loco xviii. Kal. Octob. legitur xviij. Kal. Decemb. cuius erroris ea videtur eſſe occaſio, quod ſolemnitatem S. Crucis Græci transferunt hanc celebritatem S. Ioannis Chryſoſtomi in eam diem, vel (vt alia habent Menologia) ad Idus Nouemb. vt ponitur etiam in dicto eorum Menologio. Migrauit ex hac vita, Honorio ſeptimum, & Theodoſio ſecundum Conſſ. vt idem Socrates & alii teſtantur, eſt hic annus (iuxta Faſtos Onuphrii) a Chriſto Domino 407. Cępta eſt hæc eius ſolemnitas agi Conſtantinopoli tempore Theodoſii Iunioris, poſtquam opera S. Innocentij Papæ nomen eius, quod per ſchiſmaticos fuerat abraſum a diptychis Catholica Eccleſia gaudente, eſt in priſtinum reſtitutum. Cætera de S. Ioanne Chryſoſtomo, vide notata ſuperius in die translationis eius, 6. Kalen. Februarij: quib. addimus, extare S. Ioan. Damaſcen. encomium de eodem ſancto; inſuper & orationem de eius translatione a Conſtantino filio Leonis Imper. conſcriptam. habet hæc omnia codex Græcus manuſcr. in bibliotheca Sfortiana numero 65.

15 Decimoſeptimo Kal. Octobr. Luna. F ix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

OCtaua [a] Natiuitatis B. Mariæ Virg. Romæ via Nomentāna natalis B. Nicomedis [b] presbyteri, & martyris; qui cum diceret cōpellentibus ſe ſacrificare: Ego non ſacrifico niſi Deo omnipotenti, qui regnat in cęlis: plūbatis diutiſſime cæſus, migrauit ad Dominū. In territorio Cabilonenſi S. Valeriani [c] mart. quē Priſcus Præſes ſuſpenſum, & graui vngularū laceratione cruciatum, cum in Chriſti confeſſione videret immobilē, ac lęto animo in eius laudib. permanentē, gladio animaduerti pręcepit. Marcianopoli in Thracia S. Melitinæ [d] mar. quę ſub Antonino Imperatore, & Antiocho Præſide ad Gentilium fana ſemel & iterum ducta, cum idola ſemper corruerent, ſuſpenſa & laniata ac demū capite plexa eſt. Hadrianopoli SS. mart. Maximi, [e] Theodori, & Aſclepiodoti, qui ſub Maximiano Imp. coronati ſūt. Item S. [f] Porphyrii mimi, qui coram Iuliano Apoſtata per iocū baptiſmum ſuſcipiens, Dei virtute de repēte mutatus, Chriſtianum ſe eſſe profeſſus eſt; ac mox, iubente eo, ſecuri percuſſus martyrio coronatur. Eodem die S. Nicetæ [g] Gothi, qui ab Athanarico Rege ob Catholicam fidem iuſſus eſt igne cōburi. Cordubæ SS. mart. Emilæ [h] diaconi, & Hieremiæ, qui in perſecutione Abraica poſt longam carceris macerationem, ceruicibus pro Chriſto abſciſſis,

martyrium cōpleuerunt. Tulli in Gallia S. Apri [i] Epi. Itē S. Leobini [k] Epiſc. Carnutenſis. Lugduni S. Albini [l] Epiſcopi. Eodem die depoſitio S. Aichardi [m] Abbatis. In Gallia S. Eutropiæ [n] viduæ.

SEPTEMBRIS 15.

Octaua. a] De eadem Beda. Radulph. de obſer. can. c. 19. recēſet eā inter maiores Octauas, cuius Officium Eccleſiaſticū ab Innocentio Papa IIII. conſtitutum tradunt. Vide notata ſuperius in ipſa die Natiuitatis eius.

b Nicomedis.] De quo Beda, Vſuard. Ado, & vet. manuſcr. Huius res geſtæ deſcribuntur in Actis SS. Nerei & Achillei c. 9. & 10. apud Sur. 12. Maij, to. 3. Erat nobilis Romæ Titulus S. Nicomedis: mētio de eo habetur in Concil. 1. Romano ſub Symmacho, quod ſecundū perperam dictum reperitur eius anniuerſaria dedicationis dies agebatur Kal. Iunii, vt apparet ex Martyrologio Bedæ, Vſuardi, & Adonis. Erat inſuper Romæ cœmeteriū a S. Nicomede denominatum, de quo in lib. de Rom. Pontif. in Bonifacio V.

c Valeriani.] Agunt de eodem Beda & alij. De eius martyrio atque miraculis Greg. Turon. de glor. mart. c. 54. & Petr. in cata. lib. 8. c. 48.

d Melitinæ.] De eadem Græcorum tabulæ, quarum aliæ hac die, aliæ vero ſequenti; in Menologio autē, quo vtimur, ponitur die ſequenti, ibiq; pluribus martyrium eius deſcribitur.

e Maximi & ſoc.] Agunt de iiſdem ēt Græci hac die in Menologio.

f Porphyrii.] Græci itidem agunt de eodem hac die in Menologio, reſque eius geſtas paucis complexi ſunt.

g Nicetæ.] Huius Acta ex antiquioribus codicibus deſcripſit Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. in to. 6. & Sur. to. 5. Scribit de eodem Niceph. hiſt. li. 11. c. 48. & Suidas in hiſtor. in ver. Athanaricus.

h Æmiliæ & Hieremiæ.] De his Vſuardus ad xv. Kal. Oct. ſed hac die paſſi ſūt, vt teſtatur S. Eulogius, qui ipſorū martyrii Acta cōſcripſit in memor. ſanct. lib. 2. c. 12. coronatuſq; refert æra octingenteſima nonageſima, an. à Chriſto Dño 852.

i Apri epiſc.] De quo ēt Beda, Vſuard. & alii. Ponitur hic ſeptimus ordine in tabulis Epiſcoporū Tullēſium, quas deſcripſit Democh. Hic ex cauſidico monachus, & ex monacho eſt factus Eps, de quo S. Paulinus Epiſc. Nolan. epiſt. 27. 28. & 29. in quibus de ipſo fuſius.

K Leobini epiſc.] Agunt de eodē hac die Beda, Vſuardus, Vuādelb. & alij. Habetur de eo mētio in Actis S. Auiti preſbyteri apud Sur. to. 3. 17. Iunii. Numeratur hic decimus ſextus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis.

l Albini, alias Alpini.] De quo ēt Beda hac die, & alii recentiores. Adſcribitur in tabulis Lugdunenſium Epiſcoporum decimuſquartus eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſitque S. Iuſto, de quo ſuperius actum eſt die 2. Septembris.

m Aichardi ab.] Scripta ſunt eius Acta a Fulperto, quę deſcripſit Sur. to. 5. Mētio hr̄ de eodē in vita S. Philiberti apud eundem to. 4. 20. Auguſti, & Molan. in addi. ad Vſuard. Claruit circa annū Dñi 680.

n Eutropiæ.] Scribit de hac Sidon. Apollin. lib. 6. epiſtol. 2. ad Pragmatium. Alia hæc eſt ab ea, quæ tempore cladis Hunnicæ martyrio occubuit, de qua inferius xviiij. Kal. Ianuarii.

viij G Sextodecimo Kal. Octobris. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

Chal-

CHalcedone natalis S. Euphemiæ [a] virg. & mart. quæ ſub Diocletiano Imper. & Priſco Procōſule, tormenta, carceres, verbera, argumenta rotarũ, ignes, pondera [b] lapidum, beſtias, plagas virgarum, ſerras acutas, ſartagines ignitas pro Chriſto ſuperauit; ſed rurſus in theatrũ [c] ad beſtias ducta. cũ oraſſet ad Dominum vt iam ſpiritum ſuum ſuſciperet, vna ex ijs morſum ſancto corpori infigente, cæteris pedes eius lambẽtibus, immaculatum ſpiritum Deo reddidit. Romæ SS. mart. Luciæ [d] nobilis matronæ, & Geminiani, quos Diocletianus Imp. pęnis grauiſſimis afflictos diuq; tortos, tandẽ poſt laudabilẽ martyrii victoriã gladio animaduerti præcepit. Itẽ Romæ via Flaminia SS. mart. Abundii [e] presbyteri, & Abũdantii diaconi, quos Diocletianus Imper. vna cum Marciano viro illuſtri, & Ioanne eius filio, quẽ illi a mortuis ſuſcitauerant, decimo ab Vrbe lapide gladio feriri iuſsit. Heracleæ in Thracia S. Sebaſtianæ [f] mart. quæ á B. Paulo Apoſtolo ad Chriſti fidem perducta, ſub Domitiano Imperatore & Sergio Præſide variis modis tentatá, gladio tandẽ cæſa eſt. Cordubæ SS. mart. Rogelli [g] & Seruidei, qui manibus pedibuſque abſciſsìs, ad vltimum decollati ſunt. In Scotia S. Niniani [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia S. Edithæ [i] virginis, Edgari Anglorum Regis filiæ, quæ in monaſterio a teneris annis Deo dicata, ſæculum hoc ignorauit potius, quam reliquit.

SEPTEMBRIS 16.

EVphemiæ. a] De eadẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio quinto Idus Iulii, & in cōſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theod. in Nomoc. Pho. tit. 7. c. 1. licet olim ipſe Conc Chalcedonẽſis ageretur in Oriente natalis dies eius ad Octauũ Kal. Nouẽb. vt apparet ex eodẽ Conc. act. 6. Eius Acta ex priſcis monumentis edidit Metaphraſtes, quæ extãt apud Lipo. to. 6. & Sur. to. 5. Deſiderãtur aũt in eis ea, quæ ex nobili pictura expreſſa, deſcriptaq; a S. Aſterio Epiſc. Amaſeno recitantur in 2. Conc. Nicæno act. 4. & 6. Habemus alia eius Acta manuſcript. Eſt illorum exordium: Diocletiano Imp. &c. Eadem Mombrit. recitat to. 1. in Breuiar. Tolet. eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem Acta canuntur. incipit.

En feſtum prodijt virginis inclitæ: &c.

De ſacratiſſimis eius reliquiis, ex quibus purus ſanguis emanabat, ſcribit Euagr. li. 2. c. 3. & Niceph. li. 15. c. 3. & 5. & li. 18. c. 31. Inuiſit eas S. Melania iunior, cũ pergeret Cōſtãtinopolim, vt cōſtat ex Actis ipſius. S. Paulinus Nolanus Eps acceptas eiuſdem martyris ſacras reliquias cōdidit vna cum aliis in Nolana baſilica, vt ipſe ſcribit natali 9. S. Felicis his verſibus:

Et quæ Chalcidicis Euphemia martyr in oris.
Signat virgineo ſacratum ſãguine litus,

Quid autem in eadem veneranda pignora præſumpſerit impius hagiomachus Conſtantinus Copronymus, qui eadem

perdenda curauit; & quomodo fuerint inuenta, atque translata, ſcribit Theophan. ex quo hiſt. Miſcella, Zonaras, & Cedrenus. Habuit de eorum inuentione præclaram orationem Conſtantinus Epiſcopus, qua execrandum facinus ſacri legi Imperatoris deſcribitur. extat apud Metaphr. 11. Iulij, & apud Sur. tom. 4. ea die. Chalcedone in eius baſilica celebrata eſt SS. Synodus œcumenica Chalcedonēſis. Fuit ēt Romæ celebris eiuſdem inclitæ martyris cultus, cuius baſilicam poſitā via Appia dicauit Donus Papa: aliam rurſus eccleſiam eiuſdem Euphemiæ apud Tibur poſitam dedicauit Gelaſius Papa, vt apparet in libro de Roman. Pontif. qui creditur eſſe Anaſtaſii. Romæ item ad radices Eſquilini collis hactenus perſeuerat eiuſdem eccleſia: niſi magis placet dicere, plures fuiſſe Euphemias.

b Pondera lapidum.] Frequens eſt reperiri in actis ſanctorum martyrum, eoſdem inter alia cruciamenta ponderibus aggrauatos. Qualia autē fuerint iſtæc lapidea pondera, Romæ in baſilicis Apoſtolorum, aliiſq; in eccleſiis poſita inuiſuntur: nimirum ingentis ponderis lapides rotundi, vel oblongi, ferreum annulū ſaxo impactum habētes, quo immittatur funiculus ad ligandum, ac ſuſpēdendum ad pedes vel manus in ſublime. Miratus ſum cuiuſdam ſnīam, qui putaret globos illos lapideos non ad inferenda cruciamēta, ſed ad penſanda onera fuiſſe compoſitos: neſciens, quod quæ erant huiuſmodi, habebant inſcriptam notam numeri, vt tradunt Iſid. libr. 16. Origin. & Alciat. de Pond. c. 1. & alij. Eiuſmodi globus lapideus a Ioſepho lib. de Machab. ad Polyb. Orbiculare appellatum videtur, de quo his verbis: Inhumana crudelitate aliquid maius excogitat: Orbiculare afferri ī medium iubet: hinc cū pedes vna cum manib. deorſum colligati fuiſſent, ſanctū quoq; chorda orbiculari ventrem circumcingēs, in altum vſq contrahit. nec mora, ſeparatur a ſede ſua dorſi iūctura, crura cum brachiis extrahuntur, eiiciuntur humeri, ſicque ſingulis neruis diſtrictis ſoluitur martyr inuictus. Hæc Ioſephus, ex verſione Eraſmiana. Diuerſa ab his erant illa pondera, quæ lege xii. Tab. exhibebantur debitoribus: erant enim compedes, de quibus Gellius li. 20. c. 1. in fin. vbi hæc inter alia: Vincito autem neruo aut compedibus quindecim pondo, non minore; aut ſi volet, maiore vincito, &c. Vetuit Conſtantinus Imp. admoueri pondera debitoribus l. 3. de exact. C. Theod. Meminit & Caſſiod. Var. lib. 11. c. 40. de his ponderibus reos aggrauantibus.

c Rurſus in theatrum.] Frequentiſſime eſt inuenire in Actis ſanctorum martyrum, eoſdem in theatro, ſpectante populo, eſſe cruciatos. Inter alias editiones ad ſpectātium voluptatem comparatas, exhiberi cōſueuerunt exquiſitæ miſerorum damnatorum carnificinæ, quas illi (non dicā homines adeo ab humanitate remotos, ſed feras beſtias) auide ſpectare conſueuerunt. Et vt omittam quæ in eo genere Suet. & alii teſtata reliquerunt, locum vnum Philonis in lib. in Flaccū hic recitare contentus ero. ſic enim ait: Ante flagellabantur in medio theatro, igne ferroq; torquebantur, ſpectaculis diſtributis in hunc modū. Mane vſq; ad horā tertiam quartamve Iudæi flagellabātur, rotis alligabantur, damnabantur, per mediam orcheſtram ducebantur ad ſupplicium: deinde poſt tam præclara exempla edita inducebantur ſaltatores, immo tibicines, aliaq; ludicra ſcenicorum certaminum, &c. Hæc Philo, qui de hiſce ſpectaculis tunc Alexandriæ a Flacco Præfecto exhibitis, pluribus agit. Eſt & epigramma Martialis lib. 1. de pœna Laureoli, quo monſtrat Domitianum in theatro tragicos caſus acerbos in miſerorum corpora repræſentaſſe. Sed hęc quidē omnia contra antiqua iura Romanorū, quibus vetita erant damnatorū cruciamenta in theatris, cum ludi agerētur, exhiberi. Quanta autē totius Vrbis clade eiuſmodi facinus ſemel præſumptum fuerit, ac vix tandem expiatum, cōſule quæ ſcribit Liuius lib. 2. decad. 1. cum agit de ſeruo ſub furca in medio circi cęſo.

d Luciæ & Geminiani.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Recitat horum Acta Mombrit. to. 2.

Habemus ea in vet. cod. manuſcr. quorũ eſt exordium : conſulibus Diocletiano octies & Maximiano ſepties, &c. Habẽt tñ aliqua quæ corrigantur. Confundunt aliqui hanc Luciam cũ illa Syracuſana; ſicque & eccleſia ab Honorio Papa erecta in Eſquilino, dicta, Diaconia S. Luciæ ad ſeptemſolia, apud baſilicam S. Siluestri poſita, illi tribuitur. Eſt præterea iuxta Tiberim ad Quatuor portas vetus memoria eorumdem martyrum, vbi & eorum ſacra corpora condita eſſe dicuntur: licet Lucenſes eaſdem ad ſe translata teſtentur: ſed accidiſſe putandum, ſicut frequenter in cæteris, vt pars ipſorum, non integra fuerint translata corpora.

e Abundij & Abundantii.] Legimus eorum martyrii Acta in vet. manuſcr. a ciuitate Caſtellana acceptis. incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. eadem vero ex tribus aliis antiquis exemplaribus recognita, emendata, auctaque nobili hiſtoria eorundem ſacrorum corporum tranſlationis tertio factæ, notationibuſq; illuſtrata, modo edidit Romæ Collegiũ Patrum Soc. Ieſu, in quorum baſilicam Farneſianam religioſiſſima & magnificentiſſima pompa ex Diaconia ſanctorum Coſmæ & Damiani translata ſunt xvij. Kal. Octob. anno Dñi 1583. Pont. Gregorij Papæ XIII ann. duodecimo, quod autem ſpectat ad ſanctos martyres Marcianum & Ioannẽ, de quibus hic mentio habetur; horum veneranda corpora aſſeruantur & religioſe colũtur in ciuitate Caſtellana apud Veientes, ibique condita ſunt ĩ cathedrali eccleſia ſub primario altari, prout ex veteribus eiuſdem eccleſiæ monumentis didicimus.

f Sebaſtianæ.] De eadem hac die Græci agunt in Menologio, recoluntque eius Acta, prout hic etiam enarrantur.

g Rogelli & Seruidei.] Agit de his S. Eulogius in memor. ſanct. mar. li. 2. c. 13. paſſoſq; tradit hac die, æra octingenteſima nonageſima: eſt annus Dom. 852.

h Niniani Epiſcop.] Scribit de eodem Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 4. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

i Edithæ.] Huius res geſtas, & poſt obitum edita miracula deſcripſit, ex vet. monumentis Sur. tom. 5. & Radulph. in Polichron. lib. 6. cap. 7. Claruit circa annũ Domini 980.

17 Quintodecimo Kal. Octob. Luna. A vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROmæ via Tiburtina natalis S. Iuſtini [a] presbyteri & mart. qui in perſecutione Valeriani & Gallieni cõfeſſionis gloria fuit inſignis. Hic B. Xyſti Pontificis, Laurentij, Hippolyti, aliorumq; plurimorum SS. corpora ſepeliuit, ac demum ſub Claudio martyrium cõſummauit. Romæ SS. mart. Narciſſi [b] & Creſcentionis. In Phrygia S. Adrianæ [c] martyris ſub Hadriano Imperatore. In Britannia SS. martyrum Socratis [d] & Stephani. Nouioduni ſanctorum martyrum Valeriani, [e] Nacrini, & Gordiani. Auguſtoduni ſancti Flocelli, [f] pueri, qui ſub Antonino Imperatore, & Valeriano Præſide multa paſſus, demum a feris diſcerptus, martyrij coronam adeptus.

Apud Leodiũ B. Lãberti [g] Epi Traiectenſis, qui cũ regiã domum zelo religionis increpaſſet, à nocentib. innocẽs occiſus, aulã regni cæleſtis perpetuo victurus intrauit. Eodẽ die S. Agathocliæ [h] ancillæ cuiuſdam mulieris infidelis, q̃ longo tẽpore verberibus, alijſque ærumnis ab ea vexata, vt Chriſtũ negaret, oblata demũ Iudici, & ſæuius laniata, cũ in cõfeſsione fidei perſiſteret, exciſa lingua, in ignẽ proiecta eſt. Cordubæ S. Colũbæ [i] virg. & mart. Mediolani depoſitio S. Satyri [k] confeſſoris, cuius inſignia merita S. Ambroſius eius frater commemorat Romæ S. [l] Theodoræ matronæ, quæ in perſecutione Diocletiani S. martyrib. ſedulo miniſtrabat. Cõmemoratio Impreſsionis [m] ſacrorum ſtigmatum, quibus S. Franciſcus ordinis Minorũ inſtitutor in ſuis manibus, pedibus, & latere, mira Dei gratia in mõte Aluerniæ in Etruria impreſſus eſt. Apud Bingiam in diœceſi Moguntinenſi S. Hildegardis [n] Virginis.

SEPTEMBRIS 17.

IVſtini. [a]] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recentiores. Intextæ ſunt eius res geſtæ in Actis S. Laurentij martyris: ſeorſum autem poſitas, & vberius conſcriptas habemus in noſtra bibliotheca, vbi legitur, illum non tantum Valeriani & Gallieni temporibus fuiſſe gloria cõfeſſionis illuſtrem, ſed etiam ſuperuixiſſe ad tẽpora Claudij Imp. tuncq; martyrio coronatum fuiſſe: ſane quidem Vuandelbert. & antiquiora monumenta eumdem appellant martyrem.

b Narciſſi & Creſcentionis.] De his itẽ Beda, & alii qui ſup. ex Actis S. Laurentii. Erat nomine Creſcentionis dictũ nobile cœmeterium Romæ via Salaria, non longe a cæmeterio Priſcillæ, vt indicant tabulæ Vaticanæ, in quibus cœmeteriorum nomina perlegimus.

c Ariadnæ.] De eadem græci quoque in Menologio hac die.

d Socratis & Stephani.] Agunt de ijſdẽ hac die Beda, Vſuar. Ado, & alii; qui bus etiam adſtipulantur vet. manuſcr.

e Valeriani & ſoc.] De his ẽt ſingulis Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri recentiores.

f Flocelli.] Recitat eius Acta Mombrit. to. 1. & Petrus in catal. lib. 8. c. 92.

g Lamberti Epiſc.] De eodem hac die Bedæ Martyrologium, ac cæterorũ. Eius Acta a pluribus auctoribus ſcripta reperiuntur, ac primum omnium a Godeſcalco eccleſiæ Leodienſis diac. inde a Stephano Epiſcopo Leodiẽſi, de quo Sigeb. de vir. illuſtr. c. 136. & in chro. anno 903. tertio loco ab ipſo Sigeberto Gemblacẽſi, vt ipſe profitetur de viris illuſtr. c. 172. poſt eum a Nicolao canonico S. Lamberti; quinto deniq; a Rainerio monacho. Porro Stephani tantum & Nicolai ſcriptionis reperiri, teſtatur Molanus, qui de Lamberto agit in annot. ad Vſuardũ, & in Indic. ſanctorum Belg. Eius autem vitam, quam recitat Sur. tom. 5. Stephani Epiſcopi Leodienſis eſſe apparet. Habetur mentio de eodem in vita S. Suithberti apud Sur. to. 2. prima Martii. Agit de eodem Sigeb. in chron. anno Dom. 698. Trithe. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 111. & lib. 4 c. 62.

h Agathocliæ.] De eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius nobile certamẽ deſcribitur.

i Columbæ.] Scripſit eius martyrium S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. c. 10. paſſumque tradit hac die, æra octingenteſima nonageſimaprima; annus eſt Domini octingenteſimus quinquageſimus tertius. Cum autem celebres illi S. Eulogij com-

cõmentarij aliquãdiu delituiſſent, & variis cladibus Hiſpania eſſet agitata; euenit vt hæc eadem Columba celebraretur pridie Idus Ianuarii, qua item die agitur de Columba Senonenſi: deperditis etenim eius eccleſiæ tabulis, qua potiſſimũ die de hac ageretur, remãſit obſcurũ. Hęc Ambr. Moral. in ſcholiis ad Eulogium.

k Satyri.] De eodem tab. eccleſiæ Mediolan. In eius funere S. Ambroſ. luculentam orationem habuit. agit præterea de eodem Mombrit. to. 2. vit. ſanctorum.

l Theodoræ.] Agitur de eadem etiam in Actis ſanctorum Abundij & Abundantii, de quibus ſupra.

m Commemoratio Impreſſ.] De præclariſſimo hoc & ſingulari Dei munere in S. Franciſcum, luculenter ſatis ac pie ſcripſit S. Bonauentura in vita ipſius: nã in c. 13. totam facti ſeriem, tantæq; rei teſtes grauiſſimos diffuſe proſequitur; vnde lector omnia, quæ tum ad deuotionẽ, tum ad admirationem facere videntur, abũde petere poterit: vt valeat cum Dauide iure ac merito exclamare: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. Extant de tã immenſo miraculo Apoſtolicæ litteræ Summorũ Pontificum, nimirum Greg. Noni ad vniuerſos Chriſti fideles per Teutoniã conſtitutos, datæ Viterbii 11. Kal. April. ſui Pontif. anno vndecimo. Aliæ itidem ad Epm Olmucenſem anno decimo ſcriptæ extant in eius Regiſtris in biblioth. Vatic. Extant adhuc aliæ Apoſtolicæ litteræ eodem argumento ſcriptæ ab Alexandro Quarto. Porro rem adeo admirabilem, ac tantopere teſtatam, Benedictus Papa XI. anniuerſaria ſolemnitate, dupli ci officio Eccleſiaſtico voluit celebrari: quam neſcio quomodo lapſam, in Martyrologio Romano hac die recẽſeri, hocque loco poni, S. D. N. Sixtus Papa V. tãti Patris alumnus, mandauit. Recitantur de eadem re diplomata in ampliſſimo chronico Franciſcanorum, auctore Marco Vlyxiponenſi Minorita, in prima parte lib. 2. c. 55. 56. 57. 58. & 59. Hæc cum ad eius rei notationem ſatis eſſe videantur: prætermittimus coaceruare innumera aliorum auctorum teſtimonia, vt Antonini, Vincentii, & aliorum recentiorum. De mandato Sanctiſſimi D. N. Sixti Papæ, cuius ſupra meminimus, extat apud nos eiuſdem ſacrum chirographum, quo non tantum quo loco huius diei, ſed quibus etiam verbis poneretur, eſt expreſſum.

n Hildegardis.] Huius vitam conſcriptam a Theodorico habet Sur. tom. 5. ab aliis etiam ſcriptis mandatã teſtatur Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. libro 2. c. 119. & lib. 3. c. 334. De eadem Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 1160.

18 Quartodecimo Kal. Octob. Luna. B vj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

NAtalis S. Methodii,[a] Olympi Lyciæ, & poſtea Tyri epiſcopi, ſermonis nitore ac doctrina clariſſimi: qui ad extremũ nouiſſimæ perſecutionis (vt ſcribit S. Hieron.) in Chalcide Græciæ martyrio coronatus eſt. In territorio Viennenſi S. Ferreoli[b] mart. qui cũ eſſet tribuniciæ poteſtatis, iuſſu Criſpini impiiſsimi Præſidis tentus, & primo crudeliſsime verberatus, deinde graui catenarum pondere onuſtus in teterrimum carcerem truſus eſt: vnde ſolutis Dei nutu vinculis, & ianuis car-

ceris pátefactis,exiens,ab inſequentibus iterum captus,mártyrii palmam capitis obtruncatione percepit. Item ſanctarũ mart. Sophię [c] & Irenes. Mediolani S. Euſtorgij [d] primi Epiſcopi, teſtimonio beati Ambroſii celebris. Gortynæ in Creta S. Eumeni [e] Epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS. 18.

Methodij.a] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & Ado: qui omnes teſtantur martyrio coronatum eſſe temporibus Diocletiani Imp. eam ſecuti ſententiam,qua ſcribit S. Hieron. de Script. Eccleſ. eum paſſum eſſe ad extremum(vt ait) nouiſſimæ perſecutionis: licet,inquit, alij dixerint martyrio occubuiſſe ſub Decio & Valeriano. quam opinionē ſecutus eſt & Suidas in Methodio. Sed prior ſententia verior eſſe videtur:nam ſcriptis nobiliſſimis editis, Porphyrij veſaniā redarguit, qui a fide apoſtata,in Chriſti religionem tres virulentos ediderat commentarios: conſtat enim Porphyrium ſcripſiſſe temporibus Diocletiani Imp.cum Dei eccleſiæ deſtruerentur, & immanis in Chriſtianos ſæuiret perſecutio, vt conſtat ex Lactantio lib.5.c.2.qui licet eum non nominet,tamen ſuis coloribus pingens, ipſum optime repræſentat. De eodem Methodio S.Epiphan.hæreſi 64. vbi eum & Eubulium dictum eſſe tradit.

b Ferreoli.] De quo Beda, Vſuardus, & Ado pluribus agunt. Eius res geſtas ex antiquis monumentis edidit Sur. tom.5. De eodē ſic Venant. Fortun. lib.7. carm. ad Bod.ducem,& de gaud. vitæ æter.

Ferreolum pariter pulchra Vienna geris.

Et lib.3.de reliquijs ſanctorum in fine:

Altera Ferreoli pars eſt, qui vulnere ferri.

Munere martyrij gemma ſuperba nitet,

De eius translatione extat epiſtola Sidonij Apollinaris ad S. Mamertũ eiuſdem ciuitatis Epm,li.7.epiſt. 1. De alia rurſus facta tranſlatione per Vuilicardum Epiſcopũ,ſcribit Ado Viēnen.in chron.anno Domini 719. De S.Ferreoli corpore apud Viennā poſito agit Greg. Turon. libr. de mirac.S. Iuliani cap. 2. de eius item reliquiis Aim.lib.2.de geſt.Franc.cap.20.

c Sophiæ & Irenes.] De quibus Græci etiam agunt hac die in Menologio. Iuſtinianus Imp. præclaram baſilicam erexit Conſtantinopoli in honorem S Irenes,vt ſcribit Procop.lib.1.de ædif. Iuſtinian.Imp.ſed huiuſne, an alterius de qua ſupra 5. Aprilis,incertum eſt.

d Euſtorgij Epiſc.] Agũt de eodem hac die Beda,atque recētiores, ipſæque tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. Huius meminit S.Ambroſius in Auxentium de traditione baſilicæ, his verbis: Abſit vt tradā hæreditatem patrum; hoc eſt,hæreditatem Dionyſij, qui in exilio cauſa fidei defunctus eſt; hæreditatem Euſtorgij confeſſoris,&c Huius res geſtas ex priſcis monumentis edidit Mombrit.to.1. vit. ſanct. Hic dictus eſt primus reſpectu iunioris Euſtorgij,qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ,de quo ſuperius actũ eſt 6.Iunij.

e Eumeni Epiſc.] Hunc Græci ob ſpectatiſſimas eius virtutes,& egregiā miraculorũ operationē, Thaumaturgũ appellāt in Menolog. vbi de ipſo agũt hac die.

v C Tertiodecimo Kal. Octobris. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

Puteo-

PVteolis in Campania SS.mart. Ianuarij [a] Beneuentanæ ciuitatis Epiſcopi, Feſti eius diaconi, & Deſiderij lectoris, Soſij diaconi eccleſiæ Miſenatis, Proculi diaconi Puteolani, Eutychis, & Acutij: qui poſt vincula & carceres capite cęſi ſunt ſub Diocl. Principe. Corpus S. Ianuarij Neapolim fuit delatum, atq; honorifice in eccleſia tumulatum: vbi ēt beatiſſimi martyris ſanguis in ampulla vitrea adhuc ſeruatur, qui in conſpectu capitis illius poſitus, velut recens liqueſcere & ebullire conſpicitur. Nuceriæ natalis SS. martyr. Felicis [b] & Conſtantiæ, qui paſſi ſunt ſub Nerone. In Palæſtina SS. marty. Pelei, [c] Nili, & Eliæ Epiſcoporum Aegypti, qui tempore perſecutionis Diocletiani cum plurimis clericis pro Chriſto igne conſumpti ſunt. Eodem die SS. martyr. Trophimi, [d] Sabbatij, & Dorymedontis, ſub Probo Imperatore: quorum Sabbatius Antiochiæ iuſſu Attici Præſidis tamdiu flagris cęſus eſt, donec emitteret ſpiritum: Trophimus vero Synnadam ad Perenniū Præſidem miſſus, poſt multos cruciatus cum Dorymedonte ſenatore capitis decollatione martyrium conſummauit. Cordubæ in perſecutione Arabica S. Pompoſæ [e] virginis & martyris. Cantuariæ S. Theodori [f] Epi, qui a Vitaliano Papa in Angliā miſſus, doctrina & ſanctitate refulſit. Turonis S. Euſtochij [g] Epiſcopi, magnarum virtutum viri. In territorio Lingonienſi S. Sequani [h] presbyteri & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 19.

IAnuarij & ſoc. a] Non tantum Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum de Ianuario ac ſocijs agunt hac die. ſed & Gręci in ſuo Menologio; nec ſolum hac die, ſed & xj. Kalend. Maij. Horum Acta à Ioanne diacono deſcripta recitat Sur. to. 5. & Mombrit. tomo 2 Habemus alia in noſtra bibliotheca in vet. codic. manuſcript. vbi etiam notantur Conſules, quibus ijdem martyres ſunt paſſi, nimirum Conſtantio quintū & Maximiano Conſ. Eſt hic annus à Chriſto Domino, ſecundum Faſtos Onuphrij, 305. Eſt enim dictorū Actorum huiuſmodi exordiū: Temporibus Diocletiani Imper. Conſulatu Conſtantij quinquies & Maximiani, &c. Deſcripſit nuper res geſtas S. Ianuarij & ſoc. Paul. Reg. Habemus in noſtra bibliotheca homiliam peruetuſtam in eiuſdem ſancti Ianuarij ſolemnitate ad populum habitam. incipit: Operante diuina miſericordia, redijt communibus votis optata ſolemnitas & dies, &c. Recēſetur ibi immenſa illa flammarum eruptio è Veſuuio mōte, ex qua quidem non tantum proxime adiacentis ciuitatis ac circumcirca poſitarum regionum, ſed totius fere Europæ conflagratio imminere videbatur, quæ tamen ſancti Ianuarij eſt virtute compreſſa. Ne vero quis hanc putet eſſe inanem hyperbolem, legat in primis, quæ de alia ignium eruptione facta ſub Tito Imp. tradūtur, quam deſcripſit Dio, & alij eiuſdem temporis ſcriptores. His adde quæ ſcribit

Mar-

Marcellinus Comes, antiquus chronographus, in chro.ſub Cõſſ. Leone Auguſto quartũ, & Probiano, Indic.nona, his verbis: Veſuuius mons Campaniæ torridus, inteſtinis ignibus æſtuans, exuſta euomit viſcera, nocturniſq; in die tenebris omnem Europę faciem minuto contexit puluere. Huius metuendi memoriã cineris Byzantij annue celebrant 8. Idus Nouembris. Hęc Marcellinus. Eſt hic annus Domini 471. De eadem ſolemnitate eam ob cauſam Conſtantinopoli annis ſingulis agi ſolita ſcribit Procopius de bello goth.lib.2. pag.301. vbi narrat Veſuuij flammarum eruptiones, aitq; poſt multa: Ferunt namque, cum Byzantium ſemel cinis hic recidiſſet, ſic loci eius homines terruiſſe, vt ex eo tempore ad noſtram ætatem annuis Deum ſupplicationibus placent, &c. Ex tam egregio & toto Orbe vulgato miraculo, S. Ianuarij vritute edicto, factũ putamus, vt & Greci ſolemni cultu iterato eumdem martyrem celebrent, vt diximus ex eorum Menologio. Conſtat.n.ex ſuperius citata homilia, ea de cauſa ex remotis vndiq; vrbibus frequenti cętu populos ad venerãdum ſepulchrũ martyris aduẽtaſſe Neapolim, & in honorem S. Ianuarij paſſim erectas eſſe eccleſias. Erat etiam Romæ in ſuburbijs via Tiburtina templum ſancti Ianuarij, cuius meminit S. Greg.lib.4.dialog.c.26. & 54. Mentio habetur de eodem S. Ianuario in tranſitu S. Paulini, quem deſcripſit Vranius, circa finem. Porro inſigne ac perenne miraculũ ſanguinis eiuſdem S. Ianuarij, qui cum ampulla vitrea concretus contineatur, liquefcere tamen, & fluere, perinde ac ſi recẽs eſſet effuſus, ſæpe conſpicitur, non eiuſmodi eſt, vt vnius, vel alterius hominis teſtimonio comprobetur; ſed ita manifeſtum, vt ipſe martyris ſanguis aſſidua miraculorum operatione, vocibus quibuſdam, velut Abel ſanguis clamãs, per vniuerſum Orbem Chriſtianum intonet.

b Felicis & Conſtantiæ.] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal.lib.8.c.96. ac cæteri recentiores.

c Pelei & ſoc.] Agunt de his Beda, & alij qui ſupra. Eorum autem certamina ſcribit Euſeb.lib.8.cap.22. & 25. ex quo Nicephor.lib,7.c.16.& alij recentiores.

d Trophimi & ſoc.] Græci etiã de his agunt in Menologio hac die. Geſta autem ipſorum ex antiquiorib.monumentis edidit Metaphraſt.quæ refert Lipom. to.6.& Sur.tom.5.

e Pompoſæ.] Huius paſſionis Acta ſcripſit S. Eulogius in Memorial. ſanct.lib.3.capit.11.eamque coronatam martyrio ſcribit hac ipſa die, æra.891. anno à Chriſto Domino 854.

f Theodori Epiſc.] De eodem plura Beda de geſt. Ang.lib.3.c.29.& 30.lib.4.cap.1.& ſeq.lib.5.cap.8.& in epitome. Ex eodem auctore accepere cæteri omnes qui proſecuti ſunt res Anglorum ac nouiſſime Trith.de vir.illuſt.ord.S. Bened.lib.2.c.18.lib.3.c.114.& lib.4.cap.60. Honorificentiſſima mentio de eodem habetur in litteris Agathonis Papę, quæ inſertæ ſunt in Act.4.Sextæ Synodi. Migrauit ex hac vita anno Domini 690. cum ſediſſet annis xxij.

g Euſtochij Epiſco.] De quo hac die Beda, & alij recentiores; ſæpe de eodem Grego.Turon.de geſt. Franc.lib.2.c 1. in fin.& lib.10.c.41. recenſetq; Euſtochium quintum ordine Epiſcopũ Turonenſem S.Britij ſucceſſorem. Sedit temporibus Valentiani Tertij Imperatoris.

h Sequani.] Agit de eodem hac die Beda; licet mẽdoſe, Segoni, pro Sequano legatur: rectius apud Vſuardũ, & alios recentiores. Scribit de eo Greg. Turonenſis de glor.confeſſ.cap.88. & Trithemius de vir.illuſt.ord.S. Bened lib.3.cap.302.

iiij D Duodecimo Kal. Octob. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

Vigilia

VIgilia S.Matthæi [a] Apoſtoli & Euãgeliſtæ. Romæ paſſio SS.martyr.Euſtachij, [b] & Theopiſtis vxoris eius, cum duobus filijs Agapio & Theopiſto: qui ſub Hadriano Imp. damnati ad beſtias, ſed Dei ope ab ijs nil læſi, in bouem æneum candentem incluſi,martyriũ conſummarunt. Cyzici [c] in Propontide natalis SS.marty.[d] Fauſtæ virginis,& Euilaſij,ſub Maximiano Imperatore: quorum Fauſta ab eodem Euilaſio idolorum ſacerdote decaluata,& ad turpitudinẽ raſa, [e] ſuſpenſa,& torta eſt:deinde cum vellet eam mediam ſecare,& carnifices lædere non valerent, ſtupens Euilaſius, in Chriſtum credidit: & dum ipſe etiam Imperatoris iuſſu fortiter torqueretur, Fauſta capite terebrata,clauis toto corpore confixa,& ſartagini ignitæ impoſita,cũ eodem,voce de cęlo vocata,tranſiuit ad Dñm. In Phrygia SS.marty. Dionyſij [f] & Priuati. Item S.Priſci [g] martyris, qui punctim pugionibus tranſuerberatus, capite plexus eſt. Perge in Pamphilia SS. Theodori, [h] & Philippæ eius matris, ac ſociorum martyrum ſub Antonino Imperatore. Carthagine S.Candidæ [i] virginis & martyris, quæ ſub Maximiano Imperatore plagis toto corpore dilacerata,martyrio coronatur. Item ſanctarum martyrũ Suſannæ [k] filię Arthemij idolorum ſacerdotis,& Marthæ.Eodem die S.Agapiti [l] Papę,cuius ſanctitatem B.Gregorius Magnus cõmemorat. Mediolani S. Clicerii [m] Epiſcopi, & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 20.

VIgilia S.Matthæi.[a]] De eadem Beda. Inno.III.de obſer.ieiun. Concil.Oxonienſ.cap.1.& Radulph de obſeruat.can. cap.19.

b Euſtachij & ſoc.] De his Vſuardus, Ado,ac cęteri Latinorũ,nec non & Gręci in Menolog. Metaph.ex veter.monumentis deſcripſit ipſorum res geſtas; refert eaſdem Lipom.tom.6.& Sur.tom.5. Habemus & ipſas in vet.codic.manuſcr. Agit de ijſdem Niceph. hiſt.lib.3. cap.9. & Ioan. Damaſcen.orat.3.de imag. Fuit olim Romę,& hactenus perſeuerat eiuſdem martyris illuſtris eccleſia,vbi in memoriam ipſius,qui cuncta ſua pauperib. elargitus eſt, ſolẽnes agapes frequentari conſueuerunt, vt reperi in antiquo manuſcripto Rituali,vbi & hæc oratio ſcripta legitur: Da,Domine,famulo tuo N. ſperata ſuffragia obtinere, vt qui pauperes tuos in tua ſancta Eccleſia recreauit, ſanctorum ſimul omnium & beati martyris Euſtachij & ſociorum eius mereatur conſortia,cuius nunc eſt exempla ſecutus. Per Chriſtum,&c.Quod pertinet ad hiſtoriæ veritatẽ, cui tam Latini quã Græci adſtipulari ſunt viſi; cum Euſtachius ante Chriſti fidem ſuſceptam.Placidus,alias Placidas,diceretur, hic ille ipſe videtur qui in bello Iudaico ſub Veſpaſiano & Tito nobili militię titulo meruit,Præfectuſq; equitum egregiam nauauit operam, vt eſt auctor Ioſephus de bello Iud.lib.3.c.4.& 13.& lib.2.ca.2.& lib.5.c.3.cuius ſpectatiſſima virtus optimè nota erat Traiano,qui in eodẽ bello

Decimæ legioni præfectus Dux erat. vt idem teſtatur auctor lib.3.c.11.& 16. vt non mireris, ſi Traianus factus poſtea Imperator, quem præficeret exercitui ad uerſus barbaros profecturo, tam ſolicite Placidum perquirendum curauit.

c Cyzici in propontide.] Notiſſima eſt ciuitas. Beda ex Theo. Græco auctore li. quæſt. quæſt.3.tit.8.col.291. hæc ait de carcere Cyziceno, Quoſdam audiui aſtruentes, quod beatæ memoriæ Theodorus doctiſſimus vir, & Archiepiſcopus quondam gentis Anglorum, ita expoſuit illud Pauli ad Corinthios: Nocte & die in profundũ maris fui. Quia fuerat in Cyzico quędã ſouea nimis alta, ad tormenta noxiorum parata; quę ob altitudinem immenſam, Profundum maris ſolet appellari, cuius cœnum & obſcuritatem Paulus inter alia innumerabilia ſuſtinuit pro Chriſto. Hæc Beda ex Theodoro.

d Fauſtæ & Euilaſij.] De iiſdem pluribus Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio pridie Nonas Ianuarij. Deſcripſit eorum Acta Metaphraſtes, quæ extant apud Lipom.tom.5.& Sur.tom.1. Mombrit. eadem recitat tom.1. paucis autem Petrus in catal.lib.8 c.97.& alij.

e Ad turpitudinem raſa.] Eiuſmodi ludibrijs affici a perſecutoribus cõſueuiſſe Chriſtianas fœminas, demonſtrãt Acta S. Charitinis, quæ deſcripſit Metaphraſtes: habes ea apud Sur.tom.5. Sane quidem turpe eſſe mulieri tõderi, aut decaluari, ſignificat Paulus Apoſt.1.ad Cor.c.11. Penes Gentiles etiam id fuiſſe ignominioſiſſimũ, ſatis docet ſententia Apuleij de aſin.aur.lib.2. cuius hæc ſunt verba: At vero (quod nefas eſt dicere, ne q̃d ſit vllum huius rei tã durum exemplũ) ſi cuiuslibet eximięq; pulcherrimęq; feminæ caput capillo ſpoliaueris, & faciẽ natiua ſpecie nudaueris, licet de cęlo eiecta, mari edita, fluctibus educata, licet, inquã, Venus ipſa fuerit, licet omnia gratiarũ choro ſtipata, & toto Cupidinum populo comitata, & baltheo ſuo cincta, cinnama fragrans, & balſama rorans, ſi calua proceſſerit, placere non poterit ne Vulcano quidem ſuo. Et inferius; Tanta deniq; eſt capillamẽti dignitas, vt quamuis auro, veſte, gemmis, omniq; cætero mundo exornata mulier incedat: tamen niſi capillum diſtinxerit, ornata nõ poſſit videri. Hæc ille. & in eamdem ſententiã Cyprianus lib. de idol. vanit. his verbis: Eſt & Venus calua multo hic turpior, quã apud Homerũ vulnerata, &c. Hac probe intelligẽs prudẽtiſſima Chriſtiana virgo, cũ ſciret adoleſcentẽ quemdam ſuam deperire formam; vt illum ea cupidine liberaret, adhibita nouacula, cute tenus ſuos omnes amputauit capillos, ſicq; ab aſam penitus ſe illi inſpiciendam cum exhibuiſſet, omnem mox in illo concupiſcentiæ flammam extinxit. Recitat hæc Iſidorus Pelufiota li.2.epiſt.53. Quod ad pœnam decaluationis pertinet, perſeuerauit id genus ſupplicij etiã apud Chriſtianos alicubi. Penes Francos enim mulieres quæ in fornicationis crimen lapſæ eſſent, decaluabantur. habes de his c.2.li.6. in Capitularibus Regum Francorum pag.217. Sed tam apud Gentiles, quam etiam Chriſtianos, probauit vſus, vt quæ opinione hominũ viderent contẽptibilia ac ludicra, ſi religionis cauſa fierent, non tantum honeſta ac digna, verum etiam ſacroſancta haberentur, vt S. Ambroſius pluribus diſputat in epiſt. 30. ad Sabinum lib.6. edit. Rom. vnde & Gentiles etiam ſuas Veſtales virgines tondere conſueuerunt, vt ſcribit Plin. lib. 16.c.44. Id ipſum etiam in Eccleſia hactenus fieri moris eſſe, omnes norũt. At quoniam in hæc ſemel incidimus; contrarius his ſe offert canon 17. Cõc. Gangrenſis, cuius hæc ſunt verba: Quæcunque mulier, religioni iudicans conuenire, comam ſibi amputauerit, quã Deus ad velamẽ eius ad memoriam ſubiectionis illi dedit; tamquã reſoluens ius ſubiectionis, anathema ſit. Hæc canon: quæ quidem tamquã validum quoddam telum hoſtes Catholicæ Eccleſiæ aduerſus nos cum intorquent; conſilij inopes nonnulli ad illud vnum cõfugiunt remediũ, vt dicant, canonem illum prouincialis eſſe Concilij, nec extra illius prouinciæ limites vim ſibi aliquam vendicare. Sed hæc bella quædam tergiuerſatio potius

videtur,

videtur, quam nodi ſolutio, cum cōſtet, tam illum canonem, quam complures alios eiuſdem Concilij, in Decretorum libro, quo Eccleſia vtitur, eſſe contextos. Sed licet non omnia ibi poſita iuris vniuerſalis ſibi vēdicent auctoritatē; tamen longe ante Gratiani collectionis tēpora, Symmachi Papæ auctoritate, ſcimus canones eius Concilij cōprobatos, cum idē Pontifex in ſexta Synodo Romana tunc celebrata teſtetur, canones Concilij Gangrenſis conditos eſſe Apoſtolica auctoritate. Hæc idcirco Symmachus, qm̄ illi *Synodo* interfuit Oſius Epiſcopus Cordubenſis, qui (vt in Annalib. demōſtrauimus) miſſus erat legatus à Romano Pontifice in Oriētem. At licet hæc præter inſtitutum, tñ ex quo aduerſariorum obiectionem poſuimus, ſoluendæ quæſtionis neceſſitatē quamdam nobis ipſis impoſuiſſe videmur. Aliunde igitur germanus ſenſus illius canonis eſt eruendus, ex Sozomeno, inquam, qui vbi agit de Euſtachio Sebaſteno Epiſcopo, hæreſiarcha, aduerſus cuius deliria dicta Synodus telа intorſit, hæc inter alia habet lib. 3. c. 13. Mulieres (inquit) non paucæ adductæ in fraudem, primum viros deſeruerunt: nōnullæ pietatis ſimulatione caput totondere, & cōtra quā ſexum muliebrem deceret, virilem habitū inducere: his de cauſis Epiſcopi, &c. Ex his quidē manifeſtū fit, ſanctam Synodū non in ſacratas Deo dicatas virgines, ſed in hæreticas mulieres viros relinquētes anathematis ſnīam tuliſſe: ſicq; alia eiuſdē Concilij paradoxa ad hiſtoriæ veritatem ſunt referenda, vt eorumdē canonum ſenſus legitimus habeatur. Non imus inficias de tondēdis virginibus, ac viduis Deo dicandis diuerſas fuiſſe diuerſarum eccleſiarum laudabiles cōſuetudines: legibus etenim Imp. *Valentiniani* in Occidentali Eccleſia id *vetitum* accepimus. eſt l. 27. de Epiſc. & cleric. Cod. Theo. Quinetiam S. Ambroſius nonniſi lapſam virginem crinem deponere perſuadet in ſignū pęnitentiæ. id ipſe in commētario ad virgin. lapſam. In Ægypto autem & Syria id vſu fuiſſe receptum, S. Hieronymus in epiſt. 48. ad Sabinianum teſtatur his verbis: Moris eſt in Ægypti & Syrię monaſterijs, vt tam virgo, quam vidua, quæ ſe Deo vouerint, & ſeculum conculcarint, crinem monaſteriorum matribus offerant deſecandum, non intecto poſtea contra Apoſtoli volūtatem inceſſuræ capite, ſeu ligato pariter & velato. nec hoc quiſpiam præter tondentes nouit & tonſas: niſi quod quia ab omnibus fit, pene ſcitur ab omnibus. Hoc autem duplicem ob cauſam ex conſuetudine verſum eſt in naturā; vel quia lauacrū non adeunt, vel quia oleū nec capite nec ore norūt, ne a paruulis animalibus, quæ inter cutem & crinem gigni ſolent, & conſuetis ſordibus opprimantur. Hæc Hieronymus. Crinem amputare ſolitas eſſe Tabennēſiotas ſanctiſſimas virgines, quas S. Pachomius ab Angelo monitus inſtituit, auctor eſt Palladi⁹ in Lauſiacis.

f Dionyſij & Priuati.] Vſuardus de ijſdem hac die, ac recentiores, quibus conſentiunt vetera manuſcripta.

g Priſci.] De eo Græcorum Menologium pluribus; eius. n. ad Chriſtum conuerſionem, confeſſionem, & martyrium egregie conſummatum deſcribūt. De eo item Galeſin. in ſuo Martyrologio ex ijſdem Græcorum fontibus. Quod hic pūctim tranſuerberatus dicitur, cōſule quę de huiuſmodi ſupplicij genere diximus ſupra die 3. Maij cap. & die 13. Auguſt. c.

h Theodori & ſoc.] Agūt de his etiam Græci in Menologio hac die.

i Cādidæ.] De qua etiam in tabulis eccleſiæ Cordubenſis, ex quibus etiam Galeſ. hac die. Fuit altera Cādida virgo, quę claruit Carthagine temporib. Theodoſij Imp. de qua Paulin⁹ in vita S. Ambroſij.

K Suſannæ & Marthæ.] De his etiam Græci hac die in Menologio agunt.

l Agapiti, aliter, Agapeti Papę.] De eodem Beda x. Kal. Maij, quo die obijt: ſed hæc eſt ſolemnitas tranſlationis eius: Græci autem de eodem agunt xv. Kal. Maij, vt apparet ex eorum Menologio, vbi de eo his verbis: Sancti Patris noſtri Agapiti Rom. Pont. Iuſtiniani temporibus Conſtantinopolim profecti, viri pietate & miraculis celeberrimi. Hæc ibi. De eius miraculis agit S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 3. Huius hæc illa ſunt præconia

nia de cõſecrat.diſt.1. Agapetus vas Catholicum, Euangelij tuba, præco iuſtitiæ, &c Scripſimus res geſtas ipſius in Annal.Eccleſ.per annos ſingulos.

m Clicerij Epiſco.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Scripſit de eodem elegans epigramma Ennodius Ticinenſis.incipit: Suffuſus nimio,&c. Succeſſit S. Materniano, ſeditque temporibus Bonifacij Papæ.

iiij E Vndecimo Kal. Octob. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NAtalis S.Matthæi [a] Apoſt.& Euãgeliſtæ,qui in Aethiopia prædicãs,marty.paſſus eſt.Huius Euangeliũ [b] Hebręo ſermone conſcriptũ,ipſo reuelãte inuentũ eſt vna cum corpore B. Barnabæ Apoſtoli, tpe Zenonis Imp. In terra Saar S.Ionæ [c] Prophetæ, qui ſepultus eſt in Geth. Romæ S.Pamphili [d] martyris.Itẽ via Claudia,vigeſimo ab Vrbe milliario,paſſio S.Alexãdri [e] Epĩ,qui ſub Antonino Imp.pro fide Chriſti vincula, fuſtes,equuleũ, lãpades ardẽtes,vngularũ laniationẽ, beſtias,ac fornacis flãmas ſuperãs,tãdẽ gladio cęſus,vitã adeptus eſt glorioſam.Eius corpus poſtea B.Damaſus Papa in Vrbẽ tranſtulit.ſexto Kal.Decembris,quo die feſtiuitatẽ illius celebrãdam inſtituit.In Phęnicia S.Euſebij [f] martyris,q vltro Præfectũ adiẽs, & ſe Chriſtianum eſſe denũcians,ab eo multis tormentis afflictus capite cæſus eſt. In Cypro S.Iſacij [g] Epĩ & marty. Ibidẽ S.Meletij [h] Epĩ & confeſſoris.In Aethiopia S.Iphigeniæ [i] virginis,quæ à B.Matthęo Apoſt.baptizata,& Deo dicata,ſancto fine quieuit.

SEPTEMBRIS 21.

MAtthæi. Apoſtoli.a] De quo Beda, ac cæteri Latinorum, Græci autem xvj. Kalend. Decembr. De Apoſtolatu eius ad Æthiopas, de quo hic mentio habetur,ſcribunt Origen. in Geneſim, Euſeb. hiſto. lib.3.cap.1.Socrat.libro 1.cap.15. Dorotheus in Synopſi,& alij. Auctor ille, qui fertur nomine Iſidori, lib.de vita & obitu ſanct.c.78.Macedoniũ & Iudæam illi tribuit,Metaphraſtes vero Syriã ſuperiorem iuxta Euphratem. Plura de eodẽ apud Conſtitut. Apoſtol. quæ feruntur Clementis nomine. Acta eius, præter ea quæ in Paſſionibus Apoſt.incerto aucto. referuntur, deſcripſit etiam Metaphraſtes, quæ recitat Lipom.to.5. Incipiunt: Iã quidem, &c. Alia diuerſa habet Sur. tom.5.hac die.Perionius alia nuper conſcripſit: nouiſſime vero ex antiquis monumentis & ſanctorum Patrum ſcriptis collegit R.D. Marc.Antonius Columna Archiepiſcopus Salernitanus, & ſane quidem erudite. In Breuiario Toletano ſacri hymni habẽtur, quibus etiam eius Acta narrãtur. Tres inſuper hymnos de eodem Apoſtolo ab Alfano Epiſcopo Salernitano eſſe elaboratos, tradit Petrus diac. Caſſin.de vir.illuſtr. monaſt.S. Bened.c.19. Nonnulla de Matthæo ſcribit

Niceph.

Niceph.hiſto.lib.2.c.41.ſed quæ nullius prorſus ſint teſtimonio cõprobata. Apud Hippolytum libello de duodec. Apoſt. legi Matthæum factum victimam virginitatis: alludente nimirum auctore ad hiſtoriam de S. Iphigenia virgine, quæ legitur in Actis eius ab eo Deo dicata. De loco vbi paſſus eſt, vel vbi ſepultus potius aſſentior Venãtio Fortunato, qui ante annos mille vixit: his etenim dum agit de Apoſtolis ſingulis ipſiſq; locis vbi paſſi & conditi ſunt, hæc de Bartholomæo atque Matthęo canit:

Inde triũphãtẽ fert India Bartholomæũ,
Matthæũ eximiũ Naddauer alta virũ.

Hæc in carm. de gaud. vit.æter. & lib.7. ad Bodog. Ducem. De victu ipſius Clemens Alex.in Pædag.lib.2.cap.1.hæc ait: Matthæum Apoſtolus ſeminibus, baccis atq; oleribus, abſq; carnibus, veſcebatur.

b Huius Euangelium.] De eius Euangelio agit S. Hieronymus de ſcript. Eccleſiſt.& in Matth.capit.2. vbi meminit de Nazaræis, qui ſe authenticum Matthęi Euangelium habere profitebantur, & Epiph.in Panar. hæreſ.29. De eius inuentione vna cum corpore S. Barnabæ ſcribit Theod.lector lib.1.collect. Nicephor. lib.16.c.37. Alexander monach.in vita S.Barnabæ, & alij recentiores.

c Ionæ Prophetæ.] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio. Præter illa, quę de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, & apud earum interpretes, ſcribit Ioſephus antiquit.li.9.c.11 Epiph.de vit.& interit. Proph c.16. Iſido.c.45.& Doroth.cap.6. De ſepulcro Ionæ apud Dioſpolim, vel Diocæſaream Palęſtinæ, agit S. Hieronymus à Chromat. in procem. ſuper Iona.

d Pamphili.] De quo hac die Vſuardus, adſtipulanturq; vet.manuſcr. Diuerſus eſt hic ab illo Pamphilo Cæſarienſi, de quo Kal.Iunij actum eſt.

e Alexandri.] Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Conſtat hunc omnino eſſe diuerſum ab Alexandro Papa: cuius autem fuerit ciuitatis Epiſcopus, nondum inuenimus. Huius martyrium refert Petrus in catal.lib. 8.cap.102. vbi etiam meminit tranſlationis per Damaſum factæ.

f Euſebij.] De quo & Græci in Menologio hac die, ibiq; eius Acta deſcribunt.

g Iſacij Epiſc.] Græci itidem de eodem agunt in Menol. referuntq; eius certamẽ.

h Meletij Epiſ.] Agunt de eodem ijdem in Menologio. Diuerſus hic a Meletio Antiocheno, de quo ſupra.

i Iphigeniæ.] De qua Petrus in catal. lib.8.cap.101.& alij recentiores Eius res geſtæ deſcribuntur in Actis S. Matthæi, quorum nuper meminimus.

22 Decimo Kal. Octobris. Luna. F ij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SEduni in Gallia, in loco Agauno, natalis SS.marty. Thebæorum, Mauritij,[a] Exuperij, Candidi, Victoris, Innocentij, & Vitalis, cum ſocijs eiuſdem legionis, qui ſub Maximiano pro Chriſto necati,[b] glorioſa paſſione mũdum illuſtrarunt. Romæ paſſio ſanctarũ virginũ & marty. Dignę[c] & Emeritæ, ſub Valeriano & Gallieno: quarũ reliquiæ in eccleſia S.Marcelli aſſeruantur. Apud pagũ Caſtrenſium S.Ionæ[d] presbyteri & martyris, qui cũ S.Dionyſio profectus in Galliã, iuſſu Iuliani Præfecti verberib. cęſus, gladio martyriũ conſummauit. Ratiſ-

ponæ

ponæ in Bauaria S. Emmerami [e] Ep̄i & martyris, qui vt alios libe raret, mortē ſæuiſſimā Chriſti cauſa patiēter ſubijt. Antinoopoli in Aegypto S. Iraidis [f] virginis Alexandrinæ, & ſociorū martyrū: quę ad hauriendam è proximo fonte aquam egreſsa, cum vidiſset nauim confeſsoribus Chriſti onuſtam, relicta hydria, protinus ſe illis adiunxit, ac ſimul cum ijs in vrbem ducta prima omniū, poſt multa ſupplicia, capite cęſa eſt, deinde presbyteri, diaconi, & virgines, alijq; omnes eodem mortis genere conſumpti ſunt. Apud ciuitatē Meldenſem B. Sanctini [g] Ep̄i, diſcipuli S. Dionyſij Areopagitæ, qui eiuſdem ciuitatis Ep̄s ab eo conſecratus, primus *illic* Euangelium prædicauit. In territorio Cōſtantienſi, S. Lautonis [h] Ep̄i. In pago Pictauienſi, S. Florentij [i] presbyteri. In territorio Bituricēſi, S. Siluani [k] cōfeſsoris. Lauduni, S. Salabergæ [l] abbatiſsæ.

SEPTEMBRIS 22.

Mauritij & ſoc. a] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri oēs. Horum Acta ſcripta feruntur a S. Eucherio Epiſcopo Lugdunenſi; extant apud Sur. to. 5. hac die, & Momb. to. 2. Scripſit de ijſdē carmen Venant. Fortun. lib. 2. Marbodum Ep̄m Redonenſem eorundem certamen ſcriptis conſignaſſe, auctor eſt Sigeber. de vir. illuſt. c. 159. Meminit & de his Ado Viennen. in chro. anno Dn̄i 283. & 718. De miraculis ad eorū ſepulchrū fieri ſolitis agit Greg. Turon. lib. de glor. mart. c. 76. Alia refert Sur. tom. 5. ex epiſt. decani & cleri Caſtrinoui in Gal. De horū reliquijs Turonis repertis ſcribit idem Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 31. in fin. Rurſus etiā de reliquijs Vitalis & Innocentij, quorū hic hr̄ mentio, vide in rebus geſtis S. Annonis Epiſcopi Colo. li. 1. c. 33. apud Sur. to. 6. Eiuſdē Mauritij lanceā aſſeruari in eccleſia Cracouiēſi, auctor eſt Chromerus de reb. Polon. li. 3. Frequentem fuiſſe Fideliū Occidentaliū peregrinationē ad Agaunenſes, quamplurima antiquitatis monumenta produnt. Hic notandū eſt, quod Græci etiam habent ſuum Mauritium, & commilitones martyres, qui eadem vrgēte perſecutione Diocletiani & Maximiani Imper. paſſi ſunt Apameæ in Syria: quorum res pręclare geſtas deſcripſit Metaphraſtes, quas & recitat Sur. to. 4. mēſe Iulio. Hinc factum eſt, vt pleriq; vnum eumdemq; eſſe putent illum cum hoc, de quo agitur; cui ſententiæ & ego aliqn̄ non inuitus adhæſi, culpās Metaphraſtem, quaſi minus aſſecutus eſſet res Occidētaliū martyrū: ſed vbi legi Theodoretum Cyri in Syria Ep̄m de Euang. veritate lib. 8. in fine, illuſtriores nobilioreſq; ſibi notos recenſentem martyres, Mauritio adnumerato inter illos in hæc verba: Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijſq; ſanctis martyrib. ſolēnitates populari epulo peragūtur, &c. à priori ſentētia recedere coactus ſum: his. n. ſedulo expēſis quæ ſcribi Theodoretus, quis ſibi perſuadeat, ipſum de alio Mauritio intellexiſſe, quam de illo in eadē regione paſſo Apameæ in Syria, cuius Acta deſcripta recitat Metaphraſtes? Certe mihi non fit veriſimile, illū in tā paruo mart. numero prętermiſiſſe innumeros fere perilluſtres martyres in Syria paſſos, & externos tā lōge poſitos ī exēplū adducere voluiſſe.

b Pro Chriſto necati.] Primo hi more maiorum decimati iterū ſunt, ac demū oēs ſæuiſſime trucidati. Polybius dū *lib.* 6. agit de Romani Imperij politia, numerans militarium ſuppliciorū genera, ponit inter alia illud quod, δεκατίαν id eſt,

deci-

decimationem appellat. Habes apud Iulium Capitolinũ decimare, vigeſimare, & centeſimare, ait. n. Cum ſeditiones militares pateretur, multos ſæpius decimauit, aliquando etiam centeſimauit, cum digni eſſent decimatione, vel vigeſimatione, ſortiebantur enim qui cædendi eſſent. ſic Liuius lib. 2. ab Vrb. cond. Reperitur primus omnium fuiſſe Cambyſſes, qui exercitum nõ ad ſupplicium, ſed ad cibum, ne cæteri perirẽt, ſorte decimauit, vt ſcribit Seneca li. 3. de ira c. 20. Primus auctor huius ſupplicij inferendi apud Romanos fuit Appius Claudius, de quo Liuius lib. 2. dec. 1. De decimatione militari ſæpius meminit Sueton. in Octauio. c. 24. in Caio c. 48. in Galba c. 12. Qui autem ex decimatione ſupererant milites, ob ignominiã ordeo paſcebãtur, quod eſſet cibus gladiatorum. ita factum reperies a M. Antonio apud Frontinum, ab Octauio apud Sueton. capit. 24. & apud Dionem lib. 48. & 49. Meminit de decimatione etiam Tacitus lib. 3. his verbis: *Decimum quemq; ignominioſæ cohortis ſorte ductos fuſte necat.* Et lib. 14. *Ex fuſo exercitu, cum decimus quiſq; fuſte feritur, etiam ſtrenui ſortiuntur.* Hæc ille. Quod & factum eſſe aduerſus hos Chriſtianos milites, Maximiani ſententia in illos prolata ſignificat, cuius ſunt hæc verba: *Decimum quemque morti funeſta ſors præbeat, &c.*

c Dignæ & Emeritæ.] De his etiam pleraq; vet. manuſcripta. Paſſæ ſunt in perſecutione Valeriani Imper. ſub Gaio Iudice, ſepultæq; ſunt in cœmeterio Cõmodillæ via Oſtienſi, ad ſanctos Felicem & Adauctum, vt earum Acta teſtantur, quorum alia manuſcri. incipiunt: *Gaius Iudex iuſſit teneri, &c.* aliorum autem prolixiorum eſt exordium: *Temporibus Valeriani, &c.* Extant vtraque in noſtra bibliotheca, quæ & facile reperiri credimus in alijs antiquis codic. eccleſiarum vſui accommodatis.

d Ionæ.] De eodem Petr. in catalog. lib. 8. c. 106. conſentiuntq; vet. manuſcri.

e Emmerami.] Agunt de eo hac die Beda, Vſuar. & alij. Scripſit vitam ipſius Cyrinus Epiſcopus Ratiſponenſis, quam refert Sur. tom. 5. Claruit anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimo.

f Iraidis.] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio. Antinoopolis in Ægypto ciuitas, cuius hic mentio habetur famoſiſſima eſt ex Antinoi nomine, quem Hadrianus habuit in delicijs, cui ex humanis ſublato ſacra decreuit, & inter deos retulit, eiuſq; nomine dicatam ciuitatem appellari voluit. Allata eſt ex his factis opportuna occaſio ſanctis Patribus, qui ſcripſerunt contra Gentilium errores, & ipſorum deorum falſitatem; vt illorum originem & impuritatem nõ tam ex illorum ſcriptis, quam recentiori exemplo ob oculos poſito apertius demonſtrarent, illoſque conuincerent; vt Hegeſippus fecit, quem citat S. Hieronymus de Scrip. Eccleſ. in Hegeſip. & in Iſaiam, Iuſtinus philoſoph. & martyr. in apolog. Theophilus Antiochenus, Athenagoras, Origenes contra Celſum, Epiphanius in epit. fid. Cath. Chryſoſt. hom. 27. in 2. ad Corinth. & alij. Rem geſtam ſcribunt ex Gentilibus Dio, & Spartianus in Hadriano. In antiquis nummis eandem Antinoi apotheoſim expreſſam vidimus.

g Sanctini Epiſc.] De eo vet. manuſcr. Petrus in catal. lib. 8. c. 108. Deſcribit eius Acta Antonin. par. 1. tit. 6. cap. 28. §. 1. & alij. Ante hos omnes Hincmarus, cum agit de S. Dionyſio Areop. apud Sur. to. 5. poſt Areopagitica Hilduini.

h Lautonis Epiſc.] Non tantum in veteri R. Martyrologio, ſed & in pleriſque manuſcrip. de eodem agitur hac die. Claruit circa annum Dñi 550. interfuitq; ſecundo, tertio, & quarto Concilijs Aurelianenſibus, in quibus ſubſcriptus reperitur. mentio habetur de eodem in rebus geſtis ſancti Paterni Epiſcopi Abricẽſis.

i Florentij.] De quo hac die Vſuard. pluribus de eo Petrus in catal. lib. 8. cap. 107. Peruenit vſque ad tempora Theodoſij ſenioris.

K Siluani.] Agit de eodem Vſuardus hac die, alijque recentiores.

l Salaberge.] De eadẽ Pet. in cata. lib. 8. c. 114. Trithe. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 82. & Molan. in addit. ad Vſuard.

j G Nono Kal. Octobris. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROmæ S. Lini [a] Papæ & martyris, qui primus poſt B. Petrum Apoſtolum Romanam Eccleſiam gubernauit; & martyrio coronatus, ſepultus eſt in Vaticano prope eũdem Apoſtolũ. Iconij in Lycaonia S. Theclæ [b] virginis & martyris, quæ a S. Paulo Apoſtolo ad fidẽ perducta, ſub Nerone Imp. in cõfeſſione Chriſti ignes ac beſtias deuicit, & poſt plurima ad doctrinã multorum ſuperata certamina, Seleuciam veniens ibi requieuit in pace: quam S. Patres ſummis laudib. celebrarunt. In Campania commemoratio B. Soſij [c] diaconi Miſenatis, quem S. Epũs Ianuarius, cũ de illius capite, Euãgelium in eccleſia legẽtis, flammam videret exurgere, martyrẽ futurum pronunciauit: & non poſt multos dies, cum ipſe eſſet annorum triginta, martyrium cũ eodem Epõ capitis detruncatione ſuſcepit. In Africa SS. martyr. Andreæ, [d] Ioannis, Petrĩ, & Antonij. In territorio Conſtãtienſi S. Paterni [e] Epĩ & martyris. Anconæ S. Conſtantij [f] eccleſiæ manſionarij, miraculorum gratia conſpicui. In Hiſpania ſanctarũ mulierum Xantippæ [g] & Polyxenæ, quæ fuerunt Apoſtolorũ diſcipulæ.

SEPTEMBRIS 23.

LIni Papæ.[a]] Vſuardus autem de eo agit, & alij recentiores; conſentiuntq; vet. manuſcri. De eodem Paulus in 2. ad Timoth. cap. 4. Succeſſit S. Petro, vt ſcribit Iren. lib. 3. cap. 2. Euſeb. in chron. & hiſto. libro 3. cap. 12. Optat. libro 2. contra Parmen. Epiphan. hæreſ. 27. & hæreſi 41. dum in ſucceſſione Roman. Pontificum Hyginum ordine nonum ponit. Hieron. de Script. Eccleſ. in Clemente. Auguſtinus epiſt. 165. ad Generoſum, Nicephor. Epiſco. Conſtantinopol. in chron. Nicephor. Calliſt. hiſt. lib. 3. cap. 2. Greg. Turon. hiſto. libro 1. cap. 27. & alij recentiores. In Annalibus Eccleſiaſticis pluribus diſſeruimus aduerſus eos, qui ſcripſerunt Linum & Cletum viuente Petro tãtum adminiſtraſſe Romanam Eccleſiam; & eo defuncto, ſuffectum fuiſse Clementem; conatique ſumus diligenter oſtendere, eam opinionem parum eſse probabilem, & non ſolum a ſupraſcriptis auctoribus, ſed ab hiſtoriæ veritate prorſus diſsentire.

b Theclæ.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die, græci autem in Menologio die ſequenti. Scimus Acta quædam, Pauli & Theclæ dicta, quorũ meminit Tertullianus in lib. de baptiſmo, & Hierony. de Script. Eccleſ. in Luca, eſse improbata, & auctoritate Gelaſij Papæ reiecta inter apocrypha: vnde factum eſt, vt nonnulli incaute nimis omnia, quę de Thecla ſcripta reperiuntur, tamquam minus probata, pu-

tent

ſent adnumeranda eſſe inter apocrypha, reijciendaque, nullum ponentes diſcrimen, nec delectum habētes inter ea, quæ de Thecla vera certaq; ſcribuntur, & ea quæ ambigua, vel falſa omnino ferūtur. In his laborandum nobis erit, vt pretioſum à vili, & ſancta à profanis diſtinguētes, quæ improbata atq, reiecta, quæ vera ſincera atq; recepta de tanta martyre dicta reperiantur, adducamus in mediū. Speramus autē benignū lectorem veniā daturum, ſi cum de clariſſimæ martyris hiſtoriæ veritate retinenda agamus, præter inſtitutum noſtrum in ea aliquanto amplius immoremur. Noſſe primū oportet, quæ ſint Acta Pauli & Theclæ, q̄ Tertullianus, Hieronymus, ac denique Gelaſius dānant. Illa quidem erant eiuſmodi, vt inde hæretici ſumerent exemplum, & deducerent argm̄ (vt ibi ſcribit Tertullianus) licere mulieribus publice in eccleſia docere, ac baptizari, qđ Thecla Paulum ſecuta, palàm docuiſſet, ac baptizaſſet. Addit S. Hieronymus, in iiſdem Actibus, qui Periodus ſiue Circuitus Pauli & Theclæ dicebantur, narrari de baptizato Leone fabulā quādam. hæc quidem de illis Actis apud veteres legimus. At vero ſi quis ea inueſtiget, quæ tā apud Græcos, quam apud Latinos de S. Theclæ martyrio ſcripta reperiuntur (habentur ea præ manibus) nihil in eis prorſus vel de docendi munere, aut de baptizandi miniſterio à S. Thecla indebite vſurpato, & iniuſte vēdicato, vel ēt de baptizati Leonis fabula vſquam inueniet. Quod ſi quis ea ſaltē ratione duxerit improbanda quæ de ea ſcripta habētur, qđ ibidem hæc S. Hiero. dicat: Quale enim eſt, vt indiuiduus comes Pauli, Lucas ſcilicet, inter cæteras eius res hoc ſolū ignorauerit? Ad hæc dicimus, nō omnia Pauli Acta S. Lucam eſſe proſecutum: quod ne quis miretur, Paulum ipſum teſtem adducam; qui in primis in 2. ad Timoth. c. 3. multa ſe Iconii, vbi degebat Thecla, paſſum eſſe teſtatur. inſuper & ipſe Lucas, cum fateatur multo tempore Paulū eſſe commoratum Iconij, tamen res illic geſtas tribus fere verbis potius delibat, quā tractat. Si rurſum conſideres ærumnas, afflictiones, & cruciatus, quos ſe paſſum eſſe idem Paulus profitetur, ſcribens ad Corint. epiſt. 2. c. 11. & percurras omnes actus ipſos, quos S. Lucas conſcripſit; plane inuenies maiore ex parte illos ab eodē prætermiſſos. Expende rurſum prędictam S. Hieronymi rōnem, quam egregie ab ipſomet Hieronymo confutetur, (a nullo æquius ac verius, quam a ſeipſo Hieronymus corrigi poteſt) qui in commentarijs in epiſt. ad Galat. c. 2. dum agit de contentione inter Petrum & Paulum exorta Antiochiæ, a Luca tn̄ prætermiſſa, hæc in hanc ſententiam: Nec, inquit, mirum eſſe, ſi Lucas hanc rē tacuerit, cū & alia multa, quæ Paulus ſuſtinuiſſe ſe replicat, hiſtoriographi licētia prętermiſerit: & non eſſe contrariū: ſi quod alius dignum putauit relatu, alius inter cætera dereliquit. deniq; primum Ep̄m Antiochenæ eccleſiæ Petrum fuiſſe accepimus, & Romā exinde tranſlatum; quod Lucas penitus omiſit. Hæc S. Hieronymus, quibus ab eodē obiecta de ſilentio Lucæ omnino euacuantur. His prælibatis, iam reliquum eſt, vt quibus teſtimonijs Theclæ paſſionis hiſtoria fulciatur, in medium adducamus: quæ cuncta ſuo ordine digeremus. habetur in primis in illis mentio de Oneſiphoro Pauli hoſpite. hic ille putatur, cuius idem S. Paulus tanta cum laude meminit in 2. epiſto. ad Timot. c. 1. Agitur & de Triphęna in illis Actis. Eadem creditur illa, quam idē ad Romanos ſcribens c. 16. ſalutari mandat; quod tūc Romę degeret, ſicut & pleriq; alij diſcipulorū Pauli, qui ex Oriente migrarant Romā, vt inter alios Oneſiphorus, Priſca, & Aquila. Habent eadem Acta, Theclam Pauli Apoſtoli prædicatione ad Chriſtum eſſe cōuerſam. Id quidem Greg. Nyſſ. hom. 4. in Cantic. cantic. confirmat his verbis. de Thecla ſermonem habens: Talē myrrham olim Paulus infundebat ex ore ſuo miſtam cū puro pudicitiæ lilio in ſanctæ virginis aures: ea vero erat Thecla, quæ præclare animo ſuo defluentibus de lilio guttis, hominem externum morte opprimit, omni cogitatione cupiditateq; extincta. Hæc ille. Continent eadem Acta, Theclam

iam deſponſatam, viro nuncium remiſiſſe, vt Chriſtum ſponſum mereretur habere. Ecce quam belle huic veritati S. Epiphanius adſtipulatur in Panar. hæreſi 78. cum ait: Thecla incidit in Paulum ſanctum, & a nuptijs exſoluitur, cum curatorem, ſiue ſponſum haberet formoſiſſimum, primarium vrbis, valde diuitem, generoſiſſimum ac illuſtriſſimum in vita: contemnit terrena ſancta illa, vt celeſtium potens fiat. Hæc Epiphanius. His cõſentientia loquitur Fauſtus apud Auguſt. li. 30. contra Fauſtũ c. 4. Iam, inquit, timeo Apoſtolo, ne dęmoniorum doctrinam intuliſſe tunc Iconium videatur, cũ Theclã oppignoratã iã thalamo, in amorẽ ſermone ſuo perpetuæ virginitatis incendit. Hæc ibi Fauſtus: quibus plane S. Auguſt. aſſentiri vr̃, cum non excipiat de apocrypha hiſtoria; quod alias, aduerſus eoſdẽ Manichęos agẽs, facere cõſueuit, vt de Actis Thomæ, Andreæ, & aliorum. Quod inſuper in prædictis Theclæ paſſionis Actis reperitur, ipſam gẽmas & muliebrẽ mũdum diſtraxiſſe, pecuniaq; ſibi cõciliaſſe cuſtodes carceris, vt Paulum poſſet inuiſere: id ipſum profitetur S. Io. Chryſo. in Act. Apoſt. ho. 25. cũ ait: Audi de B. Thecla: illa vt Paulũ videret, aurum ſuum dedit; tu autẽ vt Chriſtum videas, nec obolũ das. Hæc ibi. Et ad populum Antioche. ho. 22. Quære, inquit, Paulum tanquam Thecla, vt audias quę per ipſum tibi dicũtur. Hæc de his Chryſoſt. Rurſum autem quæ illic legũtur de ira ſponſi in eã concitata, cum eius accuſatione damnata eſt ad beſtias, quæ manſuetæ diuinitus redditæ, illi blandiebantur; hæc ipſa S. Ambr. lib. 2. de virginibus explicat his verbis: Thecla doceat immolari, quæ copulam fugiens nuptiarum, & ſponſi furore damnata, naturam etiã beſtiarum virginitatis veneratione mutauit: namq; parata ad feras, cum aſpectus quoq; declinaret virorum, ac vitalia ipſa ſæuo offerret leoni, fecit, vt qui impudicos detulerant oculos, pudicos referrent. Cernere erat lingentem pedes beſtiã, cubitare humi, muto teſtificãte ſono, quod ſacrum virginis corpus violare non poſſet: ergo adorabat prædam ſuam beſtia, & propriæ oblita naturæ, naturam induerat, quam homines amiſerant. Hæc ille; qui & ad Simplicianum ſcribẽs, hęc ait: Inter leones virgo exultauit, & procũtes beſtias expectauit intrepida. Hæc ibi; eademque de leonibus in epiſto. 25. lib. 3. edit. Rom. ad Vercellenſem eccleſiam: Quo, inquit, munere venerabilis Thecla etiã leonib. fuit, vt ad pedes prædæ ſuæ ſtratæ, impaſtæ beſtię ſacrum deferrent ieiunium, nec procaci oculo virginẽ, nec vngue violarent aſpero? Quod præterea ad ignes, quos ſubijt, ſpectat, a quibus illa remanſit illæſa. hæc S. Cyprianus in oratione pro martyribus: Aſſiſte nobis, ſicut Paulo in vinculis, & Theclæ in ignibus, &c. Et in orat. in die paſſionis: Libera me de medio huius ſæculi ſicut liberaſti Theclam de medio amphitheatro. Item & S. Zeno Epiſco. Veron. in ſermone de timore Dei hæc de Thecla: aduerſus Theclam accuſator acerrimus lingue erexit gladium: cum ſuis ſibi miniſtris publicæ leges inſeruiũt, ſtimulis acuitur feritas in ferocitatẽ, & tñ mitior hominibus inuenitur: ne quid ſcenæ tã diræ humanitatis deeſſe videatur, immittuntur ẽt marina mõſtra: lacinijs omnibus expoliatur puella, veſtitur incẽdio. Inter tot inſtrumenta mortis, ſpectatore metuente, ſecura calcat genera vniuerſa terrorum. Incolumis quaſi Orbe ſubacto, de illo feralis caueæ iam non miſerabilis, ſed mirabilis funereo habitu excedit, victi ſæculi triumphum reportans, quam tot ſupplicijs omnes crediderant perituram. Hucuſq; Zeno. Rurſum vero de ignibus & beſtijs hæc Grego. Naz. ad virgin. exhort. Non te fugit, inquit, Theclam ignium & beſtiarum impetũ euitaſſe. Idem in carmine de præcept. ad virgines hæc ait his verſibus:

Quis Theclam neſcis ripuit flammaque periclo?
Quis validos vngues vinxit, rabiemque ferarum?
Virginitas. O res omni mirabilis æuo.
Virginitas fuluos potuit ſopire leones:
Dẽte nec impuro generoſos virginis artus
Auſi ſunt premere, & rigido diſcerpere morſu.

Id

Id ipſum Maximus Taurinenſis ſermone de S. Agnete, cum ait: Theclam flammarum globos euaſiſſe cognoſcis. De his alijſque ſupplicijs ſanctæ virgini irrogatis, ex Actis ſanctorum martyrum Terentij & ſociorum, quæ refert Metaphraſtes die 10. Aprilis, hęc illa ipſorũ obteſtatio ad Deũ facta: Qui Danielem de ore leonum eripuiſti, & de manu Pharaonis Moyſen ſeruaſti, & S. Theclam ab igne, & theatro, & feris, & beſtijs taurinis defendiſti, &c. In Actis S. Iulianæ, quæ idẽ recitat 21. Decemb. his ſimilia leguntur. item & in Prat. ſpirit. c. 20. de milite Deũ obſecrante per ea quę S. Thecla paſſa eſt tormenta. Adde his ſimilia, quę & S. Dei Eccleſia inſeruit in illis precibus, quas adhiberi voluit in commendatione animæ, quib. dr̃: Sicut beatiſſimã Theclam de tribus tormẽtis atrociſſimis liberaſti, ſic, &c. Quod præterea in ijſdẽ Actis habetur, pugnanti Theclæ aſtitiſſe Dñm Ieſum Chriſtum præſeferentem vultum Apoſtoli Pauli: id ipſum quam elegãter dicatur à S. Brienna in Actis S. Februniæ ſinceriſſime ſcriptis, accipe: Brienna tendens in cælum manus & vocem magnã edens, ſic precata eſt: Domine Ieſu Chriſte, qui ſeruæ tuæ B. illi Theclæ certanti ſub Apoſt. Pauli habitu apparuiſti, quæſo, &c. Hæc apud Metaph. ex Thomaide 15. Iunij. Præter hæc omnia demũ ſcias S. Hieronymum eadem Theclę Acta nouiſſe et cõprobaſſe; quod ex eo exploratũ hr̃: cum enim in ijſdem Actis illud etiã enarretur, S. Theclam tormẽtis liberam, verbi cupidam, magiſtri auidam, Antiochiam Piſidiæ, quo S. Paulum profectũ audierat, aduentaſſe, ſed à S. Paulo (ne quod offendiculum, vt ait, daret Euangelio) *dimiſſam eſſe*; hac ipſa, inquam, *S. Hieronymus* in epiſt. ad Oceanũ ſcri*bit his verbis*: Thecla poſt tentationem *paſſionis* Antiochiæ a Paulo prohibetur pariter pergere. Nemo cum vxore pergit ad bellum, &c. Miramur quidem eã epiſtolam non recenſitã inter cæteras à Mariano Victorio, ſed in nonum tomũ reiectam, ſuſpicante fortaſſe illam non eſſe Hieronymi, eo quod ex vita S. Martini auctor mutuetur exemplũ. Sed quid mirum, cum annis duodeuiginti poſt illius obitũ vixerit S. Hieronymus? ita plane, dum S. Martinus defunctus dr̃ Arcadio & Honorio quintum Cõſſ. (vt probauimus in Annal.) qui eſt annus a Chriſto 402. Hieronym. aũt (vt teſtatur Proſper in chron.) diẽ obijt Theodoſio Aug. nonum & Conſtantio tertium Conſſ. anno Domini 420. Cõſtat inſuper ex Seuero, ipſum eius vitam adhuc ſuperſtitis conſcripſiſſe, eamq; (vt in dialogo cum Gallo profitetur) mox non in Italiam modo, ſed in Africam & Ægyptum allatã fuiſſe. Qui vero credibile fieri põt, eadẽ Martini Acta vnum latuiſſe Hieronymum? Ex conuenientia præterea eius epiſtolæ cũ ea quam ſcripſit ad Euſtochiũ de cuſtodia virginitatis 22. cũ agit de Agapetis virginibus, illam eiuſdem eſſe auctoris, vnuſquiſque facile intelliget. vtinam ſic integra reperiretur, ſicut Hieronymi eamdem eſſe conſtat. Quod ſi contendas non tm̃ eſſe Hieronymi, ſed & Sophronij & Euſebij, vt præſefert epiſtolæ titulus: non laboro, dum & Hieronymi eſſe nõ inficieris. Sed iã, vt ad ea vnde diuertimus, redeamus, ſciẽdum nec ea quidẽ, quæ de Falconilla in eadem Acta aliũde fortaſſe irrepſerũt, auctoritate carere ſanctiſſimi atq; doctiſſimi viri S. Ioãnis Damaſceni in ea oratione, cuius eſt titulus, De his qui in fide ex hac vita exceſſerũt. Extat & ipſa vita S. Theclæ, auctore Baſilio Epiſcopo Seleuciæ, qua Græce ſcripta aſſeruatur in bibliot. Sfortiana cod. manuſcrip. nu. 45. & 81. qua prædicta de eadem felicius explicantur: quam ipſam in Latinum a ſe redditã proxime editurus eſt D. Rolandus Vinchelius Belga, alumnus R. D. Lindani Epiſcopi Ruremundenſis, nunc aũt Illuſtriſſ. ac Reuerẽdiſſ. Auguſtini Valerij Epiſcopi Veronẽſis S. R. E. Cardinalis pietate, ac doctrina præſtantiſſimi eruditus Gręcorum interpres. Ne quid vero intactũ relinquamus; delituiſſe aliquando S. Theclam intra petram ſibi cedentem, produnt Acta S. Barbaræ, quę deſcripſit Metaphraſt. 4. Decemb. Putatur hic ille locus, quẽ prope Tripolim Palæſtinæ peregrinãtes Hieroſolymam inuiſunt, referunt; ſpecum

illam aſſiduis miraculis illuſtrari; eaque non tantũ fidelibus, ſed munificẽtia martyris etiam infidelibus, penes quos ille ſocus religioſiſſimus habetur, impartiri. Mittimus recentiorum auctoritates, quibus ijdem his de Thecla dictis adſtipulantur; vt Aldelmus in libris quos tã ſoluta oratione quam carmine ſcripſit de virginitate, vbi breui compendio martyrium eius deſcripſit. Vuinduchindũ, aliter Vuitichindum Saxonem monachũ Corbolẽſem ſcripſiſſe metrice paſſionem S. Theclæ, auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. c. 130. Thecla inſuper, ſicut Primogenita Pauli, ita & Apoſtolica, ac etiam Protomartyr inter fęminas meruit appellari; quod prima in certaminis arenã deſcendit, & de impietate proſtrata triumphum reportauit; quã etiam tam Græci, quã Latini Patres ſummo ſemper in honore habitã laudibus vbiq; in cęlũ ferre, primo loco ponere, primãq; inter fęminas in exemplũ adducere conſueuerunt. Hinc Gregor. Nazianz. in inuectiua illa in Iulianum Apoſtatam: Non victimas, inquit, pro Chriſto cæſas veritus es? nec magnos pugiles extimuiſti, Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam? &c. Sic S. Epiphan. in Panar. hæreſi 79. Ambroſ. idem in citatis locis, & Hieron. ad Euſtoch. epiſ. 22. in fine, apud eundẽ (cuiuſuis ſit auctoris) tom. 9. in obiurgatione Suſannę, Chryſo. in orat. in ſanctos duodecim Apoſtolos, Sulpit. Seuer. in vita S. Martini lib. 2. cap. 16. & alij. Hinc etiam vſu euenit, vt cũ quid excellẽs de fęmina aliqua dicere vellent, eamdẽ Theclę nomine exornarent. Sic S. Hieronym. Melaniam ſeniorem, adhuc ſibi cõſtantem, Theclam in chronico appellauit; ſic etiã egregiam illam Macrinam germanã S. Baſilij ob inſignes animæ eius virtutes Theclam eſſe dicendam, diuinus nũcius præſignauit, vt ſcribit frater eius Gregor. Nyſſenus in epiſtola ad Olympium monachum. Erat frequens acceſſus fidelium Seleuciam Iſauriæ ad S. Theclę ſepulchrum, quo aliquando profectus eſt S. Gregorius Nazianzenus, vbi & diutius manſit. De eadẽ in eum locum peregrinatione mẽtio habetur in Concil. Niceno II. Act. 5. Theod. in hiſt. relig. ſanct. Patrum cap. 29. in Marana & Cyra, & Prat. ſpirit. cap. 180. Illic Zeno Auguſtus ampliſſimam erexit baſilicam, quod eius auxilio reſtitutus eſſet in imperiũ, vt ſcribit Euagr. hiſt. lib. 3. cap. 8. & Niceph. lib. 16. c. 8. Iuſtinianus Imp. aliam non imparem in eius honorẽ excitauit eccleſiã, vt auctor eſt Procop. lib. 1. de ædifi. Iuſtin. Imp. Porro non in Oriente tm̃, ſed & in Occidẽte lõge lateq; celeberrimus vbiq; fuit eiuſdẽ martyris cultus. Hæc iã ſatis, quę aliquib. fortaſſe prolixiora, ſed Theclã impẽſius amãti pauca videri poſſunt.

Hæc noſtra cũ recognoſceret hic Romæ Reuerẽdiſſimus Pater dominus Lindanus Epiſcopus Ruremũdenſis, vir nõ tantũ omnis generis litterarum eruditione clariſſimus, verum ẽt egregij confeſſoris fidei nobilitatus inſignibus; quippe qui exilia, proſcriptiones, ęrumnas incredibiles, ac mortes pene frequentes, incõcuſſo robore, fidei cauſa ſuſtinuit; quem tot victorijs auctum, ac maiora conantem, hiſce diebus Romæ videre meruimus: hic, inquam, hæc nobis de Theclæ coram, ac primũ de libris Euſebij in hũc modum: Ex libris (aiebat ille) martyrum, quos Euſebius Cęſarienſis ſe ſcripſiſſe teſtatur, tres nondum de Græco verſos in bibliothe. Philippi Hiſpaniarum Regis pijſſimi apud S. Laurentium in Eſcuriaco extare nobis loquitur index eiuſdem, quem Catholica Maieſtas nobis ad vnã aut alteram noctem deuorandum ſingulari beneuolẽtia permiſit anno 179. cum eouſq; exilij, quod ciuile bellum ab hæreticis excitatum tertio inflixerat, ſolandi cã ex Belgio per Italiam & Galliam perueniſſemus. In eodem indice S. Athanaſius de vita S. Theclæ nobis lectus eſt, de quo, vt & de illis Euſebij de SS. Martyribus Latine cõuertendis, egi prolixe cum doctiſſimo viro D. Coſma Fõtæo Regio Græcorũ interprete, vt abſoluta Photij bibliotheca tunc adamuſſim fere expreſſa, nobis illis SS. martyrum & in primis S. Theclæ coronas in lucem refunderet. de quo & nunc ſtatui ad ipſum Regem ante diſceſſum ſcribere, vt habeas vnde

aureas

aureas illas S. Theclæ atq; illorum ſanctorum martyrũ hiſtorias exornatiores & copioſiores reddere queas. Hec ad me tunc ipſe cum de rebus varijs Eccleſiaſticis ſubinde perfrueremur colloquijs.

c Socij.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta iuncta ſimul habentur cũ rebus geſtis S. Ianuarii, de quo ſuperius xiij. Kalen. Octob. Meminit de Soſio S. Proſper de prædict. dimid. tempor. c. 6. in fine. In eius honorem S. Symmachus Papa erexit oratorium, & Confeſſionem exornauit argento, vt conſtat ex *lib.* de Rom. Pontific. in Symmacho.

d Andreæ & ſoc.] De his item eadem vet. manuſc. quorum ſupra meminimus.

e Paterni epiſ.] De quo etiã Vſuar. Ponitur hic primus eius ſedis Epiſcopus in tabulis eccleſiæ Cõſtantien. quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrific. Miſſæ. Alius eſt Paternus ſanctitate æque illuſtris Epiſcopus Abricenſis, cuius Acta deſcripſit Sur. to. 2. Aprilis 16. ad quem adhuc abbatem ſcripſit Venan ius Fortunatus carmen de emendatione codicis. Vixit temporibus Childeberti Regis Franc. circa annum Dom. 560. de quo etiam Democh. in tab. Epiſc. eccleſiæ Abricenſis.

f Conſtantij.] De eodem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap 5. pluribus agit.

g Xantippæ & Polyxenæ.] Agunt de his etiam græci hac die in Menologio, vbi earum Acta deſcribuntur. Meminit Xantippæ Metaphraſtes in ſermone de Petro & Paulo Apoſtolis, die 29. Iunij, apud Surium tom. 3.

24 Octauo Kalend. Octob. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

AVguſtoduni natalis SS. martyr. Andochij [a] presbyteri, Thyrſi diaconi, & Felicis, qui a B. Polycarpo Smyrnenſi Epõ ab Oriente directi ad docendam Galliam, ibidem flagellis duriſſime cæſi, ac tota die inuerſis manib. ſuſpẽſi, & in ignem miſſi, ſed non combuſti, tandẽ vectib. eorum colla feriuntur, & ita glorioſiſſime coronantur. In Aegypto paſsio SS. Paphnutij [b] & ſociorum marty. Is vitam in ſolitudine agens, cum audiret multos Chriſtianos in vinculis retineri, diuino ſpiritu concitus, ſponte Præfecto ſe offert, & Chriſtianam religionem libere profitetur: a quo primũ catenis ferreis conſtringitur, & in equuleo diutiſſime torquetur. deinde cũ alijs plurimis ad Diocletianũ mittitur, cuius iuſſu ipſe palmæ affigitur, cæteri autem ferro necãtur. Chalcedone SS. quadragintanouem [c] Martyrum, qui poſt martyrium S. Euphemię ſub Diocl. Imp. damnati ad beſtias, & ab ijs diuinitus liberati, demum gladio percuſſi, migrauerunt in cęlum. In Pannonia S. Gerardi [d] Epi & martyris Hungarorum Apoſtoli nũcupati, patricij Veneti, familiæ Sagredorum, qui primus patriam nobili martyrio illuſtrauit. Aruernis depoſitio S. Ruſtici [e] Epiſcopi & confeſſoris. In territorio Beluacenſi S. Geremari [f] abbatis.

a Ndochij & ſoc.] De his pluribus hic Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. cap. 116. Feruntur horũ Acta eſſe conſcripta a Fauſto & Symproniano.

b Paphnutij Epiſcopi & ſoc.] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, ſequenti autem die ijdem de Paphnutio confeſſore patre S. Euphroſynæ virginis.

c Quadragintanouem Marty.] Horũ martyrium deſcribitur in Actis S. Euphemiæ virginis & martyris Chalcedonenſis, de qua ſupra xvj. Kalend. Octobris.

d Gerardi Epiſ.] Eius vitam deſcripſit ex veteribus monumentis Sur. to. 5. Plura de eodem in Actis S. Stephani Regis, quæ idẽ habet to. 4. Bonfin. de rebus Hũgar. dec. 2. lib. 1. & 2. Trithe. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 5. c. 239. atque alij, quos refert R. P. Arnoldus Vuion Belga monachus Benedictinus in eius vita, quam nuper edidit, & annotationibus illuſtrauit. Martyrio coronatur anno Dñi 1047.

e Ruſtici Epiſ.] De eius electione ſcribit Greg. Turon. de geſt. Franc. hiſt. lib. 2. c. 23. Succeſſit S. Venerãdo, numeraturq; ſeptimus ordine Eps Aruernenſis. Vixit tẽporibus Honorij Imp. & eius ſucceſſoris Valentiniani. Claruerunt ijſdem tpibus duo alij ſanctiſſimi Epi eiuſdẽ nominis, Ruſticus Lugdunenſis, & Ruſticus Narbonenſis, de quibus alias pluribus.

f Geremari abb.] De quo etiã agit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 93. & Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Vixit circa annum Domini 670.

xxix B Septimo Kal. Octobris. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

In caſtello Emmaus natalis B. Cleophæ [a] Xpi diſcipuli, quẽ tradũt in eadẽ domo, in qua menſam Dño parauerat, pro cõfeſſione illius a Iudæis occisũ, & glorioſa memoria ſepultũ. Romæ S. Herculani [b] militis & martyris, q miraculis in paſſione B. Alexrandi Epi ad Chriſtũ cõuerſus, ſub Antonino Imp. poſt multa tormẽta gladio cæſus eſt. Ambiani in Gallia B. Firmini [c] Epi, qui in perſec. Diocl. ſub Rictiouaro Pręſide, poſt varia tormẽta, capitis decollatione martyriũ ſumpſit. Damaſci SS. marty. Pauli, [d] & Tattę eius coniugis, ac Sabiniani, Maximi, Ruffi, & Eugenij filiorũ: qui Chriſtianæ religionis accuſati, verberibus, alijſq; ſupplicijs torti, animas Deo reddiderũt. In Aſia paſſio SS. Bardomiani, [e] Eucarpi, & aliorũ vigintiſex marty. Eodẽ die S. Anathalonis [f] Epi, qui B. Barnabæ Apoſtoli diſcipulus, in eius locum eccleſię Mediolanenſis Eps ſucceſſit. Lugduni depoſitio S. Lupi [g] Epi ex anachoreta. Antiſiodori S. Anacharij [h] Epi & confeſſoris. Bleſis S. Solemnij [i] Epi Carnutenſis, miraculis clari. Eodem die S. Principij [k] Sueſſionẽſis Epiſcopi, fratris B. Remigij Epiſcopi. Anagniæ ſanctarum virginum [l] Aureliæ & Neomiſiæ.

SE-

Leophæ.[a]] De quo Luc. Euangel. c. 24. De eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad iij. Idus Octobris.

b Herculani.] Vſuardus de eodem hac die mentio hr̃ de eo in Actis S. Alexādri Epi, de quo ſupra xj. Kalen. Octobris, & apud Petrũ in Catalog. li. 8. c. 102. & 120.

c Firmini Epiſc.] De eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, aliiq; recentiores. Fuit hic primus eius ſedis Eps. Errat Petrus, qui appellat eũ presbyterũ li. 8. c. 119. Reperitur alius eiuſdẽ nominis, eiuſdemq; eccleſiæ Eps, de quo & ipſe lib. 7. c. 137. fuitq; tertius ordine, & confeſſor tãtum: qui & ſucceſſit S. Euolgio, vt indicant tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. De eodem in Theſaur. concion. tom. 2.

d Pauli & ſoc.] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, Actaque eorum breui compendio referunt.

e Bardomiani & ſoc.] De his Beda hac die, conſentiuntq; vetera manuſcripta.

f Anathalonis Epiſc.] De quo & tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Libuit hic deſcribere peruetuſtam inſcriptionẽ S. Mirodis eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopi de S. Anathalone in lapide inciſam iuxta eius imaginem, his verſibus, quos præſens inſcriptio præcedit: D. ANATHALONI ATTICO SECVNDO EPISCOPO.

Petri hoſpes, ſancteq; Anathalon, Domne probate,
Atq. idẽ ſocius Barnabæ Apoſtolici:
Qui Mediolani verbi myſteria tradens,
Te iubet agnatos viſere Cenomanos.
Dum tua membra metu rigidis ſubducta tyrannis,
Brixia vicino detinet in loculo:
Hic titulum, & picto venerandos pariete vultus.
Mirocles reddit, præſtitit alma fides.

MIROCLES EPISCOPVS.

Accepimus ex manuſcripto cõmentario Andreæ Alciati, quem ſcripſit de rebus patriis, nondum edito, erat apud Illuſtriſſ. ac R. D. Franciſcum Alciat. S. R. E. Cardinalem.

g Lupi Epiſc.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado cæteriq; recentiores. Cum autẽ hic dicatur ex anachoreta factus Epiſcopus Lugdunenſis, illum putamus, qui in inſula Lerini poſt Lupũ Trecenſem exercuit vitam monaſticam. Meminit Trecenſis Lupi Sidonius Apollinaris in epiſtolis, & in carmine euchariſtico ad Fauſtum Lerinenſem, cum ait:

—— —— *quæ ſancta Caprasij*
Vita ſenis, iuuenisq; Lupi. &c.

Longe poſt horum tpa claruit Lupus Eps Senonenſis, quem ex hac vita migraſſe anno Dñi 631. tradunt tabulæ Epiſcoporũ eius eccleſiæ, quas recitat Democharis: prædicti aũt vixerunt tẽporibus Valentiniani Tertij, & ſucceſſorum Imper.

h Anacharij Epiſc.] Diuerſis modis ſcriptus reperitur, vt Aunarius, Aunacharius, & Anguarius. Interfuit hic Concil. Matiſcon. primo, & ſecundo, quod celebratum eſt anno 24. Regis Gunthramni, vt eius Acta ſignificant: numeratur hic annus a Chriſto Domino 588 vt colligitur ex Gregor. Turon. Fuit is decimuſnonus eius ſedis Epiſcopus.

i Solemnij Epiſc.] Cuius miracula teſtata reliquit Gregorius Turonenſis lib. de glor. confeſ. c. 21. & Sigebert. in Cron. anno Domini 490. Sedit decimuſquartus ordine eius ſedis Epiſcopus, vt apparet ex tab. Democharis.

K Principij epiſc.] Ad hũc extat ſcripta epiſtola Sidonii Apollinaris li. 8. epiſt. 14. vbi egregias eius laudes p̃dicat, item alia li. 9. epiſt. 8. Habetur mẽtio de eodẽ in vita S. Remigij apud Sur. tom. 5. Interfuit ſacris Cõcilijs, Carpẽtoractenſi, Arauſicanis primo & ſecundo, vt eorũ Acta ſignificant. Claruit circa annum Dñi 460. adſcribiturq; in tabulis Eporum Sueſſionẽſium duodecimus ordine. Agit de eodẽ Molanus hac die in addit. ad Vſuard.

l Aureliæ & Neomiſiæ.] Harum res geſtas, ſed nonnihil deprauatas, accepimus ab eccleſia Anagnina.

Sexto

xxviij C Sexto Kal. Octob. Luna.

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
t u A B C D E f F G H M N P
21 22 23 24 25 26 27 28 28 29 30 1 2 3

NIcomediæ natalis SS. mart. Cypriani,[a] & Iuſtinę virginis, quæ ſub Diocletiano Imper. & Eutholmio Præſide multa pro Chriſto perpeſſa, ipſum quoque Cyprianum, cum eſſet magus, & ſuis magicis artibus eam dementare conaretur, cõuertit ad Chriſtũ, cum quo poſtea martyriũ ſumpſit. Horũ corpora feris obiecta, noctu quidã nautę Chriſtiani rapuerũt, & Romã detulerunt: quæ poſtmodum in baſilicam Conſtantinianam translata, prope Baptiſterium cõdita ſunt. Romæ S. Calliſtrati[b] mart. & aliorũ quadragintanouem militum, qui in perſecutione Diocletiani, cum Calliſtratus inſutus culeo, & in mare demerſus, Dei ope euaſiſset incolumis, conuerſi ad Chriſtũ, cũ eo pariter martyriũ ſubierunt. Itẽ Romæ S. Euſebij[d] Papæ. Bononiæ item S. Euſebii[d] Epiſcopi & conf. Brixiæ S. Vigilii[e] Epiſcopi. Albani S. Senatoris.[f] In agro Duſcutano B Nili[g] abbatis, fundatoris monaſterii Cryptæ ferratæ, magnæ ſanctitatis viri. Tiferni S. Amantij[h] presbyteri, gratia miraculorum illuſtris.

SEPTEMBRIS 26.

CYpriani & Iuſtinæ.] De his hac die Beda ac cæteri Latinorum, græci autẽ in Menologio ſexto Nonas Octobris. Horum Acta Græcis edidit Metaphraſtes, quæ Latine reddita retulit Lipom. tom. 6. & Sur. to. 5. Communiter penes Græcos irrepſit error, dum hunc Cyprianum cum illo Epiſcopo Carthaginenſi confuńdunt: qui tamen quam pluribus differentiis diſtinguuntur abinuicem, nimirum patria, gradu, genere, tempore, actis, & loco martyrii. Fuit etenim hic, de quo agitur, patria Antiochenus, ex mago Chriſtianus, inde diaconus, & vna cum Iuſtina ſub Eutholmio Præſide temporibus Diocletiani in ſartagine poſitus, Nicomediæ martyriũ conſummauit, adeo vt ex his pateat, non niſi nomen, & martyrii titulum hunc habere communem cum Cypriano Epiſcopo Carthaginenſi. Rurſus etiam errant, qui hunc paſſum ſcribunt temporibus Claudii Imperatoris: nam in eius Actis teſtatum habetur, ipſum initiatum ſacro baptiſmate atque ordine diaconatus ab Anthimo Epiſcopo Nicomediæ, quem cõſtat temporibus Diocletiani Imperatoris illi eccleſiæ præfuiſſe, vt teſtatur ĩ primis Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 6. & Acta ſanctorum Indes & Domnæ. Extant horum res geſtæ Latine cõſcriptæ, fidelioreſque mea quidem ſententia, quam Acta illa quæ edidit Metaphraſtes. agit de his Aldelmus tam carmine, quam etiam ſoluta oratione libro de virginit.

b Calliſtrati & ſoc.] De his etiã *Græci* in Menologio, ſed die ſequenti. Hńr horum Acta a Metaphraſte edita, quæ recẽſuit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. inſunt illis tamen nonnul.a, quæ corrigantur.

c Eu-

e Euſebij Papę.] De eodē hac die Ado, conſentiuntq; vet.manuſcr. De eius ſucceſſione Euſeb.chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug.epiſt.165 Niceph. Epiſ. in chron.& alii recentiores. Cætera de ipſo diximus in Annal.Eccl.

d Euſebii epiſc.] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Bonon. Vixit temporibus Gratiani & Theodoſii Auguſtorum; interfuitq; vna cū S. Ambroſio ac cæteris ſanctis Epiſcopis Concilio Aquileienſi, habito Syagrio & Eucherio Conſſ. anno a Chriſto (ſecundū Faſtos Onuphrij) 381. Quantum aūt Bononienſis eccleſia tanto antiſtite floruerit, ac præcipuè ſacrarū virginum ſobole fęcunda fuerit, ſatis apparet ex his quæ ſcribit S. Ambroſius libro 1.& 3.de virginibus.

e Vigilij epiſc.] Tabulæ ēt Brixienſis eccleſiæ de eo hac die. Meminit eiuſdē Rāper.eiuſdem eccleſiæ Eps in ſerm. de tranſlatione S.Philaſtrii. Vide ſuperius notata in Vigilio Tridentino Epiſcopo.

f Senatoris.] De quo Vſuardus, Ado, atque recentiores; quibus vero temporibus vixerit, nullus prodit. Fuit autem Senator, ita dictus intimus homo S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis, de quo Conſtantius in vita illius lib.2.cap.6. Fuit & alius eiuſdē nominis Romanus preſbyter, qui functus eſt legatione cum S. Abundio ac ſociis Cōſtantinopolim miſſis a S. Leone Papa, vt apparet ex ipſius epiſt.33. itemque Caſſiodorus dictus eſt cognomento Senator.

g Nili abbatis.] Huius res geſtas in eodem monaſterio, cuius hic habetur mentio, aſſeruari accepimus, quas nondum legimus.

h Amantij.] De quo ſcribit S. Gregor. lib.3. dialog.c. 35. quo loco emendatum eſt quod legebatur Tuderti, loco Tiferni: nam Floridus, cuius ibi S.Gregorius meminit, Tifernas Epiſcopus fuit, ſanctitate celebris, quem patronum Tifernates honorificentiſſime colunt. Id quidem eius eccleſiæ monumenta vetera certa fide teſtantur.

27 Quinto Kal. Octobris. Luna. Dxxvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

AEgææ natalis SS.mart. Coſmæ[a] & Damiani fratrū, qui in perſecutione Diocletiani poſt multa tormenta, vincula, & carceres, poſt mare, & ignes, cruces, lapidationē, & ſagittas diuinitus ſuperatas, capite plectūtur: cū quibus ēt referūtur paſsi tres eorū fratres germani, Anthimus, Leōtiꝰ, & Euprepius. Romæ S.Epicharidis[b] mulieris ſenatoriæ, quę in eadē perſecutione plūbatis cęſa gladio percuſſa eſt. Tuderti SS.mar. *Fidentij*[c] & Terentij, ſub eodē Diocletiano. Cordubæ SS. mart. *Adulphi*[d] & Ioannis fratrū, qui in perſecutione Arabica pro Chriſto coronati ſunt. Seduni in Gallia S.[e] Florentini mart. qui vna cū B. Hilario poſt abſcifsionem linguæ iuſſus eſt gladio feriri. Bibli in Phęnicia S.Marci[f] Epiſcopi, qui & Ioannes a beato Luca nominatur. Mediolani S.[g] Caij Epiſcopi, diſcipuli beati Barnabæ Apoſtoli, qui ſanctos Geruaſium & Protaſium baptizauit, & multa in

perſe-

perſecutione Neronis paſſus, in pace quieuit. Rauēnæ S. Aderitij[k] Epiſcopi & Confeſſoris. Pariſijs S. Eleazari[i] Comitis. In Hannonia ſanctæ Hiltrudis[k] virginis.

SEPTEMBRIS 27.

Coſmæ & Damiani. a] De iiſdē Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Kalēdas Iulias, ac iterum ad xv. Kal. Nouembr. Feruntur Acta ipſorum, a Niceta quodam auctore cōſcripta: Extāt apud Metaphraſt. Kal. Nouembr. ſed erroribus ſcatent, longeque diuerſa germanis ſinceriſque reb. geſtis ipſorum martyrum, ſicut & ea quæ inſcribuntur nomine Metaphraſtis, quæ cuncta recitat Lipom. & Sur. tom. 5. quæ quidem ſi quis tueri velit, neceſſe eſt affirmet illos diuerſos eſſe ab his, de quibus hic agitur: cum ex illis conſtet, eoſdem abſque martyrio in pace quieuiſſe. Rurſus autem alia habentur horum acta, ac trium fratrum ipſorum, Anthimi, Leontii, & Euprepii; quæ ex vet. manuſcrip. edita extant. to. 7. apud Sur. quæ parum differunt ab iis, quæ Mombritius edidit. to. 1. quæ etiam in antiquis codicibus habemus manuſcripta, mea quidem ſententia, cæteris fideliora. in his enim nihil habetur de ridicula illa & obſtinata contentione inter eos trium ouorum cauſa oborta, ſicuti nec de camelo voce humana loquente. Eadem Acta ſummatim collecta narrat Ado in ſuo Martyrologio, & Aldelmus lib. de laud. virginit. De horum miraculis agitur in Conc. 2. Nicæno Act. 4. Greg. Turonen. de glor. martyr. cap. 98. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 10. cap. vlt. de ipſorū reliquiis in cellula S. Martini a ſe poſitis agit. Horum beneficio Iuſtinianus Imperator ab ægritudine grauiſſima liberatus, percelebrem in honorem eorumdem martyrum erexit baſilicā, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. Addidit & aliud in Pamphilia iiſdem martyribus templum, vt idem teſtatur lib. 5. Diuinus ille Sabas paternam domum mutauit in eccleſiam eorumdem nomine Deo dicandam, vt conſtat ex Actis ipſius, quæ ſcriptis mandauit Cyrillus monachus. Horum nomine S. Felix Papa S. Gregorii atauus (vt ſcribit Ioannes diac. in vit. S. Greg. libr. 1. c. 1.) baſilicā erexit Romæ iuxta templū Romuli; eadem in lib. de Rom. Pontific. in Felice Quarto: licet alii putent illic olim fuiſſe tēplum Caſtoris & Pollucis, quod in Foro Romano, vt ſcribit Liu. *li.* 2. dec. 1. & Cic. lib. 3. de nat. deorum, dicatum erat ab Aulo Poſthumio. ſed prior ſententia verior probatur; nam alibi ſitū eſſe Romanum Forum, ſupra monſtrauimus, cum egimus de carcere Mamertino. Ob celebrem cultum iiſdem ſanctis martyribus Romæ exhiberi ſolitum, eueniſſe putamus, vt nonnulli eos Romæ paſſos eſſe crediderint. Sane quidem in Græcorū Menologio, quo vtimur, illos Romæ martyrio coronatos eſſe habetur Kal. Iulij. De peregrinatione ad ipſorum eccleſiam poſitam in Palæſtina, mentio habetur in Prat. ſpirit. c. 127. De his omnibus martyribus extat epigramma Bonadii Santon. lib. 2. monod. 48.

b Epicharidis.] De eadē hac die Græci in Menologio, paſſamque tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris.

c Fidentii & Terentii.] Legimus horum Acta accepta ab eccleſia Tudertina. incipiunt: In diebus Diocletiani & Maximiani Imperatorum, &c.

d Adulphi & Ioannis.] De his item Vſuardus hac die; plurib. S. Eulogius in Memoriali ſanctorum lib. 2. c. 8. Fuerunt patria Hiſpalēſes, paſſiq; ſunt anno Dñi 851. Conſule ibidem ſcholia Moralis.

e Florentini & Hilarij.] Agunt de his Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. cap. 124. & alii recentiores. paſſi ſunt eo tempore, quo Vuandali in Gallias irruperūt, anno Domini 407.

f Marci.] De quo Act. Apoſt. c. 11. & 15. Paulus ad Coloſ. c. 4 & 2. ad Tim. c. 1. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Alexan. mon. in encomio

comio Barnabæ apud Metaph. 11. Maii, Doroth. in Sinop & alii. Hūc autē omnino diuerſum eſſe a Marco Euangeliſta, pluribus in Annal. Eccleſ. oſtendimus.

g Caii Epiſc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. Tertius hic ponitur eius ſedis Epiſcopus, qui patria Romanus, vna cum S. Anathalone Græco adhæſit Barnabæ Apoſtolo. Vidi de his hiſtoriā rerū patriæ nobiliſſimi ſcriptoris Andreę Alciati nondū editam. De eodem agitur in Actis ſanctorum martyrū Geruaſij & Protaſii, quorum ſupra meminimus.

h Aderiti Epiſc.] Tabulæ eccleſiæ Rauen. de eodem hac die: plura de eodem Rub. lib. 1. hiſtor. Rauen.

i Eleazari.] Huius res geſtas ex authenticis manuſcrip. edidit Sur. to. 5. Hic exceſſit ex humanis anno Domini 1325.

K Hiltrudis.] Claruit tēporibus Pipini Regis Franc. pluribus de eadē Molan. in Indic. S. Belg. & in addit. ad Vſuard.

28 Quarto Kal. Octobr. Luna. E xxvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	25
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
23	24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5				

ROmæ S. Priuati [a] mar. qui vlcerib. plenus, a B. Calliſto Papa ſanatus, inde ſub Alexandro Imper. ob Chriſti fidē plūbatis cæſus eſt vſq; ad mortē. Ibidē S. [b] Stactei mart. In Africa SS. mar. Martialis, [c] Laurentij, & aliorum viginti. Antiochiæ Pyſidiæ SS. mart. Marci [d] paſtoris ouium, Alphii, Alexandri, & Zoſimi eius fratrum, Niconis, Neonis, Heliodori, & triginta militum, qui ad miracula B. Marci credētes in Chriſtum, diuerſis in locis, variiſq; modis martyrio coronati ſunt. Eodē die paſſio S. Maximi [e] ſub Decio Imp. In Boemia S. Vuenceslai [f] Ducis Boemorum et mart. ſanctitate et miraculis glorioſi, qui in domo fratris ſui necatus, victor peruenit ad palmam. Toloſæ S. Exuperii [g] epiſc. & conf. qui B. vir quantum ſibi extiterit parcus, quātumque aliis largus S. Hieronymus relatu proſecutus eſt memorabili. Genuæ S. Salomonis [h] epiſcopi & confeſſ. Brixiæ S. Siluini [i] ępiſcopi. eodem die S. Euſtochii [k] virginis, filiæ beatæ Paulæ, quæ ad præſepe Domini cum aliis virginibus enutrita, præclaris meritis fulgens, migrauit ad Dominū. In Germania S. Liobæ [l] virginis, miraculis claræ.

SEPTEMBRIS 28.

PRiuati. a] De eius martyrio agitur in Actis S. Calliſti Papæ, quæ deſcripta habentur apud Sur. tom. 7. Octob. 14.

b Stactei.] De eodem Beda, Vſuard. & alii recentiores, conſentiuntque vetera manuſcripta.

c Martialis & ſoc.] De his item Beda hac die, & alii. Meminit Martialis & ſociorū Lucianus in epiſt. quæ extat apud Cypr. 22. edit. Pamel. De Laurentio, ſeu Laurentino ipſe Cyprian. epiſtol. 34. An

ijſdem

iiſdem ſint, haud compertũ habeo; cum præſertim de Laurentino agatur iterum.

d Marci & ſoc.] De his etiam Græci in Menologio, paſſoſque tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris.

e Maximi.] De quo etiã vet. manuſcr.

f Vuenceslai.] Apud Adonẽ de eodẽ agitur hac die. Eius vitam ſcriptã eſſe a Laurentino monacho Caſſinenſi, auctor eſt Petrus diac. in li. de vit. illuſt. monaſt. Caſſin. c. 6. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorum, in Vuitichindo Saxon. lib. 2. Aenea Silu. hiſt. Boem. c. 14. 15. Ioan. Dubrau. hiſt. Boem. lib. 4. & 5. quam ex ſcriptam habes apud Sur. to. 7. hac die.

g Exuperii epiſc.] De eodem Vſuard. atque recentiores. Ad hunc Exuperium, antequã eſſet Epſ inter claros oratores profitentẽ extat Auſonii Galli epigramma in commem. profeſ. 18. quem poſt præfecturam Hiſpaniarũ ad trãquillioris vitæ portum ſeceſſiſſe teſtatur. Nec placet q̃d Ioſ. Scalig. ait, Exuperium rhetorem diuersũ eſſe ab Exuperio Epo, ob diuerſas vtriuſque facultates: quaſi qui fuit Epſ: non potuerit fuiſſe rhetor; & q̃ aliq̃n rhetor, non potuerit idẽ creari Epſ: locus, tp̃s & vitæ ſtudia, vnũ eũdemq; fuiſſe, facile perſuadent. Sed & illud vehementius: nam cum Auſonius in eodem epigrammate in fine teſtetur Exuperium rhetorem patria fuiſſe Burdegalenſem: cumque conſtet ex epiſtola S. Paulini 20. ad Amantiũ Epm Burdegalenſem, Exuperium tunc fuiſſe preſbyterum Burdegalenſem; vnum eũdem que exiſtimandũ eſſe, non immerito opinamur, quẽ tñ his Auſonii tẽporibus nõdum inter clericos meruiſſe putamus. De eius ſanctitate, ac præſertim in pauperes largitate, ſcribit S. Hieron. ad Ruſtic. ep. 4. & ad Ageruchiã de eod. ep. 11. aitq; eius meritis Toloſam illeſam a barbaris permanſiſſe. De præclaris eius virtutibus & vitæ meritis idẽ in prooem. li. 1. & lib. 2. ſuper Zachariam, & li. 3. in Amos prooem. ad Pammach & ad Furiam epiſt. 10. Extat ad hunc ipſum epiſtola decretalis Innoc. Papæ; agitq; de eo Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 13. ex Paulino.

h Salomonis epiſc.] Salonium hunc vocat Vſuardus. agit de eodem Petrus in catal. lib. 11. c. 265. Quod autem ad Saloniũ ſpectat, longe diuerſus fuit a Salomone, de quo hic agitur; nam Salonius in Galliis Epſ fuit, ad quẽ S. Eucherius Epiſcopus Lugdunenſis ſuas lucubrationes inſcripſit, de quo agit Gennad. de vir. illuſt. c. 63. Extat eius epiſtola & collegarũ Epiſcoporum ad S. Leonem poſt 51. Eidẽ Salonio inſcripſit ſuos libros Saluianus Maſſil. de recto iud. & prouid. Dei, vt etiã teſtatur Gennad. c. 67. quem illum puto Salonium Epiſcopum Lugdunen. viceſimũ primum ordine ſucceſſorem S. Eucherii, de quo tabulæ Epiſcoporum Lugdunen. quas deſcripſit Demochares.

i Siluini epiſc.] De eod. tab. eccleſiæ Brixien. Numeratur quartus poſt S. Philaſtrium Epiſcopus Brixian. a Rãperto in ſer. de translat. S. Philaſtrii. De eodem Helias Capreolus in Annal. Brixiæ.

K Euſtochii.] Hæc & Iulia dicta eſt, quod ex Iulo & gente Iulia originem duceret, vt auctor eſt S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epiſt. 27. qui multa de eodem epiſt. 22. de cuſtodia virginit. & ſæpe alias; ad quam etiam commentarios nonnullos inſcripſit. Ad Pammachium idem ſcribens, eiuſmodi eam laudat elogio: Quid Euſtochio fortius? quæ nobilitatis portas, & arrogantiam generis Conſularis, virginali propoſito fregerit, & in prima Vrbe primum genus ſubiugauerit pudicitiæ? Hæc Hieron. quidem eius obitu meminit ſcribens ad Alipium & Auguſtinum epiſt. 79. Legimus & exſcripſimus manuſcript. epiſtolam Innocentii Papæ ad Hieronymum & Euſtochiũ de preſſuris quibus affligebantur opera Ioannis epiſcopi Hieroſolymitani, eiuſdem Hieronymi hoſtis infenſiſſimi. Migrauit feliciter ex hac vita (vt collegimus, ſcripſimusque in Annal. Eccleſ.) anno a Chriſto Domino quadringenteſimo decimonono.

l Liobæ.] De eadem Beda, Ado, & alii recẽtiores. Eius Acta iuſſu Rabani conſcripta edidit Sur. tom. 5. Agit de eo Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti. lib. 3. c. 173. Vixit temporibus Pipini Regis Frãcorum, & Caroli Magni Imperatoris, vt eius Acta ſignificant.

Tertio

29 Tertio Kal. Octob. Luna. F xxiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

IN monte Gargano venerabilis memoria B. Michaelis Archangeli,[a] quando ipſius nomine ibi cõſecrata fuit eccleſia, vili quidem facta ſchemate, ſed cęleſti prædita virtute. In Thracia natalis SS. mart. Eutychij,[b] Plauti, & Heracleæ. In Perſide S. Gudeliæ[c] mart. quæ cũ plurimos conuertiſſet ad Chriſtum, ac Solem & ignem adorare noluiſſet, ſub Sapore Rege poſt multa tormenta, cute capitis detracta, ligno affixa meruit obtinere triumphũ. Ibidem SS. mart. Dadæ,[d] Saporis Regis conſanguinei, Caſdoæ vxoris, & Gabdelæ filii, qui honoribus ſpoliati, ac variis tormẽtis dilaniati, poſt longos carceres gladio ſunt animaduerſi. In Armenia SS. Virg. Ripſimis[e] & ſociarũ martyrum ſub Tiridate Rege. Antiſiodori S. Fraterni[f] Epiſc. & mart. In Pontecuruo apud Aquinum S.[g] Grimoaldi presbyteri & conf. In Palæſtina S. Quiriaci[h] anachoretæ.

SEPTEMBRIS 29.

MIchaelis Archang. a] De ea dedicatione Beda, Vſuard. Ado, & alii recentiores. Superius octauo Idus Maij de apparitione agitur, hic autem de dedicatione eccleſiæ; quæ facta videtur hac die, qua omnium Angelorum ſolemnis memoria conſueuit antiquitus in Eccleſia celebrari. De eadẽ ſolemnitate dedicationis agitur in Capitularibus Regũ Franc. lib. 2. c. 35. & in Concilio Mogunt. c. 36. De cultu Angeli Michaelis, conſule quæ ſuperius ea die ſunt adnotata, cũ de apparitione egimus. *Hic interim agamus de his quę Ado hac die in fine ſcribit his verbis: ſed non multo poſt (à memoria ſcilicet Sipontina) Romæ venerabilis etiã Bonifacius Pontifex eccleſiã S. Michaelis nomine conſtructã dedicauit in ſummitate Circi, cryptatim miro opere altiſſime porrectam: vnde & idẽ locus in ſummitate ſua continens eccleſiã, Inter nubes ſitus vocatur.* hæc Ado. De qua nã baſilica Ado intelligat, facile quis poterit aſſequi, ſi cuncta ab eo deſcripta conſideret. Certe hæc baſilicæ ſancti Michaelis in Ianiculo prope Vaticanũ poſitæ aptari minus poſſe vñr; quandoquidẽ illa non a Bonifacio Papa, ſed a Leone Quarto (vt dictũ eſt ex veteri inſcriptione ſuperius octauo Idus Maij) erecta fuit: nec (vt habet Ado) proximis tẽporibus, Gelaſii Papæ videlicet (ſi credimus Sigeberto, qui manifeſtationẽ in Gargano cõtigiſſe ſub Gelaſio Papa teſtatur) ſed poſt multa ſęcula; nec in eam eſt altitudinẽ porrecta, vt Inter nubes locus ſit dictus, qñquidem vnius ſcalę, vel breuis cliui ſpatii aſcẽſum habeat: nec etiam eſt (vt ait) cryptatim porrecta. At cũ nec alius ſit locus Romæ Michaelis Archangeli memoria celebris, cui prædicta conueniãt; in eam adducor non inuitus ſententiam, vt opiner dictã memoriã Michaelis, cuius Ado meminit, fuiſſe olim ſitam in ſummitate molis Hadriani, ſuper ingens ſaxum velut eminentẽ ſcopulũ po-

ſitam,

ſitam, ac re vera (vt ait) cryptatim miro opere altiſſime porrectam: vt merito locus ille dictus fuerit, Inter nubes: qui quidem & alio nomine a maioribus appellatus inuenitur, nimirum Mons ſancti Angeli: ita etenim vocatum habes apud Petrum Damian. in rebus geſtis S. Romualdi: eo autem nomine eccleſiam in eius ſummitate erectam eſſe dictam, eſt euidens coniectura. Quæ etiam redduntur clariora ex his quæ ſcribit Rodulphus Glaber, quem citat Papir. Maſſonius in vita Gregorii Quinti; agens.n. de Othone Tertio, hæc de eo ait: Quod cum cognouiſſet Creſcentius, illum. ſ. Vrbi propinquare, conſcendens cum ſuis turrim quæ ſita eſt extra ciuitatem trans Tiberim (ob altitudinem ſui, Inter cœlos vocant) vallauit eã defenſurus pro vita, &c. Cum autem conſtet Creſcentii turrim nõ aliam fuiſſe, quàm Hadriani molem, turri redditam ſublimiorem, eumdemq; locum dictum eſſe munitionem S. Michaelis Archãgeli; iam ſatis perſpicuum redditur, eumdem locum dictum eſſe inter nubes ab Adone, qui a Rodulpho dicitur Inter cælos. Quod autẽ dicat Ado, in ſummitate Circi illam eccleſiam eſſe poſitam; puto pro, Circi, Circuli, eſſe legendũ: moles enim illa in orbem ducta, Circuli figuram habuit, vt antiqua numiſmata, quæ eam habent deſcriptam, declarant. Vel ſi de Circo mauis intelligere; erat illi loco proximus Circus Dometiæ. Sed a quonã Bonifacio Papa fuerit illic eccleſia erecta, inueſtigemus. Præterimus quidem Bonifacium, qui longe ante Gelaſium ſedit: Bonifacius Secundus fuit, poſt Gelaſium, Anaſtaſium, Symmachum, Hormiſdam, Ioannem, atq; Felicem ſedit; ſed neque hunc fuiſſe auctorem conſtruendæ baſilicæ exiſtimamus: nam & ſequentibus annis, cum temporibus Siluerii Papę a Vitige Rege Gothorum Vrbs eſſet obſeſſa, nulla adhuc in ea mole Hadriani erat memoria Michaelis Archangeli; nam cum adhuc locus ille Hadriani monumentis conſtaret, neceſſitate cogente, munitio eſſe cępit: quam valide oppugnãtibus Gothis; qui propugnabant Romani milites, confractis marmoreis ſimulachris, ingenti vi ſaxorum hoſtes propulſarunt. ſcribit hęc Procopius, qui tunc Romæ aderat, lib. 1. de bello Gothorum. Ex his itaque Bonifacio Papæ Tertio, vel, qui ei proxime ſucceſſit, Bonifacio Quarto, eius eccleſię excitatio potius tribuenda eſſe videtur: hi autem cum poſt Sabinianum ſucceſſerint Gregorio Papæ, recenti miraculo de Angelo, qui (vt habet antiqua traditio) ſupra prædictam molem viſus eſt, in ſignum luis ceſſantis, gladium exertũ in vaginam recondere: in tantæ rei geſtæ memoriam, alterum illorum illic erexiſſe prædictam eccleſiam, par eſt credere: ſed cum ad eumdem locum, aucta munitione, nõ pateret omnibus aditus, alia rurſum eccleſia prope dictam munitionem in honorem S. Michaelis Archangeli ædificata eſt, quam vetuſtate collabentem, noſtris diebus inſtauratam vidimus. hæc ſatis de his quæ ſpectant ad eccleſiam S. Michaelis ſuper molem Hadriani poſitã. Licet ſciamus eccleſiam S. Michaelis in capite Circi, confuſis nominibus, dici ſolitam, quæ ad radices Ianiculi poſita, proximior eſt baſilicæ Vaticanæ. ſed quę ab Adone ſunt poſita, illi minus aptari poſſe videntur. Ne quid prætermittamus de gloria Sancti Michaelis Archangeli ex miraculis ab eo editis; extat Gręce ſcripta narratio Pantaleonis diaconi de miraculis S. Michaelis Archangeli in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. numer. 81. & in cod. 65. qui inſcribitur Metaphraſtes menſis Octobris atque Nouembris complures ſunt ſcriptæ Gręcorum Patrũ homiliæ, & inter alias recenſetur S. Ioannis Chryſoſt. prima in S. Michaelem Archang. ſecunda & tertia de Angelis, ac quarta in Seraphim.

b Eutychii & ſoc.] De his itẽ hac die Beda, Vſuard. & alij, conſentiuntque manuſcript.

c Gudeliæ.] Agunt de eadem Græci hac die in Menolog. eiuſque martyrij Acta paucis deſcribunt.

d Dadæ & ſoc.] Græci itidem de his in Menologio hac die; vbi eadem quæ hic narrantur, notata habentur.

e Ripſimis & ſoc.] Græci autem de his agunt

agunt hac die, vel ſequenti. Verum cōſtat ex Actis S. Gregorii Armeni Epiſcopi, vbi & harum res geſtæ exacte deſcribūtur a Metaphraſte, quæ & Lipom. refert. to. 6. & Sur. to. 5. has paſſas eſſe 6. Kal. Octob. Hac fortaſſe die trāslatio celebratur: quinto autem Kal. Octobr. Gaiana cum ſociis martyrium conſummauit.

f Fraterni Epiſcopi.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Adſcribitur nonus hic ordine in tabulis Epiſcopus Antiſiodorenſium; quem & martyrio coronatū tradunt. Extant apud Democh. de ſacrificio Miſſæ.

g Grimoaldi.] De quo vet. monumēta eccleſiæ Aquinatis, quæ inde accepimus

h Quiriaci.] De eodē Græcorū tabulæ, ac Menologium, vbi habetur, hūc vixiſſe temporibus Theod Minoris. Extant eius Acta, quæ & Metaph. deſcripſit, & Sur to. 5. Mentio de eodem habetur in vita S. Euthymii abbatis, cuius fuit diſcipulus e quā ſcripſit Cyrillus monachus, qui & de Euthymio multa didicit a Quiriaco. Qđ aūt ſpectat ad rectam rationē temporū: conſtat ex eiuſdē Actis, eum anno ix. Leonis Imp. ingreſſum eſſe monaſterium, annos natum decem & octo, vixiſſeq; ætate annorū centū & ſeptem, ſicque perueniſſe vſq; ad Iuſtiniani Imper. tempora. Hic cū eſſet diaconus in Laura S. Sabæ, venit cū aliis ad Conc. Conſtantinopolitanum celebratum poſt Conſulatū Beliſarij, anno Domini 536. ſubſcriptuſq; reperitur libello quē Synodo obtulerunt Archimandritæ, vt eius Synodi Acta ſignificant.

30 Pridie Kalen. Octob. Luna. G xxiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

IN Bethlehem Iudę depoſitio S. Hieronymi [a] presbyteri, & Eccleſię doctoris, qui omniū ſtudia litterarū adeptus, ac probatorū monachorū imitator factus, multa hæreſū monſtra gladio ſuæ doctrinæ confodit: demum cū ad decrepitā vſq; vixiſſet ætatē, in pace quieuit, ſepultuſq; eſt ad Præſepe Domini: cuius corpus poſtea Romā delatum, in Baſilica S. Mariæ Maioris digno honore ſeruatur. Eodē die S. Leopardi [b] mart. ex domeſticis Iuliani Apoſtatæ, cui caput Romæ amputatū fuit, & corpus eius Aquiſgranū poſtea translatum. Solodori in Gallia paſſio SS. mart. Victoris [c] & Vrſi ex glorioſa legione Thebęorum, qui primo ſub Maximiano Imper. diris ſuppliciis excruciati, ſed cęleſti ſuper eos lumine coruſcante, ruentibus in terram miniſtris, *erepti*; deinde in ignem miſsi, ſed in nullo penitus lęſi, nouiſsime gladio conſummati ſunt. Placentię S. Antonini [d] mart. ex eadem legione. Eodem die S. Gregorij [e] Epiſcopi Magnæ Armeniæ, qui ſub Diocletiano multa paſſus, tandem in pace quieuit. Cantuarię in Anglia S. Honorij [f] Epiſcopi & confeſs. Romæ S. Sophiæ [g] viduæ, matris ſanctarum virginum Fidei, Spei, & Charitatis.

Hieronymi. a] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & cæteri Latinorum. Hactenus in vulgus ſparſæ dimanarunt res geſtæ S. Hieronymi, incerto auctore conſcriptæ ſimulque epiſtolæ quædam S. Auguſtini, & S. Cyrilli noīe inſignitæ, quæ vnius eiuſdēque auctoris eſſe putãtur, cuius & liber ille qui Euſebij Cremonenſis nomine conſcriptus habetur de obitu S. Hieronymi; quæ quidem plena erroribus, & cōferta mendacijs, in angulū reiecta, legũtur tomo nono operum eius. Quiſnā vero auctor ille fuerit, qui hęc de Hieronymo commentatus eſt, quid dicam, nō habeo, niſi quod Petrus diacon. Caſſin. libro de vir. illuſtr. eius monaſterij, c.4. hæc ait: Sebaſtianus Beati Benedicti monachus, Hieronymi doctoris egregij vitam deſcribens, legendam eccleſijs tradidit: in qua, quæ ei à puero inſtitutio, quale in iuuētute ſtudium, quæ in ſenectute ei ſcientia fuerit, luculentiſſime demōſtrat. Hæc Petrus diaco. Porro cuiuſuis ſint auctoris ea q̄ diximus, in illis Cyrilli noīe vulgatis litteris ſe Monothelitam hęreticum prę ſe fert auctor, cogitq; eidē hæreſi Hieronymū adſtipulari, quæ poſt annos trecentos eſt exorta. Præterea tum in his, tum in prædictis alijs multa feruntur, quibus idem S. Hieronymus ſuis ipſius ſcriptis cōtradicit; aliaq; coagmētãtur, quæ aliorū ſanctorum potius, vt Geraſimi abbatis, eſſe noſcuntur: quæ ſingula refellimus in Annal. Eccleſiaſ. Tu interim de reb. geſtis S. Hieronymi his fruere, quę ex ſcriptis ipſius vera certaq; collecta in vnū ſummo labore & induſtria edidit Marianus Victorinus Epiſcopus Reatinus; quib. nonnulla, quę deſiderari videbãtur, adiecimus, ac per annos ſingulos digeſſimus in Annalib. eccleſiaſticis. Migrauit ex hac vita S. Hieronymus (vt ſcribit S. Proſper in chronico) Theodoſio nonum, & Conſtantio tertium Conſſ. eſt is annus à Chriſto Domino (ſecundum veriores chronographos) quadringenteſimus viceſimus. De annis quibus vixit, non parua dubitatio eſt, de qua alibi fuſe: non eſt.n. eiuſmodi, quę hic poſſit paucis abſolui. Doctoris Eccleſiæ cognomētum ob inſignem & omnibus ſæculis admirandam eruditionem non nuper, ſed viuens adhuc, merito iureque cōſecutus eſt. vnde Caſſianus li.7. de incarnat Verbi, contra Neſtorium, eum citãs, hęc ait: Hieronymus Catholicorū magiſter, cuius ſcripta per vniuerſum mūdum, quaſi diuinæ lampades rutilant, &c. Et Ennodius Ticinenſis epiſt. ad Fauſtum. Hieronymus noſter, inquit, niſi præceptorē ſuum Gregorium diceret, illò melior cēſeretur; ſed illi applicanda ſunt bona nominatim, à quo ſumpſiſſe vn̄r originem. Hæc ille. Omittimus alia innumera de ſanctiſſimo ac doctiſſimo viro pręconia.

b Leopardi.] De eodē Mol. pluribꝰ in indiculo SS. Belg. & ī addit. ad Vſuardū.

c Victoris & Vrſi.] Agunt de iiſdem Vſuardus, & Ado: plenius S. Eucherius in Actis ſanctorū Mauritij & ſoc. ca. 13. Ado Viennen. in chron. anno 288. In appendice ad Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 11. c. 22. agitur de inuentione prędictorū martyrum corporum, facta anno ſeptimo Theodorici Regis Francorū, de qua Sigebert. in chron. anno 608.

d Antonini.] De eodem iidem qui ſupra, Vſuardus, & Ado: qui licet eumdē appellent confeſſorem, conſtat tamen ex eius Actis occubuiſſe martyrio; recitat ea Petrus in catal. lib. 8. cap. 133. vbi etiam agit de inuentione corporis eius, temporibus S. Sabini eiuſdem ciuitatis Epiſcopi facta, quæ hac die anniuerſaria cōmemoratione recolitur.

e Gregorij Armeni Epiſc.] De quo et hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio deſcribũtur, quæ Metaphraſtes longe vberius eſt proſecutus: deſcripſit ea Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die. Nicephorus de eo agens lib. 8. c. 14. & c. 35. quod ait eum interfuiſſe Niceno Concilio, falſum omnino eſt: non.n. ipſe, ſed filius eius Aroſtanes eidē ſacro conuentui preſto fuit, vt eadē Acta ſignificant. Habetur de eodem Gregorio mentio

mentio in epiſtola S. Niconis aduerſus Armenorum errores. Huius venerandū caput, vna cū catenis quibus vinctus, & virgarum fragminib. quibus cæſus eſt, Neapolim ex Oriente trãslatū, in nobili eccleſia in eius honorem erecta apud ſanctimoniales ord. S. Benedicti, olim autem S. Baſilii, religioſiſſime aſſeruatur.

f Honorij Epiſc.] Scribit eius res geſtas Beda in Angl. hiſt. lib. 2. cap 18. & 19. ex quo auctore cæteri omnes deſcripſere vt nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti libro 3. cap. 62. & lib. 4 cap. 54. Migrauit ex hac vita anno Domini 654.

g Sophiæ.] De ea in Actis filiarū eius pluribus agitur, quarum natalis dies eſt Kal. Auguſti: recitant ea Metaphraſtes, Mombritus, & alii, ex quibus etiam teſtatum habetur, Sophiā, de qua agimus, hac die in Domino quieuiſſe. Produnt idipſum alia Acta ipſarum, quæ in antiquis codicibus manuſcripta habemus, eſt illorum exordium. Sedenti in ſenatu, &c. Erat nobilis memoria via Aurelia eiuſdē S. Sophiæ, quæ hactenus perſeuerat.

OCTOBER.

1 Kalendis Octobr. Luna. A xxij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

RHemis in Gallia S. Remigii[a] epiſc. & conf. qui gētem Francorū conuertit ad Chriſtū, Clodoueo ipſorū Rege ſacro fonte baptiſmat⁊s, & fidei ſacramentis initiato: & cū annos ſeptuaginta in Epiſcopatu expleſset, ſanctitate & miraculorum virtute conſpicuus deceſſit e vita Idibus Ianuarij: eius tamen feſtiuitas hac die recolitur, qua ſacrum ipſius corpus poſtea fuit trãslatum. Romæ B. Aretæ[b] martyris, & aliorum quingentorum quatuor. Tomis in Ponto SS. mart. Priſci,[c] Creſcētis, & Euagrij. Vlyſipone in Luſitania SS. martyrum Veriſsimi,[d] Maximæ, & Iuliæ ſororū eius, qui in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt. Tornaci S. Piatonis[e] presbyteri, & martyris, qui cum B. Quinctino, eiuſq; ſociis ab vrbe Roma in Galliā prædicationis cauſa perrexit, ac poſtea in perſecutione Maximiani conſummato martyrio migrauit ad Dominū. Theſsalonicæ S.[f] *Domnini* mart. ſub eodem Maximiano. In Portu Ganda S.[g] Bauonis confeſ. Vrbe Veteri S. Seueri[h] presbyteri & confeſsoris.

OCTOBRIS I.

REmigij Epiſcopi.[a]] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. De eadem ſolemnitate item agitur in Capitul. Regum Franc. lib. 2. cap. 35. & Concil. Moguntin. cap. 36. itemque in Concil. Piſtēſ. cap. 3. vbi hæc verba: Communi placito conſtituimus, vt vſque ad Miſſam S. Remigij, id eſt, Kal. Octobr. &c. Miſſa ibi pro ipſa ſolemnitate accipitur, more Frã-

corum; ſic & in Capitularib. Reg. Franc. lib. 2. c. 18. legitur: Vt abſque vlla excuſatione cito præualit emendari; ſpatium vſque ad Miſſam S. Martini dare decreuimus. Hæc ibi. De eadem feſtiuitate hac die celebrari ſolita, agit Greg. Turon. hiſt. Francor. lib. 8. c. 21. Porro hæc eſt dies tranſlationis, natalis autẽ Idibus Ianuarij. Eius Acta ſcripta eſſe ab Hincmaro Rhemẽſi, auctor eſt Sigeb. in chron. anno 854. & de vir. illuſt. cap. 100. Extant eadem apud Sur. tom 1. Eiuſdem Hincmari encomiũ de S. Remigio habetur tom. 7 hac die. Vitam inſuper a Fortunato cõſcriptam, breuitate contractam, idem deſcripſit to. 5. Plura de eodẽ Greg. Turon. de geſt. Frãc. lib. 2. c. 31. vbi agit de baptiſmo Clodouei Regis. Extat Sidonii Apollinaris ad S. Remigium epiſt. 7. lib. 9. qua ſancti viri mirum in modum eloquentiam celebrat, cum ait: Nõ extat ad præſens viui hominis oratio, quam peritia tua non ſine labore tranſgredi queat, & ſuperuadere, &c. Petrus diac. Caſſin. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 1. teſtatur S. Benedictũ duas ſcripſiſſe epiſtolas, earumq; primã dediſſe ad Remigiũ Epm Rhemẽſem. De eius ætate Sigeb. in chron. ſcribit natum anno Domini 449. creatum Epiſcopũ 471. obijſſet diem 545. Septuaginta & amplius annos in Epiſcopatu exegiſſe ſcribit etiam Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 69. Fortunatus etiam ac cæteri teſtantur, ob ſingularem & incredibilem animi eius virtutẽ & expectationem, annum agentem vigeſimumſecundum, idque more Apoſtolico, præcedentibus propheriis, eſſe creatũ Epiſcopum. De eodem alii plures auctores, qui res Francorũ ſunt proſecuti, quorum innumera eſt multitudo. Verum de tempore eius ſedis, & obitus, vide quæ diximus in Annal. anno Dñi 541. vbi ex Synodalibus Actis Aruernenſis Cõcilii prædictis auctores erroris arguuntur. Fuit eiuſdem nominis clarus inter ſcriptores Eccleſiaſticos Remigius Antiſiodorenſis monachus ord. S. Ben. non tñ Epiſcopus, vt multi putant: non enim recẽſetur in tabulis Epiſc. Antiſiodorenſium. vixit temporib. Caroli Calui. De eo Sigebert. de vir. illuſtr. c. 123. Trithem. de Script. Eccl. & de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 52. & li. 4. c. 198. & Sixt. Senen. in biblioth.

b Areta.] De quo Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

c Priſci & ſoc.] Agunt de his Beda, Vſuard. Ado, & alii, adſtipulanturque vet. manuſcript.

d Veriſſimi & ſoc.] De his Vſuardus, & alii. Vaſæus in chron. & Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. to. 2. hac die.

e Piatonis.] De quo Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 9. c. 11. qui eum non cum Quinctino, ſed cum Dionyſio in Gallias profectum dicit; ſed de Quinctino teſtantur tabulæ eccleſiæ Tornacẽſis, vt declarat Molan. in Indic. ſanct. Belgii, vbi etiã agit de tranſlatione ipſius.

f Domnini.] Agũt de eodem Græci hac die in Menologio, eiuſque paſſionis Acta referunt, adduntque alium Domninum, qui in Perſide martyrium cõſummauit.

g Bauonis.] Bauo cognomento dr̃, proprio autẽ nomine dictus eſt Alloynus, vt teſtatur Molanus in Indic. ſanct. Belg. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii. Scripſit eius Acta Thodoricus abbas S. Trudonis, vt auctor eſt Sigebert. de vir. illuſt. c. 171. extant apud Sur. to. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 630. vt ſcribit idem Sigebert. in chron. vel triceſimoprimo, vt docet Molanus, qui pluribus de eodem agit in Indiculo, Petrus in catal. lib. 9. c. 10. & alij.

h Seueri.] De quo antiqua monumenta eius Eccleſiæ.

xxj B Sexto Nonas Octobris. Lunã. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

OCTO-

NIcomediæ S. Eleutherij [a] militis & martyris, cum alijs innumeris: qui, cum Diocletiani regia incendio conflagraſſet, falſo huius criminis accuſati, iubente eodē ſæuiſsimo Imperatore aceruatim necati ſunt: quorum alij gladiis obtruncabantur, & alii ignibus cremabantur, alii in mare præcipitabātur: ſed horum primus Eleutherius cum diu cruciatus, per ſingula tormenta validior redderetur, martyrium victoriæ ſuę, ignibus velut aurum examinatus, compleuit. In territorio Atrebatenſi paſsio B. Leodegarii [b] Auguſtodunenſis Epiſcopi, quem variis iniuriis & diuerſis ſuppliciis pro veritate afflictum, Ebroinus Maior domus regiæ Theodorici interfecit. Item S. Gerini [c] martyris fratris eiuſdem B. Leodegarii, qui ibidem lapidib. obrutus eſt. Antiochiæ ſanctorum martyrum Primi, [d] Cyrilli, & Secundarii. Conſtantinopoli ſancti Theophili [e] monachi, qui pro defenſione ſanctarum imaginum a Leone Iſaurico ſęuiſsime cæſus, & in exilium pulſus, migrauit ad Dominum. Herfordiæ in Anglia S. Thomæ [f] Epiſcopi & confeſſoris.

OCTOBRIS. 2.

ELeutherii & ſoc. [a]] De quib. Beda, Vſuardus, & Ado. De his qui ea de cauſa ſubiere martyrium, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 6. ex quo cæteri deſcripſerunt. Quomodo autē a Chriſtianis militibus exordium ſumpſerit Diocletiani perſecutio, idem ſcribit lib. 8. c. 4.

b Leodegarii Epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Eius Acta ab Vrſino conſcripta retulit Sur. to. 5. Mentio habetur de eodem in vita S. Hermelandi apud Sur. to. 2. Martii 25. in Actis S. Aicardi to 5. die 15. Septembris; Ado Viennen. in chron. Vincent. lib. 23. capit. 124. & 125. Trithem. de vir. illuſtr. ord. *S. Bened. lib.* 3. cap. 135. & lib. 4. c. 173. & *Molan.* pluribus in Indic. SS. Belg. Martyrio coronatus eſt anno *Domini* 685. vt ſcribit Sigebert. in chron.

c Gerini.] De eodem Ado Viennen. in chron. ſub Theodorico Rege, & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgij.

d Primi & ſoc.] De his agitur in vet. manuſcriptis, ex quibus etiam Molanus hac die.

e Theophili.] Agunt de eodem Græci in Menologio his verbis: Natalis S. Patris noſtri Theophili, qui fuit monachus religioſus, & timens Deum ſub Leone Iſaurico cuius impietatem & execrabile odium in uenerabiles ſanctorum imagines cum ſ tendas, eius hæreſim in faciem exprobans, redarguit; impium, nefarium Antichriſti præcurſorem, & deſertorem Chriſti appellans, aliaque ſimilia obijciens: quibus ad iram incitatus, primum verberari eū iuſſit, & in carcerem conijci; inde poſtmodū eductus, ſanctas imagines abnegare cogitur; quod omnino renuens, dira paſſus, in exilium eiicitur, vbi in pace quieuit. Hæc ibi.

f Thomæ Epiſc.] Huius res geſtas fideliſſime ſcriptas recitat Sur. tom. 5 Migrauit ex hac vita anno Domini 1287. quem Ioannes Papa Vigeſimusſecundus retulit in ſanctorum numerum, de qua re extare dicuntur eiuſdem litteræ Apoſtolicę in Vaticana bibliotheca.

xx C Quinto Nonas Octob. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	20	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROmæ ad Vrſum pileatum S. Candidi [a] mart. Eodẽ die SS. mar. Dionyſij, [b] Fauſti, Caij, Petri, Pauli, & aliorũ quatuor, qui primo ſub Decio multa paſsi, demũ ſub Valeriano ab Aemilio Præſide diu tormẽtis vexati, martyrij palmã meruerũt. Apud antiquos Saxones SS. mart. duorũ Euualdorũ, [c] qui cũ eſſent presbyteri, & Chriſtũ ibi prædicare cœpiſſent, comprehenſi ſunt a Paganis, & occiſi: ad quorum corpora noctu multa lux diu apparens, & vbi eſſent & cuius eſſent meriti, declaruit. In Africa S. Maximiani [d] epiſc. Bagaienſis, qui à Donatiſtis iterũ atq; iterũ ſæuiſsima paſſus, ex alta denique turri pcipitatus, & pro mortuo derelictus, gloria cõfeſsionis illuſtris poſtmodũ quieuit in Domino. In Palæſtina S. Heſychij [e] cõfeſſoris, diſcipuli S. Hilarionis, & in peregrinatione ſocij. Apud Belgas in diœceſi Narmucenſi Sancti Gerardi [f] abbatis.

OCTOBRIS 3.

CAndidi. [a]] De eodem Vſuardus, & alij recentiores. Ponitur hic paſſus Romæ ad Vrſum pileatum. Erat hic vicus in Eſquiliis, regione quinta, vt conſtat ex Sex. Rufo. Legitur hactenus reſtituta vetus memoria inciſa lapidi in eadem regione, qua deſcribitur ingens martyrum multitudo poſita ad Vrſum pileatum. Eum locum fuiſſe ferunt, vbi nunc extat eccleſia S Bibianæ. Cum autem ponatur cœmeterium Priſcillæ ad Vrſum pileatum, cuius mentio habetur in lib. de Rom. Pontif. in Innocentio; cumque cœmeterium Priſcillæ extra Vrbem via Salaria fuiſſe cõſtet; puto hoc alterum ab illo eſſe.

b Dionyſii & ſoc.] Horum loco Beda, Vſuard. & Ado ponunt Dionyſiũ Areopagitã cum ſociis, ſicut & Græci in Menologio de eodẽ agunt hac die: at nos agimus de illis inferius ſeptimo Idus Octobris. Hi aũt, de quibus hic agitur, diuerſi ſunt oĩno ab illis. Agunt & de his hac itẽ die Græci in Menologio his verbis: Natalis S. Martyris Dionyſii, & ſociorum octo. hic ſub Valeriano & Galieno Imp. adductus ad Præſidẽ Aemilianum, perſeuerãs in Chriſti cõfeſſione, exilio primo damnatur, atque proſcribitur, ac lapidatur; plura tormenta, quam olim in Libya ſub Decio paſſus. Concluſus igitur in loco ſqualido cum Fauſto, Gaio, Petro, & Paulo, qui cum illo annos duodecim eaſdem pœnas tolerauerant, conſummatus eſt in confeſſione Chriſti. Hæc ibi.

c Duorum Euualdorum.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Scribit de horũ martyrio Beda de geſtis Angl. lib. 5 cap. 11. Sigebert. in chron. paſſos eos affirmat anno Domini 693. De his Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti li. 3. c. 239. & 140. Petr. in catal. lib. 9. c. 15. De horum altero mentio habetur in Actis S. Annonis Epiſc. Colon. lib. 3. cap. 6.

maxi-

d Maximiani Epiſcopi.] Diuerſa lectio reperitur, dum in aliis codicibus legitur Epiſcopus Sagienſis, in alijs, Vagienſis, vel Bagaienſis; quæ lectio magis conſentit his, quæ de eodē ſanctus Auguſtinus ſcribit, dum de ipſo agit epiſt. 50. ad Bonifacium, & lib. 3. cap. 43. contra Creſcon. Laudat eumdem idem ſanctus Auguſtinus epiſt 238. ad Caſtorium, quod diſpēdio propriæ ſedis, quam ſanguine defendiſſet, ſponte cedens, conſuluiſſet paci eccleſiæ. Erat Epiſcopus Bagaienſis nobiliſſimæ ſedis in Numidia, quam licet ſibi Donatiſtæ vendicaſſent, ex parte tamen Catholicorum Maximianus illi præfuit, vbi crudeliſſima paſſus, fuga lapſus, preces obtulit Honorio Imperatori, qui in Donatiſtas ſeuera dedit reſcripta: extant lib. 4. & 5. ne ſanct. baptiſ. Cod. Theod. & lib. 43. & 44. de hæreſ. eod. Cod. Theod. De eodem, cum ſedi ceſſiſſet, agitur in Concil. Africano can. 55. quibus iungas eam quam ſupra citauimus epiſtolam S. Auguſtini ad Caſtorium 238.

e Heſychij.] Plura de eodem S. Hieronymus in vita S. Hilarionis. Ganzenſes Ethnici, oblato libello Iuliano Apoſtatæ, quæſierunt hunc atque Hilarionem ad necem, vt idem auctor teſtatur.

f Gerardi abb.] Extant eius Acta conſcripta ad Guntherum abb. quæ recitat Sur. to. 5. Teſtatur Trithem. lib. de ſcript. Eccleſ. ſanctum Odonem abbatem Cluniacēſem ſcripſiſſe vitam S. Gerardi. Petrus diac. Caſſin. lib. de vir. illuſt. monaſt. Caſſin. cap. 32. narrat vitam S. Gerardi confeſſoris ſcriptā fuiſſe a Gregorio Epiſcopo Tarracinenſi. Ea itaque quam Surius recitat, potius tribuēda videtur præfato Gregorio, quam alteri: nam quod tū ſoluta oratione, tum etiam carminibus intexta habeatur, eius videtur potius eſſe ſcriptio; cum multa ab eodem carmine fuiſſe conſcripta, idem auctor teſtetur. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 270. & Molan. in addit ad Vſuard. & in Indiculo ſanctorum Belgij. Obiit anno Domini 958.

4 Quarto Nonas Octobris. Luna. D xix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ASſiſij in Vmbria S. Franciſci [a] confeſ. fundatoris ordinis Minorum, cuius vitam ſanctitate ac miraculis plenam S. Bonauentura ſcripſit. Corinthi natalis SS. Criſpi [b] & Caij, quorum meminit S. Paulus Apoſtolus ad Corinthios ſcribens. In Aegypto SS. martyrum Marci [c] & Marciani fratrum & aliorum pene innumerabilium vtriuſque ſexus, atque oīs ætatis: quorum alij poſt verbera, alij poſt diuerſi generis horribiles cruciatus flāmis traditi, alii in mare præcipitati, nōnulli capite cæſi, plurimi inedia cōſumpti, alij patibulis affixi, quidam ēt capite deorſū verſo, & pedib. in ſublime ſublatis, beatiſsimā martyrij coronā meruerunt. Damaſci S. Petri [d] Epiſc. & mart. qui accuſatus apud Agarenorū Principē, quod fidē Chriſti doceret, lingua, manibus, pedibuſq; amputatis, cruci affixus, martyriū conſummauit. Alexandriæ SS. presbyterorum & diaconorum Caij, [e] Fauſti,

Euſebij, Cheremonis, Lucij, & ſociorũ: ex quib. alij in perſecutione Valeriani martyres facti, vel martyrib. ſeruiẽtes, mercedẽ martyrum receperũt. Athenis S. Hierothei [f] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli. Bononiæ S Petronij [g] epiſcopi & confeſ. qui doctrina, miraculis, & ſanctitate claruit. Lutetiæ Pariſiorum S. Aureæ [h] virginis.

OCTOBRIS 4.

FRanciſci. a] Præclariſſimas eius res geſtas in primis S. Bonauẽtura conſcripſit: multa prætérea eius peregrinationis ſocij ſcriptorum monumentis conſignauere, vt Leo, Rufinus. & Angelus. Plura de eodem S. Antoninus in tertia parte titul. 22. cap. 10. Vincent. in ſpec. hiſt. & alii quam plurimi. Nouiſſime vero editum eſt chronicon Franciſcanorum, quo omnia comprehenſa habentur. Migrauit ex hac vita anno Domini 1226. Relatus eſt inter ſanctos a Greg Papa Nono, anno 1228. Extant de ea re eiuſdem Gregorij Papæ litteræ Apoſtolicæ, quarum alteræ datæ sũt Peruſii 7. Idus Iulii, anno ſecundo ſui Pontificatus ad vniuerſos Eccleſiæ Præſules; quarum eſt exordium: Sicut phialam auream, &c. alteræ vero ad vniuerſos Chriſti fideles datæ xiiij. Kal. Auguſt. quæ ſic incipiunt: Mira circa nos, &cet. Translatum eſt corpus eius anno 1230. viij. Kalen. Iulii.

b Criſpi & Caii.] De quibus Paulus Corinth. 1. cap. 1. & ad Roman. c. 16. Act. Apoſt. cap. 18. Agunt de his hac die Beda, Ado, & alii. Hunc eumdem Caium eſſe Beda exiſtimat, ad quem Ioannes canonicam epiſtolam ſcripſit. Errat de Caio Dorotheus in ſynopſi, dum ait, eum poſt S. Timotheum ſubrogatum eſſe Epiſcopum Epheſi: nam S. Timotheo ſucceſſit Oneſimus, vt patet ex Ignatii epiſtola ad Epheſ. Hic ille videtur Caius Corinthius, qui S. Paulum excepit hoſpitio, à quo baptizatus eſt vna cum Criſpo. Fuit & alius Caius Derbetus, & ipſe diſcipulus Pauli, de quo in Actis cap. 19. & 20. mentio habetur.

c Marci & Marciani.] Mendoſe alicubi Marcellianus pro Marciano legitur. Diuerſi ſunt Marcellianus & Marcus ab his de quib. hac die agitur. De his etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Horum martyrium ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. ca. 8. quamquam eorum nomina ſilẽtio prætererit.

d Petri Epiſc.] De eodem hac die Græci in Menologio, eiuſq; certamen deſcribunt; plenius tñ in hiſtor. Miſcel. lib. 21. anno 5. Cõſtantini Porphyrogeniti. Paſſus eſt anno (vt ibi numeratur) a Chriſto Domino 735. ſecundum autem Faſtos Onuphrij anno 742. Meminit eiuſdem Cedrẽn. in cõpend. anno 2. Co ronymi.

e Caii, Fauſti & ſoc.] De his item græci in Menologio, traduntq; hos eſſe diſcipulos S. Dionyſii Epiſcopi Alexandrini: ex quibus apparet, hos illos eſſe, quorum idem S. Dionyſius meminit in epiſt. ad Germanum, apud Euſebium lib. 7. c. 10.

f Hierothei.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, hiſq; verbis: Natalis S. Patris noſtri Hierothei, q. fuit vnus e numero Areopagitarum, qui ab Apoſtolo Paulo eſt inſtructus vna cum magno illo Dionyſio: cumq; religioſe vixiſſet migrauit ad Dñm. Hæc ibi De eodẽ Hierotheo ſæpe Dionyſius de Eccleſiaſtica hierarchia, & de Diuinis nominibus.

g Petronii Epiſc.] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Bononienſis, in quibus ſcribitur ſucceſſiſſe S. Felici, qui in eadem ſede in locum S. Euſebii ſubrogatus eſt. Ex his autem colligi poteſt, quibus temporibus S. Petronius eam rexerit eccleſiam. Gennadius de eo agens lib. de vir. illuſtr. cap. 41. ſcribit obiiſſe diem, Theodoſio Iuniore & Valentiniano Auguſtis regnantibus: in eadem ſententia eſt Ado Viennen. in chron. anno 425. Ex his profecto tanquã erronea refelluntur ea, que nõ dicam a Proſpero, ſed potius apud Proſperũ errore ſcripta reperiuntur in chronico de obitu S. Petronii, Cõſulibus Merobaude &

de & Saturnino, anno à Chriſto Domino, vt illic numeratur, 306. vel rectius ſecundũ Faſtos Onuphrii 383. anno quinto Theodoſij Imp. nam eius anno tertio Svagrio & Euchario Conſſ. S. Euſebius Ep̃s Bononienſis vna cum S. Ambroſio interfuit Concilio Aquileienſi aduerſus Arrianos, poſt quem cõſtat ſubrogatum Felicem, cui demum (vt diximus) eſt ſubſtitutus Petronius. Ex his etiam que ſcribit S. Eucherius ad Valerianum, tempora eiuſdẽ S. Petronij explorata habẽtur; dum ait, ſuis temporibus claruiſse in Italia S. Petronium: ipſa autẽ Eucherij tempora docent Acta Synodi Arauſicanæ, cui interfuit; quæ habita eſt ſub Cyri Cõſulatu: eſt enim is annus Dñi 441 Petronij genus indicat Gennadius, dum ait, eius parentem, Petronium quoq; dictũ, Prætorij præfecturã adminiſtraſſe; quẽ illum eſſe opinor, qui Sextus Petronius Probus dictus, geſſit Conſulatum cum Arcadio: nã & præfecturæ munere functum eſſe data ad eũ Imperatoris reſcripta teſtantur. Eo etiã magiſtratu exornatum fuiſſe S. Petronium de quo agimus, affirmare videtur S. Eucherius, dum ait, ex pleniſſima mundanæ poteſtatis ſede ad Epiſcopatum euectum eſſe. Prȩfecturam Pretorij fuiſſe ampliſſimam dignitatem pluribus docet Caſſiod. in prœmio Variarum. Porro ſi genus antiquum familiæ Petroniæ repetas, eam humili loco natam ad equeſtrem ordinẽ perueniſſe, ſcribit Valer. Max. li. 4. c. 7. S. Petronij res geſtæ extant apud Sur. to. 5. conſcriptæ à Galeſinio, vt ipſe teſtatur, licet Sigonij nomine inſcribantur; quem quidem de eccleſia Bononienſi egregium volumen ſcripſiſſe ſcimus. Multa à Vincentio, Antonino, & Petro in catal. de S. Petronio ſcripta ſunt, quæ cenſura & expurgatione non leui indigent. Vixit ijſdem fere temporibus in Gallijs eiuſdem nominis Ep̃s, vt apparet ex Synodica Gallorũ Ep̃orum ad S. Leonem Romanum Pontificem; & ex eius epiſtola 52. ad eos inſcripta, Conſulibus Herculano & Aſporatio, anno Domini 452. Fortaſſe ille, ad quem extãt duæ Sidonij Appollinaris epiſtolæ.

h Aureæ] De eadem Vſuardus. Meminit eiuſdem S. Audoenus in vita S. Eligij libro 1. cap. 7. & lib. 2. cap 53. Sigeber. in chro. anno Domini 637. Petrus in catal. li. 9. c. 23. Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 85. Claruit in Gallijs temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annum Domini 639.

5 Tertio Nonas Octob. Luna. E xviij

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

t u A B C D E f F G H M N P

1 2 3 4 5 6 7 8 9 8 9 10 11 12

NAtalis B. Thraſeæ [a] Epiſcopi Eumeniæ apud Smyrnam martyrio conſummati. Treuiris SS. marty. Palmatij [b] & ſociorum, qui in perſec. Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide martyriũ ſubierũt. Eodem die paſſio S. Charitinæ [c] virginis, quæ ſub Diocl. Imp. & Domitio cõſulari, ignibus cruciata, & in mare proiecta, cũ inde incolumis euaſiſſet, manib. & pedibus abſciſſis, dẽtibuſq; conuulſis, in oratione poſita ſpiritũ emiſit. Meſſanæ in Sicilia natalis SS. Marty. Placidi [d] monachi, diſcipuli B. Benedicti Abbatis, & fratrũ ei9 Eutychij & Victorini, ac Flauiæ virginis eorũ ſororis; itẽ Donati, Firmati diaconi, Fauſti, aliorũq;

triginta

triginta monachorũ, qui a Manucha pirata pro Chriſti fide necati ſunt. Antiſiodori depoſitio SS. germanorum Firmati [c] diaconi, & Flauianæ virginis. Rauennę S. Marcellini [f] Epi & confeſſoris. Valentiæ in Gallia S. Apollinaris [g] Epi, cuius & vita virtutib. fuit illuſtris, & mors ſignis ac prodigijs decorata. Eodẽ die S. Attilani [h] Epiſcopi Zamorenſis, quem Vrbanus Secundus in SS. numerum retulit. Romæ S. Gallæ [i] viduæ, filiæ Symmachi Conſulis, quæ viro ſuo defuncto, apud eccleſiam B. Petri multis orationi, eleemoſynis, ieiunijs alijſque ſanctis operibus intenta permanſit: cuius feliciſſimum tranſitum S. Gregorius Papa deſcripſit.

OCTOBRIS 5.

THraſeæ Epiſcopi a.] De eodem Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri recentiores. Scribunt de eo Euſeb. hiſto. lib. 5. cap. 23. Niceph. lib. 4. cap. 24. & 37. alijque ex Polycrate. Claruit temporibus Marci Aurelij & Lucij Veri Imperatorum; idemque ob egregia certamina contra Cataphrygas ſuſcepta mirifice nobilitatus eſt.

b Palmatij & ſoc.] Tabulæ etiam eccleſiæ Treuerenſ. ex quibus item Molanus hac die. De eorum ſepultura, & inuentione, vide quæ Sigebert. ſcribit in chron. anno Dom. 1071. Alius hic Palmarius ab illo qui tempore Alexandri Imperatoris paſſus eſt.

c Charitinæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, eiuſque ſeuum martyrium referunt; plenius autem Metaphraſtes, quod retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. to. 5. Alia eſt Charitina, quæ Romæ cum Iuſtino, Charitone, & ſocijs paſſa eſt; quorum Acta extant apud Sur. to. 3. 12. Iunij.

d Placidi & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorũ Acta à Gordiano conſcripta, vt ferunt, iuſſu Imp. Iuſtiniani, quæ habes apud Lipom. to. 4. & Sur. to. 5. Sunt in ea nonnulla caſtigada. Paſſi ibi ponũtur anno decimotertio eiuſdem Imper. à Chriſto autem anno 541. ſed in numeri notã error irrepſit: annus enim Iuſtiniani decimuſtertius, idem eſt Domini 539. Plerique alij de ijſdem ſcripſere multa, vt Leo Oſtienſis in chronic. Caſſi. lib. 1. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 5. & alii.

e Firmati, Fauſti.] De his etiam Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores hac die.

f Marcellini Epiſcopi.] De eodem tab. eccleſ. Rauen. Hieron. Rub. hiſt Rauen. lib. 1. anno 230. & alii, qui ante eum res Rauennates ſunt proſecuti.

g Appollinaris Epiſcopi.] Beda, Vſuardus, & alii recentiores de eodem hac die. Interfuit Concilio Epaunenſi in Gallüs celebrato tẽporibus Gelaſii Papę, vt eius Acta ſignificant.

h Atrilani Epiſcopi.] De eodẽ in Flore ſanct. & Apud Sur. to. 7. ex Marin. Siculo, & in Theſaur. concion. Claruit circa annum Domini 820.

i Gallæ. Scribit eius vitam & obitum S. Greg. lib 4. dialog. ca. 13. ex quo cæteri, vt Petrus in catal. lib. 9. c. 25. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 13. Fuit & alia Galla ſenior, quam S. Auguſtinus laudat epiſtola 103. Legitur & eiuſdem nominis neptis Symmachi ſenioris, de qua hæc ipſe lib. 6. epiſt. 33. Non mediocriter nepoticulæ meæ Gallæ infirmitas contrahit otij noſtri ſecuritatem. Illam autem, ad quam Fulgentius ſcripſit epiſtolam paraneticam de ſtatu viduarum, eamdem eſſe putamus cum filia Symmachi, de qua hic agitur. Floruit in Gallijs alia item Galla, quæ fuit vxor S. Eucherij, de qua Ado Treuer. 16. Nouemb. cuius ſepulchri meminit Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 36.

Pridie

6 Pridie Nonas Octob. Luna. F xvi

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1
t u A B C D E f F G H M N P
2 3 4 5 6 7 8 9 8 9 10 11 12 13

LAodiceæ B. Sagaris [a] Epiſcopi & martyris, qui fuit vnus de antiquis Pauli Apoſtoli diſcipulis. Capuæ natalis SS. martyrum Marcelli, [b] Caſti, Aemilij, & Saturnini. Agenni in Gallia natalis S. Fidei [c] virginis & martyris, cuius exemplo beatus Capraſius ad martyrium animatus, agonem ſuum feliciter conſummauit. Item S. Eroditis [d] martyris, quę Chriſti amore ſuccenſa, ignis ſuperauit incendium. Treuiris commemoratio innumerabilium [e] pene martyrum, qui in perſecutione Diocl. ſub Rictiouaro Præſide ob Chriſti fidẽ vario mortis genere necati ſunt. Antiſiodori S. Romani [f] Epiſcopi & martyris. Opitergij S. Magni [g] Epiſcopi, cuius corpus Venetijs requieſcit. In Calabria S. Brunonis [h] confeſſoris, ordinis Carthuſianorum inſtitutoris.

OCTOBRIS. 6.

SAgaris Epiſcopi. a] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tempore M rci Aurelij & Lucij Veri fratrum Imper. ſub Seruilio Aſiæ Proconſule, vt ex Melitone ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4 ca. 25. & ex Polycrate li. 3. cap. 23. Niceph. hiſt. lib. 4. cap. 10. & 37.

b Marcelli & ſoc.] Agunt de his etiam Beda, ac cæteri qui ſupra auctores, Petrus item in catalog. lib. 11. Quod autem ad Caſtrum & Æmilium ſpectat, cũ hęc nomina noſcantur eſſe Africanorũ martyrũ, quorũ natalis dies agitur 22. Maij; in eam facile inducimur opinionem, vt exiſtimemus hos eſſe eoſdem cũ illis; ſed *Capuæ etiam* celebrari eorum celebritatem, quod Africani Epiſcopi tẽpore perſecutionis Vuãdalicæ ex Africa pulſi, ad Campana littora appellẽtes, quas ſecum tuliſſent reliquias ſanctorũ martyrum, ibidem collocaſſent. Quod item ad Marcellum martyrem ſpectat, eiuſdem nominis fuit martyr in Africa, de quo agitur 19. Febr. Cæterum eiuſdem nominis Saturnini multi in eadẽ prouincia paſſi reperiuntur, vt ex Martyrologij indice facile eſt colligere. Porro hęc nobis tantum coniectura ſuppeditat, ex his quæ ſcribit Victor lib. 1. de perſecut. Vuandal.

c Fidei.] De eadem Beda, Vſuard. Ado, & alij. Paſſa eſt in perſec. Diocl. ſub Præſide Daciano. Habet huius Acta Mombr. to. 1. Petrus in catal. lib. 9. ca. 26. Antonin. in prima par. tit. 8. ca. 1. §. 24. eadem apud Sur. tomo 7. De ipſa etiam in Flor. ſanct. Hiſpan. & Vaſæus in chron. Hiſpaniæ.

d Erotidis.] De qua itẽ hac die Græci agũt in Menolo. referũtq; eius martyriũ.

e Innumerabil. pene marty.] De his vetera manuſcripta. De horum cœmeterio, vbi ſepulti erant, meminit Sigeb. in chro. anno 1071. quos paſſos refert in perſec. Diocl. Imp. ſub Rictiouaro Preſide. Agit de ijſdem Molan. in addit. ad Vſuard.

f Romani Epiſc.] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alij. Adſcribitur decimusſeptimus eius ſedis Epiſcopus, vixitque temporibus Ioannis Papę Tertij vſque ad Benedictum, vt docent tabulæ

Epi-

Epiſcoporum Antiſiodorenſium, quas deſcripſit Demochares.

g Magni Epiſ.] De eodem Pet. in catal. in appendice c.17. refertq; eius Acta, & translationem hac die factam Venetias anno Dñi 1206. in eccleſiã S. Hieremiæ.

h Brunonis.] Eius res geſtæ à pluribus auctoribus reperiũtur ſcriptę, vt à Franciſco de Puteo Lugdunen. Petro Blom. Petro Sutore de vit. Carthuſ. lib. 2. cap. 7. Ranulph. li. 7. c. 4. vitę S. Hugonis Epiſcopi Gratianopo. Extãt apud Sur. relatæ in to 5 Vita functus eſt anno Dñi 1101. relatuſq, eſt inter Sãctos à Leone Decimo Rom. Põt. Habes apud Sur. to. 5. eius vitã conſcriptã à dicto Petro Bilomeuenne Priore Carthuſię Colon. vbi & deſcripta habentur præclara de S. Brunone elogia.

xxvj G — Nonis Octobris. Luna. — 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ROmæ via Ardeatina depoſitio S. Marci [a] Papę & cõfeſſoris. In prouincia, quę nũcupatur Auguſta Euphrateſia, SS. marty. Sergij [b] & Bacchi nobilium Romanorũ, ſub Maximiano Imperatore: quorum Bacchus tamdiu neruis crudis cęſ⁹ eſt, quodaduſq; toto corpore diſciſſus in cõfeſſione Chriſti emitteret ſpiritum: Sergius vero clauatis cothurnis pedes indutus, cum in fide fixus maneret, data ſententia, iuſſus eſt decollari: cuius nomine locus vbi quieſcit, Sergiopolis appellatus ob præclara miracula frequenti Chriſtianorum concurſu honoratur. Romæ SS. marty. Marcelli [c] & Apuleij, qui primo quidem Simoni mago adhæſerunt; ſed videntes mirabilia, quæ per Apoſtolum Petrum Dominus operabatur, relicto Simone, Apoſtolicæ doctrinæ ſe tradiderunt, ac paſſionem Apoſtolorum ſub Aureliano cõſulari coronam martyrij reportãrunt, ſepulti nõ longe ab Vrbe. Itẽ apud Auguſtam Euphrateſiã S. Iuliæ [d] virginis, quæ ſub Marciano præſide martyrium conſummauit. Patauij S. Iuſtinę [e] virginis & martyris, quæ a B. Proſdocimo S. Petri diſcipulo baptizata, cũ in fide Chriſti conſtãter perſiſteret, Maximi pręſidis iuſſu gladio tranſuerberata migrauit ad Dñm. Apud Bituricas S. Auguſti [f] presbyteri & confeſſoris. In pago Rhemenſi S. Gelani [g] presbyteri. Eodẽ die commemoratio [h] S. Mariæ de Victoria, quã Pius V. Pontifex Maximus ob inſignẽ victoriã a Chriſtianis bello nauali, eiuſdẽ Dei genitricis auxilio hac ipſa die de Turcis reportatam, quotannis fieri inſtituit, & Greg. XIII. prima huius mẽſis Dñiça die annuã ſolemnitatem Roſarij [i] eiuſdẽ Beatiſſimæ virginis celebrandũ decreuit.

OCTO-

MArci Papæ. a] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione agunt Optat. Mileuit. lib. 2. contra Par. . Auguſt.epiſt.165. ad Generoſum, Ruſin.lib.1.c.22. Sozomen. lib.2.cap. 19. & Niceph. in chron. Acta eius in Annal. eccleſ. per annos ſingulos diſpoſuimus. Vetus eſt Romæ titulus S. Marci, cuius eſt mentio in concil. primo ſub Symmacho. de alia rurſum eiuſdem nomine Eccleſia extra Vrbē poſita, quā Gregor. Papa III. reſtituit, mentio habetur in lib. de Romanis Pontificibus in Nicolao Papa, vbi & de cæmeterio S. Marci ſcribitur. Hadrianus Pontifex in Epiſtola ad Carolum Magnum de imaginibus hæc ait: A tunc vſque hactenus ſanctorum Pontificum videlicet Silueſtri, Marci, & Iulij miræ magnitudinis ſanctæ eorum Eccleſiæ apud nos ſunt depictæ, tā in muſiuo, q̃ in cæteris hiſtoriis, cum ſacris imaginib. ornatis. Hæc ibi. Habemus eius vitā p lectiones diſtinctā quæ in aliquibus Eccleſijs legi cōſueuit.

b *Sergij*, & Bacchij.] Beda de his hac die, ac cæteri tam Latinorum, quam Græcorum. Extant eorum acta à Metaphraſte, deſcripta apud Lipom.tom.6.& Sur. tom.5. Mombr.to.2. & alia manuſcript. De iiſdem Niceph. lib.7.c.14. in fine. ibi de eorum martyrio; de miraculis autem S. Sergij lib.15.c.23.ex Euagr.lib.3.cap. 27.& lib.6.c.20. De Sergiopoli ciuitate à S. Sergio martyre ſic dicta, & reliquijs eiuſdem martyris idem Niceph.lib.15.c. 26.& 27. De Coſthoe rege Perſarum, qui eidem obtulit dona, idē Nicephor.li. 18.c. 21. De peregrinatione ad S. Sergiū in Araphas, habetur mentio in ſecunda *ſynodo Nicæna*, act. 5. & in Prat. ſpirit. cap. 180. Agit de eodem Theodoret. de Euangelica verit.lib.8.in fi. Erexit eidem Sergio Iuſtinianus Imp. egregiam Baſilicam Conſtantinopoli, aliam rurſus Ptolemaide, vt ſcribit Procop. lib. 1. & lib.5.edific.Iuſtinia.Imper. Romæ etiam celebris fuit horum martyrum memoria, illicque erat Diaconia horum nomine, quam Gregorius III. Papa reſtituit, auxitque, vt conſtat ex lib.de Rom. Pōtif. Notiſſimus etiam in Galliis S. Sergius fuit, de cuius pollice, aliiſque eius ſacris reliquiis agit Greg. Turon. hiſto. Franc.lib.7.cap.31.

c Marcelli & Apulei.] Agūt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alii ex actis ſanctorum Nerei & Achillei.

d Iuliæ.] De qua Vſuardus, & Petr.in catal. lib.9.cap.31.hac die agunt.

e Iuſtinæ.] De eadem tabulæ Eccleſiæ Patauinæ. Eius martyrii acta habet Mōbrit. tom.2. plura in vita S. Proſdocimi, apud eumdem tom.2. Petr.in catal.lib.9. cap.32. ſunt in his aliqua corrigenda, vt quæ habentur de Vitaliano.& Maximiano regibus fuerunt hi præſides ſub Romano Imperio conſtituti: nec enim illis temporibus aliquis erat in Italia regulus. De Iuſtina Venant. Fortunat. de gaud.vit.ætern. hoc verſu.

Et Iuſtina ſimul, conſociante Thecla.

Et lib.7.ad Bod.Ducem, ſic.

Iuſtinam Patavi, Euphemiam hinc Chalcedon offert.

f Auguſti presbyteri.] Scribit de eo Gregor.Turonen.de glor.confeſſ.ca. 80. ex quo & Molan. & Galeſin hac die.

g Helani.] Tabulę Rhemēſes, ex quibus iidē qui ſupra Mol.& Galeſ.hac die.

h Commemoratio S.Mariæ de Victoria.] Eo nomine Neapoli nuper erecta eſt Eccleſia, egregium plane diuinę benignitatis monumentum, cum noſtra memoria, anno ſalutis 1571. Fidelium claſſis ſanctiſſ. D.N. Pij V. PP. ac Catholici Hiſpaniarum Regis Philippi, nec non inclitæ Venetorum Reip. fœdere coacta, glorioſam ac cunctis ſęculis memorabilem de Turcis Chriſtiani nominis infenſiſſimis hoſtib. ad Echinadas inſulas, captis hoſtium triremibus centum & octoginta, cæteris diſſipatis, victoriā reportauit: fractoſq; noſtrorum animos in eam ſpem erexit: poſſe inimicos noſtros (modo in vnum Chriſtianorum animi, vireſque conueniant) nullo negotio profligari, atque deleri; præſertim ſi (vt tum in

his actum eſt) præcipuã in Domino, & non in armis ſpem ponamus, peccatorumque ſordibus expiatis, puræ ad Deũ preces offerantur, ac Dei genitricis Mariæ auxiliũ pijs votis ſedulo imploretur.

i Roſarij.] Extãt litteræ Gregorij Papæ XIII. datæ ſub annulo Piſcatoris, anno Dom. 1573. Kal. Aprilis, quarum initiũ eſt: Monet Apoſtolus. vbi ſingulis annis prima Dñica Octobris, ad memoriã dictæ victoriæ diuinitus obtentæ perpetuo conſeruandam, & ad gratias Deo ac Deiparæ Virgini agendas, huiuſmodi ſolemnitatem Roſarij perpetuo celebrandã decernit, atque in ea officium duplex Beatiſſ. Virginis recitari, in ijs videlicet eccleſijs, vbi eiuſdem Roſarij altare aliquod fuerit: cuius quidẽ Sodalitatis pias preces, ac proceſſiones vbique terrarũ ea ipſa die, qua victoria parta eſt (quæ tunc fuit prima Dominica Octob.) de more factas, plurimum profuiſſe ad opẽ Dei genitricis pro Chriſtianorum claſſe obtinendam, pie credendum eſſe profitetur.

XV A Octauo Idus Octobris. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

NAtale B. Simeonis [a] ſenis, qui in Euãgelio Dñm Ieſum ſuis in vlnis ſuſcepiſſe legitur. Cæſareæ in Palæſtina paſſio S. Reparatæ [b] virginis & martyris, quæ cũ nollet idolis ſacrificare, ſub Decio Impe. varijs tormentorum generib. cruciata, demum gladio percutitur: cuius anima in columbæ ſpecie de corpore egredi cœlumque conſcẽdere viſa eſt. Theſſalonicæ S. Demetrij [c] proconſulis, qui cum plurimos ad Chriſti fidem perduceret, Maximiani Imperatoris iuſſu lanceis confoſsus martyrium conſummauit. Ibidem S. Neſtoris [d] martyris. Hiſpali in Hiſpania S. Petri [e] martyris. Loadiceæ S. Artemonij [f] presbyteri, qui ſub Diocletiano per ignem martyrij coronam accepit. In territorio Lugdunenſi S. Benedictæ [g] virginis & martyris. Anconę ſanctarum Palatiatis, [h] & Laurentiæ, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Dione præſide in exilium deportatæ, laboribus, & ęrumnis confectæ ſunt. Rhotomagi S. Euodij [i] Epiſcopi & confeſsoris. Hieroſolymis S. Pelagię [k] cognomento Pœnitentis.

OCTOBRIS 8.

SImeonis.[a]] De quo Luc. cap. 2. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado ac cæteri Latinorum, Græci autem ad tertium Nonas Februarij, vt conſtat ex eorum Menolog. & ex conſtitutione Emmanuelis Imper. apud Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1.

b Reparatæ.] De eadem Beda & Ado. eius Acta habet Mombritius tom. 2. Legimus eadem copioſius ſcripta in cod. manuſcript. monaſt. S. Cæciliæ trans Tiberim.

c Demetrij.] De ipſo etiam Beda, atq; alij, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Kalend. Nouembris. Extat encomium

mum in magnum Demetrium marty-rem Leonis Imp. in codice Græc. manuſcript. Sfortianæ bibliothecæ numero 65. Acta eius ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes, quæ deſcripſit Lipom. tom.6. & Sur. tom. 5. hac die. Donauit olim ea Latinati Anaſtaſius Bibliothecarius, vt auctor eſt Vincent. lib. 12. c. 150. Frequens concurſus fuit Chriſtianorum ad ſepulchrum S. Demetrii Theſſalonicam, ex quo vnguentum medicum ſcaturire iugiter conſueuit. de quo Glycas in *Annal.* Cedren. in compend. hiſt. & Zonaras in Michaele Quarto Impe. qui eiuſdem martyris ope Bulgaros profligauit. De Baſilica S. Demetrii per Baſiliū Imp. reſtituta meminit Cedre. in Baſilio.

d Neſtoris.] de eodem Græci in Menologio ad vij. Kalend. Nouembr. Eius res geſtæ intextæ habentur cum Actis S. Demetrij, de quo modo egimus. De ipſo item Nicephor. hiſt. lib.7. cap.18.

e Petri.] Vſuardus de eodem, Vaſæus in chron. ex Breuiar. Eborenſi, & Flos Sanct. Hiſpan.

f Artemonis.] Agūt de eodem hac die Græci in Menologio, recenſentque eius martyrium.

g Benedictæ.] De eadem Vſuardus hac die, pluribus autem Petrus in catal. lib.9. c.40. Alia eſt eiuſdem nominis virgo non martyr. cuius natalis eſt dies xvi. Kalend. Decembr. Scribit de ea Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib.3. c. 64.

h Palatiatis & Laurentiæ.] Harum res geſtas ex antiquis codicibus deſcriptas accepimus ab eccleſia Anconitana. De iiſdem Petrus in catal. libro 11.

i Euodij Epiſc.] Ponitur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus in locum S. Innocentii circa annum Domini 422. vt apparet ex tab. Eporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuard.

K Pelagiæ Pœnitentis.] Agunt de eadem hac die Latini omnes, & Græci, vt conſtat ex eorum Menologio. Vixit temporibus Theodoſii iunioris, vt patet ex his quæ ſcribit Nicephor. hiſt. lib.14. cap. 30. Errant qui eam referunt ad tempora Numeriani, dicuntq; hanc ad Chriſtum conuerſam a Nonno, qui & Hippolytus dictus habetur, Epiſcopo Portuenſi: hæc enim ſuperius refellimus. Nonnus enim, qui eam conuertit ad Chriſtum, fuit Epiſcopus Edeſſenus ſubſtitutus in locum Ibæ, vt ſcribit Liberat. diac. in Breuiar. cap.12. cumque ille ſedem recepiſſet in Concilio Chalcedonenſi, Nonnus remanſit Antiochiæ commendatus a Synodo Maximiano Epiſcopo Antiocheno, vt conſtat ex eodem Concil. Act. 10. Porro ille eum præfecit eccleſiæ Heliopolis ad Libanum poſitæ, cuius meminit Sozomen. hiſtor. lib.5. cap.9. Diuerſa ab ea eſt alia Heliopolis, quæ eſt in Aegypto, quæ Alexandrino, & non Antiocheno ſubdita eſt Epiſcopo. Porro idē Nonnus poſtmodum redditus eſt eccleſiæ Edeſſenæ, vt apparet ex epiſtola Epiſcopoporum illius prouinciæ, ſcripta pro comprobatione Concilij Chalcedonenſis ad Leonem Imper. extat tom.2. Concil. nouæ edit. pag.242.

9 Septimo Idus Octob. Luna. B

á	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

LVtetiæ Pariſiorum natalis SS. mart. Dionyſij [a] Areopagitæ epiſcopi, Ruſtici presbyteri, & Eleutherii diaconi: ex quibus Dionyſius ab Apoſtolo Paulo baptizatus, primus Athenienſium Epiſcopus eſt ordinatus: deinde Romam veniens, a B. Clemente Romano Pont. in Gallias [b] prædicā-

di-

di gratiá directus eſt: & ad præfatam vrbem deueniens, cũ ibi per aliquos annos commiſſum ſibi opus fideliter proſequeretur, tandem à Præfecto Feſcennino poſt grauiſſima tormentorum genera vna cum ſocijs gladio animaduerſus, martyrium cõpleuit. Eodem die memoria S. Abrahæ [c] Patriarchæ, & omnium credentiũ patris. Apud Iuliam in territorio Parmenſi, via Claudia, S. Domnini [d] martyris ſub Maximiano Imperatore: qui cũ vellet perſecutionis rabiem̃ declinare, a perſequentib. gladio tranſuerberatus, glorioſe occubuit. Apud Caſſinũ S. Deuſdedit [e] abbatis, qui a Sicardio tyranno in carcerẽ truſus, illuc fame & ærũnis confectus, reddidit ſpiritũ. In Hannonia S. Gisleni [f] Epĩ & confeſſoris, qui relicto Epãtu, monachi vitam in monaſterio a ſe conſtructo exercens, multis virtutibus claruit. Hieroſolymis SS. Andronici [g] & Athanaſiæ eius coniugis. Antiochiæ S. Publicæ [h] abbatiſſæ, quæ, tranſeunte Iuliano Apoſtata, Dauidicum illud cum ſuis virginibus canens: Simulacra Gentium argentum & aurũ: &, Similes illis fiant qui faciunt ea: Imperatoris iuſſu alapis cęſa eſt, & grauiter obiurgata.

OCTOBRIS. 9.

DIonyſij & ſoc. a] De eodem Beda, ac cæteri Latinorum, Greci autem quinto Nonas Octob. Horum Acta in primis conſcripta feruntur ab Ariſtarcho Græco chronographo, indeque a Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario in Latinum cõuerſa eſſe ſcribit Hincmarus Epiſcopus, eadem Metaphraſtes, Michael Syngellus, Glycas, Suidas, & alij: Hilduinus autem ex antiquis tum Latinorum, tum etiam Græcorum monumentis ſcripſit Areopagitica, expoſcente Ludouico Pio Imp. Idemque Anaſtaſius Bibliothec. ad Carolum Caluũ dedit epiſtolam aduerſus eos qui dicerent Dionyſium Areopagitam alium eſſe ab illo Pariſiẽſi Epiſcopo. Hęc omnia ſimul iuncta edidit Sur. to. 5. Rurſus etiam eadem Acta carmine ſcripta ab eodem Hilduino, aſſeruari in monaſterio Gemblacenſi, teſtatur Molanus. Noſtra ætate Mathæus Galenus ſcripſit Areopagitica, quibus eiuſdem Dionyſij ſcripta vindicauit à calumnijs hæreticorum: addidimus nonnulla in Annalibus Eccleſiaſticis, quibus non leues eorundem obiectiones ſoluimus. Extat Venanti Fortunati carmen de Baſilica S. Dionyſij, ac eius martyrio lib. 1. meminitq; eiuſdem lib. 7. ad Bodeg. & in vita S. Martini. libro 4. Quod autem ſanctum caput ſuum portauit manibus, id quidem Hilduinus ex Lysbio, atq; etiam Metaphraſtes in ipſo Dionyſio, & Nicephor. hiſt. lib. 2. cap. 20. profitentur.

b In Gallias.] Sat ſcio, eam quæſtionem de Dionyſio Pariſiorũ Epiſcopo, ſitne cenſendus ille idem qui ex Areopago ad Chriſti fidem, ac inde ad Athenienſis eccleſię regimen aſſumptus fuit, iam ante annos ſeptingentos agitatam, ac definitam, a nonnullis iterum deduci in controuerſiam; quibus cum in Annal. Eccleſ. prolixior eſt mihi diſputatio. Hic autem (vt inſtituti patitur ratio) pauca dumtaxat, quæ piæ menti ſatis eſſe poſſint, attingam; reddamque in primis verba Hincmari Rhemenſis Epiſcopi, auctoris illo-

illorum temporum nō ignobilis, quibus, ſcribens ad Carolum Caluum Imp. rem ipſa in his verbis teſtatam reliquit, cum ait: Patrem veſtrum Dionyſium eſſe Areopagitam, à B. Paulo Apoſtolo baptizatum, & Athenienſem ordinatum Epiſcopum, & in Gallias à beato Clemente directum, ex his quæ Græca teſtificatio, & S. Romanæ ſedis atteſtatio, & Gallicana intimat conteſtatio, ratum in hac cauſa (quod longe ante nos dictum eſt) recognoſcant. Hæc ille: quæ ne perfunctorie dicta videantur, ſingillatim expendere, operæpretiū fuerit. Quod igitur ad Græcam, quam dicit, atteſtationem pertinet; quid aliud profeſſus eſt Michael Imper, publica legatione, qua ad Ludouicum Pium miſit commentarios omnes Dionyſij Areopagitę nuper repertos? qui per illati Pariſios ipſis vigiliis S. Dionyſij celebritatis, cuiuſnam illi fuerint, miraculis tunc diuina virtute editis, certa fide probati ſunt. Narratur rei geſtæ hiſtoria in ea epiſtola, quam ad eundem Ludouicū Imp. Hilduinus conſcripſit. Conſtat inſuper, auctore Anaſtaſio S.R.E. Bibliothecario, S. Methodium Conſtantinopolitanum Epiſcopum, olim cum eſſet presbyter, et legatione apoſtolica fungeretur, vitam S. Dionyſij Areopagitę, qua illum in Gallias profectum, Pariſiorum eccleſiā curaſſe cōfirmat, Romanę Eccleſiæ tradidiſſe. hęc etenim idem Anaſtaſius, qui eā in Latinum à ſe translatum miſit ad Carolum Caluum Imp. teſtatur epiſtola ad eū tunc data. Metaphraſtes inſuper Dionyſij acta, hęc ipſa teſtantia, ex antiquioribus monumentis deſcripſit: quæ veneratione eſſe digna, Synodus Florentina, ea citando, monſtrauit. Quod itē ad Grecos pertinet, Michael Syngellus presbyter Hieroſolymitanus in encomio, quod de eodem Dionyſio habuit, eadē plus ſatis teſtata reliquit: quæ & complures alij Græcorū recentiorum profeſſi ſunt, quos enumerare longum eſſet. Hęc de his, quę ſpectāt ad Grecorum atteſtationē. Quod aūt pertinet ad teſtimonium S.R.E. quo idem Hincmarus eamdem rem comprobatā affirmat; ad id referendū arbitror, quod Hilduinus, cum ad eam rem probandam citat antiqua Miſſalia Gallicana, ea probata dicit auctoritate Ro. Pontificum Innocentij, Gelaſij, atque Gregorij, quorum ea de re epiſtolas apud eamdem Pariſienſem eccleſiam extare teſtatur. in ſacris. n. Miſſæ præfationibus moris erat, vitam illius ſancti, cuius ſolemnitas ageretur, ſummatim collectam publice recitari, vt etiam in Sacramentario S. Gregorij, & in Miſſali Ambroſiano hactenus cernitur. His accedit Stephani Papę factis potius quam verbis teſtata ſnīa: nam eo tpe quo ipſe Pipinum Regem coronauit in Gallia; cum ægrotans, S. Dionyſij adminiculo è morbo conualuiſſet, ſacris eiuſdem reliquiis Romam tranſlatis, in ipſius honorem monaſterium erigendum curauit, quod Græcis monachis tradidit atq; indito nomine, Græcorum Scholā nuncupauit: quod obitus eius imperfectum relictū, ab eius ſucceſſore Paulo Papa eſt penitus abſolutum. Hæc ipſa Ludouicus Imp. ab Hilduino perpetuis monumentis voluit commendari, prout eiuſdem Imp. ad eum litteræ ſcriptæ declarāt. Et quid, quæſo, cauſæ fuiſſe exiſtimamus, q̃ S. Dionyſij monaſterium & Græcis attributum, & Græcorum Schola dici voluit, niſi vt in ædibus græci hominis, græci gentiles eius, veluti iure hoſpitii, conſiderent? Sancta inſuper Romana Eccleſia huic veritati ea quoque ratione adſtipulata videtur, quod à S. Methodio, allata Romam Dionyſij Acta receperit, ac fideliter cuſtodierit, cum prẹſertim eiuſdē ſanctę ſedis Bibliothecarius Anaſtaſius, ſummæ illorū temporum doctrinæ & auctoritatis vir, eandem Latinitate donata ad Carolum Caluum Imper. vna cum litteris, quę adhuc extant, in Gallias miſerit. Hęc ſatis de his quę ad ſedis Apoſtolicæ teſtimonium ſpectant. Ad illud etiam quod idem Hincmarus ait: Et Gallicana intimat conteſtatio. prędicta ſufficere poſſunt, nimirum antiquorum Miſſaliū fides, & Acta ipſa, quæ ex antiquis monumentis, & à Viſbio Hilduinus collegit; quibus etſi aliquis error inſita ſit, vt de Dionyſij martyrio perperam recenſito ſub Domitiano Imp. vel qđ aliud eiuſmodi: non tamen idcirco cætera, quæ in

eis narrantur, ſunt reijcienda; cum præſertim tot tantosque habeat adſtipulatores. Quod ſi ob vnũ errorem, vel alterum in vitis ſanctorum inuentum, cetera quæ remanent, fide carere dixerimus: profecto omnes fere ſanctorum vitas in maximum diſcrimen inducimus; cum pene in omnibus aliquid notari poſſit, quod corrigendum videatur; ſitque canonicarum tantummodo ſcripturarũ ſingularis prerogatiua, vt in eis cuncta vera, inconcuſſa certaq; narrentur Quod autem prædictis omnib. de Dionyſio ex Gregorio Turonenſi opponitur, quod dicat in hiſt. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. S. Dionyſium miſſum eſſe Pariſios temporibus Decij: id quidem tam verum eſt, quam quod ibidem aſſerit, Trophimum Arelatem, Paulum Narbonam, & Martialem ijſdẽ Decij tpibus miſſos in Gallias; quos omnes liquido conſtat ab Apoſtolis illuc eſſe directos, prout Acta & antiqua Martyrologia atteſtantur. Pace Gregorij dixerim; ipſum non tñ in tam remotis, ſed in his etiam quæ ſuorum ſunt temporũ, aliqñ eſſe hallucinatum, ſæpe ſuperius oſtẽſum eſt. Corrigendus eſt item error ille Hilduini dicentis, Dionyſium annos natum circiter nonaginta, martyrio coronatum anno decimoſexto Domitiani Imp. quod falſum eſſe, ex eiuſdem Dionyſij ſcriptis conuincitur, quibus citat S. Ignatium in epiſt. ad Romanos: quam eodẽ anno, quo martyrium ſubijt, eſſe ſcriptam, ſatis apparet. Porro Ignatium Traiani tempore martyrio vita functum, omnes teſtantur. Dionyſij porro ætatem ex eo facile inuenies, dum ipſe ſcribens ad Apollophanem, admirandã illam Solis ecc'ipſim tẽpore paſſionis Chriſti, contigiſſe ait, cum ipſe ageret annum ſuæ ætatis vigeſimum quintum, ex hac quidem eius annorum ratione, vt Dionyſius Ignatio ſuperuixerit, vtique centeſimum ætatis annum exceſſiſſe eum oportuit. Nec mirum videri debet, tam longam Dionyſio contigiſſe ætatem: cum diuina quadam diſpenſatione factum ſit, vt cõplures ex his, qui Apoſtolorum tpbus vixerint, ad longiſſimam ætatem peruenirent; nẽpe vt ea quę oculis aſpexiſſent, certa ſcientia teſtarentur; vt inter alios Simeon Epiſcopus Hieroſolymitanus, qui cẽteſimum vigeſimum attigit annum. S. Ignatius, qui ſe Dominum in carne vidiſſe teſtatur, ſcribens ad Polycarpum (citat eam epiſtolam S. Hieronymus deſcript. Eccleſ. in Ignatio) ad annum vndecimum Traiani, vt idem auctor affirmat, peruenit. Certe Quadratus, qui ſedit poſt Publium, qui Dionyſio ſucceſſit in eccleſia Athenienſi, rexitque illam tpibus Hadriani, complures ſe vidiſſe tradit, qui Chriſti temporibus ſanati eſſent, & à mortuis ſurrexiſſent, vt de ipſo recitat S. Hieron. lib. de ſcript. Eccleſ. Quid memorem Hermam Pauli diſcipulum, cuius ipſe meminit, ſcribens ad Romanos, cuius & eſſe dicitur liber Paſtoris? eũ conſtat ad vltima vſq; Antonini Pij tempora fuiſſe ſuperſtitem. Dicerem de Polycarpo & alijs, niſi me alio vocaret oratio. Qđ autẽ Beda & Ado de Dionyſio Areopagita agũt 3. de Octob. die vero nono de Dionyſio Pariſiorum, quaſi hic ſit diuerſus ab illo: dicimus à Græcis mutuatos exẽplum; ea enim die Greci de Areopagita agunt; Romæ autem hac die ex antiquis eccleſiarum monumentis agi ſolitum, certum eſt, alia fortaſſe de cauſa. ſæpe enim accidiſſe vidimus, vt alia ratione Græci, alia vero Latini eiuſdem ſancti agant celebritatẽ, immo inter ipſos Latinos eandẽ inuenies diuerſitatem, quod nimirũ alij celebrent diem natalem, inuentionis, ſeu translationis alij, vel forte dedicationis eccleſiæ, qua etiam ratione de vno eodemque ſancto iterum agi ſolemnitatem, facile inuenies. Ad hæc, ſi attentius conſiderentur, quæ Beda & Ado ea die tertia Octobris dicant de Dionyſio Areopagita, ijdem noſtræ potius fauere videntur cauſæ, quam contradicere: cum teſtentur S. Dionyſiũ ſub Hadriano Imp. martyrium conſummaſſe: quo quidẽ tempore Athenięſi eccleſiæ præfuiſſe Quadratum Epiſcopũ, & huius præceſſorem Publiũ, Dionyſij ſucceſſorem, certum eſt: id etenim Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 22. id etiam S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Quadrato, id denique cæteri hiſtorici ea tempora proſecuti teſtantur. Quin, ſi fidem præſtamus Hippolyti

polyti libello de 72. diſcipulis, Narciſſum diſcipulum Domini ante prædictos poſt Dionyſium Athenis ſediſſe, dicere opus eſt. Quænam ergo cauſa eſſe potuit, vt Dionyſio adhuc ſuperſtite, vſq; ad tempora Hadriani tres Epiſcopi, vel ſaltem duo in eius locū fuerint ſubrogati? haud equidem credendum eſt, talem tātumq; virum, Eccleſiæ columnam, in maximis illis Eccleſiæ anguſtijs ſedi nuncium remiſiſſe, vitamq; otioſam tranſegiſſe. Sicque nihil eſt quod cōuenientius dici poſſe videatur, quā (qđ eius Acta ſignificant) cum ad maiorem prouinciam ſubeūdam à S. Clemente Papa in Gallias amandatum: quod exēplo factū apparet, vt & S. Polycarpus ſuorū diſcipulorum pleroſque eodem ex Aſia miſerit, cum tā ingēs oſtium ad Euangeliū propagandū patere videret, & in multa meſſe operarios eſſe perpaucos. His iam de Dionyſio expeditis, ac pluribus certè quam putaram; ſtudioſi lectoris venia, liceat hic pauliſper adhuc immorari, ac de eiuſdem auctoris ſcriptorum firmitate paucula in mediū afferre. Rogatus aliqñ cauſam a diſertiſſimo atq; ampliſſimo viro, cur nec S. Hieronymus, nec Euſebius, quorū præcipuū fuit ſtudium, rerū Eccleſiaſticarum ſcriptores colligere, Dionyſii Areopagitę meminerint? Reſpōdi: Quod ad S. Hieronymum ſpectat, nō eſt quod quis miretur, cum ille eos ſolum cognoſcatur collegiſſe antiquos ſcriptores, quos ab Euſebio inueniſſet recenſitos; illoſq; tm̄ addidiſſe, qui poſt Euſebij tpa claruere: profitetur.n. hoc idem ipſe in commentarij præfatione ad Dextrum. Si.n. hunc vel alios ab eo pretermiſſos nouiſſet, haud dubiū, de ijſdem agere haud deſiuiſſet. Itaq; tota iam quæſtio cū de Euſebio eſſe videatur; res non eſt propterea in eo periculo conſtituta, vt cauſa cadere ſit neceſſe, vnius tantum non dicā teſtantis, ſed ſilentis hominis teſtimonio. S. Maximus monachus aduerſus Monothelitas egregius Eccleſiæ propugnator, de his agens, clamoſum Euſebij ſilentium affectatum nimis, ac dolo malo ſimulatū demonſtrat; dum affirmat Dionyſij Areopagitę commentarios iam olim notos fuiſſe Dionyſio Epiſcopo Alexandrino, eoſdemq; ab eo fuiſſe ſcholijs illuſtratos: adducitq; in eius rei teſtimonium Anaſtaſium Epiſcopum Antiochenum in libro cuius eſt titulus, ἐν τῷ ὁδηγῷ. Numerat idē S. Maximus alios antiquos Theologos, quorum ſcriptorū nulla ab Euſebio facta eſt mētio; vt librorum Narciſſi, Hymenæi, & aliorum, quos tamen putandum eſt illum non prætetijſſe, cum locupletiſſimę bibliothecę Pamphili martyris factus ſit hæres; ſed Arrianum hominem hæretica fraude illos occultaſſe: nam Arrianorum vexillarius (ſic.n. eū appellat S. Hieronymus) auctores illos prodere timuit, quib. Arriana heręſis ſterneretur. Quęnam ab Arrianorum inſidijs ſalua eſſe potuerūt, ſi eorum perfidia etiam Nicæni canones naufragium paſſi ſunt? Sed vt modo de ſcriptoribus Eccleſiaſticis agamus; vnū tantum de ea re adducam exemplū. Quęnam, quæſo, fuit cauſa, vt Theologorum antiquorum celeberrimum Theognoſtū Euſebius ſilentio prætererit, niſi quod ſciebat eum Arrij dogmatib. aduerſari? Porro probe nouit Theognoſti bene exculti ingenij lucubrationes S. Athanaſius, qui eum citat in lib. de ſynod. Nicænæ decret. contra hæreſ. Arrian. his verbis: Diſcite (inquit) nunc Chriſto rebelles Arriani Theognoſtum virum diſertū non abhorruiſſe a vocabulo Subſtantiæ, ſcribens de filio Dei in 2. Hypotypoſeon, ita locutus eſt, &c. recitat ibi grauiſſimā eruditi viri ſententiā de vna eademq; filij Dei cū Patre ſubſtantia. ideq; Athan. lib. de peccato in Spir. ſanc. ad Serapionē, eumdē citās auctorē, ſimul & Origenē, hæc ait: Priſci igitur homines inter quos & Origenes vir multarū diſciplinarū & multum induſtrius, & Theognoſtus ille admirandus & perquam ſtudioſus (horū enim opera legebam, cum eam epiſtolā acciperem) tradunt nobis, &c. Quiſnam putet nobiliſſimum theologorū Euſebio fuiſſe incognitum, quē præſertim Athanaſius ad aſtruendam filij Dei diuinitatem, quam ille adeo impugnabat, tā ipſi, quā cæteris Arrianis ob oculos ponit? Videant ergo, quā firmo nitantur argumēto, qui affectatū Euſebij ſilentium cōtra

Dionyſij commentarios in teſtimonium adducunt. Quod demum ſpectat ad ceteras obiectiones, quas de Clemente Alexandrino, Timotheo, vel alijs aduerſus eiuſdem ſcripta aduerſarij obiiciunt, præter illa, quæ in eo genere a Matthæo Galeno laudabiliter ſcripta ſunt; alia cõplura, ac (ni fallor) certa atq; probata in Annalib. Eccleſ. proximè, Deo auſpice, in lucem prodituris, ſedulo explicabuntur.

c Abrahæ Patriarchę.] Agunt de eodem hac die tum Latini, tũ Gręci; qui addunt & Loth. De Abraham, qui merito dictus eſt Pater credentium, præter ea quę locupletiſſime de eo ſcribuntur in diuinis ſcripturis, agunt Ioſeph. de antiq. Philo Iudæus, & alij Hebræorum, Latinorum, & Græcorũ, quos omnes ſingillatim recenſere & longum, & moleſtũ eſſet. De locis Abrahæ, memoriis nobilibus ædificiorũ illuſtratis, vt de quercu Mãbre, cellula Saræ, incunabulis Iſaac, & loco ſacrificii, vbi eundem Iſaac filiũ voluit immolare, agũt Sozo. hiſt. li. 2. c 3. Hier. in epitaphio Paulæ epiſto. 27. & Beda de locis ſanctis.

d Domnini.] De quo Beda, Vſuardus, & alii. Huius res geſtæ editæ habentur apud Mombrit tom. 1. Sur. to. 9. & Petr. in catal. lib. 9. cap. 42.

e Deuſdedit. Adnumeratur hic inter Caſinates abbates decimusquintus ordine, ſucceſſit Apollinari, ſeditque annos ſex, vt accepimus ex tab. manuſcr. abbatum Caſſin. De eodem Leo Oſtienſ. in chron. Caſſin. lib. 1. c. 22. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 5. c. 274. additque de miraculis ad eius ſepulchrum fieri ſolitis. huic autem ſucceſſit Hildericus.

f Gilſęni Epiſc.] Huius res geſtas edidit Sur. tom. 5. plura. De ipſo Mola. in indic. ſanct. Belg. vixit temporibus Dagoberti regis, circa annum Domini 640.

h Andronici, & Athanaſia.] De his item Græci hac die in Menologio agunt.

h Publiæ.] Græci itidem de eadem in Menologio hac die; qui ibidem profitentur hanc ipſam matrem eſſe S. Ioannis Chryſoſtomi. at vero qui res eiuſdẽ Chryſoſtomi ſunt proſecuti Anthuſam eam dictam eſſe, teſtantur, fortaſſe ita nomine, & cognomine Publia Anthuſa dicta eſt. Idem S. Ioannes Chryſoſt. in libro quem ſcripſit ad viduam iuniorem, ſpectatiſſimæ virtutis exemplar matrem ſuam fuiſſe teſtatur. De egregia Publiæ cõfeſſione agit Theodoret. hiſt. li. 3. c. 17. Amita autem S. Ioannis Chryſoſtomi dicta eſt Sabiniana, de qua Pallad. in Lauſiacis c. 29.

xiij C Sexto Idus Octobr. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	23	14	15	16	17			

IN Creta inſula B. Pinyti [a] inter Epõs nobiliſſimi. Hic Gnoſis vrbis Epſ, ſub M. Antonino Vero, & L. Aurelio Cõmodo floruit, & in ſcriptis ſuis, velut in quodã ſpeculo, viuentẽ ſui reliquit imaginẽ. Coloniæ Agrippinę S. Gereonis [b] martyris, cũ alijs trecẽtis decẽ & octo, qui in perſec. Maximiani pro vera pietate gladijs patiẽter colla ſubdiderunt. In territorio eiuſdẽ vrbis SS. Victoris, [c] & ſociorũ mart. Bõnæ in Germania SS. marty. Caſij [d] & Florẽtij, cũ alijs plurimis. Nicomediæ SS. martyrum Eulampij, & [e] Eulampiæ virginis eius ſororis, quæ cum audiſset fratrẽ pro Chriſto torqueri, exiliens in mediam tur-

bam,

bám,cumq; amplexata,ſociam ſe illi adiũxit: atq; ambo in ollam feruentis olei coniecti,ſed nulla ex parte læſi,vna cum alijs ducentis, qui eo miraculo permoti crediderant in Chriſtum, obtruncatione capitis martyrium compleuerunt. Eboraci in Anglia S. Paulini [f] Epiſcopi diſcipuli B. Gregorij Papæ,qui cum alijs ad prædicandum Euangelium illuc ab eo miſſus,Eduuinum Regem, eiuſque populum ad fidem Chriſti conuertit. Populonij in Tuſcia S. Cerbonij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui (vt S.Gregorius refert) in vita & morte miraculis claruit. Veronę item S.Cerbonij [h] Epiſcopi Capuæ S. Paulini [i] Epiſcopi.

OCTOBRIS 10.

PInyti a.] De ipſo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Agũt de eodem Euſeb. in chronic. an. vndecimo Marci Aurelii Antonini. & hiſt. lib.4.c.20. & 22. Hieronymus de ſcript. eccleſ. Niceph. lib.4.c.8. & alij recentiores.

b Gereonis,& ſociorum.] Beda, Vſuar. Ado, & alij de eodẽ hac die, quorũ acta ex antiquis tabulis excerpta ab Elinando habet Sur. to.5. Agit de his Ado Vien. in chro. an.18. *Diocletiani* Imp. De horum inuentione mentio habetur in vita S. Annonis Epi Colon. li.2.c 17. apud Sur. to.6.

c *Victoris*,& ſoc.] De his item Vſuard. Recenſentur horum res geſtæ in prædictis actis S. Gereonis, numeranturq; hi, qui cum Victore ſunt paſſi, martyres trecenti & triginta.

d Caſſii, & Florentij.] Agunt de his ẽt Vſuardus, & Ado. Recenſentur ijdem in ipſis actis S. Gereonis, & apud Petrum in catal. lib.9.cap.46. Sed Verone, perperam legebatur, loco Bonnæ. Eſt Bonna ciuitas in Germania iuxta coloniam Agrippinam, vbi horum ſanctorum Martyrũ corpora requieſcere accepimus.

e *Eulampij*,& Eulampie.] Græci etiam de his agunt in Menologio. Horum Acta Metaphraſtes prolixius eſt proſequutus: quæ habet Lipom. tom.9. & Sur. tom.5. paſſique referuntur in perſecutione Diocletiani.

f Paulini Epiſcopi.] De eodem plura Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores hac die. Geſta eius exacte deſcripta ſunt à Beda, de geſt. Angl. li.2.c.9.& 10.vſq; ad 20. & in epitome. Migrauit ex hac vita anno Domini 644. cum ſediſſet annis 22. alij recentiores de eodem ſcribunt, inter quos Trithe. ſed omnes ex Beda mutuati ſunt.

g Cerbonij epiſcopi.] Scripſit eius res geſtas S.Greg. Papa lib.3. dial. c.11. qui & de eius eccleſia Longobardorum clade proſtrata agit in regiſt. lib.1. epiſt.17 De eodem Sigeb. in chro. ann.536. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem vitam manuſcrip. quæ incipit: Vir venerabilis, &c.

h Cerbonij, alias, Gerboni epiſc. Veron.] De quo & tab. eccleſ. Veron. quas eius eccleſiæ Auguſtinus Valerius epiſc. Cardinalis illuſtrauit egregio commentariolo, ibi pag.6.& 38.

i Paulini epiſcopi.] Tabulæ Capuanę eccleſię de eodem hac die, cuius res geſtę deſcribuntur in ipſius breuiario.

11 Quinto Idus Octob. Luna. D xij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18

TArſi in Cilicia natalis SS. mart. Tharaci,[a] Probi, & Andronici, qui in perſecutione Diocl. longo tempore carceris, ſqualore afflicti, & tertio diuerſis tormẽtis & ſupplicijs examinati, in confeſſione Chriſti triumphũ gloriæ abſciſſis ceruicibus ſunt adepti. In pago Vilcaſſino paſſio SS. marty. Nicaſij[b] Epi Rhotomagẽſis Quirini presbyteri, Scubiculi diaconi, & Pientiæ virginis, ſub Præſide Feſcennino. Item paſſio SS. Anaſtaſij[c] presbyteri, Placidi, Geneſij, & ſociorum. In Thebaide S. Sarmatæ[d] diſcipuli B. Antonij abbatis, qui à Sarracenis pro Chriſto necatus eſt. Veſontione in Gallijs S. Germani[e] Epiſcopi & martyris. Vzeciæ * in Africa S. Firmini[f] Epiſcopi & confeſſoris. In Scotia S. Canici[g] abbatis. Lyræ in Belgia depoſitio ſancti Gummari[h] confeſſoris. Apud Rhedones S. Aemiliani[i] confeſſoris. Tarſi in Cilicia ſanctarum mulierum Zenaidis[k] & Philonillæ ſororum, quæ B. Pauli Apoſtoli conſanguineæ, & in fide fuerunt diſcipulæ. Veronæ ſanctæ Placidiæ[l] virginis,

* Vercelliæ in Gallia Narbonenſi.

OCTOBRIS 11.

THaraci & ſoc.[a]] De his Beda, Vſuardus, & alij Latinorum: Græci autẽ in Menologio poſtridie agunt. Horum Acta à Metaphraſte deſcripta refert Lipom. to. 6. & Sur. tomo 5. Nos autem habemus eorumdem acta pura ac ſincera, vt excepta ſunt a Notarijs actuarijs. eſt illorum exordium: Cognoſcente Maximo Præſide in Tarſo Ciliciæ, Conſ. Diocletiano quartum & Maximiano tertium, octauo Kal. Aprilis &c. fuſiora ſunt & vberiora, quã illa quæ edita habentur a Metaphraſte. De eorũ reliquijs & dedicatione eccleſiæ hæc ſcribit Cyrillus in Euthymio: Archiepiſcopus Martyrius egit ſynaxim & vigilias: cum multis lãpadibus & ſuffitibus ſplẽdidam & magnificam egit dedicationem, deponẽs ſub ara quaſdam partes reliquiarũ Tharaci, Probi, & Andronici, ſeptima menſis Maij. Hæc ibi.

b Nicaſij Epiſc. & ſoc.] Agunt de his Vſuardus, Ado, & alij recentiores: Fuit hic primus Rhotomagenſis ſedis Epiſcopus, illuc miſſus a Clemente Rom. Pont. vt declarant tabulæ eius eccleſiæ.

c Anaſtaſij & ſoc.] De his item vet. manuſcript. quorum meminimus:

d Sarmatæ.] De eius occubitu S. Hieron. in chron. anno 22. Conſtantini Imp. his verbis: *Sarraceni in monaſteriũ beati Antonij irruentes, Sarmatam interficiunt.* Hec Hieronymus, qui ſupra anno 21. ait: *Sarmata, Amatus, & Macarius diſcipuli Antonii inſignes habentur.*

e Germani Epiſco.] Fuit hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus, occiſus ab Arrianis anno Domini 372. vt docent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrificio Miſſæ. Agit de eodem Molanus in additionibus ad Vſuardum.

f Firmini epiſc.] De eodem Vſuardus hac die, & alii recentiores. Vzecia, cuius hic erat epiſcopus, dicta eſt etiam Vzita, cuius meminit Ptolemæus, & Strabo. Verum ſi legas, Venciæ in Gallia, ſcias hunc Firminum interfuiſſe quinto Concilio Aurelianẽſi, & poſteriori Pariſienſi.

g Canici abbatis.] Vſuardus, Petrus in catal. li. 11. ac recẽtiores de eodẽ hac die.

h Gummari.] Scripſit acta eius Theobaldus, quæ habes apud Sur. to. 5. idemque eadem heroico carmine cecinit, vt teſtatur.

teſtatur Molan. in annot.ad Vſuard. qui de eodem pluribus agit in Indic. ſanct. Belg. Claruit circa annum Domini 770.

i Aemiliani.] De eo vet.manuſc.Maurolyc. & Molan.in addit. ad Vſuardum.

K Zenaidis & Philonillæ.] Agunt & de his Græci hac die in Menologio, deſcribuntque paucis acta ipſarum.

l Placidiæ.] Tabulæ eccleſię Veronenſis, Petrus in catal.lib.9.cap.70. & nuper Illuſtriſs.& R.D. Aug. Valerius Epiſcopus Veronen.Card.lib.antiq.monumen. Epiſcop.Veronen.pag.29 .& 57.Eiuſdem fere nominis & Imperatorio genere propagata claruit in Galliis Placidina olim vxor S. Leontii epiſcopi Burdegalenſis, eiuſque genus & virtutes Venant. Fortunatus egregie cecinit lib.1.carm.

12 Quarto Idus Octob. Luna. E xj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

Romæ SS.marty. Euagrij,[a] Priſciani,& ſociorum. Rauennæ via Lauretina natalis S. Ediſtij[b] martyris. In Lycia S. Domninæ[c] martyris, ſub Diocl. Imper. In Africa SS.[d] Confeſſorum,& Martyrum quatuor millium nongentorum ſexagintaſex, in perſecutione Vuãdalica ſub Hunnerico Rege Arriano:qui cum eſſent partim eccleſiarum Dei Epĩ,partim presbyteri & diaconi, aſsociatis ſibi turbis fideliũ populorũ,pro defenſione Catholicę veritatis in horribilis eremi exiliũ truſi ſunt:ex quib.plurimi,dũ crudeliter a Mauris ducerentur, haſtiliũ cuſpidib.ad currendũ impulſiq́;, & lapidib.tũſi, alij ligatis pedib.velut cadauera per dura & aſpera loca tracti,& ſingulis mẽbris diſcerpti,ad extremum varie excruciati,martyriũ celebrarũt. Erãt inter eos pręcipui Dñi ſacerdotes Felix & Cyprianus epiſcopi. Celenæ in Pannonia S. Maximiliani[e] epiſcopi Laureacenſis. Eboraci in Anglia S Vualfridi[f] Epĩ & Confeſsoris. Mediolani S. Monę[g] Epĩ,qui,cum de Epõ eligendo ageretur, cęleſti lumine circumfuſus,eo ſigno mirabiliter in Epiſcopũ eſt aſsumptus. Veronę S.Saluini[h] Epĩ. In Syria S.Euſtachij[i] presbyteri, & confeſsoris.

OCTOBRIS 12.

EVagrii,& ſoc.[a]] Vet.manuſc. ex quibus Galeſin.qui addit Ediſtium,ſed hic idem cum illo qui Rauennę paſsus eſt, vt inferius dicemus. In aliquib.codicibus in Syria hi paſſi legũtur.

b Ediſtij.] De eo Beda, Vſuard.& alij recentiores. Hieron. Rub hiſto. Rauen. lib.2.paſſum hunc ſcribit in perſecutione Diocletiani Imp.

c Domninæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi & eius paſſio deſcribitur.

d Sanctorum confeſſ.& mart.] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores, Græci autem in Menolog.

ſeptimo idus Decembris, vbi & eorum cruciatus deſcribunt, quos plenius proſecutus eſt Victor. libro 2. de perſecutione Vuandal. ſummatim autem conſtitutio Iuſti. Imp. Cod. de Præfect. Præt. Africæ.

e Maximiliani Epiſcopi.] Huius res præclariſſime geſtas haberi in bibliotheca Tornacenſi, teſtatur Molan. Plura de eodem Cuſpinianus in Auſtria.

f Vualfridi Epiſcopi.] Beda de geſt. Angl. lib. 3 cap. 28. lib. 4. c. 12. lib. 5. cap. 20. & in epitome de eodem agit, atque obijſſe diem anno Domini 732. Integra autem eius acta ſcripta ſunt ab Heddio, Odone Fridegono, ac nouiſſime à Petro Bleſ. vt conſtat ex catalogo ſcript. Britan. & ex Molano in annot. ad Vſuardum.

g Monæ Epiſcopi.] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanen. ex quibus Galeſinius hac die.

h Siluini Epiſc.] De eodem tabulæ eccleſ. Veronenſ. Illuſt. & R. D. Aug. Valer. Epiſ. Veronenſ. Card. lib. de antiq. monumen. Epiſc. Veronenſ. pag. 10. & 41.

i Euſtachij.] Bedæ, Vſuar. Petrus in catal. lib. 11. nu. 283. & alij recentiores.

x F Tertio Idus Octob. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

APud Troadem Aſiæ minoris vrbẽ natalis S. Cardi [a] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli. Cordubę in Hiſpania natalis SS. marty. Fauſti, [b] Ianuarij, & Martialis, qui primo equulei pęna cruciati, deinde ſupercilijs raſis, dentib. euulſis, auribus quoq; & naribus præciſis, ignis paſſione martyrium conſummarunt. Theſſalonicæ S. Florentij [c] martyris, qui poſt varia tormẽta igne combuſtus eſt. In Auſtria S. Colmanni [d] martyris. Apud Septam in Mauritania Tingitana paſſio SS. ſeptem marty. ordinis Fratrum Minorum, Danielis, [e] Samuelis, Angeli, Domni, Leonis, Nicolai, & Hugolini, qui ob Euãgelij prædicationem, & Mahumeticæ ſectæ cõfutationẽ, a Sarracenis cõtumelias, vincula, & flagella perpeſſi, demũ capitib. abſciſſis, martyrij palmã adepti ſunt. Antiochiæ S. Theophili [f] Epi, qui ſextus poſt beatũ Petrum Apoſtolũ eiuſdẽ eccleſiæ Pontificatũ tenuit. Turonis S. Venantij [g] abbatis, & cõfeſſoris. Apud Sublacũ in Latio S. Chelidoniæ [h] virginis.

OCTOBRIS. 13.

CArpi. a] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autem in Menologio ad viij. Kalend. Iunij agunt, traduntque vnum fuiſſe ex numero ſeptuaginta duorũ diſcipulorum. De eo Pau. 2. ad Timoth. c. 4. & Dionyſ. Areop. epiſt. 8. ad Demophil. ſi tamen vnum eundemque eſſe dixerimus. Hunc, de quo agimus, factum eſſe Epiſcopũ Berœenſem, auctor eſt Dorotheus in Synopſi. Græci agunt hac die in Menologio de alio Carpo, qui paſſus eſt cum Papila, Agathonicæ, & alijs, de quibus ſcribit Euſeb. hiſto.

lib.

lib. 4.cap.14. ſed de his ſupra 13. Aprilis.

b Fauſti & ſoc.] De his Vſuardus & Ado; Beda autem de Fauſtino, Marco, & Adria, Petrus in catal. de Fauſto & ſoc. libro 9.c. 6. Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. de ſanctis Cordubenſ. Vaſæus in chron. & Flos ſanct. Hiſpan. Habentur apud Sur. tom.7. horum martyrum Acta ſatis fidelia ex Lucio Marin. de rebus. Hiſpan. lib.5. qui ea deſcripſit ex antiquis monumentis. Eſt de his vetus ſacer hymnus in Breuiario Toletano, quo ipſorum Acta egregie canuntur. Plura de iiſdem in Theſauro concion. tom.2. die 28. Septembris.

c Florentii.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, eiuſque certamen deſcribunt.

d Colmãni.] Habet eius Acta ſapphico carmine ſcripta a Ioanne Stabio Sur. to. 5. De eo & Cuſpien. in Auſtria. Patronus etenim Auſtriæ habitus eſt, paſſuſque dicitur anno Domini 1012.

e Danielis & ſoc.] Horum res geſtas refert Antonin. in 3. par tit. 24. cap.7. § 1. Sur. tom. 5. hac die, & nouiſſime chron. Franciſcan. cumulate ſatis. Paſſi ſunt anno Domini 1221. agiturque natalis dies eorum, auctoritate Leonis Decimi Romani Pontificis.

f Theophili Epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Agunt de ipſo Euſeb. in chron. & hiſt. lib.4. cap.19. Hieron. de ſcript. Eccleſ. epiſt. 151. ad Algaſiã q.6. & in procem. ſuper Matth. Niceph. hiſt. lib.3.c.25. & lib.4.c.9. & Niceph. Epiſcop. in chron. Extant huius diuinæ illæ lucubrationes ad Autolicum aduerſus Gentiles conſcriptæ.

g Venantii abb.] Vſuardus de eodẽ, & alii recentiores. Geſta eius deſcribit Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. capit. 16. de glor. confeſſ. c.15. & hiſt. de geſt. Franc. li. 10.c.31. in Licinia Epiſcopo Turon.

h Chelidoniæ.] Huius venerabile corpus ex vetuſta eccleſia in montibus Simbruinis poſita translatum eſt in Baſilicã S. Scholaſticæ apud Sublacum, opera Illuſtriſs. ac Reuerendiſſ. Marci Antonij Card. Columnæ, viri religioſiſſimi. Eius vitæ Acta in eiuſdem S. Scholaſticæ monaſterio aſſeruari accepimus.

14 Pridie Idus Octobr. Luna. G ix

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ

22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9

t u A B C D E f F G H M N P

10 11 12 13 14 15 16 17 16 17 18 19 20 21

Romæ via Aurelia natalis B. Calliſti [a] Papę & mart. qui Alexandri Imper. iuſſu diutius famę in carcere cruciatus, & quotidie fuſtib. cæſus, tandẽ e feneſtra domus, in qua cuſtodiebatur, præcipitatus, atq; in puteũ [b] demerſus, victoriæ triumphũ promeruit. Cæſareę in Palæſtina S. Fortunatæ [c] virg. & mart. quæ in perſecutione Diocletiani poſt equuleum, ignes, beſtias, & alia tormenta ſuperata, ſpiritum Deo reddidit: cuius corpus poſtea Neapolim in Campania delatum fuit. Itẽ SS. Carponii, [d] Euariſti, & Priſciani, fratrum eiuſdem B. Fortunatæ; qui poſt eam gladio iugulati, pariter martyrii coronam perceperunt. Item Sanctorum Saturnini [e] & Lupi. Arimini Sancti Gaudentij [f] Epiſcopi & martyris. Tuderti ſancti Fortunati [g] Epiſc. qui

(vt B. Greg. refert) in effugandis ſpiritibus immundis immenſæ virtutis gratia emicuit. Herbipoli S. Burchardi [h] primi illius ciuitatis epiſc. Brugis Flandrorum S. Donatiani [i] Rhemenſis Epiſcopi. Treuiris S. Ruſtici [k] epiſcopi. Eodem die depoſitio B. Dominici [l] Loricati. In Latio ſancti Bernardi [m] confeſſoris.

OCTOBRIS 14.

Calliſti Papæ. [a]] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorũ. De eius ſucceſſione Euſebius in chron. & hiſt. libr. 6. c. 15. Optat. contra Parmen. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. Epiſt. in Chron. Niceph. Calliſt. lib. 4. c. 19 Extant eius Acta apud Sur. ex manuſcrip. edita to. 7. hac die Eadem Mombrit. to. 2. inſunt tamen aliqua, quæ corrigantur. Cætera de ipſo diximus in Annal. Eccleſ. Vetus extat Romæ memoria S. Calliſti Papæ, quam inſtauratam à Gregorio Papa III. habes ex Anaſtaſ. Biblioth.

b In puteum demerſus.] In puteum demergi conſueuiſſe, qui ſæuiſſime punirentur, ex Plautino pen. notat Cel. Rhodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 5. Extat adhuc ipſe puteus, in quem S. Calliſtus eſt demerſus.

c Fortunatæ.] De qua tabul. eccleſiæ Neap. eius Acta ab eadem eccleſia accepimus; quibus tum ipſius, tum fratrum eius Carponi, Priſciani, & Euariſti res geſtæ narrantur. Agitur ibi etiã de tranſlatione eius Puteolos primum, inde Neapolim facta temporibus Conſtantini & Irenes Auguſtorum, cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet Hadrianus. Porro eædem venerandæ reliquiæ nuper anno Domini 1561. tertio Nonas Martij repertæ ſunt Neapoli in eccleſia S. Gaudioſi Epiſcopi, vbi hactenus aſſeruantur.

d Carponij & ſoc.] De his item agitur in ijſdem Actis S. Fortunatæ, quorũ modo meminimus.

e Saturnini & Lupi.] Beda tantum de Lupo, ſed in vet. manuſcrip. de vtroque agitur; ſic & recentiores etiam.

f Gaudentij Epiſc.] Eius Acta ex priſcis monumentis accepta refert Petrus in catal. li. 9. cap. 63. Vixit temporibus Conſtantij Imperatoris Arriani, cuius iuſſu in damnationem vocis Conſubſtantialis coactum eſt conciliabulum Ariminenſe; cum eidem ciuitati idem Gaudentius tunc præeſſet Epiſcopus; qui pro viribus reſtitit, eorumq; Acta, ſoluta iam Synodo reſcidit, quam ob cauſam a Proconſulis militibus trucidatus eſt.

g Fortunati Epiſc.] De eodem hac die Vſuardus. De eo S. Greg. li. 1. dialog. cap. 10. Claruit temporibus Iuſtiniani Imper. cum Totila Rex Gothorum Italiam vaſtaret. Agitur Tuderti de Fortunato pridie Kal. Iulij, quo die ciuitatem Fortunati meritis a Gothis liberatam tradunt. De eius reliquiis translatis in Gallias tempore Othonis Imp. ſcribit Sigebert. in chro. anno Domini 969.

h Burchardi.] Eius res geſtas ab Egiluuardo conſcriptas retulit Sur. in to. 5. Plura de eodem in vita S. Bonifacii Epiſcopi Moguntini, Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 186. & lib. 4. cap. 184. Demochar. in tab. Epiſcoporũ Herbipolenſ. Conſecratus Eps a S. Zacharia Papa ſedit annis XI. Obijt anno Dom. 791.

i Donatiani epiſc.] Fuit hic ſecundus Rhemenſis Epiſcopus, de quo plures tractatus habentur in eccleſia Brugenſi, vt teſtatur Molanus, qui eoſdem recenſet in addit. ad Vſuardum, & in Indic. ſanct. Belgij. De eius translatione ad Brugas habet Sur. tom. 5. hac die. Alius ab eo eſt ille Donatianus Epiſcopus Cabilonenſis, qui interfuit Concilio Agrippinenſi, habito poſt Conſulatum Amantii & Albini, anno Domini 346. licet aliquis hos ſimul confundat.

K Ruſtici Epiſc.] In tabulis Rhemenſibus, quas deſcripſit Democh. numeratur hic XII. eius ſedis Epiſcopus. agit de eodem Molanus.

Domi-

l Dominici.] Scripta ſunt eius Acta à Petro Damiani: recenſet eadem Lipom. to.8.& Sur.tom.5. Floruit circa annum Domini milleſimum quinquageſimum.

m Bernardi.] Legimus eius res geſtas manuſcriptas, Arpino Romam miſſas.

15 Idibus Octobris. Luna. A viij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

ROmæ via Aurelia S.Fortunati [a] mart. Apud Coloniam Agrippinam natalis SS.mart. [b] trecentorũ Mart.qui in perſecutione Maximiani curſum ſui agonis compleuerunt. Carthagine S.Agilei [c] mart. in cuius die natalis S.Aug. de eo ad populum tractatum habuit. In Pruſsia S.Brunonis [d] Epiſcopi Ruthenorum & mart. qui Euangelium in ea regione prædicans, ab impijs tentus, manibus pedibuſque præciſis, capite truncatus eſt. Lugduni S.Antiochi [e] Epiſcopi, qui ſtrenue adminiſtrato pontificii culmine, ad quod aſsumptus fuerat, regnum cæleſte adeptus eſt. Treuiris S.Seueri [f] Epiſcopi & conf. Argentorati S.Aureliæ [g] virg. Cracouiæ S.Heduuigis [h] Duciſsę Poloniæ, quę pauperum obſequio dedita, etiam miraculis claruit: quam & Clemens Papa Quartus numero Sanctorum adſcripſit. In Germania S.Theclę [i] Abbatiſsę.

OCTOBRIS. 15.

FOrtunati.a] De eodẽ Vſuard. Ado, conſentiuntq; vet. manuſcr. atque recentiores.

b Trecentorũ Mar.] De his item Beda, Vſuard. Ado, & alij, licet in eorum numero ab inuicem diſcrepẽt. Agit de ijſdem martyribus Gregorius Turon.de glor.martyrum. cap. 62.

c Agilei.] Poſſidius in Indic.c.9.meminit de tractatu S.Auguſtini habito in natali die S.Agilei. De Baſilica ſub nomine *S.Agilei* eſt clara memoria in vita S. Ful*gentij Epiſcopi* Ruſp. apud Sur. tom. 1. S. Gregorius Papa dono accepit huius martyris ſacras reliquias a Dñico Epiſcopo Carthaginenſi. Extat de his epiſtola eiuſdẽ S.Gregorij in regiſt.lib.10.epiſt.1.

d Brunonis epiſcopi.] De quo Marian. Scot in chron.anno Domini 1008. Siger. autem 109. Vſperg.1008. Albert. Crantz. in Metrop.Sax.lib.4.c.3.& hiſt.Sax.lib.4 c.28. Trithem.de viris illuſtribus ord. S. Bened.lib.4.c.116.& alij.

e Antiochi Epiſc.] Vſuard. Ado, & alii hac die: ponitur decimusſextus, vel decimusſeptimus eccleſiæ Lugdunenſis Epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Demochar.lib.de ſacrif.Miſſæ. Plura de eodem leguntur in Actis S. Iuſti Epiſc.Lugdunenſis, apud Sur. to. 5. & Pet.in catalogo lib.9.cap.68.

f Seueri Epiſc.] adnumeratur in tab. Epiſc. Treuir. xxix. eius ſedis Epiſcopus Plura de eo Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſ. lib.2.cap.2. Beda de geſt.Anglor.ca.1.& Acta.S.Lupi Trecenſis Epiſcopi in fine. Claruit temp. Honorij & Valentiniani Imp.

g Aureliæ.] Tabulæ eccleſiæ Argentinen.ex quibus hac die Molan. & Galeſin.

He-

h Heduuigis.] Huius res præclare geſtæ extant deſcriptæ apud Sur.to. 5.Chro mer.lib.7. & alios. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1243. & relata eſt inter Sanctos anno 1267. translatum eſt autem corpus eius anno ſequenti.

i Theclæ.] Habetur mentio de eadem in Actis S. Bonifacii Epiſc Moguntini apud Sur.tom.3.die 5.Iunii,& Trithe. de vir.illuſtr.ord.S.Benedicti lib.3.c 172.

vij B Decimoſeptimo Kal. Nouemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23				

IN Africa SS.Mart. [a] ducentorum ſeptuaginta pariter coronatorum. Ibidem SS.Martiniani & Saturiani, cũ duobus eorum fratribus: qui tempore Vuandelicæ perſecutionis ſub Geiſerico Rege Arriano, cũ eſſent ſerui cuiuſdam Vuandali, a S. Maxima virgine, eorum conſerua ad Chriſti fidem conuerſi, pro conſtantia fidei Catholicę primum nodoſis fuſtibus cæſi ſunt, & vſque ad oſſa laniati: ſed cum multo tempore talia paterentur, & ſequenti die nihilominus ſemper incolumes redderentur, exilio tandem relegantur: vbi cum multos barbarorum ad fidem Chriſti conuertiſsent, & a Romano [b] Pontifice presbyterũ, alioſque miniſtros, qui eos baptizarent, obtinuiſsent, nouiſsime vinctis pedibus poſt terga currentiũ quadrigarũ, inter ſpinoſa loca ſiluarũ iuſsi sũt pariter interire: Maxima vero poſt multos ſuperatos agones diuinitus liberata, in monaſterio multarũ virginũ mater Sãcto fine quieuit. Itẽ SS.Saturnini, [c] Nerei, & aliorũ treceẽtorũ ſexagintaquinque mart. Coloniæ S. Eliphij [d] mart. ſub Iuliano Apoſtata: Item S. Bercharij [e] abbatis, & mart. In territorio Bituricenſi S.Ambroſij [f] epiſcop. Caturcenſis. Moguntiæ S. Lulli [g] epiſcopi & confeſsoris. Treuiris S.Florentini [h] epiſcopi. Apud Arbonam in Germania S. Galli [i] abbatis, diſcipuli B.Columbani.

OCTOBRIS 16.

DVcentorum ſeptuaginta. a] De his hac die Vſuardus, Ado, & alii, Beda autem die ſequenti. Agit de his Victor lib. 1. de perſec. Vuandalica, ex quo cæteri accepiſſe noſcuntur.

b A Romano Pontifice.] Rem geſtam exacte pluribuſque deſcribit Victor li. 1. de perſec. Vuandal. Ex his, aliiſque certiſſimis teſtimoniis tum eiuſdem Victoris, tum aliorum, certa explorataq; redditur vera ſinceraq; Africanæ eccleſiæ cum Romana communicatio: vt ſcias falſam eſſe & adulterinam epiſtolam illam, quæ fertur nomine Bonifacij Secundi Romani Pontific. ad Eulalium Epiſcopum Aleſãdrinum, quæ edita habetur to.2. Conc. recentioris edit. qua dicitur, à temporibus

Boni-

Bonifacij, & Celeſtini Rom. Pont. Africanā eccleſiā opera Aurelij epiſc. Carthaginēſis ſchiſmate diuiſam eſſe ab eccleſia Romana, nec vlterius illi cōicaſſe vſq; ad tēpora Bonifacij Papæ Secundi, qñ Eulalius Epiſcopus Carthaginenſis pro incūda cōcordia & recuperāda Romanæ Eccleſiæ cōmunione libellū ſupplicē prædicto Bonifacio obtulerit, ac ſic ad cōmunionē redierit. Intercurrunt à Bonifacij primi tēporibus, quando conflatum dicitur ſchiſma, vſque ad Bonifacium Secūdum, centum anni atque amplius, quo temporis ſpatio ex prædictarum litterarum ſententia Africana eccleſia in ſchiſmate fuiſſe dicitur. Si hæc vera ſunt, certe quidem expungēdi eſſent ex albo ſanctorum, quotquot martyres & confeſſores illo ipſo tempore in Africana eccleſia ſunt coronati martyrio, vel egregiæ ſanctitatis meritis claruere: quos ipſos Sancta Romana Eccleſia in ſuo Martyrologio vel inter martyres numerauit, vel inter confeſſores adſcripſit; cū exploratiſſimū ſit mille ſententijs Cypriani, Auguſtini, & aliorum omnium ſanctorum Patrum, extra Eccleſiæ vnitatē nec poſſe eſſe martyrium, nec aliquam ſanctitatem. Quin amplius ex collegis Aurelij, qui ea epiſtola in crimen vocantur, inter alios *fuiſſe* conſtat ipſum Patrem ſanctiſſimū Auguſtinum, Catholicæ Eccleſiæ iubar fulgentiſſimum; qui vt eadem caligine ſchiſmatis obſcuratus, e claſſe S.E. Doctorum, e numero ſanctorum, necdum ex Martyrologio, ſed & e ſacro Romanæ Eccleſiæ Kalendario (ſi illæ vera ſunt litteræ) delendus eſſet: nā poſt prædictum Aurelium, intra præfatum temporis ſpatium ipſum deceſſiſſe, certiſſimum eſt. Quid numerem Fulgentios, Eugenios, & fere alios innumeros clariſſimos ſanctitate *& doctrina* viros, eadē cū prædictis ſorte *cenſendos*? Ecce in quod diſcrimē vnus Iſidorus Mercator, illarum epiſtolarum collector, res noſtras adduxit: vt ea ex parte periclitari videatur Eccleſia, ſi quæ ipſe collegit, vel potius effinxit, firma certaque eſſe dixerimus. Teſtimonium illi perhibeo (vtar verbis Apoſtoli) quod zelum habuit, ſed non ſecundum ſciētiam; vt quia ſibi *viſa* eſt paulo ardentior altercatio Aurelij Epiſcopi Carthaginenſis, Auguſtini, & aliorum Africanorum Epiſcoporum cum Bonifacio & Cæleſtino Romanis Pontificibus in cauſa Apiarij presbyteri; ea epiſtola nomine Bonifacij conficta, ſarciendum, quod ſciſſum putabat, exiſtimarit. Faceſſant hæc: non innititur, vel fulcitur paleis Dei eccleſia, quæ eſt columna & firmamentum veritatis. Sed detegamus technam, & aperiamus imposturam, vt omni ex parte ſit Catholicæ veritati conſultum. Primum itaque omnium noſſe debemus, quod etſi inter Epiſcopos Africanos & prædictos Romanos Pontifices Bonifacium & Celeſtinum ea eſt exorta contētio: non tamen eo progreſſa eſt, vt rupta Catholica vnitate, factum ſit ſchiſma: nam vltimæ litteræ Africanorum Epiſcoporum in ea cauſa ad Celeſtinum cōſcriptæ, quæ recitantur in Concilio Africano cap. 105. hæc mutuæ communionis verba habent in fine poſita: Dominus noſter ſanctitatem veſtram a tuo longiore orantem pro nobis cuſtodiat, domine frater. Hæc ibi. Erant hæc in ſcribendo mutuæ pacis atque concordiæ ſymbola, quæ ponebantur in Formatis atque communicatorijs litteris: quæ nequaquā dari conſueuerant ad ſchiſmaticos, ſed tantum ad Catholicos, vt ſcribit Auguſt. ad Glorium epiſt. 162. & ad Eleuſium epiſtol. 163. Rurſus etiam quod ſpectat ad ipſum Aurelium Carthaginenſem Epiſcopum, qui, vt auctor ſchiſmatis, ea damnatur epiſtola; ſatis ſit in teſtimonium veritatis adducere ſanctum Proſperum Aquitanum, virum illorum temporum eruditum & ſanctum, qui in lib. de promiſ. & prædict. cap. 38. occaſione quadam prædictum Aureliū nominans, eiuſmodi ornat elogio: Pater, & dignæ memoriæ nominandus Antiſtes, Aurelius, cæleſtis iam patriæ ciuis, &c. Hæc ille: digna quidē, quæ non ſchiſmatico, ſed homini qui in pace & communione Catholica & magna opinione ſanctitatis diē clauſerit, tribuantur. De Auguſtino collega Aurelij audiamus eiuſdem Cæleſtini Papæ teſtimonium, qui ſcribens ad

Epiſcopos Galliæ, hæc de ipſo c.2. Auguſtinum, ſanctæ recordationis virum, pro vita ſua atque meritis in noſtra communione ſemper habuimus, nec vnquã hũc ſiniſtræ ſuſpicionis ſaltem rumor aſperſit, &c. Rurſus etiam Capreolũ Epiſcop. Carthaginenſem ſucceſſorem Aurelij per litteras atque legatos communicaſſe, certum eſt SS. œcumenico Epheſino Concil. cuius legatio honorificentiſſime eſt ſuſcepta, & Cyrilli Epiſcopi Alexandrini Apoſtolicę ſedis legati præconijs commendata, vt ex Actis eiuſdem Synodi recitat Vincen. Lerinen. aduerſ. hæreſ. cap. 42. & 43. De ceteris ſucceſſoribus Africanis Epiſcopis, eorumque vſu, conſuetudine, & communicatione cum Romanis Pontificibus, qui poſtea ſucceſſerunt, certa indubitataq; ſunt teſtimonia. Ad ipſos enim de nonnullis rebus dubijs conſulẽtes S. Leo Papa ſcripſit egregiam epiſtolam decretalem 85. Tempore item Hilarij Papæ, ſucceſſoris Leonis, reperiuntur Epiſcopi Africani interfuiſſe Romano Cõcilio. Quid etiã memorem de communione Symmachi Papæ cum Africanis Epiſcopis, cum omnes in Sardiniam inſulam à Traſamundo Arriano Rege relegatos idem Pontifex pauerit, atque veſtierit? Et (vt multa præteream) illis ipſis temporibus quibus eandem Africanam eccleſiam dira Arrianorum Vuãdalorũ perſecutio perurgebat, inde ea miſſa eſt legatio ad Rom. Pontificem, de qua hic mentio habetur in Martyrologio. Acturis inſuper in publico conuentu Africanis epiſcopis Orthodoxis cum Arrianis, vide quale teſtimonium corã ipſis S. Eugenius Carthaginenſis epiſcopus de Eccleſia Romana protulerit: Scribam, inquit, & ego fratribus meis, vt veniãt epiſcopi mei, qui vobis nobiſcum communem fidem noſtram valeant demonſtrare, & præcipue Eccleſia Romana, quæ eſt caput omnium eccleſiarum. Hæc S. Eugenius apud eundem Vict. lib. 2. de perſec. Vuand. Nec prætermittam, apud eũdem auctorem lib. 1. legi, quod ipſi Arriani Africanos Catholicos appellabãt Romanos, non alia de cauſa, quam ex communione cum Romana Eccleſia. vnde vnus ex illis, Iocundus nomine, hæc ad Theodoricum Regis filium: Poterit, inquit, eum diuerſis afflictionibus interficere: nã ſi gladio peremeris, incipiẽt Romani martyrem prędicare Hæc ille. Porro non tantum Arriani, qui erãt in Africa, ipſos Orthodoxos, ne Catholicos dicerent, Romanos appellabant, ſed & vbique gentium. vnde Greg. Turon. de glo. mart. cap. 25. cum agit de Arriano principe: Cogitauit, inquit, intra ſe dicẽs: quia ingenium eſt Romanorum (Romanos enim vocitãt homines noſtræ religionis) vt ita accidat, & non ſit virtus Dei, &c. Idem ca. 79. de Arrianis qui erãt in Gallijs: Quid putatis (dicebat vnus ex illis) quod nunc iſti Romani dicant? &c. Et cap. 30. Si inquit, conſenſeris dictis meis, exercemus hodie cachinnũ de hoc Romanorum presbytero, &c. hoc eſt, Catholico ſacerdote. Sunt de his & alia teſtimonia, vt non mireris, ſi recentiores hæretici Catholicos homines Papiſtas dicant, cum Arriani eodem ratione Romanos conſueuerint Catholicos appellare: ſed certe nullo ſublimiori gloriæ titulo exornare, nec certius eos eſſe catholicos demonſtrare potuiſſent, quam eos nuncupare Romanos, atque Papiſtas: nã (vt conſtat ex Optato aduerſus Parmenianum, ex Cypriano de vnit. Eccleſiæ, & alijs tam Latinis, quã Græcis ſanctis Patribus, nullo certiori ſigno, quam ex cõmunione cum Romano Pontifice, qui ſit Catholicus verus, poſſit agnoſci. Sint igitur nobis viuentibus hæc ſemper præconia laudum, & poſt mortem tituli ſepulchrales, vt Romani ſic ſemper dicamur, atq; Papiſtæ. Sane quidẽ & ipſi Imperatores in ſuis litteris, honoris cauſa, Catholicam fidem religionem Romanã appellant. vnde Theodoſius Imper. in epiſtol. ad Acacium Epiſcopum Berœenſem: Voſq; probatos Romanæ religionis ſacerdotes eſſe, manifeſto argumento declarate. Extat ea epiſtola in Actis Concil Epheſ. edit. Pelt. tom. 5. cap. 10. *Sed vt* eo, vnde digreſſa eſt, oratio reuertatur: ipſas iam confictas nomine Bonifacij Papæ litteras attendemus. Inſcriptæ in primis habentur ad Eulalium epiſcopum Ale-

Alexandrinum, ſane quidem non tantum prędicti Bonifacii Papę temporibus nullus eius nominis in Alexandrina eccleſia ſediſſe reperitur (ſedit namque eo tempore Timotheus, eius nominis tertius, idemque hæreticus) ſed nec prioribus, vel poſterioribus temporibus aliquis eius ſedis Epiſcopus nominatus reperitur Eulalius ab his qui ſcripſerunt catalogum Epiſcoporum Alexandrinorum. Quod inſuper in eadem epiſtola mentio habetur de altero Eulalio tunc Epiſcopo Carthagineſi, qui libellum pro communione adipiſcenda Bonifacio dicitur obtuliſſe: ignorauit, qui illa finxit, res illorum temporum geſtas in Africa: quando regnante Gilimere Rege Arriano nullus erat relictus in Africa Orthodoxus Antiſtes; qui antea fuerant exturbati, nec eo ſunt amplius reuerſi, donec, capto Gilimere, Iuſtinianus Imper. debellata Africa, pulſis Arrianis, omnes eccleſias reſtituit Orthodoxis. Ecce ex prædictis omnibus litterarum illarum impoſturam, & merces Mercatoris agnoſcis, & quauis luce clariorem teſtatam habes communionem Africanæ eccleſiæ cum Romana nunquam interruptam, vel interciſam, ſed ſemper integram perſeuerantem. Conati hæc pluribus ſumus, quam inſtituti ratio poſtulare videretur, ſed neceſſario tamen, vt integritati Romani Martyrologij aduerſus quaſcumque calumnias obtrectantium hæreticorum poſſit eſſe conſultum.

c Saturnini, & ſoc.] De his vet. manuſcripta, in quorum aliquibus Saturnino additur nomen presbyteri. Quando paſſi ſint, non inuenimus, dicere necatos eſſe in perſecutione Vuandalica diuinare eſt, cum nullius auctoritate probetur.

d Eliphij.] Beda, Ado, & alij hac die. *Deſcripſit eius Acta ex priſcis monumentis Rupertus abbas Tuitienſis, quæ retulit Sur. in tom. 5. de Iuliano, dum eſſet in Gallijs cum exercitu, duo ſunt tempora conſideranda: prius, cum ſe non tantum Chriſtianum eſſe (vt ſcribit Ammianus Marcellinus) ſacros Chriſtianorum conuentus adiens, profitebatur, ſed (vt ſcribit S. Hilarius contra Conſtantium) Catholicis aduerſus Arrianos fauebat: poſterius autem tempus, quando ab exercitu acclamatus Imperator, exuens hypocriſim, palam Deos Gentilium coluit, vt ipſe teſtatur in epiſtola 39. ad Maximum philoſophum, quam tunc ſcripſit, cũ adhuc eſſet in Galliis, quæ inter alia hęc habet in fine: Deos publice & palam colimus, & totus meus exercitus pietatem amat. nos aperte boues immolamus, Dijs gratias agimus multis hecatombis: me iubent dij pie ac caſte, quoad potero, viuere: ego vero ſtudeo eis placere, & quidẽ libenti animo: magnos fructus laborum pollicentur, niſi ſegniter agamus. Hæc impius Apoſtata. Inde autem recedens, Galliarum nobiliſſimam præfecturam legauit Salluſtio, vt idem Ammianus teſtatur, qui quidẽ de Chriſtianis ęquiſſimas habuit quæſtiones. De eodem Eliphio mentio habetur in vita S. Annonis Epiſcopi Colonien. lib. 2. c. 18. apud Sur. tom. 6. die 4. Decembris.

e Bercharij abb.] De cuius natali die & martyrio accepto ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 109. Vincent. lib. 24. c. 114. & 115. ex quo Sur. to. 5 quẽ claruiſſe tradunt anno Domini 660. De eodem Sigebert. in chron. ſcribit hæc verba anno 661. Bercharius quoque martyr, qui fuit abbas primus Altiuilarenſis, &c. Ne quis autem ſimilitudine nominis, ordinis, tituli, & miniſterij decipiatur; ſcire debet, fuiſſe & Bertharium abbatem Caſſinenſem æque martyrem, necatum a Sarracenis ante altare S. Martini in cœnobio Caſſinenſi, anno Domini 884. vt ſcribit Leo Oſtienſ. in chron. Caſſin. lib. 1. capit. 35. 46. & 47. Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. mon. Caſſin. cap. 12. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 321.

f Ambroſii Epiſc. Caturc.] De eodem hac die Vſuardus, conſentiuntque manuſcripta.

g Lulli Epiſc.] Huius Acta ex Breuiario Moguntino deſcripſit Sur. tom. 5. Plura etiam habentur in vita S. Bonifacii Epiſcopi Mogunt. in Actis S. Burchardi, in epiſtola Zachariæ Papæ ad Bonifac. De eodem meminerunt Carolus Magnus

Imper.

Imper. in diplomate priuilegij eccleſiæ Bremenſis apud Crant.in Saxon. libro 2. cap.15.Vincentius lib.23.cap.137.nouiſſime Trithem.de vir.illuſtr.ord. S. Benedicti lib.3.cap. 193. & lib.4.cap.78. Migrauit ex hac vita anno Domini 787. cũ ſediſſet annos 32.creatus eſt enim epiſcopus(vt ſcribit Marian.Scot.)anno Domini 755.

h Florentini epiſc.] Fuit hic viceſimuſtertius eius ſedis epiſcopus, ſucceſſitque S.Seuerino,vt docent tabulæ eius eccleſiæ,quas deſcripſit Demochares.

i Galli abb.] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Scripſit huius res geſtas (vt auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. capit. 71.) Vualfridus Strabo: extant apud Sur. tomo. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 640. De eodem Trithemius de viris illuſtr. ordinis ſancti Benedicti libro 3.cap.76. & alij plures.

vj C Sextodecimo Kal. Nouembr. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

Antiochiæ natalis S. Heronis [a] diſcipuli beati Ignatij, qui poſt eum factus Epiſcopus. viam magiſtri pius imitator ſecutus,pro commẽdato ſibi grege amator Chriſti occubuit. Eodem die paſſio ſanctorum Victoris, [b] Alexandri,& Mariani. In Perſide S. Mameltæ [c] martyris, quæ à cultu idolorum ad fidem angelico monitu conuerſa, a Gentilibus lapidata eſt,& in profundum lacum demerſa. Conſtantinopoli S. Andreæ [d] Cretenſis monachi,qui ob cultum ſacrarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæpius verberatus,tandem amputato altero pede,reddidit ſpiritum. Arauſicæ in Gallia S. Florẽtini [e] Epiſcopi,qui multis clarus virtutibus quieuit in pace. Capuæ S. Victoris Epiſcopi,eruditione,& ſanctitate conſpicui.

OCTOBRIS 17.

Heronis.[a]] Agunt de eodẽ Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Ad hunc extat Sancti Ignatii epiſtol.13. Meminit eiuſdem Euſeb.in chron. & hiſtor.lib.3.c.30.Nicephorus Epiſcop. in chronic. Niceph. Calliſt. hiſtor. libro 3. capit. 15. Legi eiuſdem Heronis ad Sanctum Ignatium iam martyrio coronatum piam valde interpellationem,quam ex Vaticana bibliotheca fideliter exſcriptam retulimus in Annal.Eccleſiaſt.

b Victoris & ſoc.] Petrus in catal. lib. 11.vet.manuſcript.[& alii recentiores de iiſdem hac die.

c Mameltæ.] Græci autem de Mameltà agunt in dicto Menologio ad tertium Nonas Octobris, vbi & eius res geſtas paucis deſcribunt, prout hic etiam enarrantur.

d Andreæ Cretenſis.] De eodem hac die Græci agunt in Menologio. Eius fa-

cta

cta egregia eddidit Metaphraſtes, ex quo Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. De eo prætere a Zonaras tom. 3. Annal. hiſtor. miſcel. ex Theophane, & Cedren. in comp. anno vigeſimoprimo Cõſtantini Copronymi. Hic Andreas licet Cretenſis dictus ſit, longe tamen diuerſus ab illo eſt, qui cele bris eſt inter Græcos ſcriptores Eccleſiaſti cos, cuius celebritas agitur in Menologio quarto Nonas Iulij.

e Florentini epiſc.] De eo etiã Vſuardus, Ado, & alii recentiores; conſentiũtq; ma nuſcripta. Numeratur vigeſimus tertius eius ciuitatis eps̃ in tabu. Demochar. ꝑde ceſſor S. Agritii, qui interfuit Concilio Atelatenſi ſecundo. Porro hac item die in Ciuitate Caſtellana apud Veientes agi tur ſolemnitas S. Florentii mart. vbi etiã eius ſacræ reliquiæ aſſeruantur.

f Victoris epiſcopi.] Beda de ratione temp. c. 49. appellat hũc ſanctiſſimum & doctiſſimum virum; eiuſdem meminit Addo in chron. ann. 527. & Marian. Scot. anno 560. Vixit temporibus Iuſtiniani Imp. conſtituitq; Paſchalem cyclum Vi ctorij ſeu Victorini Aquitani, vt idem Be da teſtatur: ex quib. omnibus errare con uincitur Trithem. qui eum vixiſſe ſcribit ann. 480. ſub Zenone Imperatore. Errat & Sigebert. qui de vir. illuſt. c. 20. ipſum Victorinum Aquitanũ, iubente Honorio Papa, ſcripſiſſe teſtatur: nam iubẽte Hila rio Papa ſcripſit, vt tradit Gennadius de vir. illuſt. c. 88. Victoris Capuani Cyclus receptus ac cõprobatus fuit in quarta Sy nodo Aurelianẽſi canon. primo & ſecun do. Extat eiuſdẽ Victoris præfatio in con ſonantiam Euang. Tatiani Alexandrini.

18 Quintodecimo Kal. Nouemb. Luna. D v

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

Natalis B. Lucæ [a] Euangeliſtę, qui multa paſſus pro Chri ſti nomine, Spiritu ſancto plenus obijt in Bithynia: cu ius oſſa Conſtantinopolim trãslata ſunt, & inde Pata uium delata: Antiochiæ S. Aſclepiadis [b] epiſc. qui v nus fuit ex præclaro martyrum numero, qui ſub Macrino glorioſe paſsi ſunt. In territorio Beloacenſi S. Iuſti [c] mart. qui adhuc puer in ꝑſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide cæſus eſt. Neo cæſareæ in Ponto S. Athenodori [d] epiſc. fratris S. Gregorij Thau maturgi; qui doctrina clarus, in perſecutione Aureliani martyriũ conſummauit. In Meſopotamia ad ripam Euphratis S. Iuliani [e] eremitæ. Romæ ſanctæ Tryphoniæ, [f] vxoris quondam Decij Cæ ſaris, quæ in crypta iuxta ſanctum Hippolytum ſepulta eſt.

OCTOBRIS 18.

a Lucæ.] De eodem Beda, ac ce teri Latinorum, nec nõ & Grę ci hac die. Memi nit Lucæ Pau lus ad Coloſ. cap. 4. ad Tim. 2, cap 4. & ad Philem. Licet autem aliqui dixerint hũc eumdem eſſe cum Lucio, de quo Paul. ad Rom. cap. 16. tamen Origenes, quem ſecuti ſunt plurimi, diuerſum eſſe putat,

O o idque

idque Græci in Menologio x. Kal. Maij expreſſe profitentur. De Luca Euangeliſta Euſeb.hiſt.lib.3.cap. 4. & 18. Hieron. de ſcript.Eccleſ. Auctor, qui dicitur Iſidorus, de vit.& obit. ſanct. c. 84. & alii omnes, qui in eius Euangelium ſcripſere cōmentarios, Auctor eſt S. Epiphan. hæreſ. 51. fuiſſe Lucā vnum ex ſeptuagintaduobus diſcipulis, prædicaſſeque Euangeliū in Galliis, Italia, Dalmatia, ac Macedonia. An autem martyrio fuerit coronatus, dubium relictum videtur, eo quod S. Hieronymus ſcribens eum vixiſſe annos octogintaquatuor, de martyrio nihil dicat; quod idem qui ſup.apud Iſidorū, & Græci in Menologio, ea ætate obdormiſſe in Domino profitentur; id ipſum etiam Metaphraſtes in ſermone de S. Luca. At Gregorius Nazianzenus, in oratione prima in Iulianum, inter martyres eū recenſuiſſe videtur, cum in Iulianum his verbis inuehitur: Nō victimas pro Chriſto cæſas veritus es, non magnos pugiles extimuiſti? Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam, &c. Ex Græcorum hiſtoricis Nicephorus id expreſſe profitetur, qui & genus martyrij deſcribit li. 2. cap.43. & Glycas lib. 3. Annal. Latinorū autem Patrum S. Paulinus Nolanus ad Seuerum epiſt.12. his verſibus.

Hic Pater Andreas, & magno nomine Lucas,
Martyr, & illuſtris ſanguine Nazarius.

Itemq; S. Gaudentius Eps̄ Brixianus in ſerm.habito in dedic.Eccleſ. hæc ait: Horum quatuor habemus in præſenti reliquias, qui regnum Dei, & iuſtitiam prædicantes, ab incredulis, & iniquis occiſi, Deo ſemper viuere operationum ſuarū virtutibus, demonſtrantur: Ioannes in Sebaſte prouinciæ Paleſtinæ, Thomas apud Indos, Andreas, & Lucas apud Patras Achaiæ ciuitatem conſummati referuntur. hæc Gaudentius. De eius reliquiarum translatione ſuperius actū eſt. Extant de eo varii ſermones, Metaphraſtis, & Petri Damiani apud Sur. tom. 5. Alium habemus manuſcrip. S. Berthari abbatis. incipit: Cum in diuinis, &c.

b Aſclepiadis.] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij. Euſeb. in chron. cum ipſum refert ſub Antonino Caracalla, eiuſque ſucceſſorem Philetum ſub Macrino Imperatore ad ea vſque tempora perueniſſe demonſtrat, idem in hiſtor.Eccleſiaſt. lib.6. cap. 10. & 15. De eodem agit Hieronym.de ſcript.Eccleſ.cap.38. in Clemēte Alexandrino, vbi meminit de epiſtola S. Alexandri Epiſcopi Hieroſolymorum de ordinatione Aſclepiadis confeſſoris, cum eam ſedem accepiſſet. Nicephorus item lib.4.capit.19.& lib. 5.cap.10. & 26. Ex quibus omnibus manifeſti erroris arguuntur Vſuardus, Ado, & alii eos ſecuti, qui eum in perſecutione Decii paſſum dicunt.

c Iuſti.]. De eodem agunt hac die Vſuard.& alij recentiores. Alii hunc Iuſtinum appellant, cuius Acta rhythmo conſcripta extant apud Bedam tomo 3. Petrus in catalog.lib.9.cap.80. eadem deſcripſit, & Mombrit.tom.2.& Surius tom. 5. hac die.

d Athenodori Epiſc.] Duo penes Græcos eiuſdem nominis reperiuntur martyres, quorum alterum vij Idus Nouembris, alterum vero ad ſeptimum Idus Decembris celebrāt. Hic autem, de quo agimus, non ſub Decio, vel Valeriano, (vt in quibuſdam codicibus mendoſe legitur) ſed ſub Aureliano paſſus eſt: ad ea enim vſque tempora eum perueniſſe conſtat; nam reperitur interfuiſſe Concilio Antiocheno aduerſus Paulum Samoſatenſem temporibus eiuſdem Aureliani Imperat. habito, vt conſtat ex Euſeb. hiſtor.lib.7.capit.22. qui & de eodem ſupra libro 6.capit.17. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Theodoro, qui & Gregorius Thaumaturgus dictus eſt, Niceph. lib. 5. cap. 20. Suida in Origene, & alijs. Ille alter Athenodorus fuit ex Meſopotamia Syriæ, paſſuſq; eſt temporibus Diocletiani ſub Eleuſio Præſide, vt cōſtat ex eorum Menologio.

e Iuliani.] Agunt de eodē hac die Græci in Menologio.

f Tryphoniæ.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores, iidemque ex actis ſancti Laurentii. Cum autem

autem hæc dicatur vxor Decij; potius filii, qui cum patte imperauit, quam maioris Decij coniugem puto; nam Decij patris vxor Herennia Salluſtia dicta eſt; niſi dixerimus, plures illum habuiſſe vxores.

19 Quartodecimo Kal. Nouembr. Luna. E iiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26

ROmæ natalis SS. mart. Ptolemæi,[a] & Lucij, ſub M. Antonino: quorum prior (vt ſcribit Iuſtinus martyr) cum impudicam mulierem ad fidem Chriſti conuertiſſet, & caſtitatē colere docuiſſet, ab impuro viro ad Præfectum Vrbicium accuſatus, multo tempore ſqualore carceris macceratus eſt, & ad vltimum cum de Chriſti magiſterio publica confeſſione teſtaretur, iuſsus eſt duci ad mortem. Lucius quoque cum Vrbicij ſententiam improbaret, & ſe Chriſtianū libere fateretur, ſimilem ſententiam excepit: quibus & alius tertius adiunctus eſt, qui etiam eodem ſupplicio damnatus fuit. Antiochiæ SS. mart. Beronici,[b] Pelagiæ virginis, & aliorum quadragintanouem. In Aegypto S. Vari[c] militis, qui ſub Maximino Imp. dum ſanctos ſeptem[d] monachos in carcere detentos viſitaret, atque reficeret, vno ex ipſis defuncto, in eius locum ſubrogari voluit, & cum illis ſæuiſsima paſſus, martyrij palmam adeptus eſt. Ebroicis S. Aquilini[e] epiſcopi, & confeſſoris. In territorio Aurelianenſi depoſitio S. Verani[f] epiſcopi. Apud Salernum ſancti Euſterij[g] epiſcopi. In Hibernia ſancti Ethbini[h] abbatis. Oxonij in Anglia ſanctæ Fredeſuuindæ[i] virginis.

OCTOBRIS. 19.

PTolemæi, & Lucij. a] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores: qui dum habēt eos paſſos eſſe Alexandriæ, errare noſcuntur: nam ſanctus Iuſtinus martyr, qui in oratione ad Senatum Romanum eorum martyrium narrat, eoſdem Romæ martyrio coronatos eſſe demonſtrat. De his item Euſeb. lib. 4. c. 16. Nicephor. lib. 3. c. 33. ac cæteri omnes ex eiuſdem Iuſtini auctoritate. Fuit & alius Ptolemæus diſcipulus ſancti Petri, idemque martyr: qui ordinatus Epiſcopus ab eodē Petro, in Tuſciam miſſus eſt prædicare Euangelium; qui & martyrio coronatus eſt 9. Kalen. Septembris, vt eius Acta declarant, quæ accepimus ab eccleſia Nepeſina, quibus etiam complures adſtipulantur auctores.

b Beronici, & ſoc.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Licet Beda hic agens de Pelagia, confundat cum illa pęnitente, de qua ſupra die 8. huius.

c Vari.] Agunt de eodem etiam Græ-

ci hac die in menologio. Eius tamen martyrij Acta deſcripta a Metaphraſte retulit Lipom. in tomo ſexto, & Sur. tomo 5.

d Septem monachos.] Complures monachos ſub Maximino martyrio coronatos eſſe, non tantum ex Martyrologiis, & Menolog. expreſſum habes, ſed apud Euſebium hiſt. libr. 8. Porro ipſum monachorum inſtitutum non recens, ſed ab initio naſcentis Eccleſiæ viguiſſe, ex his quæ ſcribit Philo de Eſſæis, & quæ habet Dionyſ. Areop. & alij, facile colliges. licet nomen ipſum nō adeo vetus fuerit; vnde Auguſtinus in Ioan. tract. 97. ſic ait: Monaſteria & xenodochia poſtea ſunt appellata nouis nominibus: res autem ipſæ ante ſua nomina erant.

e Aquilini epiſcopi.] De quo Beda, & alii eum ſecuti. Res ab eo geſtas conſcriptas ad S. Audoenum Epiſcopum recitat Sur. to. 5. Sedit annis 24. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, ac filiorum eius.

f Verani epiſcopi.] Licet hic ponatur in territorio Aurelianenſi: tamen cum in tabulis epiſcoporum Aurelianenſium nullus eius nominis reperiatur ſcriptus epiſcopus, ſuſpicor interim, hunc illum eſſe Veranum fama celebrem epiſcopum Cabilonenſem, cuius meminit Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 5. c. 31. & lib. 9. cap. 4. vbi hæc de ipſo: Erat enim eo tempore ipſe Pontifex magnis virtutibus præditus: ita vt plerumque infirmis ſignum Crucis imponens, ſtatim ſanitatem, tribuente Domino, reſtitueret. Hæc Greg. Claruit temporibus Childeberti Regis Francor. circa annum Domini 580. Fuit eiuſdem nominis epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius ad tertium Idus Nouembris. Fuit præterea alius S. Veranus epiſcopus Vencienſis ex monacho Lerinenſi, diſcipulus S. Hilarij Arelatenſis epiſcopi: quieuiſſe penitus in Domino quarto Idus Septembris. Fuit inſuper alius S. Veranus epiſcopus Cauillicenſis, qui vt patronus eiuſdem eccleſiæ religioſe colitur. ſubſcriptus reperitur Veranus Cauillicenſis ſecundo Concilio Matiſconenſi, quod celebratum eſt anno Domini 588.

g Euſterij epiſcopi.] Tab. eccleſiæ Salernitanæ, ac vet. monumenta eiuſdem Romam allata vidimus, nec nō eiuſdem eccleſiæ Breuiarium. Recōditum eſt eius corpus in eccleſia cathedrali in crypta inferiori, ſub altaris Confeſſione, vbi & poſita ſunt aliorum ſanctorum epiſcoporū eiuſdem ciuitatis veneranda corpora, vt Bonoſij epiſcopi, cuius dies natalis illic agitur 13. Maij, Gramatij epiſcopi, de quo 11. Octobris, Valentiniani epiſcopi, quem celebrant 3. Nouembris, itemque Veri & Euſtertii epiſcoporum, de quibus inferius agitur. Aſſeruantur ibidem aliorum ſanctorum confeſſorū corpora, vt Elpidij, Cionij, & Elpigij, quorum celebritas agitur 24. Maii: itemque Cyrini, & Quingeſij, quorum agitur dies anniuerſaria 5. Decemb. Hæc ex antiquis eius eccleſiæ monumentis exſcripſimus.

h Ethbini abb.]. Eius vita extat apud Sur. to. 5. hac die, Petr. in catal. lib. 9. c. 84. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 54. eumque vixiſſe ait anno Domini ſexcenteſimodecimo.

i Fredeſuindæ.] De ea tabulæ eccleſ. Oxonienſis, vnde & Molan. hac die in addit. ad Vſuardum.

iiij F Tertiodecimo Kal. Nouembr. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

IN Auienſi ciuitate in Veſtinis apud Aquilam natalis Beati Maximi [a] leuitæ & martyris, qui patiendi deſiderio inquirentibus ſe perſecutoribus palam oſtendit, & poſt reſponſionis conſtantiam equuleo ſuſpenſus, ac tortus, deinde fuſtibus cæſus, ad vltimum e ſublimi loco præcipitatus occubuit. Agenni in Gallia S. Capraſij [b] martyris, qui cum rabiem perſecutionis declinans lateret in ſpelunca, tandem audiens qualiter beata Fides virgo pro Chriſto agonizaret, animatus ad tolerantiam paſsionum orauit ad Dominum, vt, ſi eum gloria martyrij dignum iudicaret, ex lapide ſpeluncæ limpidiſsima aqua manaret: quod cum Dominus præſtitiſſet, ſecurus ad aream certaminis properauit, & palmam martyrij ſub Maximiano fortiter dimicando promeruit. Antiochiæ S. Artemij [c] Ducis [d] Auguſtalis, qui ſub Conſtantino Magno præclaris militiæ honoribus functus, a Iuliano Apoſtata, quem ſæuitiæ in Chriſtianos arguerat, fuſtibus cædi, alijſque tormentis affligi, ac demum capite truncari iubetur. Coloniæ paſsio ſanctarũ virginum Marthæ, [e] & Saulæ, cum aliis pluribus. Apud Mindam natalis S. Feliciani [f] Epiſcopi, & mart. In Luſitania ſanctæ [g] Irenes Virginis, & mart. Pariſijs ſanctorum Georgii [h] diaconi, & Aurelii. In pago Rhemenſi ſancti Sindulphi [i] confeſſoris.

OCTOBRIS 20.

MAximi Leuitæ. [a]] De eodem Vſuardus hac die, & alij recentiores: Petrus in catal. lib. 9 cap. 85. paſſum refert temporibus Decij Imp. Eius martyrii Acta, atque translationis hiſtoriam manuſcripta accepimus ab eccleſia Aquilana: ibi etiam plura de acceſſu Othonis Magni Imper. ad ſepulchrum ſancti Maximi, deq; reliquiis inde acceptis, & in Germaniam trãſlatis. Tunc accidit quod ſcribit Sigebert. in chron. anno 969. Theodoricum Epiſcopum Metenſem conſanguineum prædicti Imper. accepiſſe Amiterni reliquias sãctorum mart. Eutychetis, Maronis, & Victorini ſociorum.

b Capraſij.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Capraſij & Fidei Acta martyrij habes apud Sur. to. 7. Petr. in catal. lib. 9. c. 86. & Mombrit. to. 1. De Baſilica S. Capraſij illic poſita meminit Greg. Turon. hiſt. lib. 6. c. 12.

c Artemij.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta deſcripta a Metaphraſte recitat Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. De eius occubitu temporibus Iuliani meminit etiam Ammianus Marcellinus lib. 22. licet homo Gentilis, Chriſtianis infenſus, alias eius cædis cauſas enarret. De eo item Theodoret. hiſtor. lib. 3. c. 17. & Niceph. lib. 10. c. 35. & alii recentiores.

d Ducis Auguſtalis, alias, Præfecti Auguſtalis.] Fuit præfectura hæc ampliſſimæ dignitatis magiſtratus, vt qui ſex prouinciis Aegypti ius diceret, eſt titulus in ff. de offic. Præfecti Auguſtalis. Cur autem Aegypti præfectura, Auguſtalis eſt dicta, ex Dione petas originẽ, qui lib. 51. de his agẽs, ait Octauianum Auguſtum,

cum cæteras prouincias Romanis ſenatoribus adminiſtrandas conceſſerit, Aegyptum tamen iis tantum qui eſſent equeſtris ordinis, vnde & ipſe ducebat originem, tribuiſſe; idque eo conſilio, vt (quod idem teſtatur auctor) cum nouarum rerum ſtudioſiſſimi eſſent Aegyptii, ne ab aliquo ſenatorum ad res nouas moliendas inſtigaretur, omnem aditum in Aegyptum proficiſcendi ſenatoribus intercluderet; vt qui ægro animo ferrent Romanæ Reipublicæ amplitudinē ad vnius hominis imperium deuolutam. Hæc ex Dione. Tacitus lib. 2. Annal. aliam etiam affert cauſam; ne qui præeſſet Aegypto, cum vellet, fame vrgeret Italiam, leuique præſidio aduerſus ingentes copias inſideret; additque non tantum ſenatoribus, ſed & illuſtribus Romanis equitibus in Aegyptum profectionem inhibitam ab eodem fuiſſe. Idemque lib. 12. hæc ait: De Auguſtalium Præſidum auctoritate D. Auguſto apud equeſtres, qui Aegypto præſiderent, lege agi, decretaque eorum perinde haberi iuſſerat, ac ſi magiſtratus Romani conſtituiſſent. Idem & lib. 17. hæc verba: Aegyptum iam inde a diuo Auguſto equites Romani obtinent loco Regum. Ita viſum expedire, prouinciam aditu difficilem, annona fœcundā, ſuperſtitione, ac laſciuia diſcordem & mobilē, inſciam legum, ignaram magiſtratuum, domi retinere, hæc ille. Id eſt enim quod Strabo li. 17. ait, eiuſmodi Præfectos Auguſtales Regis ordinem gerere. Videbatur ea prouincia eſſe quodammodo peculiare regnum Romani Imperatoris. Vnde deſertus a ſuis Nero cogitauit inter alia, ſibi a Senatu Aegypti præfecturam concedi. Hæc ſcribit Sueton. in Nerone cap. 47. Vt autem equeſtris ordinis homines tantum eam prouinciam adminiſtrarent, vſque ad Seueri Imperatoris tēpora perdurauit: ſub Seuero enim (vt auctor eſt Dio. lib. 51.) Aegypti ab Imperatore ſenatores habere meruerunt Præſides, & a filio eius Antonino iidem Aegyptii in Senatum Romanum adſcripti fuerunt. Perſeuerauit autem idem titulus, vt qui præeſſet prouinciæ, diceretur Præfectus Auguſtalis.

e Marthæ & ſoc.] De his Vſuardus hac die, adſtipulanturque vetera manuſcripta.

f Feliciani Epiſc.) Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. Cū nullus Mindenſis eius nominis reperiatur epiſcopus, fortaſſe hic ille Felicianus Fulginatis eccleſiæ Epiſcopus & martyr, cuius venerandas reliquias Otho Magnus Imperat. in eam regionem tranſtulit, vt ſcribit Sigeber. in chron. anno Domini *969*.

g Irenes.] Paſſa eſt ob tuendam pudicitiam. Agit de ea Vaſæus in chron. Hiſp. & Flos ſanct. Hiſpan. Paſſa eſt anno Domin. 653. Eius martyrium latius explicauit Andreas Reſendius in Breuiario Eborenſi. De eadem in Theſauro concion. tomo 2. hac die.

h Georgii & Aurelij.] Tranſlatio potius, quam dies natalis horum ſanctorū hic agitur, cum eorum reliquiæ in Gallias delatæ, Pariſiis conditæ ſunt. Exceptionem vocant prædictorum ſanctorum veteres tabulæ, ex quibus etiam Molan. hac die. Natalis autem dies Georgii, & Aurelii martyrum agitur *6*. Kalen. Aug. de quibus S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 2. cap. 10.

i Sindulphi.] Vixit ſanctitate clarus circa annum Domini *600*. vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. *46*. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuar. hac die.

Duode-

21 Duodecimo Kal. Nouemb. Luna. G ij

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E f F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 23 24 25 26 27 28

IN Cypro Natalis S. Hilarionis [a] abbatis, cuius vitam virtutibus atque miraculis plenam S. Hieron. ſcripſit. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctarum Vrſulæ [b] & ſociarum eius, quæ pro Chriſtiana religione, & virginitatis conſtantia ab Hunnis interfectæ, martyrio vitam conſummarunt, & plurima earum corpora Coloniæ condita fuerunt. Apud Oſtia Tiberina S. Aſterij [c] presbyteri, & mart. qui (vt in paſſione Beati Calliſti Papæ legitur) ſub Alexandro Imp. paſſus eſt. Nicomediæ natalis SS. Daſij, [d] Zotici, Caij, & aliorum duodecim militum, qui poſt diuerſa tormenta in mare demerſi ſunt. Maroniæ [e] in Syria prope Antiochiam S. [f] Malchi monachi. Lugduni S. Vialoris [g] miniſtri B. Iuſti Lugdunenſis epiſcopi. In caſtro Laudunenſi S. Ciliniæ [h] matris B. Remigij epiſcopi Rhemenſis.

OCTOBRIS. 21.

HIlarionis.] De eodē tam Græci, quam Latini agunt hac die. Huius vitam ſcripſit sāctus Hieronymus, quam Sophronius in Græcum tranſtulit, vt teſtatur ipſe Hier. de ſcript. Eccl. in Sophronio; ante Hieronymum S. Epiphanius proſecutus eſt eius laudes, vt idē S. Hieron. teſtatur. Agit de ipſo ēt Sozom. lib. 3. cap. 13. & lib. 5. cap. 9. & 14. Niceph. lib. 9. cap. 15. lib. 10. cap. 8. & lib. 11. capit. 29. & alij. Migrauit feliciter ex hac vita anno Domini 372. idq; ex eodem S. Hieron. hac ratione colligitur, dum in vita S. Hilarionis ipſum tempore obitus S. Antonij fuiſſe ætatis annorum ſexagintaquinque demonſtrat: migrauit autem ex hac vita Antonius (vt idem auctor ſcribit in chron.) anno vigeſimoprimo Conſtantii Imperatoris, nempe anno Domini 358. inchoato. Cumq; idem teſtetur, Hilarionem vixiſſe annos octoginta, ſicque poſt obitum Antonii annis quindecim ſuperſtitem fuiſſe; perſpicuum eſt, perueniſſe ad dictum annum Domini 372. iam fere abſolutum.

b Vrſulæ, & ſoc.] De iiſdem Beda, Vuandelbertus, & alii recentiores hac die. Harum ſanctarum virginum hiſtoriam diuerſimode a diuerſis auctoribus ſcriptam reperimus, ſiue a Rogerio Ciſtercienſi, ſiue a Richardo Præmonſtratenſi, aut ab incertis auctoribus, vt quæ deſcripſit Mombrit. to. 2. Petr. in catal. lib. 9. cap. 87. Claudius Rota ca. 154. Bonfinius de rebus Hungar. decad. 1. lib. 5. aut quæ vberius recitat Sur. to. 5. Hi quidem oēs in eamdem conueniunt ſententiam, Vrſulam vna cum ſociis Romam peregrinationem ſuſcepiſſe, ac in itinere incidiſſe in Hunnos, ab iiſdēq; ſæuiſſime trucidatas; idque accidiſſe anno Domini 453. teſtatur Sigebert. in chron. Addunt & de quodam Romano Pontifice Cyriaco nomine qui eaſdem fuerit comitatus. Accidit in his quidem, vt deperdita vera germanaque earum virginum hiſtoria, quiſquis (vt libuit) ſiue quæ ſuo ingenio com-

mētatus fuerit, ſiue quæ ab aliis leui quodam vulgi rumore accepit, ſcripturæ monumentis commendarit, nō ſine magno veritatis detrimento, cum grauiſſimā hiſtoriam commētitiam pene reddiderint. Ego quidem cum in huius rei veritate inueſtiganda plurimum laboris inſumpſiſſem, ex optato euenit, vt inuenerim tandem codicem Vaticanum peruetuſtū, in quo tractatus erat inſcriptus de reb. Britannicis, auctore Gaufrido Epiſcopo Aſaphenſi, ſub nota numeri 944. in quo agēs auctor de rebus Maximi tyranni, qui temporibus Gratiani Imperatoris inuaſit Imperium, de Vrſula quoque perbreuem contexit hiſtoriam, in hanc ſententiam: Cum Maximus proximas Gallias inuaſiſſet, ac vicinos Armoricos ſedibus expuliſſet, vacuam prouinciam, vberes glebas Britannicis militibus, nouæ coloniæ tribuit, ac diuiſit: vnde & eidem prouinciæ comparatum eſt nomen, vt Minor Britānīa diceretur. Quo vero eorum etiam poſteritati conſuleret, ex Magnæ Britanniæ inſula ſingulis vxores quæri iuſſit: ſingulis militibus ſingulæ virgines ex gentilibus ſuis ſunt in matrimonium poſtulatę. Erat autem prædictorum militum præcipuus poſt Maximum Dux Connanus, vnus ex Britanniæ Regulis, cui paris nobilitatis coniux deſignata eſt filia Dionoci Regis Cornubiæ, nomine Vrſula. Londini itaque cunctis coactis, inuitæ licet, patrium ſolum, charoſq; ſuos relinquentes, imponuntur nauigijs: dumque regionem Armoricorum cogitant nautæ, mox ſæua procella naues impulit in Germanicum litus: vbi cum eſſent, Melga Pictorum, & Gaunus Hunnorum piratæ, qui comparata claſſe, icto fœdere cum Gratiano Imp. aduerſus Maximum, vt vel hac arte eum a cœptis deturbarent, cum ad infeſtandam Britanniam tenderent, in has ad litus iactatas virginum naues incidentes, ſic in Britannas virgines, vt in hoſtes graſſati ſunt, vt vim inſerendi illarum pudicitiæ, conſilium caperent. Quæ omnes hortatu Vrſulæ, mortem diriſſimam potius oppetere, ac gladijs obtruncari, Chriſtiana conſtantia decreuerūt, quam ignominioſum quid pati. Cumque ea perſiſterent animi firmitate: mox illorum libidine in barbaricum furorem mutata: cūm alio properarent, ne longiori mora diſtinerentur, ſingulas crudeliſſime trucidarunt, indeque in Britanniam nauigarūt, nactamque eam militibus vacuam aggreſſi; ſed confeſtim, miſſis illuc a Maximo duabus militū legionibus, inde pulſi, ſoluerunt in Hiberniam. Quæ vero poſt hæc ſecuta ſunt, idem auctor proſequitur quæ nos referre omittimus: ſatis nobis viſum hæc referre, quæ ſpectant ad hiſtoriam Vrſulæ. *Sparſa in finitimis regionibus fama de glorioſa virginum nece,* quod vitæ potius quam pudicitiæ diſpēdium pati ſuſtinuiſſent, a vicinorum locorum accolis ſacra cadauera cum honore ſunt ſublata, atque Coloniam Agrippinā delata debito ſanctis martyribus cultu celebrata ſunt.

Hæc quidem, quæ ex prædicto auctore deſcripſimus, nobis longe magis probantur, quam alia prædictorum figmenta ab omni etiam veriſimili rōne remota, Licet aūt non oīa quæ ab eo ſcripſa ſunt auctore, nobis probentur: quæ tñ in tanta caligine rerum ex multis veritati conſentientia eſſe noſcuntur, cur reſpuenda nobis erunt? Nam hæc ex his etiam firmiora redduntur, quæ ſcribit S. Ambroſius in relatione ad Valētinianum de ſua legatione ad Maximum, vbi agit de Hunnorum copiis a Gratiano concitatis, & accerſitis contra Maximum; quas Valentinianus poſt Gratiani obitum, pacis cupidus, intra terminos conſiſtere mandauit: vbi oſtendit Gratianum Imp. pro virili conatum eſſe exteriorum auxilio Maximi vires infringere. Rurſus aūt de eadem incurſione Gauni Hunnorum, & Melgæ Pictorum Ducum ſcribit etiam Sigebert. in chro. anno Domini 389. Nec omittimus dicere ex ſnña Saluiani Maſſilienſis lib. 4. & 7. de recto iudicio, & prouid. Dei, Hunnorum gentem fuiſſe præceteris in venerem ſolutiſſimam. Hæc de his iam ſatis. Si quis hæc in fonte ex prædicto auctore videre cupierit, ſignauimus codicis numerum, quo facilius inueniri poſſit. Hæc noſtra cum recognoſceret Reuerendiſſimus Lindanus epiſ. Ruremun-

remundenſis,ſim uſque probaret, de loco martyrij tantum excepit: qui tamen, vt eam ſolueret difficultatem, hæc quæ ſequuntur,ſuis verbis appoſuit.

Superioribus tantum obſtare videtur locus,qui agonis S. Vrſulæ palæſtra conſtanter ab vniuerſis in hũc vſq; diem eſt habitus. Is tunc temporis longiuſculeà Colonia Vbiorum (quæ caput erat prouinciolæ, cui hodie nomen eſt, plurimas inter magni atq; non obſcuri oppidi ruinas ſuperſtites, Vpen & Vben, quod Latini emollierũt,dicẽtes Vbios pro Vpios) erat diſſitus:nunc autem ex Francorum & Iudæorum plurimorum (quod illorũ loquitur antiquiſſimum cemeterium per multis Hebraicis epitaphijs exornatum) incolatu ad flexum Rheni forma hemicycli extenſum longiſſime. Si quis enim oppoſito ex littore Coloniam intueatur, veriſſime dixerit, Colonienſes in ſigmate conuiuari. Hunc autem locum,vbi nunc viſitur S. Vrſulæ collegium virginum nobiliũ(licet vna vix,aut altera ſuperſit ſanctimonialis, Lutheraniſmo eas ad thalamos male blandos à ſuauiſſimo Chriſti Domini iugo abiiciente) fuiſſe certaminis arenã,inde pii non imperite videntur aſtruere, quod templi area nullum ſuſcipit ſepeliendum, immo pueros recẽs baptizatos de nocte quaſi euomẽs in ſuperficiem reijcit viſendos:cuius rei miracula narrant incolæ non rara, quæ non alibi temere inueniãtur. Quod ne cuipiam videatur paradoxum, obiter viam indicabimus,quam vetus Rheni fluxus peritis rerum Belgicarum obſeruatoribus pręmõſtrauit. Nam quod noſtras ait Gaufridus Aſaphẽſis in Anglia(quam S. Bonifacius in epiſtolis Saxoniam appellat tranſmarinam)Epiſcopus appellans Germanicũ litus, vbi illa ſit cum ſuis paſſa:tu voces cũ veteribus Aeſtuaria Germanica, ſiue, vt Tacitus,inſulas Saxonum:quę ſuo nomine(quod nullus veteris regionis Rhenanæ peritus ierit inficiendo) complectantur,quicquid hodie habet Oceanum verſus nõ ſolum Zelandia, Hollandia, Phriſia, olim Freſia ad Fleuum (qui Rheni fuit brachiũ Het Vlye ex Vuahale in Iſelam à Druſo deriuatum, vnde & hodie Foſſa Druſiana vocatur)ſita: ſed & longius nunc ab Oceano in mediterranea diſſita Tranſyſelana; vbi Drentij, nunc Drentenlandi, & Tubantij, nunc Tuuẽtenlandi apud Groeningam habitabant inſulares; & Cliuia Coloniã vſque pertingẽs,variis olim Rheni brachijs,ſeu anfractibus intercluſa. Vnde & olim Cæſaris Vuardęa,quam inſulam dicimus,nomen habet, haud longe à Colonia, vbi S. Suuitbertus colitur Kal. Martijs,ꝙ Rheni circuitu olim ambiebatur, iã mediterranea. Nunc igitur ſuperius enarrata prędicti Gaufridi hiſtoria noſtratibus optime fuerit teſtimonij conſentanea,quę habent, iſtam SS. virginum claſſem vi procellarum ex Oceano Thielam appuliſſe, quæ hodie portus eſt Geldrię ad Vuahalim; inde Coloniam perrexiſſe: quod tũ fuit facillimum, cum Rhenus fluuiorũ rex adeo abundabat aquis, vt foſſas plurimas ad Hollandiam & Geldriã exſiccãdam iuſſerint pij Auguſti exemplo Druſi Rom. effodiendas:vt & noſtrates poſteri in vſum oppidi & agri Traiectenſis Leccã à ſtillando dictam, quod hieme Rhenus illac ſeſe in Moſam altero ſuo cornu effunderet copioſius. Vnde forte à Latinis fuit dictus Bicornis ab oſtijs nobilioribus:quorũ alterum Glareano, alijſq; fere omnibus etiã nũc fuit ignotum, quod ad arcem Britannicam à Romanis cõtra Britonum incurſiones in littore extructã euoluebatur;ſed dunis vi tempeſtatũ permotis obſtructũ. Si ergo claſſis illa S. Vrſulę fuit vi tẽpeſtatis ad Vuahalim depulſa,nullo negotio naucleris,licuit ad rectũ Rheni curſum ex internatãtibus paſſim inſulis naues dirigere,aut potius vẽtis dare: qui eos in manus Hunnorũ (quod & Colonienſis habet hiſtoria) inuexerunt. hinc apud Coloniam, vbi Romanũ ſemper fuit contra Saxones feroſq; Germanos vltra Rhenũ agẽtes præſidiũ,agebãt, Gratiano Aug. contra Maximũ tyrannũ militaturi.ſed ex ſentẽtia Gaufridi à prędictis piratis tam immane ſcelus dr̃ perpetratum. Hactenus eruditus Lindanus.

c Aſtertij.] De quo Będa & Ado ex Actis S. Calliſti Papæ,ꝗ extant apud Sur. to. 7. die 14. Octobris, vnde & cæteri

acce-

acceperunt. Corpus Aſterij à Sergio Iuniori Rom. Pont. Translatum eſt in Titulum Equitij, vt vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur, fidem facit.

d Daſij & ſoc.] De his itẽ Beda, Vſuardus, Ado, & cęteri recẽtiores. Reſtituitur ex antiquis manuſc. Germana lectio eſt, duodecim militum, loco duodecim millium.

e Maroniæ in Syria.] Erat in Syria olim vicus, Maronia dictus, vbi Malchus vixit, qui poſtea creuit in ciuitatem. Fuit eiuſdem loci Epiſcopus inſignis Timotheus nomine, qui multa grauiaque paſſus eſt ob communicationem cũ S. Ioan. Chryſoſt. tempore Arcadij Imp. vt ſcribit Pallad. in dialog. Eſt mentio de alio Maroniæ Epiſcopo, Dimaſio nomine, qui interſuit Concilio Epheſino, vt conſtat ex Actis ipſius. An autem à prædicta Maronia hi qui hodie dicuntur Maronitę, ſint appellati, an vero à S. Marone abbate, nõ audemus certi quid diffinire. Compertũ etenim habemus, Maronem abbatem in Syria claruiſſe ſanctitate; fuiſſeq; monaſterium dictũ S. Maronis in Syria, cuius abbatis, nomine Alexandri, extant litteræ ad Hormiſdã Papam, & libellus oblatus Synodo, quę recitantur in actione prima Quintæ Synodi. Eius itaq; monachi appellati ſunt Maronitę, ſicut a Studio Studitæ, a Sabba Sabaitæ, a Dio Dijtæ, & ab Abrahamio Abrahamitæ dicti reperiuntur. Inde fortaſſe nomen Maronitarũ prouenit, illorum (inquam) Chriſtianorum, qui proprios habentes Epiſcopos, degentes in monte Libano, magna fidei ſinceritate & animi ardore cõmunicant Romanæ Eccleſiæ, quorũ eſt Romæ nobile collegiũ a Sãctiſſimo D.N. Greg. Papa xiij. laudabiliter inſtitutum: quod ſumma induſtria, conſilio, & ope curat Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Antonius Caraſa, S. R. E. Card. Bibliothecarius, cuius immenſos labores, ſtudia, & animi affectũ in reſtituẽda ac propaganda fide Catholica collapſa in Orientali Eccleſia, nouit ille molius, qui ſolus laborẽ et dolorẽ cõſiderat.

f Malchi.] Eius vitam S. Hieronymus egregie conſcripſit. Ad hoc diuerſus eſt (etſi in multis conueniat) monachus ille, quem Sozom. Malachionem vocat, qui iiſdem temporib. vixit, de quo lib. 6. c. 32.

g Viatoris.] De quo Beda, Vſuar. Ado, & alij recent. Scribit de eo Petrus in catal. lib. 9. c. 90. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris, vt Ado Vien. teſtatur in chron.

h Ciliniæ.] Plura de ea in vita S. Remigij; eius tamen vitam ſeorſum ſcriptã eſſe ab Hucbaldo, tradit Molan. Sigebert. de ea in chronic. anno Domini 449. Alia eiuſdem nominis Cilinia Meldenſis virgo fuit, de qua agitur in vita S. Genoueſæ virginis, & apud Molanum hac die.

j A Vndecimo Kal. Nouemb. Luna. 22

á	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

HIeroſolymis B. Marci [a] Epiſcopi, clariſſimi & doctiſſimi viri, qui primus ex Gentibus Hieroſolymorum eccleſiam ſuſcepit regendam ac non multo poſt ſub Antonino Imperatore martyrij meruit palmam. Hadrianopoli in Thracia natalis SS. marty. Philippi [b] Epiſcopi, Seueri presbyteri, Euſebii, & Hermetis, qui ſub Iuliano Apoſtata poſt carceres & flagella incendio cremati ſunt. Item SS. marty. Alexandri [c] Epiſcopi, Heraclij militis, & ſociorũ. Firmi in Piceno S. Philippi, [d]

Epiſcopi

Epiſcopi & martyris. Oſeæ in Hiſpania ſanctarum virginum Nunilonis [e] & Alodię ſororum, quæ a Sarracenis ob fidei confeſſionē capitali ſententia punitæ, martyrium conſummarunt. Apud Coloniam S. Cordulæ, [f] quæ vna ex ſodalibus S. Vrſulæ, cum aliarum ſupplicijs & cæde perterrita ſe occultaſſet, eius rei pœnitens poſtri die ſe vltro patefecit, & nouiſſima omnium martyrii coronam accepit. Hierapoli in Phrygia S. Abercii [g] Epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Imperatore claruit. Rhotomagi S. Melanii [h] Epiſcopi qui a S. Stephano Papa ordinatus, illuc ad prædicandum Euangelium miſſus eſt. In Tuſcia S Donati [i] Scoti Epiſcopi Feſulani. Veronæ S. Verecundii [k] Epi & confeſſoris. Hieroſolymis S. Mariæ [l] Salomæ, quæ in Euangelio legitur circa Dñi ſepulturā ſolicitam.

OCTOBRIS 22.

MArci Epiſcopi a] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Scribit de eo Euſeb. in chron. anno 19. Hadriani Imp. & hiſto. libro 4. cap. 6. in fine, Epiphan. hæreſi 66. cum agit de ſucceſſione Epiſcoporum Hieroſolymitanorum, Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 4. c. 25.

b Philippi & ſoc.] Beda, Ado, & alii. Hūc preceſſit Liuius, qui ſucceſſit Eutropio; amboq; Conſtantij temporibus ob defenſionem Catholicæ fidei martyrio coronati ſunt, prout teſtatur S. Athanaſius in apolog. de fuga ſua ad Conſtantium, col 334.

c Alexandri & ſoc.] Greci etiam de his agunt hac die in Menologio.

d Philippi Epiſcopi.] De quo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam delatas accepimus.

e Nunilonis & Alodię.] Agit de ijſdem Vſuardus. Ipſarum martyrium ſcripſit S. Eulogius in Memoriali ſanct. lib. 2. ca. 7. paſſaſq; dicit Æra 899. anno Domini 851. Plura de his conſcripta haberi in manuſcript. cod. teſtatur Ambroſ. Moral. ibi in ſchol. De his etiam in Flore ſanct. cōc. & in Theſaur. concion. to. 2. agitur.

Quod autem tam hic, quā in alijs locis ſemper, cum Æræ numerū ad Chriſti Domini noſtri annorū rationem deducimus, ab Aeræ nota annos trigintaocto ſubtrahere cōſueuimus: rem haud ab inſtituto alienā facturi videmur, ſi de Aera paulo diffuſius diſſeramus: ea etenim numeri nota tum Acta martyrum, ac ſacra Concilia, tum etiam res profanas in Hiſpanijs conſignari conſueuiſſe, exploratiſſimum eſt; rarumque ſit inueniri id ab alijs vſurpatum. Hic quidem vſus ab ipſo Auguſti tempore poſt mille trecētos & amplius annos in aliquibus Hiſpaniæ regionibus, quin etiam in Luſitania vltra milleſimum & quadringenteſimum perſeueraſſe, certiſſimum eſt, vt habes notatum pluribus a Vaſæo in chron. Hiſpan. c. 22. Quod in primis ad ipſum Aeræ nomen ſpectat; numeri notam eſſe dictam Aeram, affirmat Nonius: in quam ſententiam Lucillus lib. 29. his verbis: Hæc eſt ratio peruerſa, Aera numeri ſubducta improbe. Fauſtus Regienſis lib. 1. de ſpiritu ſancto Aeram ſupputationem appellat: quam & ab ære ſic dictam putant, quod in ære eſſet numeri nota deſcripta. Reijcitur a Vaſæo in chro. & a Didaco Couar. lib. 1. var. reſolut. cap. 12. commentum de Æra, quo dictum eſt, Aeram cum aſpiratione ſcribendā Heram dictamq; ab hero, hoc eſt, domino. Refellit Reſendius Geneſij Sepuluedæ inuentū de Aeræ nomine, quod ſcilicet a notarijs alijſq; ſcriptoribus ſic fuerit abbreuiatum; vt quod

ſcri-

ſcribendum eſſet, Annus erat Auguſti Cæſ.illi breuitatis cauſa ſic exararent, A. ER.A.Cæſ.paulatimq; demptis punctis etiam, ſcriptum AERA. Cæſ. Fere eiuſdem rei commentator fuit Couarr. vbi ſupra;cum diceret,primum elementum, A,à ceteris litteris interpunctione eſſe ſeparandum, ac ſic ſcribendum A. Era. vt diceret,Annus erat.pretulit tamẽ Couar. ſuæ ſententiæ Sepuluedæ fictionem. Sed quis non videbat, cum cuiuſque actionis in præſens factæ tempus in ſcriptura apponitur,non dici, Annus erat,ſed Annus eſt,&c.Cur non ſic potius(ſi licet in re ſeria ludere) ſingula per ſe elementa ponimus A.E.R.A. vt ſingulas ſignificent dictiones, ac velint dicere; Annus Eſt Regni Auguſti?Sed miſſa iſtæc commenta: nam Auguſti nomen,quod per vltimum illud A.exprimunt,longe poſt exordium Aeræ à Senatu excogitatum, tributũ eſt Octauiano, anno nimirum decimoquinto à Triumuiratu,& vndecimo poſt Aeram ceptam,cum ſcilicet idem Octauianus ſextum ageret Conſulatum cum collega Agrippa iterum Conſule, vt auctor eſt Dio.hiſt.Rom.lib.53. Quænam ratio patitur,vt in Aera poſitum ſit nomẽ Auguſti, quod necdum à Senatu fuerat adinuentum? Eſt & Iſidori libro 5.Orig.ea ſententia,vt ab ære dando,hoc eſt,tributo pendendo,Aera ſit dicta: quæ an ſit vera, dicam inferius. Rurſus de Aera illud apud omnes eruditos eſt in confeſſo, Aeram ceptã eſſe numerari anno trigeſimo octauo ante Chriſti Domini noſtri natalem diem. Ad hæc probanda nõ eſt quod multis immorer;ſatis erit ad eam rem demonſtrandam S.Iuliani Toletani Epiſcopi patens aſſertio,qui li.3. contra Iudæos ad Eruigium Regem habet hæc verba in fine: Aera enim inuenta eſt ante triginta & octo annos, quam Chriſtus naſceretur. Nunc autem acclamatur Aeram eſſe ſeptingenteſimam vigeſimamquartam: detractis igitur triginta & octo annis,ex quo Aera inuenta eſt,vſq;ad Chriſti natiuitatem,reſidui ſunt ſexcẽti octoginta-ſex anni.hactenus Iulianus;qui dum ait: Nunc autẽ acclamatur Aeram eſſe, &c. ad illud videtur alludere,quod in Hiſpaniarum eccleſijs(vt habet c.9.ſecũdæ Synodi Bracarenſis) die natali Domini poſt Euangelicam lectionem publice in eccleſia per diaconũ futuri eius anni Paſchatis dies annunciabatur, ſimulq; Aera currens promulgabatur,ſicq; ea ratione Aera dici videtur acclamata. Sed miſſis his, iam omnes conſentiunt, ante annos triginta & octo diei natalis Domini, Aerã cœptam eſſe numerari; eaq; ratione,iureque ijdem omnes referunt ad annum quartum a Triumuiratu.Quod autẽ diſertiſſimorum virorum non mediocriter torſit ingenia,illud potiſſimum eſt,quidnam fuit in cauſa,vt eo anno Aere numerus ſit inuentus? Vaſæus in his perueſtigandis plurimũ laboris inſumpſit,& quorẽ ſibi minus aſſequi viſus eſt,claros eruditione viros,qui in ea facultate in Hiſpania florebant, conſuluit.fuerunt hi Geneſius Sepulueda, & L.Andr. Reſendius; eorumq; de ea re ſentẽtias recitat. hi oẽs aliorum commenta refellẽtes,in eam pedibus ſententiam abijſſe videntur,vt Aeræ numeri eo anno fuerit auſpicandi ratio, qđ à Triumuiris facta eo ipſo anno Romani Imperij diuiſione, Hiſpania Auguſto ceſſerit. Eamdem affert cauſam & Didac.Couarr.lib.1.var.reſol.c.12.Miratus ſum (fateor) nobiliſſima ingenia poſt multas de ea re lucubrationes erroris tẽporis lapſa, vt putarint partitionem Imperij inter Triumuiros ann.quarto Triũuiratus eſſe factam. Dio Caſſius,hiſtoricorum clariſſimus, qui floruit Romæ temporibus Seueri ac ſucceſſorum Imp. quinq; anno octauo Alexandri creatus eſt Conſul ordinarius, reſque Romani Imper. ex antiquis Annalibus, perueſtigans, cuncta ordine temporum per Conſules in annos ſingulos digeſſit; hic, inquam, Dio duplicem Imperij Romani partitionem a Triumuiris factam recenſet: priorem videlicet ipſo primo anno Triumuiratus ſub Conſulatu Lepidi & Planci, ab Vrbe cond.anno ſeptingenteſimo duodecimo,qui & annus primus Imperij Octauiani numerari conſueuit: poſteriorem autem Imperij Romani inter eoſdem Triumuiros partitionem factam ait ſub Conſulatu Caluini & Pollionis,a

Trium-

Triumuiratu anno tertio, ab Vrbe cond. ſeptingẽ eſimo quartodecimo, poſt bellũ Peruſinum confectum, pace inita inter Octauianũ & Antonium; qua quidem facta diuiſione, eidem Octauiano non tantum Hiſpaniæ, ſed Galliæ, Sardinia, & Dalmatia obtigerunt. Hæc Dio hiſt. Roman. lib. 48. Ex quibus quidẽ maniſeſte apparet, neutrã Imperij diuiſionem, primæ Aeræ, quã cœptã eſſe anno quarto à Triumuiratu & ipſi affirmant, aptari poſſe: à priore enim partitione vſque ad Chriſti Redẽptoris annum, quadraginta & vnus intercurrunt anni; à ſecunda autem vſq; ad prędictum tempus, anni numerantur trigintanouem, vel quadraginta, ſi numeres primũ Chriſti annũ anno quadrageſimoſecundo Auguſti, vt plerique faciunt; cum alioqui triginta-octo tantum numerari neceſſe ſit, ex maiorum oĩum aſſertione, à prima Aera vſque ad Chriſti Domini noſtri natalem diem. Nec inſuper aliqua poteſt ratione ſubſiſtere, quod in ea re adhuc ſibi ambigua addidit Vaſæus, Aerã fortaſſe numerari cœptam à domitis Cantabris & Aſturibus, cũ Octauianus vniuerſa Hiſpania tranquilla atq; pacata potitus eſt: nam eodem Dione auctore, certum exploratumq; habetur, bellum Cantabricũ cœptum eſſe ſub Conſulatu nono Octauiani, ab Vrbe condita anno 729. ab ipſo initio Aeræ anno 14. idemque perſeueraſſe, iiſdem ſæpius rebellantibus, vſq; ad Conſulatum Sentij Saturnini, anno ab Vrbe cõd. 735. Aera vigeſimaprima. Hæc Dio hiſt. Ro. lib. 53. & 54. quibus ea quæ de cauſa auſpicandæ Aeræ à prædictis ſunt poſita, confutari videntur.

Alia igitur à prædicta eſt perquirenda cauſa, cur anno quarto à Triumuiratu, qui eſt trigeſimus octauus ante Chriſti diem natalem, ab Hiſpanis anni ſinguli ab Aera cœperint numerari. Mea quidẽ ſentẽtia, nulla ex parte veriorem cauſam ac certiorem quam ex Dione de ea re venari poſſumus: qui dum ſub vnoquoque Conſulatu res geſtas recenſet, ſub Conſulatu Marcij Cenſorini & Caluiſij Sabini (eſt hic ille ipſe annus quartus à Triumuiratu, quo ſumitur initium Aeræ) de Cerretanis in Hiſpania rebellantibus texit hiſtoriam, eoſq; eo anno perdomitos ab Auguſto per Domitiũ Caluinũ enarrat; eundemque adeo ingentẽ vim pecuniæ ex Hiſpanis collegiſſe, vtq; ab alijs Orbis ciuitatibus ad triumphi impenſas exigi conſueuiſſet, ex ſolis Hiſpaniarum ciuitatibus collegerit; eamdemque pecuniam adeo affatim ſuppeditatã, non tantum ad triumphi impẽſas ſatis fuiſſe; ſed ex ea maiorem partem ad Vrbis Palatiũ, ipſa antiquæ Vrbis cunabula, vbi Romulus prima iecerat Vrbis fundamenta, incendio abſumptum, ex integro reſtituendum, eſſe expenſam: ſcribit enim hęc Dio hiſt. Rom. lib. 18. ponamque eius verba, quo hæc certiora ac fideliora habeantur, vt à fonte hæc potius requiras, quam ex epitome Xiphilini, qui non ſine veritatis diſpendio Dionem in compendium contraxit. ſunt hæc, inquam, verba Dionis: Triumpho ſibi conceſſo; quod in triumphum cõferri ab vrbibus ſolet, à ſolis Hiſpaniæ ciuitatibus accepit; atque eius aliquam partem ad triumphi apparatum inſumpſit, maiorem vero in Palatium reficiendum: id enim incendio combuſtum inſtaurauit ac dedicauit, cum alijs rebus ſplẽdide ornatum, tum imaginibus, &c. Hęc Dio: licet quod ad Palatij reſtitutionem ſpectat, Suet. in Aug. cap. 57. non ab Hiſpanis tantum, ſed à cęteris collatam dicat eſſe pecuniam. Porro cum Hiſpanorum collatio munificẽtiſſima prędicetur, eaq; ipſo anno facta noſcatur, quo Aera incipit numerari: mihi facile perſuadeo, ob tam egregiam nauatam operam, vt à re admodum memorabili, ab Hiſpanis cœpta eſſe futura tempora numerari. Vnde nõ diſplicet, quod Iſidorus lib. 5. orig. Aeram ab ære collato, hoc eſt, tributo penſo, putat eſſe dictam; licet ab eo omnino diſſentiam, dum ait, tunc ab Auguſto fuiſſe vniuerſum Orbem deſcriptum, nam eo tempore nominatę ſuperius prouinciæ tãtum ſub Octauiani ditione poſitæ erant; & Orbis deſcriptio poſt annos trigintaocto, eo anno quo Dominus naſcitur, facta reperitur. Sic itaq; Aeram nũcupatã ab ære collato exiſtimo, atque à dicta collatione æris, Aerã, ipſam notã

nu-

numeri in Hiſpania eſſe acceptam. Hæc ſunt quæ de Aera inuenta habui dicere. Si quis certiora habet quæ dicat, in medium proferat,& agam gratias.

f Cordulæ.] Cóſule q̃ dicta ſunt pridie huius diei in Vrſula. De huius translatione agitur in vita Alberti Magni p.2. c.9.

g Abercij Epiſc.] De eodem Græci etiã agũt hac die in Menologio. Eius res pręclare geſtas ex antiquis monumentis deſcripſit Metaphraſtes, quas Lipo. habet to.6.& Sur.to.5. Claruit tpib. Marci Aurelij Antonini,& Lucij Veri fratrum Imperatorum. Extat eiuſdem ſanctiſſimi viri epiſtola ad dictum M.Aurelium Antoninum Imp.quæ Apoſtolicũ redolet ſpiritum: exhibemus eam integram in Annalibus Eccleſiaſticis, acceptam ab Illuſtriſſimo, ac Reuer.D.Gulielmo Syrleto Cardinale ampliſſimo, qui eam Græce ſcriptam in antiquo manuſcripto codice, vt ingentis pretij margaritam, cuſtodit.

h Melanij Epiſ.] Fuit hic ſecundus eius ſedis Eps, ſubrogatus S.Nicaſio, vt habẽt tabulæ Eporum eius eccleſię, quas deſcripſit Demochares. Aliqui hũc Melonem, corrupto vocabulo, appellãt. De eo Vincẽt.li.11.c.74. Pet.in cata.li.9.c.93. & alij.

i Donati.] Eius acta nuper conſcripſit Franciſcus Cattanius Diacetius Epiſco. Feſulanus.

K Verecundij Epiſc.] Tabulæ eccleſiæ Veronenſ.plurib.autem Illuſtriſſ.ac Reuerendiſſ. D.Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. & S.R.E. Card.in commentatio de antiquis monumentis Epiſcoporum Veronen.pag.12.& 43.

l Mariæ Salomæ.] De ipſa Matth.Euang.cap.15.& 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus,& alij recentiores.

* B Decimo Kal. Nouemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1

IN Hiſpania prope Gades ad fundũ Vrſonianũ SS.mar. Seruandi [a] & Germani, qui in perſecutione Diocl.ſub Viatore Vicario poſt verbera, ſqualorẽ carceris, [b] famis ac ſitis iniuriam, & longiſſimi itineris laborẽ, quę ferro onuſti pertulerũt, nouiſſime martyrij ſui curſum cæſis ceruicibus impleuerũt: ex quib. Germanus Emeritæ, Seruãdus vero Hiſpali cõditus eſt. Antiochiæ in Syria natalis S. Theodori [c] presbyteri, qui in perſecutione impij Iuliani comprehenſus, poſt equulei pęnã,& multos ac duriſſimos cruciatus, lãpadib.ẽt circa latera appoſitis inflãmatus, cum in cõfeſſione Chriſti perſiſteret, occiſione gladij martyrium conſummauit. Conſtantinopoli S. Ignatij [c] Epi, qui cũ Bardam Cæſarẽ ob repudiatam vxorẽ arguiſſet, ab eo multis iniurijs affectus, in exilium pulſus eſt: ſed a Nicolao Rom. Pontifice reſtitutus, tandem in pace quieuit. Burdigalæ S. Seuerini [d] Colonienſis Epi & confeſſoris. Rhotomagi S. Romani [e] Epiſcopi. Apud Salernum S. Veri [f] Epiſcopi. In territorio Ambianenſi S. Domitij [g] presbyteri. In pago Pictauiẽſi S. Benedicti [h] cõfeſſoris.

OCTO-

SEruandi & Germani. a] De iiſdem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Horum Acta narrantur egregie hymno ſacro in Breuiario Toletano: ex vetuſtis monumentis eadem alij ſoluta oratione deſcripſerunt, vt Vaſæus in chron. Hiſp. Marin. Sicul. de reb. Hiſpan. lib. 5. Eadem in Theſau. concion. to. 2. & in Flore ſanct. Hiſpan.

b Theodori.] A nonnullis Theodoretus hic dictus reperitur. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Eius nobile certamen ſcribit Sozom. hiſtor. libro 5. cap. 7. qui Theodoretum appellat ad differētiam alterius Theodori, qui eodem tempore ibidē eadem ex cauſa diriſſima paſſus eſt, de quo Ruffin. hiſto. libro 1. cap. 36. Socrat. lib. 3. cap. 16. Sozom. lib. 5. cap. 19. Theodoret. libro 3. cap. 10. ante hos omnes S. Gregor. Nazianz. orat. 2. In Iulianū, & S. Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. Teſtatur Moſan. ſe vidiſſe huius martyris Acta ab au-ſicis Iuliani tunc ſcripta eaque hactenus Cartuſiæ aſſeruari: ſed miramur ea præterijſſe Surium, & eius in vitis Sanctorū colligēdis ſucceſſorem Moſandrum, ambos Carthuſianos.

c Ignatij Epiſ.] Agunt de eo etiam Græci hac die in Menologio. De eo eſt frequens mentio in regiſtro Ioannis Octaui Papæ, Nicolai Primi, ac præſertim in eius epiſtola ad Michaelem Imp. & alijs pleriſq; vt in epiſtola ad Epiſcopos Aſiæ & Libyæ, itemq; ad clerum Conſtantinopolitanū, ac denique ab vniuerſos Chriſti fideles conſcripta 18. martij Indict. 13. itemque in Romana Synodo ab eodem Pontifice celebrata. His addimus Græcorum hiſtoricos Zonar. lib. 3. Annal. Cedren. in comp. hiſto. in Michaele, Glyc. in 4. par. Annal. Ex quibus oībus vita ipſius optime concinnari poſſet: ſi præſertim adderetur ea, quam Anaſtaſius Bibliothecarius ſcripſit ad Hadrianum Secundum Rom. Pont. in prefat. de octaua Synodo; quam hiſtorice ſcriptam legimus in codice manuſcripto Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Antonij Carafæ Card. Bibliothecarij,

d Seuerini Epiſcopi.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodē hac die. Scripſit eius Acta Fortunatus, vt teſtatur Grego. Turon. de glor. confeſſ. c. 45. Alia inſuper incerto auctore ex vet. manuſcript. edidit Sur. to. 5. De eius electione agitur in appendice Concilij Agrippinenſis habiti poſt Conſulatū Amantij & Albini, anno Domini 346. ſecundum veriorem ſupputationem. Diu multumq; ſedit: nam tpe obitus S. Martini adhuc ſuperſtes erat, vt ſcribit Greg. Turon. li. 1. mirac. S. Martini c. 4. Obijſſe autem S. Martinum Arcadio & Honorio Augg. quintū Conſ. anno Dom. 402. in Annalib. noſtris oſtendimus. Mētio de eodem Seuerino habetur in Actis S. Euergiſſi eius diaconi, & inde Epiſc. ſucceſſoris, apud Sur. tom. 5. die 24. Octob. in vita S. Annonis Epiſco. Colon. lib. 2. cap. 27. & Sigeb. in chron. anno 199. De tranſlatione eiuſdem Sur. tom. 5. hac die hiſtoriam recitat. Hic monemus lectorem, ſcripſiſſe Petrū Damiani ad Deſideriū abbatem commentariolū de quibuſdam miraculis, quem deſcripſit Lipo. to. 8. vbi de Seuerino Epiſcopo Coloniēſi. adhuc in pœnis purgatorij exiſtente narrat hiſtoriam. Id quidē nolim quis putet intelligi de S. Seuerino, de quo hic agimus, qui iam ante annos ſexcētos ex hac vita migrarat, ſed de aliquo alio, quē auctor dicit nuper illi præfuiſſe eccleſiæ: licet in editis tabulis Epiſcoporum Colonienſium nullus alius eiuſdem noīs Epiſcopus reperiatur. quare ſuſpicor in prædictam ſcriptionem errorē irrepſiſſe nominis ciuitatis, vel Epiſcopi. Niſi dicere velimus, illa verba: Nuper Epiſcopus: nō ex dictis ab Abraldo, qui citatur, eſſe relata, ſed potius ex ſcripto eſſe recitata, nimirum ex exemplari ab eodem miſſo ad Petrum, qui hęc ſcribit: nam rem geſtam fuiſſe ſcriptis conſignatam teſtatur.

e Romani Epiſ.] De quo hæc in dictis manuſcriptis: Sācti Romani Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita meritis claruit, & mors pretioſa in domo Domini quotidie demōſtratur. De eo ēt Mola. hac die. Fuit autē eius ſedis epiſcopus viceſimus ordi-

ne,

ne,ſeditque anno Domini 622.vt tabulæ eius eccleſiæ apud Democharē indicant.

f Veri epiſco.] De eodem veteres tabulæ,Breuiarium, & alia antiqua monumenta eccleſiæ Salernitanæ. Aſſeruatur eius corpus in eccleſia cathedrali, in crypta inferiori,vna cum alijs ſanctis,quorū ſuperius meminimus 19.huius.

g Domitij.] Vet.manuſcript.ac etiam Molan.de eodem agit hac die.

h Benedicti.] De eodem Vſuard. hac die,& alii recentiores.

xxix C Nono Kal. Nouemb. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VEnuſiæ in Apulia natalis SS.mart. Felicis Epi Africani, Audacti & Ianuarij presbyterorum, Fortunati & Septimi lectorū: qui tpe Diocl. [a] Magdelliano Procuratore multis diu vinculis & carcerib. in Africa & Sicilia macerati, cū Felix nullatenus ſacros libros iuxta Imperatoris edictū tradere voluiſſet,tandem occiſione gladij cōſummati ſunt. Apud Homeritas in ciuitate Nagran paſſio SS. Aretæ [b] & ſociorum trecentorum & quadraginta,tpe Iuſtini Imp.ſub Dunaan Iudęo tyrano:poſt quos Chriſtiana mulier incendio tradita eſt;cuius filius annorum quinque, cum balbutiendo Chriſtum confiteretur, nec blanditijs nec minis retineri poſſet, in ignem vbi mater ardebat, ſe præcipitem dedit. Coloniæ S.Euergiſſi [c] Epi & martyris. Conſtantinopoli S. Procli [d] Epi. In Britannia minori tranſitus S. Maglorij [e] Epiſcopi,cuius corpus Lutetiæ Pariſiorum requieſcit. In Vertano monaſterio S.Martini [f] abbatis.In Campania S.Marci [g] ſolitarij, cuius præclara opera ſanctus Gregorius ſcripſit.

OCTOBRIS 24.

FElicis & ſoc.[a]] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus,Ado, & alij. Cuius autē ciuitatis in Africa hic Eps fuerit, varia lectio eſt.Beda legit,Tubrocenſis eccleſiæ; Ado, Tibiurenſis,prout etiam in prædictorum martyrū Actis,quæ extant apud Sur.to.5 legitur. Ex antiquis autem manuſcript. verior lectio ea mihi probatur, quæ habet,Tibirenſis. De Tibirenſi, vel Tibiritena ciuitate mentio hr in Concil. Carthaginenſi temporibus Cypriani,vbi ſubſcriptus legitur Vincentius Tibiritanæ eccleſiæ epiſcopus, & ipſe Cyprianus ſcribit ad Tibiritanos epiſ.56.In priorem editionē Rom. Martyrologij neſcio quo modo irrepſit error, vt hic Felix Aptungitanus dictus reperiatur, de quo Optatus Mileuitanus meminit li.1.cōtra Parmen.aitq; eum manum impoſuiſſe Ceciliano creato epiſcopo Carthaginenſi.ſed ille reperitur ſuperuixiſſe etiam temporibus Conſtantini, vt apparet ex Auguſtino de act.cum Donatiſt.poſt collat.c.33. & epiſ.162.Nec vero eſt hic ille Felix epiſcopus Abdiritanus,qui vixiſſe reperitur in Africa tpibus Zenonis Imp.vt conſtat ex Victore li.2.de perſec.Vuādal.Agit de

his

his martyribus Petrus in catal.lib.9. cap. 101.& Mombrit.tomo 1. ſed multa ſunt in eis quæ corrigantur. Græci de ijſdem martyribus agunt xvj. Kal. Maij in Menologio, vbi eorum paſſionis Acta breui ſumma deſcribuntur.

b Areæ & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio; quorum Acta Metaphraſtes exacte deſcribit: extant apud Lipom to 6. & Sur.tom.5 de ijſdem Niceph.hiſt.lib.17.cap.16. Zonar.in Iuſtino Imp.& Cedren.anno 5.eiuſdem.De Homeritis & eorum Regibus Chriſtianis, quibus cum Iuſtinianus aduerſus Perſas fœdus inire ſtuduit, pluribus agit Procop.lib.1.de bello Perſico.

c Euergiſti Epiſco.] Agunt de eodem Ado,& alij recentiores. Eius Acta ex veteribus codicibus edidit Sur.tom.5. Succeſſit hic S. Seuerino,vt conſtat ex tabul. eius eccleſiæ, & ex vita ipſius.

d Procli Epiſ.] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Fuit hic primum anagnoſtes S. Ioannis Chryſoſtomi, ac demum eius ſedis Eps, de quo Socrat. lib.7.c.39.40 41.44. Theodoret. hiſt.li.5. c.36 Niceph. hiſto.lib.14.c.38 39.43.36. & 47. Mentio de eodem habetur in vit. S.Ioannis Chryſoſt. Inter plurimas eiuſdem viri egregias lucubrationes, celeberrima eſt epiſtola ad Armenos de fide Catholica,cuius meminit Liberatus diac.in Breuiar. quæ & citata reperitur in SS. Concilio œcumenico Epheſino: habetur eadem typis excuſa. De eius rebus geſtis pluribus egimus in Annal. Eccl.ibi & de alijs eiuſdem Sancti lucubrationibus.

e Maglorij epiſco.] Eius Acta extant apud Sur.to.5.Petrus in cata.lib.9.c.103. de eodem nonnulla habet, itemque Trithem.de vir.illuſtr.ord.S. Benedicti li.3. c.50. & li.4.c.47. Guibertus Gemblac.de virtut.S. Martini capit.14. & Molanus in addit.ad Vſuard. hac die. Claruit anno Domini ſexcenteſimo vigeſimó.

f Martini abb.] De eo item Vſuar.hac die,& alij, Ado autem ad quintum Idus Decembris. Agit de eodem Greg.Turonenſis de glor.confeſſ.cap.57.

g Marcij] De quo ſcribit S. Greg.Papa lib.3.dialog.capit.16. Alius ijſdem fere temporibus claruit in Gallijs in Auernenſi agro Marcius,cuius res geſtas ſcribit Greg.Turon.in vit.ſanct. Patr.ca.14. ex quo Trithem.de viris illuſt.ord.S.Benedicti lib.3.c.27.

25 Octauo Kal.Nouemb.Luna. DXXVIIJ

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROmæ SS. martyr. Chryſanthi, & Dariæ vxoris eius, qui poſt multas quas ſub Celerino Prefecto pro Chriſto ſuſtinuerunt paſſiones, iuſſi ſunt à Numeriano * Imperatore via Salaria in Arenarió deponi, atq; illic viuentes terra & lapidibus obrui. Item Romę natalis SS. quadragintaſex [b] Militum, qui ſimul baptizati a Dionyſio Papa, mox iubente Claudio Imperatore decollati ſunt, ac via Salaria ſepulti: vbi & alij Martyres centum viginti & vnus poſiti ſunt; inter quos fuerunt quatuor milites Chriſti, Theodoſius, Lucius, Marcus, & Petrus. Sueſſione in Gallia SS. martyr. Criſpini [c] & Criſpiniani, nobilium Romanorum, qui in perſecutione Diocl.

* Valeriano.

Pp ſub

ſub Rictiouaro Præſide poſt immania tormenta gladio trucidati, coronã martyrij cõſecuti ſunt: quorũ corpora poſtea Romã delata fuerunt, atq; in eccleſia S. Laurẽtij in pane & perna honorifice tumulata. Florẽtiæ paſſio B. Miniatis [d] militis, q̃ ſub Decio Principe pro fide Chriſti egregie certãs, nobili martyrio coronatur. Turrib. in Sardinia SS. mart. Prothi [e] presbyteri, & Ianuarij diaconi, qui a S. Caio Papa ad eã inſulam miſſi, tp̃e Diocl. ſub Barbaro Præſidẽ cõſummati ſunt. Cõſtantinopoli paſſio SS. Martyrij [f] ſubdiaconi, & Marciani cãtoris, qui ab hæreticis ſub Conſtantio Imp. necati ſunt. Romę S. Bonifacij [g] Papę & cõfeſſoris. Petragoricis in Gallia S. Frontonis, [h] qui a B. Petro Apoſtolo Eps ordinatus, cũ Georgio presbytero magnã illius gentis multitudinẽ ad Chriſtũ conuertit, & miraculis clarus in pace quieuit. Brixiæ natalis S. Gaudentij [i] Epi, eruditione, & ſanctitate conſpicui. Gaualis S. Hilarij [k] Epi.

OCTOBRIS 25.

CHryſanthi, & Dariæ. a] De his Vſuard. & alij recẽtiores: Græci in Menologio ad 14. Kalen. Aprilis. Tradunt eorum Acta eſſe conſcripta à Verino, & Armenio, S. Stephani Papæ presbyteris: deſcripta eadem à Metaphraſte recitat Lipo. to. 7. & Sur. to. 5. Habemus ipſa manuſcripta in antiq. codicib. Plura de ijſdẽ Greg. Turo. de glor. mart. c. 38. ibi & de eorum corporũ inuentione, & de epitaphio S. Damaſi Papæ ad ſepulchrum ipſorum cõſcripto, & inferius c. 8; agit de ipſorum reliquijs. Aldel. libro de laud. virg. de ijſdem pluribus. Quod autem Daria ex virgine Veſtali ob Chriſtianam religionem ſuſceptã viua viua cum Chryſantho iuſſa eſt, ſententia Iudicis, terra obrui; ſymbolũ quodam habere videtur cum illo ſupplicio, quod apud Ethnicos Romanos iure Pontificio virginibus Veſtalibus irrogari cõſueuit. Habes de his poſt multa aliorum teſtimonia elegans exemplum, quod Plinius Iunior egregie deſcribit lib. 4. epiſt. 11. ad Vinutianum: quamquam ſtupratoris ſuppliciũ diuerſum à prædicto fuiſſe, auctor eſt Feſtus in verb. Probrũ virginis. Cum inſuper hi dicantur paſſi via Salaria; erat extra portam Salariam, quę & Collina dicta reperitur, locus ille infamis, dictus Campus Sceleratus, quod illic (vt ſcribit Liuius lib. 8. decad. 1) Veſtales delinquẽtes viua defoderẽtur. Quod autem in aliquibus prædictorum Actis Daria Mineruæ virgo dicatur, non eſt nouum: nam cũ Veſtales penes ſe Palladium haberent, eędem & Palladis virgines dictæ reperiũtur. Palladis ſacerdotes eas appellat Ambroſius li. 1. de virgin. vbi de his agens, eaſdẽ poſt emerita caſtitatis ſtipendia nubere conſueuiſſe teſtatur. Id & omnes Ethnici ſcriptores profitentur; vt non mireris, ſi Dariam, tẽpore nubendi impleto, traditam audias in vxorem Chryſantho, vt eius Acta ſignificant.

b Quadragintaſex militum.] De his Bèda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores ex Actis S. Laurentij, vbi eorum martyrij res geſtæ deſcripta habentur.

c Criſpini, & Criſpiniani.] Bedà, Vſuard. Ado, ac cæteri. Extant horum geſta ex antiquis monumentis deſcripta a Mõbritio to. 1. Petr. in catal. lib. 9. cap. 106. & Sur. to. 5. De horum martyrum eccleſia Sueſſione poſita agit Greg. Turon. hiſto. lib. 5. c. 34. in fine.

d. Miniatis.] De quo Vſuar. & alij recentiores. Eius Acta ex antiquis tab. deſcripſit Sur. to. 5. Antonin. in 1. par. tit. 7. c. 8. Petrus in catal. lib. 9. c. 108. De tranſ-

latione

latione reliquiarum ipſius in Gallias tẽpore Othonis Imp. meminit Sigebert.in chron.anno Domini 969.

e Proti & Ianuarij.] Horũ Acta manuſcr.ex Sardinia miſſa accepimus. Agit de ijſdẽ Franc.Fara lib.1.de reb.Sardois.

f Martyrij & Marciani.] Agunt de his Græci hac die in Menologio his verbis: Natalis ſanctorum martyrũ Marciani et Martyrij, cum Paulus Eps Conſtantinopolitanus a Conſtantio Imp. Arriano in Armeniam miſſus exul,ab Arrianis ſuffocatus,beatum finem aſſecutus eſt,Marcianus & Martyrius propter Orthodoxę fidei obſeruantiã gladio cęſi ſunt,et ſepulti in porta Melãdeſia Cõſtantinopolitanæ vrbis; quibus S. Ioannes Chryſoſtomus templum a fundamentis erexit.Hæc ibi.

g Bonifacij Papæ.] Hic ſucceſſit Zoſimo. Eius Acta, ac dirum ſchiſma ab Eulalio concitatum,ex manuſcriptis epiſtolis tunc vltro citroq; miſſis deſcripſimus in Annalib.Eccleſiaſticis.

h Frontonis Epiſco.] Beda, Vſuard.& alij. Meminit eiuſdem Petrus Cluniac. lib.1.epiſt.1.& Petrus in catal.li.9.c.109. Extat de eodem epigramma Bonad.Santon.lib.3.monod.26.

i Gaudentij Epiſc.] Hic, defuncto S. Philaſtrio, in eius locum inuitus renitẽſque ſubrogatus eſt opera S.Ambroſij epiſcopi Mediolanenſis,vt ipſemet Gaudentius teſtatur in ſermone habito in ordinatione ſua. De ſuſcepta a ſe in Orientem peregrinatione idem in ſermone de dedicat.eccleſ.Concil.ſanct.pertractat.

K Hilarij Epiſcopi.] De eodem Vſuar. hac die & alij recentiores.

26 Septimo Kal. Nouemb. Luna. Exxvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l.	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4

ROmæ S.Euariſti[a] Papæ & martyris,qui Dei Eccleſiam ſub Hadriano Imp.ſuo ſanguine purpurauit. In Africa SS.marty.Rogatiani[b] presbyteri,& Feliciſſimi,qui in perſecutione Valeriani & Gallieni illuſtri martyrio coronati ſunt: de quibus etiã ſcribit S.Cyprianus in epiſtola ad Cõfeſſores. Nicomediæ SS.marty.Luciani,[c] Florij,& ſociorum. Eodem die S.Quoduultdei[d] Epi Carthaginenſis, qui vna cum clero a Genſerico Rege Arriano in nauibus fractis abſq; remigijs & velis impoſitus,præter ſpẽ Neapolim appulit,ibiq; in exilio poſitus, confeſſor occubuit. Narbone S.Ruſtici[e] Epiſcopi & confeſſoris, qui claruit temporibus Valentiniani & Leonis Imperatorũ. Apud Salernum S.Gaudioſi[f] Epiſcopi. Papiæ S.Fulci[g] Epiſcopi. Item S.Quadrageſimi[h] ſubdiaconi,qui & mortuum reſuſcitauit.

OCTOBRIS 26.

EVariſti Papæ.a] Beda, Vſuar. & Ado de eodem die ſequenti. De eius ſucceſſione Irenę° lib.3.c.3. Epiphan.hæreſ.27. Euſeb.in chron. & hiſto.libro 3. capit.28. Optat.lib.2.Auguſt.epiſt.165.Niceph.in chron. & alij. Cætera in Annal. Eccleſiaſt.diximus.

b Rogatiani,& Feliciſſimi.] De his itẽ Beda, Vſuard.Ado,& alij. Frequenter de

his Cyprianus, vt epiſto.7.39.40. & 81. Senior Rogatianus hic dictus eſt reſpectu iunioris. Vixit iiſdem temporibus alius eiuſdem nominis Feliciſſimus, ſed meritis infeliciſſimus; qui ſignifer ſchiſmaticæ factionis, cum ſuis ſocijs à S. Cypriano abſtentus eſt, vt teſtatur epiſt.39. & 40. fuit inſuper alius Rogatianus, qui cum Donato paſſus eſt in Gallijs; de quo Gregor. Turonen. de glor. martyr. c.60.

c Luciani & ſoc.] Beda de his agit, qui etiam addit Heraclium, & Marcianum. Luciani autem & Marciani Acta extant apud Mombrit. to.2. vit. ſanctor. paſſique feruntur temporibus Decij Imperatoris ſub Sabino Proconſule.

d Quoduultdei Epiſc.] Res geſtas ipſius ſcribit Victor de perſecutione Vuandal. lib.1. Succeſſio Epiſcoporum Carthaginen. eius ſæculi ſic habuit: Temporibus Honorij Imperatoris ſedit Aurelius, cuius eſt frequens mentio apud Auguſtinum: poſt quem ſucceſſit Capreolus, de quo Vicent. Lerinen. lib. aduerſus hæreſes in fine; interfuit hic enim per legatos Concilio œcumenico Epheſino. in eius locum ſubrogatus eſt Quoduultdeus, de quo agimus, qui ſedit temporibus Valētiniani, & ſucceſſorem. demum Zenone imperante, creatus eſt S. Eugenius, de quo Victor lib.2.

e Ruſtici Epiſc.] De eodem Vſuardus. Ad hunc tunc monachum adhuc ætate iuuenem ſcripſit S. Hieron. egregiam epiſtolam de viuendi forma: eſt quarta ordine. factus autem Epiſcopus peruenit vſque ad tempora S. Leonis Papæ, qui ad eum dedit epiſtolam decretalem 92. item que ad ipſum, alioſque Galliarum Epiſcopos epiſt.52.

f Gaudioſi Epiſ.] Alius hic ab illo eiuſdē nominis ſancto Epiſcopo, qui ex oris Africanis tempore Vuandalicæ perſecutionis Neapolim appulit, de quo ſuo loco inferius. Conſtat quidē de his duobus Gaudioſis Acta eſſe confuſa, dū quod eſt alterius, tribuitur alteri; & aliquando ex duob. efficitur vnus, vt in Actis alterius, quæ extant Neapoli, legimus. Huius corpus reconditum eſt Salerni in cathedrali eccleſia, in crypta inferiori.

g Fulci Epiſc.] De eodem tab. eccl. Papienſis, & Iacobi. Val. de Epiſco. Papien.

h Quadrageſimi.] De eius ſanctitate & miraculis ſcribit S. Gregor. Papa dialog. lib.3. cap.17.

xxvj F Sexto Kal. Nouemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

Vigilia [a] SS. Apoſtolorum Simonis & Iudæ. Abulę in Hiſpania paſſio SS. Vincentij, [b] Sabinæ, & Chriſtetæ, qui primū in equuleo adeo ſunt extēti, vt oēs membrorum compages laxarētur; deinde capita eorū lapidib. ſuperpoſita, vſq; ad excuſſionem cerebri validis vectibus ſunt contuſa, atq; ita martyrium compleuerunt, agente Prēſide Daciano. Apud caſtrum Tyle S. Florentij [c] martyris. In Cappadocia ſanctarū martyrū Capitolinæ, [d] & Erothedis eius ancillæ, qui ſub Diocletiano ſunt paſſæ. In Aethiopia S. Elesbaan [e] Regis, qui Chriſti hoſtibus expugnatis, miſſo regio diademate Hieroſolymam tēpore Iuſtini Imperatoris, monaſticā vitā, vt vouerat, agens, migrauit ad Dñm.

Apud

Apud Indos S. Frumentij [f] Epi, qui ibi primum captiuus, deinde Eps a S. Athanaſio ordinatus, Euang. in ea prouincia propagauit.

OCTOBRIS 27.

Vigilia. [a]] De eadem Beda, Ado, Concilium Oxonienſe, & alij.

b Vincentij & ſociorum.] Beda, Vſuard. Ado, cæterique recentiores de iiſdem agunt hac die. Errore labuntur, qui putant hũc illum eſſe Vincentium Cæſaraugustanum diaconum. Extat de horũ paſſione ſacer hymnus in Breuiario Toletano. Plura etiam Vaſæus in chron. Flos ſanctorum Hiſpaniæ, & Theſaurus concion. tomo 2. Paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide.

c Florentij.] De eodem iidem qui ſupra, Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores.

d Capitolinæ, & Erotheidis.] Agunt de his itẽ Græci hac die in Menologio, paſſaſque tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris, & Zelecinthio Præſide Cappadociæ.

e Elesbaan.] Habentur eius res geſtæ deſcriptæ in Actis ſancti Aretæ martyris apud Metaphraſten 24. huius. De eodẽ & Nicephorus hiſt. libro 17. cap. 6. in fine, & Cedrenus anno quinto Iuſtini Imperatoris.

f Frumentij Epiſc.] De eodem Græci in Menologio pridie Kal. Decemb. Eius Acta conſcripſit Ruffinus hiſt. lib. 1. cap. 19. Theodoret. lib. 1. c. 23. Socrates lib. 1. c. 15. Sozom. lib. 2. c. 23. & ex iiſdem Caſſiodorus, & alij recentiores, vt Petrus in catal. lib. 9. c. 125. Vixit iiſdem temporibus alius Frumentius Epiſcopus Auxumeos in Aegypto, ordinatus à S. Athanaſio, confeſſione clarus: multa enim paſſus eſt ab Arrianis ob tuendam Catholicam fidem: in quem data epiſtola Tyrãni extat apud Athanaſiũ in apologia ad Conſtant. col. 330.

28 Quinto Kal. Nouemb. Luna. G 25. XXV

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6

Natalis beatorum Apoſtolorũ Simonis [a] Chananæi, & Thaddæi, [b] qui & Iudas dr: quorũ Simon in Aegypto, Thaddæus in Meſopotamia Euangeliũ prædicauit: deinde in Perſidem ſimul ingreſſi, cum innumerã gentis illius multitudinẽ Chriſto ſubdidiſſent, martyriũ cõſummarunt. Romæ S. Cyrillæ [c] virginis, filiæ S. Tryphoniæ, quæ ſub Claudio Principe pro Chriſto iugulata eſt. Ibidẽ S. Anaſtaſiæ [d] ſenioris virginis, & Cyrilli mart. illa in perſecutione Valeriani ſub Probo Pręfecto vinculis cõſtricta, colaphis cęſa, igne & verberib. cruciata, cũ in cõfeſſione Chriſti ĩmobilis pmaneret, abſciſſis mãmillis, euulſis vnguibus, dentib. cõminutis, manib. pedibuſq; præciſis, truncata capite, tot paſſionũ monilibus ornata migrauit ad Spõſum: Cyrillus aũt ei petenti aquã propinans, martyriũ pro mercede accepit.

Apud Comum S. Fidelis [c] martyris ſub Maximiano Imperatore. Moguntiæ S. Ferrutij [f] martyris. Meldis S. Faronis [g] Epiſcopi & confeſſoris. Neapoli S. Gaudioſi [h] Epiſcopi Africani, qui ob perſecutionem Vuandalorum in Campaniam veniens, in monaſterio apud eam vrbem ſancto fine quieuit. Vercellis S. Honorati [i] Epi-

OCTOBRIS 28.

SImonis Chananæi. [a]] De quo Beda, ac cæteri Latinorum hac die; Græci autē in Menologio ſeorsū à Iuda, ſexto Idus Maij. Errore factū opinatus eſt quidam, hic de vtroque Apoſtolo Simone & Iuda agi; quaſi mendoſus ſit codex, ac dicere velit: Simonis, qui & Iudas: nam hunc etiam appellatum eſſe Iudam, ſcribit S. Hieronymus in epiſtola ad Galat. cap. 4. & contra Heluidium, iūctis his quæ ab eodem in Matthæum ſcribuntur cap. 10. Sed & Sophronius apud Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Simone, & Dorotheus in Synop. itidem aiunt Simonem cognomento dictum eſſe Iudam, eumque fratrem fuiſſe Iacobi, eidemque ſucceſſiſſe in ſede Epiſcopali, atq; ſub Traiano martyrium cōſummaſſe. Sed ad arguendos eiuſmodi errores plura a nobis dicta ſunt in to. 1. Eccleſiaſticorum Annal. anno Dom. 68. Quod autē pertinet ad præſentem diem, agi hic rę vera de duobus Apoſtolis, non tantū innumera vetuſta exemplaria fidē faciunt, ſed & ratio perſuadet: nam etſi alter ipſorum in Ægyptum, alter vero in Meſopotamiam profectus, Euangelium prædicauit: ſimul tandem conuenientes, in Perſide martyrio coronati ſunt, vt hic etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij profitentur ex Actis ipſorum, quæ incerto auctore in paſſionibus Apoſtolorum conſcripta habentur, quorum Beda meminit in retract. in Act. Apoſt. c. 1. De vtroque agi eodem die, indicat etiam vetus eccleſiaſticum officium eo die recitari conſuetū, ac præcipue antiquus hymnus de iiſdem, qui ponitur in Breuiario Toletano. In qua autē prouincia Simon Apoſtolus Euāgelium prædicauerit, antiquioribus ſubobſcurum fuiſſe videtur: nam Origenes, Gregorius Nazianzenus, Euſebius, Chryſoſtomus, Theodoretus, & Socrates, cum de cæteris agunt Apoſtolis, loca quę referunt peregrinationis & Apoſtolatus eorum, de Simone dicere omittunt. Aliorum vero, qui poſt prædictos ſcripſerunt, diuerſæ reperiuntur ſententiæ. Auctor qui nomine Iſidori fertur, de vit. & obit. ſanct. c. 82. & 83. dicit Simonem prædicaſſe Euangelium in Aegypto: Nicephor. li. 2. c. 40. addit Africam, eumq; tandem ad Britannos perueniſſe teſtatur: id ipſum etiam Dorotheus in Synopſi: quorum ſcientiam Græci ſecuti videntur in Menologio, vbi etiā (quod nō probatur) dicitur Simon item Nathanael appellatus. Rurſus autem in eodem Apoſtolo erraſſe reperiuntur nonnulli, putantes hunc eundem eſſe cum illo Simone, qui paſſus reperitur in perſecutione Traiani, de quo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 26. Fuerunt eius ſententiæ idem qui ſupra auctor de vit. & obit. ſanct. c. 82. Sophro. apud Hieron. & Beda, qui tamen in retract. in Act. Apoſt. recantat palinodiam. Diuerſos plane eſſe, variæ ipſorum martyrij Acta teſtantur, & alia complura, quæ breuitatis cauſa præterimus.

b Thaddæi, qui & Iudas dicitur.] De eo etiam hac die Latini omnes, Græci autem xiij. Kal. Iulij. Sicut de duobus Simonibus, ita & de duobus Thaddæis exorta eſt ambiguitas: ſiquidem alter ex his Apoſtolus, hic de quo agimus; alter autem fertur ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum; qui ad Abagarum miſſus, in Syria prædicauit Euangelium; vt auctor eſt Euſeb. hiſto. lib. 1. c. 13. in fine. Duos item & inter ſe diuerſos fuiſſe Thaddæos, teſtatur Beda in retract. in Act. Apoſto. c. 1. id ipſum ſcribit Niceph. hiſt. lib. 2. c. 40. ac cæteri Græcorum, qui eiuſdem ſententiæ eſſe videntur, dum di-

uerſis

uerſis diebus de Iuda agunt, ac de Thaddæo, de illo nimirum ad xiij Kal. Iulij, de alio autem ad xii. Kalen. Septembris. Verum S.Hier. in Matthæum c.10. contrarium ſenſiſſe videtur, vnũ eumdemq; fuiſſe Thaddeum Apoſtolum cũ illo, qui Edeſſam ad Abagarũ profectus eſt, quẽ Luc. Act. cap.1. Iudam Iacobi, & Matth. Euang.c.10. Lebbæum appellat. in quam quidem ſententiã cęteri Latinorũ abiiſſe videntur, cum Occidentalis Eccleſia non niſi de vno Thaddeo agat commemorationẽ. Loca autẽ vbi prædicauit Euangeliũ, hæc adnumerãtur à Nicephoro li. 2. c.40. Iudæa. ſ. Galilæa, Samaria, Idumęa, Arabia, Syria, & Meſopotamia, de qua etiã Iſidorus & alii teſtãtur. Extãt vtriuſque Apoſtoli Acta, quæ & per lectiones diſtincta in aliquib. antiquis manuſcrip. cod. inuenimus, vt in aliquibus eccleſiis legi conſueuerunt; quæ non ſatis tuta viſa ſunt Radulpho Tungrenſi de obſeru. can. cap.11. Apud Hippolytum in libello de duodecim Apoſtolis legi, Thaddæum Berythi cõſummaſſe agonem. Reliquias S. Thaddæi Hieroſolymis ad ſe miſſas ſanctus Bernardus accepit, vt in eius vita legitur prope finem.

c Cyrillæ.] De eadẽ Beda, Vſuar. Ado, & alii ex Actis S.Laurentii. Vide quę ſuperius notata sũt in Tryphonia xv. Kal. Nouembr. Cyrillæ, Memmiæ, Iulianæ, Neopiſtis, ac Sophiæ virginum ac martyrum corpora tranſtulit Sergius Iunior in titulum Equitii, vt vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita teſtatur.

d Anaſtaſiæ ſenioris, & Cyrilli.] Agũt de his Græci in Menol. die ſequẽti. Acta Anaſtaſiæ Metaphraſte deſcripta recitat Lipom. to.6. & Sur. to.5. Hæc ſenior dicta reſpectu Alterius Anaſtaſiæ, quæ paſſa eſt in perſecutione Diocletiani, de qua inferius viii. kal. Ianuar.

e Fidelis.] Beda de eodem hac die. Acta Fidelis & ſociorum recitat Mombrit. tom. 1. Sermonem & hymnum de eodem ſcripſit Petrus Dam. Extant apud Sur. tom.5.

f Ferrutii.] Ado hac die. Scripſit de Actis eius atque translatione corporis ſermonem Meginradus, quem Surius habet tom. 5. hac die.

g Faronis epiſc.] De quo Vſuard. & alii recentiores. Eius vitã ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. Meminit eiuſdẽ Sigeber. in chron. ann. 620. Vincent. in Spec. lib. 24. c.17. 18. 19. Petrus in catal. lib.9. cap.117. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib.3. c.74. & lib.4 c.139. Ponitur viceſimus ordine Meldẽſis ſedis Epiſcopus, qui ordinatus eſt anno Domini ſexcenteſimo viceſimo, ſeditque ann. 66. vt eius vitæ Acta & tabulæ Meldenſium Epiſcoporum teſtantur.

h Gaudioſi Epiſc.] De eo tab. Neap. eccleſiæ: habẽtur ibidem eius Acta. Vidi eiuſdẽ cæmeteriũ ſubterraneum in ſuburbiis Neapolis, vbi hactenus inter alia nobilia antiquitatis monumenta ipſius tumuli ſeruatur inſcriptio muſiuo opere exarata, licet ob vetuſtatem iã pene diminuta, his verbis: HIC REQVIESCIT IN PACE S. GAVDIOSVS, QVI VIXIT AN..... DIE KAL. NOVEMB..... INDIC. VI. Hæc ibi. Hic ex Africa profugus, vrgente dira perſecutione excitata a Genſerico Vuandalorum Rege Arriano, Neapolim appulit, eiuſque ſanctitas miraculis illuſtrata, non tantum Campanis, ſed exteris quoque innotuit. In Actis S. Agnelli hæc de S. Gaudioſo leguntur: Agnellus abbas electus in monaſterio quod beatus Gaudioſus cognomento Septimus Cælius, S. Bitinenſis eccleſiæ Pontifex in Africa, condere ſtuduit in hac Parthenopea ciuitate, eo tempore, quo ex Africæ partibus aduenit cum S. Quoduultdeo & cęteris Præſulibus fugiens perſecutiones Vuandalorum, &c. Perſeuerat ſolemnis cultus Neapoli, vbi in eius eccleſia, decẽti honore, ſacra ipſius pignora aſſeruantur. Claruit circa annum Domini quadringenteſimum quadrageſimum: ea etenim perſecutio in Africa conflata eſt Theodoſio decimumſeptimum & Feſto Conſſ. anno Domini 439. Eiuſdem nominis Epiſco. Capuanus interfuit Concilio Rom. ſub Martino Papa & martyre, vt eius Concilij Acta produnt.

i Honorati Epiſcopi.] De eodem tabulæ eccleſiæ Vercellenſis. Meminit ipſius

Paulinus in vita Sancti Ambroſij. Epitaphium ad eius ſepulchrũ in marmore inciſum, typis excuſum habetur ante vitã S. Euſebij eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi. incipit: Pontificis ſancti, &c. Tertius ibi ponitur eius ſedis Epiſcopus, cuius vitam ex antiquis monumentis eius eccleſiæ ſe ſcripſiſſe teſtatur Galeſinius. Succeſſit hic Limenio, ſeditque temporibus Anaſtaſij & Innocentij Romanorum Pontificum. Claruit eiuſdem nominis Honoratus Epiſcopus Nouarienſis temporibus Symmachi Papæ. Extat ad ipſum ſcripta egregia epiſtola Ennodij Ticinenſis.

xxiiij A Quarto Idus Nouemb. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

IN Lucania SS. martyrum Hyacinthi,[a] Quincti, Feliciani, & Lucij. Sidone in Phœnicia S. Zenobij [b] presbyteri qui ſub nouiſſimæ perſecutionis acerbitate alios ad martyrium exhortans, martyrio & ipſe dignatus eſt. Eodem die SS. Epiſcoporum Maximiliani [c] martyris, & Valentini confeſſoris. Bergomi S. Euſebiæ [d] virginis & martyris. Hieroſolymis natali B. Narciſſi [e] Epiſcopi, ſanctitate, patientia, ac fide laudabilis, qui cẽtum & ſexdecim annorum migrauit ad Dominum. Auguſtoduni S. Ioannis [f] Epiſcopi & confeſſoris. Caſſiope in inſula Corcyræ S. Donati, [g] de quo ſcribit B. Gregorius Papa. Viennæ depoſitio B. Theodori [h] abbatis.

OCTOBRIS 29.

HYacinthi, & ſoc. a] De his Beda, Vſuar. & alij recẽtiores. De reliquijs S. Hyacinthi meminit S. Gregor. in regiſtro lib. 7. Indict. 2. epiſt. 12.

b Zenobij.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri. Scribit de eo Euſeb. hiſto. lib. 8. c. 25. Niceph. lib. 7. c. 16 Longe alius hic ab eo de quo Græci agunt die ſequẽti in Menologio.

c Maximiliani & Valentini.] Vetera manuſcripta, ex quibus Molanus in additionibus ad Vſuardum hac die.

d Euſebiæ.] Tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus Galeſinius hac die.

e Narciſſi Epiſ.] De eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij: plurib. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 19. libro 5. c. 12. & lib. 6. c. 8. & 9. Niceph. lib. 5. cap. 9, & 10. Meminit eiuſdem ſanctus Epiphan. in Panar. hæreſ. 66. & Niceph. Epiſcop. in chron. Confundunt nonnulli hunc cũ Narciſſo Gerundenſi, de quo ſupra. Fuit hic trigeſimus eius ſedis Epiſcopus: claruit ſub Seuero & ſucceſſoribus Imperatoris.

f Ioannis Epiſc.] De eodem tab. eccleſiæ Auguſtodunen. Eius vita ſcripta fertur à Vualfrido eius ſucceſſore.

g Donati.] Greg. Papa in regiſtro lib. 2. epiſt. 2. meminit de corpore eiuſdẽ S. Donati, pluribus autẽ inferius epiſtola octaua; ibi & de Caſſiope caſtro meminit.

h Theodori abb.] aliàs Theodarij, ſic & Molanus, qui de eodem agit hac die.

30 Tertio Kal. Nouembr. Lunā. B xxiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis SS. mart.[a] ducentorum viginti. Tingi in Mauritania paſsio S. Marcelli[b] Cēturionis, qui capitis abſciſsione martyriū compleuit ſub Agricolao agēte vices Præfecti Prætorio. Alexādrię SS. mart. Chronionis,[c] Iuliani, Macarij & aliorū tredecim ſub Decio Imp. Ibidē S. Eutrophiæ[d] martyris, quę martyres viſitans, cum illis ſęuiſsime cruciata, reddidit ſpiritū. Caralis in Sardinia S. Saturnini[e] mart. qui in perſecutione Diocletiani ſub Barbaro Pręſide capite trūcatus eſt. Apameę S. Maximi[f] mart. ſub eodē Diocletiano. Legione in Hiſpania SS. mart. Claudij,[g] Luperci, & Victorij, filiorū S. Marcelli Cēturionis; qui in ꝑſecutione Diocletiani, & Maximiani ſub Digniano Præſide iuſsi sūt decollari. Aegææ in Cilicia paſsio SS. Zenobij[h] Epi, & Zenobię ſororis eius, ſub Dioclet. Imper. & Lyſia Præſide. Altini S. Theoneſti[i] Epi & mart. qui ab Arrianis occiſus eſt. Pariſijs S. Lucani[k] mar. Antiochię S. Serapionis[l] epi, eruditione clariſsimi. Capuę S. Germani[m] epi, & confeſs. magnæ ſanctitatis viri: cuius animā in hora obitus eius ab Angelis in cęlū ferri S. Benedictus aſpexit. Potentiæ in Lucania S. Gerardi[n] epiſc.

OCTOBRIS. 30.

MArtyrum ducentorū viginti.[a]] De his item Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntque vet. manuſcripta.

b Marcelli.] Beda, ac cæteri oēs de eodē hac die. Extant eius martyrii Acta publica a Notariis excepta: deſcripſit eadē Sur. to. 5. Inſuper eius certamen & corona ꝑclare canūtur hymno ſacro in Breuiario Toletano. Fuit hic pater duodecim filiorum, qui omnes pari triumpho dignati, parem patri aſſecuti ſunt coronā martyrij. De his omnibus in Breuiario Eborēſi, & in chron. Hiſpan. Vaſæi, qui de Marcello agens, paſſum dicit Fauſto iterū & Gallo Conſ. eſt is annus a Chriſto 298. De eodem in Flor. ſanct. Hiſp. vbi & de martyrijs duodecim filiorum plenius agitur; licet aliqui alii loco illorum ibi ponantur. Qui nam fuerint huius filij, habes ex breuiario Eborenſi apud eundem Vaſæum in chron. Hiſpan.

c Chronionis & ſoc.] Agūt de his Græci etiam in Menologio hac die, & Euſebius ex epiſtola Dionyſij lib. 6. c. 34. Verū de Iuliano, & Euno, qui idē eſt cū Chronione, ſiue Coronione, agitur ēt ſuperius 27. Feb. de Macario aūt infra 8. Decemb.

d Eutropiæ.] Græci itidem hac die in Menologio pluribus de eadem agunt.

e Saturnini.] Accepimus eius Acta manuſcr. paſſuſque habetur anno 20. Imper.

Dio-

Diocletiani eius Conſulatu octàuo, 3. Kal.Nouemb. Alia Acta habet Mombr. to.2. vit.Sanct. Meminit eiuſdem Fara de reb.Sard.de Baſilica S. Saturnini in Sardinia mentio habetur in vita S.Fulgentij Epiſcopi Ruſpenſis apud Sur.to.1.

f Maximi.] Græci agunt de eodem 17. Kal.Octob.in Menolog.

g Claudij,& ſoc.] Fuit Claudius vnus ex filiis S.Marcelli Centurionis, de quo hac die agitur, Lupercus item & Victórius eodem patre geniti. Plura de his in Flore ſanct.Hiſpan. vbi de omnibus eiuſdem S.Marcelli filiis agitur; ſed quod ad nomina ſingulorum ſpectat, conſule, vt diximus, Vaſæum in chron.anno 306. & Theſaur.concion.tom.2.

h Zenobij,& Zenobiæ.] Agunt de his Græci etiam hac die in Menologio, eorũ que martyriũ deſcribunt; ſed plenius Metaphraſtes eorũ Acta refert: extant apud Lipom.tom.6.& Sur.tomo 5. hac die.

i Theoneſti epiſt.] Tabulæ eius eccleſiæ, itemq; Sigebert. in chron. anno 425. & Petrus in catalog.lib.10.c.9.

K Lucani.] De eodẽ vet.manuſcr.ex quibus Molan.hac die in addit. ad Vſuard.

l Serapionis epiſc.] Beda, Vſuardus, & alii recẽtiores de eodẽ hac die. Scribit de ipſo Euſeb.in chron. anno 10. Commodi Imper.& hiſt.lib.6.c.10. Hieron.de ſcript. Eccleſ. Niceph.Calliſt.li.4.c.20.& 27. Niceph.Epiſc.Cõſt.in chron. In Cõcil. Alexandrino temp. Athanaſij commẽdatur eius Catholica fides ſcriptis olim teſtata, vt de eo item Niceph.lib.10.c.14.

m Germani epiſc.] Ado,& alii recẽtiores: pluribus S.Gregorius lib.2. dialog.c.35.& lib.4.c.40. hiſt. Miſcel.lib.19. in Iuſtino Imper. Lib.de Rom.Pontif. in Hormiſda, Ioan. epiſcopus Conſtantinop. in libello fidei Catholicæ ad Hormiſdam. De eius legatione Conſtãtinopolim, de mandatis acceptis ab Hormiſda, de litteris ad eum ſcriptis, de relatione Germani, rebuſq; tunc ab eo geſtis Conſtantinopoli,& cũ reuerteretur Romã, plures extant epiſtolæ, quas ex codice Vaticano deſcripſimus, intexuimuſq; Annal.Eccleſiaſt. Succeſſio Epiſcoporum Capuanæ eccleſiæ illorum tpm ſic ſe habuit: Sub Põtificatu Hilarii Papæ ſedit Tiburtius, qui interfuit Romano Concilio ſub eodem Pontifice celebrato: poſt quem ſedit Conſtãtinus, qui itẽ interfuit Synodo Romæ habitæ ſub Felice Pontifice, vixitque etiã tempore Papæ Symmachi, ſeditque cum aliis in Concilijs Romanis aduerſus Laurentium pro Symmacho, vt predictarum Synodorum Acta declarãt. Poſt Conſtãtinum denique ſedit S. Germanus, de quo hac die celebritas agitur. de eodem habetur mentio in Actis Sancti Placidi à Gordiano conſcriptis.

r. Gerardi Epiſcopi.] Tabulæ & vetera manuſcripta eius eccleſiæ.

xxij C Pridie Kal. Nouemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

VIgilia [a] omnium SS. Romæ natalis B.Nemeſij, [b] diaconi, & Lucillæ virginis filiæ: qui cum a fide Chriſti flecti nequaquam poſſent, iubente Valeriano Imperat. decollati ſunt octauo Kal.Septemb. quorum corpora a B. Stephano Papa ſepulta: deinde à B. Sixto via Appia hac die honeſtius tumulata, Gregor. V.in Diaconiam S. Mariæ Nouæ tranſtulit, vna cum S. Symphronio, Olympio Tribuno, Exuperia eius vxore, & Theodu-

lo

lo filio, qui omnes Symphronij opera conuerſi, & ab eodē ſancto Stephano baptizati, martyrio coronati fuerant. Quæ SS. Corpora Gregorio XIII. ſummo Pontifice ibidem inuenta, ſub altari eiuſdem Eccleſiæ honorificentius collocata ſunt ſexto Idus Decembris. Eodem die SS. Ampliati,[c] Vrbani, & Narciſsi, quorum meminit S. Paulus ad Romanos ſcribens: qui ob Euangelium Chriſti a Iudæis, & Gentilibus cæſi ſunt. In Gallia apud Auguſtam Veromanduorum S. Quinctini[d] ciuis Romani, ordinis ſenatorij, qui ſub Maximiano Imp. mart. paſſus eſt: cuius corpus poſt annos quinquagintaquinque, reuelante angelo, inuentum eſt incorruptū. Conſtātinopoli S. Stachis[e] epi, qui a B. Andrea Apoſtolo primus eiuſdem ciuitatis epſ ord natus eſt. Mediolani S. Antonini[f] epiſcopi, & confeſſoris. Ratiſponæ S. Vuolfgangi[g] epiſcopi.

OCTOBRIS 31.

Vigilia.a] De eadē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Cōc. Oxoni & q̄ agūt de diuinis officiis. b Nemeſij, & Lucillæ.] Beda de iiſdem, ac recentiores. Agitur de his martyribus in Actis S. Stephani Papę, & mart. apud Sur. to. 4. die 2. Auguſti. Adhuc perſeuerat locus Lucillæ virg. in cœmeterio Calliſti, vbi in lapide ſepulchri inſcriptio vetus poſita legitur. Vltima translatio, cuius hic habetur mētio, facta eſt ſolemniter opera Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſ. Antonii Carafæ tūc diaconi, nunc presbyteri Cardinalis Bibliothecarii, Protectoris monachorum ordinis S. Benedicti congregationis Montis Oliueti, qui prædictam curāt eccleſiam; cuius egregia opera, apud complures illorum priſtina illa monaſtica exactiſſima diſciplina eſt reſtituta, quam ſperamus in cæteros propagandam.

c Ampliati, & ſoc.] De his Paulus ad Rom. c. 16. Græci etiam horum omnium diem natalem celebrāt hac die in Menologio. Hippolytus mart. in libello de 72. diſcipulis ait Ampliatum Odyſſæ, Vrbanum in Macedonia, & Narciſſum Athenarum creatos eſſe epiſcopos: de Ampliato & Vrbano idē profitetur Dor. theus in Synopſi; Narciſſum autem Patratum dicit fuiſſe Epiſcopum.

d Quinctini] Agunt de Quinctino Beda, Vſuardus, Ado, cæteriq; recentiores; cuius martyrij Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. agitq; de eius ſacri corporis translatione. Mentio de eodem habetur in Actis SS. Criſpini, & Criſpiniani, de quibus agitur ſupra x. Kalendas Nouembris. De miraculis ad ſepulchrū eius ſcribit Gregorius Turonenſis de gloria martyrum cap 72. & 73.

e Stachis epiſcop.] De eodem hac die Græci in Menologio. Hic ille Stachis, cuius Paulus meminit ad Roman. c. 26. de quo & Niceph. epiſc. Conſtantinop. in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 8. cap 7. Hippolytus in libello de ſeptuag. duobus diſcip. ex quo eadem Doroth. in Synopſi.

f Antonini.] De quo tab. eccleſiæ Mediolanēſis, ex quib. & Galeſinius hac die.

g Vuolfgangi epiſc.] Eius res geſtas ex vet. manuſcrip. edidit Sur. to. 5. Legi præterea libellum ipſius vitam continentem, eamque ſacris imaginibus referentem; ſuntque inibi deſcripta miracula poſt obitum facta. De eodem Lambert. in chron. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 229. & lib. 4. c. 226. Sedit (vt prædicta Acta indicant) annis vigintiduobus; migrauitque ex hac vita anno Domini 999. licet Lambertus referat eius obitum anno 994.

NO-

NOVEMBER.

xxj D Kalendis Nouembr. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

FEſtiuitas [a] omnium SS. quam in honorem B. Dei genitricis virgin. Mariæ, & SS. martyrum Bonifacius Papa Quartus, dedicato templo Pãtheon, celebrem, & generalẽ inſtituit agi quotannis in Vrbe Roma. Sed & Gregorius item Quartus poſtmodum decreuit, eamdem feſtiuitatem, q̃ varijs modis iã in diuerſis eccleſijs celebrabatur, in honore omnium SS. ſolemniter hac die ab vniuerſa eccleſia perpetuo obſeruari. Tarracinæ in Campania natalis S. Cæſarij [b] diaconi, qui diebus multis in cuſtodia maceratus, poſtea cum S. Iuliano presbytero in ſaccum miſſus, in mare præcipitatus eſt. In caſtro Diuione S. Benigni [c] p̃sbyteri, qui a B. Polycarpo miſſus in Galliã ad prædicandũ Euangelium, poſtquã ſub Marco Aurelio Imp. a Terentio Iudice grauiſſimis tormentis multipliciter eſt afflictus, tandẽ collum eius vecte ferreo tũdi, & corpus lãcea perforari iubetur. Eodẽ die S. Mariæ [d] ancillæ, quæ Chriſtianæ religionis noĩe accuſata, ſub Hadriano Imp. diris verberibus afflicta, equulei extenſione, & vngularum laceratione vexata, martyriũ compleuit. Damaſci paſſio SS. Cæſarij, [e] Dacii, & aliorum quinque. In Perſia SS. mart. Ioannis [f] Epiſcopi, & Iacobi presbyteri, ſub Sapore Rege. Tarſi SS. Cyreniæ, [g] & Iulianæ, ſub Maximiano Imper. Aruernis S. Auſtremonij [h] primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi. Pariſijs depoſitio ſancti Marcellini [i] epiſcopi & confeſsoris. Baiocis S. Vigoris [k] epiſcopi, tempore Childeberti Francorum Regis. Tibure ſancti Seuerini [l] monachi. In pago Vuaſtinenſi ſancti Maturini [m] confeſsoris.

NOVEMBRIS 1.

FEſtiuitas omniũ Sanctorum. [a] Agunt de eadem cætera Martyrologia; atq; in Ordine Romano hæc ſcripta habentur: In ipſis Kal. Nouembris Romæ, & per totum Orbẽ plebs vniuerſa, ſicut in die Natalis Domini, ad eccleſiam in honorem omniũ SS. ad Miſſarũ ſolemnia conuenire ſtudeat: illud attendentes, vt quicquid humana fragilitas per ignorantiam, aut negligen-

uam

tium in ſolemnitatibus, ac vigiliis Sáctorũ minus plene peregerit, in hac oblatione ſancta ſoluatur. Hec ibi; eademque Albinus Flac. de diuin. offic. Annua die natalitia Sanctorum martyrũ in eccleſia peragi, ex priſtina maiorũ traditione, ab ipſo initio naſcentis Eccleſiæ, religionis vſus obtinuit: idq; intelligit Tertullianus de chron. milit. cum ait: Pro natalitiis annua die facimus. Ea de cauſa S. Cyprianus ſũma adhibita diligẽtia diẽ notari mandat, quo quis martyrium conſummaſſet, *epiſt. 36.* quo autẽ ritu hmôi natalitia agi conſueuiſſent, idẽ docet epiſt. 34. cum ait: Sacrificia pro eis (vt meministis) ſemper offerimus, quoties martyrũ paſſiones & dies anniuerſaria cõmemoratione celebramus. Mittimus hic de his innumera aliorũ ſanctorũ Patrum teſtimonia receſere. egimus de his plenius in Annalibus. Eccleſiaſt. Vt autem oĩum ſimul martyrum vna eadẽq; die celebritas ageretur, ex Bonifacij Papę IV. inſtitutione Romę eſt ſumptum exordium, cum antea ea die Kalend. Nouembriũ eſſet vniuerſale ieiunium, de quo Iſidorus agit de Eccleſ. offic. lib. 1. c. 39. Poſtmodum vero, quod Romæ tantũ peculiariter agebatur, Gregorius Papa Quartus ceteris Occidentalis orbis eccleſijs faciendum præcepit. De Trãſalpinis Sigebert. in chron. anno Domini 835. docet his verbis: Tunc, monente Gregorio Papa, & oĩbus Epiſcopis aſſentientibus, Ludouicus Imp. ſtatuit, vt in Gallia & Germania feſtiuitas omniũ Sanctorum in Kal. Nouemb. celebraretur, quam Romani ex inſtituto Bonifacij Papæ celebrãt. Hec Sigebertus. Quod autem ante Lodouicum Pium Imper. in Gallijs eiuſmodi ſolemnitas nullatenus peragi conſueuerit, ſatis exploratum habetur ex eo, quod in Cõcilio Moguntino habito tempore Caroli Magni Imp. cum in canone triceſimoſexto feſti dies in illis eccleſijs agi conſueti recẽſeantur, nulla prorſus mentio fit de eiuſmodi celebritate, ſicut nec etiam in Capitular. Regum li. 1. c. 164. lib. 2. c. 36. & li. 6. c. 186. Quod vero ferantur ſermones aliqui S. Auguſtini nomine in eadem ſolemnitate habiti ſcire debemus in primis, illum ipſum primum ordine eo titulo prænotatum ſecũdum exactam cẽſuram ſcholæ Louaniẽſis, non Auguſtino, ſed Alcuino eſſe tribuendum; fuitq; fortaſſe librariorũ mendum, vt pro Alcuino ſcriberent Auguſtinum. At vero in antiquo codice manuſcripto eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi ea celebritas, primum agi cœpta eſt, inuenimus eumdem ſermonem ſub titulo Odonis abbatis Cluniacẽſis. Rurſus autem ſermo ille 14. in additione Pariſienſi, qui eodem titulo cõſignatur, Auguſtini cum germanus ſit, habitus ab eo noſcitur in die natali alicuius virginis & martyris, vt patet ex eius exordio. Reperimus in eodem codice alios ſermones S. Auguſt. de martyribus, ad eam tamen ſolemnitatem accommodatos, vt quem habuit de Maſſa candida, nondum, quod ſciam, typis excuſum, cuius exordiũ eſt: Dilectiſſimi fratres, &c. Alius eſt, qui incipit: Delectat videre cãpos ſegetum, &c. Tertius ita: Sancta feſtiuitas, &c. Quartus vero ſic: Pſalmus qui cantatur, &c. Eſt hic primus ordine de pluribus martyribus, cęteri autem nondum editi ſunt. hi quidem per octauas eius ſolemnitatis legi conſueuerunt vna cum tractatu in Apocalypſim titulo Pauli Oroſij, & ſermo de oĩbus Sanctis, incipiẽs à Dei genitrice Maria: qui in aliquibus codicibus adſcribitur Maximo Taurinenſi, ſed in dicto codice ponitur titulo Maximi Tarentini; ſicq; exorditur: Legimus in Eccleſiaſticis hiſtorijs, &c. Extant de eadem ſolemnitate inter alios duo ſermones Innocentij Papæ. De dedicatione aũt Pantheon in honorẽ Dei genitricis & oĩum Sanctorum dictum ſatis eſt ſupra tertio Idus Maias. Hic vero non prætereũdum putamus, quod legitur in Martyrologio Bedæ hac die, Pantheon fuiſſe erectum à Domitiano Imper. Putaſſem mendum vitio librariorum in codicem irrepſiſſe, niſi conſtaret eumdem auctorem idem ſcripſiſſe lib. de ſex ætat. in Traiano. Id quidem à veritate alienũ eſt; cum conſtet Auguſti tempore à Marco Agrippa tertiũ Conſule excitatũ, anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimo viceſimoſeptimo, ante Chriſti aduentũ anno 55. cuius quidem

dem rei etſi nullius antiquorum ſuppeteret teſtimonium, ipſa in frontiſpicio poſita vetus inſcriptio ſatis indicat, quæ habetur adhuc temporibus noſtris: M. AGRIPPA L.F. CONS. TERTIVM. FECIT. De eodem Dio.li.53.hiſt.Rom. hæc ait: Pantheum, quod perfecit Agrippa, id ſic dicitur fortaſſis, quod in ſimulacris Martis & Veneris multas deorum imagines acciperet: vt vero mihi videtur, quod forma conuexa faſtigiatam cęli ſimilitudinem oſtenderet. Voluit Agrippa in eo Auguſti quoq; ſtatuã collocare, nomenq; operis ei adſcribere: neutrũ autẽ eo accipiente, in Pantheo ipſo Cæſaris ſuperioris ſtatuã, & ſuã & Auguſti in veſtibulo poſuit, &c. Hæc Dio. Quod autẽ Cybeli deorum matri tradunt fuiſſe dicatum, aliud teſtari Plinius videtur, qui hæc propius ſpectauit, atq; lib.36.nat. hiſtor.c.15. Ioui Vltori fuiſſe dicatum affirmat. Compreſſo nimirum bello ciuili, Mar. Antonio & Cleopatra ad Actiacũ ſuperatis; M. Agrippa iam ſecundum, indeq; & tertium Conſul id muneris obtulit Ioui Vindici, cui ob hoſtes deuictos, aras erigi ac templa, ſacrificiaque offerri, fuiſſe vſitatum, Romanarum rerum antiqui ſcriptores, inter quos Tacitus lib.3. & 15. teſtatum reliquerunt.

b Cæſarij] De eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius Acta ex vet.manuſcrip.cod.Sur. edidit to.6. Plura legũtur de eodem in Actis ſanctorum Nerei & Achillei apud Sur.to. 3. die 12. Maij. Quod autem in iiſdem actis, nec non in aliquibus Martyrologiis paſſus legitur ſub Claudio Imp. corrigendum videtur: nã ſi Traiani temporibus pro Chriſtiana fide certauit, & corpora ſanctarum Flauię Domitillę & ſociorum ſepulturæ mandauit (vt eadem Acta teſtantur.) qua ratione poſt annos centum & ſeptuaginta ſub Claudio potuit coronari? Si vero de Claudio Nerone (vt videntur ſignificare) intelligantur, rurſus etiam patens error deprehenditur, cum longe ante Traianum Imperatorem Nero ſit mortuus. Acta eiuſdem martyris ſcripſiſſe reperitur Albericus diaconus Caſin.cęnobii, vt auctor eſt Petrus diac. biblioth. Caſſi.lib.de vir.illuſtr.eius monaſterii, c.21. Eademq; (vt idem teſtatur c.46.) Gelaſius, qui ex monacho Caſſianenſi factus eſt Papa, verſibus exornauit. Erat vetus memoria S. Cæſarii martyris Romæ in Palatio dicto, cuius meminit S.Grego. Papa in regiſt. lib.11.c.1. eratq; ibi abbatia, vna ex vigintiduabus, quas notatas vidimus in antiquo Rituali, qđ habetur in bibliotheca Vatic. in cod.manuſc. cuius eſt titulus, *Liber cenſuum*. Quæ quidem eccleſia poſtea conuerſa eſt in Titulum. Ea diruta, corpus martyris trãslatum eſt in Baſilicam Helenianam, dictã alio nomine ſanctæ Crucis ad Hieruſalem in Atrio Seſſoriano, vbi hactenus religioſiſſime aſſeruatur. S. Bernardus Romam veniens, multis ad martyrẽ precibus fuſis, dentem ex eius capite tandem accipere meruit, vt in eius vita li.4. c.1. legitur. Brachium eiuſdem à S. Annone Colonienſi Epiſcopo delatum eſſe Coloniam in Actis eiuſdẽ Annonis lib.1. ca. 34. habetur expreſſum, ibiq; c.35. de miraculis ſcitu dignis ab eodẽ mart. Romæ editis præclare agitur, apud Sur. tom. 6. die 4. Decemb. Cęterum eamdem antiquiſſimã huius ſancti eccleſiã iam vetuſtate collapſam, & inter vineta vepribus ſituque obductam iacẽtem, ſanctiſſimus Pontifex Clemens Octauus hoc ipſo anno, quo hæc denuo cudimus, reſtituere, ornareque feliciter eſt aggreſſus. Agimus de ea octauo Eccl. Annaliũ tomo in Sergio Primo Rom.Pontifice.

c Benigni.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus. Eius Acta ex antiquis monumentis edidit Sur. tom.6. Mombri. tom.1. Petrus in catal. lib. 10. cap.5. Plura etiam Sur. in Actis SS. Tergeminorum to.2. Porro non ab Aureliano Imp. (vt aliqui putant) ſed ſub Marco Aurel.paſſus habetur. Qui enim fieri poteſt, vt diſcipulus Polycarpi peruenerit vſque ad tempora Aureliani? De eius reliquijs Greg. Turon.hiſt. Fran.lib.10. cap. 31. in fine, qui & agit de eiuſdem miraculis lib.de glor.mart.cap.51. De eius venerandi corporis translatione agitur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colonienſis lib.1.cap.38.

Mariæ

d Mariæ ancillæ.] Beda, Vſuardus, Ado, & alii hac die. Pluribus de ea Vincẽt. lib. 11. c. 86. & 87. Petrus in catal. lib. 10. c. 4. & alij.

e Cæſarii, Dacij, & ſoc.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio.

f Ioannis, & Iacobi.] Græci de ijſdem in Menologio hac die.

g Cyreniæ & Iulianæ.] De his itidem Græci agunt in dicto ſæpius Menologio.

h Auſtremonii Epiſc.] Huius acta metro ſcripſit S. Proiectus, vt auctor qui eius vitam ſcripſit, teſtatur, quam habes apud Sur. to. 7. hac die. Meminit euſdem Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 30. pluribus de glor. confeſſ. cap. 30. Petrus Clun. lib. 1. epiſt. 2. & alii.

i Marcellini epiſc.] De eodem Vſuard. hac die. Scripſit eius vitam Fortunatus ad S. Germanum Epiſcopum Pariſien. Extat apud Sur. to. 6. Gregor. Turon. de eod. lib. de glor. confeſſ. c. 89. & Petrus in catal. lib. 10. c. 7. Ponitur nonus eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

K Vigoris epiſc.] Agunt de eo Vſuardus, Ado, & alii. Eius acta recitat Sur. to. 6. Petrus in catal. lib. 10. cap. 5. Trithem. de vir. illuſtr. ordin. S. Benedicti libr. 3. c. 272. & lib. 4. cap. 131. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, fuitque decimus eius ſedis Epiſcopus.

l Seuerini.] Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Conditum habetur eius venerabile corpus Tibure ad S. Laurentii, vt eius eccleſiæ vetera monumenta ſignificãt, quæ manuſcripta accepimus.

m Maturini.] Vſuardus de eodem hac die. Eius vitæ Acta habet Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. li. 10. c. 6. vixiſſe fertur temporibus Maximiani Imper.

z Quarto Nonas Nouembr. Luna. E xx

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

Commemoratio [a] omnium fidelium defunctorum. Eodẽ die natalis S. Victorini [b] Pictauiẽſis Epiſcopi, qui poſt multa edita ſcripta (vt ſanctus Hieronymus teſtatur) in perſecutione Diocletiani martyrio coronatus eſt. Tergeſte paſſio beati Iuſti, [c] qui in eadem perſecutione ſub Manatio Præſide martyrium conſummauit. Sebaſtæ SS. Carterij, [d] Styriaci, Tobiæ, Eudoxij, Agapij, & ſociorum martyrum ſub Licinio Imperatore. In Perſide SS. mar. Acindini, [e] Pegaſij, Aphthonij, Elpidephori, & Anẽpodiſti, cũ pluribus ſocijs. In Africa natalis SS. mart. Publij, [f] Victoris, Hermetis, & Papię. Tarſi in Cilicia S. [g] Euſtochij virg. & mart. quæ ſub Iuliano Apoſtata, poſt dira tormẽta, in oratione reddidit ſpiritũ. Laodiceæ in Syria S. Theodoti [h] Epiſcopi, qui non ſolum verbis, ſed rebus & virtutibus fuit ornatus. Viennæ ſancti Georgij [i] Epiſcopi. In monaſterio Agaunenſi ſancti Ambroſij [k] abbatis. Cyri in Syria S. Marciani [l] confeſſoris.

NO-

Commemoratio omnium fidelium defunctorum [a]] Non recenter ſtatutum fuit in Eccleſia, vt pro defunctis cõmemorationes anniuerſariæ agerentur. Ex maiorum traditione (inquit Tertullianus de coron.milit.) pro defunctis annua die facimus. De iiſdem Anniuerſarijs repeti cõſueuit S. Gregorius Nazianzenus in oratione in funere Cæſarii fratris hæc ait: Alia perſoluimus, alia daturi ſumus, anniuerſarios in honores & commemorationes offerentes, & ij quidem certe qui ſuperſtites relinquentur. hæc Gregorius Satiſque ſit modo tum ex Latino, tũ ex Græco auctore hæc monſtraſſe; vt tã in Occidentali, quam Orientali Eccleſia iſthæc pie religioſeque ſeruari conſueuiſſe intelligantur. alibi enim de his cumulate egimus. Vt autem vna eademque die vniuerſalis ageretur memoria omnium fidelium defunctorum, omnes id in primis acceptu n feru nt S. Odiloni abbati Cluniacenſi. Teſtatur id Petrus Damian. in vita ipſius, & Sigebert. in chron. anno Domini 998. Quod etenim ille in ſuis monaſterijs faciendum curauit, id poſtmodum Romani Pontificis auctoritate vbique locorum ſeruandum ſacris legibus ſancitũ videtur. vt vero hac ipſa die poſt ſolemnitatem oĩum Sanctorum; ex ordine officij Eccleſiaſtici ratio ſumpta videtur. Nam ante Odilonem ducentis fere annis vixit Amalius Fortunatus Epiſc. Treuerenſis, tpibus Ludouici Pij Imper. ad quem ẽt ſcripſit libros de offic. Eccleſiaſt. hic (inquam) in lib. de ord. antiphonar. c. 65. hæc ait: Poſt officium ſanctorum inſerui officium pro mortuis. multĩ enim tranſierunt de præſenti ſeculo, qui non illico ſanctis coniunguntur; pro quibus ſolito more officium agitur. hæc ibi.

b Victorini.] De quo Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 12. Scribit de eodem S. Hieron. de ſcrip. Eccl. & in epiſt. 13. ad Paulinum, vbi eum appellat inclitum Victorinũ martyrio coronatũ. ibidem in epiſt. 84. ad Magnũ, in præfat. in Euangel. Matthæi ad Euſeb. & in procem. in Iſaiam. Ne mireris, lector, ſi huius Victorini opuſcula Gelaſius Papa in cap. Sancta Roman. diſt. 15. recenſuit inter apocrypha: nam (vt ſcribit S. Hier. de ſcript. Eccleſiaſt. in Papia) ſectatus eſt Victorinus vna cum aliis nonnullis viris ſanctis & eruditis ſententiam de Millenario, quæ quidem (vt ſuperius diximus) vſque ad tempora Damaſi Papæ abſque iactura fidei, vel communionis diuiſione libere ferebatur, nec crimini data eſt Papiæ, Iuſtino martyri, vel aliis, quo minus inter ſanctos & Eccleſiaſticos viros adſcriberentur. At vero, ea damnata ſententia, etiam illi fauentes ſcriptiones iure proſcriptę videntur. Rurſus autem de Victorino monemus lectorem, incerto quodam modo irrepſiſſe in Synodum Romanam ſecundam ſub Siluestro Papa habitam cap. 2. damnationem Victorini Epiſcopi Pictauienſis, cyclos Paſchales perperam ſupputantis: nam nihil prorſus illi commune Paſchali calculo, vel cum Syluestro Papa, cum iam temporibus Diocletiani fuerit martyrio coronatus Error ſupradictus videtur proueniſſe ex alio Victorino Aquitano, Eccleſiaſtici calculi ſupputatore, cuius cyclos erroris coarguerunt Victor Capuanus, Beda, & alii; qui & vixit tempore Hilarii Papæ, vt ſcribit Gennadius de vir illuſtr. capit. 88. Vnde apparet canonem illum non eſſe illius Romani Concilii habiti ſub Silueſtro, ſed alterius, in illud tamen *illapſum*. Vel dicẽdum, de alio quopiam ignoto homine illic agi, & non de Victorino Epiſcopo Pictauienſi: nam in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ vnus tantum eius nominis, idemque martyr, ac prius nominis, idemque martyr, ac primus eius ſedis Epiſcopus ponitur, de quo hic agitur.

c Iuſti.] Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. li. 10. c. 9. De eodem vet. manuſcripta, atque recentiores.

d Carterij & ſoc.] Græci etiam de *his* agunt hac die in Menologio, vbi & eorũ certamen deſcribitur.

e Acindini & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio. Metaphraſtes autẽ

ex

ex antiquis monumentis eorum Acta deſcripſit: quæ habet Lipom.tom. 5. & Sur. tomo 6.

f Publii & ſoc.] Beda,& aliî recentiores de his agunt hac die.

g Euſtochii.] De eadem Petrus in catal.lib.10.cap.10.vbi eius Acta paucis cōplexa refert.

h Theodoti epiſc.] Beda, Vſuard. Ado, & alii. Scribit de eodem Euſeb. hiſt. li.7. cap.vlt.& Niceph.lib.6.cap.36.

i Georgii epiſc.] De ipſo Beda, & recentiores. Ado Vien.in chro. ponit anno Domini 669. numeraturque decimusquintus eius ſedis epiſcopus.

K Ambroſij abb.] Agunt de eo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 10. c. 15.& Trithem.de vir.illuſtr.ord.S.Benedicti lib.3.c.273.

l Marciani.] De eodem hac item die Græci in Menologio: ſcripſitque eius res geſtas Theodoretus in Theophilo.c.3.

3 Tertio Nonas Nouemb. Luna. F xix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

NAtalis S. Quarti [a] Apoſtolorū diſcipuli. Cæſareæ in Cappadocia SS.mart. Germani, [b] Theophili, Cæſarij, & Vitalis, qui ī ꝑſecutione Deciana optime duxerūt martyriū. Ceſarauguſtæ SS. innumerabilium mart. [c] qui ſub Dacian o Hiſpaniarū Præſide mirabiliter occubuerunt pro Chriſto. Viterbij SS.mar. Valētini [d] presbyteri, & Hilarij diaconi, qui in perſecutione Maximiani ob Chriſti fidē cū ſaxi pōdere in Tiberim p ræcipitati, & īde ab Angelo diuinitus erepti, demū abſciſsis ceruicib. coronā mart. perceperūt. In Anglia S. Venefridæ [e] virg. & mart. In monaſterio Claræuallēſi depoſitio S. Malachiæ [f] Epi Cōnerthenſis in Hibernia, qui multis virtutib ſuo t.pe claruit: cuius vitā S Bernard. abbas cōſcripſit. Eodē die S. Huberti [g] Tūgrēſis Epi. Viennæ S. Domni [h] epi & conf. Item depoſitio S. Pirmini [i] Meldenſis epiſc. Vrgellę in Hiſpania S. Hermengaudij [k] epiſcopi.

NOVEMBRIS. 3.

a QVarti.] De quo Paulus ad Roma cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Hūc Berythi eccleſiæ Epiſcopum datum eſſe, tradit Doroth. in ſynopſi, idq; ex Hippolyti libello de 72. diſcipulis.

b Germani & ſoc.] Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal.lib.10.cap.18. vbi ex priſcis tabulis eorum Acta paucis deſcribit.

c Innumerab. martyrum.] Eadem hyperbole vtitur Vſuardus, dum de his agit hac die. Hi etenim ſunt, quos Prudentius Periſteph. hym. 4. cecinit his ſapphicis, dum de Cæſarauguſtana ciuitate agit:

Sola in occurſum numeroſiores
Martyrum turbas Domino paraſti:
Sola prædites pietate multa
Luce frueris.
Vix parens orbis populoſa Pœni,
Ipſa vix Roma in ſolio locata,

Te decus noſtrum ſuperare in iſto
Munere digna eſt.
Omnibus portis ſacer immolatus
Sanguis exclusit genus inuidorum
Dæmonum, & nigras pepulit tenebras,
Vrbe piata.

Et paulò poſt de iiſdem.

Nec furor quiſquam ſine laude noſtrum
Ceſſit aut clari vacuus cruoris
Martyrum ſemper numerus ſub omni
Grandine creuit.

Agens de ciuitate Cæſaraugustana Iſidorus lib. 15. Origin. dum eam dicit eſſe præſtantiorẽ cũctis Hiſpaniæ ciuitatibus. Illuſtrior eſt, inquit, florẽs ſanctorũ martyrum ſepulturis. De his item Petrus in catal. li. 10. c. 17. Vaſæus in chron. Hiſp. pluribus auctor in Flore ſanct. Hiſpan. Qui oẽs tradunt, horum omnium martyrũ multitudinẽ appellatã eſſe Maſſam candidam, eo quod corporum eorũ combuſtorum cineres remanſerint niue candidiores; quo ſigno ab aliis terris cineribus diſcreti, collecti ſunt. De his item agitur in Theſauro concion. to. 2. hac die.

d Valentini & Hilarii.] Horum martyrũ Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Viterbienſi, vbi eorũ capita cathedralis eccleſia magna veneratione cõſeruat.

e Vuenefridæ.] Huius Acta Rupertus abbas Salopienſis conſcripſit, quæ recitat Sur. in to. 6. In catalog. ſcript. Britan. traduntur eadem ab Eterio Cãbrio ſcriptis mãdata. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Quæ autem in iiſdem Actis de perenni fonte & miraculis illic fieri ſolitis deſcribuntur, maiora his accepi à fideliſſimo teſte oculato Reuerendiſs. D. Thoma Epiſcopo Aſaphenſi, Romani Pontificis in obeundis epiſcopalibus functionibus Suffraganeo, vitæ ſanctitate, fidei confeſſione, atque doctrina conſpicuo, nuper Romæ dolore omnium optimorum ex humanis ſublato.

f Malachiæ epiſcop.] Scripſit eius vitæ Acta S. Bernardus, qui eundem viuentẽ, ac poſteà defunctum mirifice coluit. Extant eiuſdem ad eumdem epiſt. 315. 316. & 317. & ſermo in eiuſdem feſtiuitate. Exceſſit e vita (vt idẽ teſtatur) anno Domini 1148. quarto Nonas Nouẽbris: ob commemorationem autem defunctorum translata eſt eius celebritas in hanc diem, quo ſolemnius agi poſſet.

g Huberti epiſc.] Eius res geſtas ab ipſius diſcipulo fideliſſime ſcriptas hẽt Sur. to. 6. ibiq; de eius translatione agitur, & de religioſo cultu eiuſdem memoriæ a regibus impertiri ſolito. Ordinatus a Sergio Papa anno Dñi 698. diem obiit anno 730. Numeratur eiuſdẽ ſedis Epũs triceſimus ordine. Plura de eodẽ Molan. in Indic. ſanct. Belg. aitq; eũdem dediſſe Leodio ſigillũ publicũ ſancti martyris Lãberti imagine inſignitũ, & hmõi inſcriptione notatum: SANCTA LEGIA ROMANAE ECCLESIAE FILIA. Re vera quidẽ, quod ad fidem Catholicã pertinet, caſta, & pudica, q̃ ſemper ſanctę matris ſectata veſtigia, nullo vnquã hęreſeon eſt fędata contagio: immo hiſce ærumnoſis temporibus noſtri ſæculi, cum hæreſum alluuiones Gallias inundarunt, non ſolum nullis valuit obrui fluctibus, ſed ſtans conſtantiſſime ex aduerſo, oppoſuit ſe pro muro domui Iſrael, facta forma (vt de Theſſalonicenſi eccleſia ſcribit Apoſtolus) omnibus credentibus; cunctiſque circumpoſitis regionibus illuſtre edidit ſeruandæ atq; tuendæ religionis exẽplum. Sic, faxit Deus, maneat ſemper: & quod fide prædicat, operibus impleat.

h Domini epiſc.] Dominum hunc appellat Ado Viennen. qui in chrõn. anno Domini 527. hæc de ipſo ſcribit: Viennenſis Epiſcopus Dominus floruit: hic tam in diuinis, quam in ſæcularibus actibus claruit, amator pauperum, redemptor captiuorũ, vitaq; probatiſſimus. Hæc Ado. Agit de eodem hac die Molanus in addit. ad Vſuardum. Ponitur decimuſnonus eius ſedis Epiſcopus.

i Pirmini epiſc.] De eodem Beda hac die. Huius vitam conſcripſit Vuatmannus Comes, Epiſcopus Conſtantienſis, itemq; Henricus Augienſis abbas, vt notat Molan. hac die. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 265. & lib. 4. c. 191. Numeratur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus.

K Hermẽgaudii epiſc.] Tabulæ eius eccleſiæ, & Flos SS. Hiſpan. de eod. hac die.

Pridie.

4 Pridie nonas Nouembr. Luna. Gxviij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13

BOnoniæ SS.mart. Vitalis,[a] & Agricolæ, quorū prior poſterioris ſeruus antea fuit, poſtea conſors & collega martyrij: in quē perſecutores oīa tormētorū genera exercuerunt, ita vt non eſſet in corpore eius ſine vulnere locus; q̄ conſtanter perferens, in oratione ſpiritum Deo reddidit, Agricolā vero plurimis clauis cruci affigētes interemerūt. Eorū trāslationi S. Ambroſius cū intereſset, marty. clauos, ſanguinē triumphalē & crucis lignū ſe collegiſse refert, ac ſub ſacris altarib. cōdidiſse. Eodē die natalis SS. Philologi,[b] & Patrobæ, S. Pauli Apoſtoli diſcipulorum. Auguſtoduni S. Proculi[c] mart. In Pago Vilcaſſino S. Clari[d] presbyt. & mart. Epheſi S. Porphyrii[e] mart. ſub Aureliano Imp. Myræ in Lycia SS. mart. Nicandri[f] epiſc. & Hermæ presbyteri ſub Libanio Præſide. Eodem die natalis S.[g] Pierij presbyteri Alexandrini, qui in diuinis ſcripturis nobiliter eruditus; vita puriſſimus, & ad Chriſtianā philoſophiā nudus penitus, & expeditus, ſub Caro, & Diocletiano Principib. regēte Alexādrinā eccleſiā Theona, florētiſsime docuit populos, & diuerſos tractatus edidit: poſt perſecutionē vero oē vitę ſuæ tp̄s Romę verſatus, ī pace quieuit. Apud Ruthenos in Gallia B. Amātij[h] Epi, cuius vita & sāctitate & miraculis extitit glorioſa. In Bithynia S. Ioānicij[i] abbatis. In Pānonia apud Albā Regalem depoſitio B. Emerici[k] confeſſoris, filij S. Stephani Hungarorū Regis. Treuiris S. Modeſtæ[l] virginis.

NOVEMBRIS. 4.

VItalis & Agricolæ.[a]] De his etiā Vſuardus, & alii recentiores. Eorum martyrium deſcribit Sanctus Ambroſius libr. de exhortat. ad virg. vbi & de eorum inuentione atque translatione, de qua & Paulinus in vita S. Ambroſij. De horum reliquiis meminit Paulinus Nolanus epiſcopus in Natali nono S. Felicis, & Gregor. Turonen. hiſt. Francor li. 2. cap. 16. & de glor. mart. cap. 43. Petrus in catal. lib. 10. cap. 21. & alij.

b Philologi & Patroba.] Quorum meminit Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de his item Græci in Menolog. die ſequēti. Philologum Synope, Patrobam Neapoli præfectum eſſe epiſcopum, tradit Doroth. in Synopſi: licet Hippol. mart. libr. de 72. diſcipul. teſtetur Patrobam fuiſſe creatum epiſc. Puteolanum.

c Proculi.] De eodē Vſuard. Ado, Petr. in catal. li. 11. nu. 309. & alii recentiores.

d Clari.] Vſuardus de eodem & alii, adſtipulanturque vet. manuſcripta.

e Porphyrij.] Agunt de eodem hac itē die græci in Menologio, eiuſque martyrium deſcribunt.

f Nicandri & Hermę.] Græci itidem hac die in Menologio de ijſdem agunt.

g Pierij.] De eo Beda, Vſuardus, Ado & alii, licet deprauate in aliquibus codicibus pro Pierio, Hierius, vel Irenæus legatur. Scribit de Pierio Euſeb. hiſtor. lib. 7. cap. vlt. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. & epiſt. 84. ad Magnum. Erat Alexandriæ eccleſia, Pierij dicta, cuius meminit Epiphan. hæreſi 69.

h Amantij Epiſc.] Beda, Vſuard. Ado, & alij de eodem. Huius vitā ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 6. conſcriptamq; putat a Fortunato. De eodem mentio habetur in Actis S. Quinctiani eiuſdem ſedis Epiſcopi, de quo infra Idibus Nouēbris: tranſtulit enim ipſe eiuſdem Amantii corpus, vt teſtatur Gregor. Turonen. in vita ſanctorum Patrum cap. 4.

i Ioannicij.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, ac pluribus res ab eo geſtas referunt, quas plenius proſecutus eſt Metaphraſtes. extat apud Lipom. tom. 6 & Sur. tom. 6.

K Emerici.] Eius vitā deſcripſit Sur. tom. 6. ex antiquis manuſcript. Matt. Polon. recēſet obitum anno Domini 1032. Chromer. an. 1036. Agit de eodem Bonfin. de reb. Hungarię. dec. 2. lib. 2. Relatus eſt inter ſanctos vna cum S. Stephano Rege ipſius patre a Benedicto Papa Octauo qui dictus eſt Nonus.

l Modeſtæ. Plura ſcripta habentur de ea in vita S. Gertrudis apud Sur. 17. Martii, tom. 2. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. c. 183. eamq; claruiſſe ait circa annum Domini ſexcēteſimū octogeſimum. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vſuardum.

xvij A Nonis Nouemb. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14

SAncti Zacharię[a] ſacerdotis, & Prophetæ, patris B. Ioan. Baptiſtæ. Item S.[b] Elizabeth eiuſdem ſanctiſsimi pręcurſoris matris. Tarracinæ in Campania natalis SS. martyrū Felicis[c] presbyteri, & Euſebij monachi, qui cum ſepeliſſet ſanctos mart. Iulianum, & Cæſarium, & multos cōuerteret ad fidem Chriſti, quos S. Felix presbyter baptizabat, vna cum eo tentus eſt, & ambo ad forum Iudicis ducti, nec ſuperati, inde in carcerem incluſi, nocte eadem, cum ſacrificare noluiſſent, decollati ſunt. Emeſæ in Phœnicia SS. mart. Galationis,[d] & Epiſtemis coniugis; qui in perſecutione Decij flagris cęſi, manibus pedibuſque, & lingua inſuper mutilati, denique truncato capite martyrium conſummarunt. Itē SS. mart. Domnini,[e] Theotimi, Philothei, Siluani, & ſociorum ſub Maximino Imperatore. Mediolani S. Magni[f] Epiſcopi, & cōfeſſoris. Brixię ſancti[g] Dominatoris Epiſcopi. Treuiris S. Fibitij[h] ex abbate Epiſcopi Treuirenſis. Aureliānis in Gallia Sancti Læti[i] presbyteri, & confeſſoris.

NO-

Zachariæ.[a]] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorū, Greci autem in Menologio ad Nonas Septēbris. Præter illa quę de ipſo ſcribuntur a S. Luca Euangel. c. 1. Epiphanius etiam agit pluribus lib. de vita. & interit. Prophet. c. 23. traditque occiſum eſſe ab Herode inter veſtibulum & altare: eiuſdem ſentētiæ fuit Origenes in Matth. cap. 25. Petrus Alexandrinus Epiſcopus & martyr in canon. 13. Gregorius Nyſſenus in orat. de Chriſti natiuitate, Baſil. homil. de humana Chriſti generatione, Cyrillus Epiſcopus Alexandrinus libro aduerſus Anthropomorphitas, id ipſum in Sacra Valentinianus Imper. ad epiſcopos Aſię, quam recitat Theodoretus hiſt. lib. 4. cap. 7. qui omnes de hoc Dominum Ieſum locutum putant apud Matth. cap. 23. cum de Zacharia occiſo ab illis inter templum & altare loquitur. quę licet minus probari Hieronymo videantur, dum explicat illum locum Matthæi capit. 23. tamen apud me quidem tot tantorumq; veterum Theologorum plurimum valet aſſertio. Diuerſa prorſus ab his erat cōmentitia hiſtoria ab hæreticis excogitata de Zachariæ nece, & viſione aſini, quā refert & reprobat Epiphanius hæreſ. 26. qui (vt diximus) prioris ſententiæ eſt grauiſſimus aſſertor. Tertullianus in Scorpiaco, cum agit de Zacharia qui necatus eſt inter templū & altare, teſtatur perennes eius cruoris maculas ſilicib. impreſſas in templo indelebiles eſſe relictas. Incidi in manuſcriptum codicem bibliothecæ Vaticanæ de peregrinatione ad terram ſanctam, legique inter aliqua quæ hactenus relicta ſunt templi Hieroſolymitani vetera monumenta, illic ineſſe lapidem, in quo recens cruor aſperſus indelebili nota aſpiceretur; quem dicerent eſſe ſanguinem Zachariæ, qui inter templum & altare occiſus eſt: licet & Hieronymus vbi ſupra hæc ipſa vulgi potius opinione iactata, quam certa veritate cōſtantia putet. De illa quæſtione, an idem fuerit ſummus Sacerdos, ſatis plene egimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Caput autem eius aſſeruatur Romæ in Laterano, ex quo per dies aliquot olim ſanguinem emanaſſe tradunt. Nec id prætermittimus, quod Ioſephus ſcribit, reperiri adhuc alium Zachariam filium Baruch nobiliſſimū ac ditiſſimum Hebræorū, moribusq; laudatiſſimum, occiſum in medio tēpli Zelotarum factione temporibus Veſpaſiani tunc ducis exercitus in Iudæa. hęc de ipſo Ioſephus de bello Iud. li. 5. c. 1.

b Elizabeth.] Iungitur Zachariæ marito ſuo Elizabeth, non ea ratione quod vna eademque die (quod ſciatur) vterque migrarit e corpore: ſed cum eius natalis certę diei ignorantia aliquādo fuerit eius memoria prætermiſſa; conſultius viſum eſt, in commemoratione ſanctorum eam coniungere viro ſuo: nefarium enim eſt exiſtimatum, ſanctiſſimam fęminam, pręconio Euangelij celebratam, illiberaliter nimis eſſe ſilentio prætermiſſam; quam S. Patres p̄clariſſimis laudibus ſunt proſecuti, tum qui Lucæ caput primum ſunt interpretati, tum etiā qui de Ioannis Baptiſtæ eius filii natali, vel Dei genitricis viſitatione pro concione dixere. Quæ vero ad hiſtoriam de ipſa pertinet, collegimus in Annalium tom. 1.

c Felicis & Euſebii.] De iiſdem Beda, Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 10. c. 28. Agitur de his pluribus in Actis S. Cæſarij apud Sur. to. 6. die prima Nouembris.

d Galationis & Epiſtemis.] Agunt & de his Græci in Menologio. Eorum autē Acta à Metaphraſte fuſius deſcripta recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

e Domnini & ſoc.] De his item Græci agunt in Menologio hac die.

f Magni epiſc.] De quo & tabulæ eccleſię Mediol. ex quib. & Galeſinius hac die.

g Dominatoris epiſc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixian. meminitq; eiuſdem Rampertus eiuſdem eccleſiæ Ep̄s in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrij. Numeratur hic decimuſquartus poſt S. Philaſtrium Epiſcopus eccleſiæ Brixianæ.

h Fibitij abbatis.] Hic licet alicubi Epiſcopus dictus reperiatur: tamen in tabu-

lis. Epiſcoporum Treuirenſium, quas de ſcripſit Demochares, nullus eius nominis legitur Epiſcopus. Porro chronicon monaſt. German. abbatem eum appellat: i Lati.] De quo etiā Vſuardus hac die, & alii recentiores.

xvj B Octauo Idus Nouemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

THiniſſae in Africa natalis S. Felicis [a] mar. qui confeſſus, & ad tormenta dilatus, alio die (vt refert S. Aug. Pſalmum in eius feſtiuitate ad populum exponens) inuentus eſt in carcere exanimis. Theopoli SS. decem [b] Martyrum, qui à Sarracenis paſsi leguntur. Barcinone S. Seueri [c] Epiſcopi & martyris, qui ob fidem Catholicam clauo capite confoſſo, martyrij coronam accepit. In Phrygia S. Attici. [d] Apud Bergas depoſitio S. Vuinoci [e] abbatis, qui virtutibus & miraculis clarus, fratribus etiam ſibi ſubditis multo tempore miniſtrauit. Fundis in Latio S. Felicis [f] monachi. Lemouicis in Aquitania S. Leonardi [g] confeſſoris, diſcipuli beati Remigij Epiſcopi: qui nobili genere ortus, ſolitariam vitam diligens, ſanctitate & miraculis claruit, ac præcipue in liberandis captiuis eius virtus enituit.

NOVEMBRIS. 6.

FElicis a] Huius meminit S. Auguſtinus tract. in Pſal. 127. De lo. o vbi paſſus eſt, varia lectio reperitur; legit Beda, Tumiſſa; Vſuardus & Ado, Toniza, alicubi Thiniſſa; quæ & verior probatur: eſt enim Thiniſſa prope Hipponem in prouincia Numidiæ, de qua Ptolemæus in 2. tabul. Africæ. In Itiner. Antonini Toniza dicitur. eius loci Epiſcopus ſubſcriptus reperitur Concilio Carthagin. ſub Cypriano, apud Auguſtin. lib. 3. de baptiſ. contra Donatiſt. cap. 13. Alia eſt rurſus Tyniſſa, ſeu Tuniſſa, quæ Tunetum dicitur, vicina Vticæ, hodie Tuneſi vulgo dicta; a Polybio autem, qui eam exacte deſcribit, Tunes appellata reperitur, quam diſtare a Carthagine dicit ſtadiis centum viginti. Hæc lib. 14. hiſt. in fine. Plura de eadem lib. 1.

b Decem martyrum.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Theopolis, vbi hi celebrantur, Antiochia eſt in Syria, Cur autem, quandove eo nomine cępta ſit nuncupari, conſule Niceph. hiſt. lib 17. c. 3. & hiſt. Miſcel. lib. 16. Cedren. an. 2. Iuſtiniani Imp. ex quo tempore reperies eumdē Imp. Iuſtinianum eamdem ciuitatē in ſuis ſanctionibus Theopolim appellaſſe Quod autem hi paſſi dicuntur a Sarracenis; eo tēpore id accidiſſe putamus, cū ſub Coſi hoe Rege Perſarum ea ciuitas à Sarracenis dirępta eſt.

c Seueri Epiſc.] Hunc ferunt paſſum in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide, & cum eo quatuor ſacerdotes, vt ſcribunt Laurentius de Padilia, & Vaſæus in chron. an. 306. idque pluribus Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. to. 2. hac die. Molanus autem in add. ad Vſur. hac habet: Fuit hic vnus ex ſeptuaginta Epiſcopis, qui leges Gothicas in Hiſpa-

Hiſpania condiderunt: hic à barbaris Gothicis, qui Cathaloniam incolebant, clauo capite confoſſo, martyrio coronatur anno Chriſti 638. hæc Molan. Vnde autem acceperit, nondum inuenimus, nec alicubi eius nominis Epiſcopum Barcinonenſem legimus in Concilijs, quæ frequenter illis tẽporibus coacta ſunt in Hiſpania, nec etiam apud S. Ildefonſum, qui virorum illuſtrium eorum temporũ ſeriem texuit. Fuit & alius Seuerus Epiſcopus Malacitanus, qui ſcripſit aduerſus Vincentium Cæſarauguſtanum Epiſcopum in Arrianam hæreſim lapſum circa annum Domini 580. vt habet Honorius Auguſtodunen. de viris illuſtr. capit. 30. De eodem Vincẽtio Cæſarauguſtano lapſo in hæreſim Arrianam tẽpore Leuuigildi Regis Gothorum, meminit S. Iſidorus in Chron. Goth.

d Attici.] De quo Vſuardus hac die, & recentiores. De alio Attico & ſocijs Greci agunt vij. Kalend. Septembris.

e Vuinoci abb.] De eodem Ado, & alij. Eius Acta fideliſſime ſcripta, ſimulque translationem & miracula habet Sur. to. 6. hac die. Molanus etiam de eo in Indic. ſanct. Belg. Diuerſus hic ab illo de quo Gregorius Turonenſis de geſt. Francor. ſcribit lib. 5. cap. 21. & lib. 8. cap. 24. Nam hic, de quo agimus, longe poſt Gregorij tempora claruit, obiitq; anno Dom. 716.

f Felicis.] De quo S. Gregor. lib. 1. dial. cap. 3. ex quo cæteri acceperunt, qui de ipſo agunt.

g Leonardi.] Beda, Ado, & alii recentiores. Habet eius res geſtas Sur. tom. 6. Legimus alias in manuſcrip. cod. eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi plura de eius pietate in liberandis captiuis. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 9. obiiſſeque tradit anno Domini quingenteſimo quinquageſimonono.

7 Septimo Idus Nouemb. Luna. C xv

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16

Patauij depoſitio S. Proſdocimi [a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a Beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, ad prædicandum Dei verbum ad prædictam ciuitatem miſſus eſt; vbi multis virtutibus, & prodigijs coruſcans, beato fine quieuit. Peruſiæ S. Herculani [b] Epiſc. & mart. qui iuſſu Totilæ Gothorum Regis decollatus eſt: cuius corpus ita capite vnitum atque ſanum quadrageſimo poſt abſciſsionem die (vt ſcribit S. Gregor. Papa) repertum eſt, ac ſi nulla ferri inciſio illud tetigiſſet. Eodem die S. Amaranthi [c] mart. qui apud Albigenſem vrbẽ exacto agonis fidelis curſu ſepultus, viuit in gloria. Melitinæ in Armenia paſsio SS. Hieronis, [d] Nicandri, Heſychij, & aliorum triginta, qui in perſecutione Diocletiani ſub Lyſia Præſide coronati ſunt. Amphipoli in Macedonia SS. mart. Aucti, [e] Taurionis, & Theſſalonicæ. Ancyræ paſsio SS. Melaſippi, [f] Antonij, & Carinæ ſub Iuliano Apoſtata. Coloniæ S. Engelberti [g] Epiſcopi, qui

pro defenſione. Eccleſiaſticæ libertatis,& Romanæ Eccleſiæ obedientia martyriū ſubire nō dubitauit. Alexādriæ B. Achillæ [h] Epi qui eruditione,fide,cōuerſatione,ac morib. fuit inſignis. In Friſia depoſitio S. Vuillibrordi [i] Epi Traiectēſis,qui a B.Sergio Papa ordinatus epiſcopus,ī Friſia & Dania Euangeliū prædicauit. Metis S.Ruffi [k] Epi, & confeſſoris. Argentorati ſancti Florentij [l] Epiſc:

NOVEMBRIS 7.

PRoſdocimi.a] De eodem tabulæ eccleſiæ Patauinæ. Eius res geſtas ex antiquis monumentis habet Mombrit.tom.2. vit. ſanct. Petrus in catal.li.10.c.33. & Scard. lib.antiquit.vrb.Patau.lib.2.claſ.6.

b Herculani epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recētiores hac die. Eius martyrium deſcribit S. Gregor. Papa dialog.lib.3.cap.13. Mombrit. to.2. vit.ſanct.eius Acta edidit, paſſumque refert anno decimoprimo Iuſtiniani Imperatoris: eſt is annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) quingenteſimus quadrageſimusquartus. Sigebert. in chron. de ipſo, eodem anno; licet Marian. Scot. paſſum referat anno 561. nos vero in Annal. ponimus eius martyrium anno Domini 546. Legi & libellum manuſcr. miraculorum eius, & quidem ſinceriſſimū, niſi quod in eius exordio ea ſunt emendanda, quæ de Iuliani Apoſtatæ temporibus ab aliquo alio præmiſſa videntur: lōge enim diſcrepant inter ſe tempora Iuliani,& Iuſtiniani. Trithem.de vir.illuſt. ord.S.Bened.lib.3.c.14. annumerat eundem S.Herculanum inter monachos ordinis B.Benedicti. Ex monaſtica quidem vita ad epiſcopatum veniſſe, ſcribit Gregorius: conſtat tamen iiſdem temporib. vtrumque vixiſſe, & paulo ante Herculani obitū migraſſe ex hac vita S. Benedictum, qui (vt Leo epiſcopus Oſtienſis ſcribit in chron.Caſſinen.) exceſſit ex humanis anno Domini 543. vel ſecundum alios 542. quem tamen vſque ad annum ſaltem 544. perueniſſe, ex ipſius rebus geſtis cū Totila Rege colligi poſſe nobis videtur. Qui præeſt hodie eidem Peruſinæ eccleſiæ eiuſdem cognominis Reuerendiſſ. D. Vincentius Herculanus, ordinis Prædicatorū, omni virtutum & litterarū genere ornatiſſimus, & tanti prędeceſſoris dignus in Epiſcopatu ſucceſſor, in eam ſententiam videtur eſſe procliuior, vt eiuſdē nominis duo fuerint eiuſdem ciuitatis Epi; eo quod (vt ait) in Actis ſanctorū Carpophori & Abundantij martyrum, qui paſſi ſunt tpibus Gentilium Imp. habeatur mentio de S. Herculano epiſcopo Peruſino. Hæc mihi coram, cum nuper Romæ eſſet. Hoc ipſum profitetur R. P. Ioannes Baptiſta Brachеſcus Florētinus, ordinis Prædicatorum, in rebus geſtis dictorum ſanctorum martyrum, quas vna cum Actis aliorum ſanctorum eiuſdē regionis conſcripſit. Poſt S.Herculanum iuniorem (ſic enim hunc, de quo agimus, appellare libet) Ioannes eam rexit eccleſiā, cuius mentio habetur in lib.de Rom. Pont.in Vigilio Papa. Fuit alumnus eiuſdem S. Herculani S. Floridus epiſcopus Tifernas, cuius meminit S. Greg. dialog. lib.3.c.13.& 35. licet mendoſus codex habeat, loco Tifernatis, Tudertinæ eccleſiæ fuiſſe epiſcopum.

c Amaranthi.] Agunt de eodem Bedā, Vſuard. Ado,& alii, pluribus Greg. Turon.de glor.mart.c.57. Petr. in catal. libr. 10.c.35. Paſſus fertur tpibus Decij Imp.

d Hieronis & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio. Metaphraſtes edidit eorum Acta, quæ deſcribit Lipom.to. 5.& Sur.tom.6.

e Aucti & ſoc.] Græci de iiſdem hac die in Menologio, ibiq; eorum Acta paucis comprehenſa narrantur.

f Melaſippi & ſoc.] Iidem qui ſupra in Menologio hac die, iiſdemque verbis.

g Engelberti.] Huius egregia certamina Cæſarius monachus ſcriptis mandauit: extant apud Sur.to.6.idemq; auctor

addidit

addidit librũ miraculorum,quæ ab eodẽ poſt eius obitum ſunt edita. Paſſus eſt anno a Chriſto 1225. cũ ſediſſet annos ſex.

h Achillæ Epiſc.] Beda, Vſuard. Ado,& alij hac die. De eodem adhuc presbytero magna cum laude ſcribit Euſeb. hiſt. li.7. cap.vlt. Socrat. lib.1.cap.13. Caſſiod. trip. lib.1.c.12. Niceth. lib.6.c.34 pluraque in Actis S. Petri martyris Epiſcopi Alexandrini, de quo inferius ſexto Kal. Decembris. Hunc magnum Achillam appellat S.Athan.orat.2.contra Arrian. Succeſſit hic eidem S. Petro, vt conſtat ex eodem Athanaſio; Achillæ autem Alexander, cui Athanaſius ſubrogatur. Alium Achillam ponit Epiphan. in Panar. hæreſ.69. ſediſſe immediate ante Athanaſium: ſed ab alijs non ad numeratur inter epiſcopos Alexandrinos: nam defuncto Alexandro, abſente Athanaſio, ille tamquam ſequeſter potius, quam vt Epiſcopus, eidem præfuit ſedi menſibus tribus, quouſque Athanaſius è Comitatu, quo fuerat miſſus, rediret.

i Vuillibrordi Epiſ.] Barbarum ac pronunciatu aſperum nomen Sergius Papa, cum illum Romæ in eccleſia S. Cæciliæ ordinaret Epiſcopũ, mutauit in Clementem. tamen priori nomine potius appellatus reperitur. Eſt ordinatus anno Domini 696. vt teſtatur Marcellus in vita S. Suiberti capit.10. qui etiam ibi capitu.6. profitetur ſe ſcripſiſſe eius vitam, quam manuſcriptam haberi Molanus refert. Albinus Flaccus eiuſdem Acta ſcriptis mandauit: extant apud Sur.to.6. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: idemque Beda hiſt. Anglor. lib.5. cap.12. in fin. & de ſex ætat. in Iuſtiniano Secundo. Plura de ipſo etiam in vita S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini; ac deniq; Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap.137.

K Ruffi Epiſc.] De eodem Beda, Ado, & alij recentiores. Agit hic Beda de eius translatione facta temporibus Clotarij.

l Florentij Epiſ.] Eius vitam ex manuſcript. edidit Sur. to.6. Ponitur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. Sedere cępit anno Domini 663. præfuitque annis duodecim, vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuardum.

8 Sexto Idus Nouemb. Luna. D xiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

OCtaua [a] omnium SS. Romę via Lauicana, tertio ab Vrbe milliario, paſsio SS. martyrum Claudij, [b] Nicoſtrati, Symphoriani, Caſtorij, & Simplicij: qui primo in carcerem miſſi, deinde ſcorpionibus grauiſſime cæſi, cum à fide Chriſti mutari non poſsent, iuſſi ſunt a Diocl. in fluuium pręcipites dari. Item via Lauicana natalis SS. quatuor Coronatorũ [c] fratrũ, Seueri, Seueriani, Carpophori, & Victorini, qui ſub eodem Imperatore ictibus plumbatarum vſq; ad mortem cæſi ſunt. Horum aũt nomina, quę poſtea interiectis annis Dño reuelãte oſtenſa ſunt, cum minime reperiri tunc potuiſsent, ſtatutum fuit vt anniuerſaria dies ipſorum vnà cum illis quinque ſub nomine SS.

quatuor

quatuor Coronatorum recoleretur; qui mos etiam poſtquàm reuelata ſunt, in Eccleſia perſeuerauit. Romæ S. Deuſdedit [d] Papę, qui tanti meriti fuit, vt leproſum oſculo a lepra ſanauerit. Bremæ B. Vuillehadi [e] primi eius ciuitatis Epiſcopi, qui vna cum ſancto Bõnifacio, cuius diſcipulus fuit, in Friſia, & Saxonia Euangelium propagauit. Sueſſione in Gallia S. Godefridi [f] Epiſcopi Ambianenſis, magnæ ſanctitatis viri. Apud Virodunum S. Mauri [g] Epiſcopi, & confeſſoris. Turonis S. Clari [h] presbyteri, cuius ſanctus Paulinus epitaphium ſcripſit.

NOVEMBRIS 8.

Octaua omnium Sanct.[a]] Inter maiores Octauas ponitur, de eaq; ſolemniter agi ſolitum, indicat prædictus manuſcrip. codex eccleſię ſanctæ Mariæ ad Martyres.

b Claudij & ſoc.] De ijſdem Beda pluribus, Vſuard. & Ado. Horum Acta edita habentur à Mombrit. to. 1. ſed in nonnullis corrigenda: alia Surius breuiora tomo 6. ſed prolixiora nos manuſcripta habemus in noſtra bibliotheca.

c Quatuor Coronat.] Beda & alij omnes de ijſdem hac die. Honorius Papa eiſdem Martyribus eccleſiam erexit, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontif. Vetus fuit Romæ & adhuc eſt Titulus nomine ſanctorum quatuor Coronatorũ, cuius mentio habetur apud S. Gregorium in regiſt. lib. 4. indict. 13. c. 44. in fine. Horum martyrum corpora à Leone Quarto Roma. Pont. fuiſſe inuenta, eiuſdem Acta, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario putantur cõſcripta, teſtantur; vbi de eorum eccleſia ab eodem reſtituta, multorumq; ſanctorum (quas recenſet) reliquijs locupletata, exacta mentio habetur.

d Deuſdedit Papæ.] Succeſſit hic Bonifacio Quarto. Egimus pluribus de eodẽ in Annal. Eccleſiaſticis.

e Vuillehadi Epiſc.] Eius res geſtas fideliter ſcriptas habet Sur. to. 6. Plura de eodem Crantz. in Saxon. lib. 2. cap. 14. & 15. & in hiſt. Eccleſ. Sax. lib. 1. cap. 7. & 8. Ordinatus fuit eius ſedis Epiſcopus anno Domini 788. De eodem alij plures, ac nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 195.

f Godefridi Epiſc.] Huius vitam ſcriptam a Nicolao monacho, recitat Surius to. 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1013. tranſlatio autẽ facta eſt anno 1138. vt eius Acta teſtantur. Adnumeratur inter Epiſcopos Ambianenſes triceſimuſquartus ordine.

g Mauri epiſc.] De quo tabulæ eius eccleſiæ: ponitur ſecundus eius ſedis epiſcopus, obijtq; diem anno Domini 150. vt apud Democharem legitur.

h Clari.] Seuerus de ipſo ſcribit epiſt. 2. ad Aurelianum diaconum de obitu S. Martini, & in vita S. Matt. c. 25. ſepultuſque eſt in eccleſia quam idem Seuerus erexit, de qua S. Paulinus Nolanus Epiſcopus in epiſ. 12. ad Seuerum, vbi etiam habentur tria epitaphia in ſepulchro illius ad perpetuam memoriam deſcribenda, quorum tantum exordia hic referimus, eſtque primi eiuſmodi initium:

Nominis vt titulo, ſic mentis lumine Clarus.

Presbyter hoc tegitur, ſed membra caduca ſepulchro, &c.

Secundi autem eſt exordium:

Presbyter hic ſitus eſt meritis & nomine Clarus,

Martino ſtudijs comes, & meriti modo conſors, &c.

Tertium autem ita incipit:

Clare fide, præclare actu, clariſſime fructu,

Qui meritis titulũ nõs æquiparas, &c.

Quinto

9 Quinto Idus Nouemb. Luna. E xiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROmæ dedicatio [a] Baſilicæ [b] Saluatoris. Amaſeæ in Ponto natalis S. Theodori [c] militis, qui tẽpore Maximiani Imp. pro Chriſtianæ fidei confeſſione fortiter cæſus, & in carcerem miſſus, deinde Dño ſibi apparente, ac monente vt conſtãter, & viriliter ageret, releuatus eſt: nouiſſime poſt quam equuleo ſuſpenſus, & vngulis corraſus eſt, ita vt eius interiora nuda apparerent, ardentibus ignibus comburendus traditur; cuius laudes S. Gregorius Nyſſenus pręclaro encomio celebrauit. Tyanæ in Cappadocia paſſio S. Oreſtis, [d] ſub Diocl. Imp. Theſſalonicæ S. Alexandrini [e] martyris, ſub Maximiano Principe. Apud Biturigas S. Vrſini [f] confeſsoris, qui Romæ ordinatus a ſucceſsoribus Apoſtolorum, primus eidem Vrbi deſtinatur Epiſcopus. Neapoli in Cãpania S. Agrippini [g] Epi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſanctarum Virginum Euſtoliæ [h] Romanæ, & Sopatræ filiæ Mauritij Imperatoris. Beryti in Syria cõmemoratio imaginis [i] Saluatoris, quæ a Iudęis crucifixa, tam copioſum emiſit ſanguinẽ, vt Orientales & Occidentales eccleſiæ ex eo vbertim acceperint.

NOVEMBRIS 9.

DEdicatio Baſilicæ Saluatoris. a] Varijs nominib. eadem Baſilica dicta reperitur ſiquidẽ in regiſtro S. Gregorij lib. 11. c. 1. appellatur Baſilica Iulij. hęc etenim ibi ſcripta leguntur: Acclamatũ eſt in Lateranis in Baſilica Iulij ab omni clero, &c. Non tamen exiſtimo a Iulio Papa ita dictam: nam duas illum erexiſſe Baſilicas, alteram iuxta Forum, via Flaminia, alteram tradit liber de Rom. Pontific. Vetus enim Vrbis monumentum erat Baſilica Iulij, cuius meminit Pli. li. 5. epiſt. 11. Dicta eſt etiam Baſilica Lateranẽſis ſeu Laterani; ita. n. appellant eã S Hieron. epiſt. 30. in epitaphio Fabiolæ, & Prudentius contra Symmachum. ſic dicta ab ædibus Laterani, quæ (vt Publius Vict. ſcribit) erant in regione ſecunda, Cœlimontana nuncupata. Fuiſſe eas magnificẽtiſſimas, teſtatur Iulius Capitolinus in Marco Aurel. Imp. & Victor in Seuero; quæ poſtea temporibus Conſtantini ceſſerunt Fauſtæ Auguſtę, ibiq; ſub Melchiade habita eſt Synodus in cauſa Cæciliani, vt ſcribit Optat. Mileuit. lib. 1. cõtra Parmen. dicta etiam inuenitur Baſilica Cõſtantiniana, quod dictas ędificiorum moles in eccleſiam mutarit, auxerit, ornaritque. Appellata eſt etiã Baſilica Saluatoris, eo quod ipſi Saluatori omniũ Ieſu Chriſto Deo vero dicata potiſſimum eſſet; cũ alioqui omnes etiam ſanctorum eccleſias Deo optimo maximo dicari cõſueuiſſe ſcribat S. Auguſtinus de ciuitat. Dei lib. 22. c. 10. Rurſus autẽ adiacentia oratoria S. Ioannis

nis

nis Batiſtæ, & S. Ioannis Euangeliſta ab Hilario papa conſtructa in Baptiſterio Conſtantini,effecerunt, vt eadem Baſilica dicatur etiam nomine Sancti Ioannis. Non abs re facere videmur, ſi hic ponamus de eadem Baſilica præclarum elogium Petri Damiani S.R.E.Cardi. Epiſc. Portuenſis, quem ob ſingularem vitæ ſanctitatem, egregiam eruditionem, ac zelum Eccleſiaſticæ diſciplinæ,Hieronymum iuniorem inuenimus appellatum. Is.inquam, in epiſtola ad Cardinales S. R.E. hæc inter alia ſcribit: Lateranenſis eccleſia, ſicut Saluatoris eſt inſignita vocabulo, qui nimirum eſt caput omnium electorum,ita mater, & quidam apex & vertex omnium per Orbem eccleſiarum. hæc ſeptem Cardinales habet Epiſcopos, quibus ſolis poſt Apoſtolicum, ſacroſanctum illud altare licet accedere, ac diuina myſteria celebrare, &c. De eadē rurſus ad Cadaloum ſchiſmaticum his verbis: Hæc igitur ad honorem condita Saluatoris,culmen & ſummitas totius Chriſtianæ religionis effecta (vt ita dixerim) Eccleſia eſt eccleſiarum, & Sancta ſanctorum. Habet enim intrinſecus beatorū Apoſtolorū Petri & Pauli diuerſis quidem locis conſtitutas eccleſias,ſed ſui cōpage ſacramenti (quia videlicet in quodam meditullio poſita,quaſi caput membris ſupereminet) indifferenter vnitas. His itaque tamquā expanſis diuinæ miſericordie brachijs,ſumma illa & venerabilis Eccleſia omnem ambitū totius Orbis amplectitur, omnes qui ſaluari appetunt, in materno pietatis gremio confouet,& tuetur. Hac Ieſus, ſummus videlicet Pontifex,arce ſubnixus,totam in orbe terrarum Eccleſiam ſuā ſacramenti vnitate confœderat; vt vnus Paſtor merito,& vna dicatur Eccleſia,&c. Hæc idcirco,hic deſcripſiſſe volumus, vt oſtendatur optimo quidem iure eius Baſilicæ dedicationē in vniuerſa Eccleſia celebrari: vt pote quæ ſit parens ac caput oīum eccleſiarū. Quod pertinet ad dedicationem eccleſiarum, adhuc addimus, non ſolum olim agi ſolitam anniuerſariam ſolemnitatē, more maiorum,dedicationis eccleſiæ,ſed etiam conſecrationis altaris: idq; explo-ratum habetur ex ſer S. Auguſtini 252 de tempore, itemq; ex alio eiuſdem 255. de tempore, porro vnicuique altari conſecrato aſſiſtere Angelum Dei, extat egregium exemplum in Prat. ſpirit. Sophro.capit.4. At vero non vnum tantum altare in eccleſia conſtrui, & conſecrari olim moris fuiſſe (vt garriunt hæretici) ſed plura,habes teſtimonium S.Gregorij Papæ in regiſtro lib.5.epiſt.50. ad Palladium Epiſc.Sanctonen. vbi agit de eccleſia in honorem Apoſtolorum,aliorumq; ſanctorum conſtructa, deque tredecim ibi altaribus erectis ac dedicandis.

b Saluatoris.] De hoc nomine S. Auguſtinus de Trinitate lib.3.c.10. hæc ait: Qui eſt Hebraice Ieſus Gręce σωτὴρ, noſtra autē locutione,Saluator. Quod verbum Latina lingua antea non habebat, ſed habere poterat, ſicut potuit quando voluit. Hæc Auguſtinus. Quo magis mirandum eſt,non ſolum hæreticos,qui de dita opera ab Eccleſia Catholicæ cōſuetudine diſſentiunt, ſed ex nōſtris etiam nonnullos Latinæ eloquentiæ ſtudioſos a Saluatoris voce tantopere abhorrere; cuius loco Seruatorem dicūt; tamquam hoc ſit Ciceronianum verbum, alterum non ſit. Atqui par eſſet in negotio fidei, dictionum noſtrarum proprietate, Auguſtino magis,ac cęteris Patribus doctiſſimis ac ſanctiſſimis, quam Ciceroni auſcultare. Quamquam nunc quidem Tullio ſaltem ipſi Latinitatis magiſtro cedendum eſſet,qui diſertis verbis negat Græcam vocem σωτὴρ, vno Latino verbo exprimi poſſe. Ipſum audiamus,cuius hæc ſunt verba in C.Verrem lib.2. Itaq; eum non ſolum patronum iſtius inſulæ, ſed ēt ſotera, inſcriptum vidi Syracuſis. Hoc quantum eſt? ita magnum, vt Latino vno verbo exprimi non poſſit. Is eſt nimirum ſoter,qui ſalutem dedit. Hæc ille. Ecce(vt vides)vox vna illa, Seruator,non eſt viſa ſatis efficax, quæ Græcam vocem Latine æque redderet; vnde noua potius fuit excogitanda, quod non tantum in his,quæ religionis ſunt,ſed & in his,quę ſpectant ad ſcientias arteſq; optimo iure fieri poſſe ac dr̄e, idem Cicero docet lib.3. de *Finibus*,cuius & in eodem libro eſt *illa* gra

uis

uis & tanto oratore digna ſnia, qua ait: Huiuſmodi res (ad philoſophiā ſpectantes videlicet) dicere ornate velle, pueriſe eſt: plane aūt & perſpicue expedire poſſe, docti & intelligentis eſt viri. Hæc ipſe. Ego quidē eloquentię & Latine loquendi ſtudium non reprehendo; ita tamen, vt religioni ſeruiat, non imperet: in qua ſentētia excellēti doctrina & iudicio viros, fidei noſtræ columnas, eſſe nouimus Auguſtinum, Hieronymum, Ambroſiū, & alios complures, quos recitare per facile poſſem; ſed nolo, ne longius ab inſtituti noſtri rōne diſcedam: citabo tñ breuiter aliquot loca. id etenim Auguſt. de doctrin. Chriſtian. lib. 2. c. 13. & contra Creſchon. lib. 2. c. 1. Ambroſ. cōmen. in Luc. cap. 2. Hieron. in comm. in Ezechiel. cap. 40. Arnob. lib. 1. aduerſus Gentes, Nicephor. hiſt. libro 8. c. 42. & alij profitentur; nouiſſime vero & Molanus vir quidem eruditus de eadem voce agens reprehendit eos, qui Seruatorē pro Saluatore inepte dicere conſueuerunt, in annot. ad Vſuar. ad quintū Kal. Martij in prima edi.

c Theodori.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autē xiij. Kal. Martij in Menologio, & in conſtit. Emmanuelis Imp. Hic ab eis dictus eſt Theodorus tyro, ad differentiā Theodori ducis: appellatus eſt & Amaſenus ob locū vbi paſſus eſt; dictus & Euchaita, a ciuitate in quam eius corpus tranſlatum eſt, quæ ab eodem poſtea nominata eſt Theodoropolis a Ioanne Zemiſce Imp. qui ob ingētem victoriam eius precibus habitam, eidem ampliſſimam erexit Baſilicam, annuamque celebritatem auxit, vt ſcribit Zonaras in 3. part. Annal. in Ioan. Imp. & Cedren. in compend. in eodem. De celebratione eius diei feſti habetur in Actis S. Alipij Cionitæ cap. 7. ex Metaphraſtre die 26. Nouembris apud Sur. to. 6. Huius res geſtas ac pręclarum martyrium deſcripſit Metaphraſtes die 17. Februarij. ibidem etiam recitantur duæ orationes in eius laudem, quarū altera dicta eſt a Gregor. Nyſſeno, altera vero a Nectario Epiſcopo Conſtantinopolitano: Conſtantinopoli etenim percelebris fuit eiuſdem martyris cultus, vbi Baſilicā vetuſtate pene collapſam Iuſtinianus Imperator reſtituendam curauit, vt ſcribit Procop. libro 1. de ædifi. Iuſtin. Imp. De eadem in authent. Vt determ. ſit num. cleric. colla. 1. tit. 3. Romæ etiam adhuc ſupereſt eiuſdem martyris eccleſia ad Palatini radices, quā inter diaconias numeratam reperi. Habemus eiuſdē martyris Acta manuſcripta in noſtra bibliotheca. De nobili memoria Theodori martyris apud Damaſcū poſita meminit Ioan. Damaſce. de imag. orat. 3. vbi & de miraculo ex imagine eiuſdem martyris agitur. Erat celebris peregrinatio in Oriente Euchaitam ad S. Theodorum, de qua Pratum Spirituale c. 180.

d Oreſtis, aliter Areſtis.] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Acta autem eius à Metaphraſte edita habet Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. De eccleſiæ huius S. Oreſtis martyris reditibus orta eſt contentio inter Anthimum Epiſcopum Tyanæ in Cappadocia, & S. Baſilium: cuius meminit S. Gregorius Nazianz. in oratione dicta in laudem Baſilij.

e Alexandrini.] Agunt de eo item Gręci in Menologio, vbi eius nobile certamē deſcribitur.

f Vrſini.] De eodem Beda, Vſuardus, & Ado; pluribus autē Greg. Turon. de glo. cōfeſſ. c. 80. Petrus Cluniacē. lib. 1. epiſt. 2. & Petrus Æquilin. in catalog. li. 10. c. 41.

g Agrippini Epiſc.] Extant eius Acta ex antiquis monumētis Neapolitanæ eccleſia, edita à Dauide Romæo, & a Paulo Regio. Legi & libellum miraculorum eius ſeorſum poſitum.

h Euſtoliæ & Sopatræ.] De his ēt Græci in Menologio, earumq; acta referunt.

i Cōmemoratio imaginis Saluatoris.] Vetus conſuetudo tam in Orientali quā in Occidentali Eccleſia fuit, & hactenus perſeuerat, vt hac die miraculum ex eadem imagine olim editum, annua celebritate recoleretur. In Concilio Nicæno 2. Actio. 4. vbi rei geſtæ hiſtoria recenſetur. hæc ex ea legūtur: Hæc inſuper ab eis efflagitamus, vt per annos ſingulos, menſe Nouembri, qui apud Hebræos eſt nonus, apud nos vero vndecimus, nona die ipſius, id eſt, quinto Idus Nouēbris,

non

non minori reuerentia quã Natalis Domini, aut Paſchalis ipſa dies, præcipua obſeruatione colatur. Hæc ibi Contigit eiuſmodi inſigne miraculum temporib. Conſtantini Iunioris & Irenes AA. vt in hiſtoria manuſcrip. quæ in aliquibus eccleſijs legi cõſueuit, quam & in antiquo codice apud nos habemus, apparet; quod & teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 765. Hæc cum ita ſe habeant, plane conſtat auctorem illius hiſtoriæ non eſſe Athanaſium Alexandrinum Epiſcopum, vt habet recens inſcriptio, nec à S. Synodo tamquam Athanaſij illius cognitam. cum etenim alicuius magni Theologi illic de ſacris imaginibus citatur ſententia, eumdem perhonorifice ac præclaris elogijs nominare conſueuerunt. Sane quidẽ Ioannes Damaſcenus, qui tres ſelectiſſimas de ſacris imaginibus ſcripſit orationes, in quibus cum à S. Athanaſij, tum à cæterorũ ſcriptis teſtimonia mutuatur, nihil prorſus habet de eiuſmodi hiſtoria imaginis crucifixæ. Vnde ſatis eſſe argumento videtur, poſt illas Ioannis Damaſceni ſcriptiones id contigiſſe prædictorum Auguſtorum temporibus, quorum anno octauo prædicta Synodus celebrata eſt. Nomen itaque Athanaſij Alexandrini aliunde irrepſiſſe videtur: nam in dicto codice peruetuſto hæc charactere Longobardo ſcripta legũtur: Sermo ſanctæ memoriæ Patris noſtri Athanaſij de imagine Ieſu Chriſti veri Dei æterni, q̃d factum eſt miraculum magnum in ciuitate Beryto, tempore Conſtantini Iunioris, & Irenes vxoris eius. Suſtollite oculos, &c. Sequũtur cætera quæ ibidem leguntur. Vnde alicuius alteri potius Athanaſij in Syria Epiſcopi, quã Alexandrini, tractatus ille eſſe conſpicitur, dignus tñ, cui fides integra adhibeatur ab omnibus.

At vero non tantum de imagine crucifixa, ſed & de alia ad Abagarũ miſſa Græci annuam celebritatem agere conſueuerunt xvij. Kal. Septemb. vt conſtat ex eorum Menologio eamdemq; hiſtoriam in aliquibus eccleſijs legi mos fuit, vt inſpici poteſt in cod. manuſcr. eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres. Scimus Gelaſiũ Papam inter apocryphas recepiſſe epiſtolas illas Ieſu nc ĩc & Abagari. Sed quid mirum? ſi probaſſet vt Chriſti verba, inter ſcripturas canonicas fuiſſent profecto adnumerandæ. At quod ad imaginis hiſtoriã pertinet, nihil omnino Gelaſius: quam quidem agnitam nouimus à Patribus prædictæ Synodi Nicenæ Act. quinta. Agnouit ac recepit eam Stephanus Papa in Conc. Romano, vt auctor eſt Hadrianus Papa, qui eam tuetur hiſtoriã in epiſtola quã ſcripſit ad Carolum Magnum Imperatorem. Ioannes Damaſcenus eamdem recipit lib. 4. de fide Orthodoxa c. 17. Scribit de eadem imagine atq; miraculis inde editis Euagr. Schol. hiſto. lib. 4. cap. 26. Nicepho. lib. 2. cap. 7. De eadem eſt luculenta oratio Cõſtantini Porphyrogeniti Imper. apud Metaphraſtem 16. Auguſti. In nonnullis ſanctorum Actis de eadem celebris mentio habetur, vt in vita ſanctorũ Samonæ & Guriæ apud Metaphraſt. 15. Nouembr. in paſſione S. Stephani Iunioris, nec nõ in vita S. Alexij. Et ne quid prætereamus, agunt Græci etiam cõmemorationem anniuerſariam quinto Idus Auguſti alterius miraculi ex ſacra imagine Saluatoris, quæ Conſtantinopoli à Iudæo ferro percuſſa, ſanguinem fundens, in puteũ deiecta eſt, cuius rei geſtæ hiſtoriam in eodem vetuſto codice apud nos manuſcriptam habemus.

xij F Quarto Idus Nouemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

Natalis

NAtalis SS. marty. Tryphonis,[a] & Reſpicij, & Nymphæ virginis. In territorio Agathenſi SS. martyr. Tiberij,[b] Modeſti, & Florentiæ, qui tpe Diocle. varijs tormentis cruciati, martyrium compleuerunt. Antiochię SS. Demetrij[c] Epi, Aniani diaconi, Euſtoſij, & aliorum viginti martyr. Rauennæ S. Probi[d] Epiſcopi, miraculis clari. Aurelianis S. Monitoris[e] Epiſcopi & cōfeſſoris. In Anglia S. Iuſti[f] Epi, qui vna cum Auguſtino, Mellito, & alijs à B. Gregorio Papa in eam inſulam miſſus ad prędicandum Euangeliū, ibidem ſanctitate celebris obdormiuit in Dño. In oppido Milleduno S. Leonis[g] cōfeſſoris. Iconij in Lycaonia ſanctarum mulierum Triphennæ,[h] & Tryphoſæ, quæ B. Pauli prædicatione, & exēplo Theclæ, in Chriſtiana diſciplina pluri mū profecerūt. In Paro inſula S. Theoctiſtes[i] virginis.

NOVEMBRIS 10.

TRyphonis & ſoc. a] Latini de his hac die, Græci autē in Menologio de Tryphone tantum ad Kalendas Februarij. Celebris erat cultus Triphonis martyris Conſtantinopoli, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. erexit eccleſiā, de qua Procop. lib. 1. de ędif. Iuſtiniani Imp. Horum martyrum diuerſa Acta feruntur: quorum alia habent, paſſos eſſe in Saxonia, alia Apameæ in Syria, alia Nicææ in Bithynia. De Saxonia ſcribit Petrus in catalo. lib. 10. c. 42. de Apamea Acta ipſorum; de Nicæa Antoninus in 1. par. tit. 7. c. 7. §. 7. Habemus in noſtra bibliotheca Tryphonis & Reſpicij Acta manuſcri. quorum eſt exordium: Mortuo Gordiano & ſucceſſore eius Philippo, &c. vbi hos genere Phrygas tentos eſſe apud Apameam, ac Nicæam perductos, ibidem conſummaſſe martyrium ſub Decio Imp. Aquilino Præfecto, & Pompeiano Primiſcripio traditur. Nymphæ vero ſeorſum poſita habentur Acta, quæ incipiunt: In Sicilia inſula, ciuitate Panormo, &c. Fertur in eis, eamdem poſt multa certamina Romam veniſſe, ibique in pace quieuiſſe; quæ tamen diuerſa videntur ab ijs, quæ de eadem in alijs Actis leguntur: alia enim Acta habent, diem obijſſe in crypta iuxta Suanam, vbi ſunt reliquiæ ſancti Mamiliani epiſcopi Panormitani, quem eodem loco defunctum atq; ſepultum, eius Acta teſtātur. Sed & quod habetur in alijs Martyrologijs, In Saxonia: quænam fuerit ſententia Reuerendiſſimi D. Lindani Epiſcopi Ruremūdenſis, cum de his coram ageremus, paucis perſtringam. Dum enim (vt ſuperius diximus) occupationes Eccleſiaſticæ Romæ eum detinerēt, inſpiceretq; in eccleſia S. Spiritus in Saxia maiori ſub altari ſummo cum honore prædictorum triū martyrum veneranda corpora aſſeruari: mox in eam perductus eſt ſententiam, vt locus ſepulturæ martyrum pro loco paſſionis in prædictis Actis ſit poſitus. Cum enim nullus antiquorum vel recētiorum auctorum, qui res Saxonum ſunt proſecuti, de prædictis martyribus vel leuiter ſaltem meminiſſe reperiatur; adduci minime potuit, vt ijdem in Saxonia paſſi fuerint; ſed ex loco eorum ſepulturæ errandi acceptam eſſe occaſionem: exiſtimans locum illum inter Tyberim & baſilicam S. Petri poſitum, qui nunc Saxia nuncupatur, olim Saxoniam, a Saxonibus illic degentibus, eſſe dictum. Certe Anaſtaſius Bibliothecarius, vel quiuis alius ſit auctor, qui res Leonis Quarti Rom. Pont. eſt proſecutus, locum illum, Vicum Saxonum appellat, meminitque

ſcholæ

ſcholæ Saxonum illic poſitæ. Expugnati etenim Saxones à Carolo Magno Imp. cum ijdem ſæpius rebellaſſent, tandem ſolum vertere coacti ſunt; compluresque illorum Chriſtiana fide, atque Eccleſiaſtica diſciplina imbuendi, Romam ſunt miſſi; qui humaniſſime in Vrbe accepti cum eſſent, locum illum apud Baſilicam S. Petri ad habitandum acceperunt, qui & a nouis accolis nomen accepit, vt Vicus Saxonum, & Schola Saxonū, cuius eſt etiam mentio in Leone Tertio, diceretur. Hæc eſt accuratiſſimi, ac diſertiſſimi R. D. Lindani ſententia, cui & ego perlibenter adſtipulor; ea enim multæ ſoluuntur ambages.

b Tiberij, & ſoc.] De his etiam Beda, Vſuard Ado, & Petr. in catal. lib. 10. c. 46.

c Demetrij, & ſoc.] Beda, Vſuard. & alij recentiores de ijſdem agunt hac die.

d Probi epiſco.] Tabulæ eccleſiæ Rauen. Petrus in catal. lib. 10. cap. 45. Hiero. Rub. in hiſto. Rauen. lib. 1. vbi & de eius translatione agitur: & Molan. in addit. ad Vſuardum.

e Monitoris epiſ.] De eodem hac die Beda, Ado, & alij. Numeratur vndecimus eius ciuitatis Eps in tab. Democh.

f Iuſti epiſ.] Scribit de eo pluribus Beda de geſt. Anglor. lib. 3. c. 29. lib. 2. cap. 3. 5. 6. 7. 8. & 18. & in epitome, & alij plures auctores, qui proſecuti ſunt res Anglorum, eadem quæ Beda referentes. Vita functus eſt anno Domini 632.

g Leonis confeſ.] De eo vetera manuſcripta, ſicut & in vet. Martyrol. Rom.

h Tryphēnæ, & Tryphoſæ.] Meminit harū Paul. ad Rom. c. 16. agiturq; de his in Actis S. Theclæ, de quorum certa fide ſuperius egimus die 23. Septembris.

i Theoctiſtes.] De eadem hac die Græci in Menologio: eius vitam a Metaphra ſte editam refert Lipom. tomo 5. & Sur. tomo 6.

xi G Tertio Idus Nouemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

TVronis in Gallia natalis B. Martini [a] Epi & confeſſoris, cuius vita raris extitit miraculis glorioſa, vt triū mortuorū meruerit eſſe ſuſcitator. Cotyæi in Phrygia inſignis paſſio S. Mēnę [b] Aegyptij militis: q in pſecutione Dioc. poſtquam abiecto militiæ cingulo meruit cęleſti Regi ſecreta conuerſatione in eremo militare, procedēs in publicū, et ſe Chriſtianū libera voce declarās, primo diris cruciatib. examinatur, nouiſſime fixis in orone genibus, Dño Ieſu Chriſto gratias agens, gladio cęſus eſt, ac multis poſt mortē miraculis claruit. Rauennę SS. marty. Valentini, [c] Feliciani, & Victorini, qui in perſecutione Dioc. coronati ſunt. In Meſopotamia S. Athenodori [d] martyris, qui ſub eodē Diocl. & Eleuſio Præſide, ignibus cruciatus, & alijs ſupplicijs tortus, demū capitis damnatus, cū carnifex corruiſſet, nec vllus alius gladio illū ferire auſus eſſet, orans obdormiuit in Dño. Lugduni S. Verani [e] Epi, cuius vita fide, & virtutū meritis fuit illuſtris. In monaſterio

monaſterio Cryptæ ferratæ in agro Tuſculano S. Bartholomæi[f] abbatis, ſocij B. Nili, cuius vitam ipſe conſcripſit. In prouincia Samnij S. Mennæ[g] ſolitarij, cuius virtutes, & miracula S. Gregorius Papa commemorat.

NOVEMBRIS 11.

Martini epiſ.[a]] De eodem Beda, & alij omnes hac die: itemq; in Capitularib. Regum Frác. li.6.c.186.vbi de ferijs agitur, his verbis: In tranſitu S. Martini 3. Idus Nouemb.diem vnũ. Scripſit eius res geſtas in primis Sulpitius Seuerus cõmentatio de vita ipſius, trib.libris dialogorũ, & epiſtolis tribus. Paulinus Nolanus Epiſcopus carmine eius Acta cecinit, vt teſtatur Fortunatus his verſibus:

Stemmate, corde, fide, pollens Paulinus, & arte,
Verſibus explicuit Martini dogma magiſtri.

Citat Greg.Turon.ſextum librum carminum S.Paulini de vita S.Martini, libro 1. miraculorum eiuſdem Sancti. Venãtius Fortunatus, & ipſe quatuor libris carminum, qui extant, complexus eſt eiuſdem vitæ Acta, prout idem Greg.Turon.teſtatur. Eiuſdem Sãcti miracula quatuor libris proſecutus eſt ipſe Gregor. Turon. egitq; de eius translatione. Item S.Odo abbas Cluniacenſis ſcripſit hiſtoriam de eiuſdem trãslatione facta in Burgundiã tempore incurſionis Danorũ, deq; eius reſtitutione; addito de laudibus eiuſdem Tractatu. Porro tanti viri res geſtę omni monimentorum genere conſecratæ ſunt a plerìſq; Latinorum & Grecorum: nam Sozom.de ipſo ſcribit lib 3.c.13.Niceph. lib.6.c.16. & alij. Fuit dies ordinationis eius, qui & translationis, quarto Nonas Iulij, vt idem Greg. Turon.ſcribit lib.2. miracul.cap.6.& de geſt.Franc.hiſt.lib.2. c.14.hac autem die è vita migrauit (vt ait) Cæſario & Attico Conſſ. anno Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij 397. ætatis vero ſuæ vt idem auctor ſcribit) anno octogeſimoprimo. At vero perperam eo anno ſub dictis Conſulibus S. Martini obitus ponitur. In noſtris enim Annal. Eccleſi. ex teſtificatione Seueri, alijſque firmis rationibus perſpicue demonſtrauimus, migraſſe ex hac vita S.Martinum anno Domini 402. Arcadio & Honorio Augg. quintum Conſulibus. Qui enim ex Seueri ſententia cap.3. Vit.ipſius, ſub Conſulatu Euodij ſeptuagenarius erat, anno nimirum Domini 386. cum damnatæ communionis Epiſcoporũ conuenticulo, vt Maximo ſatisfaceret, inuitus licet interfuit, idemq; eiuſdem aſſertione ſuperuixiſſe ponitur annos ſexdecim; neceſſe eſt affirmare dicto anno quadrageſimo ſecundo vita perfunctum, agentem ætatis annos octogintaſex. Cęterum quę hic antea in prioribus editionibus, decepti Seueri auctoritate, de minori numero annorum S.Martini dixeramus, ex ijs quæ in ijſdem Annalibus poſtea diſſeruimus, ſunt modo a nobis emendata: ibi.n. tum alijs in locis ſæpe, tum præcipue an. Domini 351. occaſione baptiſmi S.Martini de his egimus, perſpicuiſq; rationib. atq; ipſiuſmet Seueri auctoritate oſtendimus, librariorum vitio textum Seueri in ipſo exordio Vitæ S. Martini inſigniter deprauatum eſſe, cum ibi dicitur, annos quindecim natum Martinum militare cœpiſſe, ac fere triennium ante baptiſmum in armis fuiſſe, ac proinde anno decimooctauo ſuæ ætatis baptizatũ eſſe, & biennio tm̃ poſt baptiſmum militem perſeueraſſe. nec.n.ex ijs, quæ alibi ipſe Seuerus de eodem ſcribit, firmiſque rationib. falſa eſſe demonſtrauimus; oſtendentes, Martinum ipſo exordio anni ætatis ſuæ decimiſeptimi militiæ nomen dediſſe, baptizatum vero annos natũ trigintaquinque; & quatuor poſt baptiſmum annis in militia iam expletis, miſſionẽ legitimã a Iuliano poſtulaſſe anno Domini 356. cũ ageret annum ætatis quadrageſimũ; vitãq; propagaſſe vſq; ad annũ Dñi 402.

Quibus omnibus redarguũtur ea etiam quæ idem Gregorius ſcribit de Ambroſio, quod per viſum interfuit funeri ſancti Martini: nã ex prædictis conſtat ante S. Martinum obijſſe S. Ambroſium, qui Cæſario & Attico Conſulibus, anno Dñi 397. eſt defunctus. In his enim plus eſſe deferẽdum Sulpitio Seuero eius diſcipulo, quam cæteris, omnis ratio perſuadet. Cæterum de his pluribus in Annalibus actum eſt. Non omittendũ, quod hoc ipſo menſe, decimaquarta die, de eodẽ ſancto agebatur alia ſolẽnitas, Receptio S. Martini dicta, vt conſtat ex primo Concilio Turonenſi, in cuius exordio hæc leguntur: Seuero V.C. Cõſule, ſub die 18. Kal. Decemb. cũ ad ſacratiſſimã feſtiuitatem, qua Diui Martini Receptio celebratur, &c. Exiſtimamus autem hanc illam eſſe diẽ, qua poſt altercationes Pictauienſium conantiũ ſibi vendicare corpus eiuſdem ſancti, à Turonenſibus ipſum clam ablatum, atque nauigio impoſitum, magna omnium alacritate in Turonenſem ciuitatem receptum eſt, vt ſcribit Grego. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. vltimo.

b Menna.] De quo etiam Beda, ac cæteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die de eodem agunt. Eius Acta à Metaphraſte deſcripta habet Lipo. to 5. & Sur. to. 6. ibiq; extat præclarum de eo encomium cõſcriptum a Timotheo Alexandrino, vbi plura de eius miraculis. De peregrinatione ad ſepulchrũ Mẽnæ mentio habetur in vita ſanctæ Apollinaris virginis, apud Metaphraſt. 5. die Ianuarij.

c Valentini & ſoc.] De iiſdem tab. eccleſiæ Rauen. Ado & alij pluribus, Hieronym. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2.

d Athenodori.] Agunt Græci de eo lẽ in Menologio ad ſeptimum Idus Decẽbris, ibique eius martyrium paucis comprehenſum deſcribitur.

e Verani epiſc.] De eo Beda, Vſuard. Ado, & alii. Petrus autem in catal. lib. 10. c. 50. hac die ponit. Verum Epiſcopũ Gabalitanum. Numeratur hic, de quo agimus, viceſimustertius ſedis Lugdunenſis Epiſcopus, quartus ab Eucherio. hunc illum putamus Veranum, cuius meminit Gennadius de vir. illuſt. c. 63. & 67. & ad quem Hilarius Papa epiſtolam ſcripſit.

f Bartholomæi abb.] Huius vitæ vetera monumenta in eodem monaſterio aſſeruari dicuntur: nondum vidimus.

g Mennæ.] Scribit de eo S. Greg. Papa lib. 3. dialogorum cap. 26. ex quo Sigebertus in chron. anno 579.

x A Pridie Idus Nouemb. Lunæ. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21				

Natalis S. Martini [a] Papæ, & martyris, qui Romæ coacta Synodo, cum Sergium, Paulum, & Pyrrhum hæreticos damnaſſet, iuſſu Conſtantis Imperatoris hæretici per fraudem captus, & Conſtantinopolim perductus, in Cherſoneſum relegatus eſt; vbi ob Catholicam fidem ærumnis confectus vitam finiuit, multiſq; miraculis claruit: cuius corpus poſtea Romam translatum, in eccleſia SS. Silueſtri, & Martini conditum fuit. In Aſia paſſio SS. Aurelij, [b] & Publij epiſcoporum. In territorio Senonenſi S. Paterni [c] martyris. In portu Gandenſi

S. Liuini

S. Liuini [d] epiſcopi, & martyris. In Polonia SS. marty. Benedicti, [e] Ioannis, Matthæi, Iſaac, & Chriſtini eremitarum. Auenione S. Ruffi [f] primi eiuſdem vrbis epiſcopi. Coloniæ depoſitio S. Cuniberti [g] epiſcopi. Turiaſone in Hiſpania Tarraconenſi B. Aemiliani [h] presbyteri, qui innumeris miraculis claruit: cuius admirabilē vitam S. Braulio Cęſarauguſtanus epiſcopus deſcripſit. Conſtantinopoli S. Nili [i] abbatis, qui ex Pręfecto Vrbis factus monachus, ſub Theodoſio Iuniori doctrina, & ſanctitate claruit. Compluti in Hiſpania S. Didaci [k] confeſsoris, ordinis Minorum, quem Sixtus V. ſanctorum catalogo adſcripſit.

NOVEMBRIS 12.

MArtini Papæ. a] Beda autem, Vſuar. & Ado de eo agūt quarto Idus Nouemb. licet apud Vſuardum ſecunda editione Molan. ponatur hac die, ſicut & in vetuſtiſſimo manuſcrip. monaſt. S. Cyriaci: Græci aūt, penes quos martyriū conſummauit, de eodē agunt in Menologio Idib. Aprilis, atq; iterū xvj. Kal. Octob. eumq; præclariſſimis laudibus celebrant. Sane quidem de die natali eius diuerſæ ſententiæ, variæq; lectiones & incertæ reperiūtur: nam in lib. de Rom. Pontificibus depoſitionis dies ponitur xv. Kal. Octo. In Actis eius à Surio editis habetur migraſſe ex hac vita xvj. Kalen. Decemb. In alijs eius Actis manuſcri. legimus xv. vel xvj. Kal. Octob. confuſi vīn dies obitus, & tranſlationis. Porro hac ipſa die celebritatem eius Romæ celebrari conſueuiſſe, docet antiquum quod diximus Martyrologiū, & Kalendarium Romanum. Eius Acta, præter illa quæ in libro de Rom. Pontificibus leguntur, & ea quæ ex antiq. manu ſcrip. edidit Sur. to. 6. alia rurſus quæ ſunt ſcripta paraphraſtice, exſcripſimus ex codice bibliothecæ S. Petri in Vaticano: quorum eſt exordiū: Gloria & magnificentia ſoli Deo, &c. Sed his omnibus præferimus quæ Anaſtaſius Bibliothecarius ſcripſit ad Martinum Epm Narnienſem, tēpore Martini Papæ Secundi, alias Marini, Indict. 15. qui idē auctor Latinitate donauit nonnulla, quæ ex Græcorū monumentis de eodem accepit. Deſcriptę illic hnt plures epiſtolæ eiuſdem Martini Pontificis: quarum prima de his quę Romę pateretur à Theodoro Calliopa, ſcripta eſt ad Theodotū: alia ad Eliterū, vel Eliſæum. de his quæ paſſus eſt in itinere, dum captiuus duceretur Conſtantinopolim, ſcripta in Naxo inſula: eſt tertia, cuius excidit nomen auctoris, ſed tamen alicuius eſſe conſtat, qui eius peregrinationis comes erat, vbi agitur de his, quæ acciderunt cum relegaretur in Cherſoneſum. Duæ inſuper epiſtolę eiuſdē S. Martini in Cherſoneſo poſiti, deplorātis ærūnas ſuas, ac fidei proditionem, ſunt eiuſmodi, quæ ſiccis oculis legi non poſſint: Habemus eas omnes in vetuſtiſſimo codice noſtræ bibliothecæ, edituri cum Annalibus Eccleſiaſticis, in quibus ſingulas deſcribimus: quæ ſunt nobis quouis theſauro cariores, vn bene precamur dignæ memoriæ Achillis Statij, qui legata nobis ſua bibliotheca, tam inſignia reliquit vetuſtatis monumenta. Eſt Romæ celebris eiuſdem Sancti memoria, quæ Equitij titulus dicitur, vbi reconditum eſt venerandum corpus eius, poſitum ſub maiore altari vna cum corpore S. Silueſtri Papæ à Sergio Iuniori Rom. Pont. vt docet vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quę in eadem habetur eccleſia, quæ cum S. Silueſtri, nec nō S. Martini noīe dicta inueniatur, nonnulli errore lapſi ſunt, vt putarēt huius de quo hac die agitur, Martini Papę & martyris noīe eſſe nuncupatam; cum potius conſtet, S. Martini epi Turonenſis

nẽſis noĩe olim dicatã fuiſſe: error.n.manifeſte arguitur: nam longe ante huius Martini Papæ tpe in Concilio primo Romano ſub Symmacho Papa habito, quod falſo ſecundũ dictum reperitur, hĩ tertio mentio de eccleſia S. Martini tituli Equitij. Poſtquam vero huius ſanctiſſimi Papæ & martyris corpus in eamdem eccleſiam illatum eſt, eadem ceſſit eiuſdẽ martyris honori atque memoriæ: licet, more maiorum, Romanus populus eamdẽ in die natali S. Martini Turonenſis epiſcopi frequentare ardẽtiori ſtudio perſeueret.

b Aurelij & Publij.] Agit de his Beda: licet male ibi Africa, pro Aſia, ponãtur; nam hi fuerunt Aſiani Epiſcopi, qui ſcripſerunt cõtra hæreſim Cataphrygarum, vt patet ex epiſtola Serapionis, quam refert Euſebius hiſt. lib. 5. c. 18.

c Paterni.] De quo etiã Vſuardus hac die, & alij recentiores.

d Liuini epiſc.] Tabulæ eccleſiæ Gandenſis, ex cuius Breuiario eius Acta deſcripſit Sur. to. 6. De eodẽ Mola. In addit. ad Vſuar. & in Indic. ſanct. Belg. Claruit circa annum Domini 633. quo ipſo anno ad infideles mun⁹ prædicationis accepit.

e Benedicti & ſoc.] De his pluribus in Breuiario Polon. & chron. ipſorum libro 2. c. 9. Sur. to. 6. ex hiſt. Bohem. Ioan. Dubrau. lib. 6. & nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 311. Paſſi dicuntur anno Domini 1005.

f Ruffi epiſc.] De eodem vet. manuſcr. hac die ex quibus etiam recentiores.

g Cuniberti epiſc.] Eius Acta & miraculorum libellus extant apud Sur. to. 6. Succeſſit hic S. Remedio anno Domini 653. vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ a Demochare editæ.

h Æmiliani.] De eodem Vſuard. hac die. Eius vitam eſſe cõſcriptam a S. Braulione, teſtatur S. Ildefonſus li. de vir. illuſt. in Braulione, vbi hæc ait: Vitã Aemiliani cuiuſdam monachi, & memoriã eius & virtutem illius viri ſuo tenore cõmendat pariter & illuſtrat, &c. Extat de eodẽ in Breuiario Toletano ſacer hymnus, quo eius res geſtæ canuntur. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. de eo. & Vaſæus in chron. Hiſpan. anno 554. Claruit Athanagildo Gothorum Rege. Plura de eodem in Theſaur. conc. tom. 2.

i Nili Abb.] Agunt de eodem hac die Græci in Menol. Scribit de eo Nicepho. lib. 14. c. 30. 53. & 54. vbi de eius lucubrationibus agit. Inter alia nobiliſſimi ingenij monumenta extat hiſtoria ab eo conſcripta de incurſione Sarracenorum; quæ reperitur apud Lipom. to. 5. Citãtur eius ſcripta in Concilio Nicæno 2. Act. 4.

K Didaci.] Eius vitã in primis ſcripſit Marcus Vlyſſippon. in chron. ord. S. Franciſci par. 3. li. 5. c. 1. & ſeqq. itemq; Petrus Galeſinius Protonotarius Apoſtolicus, & Franciſc. Pegña Rotæ Auditor, qui eiuſdẽ Sancti res geſtas, & Acta canonizationis trib. libris complexi ſunt. Migrauit ex hac vita, pridie Idus Nou. an. Dñi 1463. Relatus eſt ſolẽni ritu in Sanctorum numerũ a Sixto V. Romæ in Baſilica Vaticana, ſexto Nonas Iulij, an. Dom. 1588.

ix B Idibus Nouemb. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

RAuennæ natalis SS. mart. Valentini,[a] Solutoris, & Victoris, qui ſub Diocl. Imp. paſſi ſunt. Aquis in prouincia Narbonenſi B. Mitrij[b] clariſſimi martyris. Cæſareæ in Paleſtina paſſio SS. Antonini,[c] Zebinæ, Germani, & Ennatæ virginis, quæ ſub Maximino verberibus cæſa, igne

cremata

cremātā eſt: illi vero, cum libera voce Firmilianum Præſidem Dijs immolantem impietatis arguerent, capite cæſi ſunt. In Africa SS. marty. Arcadij,[d] Paſchaſij, Probi, & Eutychiani Hiſpanorum, qui cū in perſecutione Vuandalica in Arrianā perfidiā nullatenus declinare paterentur, à Geiſerico * Rege Arriano primū proſcripti, deinde in exiliū acti, atq; atrociſſimis ſupplicijs cruciati, poſtremo diuerſo mortis genere interēpti ſunt. Tunc & Paulilli puerulì germani SS. Paſchaſij, & Eutychiani conſtantia enituit: qui cū a fide Catholica diuelli nō poſset, fuſtib. diu cæſus, & ad infimā ſeruitutem dānatus eſt. Turonis S. Britij [e] Epī, diſcipuli B. Martini Epī. Toleti S. Eugenij [f] Epiſcopi, & confeſsoris. Aruernis S. Quinctiani [g] Epiſcopi. Cremonæ S. Homoboni [h] confeſsoris, quem miraculis clarum Innocentius Tertius in SS. numerum retulit.

* Genſerico.

NOVEMBRIS 13.

Valentini & ſoc. a] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij, tabulæq; eccleſiæ Rauen. ac Rub. hiſt. Rauen. lib. 3.

b Mirrij, alias, Metræ.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, & Ado, pluribus autem Gregor. Turonen. de glor. confeſ. cap. 71.

c Antonini & ſoc.] Græci etiam de his hac die in Menologio, & Euſeb. hiſt. Eccleſiaſt. lib. 8. c. 19.

d Arcadij & ſoc.] De his item Vſuardus, & alij recentiores, Proſper in chron. Ætio & Sigeſuulto Conſſ. anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem) 437. Extat ad hunc Arcadium egregia epiſtola Antonini Epiſc. Conſtantinæ in Africa, qua pluribus eum cohortatus eſt ad martyrium ſubeundum: eſt eius exordiū: Perge fidelis anima. Alius hic ab eo Arcadio, de quo eſt ſermo S. Zenonis epiſcopi Veronenſis 49. lib. 3.

e Britij epiſc.] Agunt de eodem Beda, Vſuar. Ado, & alij. Geſta eius antequam eſſet Epiſcopus, à Seuero & Fortunato ſcribuntur in vita S. Martini: cætera autem quæ geſſit in Epiſcopatu, Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. c. 21. & lib. 10. c. 31. ſcriptis mandauit.

f Eugenij epiſc.] Fuit hic tertius eius ſedis Epiſcopus, præceſſitque S. Ildefonſum, qui de ipſo agit in libello quem ſcripſit de vir. illuſtr. c. 14. commendans mirum in modum eius ſanctitatem & eruditionem; ſediſſeq; ait annis fere duodecim, temporibus Chindaſuinthi, & Receſuuinthi Regum; relatumq; inter Sanctos eſſe ſcribit Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 651.

g Quinctiani epiſc.] Scribit eius res geſtas Greg. Turonen. in vit. ſanct. Patr. ca. 4. & hiſtor. Franc. lib. 2. cap. 36. Sigebert. in chron. anno 506. Fuit hic primo Ruthenorum Epiſcopus, interfuitque Conc. primo Aurelianenſi, inde translatus in ſedem Aruernenſem, ſucceſſit Apollinari, vt idem teſtatur Gregorius, ex quo corrigendæ ſunt tabule Democharis, in quib. ponitur Quinctianus poſt Aprunculum.

h Homoboni.] Eius vitæ Acta edita à Collegio eccleſiæ Cremonenſis leguntur, ſimulq, & litteræ Apoſtolicæ Innocentij Papæ Tertij de eiuſdem canonizatione. habet eadem Sur. tom. 6. agit & de his Petrus in catal. lib. 10. cap. 56. Extant eiuſdem Innocentij litteræ in regiſtro ipſius. Laudauit eumdem ſanctiſſimum virum ſacro hymno Hierony. Vida Albæ Epiſcopus: cuius exordium eſt: Beate pauperum pater, &c.

viij C. Decimooctauo Kal. Decemb. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23

HEracleæ in Thracia natalis SS. martyr. Clementini,[a] Theodoti, & Philomeni. Alexandriæ S. Serapionis[b] martyris, quē perſecutores ſub Decio Principe crudeliſſimis affecerunt ſupplicijs, ita vt oēs ei iuncturas mēbrorū prius ſoluentes, de ſuperiorib. domus ſuæ eū præcipitarent, & ſic Christi martyr efficeretur. Trecis in Gallia S. Venerandi[c] martyris ſub Aureliano Imp. Itē in Gallia S. Venerandæ[d] virginis: quæ ſub Antonino Imperatore, & Aſclepiade Prȩſide, marty. coronā accepit. Gāgræ in Paphlagonia S. Hipatij[e] Epi, qui a magna Nicȩna Synodo rediens, a Nouatianis hæreticis in via lapidib⁹ impetitus martyr occubuit. Emeſæ paſsio plurimarū[f] ſanctarū mulierum, quæ ſub ſæuiſſimo Arabum duce Mady ob Christi fidē crudeliſſime tortæ atq; necatæ ſunt. Bononiæ S. Iucundi[g] Epi, & confeſſoris. In Hibernia S. Laurentij[h] Epiſcopi Dublinenſis.

NOVEMBRIS 14.

CLemētiani & ſociorum. a] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de ijſdem hac die agunt.

b Serapionis.] Beda & alij qui ſupra de eodem. S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenum eius certamen deſcribit. extat apud Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. Erat Alexandriæ eccleſia S. Serapionis, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſi 69.

c Venerandi.] Eius martyrij Acta ſummatim complexa recitat Petr. in cata. lib. 10. c. 60. Fuit eiuſdem nominis Venerandus Epiſcopus Aruernēſis, de quo Greg. Turonen. hiſtor. lib. 2. cap. 13. & de glor. confeſſ. capitulo 35. 36. & 37. poniturque octauus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democh.

d Venerādæ.] Recenſet eius res geſtas idem Petrus in catal. lib. 10. c. 61.

e Hypatij Epiſc.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, narrantq; eius martyrium. Nicȩno Magno Concilio eūdem præſentem fuiſſe, Græci teſtantur; cum de ipſo agunt iterum pridie Kalen. Aprilis id dicto Menologio.

f Plurimarum ſanctarum.] De ijſdem hiſtoriæ Miſcellæ ex Theophane. Porro cōtigiſſe earum martyriū narratur anno quinto Leonis Quarti Imperatoris, & (vt ſupputat auctor) ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo ſeptuageſimotertio: ibiq; pluribus de barbarorum ſæuitia in Christianos. Agit de ijſdē Georgius Cedren. in cōpend. eod. Imperatore & anno.

g Iucundi epiſco.] De eo tabulæ eccl. Bonon. quas Sigonius conſcripto commentario illuſtrauit. Adnumeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus. Claruit circa annum Domini 485.

h Laurentij epiſc.] Eius Acta pure ſincereq; ſcripta habet Sur. tom. 6. Relatus eſt in SS. numerum ab Honorio Tertio Ro. Pont. anno decimo ſui Pontificatus. Extāt de his litteræ Apoſtol. in Vaticana bibliot. in regiſt. eiuſdem ann. 10. nu. 123.

15 Decimoſeptimo Kal. Decemb. Luna. D vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24

NAtalis S. Eugenij [a] Epi Toletani, & martyris, B. Dionyſij Areopagitæ diſcipuli, qui in territorio Pariſienſi cõſummato martyrij curſu, beatę paſſionis coronã percepit a Dño: cuius corpus Toletũ poſtea fuit translatũ. Nolæ in Campania B. Felicis [b] Epi, & martyris, qui a quintodecimo ætatis ſuæ anno miraculorũ gloria claruit, & ſub Marciano Præſide cum alijs triginta agonem martyrij compleuit. Edeſſæ in Syria SS. marty. Gurię, [c] & Samonæ, ſub Diocl. Imp. & Antonino Præſide. Ibidem paſsio S. Abibi [d] diaconi, qui ſub Licinio Imperatore, & Lyſania Præſide vnguibus laceratus, in ignem cõiectus eſt. In Africa SS. marty. Secundi, [e] Fidentiani, & Varici. In Britannia natalis S. Machuti [f] Epiſcopi, qui a primæuo ætatis ſuæ tyrocinio miraculis emicuit. Veronæ S. Luperij [g] Epiſcopi, & confeſſoris. In Auſtria S. Leopoldi [h] eiuſdem prouinciæ Marchionis, quem Innocentius Octauus Sanctorum numero adſcripſit.

NOVEMBRIS 15.

EVgenij epi, & mar. a] Decodẽ hac die in Breuiario Toletano, Vſuar. & Adone. Eius pręclara geſta recognita olim in Cõcilio Leodiẽſi in eccleſia iuſſa ſunt legi, vt conſtat ex Actis S. Gerardi abbatis Bromiẽus c. 14. apud Sur. to. 5. die 3. Oct. Agitur ibidem de miraculis ex eius reliquijs editis, cũ in eum locũ ſunt trãslatę. Secũda aũt, celebriorq; trãslatio facta eſt corporis eiuſdem ſanctiſſimi martyris ex Gallijs in Hiſpaniã, cũ noſtra ætate anno Dñi M. D. LXV. ampliſſimo apparatu, ac religioſiſſimo cultu, non rheda aliqua triũphali, ſed (qđ oẽm excedit põpæ amplitudinẽ) regijs humeris in ſuã antiquã nobiliſſimã Toletanam ſedẽ ſacer Antiſtes, & martyr illuſtris delatus eſt. Siqui dẽ Rex Catholicus, Chriſtianæ fidei robur & ornamentum, Philippus Secũdus ſe ſacræ ſubdidit ſarcinæ ouãſq; & exultãs, humili obſequio auguſtior redditus, in prædictũ locũ euexit. De eodẽ in Flore Sanct. Hiſp. & apud Molan. in Indic. Sãct. Belg. & in addit. ad Vſuard. Petr. in catal. lib. 10. c. 62. Vaſæus in chron. Hiſp. & Marin. Sicul. li. 9. hiſt. Hiſpan. & Theſaur. concion. to. 2. plurib. Fuerunt eiuſdẽ eccleſiæ Toletanæ duo alij eiuſdẽ nominis & pietatis hæredes Epiſcopi, quorum alter S. Iuſto ſucceſſit, alter vero poſt ipſum eſt ſubrogatus. Agit de ambobus S. Ildefonſus libro de vir. illuſt. c. 12. & 14.

b Felicis Epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Longe hic alius ab illo quem S. Paulinus tot Natalibus celebrauit.

c Guriæ & Samonę.] Agunt de his etiã Græci hac die in Menolog. Eorum Acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit, nec non & Aretas Cęſarienſis: extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tomo 6.

d Abibi diac.] Græci de eodem in Menologio hac die. Eius Acta iuncta ſimul cum rebus geſtis prædictorum martyrū Guriæ & Samonæ Metaphraſtes & Aretas Cæſarienſis deſcribunt.

e Secundini & ſoc.] Beda de iiſdē hac die, conſentiuntq; vetera manuſcripta.

f Machuri epiſc.] Idem & Maclouius dictus reperitur. Eius vitam ſcripſit Sigebert. quam recitat Sur. to. 6. de quo idem Sigebert. in chron. anno Dñi 561. teſtaturq; claruiſſe tēpibus Iuſtiniani Imperatoris. De eo & Petr. in catal. lib. 10. c. 64. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 35. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdē Acta manuſcripta: quorum exordium eſt: Glorioſus Chriſti cōfeſſor, &c.

g Luperij epiſc.] Tabulæ eccleſiæ Veronen. pluribus autem R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis in lib. antiquorum monumen. eccle. Veron. pag. 9. & 39. cumque Luperium, & non Liberium, vt alij, appellat.

h Leopoldi.] Huius nobiliſſima geſta recitata ſunt in publico Conſiſtorio corā Innocentio VIII. Rom. Pont. atque probata. habet eadem Sur. to. 6. hac die. Ibidem mentio habetur de alio libro, quo agitur de innumeris miraculis ab eo editis, atque de canonizatione ipſius, auctore Ioanne Franc. de Pauinis: plura de eodē & hi qui res Auſtriacas sūt proſecuti.

vj E Sextodecimo Kal. Decemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

IN Africa SS. marty. Ruffini,[a] Marci, Valerij, & ſociorū. Eodem die SS. martyr. Elpidij, [b] Marcelli, Euſtochij, & ſociorum: ex quibus Elpidius cū eſſet ordinis ſenatorij, & coram Iuliano Apoſtata Chriſtianā fidem conſtantiſsime profiteretur, primū equis indomitis vna cū socijs alligatus, atq; pertractus, deinde in ignē coniectus, glorioſum martyrium conſummauit. Lugduni natalis S. Eucherij [c] Epi, & cōfeſſoris, viri admirandæ fidei, & doctrinæ, qui ex nobiliſ. Senatorum ordine ad religioſam vitā habitūq; conuerſus, diu intra ſepta ſpelūcæ ſpōte cōcluſus, in orōnibus, & ieiunijs Chriſto ſeruiuit; dein de apud præfatam vrbē in pontificali cathedra, reuelante angelo, ſolemniter collocatus eſt. Patauij S. Fidentij [d] Epi. Cantuariæ in Anglia S. Edmundi [e] epi, cuius ſanctitatem Deus miraculorū magnitudine declarauit. Eodem die depoſitio S. Othmari [f] abbatis.

NOVEMBRIS 16.

RVffini & ſoc. a] Vet. manuſcrip. & Petr. in catal. lib. 11. nu. 322. & alij recentiores.

b Elpidij & ſoc.] De his etiā Græci hac die in Menologio, vbi eorum dem Acta breui compendio deſcribunt.

c Eucherij epiſcopi.] Beda, Vſuardus, Ado & alij de eodem. Ado eius res geſtas paucis complexus eſt, Gennad. de vir. illuſtr. ca. 63. S. Iſid. c. 15. & Honor. Auguſtodun. licet tam ipſe quā Gennadius eūdem appellēt presbyterum, & Honorius duos

duos conſtituat Eucherios; presbyterum ſcilicet, cuius ſint commentarii illi ad Salonium ac Veranium ſcripti; & Epiſcopum, cuius ſit de laude eremi opuſculum ad Hilarium Epiſcopum Arelaten. cuius meminit Iſidorus. Ego quidem vnum eũ demq; exiſtimo, ipſumque Epiſcopum Lugdunenſem, quem S. Mamertus Epiſcopus Viennenſis ei æqualis lib.2. de ſtatu aĩæ eiuſmodi exornat elogio: Haudquaquam, inquit, Eucherium prætereuntium, mihimet viuentem doctrina & præſentaneis coram diſputationibus cognitum, non porro nunciis, aut lectione cõpertum; qui ſcilicet viridis æui, maturus animi, terræ deſpuens, cæli appetens, humilis ſpiritu, arduus merito, ac perinde ingenij ſubtiliſſimus, ſcientia plenus, eloquii profluus, magnorum ſæculi ſui Pontificum longe maximus, editis in rem fidei multijugis variorum operum voluminibus, ad populum quoque his ſuper ſtatu animæ concionatus eſt, &c. Hæc S. Mamertus de S. Eucherio, quem homiliarum illarum quæ Euſebii Emiſſeni nomine falſo inſcribuntur, eſſe germanum auctorem, in Annalibus Eccleſiaſt. diximus. Ipſe quidem ex monacho Epiſcopus factus, nec monachorum curam, nec inſtitutum deſeruit: quod ex eiuſdem ſcriptis facile quiſque intelliget. Meminit eiuſdem Eucherii Sidonius ad Claudianũ lib.4. epiſt.3. & lib.7. epiſt. 10. eiuſque dicendi genus oſtendit. De eodem Ado in chron. anno Domini 542. itemque Marcellinus in chron. ſub Conſulatu Ioannis & Varari, ann. 456. Agitur de ipſo & in vita S. Cæſarii Epiſcopi Arelatenſis extat apud Sur. to.4. die 27. Aug. Ponitur viceſimus eius ſedis Epiſcopus, reperiturque interfuiſſe tertio Concilio Arelatenſi habito Opilione & Vincomalo Conſſ. Anno Domini 453. itemq; Arauſicano & Carpentoractenſi. Vixit alius eiuſdem nominis temporibus Caroli Martelli Eucherius Epiſcopus Aurelianenſis, de quo in addit. ad Grat. 16. q.1. cap. quia iuxta. no 2. Sed actum eſt de eo ſupra 20. Febr.

d Fidentii epiſc.] In tabulis Patauinis confeſſor tantum, & nõ martyr ponitur; Petrus autem in catal. lib.10. c.66. martyrio coronatum refert.

e Edmundi epiſc.] Eius res geſtas conſcripſit Robertus Richius, nec non Robertus Bauonis eius diſcipulus, quem citat Vinc. lib.31. cap.67. & catal. ſcript. Britan. Habet eiuſdem Acta Sur. ex diuerſis collecta tom.6. Petrus in catal. lib.10. cap. 68. Exceſſit ex hac vita an. Domini 1246. eumque Innocentius Quartus inter Sanctos recenſuit.

f Othmari abb.] Beda de eodẽ. Scriptæ ſunt eius res geſtæ à Vualfrido Strabone, quas deſcripſit Sur. tom.6. Agit de eodem Trithem de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib.3. cap.213. Obiit anno Chriſti ſeptingenteſimo quinquageſimooctauo, ſeptimo vero Pipini Regis Francorum.

17 Quintodecimo Kal. Decemb. Luna. F V

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

NEocæſarea in Ponto natalis S. Gregorij [a] epiſc. qui doctrina, & ſanctitate illuſtris, propter ſigna, atque miracula, quæ cũ multa eccleſiarum gloria perpetrauit, Thaumaturgus eſt appellatus. In Palæſtina SS. mart. Alphæi, [b] & Zacchæi, qui primo anno perſecutionis Diocletiani poſt multa tormenta capitalem ſententiam ſubiere. Cordubæ SS. martyrum

Aciſcli,

Aciſcli,[c] & Victoriæ germanorum, qui in eadem perſecutione iuſſu Dionis Præſidis ſæuiſsime cruciati, coronas a Domino illuſtri paſsione meruerunt. Alexandriæ ſancti Dionyſij[d] Epiſcopi, ſummæ eruditionis viri, qui multis confeſsionibus clarus, & pro paſſionum tormentorumque diuerſitate magnificus, plenus dierum confeſſor quieuit, Valeriani, & Galieni Imperatorum temporib. Aurelianis ſancti Aniani[e] Epiſcopi, cuius mortem in conſpectu Domini pretioſam miracula crebra teſtantur. In Britannia S. Hugonis[f] Epiſcopi, qui ex monacho Carthuſiano ad eccleſiam Lincolnieſem regendam vocatus, multis claruit miraculis, & ſancto fine quieuit. Turonis S. Gregorij[g] Epiſcopi. Florentiæ S. Eugenij[h] confeſſoris, diaconi B. Zenobij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

NOVEMBRIS. 17.

Gregorii.[a]] De eodem Beda, ac cæteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio hac die. Eius res geſtas conſcripſit Gregor. Nyſſenus, cuius auia S. Macrina ſenior fuit eius diſcipula, vt auctor eſt S. Baſilius epiſt. 75. qui & ipſe eumdem virum celeberrimum mirifice laudat, eiuſque Acta paucis complectitur lib. de Spiritu ſancto cap. 29. & Magnum appellare conſueuit, vt in epiſtol. ad Neo ceſarienſes 62. 63. & 64. De eodē Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 23. Socrat. lib. 4. cap. 12. S. Hieronym. de Script. Eccle. in Theodoro, & epiſtol. 84. ad Magnum; meminit eiuſdem & S. Gregor. Papa lib. 1. dialog. cap. 7. De præclaro miraculo ad eius ſepulchrum agit Theodor. lector libro 2. collectan. & Cedren. in anno 12. Anaſtaſii Imper. Extat inter alia eruditiſſimi atq; ſanctiſſimi viri monumenta epiſtola, canonica a Græcis nuncupata, quam ſexta Synodus recepit. Superuixiſſe certum eſt ſaltem vſque ad annū duodecimum Galieni Imperatoris, quando interfuit Antiocheno priori Concilio contra Paulum Samoſatenſem hæreſi archam, vt refert Euſebius hiſtor. li. 7. cap. 22. Non tamen placet quod Suidas ſcribit, perueniſſe vſq; ad tempora Iuliani Apoſtatæ. Qui enim fieri poteſt, vt qui Alexandro Imperatore clarere cœpit in ſchola Origenis anno a Chriſto 233. idem vſque ad Iuliani tempora ſuperſtes fuerit, cuius Imperium ſumpſit exordium anno Domini trecenteſimo ſexageſimoprimo. Errat & in eo Niceph. dum confundit eumdem cum Gregorio Armeno, de quo ſuo loco ſuperius dictū eſt. De ſcriptis ipſius pluribus egimus in Annal. Eccleſ.

b Alphæi, & Zacchæi.] Agūt de his ēt Græci hac die in Menologio, adduntque his item Michæam æque martyrem.

c Aciſcli & Victoriæ.] De his Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Meminit Aciſcli Prudent. hym. 4. de Martyribus Cæſarauguſtan. in Periſteph. De ijſdē in Breuiario Toletano eſt ſacer hymnus, necnon capitula. Antiquum eſt nomen capitulorū in Eccleſiaſticis officiis, alterius ſignificationis ab ea, quę nunc accipi ſolēt. qualia autem ea fuerint, declarat epiſtola Vigilii Papæ ad Eucherium his verbis cap. 7. Quoties vero Paſchalis, aut Aſcenſionis Domini, vel Pentecoſtes, vel Epiphaniæ, Sanctorumq; Dei fuerit agenda feſtiuitas ſingularis, capitula diebus apta ſubiungimus, quibus commemorationē ſanctæ ſolemnitatis, aut eorum facimus, quorum natalia celebramus: cætera vero ordine conſueto proſequimur. Hucuſq; Vigilius. Se habebant eiuſmodi capitula tamquā preces quadam prolixiores, quibus ſanctarum ſolemnitatum præconia,

&

& martyrum triumphi recoli conſueuerant, vt apparet ex eodem peruetuſto Breuiario Toletano. Eorumdem martyrum Acta conſcripta habētur in Flore Sanct. Hiſpan. licet perperam recenſeantur inter filios S. Marcelli centurionis: quorū nomina recenſet ex Breuiario Eborenſi Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 306. Meminit horum Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. cum agit de ſanct. Cordubenſis eccleſiæ, necnon alij qui res Hiſpaniarum ſunt proſecuti. In Theſaur. concion. to. 2. plura de ijſdem.

d Dionyſij Epiſc.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum, Græci autem in Menologio quinto Nonas Octobris. Pluribus de eo Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 53. & ſeq. & lib. 7. per totum, Hieron. de ſcript. Eccleſ. & alii recentiores, qui ab Euſebio acceperunt. Erat eius nomine Alexandriæ erecta eccleſia, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſ. 69. De eodem Dionyſio dubitatio alicui poſſet oriri, dum S. Auguſtinus libr. de Catholico dogmate c. 5. eum appellat fontem Arrianorū, & S. Baſilius ad Maximum philoſophum epiſt. 41. in eamdem ſententiā hæc de eo: Eſt autem hæc noſtra de illo ſententia: Nō omnia viri huius laudamus: ſunt quæ prorſus etiam damnamus. Ipſe propemodum (quantum nobis liquet) primis hominibus impietatis iſtius Ariomaniæ, quæ iam paſſim obſtrepit, ſeminaria præbuit. Hæc Baſilius: qui tandem eumdem excuſans, hec ſubdit: Cauſam vero huius non puto animi malitiam eſſe, ſed quod vehementer cupit obluctari Sabellio. Soleo itaq; illum ſimilem æſtimare plātatori cuipiam, qui teneris plātæ correcturus auerſionem, ita immoderate illam retorquet, vt a medio aberret, & in cōtrarium latus ramum abducat. Hæc ille. In eamdem ſententiam S. Athanaſius aduerſus Arrianos agens, pro Dionyſio ſcripſit epiſtolam apologeticam: idemq; in epiſtola de Synodo Nicena contra decreta Arrianorum etiam addit, eundem Dionyſium ea de re iudicio poſtulatum apud Dionyſium tunc Romanum Pontificē, ſcripſiſſe ad eumdem egregiam apologiam, quo ſe immunem liberumq; a quauis hęreſi demonſtraret. id & Baſil. ad Amphiloch. de Spiritu ſancto. c. 29. Hieron. etiam de ſcript. Eccleſ. in Dionyſio teſtatur, ipſum ad prędictum Romanum Pont. ſcripſiſſe epiſtolā vnam, & libros quatuor. Niſi vererer ſcholii menſurā excedere, plurimorum nobilium veterumque Theologorū eiuſdem generis exempla ſubnectere; qui dū aliquā hæreſim refellere conati ſunt, in contrariam partem nimis valide rationes inflectentes, a rectitudine ſinceræ fidei declinare viſi ſunt, licet ijdem Catholicæ fidei fuerint ſemper propugnatores acerrimi. Vnum tantum non longe petitum, ſimileque huic, de magno illo Gregorio Thaumaturgo, de quo hac itē agitur die, adducam exemplum. Sicut enim Dionyſius laborans contra Sabellium viſus eſt Arrianis arma ſubminiſtraſſe; ita & ipſe agens contra Gētiles, conatus illis demonſtrare nō eſſe plures Deos, & Chriſtianos oēs nequaquam tres Deos colere, ſed vnū tantum; viſus eſt aliquibus vnā tantum conſtituiſſe in Diuinitate perſonā, ſicq; Sabellio paraſſe venenū: quod S. Baſilius accurate notat & excuſat ſcribēs ad Neocæſarienſes epiſt. 64. Sed nunc de his ſatis. Moritur S. Dionyſius Alexandr. anno duodecimo Galieni Imp. vt teſtatur Hieron. vbi ſupra.

e Aniani Epiſc.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & recentiores. Eius res geſtas ſcribit Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 7. alia item Sur. ex vet. manuſcript. tom. 6. & in Actis Euortii, cui ſucceſſit, apud eumdem tomo 5. die 7. Septembr. Ado Vien. in chron. anno 410. Petrus in catal. lib 10. cap. 71. Qualis autem quantusve fuerit, accipe ex Sinodo Apollinari li. 8. epiſt. 15. ad Proſperum eius ſucceſſorem, vbi eum præ vitæ meritis appellat maximum conſummatiſſimumque Pontificem, Lupo parem, & Germano non imparem. Fuit hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus, claruitq; temporibus Valentiniani Tertii Romani Imperatoris, & Leonis Romani Pont. Agitur alicubi de eodem xviij. Kal. Iulii, qua die eius meritis liberata eſt Aurelianenſis ciuitas ab Hunnorum imminenti clade. Molanus ea die in addit. ad Vſuardum.

Hugonis.

f Hugonis Epiſcopi.] Eius acta ſcripſere Siluester Gyraldus, & Adamus Carthuſianus, vt ex catal. ſcript. Brit. refert Molanus, qui ait reperiri etiam eius vitā quinque libris digeſtam. Aliam recitat Sur.tom.6. incerto auctore. De eodem Petrus Sutor.de vit.Carthuſ.lib.2.cap. 5. & alii recentiores.

g Gregorij epiſc.] De eodē hac die Beda. Eius vitam a clericis Turonenſibus ſcriptam habet Sur. to. 6. Ipſe gregorius de ſe ipſo, cum agit de Epiſcopis Turonēſibus li.10.c.31. Venant. Fortun. ei æqualis ſcripſit ad illum nonnulla epigrammata. De eius ſcriptis quale ſit iudicium Hilduini, conſule ipſum in epiſt. ad Ludouicum Imp. quæ extat in præambulis vitæ S.Dionyſij Areopagitæ. De eo Petr. iñ catal.lib.10.cap.72.& Trithem.de reſcript. Eccleſ.& de vir. Illuſtr. ord. S. Benedicti libr.3 .c.10.&51.lib.4.c.45.

h Eugenii.] De ipſo tabulę eccleſiæ Florentinæ. Plura in vita S.Zenobii eiuſdem ciuitatis epiſcopi.

iiij G Quartodecimo Kal. Decemb. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

ROmæ dedicatio [a] Baſilicarum SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli. Antiochiæ natalis S.Romani [b] martyris, qui tempore Galerij Imperatoris, cum Aſclepiades Præfectus in eccleſiam irrumperet, eamque funditus conaretur euertere, cæteros Chriſtianos hortatus vt ei contradicerent, poſt dira tormenta, & linguæ abſciſsionem (ſine qua tamen Dei præconia loquebatur) in carcere laqueo ſtrangulatus, celebri martyrio coronatur. Paſſus eſt etiam ante ipſum puerulus nomine Barula, qui ab eo interrogatus, vtrum melius eſſet vnum Deum colere, an plures deos, cum in vnum Deum, quem Chriſtiani colunt, credendum eſſe reſpondiſſet, verberibus cęſus iuſſus eſt decollari. Item Antiochiæ S.Heſychij [c] mart. qui cum eſſet miles, & præceptum audiſſet, vt quiſquis non ſacrificaret idolis, cingulum militiæ deponeret, repente cingulum ſoluit: ob quam cauſam ligato in dextera eius ingenti ſaxo, in fluuium præcipitari iuſſus eſt. Eodem die SS.Oriculi, [d] & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica pro fide Catholica paſsi ſunt. Moguntiæ S.Maximi [e] epiſcopi, qui tempore Conſtantij multa paſſus ab Arrianis, confeſſor occubuit. Turonis trāſitus B.Odonis [f] abbatis Cluniacenſis. Antiochiæ S.Thomæ [g] monachi, quem Antiocheni, ob peſtem eius precibus ſedatam, ſolemnitate annua coluerunt. Lucæ in Tuſcia trāſlatio S.Frigidiani [h] Epiſcopi, & confeſſoris.

NO-

DEdicatio Baſil.[a]] Longe antequam Apoſtolorũ Baſilicę erigerentur, eo ipſo tempore quo beatiſſimi Apoſtoli Petrus & Paulus glorioſo martyrio coronati ſunt, loca ſepulchrorum ipſorum magna veneratione ſunt habita. De his Caius antiquus Theologus, qui temporibus Zephyrini, Rom. Pont. vixit, hæc ait: Ego Apoſtolorum trophæa perſpicue poſſum oſtẽdere: nam ſi lubet in Vaticanum proficiſci, aut in viam quæ Oſtienſis dicitur, te conferre; tropheа eorum, qui iſtam eccleſiam ſuo ſermone & virtute ſtabilierunt, inuenies. Hæc Caius apud Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 24. Eodem loca frequẽti Chriſtianorũ concurſu celebrari ſolita docent Acta martyrum, quorum meminimus: quæ poſtmodum a Conſtantino Imperatore ampliſſimis ſunt illuſtrata Baſilicis, eædẽque ornamentis auctæ, atque ditatæ reditibus, vt docet libellus Damaſi de munificentia Conſtantini conſcriptus. Quod autem ſpectat ad Vaticanam Baſilicam, in maiori eius arcu hi verſus muſiuo opere exarati legebantur.

Quod duce te mundus ſurrexit in aſtra triumphans.
Hanc Conſtantinus victor tibi condidit aulam.

Ex antiquis Actis Silueſtri Papę illud compertum habetur: Conſtantinũ Imp. in erectione Baſilicę S. Petri primum omnium ligone, ad fundamenta iacienda, terrã fodiſſe, erutamque cophinis aſportaſſe. Quid ni hæc præſtiterit Chriſtianiſſimus Imp. cum & Veſpaſianum Aug. in reſtitutione combuſti Capitolij hæc ipſa egiſſe auctor ſit Suetonius, cuius in vita ipſius c. 8. hæc ſunt verba: Ipſe reſtitutionem Capitolii aggreſſus, ruderibus purgandis manus primus admouit, ac ſuo collo quædã extulit, &c. Hæc Suet. Qualis autem quantave fuerit ea Baſilica, S. Paulinus Nolanus epiſt. 31. ſcribens ad Alethium, lineamentis quibuſdam ſubobſcure deſcribit. Erexit idem Imperator Baſilicam S. Pauli via Oſtienſi: quæ cum ob loci anguſtiam inter Tiberim amnem & ipſam viã poſiti, non in eã amplitudinẽ, vt par erat, excitata videretur: Valentinianus Iunior Imp. de alia ibidẽ cũ viæ Oſtienſis detrimento amplioribus ſpatijs excitanda Baſilica ſcripſit ad Salluſtium Vrbis Præfectum, geſſit is præfecturã Vrbanam Honorio & Euodio Coſſ. vt conſtat ex leg. 18. de piſtoribus, Cod. Theodoſ. Eſt is annus a Chriſto 386. Eam tunc cœptam poſtea Honorius Imp. abſoluit. Extant de his litteræ Valentiniani Imp. in bibliotheca Vatic. decerptæ ab ijs, qui egerunt de ſeptem Vrbis eccleſ. Poſtea autem Leo Magnus Pontifex eamdem Baſilicam maiori arcu ingentibus columnis ſubnixo ſuffulſit, exornauitque ſacris picturis opere muſiuo compactis, quæ hactenus perſeuerant. De his etiam Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus ſic ſcribit: In Baſilica B. Pauli Apoſtoli arcum ibidem maiorẽ faciens, & in muſiuo depingens, Saluatorem Dominũ noſtrum Ieſum Chriſtum, & ſe cum vigintiquatuor ſeniores, nomine ſuo verſib. decorauit: & à tũc vſq; hactenus fideliter a nobis venerantur. Hęc Hadrianus Papa. Eiuſdem Leonis Pontificis eſſe videtur conteſtatio illa dexteræ columnæ maioris arcus inciſa, & nõ Leonis III. vt alii exiſtimarunt, ad quos confutandos hæc pluribus ſcribimus. nã Leonis Primi, qui vixit temporibus quartæ Synodi œcumenicę, illud opus eſſe, idem Hadrianus aperte teſtatur. Hactenus inſigne monumentum tanti Pontificis integrum perſeuerat: muſiuum autem opus nonnihil ſenſit detrimenti in aliquibus imaginibus vigintiquatuor ſeniorum.

Quanta autem earumdem Baſilicarũ extiterit ſanctitas atque religio, (audacter dicam cum Moyſe) & inimici noſtri ſunt iudices: nam licet extra murorũ ambitum ſitæ eſſent, eas tamen, vt cæleſte quoddam aſylum diuinitus preſcriptum, hoſtes fidei, ac Romani Imperii perduelles, Gothi inquam, cum in Vrbem graſſarentur, ſunt reueriti, nullum illis vel earum miniſtris negotium facientes: immo & ad illas confugientibus parcere,

inuio-

inuiolabile fuit,vt ſcribit Oroſ.hiſt.lib.7. c.39.S.Auguſt.de ciuitat.Dei lib.1.c.1.& Procopius de bello Gothico temp. Iuſtiniani lib.2.Accipe quid furens hæretica Theodora Auguſta dederit in mandatis Anthemio Scriboni,cum de capiendo Vigilio Papa ad ipſum ſcribens,hæc ait: Exceptis omnibus, in Baſilica S.Petri parce nam ſi in Lateranis,aut in Palatio,aut in qualibet eccleſia inueneris Vigiliũ, mox impoſitum naui perduc eum vſque ad nos, &c. Quod autem ſpectat ad limina Apoſtolorum,obtinuit antiquus vſus, vt præ reuerẽtia,ac religioſa quadam obſeruantia, ipſæ Baſilicæ, Limina Apoſtolorum vocarentur; vnde Claudianus ad Iacobum magiſtrum equitum hoc verſu:

Per cineres Pauli,per cani limina Petri.

Nec tantum poſt quam Baſilicæ Apoſtolorum erectæ ſunt,ſed longe ante obtinuit eiuſmodi loquendi vſus. Vnde in Actis S.Alexandri Papæ hæc leguntur: Tu ij ad limina S.Petri duxiſſes eũ, &c. De eiuſmodi nomenclatura exempla plura habes ex Fortunato,vt in carm. de partu Virginis his verſibus.

Quos recipit ſacra porta Petri,quos ianua Pauli,
Poſtis ad Andreæ limen Achaia patet.
Matthæi Aethiopes, Epheſinos valua Ioannis;
Et quem quiſquis amat,hunc ſua porta rogat.

Moris enim erat adeũtibus Baſilicam, ante eius ingreſſum, ad limina procumbere,poſtes deoſculari,ac preces fundere. Vnde idem Fortunatus hæc de Baſilica Rauennate:

Rurſus Apollinaris pretioſi limina lãbe.
Fuſus humi ſupplex,&c.

Et Euodius Vzalenſis de mirac.S.Stephani li.2.cap.2. hac habet: Ante limina glorioſi martyris proſtrata, effuſos ſuis cordis dolores expreſſit. Et poſt multa: Deinde ante ſacra eius limina proſtratæ noctu diuque flentes, &c. Chryſoſt. homil.30. in epiſt.2. Paul. ad Corint. Templi veſtibula & aditum oſculamur, cum alij alios oſculantur. At non cernis,quotnam homines etiam hiſce tẽpli veſtibulis oſculum figunt, partim inclinato capite,partim manu tenentes, atque ori manum admouentes? hæc Chryſoſt. Habes inſuper apud Fortunatum de ſancta Radegunde Regina,quod adiens Baſilicam S.Martini, per ſingula ſe proſtrabat limina. At de ipſa Vaticana Baſilica Sidonius Apollinaris lib. 1. epiſt. 5. ad Heronium hæc ait: Vbi priuſquam vel pomeria contingerem, triumphalibus Apoſtolorum liminibus affuſus, omnem protinus ſenſi membris male fortibus exploſum eſſe languorem. Romam venientibus primum omnium limina Petri Apoſtoli adire vſu receptum erat, vt colligitur ex Ennodio in defenſione Symmachi Papæ. Ingredi ipſa limina Apoſtolorum,ibique ſacra facere, idem erat quod communicare Catholicæ Eccleſiæ,vt pulchre expreſſum habes ab Optato Mileuitano li.2.contra Parmen.cum ait: Ad Petri Memoriam nõ accedit, quaſi ſchiſmaticus, contra Apoſtolum faciens,qui ait: Memoriis Sanctorum communicantes. Ecce præſentes ſunt ibi duorum Memoriæ Apoſtolorum. Dicite, ſi has ingredi potuit, ita vt obtulerit illic, vbi Sanctorum Memorias eſſe conſtat. Hæc Optatus. Addimus quod Prudent. Periſteph. hym.2.de S. Laurentio his verſibus docet,Chriſtianos ſacra Apoſtolorũ ac martyrum limina exoſculari ſolitos:

Ipſa & Senatus lumina
Quondam Luperci,& Flamines,
Apoſtolorum ac martyrum
Exoſculantur limina.

Recolimus de his etiam nobile illud antiquitatis monumentum: conſueuiſſe maiores, ipſas eccleſias vel atrii portas aliquando ſacris reliquiis conſecrare.Meminit eius ritus Ludouicus Pius Imp.in ſua conſtitutione,quam Salicis legibus addi voluit,his verbis in fine:Si in atrio eccleſiæ, cuius porta reliquijs Sanctorũ conſecrata eſt,eiuſmodi homicidium perpetratum fuerit, &c. in Capit. Franc.lib.4. cap.13. Hinc etiam ſanctum videtur,vt miro cultu ipſa ſacra eccleſiæ limina ornarentur.Vnde S. Paulinus in Natali 3. ſancti Felicis hæc ait:

Aurea nunc niueis ornantur limina velis

Et paulo poſt.

Limina

Limina ceratis adolentur odora papyris.
Et in Natali 6.
Pulchra tegendis,
Vela ferãt foribus, ſeu puro ſplendida lino
Siue coloratis textum fucata figuris:
Hi leues titulos lento poliant argento.
Sãctaq; præfixis obducãt limina lãmis.

Atque hæc ſatis. Numerat Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. fuiſſe Romæ temporibus Cõſtantini baſilicas quadraginta & amplius: alludens, ni fallor, ad ipſos Romanæ vrbis Titulos, quibus presbyteri Cardinales præpoſiti erãt, quorum numerus temporibus Cornelii Papæ erat quadragintaſex, vt conſtat ex epiſtola eius ad Fabium Antiochenum Epiſcopum, apud Euſebium hiſt. lib. 6. ca. 35. vbi de Romanæ Eccleſiæ illius temporis ſtatu hæc deſcripta habentur: Nouatum omnino præteriit, ſcilicet vnũ ſolum Epiſcopum oportere eſſe in hac eccleſia Catholica: in qua tamen nõ ignorabat (quomodo.n. poterat?) presbyteros, eſſe quadragintaſex, diaconos ſeptem, ſubdiaconos ſeptem, acolytos quadragintaduos, exorciſtas & lectores vna cum oſtiariis quinquãgintaduos, viduas & alios morbo & egeſtate affictatos mille & quingẽtos, quos oẽs Dei gratia & benignitas abunde ſuſtẽtat. Hæc ibi. Ex prædicto itaq; presbyterorũ numero Optatũ numeraſſe quadraginta & amplius Baſilicas puto.

b Romani.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum; Græci etiam in Menologio iiſdẽ fere verbis: qui quidem hac ipſa die de alio Romano rurſus agunt, ipſoq; diacono eccleſiæ Cæſarienſis, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 12. Huius autem res geſtas de quo agimus, cecinit Prudentius hymno. Eſt de eodem homilia Eucherii, inſcripta tamen nomine Euſebij Emiſſeni. Alia Acta eiuſdem ex vet. manuſcript. edidit Mombrit. to. 2. in quibus omnib. de Barula puero martyre mẽtio habetur. S. Ioannes Chryſoſtomus de S. Romano præclaram habuit orationẽ, quam deſcripſit Metaphraſtes, & recitat Sur. to. 5. ſed plane de eo quem deſcribit Euſebius. nã nulla illic fit mentio de pueri martyrio. In antiquo Toletano Breuiario eſt ſacer hymnus, necnon capitula, & orationes de Romano martyre; ibiq; puerulus ille non Barula, ſed Theodolus appellatur. Arbitrati ſunt nonnulli vnum eumdemq; eſſe Romanum, & nõ duos; cum præſertim nomen, locus paſſionis, tempus denique, ac genus martyrij in vtriſque conueniant. Ego vero opinor id ipſum factum à Prudentio de Romano, quod de Hippolytis feciſſe compertum eſt; plures ſcilicet in vnũ aceruando, atq; cõfundendo: adſtipulorq; libentius Græcorum Menologijs, qui duos diuerſoſq; Romanos martyres celebrant: quod & ratio perſuadet, dum diuerſa martyrij vtriuſque cauſa conſpicitur. Nam ille Romanus Euſebij idcirco martyriũ ſubijſſe ſcribitur, quod ad idolorum delubra properantes libera voce redarguit; hic autẽ, eo quod Præfectum in Chriſtianorum eccleſiam irrumpentem auertere conatus eſt: ille inſuper ſolus, hic autem vna cum puero paſſus eſt; cuius admirandam confeſſionem nequaquam veriſimile eſt ab Euſebio fuiſſe prætermiſſam, cum tam egregio exemplo magis magiſq; ſuã nobilitaſſet hiſtoriam. Sunt & alia, quæ alterum ab altero ſatis diſtinguere videntur. Reſtituit eccleſiam S. Romani martyris Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in comp.

c Heſychij.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 76.

d Oriculi & ſoc.] De eo vet. manuſcri. ex quibus Molanus apud Vſuardũ.

e Maximi Epiſc.] Eius Acta à Trithemio deſcripta habet Sur. to. 5. ſed dũ confundit cum Martino eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopo, manifeſte errare conſpicitur: nam eſſe diuerſos non tantum ex nomine, ſed & tempore quo ſederunt, tabulę eius eccleſiæ, quas emendatiores Demochares recitat, ſatis declarant. conſtant etenim ex Actis Concilij Agrippinenſis, Martinum, & non Maximum illi Synodo interfuiſſe; Martinumq; in Gallijs Epiſcopum recenſet Athanaſ. in apolog. 2. cum agit de Cõcilio Sardicenſi. Pręceſſit Maximus, ſubrogatur Sidonius, indeq; Martinus, ſedit tẽpore Agrippinenſis Cõcilij, quod celebratum reperitur ann. Domini 346. & non 375. vt idem Trithem. ponit: nã poſt Conſulatũ Amãtij, & Albini habitum

bitũ eſſe, ex Actis eiuſdẽ Synodi conſtat.

f Odonis abb.] Huius res geſtæ conſcriptæ à Ioanne monacho eius diſcipulo extant apud Sur.to.6. Meminit eiuſdem S. Bernardus in apologia ad Gulielmũ abbatẽ. De eius miraculis agit Petrus Cluniac.li.6.epiſt.17. De eodem Petrus in catal.lib.10.c.83 & Trithem.de vir. illuſtr. ord.S.Bened.lib. 3.c.215. & Sigebert. in chro.anno Domini 938. de tempore quõ claruit, meminit.

g Thomæ monachi.] De eodẽ Niceph. hiſt.li.17.c.34.vbi poſt multa hæc addit: Huius Thomę anniuerſariũ diem magnificentiſſime agẽtes Antiocheni celebrant. Plura de eodem in Prato ſpirit.c.88.

h Translatio S. Frigdiani.] De quo ſatis dictum in die natali ipſius.

iij A Tertiodecimo Kal. Decembr. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NAtalis B.Pontiani[a] Papæ, & mart. qui ab Alexandro Imp. cum Philippo presbytero in Sardiniam deportatus, ibiq; fuſtibus mactatus, martyrium conſummauit: corpus vero eius a B.Fabiano Papa Romam relatum, atq; in cęmeterio Calliſti ſepultum eſt. Samariæ S.Abdiæ[b] prophetæ. Romæ via Appia natalis S.Maximi[c] presbyteri, & mart. qui in perſecutione Valeriani paſſus, poſitus eſt ad S.Sixtum. Cæſareæ in Cappadocia S.Barlaam[d] mart. qui agreſtis licet & rudis Chriſti ſapientia munitus, tyrannum vicit, & ignem ipſum fidei cõſtantia ſuperauit: in cuius die natalis S.Baſilius magnus celebrem habuit orõnẽ. In ciuitate Aſtiagenſi B.Criſpini[e] epiſc. qui capite amputato, martyrij gloriã adeptus eſt. Viennæ SS.martyrum Seuerini,[f] Exuperij, & Feliciani: quorum corpora poſt multa annorum curricula, ipſis reuelantibus, inuenta, & a Pontifice, clero, & populo illius vrbis honorifice ſublata, condigno honore condita ſunt. Eodem die S.Fauſti[g] diaconi Alexandrini, qui primũ in perſecutione Valeriani cũ S.Dionyſio in exiliũ miſſus, deinde in perſecutione Diocletiani ætate lõgęuus, gladio animaduerſus, martyriũ conſummauit. In Iſauria paſſio SS.Azæ,[h] & ſociorum centũ quinquaginta militum ſub Diocletiano Imp. & Aquilino Tribuno. In oppido Marpurg in Germ. depoſitio S.Elizabeth[i] viduę, Andreæ Regis Hũgarorũ filiæ, quæ pietatis operib. aſſiduè intẽta, miraculis clara migrauit ad Dñm.

NOVEMBRIS. 19.

PОntiani Papæ.[a]] Agit de eodem hac die Vſuard. Beda autẽ & Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione Euſebius in chron. & hiſtor. libro ſexto, capit. vigeſimoſecundo. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Auguſtin. epiſt. 165. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Nicephorus Calliſt. hiſt.

lib.5.c.26.& alij. Cætera de ipſo diximus in Annalibus Eccleſiaſticis.

b Abdiæ prophetæ.] De eodem Græci agunt hac die in Menologio. Præterea quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, ſcribit Epiphan. libro de vit. & obit. prophet.c.15. Iſidor.c.33.& Doroth. eadē in Synop. De ſepulchro Abdiæ in Samaria, deque mirandis prodigiis ſcribit S. Hieron. in epiſt. 27. ad Euſtochium, in epitaphio Paulæ, & in comment. in Abdiam cap.1.

c Maximi.] Agunt de eodem Beda, Vſuar. Ado, & alii. Hunc illum putat Maximū Pamelius, qui aliqñ confeſſor, deinde adhæſit Nouatiano, ac poſtea rediit ad Eccleſiam; ad quem, ſicut ad ceteros confeſſores, ſcribit Cyprianus epiſt. 16.44.46. 70.& 51. ſed illum non conſtat martyrio conſummatum. Quiſnam hic fuerit, me latet: compertum illud tñ habeo ex manuſcrip.cod.S. Mariæ ad Martyres, Romæ hac die paſſum eſſe Maximum commētarienſem, qui baptizatus a S. Stephano Papa & martyre, in perſecutione Decii a ponte præcipitatus in Tiberim xiii. Kal. Decemb. martyrium conſummauit. Geſta paſſionis eius habentur intexta ſimul cum Actis SS. Euſebii, Marcelli, & ſoc. quæ ī dicto codice ſcripta hñr p. 94. ſepultuſque hic habetur ad S. Sixtum in cœmeterio Calliſti, vt eadem Acta ſignificant. Sixtus Secundus illic tumulatus habetur, iuxta quem Maximus cōditus eſt.

d Barlaam.] Agunt de eodem martyre Græci in Menol. ad xvj. Kal. Decembr. eiuſque martyrii hiſtoriam paucis deſcribunt. Ferunt eumdem a S. Ioanne Chryſoſtomo orationibus encomiaſticis exornatum, quæ tamen excidiſſe videntur: tātum extat eius laudatio a S. Baſilio egregie conſcripta.

e Criſpini Eiſc.] De codē Vſuard. & alii recentiores. Geſta eius hymno ſacro in Breuiar. Toletano deſcribuntur. Agit de eodem Petrus in catal.lib.20.c.84.

f Seuerini & ſoc.] Beda, Vſuard. Ado de eodem hac die. Paſſi ſunt Marco Aurelio Ant.& Lucio Vero. Imp. vt auctor eſt Ado Vien. in chron. De his item Petrus in catal.lib.10.c.82.

g Fauſti.] De codē Beda, Vſuar. Ado, & alii recentiores. De eius certamine & corona Euſeb.hiſt.lib.7.c.10.in fine.

h Azæ, & ſoc.] Agunt de his etiam Græci in Menologio, pluribuſque eorum martyrii Acta referunt.

i Elizabeth.] Eius vitā a Iacobo Montano conſcriptam recitat Sur.to. 6. De eadē Antonin.in 3.p.tit.19.c.11. Petr. in catal.lib.10.c.79. Crantz.hiſt. Saxon. lib. 7. c.48. nouiſſime Marcus Vlyſſipon. Minorita in chron.ord.Min.lib.9.c.10. vſq; ad 19.p.1. Extant duplices litteræ Apoſtolicę Gregorii Papæ Noni, priores de inquiſitione miraculorum eius ad Epm Hildeſemenſē & Abbates Mungūtinę diœceſis ſcriptæ anno octauo ſuæ ſedis, poſteriores vero de eiuſdē canonizatione: extant in eius regiſtro, ille ſub anno 8.nu.24. iſte vero ſub anno nono, nu. 91. quarum eſt exordium: Glorioſus in maieſtate ſua.

20 Duodecimo Kal. Decembr. Luna. B ij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29

MEſſanæ in Sicilia ſanctorum martyrum Ampeli,[a] Caij. Taurini ſanctorum martyrum Octauij,[b] Solutoris, & Aduentoris, Thebānæ legionis militū, qui ſub Maximiano Imp. egregie decertātes, martyrio coronati ſunt. Cæſareæ in Paleſtina

ſancti Agapij [c] mart. qui ſub Maximino Imperatore damnatus ad beſtias, & ab ijs nil læſus, lapidibus ad pedes appenſis in mare demergitur. In Perſide paſsio SS Nerſæ [d] Epiſcopi, & ſociorum. Doroſtori in Myſia S. Daſij [e] Epiſcopi, qui cum nollet in feſto Saturni impudicitijs eius conſentire, ſub Baſſo Præſide cęſus eſt. Nicęę in Bithynia SS. mart. Euſtachij, [f] Theſpeſij, & Anatolij, in perſecutione Maximini. Heracleæ in Thracia SS. mart. Baſsi, [g] Dionyſij, Agapiti, & aliorum quadraginta. In Anglia S. Eadmundi [h] Regis & martyris. Conſtantinopoli S. Gregorii [i] Decapolitæ, qui ob cultum ſanctarum imaginũ multa paſſus eſt. Mediolani ſancti [k] Benigni Epiſcopi, qui in magna barbarorum perturbatione eccleſiam ſibi commiſſam ſumma conſtantia, & religione adminiſtrauit. Cabilone ſancti Silueſtri [l] epiſcopi, qui quadrageſimoſecundo ſui ſacerdotij anno plenus dierum atque virtutũ migrauit ad Dominum. Veronæ S. Simplicij [m] epiſcopi, & confeſsoris.

NOVEMBRIS 20.

AMpeli & Caij. [a]] De his item Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores, conſentiuntque vetera manuſcripta.

b Octauij & ſoc.] Vſuardus & Ado de his agunt hac die. Extat de his ſermo S. Maximi Epi Taurinenſis, qui & tribuitur S. Ambroſio. Legimus horũ Acta manuſcripta accepta ab eccleſia Taurinenſi.

c Agapij.] Is eſt de quo ſcribit Euſeb. hiſt. Eccleſ. lib. 8, c. 16. traditq; martyrium ſubijſſe hac die, anno quarto perſecutionis Diocletiani Imperatoris.

d Narſæ & ſoc.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium paucis deſcribunt.

e Daſij epiſc.]. De quo item Græci in Menologio, referuntque eius certamen pro fide ſuſceptum.

f Euſtachij & ſoc.]. Horũ Acta ijdẽ qui ſupra in Menologio hac die enarrant.

g Baſſi & ſoc.] Agit de his hac die Beda, adſtipulanturque vetera manuſcripta.

h Eadmundi.] Scripſit eius res geſtas Abbo Floriacenſis abbas, extat apud Sur. tom. 6. De eodem in vita ſancti Dunctiani apud eumdem tomo 3. die 3. 16. Maij. Duos eiuſdem nominis Anglorum Reges impie cæſos refert Petrus in catal. lib. 10. c. 89. & 90. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die.

i Gregorii.] Græci de eodem hac die in Menologio, eiuſque Acta breui compendio referunt.

k Benigni Epiſc.] De eod. tab. eccleſ. Mediol. Miratus ſum vehemẽter Panuinii aliorũq; apprime eruditorũ incuriã, exiſtimantiũ hunc ipſum Benignũ à Grecis appellatũ eſſe Bẽcium, eo quod apud Theodorũ Balſam. in Synodo Carthaginenſi can. 61. ſcriptus inueniatur Bencius ſacerdos eccleſię Mediolanenſis. Nã in Grecis canonibus Βενέκιος, & non Βενέριος legitur. Sed nec animaduerterunt canonem illũ eſſe Cõcilij Carthaginẽſis habiti (vt ex eodem textu apparet) poſt Cõſulatum Flauij Stiliconis, quo tempore eccleſiæ Mediolanenſi non Benignus, ſed Venerius præerat Epiſcopus, illicq; agi non de Benigno, ſed de Venerio. Quod ſi conſulas Latina exemplaria eiuſdem Cõcilii Carthaginenſis, tam manuſcripta, quam edita to. 1. Conciliorum, inuenies non Benciũ, ſed Venerium dici, deprauatũq; eſſe Theodori codicem, cũ pro Venerio ſcribit Bencium. Quod ipſum Panuinius reddit

dit temporum ratio: nam annus ille poſt Cóſulatum Stiliconis, numeratur Chriſti quadringenteſimus primus, quo quidem tempore eidem Mediolanenſi eccleſiæ præfuiſſe Venerius reperitur; Benignus autem, de quo agimus, poſt annos ſexaginta eccleſiam illam gubernauit, circa annum Domini 460. De quo extat epigramma Ennodij Ticinenſis.

l Silueſtri Epiſc.] De eodẽ Beda, Vſuardus, & alii: pluribus Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 85. Reperitur interfuiſſe Concilio Epaunenſi. Mentio habetur de eodẽ in vita S. Cæſarij Epi Arelatenſis, qui ab eo in clericum attonſus fuit. extat apud Sur. to. 5. die 20. Nouemb. Sedit hic annis quadraginta duobus, vt idẽ Greg. teſtatur. Alius ab hoc Silueſter Eps Lingonienſis, de quo Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib 5. c. 5. & de glor. confeſſ. c. 85.

m Simplicij Epiſc.] Tabulæ eccleſiæ Veron. plurib. autem R. D. Auguſtinus Valerius Eps Veron. Cardinalis libr. antiq. monum Epiſc. Veron. pag. 11. & 42.

21 Vndecimo Kal. Decemb. Luna. C

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

Hieroſolymis præſentatio [a] beatæ Dei Genitricis V. Mariæ in tẽplo. Eodem die natalis B. Ruſi, [b] de quo S. Paulus Apoſtolus ad Romanos ſcribit. Romę paſsio SS. Celſi, [c] & Clementis. Apud Oſtia Tiberina SS. mart. Demetrii, [d] & Honorij. Rhemis S. Alberti [e] epiſc. Leodienſis, & mar. qui pro tuenda Eccleſiaſtica libertate necatus eſt. In Hiſpania SS. mart. Honorij, [f] Euthychij, & Stephani. In Pãphilia S. [g] Heliodori mar. in perſecutione Aureliani ſub Aetio Præſide; poſt quem ipſi tortores conuerſi ad fidem, in mare demerſi ſunt. Romæ S. Gelaſij [h] Papæ, doctrina, & ſanctitate cõſpicui. Veronæ S. Mauri [i] epiſc. & confeſ. In monaſterio Bobienſi depoſitio S. Columbani [k] abbatis, qui multorum cęnobiorum fundator, plurimorũ monachorũ extitit Pater, multiſq; virtutib. clarus, in ſenectute bona quieuit.

NOVEMBRIS. 21.

Præſentatio. a] Agũt de eadẽ celebritate Græci hac die ĩ Menologio; habetur eius mentio in conſtitutione Emmanuelis Imperatoris, quam recitat Theodorus Balſ. in Nomoc. Photii tit. 7. cap. 1. Extant de ea re ſermones S. Germani Epiſc. Conſtãtinopoli, & Georgii Epiſc. Nicomediæ, quos Latine redditos habet Sur. tom. 6. Græce autem ſcriptos inuenimus in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. nu. 19. & 85. in Gallias tranſijt eiuſmodi feſtus dies temporibus Caroli Quinti Francorũ Regis, anno Domini 1375. de qua re extare dicitur eiuſdem epiſtola ad Nicolaum Artiiodorenſem Epiſcopũ, quã citat Molanus in additione ad Vſuardũ. De his autem quæ ad hiſtoriam ſpectãt, vide quæ tradit R. P. Petrus Caniſius, vt eruditiſſimus, li. 1. de B. Virg. Maria cap. 12. Alias confectas eſſe de eadem reſcriptiones accepi: Scimus antiquitus Præ-

ſentationis ſolemnitatem eam eſſe appellatam, qua Dei Genitrix S. Simeoni infantem Ieſum in templo obtulit, vt antiqua Ritualia & alia vetuſta eccleſiarum monumenta ſignificant, & ipſa inſuper oratio Miſſæ eius dici plane indicat.

b Rufi.] De quo Paulus ad Rom. c.16. Agunt de eodem Beda, Vſuard. Ado, & alii. Hunc creatum eſſe Epiſcopum Thebarum, tradit Dorotheus in Synopſi.

c Celſi & Clementis.] De his prædicta antiqua manuſcripta monaſt. S. Cyriaci in Vrbe.

d Demetrii & Honorij.] Habetur de his mentio in eodem peruetuſto codice.

e Alberti Epiſcopi.] Ex martyrologio eccleſiæ Bruxellenſis de eodem hoc diſtichon recitat Molanus:

Legia quem genuit, electum Roma probanit,
Rhemis ſacrauit, ſacratū martyrizauit.

Recēſetur hic ſexageſimus eius ſedis eps, cōfirmatus a Cęleſtino Tertio Ro. Pont. Agit de eodem pluribus Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgii.

f Honorij & ſoc.] De his etiam Laurent. Padil. Vaſæus in chron. Flos SS. Hiſpan. & Theſaur. con. tom. 2. hac die.

g Heliodori.] Agunt de his Græci xiii. Kal. Decembr. & pluribus eiuſdem martyrii Acta deſcribunt.

h Gelaſij Papæ.] De eodem Beda & Vſuardus xiii. Kal. Decembris, ſed in libro de Romanis Pontificibus hac die natalis eius conſcribitur. Eius res geſtas ex epiſtolis ipſius manuſcriptis locupletatas per annos ſingulos digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. Habemus & in antiquo codice eius Acta tribus lectionibus diſtincta, vt olim in aliquibus eccleſiis legi conſueuerunt.

i Mauri epiſc.] De ipſo tab. eccleſ. Veron. vberius autē R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis li. antiq. monumen. Epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

K Columbani abb.] Vſuard. Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Scripta ſunt eius Acta a Iona monacho eius diſcipulo, vt teſtatur Sigebert. de vir illuſt. cap. 61. idq; præfatio docet, quæ hr̄ apud Sur. to. 6. Extant eadē Acta apud Bedam to. 3. falſo illi aliquando attributa. plura de eodem in vita S. Vualerici apud Sur. to. 2. die 1. Aprilis. Sigebert in chron. anno Dñi 598. & 622. Eius obitum recenſet Vincentius etiam li. 23. c. 4. Antonin. par. 2. tit. 13. cap. 6. §. 11. Petrus in catalog. lib. 10. cap. 95. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 5. & lib. 3. c. 26. Adnumeratur idē inter ſcriptores Eccleſ. a Sigeb. de vir. illuſt. c. 10. Extat eiuſdem carmen ad Hunaldum diſcipulum, quo deteſtatur auaritiam. habes illud in collectan. Chriſtianorum poetarum.

D Decimo Kal. Decemb. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROmæ S. Cæciliæ [a] virginis, & martyris, quæ ſponſum ſuum Valerianum, & fratrem eius Tiburtiū ad credendū in Chriſtum perduxit, & ad martyriū incitauit. Hanc Almachius Vrbis Præfectus poſt eorū martyriū teneri, atq; illuſtri paſſione poſt ignē ſuperatū gladio fecit cōſummari, tp̄e M. Aurelij Seueri Alexandri Imper. Coloſſis in Phrygia SS. Philemonis, [b] & Apphiæ S. Pauli diſcipulorum, qui ſub Nerone Imperat. cum Gentiles in die feſto Dianę

inuaſiſſent eccleſiam,cæteris fugiētibus tenti,iuſſu Artoclis Præſidis verberibus cæſi,& in foueam vſque ad renes incluſi,lapidib. opprimuntur. Item Romæ S. Mauri [c] martyris, qui ex Africa veniens ad ſepulchra Apoſtolorum, ſub Numeriano Imperatore, & Celerino Vrbis præfecto agonizauit. Antiochiæ Piſidiæ paſsio Sanctorum Marci, [d] & Stephani ſub Diocletiano Imperatore. Auguſtoduni S. Pragmatij [c] Epiſcopi,& confeſſoris.

NOVEMBRIS. 22.

Caeciliæ. [a]] Tam Latini quam Græci de eadem agunt hac die. Error irrepſerat penes nonnullos auctores, necnon in eius Acta deprauata, paſſam eā eſſe Commodo imperante: cum luce clarius cōſtet ex rebus ipſius geſtis,cum Vrbano Papa ſubiiſſe martyrium ſub Alexandro Imper. Quem errorem Molanus etiam correxit in Vſuardo in ſecūda editione. Eius Acta e Latinis accepta, Græcis tradita a Metaphraſte, indeq; Latinitati reddita habet Lipo.to.5. & Sur.tom.6. Antiquiora ea eſſe ducimus,quæ in antiquo manuſcripto codice aſſeruantur in eius eccleſia Tranſtiberina. At cū in eis legitur: In aere balnei ſui incluſa,& ſubtus tota die ac nocte magna vis ardētis ignis adhiberetur, &c. Erat hic ille locus in Balneis, vbi erat aer calidus,nullæque in eo aquæ, ſed æſtus ad ſudandum; ſub cuius loci pauimento ignis ſuccendebatur,quo pauimentū ferucntius redderetur. Id tum ex his quę habet Vitruuius lib.5.c.10.tum etiam quæ Plinius habet lib.5.epiſt. 24. ad Acilium, poteſt colligi. Irrogatum interdum reperiiur eiuſmodi genus mortis nobilioribus perſonis,cū pudore femineo ſuadente,ſ ecretior eſſet mors inferēda:tali quippe ſupplicio & Fauſta Cōſtantini Magni vxor Auguſta mori coacta eſt. Sed ad Cęciliam redeamus. De eius ſacri corporis inuentione,ac ſociorum ipſius, Sigebert. in chron.anno Domini 821. hæc ſcribit: Paſchalis Papa corpus S. Cæciliæ virginis,ipſa reuelāte, inuenit aureis velatum indumentis ſanguine ipſius perfuſis: quod vna cum corporibus ſanctorum Valeriani ſponſi eius Tiburtij, Maximi,& Vrbani in eccleſiam a ſe eis reædificatam tranſtulit. Hæc Sigebert. Eadem fuſius explicata legūtur in vita Paſchalis Papæ,quæ in eodē codice cōſcripta habetur. In codice Vaticano nu.153. inuenimus litteras Apoſtolicas eiuſdem Pontificis,de inuentione corporis S. Cæciliæ & ſociorum. illarum exordium eſt: Cum ſummæ Apoſtolicæ dignitatis apex, &c. In Breuiario Toletano eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdē martyris corona egregie canitur. Vetus eſt Romæ Titulus Sanctæ Cæciliæ,de quo habetur mentio in primo Cōcilio Romano ſub Symmacho Papa.

b Philemonis & Appiæ.] Agunt de iiſdemq; hac die Græci in Menologio, pluribuſque eorum martyrium deſcribunt, vt hic habetur.

c Mauri.] De eodem Vſuardus hac die, & vet.manuſcrip. Beda autem pridie huius diei. Agit de eodem Petr.in catal. lib. 10.cap.93.

d Marci & Stephani.] Græci etiam de eodem hac die in Menologio,ibique eorum paſſionis Acta habentur expreſſa.

e Pragmatii epiſc.] Vſuard. de eodem hac die, cui adſtipulantur vet. manuſcr. Extat ad hunc Sidonij Apollinaris epiſt. 2. libr. 6. Reperitur interfuiſſe Concilio Epaunenſis, claruiſſeque circa annum Domini 490.

xxix E Nono Kal. Decembr. Luna. 23

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

NAtalis S. Clementis[a] Papæ, qui tertius poſt B. Petrum Apoſtolum Pontificatũ tenuit, & in perſecutione Traiani apud Cherſoneſum[b] relegatus, ibi alligata ad collũ eius anchora in mare præcipitatus, martyrio coronatur: cuius corpus Nicolao Primo Pontifice Romam trãslatum, in eccleſia, quæ eius nomine antea fuerat extructa, honorifice reconditum eſt. Romæ S. Felicitatis[c] matris ſeptem filiorum martyrũ, quæ poſt eos, iubente Marco Antonino Imper. decollata eſt pro Chriſto. Emeritæ in Hiſpania S.[d] Lucretiæ Virg. & mart. quæ in perſecutione Diocletiani ſub Diacono Præſide martyrium conſummauit. Cyzici in Helleſponto S. Siſinij[e] martyris qui in eadẽ perſecutione poſt multa tormenta gladio cæſus eſt. Iconij in Lycaonia S. Amphilochij[f] epiſcopi, qui SS. Baſilij, & Gregorii Nazianzeni in eremo ſocius, & in Epiſcopatu collega, poſt multa certamina pro Catholica fide ſuſcepta, ſanctitate, & doctrina clarus, quieuit in pace. Agrigenti depoſitio S. Gregorij[g] epiſcopi. In pago Harbanio S. Trudonis[h] presbyteri, & confeſſoris.

NOVEMBRIS 23.

CLementis Papæ,[a]] De eodẽ Beda, Vſuard. Ado, & alii Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agunt. Hic ille putatur, cuius Paulus meminit ad Philippenſes c. 4. & Ignatius ad Philadelph. De eo item Hieron. de ſcript. Eccleſ. Auctor lib. de Rom. Pontific. & alii. De eius ſucceſſione poſt Cletum, præter ea quę ſuperius diximus de Lino, & Cleto, plenius egimus in Annal. Eccleſ. Martyrio occubuit (vt ſcribunt Euſeb. & Hieron.) anno 3. Traiani Imp. Acta autẽ eius martyrii Metaphraſtes ex priſcis monumẽtis edidit, q̃ extant apud Lipom. to. 5, & Sur. to. 6. quibus adſtipulatur Greg. Turon. de glor. martyrũ. c. 35. & 36. Habemus eadẽ Latine olim ſcripta, ſed valde deprauata: habet eadẽ etiam Mõbrit. to. 1. vit. ſanct. Fortaſſe ea ſunt, quæ Ioãnes diaconus, q Gregorij Papæ vitam contexuit, ſe conſcripturũ pollicitus fuit, dũ in vita S. Gregorii hæc dicit ad calcem: Ego autẽ diuinę ſpei fiducia roboratus, quia Gaudericus ep̃s Veliternus expoſtulat, ad Clemẽtem Romanæ Vrbis Antiſtitem, ſuffragante Domino, ſtylum conuertam. Hæc ipſe. In Breuiario Tolet. Acta S. Clementis ſacro hymno canuntur. Vetus eſt Romæ Titulus S. Clemẽtis, de quo Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Clemẽte in fine; Nominis eius, inquit, memoriam vſq; hodie Romæ extructa eccleſia cuſtodit. De eadem eſt mẽtio in Cõcilio primo Romano ſub Symmacho Papa. de quo illud nõ prætereundum, ibi Cęleſtium illum col-

legam

legam Pelagij, pſente Papa Zoſimo, licet ſubdole, hæreſim abiuraſſe. habemus de his litteras eiuſdē Pontificis manuſcript. datas Honorio XI. & Cōſtātino Conſulibus. De trāslatione eius corporis Romā facta per S. Cyrillum Epm Sclauorū legitur hiſtoria in Breuiario Polonorum; idem teſtatur Petrus in catal. lib. 10. c. 98. in fine, & ante hos Leo Oſtien. in chron. Caſſinen. De S. Clemētis translatione firmius teſtimonium illud putamus, quod ex epiſtola Anaſtaſij bibliothecarii ad Carolum Regem accipitur, data Kalendis Aprilis Indict. octaua: vbi hęc verba: vir magnus & Apoſtolicæ vitæ preceptor Conſtantinus philoſophus Romam ſub venerabilis memoriæ Hadriano Iuniore Papa venit, S. Clementis corpus ſedi ſuæ reſtituit. Hac Anaſtaſius oculatus teſtis. Diximus de his ſuperius die 9. Martii, natali ſanctorum Methodii & Cyrilli. De ſcriptis autem S. Clementis, quæ germana, quæve apocrypha habeantur, fuſius diximus in Annal. Eccleſ.

b Apud Cherſoneſum relegatus] Alicubi irrepſiſſe mendū reperitur, vt Cherſoneſus Lyciæ dicatur. In Actis S. Clemētis nulla certe de Lycia habetur mentio; in quibus de loco exilii Clementis hæc legūtur: Oportere eū vel cōſentire ſacrificantē, aut vltra mare Pontū in deſertā ciuitatem ſitam prope Cherſonā relegari. hæc ibi ſecūdum veriorem lectionē. alia enim lectio habet: Vltra mare, & Pontū. ſed prædicta certior, quam Beda & Ado ſunt ſecuti Martyrol. eſt. n. Pontus idem quod mare Euxinū, in cuius capite apud Boſphorū Cimmeriū eſt Taurica Cherſoneſus, in qua verſus paludē Meotidem eſt ciuitas Cherſoneſus dicta, cuius meminit Strabo lib. 7. appellans eam Cherroneſum quod idē eſt. Porro ab aliis Heracliū etiam (vt a Ptolemeo) appellata reperitur, eo quod ſit Heraclienſium colonia, recentiores dixere eamdem ciuitatē, Cherſonam; quæ & exilio Iuſtiniani Iunioris Imperatoris notior facta eſt. Qđ aūt Lycia Cherſoneſus dicta reperiatur, nō vtique ex ea cauſa, quod ſit in prouincia Lyciæ in Aſia, in qua nulla reperitur nominata Cherſoneſus: ſed irrepſiſſe puro errorem, vt pro Bycia, Lycia, ſcriptum ſit. Alluit. n. Bycia palus, ſic dicta a Bycō fluuio, Cherſoneſum a ſuperiori parte, vt docet Ptolem. tab. octaua Europæ. Irrepſit item error in lib de Rom. Pōtif. vbi legitur mendoſe, Clemēs ſepultus in Grecia. Cōfirmant prædicta de exilij Clemētis loco, quod in ea regione corpus eiuſdē repertum atq; translatū appareat: nam in Actis translationis eius habetur mentio de Epiſcopo Georgię (eſt hęc illa ciuitas, quam Plin. lib. 4 c. 1 . Georgon appellat; vnde Georgij, de quibus idem Plin. lib. 6. c. 23.) qui vocatus i. terfuit inuētioni atque trāslationi corporis eius. narrat eam breui compendio Petrus in catal. lib. 10. cap. 98. vt dictum eſt ſuperius ſuo loco.

c Felicitatis.] De eadem Beda, Vſuard. Ado, & alii recentiores. In huius die natali S. Greg. Papa habuit ad populum homiliā in eius eccleſia. eſt 3. in Euang. Petrus Chryſol. de eadem ſcripſit ſermonē 134. Geſta ex antiquis monumentis recitat Mombrit. to. 1. Extat Romæ cœmeterium ſanctæ Felicitatis nomine, de quo habetur mentio in libro de Romanis Pōtificibus in Bonifacio Papa.

d Lucretiæ.] Agit de eadem Vſuard. & recenter Vaſæus in chron. Hiſpan. ſub martyrib. qui paſſi ſunt Diocletiano Imperatore. Mentio habetur de ipſa etiam in Flore Sanct. Hiſpan.

e Siſinij.] Græci agunt de eodē in Menologio, eiuſque Acta referunt.

f Amphilochij Epiſc.] De ipſo etiā hac die Græci in Menologio. Scribit de eo S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Sozom. hiſt. li. 7. c. 6. Niceph. hiſt. lib. 11. cap. 20. & lib. 12. cap. 9. Res geſtas ipſius recitat Metaphraſtes: quas Lipom. deſcripſit tom. 5. & Sur. to. 6. Frequenter de ipſo S. Baſilius. & inter alia in proœmio libri de Spirit. ſanct. O ſacrum, inquit, caput Amphilochii, quem præ cæteris facio plurimi. Sæpius de eodem S. Gregor. Nazianz. cuius ad eum extant duæ epiſtolæ 12. & 13. cum verſarentur ambo in ſolitudine Pontica; ex quo tempore magnus inter eos intercellit familiaritatis vſus. Deq; eo in carm. ad Olympiadem: Amphilochium (ait) veræ atque Orthodoxæ doctrinæ præco-

nem, decus meum & ornamentum, &c. Quē licet dicat cum S. Thecla ad Deum tranſiuiſſe, non tamen quis putet ante Gregorium ex hac vita migraſſe: ſicut & Metaphraſten errare certum eſt, cum ait ipſum ex humanis deceſſiſſe tertiū poſt annum, ex quo Conſtantinopoli, à Synodo œcumenica recedens, Iconium reuerſus eſt: nam adhuc ſuperſtes fuiſſe reperitur, Arcadio tertium, & Honorio ſecundum Conſ. quo anno habita eſt alia Synodus Conſtantinopoli, cui ipſum interfuiſſe conſtat ex Actis ipſius, quæ deſcripta extātapud Theodorum Balſam pag. 390. Fuit is annus xvj. Theodoſij Imper. Vnde illa verba Gregorij de Amphilochia & Tecla ſpiritualiter puto intelligēda de contemplatione cęleſtium. Spectatiſſima eius Catholica fides meruit etiam Imperiali ſanctione laudari, vt apparet ex l.3. de fid. Cath. Cod. Theod. Præter illa eius ſcripta, quę recenſet S. Hieronymus, alia rurſus citata reperiūtur à Theodoreto in dialogo de immutabili; inſuper aduerſus Euthuſiaſtas ſcripſiſſe commentarium, idem teſtatur lib.4. hæretic. fabul. Non omittimus de viro ſancto hāc quoque proferre laudem, quod ob ingēs ſtudium, quo S. Theclam martyrē proſequebatur, Amator Theclæ dictus fuerit.

g Gregorii Epiſc.] Agūt de eodem Græci hac die in Menolog. Eius vitam a Metaphraſte deſcriptam habet Lipo. tom.5. & Sur. tom.6. Niceph. eiuſdem meminit lib.17.c.27. aitq; ipſum interfuiſſe Quintæ Synodo, cum nondum eſſet Epiſcopus, vt eius Acta teſtantur: factus poſtea Epiſcopus claruis temporibus Mauritij Auguſti, cum Romanæ Eccleſiæ S. Gregorius præſideret, apud eum falſo accuſatus cauſam dixit. Extant de ea re nonnullæ eiuſdem Gregor. epiſtolæ in regiſt. lib.1. epiſt. 70. libro 2. epiſt. 12. Indict. 11. lib.4. Indict. 14. epiſt. 11. & lib. 7. Indict. 1. epiſt. 24. Reperitur alius inſuper eiuſdem ciuitatis & nominis Epiſcopus Gregor. Agrigentinus, qui poſt annos octoginta claruit Agathone Rom. Pontifice, interfuitque Romanæ Synodo tunc celebratæ, cui & ſubſcripſit, vt apparet ex eius Actis, quę extant in ſexta Synodo œcumenica, Actione quarta.

h Trudonis.] De eodem Beda, Vſuardus, & alii recentiores. Eius vitam atque translationem ſcripſit Theodoricus abbas, qui & teſtatur, prius ſcriptam a Donato diacono indeq; a Guicardo abbate, extat ea Theodorici apud Sur. tom.6. de eodē Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti li.3.c.101. eūque claruiſſe tradit anno Dñi 670. Plura etiā Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vſuardum.

xxviij F Octauo Kal. Decemb. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NAtalis S. Chryſogoni [a] mart. qui poſt longa vincula, & carceres pro conſtantiſsima Chriſti confeſsione tolera tos, iubēte Diocletiano, Aquileiam perductus, ibidē capite cæſus, & in mare proiectus, martyriū cōſummauit. Romæ S. Creſcentiani [b] martyris, qui in paſsione B. Marcelli Papæ legitur. Ameriæ in Vmbria S. Firminæ [c] virginis, & martyris, quę in perſecutione Diocletiani varie cruciata, demum ſuſpenſa, & lampadibus ārdentibus aduſta, ſpiritum reddidit. Apud Corinthū S. Alexandri [d] mart. qui ſub Iuliano Apoſtata, & Salluſtio Prę

ſide

ſide pro Chriſti fide certauit vſq; ad mortem. Cordubæ ſanctarũ virginum & martyrum Floræ,[e] & Mariæ,quæ poſt diutumos carceres in perſecutione Arabica gladio interemptæ ſunt.Peruſię S. Feliciſſimi[f] martyris. Mediolani S.Protaſij[g] epiſcopi, qui apud Conſtantem Imperatorem, & in Concilio Sardicenſi cauſam Athanaſij defendit, ac pro eccleſia ſibi commiſſa, & pro religione multis perfunctus laboribus, migrauit ad Dominum. In caſtro Blauio S.Romani[h] presbyteri, cuius ſanctitatis præconium miraculorum gloria declarat. In territorio Aruernenſi S.Portiani[i] abbatis, qui ſub Theodorico Rege miraculis claruit.

NOVEMBRIS 24.

CHryſogoni.a] Beda,Vſuar.& Ado de eodẽ hac die,Græci autem ad xvj.Kalc. Maij in Menol. eius acta iuncta habentur cum Actis S.Anaſtaſiæ,quæ Metaphraſtes refert ad vij.Kal. Ianuarij, & Lipom.tom.5. Sur.tom.6.ca die,& Mombrij.tom.1.quæ ſunt fideliora, habenturque in vet.manuſc.quorum exordiũ eſt: Prætextati illuſtris viri,&c. Extant eius litteræ ad Anaſtaſiam apud Nicephorum lib.24.in fine,& apud Suidam prope finem.Vetus eſt Romę Titulus S.Chryſogoni,cuius mentio habetur in Conc.1.ſub Symmacho,& in regiſt.S. Gregorij Papæ,eumque Gregorius Tertius Papa ornauit doniſq; auxit, vt conſtat ex lib.de Rom.Pontiti.

b Creſcentiani.] De eodem Beda, & Vſuard.conſentiuntq; vet.manuſcr. Deſcribitur eius certamen in Actis S. Marcelli apud Sur.die 16.Ianuarij,to.1. Eius autem corpus trãslatum eſſe in Titulum Equitij à Sergio Iuniore,eccleſiæ eius vetera monumenta teſtantur.

c Firminæ.] De qua tabulæ,ac vetera monumenta eius eccleſiæ Romã delata. Incidi in alia, quæ ſemilacera in bibliotheca Sfortiana viſuntur, quorũ eſt exordium: Temporibus Diocletiani Auguſti cucurrit ſacra præceptio, &c.Habẽt eam fuiſſe filiam Calphurnij Vrbis Præfecti.

d Alexandri.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio,vbi eius martyrium deſcribitur.De Salluſtio,quia apud Iulianum Apoſtatam ob eamdem animi impietatem præcipuas obtinuit præfecturas,meminit Ammian.Marcellin.lib.27.

e Floræ & Mariæ.] De his Vſuardus, & alij recentiores. Earũ martyrium conſcripſit S. Eulogius in Mem. ſanct.lib.2. ca.8.qui ad eas carceribus detentas commentariolum ſcripſit, quod appellauit Documentum martyriale,agitq; de ijſdẽ in apologetico in fin.in epiſto.2.ad Marcum & pluribus de earum martyrio atq; reliquijs ad Bald.ſororem S.Floræ: omniaq; eiuſmodi ita ſcripta ſunt vt in pyxide Spiritus ſancti calamum intinxiſſe S.Eulogius videatur.Paſſæ ſunt æra 889. anno à Chriſto 851.

f Feliciſſimi.] De eodẽ Vſuardus,atque alij recentiores, & vetera manuſcripta.

g Protaſij Epiſc.] De quo tabu.eccleſ. Mediolan. Claruit temporibus Conſtantij & Conſtantis Auguſtorum,interfuitque Cõcilio Sardicẽſi,vt apparet ex eius Actis,quæ Athanaſius etiam breui compendio refert in appolog.2. Moritur temporibus Conſtantij Imp.vt patet ex Athanaſio in apologia ad Conſtantium, vbi eum licet defunctum,teſtem vocat.

h Romani.] Vſuardus hac die,& Gregor. Turonen.de glor.confeſſ.c.46. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris,eiuſque corpus S. Martinus Epiſcopus Turon.ſepulturæ mandauit.

i Portiani.] De eo Gregor. Turon.in vit.ſanct.Patr.capit.5.De eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die.

Septi-

xxvijG Septimo Kal. Decemb. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4

NAtalis S. Catharinæ [a] virginis,& martyris,quę ob fidei Chriſtianæ confeſſionem Alexandriæ ſub Maximino Imperatore in carcerem truſa, & poſtmodum ſcorpionibus diutiſſime cæſa, tandem capitis obtruncatione martyrium compleuit: cuius corpus in montem Sinai ab Angelis mirabiliter delatum,ibidem frequenti Chriſtianorũ concurſu piā veneratione colitur. Romę S. Moyſis [b] presbyteri,& martyris,quē cum alijs detentum in carcere S. Cyprianus per litteras ſæpe eſt conſolatus. Is cum non tantum aduerſus Gentiles, ſed etiam aduerſus ſchiſmaticos,& hæreticos Nouatianos infracto animo ſteti ſſet, demũ (vt S. Cornelius Papa teſtatur) in perſecutione Decij eximio,& admirabili martyrio decoratꝰ eſt. Antiochiæ S. Eraſmi [c] martyris Cęſareę in Cappadocia paſſio S. Mercurij [d] militis,qui cuſtodiētis ſe Angeli patrocinio & barbaros vicit,& Decij ſęuitiā ſuperauit,multiſq; auctus tormētorũ trophæis,martyrio coronatꝰ migrauit in cęlũ. In Aemilia Italię prouincia S. Iucũdæ [e] virginis.

NOVEMBRIS 25.

CAtharinæ. a] In antiq. codicib. Æcatherina dicta reperitur. Agunt de eadem hac die Beda, Ado,& alij, necnõ & Gręci in Menologio his verbis: Cõmemoratio S. magnę Aecatherinæ. Meminit eiuſdem Euthymius in Pſal. 44. ver. Delectauerunt te filiæ regum, &c. ibi de eius ſapiētia Metaphraſtes ex Grecis edidit eiꝰ acta, quæ habet Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. ex Latinis aũt Rabanus abbas ſcripſiſſe fertur, vt tradit Molan. in annot. ad Vſuard. idemq; auctor de ea affirmat, illam quæ Græcis olim notior erat, Latinis ēt factā notiſſimā ab peculiaria patrocinia pſtita in expeditione Terræ ſanctæ. In actis eiꝰ haberi aliqua, quę corrigãtur, nullus, qui illorum temporum res geſtas nouerit, infi cias ierit, vt inter alia illud de Maxentio, cuius loco, Maximinus reſtitutus eſt. In Breuiario Toletano duob. ſacris hymnis eius agones atq; miracula conſcripta habentur, extat de eadem epigrãma Bonad. Santonenſ. lib. 3. menod. 30.

b Moyſis presbyt.] Eſt de eius martyrio egregium teſtimoniũ S. Cornelij Papæ & martyris in epiſt. ad Fabium epiſcopum Antiochenum, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 35. Habetur de eodem mētio in lib. de Rom. Pontificibus in Cornelio Papa, & apud Cyprian. epiſto. 22. in fin. epiſt. 25. & 52. ad Antonianum, vbi appellat eum martyrem. Extat eiuſdē Moyſis & aliorum confeſſorũ egregia ad Cyprianum epiſt. 26. in editio. Pamel.

c Eraſmi.] De eodem hac die Vſuardus,& alij recentiores.

d Mercurij.] De eo ēt Græci hac die in Menologio, vbi eius res geſtæ paucis deſcribũtur. Acta eius à Metaphraſte fu-

ſius

ſus deſcripta extant apud Lipo. to.5. & Sur.to.6. habemus alia manuſcr.quæ incipiunt: Decius Imper.&c. de eo præterea Petrus in catal.lib.10.cap.106.& alij. De his aũt,quæ à S.Mercurio in Iulianũ Apoſtatam modo admirando geſta ſunt, agit Sozom.hiſt.lib.6.cap.2. licet nomen eius non exprimat,eadem Ioan.Damaſc. in orat.1.de imagin.ex vita S.Baſilij,ſcripta (vt ait) ab Helladio eius diſcipulo, Niceph.hiſto.lib.10.c.34.& 35. & in vita S. Baſilij,qua fertur nomine Amphilochij.

e Iucundæ.] De eadem in vet.manuſcrip.ex quibus etiam recẽtiores hac die.

26 Sexto Kal. Decemb. Luna. A 25. xxvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
23	24	25	26	27	28	29	1̄	30	1	2	3	4	5				

ALexãdriæ natalis S.Petri[a] eiuſdem vrbis epĩ,qui cũ eſſet oĩbus virtutibus exornatus,Maximini præcepto capite obtruncatur. Paſſi ſunt ẽt Alexandriæ ĩn eadẽ perſecutione S.martyres Fauſtus[b] presbyter,Didius,et Ammonius,iteq; Phileas,Heſychius,Pachomi⁹,& Theodorus epĩ Aegyptij,cũ alijs ſexcẽtis ſexaginta, quos perſecutionis gladius euexit ad cęlos. Nicomediæ S. Marcelli[c] presbyteri,qui Conſtantij tpe ab Arrianis e rupe præcipitatus martyr occubuit. Patauij S.Bellini[d] epiſcopi, & martyris. Auguſtoduni S. Amatoris[e] epiſcopi. Conſtantiæ S.Conradi[f] epiſcopi. Apud Fabrianum in Piceño B. Silueſtri[g] abbatis,inſtitutoris cõgregationis monachorum Silueſtrinorum. In territorio Rhemenſi natalis S.Baſoli[h] confeſſoris. Hadrianopoli in Paphlagonia S.Styliani[i] anachoretæ, miraculis clari In Armenia S.Niconis[k] monachi.

NOVEMBRIS 26.

PEtri.[a]] Beda, Vſuardus,& Ado, pridie huius diei;Græci autem in Menologio viij. Kal.Decẽb. De celebritate eius diei, in qua Athanaſius adhuc puer puerilibus luſib. feria prænunciauit, agit Ruffi.hiſt.lib.1. c.14.Sozo lib.2.c.16.& Niceph.li.8.c.44. eius res geſtas ex antiquis manuſcriptis mutuatus edidit Sur. to.6. qui eaſdẽ eſſe putat,quas Anaſtaſius biblioth.ſe in Latinum tranſtuliſſe teſtatur. Habemus alia eiuſdẽ Petri acta pleniora in vet.cod.manuſcr.quę quoniam accuratius cõſcripta noſcuntur, Anaſtaſio mea ſñia potius tribuẽda vĩr.eſt illorũ exordiũ: Si oẽs mei ſenſus, &c. Græcè vero ſcripta extant in bibliot.Sfortiana cop.manuſ.nu.85. ſunt aũt in eis aliqua corrigẽda, vt oſtẽdimus in Annal.eccleſ.Meminit eiuſdẽ Petri Athanaſius in orat.2.contra Arrian.Euſeb. hiſt.lib.7.c.vlt.in fine li.8.c.25.& li.9.c.5. Niceph.libro 6.c.34. Sophr.Prat.ſpirit.c. 198. Habentur eiuſdẽ canones pęnitẽtiales,quos recepit ſexta Synodus c.2.Idem ſcripſit librũ de diuinitate, qui citatur in SS.Synod. Epheſina, & reperitur in ſacr. Conc.Chalcedonenſ.act.1. cætera de eodem fuſius in Annal.eccleſ.ſcripſimus.

b Fauſtus, & ſoc.] De his item Beda, Vſuardus, & Ado, hac die. pluribus tamen

men Euſeb.hiſto. libro 8.capitulo 25.

c Marcelli.] De eo Beda hac die: Equidē furor Arrianæ perſecutionis Nicomediæ, cui præerat eps anteſignanus Arrianæ impietatis Euſebius, vehementius ſæuijt, quam in alijs Oriētis ciuitatibus. Eſt lectio Bedæ, qui loco Marcelli, legit, Marculi, ſuſpicatus eſt Molanus in libello, quem ſcripſit de Martyrologijs, & poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecūdo editi, hūc fuiſſe illum Marculū pſeudomartyrē Donatiſtā, cuius meminit Optatus lib.3. & Aug.contra lit. Petil.li.2.cap.20. & 88. Sed cū hic Marcellus, ille Marculus, hic Nicomediæ, ille (vt ait) in Numidia ponatur (licet de Numidia nec Optatus, nec Auguſtinus meminerit) cum inſuper iſte ab Arrianis dicatur præcipitatus, illę ſpontaneo ſe præcipitio dederit, hic deniq; presbyter, ille autē nequaquā talis eſſe reperiatur; iā omnis de Marculo pſeudomartyre ſuſpicio ceſſare debet.

d Bellini epi.] Tabulæ eccleſ. Patauinæ, Scard.lib.3.claſ.13.Lud.Ca l.lib.17.c.28.

e Amatoris epiſco.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fortaſſe hic eſt ille, qui S.Siluerium Papam exulem litteris eſt conſolatus, & adiuuit pecunijs; ad quem eiuſdem Silueríj extat reddita de his epiſtola tomo 2. conc.

f Cōradi epiſc.] Tabulę eius eccleſiæ, Molan.etiā hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 676.claruitque miraculis, recenſetur triceſimus eius ſedis epiſcopus in tab. quas Demochares ſcripſit lib. de ſacr.Miſſæ, q. ibi plurib.de eodē agit.

g Silueſtri abb.] Extat ipſi⁹ vita in eius monaſterio Fabriani, ſcripta ab Andrea Iacobi Fabriani Monacho eius cōgregationis. Obijt anno Dom.1267.hac die 27. Nouemb. Ætatis ſuæ anno 90. De eo Antonini in chron.p.2.tit.15.c.23.52. Caſſaneus in catal.par.2.conſid.56.Ioan.Lucidus in ſuo chron.lib.10.c.5.Auguſt.Filorēt. Camaldul.in ſua hiſtoria Camadul. li.2.c.45. Hūc in Martyrologiū Ro.referri mādauit S. D. N. Clemēs Papa VIII.

h Baſoli.] De eodē vet.manuſcrip. Petrus in catal.li.9.c.69.Trithe.de virt.illuſtr.ord.S. Bened.li.3.c.45. claruit tēporibus Chilperici regis Franc. Sigebert.meminit eiuſdem in chron.anno Dom.567.

i Styliani.] Agunt de eodem Græci hac die in Menolog.eiuſq; res geſtas pluribus deſcribunt.

K Niconis.] Græci autem de eodem in Menologio, eiuſque acta referunt paucis comprehenſa.

xxiiij B Quinto Kal. Decemb. Luna. 27

25.	a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
	24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ANtiochiæ SS.marty. Baſilei [a] epi, Auxilij, & Saturnini. In Perſia S.Iacobi [b] intercisi, martyris conſpicui, qui tpe Theodoſij iunioris, cū in gratiā Isdegerdis Regis Chriſtum negaſſet, & propterea mater eius, & vxor ab ipſius ſe conſuetudine ſubtraxiſſent, in ſe reuerſus, pro Chriſti cōfeſſione Regem adijt, a quo irato membratim iuſſus eſt concidi, & capite obtruncari: quo tpe innumeri alij martyres idē paſſi ſunt. Sebaſtę in Armenia SS.marty. Hirenarchi, [c] Acacij presbyteri, ac ſeptem mulierum, quarum conſtāntia Hirenarchus ad Chriſtum conuerſus, ſub Diocletiano Imp. & Maximo Præſide vnà cū Aca-

cio

cio ſecuri percutitur. In Gallicia apud Cæam fluuium SS. Facundi,[d] & Primitiui, filiorũ S. Marcelli martyris, qui ſub Diocl. Imp. & Attico Præſide paſſi sũt. Aquileiæ S. Valeriani[e] epi. Apud Rhegium in Gallia S. Maximi[f] Epi & confeſſoris, qui a primæua ætate omni gratia virtutum præditus, primum Lerinenſis cœnobij Pater, deinde Regienſis eccleſię Epiſcopus, ſignis & prodigijs inclitus extitit. Apud Indos Perſis finitimos SS. Barlaam,[g] & Ioſaphat, quorum actus mirandos S. Ioannes Damaſcenus cõſcripſit. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio S. Seuerini[h] monachi, & ſolitarij

NOVEMBRIS 27.

BAſilei & ſoc.[a]] Baſilei[?] hic, licet Antiochię paſſus habeatur, nõ fuit tamen Epiſcopus Antiochenę eccleſię, cuius Epõrum catalogus certus extat conſcriptus. Alius hic item Baſileius ab illo Epiſcopo Amaſeno, de quo ſup. 6. Kal. Maij. Cum de his agatur in vet. Martyr. Roma atq; antiquis manuſcriptis: cuius tamen ciuitatis Epiſcopus fuerit, nuſquam reperi.

b Iacobi.] Tam Latini quam Græci in Menologio de eodẽ agunt hac die: ijſdẽque eius nobile martyrium paucis deſcribunt. Niceph. etiam hiſt. lib. 14. c. 20. Eius Acta fuſius deſcribuntur ex antiquis monumentis à Sur. to. 6. & 7. Mombrit. to. 2. Petr. in catal. lib. 10. c. 1 r2. & alijs.

c Hirenarchi & ſoc.] De his etiã Græci hac die, vel ſequẽti, vt in noſtro Menologio, ĩ quo & de Hirenarcho hęc legũtur: Hic ex vrbe Sebaſta, cum eſſet carnifex, & miniſter tormentorũ, quæ ſanctis martyribus inferebantur: cumq; in perſecutione Diocletiani & Maximiani exquiſitis quibuſdam tormentis Chriſtianas fęminas cruciaſſet, admiratus illarum conſtantiam & miracula, mente diuino ſpiritu illuſtratus, ſe Chriſtianum eſſe, libere profeſſus, iuſſu Præſidis in paludem inijcitur: indeque in rogum immiſſus, cũ ab vtraq; pœna maneret illæſus, capite truncatus, martyrium expleuit. Hæc ibi.

d Facũdi & Primitiui.] De his antiqua manuſcript. ex quibus etiam recentiores hac die. Porro eorũ certamen deſcribitur in Flor. ſanct. & in Theſaur. concion. to. 2. licet in dictis locis paſſi dicãtur tẽpore Marci Aurel. Commod. Imp. Vaſęus autem in chron. Hiſp. [illegible] ex Breuiario Eborenſi (vt ait) hos adnumerat inter filios S. Marcelli centurionis, qui paſſus eſt in perſecutione Diocletiani, Fauſto & Gallo Conſſ. De his etiam Marin. Sicul. hiſt. Hiſpan. li. 5. & ſub Daciano paſſos refert.

e Valeriani epiſ.] De eodem hac die in vet. manuſcrip. S. Cyriaci. Agit de eõ frequenter S. Hieronymus epiſt. 42. 43. & in chron. anno xj. Valentiniani Impe. Sedit poſt Fortunatianũ Arrianum, eccleſiãq; illã non ſolum oĩ labe Arriana expurgatam reddidit, verũ Eccleſiaſtica diſciplina adeo illuſtrauit, vt (quẽadmodũ idem S. Hieronym. ſcribit) habita ſit quaſi chorus ſanctorũ: Interfuit, primuſq; ponitur ordine in Concilio Aquileienſi aduerſus Arrianos Gratiano Imp. coacto. Habuit ſucceſſorem æque ſanctum & eruditum Chromatiũ. Meminit eiuſdem Valeriani Ruffinus presbyter Aquil. lib. 1. inuect.

f Maximi epiſc.] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Errore aũt factum fuerat, vt Rhegium Lepidi, quod eſt in Gallia Ciſalpina, poneretur loco Rhegij in Gallia Narbonenſi. Aliud eſt Rhegium apud Brutios, à quo Rhegini: aliud inſuper in ſecunda Rhetia apud Auguſtanã ciuitatem, cuius meminit Antoninus in Itin. Extat de S. Maximi laudibus homilia S. Eucherii, quæ fertur noĩe Euſebij Emiſſeni. Scripſit eiuſdem ſancti vitæ Acta Dinamius Patricius ad Vrbicum Epm, Fauſti ſucceſſorem, quem præ

ceſſit idē Maximus, de quo agimus. Recitat ea Sur. to. 6. De eodē Sidonius Apollinaris in eumdem Fauſtum eius ſucceſſorem in carmine Euchariſtico hæc ait:

Fuerit quis Maximus ille,
Vrbem tu cuius monachuſque, antiſtes, & abbas
Bis ſucceſſor agis, &c.

Meminit eiuſdē ſcribens ad principiū li. 8. epiſt. 14. Plura de eodē in vita S. Honorati lib. 1. c. 25 & lib. 2. c. 4. & 9. vbi agitur de eius electione. Succeſſiſſe putatur S. Proſpero, obijſſeq, in Gallijs in territorio Taruanenſi; ibiq; quadruplici ſolemnitate coli, nimirū huius diei; Depoſitionis eius, Octauæ, Relationiſq; eius prid. Non. Decemb. & Inuentionis Idibus Septēb. vt ſcribit Mo[...] in Indic. Sāct. Belg. De miraculis ad ſepulchrū eius fieri ſolitis agit Greg. Turon. de glor. confeſ. c. 83.

g Barlaam & Ioſaphat.] Horum res geſtas à Ioanne Damaſceno conſcriptas habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Eaſdem in Græco codice in bibliotheca Sfortiana nu. 63. nomine Ioannis Sinaitæ inſcriptas inuenimus. Porro veram eſſe hiſtoriam, & non ab alio quam ab eodem Damaſceno conſcriptam, ſatis demonſtrat Billius in præfatione quam in eādem vitā apud Ioannem Damaſcenum edidit. Scripſerunt de his alij recentiores, ſed non aliunde quam ab eodem auctore accepta, vt Petrus in catal. lib. 10. c. 114. & alij.

h Seuerini.] De eodem vetera manuſcripta, Maurolyc. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

xxiij C Quarto Kal. Decemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7

ROmæ S. Ruffi,[a] quē cū omni familia ſua Diocletianus Chriſti martyrē fecit. Apud Corinthū natalis S. Soſthenis [b] diſcipuli B. Pauli Apoſt. cuius mentionē facit idem Apoſtolus Corinthijs ſcribens. Hic ex principe ſynagogæ conuerſus ad Chriſtū, ante [c] Gallionem Proconſulē acriter verberatus, præclaro initio fidei ſuæ primordia cōſecrauit. In Africa SS. marty. Papiniani,[d] & Manſueti Epōrum, qui tēpore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico Rege Arriano pro fidei Catholicæ defenſione candentib. ferri laminis toto corpore aduſti, glorioſum agonem conſummarunt. Quo etiam tempore alij S. epiſcopi, Valerianus, Vrbanus, Creſcēs, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florētianus damnati exilio, curſum vitæ ſuæ impleuerunt. Conſtantinopoli SS. martyr. Stephani [e] iunioris, Baſilij, Petri, Andreæ, & ſociorum trecētorum, & trigintanouem monachorum, qui ſub Conſtantino Copronymo pro ſanctarum imaginum cultu varijs excruciati ſupplicijs, veritatem Catholicā effuſo ſanguine confirmarunt. Romæ B. Gregorij [f] Papæ Tertij, qui ſanctitate, meritiſq; præclarus migrauit in cælū.

NO-

RVſſi.a] Beda Vſuard. Ado, & alij recentiores, Petr. in cata. li. 10. c. 120. & vet. manuſcrip. in quibus legimus húc vna cũ ſuis à S. Chryſogono ad fidem eſſe conuerſum.

b Soſthenis.] De quo Act. Apoſt. c. 18. & Paul. ad Corinth. 1. cap. 1. Beda de eodẽ hac die agens, citat Zoſimi Papæ epiſtolam, nobis hactenus incompertam. Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum, Græci autẽ in Menologio ad ſeptimũ Idus Decemb. Hunc Epiſcopum Colophonis ordinatum, tradit Dorotheus in Synopſi, idque ex Hippolyti libello de 72. diſcipulis.

c Gallionem Proconſulẽ.] Gallio Procõſul, cuius mẽtio habetur in Act. Apoſt. c. 18. fuit germanus L. Annei Senecæ, vt idẽ Seneca teſtatur in præfat. li. 4. quæſt. natural. De eius profectione ex Achaia idẽ auctor meminit li. 8. epiſt. 101. Ad ipſum Seneca ſcripſit librũ de remedijs fortuitorum, alterum etiam de vita beata. Quod aũt ſpectat ad Achaiã prouinciam factam proconſularem, auctam lege Clodia, ac L. Piſoni primum traditam, habes expreſſum in ora. Ciceronis in L. Piſonẽ.

d Papiniani, Manſueti, & ſoc.] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Fuit Papinianus Epſ Vticẽſis, Manſuetus aũt Vricitanus, Valerianus Abẽſis, Vrbanus Girbẽſis, Creſcẽs Aquitanus, Euſtachius ſiue Euſtratius Sufetanus, Creſconius Eẽſis, Felix Adrumetinus; Creſcẽtianus, Hortulanus, & Florentianus, duo Tripolitani, & tertiꝰ Viceſſebretenus. Hæc oĩa ex Victore de perſecut. Vuand. lib. 1. & 3.

e Stephani & ſoc.] De ijſdem Græci hac die in Menologio, eorumque martyrium recitãt. Extant autem horum Acta fuſius ſcripta apud Ioã. Damaſ. editionis Billianæ, & apud Sur. to. 6. Meminitque eorum Zonar. in 3. par. Annal. in Conſtantino Copronymo, Cedren. in compend. an. vigeſimoquinto eiuſdem Imp. nec non Ioannes Epiſcopus Hieroſol. in vita S. Ioannis Damaſceni.

f Gregorij Papæ III.] Succeſſit hic Gregorio Secundo: aguntq; de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Geſta eius retulimus per annos ſingulos in Annal. Eccleſiaſt.

29 Tertio Kal. Decemb. Luna. D xxij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

VIgilia [a] S. Andreæ Apoſt. Romæ via Salaria natalis SS. martyr. Saturnini [b] ſenis, & Siſinij diaconi ſub Maximiano Principe; quos diu in carcere maceratos, iuſſit Præfectus Vrbis in equuleũ leuari, & attrahi neruis, & fuſtibus, ác ſcorpionib. cędi, deinde eis flãmas apponi, et depoſitos de equuleo, capite truncari. Toloſæ S. Saturnini [c] epi, qui tpibus Decij in Capitolio [d] eiuſdẽ vrbis a Paganis tentus, atq; à ſumma Capitolij arce per oẽs gradus præcipitatus, capite colliſo, excuſſoque cerebro, & toto corpore dilaniato, dignam Chriſto animã reddidit. Item paſsio SS. Paramonis, [e] & ſociorum trecentorũ ſeptuagintaquinque ſub Decio Imperatore, & Aquilino Præſide. Ancyræ S. Philomeni [f] martyris, qui in perſecutione Aureliani Imp. ſub

Felice

Felice Præſide igne probatus, manibus, pedibuſque, ac demum capite clauis confixo, martyrium conſummauit. Verulis SS. martyrum Blaſij, [g] & Demetrij. Tuderti ſanctę Illuminatæ [h] virginis.

NOVEMBRIS 29.

Vigilia S. Andreæ. [a]] De eadē Beda, Vſuardus, Ado, & alij oēs, qui agunt de diuin. Offic. vt Amalar. de Ordi. antiph. c. 63. Cōcil. Oxon. Eſt de ea ſermo S. Bernardi.

b Saturnini & Siſinij.] Beda & alij qui ſupra de ijſdem hac die. Horum martyriū recenſetur in Actis S. Marcelli Papæ apud Sur. to. 1. die 17. Ianuarij. Erat celebris horū memoria via Salaria, quam incendio abſumptā reſtituit Felix Quartus Rom. Pont. cuius hactenus nomen & veſtigia remanēt. Venerandæ eorū reliquię Romam trāſlatæ in Titulū Pammachij, ibi religioſiſſime aſſeruātur, vt eius eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. Porro Siſinij corpus olim à Sergio Iuniore trāſlatū fuiſſe in Titulū Equitij, vetus inſcriptio ī marmore inciſa ibi poſita declarat.

c Saturnini Epiſ.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Eius vitæ Acta atq; martyrium ex antiquis monumentis edidit Sur. to. 6. Citat eius paſſionis Acta Gregorius Turon. hiſt. li. 1. c. 30. & de glo. martyrū c. 48. plurib. de eodem agit, & de eius reliquijs lib. de glor. cōfeſ. c. 20. ante ipſum Sidonius Apollinar. cecinit eiuſdē martyriū carmine ſapphico. li. 9. epi. in fine. Venātius Fortunatus inſup de eius agone atq; miraculis carmē ſcripſit, addit & epigrāma de eius baſilica li. 3. In Breuiario Toletano de eodē eſt vet⁹ hymnus. De inuētione corporis S. Saturnini meminit Bern. in chro. an. Do. 1258.

d In Capitolio eiuſdem vrbis, hoc eſt, Toloſæ.] Non tm̄ Romę erat Capitoliū, ſed & in alijs vrbibus. Meminit Suetonius in Tiberio c. 40. & in Caio c. 57. de Capitolio Capuano. S. Cyprianus epiſt. 55. ad Corneliū Papā de Capitolio Carthaginenſi; de eodē in li. de lapſis. S. Hier. de locis Hebraicis arcem Babyloniæ Capitoliū appellat. ad ipſum idē in commentarijs in Iſai. c. 14. ſic declarat: Arx aūt, id eſt, Capitolium illius vrbis. *Eſt præterea* can. 5. Cōcilij Eliber. quo prohibetur, ne quis Chriſtianis ad idolū Capitolij ſacrificandi cauſa aſcendat, & videat. quę quidem nō de Romano, ſed de alio quolibet in Hiſpania cōſtituto Capitolio intelligi debere, nullus ambigit. Erat & Treuiris Capitoliū, quod mutatū eſſe in eccleſiā, habent Acta SS. marty. Tyrſi & ſoc. Conſtantinopoli etiam Capitoliū fuiſſe legitur in deſcriptione eius vrbis, regione 8. De eodē l. 12. C. de ædif. priuat. Erat item Beneuēti Capitolium, in quo poſita erat ſtatua Orbilij Beneuētani Grammatici. Locus itaq; in vnaquaque ciuitate pręcipuus, vbi potiſſimum Gentilium ſuperſtitio coleretur, idemq; murorū ambitu cuſtodit⁹, Capitoliū dici cōſueuit, vt ex his ſatis apparet, & q̄ habet S. Zeno. in ſerm. de ſpirituali ædif. domus Dei, cum ait: *Iudæi fortaſſe cultius ſynagogas ædificant: Gentiles cultius erigunt Capitolia, &c.*

e Paramonis & ſoc.] De his etiam Græci hac die agunt, eorumque martyrium deſcribunt.

f Philomeni.] Græci itidem de eodem hac die in Menologio, vbi recitātur eius Acta, prout etiam hic deſcripta habētur.

g Blaſij & Demetrij.] Vet. manuſc. & antiqua Verulanæ eccleſię monumenta.

h Illuminatæ.] Claruit temporib. Maximiani Imperatoris, vt conſtat ex rebus geſtis ipſius, quas manuſcriptas ab eccleſia Tudertina miſſas accepimus.

xxj E Pridie Kal. Decemb. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

Apud

APud Patras Achaiæ natalis S. Andreæ [a] Apoſtoli, qui in Thracia, & Scythia Chriſti Euangelium prędicauit. Is ab Aegea proconſule comprehenſus, primo in carcere clauſus eſt, deinde grauiſsime cæſus, ad vltimũ in cruce ſuſpenſus, in ea populũ docens biduo ſuperuixit: & rogato Dño ne eum ſineret de cruce deponi, circundatus magno ſplendore de cęlo, abſcedente poſtmodũ lumine emiſit ſpiritũ. Romę paſſio SS. Caſtuli, [b] & Euprepitis. Canſtantinopoli S. Mauræ [c] virginis, & martyris. Item S. Iuſtinæ [d] virginis, & martyris. Apud Sãtonas S. Troiani [e] ẽpi, magnæ ſanctitatis viri, qui ſepultus in terris, in cęlo ſe viuere multis virtutib manifeſtat. Romę S. Conſtantij [f] confeſſoris, qui fortiter Pelagianis reſiſtẽs, eorũ factione multa pertulit, quæ illum ſanctis cõfeſſoribus ſociarunt. In Palæſtina B. Zoſimi [g] cõfeſsoris, q̃ ſub Iuſtino Imp. ſanctitate, & miraculis fuit inſignis.

NOVEMBRIS 30.

ANdreæ Apoſtoli. a] Latinorum omnia Martyrologia, & Græcorum Menologia de eodem agunt hac die. Specialis mẽtio fit de feſtiuitate S. Andreæ in capitular. regum Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. capit. 185. nec non in conc. Mogunt. ſub Carolo Magno c. 36. Acta paſſionis eius, quæ feruntur nomine eccleſiæ Achaiæ à Metaphraſte deſcripta, recitat Lipo. to. 1. & Sur. tom. 6. ex quib. Remig. Antiſiod. in pſal. 21. & 40. S. Bernard. in ſerm. de S. Andrea, Lanfranc. contra Bereng. Iuo Carnotenſ. & alij mutuati ſunt exempla. Irrepſit tamen in ea Græciſmus. Ille de Spiritu ſancto, quod à patre procedat, & in filio permaneat, ſane quidem in antiquib exẽplarib. manuſcript. ea verba non habentur, nec in editis à Mõbrit. to. 1. vit. ſanc. De eiuſdẽ actis, deq; libello miraculorum eius extat ſcripta hiſtoria in paſſionib. Apoſtolorũ, quibus illa addita videntur a Manichæis, quæ S. Auguſtinus recitat lib. de fide contra Manichæos, c. 38. ea enim a prædictis actis procul abhorrent. Quod aũt ad eius prædicationẽ ſpectat, in Scythiam profectum, illiſq; Gentibus annunciaſſe Euangelium, ſcribit Orig. in Gen. lib. 3. c. 1. Sophron apud Hieron. de crip. eccl. addit nõ tantum Scythis, ſed et Sogdianis, Saccis, atq; etiam Aethiopib. verbum Dei prædicaſſe, idq; confirmat Doroth. in ſynopſi, & auctor. de vit. & mor. ſanc. apud Iſidor. de Achaia, ac Scythia meminit Niceph. hiſt. lib. 2. c. 39. qui & lib. 8. c. 6. ait eũdem peragraſſe Cappadociam, Galatiam, & Bithiniam vſq; ad mare Euxinum Gregor. Nazian. in orat. ad Arrian. addit. Epyrum Græcis aũt annunciaſſe Euangeliũ, ſcribit Chryſoſt. in orat. in duodecim Apoſt. eumq; poſt Petrum cõſummaſſe martyriũ tradit, ſic. n. accipias illa eiuſdẽ Ioannis Chryſoſtomi verba in ſermone de S. Andrea, quem recitat Metaphraſt. habeſq; eum apud Sur. to. 6. quibus agit: Poſterior Petro in vitã ingreſſus eſt Andreas, & prior Petrũ ad Euangeliũ allexit, &c. quæ verba nõnulli perperã intelligentes dixerũt Petrũ ętate maiorem fuiſſe Andrea: at vero Andreã Petro ſeniorem fuiſſe, teſtatur S. Epipha. in panar. hæreſ. 51. De predicatione Andreæ in Achaia meminit S. Hier. ep. 148. ad Marcellũ ĩ fine. Acta Apoſtolorũ Andreæ noĩe reiiciũtur in primis ab Innocẽtio Papa in epiſt. ad Exuperium in fine, à Philaſtrio de hæreſ. c. 89. ac demũ a Gelaſio in c. S. Roman. diſtin. 15. de eius martyrio apud Patras meminit S. Paulinus ẽps Nolan. in Natal. 9. S. Felicis Extat ẽt

elegãs carmẽ Sapphicũ S. Damaſi Papæ. de Andrea crucem paſſo hĩ in Collectaneis poetarum Chriſtianorũ. Et ne quid de antiquis monumentis lateat, S. Petrus Chryſologus in ſerm. 133. de S. Andrea hæc habet in fine: Petrus namq; crucem, arborẽ conſcẽdit Andreas, &c. quaſi ſignificare velit, ipſum arbori fuiſſe affixũ, illicq; ſubijſſe ſupplicium crucis, id quidẽ videtur acceptum e commentariolo Hippolyti martyris, quod manuſc. Græce extat apud Card. Syrletum, vbi hæc leguntur de Andrea: Crucifixus eſt Patris in Achaia ad arborem oliuæ rectus. De eodẽ Apoſtolo conſule quę ſuperius in eius corporis translatione diximus 9. Maij.

b Caſtuli & Euprepitis.] Agunt de iiſdem Beda ac recentiores, conſentiuntq; vet. manuſcrip.

c Mauræ.] De eadem agunt Græci, eiuſque nomine nobilitata eſt inſula in mari Ionio, quæ S. Maura nuncupatur.

d Iuſtinæ.] Agitur de ea in vet. manuſcrip. ſicut & in vet. Rom. Martyr. aliiſq; recentioribus.

e Troiani epi.] Beda, Vſuar. Ado, Petrus in catal. lib. 1. c. 11. & Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 59. Recenſetur octauus eius ſedis epũs; ſedit ab anno Domi. 380. vſque ad quadringenteſimum, vt declarant tabulæ Democh. eſt de eodem epigramma Bonaſ. Sant. lib. 3. monod. 23.

f Conſtantij conſeſ.] De eodem manuſcrip. & Proſper in chron. Conſſ. Honorio decimum, & Theodoſio iuniore octauum. quæ hic habentur, ex eodem accepta eſſe noſcuntur.

g Zoſimi.] Alius hic ab illo, de quo ſupra pridie Non. Aprilis, de quo agitur in actis S. Mariæ Ægyptiacæ. De hoc autem ſcribit Euagr. ſcholaſti. hiſt. lib. 4. cap. 7. & Niceph. lib. 17. cap. 4.

DECEMBER.

xx F Kal. Decembris. Lunæ. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

NAhum [a] prophetæ in Begabar quieſcentis. Romæ martyrum Diodori [b] presbyteri, & Mariani diaconi, cum alijs pluribus, qui iubente Numeriano principe martyrij gloriã meruerunt. Ibidem paſsio SS. Lucij, [c] Rogati, Caſsiani, & Candidę. Eodem die S. Anſani [d] martyris, qui ſub Diocletiano Imp. Romæ Chriſtum confeſſus, & in carcerem truſus, deinde Senas in Tuſcia perductus, ibidem capitis obtruncatione martyrij curſum perfecit. Ameriæ in Vmbria S. Olympiadis [e] viri conſularis, qui a B. Firmina ad fidem conuerſus, ſub Diocletiano in equuleo tortus, martyrium conſummauit. Arbele in Perſia S. Ananiæ [f] martyris. * Interamnæ S. Proculi [g] Epiſcopi, & martyris, qui poſt multa egregia opera a Totila Gothorũ Rege iuſſus eſt decollari. In ciuitate Caſalenſi S. Euaſij [h] epi, & martyris. Mediolani S. Caſtritiani [i] epi, qui in maxima eccleſiæ perturbatione virtutum meritis,

* al. Narniæ

titis, ac rerum pie religioſeque geſtarum laude enituit. Brixiæ S. Vrſicini[k] epi. Nouiomi in Belgia S. Eligij[l] Epi, cuius vitam admirandam multiplex ſignorum numerus commēdat. Apud Virodunum S. Agerici[m] Epi. Eodem die S. Nataliæ[n] vxoris B. Hadriani martyris, quæ ſub Diocletiano Imp. ſanctis martyribus Nicomediæ in carcere detentis multo tempore miniſtrauit: impletoq; eorum certamine, Cōſtantinopolim profecta, ibidē in pace quieuit.

DECEMBRIS I.

NAhum prophetæ.[a]] Græci de eodem agunt in Menologio hac die. Præter illa quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, multa habet Ioſeph. antiq. lib. 9. cap. 12. De eodem ſcribit Epiph. de vita & interit. Prophet. cap. 17. Hiero. prooem. in Nahum, & Doroth. in Synopſi, auctor de vit. & mort. ſanct. capit. 46. apud Iſidorum.

b Diodori Mariani.] De his etiam Beda, Ado, & alij recentiores; licet alicubi Marinianus pro Mariano legatur: Vſuardus autem de his agit vij. Kalend. Nouembris. Horum martyrium deſcribitur in Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ, quæ habet ex Metaphraſte Lipo. tom. 7. & Sur. tomo 5. de horum corporum inuentione eſt conſcripta hiſtoria, quam recitat Sur. tomo 1. die 17. Ianuarij, vbi & de miraculis ibi editis habetur ſermo.

c Lucij & ſoc.] Beda hic tantum de Candida: cæteri autē redditi ſunt ex prædictis veteribus manuſcriptis.

d Anſani.] Tabulę etiam Sennenſis eccleſiæ, vnde & eius Acta manuſcript. Romam miſſa accepimus. De eodem Petr. in catal. lib. 1 cap. 14. Paſſus eſt (vt eadem Acta profitentur) Diocletiano octauum & Maximiano ſeptimum Cōſulib. eſt is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, trecenteſimus tertius à Chriſto Domino.

e Olympiadis.] De eodem hac die in eccleſia Amerina, vbi eius Acta aſſeruari accepimus.

f Ananiæ.] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, eiuſque martyrij ſeriem paucis narrant.

g Proculi epiſcopi.] De eodem Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntque vet. manuſcript. In codice autem S. Cyriaci omnium vetuſtiſſimo ſic habetur: Interamne, ſiue Narnis, natalis S. Proculi Epiſcopi & martyris. Hæc ibi. quæ quidem duplex lectio ambiguitatem de ea re tunc fuiſſe ſignificat. Si etenim aſſentimur Petro in catalog. lib. 1. capit. 15. Interamnenſem fuiſſe Epiſcopū affirmare oportet: ſed cum miſcet eum cum ſancto Valētino Epiſcopo & martyre, cum alio Proculo Interamnenſi eum confundere videtur, de quo ſupra xviij. Kalend. Maij. De Proculo Narnienſi mentio habetur in Actis Abundij & Carpophori apud Mombrit. tomo 1. ſed ea erroribus ſcatent. In tabulis eccleſiæ Rauen. agitur hac die de ſancto Proculo Epiſcopo Rauennate, qui ſucceſſit ſancto Calocero, ſextuſque numeratur eius ſedis Epiſcopus, de quo Hieron. Rub. hiſt. Rauen. libro 1.

h Euaſij epiſcopi.] Vet Martyrol. Roman. & manuſcrip. Galeſ. de eodem hac die ex monumentis (vt ait) Caſalēſis, Vercellenſis. & Bergomatis eccleſiarum, quæ non vidimus.

i Caſtritiani epiſcopi.] Tabulæ eccleſ. Mediolan. & Galeſin. hac die, qui ſe eius vitam contexuiſſe, & Ambroſiano Breuiario adſcripſiſſe teſtatur.

K Vrſicini epiſcopi.] Tabulæ eccleſ. Brixienſis, item Galeſin. qui de eodem agit hac die, ſed in tabulis Remperti, quas citat Vrſicinus, deſideratur, ſicut & alij plerique, qui poſt illos eidem præfuerūt eccleſiæ.

l Eligij Epiſc.] De eodem Beda, Vſuar-

dus, Ado, & alij recentiores. Scripſit eius vitæ Acta S. Audoenus Epiſcopus Rothomagenſis recitat Sur. tom. 6. Vinc. in ſpec. lib. 23. c. 86. & ſeq. Anto. par. 2. tit. 13. c. 6. §. 15. & ſeq. Pet. in catal. li. 1. c. 17. Pluribus etiam Molan. in Indic. ſanct. Belg. Interfuiſſe reperitur Conc. Cabilonenſi, cui & ſubſcripſit, vt eius Acta ſignificāt. Extant eiuſdē ſancti viri aliqua ſcriptorū monumenta. Migraſſe ex hac vita anno Dom. 665. auctor eſt Sigeb. in chron.

m Agerici epiſc.] Ado de eodē hac die: plurib. Greg. Turon. hiſt. Fran. lib. 7. c. 44. lib. 9. c. 8. 10. 12. & 23. Extant de eadē duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quib. eius laudes celebrat. Meminit eiuſdem Sigeb. in chron. anno Dom 549.

n Nataliæ.] Vſuardus de eadē hac die. Res ab ea præclare geſtę intextæ ſunt in Actis S. Hadriani mart. de quo ſup. quarto Nonas Martij, & 6. Id. Septemb. Petr. de eadem in catal. lib. 1. c. 18.

xix G Quarto Nonas Decemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROmæ paſſio S. Bibianæ [a] virginis, quæ ſub Iuliano Imperatore ſacrilego ob Chriſtum tamdiu plumbatis cęſa eſt, donec redderet ſpiritū. Ibidem SS. marty. Euſebij [b] presbyteri, Marcelli diaconi, Hippolyti, Maximi, Adriæ, Paulinæ, Neonis, Mariæ, Martanæ, & Aureliæ, qui in perſecutione Valeriani ſub Secundiano Iudice martyriū compleuērunt. Item Romæ S. Pontiani [c] martyris, cum alijs quatuor. In Africa natalis SS. martyrum Seueri, [d] Securi, Ianuarij & Victorini, qui ibidem martyrio coronati ſunt. Aquileiæ S. Chronatij [e] Epiſcopi, & Confeſſ. Apud Forum Cornelij S. Petri [f] Epiſcopi Rauēnatis cognomento Chryſologi, doctrina, & ſanctitate celebris. Veronæ S. Lupi [g] epiſcopi, & Cōfeſſ. Edeſſæ S. Nonni [h] Epi, cuius precib. Pelagia pęnitens ad Chriſtū conuerſa eſt. Troade in Phrygia S. Siluani [i] Epi, miraculis clari. Brixiæ S. Euaſij [k] Epiſcopi.

DECEMBRIS 2.

BIbianæ. a] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, et alij. Apud Bedam, & aliqua manuſcripta, Viuiana, pro Bibiana, ſicut ſæpe Sauinus, pro Sabino, idque orthographiæ vitio, vt notat Caſſiod. lib. 1. diuinarum Inſtit. cum ait: B, pro V. V, pro B. O, pro M. V, pro N. contra orthographię præcepta vitioſe poſitas ne relinquas. Et infra: Orthographos antiquos legant Velium Longum, Curtium, Valerianū, Papirianum, Adamatum, Martyrium de V. & B. &c. Fortaſſe & hæc tertia lectio verior erit, vt legendum vt, Vibiana, Romanum nomen à Vibio. Habemus Bibianæ Acta manuſcripta: ſed in principio aliqua habent, quæ corrigantur, veluti ea quæ ſunt ſuperaddita de Pigmenio & Iuliano Apoſtata. De eadem Pet. in catalog. libro 1. cap. 19. Et ve-

tus

tus & nobilis memoria Romæ iuxta Palatium Licinianum S.Bibianæ, vbi eius venerandum corpus requieſcit; quam S. Simplicius Papa erexit, vt conſtat ex lib. de Rom. Pont. in Simplicio.

b Euſebij & ſoc.] Reſtituti ſunt ex antiquis manuſcriptis. Horum autem Acta extant in vet. codice S. Mariæ ad Martyres Romæ, eademque legitima; habent enim diem & Conſules. eſt enim illorum exordium: Valeriano & Lucillo Conſſ. aliàs, & rectius, Valerio & Acilio Conſſ. &cæt. eſt is annus Dom. 259. tertius Stephani Papæ & martyris. Prædicti autem martyres licet diuerſis diebus paſſi reperiantur, tamen vna ſimul de omnibus eadem hac die agitur. Porro ſacra pignora Hippolyti, Adriæ, Mariæ, Neonis, & Paulinæ, aſſeruantur Romæ in eccleſia S. Agathæ in Suburra, vt eius eccleſiæ antiqua monumenta demonſtrant.

c Pontiani.] De eodem Beda, & vet. manuſcript. quorum nuper meminimus. Pôtianum ab Euſebio curatum paralyſi, eadem Acta teſtantur.

d Seuerini, & ſoc.] Beda, Vſuard. Pet. in catal. lib. 1. cap. 21. vbi ex Adone refert hos paſſos eſſe in perſecut. Vuandalica.

e Chromatij epiſco.] De eo ſæpiſſime S. Hieronymus; qui cum ob ſpectatiſſimam vitæ ſanctitatem, tum ob eximiam eruditionem eum commendat. Eundem S. Io. Chryſo. in epiſ. 155. ad ipſum ſcripta eiuſmodi elogio celebrat: Clariſſima, inquit, feruentis tuæ & ſinceræ charitatis tuba ad nos vſque ſonum ſuum diffundit, &c. Ad eum Ambr. epiſt. ſcripſit. De eo & Ruffin. lib. 1. inuect. Vixit temporibus Honorij Imper. Extat lucubrationum eius nobile monumentum, duæ videlicet orationes de octo beatitudinibus. cur autem inſcribantur titulo Chromatij Romani epiſcopi, conſule quæ ſuperius notauimus in Nicæa epiſcopo Aquileienſi die 22. Iunij.

f Petri epiſc.] Tabulæ eccl. Rauen. de eodem hac die. Eius Acta manuſcr. ante ipſius ſermones appoſita habemus in noſtra bibliotheca; eſt eorum exordium: Petrus Archiepiſc. viceſimusprimus, &c. Alia deſcripſit Sur. ex hiſt. Rauen. Hier. Rub. Aliqua monumenta eius vitæ ex eiuſdem ſermonibus colligi poſſunt, vt de educatione ſub Cornelio epiſcopo Forocornelienſi ſerm. 165. & alia. Quantum inſuper laboris inſumpſerit pro fide Catholica, eius epiſt. ad Eutychem hæreſiarcham conſcripta facile demonſtrat. Meminit eiuſdẽ Conſtantius in vita S. Germani epiſcopi Antiſiodorenſis in fine, Petrus Dam. in ſerm. de S. Barbátiano, Petrus in catal. lib. 1. cap. 20. & alij.

g Lupi epiſc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Veron. & Aug. Valerius epiſc. Veron. Card. in antiq. monum. epiſco. Veronen. pag. 9. & 40.

h Nonni epiſ.] De eo Græci, Niceph. hiſt. lib. 14. c. 30. & plura in Actis S. Pelagiæ pœnitentis. Vide ſuperius notata de eodem in Pelagia ad 8. Idus Octob. Fuit & alter Nonnus Panopolita Ægyptius eloquentiſſimus, qui S. Io. Euangeliſtam verſibus heroicis interpretatus eſt. Hæc Suidas. Sed extant eius Paraphraſes in Euangeliũ Ioannis, & Διονυσιακά, dithyrambico ſtylo, & Græcis perdifficili ob compoſitorũ frequentiam. Edidit Plantinus noſter ex Io. Sambuci bibliotheca.

i Siluani epiſc.] Græci etiam; eiuſque miracula edita, vitamq; conſpicuam ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 36. & Niceph. lib. 14. c. 39.

L Euaſij epiſc.] Tab. eius eccleſię, quę his ipſis conſentiunt.

3 Tertio Nonas Decemb. Luna. A xviij

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

t u A B C D E f F G H M N P

1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

Tt s In

IN Iudæa S. Sophoniæ [a] Prophetæ. Romæ SS. martyrum Claudij [b] Tribuni, & vxoris eius Hilariæ, ac filiorum Iaſonis, & Mauri cum ſeptuaginta militibus: ex quib. Claudiũ iuſſit Numerianus Imp. ingenti ſaxo alligatũ in flumen præcipitem dari, milites vero, & filios ipſius Claudij capitali ſentẽtia puniri. Beata autem Hilaria cum filiorum corpora ſepeliſſet, ad eorum ſepulchrum orans, paulo poſt a Paganis tenta migrauit ad Dñm. Tingi in Mauritania paſſio S. Caſſiani [c] martyris, qui exceptoris diu gerens officiũ, tandẽ cęlitus inſpiratus, execrabile duxit, Chriſtianorum neci deſeruire; vnde renuncians eidem officio, ſub Chriſtianæ confeſſione triumphum meruit obtinere martyrij. Item in Africa SS. martyrum Claudij, [d] Criſpini, Maginæ, Ioannis, & Stephani. In Pãnonia S. Agricolæ [e] martyris. Nicomediæ paſſio SS. Ambici, [f] Victoris, & Iulij. Mediolani S. Mirocletis [g] epiſcopi, & confeſſoris, cuius aliquando S. Ambroſius meminit. In Anglia S. Birini [h] primi epiſcopi Doreeſtrienſis. Curiæ in Germania S. Lucij [i] Britannorum Regis, qui primus ex ijs Regibus Chriſti fidem ſuſcepit, tempore Eleutherij Papæ. Senis in Tuſcia S. Galgani [k] eremitæ.

DECEMBRIS 3.

SOphoniæ Prophetæ. a] Agunt de eodem hac item die Græci in Menologio, Epipha. de vit. & interit. Prophet. c. 10. auctor de vit. & mort. ſanctor. c. 48. apud Iſidor. & Doroth. in Synopſi, c. 9.

b Claudij & ſoc.] Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri recentiores hac die. Eorum res geſtæ iunctæ habentur Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ apud Sur. to. 5. die 25. Octobris, & Petr. in catal. lib. 1. c. 2?.

c Caſſiani.] De eo item Beda, Vſuard. Ado, & alij. Prudentius in Peri ſteph. hym. 4. huius meminit his verſibus:

Ingeret Tingis ſua Caſſianum
Feſta, Maſſilum monumenta Regum,
Qui cinis gentes domitas coegit,
Ad iuga Chriſti.

De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 22.

d Claudij & ſoc.] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die, adſtipulanturque vet. manuſcr.

e Agricolæ.] De eodem Beda, ac vet. manuſcr. & alij recentiores.

f Ambici & ſoc.] De his item Beda, ac vet. manuſcr. & recentiores.

g Mirocletis.] Tabula eccleſiæ Mediolan. Claruit temporibus Conſtantini, & Melchiadis Papæ; interfuit Romana Concil. in cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginenſis, vt ſcribit Optatus Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Ex quo erroris arguitur chron. Mediolan. vbi ponitur Mirocles obijſſe diem anno Domini 268. nam ex Optati teſtimonio reperitur ſediſſe iudex in cauſa Cæciliani, ann. 313. Meminit eiuſdem S. Ambroſius in Auxentium. Hic S. Anathalonis eiuſdem ciuitatis Epiſcopi memoriam exornauit, imaginemque eius addidit, & epigrammate laudauit. Extabant hæc antiquitatis monumenta in eccleſia S. Geruaſij. Sed de his ſuperius actum eſt in Anathalone, die 25. Septembris. Ex proſapia S. Miro-

Mirocletis Epiſcopi Mediolan. ducere origenem S. Epiphanium Epiſcopum Ticinenſem, ſcribit Ennodius Ticinenſis in rebus geſtis eiuſdem Epiphanij.

h Birini Epiſc.] De eodem Beda hiſt. de geſt. Ang. lib. 3. c. 7. In catal. ſcript. Britan. legitur Guilielmus Rameſord. S. Benedicti ſcripſiſſe eius vitam; putamus eã quæ extat apud Sur. to. 6. incerto auctore. De eodem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 140. eumque claruiſſe ait anno Domini 640.

i Lucij Britan. Regis.] De quo liber de Ro. Põt. in Eleutherio, Beda de geſt. Ang. li. 1. c. 4. & de ſex. ætat. in Marco Aurelio & Lucio Vero, Ado Vien. Maria. Sco. in chro. Petr. in catal. lib. 1. c. 24. & alij. Conſule quæ ſuperius notata ſunt in Eleuthe rio Papa, die 26. Maij. Non præter eundũ illud, Lucium hunc martyrem ſcribi in Actis eius, eumdem in Germaniam fidei cauſa profectũ, Curiæ Epiſcopum factũ, & à paganis eſſe lapidatum & occiſum.

K Galgani.] Eius res geſtas ſcriptis mãdauit Greg. ord. Prædic. Migrauit (vt ille ait) ex hac vita anno Dom. milleſimocenteſimooctogeſimoprimo; adſcriptuſq; eſt numero Sanctorum ab Alexandro III. Papa, vt idem auctor teſtatur. Verum cũ reperiatur Alexander Papa deceſſiſſe ex hac vita ante S. Galganum, nimirum eodem anno Domini 1281. ſexto Kalend. Septemb. & ille tertio Nonas Decẽbris; fatendum videtur, vel ante id tẽpus Galganum diem obijſſe, vel ab alio Romano Pontifice inter Sanctos relatum eſſe.

4 Pridie Nonas Decemb. Luna. B xvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13

NIcomediæ paſſio S. Barbaræ [a] virginis, & martyris, quæ in perſecutione Maximini, poſt dirã carceris maceratione, lãpadarũ aduſtionẽ, mãmillarũ præciſionẽ, atq; alia tormenta, gladio martyriũ conſummauit. Cõſtãtinopoli SS. Theophanis, [b] & ſociorũ. In Ponto B. Meletij [c] epi, & confeſſoris, qui cũ eſſet eruditionis prærogatiua præcipuus, virtus tñ animi, & vitæ ſinceritas in eo lõge magnificẽtior extitit. Bononiæ S. Felicis [d] epi, qui antea Mediolan. eccleſiæ ſub S Ambroſio diaconus fuerat. In Anglia S. Oſmundi [e] epi & confeſſoris. Coloniæ S. Annonis [f] epi. In Meſopotamia S. Maruthæ [g] epi, qui collapſas in Perſia Dei eccleſias ob perſecutionem Iſdegerdis Regis reparauit, multiſque miraculis clarus, apud hoſtes etiam meruit honorari. Parmæ S. Bernardi [h] Cardinalis, & eiuſdem ciuitatis epiſcopi.

DECEMBRIS 4.

BArbaræ. [a]] De eadem Vſuard. & Ado, qui eam in Tuſcia ponunt: ſed antiqua manuſcripta habent Nicomediç: Agũt de eadem hac die Græci in Menologio, feſtumq; diem celebrant: de quo eſt conſtitutio Emmanuelis Imp. quam recitat Theod. in Nomoc Photij ti 7. c. 1. appellantq; præclaram martyrem Barbaram. Extant eius Acta, quæ feruntur nomine

Ioannis Damaſceni & Arſenij;alia à Metaphraſte edita : quæ omnia Sur. retulit in tom.6. Alia rurſus manuſcripta in nõnullis antiquis codicibus, eademq; inter ſe varia habentur: in quibus omnib.non tantum de loco ea eſt diſcrepantia , dum alij in Tuſcia,alij Nicomediæ ferunt paſſam; ſed pleriq; ponunt Heliopoli, vt ex Græcis Metaphraſtes,& ex Latinis Mõbrit.tom.1.vit.Sanct. Verum quæ fideliora videntur eius Acta, vt quæ fuerunt nomine Ioannis Damaſceni, & alia quæ extant in cod. manuſcripto S. Mariæ ad Martyres,alijſque per antiquis manuſcr. Nicomediæ martyrio coronatã tradunt. Rurſus etiam , quod ad tempus ſpectat, deprauati videntur nõnulli codices, qui eam referũt ad tempora Maximiani. ſed ea Acta quidẽ nobis fideliora probantur, quæ & habemus in noſtra bibliotheca , quorum eſt exordium: Poſt Imperatorẽ Alexandrum Maximinus, &c. quæ eam ſub Maximino Imperatore, qui ſucceſſit Alexandro, paſſam teſtantur; feruntque eam ab Origene litteris ſacris imbutam. Sane quidem quamplures mulieres ab eo fidem Chriſtianã edoctas , ſcribit Euſeb.hiſt.lib.6.cap.4.& 7.Si Acta S.Barbaræ Græce ſcripta cupis , oſtendam vnde haurias: in bibliothecæ Sfortianæ cod. manuſcrip.nu.81. & alio nu.93.ea deſcripta,ſed ſine auctore,inuenimus. Extãt in Breuiario Toletano hymni duo , quibus eiuſdẽ martyrij trophęa canuntur , recẽs item epigramma Bonad.li.3. monod.32.

b Theophanis & ſoc.] Horum nomina hæc ſunt: Papias,Strategius cubicularius,& Iacobus protoſpatarius,omneſq; aulici Leonis Armeni Imperatoris hæretici Iconoclaſtæ . De his agitur in hiſto. Miſcel.anno quinto eiuſdẽ Leonis. Alius tamẽ eſt Theophanes, qui hiſtoriam texuit à temporibus Maximiani vſque ad Niceph. Imp.vt tradit Cedr.in principio ſuæ hiſtoriæ, qui & præfectus fuit monaſterio Agri , de quo & præfatio Anaſtaſij in eamdem hiſtoriam Miſcellam: fuit & ipſe confeſſor illuſtris,et doctrina clarus. Rurſus aũt præter hos & alius eſt Theophanes , qui vna cum Theodoro fratre ob Chriſti fidẽ grauia paſſus eſt à Theophilo Imperatore: de quibus ſingulis diuerſis diebus agitur ſupra .

c Meletii Epiſc.] De eo Vſuardus,& alij recentiores. Scribit de eo Euſeb.hiſt. lib.7.c.9. Citat eum B. Baſilius lib.de Spiritu ſancto ad Amphilochium c.29. Claruit tẽporibus Diocletiani Imperatoris. Alius rurſus eſt Meletius Epiſcopus Antiochenus , qui vixit temporibus Valẽtis Imper. & obijt Theodoſio imperante. Huius,ni fallor,eſt epiſtola apud Baſiliũ 69. ad Italos & Gallos,item Baſilij ad illum 56.57.58.59. Alius rurſus ab his longe diuerſus Meletius Aegyptius,ſchiſmatis auctor in eccleſia Alexandrina , temporibus Diocletiani , de quo ſæpe Athanaſius & Epiphanius meminerunt.

d Felicis Epiſc.] De eodem tab.eccleſ. Benon. Scribit de ipſo Paulinus in vita S Ambroſij.Succeſſit S.Euſebio; recenſeturque quintus eius ſedis Epiſcopus. habuit ſucceſſorem S.Petronium.

e Oſmundi Epiſcopi.]Fuit hic Epiſcopus Saris berienſis,ſanctitate & eruditione clarus, ſcripſitque inter alia vitam S. Anſelmi. De eo Radulph.li.7.c.3. & Molan.in addit.ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 1050.

f Annonis Epiſc.] Eius Acta ſinceriſſime tribus libris conſcripta recitat Sur.tomo 6. Migrauit ex hac vita anno domini 1055.ſedis ſuæ anno xxi. Marian.Sco. in chron.refert ad annum domĩni 1077. vbi plura de eodem ſcribit,necnon Hermanus Contractus,& Lãbertus in chronicis, aliique complures . In ſanctiſſimum virum Eccleſiaſticæ libertatis vindicẽ & propugnatorẽ declamarũt olim ſchiſmatici , obſtrepuntq; nunc hęretici Magdeburgenſes mẽdaciorum textores dicti Cẽturiatores. Tu autem, lector ſtudioſe veritatis,conſule auctores Catholicos,qui eiuſdẽ tpibus vixere, quos diximus,Marianum Scotum,& Lambertũ, Actaq; eius fideliſſime ſcripta. Interea accipe de eodem eiuſmodi Mariani Scoti elogiũ,quo ait: Catholicis Dõno Apoſtolico ſtudioſe fauentibus , inter quos erat princeps & ſignifer iuſtitię dilectus Deo & hominibus Anno Colonienſis Epiſcopus , cuius memoria in benedictione eſt,

eſt,&c. Extat Gregor. Septimi Romani Pont. epiſtola ad eũdem Annonem, qua præcipue monet, vt ſibi ſubditis populis caſtitatẽ ſeruandã inculcet. dat. anno 2. Pontif. 4. Kal. Decemb. quod ipſum Annonẽ grauiter impleſſe conſtat. De eodẽ hac die Molan. in addit. Ad Vſuard.

g Maruthæ epiſc.] Græci de eodem, Socr. hiſt. lib. 6. c. 14. & lib. 7. c. 8. Sozom. lib. 8. c. 16. & Niceph. lib. 14. c. 18. Plurimi eum feciſſe videtur S. Ioan. Chryſoſt. cum eius meminit in epiſt. 14.

h Bern. epiſc.] Tabulæ eccl. Parmen. Molanus & alij de eodẽ hac die. Hic Florentia oriundus, alumnus monaſterij S. Saluij Valliſumbroſæ, ab Vrbano Papa Secundo factus eſt presbyter Card. Tit. S. Chryſogoni, fungẽſq; legatione Apoſtolica, Parmã veniẽs, cũ ſedes illa vacaret, poſtulatus eſt eius eccleſiæ epiſc. Migrauit ex hac vita anno Dom. 1133. Hęc ex Breuiario monac. Valliſumbroſæ.

5 Nonis Decembr. Lunã. C xvi

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

MVtalæ in Cappadocia S. Sabæ [a] abbatis, qui in Palęſtina miro ſanctitatis exẽplo refulſit, & pro fide Catholica aduerſus impugnantes S Synodũ Chalcedonenſẽ ſtrenue laborauit. Thebeſte in Africa S. Criſpinæ [b] nobiliſſimæ fęminæ, quę tẽporibus Diocletiani, & Maximiani, cum ſacrificare nollet, iuſſu Anolini Procõſulis decollata eſt, quã S. Auguſtinus ſæpe laudib. celebrat. Thaguræ in Africa SS. mart. Iulij, [c] Potamiæ, Criſpini, Felicis, Grati, & aliorum ſeptẽ. Nicęæ apud Varũ fluuiũ S. Baſſi [d] epiſcopi, qui in perſecutione Decij, & Valeriani a Perenno Præſide ob Chriſti fidẽ equuleo tortus, laminis cãdentib. vſtus, fuſtib. & ſcorpionib. cæſus, in ignẽ iniectus, cũ euaſiſſet illęſus, duob. clauis cõfixus illuſtre martyriũ cõſummauit. Papię S. Dalmatij [e] epi, & mart. qui in perſecutione Maximiani paſſus eſt. Corfinij in Pelignis S. Pelini [f] epi Brũduſini, qui ſub Iuliano Apoſtata, cũ eius orõne Martis tẽplũ corruiſſet, a templorũ põtificibus diriſſime cęſus, atque octoginta & quinq; vulneribus confoſsus, martyrij coronã promeruit. Itẽ S. Anaſtaſii [g] mart. qui ardore martyrij ſpõte ſe perſecutorib. obtulit. Treuiris S. Nicetii [h] epiſc. miræ ſanctitatis viri. Polyboti in Aſia S. Ioannis [i] epiſc. cognomento Thaumaturgi.

DECEMBRIS. 5.

SAbæ.[a]] De eodem hac die Græci in Menolog. conſentiuntque Latinorum antiqua manuſcripta. Scripſit eius vitam Cyrillus monachus, qui eodem ſaeculo vixit ſanctitate clarus. teſtatur id auctor in Actis ſancti Euthymii, qua ſcripſit: vbi in fine ait, ſe duobus annis cum in Laura quieſceret,

ſceret, vitam prædictorum Sabæ & Euthymij ſcriptis mandaſſe, deſcripſit eamdem Metaphraſtes, aliqua ſuperaddens; extat apud Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. Plura idem auctor de Saba, in vita Euthymij & Ioannis Silentiarij. Legimus alia manuſcripſit. in antiquo codice S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi hæc in fine: Tradidit animam quinta Decembris, indict. 10. ab initio mundi ſeno millenario atque triceſimoſecundo, ab incarnatione Chriſti 533. anno ſexto Iuſtiniani, videlicet Conſulatu Lampadij & Oreſtis: defunctus eſt nonageſimoquarto ſuæ ætatis anno. Hæc ibi. Verum conſulatus Lãpadij & Oreſtis non incidit in annũ Domini 533. ſed in 531. quo quidẽ anno S. Sabã ex hac vita migraſſe oſtẽdimus to. 7. Annal. ſicq; corrigendũ etiam quod in eodem codice legitur, ipſum perueniſſe ad annũ ætatis nonageſimum quartum: nam non niſi annos nonagintaduos vixiſſe probatur, quem Cyrillus natum dicit Conſſ. Theodoſio iuniori decimumſeptimum, & Feſto: eſt is annus a Chriſto 439. Habemus in antiquis manuſcr. cod. eius Acta, adſcriptumq. libellum miraculorum eius poſt obitũ editorũ, qui ſic incipit: Tranſacta decima Indictione, &c. Citantur Acta Sabæ in Nicæno Concil. Secundo, Act. 1. & 4. Vetus eſt Romæ memoria S. Sabæ, eiuſdemq; nomine monaſteriũ, cuius meminit Ioan. diac. in vita S. Greg. lib. 1. cap. 9. recenſeturq. in lib. Cẽſuũ, cod. Vaticano, vnũ ex vigintiduobus monaſteriis, quæ Romæ erant inſignia. Porro venerandum ipſius corpus Venetias translatum accepimus.

b Criſpinæ.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eadem hac die. Meminit eiuſdem frequenter S. Auguſtinus, vt illuſtriſſimæ martyris, nimirum in Pſal. 129. in fine, & in Pſal. 137. in ſerm. 53. de verbis Dñi, in lib. de virgin. c. 44. in fine, & ſer. 39. de diuerſ. c. 2. in fin. De Thebeſte, vbi hæc paſſa eſt, fit mentio in Conc. Carthag. ſub Cypriano, cui interfuit Lucius a Thebeſte. Erat Colonia Thebeſte in Numidia. Anton. Itiner.

c Iulii & ſoc.] De his itẽ Beda, Vſuardus, & alii recentiores quibus adſtipulãtur vet. manuſcrip. De Thagura, vbi paſſi dicuntur, meminit Anton. Itin. & alij, poniturque in Numidia.

d Baſſi epiſcopi.] De quo tabulæ eius eccleſiæ, vnde & Acta eius manuſcripta accepimus: quæ paucis reſtricta recenſet Petrus in catal. lib. 1. c. 30 De Nicea. eccleſia meminit Hilarius Papa in epiſt. ad Veranum.

e Dalmatii epiſcopi.] Beda, Vſuardus, Ado, & alii hac die. Eius res geſtas heroico carmine ſcriptas a Hieron. Vida, Albæ Epiſc. recitat. Sur. tom 6. c. 7. Agit de eodem Petr. in catal. lib. 1. c. 32. Fuit eiuſdem nominis & fidei Catholicæ defenſione celebris Dalmatius Archimandrita Conſtãtinopoli tẽpore Concilii Epheſini, de quo Cyrillus ad Potamiũ, & Acta Epheſina ſæpe.

f Pelini Epiſcopi.] Tabulæ eius eccleſiæ, a qua etiam eius vitam manuſcriptã accepimus, ſed admodum deprauatã, atque emendatione dignam. Paſſi habentur hac itẽ die Sebaſtius, & Gregorius, ſiue Gorgonius, vt ex iiſdẽ Actis apparet.

g Anaſtaſij.] Agũt de eodẽ Greci in Menologio hac die, eiuſq; certamẽ referũt.

h Nicetii Epiſcopi.] De quo Ado eiuſdẽ ſedis Epiſcopus agit hac die, nõnulli vero Kalendis Octobris. Scripſit eius res geſtas Greg. Turon. in Vit. ſancti Patrum cap. 17. ex quibus tempora, quibus vixit, ſatis perſpecta habentur, de eodem idem etiã de glor. cõfeſ. c. 94. Numeratur hic triceſimuſſeptimus eius ſedis Epiſcopus, ſubſcriptuſq; habetur Cõcilio Aruernenſi poſt Conſulatũ Paulini celebrato, Theodoberto Rege Frãcorũ, anno Domini 541. Scripſit eius epitaphium Venãtius Fortunatus, cuius initium eſt.

Splendor apex fidei veneranda mente Niceti.

Totius Orbis amor, Pontificumque caput, &c.

Hac quidem non poteſtatis, ſed egregię ſanctitatis cauſa auctorem dixiſſe, intelligendum eſt; quemadmodum & cũ eũ fidei apicẽ appellat. Pluribus agit de eodẽ Sigebert. in chron. anno Domini 5?8.

i Ioannis epiſcop.] De eodem hac die Græci in Menolog. eiuſq; res geſtas breui

ni compendio referunt. Claruit tempori bus Leonis Iſaurici Imp. aduerſus quem pro venerando cultu ſanctarum imaginum ſtrenue pugnauit.

6 Decimonono Kal. Ianuar. Luna. D xv

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15

MYræ, quæ eſt metropolis Lyciæ, natalis S. Nicolai [a] epiſcopi, & cõfeſſoris, de quo inter plura miraculorũ inſignia illud memorabile fertur, qđ Imp. Conſtantinũ ab interitu quorundã ſe inuocantiũ, longe conſtitutus, ad mĩam per viſum monitis deflexit & minis. In Africa ſanctarũ mulierũ Dionyſiæ,[b] Datiuæ, Leontiæ, & religioſi viri nomine Tertij, Aemiliani medici, & Bonifacij, cum alijs tribus, qui oẽs in perſecutione Vuãdalica ſub Hunnerico Rege Arriano pro defenſione Catholicæ fidei grauiſsimis, & innumeris ſupplicijs cruciati, confeſſorum Chriſti numero ſociari meruerũt. Ibidẽ S. Maiorici[c] filii S. Dionyſiæ, qui cũ eſſet adoleſcẽtulus, ac tormẽta paueſceret, matris obtutibus verbiſq; corroboratus, cęteris fortior factus in tormentis reddidit ſpiritũ: quẽ amplexata mater domi ſepeliuit, & ad eius ſepulchrũ aſsidue orare cõſueuit. Eodem die S. Polychronii [d] presbyteri, qui tempore Cõſtãtii Imperatoris cum ad altare Miſſas ageret, inuaſus eſt ab Arrianis, & iugulatus. Romæ S. Aſellæ [e] virginis, quæ (vt B. Hieronymus ſcribit) ab vtero matris benedicta, vitam in ieiuniis, & orationibus vſque ad ſenectam perduxit.

DECEMBRIS. 6.

NIcolai epiſc. [a]] De eo Beda, ac ceteri Latinorũ, Græci ẽt in Menologio hac die. In cõſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nom. Phot. tit. 7. c. 1. hæc verba ſcripta ſunt: Sexta dies Decemb. feſtiua eſt propter miraculis inſignem & vnguentorũ fragrãtia ſcatentem Nicolaum. Eius res nobiliter geſtas, ex vetuſtioribus monumentis erutas Metaphraſtes, & doctiſſimus vir Leonardus Iuſtinianus Venetus B. Laurentij Patriarchæ germanus ediderunt, quas referũt Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Habemus in noſtra bibliotheca alia eiuſdem Nicolai Acta a Ioãne diacono conſcripta, quem putamus eundem cum eo, qui ẽt S. Gregorij Papæ vitã ſcriptis mãdauit: in his n. copioſus fuit. eſt eius præfationis exordium: Sicut omnis maceries ſi ab imperfecto artifice, &c. Teſtatur auctor eadem Acta fuiſſe conſcripta a S. Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano: edidit ea Mombrit. to. 2. vit. ſanct. De eodem præterea digna laus in Liturgia S. Ioannis Chryſoſt. Nicepho. Calliſt. hiſt. lib. 8. c. 14. & 42. nec non Suidas. De eodem extat ſermo Leonis Imp. Græce ſcriptus in bibliot. Sfortiana, cod. manuſcr. num. 65. Alius adhuc eſt de eo

ſermo

ſermo Petri Damiani. De vnguento ex ſepulchro manare ſolito, in ſacro hymno quem legimus in Breuiario Toletano, hi verſus deſcribuntur:

Cuius tumba fert oleum,
Matres oliuæ neſciunt,
Quod natura non protulit,
Marmor ſudando parturit.

Quod miraculum hactenus vigere dicitur. Mirificū templū Iuſtinianus Imp. eidem Nicolao erexit, vt ſcribit Procop. li. 1. de ædific. Iuſtiniani Imp. reſtituitq. Baſilius Aug. vt Cedr. teſtatur in cōp. hiſt. in Baſilio. De corporis eius translatione ſuo loco ſuperius actum eſt die 9. Maij.

b Dionyſię, & ſoc.] Agunt de iiſdē Beda, Vſuardus, Ado, & alii recētiores: harum certamina egregie deſcribit Victo. li. 3. de perſecut. Vuandalica, ex quo cæteri. Græci autem de ijſdem annuam cōmemorationem celebrant poſtridie.

c Maiorici.] De eodem iidem qui ſupra, & Victor eodem lib. 3. de perſecut. Vuandalica.

d Polychronii.] Græci in Menologio de eodem hac item die agunt his verbis: Commemoratio ſancti martyris Polychronii, viri ſanctitate, & miraculorum operatione inſignis. Hic in Synodo Nicęæ celebrata ex lectore diaconus, & deinde presbyter eſt ordinatus: poſtquā vero Magnus Cōſtantinus exceſſit, ſtatim hæreſis Arriana multos perturbare cępit: itaq; peruerſæ opinionis homines cū inueniſſent S. Polychronium altari aſſiſtentem, repente in eū inſilientes, gladiis iugularunt, & myſtico ac diuino ſanguini ſanguinem martyris addiderūt. Hęc ibi.

e Aſellæ.] Eius vitam admirabilem S. Hieron. ad Marcellam retexit epiſt. 15. rurſus de eiuſdem eruditione, & ſanctitate epiſt. 140. ad Principiam. Extat ad eādem eiuſdem epi. 99. cum iā egreſſus eſſet ab vrbe. De eadē hæc Palladius c. 29: Romæ etiam Aſellam nomine, bonā valde Chriſti virginem noui in monaſterio ſenuiſſe, fęminā mitem atque manſuetā, multarūq; illic curā gerentem. Hæc Palladius. Quod ad nomen ſpectat, erat id cognomen nobili Romanæ familiæ. Meminit Cic. orat. 6. in Verrem P. Annij Aſelli: legitur ēt apud Gell. lib. 3. c. 4. Aſellius Tribunus pleb. tēpore P. Scipionis. Rurſus etiam familiæ Corneliorum additum eſſe cognomentum Aſina, auctor eſt Macrobius Saturnal. lib. 1. c. 6.

xiiij E Septimo Idus Decemb. Luna. 7.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

MEdiolani ordinatio [a] ſancti Ambroſij epiſcopi, & eccleſiæ doctoris, cuius ſanctitate, & doctrina vniuerſalis eccleſia decoratur. Alexandriæ natalis Beati Agathonis [b], militaris, qui in perſecutione Decij cum prohiberet quoſdam volentes illudere cadaueribus martyrum, clamor repente totius vulgi aduerſus eum extollitur: oblatus autem Iudici, cūm in confeſſione Chriſti perſiſteret, capite pro pietate damnatus eſt. Antiochiæ ſanctorum mart. Polycarpi, [c] & Theodori. Tuburbi in Africa S. Serui [d] martyris, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Arriano fuſtibus diutiſſime cæſus, trochleis [e] frequēter in ſublime eleuatus, atque ictu celeri ſuper ſilices pondere cor

poris

poris dimiſſus, & lapidib. acutiſsimis perfricatus, martyrii palmã adeptus eſt: Theani ĩ Cãpania S. Vrbani [f] epiſc. & cõfeſ. Apud Sãtonas in Gallia S. Martini [g] abbatis, ad cuius tumulũ creberrima diuinitus fiunt miracula. In pago Meldenſi S. Pharæ [h] virginis.

DECEMBRIS. 7.

ORdinatio S. Ambroſii. a] Non tantum Latini, ſed & Græci eãdem celebrant ſolemnitatẽ, Natalemq; dicunt, vt conſtat ex eorũ Menologio hac die. Paulinus (quis ille fuerit, alibi plurib. diſſeruimus) ſanctiſſimi viri res præclariſſime geſtas cõſcripſit, rurſus autem ex recentioribus Coſterius. Legi in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcr. vitam S. Ambroſij Græce ſcriptam ſine auctore, quibus omnibus cum nonnulla adhuc deeſſe conſpicerem, eademque non parui momenti & auctoritatis; ſingula in vnũ collegi, atq; ordine temporum diſpoſui. habes eam editam, ac tomo quinto operum S. Ambroſii Rom. edit. præfixam, quæ quidem ad ſcripta de eo in noſtris Annalibus conformanda erit. Quod autem ſpectat ad tempus ordinationis eius, Hieronymum ſequor; qui in chronico, quo res geſtas illorum temporum per ſingulos annos digeſſit, anno vndecimo Valentiniani Imper. Auxentij ſenioris obitum, Ambroſij creationem, & quæ inde vtilitas prouenit, ſcribit in hũc modum: Poſt Auxentij ſeram mortem, Mediolani Ambroſio conſtituto, omnis ad rectã fidem Italia conuertitur. Hæc ipſe. Quæ verba miratus ſum à quibuſdam, qui de vnico Auxentio ſunt conati firmare ſententiam, in alium ſenſum diſtorqueri, ac ſi Hieronymus velit dicere, nõ prius omnem Italiam ad rectam fidẽ potuiſſe conuerti, etiam Ambroſio conſtituto Epiſcopo, quam poſt ſeram mortem Auxentij. Hæc cum dicant, rogo illos, quonam tempore hæc facta ſunt? certe nonniſi eo anno quo recenſetur, fateantur oportet: aliter neceſſe eſt dicant, Hieronymum hallucinatum eſſe, & oſcitantia quadam res ſuorum temporum ex inſtituto per annos ſingulos diſponendas, longe diuerſo tempore poſuiſſe. Si ergo eo anno vndecimo Valentiniani, Auxẽtio mortuo, & Ambroſio Epiſcopo conſtituto, tam ingens facta eſt acceſſio Catholicæ fidei: quiſnam, quæſo, Auxentius ille eſt, qui temporibus Valentiniani iunioris, & Iuſtinæ Auguſtæ, poſt tot annos tam ingentes ſeditiones aduerſus Ambroſium concitauit; Sed de certa morte Auxentij ſenioris ante electionẽ Ambroſij ſunt fideliſſimi teſtes, qui hæc viderũt, quę (vt ita dicam) manibus contrectarunt, ac in primis Paulinus, qui Ambroſij ſcripſit vitã & illi erat a manu; item Ruffinus, qui eodem vixit tempore, agitque de his li. 2. c. 11. hos ſecuti ſunt cæteri Latinorum, ex Græcis Socrat. li. 4. c. 15. Sozom. lib. 6 cap. 4. Theodoretus lib. 4. c. 5 & in Decret. diſtinct. 63. c. 3. ac denique reliqui omnes. Sed iam audiamus Ambroſium id ipſum ſæpius profitentem. In epiſtola quam ſcripſit ad Valentinianum Auguſt. [eſt 13. li. 2. edit. Rom.) hæc de Auxentio: Quod ſi aliquorum peregrinorum aſſentatione ſe iactat, ibi ſit Epiſcopus, vnde ſunt ij qui eum Epiſcopatus putant nomine eſſe donandum: nam ego nec Epiſcopum noui, nec vnde ſit, ſcio. Hec Ambroſ. de iuniori Auxentio, vt de homine nouo; quæ ſeniori Auxẽtio nulla ex parte aptari poſſunt. nã illũ prope nouerat Mediolani, cũ fungeretur munere præfecturæ. Sed leuiora ſunt hæc, ſi conferantur cum his, quæ idẽ Ambroſius in concione prima de baſilicis non tradendis habita, in eamdem ſententiam firmius aſſeuerat, dum ait: Ergo Auxentius eijcitur, Mercurinus excluditur. Vnum portentum, duo nomina. etenim ne cognoſceretur quis eſſet, mutauit ſibi vocabulum, vt quia hic fuerat Auxentius Epiſcopus Arrianus, ad

decipiendam plebē, quam ille tenuerat, ſe vocaret Mercurinum. Mutauit ergo vocabulum, ſed perfidium non mutauit; exuit lupū, & induit lupum, &c. Habes ex his in Auxentio iuniore mutandi nominis cauſam: nimirum quia Auxentij nomē Mediolani erat odioſum ob ſeniorem Auxentium, qui illic fuerat Epiſcopus. Certe de duobus illic agi Auxētiis, pronomē, ille, neceſſario fateri cogit: nā quid, quæſo, ille, niſi aliū ab iſto de quo agitur, Auxētium mōſtrat: ſic enim iſte dicitur mutaſſe nomen, vt deciperet plebem, quam ille tenuerat, Catholicis omnibus inſenſiſſimus. Quis ſibi perſuadeat Auxentium ſeniorem, qui a temporibus Dionyſij in exilium pulſi vſque ad electionem Ambroſij annis decem & nouem eam ſedem occupauerat, & ob impietatem, quam egregie propugnauerat, non illi tantum vrbi, ſed Orbi plane innotuerat, rurſus (vt volunt) Mediolanū tempore Ambroſij redeuntem, ſub puerili larua, mutatione nominis, ne agnoſceretur, deliteſcere, aliquo modo exiſtimare potuiſſe: quem certe nec (quæ sūt in fabulis) Orci galea, nec annulus Gygis occultare valuiſsēt? Rurſus vero poſt prędicta verba Ambroſij recitata, alia ſequūtur, quæ de duobus Auxentiis certiorem fidē faciūt, reddemus ea ſingula, ne decurtaſſe ſententias temere arguamur: Alius, inquit, in Scythiæ partibus dicebatur, alius hic vocatur: noīa pro regionibus habet. Habet ergo iā duo noīa: & ſi hinc alio perrexerit, habebit & tertium. Quonā modo patietur, vt maneat ei vocabulū ad tanti ſceleris indiciū? minora fecit in Scythia, & ita erubuit, vt mutaret vocabulū: ſceleratiora hic auſus eſt; & volet, quocunque perrexerit, nomine ſuo prodi? Hæc Ambroſ. quibus ſane cōſtat ipſum de Auxentio iuniori verba facere, cum ea ſeniori nullatenus aptari poſſint: qui toto illo tempore decem & nouem annorum, quo occupauit ſedem Mediolanenſem, ſemper Auxentius dictus reperitur: qui ſi in Scythia exulans, itidem dictus hr̄ Auxentius: quomodo verum eſt, eum cum regione mutaſſe nomen? Sed ſi quis dicat, ipſum in Scythia primum, vnde ducebat originē, dictum fuiſſe Auxentium, ac venientem Mediolanum nuncupari voluiſſe Mercurinū: hæc quidem toto cælo repugnant his quæ dicit Ambroſius, nimirū ea ex cauſa dici voluiſſe Mercurinum, quod nomē Auxentij Mediolani eſſet infame. ſicq; ex his luce clarius conſtat, Ambroſium de duobus locutum Auxentiis: de ſeniori nimirum, quem non ex Scythia, ſed ex Cappadocia oriundum ſcribit S. Athanaſius in epiſt. ad ſolitar. & de iuniori, quem e Scythia idem Ambroſ. veniſſe dicit. Iam habes ex prædictis duos Auxentios, eoſdemque Arrianos Epiſcopos; quorum prior ante electionē Ambroſij defunctus eſt; poſterior autē temporibus Valentiniani & Iuſtinæ de vendicāda ſibi baſilica negotium fecit Ambroſio. Cōtingebat illis temporibus, vt vbi fauore Principum Arriani conſiſterēt, ab ijs baſilicam, vbi ſuos cōuentus agerent, impetrarent: quod & Romæ, regnantibus Regibus Arrianis, factum eſſe, S. Gregorius ſæpe teſtatur lib. 3. dialog. capit. 30. & in regiſtr. lib. 3. Indic. 11. c. 19. Adhuc inſuper (ni fallor) in ſcriptis Ambroſianis & tertius reperitur Auxentius, collega impuriſſimi Iouiniani hæreſiarchæ: inter illos. n. qui illi adhæſerant, non tm̄ in litteris Ambroſij & collegarum Epiſcoporū lib. 1. epiſt. 7. edit. Rom. ſed & in epiſt. 6. Siricij Papę ibid. recenſita adnumeratus reperitur: quem tn̄ ſi eumdem cū iuniore Auxentio Arriano eſſe quis contentioſe voluerit affirmare (qđ mihi certe non probatur) neceſſe habet hęc primū de illo fateri, nimirum recātaſſe palinodiam, ex Ep̄o Arriano factum eſſe Catholicū, atq; monachū in monaſterio S. Ambroſij aliquandiu exercuiſſe monaſticam diſciplinam, ibique a Iouiniano in eodem monaſterio monacho eſſe ſeductum, factumq; apoſtatam & hæreticum; ſententiaq; Siricij Papæ, Ambroſij, ac aliorum Ep̄orum eſſe damnatum. Hæc quidē de illis inſinuat eiuſdem Ambroſij epiſtola ad Vercellēſes. ponitur lib. 3. epiſt. 25. in edit. Rom. Firmata iam ſententia de duobus Auxentiis Arrianis Ep̄is, eo vnde digreſſi ſumus, reuertentes, dicimus cum

S. Hie-

S.Hieronymo in chron. ipſo anno vndecimo Valentiniani ſenioris Imp. Gratiano tertium & Equitio coſſ. anno Dom. 374. hac ipſa die, S. Ambroſium eſſe ordinatum Epiſcopum, Sententiam eorũ qui dixerunt ipſum creatum Epiſcopum anno Domini 369. confutauimus vberius in Annal. Eccleſ. breuius vero in vita eiuſdem, quam ſcripſimus.

b Agathonis.] Agũt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. ſimile certamen hic ſubiiſſe videtur, ac ille, de quo ex Dionyſ. Alexan. Euſebius in tranſlat. Ruffini. lib. 6. c. 30. qui & in editione Chriſtophorſoni Beſa appellatur lib. 6. c. 34. de quo ſuperius agitur 3. Kal. Martii. Porro diuerſum nomen, & dies natalis, alium ab illo eſſe perſuadet eiuſmodi enim cauſa ſubeundi martyrium communis multis facile eſſe potuit.

c Polycarpi & Theodori.] De his hac itẽ die Beda, & vet. manuſc. aliiq; recent.

d Seueri.] Eius martyrium conſcripſit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 3. De Tuburbo, vbi hic ponitur, eſt mentio in Concil. Carthag. ſub Cypriano, & in Anton. Itin. eſt ciuitas in prouincia Zeuzitana in Africa.

e Trochleis.] Deſcribitur hic a Victore Vticenſi illud ipſum torquendi genus quod falſo nonnulli dicunt, torquere fidiculis, cum fune reus, reuinctis poſt terga manibus, alligatur, atque in ſublime tollitur, rurſumq; impetu deorsũ mittitur. Quod autem, quale ve fuerit tormẽtum fidicularum, diximus ſuperius in notis 22. Ianuarij. Trochlea enim proprie rota eſt rotam cõtinens volubilem, per quam funis tractorius immiſſus ligatum brachijs reuinctũ reum ſurſum trahit, vel remiſſus deorſum relaxat. eiuſmodi itaq; tormẽtum dictum reperitur eleuatio ad trochleas. Diuerſum tamẽ eſt illud quod dicitur extentio ad trochleas, cuius mentio hr̃ in Actis S. Symphoroſæ apud Adonem 17. Iunij, de quo genere torquendi Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 4. c. 49. hæc ait: Extenſus ad trochleas, cædebatur fuſtibus, virgis ac loris duplicibus, &c. Et lib. 6. c. 8. In terra extenditur ad trochleas, virgis ac fuſtibus cæditur. Eadem ca 35. eodem lib. & lib. 7. c. 32. Itemque de gloria confeſſ. c. 83. de eiuſmodi genere tormentorum habetur mentio.

f Vrbani Epiſc.] De quo tab. eius eccleſiæ. Porro eius vita Acta antiquitus ſcripta, collecta eſſe vna cum aliis multis ab Illuſtriſ. & Reuerendiſ. D. Iulio Ant. Sãctorio, S. R. E. Cardinali, eruditione & vitæ morib. clariſſimo, eademq; in lucẽ edenda percepimus. Faxit Deus, vt diebus noſtris ſolertiſſimi ingenij mereamur frui laboribus.

g Martini abb.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc fuiſſe diſcipulum S. Martini Epiſcopi Turonenſis, hic tradit Beda. Pluribus autem de eodem Greg. Turonen. de glor. confeſs. cap. 57. & hiſt. Franc. lib. 7. cap. 19 agit de eius baſilica.

h Pharæ.] De eadem hac die Vſuardus, & alij recentiores. Sigebertus in chron. anno Domini 620. de ea his verbis: Virgo Chriſti Phara claret in Francia, cuius ſanctitatem imitatus eſt frater Pharo, ex Comite clericus, & ex clerico factus Epiſcopus Meldenſis. Hæc Sigebert. Plura de eadem in vita eiuſdem S. Pharonis Epiſcopi apud Sur. die 28. Octob. to. 5. Petrus in catalog. lib. 1. c. 39. & Trithemius de viris illuſt. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. c. 55.

8 Sexto Idus Decemb. Luna. F xiii

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

Onceptio[a] glorioſæ ſemper virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ B. Eutychiani[b] Papæ, qui per diuerſa loca trecẽtos quadragintaduos martyres manu ſua ſepeliuit; quibus & ipſe ſociatus, ſub Numeriano Imperat. martyrio coronatus eſt, & in cœmeterio Calliſti ſepultus. Alexandriæ S. Macarij[c] mart. qui tempore Decij cum a Iudice multis verbis ad negandũ Chriſtum ſuaderetur, & eo maiori conſtantia fidem ſuam profiteretur, viuus ad vltimũ iubetur exuri. Treuiris S. Eucharij,[d] diſcipuli B. Petri Apoſtoli, & primi eiuſdẽ ciuitatis *Epiſcopi*. In Cypro S. Sophronij[e] Epiſcopi, qui pupillorum, orphanorum, ac viduarũ defenſor mirificus, & pauperum atque oppreſſorum omnium adiutor fuit. In monaſterio Luxouienſi S. Romarici[f] abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus eſſet, renuncians ſæculo, monaſtica etiam obſeruantia cæteris antecelluit. Conſtãtinopoli S. Patapij[g] ſolitarij, virtutibus, & miraculis clari. Veronæ ordinatio S. Zenonis[h] Epiſcopi.

DECEMBRIS. 8.

Onceptio.[a]] Tam Latini, quam Græci eamdem celebrant ſolemnitatem: ſed illi non eadem die, poſtridie tamen; vt conſtat ex conſtit. Emmanuelis Imp. quã recitat Theodor. in Nomoc. Photii tit. 7. c. 1. Extat Leonis Imp. ſerm. de Concept. B. Mariæ in manuſcript. cod. bibliothecæ Sfortianæ, nu. 65. Alius inſuper Georgii Epiſcopi Nicomed. eod. cod. habetur. Quod ad tẽpus attinet, quo eiuſmodi celebritas apud nos agi cœpta eſt: nõ a Sixto IV. (vt quidã opinatus eſt) exordium ſumpſit; licet ille de ea dederit decretalem extr. tit. de reliq. & ven. ſanct. c. cũ præcelſa. ſed longe ante in Dei eccleſia celebrata reperitur. Plane conſtat, temporibus S. Bernardi, circa annum Dñi 1145. cœptam celebrari in Galliis in eccleſia Lugdunenſi, vt patet ex epiſtola eiuſdẽ Bernardi 174. ad Canonicos Lugdunenſes, ſubindignãtis, quod abſq; auctoritate Catholicæ Romanæ Eccleſiæ nouam inducerent celebritatem, obtentu cuiuſdam ſupernæ reuelationis: cum tamen de his oĩb. ſe iudiciũ Romanæ eccleſiæ expectare profiteatur. Cæterum quæ nã fuerit iſta diuinitus facta reuelatio, Petrus in catal. lib. 1. c. 42. rẽ geſtã refert, ac tribuit S. Anſelmo Cãtuarienſi Epiſcopo, qui vixit ante Bernardi tẽpora, obiitque diẽ anno Domini 1109. At licet ea reuelatio eodem ferme modo, vt ſcribit, ſe habuerit: tamen non eſt facta Anſelmo, ſed alii, qui nec tẽporibus quibus ille factus eſt Epiſcopus, clarui; ſed paulo ante, circa annum Dom. 1070. cum Guilielmus Normannorum Dux regnaret in Anglia: quando Elſino, alias Elpino, Anglo abbati maris tempeſtate periclitanti diuinitus quoddam viſum apparuit, cumque admonuit de eiuſmodi celebranda ſolemnitate: ſubſecutumque eſt miraculum in fidei veritatis teſtimonium. Habemus rei geſtæ hiſtoriam in antiquo codice manuſcripto, cuius exordium eſt: Eo tempore, quo Guilielmus, &c. Ex quibus omnibus ſatis compertum habetur, eiuſmodi celebritatem in Anglia primum celebrari cœptam, eidemque fauiſſe ſanctum Anſelmum, qui & de Conceptione Virginis commentariũ ſcripſiſſe fertur: ſed an eius ſit, a multis merito ducitur in controuerſiam, cũ habeat multa quæ eidem auctori repugnent,

ſgnent, vt notat Ioannes Tur. Crem. in tract. de verit. concepr. beatiſſ. Virg. pag. 6. c. 3. par. 12. c. 9. 10. Poſtea (vt diximus) recepit eam eccleſia Lugdunenſis, ſed non ſine controuerſia. Acceſſit demum Romanæ Eccleſiæ aſſenſus atque decretum: nouiſſimeque SS. Concilium Tridentinum, ac Pius V. Rom. Pont. eam ſeruandam eſſe firmarunt.

b Eutychiani Papæ.] De eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. hiſt. li. 7. c. 26. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. chron. & alij. Cætera diximus in Annal. Eccleſ.

c Macarij.] Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit de eodem Euſebius ex Dionyſio Alexandrino lib. 6. c. 34.

d Eucharij Epiſc.] Agit de eodem Beda die ſequenti. Meminit eiuſdem Gregorius Turon. in vit. SS. Patrum in Nicetio Treuer. Epiſc. c. 17. prope finem. De eodem Petr. Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Marian. Scot. anno Domini 37. Tabulæ eccleſiæ Treuer. quas recitat Demochares de ſacrif. Miſſæ, & alij.

e Sophronij Epiſc.] Græci de eodem agũt hac die in Menologio, eiuſq; res geſtas breui cõpendio perſtrictas referunt.

f Romarici abb.] De eius cõuerſione ex ſeculari vita, qua florebat apud Theodobertum Regem Francorum, ad Monaſticam obſeruantiam cœnobii Luxouienſis, mentio habetur in vita S. Euſtachij abb. cuius fuit diſcipulus, c. 6. De eodem Petr. in catal. lib. 1. c. 44. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 9.

g Patapij.] Agunt de eodẽ Græci hac die; eius autem Acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit: extant apud Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6.

h Zenonis Epiſc.] De Zenone Epiſcopo Veronenſi conſule ea, quæ ſupra notauimus pridie Idus Aprilis.

9 Quinto Idus Decemb. Luna. G xij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18			

TOleti in Hiſpania natalis S. Leocadiæ [a] virg. & mart. quę in perſecutione Diocletiani Imp. a Præfecto Hiſpaniarũ Daciano dira carceris cuſtodia macerata, cũ grauiſſimos B. Eulaliæ, & reliquorum martyrũ cruciatus audiſſet, genibus in oratione poſitis, impollutũ ſpiritum Chriſto reddidit. Carthagine S. Reſtituti [b] epiſc. & mart. in cuius ſolemnitate S. Auguſt. de eo ad populũ ſermonẽ habuit. Item in Africa SS. martyrum Petri, [c] Succeſſi, Baſſiani, Primitiui, & aliorũ viginti. Lemouicis in Gallia S. Valeriæ [d] virg. & mart. Veronæ S. Proculi [e] epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani colaphis, ac fuſtib. cęſus, & ciuitate pulſus, tandẽ in eccleſiã ſuã reſtitutus quieuit in pace. Papiæ S. Syri [f] primi eiuſdẽ ciuitatis epiſc. qui Apoſtolicis ſignis, & virtutib. claruit. Apameæ in Syria B. Iuliani [g] Epiſc. qui tẽpore Seueri ſanctitate refulſit. Petragoricis in Gallia S. Cypriani [h] abbatis, magnæ ſanctitatis viri. Nazianzeni S. Gorgoniæ [i] ſororis B. Gregorij Theologi. cuius ipſe virtutes, & miracula conſcripſit.

Leocadiæ. a] De eadem Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri. Plura de ipſa in Breuiario Toletano, vbi ſacro hymno eius Acta canuntur. Tres ibidẽ baſilicæ in eius memoriam erectæ permanent: quarum prima vbi nata, altera vbi paſſa, tertia vero vbi ſepulta fuit. Leguntur plures Synodi Toletanæ habitæ in eccleſia S. Leocadiæ. Cum Sarraceni Hiſpanias inuaſiſſent, venerãdum eius corpus in Gallias delatum ferunt, cuius brachium poſtea eccleſiæ priſtinę redditum Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. tradunt. Sed his diebus Romam ipſum venerandum corpus allatum, in Hiſpaniam ſolemni pompa transferendum, accepimus. De eadem Petrus in catal. lib. 1. ca. 48. Marr. Sicul. rerum Hiſpan. libro. 5. Flos Sanct. Hiſpan. & Theſaur. conc. to. 2. hac die.

b Reſtituti Epiſc.] De eodem vet. manuſcr. De ſermone S. Auguſtini, cuius hic mentio habetur, ſcribit Poſſid. in Indic. c. 8. ipſe autem deſideratur. De alio Reſtituto presbytero Calamenſi Auguſtinus meminit lib. 13. de ciuitate Dei, c. 24. miraque de eo ſcribit.

c Petri, & ſoc.] Agunt de eodem Beda & alii recentiores; conſentiuntq; vet. manuſcript.

d Valeriæ.] De ipſa habetur mentio in Actis S. Martialis apud Petrum in catal. li. 9. c. 29. & in epiſt. quæ S. Martialis fertur ad Toloſanos: Molanus de eadem in addit. ad Vſuardum hac die.

e Proculi Epiſc. De quo tabulæ eccleſiæ Veronẽſ. & Auguſtinus Valer. Epiſcopus Veronen. Cardin. de antiq. mon. Epiſcop. Veron. pag. 10. & quadrageſima prima: eius vitam in antiquo Lectionario eius eccleſię haberi teſtatur. Agit de eodem Petr. in catal. lib. 1. c. 49. & lib. 7. c. 42. in Firmo & Ruſtico. Recenſetur quartus eius ſedis Epiſcopus.

f Syri Epiſc.] De eodem hac die etiam tabulæ eccleſiæ Ticinenſis. Translatio autem celebratur ad xvj. Kal. Iunij. Vide quæ notauimus ſupra in Inuentio. prid. Idus Septembr.

g Iuliani.] De quo & Græci. Eius certamina pro fide Catholica ſuſcepta aduerſus Cataphrygas, eum illuſtriorem reddidere, vt conſtat ex epiſtola Apollinaris Hierapolitani apud Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 15.

h Cypriani abb.] Agũt de eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii, pluribus autẽ Greg. Turo. de glor. cõfeſſ. c. 100. Petrus in catal. lib. 1. c. 51. & Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 252.

i Gorgoniæ.] Græci itidem. Eius præclaras laudes & res geſtas contexuit ipſius germanus S. Gregor. Nazian. Clariſſima oratione; quã dixit in eius funere.

xj A Quarto Idus Decemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROmæ S. Melchiadis [a] Papę, qui in perſecutione Maximiani multa paſſus, reddita Eccleſ. pace, quieuit in Dño. Eodẽ die SS. mart. Carpophori [b] presbyteri, & Abundij diaconi, qui in ꝑſecutione Diocletiani primo ſuſtib. crudeliſsime cæſi, deinde in carcerẽ, negato cibo, & potu, retruſi, & rurſum in equuleo torti, & poſt hæc diu in carcere macerati, nouiſsime gladio percuſsi ſunt. Emeritæ in

Hiſpa-

Hiſpaniâ paſsio S. Eulaliæ [c] virg. quæ ſub Maximiano Imp. cum eſſet annorũ duodecim, iuſſu Daciani pſidis pro confeſsione Chriſti plurima tormenta perpeſſa eſt: nouiſsime in equuleo ſuſpenſa, & exungulata faculis ardentibus ex vtroque latere appoſitis, hauſto igne, ſpiritum reddidit. Itẽ ibidẽ S. Iuliæ [d] virg. & mart. quæ B. Eulaliæ ſocia fuit, & illi ad paſsionẽ properanti comes indiuidua adhæſit. Alexandriæ SS. mart. Mennæ, [e] Hermogenis, & Eugraphi, qui ſub maximino paſsi ſunt. Apud Leontinos in Sicilia SS. mart. Mercurij, [f] & ſociorum militum, qui ſub Tertyllo Præſide tempore Licinij Imperatoris gladio cęſi ſunt. Ancyræ in Galatia S. Gemelli [g] martyris, qui poſt dira tormenta ſub Iuliano Apoſtata crucis ſupplicio martyrium conſummauit. Viennæ S. Sindulphi [h] epiſcopi, & confeſſoris. Brixiæ ſancti Deuſdedit [i] epiſcopi.

DECEMBRIS 10.

Melchiadis Papæ, alias, Miltiadis.[a]] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alii recentiores. De eius ſucceſſione liber de Rom. Pont. Euſeb. chron. Optat. Mileuit. li. 2. Aug. epiſt. 165. Niceph. chron. & alii. Geſta autem eius intexuimus in Annal. hic tantum ex inſtituto de ſucceſſione agimus.

b Carpophori & Abundii.] De his Beda, Vſuard. Ado, conſentiuntq; vet. manuſcr. Sed magna varietas lectionis, dũ penes quoſdam codices Hiſpali, & apud alios Spoleti paſſi leguntur. Spoleti autẽ paſſos eſſe, Acta eorum, quæ deſcripſit Mombrit. to. 1. & manuſcrip. quæ e Spoletina eccleſia mutuati ſumus (licet omnia admodum deprauata) ſignificãt, quæ nuper mendis purgata & illuſtrata edidit R. P. Ioan. Baptiſta Bracheſcus Florentinus, ord. Prædic. Camerini impreſſa anno Dñi 1586. Rurſus autẽ Hiſpali hos martyrio coronatos, Beda teſtatur, & ex Breuiario Eborenſi tradit Vaſeus in chron. Petrus in catal. lib. 1. c. 33. Flos ſanct. & Theſaur. conc. to. 2. Sed qd præſtat his oĩbus Catalogus Epõrum Hiſpalenſium Carpophorum habet Epiſcopũ & mart. Omnes tñ in hoc conſentiunt, paſſos eſſe in perſecutione Diocletiani, & Maximini, ſub Martiano Iudice. Quorum autem ſint propria iura, & quibus cauſa ſit adiudicanda, nõ eſt noſtrum definire. Colantur vbique ſancti martyres, quorum Deus oĩa in oĩbus, & diues in oẽs qui inuocant eos. Cæterũ error irrepſiſſe videtur ex cõfuſione noĩum ciuitatis: dum cõplures antiquorũ Eccleſiaſticorum ſcriptorum pro Hiſpalenſi dixere Hiſpalitano, vt Gregorius Papa libro 3. dial. c. 3. ac rurſum pro Spoletino, Spolitano, vt item in dial. lib. 3. c. 14. Sic & in Synodis Romæ ſub Symmacho Ioãnes Spoletanus. Rurſum, quod item Vſuardus habet, apud ciuitatem Hiſpalitanã, errandi etiam tribuit occaſionem.

c Eulaliæ.] De eadem Beda, ac cæteri omnes hac die. Eius Acta cecinit Prudentius hymno Periſteph. idemque hym. 4. eandem deſcribit, cum ait:

Luſinatorum caput oppidorum
Vrbs, adorata cineres puellæ
Obuiam Chriſto rapiens, ad aram
Porriget ipſam.

Appellat Auguſtam Emeritam, quæ erat Rom. colonia, caput Luſitaniæ, quæ quidem prouincia adminiſtrabatur per Legatum Pretorium: reliqua aũt Hiſpaniæ pars, præter Beticam, per Conſularẽ Legatum curabatur: Bæticæ enim ab Auguſto populo Ro. attributa dabatur Prætor cum Quæſtore & Legato. Hæc pluribus Strabo lib. 3. quæ noluimus adnotaſſe, quod in Actis ſanctorum martyrum,

qui in Hiſpania paſſi ſunt, eos ſæpe ſub Cõſularibus vel Legatis paſſos inuenies, licet eoſdem Præſides frequentius appellatos reperias, vt habes hic de Daciano. Vt ad Eulaliam reuertamur, de eadẽ Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æternæ hoc verſu:
Eulalia Emerita tollit ab vrbe caput etc.
Itemque Aldelm. lib. de laud. virg. His adde miranda admodum, quæ ad eius ſepulchrum fieri conſueuerũt, quæ ſcribit Greg. Turon. de glor. mart. li. 1. c. 91. Scribit S. Iſido. in hiſt. Goth. era. 491. Gothos ab Emerita abſtinuiſſe, territos oſtentis beatiſſimæ Eulaliæ. Agunt de eadem alij recentiores, vt Petrus in catalo. lib 1. c. 5. Flos ſanct. Hiſp. & Theſau concion. to. 2 Conſule quæ ſuperius notauimus in Eulalia Barchinonẽ. pridie Idus Februarij.

d Iuliæ.] Agunt de ea ijdem qui ſupra, Beda, Vſuard. Ado, & Petrũ in catalog. lib. 1. cap 55.

e Menna & ſoc.] De his Græci ẽt agũt hac die, eorũq; Acta recolunt in Menologio: plenius aũt Metaphraſtes, ex quo Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Alius hic Mennas ab eo, de quo ſupra tertio Idus Nouẽbr. licet nõ nulli hunc Mennã, illum eſſe dicant. Huius corpus translatum eſt Conſtantinopolim, in cuius honorẽ Iuſtinianus Imp. baſilicam excitauit, vt Procop. de ædif. Iuſtiniani Imp. lib. 1. teſtatur.

f Mercurij & ſoc.] Horum acta accepimus edita ab eccleſia Leontina, iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctorum martyrum Alphij, Philadelphi, & Cyrini.

g Gemelli.] Græci item agunt de eodẽ hac die in Menolog. eiuſque martyrium narrant. De templo S. Gemelli martyris mentio habetur in Actis S. Theodori Siceotæ. Metaph. 22. Aprilis.

h Sindulphi epiſc.] Beda, Ado, & alij recẽtiores. Meminit eiuſdem Ado Viennenſis in chron. anno Domini 669. Poniturq; trigeſimuſprimus eius ſedis Epiſcopus in tabul. Remoch. Alius eiuſdem nominis fuit Sindulphus monachus de quo Trithem. de viris Illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46.

i Deuſdedit epiſcopi.] De eo tabulæ eccleſiæ Brixien & Rampert. in ſerm. de translatione S. Philaſtrij.

x B Idibus Decemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20				

ROmæ S. Damaſi [a] Papæ & conf. qui Apollinarẽ hæreſiarcham damnauit, & Petrũ Epiſcop. Alexandrinum fugatum reſtituit: multa ẽt SS. Mart. corpora inuenit, eorumq; memorias verſibus exornauit. Item Romæ paſſio S. Thraſonis, [b] q cũ Chriſtianos laborãtes in thermis, alijſque operib. publicis fatigatos, & in carcere poſitos de ſuis facultatibus aleret, iubente Maximiano tentus, cum aliis duobus, Pontiano, & Prætextato, martyrio coronatus eſt. Ambiani Sanctorũ martyrum Victorici, [c] & Fuſciani ſub eodem Imperatore, in quorum naribus, & auribus iuſsit Rictiouarus Præſes immitti tarinchas, [d] & clauis ardentibus tempora transfigi, deinde oculos euelli, ac poſtmodum eorum corpora iaculari; ſicque vna cũ S. Gentiano eorum hoſpite, capitib. amputatis, migrauerunt ad dominum.

In

In Perſide ſancti Barſabæ [c] martyr. In Hiſpania S. Eutychij [f] mart. Placentię ſancti Sabini [g] epiſcopi. miraculis clari. Conſtantinopoli S. Danielis [h] Stylitæ.

DECEMBRIS. 11.

DAmaſi Papę. a] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij. De eius ſucceſſione liber de Roman. Pontific. Optat. Mileuit. lib. 2. Ruffin. hiſt. lib. 2. c. 10. Aug. ad Generoſum epiſt. 165. Sozom. lib 6. c. 23. Niceph. in chron & alij plures. Cætera de eo in Annal. vbi cũ eius Acta per annos ſingulos digeſſimus, tum apologiam conſcripſimus aduerſus libellum Marcellini ſchiſmatici, quem ille obtulit Theodoſio Imp. quo rabido ore in ſanctiſſimũ virũ inuehitur. Habemus de eodem manuſcriptum ſermonem, qui per lectiones diſtinctus, in aliquibus eccleſijs olim recitari conſueuit natali eius die.

b Thraſonis.] De ipſo Beda, & alij. Eius res geſtæ intextæ habentur Actis S. Marcelli Papæ, apud Sur. to. 1. die 16. Ianuarij. Mentio habetur de Thraſone etiam in Actis S. Suſannę virginis & martyris, apud Sur. to. 4.

c Victorici & Fuſciani.] Agunt de his ijdẽ qui ſupra, Beda, & Alii. Eorũ Acta Petr. in catal. lib. 1. c. 57. paucis deſcribit, eademque Mombritius recitat tom. 1.

d Tarinchas.] Vox prorſus incognita, niſi ex varia lectione Actorum eorumdem martyrum, genus eſſe tormentorũ, aſſequi poſſimus. Aliqua vetera manuſcripta, loco tarincharum, habent ſudes ferreas, ſic etiam legit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. in vita dictorum martyrum; ſic Vincent. in Spec. lib. 13. c. 141. ſic denique Petr. in catal. li. 1. c. 57. Puto aũt tarinchas illas eſſe, quas Ioſeph. lib. de Machabe. ex verſione Eraſmiana, appellat ſuccẽſoria; quæ (inq̃t) erãt tenuia ferri tela ad incendendum mart. comparata.

e Barbaſæ.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

f Eutychij.] Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Prope Gades paſſum ferunt Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. Hiſpani. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſp. & in Theſaur. conc. to. 2. hac die.

g Sabini Epiſc.] De eodem hac die tabulæ eccleſiæ Placentinæ. Scribit de eo S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 10. vbi refert inſigne miraculũ ab eo editum. Claruit tpib. Gratiani & Theodoſii Imp. Interfuit vna cum S. Ambroſio Mediolanẽſi Epõ Cõcilio Aquileienſi, vt eius Synodi Acta ſignificãt. Habẽtur illic grauiſſimæ aduerſus Arrianos a Sabino dictę ſñiæ: erat n. non tm̃ ſanctitate, ſed eruditione pręcipuus, cui tm̃ tribuit S. Ambroſius, vt ſua ſcripta ab eodẽ voluerit recognoſci cẽſura ipſius examinari, atq; iudicio cõprobari; vt apparet ex eius ep. 63. li. 8. edit. Rom. ad eũdẽ Sabinũ cõſcripta, in qua hæc aurea eius ſñia legitur; Vnumquemq fallũt ſua ſcripta, & auctorẽ prætereũt; atq; vt filii ẽt deformes delectãt, ſit etiã ſcriptorẽ indecores ſermones ſui palpant. Hæc ille beatus & egregius doctor Eccleſiæ. In eamdem item ſententiã S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſt. 7. Ego (inquit) iudices meos vereor, & veritate ſeruos magis intueor, &c. Si hæc tanti doctores Eccleſię; quis interim tantum ſibi ſumat, vt idoneus de ipſo iudex ſibi eſſe videatur? His itaq; admonitus, fateor, non vnum, ſed plures ſcriptionum mearũ ſemper optaui arbitros. Etſi habeã domeſticũ cognitorẽ R. P. Franciſcum Bordinum, virum plane diſertum, quo cum ab ineunte ætate ijſdẽ litterarũ ſtudijs aſſueui, tñ præter eum, quo cõtentus eſſe poſſem, alios eruditos rerum noſtrarum non tm̃ inſpectores, ſed iudices induſtria quęſitos adhibere cõſueui. Sed ad Sabinum, de quo agimus, reuertamur. Extant eiuſdem Ambroſij ad Sabinum aliæ ſcriptæ epiſtolæ, videlicet lib. 1. epiſt. 8. lib. 4. epiſt. 30. 31. & libro 8. epiſt. 65. edit. Roman. in quibus licet cuius ſedis Epiſcopus fuerit, nulla mentio

tio habeatur, tamen illum ipſum eſſe Sabinum Epiſcop. Placentinum, collegam in Concilio Aquileienſi, cognitoremque ſcriptorum ipſius, omnis ratio ſuadet.

h Danielis Stylitæ.] De eo pariter Græci in Menol. Edidit eius Acta Metaph. quæ & Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. deſcripſerunt. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib. 15. c. 32. & lib. 16. c. 6. Cedren. & alij in Leone Magno. Citantur eius Acta à S. Ioan. Damaſceno in orat. 3. de imaginibus. Cyrus exconſul columnam Danielis eleganti epigrammate illuſtrauit, vt eiuſdem Danielis Acta teſtantur.

ix. D Pridiæ Idus Decemb. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROmæ S. Syneſij[a] mart. qui tempore beati Sixti Papæ lector ordinatus, cum multos cõuertiſſet ad Chriſtum, apud Aurelianũ Imp. accuſatus, gladio percuſsus, martyrij coronã accepit. Alexãdriæ SS. mar. Epimachi,[b] & Alexãdri, qui ſub Decio Imp. cum fuiſsent multo tpe in vinculis, & diuerſis ſupplicijs affecti, perduraſsent in fide, ignib. tandẽ cõſumpti ſunt. Ibidẽ SS. mulierũ Ammonariæ[c] virginis, Mercuriæ, Dionyſiæ, & alterius Ammonariæ: quarũ prima in eadẽ Decij perſecutione, inauditis tormẽtorũ generibus ſuperatis, ferro cędente, beatũ vitę finẽ percepit: tres vero aliæ, cũ Iudex à fęminis ſuperari erubeſceret, ac dubitaret ne eadẽ in illas exercẽs cruciamẽta, earũ ẽt conſtantia vinceretur, ſtatim iuſsę ſunt decollari. Eodẽ die SS. mar. Hermogenis,[d] Donati, & aliorũ vigintiduorũ. Treuiris SS. mart. Maxentij,[e] Conſtantij, Creſcentii, Iuſtini, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide paſsi ſunt.

DECEMBRIS. 12.

SYneſij.[a]]. Celebris inter martyres, Græcis etiã notiſſimus fuit; qui de eodem agit hac die in Menologio, vbi & certaminis eius Acta deſcribũt, prout hic narrantur. De eius transſatione in inſulã Augienſem anno Dom. 380. facta meminit Hermanus Contract. in chron. eo anno.

b Epimachi & Alexandri.] De quibus hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii: Græci autẽ de Epimacho agunt natalem diem prid. Kal. Nouemb. eius vero transſationẽ Conſtantinopolim factam recolunt quinto Idus Martii. De vtriuſq; certamine ſcribit Dionyſius Epiſc. Alexandrinus apud Euſebium hiſt. lib. 6. c. 34. & alii ex prædicto auctore accipientes.

c Ammonariæ & ſoc.] Agunt de his mulieribus iidem qui ſupra, Beda, & alij hac die: ijdemq; earum coronas martyrij deſcribunt ex Dionyſio, quem refert Euſebius hiſt. lib. 6. c. 34.

d Hermogenis & ſoc.] Beda, Vſuard. Vuandelbertus, & alii recentiores hac die. Hos in paludẽ quandam eſſe demerſos, ac ſic martyrium conſummaſſe, habetur in Theſauro concion. to. 2.

Ma-

e Maxentij & ſoc.] Nō tantum hi tres clariſſimi ei⁹ ciuitatis ſenatores tūc paſſi ſunt, ſed & quatuor alij, quorū hæc ſunt nomina, Iuſtinus, Leander, Alexander, & Soter. De quorū corporū inuentione agit Sigeb. in chronico, anno Do. 1071.

13 Idibus Decemb. Luna. D viij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

SYracuſis in Sicilia natalis S. Luciæ [a] virginis, & mart. in perſecutione Diocletiani: quam cum lenones, quibus iubente Paſchaſio conſulari, tradita erat, vt a populo caſtitati eius illuderetur, ducere vellent, nullatenus eam mouere potuerunt, nec funibus additis, nec boum iugis plurimis: deinde vero picem, reſinam, feruens oleum nil læſa ſuperans, tandem gladio in gutture percuſſa martyrium conſummauit. In Armenia paſsio ſanctorum mart. Euſtratii, [b] Auxentii, Eugenij, Mardarij, & Oreſtis, in perſecutione Diocletiani: ex quibus Euſtratius primo ſub Lyſia, deinde Sebaſtæ ſub Agricolao Præſide vna cū Oreſte exquiſitis tormētis cruciatus, in fornacē miſsus reddidit ſpiritū: Oreſtes aūt in ſtratum ferreum ignitum poſitus migrauit ad Dominum: cæteri apud Arabracos ſęuiſsimis agitati ſupplicijs ſub Lyſia Præſide, diuerſimode martyriū cōſummarūt. Eorū corpora poſtea Romā trāslata, in Eccl. S. Apollinaris honorifice ſunt collocata. Apud Sardiniā in Sulcitana inſula paſsio S. [c] Antiochi ſub Hadriano Imper. Cameraci in Gallia S. Authberii [d] Epiſcopi, & confeſ. In Pago Pōtino ſancti Iudoci [e] Confeſsoris. In territorio Argentoratenſi Sanctæ Othiliæ [f] virginis.

DECEMBRIS 13.

LVciæ. a] Agunt de eadē Latini oēs hac die, ſimul & Græci, eiuſq; martyrij Acta ijſdē omnib. notiſſima recitat Surius to. 6. Mombrit. to. 2. & alii plures reperiunturq; in antiquis codicibus manuſcr. Carmine autem eadem cecinit Sigebert. qui & translationes corporis eius egregio ſermone proſecutus eſt. profitetur hac ipſe lib. de vir. illuſt. c. 127. Plura de ipſa S. Aldelmus, tam ſoluta oratione, quam carmine in lib. de laude virg. Itidem Baptiſta Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Luciæ agonē heroico carmine egregie decantauit, ſicut & SS. virginum Apolloniæ & Margaritæ.

b Euſtratij & ſoc.] De his Græci hac ēt die agūt in Menologio. Horum res præclare geſtæ, a Metaphraſte deſcriptæ, extāt apud Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. Legimus eaſdē in nonnullis codicib. manuſcr. & inter alios in eo qui aſſeruatur Romæ in eccleſia S. Mariæ ad martyres. eſt eorum exordiū: Regnantibus Diocletiano & Maximiano Imp. Habemus eaſdem in noſtra biblioth. in quibus & nomen au-

ctoris, qui ea conſcripſit, proditur: nimirũ Euſebius monachus Sebaſtenus, qui ea tradidit Auracinis, penes quos celebrior erat eorum memoria. In his quæ habemus apud nos, aperitur & nomẽ auctoris, qui ea Latinitate donauit. Fuit is Ioannes ſeruus S. Ianuarij (ſic enim inſcribitur) qui vixit Neapoli temporibus Athanaſij iunioris, eius ſedis Epiſcopi: hæc etenim habet auctor in præfatione: Athanaſius iunior Parthenopenſis eccleſiæ Præſul, patrui ſui magnifici Præſulis ſtudia ſecutus, me impulit, &c. Trithem. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. teſtatur horũ Acta eſſe conſcripta a Dorotheo. Agit de iiſdem martyribus Niceph. hiſt. lib. 7. c. 14. Aſſeruantur Romæ horum corpora in eccleſia S. Apollinaris Epiſcopi, vbi ad reparandas ingentes clades Germanarũ eccleſiarum ab hæreticis illatas Gregorius XIII. Papa diuino conſilio ſtabiliuit Collegium Germanicum; addidit & Hungaricum, auxitq. ampliſſimis domibus, ad reditibus.

c Antiochi.] De eodem tabulæ eius eccleſiæ hac die. Inde etiam accepimus eius Acta plenius ſcripta, atque (prout in eius ſolemnitate recitari ſolet) per lectiones diſtincta. incipiunt: Sicut ſanctorum omnium, &c.

d Authberti Epiſc.] Agunt de eodem Vſuard. Ado, & alij recentiores. Extant eius vitæ Acta apud Sur. to. 6. Meminit eiuſdem Sigebert. in chron. anno Domini 650 651. & 658. Plura de eodẽ Molanus i Ind. S. Pelagij. Recẽſetur in tab. Democharis octauus eius ſedis. Epiſcopus.

e Iudoci.] Eius res geſtas a Florentio abbate conſcriptas edidit Sur. to. 6. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 653. Vicent. hiſt. lib. 24. c. 165. 166. Petrus in catal. lib. 1. c. 65. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

f Orhiliæ. De eadem Adonis martyrologium. Claruit circa annum Domini ſeptingenteſimum, vt conſtat ex chron. Germ. Hac cæca a natiuitate in baptiſmate viſum recepit, exercuitq; monaſticam diſciplinam in Alſatia. De eadem agit Molanus additio. ad Vſuardum.

vij E Decimonono Kal. Ianuar. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ALexandriæ SS. mart. Heronis, [a] Arſenij, Iſidori, & Dioſcori pueri: quorum tres primos Iudex in perſecutione Deciana varijs tormẽtis dilaniãs, cũ pari conſtantia videret armatos, tradi ignib. iubet. Dioſcorus vero multipliciter flagellatus, diuino nutu ad cõſolationẽ fideliũ dimiſſus eſt. Antiochiæ natalis SS. mart. Druſi, [b] Zoſimi, & Theodori. Eodem die paſsio SS. Iuſti, [c] & Abundij, qui ſub Numeriano Imperatore, & Olybrio Præſide in ignem iniecti, cum euaſiſſent illæſi, gladio percuſsi ſunt. Rhemis paſsio SS. Nicaſij [d] epiſc. Eutropiæ virginis ſororis eius, & ſororum martyrum, qui a barbaris Eccleſiæ hoſtibus cæſi ſunt. In Cypro Inſula natalis beati Spiridonis [e] Epiſcopi, qui vnus fuit ex illis confeſſoribus, quos Maximinus dextro oculo effoſso, & ſiniſtro poplite ſucciſo, ad metalla dãnauerat. Hic prophetiæ dono, & ſignorum gloria inclitus fuit, &

uni-

in Nicæno Cõcilio philoſophum Ethnicum Chriſtianæ religioni inſultantem deuicit, & ad fidem perduxit. Bergomi S. Viatoris[f] epiſcopi, & confeſsoris. Papiæ S. Pompeij[g] epiſcopi. Neapoli in Campania S. Agnelli[h] abbatis, gratia miraculorum illuſtris, qui obſeſsam vrbem ſæpe viſus eſt crucis vexillo ab hoſtibus liberare. Mediolani S. Matroniani[i] eremitæ.

DECEMBRIS 14.

Heronis & ſoc.a] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit eorũ certamina Dion. Alex. quæ recitat Euſeb. hiſt. li. 6. ca. 34. In editione Chriſtophorſoni loco Arſenij, Ater legitur. Græce habet ἄτηρ.

b Druſi & ſoc.] Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri recentiores de his hac die agunt.

c Iuſti & Abundij.] Eius paſſionis Acta deſcribuntur hymno ſacro in Breuiario Toletano, vbi de his pluribus agitur.

d Nicaſij epiſco. Eutropiæ, & ſoc.] De his Vſuar. Ado, conſentiuntque vet. manuſcr. Acta aũt ipſorum ex antiquis codicib. edidit Sur. tom. 7. Agunt de his Otho Friſing. libro 4. c. 28. Sigeb. in chron. anno Domini 453. Nico. Olaus in Attila, Vinc. Spec. hiſt. lib. 21. c. 37. Petr. in catalo. lib. 1. c. 69. & Mombr. to. 2. quorum alij paſſos hos tradunt temporibus Vuandalicæ cladis, alij autem ſub Attila Hunnorum Rege. De baſilica S. Nicaſij Rhemis agit Hincmarus in vita S. Remigij.

e Spiridonis epiſ.] Beda ac cæteri Latinorũ de eodem hac die, Græci aũt pridie Idus Decemb. in Menologio. Nõ ſolũ interfuit SS. Nicæno Concilio, ſed & adnumeratur ẽt Spiridion, ſeu Spiridon inter Patres, qui in Conc. Sardicẽſi fidem Catholicam propugnarunt, vt conſtat ex Athanaſij apolo. 2. Eius Acta edita à Metaphraſte habet Lipo. to. 5. & Sur. tom. 6. Ruffinus de eodem lib. 1. c. 5. Socr. lib. 1. c. 8. Sozom. lib. 1. c. 11. Niceph. lib. 8. c. 15. & 42. Grego. presbyter in orat. habita de ſanctis Patribus, Nicææ congregatis, Cedren. in Conſtantino, Glycas, & alij. Licet autem Metaphraſtes auctorem qui Acta Spiridonis ſcripſit, non prodat; conſtat tamen (teſte Suida) ea eſſe conſcripta à Triphyllio Epiſcopo eius diſcipulo verſibus iambicis, ſed non extant. De conuerſione philoſophi ijdem qui ſupra agunt, & Euſeb. hiſt. lib. 16. c. 3.

f Viatoris Epiſ.] Beda de eodem, licet ponat in Gallijs. Agit Gelaſinius de eodem ex tabulis eccleſiæ Bergomenſis.

g Pompeij epiſc.] Tabulæ eccleſ. Papien. vnde & eius Acta manuſcr. accepimus: plura de eodẽ in Actis S. Syri eiuſdem eccleſiæ epiſcopi.

h Agnelli abb.] Tabulæ eccleſiæ Neapol. vbi religioſiſſime colitur. Extant eius Acta edita à Paulo Regio; habemus & nos manuſcrip. in noſtra biblioth. vbi & quædam à viro ſancto miracula edita leguntur. Claruit temporibus Greg. Papæ, & Mauritij Impe. cum Neapolitanæ eccleſiæ præeſſet Fortunatus, de quo eſt frequens mentio in regiſtro S. Gregorij Papæ. Legi & libellum miraculorum eius, cum eſſem Neapoli.

i Matroniani.] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolan. ex quibus Gelaſinius.

15 Decimoctauo Kal. Ianuarij. Luna. F vj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROmæ SS.marty.Irenæi,[a] Antonij, Theodori, Saturnini, Victoris, & aliorum decẽ & ſeptem, qui in perſecutione Valeriani pro Chriſto paſſi ſunt. In Africa paſſio SS.Fauſtini,[b] Lucij,Cand di,Cęliani,Marci,Ianuarij,& Fortunati. Ibidem S.Valeriani[c] epiſcopi,qui cum eſſet annorũ plus octoginta, in perſecutione Vuandalica ſub Geiſerico Rege Arriano,conuentus ab eo, vt traderet eccleſiæ vtenſilia, idq; conſtanter renuiſſet, extra ciuitatem ſingularis iuſſus eſt pelli:cumq; præceptum eſſet, vt nullus eum neq; in domo,neq; in agro dimitteret habitare multo tempore in ſtrata publica nudo ſub aere iacens, in confeſſione, & defenſione Catholicæ veritatis curſum beatæ vitæ compleuit. In territorio Aurelianenſi S.Maximini[d] confeſſoris.Apud Iberos trans Pontum Euxinum S.Chriſtianæ[e] ancillæ,quæ virtute miraculorũ gentem illam t̃pe Conſtantini ad fidem Chriſti perduxit.

DECEMBRIS 15.

IRenæi & ſoc.[a]] De his vet.manuſcr. ex quibus & recentiores hac die.

b Fauſtini,Lucij,& ſoc.] Agũt de his Beda,atque alij recentiores, adſtipulanturque vet.manuſcr.

c Valeriani epiſc.] Beda, Vſuar.alijq; de eodem hac die. Eius res geſtas conſcripſit Victor Vticenſis li.1.de perſec.Vuãdal.ex quo & cæteri accepiſſe noſcuntur.

d Maximini.] Agunt de eodem Beda Vſuar.Ado,ac cæteri recentiores hac die.

e Chriſtianæ ancillæ.] Hęc,de qua agitur, eo quod nomẽ eius incognitũ habebretur, nõ proprio, ſed appellatiuo potius nomine Chriſtiana ancilla dicta videtur. De Apoſtolico munere,quo(Deo dante) hæc functa eſt,egregijſque miraculis, & Gentilis populi ad Chriſtũ conuerſione, ſcribit in primis Ruffinus hiſt.lib.1.c.10. Socr.lib.1.c.26. Sozo.lib.2.c.6.Theo.li.1. c.24.Caſſiod.ex prædictis in tripar.lib.9. c.45. Niceph lib.8.c.34.& 45.Suidas, & alij. Claruit tempore Conſtantini Imp. Perſeuerauit florentiſſimus Chriſtianiſmus in Iberia: agit enim de Iberis Chriſtianis ſumma cum laude Procopius de bello Perſico l.1. Hi etenim,ingruẽtibus hæreticorum procellis, fidem Catholicã integram illibatamque ſeruarunt.

v G Decimoſeptimo Kal.Ianuar. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25

TRium puerorum,Ananiæ,[a] Azarię,& Miſaelis,quorum corpora apud Babyloniã ſub quodã ſpecu ſunt poſita. Rauennæ SS.marty.Valentini[b] magiſtri militũ,Concordij eius filij,Natalis,& Agricolæ,qui in perſecutione Maximiani pro Chriſto paſsi ſunt. Formijs in Cãpania S.Al-

binæ [c] virginis, & martyris, ſub Decio Imperatore. In Africa paſſio plurimarum ſanctarum [d] Virginum, quæ in perſecutione Vuãdalica ſub Hunnerico Rege Arriano ſuſpẽdia, pondera, laminaſq; ignitas tolerantes, martyrij agonẽ feliciter conſummarunt. Viennæ B. Adonis [e] Epiſcopi, & confeſſoris. Aberdone in Hibernia S. Beani [f] epiſcopi. Gazæ in Paleſtina ſancti Irenionis [g] epiſcopi.

DECEMBRIS 16.

Trium puerorum, Ananiæ, & ſociorum. [a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio die ſequenti. Poſt multa quæ in diuinis Scripturis de his teſtata habentur, agit Ioſephus antiq. libro 10. capit. 18. & auctor apud Iſid. de vita & obitu ſanct. cap. 6. vbi meminit de ipſorum ſepulchro. De manu horum vnius translata Babylone Alexandriam, ac de baſilica illic erecta, narratur hiſtoria in Actis Cyri & Ioannis, apud Lipo. tomo 5. De aliis reliquijs eorumdem poſitis iuxta loculum Danielis Stylitæ, habes apud Metaphraſt. in Actis S. Danielis, apud Lipom. tom. 5. Athan. ſer. 3. contra Arrianos appellat hos tres pueros martyres Babylonios, ſic dicens: Id cognoſcẽtes etiam martyres illi Babylonij, Ananias, Azarias, Miſael, refutant Arrianorum impietatem, &c.

b Valentini & ſoc.] De his Beda, Ado, & alij recentiores: ipſorum martyrium narrat Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2.

c Albinæ.] De eadem vet. manuſcrip. Eius Acta ex antiquis monumentis eccleſiæ Caietanæ accepimus: eſt illorum exordium: Tempore adueniente, &c. Fuit Romæ eius nomine fœmina gente & ſanctitate illuſtris, de qua frequenter ſumma cum laude meminit S. Hierony.

d Sanctarum virg.] Harum fortem in confeſſione cõſtantiam atq. coronã martyrij ſcribit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 1. Non tantum pro fide Catholica ſubiere martyrium, ſed etiam, vt calumnioſum mendacium in ſanctos Epiſcopos dicerent, cruciatæ ſunt ſæuiſſimæ; ſed præualuit earum ſubnixa veritate cõſtantia.

e Adonis epiſcopi.] De eo hic Bedæ Martyrologium. Hic ille ipſe qui chronicon ſcripſit, perduxitq. vſq; ad annum Domini 880. Alium ab ipſo non inuenimus eius eccleſiæ Epiſcopum.

f Beani.] Vet. manuſcr. ex quibus Molanus hac die. Fuit hic Epiſco. Aberdonenſis, vt idem teſtatur.

g Irenionis epiſco.] De quo præclara mentio in Actis S. Porphyrij Epiſcopi Gazenſis, quæ ex Metaphraſte, & ille ex Marco diacono, recenſet Lipom. tom. 5. Claruit tempore Theodoſii Imperatoris. Ei ſucceſſit Aeneas, ac inde ſubrogatur Porphyrius, in cuius vita hæc Marcus diaconus: Irenion quoque fuit ciuis Angelicarum poteſtatum, cuius laudes fieri non poteſt, vt ſcribantur in digreſſione; ſed opus eiꝰ eſſet opere ſeparato ad hoc, vt conſcriberemus vitam huius dicti inclyti Irenionis: aliis vero id relinquimus ſcriptoribus, qui eius vitam ſciunt accurate. Hæc ille.

17 Sextodecimo Kal. Ianuar. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ELeutheropoli in Palæſtina SS. marty. Floriani,[a] Calanici, & ſociorum quinquaginta & octo, qui tpe Heraclij Imperatoris a Sarracenis ob Chriſti fidem occiſi ſunt. Maſſiliæ in Gallia B. Lazari[b] epi, quem Dñs in Euangelio a mortuis ſuſcitaſſe legitur. Bigardis prope Bruxellam S. Viuinæ[c] virginis, cuius egregiam ſanctitatem miracula crebra teſtantur. Conſtantinopoli S. Olympiadis[d] viduæ. Andaniæ apud Septem eccleſias B. Beggæ[e] viduæ, ſororis S. Gertrudis. Eodem die translatio[f] S. Ignatij epi, & martyris, qui tertius poſt beatum Petrum Apoſtolum Antiochenam rexit eccleſiam: cuius corpus ab Vrbe Roma, vbi ipſe ſub Traiano paſſus fuerat, Antiochiam delatum, extra portam Daphniticam in cœmeterio eccleſiæ poſitum fuit: in qua celebritate ſanctus Ioannes Chryſoſtomus cõcionem ad populum habuit: poſtmodum vero eius reliquiæ rurſus Romã tranſlatæ ſunt, & in eccleſia S. Clementis vna cum corpore eiuſdẽ beatiſſimi Papæ, & martyris ſumma veneratione reconditæ.

DECEMBRIS 17.

FLoriani & ſoc. a] De his Beda, Vſuard. Ado, Petr. in catal. lib. 1. c. 83. & alii. Paſſi habentur anno 37. Heraclii Imp. de eadem barbarica incurſione, & eccleſiarũ clade agitur in hiſt. Miſcel. de qua & Cedren. in comp. hiſt.

b Lazari epiſc.] Beda, Vſuar. Ado, cæteriq; recentiores; Græci agunt in Menolo. translationẽ reliquiarũ eius Cõſtantinopolim factã xvi. Kal. Nouemb. Leone VI. Impe. qui nobilẽ eidẽ erexit baſilicã, vt ſcribit Cedre. in eodẽ Imp. De eadem translatione è Cypro inſula agit Zonaras in 3. part. Annal. in Leone Philoſopho. Extat de S. Lazaro encomiũ Andreę Cretenſis Græce ſcriptũ in bibliotheca Sfortiana, cod. manuſcr. num. 11. De rebus geſtis ipſius, pręter illa quę in ſacro legũtur Euangelio, plura hr̃ in Actis ſanctarum Marthæ, & Magdalenæ, & Maximini.

c Viuinæ.] Tabulæ eius eccleſiæ, ex q̧bus Molanus in additio. ad Vſuard. & in Indic. Sanct. Belgij.

d Olympiadis.] De ea vet. manuſcrip. Gręci autem in Menolog. viij. Kal. Augu ſti, vbi hæc leguntur: Vixit hæc ſub Imp. Theodoſio, Arcadio & Honorio filijs. Aniſij ſecundi Comitis filia neptis Ablauij Præfecti, deſponſata Nebridio, cum quo paululum temporis vixit antequam cum eo copula iungeretur: ſicque virgo ſimul & vidua remanſit, tẽpus omne trãſigẽs in ieiunijs, venerata plurimum ſanctos Dei ſacerdotes; ac præcipue S. Ioannem Chryſoſtomum. Hæc ibi. Cum autem hæc dicatur neptis Ablauij; tenuit. hic primum locum apud Conſtantinum Imperatorem, filiamq. habuit Olympiadem, quæ iuſſu Conſtantij Imperatoris nupſit Arſaci Armeniæ Regi, vt auctor eſt Ammianus Marcellin. lib. 20. An autem huius ex alio viro Ablauij neptis Olympias fuerit filia, incompertum habemus. ad Olympiadis nuptias vocatus S. Grego. Nazianzenus, dolore podagræ ſe impeditũ excuſat per litteras, ad Aniſiũ epiſt. 57. Scripſit tamen ad eam carmen paræneticum, quo eam inſtituit, vt ſe gerere debeat in ſancto cõiugio. De eadem Olympiade, cum ad ſecunda vota trãſire per Theodoſium Imperatorem cogeretur, cui reſtitit, pluribus agunt Pallad. in dialog. de S. Ioanne Chryſoſtomo, Sozo-

menus

menus li.8.c.24. Pallad.Galat.in Lauſiacis 43.Leo Imper.in encomio de S.Ioan. Chryſoſt.& Niceph.hiſt.li.13.c.24.Extãt eiuſdem S.Io. Chryſoſt.ad eũdem epiſtolæ ſeptemdecim, quibus quaſi quibuſdã colorib.eius egregiæ laudes panduntur; cum præſertim hæc vitans ſchiſmaticos, inhærens Catholicis, Ioannis partibus, eius cauſa ad tribunal vſq; perducta, bonis mulctata, alijſque grauiſſimis ærumnis confecta eſt: quando ipſam idem Io. Chryſoſt.pluribus litteris eſt conſolatus.

c Beggæ viduæ.] Tabulæ eius eccleſię, ex quibus Molanus hac die in addit. ad Vſuar. & pluribus in Indic. Sanct. Belg. vbi hæc ſcribit: Sancta Begga matrona patrem habuit Pipinum primũ Ducem Brabantiæ, & Maiorem domus in Auſtraſia, germanam vero ſororem beatiſſimã Gertrudem. Hæc, Anſigiſo viro ſuo perempto, Romam adijt dominam mundi & Eccleſiæ caput. Vnde cum benedictione Papæ, & donata reliquijs reuerſa, in honorem ſeptem eccleſiarum Romanarum, Andanæ ad Moſam cęnobiũ Septem eccleſiarum fundauit, &c.ibi enim vixit regularibus diſciplinis; & ſanctitate pollens, hac die migrauit ad Dominũ. Voluimus hæc ad verbũ deſcripſiſſe, nõ tantum vt eius genus & ſanctitas innoteſceret, ſed vt celeberrimum ac vetuſtiſſimum cultum ſeptem Romæ eccleſiarũ eſſe conſtaret. De eadem Sigeb.in chron. anno Domini 686. De eius autem obitu anno 698.agit.

f Translatio S.Ignatij.] De qua ẽt hac die Beda, Vſuard.& alij recentiores Fuit hæc prima translatio: quando cõſummato martyrio, eius diſcipuli, qui cũ ſecuti fuerãt Antiochia, illuc victrices reliquias reduxerunt: de qua translatione agitur in fine Actorũ martyrij ipſius, eamq; graphice deſcribit egregia oratione S. Ioan. Chryſo. poſitum tunc fuit corpus eius in cœmeterio ad Portam Daphniticam. inde autem vltimis temporibus Theodoſij Iunioris delatum eſt ſummo cũ honore intra ciuitatẽ Antiochiam, poſitum in tẽplo quod Fortunæ dicebatur, vt teſtatur Niceph.hiſt.lib.14.c.44. licet erret, cum ait, tunc, videlicet tẽpore Theodoſio, Roma illuc eſſe perlatum: nam arguitur prędictorum auctoritate, nec non etiam S. Hierony. in libro de Script. Eccleſiaſt.in Ignatio, dum ait, eius corpus iacere extra portam Daphniticam in cœmeterio. De eadem translatione iterum facta ſcribit Euagrius Schol.hiſt.lib.1.c.16. De tertia autem, quando Romam delatum eſt, nihil mihi hactenus compertum habetur. Opinor tamen tunc inde ablatas ſanctiſſimi martyris reliquias, cum Iuſtiniano imperante, ciuitas illis à Coſrohe Rege Perſarum igni ferroque vaſtata eſt, anno Domini 540. Agit Procop. de eadem clade lib.2.de bello Perſico.

18 . Quintodecimo Kal.Ianuar. Luna. B iij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PHilippis in Macedonia natalis SS. martyrum Ruffi, [a] & Zoſimi, qui ex eo numero diſcipulorũ fuerunt, per quos primitiua Eccleſia in Iudæis, & Græcis fundata eſt: de quorum etiam felici agone ſcribit ſanctus Polycarpus in epiſtola ad Philippenſes. Laodiceæ in Syria paſsio SS. Theotimi [b] & Baſiliani. In Africa SS. martyrum Quincti, [c] Simplicij, & aliorum, qui ſub Decij, & Valeriani perſecutione paſſi ſunt.

Ibidem

Ibidem S. Moyſetis [d] martyris. Itē in Africa SS. marty. Victuri, [e] Victoris, Victorini, Adiutoris, Quarti, & aliorū triginta. Mopſueſtiæ in Cilicia S. Auxētij [f] epī, qui olim ſub Licinio miles, potius elegit cingulum exuere, quam vuas Baccho offerre: factuſq; epiſcopus, præclarus meritis in pace quieuit. Turonis S. Gratiani [g] epiſcopus, qui a S. Fabiano Papa eiuſdem ciuitatis primus Epiſcopus ordinatus, multis clarus miraculis obdormiuit in Domino.

DECEMBRIS 18.

RVffi, & Zoſimi. [a] Beda, Vſuar. Ado, & alij de ijſdem hac die. Hi ſummopere laudātur à S. Polycarpo in epiſ. ad Philippēſes, dum eoſdē vna cum S. Ignatio in exēplum ponit ſinceræ fidei, & perfectæ charitatis. De his iterū apud Bedam vij. Kal. Ian. ſed perperam additum videtur Zoſimo nomen Rom. Pon. quaſi fuerit Zoſimus Papa, de quo inf. 26. Decembris.

b Theotini & Baſiliani.] De his item Beda, & alii recentiores, conſentiuntque vet. manuſcr.

c Quincti & ſoc.] Beda de ijſdem hac die. Fuit Quinctus epiſc. in Mauritania tporibus Decii Imp. ad quem extat S. Cypriani epiſt. 71. Inſcribitur nomen eius in epi. ad Cornelium Papam 54. An autem hic ille idē ſit, non ſatis exploratū habeo.

d Moyſetis.] De eodem Beda, Vſuar. & vet. manuſcr. itemq; recentiores agūt.

e Victuri & ſoc.] De his eadem manuſcripta S. Cyriaci hac die.

f Auxentij epiſc.] De eo Græci, eiuſq; certamen temporibus Licinij exhibitum deſcribit Suidas, ex quo Lipo. to. 4. Alius eiuſdem nominis eſt ille, qui temporibus Diocletiani ob Chriſti fidem ad beſtias damnatus eſt, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 17. Alius inſuper qui cum Euſtratio atq; Mardario paſſus eſt, de quo ſupra. Prætermittimus alios abſque martyrio eius nominis ſanctitate nobiles.

g Gratiani epiſ.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die, plurib. Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. & lib. 10. c. 31. Ponitur hic primus Turon. ſedis epiſcopus creatus Aemiliano & Aquilino Cōſſ. Eſt is annus à Chriſto 251. ſecundum veriorem ſupputationem.

ij C Quartodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28

ALexandriæ in Aegypto B. Nemeſij [a] martyris, qui primo per calumniam quaſi latro Iudici delatus, eoq; crimine abſolutus, mox in perſecutione Decij Chriſtianæ religionis nomine Aemiliano Iudici accuſatur: a quo geminatis ſupplicijs excruciatus cum latronibus iuſſus eſt incendi, Saluatoris deferens ſimilitudinem, qui vna cū latronibus pertulit crucem. Nicææ SS. Darij, [b] Zoſimi, Pauli, & Secundi martyrum. Nicomediæ SS. martyrum Cyriaci, [c] Paulilli, Secundi, Anaſtaſij, Syndimij, & ſociorum. In Mauritania S. Timothei [d] diaconi, qui

ob

ob Chriſti fidem poſt diros carceres in ignem coniectus, martyriũ conſummauit. Gazæ in Palæſtina paſſio ſanctarum Meuritis,[e] & Theæ. Antiſiodori S.Gregorij[f] epiſcopi,& confeſſoris. Aurelianis S.Adiuti[g] abbatis, prophetiæ ſpiritu illuſtris. Romæ S.Fauſtæ[h] matris S.Anaſtaſiæ, nobilitate, & pietate inſignis.

DECEMBRIS 19.

NEemeſij [a]] De eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij, ijdemque ex epiſtola S. Dionyſij epiſc. Alexand. quam recitat Euſeb. hiſt. lib.6.c.34. vbi eius certamen ponitur.

b Darij,& ſoc.] Agit de Dario Vſuardus hac die; cæteri autem reſtituti ſunt ex prædicto antiquo manuſcripto.

c Cyriaci,& ſoc.] Beda de iiſdem agit, ac recentiores, ſuffraganturq; manuſcr.

d Timothei diac.] De quo etiam Græci hac die in Menol. ibiq; recenſent eius martyrium.

e Meuris & Theæ.] Græci itidem de his agunt. Marcus diac. in Actis S.Porphyrij epiſcopi Gazẽſis refert harum venerandas reliquias Gazæ poſitas eſſe in eccleſia S.Timothei martyris.

f Gregorij epiſc.] De eo Vſuardus hac die. Apud Bedam deprauate legitur Gregor. Papa. De eodem Ado,& alij recentiores. Numeratur hic decimuſtertius eius ſedis epiſcopus: ſedit an. duodecim, & menſ. ſex, temporibus Vigilij,& Siluerij Rom. Pont. vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas recitat Demochares.

g Adiuti abb.] Vet. manuſcr. ex quib. etiam recentiores hac die agunt.

h Fauſtæ.] De eadem manuſcr. Extat S. Anaſtaſiæ epiſt. perbreuis ad S. Chryſogonum, vbi de ea his verbis meminit: Fauſta mater Chriſtianiſſima ſemper vixiſſe probatur & caſta: hæc me inter ipſa cunabula fecit fieri Chriſtianã,&c. Apud Nicephorum lib.14. in fine, Flauia, pro Fauſta legitur, vt eſt apud Suidam.

20 Tertiodecimo Kal. Ianuarij. Luna. D ij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIgilia[a] S.Thomæ Apoſtoli. Romæ SS.marty. Liberati,[b] & Baiuli. Alexandriæ SS.marty. Ammonis,[c] Zenonis, Ptolemæi, Ingenis,& Theophili militum, qui tribunalibus aſtantes, cum quidam Chriſtianus in ſupplicijs poſitus trepidaret,& iam pene ad negandũ declinaret, vultu, oculis, ac nutibus illum conabãtur erigere; cumq; hac de cauſa totius populi clamor in eos proſiliret, prorumpentes in mediũ, Chriſtianos ſe eſſe teſtati ſunt: per quorum victoriam Chriſtus, qui ſuis eã animi cõſtantiam dederat, glorioſiſſime triumphauit. Geldubæ S. Iulij[d] martyris. In Arabia SS.marty. Eugenij,[e] & Macarij presbyterorum, qui à Iuliano Apoſtata, cũ ipſius impietatem arguiſſent, ſæuiſsimis plagis affecti, atq; in vaſtiſsimam eremũ relegati, gla-

dio

dio cæſi ſunt. Antiochiæ natalis S. Philogonij [f] epiſcopi, qui ex cauſidico ad eam eccleſiam regendam Dei nutu accerſitus, aduerſus Arrium vna cum S. Alexandro epõ, & ſocijs primum pro fide Catholica certamen inijt, claruſq; meritis quieuit in Dño: cuius annuam feſtiuitatem S. Ioannes Chryſoſtomus præclaro encomio celebrauit. Brixiæ S. Dominici [g] epiſcopi, & confeſſoris.

DECEMBRIS 20.

VIgilia S. Thomæ. [a]] De eadem Beda, & alij recentiores, Concil. Oxonien. & qui agunt de diu. offi. vt Dur. lib. 6. c. 7. & alij.

b Liberati & Baiuli.] Agit de his Beda, Vſuardus tantum de Liberato in Amphitrea.

c Ammonis & ſoc.] Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri de his hac die. Extat epiſt. S. Dionyſij epiſcopi Alexandrini, quam recitat Euſeb. hiſtor. libro 6. c. 33. qua eorumdem deſcribitur martyrium.

d Iulij.] De eo ẽt Vſuar. hac die. Gelduba in Thracia ponitur ab Vſuardo, niſi ſit mendum in codice: verũ Plin. li. 19. c. 5. dicit Geldubam eſſe caſtellũ Rheno impoſitũ; aliã Geldubam nõ inuenimus.

e Eugenij & Macarij.] Agunt de his etiã Græci hac die in Menologio, eorũq; certaminis compendium breui ſumma perſtringunt. Porro eorum Acta plenius proſecutus eſt Metaphraſtes in vita S. Artemij martyris, quam *deſcripſit Lipo.* tom. 6. & Sur. tom. 5. *die* 20. *Octob.* Memini me legiſſe eorumdem certamen in cod. manuſcrip. biblioth. S. Petri *in Actis* Patermuthij.

f Philogonij epiſ.] Græci etiã de Philogonio hac die in Menolog. Extat homilia S. Io. Chryſoſt. dicta in die natali ipſius tom. 3. Ex litteris Arrij hæreſiarchæ, quas recitat S. Epiph. in Panar. hæreſi 69. maxima laus eidẽ Philogonio cõparatur dum illis ſignificat, hunc ipſum ſuæ ſectę pracipuum aduerſarium eſſe. De eodem Hiero. chron. Niceph. Ep. chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 8 c. 6 7. 8. 9. & 14.

g Dominici epiſ.] Tabulæ eccleſ. Brixien. Meminit de eo Rampertus eiuſdẽ ciuitat. Epiſcopus in ſermone habito de tranſlatione S. Philaſtri. *De alio Dominico* confeſſore agitur hac eadem die *in* nonnullis eccleſijs Hiſp. de quo mentio habetur in Theſauro concion. to. 2.

* E Duodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

CAlaminæ natalis B. Thomæ [a] Apoſtoli, qui Parthis, Medis, Perſis, Hircanis, & Brachmanis Euãgelium prædicauit, ac demum in Indiam perueniens, cum eos populos in Chriſtiana religione inſtituiſſet, Regis iuſſu lanceis transfixus occubuit: cuius reliquiæ ad Vrbem Edeſſam, deinde Orthonam in Apulia translatæ ſunt. In Tuſcia SS. martyrum Ioannis, [b] & Feſti. In Lycia ſancti Themiſtoclis [c] martyris, qui ſub Decio Imperatore pro S. Dioſcoro, qui quærebatur ad ne-

cem

cem, ſe offerens, equuleo tortus, raptatus, ac fuſtib. cæſus, martyrij coronam adeptus eſt. Nicomediæ S. Glycerij[d] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani multis tormentis vexatus, in ignem demum coniectus, martyrium conſummauit. Antiochiæ S. Anaſtaſij[e] epiſcopi & martyris, qui, Phoca imperãte, a Iudæis ſæuiſſime necatus eſt. Treuiris S. Seuerini[f] epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS 21.

THomæ Apoſtoli. a] De quo Beda ac cæteri Latinorum, Greci autem prid. No. Oct. vt cõſtat ex eorũ Menol. & conſtitutione Emmanuelis Impe. De prædicatione Thomæ, de qua hic agitur, quod ad Parthos pertinet, Origenes teſtatur lib. 3. in Geneſ. Euſeb. hiſt. li. 3. c. 1. Ruffi. hiſt. li. 1. c. 9. Socr. li. 1. c. 15. De Æthiopia meminit Io. Chryſo. hom. in 12. Apoſtolos, cum ait: Thomas baptiſmate Æthiopas dealbat. De prædicatione ad Indos ſcribit Gregor. Naz. orat. ad Arrianos, & Greg. Papa in Euang. ho. 17. De cæteris regionibus, quæ hic numerãtur, agit Sophr. apud Hier. de Script. Eccleſ. auctor apud Iſido. de vita & obitu ſanct. c. 76. Dorotheus in Synopſi, Beda in collect. & alij. De veterib. monumẽtis eius prædicationis apud Indos, conſule Hier. Oſorium Epm Siluenſem grauiſſimum Indicarum rerum noſtri temporis ſcriptorem li. 3. Non tm̃ Brachmanis, ſed & Taprobanæ inſulæ accolis Euãgelium annunciaſſe, ſcribit Niceph. hiſt. li. 2. c. 50. Ante eum idem affirmare videtur Theodoretus de legibus. De Actis S. Tho. Gelaſi[9] meminit, & reijcit inter apocrypha; eadem habet Aug. lib. contra Adimant. Manich. c. 17. contra Fauſt. lib. 22. c. 9. & de ſer. Domini in mon. lib. 1. c. 20. Extant ea inter paſſiones Apoſtolorum ex anonymo. Reliqua vero ſcripta eius nomine, vt Circuitos, Actus, Euangelium, & Apocalypſis, Thomæ dicta, damnata prorſus atq; reiecta reperiũtur in primis ab Athanaſio in Synopſi, Epiph. in Panar hæreſ. 47. Innoc. Papa epiſt. ad Exuperium epm Toloſanum, Cyrillo in catecheſi, 6. ac denique à Gelaſio Rom. Pon. in cap. Sancta Rom. diſt. 15. Thomam enim quendam Manetis diſcipulum eorundem ſcriptionum auctorem fuiſſe, ſcribit idem Cyrillus in eadem catech. 6. prope finem, & Epiphan. hæreſ. 66. De S. Thomæ corporis translatione, cuius hic mentio habetur, iã ſatis ſuo loco ſuperius die 3. Iulij.

b Ioannis & Feſti.] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado. & alij agunt.

c Themiſtoclis.] Agunt de eodẽ Greci in Menologio, ex quo etiam cæteri.

d Glycerij.] De quo Græci in Menologio. Meminit eiuſdem Niceph. hiſ. lib. 7. c. 6. & Metaphraſt. in Actis SS. Indes, & Domnæ, die 26. Decemb. apud Lip. to. 5. & Sur. to. 4.

e Anaſtaſij epiſc.] Alius hic ab illo de quo ſupra xj. Kal. Maij. Vide notata ea die in Anaſtaſio Sinaita. Meminit huius Niceph. hiſt. lib. 18. cap. 44. ſed confundit cum priori, vt ibi diximus.

f Seuerini epiſ.] Vet. manuſc. ex quib. & Molanus hac die. Ponitur in tab. Democh. viceſimusſecundus eius ſedis epiſ.

22 Vndecimo Kal. Ianuarij. Luna. F xxix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2				

ROmę via Lauicana inter duas lauros natalis SS. triginta[a] martyrū, qui omnes vna die in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Ibidem S. Flauiani[b] ex præfecti, qui ſub Iuliano Apoſtata pro Chriſto inſcriptione[c] damnatus, & ad Aquas Taurinas in exilium miſſus, illic orans, ſpiritum Deo reddidit. Apud Oſtia Tiberina SS. mart. Demetrij,[d] Honorati, & Flori. Alexandriæ S. Iſchyrionis[e] martyris, qui cum ad ſacrificandum conuicijs, & iniurijs cogeretur, atq; contemneret, præacuta ſude per media viſcera tranſuerberatus neci traditur. In Aegypto SS. Chæremonis[f] epiſcopi Nilopolis, & aliorum plurimorum martyrum: quorum alij, ſæuiente Decij perſecutione, fuga diſperſi, in ſolitudinibus errantes, a beſtijs interēpti ſunt: alij fame, frigore, ac languore cōſumpti, alij a barbaris, & latronib. necati, martyrij gloria coronati ſunt. Nicomediæ S. Zenonis[g] militis, qui cum Diocletianum Cereri immolantem deriſiſſet, maxillis confractis, dentibuſq; excuſſis, capite truncatus eſt.

DECEMBRIS 22.

TRiginta marty. um.a] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. *De loco inter duas laures*, mentio habetur etiam in libello de munificentia Conſtātini, cum agitur de baſilica SS. Petri, & Marcellini ibi à Conſtantio erecta.

b Flauiani.] Fabianus pro Flauiano ponitur in aliquibus vet. manuſc. Agitur de eo in Actis S. Bibianæ martyris. Locū Aquæ Taurinæ dictum, cuius hic habetur mentio, in Tuſcia fuiſſe conſtat: Plinius enim lib. 3. cap. 5. Aquenſes Taurinos ponit in Tuſcia. De eodem loco pluribus ſcribit Rutilius Itiner. li. 1: cum ait:

Noſſe iuuat Tauri dictas de nomine thermas, &c.

Rurſus vero de Aquis Taurinis, & inde denominata eccleſia Tauritana, ſub diœceſi Centumcellenſi, habetur mentio à S. Greg. in dialog. lib. 4. cap. 55. vbi plura de balneis ibi poſitis.

c Inſcriptione damnatus.] Eiuſmodi ignominia affici ſolitos Chriſtianos confeſſores, docet Pontius diac. in vita S. Cypriani, dum ait: Quis denique tot confeſſores frontium notatarum ſecunda inſcriptione ſignatos, & ad exemplū martyrij ſuperſtites reſeruatos, incentiuo tubę cęleſtis animaret? Hęc ille. *Seruorū vultus inſcribi ſolitos*, teſtatur Plin. lib. 18. c. 3. & alij, vt Varro li. 1. de re ruſtica. Seruos pęna ēt, vnde Suet. in Caio c. 27. ait: Multos honeſti ordinis, deformatos prius ſtigmatum notis, ad metalla, & munitiones viarū, aut ad beſtias condemnauit. De ſeruo hiſce notis deformato meminit Valer. *li. 6.* c. 8. Dicebātur eiuſmodi ſerui ſtigmatici; ſic apud Dionem hiſt. Ro. lib. 97. itē q; aliqn̄ litterati, atq; inuſti. Erat itaq; inſcriptio antiquū genus ſupplicij, quo ſumma irrogabatur ignominia, cum liberi hominis facies atris notis ppetuo māſuris profundis characteribus incideretur. Meminit eius ſupplicij Seneca lib. 3. de ira, c. 3. cū ait: Varia vinculorū genera, varia pęnarū, lacerationes membrorū, inſcriptiones frontis, &c. Sed frequētius de beneficijs li. 4. c. 137. & 138. vbi de inſcriptione, qua Philippus Rex ingratū militem notandū præcepit. Conſtantinus Imp. eiuſmodi vultus deturpationē lege vetuit, ſic reſcribēs ad Eumeliū: Si quis in ludū fuerit, vel in metallū pro criminū deprehenſorum

ſorum qualitate dãnatus, minime in eius facie ſcribatur; dũ & in manib. & in ſuris poſſit pena dãnationis vna ſcriptione cõprehẽdi: quo facies, quæ ad ſimilitudinẽ pulchritudinis celeſtis eſt figurata, minime maculetur. l. 2. de penis. Cod. Theod. Theophilus Impe. hæreticus Iconoclaſta abolitam antiquatamque penã reſtituit, hiſceq; non dicam ignominiæ, ſed præclariſſimæ laudis notis rigauit vultus ſanctorum martyrũ Theophanis ac Theodori fratrum, quos Methodius illuſtris confeſſor, qui ob Chriſti fidem ab eodem Imp. tenebatur ſepulchro incluſus, per fidum internuncium his ſalutauit iambis.

Quorum libris ſcripta ſunt in cœleſtibus
Nomina, piæq; frontes compunctæ notis:
Hos, qui ſepultus ante funus eſt ſuum,
Vinctos ſalutat & ipſe vinculis grauis.

Hęc apud Georg. Cedr. in cõpendio hiſt. in Theoph. Cõminatus eſt Theodoricus Rex Italiæ Opilioni & Gaudentio viris clariſſimis, inſcribẽdas notis ipſorũ frontes. Boet. de conſolat. proſa. 4. Thracibus vero notæ in facie ſcriptæ erant in ſignũ nobilitatis: vnde in prouerbiũ adductæ Thraciæ notæ, vt ex Herodoro not. Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 7. c. 31. Meminit de Thracijs notis Valer. li. 9. c. 14. 2. extr. Dacos ac Sarmatas ſolitos fuiſſe ſuas frõtes notis inſcribere, auctor eſt Plin. li. 22. c. 1. Stigmata fuiſſe ẽt Britoniũ inſignia, teſtatur Tertull. lib. de vir. veland. Fuerunt & Syri ſtigmatici: nõ tñ in vultu, ſed in vola manus, vel in ceruice (vt tradit Lucianus in Dea Syria) ſtigmata incidebant.

d Demetrij, & ſoc.] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

e Iſchyrionis.] In Beda mendoſe legitur Chiridonis, in Vſuardo, Schyrionis. ſatis conſtat ex epiſtola Dionyſij Alexandrini ad Fabium Antiochenum, quam recitat Euſeb. hiſtor. lib. 6. cap. 34. cum eius Acta refert, Iſchyrionem dici debere.

f Charemonis epiſc. & ſoc.] Beda, Ado, & alij de iiſdem hac die: pluribus autem idem Dionyſ. eadem epiſt. apud Euſeb. lib. 6. c. 34. prope finem.

g Zenonis.] Eius certamen deſcribitur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphraſt. die 25. Decemb. Habet eadem Lipom. to. 5. & Sur. to. 6.

23 Decimo Kal. Ianuar. Luna. Gxxviij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROmæ S. Victoriæ [a] virginis, & martyris, quæ in perſecutione Decii Imp. cũ eſſet deſpõſata Eugenio Pagano, & nec nubere vellet, neq; ſacrificare, poſt multa facta miracula, quib. plurimas Deo virgines aggregauerat, a carnifice percuſſa eſt gladio in corde, rogatu ſui ſpõſi. Nicomediæ natalis SS. viginti [b] martyrum, quos Diocletiana perſecutio grauiſſimis tormẽtis cruciatos, martyres Chriſti fecit. Ibidẽ paſsio SS. Migdonij, [c] & Mardonij, quorũ alter in eadẽ perſecutione igne crematus, alter in foſſam proiectus occubuit. Tunc ẽt paſſus eſt diaconus S. Anthimi epi Nicomedienſis, qui cũ litteras perferret ad martyres, a Gentilib. tentus, & lapidibus obrutus, migrauit ad Dñm. In Creta SS. martyrũ Theoduli, [d] Saturnini, Eupori,

Gelaſij, Euniciani, Zetici, Cleomenis, Agathopi, Baſilidis, & Euariſti, q. in perſecutione Decij crudelia paſſi, capite cæſi ſunt Romę B. Seruuli,[e] de quo S. Greg.[f] ſcribit, quod a primæua ſui ætate vſque ad finem vitę paralyticus iacuit in porticu prope eccleſiam S. Clementis, & demum Angelorum cantibus inuitatus, trãſiuit ad gloriã paradiſi: ad cuius tumulũ De⁹ miracula creberrime oſtẽdit.

DECEMBRIS 23.

Victoriæ. a] De eadem Beda, Vſuar. Ado: & alij recentiores: S. Aldelmus lib. de laud. virg. tam proſa quam carmine Victoriam, ac eius germanam Anatholiam pluribus laudat, earundemque res geſtas commemorat. Habemus vtriuſq; Acta manuſcr. quorum eſt exordium: Factum eſt autem vt vir, &c. Pet. in catal. lib. 1. c. 83. de iiſdem agit, atque alij.

b Viginti martyrum.] Beda, Vſuard. Ado, Petr. in catal. lib. 1. c. 84. & alij recentiores hac die.

c Migdonij & Mardonij.] Horũ martyrium recenſetur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaph. die 26. Decemb. ex quo Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. Agitur ibidem de diacono Nicomedienſi, de quo hic mentio habetur. De Migdonio item Niceph. hiſt. lib. 7. c. 5. qui agit & de Gorgonio, quem diuerſum eſſe à Mardonio, Acta ſuperius citata ſignificant.

d Theoduli & ſoc.] Agunt de his etiã Græci hac die in Menologio, eorumque paſſionis Acta deſcribunt: locupletius autem Metaphraſtes, ex quo Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. eadem referunt.

e Seruuli.] De eo Beda, Vſuard. Ado, ac cęteri. Eius Acta perpetuis ſcriptorum monumẽtis S. Greg. Papa mãdauit; agit enim de ipſo lib. 4. dial. c. 14. & homil. 5. in Euãg. Erat eius memoria Romæ apud S. Clementem, vbi & eius vita picturis deſcripta habetur.

f Gregorius ſcribit.] Etſi mente nõ exciderit, me notationes tantummodo, & non apologias, vel inuectiuas conſcribere: tamen non omnino ab inſtituto alienum exiſtimo, ſi cum ſæpe in Romano Martyrologio lib. dialogorum S. Grego. Papæ adducantur in teſtimonium, eoſdẽ (tanti Patris reuerentia ductus) à calumnijs vendicem, non dico hæreticorũ (aliter enim cum illis mihi agendum eſſet) ſed Catholici hominis Melchioris Cani epiſ. Canar. dum in ſuorum quos ſcripſit locorum Theologicorum commentario lib. 2. c. 6. aduerſus prædictos dialogorum lib. incõſtanter ac inconſulte nimis loqui videatur; & quos iam mille fere annis tã Occidentalis, quam Orientalis Eccleſiæ ſumma fide, digna veneratione, immenſiſq; eſt laudib. proſecuta, audeat nouus aſſertor in cõtrouerſiam reuocare, ac fide minuere. At ne nos calumnia agere quis exiſtimet; reddimus eius verba, præteritis nõnullis, quæ eodem capitulo ab ipſo dicta, caſtigatione ſunt digna. ſic ſe hẽt, dum ſanctos ac eruditos viros hallucinatos eſſe aliquando, conatus eſt demonſtrare: Quæ (inquit) ego eadem de Beda atque Gregorio iure fortaſſe ac vere dicere poſſum: quorum ille in hiſtoria Anglorum, hic in dialogis quædam miracula ſcribunt vulgo iactata, & credita: quæ huius præſertim ſæculi Ariſtarchi incerta eſſe cenſebunt. Equidem hiſtorias illas probarem magis, ſi earum auctores, iuxta præfinitam normam, ſeueritati iudicij curam in eligẽdo maiorem adiunxiſſent. ſed quoniam modeſte & circumſpecto iudicio de tantis viris pronunciandum eſt, ne in his quidem duobus reijcienda ſunt plurima: pauca enim in eis poſſis arguere, quamuis hiſtoriam Eccleſiaſticam reuocare ad ſeueriora iudicia contendas. Hæc ille: cætera autem, quibus eundem Gregorium ſugillat, dicemus inferius. Appello te, vir erudite, qui feriendo demulces, & demulcendo feris (vt interim de Beda taceamus) cur non ſignas in Grego. dialogis, illa quæ

ſcribis,

rendis, miracula vulgo iactata & credita; ne pauca, quæ tuo iudicio ſunt arguēda, non arguens, vel reijciens, integrum opus fide minuas & in ſuſpicionē adducas? Qui ſint Ariſtarchi, qui ea incerta exiſtiment; licet te ab illis ſubtrahere videaris, cum tamen eadē vulgo iactata ac credita dicas, re ipſa te inter illos adnumeras. Sed ante omnia te ipſum ad tuam reuoco ſcriptionem, dum preceptoris tui iudicium de te editū ſic deſcribis in duodecimi libri tui præfatione. Fratrem (inquis) Franciſcum Victoria, lector optime, eum quē ſummum Theologiæ præceptorem Hiſpania Dei ſingulari munere accepit, ſolitum dicere audiui, poſtquam ab illius ſchola diſceſſi, ſe ingenio meo quidem egregie delectari; ſed id vereri, ne huius excellentia quadam elatus & exultans, immoderate iactarer, & grādior effectus, non læte modo & libere ingrederer, ſed temere etiā ac licenter præceptoris veſtigia cōculcarem. Hæc tu ipſe. At vtinam vnius tantum præceptoris, & non maiorum omniū de dialogis Gregorij iudicium cōtempſiſſes, neq; tot adſtipulatoribus tuam prætuliſſes ſnīam. Prouoco te ad Patres tuos ſanctiſſimos ac eruditiſſimos viros Hiſpaniarum doctores, Iſidorū, S. Illefonſum, eiuſq; ſucceſſorem poſt Quiricum, S. Iulianū, qui libros prognoſticon ſcripſit. Quantum Iſidorus Gregorij ſcripta omnia plurimi fecerit, ipſum conſule lib. de vir. illuſtr. c. 27. vbi poſt immenſa præconia, hæc tandem in fine: Felix (inquit) & nimium felix, qui omnium ſtudiorum eius potuit cognoſcere dicta. Illefonſus & ipſe de vir. illuſt. c. 2. Tanto (inquit) per gratiam Spiritus ſancti ſcientiæ lumine præditus, vt non mō illi præſentium tporum quiſpiā, ſed ne in præteritis quidē par fuerit vmquam. Ita.n. cunctorum meritorum claruit perfectione ſublimis, vt excluſis omnium illuſtrium virorum comparationibus, nihil illi ſimile demōſtraret antiquitas. Vicit.n. ſanctitate Antoniū, eloquentia Cyprianum, ſapientia Auguſtinū &c. Certe Iulianus in his, quæ diſſerit in libris prognoſticon, e dialogorū S. Gregorij libris teſtimonium petit. Iteq; ſancto rum Patrum conuentus ex ijſdē dialogis mutuati ſunt auctoritatē, ex ijſdemq; citatas hiſtorias deſcripſere, vt in Concilio Triburienſi c. 17. vbi recitatur mirādum illud prodigiū de Valentino eccleſiæ defenſore, de quo S. Gregorius agit libro 4. dial. c. 53. quod præ cæteris forte Ariſtarchi tui commentum eſſe cenſebunt. Hadrianus Papa in epiſtola quā ſcripſit ad Carolum Magnum, non ſemel eoſdem S. Gregorij citat dialogos. Iiſdem dialogis, vt validiſſimis armis vſus eſt etiā Ionas Aurelianenſis ad confutanda portentoſa monſtra Claudij Taurinenſis. Quāti illos fecerit Zacharias Papa, hæc habes à Ioanne diacono lib. 4. ca. 75. Hos libros (inquit) Zacharias, ſanctæ Eccleſiæ Romanæ Epiſcopus, Græco Latinoq. ſermone doctiſſimus, temporibus Conſtantini Imp. poſt annos fere centum ſeptuaginta quinq; in Græcam linguam conuertens, Orientalibus eccleſijs diuulgauit. Hæc Ioannes. Quanti autē eos Græci æſtimarint, ex his potes intelligere, dum Gregorium citantes, Dialogum appellāt. Quid ad hęc, vir optime, nunquid his omnibus cæcutientibus, tu ſolus vides? ac cæteris dormitantibus, tu ſolus vigilas? ſed ad quam lucernam? tu ipſe prodis, dum eodē capitulo hęc de Ludouico Viues: Iuſtiſſima eſt (inquit) Ludouici querela de hiſtorijs quibuſdam in eccleſia confectis, &c. Hæc tu de illo, cuius ſcriptiones quali indiguerint ſcopa, notum eſt omnibus. Sed quid in his immoror? Quid de dialogis S. Gregorij ſit ſentiendum, cum tecū ago, non alterius quam tui ipſius appello iudicium. In memoriam, queſo, reuoca, quid de his nuper ſenſeris, quod ipſe nuper ſcripſeris: te ipſum.n. ad tuā ſcripta iterum prouoco. Hęc.n. ante quatuor paginas eodē capitulo, quo de recta ſcribendæ hiſtoriæ ratione diſputas, poſita habes; Prima lex (inquis) ex hominum probitate integritateque ſumetur. Quæ omnino res locum habet, cum quæ narrant hiſtorici, ea vel ipſi ſe vidiſſe teſtantur, vel ab his qui viderunt, accepiſſe. Qualia ſunt pleraq; in epiſtolis Ambroſij, Cypriani, Hieronymi, Auguſt. in libris quoque de Ciuitate Dei, in dialogis

S.Gregorij,breuiter in omnibus fere doctorũ Eccleſię probatiſſimorum ſcriptis: in quibus mendacium ſuſpicari,quod ad memoriam ſempiternam transferre illi ſcribendo voluerint,piaculũ eſt. Magnis quippe præclariſq; virtutib. viri ſanctiſſimi atq; optimi id conſequi meruerunt, vt in rebus huiuſmodi,quas vel ſpectaſſe ſe, vel ab alijs fide dignis qui ſpectauerint, ſe audiuiſſe teſtati ſunt, fides omnino illis adhibeatur.Hæc tu quidem,cum ſtatim in Eraſmum, & in alios recẽtiores inueheris,qui ſtulte nimis à prædictis deſciuerunt. His certe nihil grauius,nihil eruditius,nihil deniq; Catholico homine dignius dici potuit. Sed quæ tanta in re tanta, tantula temporis mora,in tãto homine incõſtantia? quod dicã amplius nõ habeo;niſi quod illa priora diuino afflatus ſpiritu,veritate ſuadente,ſcripſiſti,poſteriora autem ipſe tuo ſenſu conatus es, quo qui ducitur,mendax eſt, veritate atteſtante: Omnis homo mendax, Deus autem verax eſt.Vt autem ad dictos dialogorum libros reuertar. Scripſit eos S. Gregorius anno quarto ſui Pontificatus, vt colligi poteſt ex lib.4. c.36. cum peſtilentiam, quæ primo anno ſuæ ſedis Romam afflixit, ante trienniũ eſſe graſſatã affirmat.Quanta autem adhibita diligentia,quantoque ſtudio veritatis, opus elaborauit; cũ quæ viderit, vel a certis probatiſſimiſq; viris acceperit,ſcriptis mãdauit;tam ex iiſdẽ libris, quam etiã ex epiſ. 50.lib.2. regiſt. ad Maximianũ Epiſcopũ Syracuſanũ ſcripta,facile poteſt intelligi. Sed de his hactenus. Occurrimus etiam eiuſdem obiectioni de eodem S. Gregorio, qui de Sozomeno agens in regiſtro lib.6.epiſt.31.ind.15.c.95.locum illius citat de laude Theodori Mopſueſteni Epiſcopi;quem quidem cum prædictus Canus apud Sozomenum non reperiri contendat, quaſi oſcitantiæ Gregoriũ redarguens,illum locum dicit eſſe Theodoreti libro 5.c.39.ſed non animaduertit,nos non habere integram hiſtoriam Sozomeni,ac cõplures eius libros excidiſſe.Nam cum ipſe in præfatione ad Theodoſium Imp.teſtetur, ſe perducere ſuã hiſtoriam vſque ad decimumſeptimum Conſulatũ ipſius; cumque ea quæ extat, nece Conſtantij Imp.collegę Honorij terminetur, qui (vt auctor eſt S. Proſper in chronico, & alij)occiſus eſt, Agricola & Euſtachio Conſſ.neceſſe eſt affirmare,decẽ, & octo annorum ſaltem tẽporis Sozomeni hiſtoriam intercidiſſe;quibus præſertim temporibus, exurgente hæreſi Neſtoriana, quæ à prędicto Theodoro Mopſueſteno ducit originem, de eodẽ Theodoro prolixior erat abſq; dubio narratio. Ecquid mirum, ſi quod dixerat Sozomenus à Theodoreto repetitum inueniatur; cum & alia complura de his, exẽpla in illorũ hiſtorijs eſſe conſtet? Prętermittimus hic alia,quę de Theodoreto diſputat;memores notationes hic nos tantum conſcribere, non quaſcunq; controuerſias diſputare, omneſve aliorum errores corrigere.

xxvij A Nono Kal. Ianuarij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

Vigilia [a] Natiuitatis Domini noſtri Ieſu Chriſti. Antiochiæ natalis ſanctarũ Virginum [b] quadraginta, quæ in Deciana perſecutione per diuerſa tormẽta martyrium conſum marunt. Apud Spoletũ S.Gregorij [c] presbyteri martyris,qui temporibus Diocl.& Maximiani Imperatorũ primo

nodoſis

nodoſis fuſtib. cæſus, ac deinde poſt craticulam & carcerē, carduis ferreis in genibus percuſſus, ſed & ardentibus lampadibus per latera incenſus, tandē eſt decollatus. Tripoli SS. martyr. Luciani,[d] Metrobij, Pauli, Zenobij, Theotimi, & Druſi. Nicomediæ S. Euthymi[e] martyris, qui in perſecutione Diocletiani, cum multos ad martyrium præmiſiſſet, ipſe enſe transfixus, ſecutus eſt ad coronā. Burdigalæ S. Delphini[f] Epiſcopi, qui Theodoſij tempore claruit ſanctitate. Romæ natalis ſanctæ[g] Tharſillæ virginis, amitæ S. Gregorij Papæ, de qua ipſe teſtatur, quod in hora exitus ſui Ieſum ad ſe venientem viderit. Treuiris ſanctæ Irminæ[h] virginis, filiæ Dagoberti Regis.

DECEMBRIS 24.

VIgilia Natiuitatis Domini.[a]] De ea Beda, Vſuar. Ado, Grego. Turon. ante hos omnes de geſtis Franc. lib. 10. c. 31. Amalarius de Ordi. antiph. c. 14. Microl. c. 32. ac demum cæteri oēs qui agunt de offic. eccleſiaſt. S. Aug. presbyterum ſibi ſubditum ab officio presbyterij remouendum putauit, quod inter alia (vt ait) Vigilia Natalis Domini, qua omnes eccleſiæ ſolent ieiunare, apud famoſam mulierem prandere ac cœnare præſumpſiſſet. Scribit de his ad Xantippum Numidiæ Epiſcopum epiſto. 236. De tremendo iudicio Dei in Eparchium presbyterum eādem Vigiliam profanantem, ſcribit Greg. Turon. de glor. mart. cap. 87. vbi & de ſeuera animaduerſione in ſe ipsū diuinitus immiſſa, cum ſe pauliſper ſomno dediſſet, ſubdit exemplum. Ea legant, attendantque qui ſacratiſſima illa nocte ad iniquitates & peccata vigilant.

b Virginum quadraginta.] De his item hac die Beda, Vſuar. Ado, Vuādelbertus & Pet. in catal. libro 1. c. 89. & alij recent.

c Gregorij.] Beda, Vſuard. Ado, & alij de his hac die pluribus agūt. Eius autem Acta ex antiq. codicibus edidit Mōbrit. tom. 2. & Sur. to. 6. Habemus eadem manuſcri. quibus additur præclarum miraculum eius virtute editum anno Domini 1037. incipit: Recolentibus vobis, &c.

d Luciani & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, & Ado, conſentiuntq; vet. manuſcr.

e Euthymij.] De eodem in ijſdem Actis SS. Indes & Domnæ habetur mentio, apud Metaphr. die 26. Decembr. Lipom. to. 5. & Sur. to. 6.

f Delphini epiſco.] Extant ad hunc S. Paulini Nolani Epiſc. epiſtolæ quinque, videlicet 15. 16. 17. 18. & 19 meminitque eiuſdem ſumma cum laude ſcribens ad Amādum, eiuſdem ciuitatis epiſcopum, epiſt. 21. & 24.

g Tharſillę.] Hanc feliciter ex hac vita migraſſe hac die ſcribit S. Gregor. qui eius Acta pluribus refert, dial. lib. 4. c. 16. & in Euang. hom. 38.

h Irminæ.] De eadem Ado, & alij recentiores, pluribus vero Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 138. Claruit (vt ait) anno Domini 710.

25 Octauo Kal. Ianuarij. Luna. B xxvi

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5

ANno [a] à creatione mundi, qñ in principio Deus creauit cœlum & terram, quinquies milleſimo centeſimo nonageſimonono: A diluuio vero anno bis milleſimo nõgenteſimo quinquageſimoſeptimo: A natiuitate Abrahæ anno bis milleſimo quintodecimo: A Moyſe, & egreſſu populi Iſrael de Aegypto, anno milleſimo quingenteſimo decimo: Ab vnctione Dauid in Regem anno milleſimo trigeſimo ſecũdo: Hebdomada ſexageſima quinta iuxta Danielis prophetiã: Olympiade centeſima nonageſima quarta; Ab vrbe Roma cõdita anno ſeptingenteſimo quinquageſimo ſecundo: Anno Imperij Octauiani [b] Auguſti quadrageſimoſecundo, toto orbe in pace compoſito, ſexta mundi ætate, IESVS CHRISTVS æternus Deus, æterniq; Patris Filius, mundum volens aduentu ſuo pijſſimo conſecrare, de Spiritu ſancto conceptus, nouemq; poſt conceptionem decurſis menſibus, (*Hic dicitur alta voce,*) In Bethlehem Iudæ naſcitur ex MARIA virgine factus Homo (*Hic aũt altius, & in tono paſſionis:*)

NAtiuitas [c] Dñi noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem. (*Quod ſequitur, legitur in tono lectionis Martyrologij:*) Eodem die natalis S. Anaſtaſiæ, [d] quæ tpe Diocletiani, primo diram & immitem cuſtodiam a viro ſuo Publio perpeſſa eſt, in qua tñ a Chryſogono confeſſore Chriſti multũ conſolata, & confortata fuit: deinde a Floro Præfecto Illyrici diutina cuſtodia macerata, ad vltimum manibus & pedibus extenſis ligata eſt ad palos, & circa eam ignis accenſus; in quo martyriũ conſummauit in inſula Palmaria, ad quam cũ ducẽtis viris & ſeptuaginta fęminis deportata fuerat, qui varijs interfectionibus martyriũ celebrarunt. Romæ in cęmeterio Aproniani S. Eugeniæ [e] virginis, quę tpe Galieni Imperatoris poſt plurima virtutũ inſignia, poſt ſacros virginum choros Xpo aggregatos, ſub Nicetio Vrbis Præfecto diu agonizans, nouiſſime gladio iugulata eſt. Nicomediæ paſſio multorum [f] millium Martyrum, qui cum in Chriſti Natali ad Dñicum [g] conueniſſent, Diocletianus Imp. ianuas eccleſiæ claudi iuſſit, & ignem circumcirca parari, tripodẽq; cum thure præ foribus poni, ac pręconem magna voce clamare, vt qui incendiũ vellent effugere, foras exirẽt, & Ioui thus adolerent: cumq; omnes vna voce rẽſpondiſſent, pro Chriſto ſe libentius mori, incenſo igne cõſumpti, eo die naſci meruerũt in cœlis, quo Chriſtus in terris pro ſalute mundi naſci dignatus eſt.

DE-

ANno a creatione mundi quinquies milleſimo cẽteſimo nonageſimonono. a] Ita antiquæ tabulæ eccleſiarũ, ſecundũ ſupputationẽ ſeptuagintaduorum interpretum, ex Euſebij chronico: quam quidem tam Occidentalem, quam Orientalem Eccleſiam conſtat eſſe ſecutam. Scimus autem de annorum calculo ab origine mundi varias eſſe diuerſorum ſententias, quorum alij in his ſeptuaginta duos interpretes, alii autem Hebraicam veritatẽ ſecuti ſunt: rurſumque nec in vnam conuenere ſententiam, qui prædictos interpretes, ſicut nec qui Hebræorum codices ſunt ſectati; adeoq; inter ſe diſſentire, vt licet tam Latinorum, quam Græcorum ingens ſit numerus, qui tẽpora ſupputarint; nullus fere, qui alteri in omnibus conſentiat, inueniatur, iureq; in his dici illud poſſit: Quot ca. ita, tot ſententiæ. Non eſt modo nobis dicendum per ſingula, nec breui ſcholio coarctãda ſũt, quæ prægrande volumen expoſcunt. Satis tibi ſit, candide lector, nos hic demonſtrare eiuſmodi annorum ſupputationẽ poſitam eſſe more maiorẽ, ſimulq; oſtendere Catholicam Dei Eccleſiã in ſupputando annorum numero ſeptuaginta interpretes ſequi conſueuiſſe. Eſt de his in primis S. Auguſtini teſtimonium lib. 15. de Ciuit. Dei c. 11. vbi agens de ſupputatione temporum: Eos (inquit) in auctoritatem celebriorẽ ſuſcepit Eccleſia, &c. cum tamen aliquando idem plus tribuat Hebraicæ veritati; idque (vt ait) non vt deroget dictis interpretibus, ſed quod qui ex eis deſcripſerunt, aliquo errore lapſi ſunt. ita dicto lib. 15. cap. 13. Idipſum S. Hieron. de Hebraic. quæſtion. in Geneſ. Inſuper Iulianus Epiſcopus Toletanus doctrina ac ſanctitate celebris, docet antiquum eſſe morem Romanæ Eccleſiæ, in ſupputatione temporum ſequi ſeptuagintaduos interpretes. Agens etenim contra Iudæos pluribuſque diſſerens, ac præferẽs eam interpretum ſupputationem illi quæ ex Hebraicis codicibus colligitur, poſt multas rationes, hæc ſubdit de antiquo Eccleſiæ vſu: Ergo (inquit) illa nobis & ſola ꝑ his annis eſt obſerãnda auctoritas ſeptuaginta interpretum, quę merito omnibus editionibus & tranſlationibus antefertur; quã ẽt vſque oẽs doctores Eccleſiaſtici tenuerunt, & ĩ hac præcipue annorũ ſupputatione ſecuti ſunt. hæc Iulianus. Docent hoc ẽt cum rerũ eccleſiaſticarũ exempla, tum ẽt ſanctorũ Patrũ auctoritates & teſtimonia. Acta Synodica œcumenica ſecundũ prędictos interpretes annos enumerant. Conſtat id ex ſexta Synodo can. 5. apud Theod. Balſam. pag. 198. Antiqui Patres, tam Græci, quam Latini, pari modo numerarunt, vt Heros Epiſcopus Antiochenus, Theophilus eiuſdem ciuitatis Antiſtes, Hippolytus Portuenſis, Cyprianus, Origenes, Iulius Africanus, Epiphanius, Euſebius, Cyrillus, Nicephorus, Suidas, & alii complures: Latinorum autem Lactantius, Philaſter, Auguſtinus, Oroſius, Iulianus Epiſcopus Toletanus, Albinus Flaccus, & alii plures ex recentioribus, quos omittimus ſatis ſit modo declaraſſe, Catholicam Dei Eccleſiam in ſupputatione annorum ab origine mundi dictos interpretes eſſe ſecutam; quod & antiqua Martyrologia, ex quibus hæc ſunt deſcripta, teſtantur: At quid dicam noſtrates? cum factum conſtet a Iudæorum hiſtoricorum antiquioribus: quorum qui clariſſimus habetur, Ioſephum conſtat numeraſſe annos ab origine mundi ſecundum ſeptuagintaduos interpretes, non autem ſecundum Hebraicam veritatem. quod ex eo facile intelligi poteſt, dum in præfatione librorum de Antiquitatibus, & contra Apionẽ li. 1. ab origine mundi vſque ad ſua tempora numerat quinq; mille annos. Quod ſi qui ex textu Hebraico colligitur numerus, certior eſſet; Hieronymus eius ſectator atq; defenſor ad quid in libr. 1. com. in ep. ad Tit. c. 3. hęc ait Eiuſmodi annor. certũ numerũ aut difficile ẽ ĩuenire pp libror. varietatẽ, & (dũ paulatim de inemẽdatis inemẽdata ſcribũtur) errores inoliti: aut etſi ĩuenimus magno ſtudio & labo-

labo-

labore, nihil profutura cognoſcas. Faciũt certam quidem fidem eius rei multiplices ſupputatores ab inuicem diſcrepãtes, qui licet ex Hebraico fonte numerum deducant annorum mundi, vix vnus vel alter reperitur qui alteri in omnibus cõſentiat. Cuius rei creditur deſperatione victos antiquorum complures, qui ante tempora Conſtantini ſcripſere de temporibus commentarios, nonniſi a Moyſi tpe annos numerare cœpiſſe, vt tradit Lactantius lib. 4. c. 5. Quamobrẽ nullus faceſſat negotium, ſi de annis ab origine mundi, ex Hebraica veritate alii, tum antiquiores tum recẽtiores, ſupputauerint annos. Nam ſi id aſſequi maioribus minus licuit: certe quomodo id recentiores ſibi tuto vẽdicent, non intelligo; etenim ſi codicum reſtituenda lectio eſt, non niſi ex antiquioribus exemplaribus recte fieri poſſe continget. At de his ſatis.

b Anno Imperij Octauiani Auguſti quadrageſimoſecundo.] Id etiam profitetur Euſeb. in chron. Epiph. in Panar. lib. 1. hæreſ. 20. & iterum libro 2. hæreſ. 51. id in homilia de Indictione, quæ Græce ſcripta Ioan. Chryſoſt. eſſe dicitur: id ipſum Græcorum ceteri, Beda de ſex. ætat. & alij. *Sed huic ſententiæ auctores grauiſſimi refragari videntur, dum affirmãt* Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum natum anno 41. Imperij Octauiani Auguſti. Id etenim habẽt in primis Irenæus libr. 3. capit. 25. Tertullianus contra Iudæos, S. Hieronymus iterum, vt in Iſai. cap. 2. in Daniel. li. 1. cap. 9. Caſſiodorus, Iulianus Epiſcop. Tolet. Marianus Scotus, & quidam ex recentioribus hos ſecuti. Sed huiuſmodi diſcrepantia facillime conciliatur, ſi annorum Imperii Auguſti diuerſa ſupputationis ratio attẽdatur. Euſebius etenim, Epiphanius, & alij eã ſententiam de anno 42. ſecuti, Auguſti annos exordiuntur a nece Cæſaris, qui fuit annus ante Triumuiratum, quo reuera ex ſenatuſconſulto declaratus eſt Imperator, eo quod ſuo exercitu Romã ab Antonij furore liberaſſet. Teſtatum id habes expreſſe in epiſtola 15. Ciceronis ad Brutum, cuius quidem epiſtolę tẽpus fuiſſe annum ante Triumuiratum, facile quiſq; intelliget, qui illorum temporum res geſtas nouit. Quanta æſtimata fuerit illa collati Imperij dignitatis amplitudo, ſcribens Brutus ad Ciceronem, hæc ait: Itaq; timeo de Conſulatu ne Cæſar tuus altius ſe aſcendiſſe putet decretis tuis, quam inde, ſi Conſul factus ſit, deſcenſurum. Hæc ille de ea Imperii Cęſaris maieſtate; quam maioribus in dies acceſſionibus auctã conſtat, quouſque ſumma rerum *potitus*, pleniſſimæ poteſtatis (vt *dicemus paulo inferius*) Imperator eſt appellatus. A prædicto itaque tempore complures antiquorum annos Auguſti Imp. numeraſſe, certiſſimũ eſt. Id etenim Euſebium feciſſe, ex eius chronico ſatis conſtat: inde etiam Epiphanium numerare cœpiſſe liquet, vt oſtendimus in apparatu ad noſtros Annales Eccleſiaſticos. Qui vero numerare conſueuerunt a tempore Triumuiratus (id etiam vſu quodam receptũ fuiſſe videtur) ij iure natum dicunt Chriſtũ Dominum anno eiuſdem Imperij 41. Rurſus autem alia ratione Clemens Alexan. lib. 1. Stromat. numerans annos Imperij Auguſti ab eo tempore, quo debellatis iã cunctis hoſtibus, ſumma rerũ *potitus*, Imperator antonomaſtice eſt appellatus, ait *Dominum* Ieſum Chriſtum natum anno vigeſimooctauo eius Imperij Hęc ea quidem ratione, quod anno ſeptingẽteſimo vigeſimoquinto ab Vrbe condita, Octauiano quintũ & Apuleio Conſſ. (inquit Dio libr. 52.) idem Octauianus Imperatoris nomen accepit, non *quale* propter victoriam tribui vetuſto more ſolebat (id enim ſæpius & antea & poſtmodum ex ipſis actionibus reportauit, vicies quidẽ Imperator dictus) ſed quo ſumma imperii demõſtraretur, &c. Paulo poſt autem accepiſſe oblatum a Senatu ſibi nomen Auguſti, idem auctor teſtatur. Hæc de annis Auguſti ex Faſtis Conſularibus ſunt deducta: quibus vſi ſunt Patres ad exactam tpm rationem perueſtigandam; quos qui contemnit, in multos errores labi neceſſe eſt. In quam ſententiam S. Auguſtinus li. 2. de doctrina Chriſtiana c. 28. hæc ait: Per Olympiades, & Conſulum nomina, multa ſæpe

pe

pe quæruntur a nobis, & ignorantia Cōſulatus quo natus eſt Dominus, & quo paſſus, nonnullos coegit errare hæc Auguſtinus. Ex quo autem in hæc ſemel incidimus, quo annorum ratio ex Faſtis Cōſularib. deducēda, firmior certiorq; eſſe noſcatur, hic obiter inſulse nimis ac imprudenti quorumdam obiectioni occurrimus, dicentium ex multitudine Cōſulum ſuffectorum & allectorum, fallaciſſimum eſſe annos per Conſules numerare; quaſi neceſſe ſit dictos Conſules cū illis qui ordinarij Conſules ſunt dicti, confundere. Vnius Dionis, quę modo occurrit, ſententia his ſatisfaciat, cuius libro 43. hiſt. Rom. hæc ſunt verba: Ab eo tempore (anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimonono, quo Fabio Cōſule mortuo, ſuffectus eſt ad paucas horas Caninius) cœptum eſt, vt perpauci toto anno Cōſulatum gererent, ſed alii pauciores; alii plures menſes dieſque, prout caſus tuliſſet, eo magiſtratu fungerētur: ac noſtro quidem tempore (Seueri Imp. videlicet) nemo neq; ad integrū annū, neque amplius duobus menſibus fere cum collega aliquo Conſul eſt: in cęteris ab antiquo more nihil diſcrepamus: annorum autē numerus his qui ab initio eius Conſules fuerunt, adſcribitur, &c. Hæc Dio, & ipſe eodem ordine numerans ſingulos annos, ſicut & feciſſe cōſtat Liuium, Tacitum, & alios hiſtoricos nobiliſſimos. Porro tantum abeſt vt in annorum numero aliqua ratio haberetur ſuffectorum vel allectorum Conſulum: vt dicat Auſon. Gallus in gratiarum act. pro ſuo Cōſulatu, ſub quibus Conſulibus ij Conſulatum geſſerint, quærere opus fuiſſe.

NAtiuitas. c] Hac ipſa die ex antiqua Eccleſiæ Catholicæ traditione Natalem Domini celebrari ſolitum, præter ea quæ feruntur in Conſt. Clem. libr. 5. cap. 13. S. Auguſt. teſtatur in Pſalm. 132. & alij. Scimus tamē de die Natali Domini fuiſſe diuerſas ſententias, quas recenſet Clemens Alexand. lib. 1. Stromat Aegyptii inter alios à cæteris diſcrepātes, celebrabant Natalem Chriſti, quo die agimus nos Domini Epiphaniam. Id etenim conſtat ex prooemio Paſchalis epiſtolæ Theophili Epiſcopi Alexādrini, ex qua Caſſian. colla. 10. c. 1. S. Epiphanius etiam in eadem videtur perſtitiſſe ſententia, vt natus eſſet Dominus Ieſus vndecima die menſis Tubi, ipſe eſt apud nos dies Epiphaniæ. ſic ipſe in Panor. hæreſ. 51. quam quidem opinionem refellit S. Hieronym. in Ezechiel. lib. 1. ca. 1. Porro Græcorum cæteri conſentientes Eccleſiæ Latinæ, diſtinguere norunt diem Natalem Domini a ſolemnitate Epiphanię, vt apparet ex Greg. Nazian. & aliis Græcis Patribus. Extant & de his homil. S. Ioā. Chryſoſt. Græce ſcripta in biblioth. Sfortiana: idq; ſecuta eſt etiam eccleſia Africana, vt ſcribit S. Aug. cōtra Creſcō. lib. 4 c. 37. & ſer. 40. de diuerſis. Duplici nomine hæc dies dicta a Græcis reperitur, nimirū Natiuitas, & Theophania, vt auctor eſt Greg. Nazian. orat. in Chriſti Natiuit. vbi Nicetas ī ſchol. Theophania (inquit) diuinitatis, Natiuitas humanitatis. Licet Latini Theophaniā dixerint Epiphaniam, vt Ordo Rom. Albin. Flac. de diuin. offic. & alii hos ſecuti. In quam autem hebdomadis diē inciderit Natalis Domini, docet ſexta ſynodus, quæ prima die, quā nos Dominicā appellamus, natu n Dominū profitetur, ca. 8.

d Anaſtaſiæ.] De eadem Beda, ac cęteri Latinorum, Græci autē in Menolog. ad xi. Kal. Ianuarii. Eius martyrii Acta a Metaphr. edita deſcripſerunt Lipoma. to. 5. & Sur. tom. 6. Alia paulo diuerſa in antiq. cod. manuſcr. habemus, quorum exordiū eſt: Pretextati viri illuſtris, &c. Eadem Mombrit. to. 1. Præſefert eorum titulus Anaſtaſium Bibliothecarium auctorē, de cuius præfatione in eadē Acta meminit Molan. in addit. ad Vſuardum. legimus eamdē in dicto codice, quæ ſic incipit: Oia quæ a ſanctis geſta ſunt, &c. Duas fuiſſe Anaſtaſias, ſuperius diximus, quarum ſenior paſſa eſt Valeriano Imperatore; agitur de ea v. Kal. Nouēb. Hæc autē iunior dicta, martyrio coronatur tēporibus Diocletiani Imperatoris. Duas ēt Anaſtaſias nouit Niceph. hiſt. li. 7. c. 14. Fuit hæc Romæ celeberrima: vetus enim eius nomine Titulus hactenus perſeuerat, cuius habetur mentio in Cō-

cilio primo Romano ſub Symmacho,atque in Ord.Rom.& aliis in locis.Illa autem ſenior,quæ Sirmii paſſa dicitur, Cõſtantinopoli erat celebris: quã olim fuiſſe veneficam,tradit Niceph.hiſt. lib. 14. c.10.in fine:vbi ait eius reliquias tempore Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani Sirmio Conſtantinopolim translatas:id ipſum Theodorus lector lib.2.collect. in fine, additq; eas eſſe reconditas in baſilica Anaſtaſię, non quidem ab ea primum ita denominata,ſed a S.Grego. Nazianz. cum illic fides collapſa excitata eſſet,ita dicta: quã quidẽ olim perexiguam in auguſtiorem formã a ſe auctã S.Marcianus in honorem Dei genitricis & Anaſtaſiæ martyris Deo dicandam curauit, vt Marciani Acta teſtantur, quæ deſcripſit Metaphr.habetq; Lipom.to.5. De eadem baſilica & inſigni miraculo illic edito agit Niceph.hiſt.lib.15. cap. 22. & eadem quæ diximus Marciani Acta: eam vetuſtate conſumptam ac denuo reſtitutã Baſilius Imperator lapideo exornauit faſtigio,vt tradit Cedren. in compend.hiſt.in Baſilio Imperatore. Monemus lectorem, de vtriuſque Anaſtaſiis contigiſſe,vt ob commune nomen,incuria quadam,Acta communicata atq; ſimul confuſa videantur, vt quod alterius eſt,alteri tribuatur: Rurſus apocrypha quædã,immo falſa omnino ferri ex anilibus fabulis congeſta de S. Anaſtaſia, quod interfuit ſanctiſſimo virginis puerperio, eo quod ſcilicet eadem die de eo commemoratio in Eccleſia fiat. Huius autem, de qua hic agitur, eſſe epiſtolas ad Chryſogonum, quas recitant Nicephorus,Suidas,& alij,certum eſt.

e Eugeniæ.] Agunt de eadem Beda, Vſuardus,ac cæteri Latinorum:Gręci in Menol. pridie huius diei. Meminit eiuſdem,vt celeberrimæ martyris, Alcimus Auitus Epiſcopus Viennenſis in carminę ad Fuſcinam ſororẽ de laude caſtitatis,lib.6.c.20.Fortunat. in carm. de gaudio & ſpe vitæ æternæ, Aldelmus pluribus lib.de laude virginit. Eius Acta deſcripta a Metaphr. extant apud Lipom. to.5.& Sur.to.6. Habent tamen aliqua quæ cenſura indigeant; veluti quod ibi legitur de Philippo Eugenię patre,facto (vt ait auctor) Epiſcopo Alexandrino: quod plane commentum eſſe, tabulæ Epiſcoporum Alexandrinorum, quæ ab Euſebio in chron.& ĩ hiſt.& a Nicephoro Epiſcopo Conſtantinopolitano deſcribuntur,& aliis,manifeſte declarant.

f Multorum millium martyrum.] Gręci autem,vt horum ſolemnitatem, celebrius agerent, tranſtulerũt eam poſt diẽ ſequẽtem in Menologio,his verbis: Certamen viginti millium martyrum ſub Maximiano Imper. apud Nicomediam combuſtorum. Pluribus autẽ de his Nicephor.hiſt.lib.7.c.6.vbi & ea,quę hic leguntur,fuſius explicantur.

g Ad Dominicum conueniſſent,] Conuenire ad Dominicum, duplici poteſt ſenſu accipi;ac primo,vt idem ſit Dominicum,quod eccleſia, quo Chriſtiani cõueniunt. ita in Conc. Laodiceno can.28. οὐ δεῖ τὰς ἀγάπας ἐν τοῖς κυριακοῖς ποιεῖν. quod autem ibi Dominicum dicitur,trãſlatum habetur Baſilica,diſ.42.c.Non oportet. Quo etiam ſenſu Cyprianus de opere & eleemoſ.In Dominicũ (inquit) ſine ſacrificio venis? Et apud Ruffi hiſt. lib.1.c.2.Tunc ſenior;Si hæc(inqu[illegible]a eſſe credis,ſurge,& ſequere me ad [illegible]nicum, &c. Erat Antiochiæ nobiliſſima baſilica, Dominicum aureum, appellata,vt auctor eſt Hier.in chron. anno 22. Conſtan,Imp.Porro huius nomenclaturæ Euſebius in oratione de laudibus Cõſtantini hanc affert cauſam: Aedes ſacras (inquit) & templa vni omnium Deo atque vniuerſarum rerum Domino dicanda conſecrandaque curauit: vnde etiam templa quæ erant ei conſecrata, Domini nomen obtinuerunt: quod nomen non ex hominibus, ſed ex ipſo omnium Domino illis fuit impoſitum, & propterea Dominica ſunt appellata.Hęc Euſebius: eadem fere Vualfrid. Strab. de reb. eccl. c.7.Alio aũt ſenſu,conuenire ad Dominicum,idem eſt,quod ad ſacrificium myſticum,ad ipſas ſacras Miſſas accedere,idẽque celebrare Dominicum. Eſt de hoc eiuſdem Cypriani exemplum eodẽ lib. de opere & eleemoſ.Locuples(inquit) & diues es,& Dominicum celebrare te credis

dis, quæ corbonam omnino non reſpicis? & epiſt. 63. ad Cæcilium: Numquid ergo Dominicum poſt cœnam celebrare debemus? & intelligens ipſum diuinum Miſſe ſacrificium. Veterem eiuſmodi loquendi morem docent Acta Procõſularia ſanctorum martyrum Saturnini & ſoc. quæ extant apud Sur. to. 1. die 11. Februarij. Vbi ſancti martyres iudicio poſtulati, quod ſacram Synaxim contra Imp. præcepta egiſſent, ſic eorum Procõſuli reſponderunt: Dominicum cum fratribus celebraui, Et iterum: Sine Dñico eſſe non poſſumus. Et inferius ex verbis Proconſulis ſic interrogantis: Si in collecta fuiſti? Reſpondit: Quaſi Chriſtianus ſine Dominico eſſe poſſit, aut Dominicum ſine Chriſtianis celebrari. An neſcis, Satana, in Dominico Chriſtianũ, & in Chriſtiano Dominicum conſtitutum? Et poſt alia: Ego de tota mente celebraui Dominicum, collectam cum fratribus feci, quia Chriſtianus ſum. Hæc ibi Felix martyr. Saturninus autem, cum rogaretur ab eodem Proconſule Anulino his verbis: Tu Saturnine interfuiſti? reſpondit Saturninus: Chriſtianus ſum: Ait ille: Non a te quæro hoc, ſed vtrum egeris Dominicum? Cui reſpondit Saturninus: Egi Dominicum, quia Saluator eſt Chriſtus, &c. Hæc quidem cum ad prædictam vocem declarandam, tum etiam vt innoteſceret, quo ardore fidei, etiam tempore perſecutionis, Chriſtiani ad diuinum ſacrificium conuenirent, vt eſt egregium exemplum prædictorũ martyrum, ſimulque horum, de quibus hac die agitur.

26 Septimo Kal. Ianuarij. Luna. C XXV 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

HIeroſolymis natalis S. Stephani[a] protomart. qui a Iudęis non lõge poſt Aſcenſionẽ Dñi lapidatus eſt. Romæ S. Marini[b] ordinis ſenatorij, qui ſub Carino Imp. & Marciano Præfecto, Chriſtianæ religionis cauſa cõprehenſus, equuleo & vngulis ſeruili more punitus, ĩ ſartaginẽ deinde cõiectus, ſed igne in rorẽ conuerſo liberatus, feris quoq; obiectus, & ab illis ſeruatus illæſus, tandẽ ad arã iterum ductus, cum idola oratione eius corruiſſent, percuſſus gladio, martyri triũphũ adeptus eſt. Itẽ Romę via Appia depoſitio S. Dionyſ.[c] Papæ, q multis ꝑ Eccleſia ĩpẽſis laborib. fidei documẽtis clarus effulſit. Ibid. S. Zoſimi Papę[d] & conf. In Meſopotamia S. Archelai[e] Epiſc. doctrina & sãctitate celebris. Maiumæ[f] S. Zenonis[g] Epiſc. Romę S. Theodori[h] manſionarij eccleſiæ S. Petri, cuius meminit Beatus Greg. Papa.

DECEMBRIS. 26.

STephani Protomartyris, qui non longe poſt Aſcenſionem Domini lapidatus eſt.[a]] Hæc eadem verba ſunt in vet. Romã Martyrolog. quibus adſtipulantur antiqua manuſcrip. necnon Beda, Vſuardus, Ado, & alij. His refellitur ea de tempore necis Stephani opinio, quæ Euodij & Hippolyti Thebani fertur nomine, quam refert Niceph. hiſt. lib. 2 cap. 3. &

Glycas

Glycas in 3. parte Annalium. Errore etenim librariorum factum puto, vt loco ſeptem menſium (quod ſpatium temporis interceſſit a Chriſti Aſcenſione vſque ad martyrium Stephani) ſeptem anni poſiti habeantur. Rurſus autem eum terminũ necis eius ab Aſcenſione Domini nimis arctant aliqui ex recentioribus, putantes eius martyrium contigiſſe tertio Nonas Auguſti, quo eius ſacri corporis inuẽtio celebratur: cui quidem ſententiæ S. Auguſtinus ac cæteri aduerſantur, dum in ſuis ſermonibus hac die dictis, hunc diẽ natalem Stephani, quo necatus a Iudæis palmam martyrii adeptus eſt, profitentur. Id etiam ſuperius notauimus ea die inuentionis. Præter ſanctorum Patrũ de his teſtimonia, etiam firma ratio perſuadet, ſaltem vſque ad hanc diem Stephani martyrium eſſe delatum. Nam poſt Aſcenſionem Domini, poſt Spiritum ſanctum datum Apoſtolis (vt habent Acta Apoſtolica) perſeuerauit aliquandiu Eccleſia in fractione panis; indeque occaſione oborti diſſidij, actum eſt de electione diaconorum, cum electus eſt Stephanus, qui perſeuerauit aliquod temporis ſpatium faciens ſigna & prodigia magna in populo: qui miniſtrauit & Iacobo Apoſtolo, vt tradit S. Ignatius in epiſtola ad Trallianos. Quæ quidem omnia impleri potuiſſe ab Aſcenſione Domini vſque ad tertium Nonas Auguſti, nulla ratio perſuadet. Quænam vero occaſio fuerit vt ea die de inuentione ageretur, ſuo loco ſuperius diximus. Dicitur S. Stephanus tam a Latinis, quã Græcis Patribus, Archidiaconus, ſiue Primicerius diaconorum, idemque & Protomart. Cuius laudes egregiis orationibus proſecuti ſunt patres, quas omittimus recenſere. Quo loco occiſus lapidibus fuit, ingens baſilica ab Eudocia Auguſta erecta eſt, de qua Niceph. lib. 14. c. 50.

b Marini.] Agit de eodem Vſuard. hac die. Extant eius Acta apud Mombr. to. 2. Vincent. lib. 13. c. 38. & 40. & Petr. in catal. lib. 1. c. 6.

c Dionyſij Papæ] Vſuardus de eodem hac die, Beda aũt poſtridie. De eius ſucceſſione Euſeb. chr. & hiſt. li. 2. c. 24. Opt. lib. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Hier. de ſcript. Eccleſ. in Dionyſ. Alexan. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. & alij. Cætera diximus in Annal. Eccleſ.

d Zoſimi Papæ.] De eodem Beda, ſed per errorem confuſus habetur cum alio Zoſimo de quo idem ſupra xv. Kalen. Ianuarij. De huius ſucceſſione agit S. Proſper. in chro. Marcellin. Comes in chro. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. & alii. Eius autem Acta fuſius ſcripta ſunt a nobis in Annal. Eccl.

e Archelai Epiſc.] Hic primus reſtitit impio Maneti hæreſiarchæ, fuitque Epiſcopus Caſcarorum in Meſopotamia, de quo pluribus S. Cyrillus Hieroſolym. in catecheſi ſexta, & Epiphan. hæreſ. 66. & lib. de menſuris & ponder.

f Maiumæ.] Eſt Maiuma ciuitas in Palæſtina, quæ & Nauale, ſeu Portus Gazę dicta eſt. & poſtea vero a Cõſtantino dicta eſt Conſtantia: ſed Iulianus Apoſtata, in odiũ illius, & nomẽ & priuilegia in eam collata abſtulit, & Gazęis iterũ ſubiecit, quæ per Synodum in priſtinum eſt reſtituta. De his Euſebius in vita Conſtã tin. lib. 4. cap. 37. & 38. Sozom. lib. 2. c. 4. in fine, & lib. 5. cap. 3. Niceph. 8. cap. 33. & lib. 1. cap. 4. Accidit hic opportune, vt de Maiuma agamus, quo nomine feſtũ appellatur, de quo eſt titulus lib. 11. Cod. Iuſtin. & l. vnic. de eodem, qua Arcadius Imp. præcipit, vt ſic reſtituatur illa celebritas, vt tamen ſeruetur honeſtas, & verecundia caſtis moribus perſeueret. Eadem in lib. 15. tit. 6. Cod. Thod. vbi & ſecunda lex eſt, qua ab eodem Imperatore Maiuma penitus interdicitur. Certe acquieſcere non poſſumus Suidæ, vel Alciato lib. 5. Parerg. c. 5. eum ſecuto: dum dicũt fuiſſe feſtũ a Romanis mẽſe Maio ad Oſtia Tiberina celebrari ſolitũ. Nullus enim antiquorum, aut recentiorum, qui res Romanas ſunt proſecuti, nec inſuper Kalendarium ipſum feſtorum dierum Gentiliũ, quod ſũmma cum diligẽtia nunc eſt editum, vllum de ea celebratione verbum facit. Certe quidẽ Plutarchus in Problem. Rom. quæſt. q. 86. cum de his agit quæ Romani mẽſe Maio agere ſolerent, nullã prorſus de his quę a Suida

da ſcribuntur habet mentionem. Præterea non in Occidentalibus oris, ſed in Oriente Maiumæ ſpectaculum viguiſſe ex nuper citatis Arcadii Imperatoris legibus ſatis compertũ habetur. Cũ enim in Codice Theodoſiano dictæ leges datæ reperiantur Conſtantinopoli; euidenter apparet, eas ab Arcadio latas ad illorum ſpectaculorum obſcœnitates coercendas, quæ in Oriente ſub ipſius ditione exercebantur. Quænam enim ſubeſt rõ, vt Orientis Imperator Cõſtantinopoli daret leges de his q̃ Romæ agerentur, cum Occidentali Imperio tunc præeſſet Honorius? Quęnam autem ea eſſent ſpectacula, & cur ſic dicta, paulo exactius inueſtigemus. Ea quidẽ fuiſſe fœdiſſima, prædictæ ab Arcadio latæ leges ſignificant, & (ni fallor) ea ipſa videntur, aduerſus quæ S. Ioannes Chryſoſt. declamat in homilia de Dauid & Saule, cum ait: Non metuis, nõ expaueſcis, dum oculis, quibus illic lectum, qui eſt in orcheſtra, ſpectas, vbi deteſtandæ adulterii fabulæ peraguntur, iiſdem hic ſacram menſam intueris? &c. Omnium enim libidinum imagines tam verbis quã re ipſa repræſentari illis obſcœnis ludis, oſtendit. idemq; vetuit, ne qui illis ſpectaculis interfuiſſent, in eccleſiam ingredi præſumerent, niſi prius peccatum per penitentiam expiaſſent. Mihi etiam illud perſuadetur, eiuſdem Chryſoſt. declamationibus impulſum fuiſſe Arcadium Imperatorem, primo vt eã legẽ ferret, qua a Maiuma, quæ eſſent fœda, reſecaret: deinde vero, vt poſt bienniũ, Conſule Theodoro, iterum lege lata prorſus abſcinderet, ac prohiberet. Memini me legiſſe etiam Iulianum Apoſtatam in Miſopogone Antiochenos de Maiumis feriis redarguiſſe, cũ ait: Vnuſquiſq; veſtrum priuatim in cõuiuiis & feriis Maiumæ pecuniã effundit: pro nobis ipſis & cõmuni ſalute neque priuatim neque publice ſacrificatis, &c. Quod autem ad nomen pertinet; non aliunde quam a dicta ciuitate Maiuma originem ducere, exiſtimo: ſiquidem ibidem impudiciſſime colebatur Venus, cuius turpiſſimum ſimulacrum in loco, qui dicebatur Tetramphodos, ad Arcadii vſque tempora libidinũ illecebris palam expoſitum permanſit, quod virtute ſanctæ Crucis, agente S. Porphyrio Gazenſi Epiſcopo, ſponte collapſum, perfractum eſt, eiuſdẽ Arcadii tẽpore. Scribit eam hiſtoriã Marcus diaconus Gazẽſis; eãq; retulit Metaph. in diẽ 26. Februarii.

g Zenonis epiſc.] De eodem Sozomenus hiſt. li. 7. c. 27. Niceph. hiſt. lib. 4. c. 47. & lib. 13. c. 2. vbi ait, ab hoc ordinatum eſſe lectorem S. Ioannem Chryſoſtomũ: illum eſſe ratus, de quo Socrat. hiſt. lib. 6. c. 3. ſed verius puto, illum fuiſſe Zenonẽ Tyrium Epiſcopum, de quo ſuperius 5. Iunij in Dorotheo.

h Theoderi.] Agit de eodem S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 34.

27 Sexto Kal. Ianuarij. Luna. D xxiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

APud Epheſum natalis S. Ioannis [a] Apoſtoli, & Euang. qui poſt Euangelij ſcriptionem, poſt exilij relegationẽ, & Apocalypſim diuinam, vſq; ad Traiani Principis tẽpora ꝑſeuerans, totius Aſiæ fundauit, rexitq; eccleſias. Alexandriæ S. Maximi [b] epi, qui ſatis clarus, & inſignis titulo con feſsionis effectus eſt. Conſtantinopoli SS. confeſsorum Theodori, & Theophanis [c] fratrum, qui a pueritia in monaſterio S. Sabæ

nutriti,

nutriti, cum poſtea pro ſanctarum imaginum cultu aduerſus Leonem Armenum ſtrenue decertarent, eius iuſſu verberibus affecti, exilio relegātur: ſed eo mortuo rurſus Theophilo Imperatori, qui eadem impietate detinebātur, conſtanter reſiſtentes, verberibus iterum cæſi, in exilium pulſi ſunt, vbi Theodorus in carcere expirauit: Theophanes vero pace demum Eccleſiæ reddita, factus Nicænus Epiſcopus, quieuit in Domino. Ibidem ſanctæ Niceratæ[d] virginis, quæ ſub Arcadio Imperatore claruit ſanctitate.

DECEMBRIS 27.

IOannis Apoſtoli.[a] De eodem Beda, Vſuardus, Addo, ac cæteri Latinorum: Græci autem in Menologio vj. Kalend. Octobris his verbis: Migratio ſancti glorioſi & celebris Apoſtoli ac Euangeliſtæ Ioannis cognomento Theologi: Hæc illi, re vera vita functum credentes, ſicut & Polycrates Epheſi Epiſcopus ſcribens ad Victorem Romanum Pontificem, quem refert Euſebius hiſtor. lib. 3. cap. 25. atque Ioannes Chryſoſtomus in homilia in laudem duodecim Apoſtolorum, vbi de Ioanne ait, quod poſt mortem tamquā viuus Epheſum curat: idemque de eius ſepulchro non oſſibus vacuo meminit homil. 26. in epiſtolam Pauli ad Hebræos. id ipſum & alij Græcorum profitentur; Latinorum autem antiquior Tertullianus hæc in libro de anima. Translatus eſt (inquit) Enoch & Elias, nec mors eorum reperta eſt, dilata ſcilicet: cæterum morituri aſſeruātur, vt Antichriſtum ſuo extinguant ſanguine. Obiit & Ioannes, quem in aduentum Domini remanſurum fruſtra ſpes erat. Hæc Tertullianus. Hieronymus id ipſum aſſeueranter affirmat libro de Scriptor. Eccleſ. in Ioanne, & commentar. in Matth. ca. 20. Cæleſtinus Papa in epiſtola quam ſcribit ad SS. Synod. Epheſinam meminit reliquias S. Ioannis Euangeliſtæ Epheſi in honore haberi, oſtendens eum iam eſſe defunctum. De iiſdē Synodica Orientalium ad ſenatum Conſtantinopolitanum; extat inter Acta Cōcilii Epheſini edit. Peltanæ to. 2. c. 14. & to. 3. c. 6. Præterimus de ea aliorum tam Græcorum, quam Latinorum teſtimonia, qui in commentariis in Matth. c. 20. & in Ioan. c. 21. de his egere. Satis modo ſit, quid de his antiquitas tradiderit, aperuiſſe, quid de his Polycrates eius loci Epiſcopus, quid Ioānes Chryſoſtomus, qui Epheſi interfuit Synodo ſeptuaginta Epiſcoporum, cum depoſuit Epiſcopum Epheſinum, vt eius vitæ Acta declarant apud Socratem libro 6. c. 10. Sozomenus libro 8. c. 6. Pallad. in dialog. de Ioāne Chryſoſtomo, & Metaphraſt. in vita ipſius. Ioanni Chryſoſtomo hæc dicenti ad ſtipulantur Nicephorus libro 2. cap. 42. Hæc quidem antiquitatis teſtimonia pluris apud me ſunt quibuſuis aliorum recentiorum contentioſis aſſertionibus. De tempore exitus hæc S. Hieronymus: Confectus ſenio, ſexageſimo-octauo poſt paſſionem Domini anno mortuus, iuxta vrbem eamdem ſepultus eſt. Adnumeratur hic annus a Chriſti aduentu (ſecundum Faſtos Onuphrii) centeſimus primus. Inter religioſas Orientales peregrinationes percelebris erat Epheſina, viſitandi gratia ſepulchrum eiuſdem Apoſtoli: cum præſertim certa quadam traditione exploratū haberetur illic apud eumdem Apoſtolū Dei genitricē Mariā aliquādo permanſiſſe; eſt de ea egregium teſtimonium SS. œcumenicæ Synodi Epheſinæ in epiſtola Synodali ad clerum Cōſtātinopolitanum. extat inter Acta eiuſdem Cōcilii in edit. Pelt. to. 2. c. 27. Indeq; putamus eueniſſe, vt illic præcipua, & inter alias plures baſilica auguſtior eſſet, quæ noīe Dei genetricis Mariæ appellaretur, vbi & eadem ſacro-

ſancta

ſancta Synodus habita eſt aduerſus Neſtorium, Cæleſtino Romano Pontifice. Poſt eam erat baſilica nominē S. Ioānis, quam tunc temporis ſibi ſchiſmatici vendicarant; eamdem poſtea dirutam Iuſtinianus Imperator in honorem eiuſdem Apoſtoli longe ampliorem excitauit; vt ſcribit Procopius de ædific. Iuſtiniani Imperatoris lib. 5. De tunica eiuſdem S. Ioānis Romā allata, ac miraculis illuſtrata, agit Ioannes diaconus in vita S. Gregorii Papæ lib. 3. capit. 8. 57. & 58. Acceperat enim eam idem S. Pontifex a Ioanne abbate, vt indicant eius litteræ ad eundem Ioannem lib. 2. indict. 11. epiſt. 3. cap. 42. Mentio habetur de eadem peregrinatione Epheſum ad S. Ioannem in Prat. ſpirit. ca. 180. De rebus geſtis eiuſdem Apoſtoli, præter illa quæ in ſacris litteris ſcripta reperiuntur, & ea quæ Tertullianus & S. Hieronymus ſcribunt de dolio feruentis olei, quæ repetiūtur ab omnibus; ferūtur Acta quędam Prochori nomine, quę ſcatent erroribus, ſicut & ea quę Melitonis nomine edita ſunt de trāſitu Dei genitricis. Alia ſunt inſuper quæ inter paſſiones Apoſtolorum ſcribuntur anonyma: quæ aūt de ſepultura eius ferātur apocrypha, conſule Auguſtin. tract. 124. in Ioannē. De prædicatione eius in Aſia Hieronymus, Ioan. Chryſoſtomus, ac cæteri teſtantur. Parthis etiam Euangeliū annunciaſſe, vetus illa inſcriptio eius epiſtolæ ad Parthos ſignificat. Eundē Apoſtolum verbi prędicatione ad Indos penetraſſe, declarant litterę Apoſtolicorum virorum, ipſorum inquam Patrum Societatis IESV, qui nuper in illis regionibus ſacrum Euangelium reſtituerunt: datæ ſunt anno Domini M. D. LV. De rebus geſtis ipſius in Phrygia ſcribit Metaphraſtes die 5. Septemb. apud Lipom. tomo ſexto.

b Maximi Epiſc.] De quo Vſuardus, & alii recentiores. Scribit de Maximo Euſeb. in chron. & hiſt. lib 7. capit. 10. 12. & 14. ex epiſtola Dionyſii, aitque ſucceſſiſſe Maximū Dionyſio anno duodecimo Galieni Impe. eadem Niceph. hiſt. lib. 6. c. 34. Ad hunc maximum, quem alij Maximianum dicunt, S. Felix Papa, ſucceſſor S. Dionyſij, ſcripſit epiſtolam aduerſus tunc emergentem hæreſim Pauli Samoſateni: cuius epiſtolæ fragmentum recitatur in Actis Synodi Epheſinæ contra Neſtorium, reperiturque deinde intexta in Concil. Chalced. ex ſcriptis S. Cyrilli Epiſcopi Alexandrini.

c Theodori & Theophanis.] Agūt de iiſdem Græci hac die in Menologio. res geſtas ipſorum editas a Metaphraſte habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. De his etiam Cedren. & Zonaras in Theophilo Imperatore.

d Niceratæ.] Ferunt eamdem fuiſſe medicæ artis peritam Sozom. hiſto. lib. 8. cap. 23. & Niceph. lib. 13. capitu. 25. Vnde coniectura ducimur opinari, hanc illam eſſe quæ S. Ioanni Chryſoſtomo ſtomacho laborāti ſalubre parauit antidotum, de qua ipſe ſcribit epiſtol. 4. ad Olympiadem.

28 Quinto Kal. Ianuarij. Luna. E xxiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Bethlehē Iudæ natalis ſanctorum Innocentiū, [a] qui ab Herode Rege pro Chriſto interfecti ſunt. Ancyrę in Galatia ſanctorū martyrū Eutychij [b] presbyteri, & Domitiani diaconi. In Africa natalis SS. martyrū Caſtoris, [c] Victoris, & Rogatiani. Nicom. SS. martyrū. Indes [d] eunuchi,

Domnæ, Agapis, & Theophilæ virginum, & ſociorũ, qui in perſecutione Diocletiani poſt longa certamina diuerſo mortis genere coronã martyrij ſunt aſſecuti. Neocæſareæ in Ponto S. Troadij[e] martyris, in perſecutione Decij: cui agonizanti S. Gregorius Thaumaturgus in ſpiritu adfuit, eumque ad ſubeundum martyrium roborauit. Arabiſsi in Armenia inferiori S. Cæſarij[f] martyris, qui ſub Galerio Maximino paſſus eſt. Romæ S. Domnionis[g] presbyteri. In Aegypto S. Theodori[h] monachi, diſcipuli S. Pachomij. In monaſterio Lerinenſi ſancti Antonij[i] monachi, miraculis clari.

DECEMBRIS 28.

Sanctorum Innocentiũ, a] De his Beda, Vſuardus, ac cæteri Latinorũ, Græci aũt in Menologio die ſequẽti. Antiquiſſima hæc eſt ſolẽnitas in Eccleſia, de qua Origen. in Matth. homil. 3. hęc ait: Bene inquit, & ſecundũ voluntatẽ Dei eorũ memoriã S. Patres celebrari mãdarunt ſempiternã in eccleſijs, veluti pro Dño morientiũ, &c. Eoſdem Innocentes conſueuerunt antiqui Patres appellare martyres, vt inter alios Irenæus aduerſus hęreſ. lib. 3. c. 18. De eadem celebritate duo habentur ſermones S. Auguſt. totidẽ ei tributi ſunt, 8. 9. 10. & 11. de ſanctis; duo item Petri Chryſol. 152. & 153. Celebratur etiã eius ſolemnitatis Octaua, in qua S. Auguſtinũ duos ſermones habuiſſe teſtatur Poſſi. in indic. Cur aũt iiſdẽ infantibus nomen & honor martyrũ deferatur, conſule Auguſtini epiſtolã ad Hieronymum 28. de natura & origine animarũ.

b Eutychii, & Domitiani.] Vſuardus, & alij recentiores de his hac die agunt.

c Caſtoris & ſoc.] Vetus Roma. Martyrol. adſtipulãturq; vet. manuſcr. ex quibus omnibus Molanus etiam hac die apud Vſuardum.

d Indes & ſoc.] Agũt de iiſdẽ Greci hac die in Menol. Eorum Acta a Metaphraſte edita habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. meminitque de his Niceph. hiſto. lib. 7. c. 6.

e Troadii.] Eius certamen & coronam deſcriptam habes a S. Gregorio Nyſſeno in actis Sancti Gregorii Thaumaturgi, quæ luculenta oratione narrauit.

f Cæſarii.] Græci de eodẽ. Arabiſſum ciuitas in Armenia non tm̃ huius martyrio illuſtratur; ſed ẽt exilio S. Io. Chryſoſtomi; immo hoſpitio nobilitatur: illuc etenim ad euitandos frequentes barbarorũ incurſus confugiens, a Treio eius ciuitatis epiſcopo humaniſſime ſuſceptus eſt, vt ipſe ſcribit epiſt. 4. & 69. De Arabiſſo, Cucuſo, Commana, Sebaſte, aliiſque Armeniæ ciuitatibus, ipſaque prouincia in quattuor partes diuiſa, vide Noue. cõſtit. collat. 10. ti. 31. de deſcr. quatuor præſ. Armen. Ex Arabiſſo ẽt oriundus fuit Mauritius Imp. vt teſtatur Euſtath. Eutychio.

g Domnionis.] De quo ſępe S. Hieron. ſcribensque ad Deſiderium epiſt. 154. virum ſanctiſſimum, & ſui temporis alterũ Loth appellat. Ad Domnionem extant eiuſdem Hieronymi epiſt. 51. & 109. nec non præfatio in Eſdram S. Paulinus in epiſtola ad Alipium 35. Apud Auguſtinum, Domnionem ſanctiſſimum, eundemque patrem appellat.

h Theodori.] Hic ſpectatiſſimus ſanctitate monachus fuit, de quo agitur in vita S. Pachomii, & in vit. Patrũ par. 1. Deo eo & S. Nilus in lib. de oratione. Recẽſetur inter ſcript. eccleſ. a Gẽnadio c. 8. De altero Theodoro monacho diſcipulo S. Antonij agitur ſup. ſept. Id. Ianuarij.

i Antonij.] Huius Acta conſcripta ab Ennodio Ticinenſi legimus manuſcrip. in biblioth. Vatic. eſt eorum exordium: Vt præliaturi aſſurgunt buccinis, &c.

Quarto

29 Quarto Kal. Ianuarij. Luna. F xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

CAntuariæ in Anglia natalis S. Thomæ [a] epi, & mart. qui ob defenſionẽ iuſtitiæ, & eccleſiaſticæ immunitatis, impiorũ hominũ factione, in baſilica ſua gladio percuſſus migrauit ad Chriſtũ. Hieroſolymis S. [b] Dauid Regis & prophetæ. Arelate natalis S. Trophimi, [c] cuius meminit S. Paulus ad Timotheũ ſcribẽs: qui ab eodẽ Apoſtolo eps ordinatus, pfatæ vrbi primus ad Chriſti Euangelium prædicandum directus eſt: ex cuius prędicationis fonte (vt S. Zoſimus Papa ſcribit) tota Gallia fidei riuulos accepit. Romæ SS. martyrũ Calliſti, [d] Felicis, & Bonifacij. In Africa paſsio SS. martyrũ Dominici, [e] Victoris, Primiani, Lyboſi, Saturnini, Creſcẽtij, Secũdi, & Honorati. Viẽnæ in Gallia S. Creſcẽtis [f] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli, & primi eiuſdẽ ciuitatis epi. Conſtantinopoli S. Marcelli [g] abbatis. In Pago Oxymenſi S. Ebrulphi [h] abbatis, & confeſſoris, tempore Childeberti Regis.

DECEMBRIS 29.

THomæ Epiſcopi [a]] Huius præclariſſimi martyris res geſtas cõplures ſcripſere, nimirũ, Herebertus eius comes indiuiduus, poſtmodum Card. & Eps Beneuẽtanus, Io. Salisburgenſis Eps Carnotenſis, Gulielmus Cantuarienſis, Alanus, & Benedictus abbates, necnon Eduardus eiuſdẽ S. Thomæ contẽporaneus, cuius commentariũ in cõpendium Surius redigens deſcripſit tom. 6. Eſt alia inſuper S. Tho. vita Pariſijs impreſſa an. Do. 1495. contexta ex prædictis auctorib. vna cum proceſſu de eccleſiaſtica libertate. Habemus apud nos incerto auctore de eodem S. Thoma egregium encomium, vbi deſcribuntur Acta ipſius, ac quamplurima miracula ad ſepulchrum eius edita, cunctaq; auctor ſe vidiſſe teſtatur. Extat & Petri Bleſenſis epiſt. 27. de nece eiuſdem S. Thomæ Epiſc. in qua ſanctiſſimi viri laudes prædicat. Sed (quod his omnibus anteponimus) extat in biblioth. Vaticana regiſtrum omnium epiſtolarum S. Thomę & aliorum, quæ toto illo pluriũ annorum perſecutionis tpe vltro citroque ſunt datæ; quas oẽs exſcripſimus, retulimusq; per annos ſingulos, vt ſcriptę ſunt, in Annales Eccleſiaſticos. Coronatus eſt martyrio S. Thomas an. Do. 1170. Facta eſt eiuſdem trãslatio anno viij. Honorii Papæ tertij: extãt de ea re litterę Apoſtolicæ ſimulque opuſculũ a Stephano Archiepiſcopo Cantuarienſi conſcriptum. Habet hæc omnia cod manuſcr. bibliot. Vatic. nu. 722. vbi ẽt leguntur litterę Alexandri Papæ Tertii de eiuſdem canonizatione promulgatæ. Videre meruit ſęculum noſtrũ hac ex parte fæliciſſimũ quã plurimos Thomas, ſanctiſſimos ſacerdotes, alioſq; nobiliſſimos viros Anglicanos ampliori (liceat dicere) martyrio coronatos,

ros,duplicisq; tituli coronis auctos; cum nō ſolū(vt Thomas) pro Eccleſiaſtica libertate, ſed pro fide Catholica tuēda,reſtituēda,ac cōſeruanda,nobiliſſimo martyrio occubuerint;vt inter alios,quos nuper S. Societas Ieſu velut agnos innoxios in ſacris ſeptis, sāctis eruditionib.ad martyriū,acceptiſſimas Deo hoſtias, ſaginauit;quos Romanū,quos Rhemenſe ſacra collegia,quę dixerim celſas turres a facie Aquilonis,& fortiſſima propugnacula fidei,emiſerūt ad triūphos,& prouexerūt ad coronas. Macte aio,macte virtute, Anglicanorum nobiliſſime ac glorioſiſſime cętus,qui tā illuſtri militię nomē dediſti,ac ſacramento ſanguinē ſpoſpōdiſti: æmulor ſane vos Dei ęmulatione,cū vos martyrij cādidatos,ac nobiliſſimę purpurę martyres deſignatos aſpicio. Cōpellor & dicere: Moriatur aīa mea morte iuſtorū,& fiant nouiſſima mea horū ſimilia.

b David Regis.] De eodem hac die Beda,& alii recentiores. Plenæ ſunt de ipſo diuinæ Scripturæ, multaque de eo Ioſephus in lib.antiq. De immenſis prodigiis ad ſepulchrum eius editis, cum impius Herodes theſaurum inde auferre conaretur, vide eūdem antiquit.lib.16.c.11.

c Trophimi.] De quo Acta Apoſt.c.20.21.& Paul.2.ad Cor.c.4. Agūt de eodem hac die Beda, Vſuar. Ado,& alii. Meminit eiuſdē Greg. Turo.de geſt.Frāc.li.1. c.30. vbi manifeſtiſſime errat,dū cū tēpibus Decii Imp.in Gallias miſſū affirmat. Agit de eo ēt Ado Vien.in chron.anno Dom. 59. Petr.Cluniac.li.1.epiſt.2.cōtra Heinricianos.58.Dorotheus in Synopſi,& alii. Zoſimi epiſtola,quę hic citatur,nō habetur.

d Calliſti & ſoc.] De his Beda hac die, adſtipulanturque vet.manuſcr.

e Dominici & ſoc.] De his Beda, vet manuſcr. ac recentiores.

f Creſcentis.] Hic idem cum eo de quo ſupra agitur 5.Kal.Iulii,de quo vide,quę ibi notauimus ea die: puto enim hac die tranſlationem celebrari.

g Marcelli abb.] De eodē Græci. Eius Acta ex Metaphraſte deſcripta habet Lipom.to.5.ac Sur.tom.6.Claruit temporibus Leonis Imper.

h Ebrulphi.] De eodē Vſuard. hac die, eius autem res geſtas recitat Sur.tom.6.

xxj G. Tertio Kal. Ianuarij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

SPoleti natalis SS.martyrum Sabini[a] Epi, Exuperantij, & Marcelli diaconorū,ac Venuſtiani Præſidis,cū vxore,& filijs,ſub Maximiano Imp.ex quib. Marcellus,& Exuperantius primum equuleo ſuſpenſi, deinde fuſtibus grauiter mactati, poſtea vngulis abraſi,& laterū exuſtione aſſati,martyrium cōpleuerunt: Venuſtianus autē nō multo poſt vnà cū vxore,& filijs gladio necatus eſt: ſanctus vero Sabinus poſt manuū detruncationē,& diutinam carceris macerationē,ad mortem vſque cæſus eſt. Horum martyrium licet diuerſo extiterit tempore,vna tamen die recolitur. Alexandriæ ſanctorum Manſueti,[b] Seueri, Appiani, Donati, Honorij, & ſociorum martyrum. Theſſalonicæ S.Anſiæ[c] martyris. Ibidem ſancti Anyſij[d] eiuſdem ciuitatis epiſcopi. Mediolani S. Eugenij[e] epiſcopi, & confeſſoris.

Rauennæ

Rauennæ S. Liberij [f] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis ſancti Rainerij [g] Epiſcopi.

DECEMBRIS 30.

Sabini Epiſcopi & Soc. a] De iiſdem Beda, Vſuardus, & alij omnes. Eius Acta manuſcripta habemus: incipiunt: In diebus illis Venuſtianus, &c. Petrus in catal. lib. 2. c. 19. eadẽ paucis perſtrinxit. De inſigni miraculo eius virtute edito ſcribit Paulus diacon. de geſt. Longob. lib. 4. c. 5. deq; eodem martyre, & Petro Epiſcopo Ticinenſi vide eumdẽ li. 6. c. 18. De eius ſacris reliquiis Firmum trãsferendis ſunt epiſtolæ S. Greg. Papæ in regiſtro lib. 7. epiſt. 71. ad Chryſanthum. 72. ad Paſſinum, & lib. 11. epiſt. 18. ad eumdem.

b Manſueti & ſoc.] De his item Vſuardus, Vuandelbertus, & vet. manuſcr.

c Anyſiæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta a Metaphraſte deſcripta habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Paſſa eſt in perſecutione Maximiani Imp.

d Anyſij epiſc.] Fuit hic ſucceſſor S. Acholij. Claruit temporibus Theodoſij Imp. ad hunc ſcriptæ extant duæ epiſtolæ S. Ambroſij, 60. & 79. Ad ipſum ac cęteros Macedoniæ Epiſcopos ſcripſit Io. Chryſ. epiſt. 163. Mentio habetur de eodem apud Pallad. dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi.

e Eugenij Epiſc.] Tabulæ eccleſ. Mediolan. ex quib. Mola & Galeſ hac die.

f Liberij epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Rauennat. & Hieronymus Rub. hiſtor. Rauen. lib. 1. qui eum perueniſſe ait vſq; ad tempora Victoris Papæ, & Seueri Imperatoris.

g Rainerij epiſc.] De ipſo vet. monumẽta eius eccleſiæ, quæ manuſcripta Romã miſſa accepimus. Fuit Epiſcopus Furconienſis; cuius eccleſiæ in Actis Conciliorum aliquando habetur mentio, vt ſuperius diximus.

31 Pridie Kal. Decemb. Luna. A xx

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ	
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11				

Romæ natalis S. Silueſtri [a] Papæ, qui magnum Conſtantinum Imp. baptizauit, & Nicęnã Synodum confirmauit: multiſq; alijs reb. ſanctiſsime geſtis, quieuit in pace. Item Romæ via Salaria, in cęmeterio Priſcillæ, SS. mart. Donatę, Paulinæ, Ruſticæ, Nominãdæ, Serotinæ, Hilariæ, & ſociarũ. Apud Senonas beatorum Sabiniani [c] epiſcopi, & Potẽtiani, qui a Pontifice Romano illuc ad prędicandum directi, eandem metropolim confeſsionis ſuæ martyrio illuſtrarunt. Ibidẽ S. Colũbæ [d] virginis, & mart. q̃ igne ſuperato, in perſecutione Aureliani Imperat. gladio cęſa eſt. Rhætiariæ S. Hermetis [e] exorciſtę. Cataniæ in Sicilia paſsio SS. Stephani, [f] Põtiani, Attali, Fabiani, Cornelij, Sexti, Floris, Quinctiani, Mineruini, & Sĩpliciani. Eodẽ die S. Zotici [g] presbyteri Rom, qui Cõſtãtinopolim profectus, alẽdorũ

orphanorum curam ſuſcepit. Rauennę S. Barbatiani [h] presbyteri, & confeſſoris. Eodem die S. Melaniæ [i] iunioris, quæ cum viro ſuo Piniano Romæ aſcendens, & Hieroſolymam proficiſcens, ibi inter fęminas Deo ſacras, vir inter monachos religioſam vitam exercuit; & ambo ſancto fine quieuerunt.

Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. Reſpon. Deo gratias.

DECEMBRIS. 31.

Siluestri Papæ. [a]] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & cæteri Latinorum: Græci autem Kal. Ianuarij in Menologio, hiſce verbis: Eodē die S. Siluestri Rom. Pōtificis, qui propter ſummum virtutis gradū, defuncto Melchiade, antiquiori Romæ creatus eſt Epiſcopus. hic multorū patrator miraculorum, Cōſtantinum Magnū ad fidem conuertit, cum animæ & corporis morbos diuino baptiſmate ab eo expuliſſet hæc in Menolo. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. Optat. li. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alii plures. De Actis Siluestri eſt cenſura Gelaſij in c. Sancta Romana, d. 15. Habemus eadem manuſcrip. quorum eſt exordium: Siluester cū eſſet infantulus, a vidua matre Iuſta traditus eſt Caritio presbytero, &c. Habet eadē Mōbrit. tom. 2. Tribuunt nonnulli ea Euſebio Cæſarienſi (talis n. titulus illi cōmentariolo affixus reperitur in aliquibus codicibus) ſed error ex multis manifestus arguitur, cū & Gelaſio teste, Acta Siluestri incerto auctore ſint ſcripta. Habet & Metaphraſt. Siluestri Acta, quæ deſcripſit Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. in quibus tamen nonnulla deſiderantur. Citantur Acta Siluestri Papæ, vt authētica ab Hadriano Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imp. De veritate baptiſmatis Cōſtantini Imp. per Siluestrum Romæ exhibiti, ſatis egimus in Annal. Eccl. vbi cęteras ipſius res geſtas per annos ſingulos ordine temporis digeſſimus. Breuiter de his diximus ſuperius 22. Augusti in Timotheo; vbi de Constantini baptiſmate nonnulla, quibus Euſebii Arriani impostura redarguitur, habentur *conſcripta*. De festa die S. Siluestri ferianda extat cano. 1. de conſecr. d. 3. ex Greg. IX. extra de feriis, c. Conquestus. Ea die S. Gregorius Papa in eccleſia habuit homiliam, quæ eſt nona in Euang. & Innocentius III. duas. Eccleſiam S. Siluestri, quæ Titulus Equitij dicta eſt (vt habet liber de Rom. Pontif.) Symmachus Papa a fundamentis erexit, ſeu quod verius puto, restituit. nam Equitii Titulum ab eodē Siluestro fuiſſe institutum, idem liber de Rom. Pontif. docet in Siluestro. In eadem eccleſia ſub maiori altari a Sergio Iuniori Rom. Pont. reconditum eſſe corpus S. Siluestri Papæ, docet vetus inſcriptio, quæ inciſa marmori, intra cancellos eiuſdem eccleſiæ aſſeruatur. Rurſum de eccleſia S. Siluestri Papæ, & ſacris imaginibus ibi poſitis muſiuo opere contextis, meminit Hadrianus Papa in epiſtol. ad Carolum Magnum de imaginibus. Paulus Papa ædes paternas, in quibus natus fuerat & educatus, in eccleſiam & monaſterium conuertens, eandem in honorē Sanctorum Stephani protomartyris, & Siluestri Rom. Pont. Deo dicauit. *Extāt* de ea re eiuſdem litteræ Apoſtolicæ, quæ hactenus in eodem monaſterio àſſeruantur: dicta eſt ea eccleſia, S. Siluestri apud Cāpum Martium, ſicut & antiqua monumenta teſtantur, vel (vt habet Martinus Polon.) S. Siluestri ad Caput, ob reconditum in ea caput Præcurſoris Dñi.

b Donatæ & ſoc.] Ado de iiſdē agit, ac recentiores, conſentiuntq; vetus manuſcr.

c Sabini & Potentiani.] De his Beda, Vſuardus, ac cęteri omnes. Horum res geſtas, atque translationem recitat Petrus in catalog. lib. 1. c. 25. plurib. Mombrit.

brit.

brit.tom.2.& tabul.Epiſcoporum Senonenſium apud Democharem.

d Columbæ.] Beda, Vſuar. Ado,& alij. In Breuiario Toletano legimus de ea ſacrum hymnum, quo eius martyrium canitur. De eadem Mombrit.to.1. & Petr. in catal.lib.2.c. 24. Longe hæc alia eſt a Columba Cordubenſi, de qua S. Eulog. in Memor ſanct. lib.3. c. 9. cuius natalis eſt dies xv. Kal Octob.

e Hermetis.] De eodem Vſuard. Ado, manuſcr.ac etiam recentiores.

f Stephani & ſoc.] De his tab. eccleſiæ Catanenſis, vbi celebris eſt eorum memoria.

g Zotici.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, his verbis: Cõmemoratio S. Zotici orphanorum nutritoris, qui claris parentibus ortus ex vrbe Roma a Coſtantino Magno in ciuitatẽ Cõſtantinopolitanam cũ aliis quibuſdã nobilibus ductus: Hæc ibi. Mich Glyc. in 3. par. Annalium recenſens illuſtres viros quos ſecum Conſtantinus Roma Conſtantinopolim duxit, Zoticũ inter alios numerat: de quo præclarum eſt illud elogium in conſtitutione Leonis & Anthemij Auguſtorũ ad Dioſcorũ Præf. prætor. l.omnia priuilegia. Cod. de Epiſco.& cler. his verbis: Zotici beatiſſimę memoriæ, qui primus huiuſcemodi pietatis officia inueniſſe dicitur. Hæc ibi: licet mendoſius codex habeat, Iotici loco Zotici, verior eſt itaque lectio, quæ notatur in margine. Quod autem in ea conſtitutione Leonis Imp. Zoticus primus dicatur qui pium hoſpitalitatis officiũ erga pauperes exercuit, ſic accipias, vt ipſe Conſtantinopoli xenodochium primus erexerit, ſicut in Portu Romano B. Pammachius peregrinorum, & Romæ Fabiola νοσοκομεῖον, vt auctor eſt S. Hieronymus: nam quod ad primam xenodochij inſtitutionem ſpectat, Hircanum illud primum erexiſſe Hieroſolymis, ſcribit Ioſeph. lib.13. antiq.c.16. Hegeſippus lib.1. Iſidor. lib.15. orig. cap. 2. licet Ioſephi locum Gelenius aliter in Latinum verterit, nempe quod Hircanus primus externum militem alere cœperit, non pauperes peregrinos, prout veteres omnes intellexiſſe videmus.

h Barbatiani.] De eodem tabul. eccleſ. Rauen. Habuit ſermonem in die Natali ipſius Petr. Dam. quo etiam eius Acta cõtexuit, apud Sur.to.6.& iterum to. 3. De eo item Petr. in catal. lib.2.c.23 Hieron. Rub hiſt. Rauen. lib 3.& alii. Claruit tẽporibus Valentiniani Tertij Imp. & Gallæ Placidæ Aug. eius matris.

i Melaniæ iunioris.] De eadem hac die Græci. Res eius geſtas ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes, deſcripſit Lipom.to.5. Hæc iunior dicta reſpectu ſenioris, cuius nepotis erat: de vtraque Pallad.c.33. Non imparis virtutis, aut minoris laudis Melania ſenior fuit aliquãdo, ſed poſtea Origenis fuligine præclariſſima opera obſcurauit. De Melania iuniore eiusq; viro Piniano agit S. Aug. epiſt. 224.225.227. & S. Hier. epiſt. 79. Inter eius Acta nobilia, illud celeberrimũ non prætermittimus, quod Voluſianum patruum, Romanorum nobiliſſimum, quẽ vt ad Chriſtum conuerteret, S. Aug. tantopere laborauit (vt ad eum, & ab eo ſcriptæ epiſtol.1.2.3.& 4. indicant) illum inquam diſertiſſimum virum, & a Chriſtiana lege alieniſſimum tandem ipſa Melania Chriſto ſubegit, vt eius Acta teſtantur.

Finis Notationum.

Laus Deo, B. Mariæ, Sanctiſque omnibus.

Libellus ſupplex auctoris ad S.D.N.Sixtum Quintum, quo petit prædictas ſuas lucubrationes cognoſci a R.D.Vuil helmo Lindano, Epiſcopo Ruremundenſi, tunc in Vrbe commorante.

Sanctiſs. D.N. Sixto Papæ Quinto S.

CVm ad calcem perductum ſit, Deo iuuante opus Notatio num noſtrarum in Martyrologium Romanum, quo de omnibus quæ in eo habentur, pro viribus ratio redditur; meumque in ea re inſtitutum, cum de his coram agerem (Beatiſsi me Pater) apud te adhuc Cardinalem, mirifice commendares, ve hementerque ad opus ſuſcipiendum, perficiendumque hortarere, cupiamque in lucem edere, id nonnullis eruditis viris efflagitanti bus, auideque expectantibus: optarem prius auctoritate Beatitu dinis veſtræ illud relegi & expendi a Reuerendiſs. D. Vuilhelmo Lindano, Epiſcopo Ruremundenſi, viro tum in Theologicis facul tatibus, tum etiam in Eccleſiaſtica hiſtoria apprime verſato: quē modo hic oportune ipſius Eccleſiæ negotia detinēt. Cumque fue rit a dicto Præſule eiuſmodi opus perſpectum, diſcurſum, atq; pro batum; fas mihi ſit illud prælis committere in vſum Chriſtianæ re ligionis. Deus Beatitudinem veſtram (ut opus habet Eccleſia) diu tiſsime incolumem ſeruet, ac protegat.

Beatitudinis veſtræ humilis ſeruus Cæſar Baronius Soranus,
Presbyter Congr. Oratorij in Vrbe.

PP. Concedimus. cognoſcat Reuerendiſs. Lindanus.

Sequitur relatio eiuſdem Vuilhelmi Lindani, Epiſcopi Ruremun denſis ad S.D.N. Sixtum Pont. Max.

BEATISSIME PATER.

SEcutus S. V. mandatum harum tergo inſcriptum ſuper Notationibus in Martyrologium Romanum venerandi V. Cæſaris Baronij Sorani; teſtor hac mea manu, me in ijs perlegendis non re

periiſſe

periſſe,quæ vllam ſuſpectæ aut nouatæ fidei ingerant labem,nedũ quæ ſanctæ Catholicæ noſtræ officiant Religioni, aut orthodoxæ aduerſentur doctrinę;ſed varijs de cauſis digniſſimas equidem arbitror, vt primo quoque tempore in lucem edantur propter admirandam veteris Eccleſiaſticæ hiſtoriæ doctrinam, & exquiſitam atque raram, eamque ſingularem Chriſtianæ antiquitatis cognitionem. In quorum fidem has meis, & ſigillo, & manu propria ſignaui. Romæ xj. Kal. Septemb. Anno D. M. LXXXV.

Ita atteſtor

Vuilhelm.Damaſi Lindanus,Eccl. Ruremundenſis
Epiſcopus indignus.

Eiuſdem R. D. Vuilhelmi Lindani teſtata fides de Notationibus imprimendis.

DIe ſecunda Septembris anni 1585.hunc libellum Sanctiſs. D. N. retuli, manum,& ſigillum noſtri arbitrij teſtes oſtendens. eius Sanctitas iuſſit, vt eumdem ſupplicanti redderem, qui R. P. Magiſtro S. Palatij exhiberet, vt prælo tradatur. Actum in area Domicilij Sanctiſs. D. N. in Quirinali, cum proxime diſceſſurus Sanctitati ſuæ Vale dicerem.

Ita eſt:

Vuilhelmus Lindanus, Eccl. Ruremundenſis
Epiſcopus indignus.

Extat de his omnibus originalis ſcriptio apud R. D. Magiſtrum ſacri Palatij cuius ſubſcriptio hic poſita ordine ſequitur.

DIe prima Octobris 1585. recepta copia iſtius libri ſubſcripta R. D. Cæſaris Baronij auctoris manu, huic originali ſubſcribo, concedens vt imprimatur.

F. Thomas Zobbius,ſacri Palatij Magiſter,manu propria.

LECTIONES PER TOTVM ANNVM ad abſolutionem Capituli.

In Aduentu, tam in Dominicis, quam in ferijs, vſque ad vigiliam Natiuitatis Domini. Lectio.

DOmine miſerere noſtri, te enim expectauimus: eſto brachium noſtrũ in mane, & ſalus noſtra in tempore tribulationis. Tu autem Domine miſerere nobis.
Reſp. Deo gratias.

In Vigilia Natiuitatis Domini. Lectio.

PEr quem accepimus gratiam, & Apoſtolatum ad obediendum fidei in omnibus gentilibus, pro nomine eius, in quibus eſtis & vos vocati Ieſu Chriſti Domini noſtri. Tu autem.

In die Natiuitatis Domini. Lectio.

IPſi peribunt, tu autem permanebis, & omnes vt veſtimentum veteraſcent: & velut amictum mutabis eos, & mutabuntur; tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient. Tu autem Domine.

In feſto S. Stephani Protomartyris. Lectio.

POſitis autem genibus clamauit voce magna, dicens: Domine, ne ſtatuas illis hoc peccatum: & cum hoc dixiſſet, obdormiuit in Domino. Tu autem Domine.

In feſto S. Ioannis Euangeliſtæ. Lectio.

IN medio Eccleſiæ aperuit os eius, & impleuit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ, & intellectus, & ſtola gloriæ induit eum. Tu autem.

In feſto SS. Innocentium. Lectio.

HI empti ſunt ex omnibus primitiæ Deo & agno, & in ore ipſorum non eſt inuentum mendacium: ſine macula enim ſunt ante thronum Dei. Tu autem.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini. Lectio.

ITaque iam non eſt ſeruus, ſed filius: quod ſi filius, & hæres per Deum. Tu autem Domine.

In Octaua Natiuitatis. Lectio.

IPſi peribunt, tu autem permanebis, *vt in die Natiuitatis.*

In Epiphania Domini, & per Octauam. Lectio.

OMnes de Saba venient, aurum & thus deferentes, & laudem Domino annunciantes. Tu autem.

Dominica infra Octauam Epiphaniæ. Lectio.

SIcut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum hābēt; ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius membra, in Chriſto Ieſu Domino noſtro. Tu autem Domine.

In Dominicis diebus, & ferijs per annũ ab Octaua Epiphaniæ vſque ad Dominicam primam Quadrageſimæ: & ab Octaua Pentecoſtes excluſiue, vſque ad Aduentum Domini. Lectio.

DOminus autem dirigat corda, & corpora noſtra in charitate Dei, & patientia Chriſti. Tu autem.

In Dominica prima Quadrageſimæ, & in alijs Dominicis, & ferijs vſque ad Dominicam Paſſionis.

QVærite Dominum dum inueniri poteſt, inuocate eum dum prope eſt. Tu autem.

In Dominica de Paſſione vſque ad feriam quartam maioris hebdomadæ. Lectio.

FAciem meam non auerti ab increpantibus, & conſpuentibus in me, Domine Deus auxiliator meus, & ideo non ſum cõfuſus. Tu autem Domine.

In die ſancto Paſchæ, & per Octauam, & in omnibus Dominicis, & ferijs vſq; ad Aſcenſionem. Lectio.

SI conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt, quærite, vbi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedens: quæ ſurſum ſunt, ſapite, non quæ ſuper terram. Tu autem.

In Aſcenſione Domini, et per Octauam. Lectio.

VIri Galilæi, quid ſtatis aſpicientes in cœlum? Hic Ieſus, qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, ſic veniet, quemadmodum vidiſtis eum euntem in cœlum. Tu autem.

Dominica infra Octauam Aſcenſionis. Lectio.

SI quis loquitur, quaſi ſermones Dei: ſi quis miniſtrat, tamquam ex virtute, quam adminiſtrat Deus: vt in omnibus honorificetur Deus, per Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum. Tu autem.

In die ſancto Pentecoſtes, & per Octauam. Lectio.

IVdæi quoque, & Proſelyti, Cretes, & Arabes, audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia Dei. Tu autem Domine.

In feſto Sanctiſs. Trinitatis. Lectio.

TRes ſunt qui teſtimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spiritus ſanctus, & hi tres vnum ſunt. Tu autem Domine.

In feſto Corporis Chriſti, & per Octauam. Lectio.

QVicumque manducauerit panẽ, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit Corporis, & Sanguinis Domini. Tu autem.

Dominica infra octauam Corporis Chriſti. Lectio.

FIlioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, ſed opere, & veritate. Tu autem Domine.

PROPRIA SANCTORVM Capitula.

In feſto S. Andreæ Apoſtoli. Lectio.

ESaias enim dicit: Domine quis credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Chriſti. ſed dico: Nunquid non audierunt? Et quidem, In omnem terram exiuit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

In Conuerſione S. Pauli Apoſtoli. Lectio.

SAulus autem multo magis conualeſcebat, & confundebat Iudæos qui habitabant Damaſci, affirmãs quoniam hic eſt Chriſtus. Tu autem.

In

In Purificatione Beatæ Mariæ Virginis. Lectio.

ET placebit Domino ſacrificium Iuda, & Hieruſalem, ſicut dies ſæculi, & ſicut anni antiqui, dicit Dominus omnipotens. Tu autem.

In feſto Annunciationis B. Virginis Mariæ. Lectio.

EGredietur virga de radice Ieſſe, & flos de radice eius aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spiritus Domini. Tu autem.

In feſtiuitatibus Sanctæ Crucis. Lectio.

HVmiliauit ſemetipſum, factus obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen. Tu autem.

In Natiuitate S. Ioan. Baptiſtæ. Lectio.

REges videbūt, & conſurgent principes, & adorabunt Dominum Deum tuum, & ſanctum Iſrael, qui elegit te. Tu autem.

In Natali SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli. Lectio.

ET Petrus ad ſe reuerſus dixit: Nūc ſcio vere, quia miſit Dominus Angelum ſuum, & liberauit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. Tu autem Domine.

In Commemoratione S. Pauli Apoſtoli. Lectio.

EGo enim ſum minimus Apoſtolorum, qui non ſum dignus vocari Apoſtolus, quoniam perſecutus ſum Eccleſiam Dei: gratia autem Dei ſum id quod ſum, & gratia eius in me vacua non fuit. Tu autem Domine.

In feſto S. Petri ad Vincula. Lectio.

ET Petrus ad ſe reuerſus, *vt in Natali eiuſdem.*

In feſto Transfigurationis Domini. Lectio.

SVſtulit me in ſpiritu in montē magnum, & altum, & oſtendit mihi ciuitatem ſanctam Hieruſalem deſcendentem de cœlo à Deo, habentem claritatem Dei, & lucerna eius eſt agnus. Tu autem.

In feſto Sancti Laurentij. Lectio.

POtens eſt autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, vt in omnibus ſemper omnem ſufficientiam habētes, abundetis in omne opus bonum, ſicut ſcriptum eſt: Diſperſit, dedit pauperibus, iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi. Tu autem.

In feſto Aſſumptionis, Natiuitatis, Ad Niues, Viſitationis, & Cōceptionis B. Mariæ Virginis, & in officio eiuſdem in Sabbato. Lectio.

IN plateis ſicut cinnamomum, & balſamum aromatizans odorem dedi; quaſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris. Tu autem.

In feſtiuitatibus S. Michaelis. Lectio.

FActum eſt prælium magnum in cœlo: Michael & angeli eius præliabantur cū dracone, & draco pugnabat, & angeli eius: & non præualuerūt, neque locus inuentus eſt eorum amplius in cœlo. Tu autem.

In

In feſto omnium Sanctorum, & per Octauam. Lectio.

BEnedictio, & claritas, & ſapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſæcula ſæculorum, Amen. Tu autem.

In feſtiuitatibus Apoſtolorum. Lectio.

IBant Apoſtoli gaudentes a conſpectu Concilij, quoniam digni habiti ſunt pro nomine Ieſu contumeliam pati. Tu autem Domine.

In feſtiuitatibus Apoſtolorum, & martyrum a Paſcha vſque ad Pentecoſten. Lectio.

SCimus quoniam diligentibus Deũ omnia cooperantur in bonum, his qui ſecũdum propoſitum vocati ſunt ſancti. Tu autem.

In Natali vnius Martyris. Lectio.

IVſtus cor ſuum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, & in conſpectu Altiſsimi deprecabitur. Tu autem.

In Natalitijs plurium Martyrum. Lectio.

FVlgebunt iuſti, & tanquam ſcintillæ in arundineto diſcurrent: iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Tu autem.

In feſto Confeſſorum Pontificum. Lectio.

FVngi ſacerdotio, & habere laudem in nomine ipſius, & offerre illi incenſum dignum in odorem ſuauitatis. Tu autem.

In feſto Confeſſorum non pontificum. Lectio.

IVſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei, & dedit illi ſcientiam ſanctorum: honeſtauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Tu autem.

In feſtis ſanctarum virginum, & Martyrum. Lectio.

DOmine Deus meus, exaltaſti ſuper terram habitationem meã, & pro morte deſluẽte deprecata ſum: inuocaui Dominum patrem Domini mei, vt non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore ſuperborum ſine adiutorio. Tu autem.

In feſtis ſanctarum Martyrum tantum. Lectio.

LAudabit vſque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis ſuſtinentes te, & liberas eos de manu anguſtiæ, Dominus Deus noſter. Tu autem Domine.

In feſto ſanctarum Mulierum nec virginum, nec martyrum. Lectio.

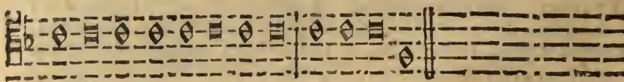
MVltæ filiæ congregauerunt diuitias, tu ſupergreſſa es vniuerſas: fallax gratia, & vana eſt pulchritudo: mulier timens Deum, ipſa laudabitur. Tu autem Domine.

In dedicatione Eccleſiæ. Lectio.

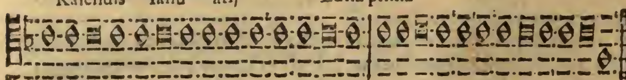
ET abſterget Deus omnem lachrimam ab oculis ſanctorũ, & mors vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt: & dixit qui ſedebat in throno: Ecce noua facio omnia. Tu autem Domine miſerere nobis. Reſp. Deo gratias.

FINIS.

Martyrologium in choro cantatur in tono Lectionum Matutini, hoc modo.

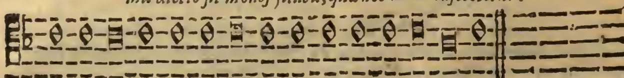

Kalendis Ianu arij Luna prima

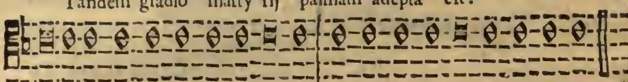

Circunciſio Domini noſtri Ieſu Chriſti, & Octaua Natiuitatis eiuſdem.

Et ſic terminatur qualibet clauſula, etiam in fine Lectionis, præterquam ſi vltima dictio ſit monoſyllaba, quæ hoc modo inflectitur.

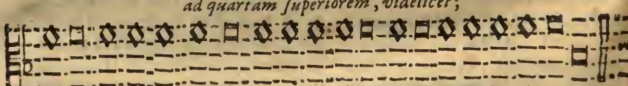

Tandem gladio marty rij palmam adepta eſt.

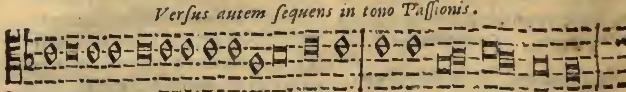
Anno a creati one mundi, quando in principio Deus, &c.

Vſque ad Verba illa, In Bethlehem Iudæ, *in quibus extollitur vox ad quartam ſuperiorem, videlicet;*

In Bethlehem Iudæ naſcitur ex Maria Virgine factus homo.

Verſus autem ſequens in tono Paſſionis.

Natiuitas Domini noſtri Ieſu Chriſti ſecundum carnem.

Quod ſequitur in tono Lectionis conſueto.

FINIS.

INDEX NOMINVM
OMNIVM SANCTORVM
Qui in hoc Martyrologio continentur, ordine Alphabetico deſcriptus.

A

AARON ſacerdos, in monte Hor.1.Iulii.
Aarō mar.in Britānia ſub Diocleт infra cum Iulio.1.Iulii.
Abachum mar.Romæ ſub Claudio,infra cum Mario.19.Ianuarii.
abdias propheta,Samariæ.14.Iun.& 19.Nouemb.
abdieſus diaconus mart.ſub Sapore, inf.in, Martyres plurimi in Perſide.22.Apr.
abdon & Sennen mart. Romæ ſub Decio. 30.Iulii.
abedechalas presbyt.& mar.in Perſide ſub Sapore,infra cum Simeone.21.Aprilis.
abercius epiſc.Hierapolitan.22.Octob.
abibonis Inuentio.3.Auguſti.
abibus diaconus mart. Edeſſæ ſub Licinio. 25.Nouemb.
abilius epiſcopus Alexandrin. 22.Febr.
abraham eremita in Syria.16.Martii.
abraham confeſſor Aruerniæ.15.Iunii.
abraham patriarcha.9.Octob.
abrahamitæ monachi mar.Conſtantinopoli ſub Theophilo.8.Iulii.
abſalon mart.Cæſareæ,infra cum Lucio. 2. Martii.
abudemius mar.ſub Diocleт.in Tenedo.15. Iulii.
abundantius mar.infra cum Leone.1.Mart.
abundantius diaconus mar.Romæ ſub Dioclet.infra cum Abundio.16. Septemb.
abundius mar.Romæ, infra cum Alexādro. 27.Febr.
abundius epiſcopus Comenſis.2.Apr.
abundius manſionarius eccleſ. S.Petri Romæ.14. Aprilis.
abundius presbyt.& mar.Cordubæ.11.Iul.
abundius mart.Romæ ſub Valeriano, infra cum Irenæo.26.Auguſti.
abundius presbyt. Abundantius diaconus, Marcianus, & Ioannes mart.Romæ ſub Dioclet.16.Septemb.
abundius diaconus mart.ſub Dioclet. infra cum Carpophoro.10.Decemb.
abundius mart.ſub Numeriano, infra cūm Iuſto.14.Decemb.
acatius presbyt.& mar.Sebaſt.ſub Dioclet. infra cum Hirenarcho.27.Nouemb.
acatius centurio mar.Conſtantinopoli ſub Dioclet.8.Maii.
acatius epiſcopus Amidæ.9.April.
acatius mart.Pruſæ, infra cum Patricio.28. Aprilis.
acatius mar.Mileti ſub Licinio.28.Iulii.
acatius mart.Puteolis ſub Dioclet. infra cū Ianuario.19.Septemb.
accurſius mar.in Africa,infra cum Berardo. 16.Ianuarii.
acepſimas epiſc. mart. ſub Sapore, infra in Martyres plurimi in Perſide.22 Apr.
achillas epiſcopus Alex. 7.Nouemb.
achilleus diaconus mar.Valentiæ in Gallia, infra cum Felice.23.Apr.
achilleus mar.Romæ,infra cum Nereo.12. Maii.
acindinus mart. ſub Dioclet. infra cum Victore.20.Apr.
acindinus, Pegaſius, Aphthonius, Elpide, Phorus, Anempodiſtus, & ſocii mart. in Perſide.2.Nouemb.
aſciclus & Victoria mar.Cordubæ ſub Dioclet.17.Nouemb.
adalbertus epiſcopus Pragenſis mart. 23. Aprilis.
adauctus mart.Romæ ſub Dioclet. infra cū Felice.30.Auguſti.
adaucus mar. in Phrygia cum aliis plurimis ſub Maximino.7.Febr.
adelbertus confeſſor in Hollandia. 25.Iun.
adelphus epiſc.Metenſis.29.Auguſti.
aderitus epiſc.Rauennæ.27.Septemb.
adiutor confeſſor in Campania ſub Vuādalis,in fra cum Priſco.1.Septemb.
adiutor mart.in Africa, infra cum Victuro. 18.Decemb.

adiutus mar. in Africa, infra cum Berardo. 16. Ianuarii.
adiutus abbas, Aurelianis. 19. Decemb.
ado epiſcopus Viennen. 16. Decemb.
adria mar. Romæ ſub Valeriano, infra cum Euſebio. 2 Decemb.
adrio, Victor, & Baſilia mar. Alexandriæ. 17. Maii.
aduentor mar. Taurini ſub Maximiano, infra cum Octauio. 20. Nouemb.
adulphus & Ioannes mar. Cordubæ. 27. Septemb.
adeſius mart. Alexandriæ ſub Maximino. 8. April.
ægidius abbas in prouincia Narbonenſi. 1. Septemb.
æmiliana virgo Romæ. 5. Ianuar.
æmiliana mart. Romæ. 30. Iunii.
æmilianus mar. in Armenia, infra cum Dionyſio 8. Febr.
æmilianus miles, Tertulla, & Antonina virg. & mulier quædã cum duobus filiis mar. in Numidia ſub Valeriano. 29. April.
æmilianus mart. Doroſtori ſub Iuliano. 18. Iulii.
æmilianus epiſcopus Cyzici. 8. Auguſti.
æmilianus epiſc. Vercellen. 11. Septemb.
æmilianus confeſſor Rhodonen. 11. Octob.
æmilianus presbyt. Turiaſonen. 12. Nou.
æmilianus mar. in Africa ſub Hunnerico, infra cum Dionyſia. 6. Decemb.
æmilius mar. in Africa, infra cum Caſto. 22. Maii.
æmilius, Felix, Priamus, & Lucianus mart. in Gardinia. 28. Maii.
æmilius mart. Capuæ, infra cum Marcello. 6. Octobr.
ætherius epiſcopus mart. in Cherſoneſo, infra cum Baſilio. 4. Martii.
ætherius epiſc. Viennenſis. 14. Iunii.
ætherius mart. ſub Dioclet. 18. Iunii.
ætherius epiſc. Antiſiodoren. 27. Iulii.
afra mart. Brixiæ ſub Hadriano. 24. Maii.
afra mar. Auguſtæ 5 Auguſti.
africanus mar. in Africa ſub Decio, infra cũ Terentio. 10 April.
agabius epiſcopus Veronen. 4. Auguſti.
agabus propheta, Antiochiæ. 13. Febr.
agape & Chionia virg. mart. Theſſalonicæ ſub Dioclet. 3. Martii.
agapes mar. infra cum Donato. 25. Ianuar.
agapes virgo & mar. Interamnæ. 15. Febr.
agapes virgo & mart. Nicomediæ ſub Diocle. infra cum Inde. 28. Decemb.
agapitus epiſcopus Rauennæ 16. Martij.
agapitus epiſcopus Synnadæ 24 Martij.
agapitus diaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Auguſti.
agapitus marty. Præneſte ſub Aureliano. 18. Auguſti.
agapitus Papa. 20. Septemb.
agapitus mart. Heracleæ, infra cum Baſſo. 20. Nouemb.
agapius mar. Cæſareæ ſub Dioclet. infra cũ Timolao. 24. Maii.
agapius mar. infra cũ Aphrodoſio. 28. Apr.
agapius & Secundinus epiſc. mart. Cyrthæ in Numidia ſub Valeriano. 29. Apr.
agapius mar. in Palæſtina ſub Diocle. infra cum Timotheo. 19. Auguſti.
agapius mart. Edeſſæ ſub Maximiano, infra cum Baſſa. 21. Auguſti.
agapius epiſc. Nouarien. 10. Septemb.
agapius mar. Romæ ſub Hadriano, infra cũ Euſtachio. 20. Septemb.
agapius mart. Sebaſtæ ſub Licinio, infra cũ Carterio. 2. Nouemb.
agapius mart. Cæſareæ ſub Maximino. 20. Nouemb.
agatha virg. mar. Catanæ ſub Decio. 5. Feb.
agathangelus mar. Ancyræ. 23. Ianuarii.
agatho Papa Romæ. 10. Ianuarii.
agatho exorciſta mar. infra cum Cyrione. 14. Febr.
agatho & Triphina mar in Sicilia. 5. Iulii.
agatho mar. Alexandriæ ſub Decio. 7. Dec.
agathoclia ancilla mart. 17. Septemb.
agathodorus epiſc. mart. in Cherſoneſo, infra cum Baſilio. 4. Martii.
agathodorus mar. Pergami ſub Antonino, infra cum Carpo. 13. April.
agathonica mar. Pergami ſub Antonino, infra cum Carpo. 13. Apr.
agathonica virgo & mar. Carthagine, infra cum Baſſa. 10. Auguſti.
agathonicus, Zoticus, & ſocii mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 22. Auguſti.
agathopodes diaconus, & Theodolus lector mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano. 4. Aprilis.
agathopodes diaconus Antiochiæ, infra cũ Philone. 25 Apr.
agathopus mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23 Decemb.
agericus epiſcopus Virodunen. 1 Decemb.
aggeus mart. Bononiæ ſub Maximiano, infra

ſra cum Hermete.4.Ianuarii.
aggæus propheta.4.Iulij.
agileus mar.Carthagine.15.Octob.
aglibertus mar. Pariſijs,infra cum Agoardo.24.Iunij.
agnes virgo mart.Romæ.21.Ianuarij. Secundo.28.eiuſdem.
agnes virgo in Montepolitiano.20.Apr.
agnellus abbas Neapoli,14.Decemb.
agoardus,& Aglibertus cum alijs innumeris mar.Pariſijs.24.Iunij.
agricola epiſcopus Cabiloneſ. 17.Martij.
agricola mar.Bononiæ,infra cum Vitale.4. Nouemb.
agricola mart.in Pannonia.3.Decemb.
agricola mar.Rauennæ ſub Maximiano,infra cum Valentino.16.Decemb.
agrippina virgo mar.Romæ ſub Valeriano. 24.Maij.
agrippinus epiſc.Neapolitan.9.Nouemb.
agritius epiſcopus Treuirenſis.13.Ianuar.
aichardus abbas.15.Septemb.
aidanus epiſcopus Lindisfarnen.31.Aug.
aigulphus abbas Lerinenſis,& ſocij monachi mar.3.Septemb.
aithalas presbyt. & mart.ſub Sapore, infra in Martyres plurimi in Perſide. 22. Apr.
albanus mar.Moguntiæ.21.Iunij.
albanus,& miles quidam mart.in Britannia ſub Dioclet.22.Iunij.
albertus ord.Carmelit.in Sicilia. 7.Auguſt.
albertus epiſc.Leodien.mart.21.Nouemb.
albina virg.mar.Formijs ſub Decio.16.Dec.
albinus epiſcopus Brixien.5.Febr.
albinus epiſcopus Andegauen.1.Martij.
albinus epiſcopus Lugdunen.15.Septemb.
aldegundes virgo in Annonia.30.Ianuar.
aldelmus epiſc.Schireburgenſis.25.Maij.
alexander epiſc.Firmanus mart. 11.Ianuar.
alexander ſenex mar.ſub Decio.30.Ian.
alexander,& alij XXXVIII.mart.Romæ. 9. Februarij.
alexãder mar.in Cypro, infra cum Ammonio.9.Febr.
alexander mart.Oſtiæ ſub Dioclet.infra cũ Maximo.18.Febr.
alexander epiſc.Alexandrinus.26.Febr.
alexander,Abundius, Antonus, & Fortunatus mar.Romæ.27.Febr.
alexander mar.Apameæ ſub Antonino,infra cum Caio.10.Martij.
alexander,& Theodorus mart. Romæ.17. Martij.
alexander epiſcopus & mart. Cæſareæ ſub Decio.18.Martij.
alexander miles mar. Driziparæ ſub Maximiano.27.Martij.
alexander mar.Cæſareæ ſub Valeriano,infra cum Priſco.28.Martij.
alexander,& alij XXXIV.mar. Lugduni ſub Antonino.24.Aprilis.
alexander Papa, Euentius, & Theodolus presbyt. & mart. Romæ ſub Traiano.3. Maij.
alexander miles, & Antonina virgo mart. Conſtantinop.ſub Maximiano.3.Maij.
alexander mar. Edeſſæ ſub Numeriano,infra cum Thalalæo.20.Maij.
alexander mar.Anauniç,infra cum Siſinio. 29.Maij.
alexander mart.Lugduni ſub Antonino,infra cum Photino.2.Iunij.
alexander epiſcopus Veronen.4.Iunij.
alexander mar.Nouioduni,infra cum Amãtio.6.Iunij.
alexander epiſc.Feſulan.mar.6.Iunij.
alexander mar.Alexandriæ ſub Iuliano,infra cum Patermuthio.9.Iulij.
alexander mart.Romæ ſub Antonino,infra in,Septem fratres.10.Iulij.
alexander miles mar.Maſſiliæ, infra cũ Victore.21.Iulii.
alexander mar.Perge ſub Dioclet. infra cũ Leontico.1.Auguſti.
alexander Carbonarius, epiſc. Comanæ & mar.11.Aug.
alexander ex Legione Thebęorum marty. Bergomi.26.Auguſti.
alexander epiſc.Conſtantinop.28.Auguſti.
alexander mart.in Sabinis, infra cum Hyacintho.9.Septemb.
alexander epiſc. & mar.Romæ ſub Antonino.21.Septemb.
alexander mar.Antiochiæ, infra cum Marco.28.Septemb.
alexãder mar.infra cũ Victore.17.Octobr.
alexander epiſcopus,Heraclius miles, & ſocii mar.22.Octob.
alexander mart.Theſſal. ſub Maximiano.9. Nouemb.
alexander mart. Corinthi ſub Iuliano. 24. Nouemb.
alexander mar.Alexandriæ ſub Decio, infra cum Epimacho.12.Decemb.
alexandra, Claudia, Euphraſia, Matrona, Iuliana,Euphemia, Theodoſia, Derphu-

ra,& eius ſoror mar.in Paphlagonia.20. Martij.
alexandra virgo marty.Ancyræ, infra cum Theodoto.18.Maij.
alexandri duo mar. Cæſareæ ſub Dioclet.infra cum Thimolao.24.Martij.
alexius confeſſor,Romæ.17.Iulij.
alipius epiſcopus Tagaſten.15.Auguſti.
almachius mar.Romæ,1.Ianuarij.
alodia virgo mar.in Hiſpania,infra cum Nunilone.22.Octobris.
alphæus,& Zacchæus mar.in Palæſtina ſub Dioclet.17.Nouemb.
alphius,Philadelphius, & Cyrinus mart. in Sicilia.10.Maij.
alphius mar.Antiochi,infra cum Marco.28. Septemb.
alpinianus presbyter Lemouicis, infra cũ Martiale.30.Iunij.
amandus epiſcopus Traiecten.6.Febr.
amandus epiſc.Burdegalen.18.Iunij.
amantius mar.Romæ,infra cum Zotico.10. Februar.
amantius diaconus Gandauenſis. 19.Mart.
amantius epiſc.Comenſis.8.Aprilis.
amantius,Alexander,& ſocij mart.Nouiodun.6.Iunij.
amantius mart.Romæ ſub Hadriano, infra cum Gerulio.10.Iunij.
amantius presbyt.Tuderti.26.Septemb.
amantius epiſc.Ruthenorum.4.Nouemb.
amarantius mar.Albigen.7.Nouemb.
amator,Petrus,& Ludouicus mart.Cordubæ.30.Aprilis.
amator epiſcopus Antiſiodoren.1.Maij.
amator epiſc.Auguſtodunen. 26.Nouemb.
amatus epiſcopus Nuſci.31.Auguſti.
amatus epiſc.Senonen.13.Septemb.
amatus abbas monaſt.Romarici.13.Septẽbris.
ambicus,Victor,& Iulius mar.Nicomediæ. 3.Decemb.
ambroſius Senenſis,ordinis Prædicatorum. 20.Martij.
ambroſius epiſc.Mediolanen.4.Aprilis.
eiuſdem ordinatio in epiſcopum.7.Decẽbris.
ambroſius centurio mar.Ferentini ſub Dioclet.16.Auguſti.
ambroſius epiſc.Caturcen.16.Octobr.
ambroſius abbas monaſt. Agaunen. 2. Nouembris.
amelberga virgo,Gandaui.10.Iulij.
ammia,Cæſareæ,infra cum Theodoto.31. Auguſti.
ammianus mart.ſub Maximiano,infra cum Theodoto.4.Septemb.
ammon diaconus,& virgines XL.mar.Heracleæ ſub Licinio.1.Septemb.
ammon, Theophilus, Neoterius,& alij 22. mar.Alexandriæ.8.Septemb.
ammon,Zenon,Ptolomæus,Ingẽ, & Theophilus milites mar. Alexandriæ.20.Decembris.
ammonaria virgo, Mercuria, Dionyſia, & Ammonaria mart. Alexandriæ ſub Decio.12.Decemb.
ammonius miles mart.in Ponto, infra cum Moſeo.18.Ianuarij.
ammonius & Alexander mart. in Cypro.9. Februarij.
ammonius infans mart. Alexandriæ, infra cum Modeſto.12.Febr.
ammonius mart.Alexandriæ,infra cũ Dionyſio.14.Febr.
ammonius lector mart.Pentapoli, infra cũ Theodoro.26.Martij.
ammonius mart. Alexandriæ ſub Maximino,infra cum Fauſto.26.Septemb.
amos propheta in Palæſtina.31.Martij.
ampelius mar. in Africa ſub Dioclet. infra cum Saturnino.11.Febr.
ampelus & Caius mar.Meſſanæ. 20.Nouembris.
amphianus mar.Cæſareæ ſub Maximino.1. Aprilis.
amphilochius mart.infra cum Phileto. 27. Martii.
amphilochius epiſcopus Iconij.23.Nouembris.
amphion epiſcopus in Cilicia,confeſſ.ſub Maximino.12.Iunii.
ampliatus,Vrbanus, & Narciſſus mart. 31. Octob.
anacharius epiſcopus Antiſiodoren.25.Septembris.
anacletus Papa mar.Romæ.13.Iulii.
ananias mar.Damaſci.25.Ianuarii.
ananias presbyt.mart. in Perſide ſub Sapore,infra cum Simeone.21.April.
ananias mar.Arbele in Perſia.1.Decemb.
ananias, Azarias, & Miſael in Babylonia 16.Decemb.
anaſtaſia mart.Romæ ſub Nerone,infra cũ Baſiliſſa.15.Aprilis.
anaſtaſia ſenior virgo, & Cyrillus mar.Romæ

mæ ſub Valeriano.28.Octobris.
Anaſtaſia mart.cum CCLXX. in inſula Palmaria ſub Dioclet.24.Decembris.
anaſtaſii duo mar.ſub Conſtance,infra cum Maximo.13.Auguſti.
anaſtaſius mart.Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Baſiliſſa.9.Ianuarii.
anaſtaſius monachus & ſocii,Suppētoniæ. 11.Ianuarii.
anaſtaſius Perſa monachus mart.cum LXX. ſociis ſub Coſrhoa.22.Ianuarii.
anaſtaſius Sinaita epiſcopus Antiochenus. 21.April.
anaſtaſius Papa Romæ 27.Aprilis.
anaſtaſius & ſoc.mar.Camerini ſub Decio. 11.Maii.
anaſtaſius epiſcopus Brixien.20.Maii.
anaſtaſius epiſcopus Papien.39.Maii.
anaſtaſius,Felix,& Digna mart.Cordubæ. 14.Iunii.
anaſtaſius mart.Argentomachi, infra cum Marcello.29.Iunii.
anaſtaſius epiſc.Interamnen.17.Auguſti.
anaſtaſius mart.Salonæ ſub Aureliano. 21. Auguſti.
anaſtaſius mar.Aquileiæ.7.Septembr.
anaſtaſius presbyter, Placidius, Geneſius, & ſocii mar.11.Octobris.
anaſtaſius mart.5.Decembris.
anaſtaſius mart.Nicomediæ,infra cum Cyriaco.19.Decemb.
anaſtaſius epiſcopus Antiochenus & mart. 21.Decemb.
anathalon epiſc.Mediolan.25.Septemb.
anatolia virgo, & Audax mart.Thoræ ſub Decio.9.Iulii.
anatolius mar.infra cū Photina. 20.Martii.
anatolius epiſcopus Laodiceæ.3.Iulii.
anatolius mart.Niceæ ſub Maximino,infra cum Euſtachio.20.Nouemb.
andeolus ſubdiaconus mart. in Gallia ſub Seuero.1.Maii.
andochius presbyter,Thyrſus diaconus,& Felix mar.Auguſtoduni.24.Septemb.
andreas epiſc.Florentin.26.Februarii.
andreas mar.in Helleſponto,infra cum Petro.15.Maii.
andreas,& ſocii milites mart. in Cilicia ſub Maximiano.19.Auguſti.
andreas presbyter mart. Conſtantinopoli ſub Leone Iſaurico, infra cum Hypatio. 29.Auguſti.
andreas,Ioannes,Petrus,& Antonius mar. in Africa.23.Septembris.
andreas Cretenſis monachus mar. ſub Copronymo.17.Octob.
andreas monachus mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo. infra cum Stephano. 28.Nouembris.
andreas Apoſtolus mart.in Achaia. 30.Nouembris.
eiuſdem vigilia. 29.Nouembris.
eiuſdē Trāslatio Cōſtantinopoli. 9.Maii.
andronicus, & Athanaſia Hieroſolymis. 9. Octobris.
andronicus mar.Tarſi ſub Dioclet. infra cū Tharaco.11.Octobris.
anectus mart.Corinthi ſub Decio, infra cū Codrato.10.Martii.
anectus mart.Cæſareæ ſub Dioclet.27.Iun.
anempodiſtus mart.in Perſide, ſupra cum Acindino.2.Nouemb.
aneſius mar.in Africa, infra cum Theodulo 31.Martii.
angelus presbyt.ord.Carmel.mart. Panormi.5.Maii.
angelus mart.in Mauritania,infra cum Daniele.15.Octobr.
anianus epiſc.Alexandrin.25.Aprilis.
anianus diaconus mart.Antiochiæ, infra cū Demetrio.10.Nouemb.
anianus epiſc.Aurelianen.17.Nouemb.
anicetus Papa & mart. Romæ ſub Antonino.17. Aprilis.
anicetus,Photinus, & alii plures mar.Nicomediæ ſub Dioclet.12.Auguſti.
anna mater B.Mariæ Virg.26.Iulii.
anna propheteſſa,Hieroſolymis. 1.Septēb.
annon epiſc.Colonien.4.Decemb.
annunciatio B.Mariæ Virg.25.Martii.
anſanus mart.ſub Dioclet.Senis. 1.Decembris.
anſbertus epiſcopus Rhotomagen. 9. Februarii.
anſcharius epiſcopus Bremenſis,3.Febr.
anſelmus epiſc.Mantuan.18.Martii.
anſelmus epiſc.Cantuarien.21.Aprilis.
anſouinus epiſc.Camerini.13.Martii.
anterus Papa & mar.Romæ ſub Iulio Maximino.3.Ianuarii.
anthelmus epiſc.Bellicen.26.Iunii.
anthes mart.Salerni ſub Dioclet. infra cum Fortunato.28.Auguſti.
anthia mar.Maſſanæ ſub Hadriano,infra cū Eleutherio. 18.Aprilis.
anthimus epiſcopus Nicomedien.martyr.

ſub Dioclet. cum vniuerſo fere ſuo grege.27.Aprilis.
anthimus presb.mar.Romæ ſub Dioclet.12. Maij.
anthimus mar.Aegææ ſub Dioclet.infra cū Coſma 27.Septemb.
anthoſianus mart.Aruernis,6.Februar.
anthuſa virgo Conſtantinopoli ſub Copronymo.27 Iulij.
anthuſa ſenior mar. Tharſi ſub Valeriano. infra cum Athanaſio.22.Auguſti.
anthuſa iunior mart.27.Auguſti.
antidius epiſcopus Veſontionenſ. mart. 25. Iunij.
antigonius mar.Romæ,ſupra cum Alexand. 27.Febr.
antinogenes mar. Emeritæ ſub Diocl.infra cum Victore.24. Iulij.
antiochus tribunus mar.Cæſareæ, infra cū Nicoſtrato.21.Maij.
antiochus & Cyriacus mar.Sebaſte.15.Iul.
antiochus epiſcopus Lugdunen.13. Octobris.
antiochus mart. in Sardinia ſub Hadriano. 13.Decemb.
antipas mart. Pergami ſub Domitiano. 11. Aprilis.
antonia virgo mar.Cirthę ſub Valeriano,ſupra cum Aemiliano.29.Aprilis.
antonia mar.Nicomediæ.4.Maij.
antonina mart.ſub Dioclet. 1. Martij.
antonina virgo mar. Conſtantinopoli ſub Maximiano ſupra cum Alexandro milite.3.Maij.
antonina mar. Nicææ ſub Dioclet. 12.Iulij.
antonius abbas Caſſinenſis, Surrent.14.Ianuarij.
antoninus mart. ſub Dioclet. infra cum Victore.20.April.
antoninus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Marcellino Papa.26.Aprilis.
antoninus epiſcopus Florentinus.2.Maij.
antoninus mart.infra cum Lucia.6.Iulij.
antoninus mart.Romæ ſub Galieno, infra cum Lucilla.29.Iulij.
antoninus mart.Romæ.22.Auguſti.
antoninus mart.Pamiæ.2.Septembris.
antoninus puer mart.Capuæ,infra cum Ariſteo.3.Septemb.
antoninus ex Legione Thebæorum mart. Placentiæ.30.Septembris.
antoninus epiſcopus Mediolan.31.Octob.
antoninus, Zebina, Germanus, & Eunatha virgo,mart. Cæſareæ ſub Maximino.13. Nouembris.
antonius presbyt. & mart. Antiochiæ ſub Dioclet.infra cum Baſiliſſa.9.Ianuarij.
antonius abbas in Thebaide.17.Ianuarij.
antonius, Merulus, & Ioannes monachi, Romæ.17.Ianuarij.
antonius epiſcopus Conſtantinop.12.Febr.
antonius mar.Alexādriæ, infra cum Baſſo. 14.Febr.
antonius Luſitanus,ord.Min.Patauij.13.Iunij.
antonius mart.in Africa, ſupra cū Andrea. 23.Septemb.
antonius mart. Ancyræ ſub Iuliano, infra cum Metaſipo.7.Nouemb.
antonius mart.Romæ ſub Valeriano, infra. cum Irenæo.15.Decemb.
antonius monachus Lermenſis. 28.Decēb.
anyſia mart.Theſſalonicæ.30.Decemb.
anyſius epiſcopus Theſſalon. 30.Decemb.
apelles & Lucius, Chriſti diſcip. Smyrnæ. 22.Aprilis.
apellius, Lucas, & Clemens mart.14.Sept.
aphrates anachoreta in Syria.7.Aprilis.
aphrodiſius mart.in Africa, infra cum Petro.14.Mart.
aphrodiſius, Carilippus, Agapius, & Euſebius mar.28.Aprilis.
aphrodiſius presbyt.& alij xxx.mar. Alexādriæ.30.Aprilis.
aphthonius mar.in Perſide,ſupra cū Acindino.2.Nouembr.
apodemius mar. infra in XVIII. mart. Cæſarauguſt.16.Aprilis.
apollinaris virgo.5.Ianuarij.
apollinaris epiſcopus Hierapolitan. 8.Ian.
apollinaris mar.in Africa, infra cum Cyriaco.21.Iunij.
apollinaris epiſcopus Rauennæ, mart.ſub Veſpaſiano.23.Iulij.
apollinaris mart.Rhemis, infra cū Timoth. 23.Auguſt.
apollinaris epiſcopus Valentiæ in Gallia.5. Octob.
apollo, Iſacius, & Crotates mart.ſub Dioclet.21 Aprilis.
apollonia virgo mart. Alexandriæ ſub Decio.9.Febr.
apollonius mar.Interamnæ, infra cum Proculo.14.Febr.
apollonius diaconus mar. Antinoi,infra cū Philemone.8.Martij.

Apollonius & Leontius epiſcopi.19.Mart.
apollonius mart. in Aegypto ſub Maximino, infra cum Marciano. 5.Aprilis, & 5. Iunij.
apollonius presbyt. & alij quinque mar. Alexandriæ ſub Maximino.10.Aprilis.
apollonius ſenator mar.Rom.ſub Commodo.18.Apr.
apollonius epiſcopus Brixien.7.Iulij.
apollonius mart.Iconij 10.Iulij.
apollonius, & Eugenius mart. 23.Iulij.
apparitio S.Michaelis Archangeli. 8. Maij.
apphias mar. Coloſſis ſub Nerone, infra cũ Philomene.22.Nouemb.
appianus mar.Alexand. infra cum Manſueto.30.Decembr.
aproniauus mart.Romæ.2.Februarii.
aprus epiſcopus Tullenſis.15.Septembr.
apuleius mart.Romæ, infra cum Marcello. 7.Octob.
aquila mar. in Mauritania, infra cum Seueriano.23.Ianuarij.
aquila mart.infra cum Domitio.23.Martij.
aquila mart.in Thebaide.20.Maij.
aquila, & Priſcilla, in Aſia.8.Iulij.
aquila mart.Philadelphiæ, infra cum Cyrillo.1.Auguſt.
aquilina virgo martyr in Palæſtina ſub Dioclctiano.13.Iunij.
aquilina mart. in Lycia, infra cum Niceta. 24.Iulij.
aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, & Tryphon mar. in Africa.4.Ianuar.
aquilinus presbyt. mart.Mediolani.29.Ian.
aquilinus, Geminus, Gelaſius, Magnus, & Donatus mar.Foroſempronij.4.Febr.
aquilinus & Victorianus mar.in Iſauria.16. Maij.
aquilinus mart.Nouioduni, infra cum Hieradio.17.Maij.
aquilinus mar.Carthagine, infra in, Scillitani mart.17.Iulij.
aquilinus epiſcopus Ebroicẽſis.19.Octob.
arabia mart.Nicææ, infra cum Theuſeta.13. Martij.
arator presbyt. Fortunatus, Felix, Silnius, & Vitalis mar.Alexandriæ.21.Aprilis.
arbogaſtus epiſc.Argentoratenſ.21.Iulij.
arcadius mart.12.Ianuarij.
arcadius epiſcopus mar.in Cherſoneſo, infra cum Baſilio.4.Martij.
arcadius, Paſchaſius, Probus, & Eutychianus mar.& Paulillus puer, in Africa. 13. Nouembris.
archelaus, Cyrillus, & Photius mar.4.Mart.
archelaus diaconus mar. Oſtiæ ſub Alexandro, infra cum Quiriaco.23.Auguſti.
archelaus epiſcopus in Meſopotamia. 26. Decembris
archippus B. Pauli commilito, in Aſia. 20. Martij.
arcontius mar. Capuæ, infra cum Quincto. 5.Septemb.
ardalion mimus mar.14.Aprilis.
areſius, Rogatus, & alii xv. mart.in Africa. 10.Iunij.
aretas, & alii DIIII.mart.Romæ. 1.Octob.
aretas, & ſocii CCCXL.mart.& mulier cum filio paruulo, apud Homeritas.24.Octobris.
aretius & Dacianus mart.Romæ.4.Iunij.
argeus, Narciſſus, & Marcellinus mart. in Ponto ſub Licinio.2.Ianuarii.
argymirus monachus mar.Cordubæ.28.Iunij.
ariadna mart.in Phrygia ſub Hadriano.17. Septemb.
arianus præſes, Theoticus, & alii tres mar. Antinoi 8.Martij.
ariſtarchus epiſcopus Theſſalonic. mar.ſub Nerone.4.Auguſti.
ariſteus epiſcopus Capuan. & Antoninus puer mart.3.Septemb.
ariſtides Athenienſis.31.Auguſti.
ariſtion diſcipulus de LXXII. 22.Februarii.
ariſtobolus Apoſtolorum diſcip.& mar.15. Martij.
ariſton, Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Feliciſſimus, Felix, Marcia, & Symphoroſa mar. in Cãpania ſub Dioclet.2.Iulij.
ariſtonicus mar.Melitine, infra cum Hermogene.19.Aprilis.
armentarius epiſcopus Papien.30.Ianuar.
armogaſtes, Maſcula, & Saturus mar. in Africa ſub Geiſerico.29.Martij.
arnulphus epiſcopus Metenſis. 18.Iulij.
arnulphus epiſcopus Sueſſion. 15.Auguſti.
arſacius confeſſor Nicomediæ.16.Auguſti.
arſenius diaconus, eremita in Aegypto.19. Iulij.
arſenius mar. Alexandriæ ſub Decio, infra cum Heroue.14.Decemb.
artemius, Candida, & Paulina mar. Romæ. 6.Iunij.

Artemius dux mart. Antiochiæ ſub Iuliano. 20. Octob.
artemon presb. mart. Laodiceæ ſub Diocle. 8. Octob.
aſaplius epiſcopus, & Vualburga virgo, in Anglia. 1. Maij.
aſclas mart. Antinoi. 13. Ianuarij.
aſclepiades epiſcopus Antiochenſis mart. ſub Macrino. 18. Octob.
aſclepiodotus mar. Hadrianopoli ſub Maximiano, infra cum Maximo. 15. Septemb.
aſella virgo Romæ. 6. Decembris.
aſpren epiſcopus Neapolitan. 3. Auguſti.
aſſumptio B. Mariæ Virg. 15. Auguſti.
eiuſdem Vigilia 14. Auguſti.
eiuſdem Octaua. 22. Auguſti.
aſteria virgo mart. Bergomi ſub Dioclet. 10. Auguſti.
aſterius ſenator mar. Cæſareæ ſub Valeriano, infra cum Marino. 3. Martij.
aſterius mart. Edeſſæ ſub Numeriano, infra cum Thalalæo. 20. Maij.
aſterius epiſc. Petræ, confeſſ. ſub Conſtantino. 10. Iun.
aſterius mart. Aegææ ſub Dioclet. infra cũ Claudio. 23. Auguſti.
aſterius presbyt. mart. Oſtiæ ſub Alexand. 21. Octob.
aſtius epiſc. & mar. in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
aſyncritus Apoſtolorum diſcipulus, infra cum Herodione. 8. Aprilis.
athanaba vidua, in Aegina. 14. Auguſti.
athanaſia Hieroſolymis. ſupra cum Andronico. 9. Octob.
athanaſius cõmentarienſis mart. in Cilicia ſub Dioclet. infra cum Zoſimo. 3. Ian.
athanaſius epiſc. Alexandrinus. 2. Maij.
athanaſius diac. mar. Hieroſolymis. 5. Iulij.
athanaſius epiſcopus Neapolitan. 15. Iulij.
athanaſius epiſc. Tarſenſis, & Anthuſa ſenior cum duobus ſeruis mar. ſub Valeriano. 22. Auguſti.
athenodorus epiſcopus Neocæſareæ mart. ſub Valeriano. 18. Octob.
athenodorus mart. ĩ Meſopotamia ſub Dioclet. 11. Nouembris.
athenogenes Theologus mar. in Ponto. 18. Ianuarij.
athenogenes epiſc. Sebaſtæ, mart. cum X. diſcipulis ſub Dioclet. 16. Iulij.
attalas abbas Luxouien. 10. Martij.
attalus mart. Lugduni ſub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
attalus mar. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decembr.
atticus in Phrygia. 6. Nouembris.
attilanus epiſc. Zamorenſis. 5. Octob.
attius mart. Perge ſub Dioclet. infra cum Leontio. 1. Auguſti.
auctus, Taurio, & Theſſalonica mar. Amphipoli. 7. Nouemb.
audactus presbyt. mar. Venuſię ſub Diocle. infra cum Felice. 24. Octob.
audas epiſc. VII. presbyteri, IX. diaconi, & VII. virgines mar. in Perſide ſub Iſdegerde. 16. Maij.
audax mart. Thoræ ſub Decio, ſupra cũ Anatolia. 9. Iulij.
audifax mar. Romæ ſub Claudio, infra cum Mario. 19. Ianuarij.
audoneus epiſcopus Rhotomagen. 24. Auguſti.
audomarus epiſc. in pago Taruanenſi. 9. Septemb.
auentinus confeſſor Trecis. 4. Februarij.
augulus epiſc. auguſtæ & mart. 6. Februarii.
augurius diaconus & mart. Tarracone ſub Galieno, infra cum Fructuoſo. 21. Ian.
auguſtalis epiſc. in Gallia. 7. Septemb.
auguſtinus mar. Nicomediæ, infra cum Flauio. 7. Maij.
auguſtinus epiſc. Cantuarien. 26. Maij.
auguſtinus Hipponen. epiſc. Eccl. Doct. 28. Auguſti.
eiuſdem Conuerſio. 5. Maii.
eiuſdem Translatio Papiæ. 28. Februar.
auguſtus mart. Nicomediæ, infra cum Flauio. 7. Maii.
auguſtus confeſſor in Campania, infra cum priſco. 1. Septembr.
auguſtus presbyt. Bituricen. 7. Octob.
auitus mart. in Africa. 27. Ianuar.
auitus epiſcopus Viennen. 5. Febr.
auitus presbyter Aurelian. 17. Iunii.
aurea virgo mart. Cordubæ. 19. Iulii.
aurea virgo mart. Oſtiæ. 24. Auguſti.
aurea virgo Lutetiæ. 4. Octob.
aurelia & Neomiſia virgines, Anagniæ. 25. Septemb.
aurelia virgo, Argentorati. 15. Octob.
aurelia mar. Romæ ſub Valeriano, infra cũ Euſebio. 2. Decemb.
aurelianus epiſcopus Arelaten. 16. Iunii.
aurelianus mar. Cordubæ, infra cum Georgio. 27. Iulii.

Aure-

aurelius, Pariſiis, infra cũ Georgio. 2c. Oct.
aurelius & Publius epiſc. & mar. in Aſia, 12. Nouemb.
aureus, Iuſtina, & alii mart. Moguntiæ. 16. Iunii.
auſpicius epiſcopus Treuiren. 8. Iulii.
auſtreberta virgo Rhotomagen. 10. Febr.
auſtregiſilus epiſc. Bituricen. 20. Maii.
auſtremonius epiſc. Aruernen. 1. Nouemb.
auſtriclinianus presbyter Lemouicis, infra cum Martiale. 30. Iunii.
autbertus epiſc. Cameracen. 13. Decembr.
autonomus epiſc. in Bithynia mar. ſub Dioclet. 12 Septembris.
auxanus epiſc. Mediolan. 3. Septemb.
auxentius abbas in Bithynia. 15. Febr.
auxentius mar. in Armenia ſub Dioclet. infra cum Euſtratio. 13. Decembr.
auxentius epiſc. Mopſueſtiæ confeſſ. ſub Licinio. 18. Decembris.
auxibius epiſcopus Solif. 19. Febr.
auxilius mar. Antiochiæ, infra cũ Baſileo. 27. Nouemb.
azadenes diaconus m̃ ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
azades eunuchus mar. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
azaria in Babylonia. ſupra cum Anania. 16. Decemb.
azas, & CI. milites mart. in Iſauria ſub Diocletiano. 19. Nouemb.

B

Babilas epiſcopus Antiochenus, Vrbanus Prilidianus, & Epolonius mart. ſub Decio. 24. Ianuarii.
Bacchus mart. Auguſtæ Euphrateſiæ, infra cum Sergio. 7. Octob.
baiulus mart. Romæ, infra cum Liberato. 20. Decemb.
balbina virgo Romæ. 31. Martii.
baldomerus confeſſor Lugduni. 27. Febr.
barachiſius mar. in Perſia ſub Sapore, infra cum Iona. 29. Martii.
barbara virgo mart. Nicomediæ ſub Maximin. 4. Decemb.
barbatianus presbyt. Rauennæ. 31. Dec.
barbatus epiſc. Beneuentan. 19. Febr.
barbea mar. Edeſſæ ſub Traiano. 29. Ian.
bardomianus, Eucarpus & alii XXVI. mart. in Aſia. 25. Septemb.
barlaam mar. Cæſareæ. 19. Nouemb.
barlaam & Ioſaphat in India. 27. Nouemb.
barnabas Apoſtolus in Cypro. 11. Iunii.
baronitus & Deſiderius confeſſ. Piſtorii. 15. Martii.
barſabas mart. in Perſide. 11. Decemb.
barſanuphius anachoreta, in Palæſtina. 11. Aprilis.
barſem epiſc. Edeſſæ confeſſor ſub Valente. 30. Ianuar.
barſimæus epiſc. Edeſſæ mart. ſub Traiano. 30. Ianuar.
bartholomæus Apoſtolus, in Armenia. 25. Auguſti. Eiuſdem Vigilia 24. Auguſti.
bartholom. abbas Cryptæ ferratæ. 11. Nou.
barula puer mar. Antiochiæ ſub Galerio, infra cum Romano. 18. Nouemb.
baſileus mar. Romæ ſub Valeriano, infra cũ Iouino. 2. Martii.
baſileus mar. in Hiſpania, infra cum Epitacio. 23. Maii.
baſileus epiſc. Antiochenus, Auxilius, & Saturninus mart. 27. Nouemb.
baſilianus mar. Laodiceæ, infra cum Theotimo. 18. Decemb.
baſilides, Tripos, Mandal. & alii XX. mar. Romæ ſub Aureliano. 10. Iunii.
baſilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mar. Romæ ſub Dioclet. 12. Iunii.
baſilides m̃. Alexãdriæ ſub Seuero. 30. Iun.
baſilides mar. in Creta ſub Decio, infra cũ Theodulo. 23. Decemb.
baſilicus mart. ſub Maximiano, infra cum Cleonico. 3. Martii.
baſiliſcus mart. in Ponto ſub Maximiano. 22. Maii.
baſiliſſa virgo mar. Antiochię ſub Diocler. infra cum Iuliano. 9. Ianuarii.
baſiliſſa mar. infra cum Callinica. 22. Mart.
baſiliſſa, & Anaſtaſ. mart. Romæ ſub Nerone. 15. April.
baſiliſſa virgo mar. Nicomediæ ſub Diocle. 3. Septemb.
baſilius epiſcopus Cæſarien. 1. Ianuarii. eiuſdem ordinatio in epiſcopum. 14. Iun.
baſilius presbyter mart. Ancyræ ſub Iuliano. 22. Martii.
baſilius & Procopius confeſſ. Conſtantinopoli ſub Leone. 27. Febr.
baſilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius, Capito, Ephræm, Neſtor, & Arcadius epiſcopi & mar. in Cherſoneſo. 4. Martii.
baſilius epiſcopus Bononien. 6. Martii.
baſilius epiſcopus, Amaſeæ mart. ſub Licinio. 26. Aprilis,

Baſilius & Emmelia, Cæſareæ. 30. Maij.
baſilius monachus mart. Conſtant. ſub Copronymo, infra cum Stephano. 28. Nou.
baſilla mar. Alexandriæ, ſupra cum Adrione. 17. Maij.
baſilla virgo mar. Romæ ſub Galieno. 20. Maij.
baſilla, Smyrnæ. 29. Auguſti.
baſolus confeſſor Rhemen. 26. Nouemb.
baſſa mar. Nicomediæ, infra cum Victore. 6. Martii.
baſſa, Paula, & Agathonica virg. mart. Carthagine. 10. Auguſti.
baſſa, Theogonius, Agapius, & Fidelis mar. Edeſſæ ſub Maximiano. 21. Auguſti.
baſſianus epiſcopus Laudenſis. 19. Ianuar.
baſſianus lector mart. infra cum Cyrione. 14. Febr.
baſſianus mart. in Africa, infra cum Petro. 9. Decemb.
baſſus, Antonius, & Protolicus mar. Alexādriæ. 14. Febr.
baſſus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Maximo. 11. Maii.
baſſus, Dionyſius, Agapitus, & alii XL. mar. Heracleæ. 20. Nouemb.
baſſus epiſc. Nicææ mart. ſub Decio. 5. Decembris.
bathildes Regina, in territorio Pariſien. 26. Ianuarii.
baudelius mar. Memauſi. 20. Maii.
bauo confeſſor in portu Ganda. 1. Octobr.
beanus epiſc. Aberdonen. 16. Decemb.
beata mar. in Africa, infra cum Cyrillo. 8. Martii.
beatrix mar. Romæ ſub Dioclet. infra cum Simplicio. 29. Iulii.
beatus confeſſ. in caſtro Vindecino. 9. Maii.
beda presbyter Anglus. 27. Maii.
beggia vidua, Andauiæ. 17. Decemb.
bellinus epiſc. Patauin. mar. 26. Nouemb.
benedicta mar. Romæ ſub Iuliano, infra cū Priſco. 4. Ianuarii.
benedicta virgo, Romæ. 6. Maii.
benedicta virgo Senonen. 29. Iunii.
benedicta virgo mar. Lugdunen. 8. Octob.
benedictus Abbas in Anglia. 12. Ianuar.
benedictus epiſc. Mediolanen. 11. Martii.
benedictus abbas Caſſinen. 21. Martii.
benedictus monachus in Cāpania. 13. Mart.
benedictus Papa, Romæ, 7. Maii.
benedictus confeſſor Pictauien. 23. Octob.
benedictus, Ioannes, Matthæus, Iſaac, & Chriſtinus eremitæ, & mart. in Polonia. 12. Nouemb.
beniamin diaconus mar. in Perſide. 31. Martii.
benignus mart. Tuderti. 13. Febr.
benignus mart. Tomis, infra cum Euagrio. 3. Aprilis.
benignus epiſc. Traiecten. mar. 28. Iunii.
benignus presbyt. mart. Diuinione ſub M. Aurel. 1. Nouemb.
benignus epiſc. Mediolan. 20. Nouemb.
benides mart. Cordub. 15. Iunii.
beno epiſcopus Miſnen. 17. Iunii.
beneuentus epiſc. Auximanus. 22. Martii.
berardus, Petrus, Accurſius, Adiutus, & Otho, ord. Min. mart. in Africa. 16. Ianuarii.
bercharius abbas & mart. 16. Octobr.
bernardinus Senenſis ord. Min. 20. Maii.
bernardus epiſc. Capuanus. 12. Martii.
bernardus abbas Claræuallen. 20. Auguſti.
bernardus confeſſor, Arc. ni. 14 Octob.
bernardus epiſc. Parmen. 14. Decemb.
beronicus, Pelagia virgo, & alii XLIX. mar. Antiochiæ. 19. Octobr.
bertinus abbas monaſterii Sithin. 5. Septembris.
beſa mart. Alexandriæ. 27. Febr.
beſſarion anachoreta. 17. Iunii.
beſſa mart. Carthag. infra in, Scillitani mar. 17. Iulii.
beturies mar. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulii.
bianor, & Siluanus mart. in Piſidia. 10. Iulii.
bibiana virgo mart. Romæ ſub Iuliano. 2. Decembr.
biblides mar. Lugduni ſub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunii.
bicor epiſc. mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
birgitta vidua, Romæ. 23. Iulii.
birillus epiſcopus Catanen. 21. Martii.
birinus epiſc. Dorceſtrien. 3. Decemb
blanda mar. Romę ſub Alexandro, infra cū Calepodio. 10. Maji.
blandida mar. Lugduni ſub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunii.
blaſius epiſcopus Sebaſtæ, & mar. cum duobus pueris, & ſeptem mulieribus. 3. Februarii.
blaſius, & Demetrius mart. Verulis. 29. Nouembris.

Bona,

bona, & Doda virg. Rhemen. 24. Aprilis.
bonauentura epiſco. Card. Alban. ord. Min. 14. Iulij.
bonifacius mart. Tharſi ſub Diocl. 14. Maij.
bonifacius epiſcopus Ferentin. 4. Maij.
bonifacius Papa IIII. Romæ 25 Maij.
bonifacius epiſcopus Mogunt. & mart. infr. cum Eobano & alijs in Friſia. 5. Iunij.
bonifacius mart. in Ruſſia. 19. Iunij.
bonifacius diaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico, infra cum liberato. 17. Aug.
bonifacius, & Thecla, Adrumẽti. 30. Aug.
bonifacius Primus Papa, Romæ. 25. Oct.
bonifacius in Africa ſub Hunnerico, infra cum Dionyſia. 6. Decemb.
bonifacius mart. Romæ, infra cum Calliſto. 29. Decemb.
bonitus epiſcopus Aruernen. 15. Ianuar.
bononius abbas, Bononiæ, 30. Aug.
bonoſa mart. in Portu Romano, infra cum Eutropio, 15. Iulij.
bonoſus & Maximianus mart. 21. Aug.
bonus presbyter, Fauſtus, & Maurus cũ alijs nouem mart. Romæ. 1. Aug.
brandanus abbas in Scotia. 16. Maij.
braulius epiſc. Cæſarauguſtan. 26. Martij.
bretanion epiſcopus Tomis. 25. Ianuarij.
brictius epiſcopus Martulæ, 9. Iulij.
brigida virgo in Scotia. 1. Februarij.
britius epiſcopus Turonen. 13. Nouemb.
bruno epiſcopus Herbipolen. 17. Maij.
bruno epiſcopus Siguinus. 18. Iulij.
bruno Chartuſianus in Calabria. 6. Octob.
bruno epiſc. Ruthenorũ & mar. 15. Octob.
burchardus epiſc. Herbipolen. 14. Octob.
burgundofora abbatiſſa in Anglia. 13. Aprilis.

C.

CÆcilia virgo mart. Romæ ſub Alexandro. 22. Nouembris.
cæcilianus mart. infra in xviij. Mart. Cæſarauguſt. 16. Aprilis.
cæcilius epiſc. Iliberi, infra cum Torquato. 15. Maij.
cæcilius presbyter. Carthagine. 3. Iunij.
cæleſtinus Papa, Romæ, 6. Aprilis.
cæleſtinus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maij.
cælianus mart. in Africa, infra cũ Fauſtino. 15. Decemb.
cærealis, Populus, Caius, & Serapion mar. Alexandriæ 28. Februarij.
cærealis mart. Romæ ſub Hadriano, infra cum Getulio. 10. Iunij.
cærealis miles, & Salluſtia mart. Romæ ſub Decio. 14. Septembris.
cæſarius, Nazianzi. 25. Februarij.
cæſarius mart. ſub Dioclet. infra cum Victore. 20. Aprilis.
cæſarius epiſcopus Arelaten. 27. Aug.
cæſarius diaconus, & Iulianus presby. mar. Tarracinæ. 1. Nouembris.
cæſarius, Dacius, & alij quinque martyres, Damaſci. 1. Nouembris.
cæſarius mart. Cæſareæ ſub Decio, infra cũ Germano. 3. Nouembris.
cæſarius mart. Arabiſſi ſub Galerio Maximin. 28. Decemb.
caſidius presbyt. & ſocij mart. Tranſaquis ſub Maximino. 31. Aug.
caius marty. Bononiæ ſub Maximiano, infr. cum Hermete. 4. Ianuarij.
caius mart. Alexandriæ, ſupra cum Cæreale. 28. Febr.
caius palatinus, & alij XXVII. 4. Martij.
caius & Alexander mart. Apameę ſub Antonino. 10. Mart.
caius & Crementius mar. Cæſarauguſtæ. 16. Aprilis.
caius mar. Melitinæ, infra cum Hermogene. 19. Aprilis.
caius Papa & mar. Ro. ſub Diocl. 22. April.
caius mar. Salerni ſub Diocl. infra cũ Fortunato. 28. Aug.
caius epiſcopus Mediolanen. confeſſor ſub Nerone. 27. Septemb.
caius mar. ſub Decio inf. cũ Dionyſ. 3. Oct.
caius, Corinthi, infra cũ Criſpo. 4. Octob.
caius, Fauſtus, Euſebius, Cheremon, & Lucius presbyteri & diaconi, & ſocij mart. Alexandriæ ſub Valeriano. 4. Octob.
caius mart. Nicomediæ, infra cum Daſio. 21. Octob.
caius mart. Neſſanæ, ſupra cum Ampelo. 20. Nouemb.
calanicus mart. Eleutheropoli, infra cũ Floriano. 17. Decemb.
calepodius presb. Palmatius Conſul cũ vxore & filijs, & XLII. Simplicius Senator cũ vxore, & XLVIII. alijs, Felix, & Blanda mar. Romæ ſub Alexandro. 10. Maij.
calimerius epiſcopus Mediolan. marty. ſub Antonino. 31. Iulij.
callinica & Baſiliſſa mart. 22. Martij.
callinicus mart. Apolloniæ ſub Decio, infra.

ſra cum Thyrſo.28.Ianuarij.
callinicus mart.Gangræ.29.Iulij.
calliopa mart.8.Iunij.
calliopius mart.in Cilicia.7.Aprilis.
calliſta mart.inf.cum Euodio. 2.Septembr.
calliſtratus,& alij XLIX.milites mar.Romę ſub Dioclet. 27.Septemb.
calliſtus,Chariſius,& alij VII.mart.Corinthi.16.April.
calliſtus mar.Syracuſis, infra cum Euodio. 25.Aprilis.
calliſtus epiſcopus Tudertin. mar.14.Aug.
calliſtus Papa mart.Romæ ſub Alexandro. 14.Octob.
calliſtus,Felix,& Bonifacius ma.Romę,29. Decemb.
calocerus epiſcopus Rauennæ. 11. Febr.
calocerus mar.Brixiæ ſub Hadriano.18.Aprilis.
calocerus & Parthenius marty.Romæ ſub Decio.19.Maij.
calogerus eremita,apud Saccam in Sicilia. 18.Iunij.
camerinus mar.in Sardinia ſub Diocl.infra cum Luxorio.21.Auguſti.
candida mart. Romæ,ſupra cum Artemio. 6.Iunij.
candida virgo & mart.Romæ,29.Aug.
candida S.Petri diſcipula, Neapoli.4.Sept.
candida iunior,Neapoli.4.Septemb.
candida virgo mart. Carthagine ſub Maximiano.20.Septemb.
candida mart.Romæ,infra cũ Lucio,1.Decemb.
candidus marty.Romæ,infra cum Fortunato.2.Febr.
candidus miles mar.Sebaſtæ ſub Licinio,infra, Quadraginta mart.9.Martij.
candidus,Piperion,& alij XX.mart.Alexãdriæ.11.Martij.
candidus mar.in Gallia ſub Maximiano,infra cum Mauritio.22.Septemb.
candidus mart.Romæ 3.Octobris.
candidus mart. in Africa,infra cum Fauſtino.15.Dec.
canicus abbas in Scotia.11.Octob.
canion confeſſor in Campania,infra cũ Priſco.1.Septemb.
cantidius, Cantidianus, & Sobel Ægyptij martyres.5.Auguſti.
cantius, Cantianus, Cantianilla,& Protus mart.Aquileiæ ſub Dioclet.31.Maij.
canutus rex Daniæ mart.7.Ianuarij.
capito epiſcopus mart. in Cherſoneſe,ſup. cum Baſilio.4.Martij.
capito mart.infra cum Meneo.24.Iulij.
capitolina & Erotheides mar.in Cappadocia ſub Dioclet.27.Octob.
cappraſius abbas Lerinen.1.Iunij.
capraſius mart.Agenni ſub Maximiano.20. Octob.
caraunus mar.Carnoti ſub Domitiano.28. Maij.
Carilippus mar.ſupra cum Aphrodiſio.28. Aprilis.
carina mart. Acyræ ſub Iuliano,infra cum Melaſippo.7.Nouemb.
carponius,Euariſtus,& Priſcianus mar.Cęſareæ ſub Deoclet.14.Octob.
Carpophorus,Exãthus,Caſſius,Seuerinus, Secundus,& Licinius mar.Nouocomi.7. Auguſti.
carpophorus mar.Capuæ ſub Dioclet.infr. cum Rufo.27.Aug.
carpophorus mar.Romæ ſub Dioclet.infr. in,Quatuor Coronati.8.Nouemb.
carpophorus presbyter, & Abundius diaconus mar.ſub Dioclet.10.Decemb.
carpus epiſcopus Thyatirenſis, Papylus diaconus, Agathonica, Agathodorus, & alij mart. Pergami ſub Antonino.13. Aprilis.
carpus diſcipulus B.Pauli,Troade,13.Octobris.
carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxus,Agapius,& ſocij mar.Sebaſte ſub Licinio. 2.Nouemb.
caſdoa mar.in Perſide ſub Sapore,infra cũ Doda.29.Septemb.
caſimirus Regis Lituaniæ filius, Vilnæ.4. Martij.
caſſia mar.Damaſci, inf.cũ Sabino.20.Iulij
caſſianus,mar.Romæ, infra cum Petro.26. Martij.
caſſianus epiſc.Auguſtodunen.5 Aug.
caſſianus mar.in Foro Syllæ.13.Aug.
caſſianus epiſc.Tudertin.mar.ſub Dioclet. 13.Aug.
caſſianus mart. Romæ, infra cum Lucio.1. Decembris
caſſianus mar.in Mauritania,3.Decemb.
caſſius,Victorinus, Maximus,& ſocij mar. Aruernis.15.Maij.
caſſius epiſcopus Narnien.29.Iunij.
caſſius mar.Nouocomi,ſupra cum Carpophoro.7.Aug.

caſſius, & Florentius cũ aliis plurimis mar. Bonnæ in Germania.1.Octob.
caſtor & Dorotheus mar.Tarſi.28.Martii.
caſtor,& Stephanus mar.Tarſi.27.Apr.
caſtor,Victor,& Rogatianus mar.in Africa. 28.Decemb.
caſtorius mart.Romæ, infra cum Claudio. 7.Iulii.
caſtorius mart.Romæ ſub Dioclet. infra cũ Claudio.8.Nouemb.
caſtrenſis epiſc.Capuanus.11.Febr.
caſtrenſis confeſſor in Campania, infra cũ Priſco.1.Septemb.
caſtritianus epiſc.Mediolanen.1.Decemb.
caſtulus mart.in Africa, infra cum Zotico. 12.Ianuarii.
caſtulus mart.infra cum Saturnino. 15.Februarii.
caſtulus mart.Romæ.26.Martii.
caſtulus,& Eupreptis mart.Romæ. 30. Nouembris.
caſtus,& Æmilius mart.in Africa. 22.Maii.
caſtus,& Secundinus epiſc.& mart.Sinueſſæ.1.Iulii.
caſtus mar.infra cum Magno.4.Septemb.
caſtus mart.Capuæ, infra cum Marcello. 6. Octob.
cataldus epiſcopus Tarentin.10.Maii.
catharina virgo in Suetia.22.Martii.
catharina virgo Senenſis ord. S.Dominici, Romæ.29.Aprilis.
catharina virgo mar.Alexandriæ ſub Maximino.25.Nouemb.
cathedra S.Petri Romæ.18.Ianuarii.
Antiochiæ.22.Februarii.
catulinus diaconus,Ianuarius, Florentius, Iulia,& Iuſta mar.Carthagine.15.Iulii.
catus mar.in Africa,infra cum Paulo.19.Ianuarii.
ceadda epiſc.in Anglia.2.Martii.
celerina in Africa,infra cum Laurentino. 3. Febr.
celerinus diaconus mar.in Africa. 3.Febr.
celſus puer mar.Antiochiæ ſub Dioclet.infra cum Iuliano.9.Ianuarii.
celſus epiſcopus in Hibernia.6.Aprilis.
celſus puer mar.Mediolani ſub Nerone,infra cum Nazario.28.Iulii.
eiuſdem Inuentio Mediolani.10.Maii.
celſus,& Clemens mar.Romæ.21.Nouembris.
cenſurius epiſc.Antiſiodoren.10.Iunii.
centolla & Helena martyr. in Hiſpania. 13.Auguſti.
centum viginti martyr.in Perſide.6.Apr.
centum viginti & vnus martyres Romæ. 2.Octob.
centum ſexagintaquinque milites mar. Romæ ſub Aureliano.10. Auguſti.
cerbonius epiſc.Populonii.10.Octob.
cerbonius epiſc.Veronen.10.Octob.
chęremon mar.Alexandriæ ſub Valeriano, ſupra cum Caio.4.Octob.
chęremon epiſc.Nilopolis, & alii plurimi mar.in Aegypto ſub Decio.22.Decemb.
chariſius mar.Corinthi,ſupra cum Calliſto 16.Aprilis.
charitas virgo mart. Romæ ſub Hadriano, infra cum Fide.1.Auguſti.
charitina virgo & mar.ſub Dioclet.5.Octobris.
chariton mar.infra cum Zenone.3.Sept.
cheledonius mar.in Hiſpania, infra cum Hemiterio.3.Martii.
chelidonia virgo,apud Sublacum.13.Octobris.
chionia mart.Theſſalonicæ ſub Dioclet.ſupra cum Agape.3.Aprilis.
chriſteta mar.Abulæ, infra cum Vincentio. 27.Octob.
chriſtiana ancilla,apud liberos. 15. Decembris.
chriſtina virgo mar.in Perſide.13.Martii.
chriſtina virgo, & mart.apud lacum Vulſinium.24.Iulii.
chriſtinus eremita mart. in Polonia, ſupra cum Benedicto.12.Nouemb.
chriſtophorus mar. in Lycia ſub Decio. 25. Iulii.
chriſtophorus monachus mar.Cordubæ,infra cum Leouigildo.20.Auguſti.
chromatius epiſcopus Aquileien. 2. Decẽbris.
chroniõ,Iulianus,Macarius,& alii 13.martyres,Alexandriæ ſub Decio.30.Octob.
chryſanthus & Daria mart.Romæ ſub Numeriano.25.Octob.
chryſogonus mart. Aquileiæ ſub Dioclet. 24.Nouemb.
chryſophorus mar. ſub Dioclet.infra cum Victore.20.Aprilis.
chryſotellus presbyt.mart.in Perſide,infra cum Parmenio.22.Aprilis.
chunegundes Auguſta, Bambergæ. 3. Martii.
chylianus epiſcopus Herbipolen.Colomanus

nus presbyt. & Totnanus diaconus. mar. 8. Iulij.
cilinia mater B. Remigij. 11. Octob.
cindeus presbyt. mart. in Pāphilia ſub Diocle t. 11. Iul.
Circumciſio Domini. 1. Ianuarij.
ciſellus mart. in Sardinia ſub Dioclet. infra cum Luxorio, 21. Aprilis.
clara virgo ord. Minor. Aſſiſij. 12. Aug.
clarentius epiſcopus Viennen. 26. Aprilis.
clarius presb. m. in pago Vilcaſſino 4. Nou.
clarus presbyter Turonen. 8. Nouemb.
claſſicus mar. in Africa, infra cum Lucio. 18. Febr.
clateus epiſcopus Brixien. mart. ſub Nerone. 4 Iunij.
claud. mar. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandro. 20. Martij.
claudio virgo mar. Ancyræ, infra cū Theodoro. 18. Maij.
claudianus mart. in Ægypto ſub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Feb.
claudianus mar. Perge ſub Decio, infra cū Papia. 26. Febr.
claudianus mar. Nicomediæ, infra cum Victore. 6. Mar.
claudius mar. Oſtiæ ſub Dioclet. infra cum Maximo. 18. Feb.
claudius mar. Romę ſub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. April.
claudius mar. Conſtantinopoli, inf. cum Lucilliano. 3. Iunij.
claudius epiſcopus Veſontion. 6. Iunij.
claudius, Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus, & Symphorianus m̄ Romæ. 7. Iulij.
claudius, Iuſtus, Iucundinus, & alij quinq; mar. Trecis ſub Aureliano. 21. Iulij.
claudius, Aſterius, Non, Domina, & Theonilla mar. Ægææ ſub Diocl. 23. Aug.
claudius, Lupercus, & Victorius mart. Legione ſub Dioclet. 30. Octob.
claudius, Nicoſtratus, Symphorianus, Caſtorius, & Simplicius marty. Romæ ſub Dioclet. 8. Nouemb.
claudius tribunus, Hilaria, Iaſon, Maurus, & LXX. milites mart. Romæ ſub Numeriano. 3. Decemb.
claudius, Criſpinus, Magina, Ioānes, & Stephanus mar. in Africa. 3. Decemb.
clemens epiſcopus Ancyrę mar. ſub Diocl. 23. Ian.
clemens mar. ſupra cum Apellio. 10. Septēbris.
clemens mar. Romæ, ſupra cum Celſo. 21. Nouemb.
clemens Papa & mart. in Cherſoneſo ſub Traiano. 23. Nouemb.
clemētinus, Thodotus, & Philomenus martyr Heracleæ. 14. Nouemb.
cleomenes mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decemb.
cleonicus, Eutropius, & Baſiliſcus mart. ſub Maximiano, 3. Mart.
cleophas Chriſti diſcipulus, mar. Emmaus. 25. Septemb.
clerus diaconus mar. Antiochiæ. 7. Ianuar.
cletus Papa & mar. Romæ ſub Domitiano 26. Apr.
clicerius epiſc. Mediolan. 20. Septemb.
clenius confeſſor, Aquini. 30. Mar.
clodoaldus presbyt. in territorio Pariſien. 7. Septemb.
clodulphus epiſcopus Metenſis. 8. Iun.
codratus, Dionyſius, Cyprianus, Anectus, Paulus, & Creſcens marty. Corinthi ſub Decio. 10. Mart.
corintha martyr. Alexandriæ ſub Decio. 8. Febr.
colmanus mar. in Africa. 13. Octob.
colomanus presbyt. mart Herbipoli, ſupra cum Chyliano. 8. Iul.
columba virgo, & mar. Cordubæ. 17. Sept.
columba virgo Senon. mar. ſub Aureliano. 31. Dec.
columbanus abbas Bobienſis. 21. Nouemb
columbus presbyter in Scotia. 9. Iun.
commemoratio S. Pauli Apoſt. 30. Iunij.
S. Mariæ de Victoria. 7. Octob.
Omnium defunctorum. 2. Nouemb.
Imaginis Saluatoris a Iudæis crucifixæ. 9. Nouemb.
conceptio B. Mariæ Virg. 8. Decemb.
conceſſa mar. Carthagine. 8. Apr.
cōceſſus mar. Romæ, infra cum Demetrio. 9. Apr.
concordia mar. Romæ ſub Valeriano, infra cum Hippolyto. 13. Aug.
concordius presb. mar. Spoleti ſub Antonino. 1. Ian.
concordius mar. Nicomediæ, infra cum Zenone. 2. Sept.
concordius mar. Rauennę ſub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decemb.
conon mar. Perge ſub Decio, infra cum Papia. 26. Feb.
conon mar. in Cypro ſub Decio. 6. Mart.

conon

conon mart. cũ filio, Iconij ſub Aureliano. 29. Maij.
conradus eps Conſtantien. 26. Nouembris.
conſortia virgo, in monaſt. Cluniacenſi, 22. Iunij.
conſtantia mar. Nuceriæ ſub Nerone, infra cum Felice, 19. Septemb.
conſtātinus cōfeſſor, Carthagine. 11. Mar.
conſtantinus epiſcopus in oppido Vapingo. 12. Apr.
conſtantius Epheſi, infra in, Septem dormientes, 27. Iul.
conſtantius epiſcopus Peruſin. mar. cum ſocijs ſub M. Aurelio. 29. Ian.
conſtantius epiſcopus Aquinas. 1. Sept.
conſtantius eccleſiæ manſionarius, Anconæ. 1. Sept.
conſtantius confeſſor, Romę 30. Nouemb.
conſtantius mar. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decemb.
conuerſio S. Pauli Apoſt. 25. Ian.
conuerſio S. Auguſtini epiſcopi, Mediolani. 5. Maij.
copres mar. Alexandriæ ſub Iuliano, infra cum Patermuthio. 9. Iul.
corbinianus epiſcopus Friſingen. 8. Sept.
cordula mar. Coloniæ. 22. Octob.
corebus Præfectus mart. Meſſanæ ſub Hadriano. 18. Apr.
cornelia mar. in Africa, infra cum Theodulo. 31. Mart.
cornelius centurio epiſcopus Cęſareę. 2. Febr.
cornelius Papa & mart. cum alijs XXI. Romæ ſub Decio. 14. Sept.
cornelius mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
corona XXX. militum martyrum, Romę ſub Dioclet. 1. Ian.
militum XL. in Africa, infra cũ Zotico. 12. Ianuar.
militum XL. Romæ ſub Galieno. 13. Ian.
corona mar. in Syria ſub Antonino, infra cum Victore. 14 Maij.
corſicus presb. & Leo ſubdiaconus. 30. Iunij.
coſmas & Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius mar. Ægeæ ſub Diocle. 27. Septemb.
cortidus diaconus, Eugenius, & ſocii mar. in Cappadocia. 6. Sept.
craton mar. cum vxore & familia ſua, Romæ. 15. Febr.
crementius mar. Cæſarauguſtæ, ſupra cum Caio, 16. April.
creſcens mar. Corinthi ſub Decio, ſup. cum Codrano. 10. Mart.
creſcens mar. in Lycia. 15. April.
creſcens, Dioſcorides, Paulus, & Helladius mar. 28. Maij.
creſcens epiſc. Galatiæ, martyr ſub Traiano. 27. Iun. & Viennæ in Gallia. 29. Decē.
creſcens mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iul.
creſcens mar. in Ponto infra cum Priſco. 1. Octob.
creſcens epiſc. in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouemb.
creſcentia mar. in Lucania ſub Diocl. infra cum Vito. 15. Iun.
creſcentiana mar. Romę. 5. Maii.
creſcentianus mar. Turribus. 31. Maii.
creſcētianus m̄. Tripherni ſub Diocl. 1. Iun.
creſcentianus mar. in Campania ſub Diocl. ſupra cum Ariſtone. 2. Iul.
creſcentianus martyr Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12. Aug.
creſcētianus mar. in Africa ſub Valeriano, infra cum Cypriano. 14. Sept.
creſcentianus mar. Romæ. 24. Nouemb.
creſcentianus epiſcopus, confeſſor in Africa, infra cum Valeriano, 28 Nouemb.
creſcentio mar. Romæ, infra cum Narciſſo. 17. Septemb.
creſcentius confeſſor, Florentiæ. 19. April.
creſcentius puer mar. Romæ ſub Diocl. 14. Septemb.
creſcentius mar. Treuiris ſub Diocle. infra cum Maxentio. 12. Decemb.
creſcentius mar. in Africa, infra cum Dominico 29. Decemb.
creſconius epiſcopus, confeſſ. in Africa, infra cum Valeriano. 28 Nouemb.
criſpina mar. Tebeſte ſub Dioclet. 5. Decēbris.
criſpinus epiſcopus Papien. 7. Ian.
criſpinus & Criſpinianus mart. Sueſſione ſub Dioclet. 25. Octob.
criſpinus epiſcopus Aſtiagen. & marty. 19. Nouemb.
criſpinus mar. in Africa, ſupra cũ Claudio. 3. Decemb.
criſpinus mar. Thagure, infra cum Iulio. 5. Decemb.
criſpulus mart. Turribus, infra cũ Gabino. 30. Maii.

criſpu-

criſpulus & Reſtitutus mar. in Hiſpania. 10. Iunij.
criſpus presby. mar. Romæ ſub Diocl. infra cum Ioanne. 18. Aug.
criſpus & Caius, Carinthi, 4. Octob.
cronidas commentarienſis mart. infra cum Phileto. 27. Mart.
crotates mart. ſub Diocl. ſupra cum Apolline. 21. Aprilis.
crotildes Regina, Paruſijs. 3. Iunij.
crucis Dominicæ Inuentio, ſub Conſtantino. 3 Maij.
eiuſdem exaltatio ſub Heraclio. 14. Sept.
cteſiphon epiſc. Vergij, infra cum Torquato. 15. Maij.
cucuphas mart. Barcinone ſub Dioclet. 25. Iulij.
culmatius diaconus mar. Aretij, infra cum Gaudentio. 10. Iun.
cubertus epiſcopus Colonien. 12. Nouẽb.
curcodomus diaconus Antiſiodori. 4. Maij.
curonotus epiſc. Iconij & mar. 12. Sept.
cuthbertus epiſc. in Britannia. 20. Maij.
cutias mar. Oſtiæ ſub Diocl. infra cum Maximo. 18. Febr.
cyprianus mar. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato. 10. Mar.
cyprianus m̃. Brixiæ, inf. cũ Sauino. 11. Iul.
cyprianus epiſc. Carthaginen. Creſcentianus, Victor, Roſula, & Generalis mar. in Africa ſub Valeriano. 14. Septemb.
cyprianus, & Iuſtina virgo, mar. Nicomediæ ſub Diocl. 26. Sept.
cyprianus epiſcopus in Africa, martyr ſub Hunnerico, infra cum Felice. 12. Octob.
cyprianus abbas, Petragoricis. 9. Decemb.
cyra, Barocæ, infra cum Marana. 3. Aug.
cyrenia & Iuliana martyres, Tarſi ſub Maximiano. 1. Nouemb.
cyria m̃. Cæſareę, infr. cum Zenaide. 5. Iun.
cyriaca mar. inf. cum Photina. 20. Mar.
cyriaca, & aliæ quinque virgines & ma. Nicomediæ ſub Maximiano, 19. Maij.
czriaca mar. Romæ ſub Valeriano. 21. Aug.
cyriacus mar. Alexandriæ, infra cũ Tharſicio. 31. Ian.
cyriacus mart. Romæ, infra cum Paulo. 8. Febr.
cyriacus diaconus, Largus, Smaragdus, & alij XX. mar. Romæ ſub Maximiano. 16. Mart. & 8. Aug.
cyriacus, & alij decem mar. Nicomediæ. 7. Apr.
cyriacus mar. ſub Hadriano, infra cum Exuperio. 2. Maij.
cyriacus epiſcopus Hieroſolymit. & mar. ſub Iuliano. 4. Maij.
cyriacus mar. Peruſię ſub Decio, infra cum Florentino. 5. Iun.
cyriacus, & Paula virgo, mart. in Hiſpania. 18. Iun.
cyriacus m̃. in Ponto, inf. cũ Paulo. 20. Iun.
cyriacus & Apollinaris mar. in Africa. 21. Iunij.
cyriacus mar. in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orontio, 24. Iun.
cyriacus mar. Sebaſtæ, ſupra cũ Antiocho. 15. Iul.
cyriacus, Paulullus, Secundus, Anaſtaſius, Syndimius, & ſocii mar. Nicomediæ. 19. Decemb.
cyrilla mar. Cyrene ſub Diocl. 5. Iul.
cyrilla virgo & mart. Romæ ſub Claudio. 28. Octob.
cyrillus epiſcopus Alexandrin. 28. Ian.
cyrillus mar. ſup. cum Archelao. 4. Mar.
cyrillus epiſcopus, Rogatus, Felix, Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillius mar. in Africa. 8. Mart.
cyrillus epiſcopus in Moriauia. 9. Mart.
cyrillus epiſcopus Hieroſolymit. 18. Mar.
cyrillus mar. in Syria, infra cum Paulo. 29. Mart.
cyrillus diaconus mar. Heliopoli ſub Iuliano. 29. Mar.
cyrillus eps Gottinæ mar. ſub Decio. 9. Iul.
cyrillus epiſcopus Antiochenus. 22. Iul.
cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. Philadelphiæ. 1. Aug.
cyrillus mar. Antiochiæ, infra cum Primo. 2. Octob.
cyrillus mar. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Anaſtaſia. 28. Octob.
cyrinus, Primus, & Theogenes mar. in Helleſponto. 3. Ian.
cyrinus mar. Romæ ſub Diocle. infra cum Marcellino, Papa. 26. Apr.
cyrinus mart. in Sicilia, ſupra cum Alphio. 10. Maii.
cyrinus mart. Romæ ſub Diocl. ſupra cum Baſilide, 12. Iun.
cyrion presbyt. Baſſianus lector, Agatho, exorciſta, & Moyſes mart. Alexandriæ, 14. Febr.

cyrion miles mar. Sebaſtæ ſub Licinio, infra in, Quadraginta martyres. 9. Martii.
cyrus & Ioannes mar. Romæ. 31. Ianuar.
cyrus epiſcopus Carthaginen. 14. Iulij.
cythinus mar. Carthagine, infra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.

D

DAcianus mart. Romæ, ſupra cum Aretio. 4. Iunij.
dacius mar. Damaſci, ſupra cum Cæſario. 1. Nouemb.
dadas, Caſdoa, & Gabdelas mar. in Perſide ſub Sapore. 29. Septemb.
dadas mar. ſub Dioclet. infra cum Maximo. 13. April.
dafroſa mar. Romæ ſub Iuliano. 4. Ianuar.
dalmatius epiſc. Papien. mar. ſub Maximiano. 5. Decemb.
damaſus Papa Romæ. 11. Decemb.
damianus miles mar. in Africa. 12. Febr.
damianus epiſc. Papien. 12. Aprilis.
damianus mar. Ægææ ſub Dioclet. ſupra cū Coſma. 27. Septemb.
daniel mar. Patauij. 3. Ianuarij.
daniel mart. Cæſareæ ſub Maximino, infra cum Elia. 16. Febr.
daniel mar. Nicopoli ſub Licinio, infra cum Leontio. 10. Iulij.
daniel propheta in Babylonia. 21. Iulij.
daniel, Samuel, Angelus, Dominus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus ord. Minor. mart. in Mauritania. 13. Octob.
daniel Stylita Conſtantinopoli. 11. Decēbr.
daria mart. Romæ ſub Numeriano, ſupra cū Chryſanto. 25. Octob.
darius, Zoſimus, Paulus, & Secundus mart. Nicææ. 19. Decemb.
daſius, Zoticus, Caius, & alij 12. milites m̄. Nicomediæ. 21. Octob.
daſius epiſc. Doroſtori, & mar. 20. Nou.
dathus epiſcopus Rauennæ. 3. Iulij.
datiua in Africa ſub Hunnerico, infra cum Dionyſia. 9 Decemb.
datius epiſc. Mediolanen. 14. Ianuarij.
datius, Reatrius, & ſocij mart. in Africa. 27. Ianuarij.
datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij xxvij. mar. in Africa. 27. Ianuarij.
datiuus mar. in Africa ſub Dioclet. infra cū Saturnino. 11. Febr.
datiuus epiſc. & mar. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano. 10. Septemb.
dauid eremita Theſſalonicæ. 26. Iunij.
dauid Rex & propheta. 29. Decemb.
dauinus confeſſor Lucenſis. 3. Iunij.
decem martyres Theopoli. 6. Nouemb.
decem milites mar. Romæ. 10. Febr.
decem & octo mar. Cæſarauguſtani, Optatus, Lupercus, Succeſſus, Martialis, Vrbanus, Iulia, Quinctilianus, Publius, Frōto, Felix, Cæcilianus, Euentius, Primitiuus, Apodemius, & Saturnini quatuor. 16. Aprilis.
decem millia mart. Nicomediæ. 18. Martij.
decem millia martyrum, crucifixi in monte Ararath. 22. Iunii.
decem millia CCIII. martyres Romæ, infra cum Zenone. 9. Iulij.
decem & ſeptem millia martyrum, Romæ ſub Dioclet. infra in, Marcellinus Papa. 26. April.
decollatio S. Ioannis Baptiſtæ. 29. Auguſti.
decoroſus epiſc. Capuan. 15. Febr.
dedicatio S. Mariæ ad martyres, Romæ. 13. Maij.
dedicatio baſilicæ S. Martinus, Turon. 4. Iu.
S. Petri ad Vincula, Romæ. 1. Auguſti.
S. Mariæ ad Niues, Romæ. 5. Auguſti.
Baſilicæ Saluatoris, Romæ. 9. Nouemb.
Baſilicarum Petri & Pauli, Romæ. 18. Nouembris.
defunctorum Commemoratio. 2. Nou.
deicola abbas in Britannia. 18. Ianuar.
delphinus epiſc. Burdigalen. 24. Decemb.
demetria virgo & mar. Romæ ſub Iuliano. 21. Iunii.
demetrius, Cōceſſus, Hilarius, & ſocii mar. Romæ. 9. April.
demetrius mar. in Africa. 14. Auguſti.
demetrius Proconſul marty. Theſſalonicæ ſub Maximiano. 8. Octob.
demetrius epiſc. Antiochenus, Anianus diaconus, Euſtoſius, & alii xx. mart. 10. Nou.
demetrius & Honorius mar. Oſtiæ. 21. Nou.
demetrius mart. Verulis, ſupra cum Blaſio. 29. Nouemb.
demetrius, Honoratus, & Florus mart. Oſtiæ. 22. Decemb.
democritus, Secundus, & Dionyſius mart. Synnadæ. 31. Iulii.
deogratias epiſc. Carthaginien. 22. Mart.
derphuta mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martii.
deſiderius confeſſor Piſtorii, ſupra cum Barontio. 25. Martii.
deſiderius epiſcop. Lingonien. & alii plurimi

mi mar.ſub Vuandalis.23.Maij.
deſiderius epiſc.Viennen.mar. ſub Theodorico. 23.Maij,& 11.Febr.
deſiderius lector mar.Puteolis ſub Diocle. infra cum Ianuario. 19.Septemb.
deusdedit confeſſor. Romæ. 10. Auguſti.
deus dedit abbas Caſſinen. & mar.9.Oct.
deusdedit Papa, Romæ.8.Nouemb.
deusdedit epiſc. Brixien.10.Decemb.
diconus eccleſiæ Marſicanæ mar.14.Mart.
diaconus S.Anthymi epiſc.mart. Nicomediæ ſub Dioclet.23.Decemb.
didacus confeſſ.ord. Minorum, Compluti. 12.Nouemb.
didius mar. Alexandriæ ſub Maximino, infra cum Fauſto. 26.Nouemb.
didymus mar.Alexandriæ ſub Dioclet. infra cum Theodora.28.Apr.
didymus mar.Laodiceæ, infra cum Diodoro.11.Septemb.
digna virgo & mart.Cordubæ, ſupra cum Anaſtaſio.14.Iunij.
digna virgo Tuderti.11.Auguſti.
digna mar. Auguſtæ,infra cum Hilaria. 12. Auguſti.
digna & Emerita virg. & mart. Romæ ſub Valeriano.22.Septemb.
diocles mar.in Iſtria, infra cum Zoello. 24. Maij.
diocletius mart. Auximi ſub Dioclet. infra cum Siſinio. 11.Maij.
diodorus mar.Perge ſub Decio.26.Febr.
diodorus & Rhodopianus mar. i Caria ſub Dioclet.3.Maij.
diodorus mar.in Cãpania,infra cum Lucia. 6.Iulij.
diodorus,Diomedes,& Didymus mar.Laodiceæ.11.Septemb.
diodorus presb.Marianus diaconus, & alij plures m̃.Romæ ſub Numeriano.1.Dec. eorum Inuentio, Romæ.17. Ianuarij.
diogenes mar.in Macedonia,infra cum Timotheo.6.Aprilis.
diomedes medicus mar.Nicææ ſub Diocle. 16.Auguſti.
diomedes,Iulianus,Philippus,Eutychianus, Heſychius,Leonides,Philadelphus,Menalippus,& Pantagapes mar.2.Sept.
diomedes mart.Laodiceæ, ſupra cum Diodoro.11.Septemb.
dion mar.in Campania,infra cum Lucia.6. Iulij.
dionyſia mar.in Helleſponto,infra cum Petro.15.Maij.
dionyſia, Datiua, Leontia, Tertius, Aemilianus, Bonifacius, & alij tres in Africa ſub Hunnerico.6.Decemb.
dionyſia mar.Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Ammonaria 12.Decemb.
dionyſij duo mar.Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao.24.Martij.
dionyſius, Aemilianus, & Sebaſtianus mar. in Armenia 8.Febr.
dionyſius & Ammonius mart.Alexandriæ. 14.Febr.
dionyſius mart.Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato.10.Martij.
dionyſius mart. Aquileiæ ſub Numeriano, infra cum Hilario.16.Martij.
dionyſius Corinthiorum epiſcopus.8.Apr.
dionyſius mar.infra cum Socrate.19.Apr.
dionyſius epiſc.Viennenſis.8.Maij.
dionyſius mart.Romæ 12.Maij.
dionyſius epiſcopus Mediolan. ſub Conſtãtio Arriano.25.Maij.
dionyſius mar.Conſtantinopoli,infra cum Lucilliano.3.Iunij.
dionyſius, Epheſi,infra in,Septem Dormiẽtes.27.Iulij.
dionyſius mar.Synnadæ,ſupra cum Democrito.31.Iulij.
dionyſius & Priuatus m̃.ĩ Phrygia.20.Sep.
dionyſius,Fauſtus,Caius,Petrus, Paulus,& alij quatuor mar.ſub Decio.3.Octob.
dionyſius Areopagita,Ruſticus,& Eleutherius mar.Lutetiæ.9.Octob.
dionyſius epiſc. Alexandrin. confeſſor ſub Valeriano.17.Nouemb.
dionyſius mar.Heracleæ,ſupra cum Baſſo. 20.Nouemb.
dionyſius Papa.26.Decemb.
dioſcorides mar.Smyrnæ.10.Maij.
dioſcorides mart.ſup.cũ Creſcẽte.28.Maij.
dioſcorus mar.in Aegypto ſub Numeriano infra cum Victorino.15.Febr.
dioſcorus lector mar.in Aegypto.18.Maii.
dioſcorus puer Alexandriæ ſub Decio, inf. cum Herone.14.Decemb.
doda virgo Rhemis,ſup.cũ Bona. 24.April.
donictius monachus cũ duobus diſcipulis mar. Niſibis ſub Iuliano.7.Auguſti.
dominator epiſc.Brixien.5.Nouemb.
dominica virgo & mart. in Campania ſub Dioclet.6.Iulij.
dominicus abbas,Soræ.22.Ianuarij.
dominicus Calciatenſis confeſſ.12.Maij.
dominicus confeſſor ord. Prædicat. Bono-

niç.4.Auguſti.
eiuſdem Tranſlatio Bononiæ.24.Maij.
dominicus loricatus.14.Octobris.
dominicus epiſc.Brixien.20.Decemb.
dominicus, Victor, Primianus, Lyboſius, Saturninus, Creſcentius, Secũdus, & Honoratus mar.in Africa.29.Decemb.
domitianus abbas in territ.Lugdun.1.Iulii.
domitianus mart.Philadelphiæ, ſupra cum Cyrillo.1.Auguſti.
domitianus epiſc.Catalaunen.9.Aug.
domitianus diaconus mart.Ancyræ, inf.cũ Eutychio.28.Decemb.
domitilla virg.inf.Flauia Domitilla.7.Maii.
domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſius mar.23.Martii.
domitius mar.in Syria.5.Iulii.
domitius presbyt.Ambianen.23.Octob.
domna virg.& mar.Nicomediæ ſub Diocl. infra cum Inde.28.Decemb.
domnina, & ſociæ virg.& mar.14.Apr.
domnina mar.in Lycia ſub Diocletian.12. Octob.
domninus mar. inf.cũ Philemone.21.Mart.
domninus, Victor, & ſocii mar.Theſſalonicæ.30.Martii.
domninus confeſſor Ebreduni, infra cum Marcellino.20.Aprilis.
domninus mar.Theſſalonicæ ſub Maximiano.1.Octob.
domninus mar. in territorio Parmenſi ſub Maximiano.9.Octob.
domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & ſocii mar.ſub Maximino.5.Nou.
domnio mar.Bergomi.16.Iulii.
domnio epiſc.Salonen.& milites octo mar. in Dalmatia.11.Aprilis.
domnio presbyt.Romæ.28.Decemb.
domnolus epiſc.Cenomanen.16.Maii.
domnus mar. in Mauritania, ſupra cum Daniele.13.Octob.
domnus epiſc.Viennenſis.3.Nouemb.
donata mar.Carthagine, infra in, Scillitani martyres.17.Iulii.
donata, Paulina, Ruſtica, Nominãda, Serotina, Hilaria, & ſociæ mar.Rom.31.Dec.
donatianus & Rogatianus mart.in Britannia ſub Dioclet.24.Maii.
donatianus epiſc.Catalaunen.7.Auguſti.
donatianus, Præſidius, Manſuetus, Germanus, Fuſculus, & Lætus epiſc. & mart. in Africa ſub Hunnerico.6.Septemb.
donatianus epiſc.Rhemenſis.14.Octob.
donatilla virgo mar.Tuburbi ſub Valeriano, infra cum Maxima.30.Iulii.
donatus, Sabinus, & Agapes mar.25.Ian.
donatus marty.Foroſempronii, ſupra cum Aquilino.4. Febr.
donatus diaconus mar.in Africa, infra cum Primo.9.Febr.
donatus, Secundianus, Romulus, & alii LXXXVI.mar.Concordiæ.17.Febr.
donatus, Iuſtus, Herena, & ſocii mart.in Africa.25.Februarii.
donatus mar.infra cum Leone.1.Martii.
donatus mar.in Africa, infra cum Epiphanio.7.Aprilis.
donatus epiſc.Euoreæ.30.Aprilis.
donatus mar.Cæſareæ, infra cũ Polyeucto.21.Maii.
donatus epiſc.Aretinus, & Hilarius monachus mar.ſub Iuliano.7.Auguſti.
donatus presb.Sigiſterci.19.Auguſti.
donatus mar.Antiochiæ, infra cum Reſtituto.23.Auguſti.
donatus mar.Capuæ, if.cũ Quincto.5.Sep.
donatus monachus mart.Meſſanæ, inf. cum Placido.5.Octob.
donatus epiſcopus Feſulan.22.Octob.
donatus, Caſſiope in Corcyra.29.Octob.
donatus mar.inf.cũ Hermogene.12.Dec.
donatus mar.Alexandriæ, infra cum Mãſueto.30.Decemb.
donnina mar.Aegææ ſub Dioclet.ſupra cũ Claudio.23.Auguſti.
dorothea virgo mar.Cæſareæ.6.Febr.
dorothea virgo mar.Aquileiç ſub Nerone, infra cum Euphemia.3.Septemb.
dorotheus mart.Tarſi, ſupra cum Caſtore.28.Martii.
dorotheus Tyrius presb.& mart.ſub Iuliano.5.Iunii.
dorotheus & Gorgonius mart.Nicomediæ ſub Dioclet.9.Septemb.
dorymedon mar.Synnadæ ſub Probo, inf. cum Trophino.19.Septemb.
droctouens abbas, Lutetiæ.20.Martii.
drogo confeſſor Valencenis.16.April.
druſus, Zoſimus, & Theodorus mar.Antiochiæ.14.Decemb.
druſus m̃.Tripoli, inf.cũ Luciano.24.Dec.
ducenti Martyres Sinope in Ponto.7.Apr.
ducenti viginti martyr.in Africa.30.Oct.
ducẽti ſexaginta martyres Romæ ſub Claudio.1.Martii.
ducẽti ſexagintaduo mart.Romę.25.Mart.

ducenti ſexagintaduo martyres Romæ ſub Dioclet.17.Iunii.
ducenti ſeptuaginta martyr. in Africa. 16. Octob.
dula ancilla mar. Nicomediæ.25.Martii.
dulas mar. in Cilicia.15.Iunii.
dunſtanus epiſc. Cantuarien.19.Maii.
duo monachi mart. in prouincia Valeriæ. 14.Martii.
duodecim fratres mar. Beneuenti.1.Sept.
dympna virg.& mart. in Brabãtia.15.Maii.

E

Eadbertus epiſc. Lindisfarnen.6.Maii.
Eadmũdus Angliæ Rex & m̃. 20.Nou.
ebrulphus abbas in pago Oximenſi.29.Decembris.
edilbertus Rex Cãtiorũ in Anglia.24.Feb.
edilburga virgo in Anglia.7.Iulii.
editrudes virgo Regina Britanniæ. 23.Iun.
ediſtius mar. Rauennæ.12.Octob.
editha virgo in Anglia.16.Septemb.
edmundus epiſc. Cantuarien.16.Nouemb.
eduardus Angliæ Rex.5.Ianuarii.
eduardus Rex Britanniæ, & mart.18.Mart.
egbertus presbyter in Hibernia. 24.Apr.
egdunus presbyt.& alii vij. mart. Nicomediæ.12.Martii.
eleazarus mart. Lugduni, infra cum Mineruo.23.Auguſti.
eleazarus comes, Pariſijs.27. Septemb.
elesbaan Rex Aethiopiæ.27.Octob.
eleuchadius epiſc. Rauennæ.14.Febr.
eleuſippus mar. apud Lingonas ſub M. Aurelio, infra cum Speuſippo.17.Ianuar.
eleutherius epiſcopus Cõſtantinop.& martyr.20.Febr.
eleutherius epiſc. Tornacen.20.Febr.
eleutherius epiſc. Illyrici, & Anthia mart. Meſſanæ ſub Hadriano.18.Aprilis.
eleutherius Papa, & mar. Romæ.26.Maii.
eleutherius confeſſor in Latio.29.Maii.
eleutherius mart. Conſtantinopoli ſub Maximiano.4.Auguſti.
eleutherius & Leonides mar.8.Auguſti.
eleutherius epiſc. Antiſiodoren.16.Aug.
eleutherius abbas, Romæ.6.Septemb.
eleutherius miles mar. Nicomediæ cum aliis innumeris ſub Dioclet.2.Octob.
eleutherius diaconus mart. Lutetiæ, ſupra cum Dionyſio.9 Octob.
elias, Hieremias, Eſaias, Samuel, & Daniel mar. Cæſareæ ſub Maximino.16.Febr.
elias presbyter. Paulus & Iſidorus monachi mar. Cordubæ,17.April.
elias epiſc. Hieroſolymit. infra cum Flauiano.4.Iulii.
elias propheta in monte Carmelo. 20.Iul.
elias epiſc. in Aegypto, mar. ſub Dioclet. in Palæſtina, infra cum Peleo.19.Septemb.
eligius epiſc. Nouiomen.1.Decemb.
eliphius m̃. Coloniæ ſub Iuliano.16.Octo.
eliſæus propheta, Samariæ.14.Iunii.
elizabeth virgo, Schonaugiæ.18.Iunii.
elizabeth vidua, Marpurg.19.Nouemb.
elizabeth vxor Zachariæ, & mater Ioannis Baptiſtæ.5.Nouemb.
elphegus epiſcopus Cantuarien.& mar.19. Aprilis.
elpidephorus mart. in Perſide, ſupra cum Acindino.2.Nouemb.
elpidius epiſc.& mar. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio.4.Martii.
elpidius confeſſor in Campania, infra cum Priſco.1.Septemb.
elpidius epiſc. Lugdunen.2.Septemb.
elpidius abbas in Piceno.2.Septemb.
elpidius, Marcellus, Euſtochius, & ſocii m̃. ſub Iuliano.16.Nouemb.
emerentiana virgo & mar. Romæ.23.Ian.
emericus Hungarorũ Regis filius. 4.Nouẽ.
emerita virgo mar. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Digna.22.Septemb.
emilas diaconus, & Hieremias mar. Cordubæ.15.Septemb.
emmanuel mart. infra cum Quadrato. 26. Martii.
emmelia, Cæſareæ, ſup. cũ Baſilio. 30.Maii.
emmeranus epiſc. Ratiſponenſis & mart. 22.Septemb.
emygdius epiſc. Aſculan. mar. ſub Dioclet. 5.Auguſti.
encratis virg.& m̃. Cæſarauguſtæ.16.Apr.
engelbertus epiſcopus Colonien.& mar.7. Nouemb.
ennatha virgo mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Antonino.13.Nouemb.
ennodius epiſcopus Papien.17.Iulii.
eobanus mart. in Friſia, ſupra cum Bonifacio.5.Iunii.
epaphras epiſc. Coloſſenſis & mart.19.Iul.
epaphroditus epiſc. Tarracinæ.22.Martii.
eparchius mar. ſup cũ Domitio. 23.Martii.
eparchius abbas Engoliſmen.1.Iulii.
ephebus mar. Interamnæ, infra cum Proculo.14.Febr.
ephiſius mar. Caralis, ſub Dioclet.15.Ian.
ephræm diaconus Edeſſæ,1.Febr.

ephrem epiſc.& mar.in Cherſoneſo,ſupra cum Baſilio.4.Martii.
epicharides mar.Romę ſub Diocl.27.Sept.
epictetus,Iucundus,Secūdus,Vitalis,Felix, & alii vij.mar.in Africa.9.Ianuar.
epictetus mar.in Portu Romano,infra cum Martiale.22.Auguſti.
epigmenius presby.& mar.Romæ ſub Diocl.24.Martii.
epimachus & Alexander mart.Alexandriæ ſub Decio.12.Decemb.
Idē Epimachus,inf.cū Gordiano.10.Maii.
epiphana mar.ſub Diocletiano, apud Sallētinos.12.Iulii.
epiphania Domini.6.Ianuarii.
eiuſdem Vigilia.5.Ianuarii.
eiuſdem Octaua.13.Ianuarii.
epiphanius epiſc.Papienſis.21.Ianuarii.
epiphanius epiſc.Donatus,Ruffinus, & alii xiij.mar.in Africa.7.Aprilis.
epiphanius epiſc.Salaminæ.12.Maii.
epipodius mar.Lugduni ſub Antonino.22. Aprilis.
epiſcopi & presb.confeſſores ſub Conſtantio.21.Maii.
epiſtemis mar.Emeſæ ſub Decio,infra cum Galarione.5.Nouemb.
epitacius epiſc.& Baſileus mar.in Hiſpania. 23.Maii.
epolonius mar.Antiochię ſub Decio,ſupra cum Babyla.24.Ianuarii.
equitius abbas ī prouincia Valerię.11.Aug.
eraſma virgo & mart.Aquileiæ ſub Nerone,infra cum Euphemia.3.Septemb.
eraſmus epiſc.& mar.in Campania ſub Diocl.& Maximiano.2.Iunii.
eraſmus mar.Antiochiæ.25.Nouemb.
eraſtus epiſc.Philippen.& mar.26.Iulii.
erconualdus epiſc.Londinien.30.Apr.
ericus Rex Suetiæ,& mar.18.Maii.
erminus epiſc.Laubienſis.25.Aprilis.
erotheides mar. in Cappadocia ſub Diocle. ſupra cum Capitolina.27.Octob.
erotis mar.6.Octobris.
eſaias mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Elia.16.Febr.
eſaias propheta mar.in Iudæa.6.Iulii.
eſdras propheta,infra cum Ioele.13.Iul.
ethbinus abbas in Hibernia.19.Octob.
etheluuoldus epiſc.Vuintonien.1.Aug.
euagrius epiſc.Conſtantinopol.6.Martii.
euagrius & Benignus mar.Tomis.3.Apr.
euagrius mart.in Ponto, infra cum Priſco, 1.Octobris.
euagrius,Priſcianus,& ſocii mar.Romæ.12 Octobr.
euariſtus mart.Cæſareæ ſub Diocl. ſupra cum Carponio.14.Octob.
euariſtus Papa,& mar. Romæ ſub Traiano 26.Octob.
euariſtus mart.in Creta ſub Decio,infra cū Theodulo.23.Decemb.
euaſius epiſc.Caſalenſis,& mar.1.Decēbr.
euaſius epiſc.Brixien.2.Decemb.
eubulus mar.Cæſareæ ſub Diocl. 7.Mar.
eucarpius mar.infra cū Trophimo.18.Mar.
eucarpus mar.in Aſia, ſupra cum Bardomiano.25.Septembris.
eucharius epiſc.Treuiren.8.Decemb.
eucherius epiſc.Aurelianen.20.Febr.
eucherius epiſc.Lugdunen.16.Nouemb.
eudocia m̄.Heliopoli ſub Traiano. 1. Mart.
eudoxius,Zenō,Macarius,& ſocii MCIIII. mar.Melitinæ ſub Diocl.5.Septemb.
eudoxius mart. Sebaſtæ ſub Licinio,ſupra cum Carterio.2.Nouemb.
euellius mar.ſub Nerone.11.Maii.
euenius mar.ſupra in xviij.mar.Cæſarauguſtani.16.Aprilis.
euentius presb.& mar.Romæ ſub Traiano, ſupra cum Alexandro Papa.3.Maii.
euergiſtus epiſc.Colon.& mar.24.Octobr.
eugēdus abbas in territorio Lugdun.1.Ian.
eugenia virgo & mar. Romæ ſub Galieno. 25.Decemb.
eugenianus mart.8.Ianuarii.
eugenius mar.in Africa,ſupra cum Aquilino.4.Ianuarii.
eugenius mar.Neocæſareæ,infra cum Mardonio.24.Ianuarii.
eugenius epiſc. & mart.in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio.4.Martii.
eugenius m̄.in Syria,inf.cū Paulo.20.Mart.
eugenius epiſc.& mart.in Africa ſub Hunnerico,infra cum Vindemiale.2.Maii.
eugenius Papa Romæ.2.Iunii.
eugenius epiſc.Carthaginien. mar. in Africa ſub Hunnerico,cum quingentis ex ſuo clero, & Salutare, ac Muritta diaconis. 13.Iulii.
eugenius mart.Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa.18.Iulii.
eugenius mar.ſupra cū Apollonio.23.Iulii.
eugenius mar.Romæ ſub Galieno,infra cū Lucilla.29.Iulii.
eugenius marty.in Cappadocia, ſupra cum Cottido.6.Septemb.

eugenius mart.Damaſci, infra cum Paulo. 25 Septemb.
eugenius epiſc.Toletan.confeſſ 13.Nou.
eugenius epiſc.Toletan. mart. in territorio Pariſienſi. 15.Nouemb.
eugenius diaconus,Florentię.17.Nouemb.
eugenius mart.in Armenia ſub Dioclet. infra cum Euſtratio. 13.Decemb.
eugenius & Macarius presbyt. & mart. in Arabia ſub Iuliano.20.Decemb.
eugenius epiſc.Mediolanen.30.Decemb.
eugraphus mart. Alexandriæ ſub Maximino,infra cum Menna.10.Decemb.
eulaſius mar. Cyzici ſub Maximiano, infra cum Fauſta.20.Septemb.
eulalia virgo & mar.Barcinone ſub Diocl. 12.Febr.
eulalia virgo & mar.Emeritę ſub Maximiano.10.Decemb.
eulampius & Eulampia virgo, & alij CC. mar.Nicomediæ.10.Octob.
eulogius diaconus mar.Tarracone ſub Galieno,infra cum Fructuoſo.21.Ian.
eulogius presb.& mar.Cordubæ.11.Mart.
eulogius epiſcopus Edeſſæ.5.Maij.
eulogius,& ſocij mar.Conſtantinop.3.Iul.
eulogius epiſc.Alexandrinus.13.Septembr.
eumenus epiſc.Gortinæ.18.Septemb.
euniciauus mart.in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo.23.Decemb.
eunonia mar. Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12 Auguſti.
eunus mar.Alexandriæ, infra cum Iuliano. 27.Febr.
euodius,Hermogenes,& Calliſtus mar.Syracuſis.25.Aprilis.
euodius epiſc.Antiochenus,& mar.6.Maij.
euodius mar.Nicææ, infra cum Theodota. 2.Auguſti.
euodius,Hermogenes, & Calliſta mart. 2. Septemb.
euodius epiſc.Rhotomagen.8.Octob.
euortus epiſc.Aurelianenſis.7.Septemb.
euphebius epiſc.Neapolitan.23.Maij.
euphemia mar.in Paphlagonia, ſupra cum Alexandria.20.Martij.
euphemia,Dorothea,Thecla, & Eraſma vir.& mar. Aquileiæ ſub Nerone. 3.Sep.
euphemia virgo mar.Chalcedone ſub Dioclet.16.Septemb.
euphraſia virgo in Thebaide.13.Martij.
euphraſia mar.in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra.20.Martij.
euphraſia virgo & mart. Ancyræ, infra cũ Theodoto.18.Maij.
euphraſius epiſc.in Africa.14.Ianuar.
euphraſies epiſc.Illiturgi, infra cum Torquato.15.Maij.
euphronius epiſc.Auguſtodunen.3.Aug.
euphronius epiſc.Turonenſis.4.Auguſti.
euphroſina virgo Alexandriæ.1.Ianuarij.
euphroſina virgo mart.Tarracinæ ſub Domitiano, infra cum Flauia Domitilla. 7. Maij.
euplius diaconus mar.Catanæ ſub Dioclet. 12.Auguſti.
eupoporus mart. in Creta ſub Decio,infra cum Theodulo.23.Decemb.
euprepia mar.Auguſtæ,infra cum Hilaria. 12.Auguſti.
euprepis mart.Romæ, ſupra cum Caſtulo. 30.Nouemb.
euprepius epiſc.Veronenſis.21.Auguſti.
euprepius mart. Aegææ ſub Dioclet. ſupra cum Coſina.27.Septemb.
eupſychius m̃.Cæſareæ ſub Iuliano.9.Apr.
eupſychius mar.Cæſareæ ſub Hadriano.7. Septemb.
euſebia virgo & mar.Bergomi.29.Octobr.
euſebius Palatinus,& alij IX. mar.5.Martii.
euſebius,Neon,Leontius,Longinus, & alij quatuor martyres ſub Dioclet. 24. Apr.
euſebius mar.ſupra cũ Aphrodiſio.28.Apr.
euſebius epiſc.Samoſatenus,& mar. 21.Iu.
euſebius epiſc.Vercellenſis,& mar. 1.Aug.
euſebius epiſc.Mediolanen.12.Aug.
euſebius presbyt.Romæ,ſub Conſtãtio.14. Auguſti.
euſebius,Põtianus,Vincentius, & Peregrinus mar.Romæ ſub Cõmodo.25.Aug.
euſebius,Neballus,& Zenon mar. in Palæſtina ſub Iuliano.8.Septemb.
euſebius mar.in Phœnicia.21.Septemb.
euſebius Papa,Romæ.26.Septemb.
euſebius epiſc.Bononienſis.25.Septemb.
euſebius mar.Alexandriæ ſub Valeriano,ſupra cum Caio.4.Septemb.
euſebius mart. Hadrianopoli ſub Iuliano, infra cum Philippo.22.Octob.
euſebius monachus mart.Tarracinæ,ſupra cum Felice.5.Nouemb.
euſebius presbyt.Marcellus diaconus, Hippolytus,Maximus,Adria,Paulina, Neõ, Maria, Martana, & Aurelia mart.Romæ ſub Valeriano,2.Decemb.
euſignius miles mart.Antiochiæ ſub Iuliano.

no.5.Auguſti.
euſtachius,Theophiſtes,Agapius,& Theo-
pittus mar.Romæ ſub Hadriano 20. Sep.
euſtachius presbyter in Syria. 12. Octob.
euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius mart.
Nicææ ſub Maximino.20.Nouemb.
euſtachius epiſc.in Africa, infra cum Vale-
riano.28.Nouemb.
euſtaſius abbas Luxouien. 29.Martij.
euſtathius epiſc. Antiochenus ſub Conſtan
tio.16.Iulij.
euſtathius mar.Ancyræ.28.Iulij.
euſterius epiſc.Salernitan.19.Octob.
euſtochio virgo in Bethlehem. 28.Septẽb.
euſtochium virgo mar.Tarſi ſub Iuliano.2.
Nouemb.
euſtochius epiſc.Turonen.19.Septemb.
euſtochius mar.ſub Iuliano, ſupra cum El-
pidio.16.Nouemb.
euſtolia & Sopatra virg. Conſtantinopoli.
9.Nouemb.
euſtorgius presbyter Nicomediæ. 11.Apr.
euſtorgius Primus, epiſc. Mediolanenſ.18.
Septemb.
euſtorgius Secundus,Mediol. epiſc.6.Iun.
euſtoſius mar.Antiochiæ, ſupra cum Deme
trio.10. Nouemb.
euſtratius,Auxẽtius,Eugenius,Mardarius,
& Oreſtes mar. in Armenia ſub Diocle.
13.Decemb.
euthalia virgo mar.in Sicilia.27.Aug.
euthymius abbas in Palæſtina.20.Ianuar.
euthymius epiſc.Sardicen.mart.ſub Theo-
philo.11.Martij.
euthymius diaconus mar. Alexand.5.Maij.
euthymius Romanus, Peruſiæ. 29.Auguſti.
euthymius mart. Nicomediæ ſub Dioclet.
24 Decemb.
eutropia virgo mart.in Syria, infra cum Li
bya.15 Iunij.
eutropia vidua in Gallia.15.Septemb.
eutropia mar.Alexandriæ.30.Octob.
eutropia virgo mar.Rhemis,infra cum Ni-
caſio.14.Decemb.
eutropius lector mar.Conſtãtinop.12.Ian.
eutropius mar.ſub Maximiano,ſupra cum
Cleonico. 3.Martij.
eutropius epiſc.Santonen. & mar. 3. April.
eutropius epiſc.Arauſican. 27.Maij.
eutropius, Zoſima, & Bonoſa mar.in Portu
Romano.15.Iulij.
eutyches mar.Romæ ſub Traiano, infra cũ
Marone.15.April.
eutyches mart. Puteolis ſub Dioclet. infra
cum Ianuario. 19. Septemb.
eutychianus mar.in Campania ſub Diocle.
ſupra cum Ariſtone.2.Iulij.
eutychianus mar.Nicomediæ,infra cũ Stra
tone.17.Auguſti.
eutychianus mar.ſup.cũ Diomede.2.Sept.
eutychianus mar. in Africa ſub Geiſerico,
ſupra cum Arcadio.13.Nouemb.
eutychianus Papa & mart. Romæ ſub Nu-
meriano.8.Decemb.
eutychius mar.Romæ.4 Febr.
eutychius,& ſoc.m̃.in Meſopot. 14.Martij.
eutychius,& ſocij mar.Alexandriæ ſub Cõ
ſtantio.26.Martij.
eutychius mar.Ferentini.15.Apr.
eutychius diaconus mar.in Maurit. infra cũ
Timotheo.21.Maij.
eutychius & Florentius monachi,Nurſiæ. (23.Maij.
eutychius B.Io.Euang. diſcip.24.Auguſti.
eutychius,Plautus, & Heracleas martyr.in
Thracia.29.Septemb.
eutychius mart.Meſſanæ, infra cũ Placido. (5 Octob.
eutychius mar.in Hiſpan. infra cum Hono
rio.21.Nouemb.
eutychius mar.in Hiſpania.11.Decemb.
eutychius presbyt.& Domitianus diaconus
mar.Ancyræ.28.Decemb.
euualdi duo presb.& mar.apud Saxones.3.
Octob.
exaltatio S.Crucis in Perſide ſub Heraclio
14.Septemb.
exanthus mar.Nouocomi, ſupra cum Car-
pophoro.7 Auguſti.
expeditus mar.Melitine,infra cum Hermo
gene.19.April.
exuperantia virgo,Trecis.26.Apr.
exuperantius epiſc.Rauenna.30.Maij.
exuperãtius diaconus mar.Spoleti ſub Ma-
ximiano,infra cum Sabino.30.Decemb.
exuperia mart.Romæ,infra cum Symphro-
nio.26.Iulij,& 31.Octob.
exuperius, Zoe, Cyriacus, & Theodulus
mar.ſub Hadriano. 2.Maij.
exuperius mar.in Gallia ſub Maximiano,in
fra cum Mauritio 22.Septemb.
exuperius epiſc.Toloſanus.28.Septemb.
exuperius mar. Viennæ, infra cum Seueri-
no.19.Nouemb.
ezechiel proph.mar.in Babylonia.10.Apr.

F

Fabianus Papa & mar.Romę ſub Decio.
20.Ianuarij.

Fabianus mart.Catanæ, infra cum Stephano.31.Decemb.
fabius mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Maximo.11.Maij.
fabius mart.Cæſareæ.31.Iulij.
fabricianus & Philibertus mar.in Hiſpania. 22.Auguſti.
facundius & Primitiuus mart. in Gallæcia ſub Dioclet.27.Nouemb.
faina virgo & mar. Ancyræ,infra cũ Theodoto. 18.Maij.
fandila presb.& mar.Cordubæ.13.Iunij.
fantinus monachus & confeſſ. Theſſalonicæ.30.Auguſti.
faro epiſcopus Meldenſis.28.Octob.
fauſtinianus epiſcopus Bononien.26.Febr.
fauſtinus & Iouita mar.Brixiæ ſub Hadriano.15.Febr.
fauſtinus epiſcopus Brixien.16.Febr.
fauſtinus,& alij xliiij.mar.Romæ.17.Febr.
fauſtinus,Timotheus,& Venuſtus mar.Romæ.22.Maij.
fauſtinus mart.Peruſiæ ſub Decio, infra cũ Florentio.5.Iunij.
fauſtinus mart. Romæ ſub Dioclet.infra cũ Simplicio.29.Iulij.
fauſtinus confeſſor,Tuderti.29.Iulij.
fauſtinus,Lucius,Candidus,Cęlianus,Marcus,Ianuarius, & Fortunatus mart.in Africa.15.Decemb.
fauſta virgo, & Euilaſius mart. Cyzici ſub Maximiano.20.Septemb.
fauſta mater S. Anaſtaſiæ,Romæ.19.Dec.
fauſtus,& alij xxiij.mar.Romæ.24.Iun.
fauſtus mart.ſub Decio.16.Iulij.
fauſtus mart.Romæ,ſupra cũ Bono.1.Aug.
fauſtus miles mar.Mediolani ſub Commodo.7.Auguſti.
fauſtus presb.Macarius,& alij X.mart.Alexandriæ ſub Decio.6.Septemb.
fauſtus mart.Antiochiæ, infra cum Timotheo.8.Septemb.
fauſtus mar.ſub Decio,ſupra cũ Dionyſio. 3.Octob.
fauſtus mar.Alexandriæ ſub Valeriano,ſupra cum Gaio.4.Octob.
fauſtus monachus mar.Meſſanæ, infra cum Placido.5.Octob.
fauſtus,Ianuarius,& Martial.mart. Cordubæ.13.Octob.
fauſtus diaconus Alexãdrinus mar.ſub Dioclet.19.Nouemb.
fauſtus presbyt.Didius,& Ammonius:item Phileas,Heſychius,Pachomius, & Theodorus epiſc.Ægyptij,& alij DCLX.mar. Alexandrię ſub Maximino.26.Nouemb.
febronia virgo & mart. Sibapoli ſub Dioclet.25.Iunij.
felices duo epiſc. & mar.in Africa ſub Valeriano,infra cum Nemeſiano.10.Sept.
felicianus epiſc.Fulginaten.& mar.ſub Decio.24.Ianuarij.
felicianus,Philippianus,& alij CXXIIII.m. in Africa.30.Ianuarij.
felicianus mart.Romæ,infra cum Fortunato.2.Febr.
felicianus mar.Romæ ſub Dioclet.infra cũ Primo.9.Iunij.
felicianus miles mar.Maſſiliæ, infra cum Victore.21.Iulii.
felicianus epiſc.& mart.apud Mindam. 20. Octob.
felicianus mar.in Lucania, infra cum Hyacintho.29.Octob.
felicianus mar.Rauennæ ſub Dioclet. infra cum Valentino.11.Nouemb.
felicianus mart.Viennæ, infra cum Seuerino.19 Nouemb.
feliciſſima virgo & mar.Faleriæ, infra cum Graciliano.12.Auguſti.
feliciſſimus,Heraclius,& Paulinus mar. Tuderti.26.Maij.
feliciſſimus & Felix mart.in Campania ſub Diocl.ſupra cum Ariſtone.2.Iulij.
feliciſſimus diaconus mar.Romæ ſub Valeriano,infra cum Sixto.6.Auguſti.
feliciſſimus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Rogatiano.26.Octob.
feliciſſimus mar.Peruſiæ.24.Nouemb.
felicitas mart.Tuburbi ſub Seuero,infra cũ Perpetua.7.Martij.
felicitas mart.in Africa,ſup. cũ Cyrillo.8.Mart.
felicitas mar.Romæ ſub Antonino.23.Nou.
felicula mar.Romæ,inf.cũ Vitale.14.Febr.
felicula virgo & mar.Romæ.13.Iunij.
felinus & Gratianus mart. Peruſiæ ſub Decio.1.Iunii.
felix Papa & mart. Romæ ſub Aureliano. 30.Maii.
felix Secundus Papa,& mar.Romę ſub Cõſtantio 29.Iulii.
felix Papa Tertius,Romæ.30.Ianuar.
felix Papa Quartus,Romæ.25.Febr.
felix & Ianuarius mar.Heracleæ.7.Ian.
felix mar.in Africa,ſup.cũ Epicteto. 9.Ian.
felix presbyt.Nolanus.14.Ianuarii.

Felix, Symphronius, Hippolytus, & ſocii mar. in Africa. 3. Febr.
felix eps Lugdun. infra cũ Lupicino. 3. Feb.
felix mart. in Africa ſub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Febr.
felix mar. Adrumeti, inf. cũ Verulo. 21. Feb.
felix epiſcopus Metenſis. 21. Febr.
felix epiſcopus Brixienſis. 23. Febr.
felix mar. infra cum Fortunato. 26. Febr.
felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & ſocii mar. 3. Martii.
felix mar. in Africa, ſup. cũ Cyrillo. 8. Mart.
felix epiſcopus in Anglia. 8. Martii.
felix mart. Aquileiæ ſub Numeriano, infra cum Hilario. 16. Martii.
felix diaconus mar. Gerundæ ſub Aureliano, infra cum Narciſſo. 18. Martii.
felix & alii XX. mar. in Africa. 23. Martii.
felix epiſcopus Treuirenſis. 26. Martii.
felix mart. in Africa, infra cum Theodulo. 31. Martii.
felix mar. ſupra in, XVIII. mart. Cæſar. auguſtan. 16. Aprilis.
felix mar. Alexandriæ, ſupra cum Aratore. 21. Aprilis.
felix presb. Fortunatus, & Achilleus diaconi mar. Valentiæ in Gallia. 23. Apr.
felix diaconus mar. Hiſpali. 2. Maii.
felix mart. Romæ ſub Alexandro, ſupra cũ Calepodio. 10. Maii.
felix & Gennadius mart. in Africa. 16. Maii.
felix epiſc. Spoletin. & mart. ſub Maximiano. 18. Maii.
felix mar. in Iſtria, infra cũ Zoello. 24. Maii.
felix m̃. i Sardinia, ſup. cũ Æmilio. 28. Maii.
felix & Fortunatus mar. Aquileiæ ſub Diocletiano. 11. Iunii.
felix monachus, & mar. Cordubæ, ſup. cum Anaſtaſio. 14. Iunii.
felix mar. Apolloniæ, inf. cũ Iſauro. 17. Iun.
felix presb. & mart. Sutrii. 23. Iunii.
felix mar. Romæ ſub Antonino, infra in. Septem fratres. 10. Iulii.
felix mar. in Africa, inf. cũ Ianuario. 10. Iul.
felix mar. Mediolani ſub Maximiano, infra cum Nabore. 12. Iulii.
felix epiſcopus Nouocomen. 14. Iulii.
felix epiſcopus Papien. & mar. 15. Iulii.
felix mart. Carthagine, infra in, Scillitani martyres. 17. Iulii.
felix epiſc. Veronen. 19. Iulii.
felix m̃. Furconii, inf. cũ Florentio. 25. Iulii.
felix, Iulia, & Iucunda mar. Nolæ. 27. Iulii.
felix mar. Cordubæ, infra cũ Georg. 27. Iul.
felix mar. Cerundæ. 1. Auguſti.
felix mar. in Portu Rom. infra cum Martiale. 22. Auguſti.
felix presb. Piſtorii. 26. Auguſti.
felix presbyt. & Adauctus mart. Romæ ſub Dioclet. 30. Auguſti.
felix & Conſtantia mar. Nuceriæ ſub Nerone. 19. Septemb.
felix mart. Auguſtoduni, ſupra cum Andochio. 24. Septemb.
felix & Cyprianus epiſc. & mart. in Africa ſub Hunnerico. 12. Octob.
felix epiſc. Africanus, Audactus, & Ianuarius presb. Fortunat', & Septimus lectores, mar. Venuſiæ ſub Dioclet. 24. Octob.
felix presb. & Euſebius monachus mar. Tarracinæ. 5. Nouemb.
felix mar. Thiniſſæ. 6. Nouemb.
felix monachus Fundanus. 6. Nouemb.
felix epiſc. Nolanus, & mart. cum aliis XXX. 15. Nouemb.
felix epiſcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouemb.
felix epiſcopus Bononienſis. 4. Decemb.
felix mar. Thaguræ, inf. cũ Iulio. 5. Decẽb.
felix mar. Romæ, ſup. cũ Calliſto. 25. Dec.
ferreolus presb. & Furrutio diaconus mar. Veſontione. 16. Iunii.
ferreolus mar. in territ. Viennen. 18. Sept.
ferrutio diaconus mart. Veſontione, ſupra cum Ferreolo. 16. Iunii.
ferrutius mar. Moguntiæ. 28. Octob.
feſtiuitas omnium Sanctorum. 1. Nouemb.
feſtum Niuis. 5. Auguſti.
feſtus diaconus mar. Puteolis ſub Dioclet, infra cum Ianuario. 19. Septemb.
feſtus mar. in Tuſcia, inf. cũ Ioãne. 21. Dec.
fiacrius confeſſor Meldenſis. 30. Aug.
fibitius abbas, Treuiris. 5. Nouemb.
fides, Spes, & Charitas virg. & mart. Romæ ſub Hadriano. 1. Auguſti.
fides virgo & mar. Agenni. 6. Octob.
fidelis mar. in Africa. 23. Martii.
fidelis mart. Edeſſæ ſub Maximiano, ſupra cum Baſſa. 21. Auguſti.
fidelis m̃. Nouocomi ſub Maximia. 28. Oct.
fidentianus mar. in Africa, infra cum Secũdo. 15. Nouemb.
fidentius & Terẽtius mar. Tuderti ſub Diocleт. 27. Septemb.
fidentius epiſc. Patauin. 16. Nouemb.
fidolus epiſcopus Trecenſis. 16. Maii.

finta-

finanus presbyt. in Scotia, 17. Feb.
firmatus diaconus mar. Meſſanæ, infr. cum Placido, 5. Octob.
firmatus diaconus, & Flauiana virgo, & mar. Antiſiodori, 5 Octob.
firmina virgo mar. Ameriæ ſub Diocle. 24. Nouemb.
firminus abbas, Ambiani, 11. Mart.
firminus mar. in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orentio, 24 Iun.
firminus epiſcopus Metenſis, 18. Aug.
firminus epiſcopus Ambianē. mar. ſub Dioclet. 25. Septemb.
firminus epiſcopus Vzeciç, 11. Octob.
firmus mar. Romç, infra cum Fortunato, 2. Febr.
firmus mar. infra Gorgonio, 11. Mart.
firmus mar. ſub Maximiano, 1. Iun.
firmus mar. in Armenia ſub maximiano, infra cum Orentio, 24. Iun.
firmus epiſcopus Tagaſtenſis, 31. Iul.
firmus & Ruſticus mar. Veronæ ſub Maximiano, 9. Aug.
flauia Domitilla, Euphroſina, & Theodora virg. & m̄. Tarracinæ ſub Domit. 7. Maij.
flauia virgo & mar. Meſſanæ, infra cū Placido, 5. Octob.
flauiana virgo & mar. Antiſiodori, ſupr. cū Firmato, 5, Octob.
flauiana mar. Romæ ſub Diocl. 28. Ian.
flauianus epiſ. Cōſtātinopolitanus, 18. Fe.
flauianus mar. in Africa ſub Valeriano, inf. cum Montano, 24. Feb.
flauianus ſecundus epiſc. Antiochenus, & Elias epiſcopus Hieroſoly. confeſſores ſub Anaſtaſio, 4. Iul.
flauianus epiſc. Auguſtodunen. 23 Aug.
flauianus marty. ſub Iulian. ad aquas Taunas, 22. Decemb.
flauius, Auguſtus, & Auguſtinus mar. Nicomediæ, 7. Maij.
flocellus puer mar. Auguſtoduni ſub Anto. 17. Septemb.
flora virgo & mar. Romç ſub Galieno, infra cum Lucilla, 29. Iul.
flora & Maria vir. & mar. Cordub. 24 No.
florentia virgo, Hiſpali, 20. Iun.
florentia mar. ſub Diocl. in territorio Agathenſi, 10. Nouemb.
florentianus epiſcopus in Africa, infr. cum Valeriano, 28. Nouemb.
florentinus & Hilarius m̄. Seduni, 27. Sept.
florentinus epiſc. Treuirenſis, 16. Octob.
florentinus epiſc. Arauſicanus 17. Octob.
florentinus epiſc. Viennen. mar. ſub Galieno, 3. Ian.
florentius confeſſor, Hiſpali, 23. Feb.
florentius mar. Auximi ſub Diocl. inf. cum Siſinio, 11. Maij.
florentius monachus Nurſię, ſupr. cum Eutychio, 23. Maij.
florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus & Fauſtinus m̄. Peruſię ſub Decio, 5. Iun.
florentius mar. Carthagine, ſupra cum Catulino, 15. Iul.
florentius & Felix mar. Furconij, 25. Iul.
florentius presby. Pictauienſis, 22. Sept.
florentius mar. in Germania, ſupra cū Caſſio, 10. Octob.
florentius mar. Theſſalonicæ, 13. Octob.
florentius mar. in caſtro Tyle, 27. Octob.
florentius epiſc. Argentoraten. 7. Nouēbr.
florianus mar. ſub Diocl. in Norico Ripenſi, 4. Maij.
florianus, Calanicus, & alij LVIII. mar. Eleutheropoli, 17. Decemb.
florius mar. Nicomediæ, infra cum Luciano, 26. Octob.
florus, Laurus, Proculus, & Maximus mar. Illyrico, 18. Aug.
florus mar'y. Oſtiæ, ſupra cum Demetrio, 22. Decemb.
flos m̄. Catanæ, inf. cum Stephano, 31. Dec.
floſculus epiſcopus Aurelianen. 2. Febr.
fortunata virgo & mar. Cęſareæ ſub Dioc. 14. Octob.
fortunatus mar. Smyrnæ, infra cum Vitale, 9. Ian.
fortunatus, Felicianus, Firmus, & Candidus mar. Romæ, 2. Feb.
fortunatus mar. in Africa, infra cum Verulo, 21. Feb.
fortunatus, Felix, & alij XXVII. mar. 26. Februarij.
fortunatus mar. Romæ, ſupra cum Alexandro, 27. Feb.
fortunatus mar. ſupra cum Felice, 3. Mar.
fortunatus & Marcianus mar. in Africa, 17. Aprilis.
fortunatus mar. Alexandriæ, ſupra cū Amatore, 21. Aprilis.
fortunatus diaconus mar. Valentię in Gallia, ſupra cum Felice presb. 23. Apr.
fortunatus presbyteres, in Vmbria, 1. Iun.
fortunatus mar. Aquileiæ ſub Diocl. ſupra cum Felice, 11. Iun.

fortu-

fortunatus & Lucianus mar. in Afr. 13. Iun.
fortunatus diaconus mart. Aquileiæ, infra cum Hermagora, 12. Iul.
fortunatus. Caius. & Authes marty. Salerni ſub Diocler. 28 Apr.
fortunatus epiſcopus Tudertin. 14. Octob.
fortunatus mar. Romæ, 15. Octob.
fortunatus lector mar. Venuſiæ ſub Diocl. ſupra cum Felice, 24. Octob.
fortunatus mar. in Africa, ſup. cum Fauſtino, 15. Decemb.
Franciſca vidua, Romæ, 9. Mart.
franciſcus ord. Minorum, Aſſiſij, 4. Octob.
eiuſdem ſtigmatum commemoratio, 17. Septemb.
eiuſdem Translatio Aſſiſij, 25. Maij.
franciſcus de Paula ord. Minorum, 2. Apr.
fraternus epiſcopus Antiſiodoren. & mar. 29. Sept.
fredeſuuinda virgo, Oxonij, 19. Octob.
fridericus epiſc. Traiecten. & mar. 18. Iul.
frigidianus epiſcopus Lucenſis, 18. Mar.
eiuſdem translatio, Lucę, 18. Nouemb.
fronto abbas, Alexandriæ, 14. Apr.
fronto mar. ſupra in, XVIII. ma. Cæſaraug. 16. Apr.
fronto epiſcop. Petragoricen. & Georgius presbyt. 25. Octob.
fructulus mar. in Africa, infra cum Lucio, 18. Febr.
fructuoſa mar. Antiochiæ, inf. cum Reſtituto, 23. Aug.
fructuoſus epiſcopus Tarracon. Augurius & Eulogius diaconi mart. ſub Galieno, 21. Ian.
fructuoſus epiſcopus Bracaren. 16. Apr.
frumentij duo mart. in Africa ſub Hunnerico, infra cum Victoriano, 23. Mart.
frumentius epiſcopus in India, 27. Octob.
fulcus confeſſor Aquini, 22. Maij.
fulcus epiſcopus Papienſis, 26. Octob.
fulgentius epiſcopus Ruſpenſis, 1. Ian.
furſeus confeſ. in monaſt. Peronæ, 16. Ian.
fuſca virgo. & Maura marty. Rauennæ ſub Decio, 13. Feb.
fuſcianus mar. Ambiani ſub Maximiano, infra cum Victorio, 11. Decemb.
fuſculus epiſcopus & martyr. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano, 1. Septembris.

G

Gabdelas mart. in Perſide ſub Sapore, ſupra cum Dada, 29. Sept.
gabinus presbyt. & mar. Romæ ſub Diocl. 19. Feb.
gabinus & Criſpulus mar. Turrib. 10. Maii.
galatas mar. Melitine, inf. cum Hermogene. 19. Apr.
galation & Epiſtemus mar. Emeſæ ſub Decio, 5. Nouemb.
galdinus epiſcopus Mediolan. 18. Apr.
galganus eremita, Senis, 3. Decemb.
galla vidua, Romæ, 5. Octob.
gallicanus mar. Alexan. ſub Iulian. 25. Iun.
gallus epiſcopus Aruern. 1. Iul.
gallus abbas in Germania, 16. Octob.
gamalielis inuentio Hieroſolymis, 3. Aug.
gangulphus mar. Varennis. 11. Maij.
gatianus epiſcopus Turonenſis, 18. Decēb.
gaudentia virgo mar. Romæ cum alijs trib. 30 Aug.
gaudentius epiſcopus Nouarienſis, 21. Ian.
gaudentius epiſcopus Veronen. 12. Feb.
gaudentius epiſcopus, & Culmatius diaconus mar. Aretij, 19. Iun.
gaudentius epiſcopus Ariminen. & mar. 4. Octob.
gaudentius epiſcopus Brixienſis, 25. Oct.
gaudioſus epiſcopus Brixienſis, 7. Mar.
gaudioſus epiſcopus Salernitan. 26. Oct.
gaudioſus epiſc. Africanus, confeſ. Neapoli, 28. Octob.
gaudericus epiſcopus Camerac. 11. Aug.
gedeon, in Paleſtina, 1. Septemb.
gelaſius mart. Foroſempronij, ſupra cū Aquilino, 4. Feb.
gelaſius Papa, Romæ, 21. Nouembr.
gelaſius mar. in Creta ſub Decio, infr. cum Theodulo, 23. Decemb.
gemellus mar. Ancyræ ſub Iuliano, 10. Decembris.
geminianus epiſc. Mutinen. 31. Ian.
geminianus mar. Romæ ſub Diocl. inf. cum Lucia. 16. Septemb.
geminus mar. in Africa, ſupra cum Aquilino, 4. Ian.
geminus mart. Foroſempronij, ſupra cum Aquilino, 4. Feb.
geminus epiſcopus Brixienſis, 5. Feb.
generalis mart. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Cypriano, 14. Sep.
generoſa mar. Carthagine, infra in, Scillitani mar. 17. Iul.
generoſus mar. Tibure, 17. Iul.
generoſus mar. Romę ſub Diocl. 25. Aug.
generoſius mar. Arelate, 25. Aug.

geneſius mar.ſup.cum Anaſtaſio,11.Oct.
gennadius mar. in Africa,ſupra cum Felice 16.Maij.
genoueſa virgo,Lutetiæ,3.Ian.
gentianus mart. Ambiani ſub Maximiano, infra cum Victorico, 11.Decemb.
georgia virgo Aruernis,15 Feb.
georgius epiſcopus Antiochenus,19.Apr.
georgius mar.23.Apr.
georgius diaconus,Felix, Aurelius, Natalia, & Lilioſa mar. Cordubæ,27.Iulij.
georgius Limniota monachus martyr.ſub Leone Imp.24.Aug.
georgius diac.& Aurelius,Pariſijs,20.Oct.
georgius presbyt. Petragoricis,ſupra cum Frontone,25.Octob.
georgius epiſc.Viennenſis,2.Nouemb.
gerardus epiſcopus Tullenſis,23.Apr.
gerardus eps,& mar.in Pannonia,24.Sept.
gerardus abbas Namurcenſis,3.Octob.
gerardus epiſc.Potentiæ,30.Octob.
geraſimus anachoreta in Palæſtina, 5.Mar.
geremarus abbas Beluacen.24.Sept.
gereon cum alijs CCCXVIII. m.Coloniæ ſub Maximiano,10.Octob.
gerinus mar.Atrebaten.2.Octob.
germana mart. in Africa,infra cum Paulo, 19 Ian.
germanicus mart. Smyrnæ ſub Antonino, 19.Ian.
germanus mar.Romæ, infra cum Saturnino,2.Maij.
germanus epiſc. Conſtantinop.ſub Iſaurico,12.Maij.
germanus epiſcopus Pariſienſis,28.Maij.
germanus mar.in Macedonia ſub Traiano infra cum Peregrino,7.Iul.
germanus epiſcopus Antiſiodoren.31.Iul.
germanus epiſ. & mar.in Africa ſub Hunnerico,ſup.cum Donatiano,6.Sept.
germanus eps Veſontion. & mar.11.Oct.
germanus mar.In Hiſpania ſub Diocl.infra cum Seruando,23.Oct.
germanus epiſc.Capuanus,30.Oct.
germanus,Theophilus,Cæſarius,&Vitalis mar.Cæſareæ ſub Decio,3. Nouemb.
germanus mar.Cæſareæ ſub Maximino,ſupra cum Antonino,13.Nouemb.
gerontius mar.in Africa,infra cum Paulo, 19.Ian.
gerontius epiſ.Ticoden. & mar.9.Maij.
gertrudes virgo in Brabantia.17.Mar.
gerundus epiſcopus Mediolan.5.Maij.
geruntius epiſcopus & marty.in Hiſpania, 25.Aug.
geruaſius & Protaſius mar.Mediol.19.Iun.
getulius, Cærealis, Amantius, & Primitiuus,mar. Romę ſub Hadriano, 10.Iun.
gilbertus confeſſ.4.Feb.
gildardus epiſcopus Rhotomag. 8.Iunij.
giſlenus epiſc.in Hannonia,9.Oct.
glaphyra virgo,Amaſeę,13.Ian.
glyceria mart.Heracleę ſub Antonino,13. Maij.
glycerius presb.mar.Nicomediæ ſub Dioclet.21.Decemb.
goar presb.Treuiren.6.Iul.
godefridus epiſc.Ambianen.8.Nou.
gordianus & Epimachus mart. Romæ ſub Iuliano,10.Maij.
gordianus mar. Nouioduni,infra cum Valeriano,17.Sept.
gordius centurio mar. Cæſareæ.3.Ian.
gorgonia,Nazianzi.9.Decemb.
gorgonius & Firmus,11.Mart.
gorgonius mar. Nicomediæ ſub Diocl.ſupra cum Dorotheo,9.Sept.
gracilianus, & Feliciſſima virgo & mar.Faleriæ,12.Aug.
grata virgo,Bergomi,1.Maij.
gratinianus mar. Peruſię ſub Decio,ſupra cum Felino,1.Iun.
gratus marty.Thaguræ,infra cum Iulio,5. Decemb.
gregorius Papa,& Eccl.Doct.12.mar.
eiuſdem ordinatio in ſummum Pontificē 3.Septemb.
gregorius Papa Secundus,Romæ,13.Febr.
gregorius Papa Tertius, Romæ. 28.Nouē.
gregorius Papa VII.Salerni,25.Maij.
gregorius epiſc.Lingonien.4.Ianu.
gegorius epiſco.Nyſſenus.9.Mar.
gregorius epiſc.Illiberi,24.Apr.
gregorius Theologus, Nazianzenus epiſc. 9.Maij.
eiuſdem translatio Romæ,11.Iunij.
gregorius epiſc.Traiecten.25.Aug.
gregorius epiſc. magnæ Armenię, confeſſ. ſub Dioclet.30.Sept.
gregorius Thaumaturgus epiſc. Neocæſarienſis,17.Nouemb.
gregorius epiſc. Turonen.17.Nouemb.
gregorius Decapolita, Conſtantinopoli, 20.Nouemb.
gregorius epiſcopus Agrigentin. 23. Nouembris.

gregorius epiſc. Antiſiodoren. 19. Decẽbr.
gregorius presbyt. mar. Spoleti ſub Diocle. 24. Decembris.
grimoaldus presbyt. in Põtecuruo. 29. Sep.
guarinus epiſcop. s Cardin. Præneſt. Bononiæ. 6. Febr.
gudelia mar. in Perſide ſub Sapore. 29. Sep.
guido confeſſor, Anderlaci. 12. Septemb.
gulielmus eremita, in Stabulo Rhodis. 10. Februarii.
gulielmus abbas in Dania. 6. April.
gulielmus eremita montis Virginis. 25. Iun.
gulielmus epiſc. Briocenſis. 29. Iulii.
gumbertus epiſc. Colonien. 20. Martii.
gumeſindus presb. & Seruideus monachus mar. Cordubæ. 13. Ianuar.
gummarus confeſſor, Lyræ. 11. Octob.
gundenes virgo & mar. Carthagine. 18. Iul.
gundulphius epiſcopus, in Pago Bituricẽ. 17. Iunii.
gunifortus mar. Papiæ. 22. Auguſti.
guntramnus Rex Francorum. 28 Martii.
gurias & Samonas mar. Edeſſæ ſub Diocletiano. 15. Nouemb.

H

HAbacuc propheta in Iudæa. 15. Ian.
Habentius monachus mar. Cordubæ, infra cum Petro. 7. Iunii.
hadrianus mar. Maſſiliæ, infra cum Hermete. 1. Martii.
hadrianus, & alii xxiij. martyr. Nicomediæ ſub Dioclet. 4. Martii, & 8. Septemb.
hadrianus mar. Cæſareæ ſub Dioclet. 5. Martii.
hadrianus mar. Nicomediæ ſub Licinio. 26. Auguſti.
hedda epiſcopus in Anglia. 7. Iunii.
heduuigis duciſſa Poloniæ. 15. Octob.
hegeſippus, Romæ. 7. Aprilis.
helanus presbyt. Rhemenſis. 7. Octob.
helconides mart. Corinthi ſub Gordiano. 28. Maii.
helena virgo, Antiſiodori. 22. Maii.
helena mart. Burgis, ſupra cum Centolla. 13. Auguſti.
helena mater Conſtantini, Romæ. 18. Aug.
helimenas presbyt. mart. Cordubæ in Perſia, infra cum Parmenio. 22. April.
heliodorus, Venuſtus, & alii LXXV. mar. in Africa. 6. Maii.
heliodorus epiſcopus Altini. 3. Iulii.
heliodorus mar. Antiochiæ, infra cum Marco. 28. Septemb.
heliodorus, & alii marty. in Pamphilia ſub Aureliano. 21. Nouemb.
helladius mar. in Libya, infra cum Theophilo. 8. Ianuarii.
helladius epiſc. Toletan. 18. Febr.
helladius epiſc. Antiſiodoren. 8. Maii.
helladius martyr. ſupra cum Creſcente. 28. Maii.
hemiterius & Cheledonius mar. in Hiſpan. 3. Martii.
henedia mart. in Sardinia, infra cum Iuſta. 14. Maii.
henricus primus Imperator, Bambergæ. 14. Iulii.
heracleas mar. in Thracia, ſupra cum Eutychio. 29. Septemb.
heracleas epiſc. Alexandrinus. 14. Iulii.
heraclides cathecumenus mart. Alexãdriæ ſub Seuero, inf. cum Plutarcho. 28. Iunii.
heraclius mart. in Portu Romano, infra cũ Paulo. 2. Martii.
heraclius & Zoſimus mart. Carthagine. 11. Martii.
heraclius mar. Tuderti, ſupra cum Feliciſſimo. 26. Maii.
heraclius epiſcopus Senonen. 8. Iunii.
heraclius cõfeſſor in Campania, infra cum Priſco. 1. Septemb.
heraclius miles mar. ſupra cum Alexandro, 22. Octob.
herardius, Paulus, Aquilinus, & alii duo mart. Nouioduni. 17. Maii.
herculanus epiſc. Brixien. 12. Auguſti.
herculanus mart. in Portu Romano. 5. Septembris.
herculanus miles mart. Romæ ſub Antonino. 25. Septemb.
herculanus epiſc. Peruſinus mart. ſub Totila. 7. Nouemb.
eiuſdem translatio Peruſiæ. 1. Martii.
herena mart. in Africa, ſupra cum Donato. 25. Februarii.
herenia mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martii.
heribertus epiſc. Colonien. 16. Martii.
hermagoras epiſc. Aquileien. & Fortunatus diaconus mar. 12. Iulii.
hermas diſcipulus B. Pauli, Romæ. 9. Maii.
hermas, Serapion, & Polyænus mart. Romæ. 18. Auguſti.
hermas presbyt. mart. Myræ, infra cum Nicandro. 4. Nouemb.
hermelãdus abbas in Antro inſula. 25. Mar.

hermellus mar. Conſtantinopoli,3.Auguſ.
hermengaudius epiſc. Vrgelen.3.Nouem.
hermenigildus mar.Hiſpali, 13.Apr.
hermes, Aggæus,& Caius ma. Bononię ſub Maximiano,4.Ian.
hermes & Hadrianus mar. Maſſiliæ,1.Mar.
hermes mar. cum alijs pluribus, Romę ſub Aureliano,28.Aug.
hermes mar.Hadrianopoli ſub Iuliano, infra cum Philippo,22.Oct.
hermes mart. in Africa,infra cum Publio, 2.Nouemb.
hermes exorciſta,Rhætiariæ, 31.Decemb.
hermias miles mar.cum carnifice in Ponto ſub Antonino,31.Maij.
hermippus mar.Nicomediæ ſub Maximiano infra cum Hermolao,27.Iul.
hermocrates marty.Nicomedię ſub Maximiano,infra cum Hermolao,27.Iul.
hermogenes mar. Antiochiæ,infra cum Petro,17.Apr.
hermogenes,Caius,Expeditus,Ariſtonicus Rufus, & Calatas martyres, Melitine, 19 Apr.
hermogenes mar. Syracuſis,ſupra cũ Euodio,25.Apr.& 2.Sept.
hermogenes mar. Alexandriæ ſub Maximino,infra cum Menna,10.Decemb.
hermogenes,Donatus,& alij XXII.marty. 12.Decemb.
hermolaus presb. Hermippus, & Hermocrates ma. Nicomediæ ſub Maximiano, 27.Iul.
hermylus & Stratonicus marty.Singidoni ſub Licinio,13.Ian.
herodion,Aſyncritus,& Phlegon,Apoſtolorum diſcipuli,8.Apr.
heron mar. Alexandriæ ſub Seuero, inf.cũ Plutarcho,28.Iun.
heron eps Antiochenus & mar. 17.Octob.
herõ,Arſenius,Iſidorus,& Dioſcorus puer mar. Alexandriæ ſub Decio,14.Decem.
heros mar.in Armenia ſub Maximiano,infra,cum Orentio,24.Iun.
herundo virgo Romæ, infra cum Redempta,23.Iun.
heſychius epiſc.Cartheiæ,inf.cum Torquato,15.Maij.
heſychius mar.Doroſtori,15.Iun.
heſychius mar.in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino,7.Iul.
heſychius mar.ſupra cum Diomede. 2.Septembris.
heſychius confeſſor in Palęſtina, 3.Octob.
heſychius mar. Melitine ſub Dioclet.infra cum Hierone,7.Nouemb.
heſychius miles m̃. Antiochiæ.28.Nouẽb.
heſychius epiſcopus Ægyptius,mar.Alexãdriæ ſub Maximino ſup.cum Fauſto,26. Nouemb.
hieremias mar.Cæſareæ ſub Maximino,ſupra cum Elia,16.Feb.
hieremias propheta marty. in Ægypto,1. Maij.
hieremias monachus mar. Cordubæ,infra cum Petro,7.Iul.
hieremias mar.Apolloniæ,infra cum Iſauro,17.Iun.
hieremias mar. Cordubæ,ſup.cum Emila, 15.Sept.
hieron, Nicander, Heſychius, & alij XXX mar.& Melitine ſub Diocl.7.Nouembr.
hieronides,Leõtius, Serapion, Seleſius,Valerianus,& Straton mar.Alexandrię ſub Maximino,12.Sept.
hieronymus presb. & Eccl. Doctor in Bethlehem,30.Sept.
eiuſdem Translatio,Romæ,9.Maij.
hierotheus diſcipulus B. Pauli, Athenis, 4. Octob.
hilaria,Digna,Euprepia, Eunomia,Quiriacus,Largio,Creſcentianus,Nimmia,Iuliana,& alij XX. mar. Auguſtæ, 12. Aug.
hilaria mart. Romæ ſub Numeriano,ſupra cum Claudio,3.Decemb.
hilaria mar.Romæ, ſupra cum Donata,31. Decemb.
hilarinus monachus m̃.Aretij ſub Iuliano, 16.Iul.& ſupra cum Donato, 7.Aug.
hilarion mar. ſub Traiano, infra cum Proclo,12.Iul.
hilarion abbas in Cypro,21 Oct.
hilarius epiſc. Pictauien.13.Ian.
hilarius epiſc. Aquileien.Tatianus diacon. Felix,Largus, & Dionyſius mar.ſub Numeriano,16.Mar.
hilarius mar.Romæ,ſupra cum Demetrio, 9. Apr.
hilarius epiſcopus Arelatenſis,5.Maij.
hilarius mar.Seduni,ſupra cum Florẽtino, 27.Sept.
hilarius epiſc.Gaualitan.25.Oct.
hilarius diaconus mar. Viterbij ſub Maximiano,inf.cum Valentino,3.Nouemb.
hilarius Papa,Romæ,10. Sept.
hildegardes virgo,apud Bingiam.17.Sept.

hiltru-

hiltrudes virgo, in Hannonia, 27. Sept.
himerius epiſc. Ameriæ, 17. Iun.
hippolytus presb. & mar. Antiochiæ, 30. Ianuarij.
hippolytus mar. in Africa, ſup. cum Felice, 3. Feb.
hippolytus, Concordia, & alij XIX. marty. Romæ ſub Valeriano, 13. Aug.
hippolytus epiſcopus Portuenſis mart. ſub Alexandro, 22. Aug.
hippolytus mar. Romæ ſub Valeriano, ſup. cum Euſebio, 2. Decemb.
hirenarchus, Acacius presb. & ſeptẽ mulieres mar. Sebaſtæ ſub Diocl. 27. Nouem.
homobonus confeſ. Cremonæ, 13. Nouẽb.
honorata virgo, Papiæ, 11. Ian.
honoratus epiſcopus Arelaten. 16. Ian.
honoratus abbas, Fundis, 16. Ian.
honoratus epiſc. Mediolanen. 8. Feb.
honoratus epiſc. Ambianen. 16. Maij.
honoratus epiſc. Vercellen. 28. Oct.
honoratus mar. Oſtiæ, ſup. cum Demetrio, 22. Decemb.
honoratus mar. in Africa, ſupra cum Dominico, 29. Decemb.
honorius epiſcopus Brixienſis, 24. Apr.
honorius epiſcopus in Anglia, 10. Sept.
honorius mar. Oſtię, ſupr. cum Demetrio, 21. Nouemb.
honorius, Eutychius, & Stephanus mart. in Hiſpania, 21. Nouemb.
honorius mar. Alexandriæ, infr. cum Manſueto. 30. Nouemb.
hormiſda Papa, Romę, 6. Aug.
hormiſda ma. in Perſia ſub Sapore, 8. Aug.
hortes mar. Nicææ, infra cum Theuſeta. 13. Mart.
hortulanus epiſc. & confeſ. in Africa, infra cum Valeriano, 28. Nouemb.
hoſpitius confeſſor, Niciæ, 21. Maij.
hubertus epiſc. Tungrenſis. 3. Nouemb.
hugo epiſc. gratianopolitanus, 1. Apr.
hugo epiſcopus Rhotomagen. 9. Apr.
hugo abbas Cluniacenſis, 29. Apr.
hugo Carthuſianus, eps Linconiẽ. 17. Nou.
hugolinus mar. in Mauritania, ſupra cũ Daniele, 13. Oct.
hyacinthus mar. Romæ, infra cum Zotico, 10. Feb.
hyacinthus m. Cæſareæ ſub Traiano, 3. Iu.
hyacinthus mar. Amaſtride. 17. Iul.
hyacinthus martyr. in Portu Romano ſub Traiano. 26. Iul.
hyacinthus confeſ. ord. Prædicatorũ, Cracouiæ, 16. Aug.
hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mart. in Sabinis. 9. Sept.
hyacinthus, mar. Romæ ſub Galieno, infra cum Proto. 11. Sept.
hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mar. in Lucania, 29. Octob.
hyginus Papa & mart. Romæ ſub Antonino, 11. Ian.
hypatius mar. Conſtantinopoli, infra cum Lucilliano, 3. Iun.
hypatius confeſſor, in Phrygia, 17. Iun.
hypatius tribunus mar. in Phœnicia, infra cum Leontio, 18. Iun.
hypatius epiſcopus Aſianus, & Andreas presbyt. mar. Conſtantinopoli ſub Iſaurico, 29. Aug.
hypatius epiſcopus Gangrenſis, & marty. 14. Nouemb.

I

IA, & ſocię, cum nouem millib. Chriſtianis mar. in Perſia ſub Sapore, 4. Aug.
iacobus eremita in Palęſtina, 28. Ian.
iacobus presb. mar. ſub Sapore, inf. in, Martyres plurimi in Perſide, 22. Apr.
iacobus diaconus mar. in Numidia ſub Decio. inf. cum Mariano, 30. Apr.
iacobus Apoſt. frater Domini, Hieroſolymis, inf. cum Philippo, 1. Maij.
iacobus Apoſtolus, frater Ioannes, 25. Iul. eius Vigilia, 24. Iul.
iacobus epiſco. Niſibis, confeſ. ſub Maximino. 15. Iul.
iacobus eremita, Amidiæ, 6. Aug.
iacobus presb. mart. in Perſia ſub Sapore, infra cum Ioanne, 1. Nouemb.
iacobus intercifus, & alij innumeri mar. in Perſia ſub Iſdegerde, 27. Nou.
iadet epiſcopus & mar. in Africa ſub Valeriano, inf. cum Nemeſiano, 10. Sept.
ianuaria mar. in Portu Romano, infra cum Paulo, 2. Maij.
ianuaria mar. Carthagine, infra in, Scillitani, mar. 17. Iul.
ianuarius mar. Heracleæ, ſupra cum Felice, 7. Ian.
ianuarius mar. in Africa, infra cum Paulo, 19. Ian.
ianuarius, Maxima, & Macaria martyres in Africa, 8. Apr.
ianuarius mar. Romæ ſub Antonino, infra in, Septem fratres, 10. Iul.

ianuarius, Narinus, Nabor, & Felix mar. in Africa, 10. Iul.
ianuarius & Pelagia mar. Nicopoli, 11. Iul.
ianuarius mar. Carthagine, ſup. cum Catulino, 15. Iul.
ianuarius ſubdiaconus mart. Romæ ſub Valeriano, inf. cum Sixto, 6. Aug.
ianuarius epiſc. Beneuent. Feſtus diaconus, Deſiderius lector, Soſius & Proculus diaconi, Eutyches, & Acutius mar. puteolis ſub Diocl. 19. Sept.
ianuarius mar. Cordubæ, ſupra cum Fauſto 13. Oct.
ianuarius presb. mar. Venuſiæ ſub Dioclet. ſupra cum Felice, 24. Oct.
ianuarius diaconus ma. in Sardinia ſub Dioclet. inf. cum Proto. 25. Oct.
ianuarius mar. in Africa, infra cum Seuero, 2. Decemb.
ianuarius mar. in Africa, ſupra cum Fauſtino, 15. Dec.
iaſon Chriſti diſcipulus, in Cypro, 12. Iul.
iaſon mar. Romæ ſub Numeriano, ſupr. cũ Claudio, 3. Dec.
Ieſu Chriſti Natiuitatis, 25. Dec.
eiuſdem Circunciſio, 1. Ian.
ignatius epiſcopus Antiochen. mar. Romæ, ſub Traiano, 1. Feb.
eiuſdem translatio Antiochiæ, 17. Dec.
ignatius mar. in Africa, inf. cum Laurentino, 2 Feb.
ignatius epiſcopus Conſtantinopoli, 23. Octob.
ildefonſus epiſcopus Toletan. 23. Ian.
illidius epiſcopus Aruernen. 7. Iul.
illuminata virgo Tuderti, 29. Nou.
illuminatus confeſſor, in Piceno, 11. Maij.
imaginis Saluatoris Beryti à Iudæis cruci fixæ commemoratio, 9. Nou.
indaletus epiſc. Vrcenſis, infra cum torquato, 15. Maij.
indes eunuchus, Dõna, Agabes, & Theophila virgines, & ſocij mar. Nicomediæ ſub Diocl. 28. Dec.
ingen miles mar Alexandriæ, ſup. cum Ammone, 20. Dec.
innocentes mar. in Bethlehẽ ſub Herode. 28. Dec. eorum Octaua, 4. Ian.
innocentius epiſc. Tertonen. 17. Apr.
innocentius marty. Apolloniæ, infra cum Iſauro, 7. Iun.
innocentius, Sebaſtia, & alij XXX. mar. Sirmi, 4. Iul.
innocentius Papa, Romę, 28. Iul.
innocentius ſubdiaconus marty. Romæ ſub Valeriano, inf. cum Sixto, 6. Aug.
innocentius mar. in Gallia ſub Maximiano infra cum Mauritio. 22. Sept.
innumerabiles Martyres Treuiris ſub Dioclet. 6. Oct. & Cæſarauguſtæ, 3. Nou.
inuentio SS. Diodori presb. Mariani diaconi, & ſociorum mar. Romæ, 17. Ian.
Capitis præcurſoris Domini, Hieroſolymis, 24. Feb.
Sanctæ Crucis, Hieroſolymis, 3. Maij.
Nazarij & Celſi, mar. mediolan. 10. Maij.
Stephani protomar. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, Hiroſolymis, 3. Aug.
ioachim B. Mariæ pater, 20. Mar.
ioanna vxor Chuze, 24. Maij.
ioannes epiſc. Rauennæ, 12. Ian.
ioannes monachus Romæ, ſup. cum Antonio, 17. Ian.
ioannes presb. Rhemen. 28. Ian.
ioannes mar. Romæ, ſup. cũ Cyro, 31. Ian.
ioannes epiſc. Pinnenſis, 19. Mar.
ioannes eremita In Ægypto, 27. Mar.
ioannes abbas Conſtantinopoli ſub Iſaurico, 27. Apr.
ioannes epiſcopus Eboracenſis, 7. Maij.
ioannes Papa, & mar. Rauennæ ſub Theodorico, 27. Maij.
ioannes epiſc. Veronenſis, 6. Iun.
ioannes epiſc. Neapolitan. 22. Iun.
ioannes presb. mar. Romæ ſub Iul. 23. Iun.
ioannes & Paulus mar. Romę ſub Iuliano, 26. Iun.
ioannes presb. Turonicus, 27. Iun.
ioannes epiſ. Bergomen. & mar. 11. Iul.
ioannes monachus in Syria, 21. Iun.
ioannes, Epheſi, infra in Septem dormientes, 27. Iul.
ioannes & Criſpus presbyteri, Romę, 18. Aug.
ioannes mart. in ponto, infra cum Marcellino, 27. Aug.
ioannes epiſc. Papienſis, 27. Aug.
ioannes mart. Nicomediæ ſub Maximiano, 7. Sept.
ioannes mar. Romæ ſub Dioclet. ſupr. cum Abundio, 16. Nou.
ioannes mar. in Africa, ſupr. cum Andrea, 23. Sept.
ioannes mar. Cordubæ, ſup. cum Adulpho, 27. Sept.
ioannes epiſc. Auguſtodunen. 29. Oct.

ioan-

Ioannes epiſcop.& Iacobus presbyt. mart. in Perſia ſub Sapore. 1. Nouemb.
ioannes eremita mar. in Polonia, ſupra cum Benedicto 12. Nouemb.
ioannes mar. in Africa, ſupra cum Claudio, 3. Decemb.
ioannes, & Feſtus mar. Tuſcia. 21. Decemb.
ioannes Apoſt. & Euangeliſta, Epheſi. 27. Decemb.
Eiuſdem Octaua. 3. Ianuarij.
Idē Romæ ante portā Latinam 6. Maij.
ioannis Baptiſtæ. Natiuitas, 24. Iunij.
eiuſdem vigilia, 13. Iunij.
Eiuſdem Octaua. 1. iulij.
eiuſdem Decollatio. 29. Aug.
Capitis eius prima inuentio Hieroſolymis, 26. Feb.
ioannes Bonus epiſcopus Mediolanen. 10. Ianuarij.
ioannes Calybita, Romæ 15. Ianuar.
ioannes Chryſoſt. epiſc. Conſtant. 27. Ian. & 14. Septemb.
ioannes Climacus abbas 30. Martij.
ioannes Columbinus. ord. Ieſuatorum, 31. Iulii.
ioannes Damaſcenus confeſſor ſub Iſaurico, 6. Maij.
ioannes elemoſynarius epiſc. Alexandr. 13. Ianuarii.
ioannes Gualbertus abbas Vallis Vmbroſæ. 12. Iulii.
ioannes Silentiarius in Palæſtina, 13. Maii.
ioannes Thaumaturgus epiſcopus Polyboti, 5. Decemb.
ioannes Thereſti monachus in Calabria, 24. Iunij.
ioannicius abbas in Bythinia. 4. Nouemb.
iob propheta, 10. Maii.
ioel & Eſdras prophetæ. 13. Iulii.
ionas monachus in Aegypto, 11. Feb.
ionas & Barachiſus martyr. in Perſia. 29. Martii.
ionas propheta. 21. Septemb.
ionas presb. mart. in pago Caſtrenſium. 22. Septemb.
ioſaphat in India, ſupra cum Barlaam, 27. Nouemb.
ioſeph diaconus Antiochiæ. 15. Feb.
ioſeph ab Arimathia diſcipulus Domini, 17. Martii.
ioſeph B. Mariæ ſponſus. 19. Martij.
ioſeph mart. infra cum Photina. 20. Mart.
ioſeph presb. mar. ſub Sapore, infra in, martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
ioſeph iuſtus in Iudæa. 20. Iulii.
ioſeph comes, Scytopoli, 22. Iulii.
ioſue & Gedeon in Palæſtina. 1. Septembris.
iouinianus lector martyr. Antiſiodori. 5. Maii.
iouinus & Baſileus mart. Romæ ſub Valeriano, 2. Martii.
iouinus mart. Romæ, infra cum Petro. 26. Martii.
iouina mar. Brixiæ ſub Hadriano, ſupra cum Fauſtino 15. Feb.
iphigenia virgo, in Aethiopia, 21. Septembris.
iraides virgo, presbyteri, diaconi, virgines, & alii mart. Antinopoli. 22. Septembris.
irenæus mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Febr.
irenæus epiſc. Sirmii, mart. ſub Maximiano, 25. Martii.
irenæus diaconus martyr. Pentapoli, infra cum Theodoro. 26. Martii.
irenæus mart. in Armenia, infra cum Quinctiano. 1. Apr.
irenæus Peregrinus, & Irene mar. Theſſalonicæ. 5. Maii.
irenæus epiſcopus Lugdunen. & mart. cum plurimis ſub Seuero. 28. Iunii.
irenæus diaconus, & Muſtiola mart. Cluſii ſub Aureliano. 3. Iulii.
irenæus, & Abundius mar. Romæ ſub Valeriano, 26. Aug.
irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alii XVII. mar. Romæ ſub Valeriano, 15. Decemb.
irene virgo mart. Theſſalicæ ſub Dioclet. 5. Apr.
irene mart. Theſſalonicæ, ſupra cum Irenæo. 5. Maii.
irene mart. infra cum Sophia. 18. Septembris.
irene virgo & mart. in Luſitania. 20. Octobris.
irenion Epiſcopus Gazæ. 16. Decemb.
irmina virg. Treuiris. 24. Decemb.
iſaac monachus, Spoleti. 11. Apr.
iſaac monachus mart. Cordubæ. 3. Iunii.
iſaac eremita mar. in Polonia, ſupra cum Benedicto 12. Nouemb
iſacius mart. ſub Dioclet. ſupra cum Apolline. 21. Aprilis.

Iſacius epiſcopus, & mart.in Cypro.21. Septembris.
Iſaurus diaconus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mart. Apolloniæ.17. Iunij.
iſchyrion, & alij quinque milites marty. in Aegypto ſub Dioclet. 1.Iunij.
iſchyrion mart. Alexandriæ 22. Decemb.
iſidorus Epiſc. Antiochiæ & mart.2. Ian.
iſidorus epiſcopus Nitriæ.2.Ianuar.
iſidorus confeſſor.15.Ianuar.
iſidorus Peluſiota monachus in Aegypto 4. Februarij.
iſidorus mart. Alexādriæ ſub Decio.5. Feb.
iſidorus epiſcopus Hiſpalenſis.4. Apr.
iſidorus monachus marty. Cordubæ, ſupra cum Elia.17.Aprilis.
iſidorus mart.in Chio inſula 15. Maij.
iſidorus mart. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Herone.14.Decemb.
iſmael mart. Chalcedone ſub Iuliano, infra cum Manuele.17.Iunij.
iucunda mart. Nolæ, ſupra cum Felice. 27. Iulii.
iucunda virgo in Aemilia.25.Nouemb.
iucundianus mart.in Africa 4. Iulij.
Iucundinus mart. Trecis ſub Aureliano, ſupra cum Claudio. 21.Iulij.
iucundus mart.in Africa, ſupra cum Epicteto.9.Ianuar.
iucundus epiſcopus Bononien.14.Nouēbr.
iudas Apoſtolus, mar.in Perſide, infra cum Simone 28. Octob.
iudocus cōfeſſor in pago Pōtino. 13. Dec.
iulia mart. ſupra in XVIII. mart. Cæſaraugust.16.Apr.
iulia virgo & mart.in Corſica.22.Maij.
iulia mart. Carthagine, ſupra cum Catulino.15.Iulij.
iulia virgo & mart.Trecis.21.Iulij.
iulia mart. Nolæ, ſupra cum Felice.27. Iul.
iulia mar. Vlyſippone ſub Dioclet. infra cū Veriſſimo.1.Octob.
iulia virgo & mart. Auguſtæ Euphrateſiæ, 7. Octob.
iulia virgo mart. Emeritæ.10.Decemb.
iuliana vidua, Bononiæ 7. Feb.
iuliana mar.in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra 20. Martij.
iuliana mart. Auguſtæ, ſupra cum Hilaria. 12. Auguſti.
iuliana mart. Ptolemaide ſub Valeriano, infra cum Paulo 17. Auguſti.
iuliana mart. Myræ, infra cum Leone 18. Auguſti.
iuliana mar. Tarſi ſub Maximiano, ſupra cum Cyrenia 1. Nouemb.
iulianæ vir. & mart. Nicomediæ ſub Maximiano, translatio Cumas 16. Feb.
iulianus mart.7.Ian.
iulianus mart. Bellouaci, infra cum Luciano 8. Ianuar.
iulianus, Baſiliſſa virgo, Antonius presbyt. Anaſtaſius, Celſus puer, Marcionilla, ſeptem fratres, & alij plurimi mart. Antiochiæ ſub Dioclet. 9. Ian.
iulianus Saba ſenior in Syria 14. Ian.
iulianus mar. Soræ ſub Antonino 27. Ian.
iulianus mar. in Africa, ſupra cum Datiuo 27.Ianuarij.
iulianus epiſcopus Cenomanen.27. Ian.
iulianus mart. Chartagine, infra cum Modeſto 12. Feb.
iulianus mart. Lugduni 13.Feb.
iulianus mart. cum aliis quinque millibus in Aegypto 16. Febr.
iulianus mart. Cæſareæ 17. Febr.
iulianus mar.in Africa, inf. cū Publio 19. Feb
iulianus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Montano 24.Feb.
iulianus & Eunus mar. Alexandriæ 27. Feb.
iulianus epiſcopus Toletan.8.Martii.
iulianus Mart. Anazarbi.16 Martii.
iulianus confeſſor Cæſareæ 23. Martii.
iulianus martyr. in Africa, infra cum Quinctiano 23. Maii.
iulianus mar. Peruſiæ ſub Decio, ſupra cum Florentio 5. Iunii.
iulianus monachus Edeſſæ 9. Iunii.
iulianus mar. Tiburæ ſub Adriano, infra cū Symphoroſa 18. Iulii.
iulianus mart. Damaſci, infra cum Sabino 20. Iulii.
iulianus mart. Romæ, infra cū Petro 7. Auguſti.
iulianus, Marcianus, & alii octo mar. Cōſtantinopoli ſub Leone Imp. 9. Auguſti.
iulianus mar. in Syria, infra cum Macario 12. Auguſti.
iulianus mar. in Syria 25. Aug.
iulianus mar. Briuate ſub Dioclet. 28. Aug.
iulianus martyr. ſupra cum Diomede 2. Septemb.
iulianus epiſcopus Conchenſis 3. Septēb.
iulianus mart. ſub Maximiano, infra cum Theodoro 4. Septemb.

iulia-

iulianus mart. ſub Lucinio, infra cum Macrobio, 13. Sept.
iulianus eremita in Meſopotamia. 18. Octobris.
iulianus mar. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Coronione. 30 Octob.
iulianus presb. mar. Tarracinæ, ſupra cum Cæſario. 1. Nouemb.
iulianus epiſcopus Apameæ. 9. Dec.
iulitta virgo & mar. Ancyræ, infr. cũ Theodoto. 18. Maij.
iulitta mar. Tarſi ſub Diocl. infra cum Quirico. 16. Iul.
iulitta mar. Cæſareæ. 30. Iul.
iulius mar. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ian.
iulius presb. Mediolani. 31. Ian.
iulius Papa, Romæ. 12. Aprilis.
iulius mart. Doroſtori ſub Alexandro. 27. Maij.
iulius & Aaron mart. cum alijs plurimis in Britannia ſub Diocl. 1. Iul.
iulius ſenator mar. Romæ ſub Commodo. 19. Aug.
iulius mar. Nicomediæ, ſupra cum Ambico. 3. Decemb.
iulius, Potamia, Criſpinus, Felix, Gratus, & alij VII. mar. Thaguræ. 5. Decemb.
iulius mar. Geldubæ. 20. Decemb.
iuo presb. in Britannia. 19. Maij.
iuſta, Iuſtina, & Hennedina mart. in Sardinia. 14. Maij.
iuſta mar. Carthagine, ſup. cum Catulino, 15. Iul.
iuſta, & Ruffina vir. & mar. Hiſpali. 19. Iul.
iuſtina mart. in Sardinia, ſupra cum Iuſta. 14. Maij.
iuſtina mar. Moguntiæ, ſupra cum Aureo. 16. Iun.
iuſtina virgo & mar. Nicomediæ ſub Diocletia. ſupra cum Cypriano. 26. Septembris.
iuſtina virgo & mar. Patauij. 7. Octob.
iuſtina virgo & mar. 30. Nouemb.
iuſtinus philoſophus & mar. Romę ſub Antonino. 13. Apr.
iuſtinus mar. Tibure ſub Hadriano, inf. cũ Symphoroſa. 18. Iul.
iuſtinus mart. in territorio Pariſienſi. 1. Auguſti.
iuſtinus presb. & mar. Romæ ſub Claudio. 17. Septemb.
iuſtinus mar. Treuiris ſub Diocl. infra cum Maxentio. 12. Decemb.
iuſtus mart. in Africa, ſupra cum Donato. 25. Feb.
iuſtus mart. Romæ, infra cum Macario. 28. Febr.
iuſtus epiſcopus Vrgellen. 28. Maij.
iuſtus mar. in Campania ſub Diocle. ſupra cum Ariſtone. 2. Iul.
iuſtus miles mar. Romæ, 14. Iul.
iuſtus mar. Trecis ſub Aureliano, ſup. cum Claudio. 21. Iul.
iuſtus & Paſtor mar. Compluti. 6. Aug.
iuſtus epiſcopus Lugdunen. 2. Sep.
iuſtus marty. Beluacen. ſub Dioclet. 18. Octobris.
iuſtus mar. Tergeſte ſub Diocl. 2. Nouembris.
iuſtus epiſcopus in Anglia. 10. Nouemb.
iuſtus & Abundius mart. ſub Numeriano. 14. Decemb.
iuuenalis epiſcopus Narnienſis. 3. Maij.
iuuenalis mar. 7. Maij.
iuuẽtinus & Maximus mar. Antiochię ſub Iuliano. 25. Ian.
iuuentius epiſcopus Papien. 8. Feb. & infra cum Syro. 12. Sept.
iuuentius mar. Romæ. 1. Iul.

L

LAdiſlaus Rex Hungariæ. 27. Iun.
lætatus mar. Carthagine, infra in. Scillitani mar. 17. Iul.
lætus mar. in Hiſpan. inf. cum Vincentio. 1. Septemb.
lætus epiſc. & mar. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano. 6. Sept.
lætus presb. Aurelianenſis. 5. Nouemb.
lambertus epiſc. Lugdunen. 14. Apr.
lambertus mar. Cæſarauguſtæ. 16. Apr.
lambertus epiſc. Tungrenſis & marty. 17. Septemb.
landelinus abbas Valencenis. 15. Iun.
landoaldus presb. & Amantius diaconus Gaudaui. 19. Mart.
largio martyr. Auguſtæ, ſup. cum Hilaria. 12. Aug.
largus martyr. Romæ ſub Maximiano, ſupra cum Cyriaco. 16. Martij, & 8. Auguſti.
largus mar. Aquileiæ ſub Numeriano, ſup. cum Hilario. 16. Mar.
latinus epiſc. Brixienſis. 24. Mar.

latro cum Chriſto crucifixus. 25.Mar.
latrones ſeptem mar. 29.Apr.
laurentia mart. Anconæ ſub Dioclet. infra cum Palatiade. 8.Octob.
laurentinus, Ignatius, & Celerina mart. in Africa.3.Feb.
laurentinus mar. Aretij ſub Decio, inf. cum Pergentino.3.Iun.
laurentius epiſcopus Cantuarien.2.Februarij.
laurentius presb. & mar. cum aliquot pueris, Nouariæ.30. Apr.
laurentius archidiaconus mart. Romæ ſub Valeriano.10. Apr.
eiuſdem Vigilia.9.Aug.
eiuſdem Octaua,17.Aug.
laurentius mar. in Africa, inf. cum Martiale, 28.Septemb.
laurentius epiſcopus Dublinenſis. 14.Nouemb.
laurianus epiſcopus Hiſpalenſis & mary.4. Iul.
laurus mar. in Illyrico, ſup. cum Floro.18. Aug.
lauro epiſcopus in territorio Conſtantien. 22. Sept.
lazarus monachus, Conſtantinopoli, confeſſor ſub Theophilo.23.Feb.
lazarus mart. in Perſide ſub Sapore, inf. cũ Zanita.27.Mar.
lazarus Chriſti diſcipulus, epiſc. Maſſilienſis.17.Dec.
lea vidua, Romæ.22. Mart.
leander epiſc. Hiſpalenſis.27.Feb.
leo primus Papa, Romæ, 1.Apr.
leo Secundus Papa. Romæ.28.Iun.
leo Quartus Papa, Romæ. 17.Iul.
leo Nonus Papa, Romæ.19 Apr.
leo epiſcopus Catan.20.Feb.
leo, Donans, Abundantius, Nicephorus, & alii ix. mar. 1.Mar.
leo epiſcopus Senonen.22.Apr.
leo confeſſor in territorio Tricaſſino. 25. Maij.
leo ſubdiaconus mart. ſupra cum Corſico, 30.Iun.
leo & Iuliana mar. Myræ.18. Aug.
leo mar. in Mauritania, ſupra cum Daniele.13.Oct.
leo confeſſor Milleduni.10.Nouemb.
leobardus recluſus. Turonis.18.Ian.
leobinus epiſc. Carnutenſis.15.Sept.
leocadia virgo mar. Toleti ſub Deocletiano, 9.Septembris.
leocritia virgo mar. Cordubæ.15.Mar.
leodegarius epiſc. Auguſtodunen. & mart. 2.Octob.
leonardus confeſſor Lemouicen. 6. Nouẽbris.
leonides & ſocij mar. in Thebaide ſub Diocleт.28.Ian.
leonides mar. Alexandriæ ſub Seuero.22. Apr.
leonides mar. in Syria, infra cum Libia.15. Iunij.
leonides mart. ſupra cum Eleuterio.8 Auguſti.
leonides mar. ſupra cum Diomede.2.Septẽbris.
leonilla mar. Lingonis ſub M. Aurelio, inf. cum Speuſippo.17.Ian.
leontia. in Africa ſub Hunnerico, ſup. cum Dionyſia, 6.Decemb.
leontius epiſc. Cæſarien.13.Ian.
leontius epiſcopus, ſupra cum Apollonio. 19.Mar.
leontius mar. Diocle. ſupra cum Euſeb.24. Apr.
leontius, Hypatius, & Theodolus mart. in Phœnicia.18.Iul.
leontius, Mauritius, Daniel, & ſocij mar. Nicopoli ſub Licinio.10.Iul.
leontius, Attius, Alexander, & alij ſex agricolæ martyr. Perge ſub Diocletiano.1. Aug.
leontius mar. Alexandriæ ſub Maximiano, ſupra cum Hieronide 12.Sept.
leontius mar. Ægææ ſub Diocl. ſupra cum Coſma.27. Sept.
leopardus mart. Romæ ſub Iuliano. 30.Septembris.
leopoldus Marchio Auſtriæ. 15.Nouembr.
leouigildus & Chriſtophorus monachi m. Cordubæ.20. Aug.
leucius mar. Alexandriæ, infra cum Petro, 11.Ian.
leucius epiſc. Brunduſinus.11.Ian.
leucius mar. Apolloniæ ſub Decio, inf. cum Thryſo.28.Ian.
leutfridus abbas, in Pago Ebroicenſi. 21. Iun.
liberata virgo, Nouocomi. 18.Ian.
liberatus abbas, Bonifacius diaconus, Seruus & Ruſticus ſubdiaconi, Rogatus & Septimus monachi, & Maximus puer m. Carthagine ſub Hunnerico.27.Aug.

libera-

liberatus & Paulus mar. Romæ, 20. Decembris.
liberius epiſc. Rauennæ. 30. Decemb.
liborius epiſc. Cenomanen. 23. Iul.
libya, Leonides, & Eutropia mar. in Syria. 15. Iun.
licerius epiſcopus Iledenſis. 28. Aug.
licinius mar. Nouocomi, ſup. cum Carpophoro. 8. Aug.
ligorius eremita & mart. 13. Sept.
liliosa mar. Cordubæ, ſupra cum Georgio, 27. Iul.
linus Papa & mar. Romæ. 23. Sept.
lioba virgo in Germania, 28. Sept.
liphardus presb. Aurelianen. 3. Iun.
litaniæ maiores Romæ ad S. Petrum. 25. Aprilis.
litteus mar. in Africa ſub Valeriano, inf. cũ Nemeſiano. 10. Sept.
liuinus epiſcopus & mar. in portu Gandẽſi, 12. Nouemb.
longinus miles mar. Cæſareæ. 15. Mart.
longinus mar. ſub Diocl. ſupra cum Euſeb. 24. Apr.
longinus epiſc. in Africa mar. ſub Munnerico, infra cum Vindemialo. 2. Maij.
longinus mar. in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orentio, 24. Iun.
longinus miles mar. Maſſiliæ, infra cum Victore, 21. Iul.
longius mart. Cæſareæ, infra cum Lucio, 2. Martij.
lucanus mar. Pariſijs. 30. Octob.
lucas diaconus mar. Cordubę in Perſia, infra cum Parmenio. 22. Apr.
lucar mar. ſupra cum Apellio. 10. Sept.
lucas Euangeliſta in Bithynia. 18. Oct.
eiuſdem Translatio Conſtantinopoli. 9. Maij.
lucia virgo & mar. cum alijs XXII. Romæ, 25. Iun.
lucia, Rixius, Antonius, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij XVII. mar. 6. Iul.
lucia & Geminianus mar. Romæ ſub Dioclet. 16. Sept.
lucia virgo & mar. Syracuſis ſub Diocl. 13. Decemb.
lucianus presb. Antiochenus, mart. Nicomedię ſub Maximino, 7. Ian.
lucianus presbyt. Maximianus, & Iulianus mar. Bellouaci. 8. Ian.
lucanus mar. in Sardinia, ſupra cum Æmilio. 28. Maij.
lucianus mart. in Africa, ſupra cum Fortunato, 13. Iun.
lucianus mart. in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino, 7. Iul.
lucianus, Florius, & ſocij mar. Nicomedię. Octob.
lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Druſijs mart. Tripoli, 24. Decemb.
lucidius epiſcopus Veronenſis, 26. Apr.
lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodorus, & alij XVIII. mar. Romę ſub Galieno, 29. Iul.
lucilla virgo & mar. Romę ſub Valeriano, infra cum Nemeſio, 31. Octob.
lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus, & Dionyſius mar. Conſtantinopoli, 3. Iun.
lucina Apoſtoloru m diſcipula, Romę, 30. Iun.
lucinius epiſcopus Andegauenſis. 13. Feb.
luciolus mar. ſup. cum Felice. 3. Mar.
lucius mar. Romæ, infra cum Paulo, 8. Februarij.
lucius epiſcopus, & ſocij mart. Hadrianopoli ſub Conſtantio. 11. Feb.
lucius mar. infra cum Saturnino. 15. Feb.
lucius, Siluanus, Rutulus, Claſſicus, Secundinus, Fructulus, & Maximus mar. in Africa, 18. Feb.
lucius mar. in Africa ſub Valeriano, inf. cũ Motano, 24. Feb.
lucius epiſc. Abſalon, & Lorgius mar. Cęſareæ. 2. Mar.
lucius Papa & mart. Romæ ſub Valeriano, 4. Mar.
lucius Chriſti diſcipulus, Smyrne, ſup. cũ Apelle. 22. Apr.
lucius epiſcopus Cyrenenſis. 6. Maii.
lucius mar. in Africa, infra cum Quinctiano. 23. Maij.
lucius ſenator & mar. cum alijs in Cypro, 20. Aug.
lucius epiſcopus & mar. in Africa ſub Valeriano, inf. cum Nemeſiano, 10. Sept.
lucius mar. Alexandriæ ſub Valeriano, ſup. cum Caio. 4. Octob.
lucius mar. Romæ ſub Antonino, inf. cum Ptolemæo, 19. Octob.
lucius miles mar. Romæ, infra cum Theodoſ. 25. Octob.
lucius mar. in Lucania, ſupra cum Hyacintho. 29. Octob.
lucius, Rogatus, Caſſianus, & Cãdida mar. Romæ

Romæ.1.Decembris.
lucius Britannorum Rex.3.Decemb.
lucius mart.in Africa, ſupra cum Fauſtino. 15.Decemb.
lucretia virgo & mar. Emeritæ ſub Diocle. 23.Nouemb.
lugderus epiſc.Monaſterien.26.Martij.
ludouicus mar.Cordubæ, ſupra cum Amatore.30.Aprilis.
ludouicus epiſc.Toloſanus.19.Auguſti.
ludouicus Rex Francorum, Lutetiæ.25.Auguſti.
lullus epiſc.Mognuntinus.16.Octob.
lupercus mar.ſupra in, xviij.mart.Cæſarauguſt.16.April.
lupercus mar. Legione ſub Diocl.ſupra cū Claudio.30.Octob.
luperius epiſc.Veronenſis.15.Nouemb.
lupicinius epiſc. Lugdunen.3.Febr.
lupicinus abbas in territorio Lugdunen.21. Martij.
lupicinus epiſcopus Veronenſis.31.Maij.
lupus mar.23.Auguſti.
lupus epiſc.Trecenſis.29.Iulij.
lupus epiſc.Senonenſis.1 Septemb.
lupus epiſc.Lugdunen.25.Septemb.
lupus mar.infra cum Saturnino. 14.Octob.
lupus epiſc.Veronenſis.2.Decemb.
lutgardes virgo, in Brabantia.16.Iunij.
luxorius, Ciſellus, & Camerinus mar.in Sardinia ſub Dioclet.21. Auguſti.
lyboſus mar.in Africa, ſupra cum Dominico.29.Decemb.
lycarion mar.in Aegypto.7.Iunij.
lydia mar.infra cum Phileto.27.Martij.
lydia purpuraria, Philippis.3.Auguſti.

M

Macaria mart.in Africa, ſupra cum Ianuario.8.Aprilis.
macarius Alexandrinus, abbas in Thebaide.2.Ianuarij.
macarius abbas in Aegypto.15.Ianuar.
macarius abbas, Ruſſinus, Iuſtus, & Theophilus mar.Romæ.28.Febr.
macarius epiſc.Hieroſolymitan.10.Martii.
macarius confeſſor Conſtantinopoli ſub Leone.1.April.
macarius epiſc.Antiochenus.10.Apr.
macarius epiſcopus Petræ in Palæſtina.20. Iunij.
macarius & Iulianus mar.in Syria.12.Aug.
macarius mart.Melitine ſub Dioclet.ſupra cum Eudoxio.5.Septemb.
macarius mart.Alexandriæ ſub Decio ſupra cum Fauſto 6.Septemb.
macarius mar.Alexandriæ ſub Decio, ſup. cum Coronione.30. Octob.
macarius mar.Alexandriæ ſub Decio.8.Decembris.
macarius presbyt.mar. in Arabia ſub Iuliano, ſupra cum Eugenio.20.Decemb.
macedon.mar., infra cum Phileto.27.Mar.
macedonius, Patricia, & Modeſta mart.Nicomediæ.13 Martij.
macedonius, & Theodolus, & Tatianus m̄r in Phrygia ſub Iuliano.12.Septemb.
machabæi mart.Antiochiæ ſub Epiphane. 1.Auguſti.
machutus epiſcopus in Britannia. 15. Nouembris.
macra virg. mar.in territorio Rhemen.ſub Dioclet. 6.Ianuarij.
maccina diſcipula Gregorij Thaumat. Neocæſariæ.14.Ianuarii.
macrina virgo in Cappadocia.19.Iulii.
macrinus mar.Nouioduni, infra cum Valeriano.17.Septemb.
macrobius mart.Damaſci, infra cum Sabino.30.Iulij.
macrobius & Iulianus mart.ſub Licinio.13. Septemb.
magina mar.in Africa, ſupra cum Claudio. 3.Decemb.
maginus mar.Tarracone.25.Auguſti.
maglorius epiſcopus in Britannia.24.Octobris.
magnericus epiſc.Treuirenſis.25.Iulij.
magnus mar.1.Ianuarij.
magnus mart. Foroſempronij, ſupra cum Aquilino.4.Febr.
magnus mart.infra cum Saturnino. 13.Februarij.
magnus ſubdiaconus mar. Romæ ſub Valeriano, infra cum Xyſto.6.Auguſti.
magnus epiſc. Anagninus mart. ſub Decio. 19.Auguſti.
magnus, Caſtus, & Maximinus marty.4.Septembris.
magnus epiſc.Opitergij 6.Octob.
magnus epiſc.Mediolanen. 5.Nouemb.
maiolus abbas Cluniacenſis. 1.Maij.
maioricus mar.in Africa ſub Honorico. 6. Decemb.
malachias propheta.14.Ianuarij.

malachias epiſcopus Connerthenſis. 3. Nouembris.
malchus mar. Cæſareę ſub Valeriano, infra cum Priſco. 28. Martij.
malchus. Epheſi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
malchus monachus Maroniæ. 21. Octob.
mamas mar. Cæſareæ ſub Aureliano. 17. Auguſti.
mamelia mar. in Perſide. 17. Octob.
mamertus epiſc. Viennenſis. 11. Maij.
mamilianus mar. Romæ. 12 Martij.
mamilius mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martii.
manahes Herodis collactaneus, Antiochiæ 24. Maii.
mancius mar. in Luſitania. 15. Maii.
mandal mar. Romę ſub Aureliano, ſupra cũ Baſilide. 10. Iunii.
mannea mar. in Ponto, infra cum Marcellino. 27. Auguſti.
manſuetus epiſcopus Mediolanen. 19. Februarii.
manſuetus epiſc. Tullenſis. 3. Septemb.
manſuetus epiſcopus & mar. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano. 6. Septembris.
manſuetus epiſcopus & mart. in Africa ſub Geiſerico, infra cum Papiniano. 28. Nouembris.
manſuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & ſocii mart. Alexandriæ. 30. Decemb.
manuel, Sabel, & Iſmael mar. Chalcedone ſub Iuliano. 17. Iunii.
mappalicus mart. in Africa cum aliis plurimis. 17. April.
maprilis mart. in Portu Romano, infra cum Martiale. 22. Auguſti.
marana & Cyr , Berœæ. 3. Auguſti.
marcella vidua Romæ. 31. Ianuarii.
marcella mar. Alexandrię ſub Seuero, infra cum Plutarcho. 28. Iunii.
marcellianus mar. Romæ ſub Diocle. infra cum Marco. 18. Iunii.
marcellianus mar. in Thuſcia ſub Decio, infra cum Secundiano. 9. Auguſti.
marcelliana virgo Mediolani. 17. Iulii.
marcellinus puer mart. Tomis ſub Licinio, ſupra cum Argeo. 2. Ianuarii.
marcellinus epiſc. Anconitanus. 9. Ian.
marcellinus mar. Carthagine. 6. Aprilis.
marcellinus epiſc. Ebredunen & Vincẽtius & Dominus eius ſocii. 20. Aprilis.
marcellinus Papa, Claudius, Cyrinus, & Antonius, & xvij. millia mar. Romæ ſub Dioclet. 26. Apr.
marcellinus presb. & Petrus exorciſta m. Romæ ſub Dioclet. 2. Iunii.
marcellinus mart. Peruſiæ ſub Decio, ſupra cum Florentio. 5. Iulii.
marcellinus presbyt. Dauentriæ. 14. Iulii.
marcellinus tribunus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus mart. in Ponto. 27 Auguſti.
marcellinus epiſc. Rauennæ. 5. Octob.
marcellus Papa, & mart. Romæ ſub Maxentio. 16 Ianuar.
marcellus mar. in Africa, infra cum Publio. 19. Febr.
marcellus epiſcopus Dienſis. 9. April.
marcellus & Anaſtaſius mart. Argentomachi. 29. Iunii.
marcellus epiſcopus Apameæ & mart. 14. Auguſti.
marcellus mart. Cabilone ſub Antonino. 4. Septemb.
marcellus epiſcopus Treuiren. & mar. 4. Septembris.
marcellus, Caſtus, Aemilius, & Saturninus mar. Capuæ. 6 Octob.
marcellus & Apuleius mar. Romæ. 7. Octobris.
marcellus centurio mar. in Mauritania. 30. Octobris.
marcellus epiſc. Pariſienſis. 1. Nouemb.
marcellus mar. ſub Iuliano, ſupra cum Elpidio. 16. Nouemb.
marcellus presb. mar. Nicomediæ ſub Conſtantio. 26. Nouemb.
marcellus diaconus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decemb.
marcellus abbas Conſtantinopoli. 29. Decembris.
marcellus diaconus mar. Spoleti ſub Maximiano, infra cum Sabino. 30. Decemb.
marcia mar. ſupra cum Felice. 3. Martij.
marcia mart. Cæſareæ, infra cum Zenaide. 5. Iunii.
marcia mar. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulii.
marciana virgo & mar. in Mauritania. 9. Ianuarii.
marciana martyr. infra cum Suſanna. 24. Maij.
marciana virgo & mar. Toletia 2. Iulij.

marcianus mart.in Africa,ſupra cum Aquilino.4.Ianuar.
marcianus presb. Conſtantinopoli, 10. Ianuarij.
marcianus epiſcopus Terdonen.& mart.6. Martij.
marcianus mart.Romæ infra cum Petro, 25.martij.
marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij martyr.in Aegypto ſub Maximino, 5. Iunii.
marcianus mart.in Africa, ſupra cum Fortunato,17.April.
marcianus presbyt.Antiſiodoren.20.Aprilis.
marcianus epiſcopus Rauennæ. 22. Maij.
marcianus epiſcopus Syracuſanus & mar. 14.Iunij.
marcianus mart. Venafri ſub Maximiano, infra cum Nicandro,17.Iunii.
marcianus mart.Iconii.11.
marcianus mart. Conſtantinopoli ſub Leone,ſupra cum Iuliano.9.Auguſti.
marcianus mart.Romæ ſub Diocl.ſupra cũ Abundio.16.Septemb.
marcianus mart.in Aegypto,infra cũ Marco,4.Octob.
marcianus cantor mart. Conſtantinopoli ſub Conſtantio,infra cum Martyrio, 25. Octob.
marcianus confeſſor in Syria 2. Nouembris.
marcionilla mart.Antiochiæ ſub Diocl. ſupra cum Iuliano 9.Ianuarii.
marcius ſolitarius in Campania. 24. Octobris.
marcus mart.Nicææ, infra cum Theuſeta. 13.Martii.
marcus mart.Surrenti,infra cum Quincto. 19.mart.
marcus & Timotheus mar. Romæ ſub Antonino.24.Martii.
marcus Euangeliſta mart. Alexandriæ ſub Nerone.25.April.
eiuſdem Translatio,Venetiis.31.Ianuar.
marcus epiſcopus Atinæ, mart. ſub Domitiano.28.Apr.
marcus & Marcellianus mart. Romæ ſub Diocl.18.Iun.
marcus,Mucianus,puerulus quidã,& Paulus mart.3.Iul.
marcus mart.infra cum Robuſtiano.31.Auguſti.
marcus confeſſor in Campania, infra cum Priſco.1.Sept.
marcus epiſcopus Bybli.27.Sept.
marcus,Alpius, Alexander, Zoſimus, Nicon,Neon,Heliodorus, & XXX. milites mart.Antiochiæ. 28.Sept.
marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles martyr. in Aegypto, 4.Octobris.
marcus Papa,Romæ.7.Octobris.
marcus epiſcopus Hieroſymitan. martyr. ſub Hadriano.22.Octob.
marcus miles mart.Romæ,*infra cum* Theodoſio.25.Octob.
marcus mart.in Africa, infra cum Ruffino. 16.Nouemb.
marcus & Stephanus mart. Antiochiæ ſub Dioclet.22.Nouemb.
marcus mart.in Africa, ſupra cum Fauſtino 15.Decemb.
mardarius mart. in Armenia ſub Dioclet. ſupra cum Euſtratio.13. *Decembris.*
mardonius, Muſonius, Eugenius, & Metellus martyr. Neocæſareæ. 24. Ianuarij.
mardonius martyr. Nicomediæ ſub Dioclet. infra cum Migdonio. 23. Decembris.
marcas epiſcopus & mart.ſub *Sapore*, infra in, Martyres plurimi *in Perſide.* 12. Aprilis.
margarita regina Scotiæ.10. Iunij.
margarita virgo & mart. Antiochiæ. 20. Iulij.
margarita vidua apud Septempedanos. 27.Auguſti.
maria Ægyptiaca in Palæſtina. 2. Aprilis.
maria Cleophe in Iudæa.9.Aprilis.
maria mater Ioannis in Cypro.29.Iunij.
maria Magdalena, Maſſiliæ.22.Iulii.
maria Salomæ, Hieroſolymis 22. Octobris.
maria ancilla mart. ſub Hadriano.}1. Nouembris.
maria virgo & mart.Cordubæ, ſupra cum Flora 24.Nouemb.
maria mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio.2.Decemb.
MARIAE Virginis Conceptio.8. Decẽbris.
Natiuitas.8.Septemb.
Præſentatio in templo.21.Nouemb.

Annun-

Annunciatio, 25. Martij.
Viſitatio ad Elizabeth. 2. Iul.
Purificatio, 2. Feb.
Aſſumptio in cælum. 15.
Eiuſdem eccleſię ad Martyres dedicatio, 13. Maij.
Eiuſdem feſtum Niuis, 5. Aug.
Eiuſdem commemoratio ob victoriã naualem 7. Octob.
mariæ Iacobi Translatio Verulis, 25. Maij.
marianus lector, & Iacobus diaconus mar. cum militib. alijs in Numidia ſub Decio, 30. Apr.
marianus confeſſor Bituricen. 19. Aug.
marianus marty. infra cum Victore, 17. Octobr.
marianus diaconus mar. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Diodoro, 1. Decemb.
eiuſdem Inuentio, Romæ, 17. Ian.
marina virgo & martyr. Alexandriæ, 18. Iunij.
Eiuſdem Translatio Venetijs, 17. Iul.
marina virgo & martyr. Gallaciæ, 18. Iulij.
marinus mar. Aruernis, infra cũ Proiecto. 25. Ian.
marinus miles, & Aſterius ſenator mar. Cæſareæ ſub Valeriano, 3. Mar.
marinus, Theodotus, & Sedopha marty. in Scythia. 5. Iul.
marinus mart. in Africa, ſupra cum Ianuario, 10. Iul.
marinus ſenex mar. Anazarbi ſub Dioclet. 8. Aug.
marinus diaconus Arimin. 4. Sept.
marinus martyr. Romæ ſub Carino, 26. Decemb.
marius, Martha, Audifax, & Abachũ mar. Romæ ſub Claudio, 19. Ian.
maro, Eutyches, & Victorinus mar. Romæ ſub Traiano, 15. Apr.
marolus epiſc. Mediolanen. 23. Apr.
marotas mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Zanita, 27. Mart.
martana mar. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio, 2. Decemb.
martha mar. Romæ ſub Claudio, ſup. cum mario, 19. Ian.
martha virgo & martyr. Aſturicen. 23. Februarij.
martha hoſpita Saluatoris, Taraſci. 29. Iul.
martha martyr. infra cum Suſanna. 20. Septemb.
martha & Saula marty. Colonię cum alijs pluribus, 20. Oct.
martia mar. Syracuſis, infra cum Ruffino, 21. Iun.
martialis mar. ſupra in, XVIII. mart. Cæſaraug. 16. Apr.
martialis epiſcopus Lemouicen. Alpinianus & Auſtriclinianus presbyteri. 30. Iunij.
martialis mar. Romæ ſub Antonino, infra in, Septem fratres, 10. Iul.
martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & ſocij ma. in Portu Romano. 22. Aug.
martialis, Laurentius, & alij XX. martyres in Africa, 28. Sept.
martialis mar. Cordubę, ſupra cum Fauſto, 13. Oct.
martina virgo & mar. Romæ ſub Alexandro, 1. Ian.
martinianus epiſcopus Mediolanen. 2. Ianuar.
martinianus mar. Romæ ſub Nerone, infra cum Proceſſo, 2. Iul.
martinianus, Epheſi, infra in, Septem dormientes, 27. Iul.
martinianus, & Saturianus cum duob. fratribus marty. & Maxima virgo in Africa ſub Geiſerico, 16. Octob.
martinus epiſcopus Tungrenſis. 21. Iun.
martinus epiſcopus Viennenſis, 1. Iul.
martinus epiſcopus Treuiren. & mart. 19. Iul.
martinus abbas monaſt. Vertani, 24. Octobris.
martianus epiſcopus Turonenſis, 11. Nouemb.
eiuſdem Translatio, & baſilicæ ipſius dedicatio, 4. Iul.
martinus Papa & mar. in Cherſoneſo ſub Conſtante, 12. Nouemb.
martinus abbas Santonen. 7. Decemb.
martyres plurimi in Africa ſub Seuero, 6. Ianuarij, ſub Geiſerico, 5. Apr. ſub Valeriano, 9. Aug.
Alexandriæ ſub Arianis, 28. Ianuarij, & 13. Maij. Sub Valeriano, 28. Febr. Tempore Theodoſij. 17. Martij. Sub Conſtantio, 21. Martij. Sub Valeriano, 10. Auguſti.
Antiochiæ ſub Maximo. 11. Mart.
In Arabia ſub Maximo, 22. Feb.
In Bulgaria ſub Nicephoro Imper. 23. Iulij.

In Cappadocia & Meſopotamia ſub Maximino, 23. Maij.
Conſtantinopoli ſub Conſtantio, 30. Mar.
Apud Homeritas ſub Dunaan tyrano, 27. Iulij.
Nicomediæ ſub Dioclet 23. Iun.
In Numidia ſub Diocl. 11. Feb.
In Perſide ſub Cabada rege, 8. Fab.
In Phrygia vnius vrbis ciues ſub Maximino, 7. Feb.
In Ponto ſub Maximino, 5. Feb.
Romæ ſub Diocl. 2. Ian. Sub Alexand. 2. Mar. Sub Aureliano Præfecto, 10. April. ſub Nerone, 24. Iun.
In Thebaide ſub Diocl. 5. Ian. ſub Decio, 28. Iul.
Tyri in Phœnicia ſub Diocl. 20. Febr.
martyres plurimi in Perſide ſub Sapore, ſcilicet Azades eunuchus, & Milles & Accepſimas epiſcopi, Aithalas & Ioſeph presbyteri, Azadanes & Abdieſus diaconi, Mareas, Bicor, & alij XX. epiſc. & clerici CCl. & Taibula virgo cum pediſſequa ſua, 22. Apr.
martyres pene innumerabiles Treuiris ſub Diocl. 6. Oct.
Cæſaraugustę ſub Daciano Prȩſide, 3. No.
martyrum multa millia Nicomediæ ſub Diocl. 25 Decem.
martyrius monachus in prouincia Valeriȩ, 23. Ian.
martyrius mar. Anauniæ, infra cum Siſinio 29. Maij.
martyrius ſubdiaconus, & Marcianus cantor, mar. Conſtantinopoli ſub Conſtantio, 25. Oct.
mautha epiſc. in Meſopotamia, 4. Dec.
maſculus archiminius confeſſor in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Armogaſte, 29. Martij.
maſſa candida CCC. mart. Carthagine ſub Valeriano, 24. Aug.
maſſilitani mar. in Africa, 9. Apr.
maternus epiſc. Mediolanen. confeſſor ſub Maximiano, 18. Iul.
maternus epiſc. Treuirenſis, 14. Sept.
machildis regina in Germania, 14. Mar.
matrona ancilla m̄. Theſſalonicæ, 15. Mart.
matrona mart in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra, 20. Mar.
matrona virgo & mart. Ancyræ, infra cum Theodoto, 18. Maij.
martianus eremita Mediolani, 14. Dec.
matthȩus Apoſt. & Euang. mart. in Æthiopia, 21. Sept.
eius Vigilia, 20. Sept.
eiuſdem Translatio Salerni, 6. Maij.
matthæus eremita mar. in Polonia. *ſup.* cū Benedicto, 12 Nouemb.
matthias epiſcopus Hieroſolymitan. 30. Ianuarij.
matthias Apoſtolus in Iudæa, 24. Feb.
eius Vigilia, 23. Feb.
maturinus confeſſor in pago Vuaſtinen. 1. Nouemb.
maturus mar. Lugduni ſub Antonino, *infr.* cum Plotico, 2. Iun.
mauibius mar. Adrumeti ſub Seuero, 4. Ian.
maura mar. Rauennæ ſub Decio, ſup. cum Fuſca, 13. Feb.
maura mar. in Thebaide, infr. cum Timotheo, 30. Maij.
maura virgo & mar. Conſtantinopoli, 30. Nouemb.
maurilius epiſc. Andegauen. 13. Sept.
maurinus abbas & mar. Coloniȩ, 10. Iun.
mauritius mar. Nicopoli ſub Licinio, ſupra cum Leontio, 10. Iun.
mauritius, Exuperius, Candidus, Victor. Innocētius, Vitalis, & ſocij legionis, Thebæorum mar. in Gallia ſub Maximiano, 22. Sempt.
maurus abbas in territorio Andegauē. 15. Ianuar.
maurus epiſc. Cȩſenaten. 20. Ian.
maurus abbas Bobacenſis, 27. Ian.
maurus miles mar. Romæ ſub Diocle. infra cum Papia, 29. Ian.
maurus epiſc. Pantaleemon, & Sergius mar. in Apulia ſub Traiano, 27. Iul.
maurus m̄. Rom. ſup. cum Bono, 1. Aug.
maurus, & ſocij mar. Rhemis, 22. Aug.
maurus epiſc. Vuirodunen. 8. Nouemb.
maurus epiſcopus Veronenſis, 21. Nou.
maurus m. Romȩ ſub Numeriano, 22. Nou.
maurus mar. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Claudio, 3. Dec.
maxentius presbyter Pictauien. 26. Iun.
maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus, & ſoc. m̄. Treuiris ſub Diocl. 12. Dec.
maxima mar. Simij, infra cum Mōtano, 26. Mart.
maxima mart. in Africa, ſuprà cum Ian. 8. April.
maxima virgo in Foro Iul. 16. Maij.
maxima, Donatilla, & Secunda virg. &

mar

mar. Tuburbi ſub Valeriano, 30. Iulij.
maxima mar. Romæ ſub Diocl. 2. Sept.
maximæ mar. Vlyſippone ſub Diocl. infra cum Veriſſimo, 1. Oct.
maxima virgo in Africa ſupra cum Martiniano, 16. Oct.
maximianus mar. & Bellouaci ſupra cũ Luciano, 8. Ian.
maximianus epiſc. Rauennæ, 21. Feb.
maximianus epiſcopus Syracuſanus, 9. Iun.
maximianus Epheſi, infra, in Septem dormientes. 27. Iul.
maximianus m̃. ſupr. cum Bonoſo, 21. Aug.
maximianus epiſc Bagaienſis, 3. Oct.
maximilianus epiſ. Laureacenſis, 12. Oct.
maximilianus epiſc. & mar. 29. Oct.
maximinus epiſc. Treuirenſis, 29. Maij.
maximinus epiſc. Aquenſis, 8. Iun.
maximinus confeſ Aurelanen. 15. Dec.
maximus epiſc. Papienſis, 8. Ian.
maximus epiſc. Nolanus, 15. Ian.
maximus mar. Antiochiæ ſub Iuliano, ſup. cum Iuuentio, 15. Ian.
maximus, Claudius, Præpedigna, Alexãder & Cuitas m̃. Oſtiæ ſub Diocl. 18. Feb.
maximus mar. in Africa, ſupra cum Lucio, 18. Feb.
maximus, Quinctilianus, & Dadas mar ſub Diocl. 13. Apr.
maximus mar. Romæ ſub Alexandro, infra cum Tiburtio, 14. Apr.
maximus & Olympiades mar. Cordubę ſub Decio, 15. Apr.
maximus mar. Epheſi ſub Decio. 30. Apr.
maximus epiſcopus Hieroſolymitan. confeſ. ſub Maximino, 5. Maij.
maximus, Baſſus, & Fabius mar. Romæ ſub Diocl. 11 Maij.
maximus mar. Aruernis, ſupr. cum Caſſio, 15. Maij.
maximus epiſc. Veronenſis, 29. Maij.
maximus epiſc. Taurinenſis, 25. Iun.
maximus mar. Damaſci, infra cum Sabino, 20. Iul.
maximus epiſc. Patauinus, 2. Aug.
maximus monachus Conſtantinopoli, duo Anaſtaſij, & alij plures mar. ſub Conſtante, 13. Aug.
maximus puer mar. Carthagine ſub Hunnerico, ſup. cum Liberato, 17. Aug.
maximus mar. in Illyrico, ſupr. cum Floro, 18. Aug.
maximus B. Martini diſcipulus, 20. Aug.
maximus presb. & mar. Oſtiæ ſub Alexandro, inf. cum Quiriaco, 23. Aug.
maximus mar. ſup. cum Magno, 4. Sept.
maximus, Theodorus, & Aſclepiodorus m̃. Hadrianopoli ſub Maximiano, 15. Sept.
maximus mar. Damaſci, inf. cum Paulo, 25. Septemb.
maximus mar. ſub Decio, 28. Sept.
maximus diaconus & m̃. Aquilæ, 19. Oct.
maximus Leuita & m̃. Ambianeo. 20. Oct.
maximus mar. Apameæ ſub Diocletian. 20. Octob.
maximus epiſc. Moguntinus ſub Cõſtantio. 18. Nouemb.
maximus presbyt. mar. Romæ ſub Valeriano, 19 Nouemb.
maximus epiſc. Regienſis, 27. Nouemb.
maximus mar. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio, 2. Decemb.
maximus epiſcopus Alexandrinus, 27. Dec.
medardus epiſc. Nouiomenſis, 8. Iun.
medericus presb. Lutetiæ, 29. Aug.
menardus eremita & martyr in monaſterio Augienſi, 21. Ian.
melania iunior. & Pinianus, Conſtantinop. 31. Decemb.
melanius epiſcopus Rhedonenſis, 6. Ian.
melanius epiſcopus Rhotomagen. 22. Oct.
melas epiſcopus Rhinocururæ ſub Valente. 16. Ian.
meleuſippus, Antonius, & Carina mar. Ancyræ ſub Iuliano, 7. Nouemb.
melchiades Papa, Romæ, 10. Decemb.
meletius epiſcopus Antiochenus, 12. Feb.
melitius dux, & ſocij CCLII. martyr, 24. Maij.
meletius epiſcopus in Cypro, 21. Sept.
meletius epiſcopus in Ponto, 4. Decembr.
meleuſippus ma. Lingonis ſub M. Aurelio, infra cum Speuſippo, 17. Ian.
melitina mar. Macianopoli ſub Antonino, 15. Septemb.
melitus epiſcopus in Anglia, 24. Apr.
meminus epiſcopus Catalaunenſis. 5. Augusti.
memnon centurio mar. infra cum Seuero, 20. Aug.
menalippus mart. ſupra cum Diomede, 2. Septemb.
menander mar. Peruſę, infra cũ Patritio. 22 Apr.
menander marty. Philadelphiæ, ſupra cum Cyrillo, 1. Aug.

mene-

menedemus mar. Conſtantinopoli ſub Valente, infra cum Vrbano, 5. Sept.
meneleus abbas in territorio Aruern. 22. Iulij.
meneus & Capito mar. 24. Iul.
menignus fullo mar. ſub Decio. 15. Mar.
menas epiſcopus Conſtantinop. 25. Au .
mennas Ægyptius miles mart. in Phrygia ſub Dioclet. 11. Nouemb.
mennas ſolitarius, Samnij, 11. Nouemb.
mennas, Hermogenes, & Eugraphus mar. Alexandriæ ſub Maximo, 10. Decemb.
monodora, Metrodora, & Nymphodora virg. & mart. in Bithynia ſub Maximiano, 10. Sept.
mercuria mar. Alexandriæ ſub Decio, ſup. cum Ammonaria, 12. Decemb.
mercurialis epiſcopus, 23. Maij.
mercurius miles mar. Cæſareæ ſub Decio. 25. Nouemb.
mercurius, & ſocij milites mar. i Sicilia ſub Licinio, 10. Decemb.
merulus monachus Romæ, ſupra cum Antonio. 17. Ian.
metellus mar. Neocæſareæ, ſupra cum Mardonio, 24. Ian.
methodius epiſcopus in Morauia. 9. Mart.
methodius eps Conſtantinopolita. 14. Ian.
methodius epiſcopus Tyri, martyr in Chalcide ſub Diocl. 18. Sept.
metranus m̄. Alexandriæ ſub Decio. 31. Ian.
metrodius mar. Tripoli, ſupra cum Luciano, 24. Decemb.
metrodora virgo & mart. in Bithynia ſub Maximiano, ſup. cum Menodora. 10. Sep.
metrophanes epiſc. Conſtantinopo. 4. Iun.
meuris & Thaa mar. in Palæſtina. 19. Dec.
michæas propheta in Iudæa. 14. Ian.
michael epiſcopus Synnadæ, 23. Maij.
michaelis archang. Apparitio in mōte Gargan. 8. Maij.
Eiuſdem dedicatio ibid. 29. Sept.
migdonius & mardonius mar. Nicomediç ſub Diocl. 23. Decemb.
milburges virgo in Anglia, 23. Feb.
mille centū & quatuor milites m̄. Melitinę ſub Diocl. ſup. cum Eudoxio, 5. Sept.
mille quadringenti octoginta mart. Samariç ſub Coſtohe, 22. Iun.
mille quingenti vigintiquinque martyres in Piceno, 29. Maij.
milles epiſcopus mar. ſub Sapore, ſupra in, Martyres plurimi in Perſide, 22. Apr.
minervinus mar. Catanę, infra cum Stephano, 31. Dec.
mineruus & Eleazarus cum filijs octo mar. Lugduni, 23. Aug.
minias miles mar. Florētiæ ſub Decio. 25. Octob.
mirocles epiſcopus Mediolanen. 3. Dec.
mitrius mar. Aquis, 13. Nouemb.
modeſta mar. Nicomediæ, ſup. cum Macedonio, 13. Mart.
modeſtia virgo Treuiris, 4. Nouemb.
modeſtus m̄. in Afri. inf. cū Zotico, 12. Ian.
modeſtus & Iulianus m̄. Carthag. 12. Febr.
modeſtus leuita & m̄. Beneuenti. 12. Febr.
modeſtus & Ammonius m̄. Alexād. 12. Feb.
modeſtus epiſcopus Treuerenſis. 24. Feb.
modeſtus mar. in Lucania ſub Diocl. infra cum Vito, 15. Iun.
modeſtus mar. Agathen. ſub Diocl. infra cū Tiberio, 10. Nouemb.
modoaldus epiſcopus Treuirenſis, 12. Maij.
monachi monaſterij Dij martyres Conſtātinopoli. 8. Feb.
monachi, & alij mart. in Palęſtina ſub Alemundaro, 19. Feb.
monachi S. Sabæ mar. in Palæſtina ſub Sarracenis. 16. Maij.
monachi martyres Thecue in Palæſtina ſub Sarracenis, 28. Maij.
monachi, & alij mar. in India ſub Rege Abenner. 3. Aug.
monas epiſcopus Mediolanen. 12. Octob.
monegundes Turonen. 2. Iul.
monica mater S. Auguſtini, Oſtiæ. 4. Maij.
eiuſdem Tranſlatio Romæ. 9. Apr.
monitor epiſc. Aurelianenſis, 10. Nouemb.
montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & ſoc. marty. in Africa ſub Valeriano, 24. Feb.
monianus presb. & Maxima mar. Simij. 26. Martij.
montanus mart. Tarracinæ ſub Hadriano. 17. Iul.
moſeus & Ammonius milites mar. in Ponto. 18. Ian.
moyſes epiſcopus in Ægypto, 7. Feb.
moyſes mar. Alexandriæ, ſupra cum Cyrione, 14. Feb.
moyſes Æthiops anachoreta, 28. Aug.
moyſes legiſlator & propheta. 4. Sept.
moyſes presbyt. marty. Romæ ſub Decio. 25. Nouemb.
moyſes mar. in Africa. 18. Dec.

mucia-

mucianus mar. ſupra cum Marco. 3. Iul.
mucius diaconus mart. Cordubæ, infra cũ Parmenio. 22. Apr.
mucius presbyt. mar. Conſtantinopoli ſub Diocl. 13. Maii.
mulieres plurimæ mart. Emeſæ ſub Mady Arabe. 14. Nouemb.
muritta diaconus confeſſ. in Africa ſub Hũnerico, ſup. cum Eugenio. 13. Iul.
muſonius mar. Neocæſareæ, ſupra cũ Mardonio. 24. Ian.
muſtiola mar. Cluſij ſub Aurel. ſup. cum Irenæo. 3. Iul.
miron epiſcopus in Creta. 8. Aug.
myron presb. mar. in Achaia ſub Decio. 17. Aug.
myrops mart. in Chio ſub Decio. 13. Iul.

N

NAbor Romæ ſub Diocl. ſupra cum Baſilide. 12. Iun.
nabor mar. in Africa, ſupra cum Ianuario, 10. Iul.
nabor & Felix martyres Mediolani ſub Maximiano. 12. Iul.
nahum propheta, in Begabar. 1. Decemb.
namphanion, & ſocij mar. in Africa. 4. Iul.
narciſſus martyr. Tomis ſub Licinio, ſupra cum Argeo. 2. Iau.
narciſſus epiſcopus Auguſtæ, & Felix diaconus marty. Gerundæ ſub Aurelio. 18. Martij.
narciſſus & Creſcentio m. Romæ. 17. Sept.
narciſſus epiſc. Hieroſolymitan. 29. Octob.
narciſſus mar. ſupra cum Ampliato. 31. Octob.
narnus epiſcopus Bergomenſis. 27. Aug.
narſes mar. in Perſide ſub Sapore, infr. cũ Zanita. 27. Mar.
narſeus mar. Alexandriæ, infra cum Philippo. 15. Iul.
nartalus mar. Carthagine, infra in, Scyllitani mar. 17. Iul.
natalitia mar. Cordubæ, ſupra cum Geórgio, 27. Iul.
natalia B. Hadriani vxor, Conſtantinopoli. 1. Decemb.
natiuitas D. N. Ieſu Chriſti. 25. Decemb.
Eiuſdem Vigilia. 24. Decemb.
Eiuſdem Octaua. 1. Ian.
natiuitas B. Mariæ Virg. 8. Septemb.
eiuſdem Octaua. 15. Septemb.
natiuitas S. Ioannis Baptiſtæ. 24. Iun.
eiuſdem Vigilia. 23. Iun.
Eiuſdem Octaua. 1. Iulij.
naualis mar. Rauẽnæ ſub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decemb.
nazarius mar. Romæ ſub Dioclet. ſup. cum Baſilide. 12. Iunii.
nazarius & Celſus martyres Mediolani ſub Nerone. 28. Iulii.
Eorum inuentio Mediolani. 10. Maii
nemeſianus, Felices duo, Lucius, Litteus, Polyanus, Victor, Iader, Datiuus epiſcopi, & alij mart. in Africa ſub Valeriano. 10. Sept.
nemeſius mart. in Cypro, infra cum Pothamio. 20. Feb.
nemeſius mar. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iul.
nemeſius cõfeſſor in pago Liſuino. 1. Aug.
nemeſius diaconus, & Lucilla virgo & m. Romæ ſub Valeriano. 31. Oct.
nemeſius mart. Alexandriæ ſub Decio. 19. Decemb.
nemotius diaconus, & ſocij mar. Trecis ſub Attila. 7. Sept.
neomiſia virgo Anagniæ, ſup. cum Aurelia. 25. Sept.
neon mar. ſub Dioclet. ſupra cum Euſebio. 24. apr.
neon mar. Ægææ ſub Diocl. ſupra cũ Claudio. 23. aug.
neon mar. Antiochiæ, ſup. cum Marco. 28. Septemb.
neon mar. Romæ ſub Valeriano, ſupr. cum Euſebio, 2. Decemb.
neophytus mar. Nicææ. 20. Ian.
neopolus mar. Romæ, infra cum Saturnino 2. Maij.
neoterius mar. Alexandriæ, ſupra, cũ Ammone. 8. Sept.
nereus & Achilleus mar. Romæ. 12. Maii.
nereus mar. in Africa, infra cũ Saturnino. 16. Octob.
nerſas epiſc. & ſocij mar. in Perſide. 20. No.
neſtabus mar. in Palæſtina ſub Iuliano, ſup. cum Euſebio. 8. Sept.
neſtor epiſc. Perge mar. ſub Decio. 26. Feb.
neſtor epiſcopus & mar. in Cherſoneſo. ſupra cum Baſilio, 4. Mart.
neſtor mar. in Palæſtina ſub Iuliano. 8. Sep.
neſtor mar. Theſſalonicæ. 3. Oct.
niceas epiſc. Romatianæ Vrbis. 22. Iun.
niceas & Paulus mar. Antiochiæ. 29. aug.
nicander m. in Ægypto ſub Diocl. 15. Mar.
nicander & Marcianus mart. Venafri ſub Maxi-

Maximiano 17.Iunii.
nicander epiſcop.Myræ,& Hermas presby. mart.4.Nouemb.
nicander mart. Melitinæ ſub Dioclet. ſupra cum Hierone 7.Nouemb.
nicanor diaconus de vij. primis, in Cypro 10.Ianuar.
nicanor mart.in Aegypto ſub Maximino,ſupra cum Marciano 5.Aprilis, & 5.Iunii.
nicaſius epiſcopus Rhotomagen. Quirinus presby Scubiculus diaconus, & Pietia virgo.mar.in pago Vilcaſſi 10 11. Octob.
nicaſius epiſcopus Rhemen.Eutropia virgo & ſocii mar.14.Decemb.
nicephorus.mart.Antio. ſub Valeria.9. Feb.
nicephorus mar. in Aegypto ſub Numeriano, infra cum Victorino 25.Februarii.
nicephorus mart.ſupra cum Leone 1.Mart.
nicephorus Epiſcopus Cōſtantinopolitan. mart.ſub Leone Armeno 13.martii.
nicenas virgo Conſtantinopoli 27.Decēb.
niceta,& Aquilina marty.in Lycia.24. Iulii.
nicetas epiſcopus iu Dacia 7. Ianuarii.
nicetas epiſcopus Apolloniæ 20.Martii.
nicetas abbas monaſt.Meditii 3.Aprilis.
nicetas Gothus mar.ſub Athana.15.Septēb.
nicetus epiſcopus Lugdunen.2.Aprilis.
nicetius epiſcopus Viennenſis 5.maii.
nicetius epiſcopus Treuirenſis 5.Decemb.
nicodemi Inuentio.3. Auguſti.
nicolaus Tolentinas ord. Eremit.S.Aug.10. Septemb.
nicolaus martyr, in Mauritania, ſupra cum Daniele 13.Octob.
nicolaus epiſcopus Myræ 6.Decemb.
Eiuſdem translatio Barii 9. maii.
nicomedes presby.& mart. Romæ 15. Sep.
nicon,& alii X. mart. Cæſareæ 23.mart.
nicon marty.Antiochiæ,ſupra cum Marco. 28.Septemb.
nicon Monachus in Armenia 26. Nouēb.
nicoſtratus & Antiochus tribuni cū aliis militibus mart. Ceſareæ 21.Maii.
nicoſtratus mar.Romę,ſup.cū Claud.7.Iul.
nicoſtratus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio 8.Nouemb.
nillammon recluſus, in Aegypto 6. Ianua.
nilus epiſcopus in Phœnicia mart. ſub Dioc. infra cum Tyrannione 20. Februarii.
nilus epiſcopus in Aegypto,mar. in Palæſtina ſub Dioclet.infra cum Peleo.19.Sept.
nilus abbas Crypte ferratæ 26.Septemb.
nilus abbas Conſtantinopoli.12. Nouemb.
nimmia mar. Auguſtæ ſupra cum Hilaria. Aug.
niuianus epiſc.in Scotia.16.Septemb.
nominanda mar. Romæ, ſupra cū Donata. 31.Dec.
nongenti martyres Romæ.5.mar.
nonna mater B.Gregorij Nazianz.5 .Aug
nonnoſus abbas in monte Soracte.2 .Sept
nonnus epiſc.Edeſſæ.2.Decemb.
norbertus epiſc. Magdeburgenſis.6.Iun.
nouatus Pudentis filius,Romæ.21.Iun.
numerianus epiſc.Treuirenſis.5.Iul.
numidicus presb. & plurimi mar. in Africa ſub Valeriano,9. Aug.
nunilo & Alodia virg. & mar.in Hiſpania. 22.Octob.
nympha virgo,inf.cū Tryphone.10.Nou.
nymphodora martyr Nicææ,inf.cū Theuſeta.13.Mar.
nymphodora virg. & mar. in Bithynia ſub Maximiano,ſup.cū Menodora. 10.Sept.

O

OB Iulia virgo,Toleti. 5.Sept.
Oceanus mar.ſub Maximiano,inf.cū Theodoro.4.Sept.
octaua Natiuitatis Domini.1.Ian.
Stephani protomartyris.2.Ian.
Ioannis Euangeliſtæ.3.Ian.
SS Innocentium 4.Ian.
Epiphaniæ Domini.13.Ian.
S.Ioannis Baptiſtæ.1.Iul.
Apoſt.Petri & Pauli.6.Iul.
Laurentij martyris.17. Aug.
Aſſumptionis B. Mariæ.22.
Natiuitatis eiuſdem.15.Sept.
Omnium Sanctorum.8.Nouemb.
octauianus archidiaconus, & multa millia martyrum Carthagine.22.Mar.
octauius,Soluor,& Aduentor mar.Taurini ſub Maximiano.20.Nouemb.
octoginta martyres in Campania. 2.Mart.
octogintatres milites m.Amitern.. 24.Iul.
odilo abbas Cluniacenſis.15.Ian.
odo epiſcopus Vigellenſis.7.Iul.
oddo abbas Cluniacenſis.18.Nouemb.
olaus Rex Noruegiæ & mar.29.Iul.
oliua virgo.3 Iun.
olympiades mar.Cordubę ſub Decio,ſup. cum Maximo.15.Apr.
olympiades mar.Ameriæ ſub Diocl.1.Decemb.
olympiades vidua,Conſtantinopo.17.Dec.
olympius Epiſcopus & confeſſor in Thracia.

cia 12. Iunij.
olympius martyr Romæ, infra cum Symphronio 16. Iulij. & 31. Octob.
omnium Sanctorum feſtiuitas 1. Nouemb. eiuſdem Vigilia 31. Octob.
Euſdem Octaua 8. Nouemb.
oneſimus Epheſſorum epiſcopus, & marty. 16. Feb.
oneſiphorus & Porphyrius mart. in Helleſponto 6. Septemb.
onuphrius anachoreta in Aegypto 12. Iun.
optimianus epiſcopus Brixienſis 14. Iulij.
optatus mart. ſupra in, XVIII. marty. Cęſaraug. 16. Apr.
optatus epiſcopus Mileuitan. 4. Iunij.
optatus epiſcopus. Antiſiodoren. 31. Aug.
ordinatio S. Baſilij epiſco. Cęſarien. 14. Iunij. Gregorij Papæ 3. Sept.
Ambroſij epiſcopi Mediolanen. 7. Dec.
Zenonis epiſcopi Veronenſis 8. Decem.
orētius & Patiētia mart. in Hiſpania 1. Maij.
orentius, Herois, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriachus, & Longinus mart. in Armenia ſub Maximiano 24. Iunij.
oreſtes mart. Tyanæ ſub Dioclet. 9. Nou.
oreſtes mart. in Armenia ſub Dioclet. ſupra cum Euſtratio 13. Decemb.
oriculus, & ſocij mart. ſub Vuādalis 18. Nouemb.
orientius epiſcopus Auſcij 1. Maij.
orontius mart. Ebreduni ſub Dioclet. infra cum Vincentio 22. Ianuarij.
oſeas propheta 4. Iulij.
oſmundus epiſcopus in Anglia 4. Decemb.
oſtianus presbyter Viuarienſis 30. Iunij.
oſuualdus Rex Angliæ 5. Auguſti.
othilia virgo Argentoratenſis 13. Decemb.
othmarus abbas 16. Nouemb.
otho martyr. in Africa, ſupra cum Berardo 16. Ianuarii.
otho epiſcopus Bambergenſis 2. Iulij.

P

PACHOMIVS Abbas in Aegypto 14. Maij.
pachomius epiſcopus Aegyptius mart. Alexandrię ſub Maximino, ſupr. cum Fauſto. 26. Nouemb.
pacianus epiſcopus Barcinonenſis 9. Martii.
palæmon abbas in Thebaide 11. Ianuarij.
palatias virgo, & Laurentia marty. Anconæ ſub Dioclet. 8. Octob.
palatinus mart. Antiochiæ, infra cum Syco. 30. Maii.
palladia marty. infra cum Suſanna 24. Maii.
palmatius conſul mart. Romæ ſub Alexandro, ſupra cum Calepodio 10. Maii.
palmatius & ſocii mart. Treuiris ſub Diocle. 5. Octob.
pammachius presbyter Romæ 30. Aug.
pamphilus epiſcopus Valuenſis 23. April.
pāphilus presby. & mart. cum aliis, Cęſareæ ſub Maximino 1. Iunii.
pamphilus epiſcopus Capuanus 7. Septēb.
pamphilus mart. Romæ 21. Septemb.
panchariús mar. Nico. ſub Diocl. 19. Martii.
pancratius epiſcopus Tauromenii. & mart. 3. Aprilis.
pancratius mar. Romæ ſub Diocle. 12. Maii.
pantænus Alexandriæ ſub Caracalla 7. Iul.
pātagapes mar. ſupr. cū Diomede 2. Septēb.
pantagathus epiſcopus Viennenſis 17. Apr.
pantaleemon mart. in Apulia ſub Traiano, ſupra cum Mauro 27. Iulii.
pantaleon medicus martyr. Nicomediæ ſub Maximiano 17. Iulii.
papas mart. in Licaonia 16. Martii.
paphnutius mart. Hieroſolymis 19. Apr.
paphnutius epiſ. in Aegypto confeſsor ſub Maximino 11. Septemb.
paphnutius, & ſocii marty. in Aegypto ſub Diocl. 24. Septemb.
papias & Maurus milites martyres Romæ ſub Dioclet. 29. Ianuarii.
papias epiſcopus Hierapolitanus 22. Febr.
papias marty. in Aegypto ſub Numeriano, infra cum Victorino 25. Februarii.
papias, Diodorus, Canon. & Claudius mart. Perge ſub Decio 26. Februarii.
papias mar. in Africa, īf. cū Publio 2. Nouē.
papinianus & Manſuetus epiſcopi, & mart. in Africa ſub Geiſerico 28. Nouemb.
papius Mart. ſub Dioclet. 28. Iunii.
papius martyr in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino 7. Iulii.
papylus diaconus mart. Pergami ſub Antonino, ſupra cum Carpo 12. Aprilis.
paramon, & ſocii CCCLXXV. martyres ſub Decio 29. Nouemb.
paraſceues mart. infra cū Photina. 20. mart.
paris epiſcopus Theani. 5. Auguſti.
pariſius monachus Camalduleu. Bononiæ 21. Iunii.
parmenas diaconus martyr Philippis ſub Traiano 23. Ianuarii.
Parmenius, Helimenas, & Chryſotelus preſbyteri, Lucas & Mucius diaconi martyr

Cordu-

Cordubæ.2.Aprilis.
parthenius mart. Romæ ſub Decio, ſupra cũ Calocero 19.Maij.
paſchalis Papa Romæ.141.Maij.
paſchaſius epiſcopus Viennenſis.22. Feb.
paſchaſius diaconus Romæ.31.Maij.
paſchaſius marty.in Africa ſub Geiſerico,ſupra cum Arcadio.13.Nouemb.
paſſicrates, Valentio, & alij duo martyres Doroſtori 25.Maij.
paſtor, Victorinus,& ſocij marty.Nicomediæ.29.Mar.
paſtor epiſcopus Aurelianenſis 30. Martij.
paſtor presbyt.Romæ.26.Iulij.
paſtor mar.Compluti,ſupr.cũ Iuſto.6.Aug.
patapius ſolitarius,Cõſtantinopoli.8.Decẽ.
paterius epiſcopus Brixienſis.21.Feb.
patermuthius,Copres,& Alexander marty. Alexandriæ ſub Iuliano.9. Iulij.
paternianus epiſcopus Bononien. 12. Iulij.
paternus epiſcopus Abricenſis.16. Aprilis.
paternus mart.Fundis.21. Auguſti.
paternus epiſc.& mart.in territ.Conſtãtien. 23.Septemb.
paternus mart.Senonen.12. Nouemb.
patiens epiſcopus Metenſis.8.Ianuarij.
patiens epiſcopus Lugdunenſis 11.Septemb.
pęnitentia mar.in Hiſpania, ſupra cum Orẽtio.1.Maij.
patritia martyr Nicomediæ, ſupra cum Macedonio.13.Martii.
patritia virgo Neapoli.25. Auguſti.
patricius epiſcopus Aruernenſis. 16. Martii.
patricius epiſcopus in Hibernia.17.Martii.
patricius epiſc.Achatius,Menãder,& Polienus mart.Perusæ in Bythinia. 28. Aprilis.
patritius abbas.Niuernis.24.Auguſti.
patrobas diſcipulus B.Pauli,infra cum Philologo.4.Nouemb.
patroclus mar.Trecis ſub Aurel. 21.Ianuar.
paula vidua Romana,in Bethlehẽ.26.Ianua.
paula virgo & mar. Conſtantinopoli.3.Iun.
paula virgo mar.in Hiſpania, ſupra cum Cyriaco.18.Iunij.
paula mart.Damaſci,inf.cũ Sabino.20. Iulij.
paula virgo & martyr.Carthagine,ſupra cũ Baſſa.19.Auguſti.
paulillus puer in Africa,ſupr.cum Arcadio. 13.Nouemb.
paulillus mart. Nicomediæ, ſupra cum Cyriaco.19.Decemb.
paulina virgo & martyr Romæ, ſupra cum Artemio.6.Iunii.
paulina marty. Romæ ſub Valeriano,ſupra cum Euſebio.2. Decemb.
paulina mar.Romæ,ſup.cũ Donata.31.Decẽ.
paulinus epiſcopus Brixienſis.29. April.
paulinus mart.Coloniæ.4.Maii.
paulinus mar.Tuderti,ſu.cũ Felicis.26.Maij.
paulinus epiſcopus Nolanus.22.Iunii.
paulinus Epiſcopus Lucenſis, & mart.cum ſocijs ſub Nerone 12.Iulii.
paulitius epiſcopus Treuirẽſis mart.in Phrygia ſub Conſtantio.31. Auguſti.
paulinus epiſcopus Eboracenſis.10. Octob.
paulinus epiſcopus Capuanus. 10 Octob.
paulus primus eremita.in Thebaide.10.Ian.
paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Succeſſus,Iulius,Catus, Pia, & Germana mart. in Afric.19.Ian.
paulus epiſcopus Trecenſis. 1.Febr.
paulus, Lucius, & Cyriacus mart.Romæ.8 Februarii.
paulus epiſcopus Virodunenſis. 8.Febr.
paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mart.in Portu Romano.2. Martii.
paulus epiſcopus Peluſij.7.Martii.
paulus cognomento Simplex.7. Martii.
paulus martyr. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato.10.Martii.
paulus mart.Conſtantinopoli ſub Copronymo.17.Mar.
paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor mart.in Syria.20.Martii.
paulus epiſcopus Narbonenſis.22. Martii.
paulus monachus mart. Cordubæ,ſupra cũ Elia.17. April.
paulus mart. in Helleſponto, infra cum Petro.15.Maij.
paulus mart. Nouioduni, ſupra cum Heradio.17.Maii.
paulus mart.ſupra cum Conſtante. 28 Maij.
paulus marty.Cæſareæ ſub Maximino,infra cum Valente.1.Iunii.
paulus presbyt. & marty. Auguſtoduni ſub Aureliano, infra cum Reueriano.1.Iun.
paulus marty.Conſtantinop.ſupra cum Lucilliano.3.Iun.
paulus epiſcopus Conſtantinop. marty. ſub Conſtantio.7.Iunij.
paulus & Cyriacus mart.in Ponto. 20. Iun.
paulus mar.Romæ ſub Iuliano ſup. cũ Ioanne.26. Iunii.
paulus Papa Romæ.28.Iunii.
paulus Apoſt.mart.Romę ſub Nerone,infra cum Petro.29.Iunii.

eiuſdem

Eiuſdem Conuerſio 25. Ian.
Eiuſdem Commemoratio.30.Iun.
Paulus mar.ſup.cum Marco.3.Iul.
paulus diac.& mar.Cordubæ.20.Iul.
paulus mart.in Palæſtina ſub Maximino.25. Iulij.
paulus & Iuliana mar. Ptolemaide ſub Valeriano.17.Aug.
paulus mart. Antiochię, ſupra cum Nicæa. 29.Aug.
paulus,Tatta, Sabinianus,Maximus, Rufus, & Eugenius mar.Damaſci.25.Sept.
paulus mar.ſub Valeriano,ſup. cum Dionyſio.3.Octob.
paulus mar.Nicęæ,ſup.cum Dario.19.Dec.
paulus mart.Tripoli,ſup. cum Luciano.24. Decemb.
pauſides mar.Cæſareæ ſub Diocler.inf.cum Timolao.24.Mart.
pauſilippus mart. ſub Hadriano, infra cum Theodoro 15.Ap.
pegaſius mar. in Perſide, ſup. cum Acindino.2.Nouemb.
pelagia mar.ſup.cum Domitio.24.Mar.
pelagia virgo & m̃.Tarſi ſub Diocl.4.Maii.
pelagia virgo & mar.Antiochiæ.9.Iun.
pelagia mar.Nicopoli,ſupra cum Ianuario. 11.Iulij.
pelagia pęnitens,Hieroſolymis.8.Octob.
pelagia virgo mart.Antiochię,ſupra cũ Beronico.19.Octob.
pelagius epiſc.Laodicenus. 25.Mart.
pelagius mart.Cordubæ ſub Abdarameno. 26. Iunij.
pelagius mar. Conſtantiæ ſub Numeriano. 28. Aug.
peleus epiſc. mar. in Phęnicia ſub Dioclet. infra cum Tirannione.20.Feb.
peleus,Nilus,& Elias epiſc. Aegyptii mart. cum plurimis clericis in Palæſtina ſub Dioclet.19.Septemb.
peluſius presb. & mar.Alexandriæ.7.Apr.
pelinus epiſc. Bruduſinus martyr.Corſinij ſub Iuliano 5. Dec.
peregrinus mart. Theſſalonicæ, ſupra cum Irenæo.5.Maii.
peregrinus epiſc. Antiſiodorenſis & mart. 16.Maij.
peregrinus epiſc.& marty.in Peliginiis.13. Iunij.
peregrinus mar.Apolloniæ cum Iſauro 17. Iunij.
peregrinus, Lucianus, Põpeius,Heſychius, Papius,Saturninus,Germanus, & Apius epiſcopi mar. in Macedonia ſub Traiano 7. Iulij.
peregrinus presb.Lugduni.28.Iul.
peregrinus mart.Romæ ſub Cõmodo,ſup. cum Euſebio.25.Aug.
perfectus presb.& mar.Cordubę.16.Apr.
pergentinus, & Laurẽtinus mar. Aretij ſub Decio.3.Iun.
perpetua,& Felicitas,Reuocatus, Saturninus,& Fęcundolus mar. Tuburbi ſub Seuero.7.Mart.
perpetua B.Petri diſcipula.Romæ.4.Aug.
perpetuus epiſc.Turonenſis 8. Apr.
perſeueranda virgo.26.Iun.
petronilla virgo,Romæ.31.Maii.
petronius epiſc.Veronenſis.6. Sept.
petronius epiſc.Bononienſis.4.Octob.
petri Apoſt.Cathedra,Romæ.18.Ian.
Antiochiæ.22.Feb.
Eiuſdem Dedicatio ad Vincula.1.Aug.
petrus & Paulus Apoſtoli,mart.Romæ ſub Nerone.29.Iun.
Eorum Vigilia.28.Iun.
Eorum octaua.6.Iulij.
Baſilicarum eorundem Dedicatio Romæ 18. Nouemb.
petrus mar.Aulonæ.3.Ian.
petrus epiſc. Sebaſtæ.8.Ian.
petrus Seuerus, & Leucius martyr. Alexandriæ.11.Ian.
petrus mar.in Africa,ſup.cum Berardo.16. Ianuar.
petrus Mauimenus mar.Damaſci.21.Feb.
petrus confeſſor in Hernicis.11.Mart.
petrus martyr.Nicomedię ſub Dioclet. 12. Martii.
petrus, & Aphrodiſius mar. in Africa. 14. Martij.
petrus, Marcianus, Iouinus, Tecla, Caſſianus,& alij mar. Romæ.25.Martij.
petrus diac. & Hermogenes martyr. Antiochiæ.17.Apr.
petrus epiſc.Bracarenſis & mar.26. Apr.
petrus ord.pręd.mar.Mediol.29.Apr.
petrus monachus & mar.Cordubæ, ſup. cũ Amatore.30. Apr.
petrus epiſc. Papienſis.7.Maii.
petrus epiſc.Veſontinus.8.Maij.
petrus,Andreas,Paulus,& Dionyſia mar.in Helleſponto.15.Maii.
petrus de Morono,dictus Cæleſtinus V.19. maii.

petrus presb. Vualabonſus diac. Sabinianus, Vuiſtremundus, Habētius, & Hieremias monachi mar. Cordubæ. 7. Iun.
petrus m̄. Philadelphiæ, ſup. cum Cyrillo. (1. Aug.
petrus epiſc. Anagninus. 3. Aug.
petrus, Iulianus, & alij XVIII. mar. Romæ. 7. Aug.
petrus mart. in Ponto, ſupra cum Marcellino 27. Aug.
petrus epiſc. Compoſtellanus. 10. Sept.
petrus mar. in Africa, ſupra cum Andrea. 23. Septemb.
petrus mar. ſub Decio & Valeriano, ſupra cum Dionyſio. 3. Octob.
petrus epiſc. Damaſcenus & mar. 4. Octob.
petrus mar. Hiſpali. 8. Octob.
petrus miles mar. Romæ, infra cum Theodoſio. 25. Octob.
petrus epiſc. Alexandrinus mar. ſub Maximino. 26. Nouemb.
petrus monachus m̄. Cōſtātinopoli ſub Copronymo, inf. cum Stephano 28. Nouēb.
petrus Chryſologus epiſc. Rauēnæ. 2. Dec.
petrus, Succeſſius, Baſſianus, Primitiuus, & alij XX. mar. in Africa. 9. Decemb.
phara virgo Meldenſi. 7. Dec.
pharnacius mar. in Armenia ſub Maximiano, ſupra cum Orentio. 24. Iun.
philadelphus mar. in Sycilia, ſupra cum Alphio. 10. Maij.
philadelphus mart. ſupra cum Diomede. 2. Septemb.
philappianus mar. in Africa, ſupra cum Feliciano. 30. Ian.
philaſtrius epiſc. Brixienſis. 18. Iul.
philæas epiſco. Thumæos, & Philoromus tribunus, marty. cum innumeris alijs ſub Diocler. 4. Feb.
phileas epiſc. Aegyptius mar. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Fauſto. 26. Nouemb.
philemon & Apollonius diaconus, marty. Antinoi. 8. Martii.
philemon & Domninus mar. 21. Martij.
philemon & Aphias mar. Coloſſis ſub Nerone. 22. Nouemb.
philetus ſenator, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronidas mart. 27. Martii.
Philetus, & ſocij m̄. ſub Hadriano. 28. Mar.
philibertus abbas in Herio inſula. 20. Aug.
philibertus mar. in Hiſpania, ſupra cum Fabriciano. 22. Aug.
philippa mar. Perge ſub Antonino, inf. cum Thodoro. 20. Sept. (11. Apr.
philippus epiſc. Gortinæ ſub M. Antonio.
philippus & Iacobus Apoſtoli mar. Hierapoli, & Hieroſolymis. 1. Maii.
philippus Argyrio in Sicilia. 12. Maii.
philippus diac. de VII. Cæſareæ, & quatuor eius filiæ. 6. Iun.
philippus mart. Romæ ſub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iul.
philippus, Zenon, Narſeus, & decem infantes mar. Alexandriæ. 15. Iul.
philippus mar. Nicomediæ, infra cum Stratone. 17. Aug.
philippus ord. Seru. B. Mariæ. 23. Aug.
philippus mar. ſupra cum Diomede. 2. Septembris.
philippus mar. Alexandriæ 13. Sept.
philippus epiſco. Seuerus presbyt. Euſebius, & Hermes mart. Hadrianopoli ſub Iuliano. 22. Octob.
philippus epiſc. Firmi, & mar. 22. Octob.
philippus presbyt. infra cum Pontiano Papa. 19. Nouemb.
philo & Agathopodes diaconi Antiochiæ. 25. Aprilis.
philogonius epiſc. Antiochenus. 20. Dec.
philologus & Patrobas B. Pauli diſcipuli. 4. Nouemb.
philomenus mar. Heracleæ, ſupra cum Clementino. 14. Nouemb.
philomenus mart. Ancyræ ſub Aureliano. 29. Nouemb.
philonilla B. Pauli diſcipula, Tarſi, inf. cum Zenaide. 11. Octob.
philoromus tribunus militum m̄. in Aegypto ſub Diocler. ſup. cum Philea. 4. Feb.
philoterus mart. Nicomediæ ſub Diocler. 19. Maij.
philotheus mar. ſub Maximino, ſupra cum Domnino. 5. Nouemb.
philomena virgo Septempedana. 5. Iul.
philegon Apoſtolorum diſcipulus, ſupra cum Herodione 8. Apr.
phocas mar. Antiochiæ. 5. Martij.
phocas eps Synope m̄. ſub Traiano. 14. Iul.
phœbe. Corinth. 3. Sept.
photina, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatolius, Photius, Photides, Paraſceues, & Cyriaca mar. 20. Martii.
photinus epiſc. Lugdun. Sanctus diaconus, Vetius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attallus, Alexander, Blandina, & alij

& alij multi mart. ſub Antonino.2 Iunij.
photinus mart. Nicomediæ ſub Diocler. ſupra cum Aniceto.12. Auguſti.
photius mart. ſupra cum Archelao.4. Mart.
photius mart. ſupra cum Photina.20. Mart.
pia mar. in Africa, ſupra cum Paulo, 19. Ian.
piaton presb & mart. Tornaci, ſub Maximiano.1. Octob.
pientia virgo & mar. in pago Vilcaſſino, ſupra cum Nicaſio.11. Octob.
pierius presb. Alex. ſub Diocler.4. Nouemb.
pigmenius mart. Romæ ſub Iuliano.24. Mar.
pinianus, Conſtantinopoli, ſupra cum Melania.31. Decemb.
pinytus epiſc. Gnoſiæ ſub Antoni.10. Octo.
pionius presby. & marty. Smyrnæ cum alijs XV. ſub Antonino.1. Febr.
piperion mart. Alexandriæ, ſupra cum Candido.11. Mart.
pirminus epiſcopus Meldenſis. 3. Nouemb.
pius Papa & mart. Romæ ſub Antonino.11. Iulij.
placidia virgo Veronæ.11. Octob.
placidus monachus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus diaconus, Fauſtus, & alij XXX. monachi mart. Meſſanæ.5. Octob.
placidus mart. ſup. cum Anaſtaſio, 11. Octo.
plato monachus Cõſtantinopol.4. Aprilis.
plato mart. Ancyræ.22. Iulij.
platonides, & alij duo mar. Aſcalone.6. Apr.
plautilla, Romæ.20. Maij.
plautus marty. in Thracia, ſupra cum Eutychio.29. Septemb.
plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, Serenus, Rhais, Potamiena, & Marcella, marty. Alexandriæ ſub Seuero.28. Iunij.
podius epiſcopus Florentinus. 28. Maii.
pœmon anachoreta in Thebaide.27. Augu.
polius diaconus marty. in Mauritiana, infra cum Timotheo.11. Maii.
pollio mart. in Pannonia ſub Diocl.28. Apr.
polyanus epiſcopus & mar. in Africa ſub Valeriano, ſup. cum Nemeſiano.10. Septem.
polyænus mart. Peruſæ, ſupra cum Patricio. 28. Aprilis.
polyænus marty. Romæ ſupra cum Herma. 18. Auguſti.
polycarpus epiſcopus Smyrnen. marty. ſub Antonino cum alijs XII.26. Ianuarij.
polycarpus presby Romæ.23. Febr.
polycarpus & Theodorus mart. Antiochiæ. 7. Decemb.
polychronius epiſcopus, Babylonius mart. in Perſide ſub Decio.17. Feb.
polychronius presb. & mart. ſub Conſtantio.6 Decemb.
polyeuctus mart. Melitinæ ſub Dec. 13. Feb.
polyeuctus, Victorius, & Donatus, mar. Cæſareæ.21. Maij.
polyxena Apoſtolorum diſcipula, in Hiſpania infra cum Xantippa.23. Septemb.
pompeius mart. in Africa ſub Decio, ſupra cum Terentio.10. Apr.
pompeius mart. in Macedonia ſub Traiano, ſupra cum Peregrino 7. Iulij.
pompeius epiſcopus Papienſis.14. Decemb
pomponius epiſcopus Neapolita.14. Maij.
pompoſa virgo & mart. Cordubæ.19. Sept.
pontianus mar. Spoleti ſub Antonino.19. Ia.
pontianus marty. Romæ ſub Commodo, ſupra cum Euſebio.25. Auguſti.
pontianus, Papa, & Philippus presb. mart. in Sardinia ſub Alexand.19. Nouemb.
põtianus, & alij quatuor mar. Romæ.2. Decẽ.
pontianus mart. Romæ ſub Maximiano, inf. cum Thraſone.11. Decemb.
pontianus mart. Catanæ, infra cum Stephano.31. Decemb.
ponticus mart. Lugduni ſub Antonino, ſupra cum Photino.1. Iunij.
pontius diaconus S. Cypriani, Carthagine. 8. Martij.
pontius mar. in Gallia ſub Valeria.14. Maij.
poppon abbas Atrebati, 25. Ianuarij.
porcarius abbas Lerinenſis, & quingẽti monachi mar 12. Auguſti.
porphyrius & Seleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino.16. Feb.
porphyrius epiſcopus Gazæ.26. Feb.
porphyrius mart. in Piceno.4. maij.
porphyrius Romæ.20. Auguſti.
porphyrius mart. in Helleſponto, ſupr. cum Oneſiphoro.6. Sept.
porphyrius mimus mar. ſub Iuliano.15. Sep.
porphyrius marty. Epheſi ſub Aureliano.4. Nouemb.
portianus abbas Aruernis.24. Nouemb.
potamia mart. Thaguræ, ſupra cum Iulio.5. Decemb.
potamiœna virgo & mart. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho. 38. Iunij.
potamion epiſcopus in Aegypto, marty. ſub Conſtantio 18. Maij.
potamius & Nemeſius mart. in Cypro.20. Februarij.

potentianus mar. Senonen. infra cum Sabiniano. 31. Decemb.
poticus mar. in Sardinia ſub Anto. 13. Ianuã.
prçpedigna marty. Oſtiæ ſub Dioclet. ſupra cum Maximo. 18. Febr.
præſentatio B. Mariæ virginis in templo. 21. Nouemb.
præſidius epiſc. & mart. in Africa ſub Hunnerico. ſupra cum Donatiano. 6. Septem.
prætextus epiſc. Rhotomagen. & mart. 24. Februarij.
prætextatus mart. Romæ ſub Maximiano, infra cum Thraſone. 11. Decemb.
pragmatius epiſ. Auguſtodunen. 22. Nouẽb.
praxedis virgo, Romæ. 21. Iulij.
priamus mart. in Sardinia, ſupra cum Æmilio. 28. Maij.
prilidianus mart. Antiochiæ ſub Decio, ſup. cum Babyla. 24. Ianuarij.
primianus mart. in Africa, ſupra cum Dominico. 29. Decemb.
primitiua mart. Romæ. 24. Februarij.
primitiua virgo & mart. Romæ. 23. Iulii.
primitiuus mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſaraug. 16. Apr.
primitiuus mart. Romæ ſub Hadriano, ſupra cum Getulio. 10. Iunii.
primitiuus mart. Tibure ſub Hadriano, infr. cum Symphoroſa. 18. Iulii.
primitiuus mart. in Gallæcia ſub Diocle. ſupra cum Facundo. 27. Nouemb.
primitiuus mart. in Africa, ſupra cum Petro. 9. Decemb.
primus mart. in Helleſponto, ſupra cum Cyrino. 3. Ian.
primus, & Donatus diaconi & mart. in Africa. 9. Febr.
primus & Felicianus mart. Romæ ſub Dioc. 9. Iunij.
primus, Cyrillus, & Secundarius mar. Antiochiæ. 2 Octob.
principius epiſc. Sueſſionenſis 25. Septemb.
priſca virgo & mar. Romæ ſub Claud. 18. Ia.
priſcianus mart. Romę, ſupra cum Euagrio. 12. Octob.
priſcianus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. ſupra cum Carponio. 14. Octob.
priſcilla, Romæ 16. Ianuarii.
priſcilla in Aſia, ſupra cum Aquila. 8. Iulii.
priſcillianus marty. Romæ ſub Iuliano, infr. cum Priſco. 4. Ianuar.
priſcus presbyt. Priſcillianus, & Benedicta, mart. Romæ ſub Iuliano. 4. Ianuar.
priſcus, Malchus, & Alexander mart. Cæſareæ ſub Valeriano. 28. Martii.
priſcus mar. cum plurimis aliis in territorio Antiſiodoren. 26. Maii.
priſcus Chriſti diſcipulus mart. Capuæ. 1. Septemb.
priſcus epiſc. Capuanus Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, Secundinus, Adiutor, Marcus, Auguſtus, Elpidius, Cænion, & Vindonius confeſſores ſub perſecut. Vuandalica in Campania. 1. Septemb.
priſcus mart. in Phrygia. 20. Septemb.
priſcus, Creſcens, & Euagrius mart. in Ponto. 1. Octob.
priuatus epiſco. & mart. in territorio Gaualitano ſub Valeriano. 21. Auguſti.
priuatus mart. in Phrygia, ſupr. cum Dionyſio. 20. Septemb.
priuatus mar. Romæ ſub Alex. 28. Septemb.
probus epiſcopus Veronenſis. 12. Ianuar.
probus epiſcopus Reatinus. 15. Martij.
probus marty. Tarſi. ſub Dioclet. infra cum Tharaco. 11. Octob.
probus epiſcopus Rauennæ. 10. Nouemb.
probus mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Arcadio. 13. Nouemb.
proceſſus & Martinianus marty. Romæ ſub Nerone. 2. Iulii.
prochorus diaconus mar. Antiochiæ. 9. Ap.
proclus & Hilarion mart. ſub Traia. 12. Iulii.
proclus epiſc. Conſtantinopolitan. 24. Octo.
procopius confeſſor Conſtantinopoli ſub Leone, ſupra cum Baſilio. 27. Febr.
procopius mart. Cæſareæ ſub Diocle. 8. Iul.
proculus, Ephebus, & Apollonius mart. Interamnæ. 14. Feb.
proculus epiſc. Interamnen. & mar. 14. Apr.
proculus epiſc. Bononien. marty. ſub Maximiano. 1. Iun.
proculus mart. in Illyrico, ſupra cum Floro. 18. Auguſt.
proculus diaconus mart. Puteolis ſub Dioc. ſupra cum Ianuario. 19. Septemb.
proculus mart. Auguſtoduni. 4. Nouemb.
proculus epiſc. Narnien. mart. ſub Totila. 1. Decemb.
proculus epiſ. Veronen. ſub Diocl. 9. Decẽb.
proiectus mart. infra cum Thyrſo. 24. Ian.
proiectus epiſc. Aruernen. & Marinus mart. 25. Ianuar.
proſdocimus epiſco. Patauinus. 7. Nouemb.
proſper Aquitanus epiſc. Regienſis. 25. Iun.
proſper epiſc. Aurelianenſis. 29. Iulij.

Prota-

protaſius mart. Mediolani, ſupra cum Geruaſio. 19. Iun.
protaſius mart. Coloniæ. 4. Aug.
protaſius epiſc. Mediolanen. 24. Nouemb.
protogenes epiſcopus Carrhis. 6. Maij.
protolicus mart. Alex. ſup. cũ Baſſo. 14. Feb.
protus mart. Aquileiæ ſub Diocler. ſup. cum Cantio 31. Maij.
protus & Hyacinthus mart. Romæ ſub Gallieno. 11. Septemb.
protus presb. & Ianuarius diaconus marty. in Sardinia ſub Dioclet. 25. Octob.
prudentius epiſcop. Turiaſonenſis 28. Apr.
ptolemæus, Lucius, & alius tertius mart. Romæ ſub Antonino. 19. Octob.
ptolemæus miles marty. Alexandriæ, ſupra cum Ammone. 20. Decemb.
publia abbatiſſa Antiochiæ ſub Iuliano. 9. Octobris.
publius epiſc. Athenienſis & mart. 21. Ian.
publius, Iulianus, Marcellus, & alii mart. in Africa. 19. Feb.
publius marty. ſupra in, XVIII. mart. Cæſaraugust. 16. Apr.
publius, Victor, Hermes, & Papias marty. in Africa, 2. Nouemb.
publius epiſcop. & mart. in Aſia, ſupra cum Aurelio 12. Nouemb.
pudens ſenator, Romæ. 19. Maij.
pudentiana virgo, Romæ. 19. Maii.
pulcheria Auguſta virgo, Conſtantinopoli. 10. Septemb.
pupulus marty. Alexandriæ, ſupra cum Cæreale. 28. Febr.
purificatio B. Mariæ Virg. 2. Feb.
puſicius marty. in Perſide ſub Sapore, infra cum Simeone. 21. Aprilis.

Q

Quadrageſimus ſubdiaconus, 26. Octo.
quadraginta milites mart. Romæ ſub Galieno. 13. Ianuar.
quadraginta milites marty. Sebaſtæ ſub Licinio. 9. Martii.
quadragintaduo monachi mart. Epheſi ſub Copronymo. 12. Ianuar.
quadragintaduo Mart. in Amorio 6. Mart.
quadragintaduo Mart. in Perſide. 20. Mart.
quadragintatres monachi mart. in Ægypto. 14. Ianuarii.
quadragintaſex milites martyr. Romæ ſub Claudio. 25. Octob.
quadragintaſeptem Martyres Romæ ſub Nerone. 14. Martii.
quadragintanouẽ martyres Calcedone ſub Dioclet. 24. Sept.
quadragintanouem milites mart. Romę ſub Dioclet. ſupra cum Calliſtrato 26. Sept.
quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alij XI. mar. 26. Martii.
quadratus marty. Nicomediæ ſub Decio. 7. Maij
quadratus Apoſtolorum diſcipulus, Athenis. 26. Maii.
quadratus mart. in Africa. 26. Maij.
quadratus epiſcopus. 21. Aug.
quartilla mart. Surenti. infra cum Quincto. 19. Martii.
quadratus & Quinctus mar. Romæ. 10. Maii.
quartus marty. Romæ ſub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Auguſt.
quartus Apoſtolorum diſcipulus. 3. Nouẽb.
quartus mart. in Africa, inf. cum Victuro. 18. Decemb.
quatuor mille nongenti ſexagintaſex martyres in Africa ſub Hunnerico. 12. Octob.
queranus abbas in Scotia. 9. Septemb.
quinidius epiſcopus Vaſionenſis. 15. Feb.
quinctianus & Irenæus marty. in Armenia. 1. Aprilis.
quinctianus, Lucius, & Iulianus mar. in Africa. 23. maii.
quinctianus epiſcopus Ruthenorum. 14. Iu.
quinctianus epiſcopus Aruernenſis. 13. Nouembris.
quinctianus marty. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
quinctilianus marty. ſub Dioclet. ſupra cum Maximo. 13. Apr.
quinctilianus mart. ſupra in, XVIII. marty. Cæſaraug. 16. Apr.
quinctilis epiſcopus Nicomedienſis & mar. 8. Mart.
quinctilla mart. Surrenti, infra cum Quincto. 19. Mart.
quinctinus marty. Auguſtę ſub Maximiano. 31. Octob.
quinctus mart. in Africa, ſupra cum Aquilino. 4. Ian.
quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, & alij nouem mart. Surrenti. 19. Mart.
quinctus marty. Romæ, ſupra cum Quarto. 10. Maii.
quinctus, Arcontius, & Donatus marty. Capuæ. 5. Septemb.
quinctus mart. in Lucania, ſupra cum Hyacintho. 29. Octob.

quinctus, Simplicius, & alij marty. in Africa ſub Decio. 18. Decemb.
quinquaginta milites mart. in Portu Romano ſub Aureliano. 8. Iulii.
quinque mart. in Lesbo inſula. 5. Apr.
quiriacus marty. Auguſtæ, ſupra cum Hilaria. 12. Auguſti.
quiriacus epiſcopus Aſtienſis, & Maximus presb. Archelaus diaconus, & ſocii mart. ſub Alexandro 23. Aug.
quiriacus anachoreta in Palæſtina. 29. Septēbris.
quiricus & Iulitta marty. Tarſi ſub Dioclet. 16. Iunii.
quirinus mart. Romæ ſub Claudio 25. Mart.
quirinus tribunus mart. Romæ ſub Traiano. 30 Martij.
quirinus epiſcopus Siſcienſis & mar. 4. Iun.
quirinus mart. Tibure. 4. Iun.
quirinus presb. mart. in pago Vilcaſſino, ſupra cum Nicaſio. 11. Octob.
quiteria virgo & mar. in Hiſpania. 22. Maii.
quoduultdeus epiſc. Carthaginenſis, confeſſor Neapoli ſub Geiſerico. 26. Octob.

R

Radegundes Regina, Pictauis. 13. Aug.
raineldes virgo, & ſocii marty. in Gallia. 16. Iulii.
rainerius confeſsor Piſis 17. Iunii.
rainerius epiſcopus Aquilanus. 30. Decēb.
ranulphus mart. Atrebatenſis. 27. Maij.
raſippus mart. Romæ 23. Iul.
reatrius mar. in Africa, ſupra cum Datio. 27. Ianuarii.
redempta virgo Romæ, infra cum Romula. 23. Iul.
redemptus epiſcopus Ferentini. 8. Apr.
regina virgo & martyr. Auguſtodunen. 7. Septembris.
regulus epiſcopus Arelaten. 30. Mart.
regulus mart. Populonii ſub Totila. 1.
relatio pueri IESV de Ægypto. 7. Ian.
rembertus epiſcopus Bremenſis. 4. Febr.
remedius epiſcopus in oppido Vapingo. 3. Februar.
remigius epiſcopus Rhemenſis. 1. Octob.
reparata virgo & mart. Cæſareæ ſub Decio. 8. Octob.
reſpicius marty. infra cum Thryphone. 18. Nouemb.
reſtituta virgo & marty. Neapoli ſub Valeriano. 17. Maij.
reſtituta virgo & mart. cum aliis multis Soræ ſub Aureliano. 27. Maij.
reſtitutus mart. Romæ. 29. Maij.
reſtitutus mart. in Hiſpania, ſupra cum Criſpulo. 10. Iun.
reſtitutus, Donatus, Valerianus, Fructuoſa, & alij XII. mart. Antiochiæ 23. Aug.
reſtitutus epiſcopus Carthaginenſis & martyr. 9. Decemb.
reuerianus epiſcopus Auguſtodunenſis, Paulus presb. & alij decem mart. 1. Iun.
reuocata mart. infra cum Saturnino. 6. Febr.
reuocatus mart. Smirnæ, infra cum Vitale. 9. Ianuar.
reuocatus mart. Tuburbi ſub Seuero, ſupra cum Perpetua. 7. Martij.
rhais catechumena mart. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho. 28. Iunii.
richardus Rex Anglorum, Lucæ. 7. Febr.
richardus epiſcopus Ciceſtrienſis. 5. Apr.
richarius presb. in monaſt. Centule. 29. Apr.
rigobertus epiſcopus Rhemenſis. 4. Ianuar.
ripſimis & ſociæ virg. & mart. in Armenia, ſub Tiridate. 29. Sept.
rixius mart. ſupra cum Lucia. 6. Iunij.
robertus primus abbas Ciſterij, in monaſt. Moliſmenſi 29. April.
robertus abbas Ciſtercięſis, in Angl. 7. Iun.
robuſtianus mart. Mediolani. 24. Maii.
robuſtianus & Marcus mart. 31. Aug.
rochus confeſsor in Monte Peſsulano. 16 Auguſti.
rodopianus mart. in Caria ſub Diocle. ſupra cum Diodoro 3. Maij.
rogatianus marty. in Britannia ſub Diocle. ſupra cum Donatiano. 24. Maij.
rogatianus presbyt. & Feliciſſimus marty. in Africa ſub Valeriano. 26. Octob.
rogatianus mar. in Africa, ſupra cum Caſtore. 28. Decemb. (12. Ianuar.
rogatus marty. in Africa, ſupra cum Zotico.
rogatus mar. in Africa, ſup. cū Cyril. 8. Mar.
rogatus, ſucceſſus, & alij XVI. martyres in Africa. 28. Martii.
rogatus mar. in Africa. ſup. cū Areſio. 10. Iu.
rogatus monachus martyr. Carthagine ſub Hunerico, ſupra cum liberato. 17. Augu.
rogatus martyr. Romæ, ſupra cum Lucio. 1. Decemb.
rogellus & Seruusdeus mart. Cordubæ. 16. Septemb.
romana virgo, Tuderti. 23. Febr.
romanus abbas in territorio Lugdunen. 28. Februarij.

romanus abbas in pago Antiſiodoren. 22. Maij.
romanus mar. Romæ ſub Valeriano. 9. Aug.
romanus epiſc. Antiſiod. & mar. 6. Octob.
romanus epiſc. Rothomagen. 23. Octob.
romanus mart. cũ Barula puero Antiochiæ ſub Galerio. 18. Nouemb.
romanus presb. in caſtro Blauio. 24. Nouẽb
romaricus abbas Luxouien. 8. Decemb.
romualdus anachoreta ord. Camaldulen. Rauennnæ. 7. Feb. & 19. Iunij.
romula, Redempta, & Herũdo virgin s Romæ. 22. Iulij.
romulus mar. Concordiæ, ſupra cum Donato. 17. Feb.
romulus marty. Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timalac. 24. Martij.
romulus & ſecũdus mar. in Mauritania 24. Martii.
romulus epiſcop. Feuſulan. & mar. cum ſocijs ſub Domitiano. 6. Iulii.
romulus mar. ſub Traiano. 5. Septemb.
roſa virgo Viterbij. 4. Septemb.
roſius confeſ. in Campania, ſupra cum Priſco. 1. Septemb.
roſula mar. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Cypriano. 24. Septemb.
rudericus presbyt. & Salomon mar. Cordubæ. 13. mart.
ruffina & Secunda virg. & mart. Romę ſub Valeriano 10. Iulij.
ruffina virgo, & mar. Hiſpali, ſupra cum Iuſta 19. Iul.
ruffina, Cæſareæ, infra cum Theodoto. 31. Auguſti.
ruffinus mar. Romæ, ſup. cum Macario. 28. Feb.
ruffinus mar. in Africa, ſup. cũ Epiph. 7. Apr.
ruffinus mart. Sueſſione ſub Dioclet. infra cum Valerio. 14. Iunij.
ruffinus & Martia mar. Syracuſius, 21. Iun.
ruffinus mar. Aſſiſij. 30. Iulij.
ruffinus epiſc. Marſorum, & ſocii mart. ſub Maximino. 11. Auguſti.
ruffinus confeſſor Mantuæ. 19. Aug.
ruffinus epiſc. Capuanus. 26. Aug.
ruffinus, Siluanus, & Vitalicus mar. Ancyrę. 4. Septemb.
ruffinus & Ruffinianus mar. 9. Septemb.
ruffinus, Marcus, Valerius, & ſocij mart. in Africa. 16. Nouemb.
rufus mar. Melitine, ſup. cum Hermogene, 19. April.
rufus mar. Philadelphiæ, ſup. cum Cyrillo, 1. Auguſti.
rufus epiſc. Capuanus & mar. 27. Aug.
rufus, & Carpophorus mar. Capuę ſub Diocler. 27. Aug.
rufus mar. Damaſci, ſup. cũ Paulo 25. Sept.
rufus epiſc. Metenſis. 8. Nouemb.
rufus epiſc. Auenionen. 12. Nouemb.
rufus Apoſtolorũ diſcipulus. 21. Nouembr.
rufus mar. cum ſua familia, Romæ ſub Diocle. 28. Nouemb.
rufus & Zoſimus mar. in Macedonia. 18. De.
rumoldus epiſc. Dublinen. & mart. Mechliniæ. 1. Iulij.
rupertus epiſc. Salisburgen. 27. Martij.
ruſtica mar. Romæ, ſupra cum Donato. 31. Decemb.
ruſticus mar. Veronæ ſub Maximiano, ſup. cum Firmo. 9. Auguſti.
ruſticus ſubdiaconus mar. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato. 17. Aug.
ruſticus epiſc. Aruernenſis. 24. Septemb.
ruſticus presb. mar. Luteciæ ſup. cum Dionyſ. 9. Octob.
ruſticus epiſc. Treuirenſis 14. Octob.
ruſticus epiſc. Narbonen. 26. Octob.
rutilius mar. in Africa. 2. Aug.
rutilius & ſocij mar. in Pannonia. 4. Iunii.
rutulus mar. In Africa, ſup. cũ Lucio. 18. Feb.

S

SABAS Gothus, & alii plures mart. in Cappadocia, ſub Valente. 12. Apr.
ſabas & LXX. milites mar. Romæ. 24. Apr.
ſabas abbas in Cappadocia. 5 Decemb.
ſabatius mar. Antiochiæ ſub Probo, inf. cũ Trophimo. 19. Septemb.
ſabel mar. Chalcedone ſub Iuliano, ſupra cum Manuele. 17. Iunii.
ſabina mar. Romæ ſub Hadriano. 29. Aug.
ſabina virgo in pago Tricaſſino. 29. Aug.
ſabina mar. Abulę, infra cum Vincentio. 27. Octob.
ſabinianus mar. in territorio Tricaſſino ſub Aureliano. 29. Ian.
ſabinianus monachus mar. Cordubæ, ſupra cum Petro presbytero 7. Iunii.
ſabinianus mar. Damaſci, ſupra cum Paulo, 25. Septemb.
ſabinianus epiſc. Senonen. & Potentianus mar. 31. Decemb.
ſabinus mar. ſupra cum Donato, 25. Ian.
ſabinus epiſc. Canuſij 9. Feb.
ſabinus mar. Hermopoli. 13. martij.

ſabinus confeſſor Pictauien.11.Iulii.
ſabinus,Iulianus,Maximus,Macrobius,Caſſia,Paula,& alii X. mar. Damaſci 20. Iul.
ſabinus epiſc. Placentinus,11. Decemb.
ſabinus epiſc. Spoleti,Exuperãtius, & Marcellus diaconi, & Venuſtianus præſes cũ vxore & filiis mart. ſub Maximiano. 30. Decemb.
ſacerdos epiſc. in territorio Petragoricenſi.4.maii.
ſacerdos epiſc.Saguntinus. 5.maii.
ſacerdos epiſc.Lugdunen. 12. Septemb.
ſadoch epiſc.& alii CXXVIII.mar. in Perſide ſub Sapore.20.Feb.
ſagar epiſc.Laudiceæ & mar.6.Octob.
ſalaberga abbatiſſa Lauduni. 22. Septemb.
ſalluſtia mar. Romæ ſub Decio, ſupra cum Cęreale.14.Septemb.
ſalluſtianus conf. in Sardinia.8.Iunii.
ſalomon mar. Cordubæ, ſup. cum Ruderico.13.mart.
ſalomon epiſc.Genuenſis.28.Septemb.
ſaluinus epiſc.Veronenſis.12.Octob.
ſaluius mar.in Africa.11.Ian.
ſaluius epiſc.Ambianen.& mar.11. Ian.
ſaluius epiſc. Engoliſmen. & ſuperius mar. Valencenſis.26.Iunii.
ſaluius epiſc.Albinenſis.1.Septemb.
ſalutaris archidiaconus mar. in Africa,ſup. cum Eugenio.13.Iulii.
ſamonas mar.Edeſſæ ſub Dioclet.ſup. cum Guria 15. Nouemb.
ſampſon presb.Conſtantinop.27.Iunii.
ſampſon epiſc.in Britannia. 28. Iulii.
ſamuel mar.Cęſareæ ſub maximino, ſupra cum Elia,16.Feb.
ſamuel propheta.20.Aug.
ſamuel mar. in Mauritania, ſupra cum Daniele.13.Octob.
ſancius mart.Cordubæ.Iunii.
ſanctius epiſc. Meldenſis.22. Septemb.
ſanctorum omnium feſtiuitas,1.Nouemb.
ſanctus diaconus mar.Lugduni ſub Antonino,ſupra cum Photino 2. Iunii.
ſandalius mar. Cordubæ.3.Septemb.
ſarbelius,& Rarbea mar. Edeſſæ ſub Traiano.29.Ian.
ſarmata mar. in Thebaide.11.Octob.
ſaturianus mar.in Africa ſub Geiſerico,ſup. cum Martiniano.16.Octob.
ſaturnina virgo & mart.Atrebati.4.Iunii.
ſaturnini quatuor marty. ſupra in. XVIII. mar.Cæſarauguſtani.16.Aprilis.
ſaturninus mar.in Africa, ſuprà cum Paulo, 19.Ianuar.
ſaturninus,Thyrſus, & Victor mar.Alexandriæ 31.Ian.
ſaturninus,Theophilus, & Reuocata mar. 6.Feb.
ſaturninus presb.Datiuus,Felix,Ampelius, & ſocij mar.in Africa ſub Diocl.11.Feb.
ſaturninus, Caſtulus, Magnus, & Lucius mar.15.Feb.
ſaturninus mar.Adrumeti, infra cum Verulo.21.Feb.
ſaturninus mar.Tuburbi ſub Seuero, ſupra cum Perpetua 7.Martij.
ſaturnin9,& alij nouẽ m̃. in Africa 22.Mar.
ſaturninus epiſc. Veronenſis.7.April.
ſaturninus Neopolus,Germanus, & Cæleſtinus mar.Romæ 2. Maii.
ſaturninus mar. in Macedonia ſub Traiano. ſupra cum Peregrino.7. Iulij.
ſaturninus marty.in Portu Romano, ſupra cum Martiale.22.Aug.
ſaturninus mar.Capuę,ſup. cum Marcello. 6.Octob.
ſaturninus & Lupus mar.14,Octob.
ſaturninus,Nereus,& alij CCCLXV. mart. in Africa.16.Octob.
ſaturninus m̃.Caralis ſub Dioclet. 30. Oct.
ſaturninus mar.Antiochiæ,ſupra cum Baſileo.27.Nouemb.
ſaturninus ſenex,& Siſinius diaconus,mar. Romæ ſub Maximiano.29. Nouemb.
ſaturninus Epiſc.Toloſanus mar.ſub Decio 29. Nouemb.
ſaturninus mar.Romæ ſub Valeriano, ſup. cum Irenæo.15.Decemb.
ſaturninus mar. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo 23.Decemb.
ſaturninus mar.in Africa,ſup. cum Dominico.29.Decemb.
ſaturus mar. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Armogaſte.29.Martii.
ſatyrus mar.in Achaia.12.Ian.
ſatyrus B.Ambr.frater,Mediol. 17. Septẽb.
ſauina matrona,Mediolani.30.Ian.
ſauinus & Cyprianus mar.Brixiæ.11. Iulii.
ſaula martyr.Coloniæ, ſupra cum Martha. 20.Octob.
ſcholaſtica virgo in monte Caſſino.10.Feb.
ſcillitani mar. Carthagine.Speratus,Nartalus,Cythinus,Beturius,Felix,Aquilinus, Lætatus,Ianuaria,Generoſa,Beſſia, Donata,& Secunda.17.Iulii.
ſcubiculus diaconus mar.in Pago Vilcaſſino,ſupra cum Nicaſio.11,Octob.

ſebaſtia

ſebaſtia m. Sirmij, ſup. cũ Innocentio. 4. Iul.
ſebaſtiana mart. Heracleæ ſub Domitiano. 16. Sept.
ſebaſtianus mar. Romæ ſub Diocl. 20. Ian.
ſebaſtianus mar. in Armenia, ſupra cũ Dionyſ. 8. Feb.
ſebaſtianus m. ſup. cum Photina. 20. Mar.
ſebbus rex Angliæ. 29. Aug.
ſſecunda virgo & mart. Romæ ſub Valeriano, ſup. cum Ruffina. 10. Iul.
ſecunda mar. Carthagine, ſup. in, Scillitani mar. 17. Iul.
ſecunda virgo mar. Tuburbi ſub Valeriano ſup. cum Maxima. 10. Iul.
ſecundarius mar. Antiochiæ, ſup. cum Primo. 2. Octob.
ſecundianus mar. Concordiæ, ſupra cũ Donato. 17. Feb.
ſecundianus, Marcellianus, & Verianus m. in Tuſcia. ſub Decio. 9. Aug.
ſecundilla mar. in Portu Romano, ſup. cum Paulo. 2. Mar.
ſecundina virgo & mart. Anagniæ ſub Decio. 15. Ian.
ſecundinus mar. in Africa, ſupra cũ Lucio. 18. Feb.
ſecundinus mar. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Feb.
ſecundinus epiſcopus Cirthen. m. ſub Valeriano, ſupra cum Agapio. 29. apr.
ſecundinus mar. Cordubæ. 21. Maij.
ſecundus epiſcopus & mar. Sinueſſæ, ſupra cum Caſto. 1. Iul.
ſecundinus confeſſor in Campania, ſupra cum Priſco. 1. Sept.
ſecundolus mar. Tuburbi ſub Seuero, ſupra cum Perpetua. 7. Mar.
ſecundus mar. in Africa, ſupra cum Epicteto. 9. Ian.
ſecundus mar. in Mauritania, ſupra cũ Romulo. 24. Mar.
ſecundus mar. Aſtenſis. 29. Mar.
ſecundus epiſcopus Abulen. 2. Maii. & infr. cum Torquato. 15. Maii.
ſecundus presbyter, & alii mar. Alexandriæ ſub Conſtantio. 21. Maii.
ſecundus mar. Amoriæ ſub Diocl. 1. Iun.
ſecundus mar. Synnadæ, ſupra cum Democrito. 31. Iul.
ſecundus mar. Nouocomi, ſupra cum Carpophoro. 7. Aug.
ſecundus mar. ex leg. Thebæorum in Liguria. 26. Aug.
ſecundus, Fidentianus, & Varicus marty. in Africa. 15. Nouemb.
ſecundus mart. Niceæ, ſupra cum Dario. 19. Decemb.
ſecundus mar. Nicomediæ, ſupra cum Cyriaco. 19. Decemb.
ſecundus mart. in Africa, ſupra cum Dominico. 29. Decemb.
ſecurus mart. in Africa, infra cum Seuero. 2. Decemb.
ſedophe mart. in Scythia, ſupra cum Marino. 5. Iulii.
ſeleſius mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide. 12. Septemb.
ſeleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Porphyrio. 16. Februarii.
ſeleucus confeſſor in Syria. 24. Martii.
ſenator epiſcopus Mediolanenſis. 28. Maij.
ſenator, Albani. 26. Septemb.
ſennem martyr. Rom. ſub Decio, ſupra cum Abdon. 30. Iulii.
ſeptem Virgines & mart. Sirmii. 9. Aprilis.
ſeptem Latrones mart. a B. Iaſone conuerſi. 29. April.
ſeptem Fratres mart. Romæ ſub Antonino, ſc. Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis & Martialis. 10. Iulii.
ſeptem Dormiẽtes Epheſi, ſc. Maximianus, Malchus, Martinianus, Dionyſius, Ioannes, Serapion, & Conſtantinus. 27. Iulii.
ſeptem fratres Machabæi, & mater eorum, mart. Antiochiæ ſub Epiphane. 1. Augu.
ſeptimus monachus marty. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato. 17. Aug.
ſeptimus lector mart. Venuſiæ ſub Diocler. ſupra cum Felice. 24. Octob.
ſeptuagintaduo martyres Sirmii. 23. Februarii.
ſeptuagintanouem martyres in Sicilia ſub Diocletiano. 21. Februarii.
ſequanus presbyter Lingonien. 19. Septembris.
ſeraphina in ciuitate Mamienſi. 29. iulii.
ſerapia virgo & mart. Romæ ſub Hadriano. 3. Septemb.
ſerapion mart. in Ægypto ſub Numeriano, infra cum Victorino, 25. Februarij.
ſerapion mart. Alexandriæ, ſupra cum Cæreale. 28. Feb.
ſerapion epiſcopus Thmueos. 21. Martii.
ſerapion lector mart. Pentopoli, infra cum Theodoro. 26. Martij.
ſerapion martyr ſub Seuero. 15. Iulij.
ſera-

ſerapion, Epheb, ſupra in Septem dormientes 27. Iulii.
ſerapion mart. Romæ, ſupra cum Hermac. 18. Aug.
ſerapion mar. in Ponto, ſupra cum Marcellino. 27. Aug.
ſerapion mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Heronide. 12. Septemb.
ſerapion epiſc. Antiochenus, 30. Octob.
ſerapion mart. Alexandriæ ſub Decio. 14. Nouemb.
ſerena vxor Diocletiani, Romæ 16. Aug.
ſereni duo mar. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho 28. Iunii.
ſergius mar. Cæſareæ. 24. Feb.
ſergius mar. in Apulia ſub Traiano, ſupra cum Maura. 27. Iulii.
ſergius Papa Romæ 9. Septemb.
ſergius & Bacchus mar. Auguſtæ Euphrateſiæ ſub Maximiano. 7. Octob.
ſerotina mar. Romę, ſupra cum Donata. 31. Decemb.
ſeruandus & Germanus mart. in Hiſpania ſub Dioclet. 23. Octob.
ſeruatius epiſcopus Tungrenſis. 13. Maii.
ſeruilianus mar. Romæ ſub Traiano, infra, cum Sulpicio. 20. Aprilis.
ſeruilius martyr. in Iſtria, infra cum Zoello 23. Maii.
ſeruulus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Feb.
ſeruulus confeſſor Romę, 23. Decemb.
ſeruus ſubdiaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico, ſup. cum Liberato. 17. Aug.
ſeruus mar. Tuburbi ſub Hũnerico. 7. Decē.
ſeruus Dei monachus mar. Cordubæ. ſupra cum Gumeſindo. 13. Ian.
ſeruusdei mar. Cordubæ, ſupra cum Regello, 16. Septemb.
ſeuera virgo Treuiris. 20. Iulii.
ſeuerianus & Aquila mar. Cęſareę. 23. Ian.
ſeuerianus epiſc. Scytopolis, & m̃. 21. Feb.
ſeuerianus mar. ſub Dioclet. inf. cum Victore. 20. April.
ſeuerianus miles mart. Sebaſtæ ſub Licinio 9. Septemb.
ſeuerianus mar. Romæ ſub Dioclet. ſupra, in, Quatuor Coronati. 18. Nouemb.
ſeuerinus epiſc. Neapolitanus. 18. Ian.
ſeuerinus abbas Noricorũ apoſtolus. 8. Ianuarii.
ſeuerinus abbas Agunenſis 11. Feb.
ſeuerinus epiſc. Septempedanus. 8. Iunii.
ſeuerinus mar. ſupra cum Lucia. 6. Iul.
ſeuerinus mar. Nouocomi, ſupra cum Carpoph 7. Aug.
ſeuerinus epiſcopus Colonienſis, 23. Oct.
ſeuerinus monachus Tibure. 1. Nou.
ſeuerinus, Exuperius, & Felicianus m̃. Viennæ. 19. Nouemb.
ſeuerinus monachus Luteriæ. 27. Nou.
ſeuerinus epiſc. Treuirenſis. 21. Dec.
ſeuerus mar. Alexandriæ, ſupra cum Petro. 11. Ian.
ſeuerus epiſcopus Rauennæ. 1. Feb.
ſeuerus presbyter in prouincia Valerię. 15. Febr.
ſeuerus epiſcopus Neapolitan. 30. Apr.
ſeuerus presbyter Viennen. 8. Aug.
ſeuerus, & Memmon centurio m. 20. Aug.
ſeuerus presbyter Vrbeueteri. 1. Oct.
ſeuerus epiſcopus Treuirenſis. 15. Oct.
ſeuerus presb. mart. Hadrianopoli ſub Iuliano, ſup. cum Philippo. 22. Oct.
ſeuerus epiſc. Barcinonen. & mar. 6. Nou.
ſeuerus mar. Romæ ſub Diocletia. ſupra in, Quatuor Coronati. 8. Nou.
ſeuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus mar. in Africa. 2. Decemb.
ſeuerus mar. Alexandriæ, ſupra cum Manſueto. 30. Dec.
ſex Virg. & mar. Nicomediæ ſub Maximia 19. Maij.
ſexaginta martyr. Coloniæ in Afr. 30 Aug.
ſexcenti ſexaginta martyres Alexandr. ſub Maximiano. ſup. cum Fauſto. 26. Nouem.
ſextus mart. Catanæ infra cum Stephano. 31. Dec.
ſidonius epiſcopus Aruernenſis. 23. Aug.
ſidronius mar. Senonenſis. 11. Iul.
ſigiſmundus Rex Burgundiæ, & mar. 1. Mai.
ſilas Apoſtolorũ diſcipulus in Macedonia. 13. Iul.
ſiluanus epiſc. Emiſſenus, & alij duo mart. ſub Maximiano. 6. Feb.
ſiluanus marty. in Africa, ſupra cum Lucio. 18. Feb.
ſiluanus epiſc. in Phœnicia. mar. ſub Diocletiano infra cum Tyrannione. 20. Febr.
ſiluanus mar. in Africa, ſupra cum Cyrillo, 8. Mar.
ſiluanus epiſc. Gazæ & mart. cum plurimis clericis ſub Maximino. 4. Maij.
ſiluanus mar. Romæ. 5. Maij.
ſiluanus mar. in Iſtria, infra cum Zoello 24. Maij.

ſiluanus mar. Romæ ſub Antonino, ſupr. in Septem fratres. 10. Iul.
ſiluanus mar. in Piſidia ſupra cum Bianore 10. Iul.
ſiluanus mar. Ancyræ, ſupra cum Ruffino. 4. Septemb.
ſiluanus confeſſor Bituricen. 22. Sept.
ſiluanus mar. ſub Maximin. ſup. cum Domnino. 5. Nouemb.
ſiluanus epiſcopus Troade. 2. Decemb.
ſiluanus Papa & mart. in inſula Pontia. 20. Iunij.
ſilueſter epiſcopus Cabilonen. 20. Nouem.
ſilueſter abbas, Fabriani in Piceno. 26. Nouemb.
ſilueſter Papa Romæ. 31. Decemb.
ſiluianus epiſcopus in Campania. 19. Feb.
ſiluinus epiſcopus Toloſanus. 17. Feb.
ſiluinus epiſcopus Veronen. 12. Sept.
ſiluinus epiſcopus Brixienſis. 28. Sept.
ſiluius mar. Alexandriæ, ſupra cum Aratore. 21. Apr.
ſimeon Stylites monachus Antiochiæ. 5. Ian.
ſimeon epiſc. Hieroſolym. mart. ſub Traiano. 18. Feb.
ſimeon epiſc. Seleuciæ, centum epiſcopi, & alij clerici, Vſthazanes, & Abedechalas, & Ananias presby. Puſicius, & filia eius virgo, m. in Perſide ſub Sapore. 21. Apr.
ſimeon monachus Treuiris. 1. Iul.
ſimeon cognomento Salus, Emeſæ. 1. Iul.
ſimeō monachus in agro Mātuano. 26. Iul.
ſimeon Stylites iunior, 3. Sept.
ſimeon ſenex. 8. Octob.
ſimilianus epiſc. Nannetenſis. 16. Iun.
ſimitrius presb. & alij xxij. mar. Romæ ſub Antonino. 26. Maij.
ſimon puer mar. Trident. 24. Mar.
ſimon Chananæus & Thaddæus Apoſtoli, mar. in Perſide. 28. Octob.
ſimplicianus epiſcopus Mediolan. 16. Aug.
ſimplicianus mar. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
ſimplicius Papa Romæ. 2. Mar.
ſimplicius ſenator mar. Romæ ſub Alexandro ſupra cum Calepodio. 10. Maij.
ſimplicius epiſc. Fauſinæ & mart. ſub Dioclet. 15. Maij.
ſimplicius epiſc. Auguſtudonen. 24. Iun.
ſimplicius, Fauſtinus, & Beatrix ma. Romæ ſub Dioclet. 29. Iul.
ſimplicius mar. Romæ ſub Diocletia. ſupra cum Claudio. 8. Nouemb.
ſimplicius epiſc. Veronenſis. 20. Nouemb.
ſimplicius mart. in Africa ſub Decio, ſupra cum Quincto. 18. Decemb.
ſindulphus confeſſor Rhemen. 20. Oct.
ſindulphus epiſc. Viennenſ. 10. Decemb.
ſirenus monachus martyr Sirmij ſub Maximiano. 23. Feb.
ſiricius mart. Adrumenti, infra cum Verulo. 21. Feb.
ſiridon epiſc. 20. Ian.
ſiſenandus leuita & mar. Cordubæ. 16. Iul.
ſiuiardus abbas apud Cenomanos. 1. Mar.
ſiſinius diaconus, Diocletius, & Florentius mar. Auximi ſub Diocl. 11. Maij.
ſiſinius, Martyrius, & Alexāder mar. Anauniæ. 29. Maij.
ſiſinius mar. Cyzici ſub Diocletian. 23. Nouembris.
ſiſinius diaconus mar. Romæ ſub Maximiano, ſup. cum Saturnino. 29. Nou.
ſixtus. Vide infra Xyſtus.
ſmaragdus mar. Romæ ſub Maximiano ſupra cum Cyriaco. 16. Mar. & 8. Aug.
ſobel Ægyptius mar. ſupra cum Cantidio. 5. Aug.
ſocrates & Dionyſius mar. 19. Apr.
ſocrates & Stephanus mar. in Britannia. 17. Septembr.
ſolemnius epiſcopus Carnutenſis. 25. Septemb.
ſolochanus, & ſocij milites mar. Chalcedone ſub Maximiano. 17. Maij.
ſolutor mar. Rauennæ ſub Diocle. inf. cum Valentino. 13. Nouemb.
ſolutor miles mar. Taurini ſub Maximiano ſupra cum Octauio. 20. Nouemb.
ſopotra virgo Conſtantinopoli, ſupra cum Euſtolia. 9. Nouemb.
ſophia virgo & mar. Firmi. 30. Apr.
ſophia & Irenes mar. 18. Sept.
ſophia vidua Romæ. 30. Sept.
ſophonias propheta in Iudæa. 3. Decembr.
ſophonius epiſcopus Hieroſolymitanus. 11. Mar.
ſophonius epiſcopus in Cypro. 8. Decembris.
ſoſipater B. Pauli diſcipulus, Beroæ. 25. Iunij.
ſoſius diaconus mar. Puteolis ſub Diocl. ſupra cum Ianuario. 19. & 23. Sept.
ſoſthenes & Victor mart. Chalcedone ſub Diocl. 10. Sept.

ſoſthe-

ſoſthenes B. Pauli diſcipulus, Corinthi, 28. Nouemb.
ſoter Papa & mar. Romæ. 22. Apr.
ſoteris virgo & mar. Romæ. 10. Feb.
ſozon m. Pompeiopoli ſub Maximi. 7. Sept.
ſpecioſus monachus Romæ. 15. Mar.
ſperatus mar. Carthagine, ſupra in, Scillitani mar. 17. Iul.
ſpes abbas, Nurſiæ. 28. Mar.
ſpes virgo & mar. Romæ ſub Hadriano, ſupra cum Fide. 1. Aug.
ſpeuſippus, Eleuſippus, & Meleuſippus m. Lingonis ſub M. Aurelio. 7. Ian.
Spiridion epiſcopus in Cypro, cōfeſſor ſub Maximino, 14. Dec.
ſtachys epiſ. Conſtantinopolit. 31. Oct.
ſtacteus mart. Tibure ſub Hadriano, inf. cū Symphoroſa. 18. Iul.
ſtacteus mar. Romæ. 28. Sept.
ſtanislaus epiſ. Cracouienſis & ma. 7. Maii.
ſtephanus epiſc. Lugdunenſis. 13. Feb.
ſtephanus abbas Reate. 13. Feb.
ſtephanus mar. in Ægypto, infra cum Victore. 1. Apr.
ſtephanus abbas Ciſtercienſis. 17. Apr.
ſtephanus epiſcopus Antiochenus & mart. 25. Apr.
ſtephanus m. Tarſi, ſup. cū Caſtore. 27. Ap.
ſtephanus Papa & mar. Romę ſub Valeriano, 2. Aug.
ſtephanus ſubdiaconus m̄. Romæ ſub Valeriano, infra cum Xyſto. 6. Aug.
ſtephanus Hungarorum Rex. 20. Aug.
ſtephanus mar. in Britannia, infra cum Socrate. 17. Sept.
ſtephanus mar. in Hiſpania, ſupra cū Honorio. 21. Nouemb.
ſtephanus mar. Antiochiæ ſub Dioclet. 22. Nouemb.
ſtephanus iunior, Baſilius, Petrus, Andreas, & ſocij cccxxxix. monachi mart. Conſtātinopoli ſub Copronymo. 28. Nouemb.
ſtephanus mar. in Africa, ſupra cum Claudio. 3. Dec.
ſtephanus protom. Hieroſolymis. 26. Dec.
eius Octaua. 2. Ian.
eiuſdem inuentio. 3. Aug.
eiuſdem Translatio Romæ. 7. Maij.
ſtephanus, Pontianus, Attalas, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mineruinus, & Simplicianus mar. Catanæ. 31. Decemb.
ſtercatus mar. Emeritæ ſub Diocl. inf. cum Victore. 24. Iul.
ſtraton, Philippus, & Eutychianus mar. Nicomediæ. 17. Aug.
ſtraton mar. 9. Sept.
ſtraton mar. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide. 12. Sept.
ſtratonicus mar. Singidoi ſub Licinio, ſup. cum Hermylo. 13. Ian.
ſtylianus anachoreta Hadrianopoli. 26. Decemb.
ſtyriacus mar. Sebaſtæ ſub Licinio, ſupr. cū Carterio. 2. Nouemb.
ſucceſſus mar. in Africa, ſupra cum Paulo. 19. Ian.
ſucceſſus mar. in Africa, ſupra cum Rogato. 28. Mar.
ſucceſſus mar. ſupra in, xviij. mar. Cæſarauguſt. 16. Apr.
ſucceſſus mar. in Africa, ſupra cum Petro. 9. Decemb.
ſuitbertus epiſc. Vuerdenſis. 1. Mar.
ſulpicius pius epiſc. Bituricenſis. 17. Ian.
ſulpicius Seuerus epiſco. Bituricen. 29. Ian.
ſulpicius & Seruilianus mar. Romæ ſub Traiano. 20 Apr.
ſuperius mar. Valencenis, ſup. cum Saluio. 26. Iun.
ſurannus abbas. 24. Ian.
ſuſanna, Marciana, & Palladia mar. cum filijs paruulis. 24. Maij.
ſuſanna virgo & mar. Romæ ſub Diocl. 11. Aug.
ſuſanna & Martha mar. 20. Sept.
ſuuithunus epiſc. Vuitonien. 2. Iul.
ſyagrius epiſc. Auguſtodunen. 27. Aug.
ſycus & Palatinus mar. Antiochiæ. 30. Mi.
ſymmachus Papa Romæ. 19. Iul.
ſymphorianus mar. Romæ, ſupr. cum Claudio. 7. Iul.
ſymphorianus mar. Auguſtoduni ſub Aureliano. 22. Aug.
ſymphorianus mar. Romę ſub Diocl. ſupra cum Claudio. 8. Nou.
ſymphoroſa mar. in Campania ſub Diocl. ſupra cum Ariſtone. 2. Iul.
ſymphoroſa, & ſeptem eius filij. Creſcens, Iulianus, Nemeſius, Primitiuus, Iuſtinus, Stacteus, & Eugenius marty. Tibure ſub Hadriano. 18. Iul.
ſymphronius mar. in Africa, ſupra cum Felice. 3. Feb.
ſymphronius, Olympius, Theodulus, & Exuperianus. Romæ. 26. Iul. & 31. Oct.

ſyncle-

Syncletica, Alexandriæ. 5. Ian.
ſyndimius mar. Nicomediæ, ſupra cum Cyriaco. 19. Dec.
ſyneſius & Theopompus mar. 21. Maij.
ſyneſius lector mar. Romæ ſub Aureliano. 12. Decemb.
ſyntyches, Philippis. 22. Iul.
ſyrus epiſcopus Papienſis. 9. Decemb. & cũ Iuuentio eiuſdem vrbis epiſcopo. 12. Septembris.
ſyrus epiſcopus Genuenſis. 29. Iun.

T

TAmmarus confeſſor in Campania, ſup. cum Priſco. 1. Sept.
tarbula mar. ſub Sapore, ſupra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. apr.
tatiana mar. Romæ ſub Alexandro. 12. Ian.
tatianus diaconus mar. Aquileiæ ſub Numeriano, ſup. cum Hilario. 16. Mar.
tatianus m̃. in Phrygia ſub Iuliano, ſupr. cũ Macedonio. 12. Sept.
tatio mar. in Iſauria ſub Diocl. 24. aug.
tatta mar. Damaſci, ſupra cum Paulo. 25. Septembris.
taurinus epiſc. Ebroicenſis. 11. aug.
taurio mart. Amphipoli ſupra cum Aucto. 7. Nouemb.
tecla mar. Romæ, ſup. cum Petro. 26. Mar.
tecla mar. in Palæſtina ſub Diocleт. infr. cũ Timotho. 19. aug.
tecla, Adrumeti, ſupr. cũ Bonifacio. 30. aug.
tecla virgo & mar. Aquileiæ ſub Nerone, ſup. cum Euphemia. 3. Sept.
tecla virgo & mart. Iconij ſub Nerone. 23. Septemb.
tecla abbatiſſa in Germania. 15. Oct.
teleſphorus Papa & mar. Romæ ſub Antonino. 5. Ian.
terentianus epiſc. Tudertinus mar. ſub Hadriano. 1. Sept.
terentius, Africanus, Pompeius, & ſoc. m. in Africa ſub Decio. 10. apr.
terentius epiſc. Iconij & mar. 21. Iun.
terentius mar. Tuderti ſub Diocl. ſup. cum Fidentio. 27. Sept.
tertius confeſſor in Africa ſub Hunnerico, ſup. cum Dionyſia. 6. Decemb.
tertulla virgo & mar. Cirthę ſub Valeriano, ſup. cum Æmiliano. 29. apr.
tertullianus epiſc. Bononien. 27. apr.
tertullianus presb. & mar. Romæ ſub Valeriano. 4. aug.
thaddæus Apoſt. mar. in Perſide, ſupra cũ Simone. 28. Octob.
thæa mar. in Palæſtina, ſupra cum Meuri. 19. Decemb.
thalalæus, Aſterius, Alexander, & ſoc. mar. Edeſſæ ſub Numeriano. 20. Maij.
thalus mar. Laodiceæ ſub Diocl. infra cum Trophino. 11. Mar.
thamel, & ſoc. m. ſub Hadriano. 4. Sept.
tharacus, probus, & Andronicus mar. Tarſi ſub Diocl. 11. Oct.
tharaſius epiſc. Conſtantinopolitan. 25. Februarij.
tharſicius, Zoticus, Cyriacus, & ſoc. mart. Alexandriæ. 31. Ian.
tharſicius acolytus mar. Romæ. 15. aug.
tharſilla virgo, Romæ. 24. Decemb.
thecuſa virgo mar. Ancyræ, infra cũ Theo. 18 Maij.
themiſtocles mart. in Lycia ſub Decio. 21. Decemb.
theoctiſtes virgo in Paro inſula. 10. Nou.
theodardus eps Leodienſis, & ma. 10. Sept.
theodemirus monachus mar. Cordubę. 25. Iulii.
theodora mar. Nicææ, infra cum Theuſceta. 13. Mar.
theodora m. Romæ ſub Hadriano. 1. apr.
theodora virgo, & Didymus mar. Alexandriæ ſub Diocl. 28. apr.
theodora virgo m. Tarracinæ ſub Domitiano, ſup. cum Flauia Domitilla. 7. Maij.
theodora pęnitens, Alexandriæ. 11. Sept.
theodora Romæ ſub Diocl. 17. Sept.
theoricus presbyt. Rhemenſis. 1. Iul.
theodorus monachus in Ægypto. 28. Dec.
theodorus mart. Heracleæ ſub Licinio. 7. Febr.
theodorus mar. Romæ, ſup. cum Alexãdro. 17. Mar.
theodorus epiſco. Irenæus diaconus, Serapion & Ammonius lectores mar. Pentapoli. 26. Mar.
theodorus & Pauſilippus mar. ſub Hadriano. 15. apr.
theodorus Trichinas. 20. apr.
theodorus epiſc. Anaſtaſiopolis. 22. apr.
theodorus epiſc. Bononienſis. 5. Maij.
theodorus epiſ. Papienſis. 20. Maij.
theodorus epiſc. Cyrenenſis confeſſor ſub Dioclet. 4. Iul.
theodorus mar. Romæ ſub Galieno, ſup. cũ Lucilla. 29. Iul.
thodorus mart. Nicomediæ, infra cum Zenone.

none. 2. Septembris.
Theodorus. Oceanus, Ammianus, & Iulianus mar. ſub Maximiano. 4. Sept.
theodorus mar. Conſtantinopoli ſub Valente, inf. cum Vrbano. 5. Sept.
theodorus ma. Hadrianopoli ſub Maximiano, ſup. cum Maximo. 15. Sept.
theodorus epiſc. Cantuarienſis. 19. Sept.
theodorus, Philippa eius mater, & locij m. Perge ſub Antonino. 20 Sept.
theodorus pſb. m. Antioch. ſub Iul. 23. Oc.
theodorus abbas Viennæ. 29. Octob.
theodorus miles ma. Amaſcæ, ſub Maximiano. 9. Nou.
theodorus ep̃s Ægyptius, m. Alexã. ſub Maximino, ſup. cum Fauſto. 26. Nouemb.
theodorus mar. Antioch. ſup. cum Polycarpo. 7. Decemb.
theodorus mar. Antiochiæ, ſupr. cũ Druſo, 14. Decemb.
theodorus mar. Romæ ſub Valeriano, ſup. cum Irenæo. 15. Decemb.
theodorus manſionarius eccl. S. Petri Romæ. 26. Decemb.
theodorus monachus, & Theophãtes ep̃s Nicæus, confeſſor. Conſtantinopoli ſub Leone & Theophilo. 27. Decemb.
theodoſia mar. in Paphlagonia, ſupr. cum Alexandria. 20. Mar.
theodoſia mar. ſup. cum Domitio. 23. Mar.
theodoſia virgo Tyra marty. Cæſareæ ſub Maximino. 2. Apr.
theodoſia & aliæ xij. mar. Cęſareæ ſub Diocleт. 29 Maij.
theodoſius cęnobiarcha in Cappadocia. 11. Ian.
theodoſius mart. ſupra cum Quadrata. 26. Mar.
theodoſius epiſc. Antiſiodorenſi. 17. Iul.
theodoſius, Lucius, Marcus, & Petrus milites mar. Romæ. 25. Oct.
theodota mar. Conſtantinopoli ſub Leone Iconoclaſta. 17. Iul.
theodota cum Euodio, & alijs duob. filijs mar. Niceæ. 2. Aug.
theodotus mar. in Africa, ſupra cũ Aquilino. 4. Ian.
theodotus epiſc. Cyriniæ confeſſor ſub Licinio 6. Maij.
theodotus. Thecuſa, Alexãdra, Claudia, Faina, Euphraſia, Matrona, & Iulitta virg. & mar. Ancyræ. 18. Maij.
theodot. m. i Scythia, ſup. cũ Marino. 5. Iul.
theodotus, Ruffina, & Ammia, Cæſareę. 31. aug.
theodotus epiſc. Laodiceæ. 2. Nouemb.
theodotus mar. Heracleæ, ſup. cum Clemẽte. 14. Nouemb.
theodulphus epiſc. Laubienſis. 24. Iun.
theodulus mar. Cæſareæ. 17. Febr.
theodulus, presbyter Antiochiæ. 23. Mar.
theodulus, Aneſius, Felix, Cornelia, & ſocij mar. in Africa. 31. Mar.
theodulus lector m. Theſſalonicæ ſub Maximiano, ſup. cum Agathopode. 4. apr.
theodulus mar. ſub Hadriano, & ſupr. cum Exuberio. 2. Maij.
theodulus presb. m. Romæ ſub Traiano, ſupra cum Alexandro Papa. 3. Maij.
theodulus mar. in Phœnicia, ſup. cum Leontio. 18. Iun.
theodulus m. Romæ, ſupra cum Symphronio. 26. Iul. & 31. Oct.
theodulus, m. in Phrygia ſub Iuliano, ſupr. cum Macedonio. 12. Sept.
theodulus, Saturninus, Euporus, Gelaſius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Baſilides, & Euariſtus m. in Creta ſub Decio. 23. Dec.
theogenes m. in Helleſponto, ſupra cũ Cyrino. 3. Ian.
theogenes epiſc. Hipponen. & alii xxxvj. mar. ſub Valeriano. 26. Ian.
theogonius mart. Edeſſæ ſub Maximiano, ſup. cum Baſſa. 21. aug.
theonas mar. in Cilicia ſub Diocl. infr. cum Zoſimo. 3. Ian.
theomas mar. ſub Diocl. infr. cum Victore. 20. apr.
theonas epiſc. Alexandrinus. 23. aug.
theoneſtus epiſc. Altini, & m. 30. Oct.
theonilla mar. Ægęæ ſub Diocl. ſupra cum Claudio. 23. aug.
theopemptus mar. in Cilicia ſub Diocl. infra cum Zoſimo. 3. Ian.
theophantes monachus Conſtantinopoli, confeſſor ſub Leone Armeno. 12. Mar.
theophãtes, & ſoc. Conſtãtinopoli. 4. Dec.
theophanes monachus epiſc. Nicęnus, ſupra cum Theodoro. 27. Dec.
theophila virgo mar. Nicomediæ ſub Diocle t. ſupra cum Inde, 28. Decemb.
theophilus diaconus, & Helladius mart. in Lybia, 8. Ian.
theophilus ſcholaſticus m. Cęſareę. 6. Feb.
theophilus m. ſup. cum Saturnino. 6 Feb.

theo-

theophilus mar. Rhomæ,ſupr.cũ Macario. 28.Febr.
theophilus epiſc.Cæſarienſis.5.Mar.
theophilus epiſc.Nicomedienſis.7.Mar.
theophilus epiſc.Brixienſis.27.Apr.
theophilus prætor mar. in Cypro.22.Iul.
theophilus mar.ſub Diocl.inf.cum Trophimo.23.Iul.
theophilus mar. Alexandriæ,ſup.cum Ammone.8.Sept.
theophilus monachus Conſtantinopoli,cõfeſſor ſub Iſaurico,2.Oct.
theophilus epiſc.Antiochenus.13. Oct.
theophilus mar.Cæſareæ ſub Decio, ſupra cum Germano.3.Nou.
theophilus miles mar.Alexandriæ,ſupr.cũ Ammone.20.Dec.
theophiſtes & Theophiſtus ma. Romæ ſub Hadriano ſup.cum Euſtachio. 20. Sept.
theopompus m.ſupra cum Syneſio.21.Ma.
theoprepides mar. ſupra cum Phileto. 27. Mart.
theoricus mar.Antinoi, ſupra cum Ariano. 8. Mart.
theotimus epiſc.Tomis. 20.Apr.
theotimus mar.ſub Maximino, ſupra cum Domnino.5.Nouemb.
theotimus & Baſilianus mar. Laodiceę.18. Decemb.
theotimus m. Tripoli.ſupra cum Luciano. 24.Decemb.
theſpeſius mar.in Cappadocia ſub Alexandro.1.Iun.
theſpeſius mar.Nicęæ ſub Maximo, ſup.cũ Euſtachio,20.Nouemb.
theſſalonica mar. Amphipoli,ſup.cum Aucto.7.Nouemb.
theuſetta,Horres,Theodora, Nymphodora,Marcus,& Arabia m.Nicææ.13.Mart.
thomaides mar.Alexandriæ.14.Apr.
thomas Aquinas.ord.Præd.in monaſt.Foſſæ nouæ. 7.Mar.
thomas epiſc.Erfordienſis.2.Oct.
thomas monachus Antiochiæ. 18.Nou.
thomas Apoſtolus,m.Calaminæ.21.Dec.
eius Vigilia.20.Decemb.
eiuſdem Translatio Edeſſę.3.Iul.
thomas epiſc.Cantuarien.& m.29. Dec.
thraſeas eps Eumeniæ,m.Smyrnæ.5.Oct.
thraſon,Pontianus,& Prętextatus mar.Romæ ſub Maximiano.11.Dec.
thyrſus,& Proiectus mar.24.Ian.
thyrſus,Leucius,& Callinicus mart.Apoloniæ ſub Decio.28.Ian.
thyrſus mar. Alexand. ſupra cum Saturnino.31.Ian.
thyrſus diaconus mar. Auguſtoduni,ſup.cũ Andochio 24. Sept.
tiberius,Modeſtus,& Florentia m.in territ. Agathenſi ſub Dioclet.10. Nouemb.
tiburtius,Valerianus, & Maximus mar. Romæ ſub Alexandro.14.Apr.
tiburtius mar.Romæ ſub Dioclet.11.Aug.
tiburtius mar.in Sabinis,ſupra cum Hyacintho.9.Sept.
tigides & Remedius epiſcopi,in oppido Vapingo.3.Feb.
tigrius presb. & Eutropius lector mar. Cõſtantinopoli.12.Ian.
timolaus, duo Dionyſij, Pauſides,Romulus,duo Alexandri,& Agapius mar. Cæſareæ ſub Dioclet.24.Martii.
timon diaconus de VII. mart.Corinthi.19. Aprilis.
timotheus diſcipulus B.Pauli, epiſc. Epheſinus & mar. 24.Ian.
Eiuſdem Translatio. Conſtantinopoli. 9. Maij.
timotheus mart.Romæ ſub Antonino, ſup. cum Marco.24.Mart.
timotheus & Diogenes mar. in Macedonia. 6. Aprilis.
timotheus & Maura.marty.in Thebaide. 3. Maij.
timotheus,Polius, & Eutychius diac. mar. in Mauritania.21.Maii.
timotheus mar.Romę,ſupra cum Fauſtino. 22.Maij.
timotheus epiſc.Pruſiadis.mar. ſub Iulian. 10.Iunij.
timotheus,Tecla, & Agapius mar. in Palæſtina ſub Dioclet.19.Aug.
timotheus mar.Romæ.22. Aug.
timotheus & Appollinaris mar.Rhemis.23 Auguſti.
timotheus & Fauſtus m̃. Antiochię.8.Sept.
timotheus diaconus mar.in Mauritania.19. Decemb.
titianus epiſc. Opitergi.16. Ian.
titianus epiſc. Brixienſis.3. Mart.
titus diſc.B.Pauli, & Cretenſium eps.4.Ian.
titus diac.mar. Romæ ſub Gothis.16.Aug.
tobias mar. Sebaſtæ ſub Licinio, ſupra cum Carterio.2.Nouemb.
torpes mar.ſub Nerone,Piſis in Tuſcia.17. Maii.

torquatus epiſc. Accitanus, Cteſiphon, Secūdus, Indaletius, Cæcilius, Heſychius, Euphraſius epiſc. in Hiſpan. 15. Maij
tornanus diac. mar. Herbipoli, ſupra cum Chyliano. 8. Iul.
trāquillinus mar. Romæ ſub Dioclet. 6. Iul.
transfiguratio Domini in Monte Thabor. 6. Auguſti.
translatio S. Andreæ Apoſtoli, Conſtantinopoli, 9. Maii.
Auguſtini epiſc. Papiæ. 28. Feb.
Dominici ord. Præd. Bononiæ. 24. Maii.
Franciſci conf. Aſſiſii. 25. Maij.
Frigdiani epiſc. Lucenſis. 16. Nouemb.
Gregorii Nazianzeni, Romæ. 11. Iun.
Herculani epiſc. & m̄. Peruſiæ. 1. Mart.
Hieronymi presb. Romæ 9. Maii
Ignatii epiſcopi & martyr. Antiochiæ. 17. Decemb.
Iannis Chryſoſtomi, Conſtantinopoli. 27. Ianuar.
Iulianæ virg. & mar. Cumis. 16. Feb.
Lucæ Euang. Conſtantinopoli. 9. Maii.
Marci Euang. Venetijs. 31. Ian.
Mariæ Iacobi, Verulis. 25. Maii.
Marinæ virg. Venetiis. 17. Iulii.
Martini epiſc. Turonis 4. Iul.
Matthæi Apoſtoli, Salerni. 6. Maii.
Monicæ matris S. Auguſtini, Romæ. 9. Aprilis.
Nicolai epiſcopi Myreæ, Barii in Apulia. 9. Maii.
Stephani protomart. Romæ. 7. Maii.
Thomæ Apoſtoli. Edeſſæ. 3. Iun.
Timothæi Epheſiorum epiſco. Conſtantinop. 9. Maii.
treceuti martyres Carthagine ſub Valeriano. 24. Aug.
trecenti martyres Coloniæ ſub Maximiano. 15. Octob.
trecenti & decem mar. in Perſide. 9. maii.
trecenti decem & octo martyres Coloniæ, ſub Maximiano, ſupra cum Gereonis. 10. Octob.
trecenti trigintanouem Monach. mar. Cōſtantinopoli ſub Copronymo, ſup. cum Stephano. 28. Nouemb.
trecenti quinquaginta Monachi martyres in Syria. 31. Iul.
trecenti ſeptuagintaquinque Martyres ſub Decio, ſup. cum Paramone. 29. Nouem.
tres milites mar. Romæ ſub Nerone. 3. Iul.
tres pueri in Babylonia. 16. Decemb.
triginta milites mart. Romæ ſub Dioc. 1. Ia.
triginta milites mar. Antiochiæ, ſupra cum Marco 28. Septemb.
triginta Martyres Romæ ſub Dioclet. 22. Decemb.
triginta mart. Nicææ. 16. Auguſti.
trigintaquatuor mart. Lugduni ſub Antonino ſupra cum Alexandro. 24. Apr.
trigintaſeptem martyres in Tracia. 20. Auguſti.
trigintaocto Monachi mart. in monte Sina. 15. Ianu.
trigintanouem mart. *in Palæſtina ſub* Maximino. 4. Maij.
triphenes mart. Cyzici. 31. Ian.
triphina mart. in Sicilia, ſup. cum Agathone. 5. Iulii.
tripos mart. Romæ ſub Aureliano, ſup. cum Baſilide. 10. Iun.
troadius mart. Neocæſareæ ſub Decio. 28. Decemb.
troianus epiſcopus Santonenſis. 30. Nouembris.
trophimus & Thalus mar. Laodicæ ſub Diocleт. 11. Martii.
trophimus & Eucarpius mart. 18. Martii.
trophimus & Theophilus mar. ſub Diocle. 23. Iul.
trophimus. Sabbatius, & Dorimedon mar. Antiochiæ & Synuadæ ſub *Probo.* 19. Septemb.
trophimus diſcipulus B. Pauli, & epiſcopus Arelaten. 29. Decemb.
trudo presbyter in pago Hasbanio. 23. *No*uembris.
triphenna & Triphoſa Iconij. 10. Nouembris.
tryphillus epiſcopus in Cypro. 13. Iun.
triphon mart. in Africa, ſupra cum Aquilino. 4. Ianu.
triphon, & alij XII. marty. Alexandriæ. 3. Iulij.
triphon & Reſpicius mart. & *Nympha* virgo. 10. Nouemb.
triphonia vxor Decij, Romæ. 18. Octob.
triphoſa, Iconij, ſupr. cum Tryphenna. 10. Nouemb.
turianus Epiſcopus in Britannia. 13. Iulij.
turibus Epiſcopus Aſturienſis. 16. Aprilis.
tychicus B. Pauli diſcipulus, in *Cypro.* 20. Aprilis.
tychon epiſcopus in Cypro. 16. Iunij.

Tyrannio,Siluanus, Peleus,& Nilus epi,& Zenobius presby.mar. in Phœnicia ſub Dioclet.20.Feb.

V

VALENS epiſcopus & mar. cum trib. pueris.21.Maii.
valens diaconus, Paulus & alij nouem mar. Cæſareæ ſub Maximino.1.Iun.
valens epiſc. Veronenſis.26. Iulij.
valentia virgo & mar.cum ſocia in Palæſtina.25.Iul.
valentinus presbyt. & martyr Romæ ſub Claudio.14.Feb.
valentinus epiſc.Interamnen. & marty.14. Febr.
valentinus epiſc.Treuiren.& mar. 16.Iul.
valentinus epiſc.29.Octob.
valentinus presb. & Hilarius diac. mar. Viterbi ſub Maximiano. 3.Nou.
valentinus,Felicianus, & Victorinus mart. Rauennæ ſub Dioclet.11.Nouemb.
valentinus,Solutor,& Victor mar. Rauennæ ſub Dioclet.13.Nouemb.
valentinus,Concordius,Naualis,& Agricola m. Rauennæ ſub Maximiano.16. Dec.
valentio mar.Doroſtori, ſup. cum Paſſicrate.25.Maii.
valeria mar.Mediolani.28.Apr.
valeria mar.Cæſareæ,infra cum Zenaide.5. Iunij.
valeria virgo & mar.Lemonicis.9. Dec.
valerianus mar. Romæ ſub Alexandro, ſupra cum Tiburtio.14.Aprilis.
valerianus martyr Antiochię,ſup.cum Reſtituto.23.Aug.
valerianus mar.Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide.12.Sept.
valerianus mar.Cabilonen.15.Sept.
valerianus, Macrinus, & Hordianus mart. Nouioduni.17.Septemb.
valerianus epiſcopus Aquileienſis. 27. Nouembris.
valerianus,Vrbanus,Creſcens, Euſtachius, Creſconius,Creſcentianus,Felix,Hortulanus,& Florentianus epiſc.& confeſ. in Africa.28.Nouemb.
valerianus epiſc. in Africa ſub Geiſerico. 15.Decemb.
valerius epiſc. Cæſarauguſtan. 28.Ian.
valerius diſcipulus beati Petri, & epiſcopus Treuiren.29.Ian.
valerius & Ruffinus martyr.Suceſſione ſub Dioclet.14.Iun.
valerius mar.in Africa,ſupra cum Ruffino. 16.Nouemb.
varicus mar. in Africa, ſup. cum Secundo. 15. Nouemb.
varus miles,& ſeptē Monachi mart.in Ægypto ſub Maximino 19.Octob.
vbaldus epiſc. Eugubinus.16.Maii.
vedaſtus epiſc.Attrebatenſis.6.Feb.
venantius epiſc. & mar.1. Apr.
venantius,& alij decem mar.Camerini ſub Decio 18.Maij.
venantius abbas Turonis 13.Octob.
venerius epiſc. Mediolanenſis.4.Maii.
venerius eremita in inſula Palmaria.13. Septemb.
veneranda virgo mar. in Gallia ſub Antonino.14 Nouemb.
venerandus mar. Trecen.ſub Aureliano.14. Nouemb.
venuſtianus pręſes mar. Spoleti ſub Maximiano,ſup.cum Sabino.30.Decemb.
venuſtus mar.in Africa, ſupra cum Heliodoro.6.Maij.
venuſtus mar.Romæ,ſup.cum Fauſtino.22. Maii.
veranus epiſcopus in territorio Aurelianenſi. 19.Octob.
veranus epiſc.Lugdunen.11.Nouemb.
verecundus epiſc. Veronenſis.22.Octob.
verena virgo in territorio Conſtantien.1. Septemb.
verianus mar. in Tuſcia ſub Decio,ſup.cum Secundiano.9.Aug.
veriſſimus,Maxima,& Iulia mart.Vlyſippone ſub Dioclet.1.Octob.
verulus,Secundinus,Siricius, Felix, Seruulus,Saturninus,Fortunatus,& alij XV I. marty. Adrumeti in perſecut.Vuandal. 21. Feb.
verus epiſc. Viennenſis.1.Aug.
verus epiſc. Salernitan.23.Octob.
vetius Epagathus mar. Lugduni ſub Antonino,ſup. cum Photino.2.Iun.
viator miniſter B.Iuſti.Lugduni. 21. Octob.
viator epiſc. Bergomenſis.14.Decemb.
victor mar.Ebreduni ſub Dioclet. inf.cum Vincentio.22.Ian.
victor mar.Alexandrię,ſup.cum Saturnino. 31. Ian.
victor mar. in Aegypto ſub Numeriano, infra cum Victorino.25.Feb.
victor confeſſor in territorio Archiacenſi. 26.Feb.

victor, Victorinus, Claudianus, & Baſſa mar.Nicomediæ 6.Mart.
victor mar.in Africa.10.Mart.
victor mar.ſupra cum Photina.20.Mart.
victor mar.Theſſal. ſup.cum Domnino.30. Martij.
victor & Stephanus m. in Aegypto.1.Apr.
victor mar.Bracari.12.Apr.
victor, Zoticus, Zenon, Acindinus, Cæſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theonas, & Antoninus mar. ſub Dioclet. 20. Aprilis.
victor mar.Mediol.ſub Maximiano.8.Maii.
victor & Corona mar.in Syria ſub Antonino.14.Maij.
victor m̃.Alexãd.ſup. cũ Adrione.17.Maii.
victor, Alexander, Felicianus, & Longinus milites mar.Maſſiliæ.21.Iul.
victor, Stercatius, & Antinogenes martyr. Emeritæ ſub Dioclet.24.Iul.
victor Papa & mar.Romæ.28.Iul.
victor epiſc.Vricenſis.22.Aug.
victor mar.in Hiſpania.26.Aug.
victor epiſc.& mart. in Africa ſub Valeriano, ſup.cum Nemeſiane.10.Septemb.
victor mar. Calcedone ſub Dioclet. ſupra cum Soſthene.10.Septemb.
victor mar.in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Cypriano.14.Sept.
victor mar.in Gallia ſub Maximiano, ſupra cum Mauritio.22.Sept.
victor & Vrſus mar. Solodori ſub Maximiano.30.Sept.
victor.& ſocii mart. in territ. Colonienſi. 10.Octob.
victor, Alexander, & Marianus m̃.17.Oct.
victor epiſc.Capuanus.17.Octob.
victor mar.in Africa, ſupra cum Publio.2. Nouemb.
victor mar.Rauennæ ſub Dioclet. ſup.cum Valentino.13.Nouemb.
victor Mart.Nicomediæ, ſup.cum Ambico. 3.Decemb.
victor mar.Romæ ſub Valeriano, ſup. cum Irenæo.15.Dec.
victor mar.in Africa, infra cum Victuro 18. Decemb.
victor mar.in Africa, ſupra cum Caſtore.28 Decemb.
victor mart.in Africa, ſupra cum Dominico.29.Decemb.
victoria mart.Cordubæ ſub Dioclet. ſupra cum Aciſclo.17.Nouemb.
victoria virgo & mar.Romæ ſub Decio.23. Decemb.
Victorianus Procõſul, duo Germani Aquiſregienſes, duo Frumentij mercatores m̃. in Africa ſub Hunnerico.23.Mart.
victorianus mar.in Iſauria, ſupra cum Aquilino.16.Maii.
victoricus mar.in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Montano.24.Feb.
victoricus, Fuſcianus, & Gentianus marty. Ambiani ſub Maximiano.11.Dec.
victorinus Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioſcorus, Serapion, & Papias mar. in Aegypto ſub Nameriano.25.Feb.
victorinus mar.Nicomediæ.ſup.cum victore.6.mart.
victorinus mar.Nicomediæ, ſupra cum Paſtore.29.Mart.
victorinus mart. Romæ ſub Traiano, ſupra cum Marone.15.Apr.
victorinus mar. Aruernis, ſup. cum Caſſio. 15.Maii.
victorinus conf.Camerini.8.Iun.
victorinus mar.Roma.ſup. cum Claudio.7. Iulii.
victorinus epiſc. Amiterni mar. Romæ ſub Nerua Traiano. 5.Septemb.
victorinus mar.Meſſanæ, ſupra cum placido.5.Octob.
victorinus epiſc.Pictauien. mart. ſub Dioclet.2.Nouemb.
victorinus mar.Romæ ſub Dioclet. ſup. in, Quatuor Coronati.8.Nouemb.
victorinus mar.Rauennæ ſub Dioclet. ſup. cum Valentino.11.Nouemb.
victorinus mar.in Africa, ſupra cum Seuero.2.Decemb.
victorinus mar.in Africa, infra cum Victuro.18.Decemb.
victorius mar.Cæſareæ, ſupra cum Polyeucto.21.Maii.
victorius epiſc.Cenomanen.1.Sept.
victorius mar. Legione ſub Dioclet. ſupra cum Claudio, 30.Octob.
victricius epiſc. Rothomagen. ſub Iuliano 7.Auguſti.
victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij xxx.mar.in Africa.18.Decẽb.
vigilia Epiphaniæ Domini.5.Ian.
Matthiæ Apoſtoli.23.Feb.
Ioannis Baptiſtæ.23.Iunii.
Petri & Pauli Apoſt.28.Iunii.
Iacobi Apoſtoli.24.Iulii.

Lau-

Laurentij mart. 9. Auguſt.
Aſſumptionis B. Mariæ. 14. Auguſti.
Bartholomæi Apoſtoli. 24. Auguſti.
Matthæi Apoſtoli. 20. Septemb.
Simonis & Iudæ Apoſt. 27. Octob.
Omnium Sanctorum. 31. Octob.
Andreæ Apoſtoli. 29. Nouembris.
Thomæ Apoſtoli. 20. Decembris.
Natiuitas Domini. 24. Decembris.
Vigilius epiſcopus Triden. & mar. 26. Iunij.
Vigilius epiſc. Brixienſis. 26. Septemb.
Viginti mart. Tarſi ſub Dioclet. 6. Iunii.
Viginti marty. Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Decemb.
Vigintres mart. Romæ ſub Diocle. 5. Augu.
Vigor epiſc. Baiocenſis. 1. Nouemb.
Vincentius Leuita & mar. Valentiæ. 22. Ian.
Vincentius, Orontius, & Victor mar. Ebreduni ſub Diocle. 22. Ianuarii.
Vincentius mart. in Africa, ſupra cum Datiuo. 27. Ianuarii.
Vincentius Ferrerius ord. Præd. in Britannia, 5. Aprilis.
Vincentius mart. Cuacoliberi. 19. Aprilis.
Vincentius confeſſor Ebreduni, ſupra cum Marcellino. 20. Aprilis.
Vincẽtius mart. in Portu Romano. 24. Maij.
Vincentius presbyter Lerinenſis. 24. Maij.
Vincentius Leuita & mart. Agenni. 9. Iulij.
Vincentius mart. Romæ. 24. Iulij.
Vincentius mar. Romæ ſub Commodo, ſupra cum Euſebio. 25. Auguſti.
Vincentius & Lætus marty. in Hiſpania. 1. Septembris.
Vincentius abbas & marty. in Hiſpania. 11. Septembris.
Vincentius, Sabina, & Chriſteta mart. Abulæ. 27. Octobris.
Vincula S. Petri, Romæ. 1. Auguſti.
Vindemialis, Eugenius, & Longinus epiſcopi & mart. in Africa ſub Hunner. 2. Maij.
Vindonius confeſſor in Campania, ſupra cum Priſco. 1. Septembris.
Virgines ſex marty. Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Maii.
Virgines ſeptem mar. Sirmij. 9. Aprilis.
Virgines XL. mart. Heracleæ ſub Licinio. 1. Septemb.
Virgines XL. mar. Antiochię ſub Decio. 24. Decemb.
Virgines plurimæ martyres in Africa ſub Hunnerico. 16. Decemb.
Viſitatio B. Mariæ ad Elizabeth, 2. Iulii.
Viſſia virgo & mart. Firmi. 12. Aprilis.
Vitalianus Papa, Romæ, 27. Ianuarij.
Vitalianus epiſc. Capuanus. 16. Iulij.
Vitalicus marty. Ancyræ, ſupra cum Ruffino. 4. Septemb.
Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus martyres, Smyrnæ. 9. Ianuarij.
Vitalis mart. in Africa, ſupra cum Epicteto. 9. Ianuarii.
Vitalis, Felicula, & Zenon mart. Romæ. 14. Februarii.
Vitalis mart. Alexandriæ, ſupra cum Aratore. 21. Aprilis.
Vitalis mart. Rauennæ. 27. Aprilis.
Vitalis mart. in Campania ſub Dioclet. ſup. cum Ariſtone. 2. Iulij.
Vitalis mar. Romæ ſub Antonino, ſupra in Septem fratres. 10. Iulij.
Vitalis mar. in Gallia ſub Maximiano, ſupra cum Mauritio. 22. Septembris.
Vitalis marty. Cæſareæ ſub Decio, ſup. cum Germano. 3. Nouembris.
Vitalis & Agricola mart. Bononiæ. 4. Nouẽ.
Vitus, Modeſtus, & Creſcentia mart. in Lucania ſub Dioclet. 5. Iunii.
Viuentiolus epiſcopus Lugdunen. 12. Iulij.
Viuentius confeſſor in monaſt. Verſiaco. 13. Ianuarij.
Viuianus epiſc. Santonenſis. 28. Auguſti.
Viuina virgo, Bigardis. 17. Decemb.
Vldaricus epiſcopus Auguſtæ. 4. Iulij.
Vlpianus mar. Tyri ſub Maximiano. 3. Apr.
Voluſianus epiſcopus Turonen. 18. Ianuarij.
Vrbanus mart. Antiochiæ ſub Decio, ſupra cum Babyla. 24. Ianuarij.
Vrbanus mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martij.
Vrbanus epiſcopus Lingonienſis. 2. Apr.
Vrbanus marty. ſupra in XVIII. Mar. Cęſaraug. 16. Apr.
Vrbanus Papa & mart. Romæ. 25. Maij.
Vrbanus mart. in Campania ſub Diocle. ſupra cum Areſtone. 1. Iulij.
Vrbanus, Theodorus, Menedemus, & ſocij. LXXVII. mart. Conſtantinopoli ſub Valente. 5. Septemb.
Vrbanus marty. ſupra cum Ampliato. 31. Octobris.
Vrbanus epiſcopus confeſſor in Africa, ſupra cum Valeriano. 28. Nouemb.
Vrbanus epiſcopus Theani. 7. Decembris.
Vrciſcenus epiſcopus Papienſis. 21. Iunij.

c 2 Vrſici-

Vrſicinus mart. Rauennæ. 19. Iunij.
Vrſicinus epiſcopus Senonenſis. 23. Iulii.
Vrſicinus epiſcopus Brixienſis. 1. Decemb.
Vrſicius mart. in Illyrico ſub Maximiano. 14. Auguſti.
Vrſinus epiſcopus Bituricenſis. 9. Nouembris.
Vrſmarus epiſcopus, in cœnobio Laubien. 19. Aprilis.
Vrſula, & ſociæ virg. & mart. Coloniæ. 21. Octobris.
Vrſus epiſcopus Rauennæ. 13. Aprilis.
Vrſus epiſcopus Antiſiodorenſis 30. Iulii.
Vrſus mart. Solodori ſub Maximiano, ſup. cum Victore. 30. Septemb.
Vſthazanes mart. in Perſide ſub Sapore, ſupra cum Simeone. 21. Aprilis.
Vuolabonſus diaconus & mart. Cordubæ. ſupra cum Petro presbytero. 7. Iunij.
Vualburga virgo in Anglia, ſupra cum Aſapho. 1. Maii.
Vualericus abbas Ambiani. 1. Aprilis.
Vualfridus epiſcopus Eboracẽſis. 12. Octobris.
Vuaneſilius abb. monaſt. Blandinii. 22. Iulii.
Vuenceslaus dux Boemiæ & mart. 28. Septembris.
Vuenefrida virgo & mart. in Africa. 3. Nouembris.
Vuigobertus presbyter in Germania. 13. Auguſti.
Vuilgefortes virgo & marty. in Luſitania. 20. Iulii.
Vuilleadus epiſcopus Bremenſis. 8. Nouembris.
Vuillebaldus epiſcopus Eiſtettenſis. 7. Iulii.
Vuillibrordus epiſc. Traiecten. 7. Nouemb.
Vuinocus abbas apud Bergas. 6. Nouemb.
Vuiro epiſcopus in Scotia. 8. Maii.
Vuiſtremundus monachus mart. Corbæ, ſupra cum Petro presbyt. 7. Iunii.
Vulfranus epiſcopus Senonenſis. 20. Martij.
Vulmarus abbas in pago Bolonienſi. 20. Iu.
Vuolfangus epiſcopus Ratiſponenſis. 31. Octobris.

X

Xantippa & Polyxena Apoſtolorum diſcipulæ, in Hiſpania. 23. Septemb.
Xynorides marty. Anchiæ. 24. Ianuar.
Xyſtus Primus Papa & marty. Romæ ſub Hadriano. 1. Apr.
Xyſtus Secundus Papa, Feliciſſimus & Agapitus diaconi, Ianuarius, Magnus, Innocentius, & Stephanus ſubdiaconi, & Quartus martyr. Romæ ſub Valeriano. 6. Auguſti.
Xyſtus Tertius Papa, Romæ. 28. Mart.
Xyſtus epiſcopus Rhemenſis & marty. ſub Nerone. 1. Septemb.

Z

Zacharias Papa, Romæ. 15. Martij.
Zacharias epiſc. Viennenſis & mart. ſub Traiano. 26. Maii.
Zacharias epiſ. Nicomediæ & mar. 10. Iun.
Zacharias Propheta. 6. Septemb.
Zacharias pater B. Ioannis Baptiſtæ. 5. Nouembris.
Zacchæus epiſcopus Hieroſolymitan. 23. Auguſti.
Zacchæus mar. in Palæſtina ſub Diocletiano, ſupra cum Alphæo. 17. Nouemb.
Zamas epiſcopus Bononien. 24. Ianuar.
Zambdas epiſcopus Hieroſolymitan. 19. Februarii.
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narſes, & alij quinque martyres in Perſide ſub Sapore 27. Martii.
Zebina mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Antino. 13. Nouemb.
Zenaide, Cyria, Valeria, & Marcia mar. Cæſareæ. 5. Iunii.
Zenaides & Philonilla B. Pauli diſcipulæ Tarſi. 11. Octobris.
Zenas mart. Philadelphiæ, infra cum Zenone. 23. Iunii.
Zeno mart. Romæ ſupra cum Vitale. 14. Februarii.
Zeno mart. 5. Aprilis.
Zeno epiſc. Veronenſis & mart. ſub Galieno. 12. Aprilis.
Eiuſdem Ordinatio. 8. Decemb.
Zeno mart. ſub Diocle. ſupra cum Victore. 20. Aprilis.
Zeno & Zenas mart. Philadelphiæ. 23. Iun.
Zeno mart. Romæ cum decem millibus ducentis tribus. 9 Iulii.
Zeno, marty. Alexandriæ, ſupra cum Philippo. 15. Iulii.
Zeno, Concordius, & Theodorus mart. Nicomediæ. 2. Septemb.
Zeno & Chariton mart. 3. Septemb.
Zeno mart. Melitine ſub Diocle. ſupra cum Eudoxio. 5. Septemb.

Zeno

zeno mar.in Palæſtina ſub Iuliano,ſup.cum Euſebio.9.Septembris.
zeno miles mar.Alexandriæ,ſup. cum Ammone.20.Decembris.
zeno miles martyr.Nicomediæ ſub Diocle. 22.Decemb.
zeno epiſcopus Maiumæ.26. Decembris.
zenobia mar.Aegææ ſub Diocle.30. Oct.
zenobius presbyt. & martyr.in Phœnicia ſub Doclet.ſu. cum Tyrannione.20.Februarii.
zenobius epiſcopus Florentinus.25.maii.
zenobius presby.mart.Sidone ſub Dioclet. 29. Octob.
zenobius epiſc. Aegææ.& Zenobia eius ſoror mar.ſub Dioclet.30.Octob.
zenobius mar.Tripoli,ſup. cum Luciano. 24. Decemb.
zephyrinus Papa & mar.Romæ.26.Aug.
zeticus mart.in Creta ſub Decio,ſup.cum Theodulo.23.Decembris.
zoa mar.Romæ ſub Dioclet.5.Iulii.
zoe mar.ſub Hadriano, ſup. cũ Exuperio. 2.maii.
zoellus,Seruilius,Felix,Siluanus, & Diocl. mart.in Iſtria.24.maii.
zoilus,& alij XIX.marty.Cordubæ.27.Iunij.
zoſima mar.in Portu Romano, ſup. cũ Eutropio.15.Iulii.
zoſimus,Athanaſius, Theopẽptus,& Theonas mart.in Cilicia ſub Dioclet.3. Ianuarij.
zoſimus martyr.Carthagine ſup.cum Heraclio.11.martii.
zoſimus epiſcopus Syracuſanus. 30.martii.
zoſimus anachoreta in Palæſtina: 4. April.
zoſimus m.Sozopoli ſub Traiano.29. Iun.
zoſimus mar.Antiochiæ,ſupra cum Marco. 28. Sept.
zoſimus cõfeſſor in Palæſtina.30.Nouembris.
zoſimus mart.Antiochiæ,ſupra cum Druſo 14. Decembris.
zoſimus mart.in Macedonia,ſupra cum Ruſo.18.Decembris.
zoſimus mar. Nicææ, ſup. cũ Dario.19.Decembris.
zoſimus Papa,Romæ.26.Decembris.
zoticus, Rogatus, Modeſtus, Caſtulus, & XL.milites,mart.in Africa.12.Ianuarii.
zoticus mart.Tibure.12.Ianuarij.
zoticus martyr.Alexandriæ,ſup.cum Tharſicio.31.Ianuarii.
zoticus, Irenęus, Hyacinthus, & Amãtius mar.Romæ.10.Februarii.
zoticus mart.ſub Dioclet.ſup.cum Victore. 20. Apr.
zoticus epiſcopus Comanæ mart.ſub Seuero.21.Iulii.
zoticus mar.Nicomediæ ſub Maximiano,ſupra cum Agatonico.22.Auguſti.
zoticus mar.Nicomediæ,ſupra cum Daſio. 21.Octob.
zoticus presbyter Conſtantinopoli.31.Decembris.

FINIS.

INDEX TOPOGRAPHICVS,

In quo relatis primum prouincijs, vrbibus, opidis, ac locis omnibus, de quibus in hoc Martyrologio fit mentio.

Singulis deinde Sanctorum nomina, ad quos pertinent, ſubnectuntur ordine alphabetico.

ABerno in Hibernia.
Abula in Hiſpania.
Achaia.
Adrumetum.
Ægæa in Cilicia.
Aegina inſula.
Aegyptus.
Aemilia Italiæ prouincia.
Aethiopia.
Africa.
Agathenſe territorium.
Agaunenſe monaſterium.
Agennum in Gallia.
Agrigentum.
Alba in Pannonia.
Albanum.
Albigenſis ciuitas.
Albintemelium in Liguria.
Alexandria.
Altinum.
Aluerniæ mons in Etruria.
Amaſæa in Ponto.
Amaſtris in Paphlagonia.
Amathunta in Cypro.
Ambianum, Ambianenſes, & Ambianenſe territorium.
Ameria in Vmbria.
Amida in Meſopotamia.
Amiſus in Paphlagonia.
Amiternum in Veſtinis.
Amphipolis in Macedonia.
Anagnia.
Anaſtaſiopolis.
Anannia.
Anazarbus in Cilicia.
Ancona.
Ancyra in Galatia.
Andania apud VII. Eccleſias.
Andegauum.
Anderlacum.
Anglia.
Antonoum, & Antinoopolis in Ægypto.
Antiochia Piſidiæ.
antiochia in Syria.
antiſiodorum, Antiſiodorenſis pagus, & Antiſiodorenſe territorium.
antrum inſula Ligeris.
apamea in Phrygia.
apamea in Syria.
aphrodiſia in Caria.
apollonia.
aquæ in Gallia.
aquila in Veſtinis.
aquinum.
arabia.
arabiſſum in Armenia inferiore.
ararath mons.
arauſica in Gallia.
arbela in Perſia.
arbona in Germania.
arcanum in Latio.
archiacum.
arelate.
aretium in Tuſcia.
argentomachum caſtrum.
argentoratum, & Argentoratenſe territorum.
ariminum.
armenia.
aruerni.
aſcalo.
aſculum in Piceno.
Aſia.
aſſiſium in Vmbria.
aſtenſis vrbs.
aſtiagenſis ciuitas.
aſturicenſis ciuitas.
athenę.
atina.
atrebatum, vel Atrebatenſis pagus, & Atrebatenſe territorium.
auenio.
augienſe monaſt. in Gallia.
auguſta in Rhętia.
auguſta Euphrateſia.
auguſta Veromanduorum.
auguſta in Britannia.
auguſtodunum, & Auguſtodunenſe territorium.
auienſis ciuitas in Veſtinis.
aulona.
aureliani, & Aurelianenſe territorium.
auſcium.
auſtria.
auximum in Piceno, vel Oximum, & Oximenſis pagus.

B

BAbucum in Hernicis.
Babylonia.
Baioci.
Bamberga.
Barcino.
Barium.
Begabar.
Bellouacum.
Beluacenſe territorium.
Beneuentum.
Belgæ.
Bergomum.
Beroea.
Berytus.
Bethlehem Iudæ.
Bigardæ prope Bruxellam.
Bingia in Monguntinenſi diœceſi.
Biſuntinum territorium.
Bithynia.
Bituriceſ, & Biturienſe territorium.
Blauium caſtrum.
Bleſæ.
Bobacenſe monaſterium.
Bladinium monaſterium.
Bobienſe monaſterium.
Boemia.
Bolonienſis pagus Galliæ.

Bonna

Bonna in Germania.
Bononia.
Brabantia.
Bracarum.
Brema.
Brincola in prouincia.
Briocenſis ciuitas.
Britannia.
Britannia Minor.
Briuates apud Aruernos.
Brixia.
Brixino.
Brugæ Flandorum.
Brunduſium.
Bulgaria.
Burdigala.
Burgæ in Hiſpania.
Byblus in Palæſtina.
Byblus in Phœnicia.

C

Cabilo.
Cabilonēſe territoriū.
Cæa fluuius in Gallæcia.
Cæſarauguſta.
Cæſarea in Cappadocia.
Cæſarea in Mauritania.
Cæſarea in Palæſtina.
Cæſarea Philippi.
Cæl[illegible]a.
Caino caſtrum.
Calabria.
Calamina.
Calciatenſis ciuitas.
Callium.
Cameracum in Gallia.
Camerinum.
Canuſium in Apulia.
Campania.
Cantuaria in Anglia.
Cappadocia.
Capua.
Caralis in Sardinia.
Carmelus mons.
Carnotum in Gallia.
Carrhę in Meſopotamia.
Carthago.
Caſalenſis ciuitas.
Caſſinus mons.
Caſſiope in Corcyra.
Caſtrenſium pagus.
Catalaunum in Gallia.
Catana in Sicilia.
Caucoliberum in Hiſpania.
Celena in Pannonia.
Cenomani.
Centula monaſterium.
Chalcedon.
Chalcis in Græcia.
Cherſoneſus.
Chios inſula.
Chriſtoliū ī territorio Pariſ.
Cilicia.
Cirtha in Numidia.
Ciſtertium in Gallia.
Claraualleſe Monaſterium.
Cluniacenſe cęnobium.
Cluſium in Etruria.
Colonia Suffetulana in Afr.
Colonia, & territoriū Colon.
Coloſſi.
Comana in Ponto.
Comani.
Comana in Armenia.
Comum, vel Nouocomum,
Complutum in Hiſpania.
Compoſtella.
Concha in Hiſpania.
Concordia.
Conſtantia.
Conſtantienſe territorium.
Conſtantinopolis.
Corduba.
Corduba, alias Corduena in Perſia.
Corfinium in Pelignis.
Corinthus.
Corſica.
Cotyæum in Phrygia.
Cracouia in Polonia.
Cremona.
Creta.
Cumæ.
Curia in Germania.
Cyprus.
Cyrene.
Cyrinia.
Cyrus in Syria.
Cyzicus.

D

Dacia
Damaſcus.
Dania
Dauentria in Belgis.
Dienſis ciuitas.
Diuio caſtrum.
Doroſtorum in Myſnia.
Drizipara in Pannonia.
Dyrrachium in Macedonia.

E

Ebora in Luſitania.
Eboracum in Anglia.
Ebredunum in Gallia.
Ebroici, & Ebroicen. pagus.
Edeſſa.
Eleutheropolis in Palæſtina.
Emerita in Hiſpania.
Emeſa in Phœnicia.
Emmaus.
Engoliſma.
Epheſus.
Eugubium.
Euorea in Epiro.

F

Faleria in Tuſcia.
Fauſina in Sardinia.
Ferentum in Tuſcia.
Ferentinum in Hernicis.
Feſulæ in Tuſcia.
Firmum in Piceno.
Florentia.
Fontanellæ monaſterium.
Formię in Campania.
Forum Cornelij.
Forum Iulij.
Forum Sempronij.
Forum Syllæ.
Foſſanoua ad Tarracinam.
Friſia.
Friſinga.
Fulginium.
Fundi.
Furconium in Veſtinis.
Fabrianum in Piceno.

G

Galatia.
Gallia.
Gallęcia.
Ganda, ſiue Gandēſis portus.
Gandauum.
Gangra in Paphlagonia.
Garganus mons.
Gauali & territorium Gaualitanum.
Gaza in Palæſtina.
Gelduba.
Genua.
Geræ in Ægypto.
Germania.
Gerunda in Hiſpania.

Gortina in Creta.
Gratianopoli.

H

HAdrianopolis.
Halberſtatum in Germania.
Hannonia.
Hasbanius pagus.
Heliopolis.
Helleſpontus.
Heraclea.
Herbipolis.
Herfordia in Anglia.
Herius inſula.
Hermopolis in Aegypto.
Hibernia.
Hierapolis.
Hieroſolyma.
Hipporegium.
Hiſpalis in Hiſpania.
Hiſpania.
Hollandia.
Homeritæ.
Hor mons.
Hus.

I

IBeri trans Pontum.
Iconium.
Ilerda in Hiſpania Tarraconenſi.
Iliberis in Hiſpania.
Illiricum.
Indi.
Interamna.
Iſauria.
Iſtria.
Italica in Hiſpania.
Iudæa.
Iulia in territorio Parmenſi.

L

LAmbæſa in Numidia.
Lāpſacū in Helleſponto.
Laodicea in Syria.
Latium.
Laubienſe cœnobium.
Laubiæ.
Lauda.
Laudunum, & Laudunenſe caſtrum.
Lauriacum in Norico Ripēſi.
Legio in Hiſpania.
Lemonices in Gallia.
Leocata in Sicilia.
Leodium in Beglio.
Leontini in Sicilia.
Lerinenſe monaſterium.
Lesbos inſula.
Libya.
Lingones, & Lingoniēſe territorium.
Liſunius pagus.
Londinum in Anglia.
Luca in Tuſcia.
Lucania.
Lugdunum, & territorium Lugdunenſe.
Luſitania.
Lutetiæ Pariſiorum, & Pariſienſe territorium.
Luxouienſe monaſterium.
Lycaonia.
Lycia.
Lyra in Belgio.

M

MAcedonia.
Machinia.
Madaurum.
Maiuma.
Malaca in Hiſpania.
Malbodium monaſterium.
Malauallis.
Mamienſis ciuitas.
Mantua.
Mantuanū monaſterium ſancti Benedicti.
Marcianopolis in Thracia.
Maronia in Syria.
Marprug oppidum.
Marrochium in Africa.
Martula.
Maſſilia.
Mauritania Cæſarienſis.
Mediolanum.
Meditium monaſterium.
Meldæ, pagus, ciuitas, & territorium Meldenſe.
Melitine.
Merum in Phrygia.
Meſopotamia.
Meſſana.
Metenſis ciuitas in Gallia.
Miledunum.
Miletus.
Mileuum in Numidia.
Minda.
Miſſia.
Moguntia.
Moliſmenſe monaſterium.
Mons Peſſulanus.
Mons Politianus.
Mopſueſtia in Cilicia.
Morauia.
Mutala in Cappadocia.
Mutina.
Myra in Lycia.

N

NAmurcenſis diœceſis.
Mannes in Britannia minori.
Nantonienſe caſtrum.
Narbona.
Narnia.
Nazareth.
Nazianzum.
Neapolis in Campania.
Nebo mons terræ Moab.
Nemauſium.
Neocæſarea.
Nicæa in Bithynia.
Nicia in Gallia.
Nicomedia.
Nicopolis in Armenia.
Niſibis.
Nitria.
Niuernæ.
Niuigella.
Nola in Campania.
Noricum.
Noruegia.
Nouaria.
Nouiodunum in Gallia.
Nouiocomum in Belgio.
Nouocumum, vel Comum.
Nuceria.
Numidia.
Nurſia.
Nuſcum.
Nyſſa.

O

OPitergium.
Oſca in Hiſpania.
Oſtia Tiberina.
Oxonium in Anglia.
Oxymenſis pagus, vel Auximum.

P

PAlæſtina.
Palentia.
Palmaria inſula.
Palmyra in Syria.

Pamia

Pamia in Gallia.
pamphilia.
pannonia.
paphus in Cypro.
papia.
parma.
parus inſula.
paſſimimianum monaſteriū.
patauium.
patræ in Achaia.
peligni.
peluſium in Aegypto.
pentapolis in Libya.
pergamus in Aſia.
perge in pamphilia.
perona.
perſis.
peruſia.
petra.
petragorici, & Petragoricēſe territorium.
phenuenſe metallum Palęſtinæ.
philadelphia in Arabia.
philippi in Macedonia.
phœnicia.
phrygia.
picenum.
Pictaui, & Pictauienſis pagus, & territorium.
pinnenſis ciuitas.
piſæ in Tuſcia.
piſidia.
piſtorium.
placentia.
polonia.
polibotum in Aſia.
pompeiopolis in Cilicia.
pons curuus apud Aquinum.
pontia inſula.
pontinus pagus.
pontus.
populonium in Tuſcia.
portus Romanus.
potentia in Lucania.
præneſte.
prouincia Narbonenſis.
pruſa in Bithynia.
pruſias in Bithynia.
pruſſia.
ptolemais in Palæſtina.
puteoli in Campania.

R

Ratisbona in Bauaria.
Rauenna.
Reate.
Regium.
Rhætiaria.
Rhedones.
Rhemi, & pagus Rhemenſis, & territorium.
Rhinocolura in Aegypto.
Rhotomagum.
ROMA.
Romaricum monaſterium.
Rutheni.

S

Saar terra.
Sabini.
Sacca in Sicilia.
Salamina Cypri.
Salernum.
Salisburgum.
Salona in Dalmatia.
Samaria in Palæſtina.
Samnium.
Santi, & Santones.
Sardinia.
Satalæ in Armenia.
Saxonia.
Scetis Aegypti mons.
Schonaugia.
Scotia.
Scythopolis in Palæſtina.
Sebaſta in Armenia.
Sedunum.
Senæ.
Senones, & Senonenſe territorium.
Septa in Mauritania.
Septemduni in Piceno.
Sibapolis in Syria.
Sicilia.
Sidā in Pamphilia.
Sido in Phœnicia.
Sigeſtericum in Gallia.
Signia.
siluaneſtenſe caſtrum.
siluiniacum.
sina mons.
singulonium in Nyſia.
sinueſſa.
sirmium.
siſcia in Illyrico.
smyrna.
Soli in Cypro.
solodorum in Gallia.
sora.
soracte mons.
soxopolis.
spoletum.
stylum in Calabria.
sublacum.
sueſſio, & Sueſſiones.
Suetia.
Sulcitana inſula apud Sardiniam.
Suppentonia.
Surrentum.
Sutrium.
Synnada.
Synope in Ponto.
Syracuſæ.
Syria.

T

Tagaſta in Africa.
Taraſcum.
Tarentum.
Tarracina.
Tarracona.
Tarſus.
Taruandum, & Taruanenſe territorium, & Taruanenſis pagus.
Taurinum.
Tauromenium in Sicilia.
Tenedos inſula.
Terdona.
Tergeſta.
Thabor mons.
Thagura in Africa.
Theanum.
Thebais.
Thebeſte in Africa.
Thecua in Palæſtina.
Theopolis.
Theſſalonica.
Thiniſſa in Africa.
Thunis in Aegypto.
Thora ciuitas.
Thracia.
Tibur.
Ticinum.
Tifernum.
Tingi in Mauritania.
Tolentinum.
Toletum.
Toloſa.
Tomi in Ponto.

Torna-

Tornacum.
Traiectum.
Tranſaquæ in Marſis apud lacum Fucinum.
Trecæ, & Tricaſſinum territorium.
Treuiri.
Tridentinum.
Tripolis in Phœnicia.
Troas
Tuburbum.
Tudertum.
Tullum in Gallia.
Tungrenſes.
Turiaſo in Hiſpania.
Turoni, & pagus Turonicus.
Turres in Sardinia.
Tuſcia.
Tuſculanus ager.
Tyana in Cappadocia.
Tyle caſtrum.
Tyrus in Phœnicia.
Tyrus in Tuſcia.

V

Valencene in Belgis.
Valentia in Gallia.
Valentia in Hiſpania.
Valeria prouincia.
Vapingum.
Varadinum in Hungaria.
Varenni.
Vaſio in Gallia.
Venafrum.
Venetia in Britannia.
Venetiæ.
Venuſia in Apulia.
Vercellæ.
Verolamium in Britannia.
Verona.
Verſiacum.
Vertanum monaſterium.
Veruli in Hernicis.
Veſontio in Gallijs, & Biſuntinum territorium.
Vienna in Auſtria.
Vienna in Gallia.
Vienneſe territorium.
Vigiliæ in Apulia.
Vilcaſſinus pagus.
Vilna.
Vindecinum caſtrum.
Virodunum.
Viterbium.
Viuarienſe territorium.
Vlyſipo in Luſitania.
Vmbria.
Vpſalum.
Vrbs vetus.
Vrgella in Hiſpania.
Vtica in Africa.
Vuaſtinenſis pagus.
Vuerda.
Vuintonia in Anglia.
Vzalis in Africa.
Vzecia in Africa.

Z

Zephyrium in Cilicia.

A

Aberdone in Hibernia.
Abeanus epiſcopus 16. Decemb. 683
Abula in Hiſpania.
Secundus epiſcopus. 2. Maij. 245
Vincentius, Sabina, & Chriſteta marty. 27. Octobris. 597
In Achaia.
Myro Martyr. 17. Aug. 456
Satyrus martyr. 12. Ianuarij. 33
Adrumeti in Africa.
Bonifacius, & Tecla. 30. Aug. 487
Mauilus mart. 4. Ianuarij. 17
Verulus. Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij XVI. mart. 21. Februarij. 120
Ægæ in Cilicia.
Claudius, Aſterius, & Neon mar. 23. Augu. 469
Domnina & Theophilla mart. 23. Aug. 469
Coſmas, Damianus, Antimus, Leontius, & Euprepius mart. 27. Septemb. 539
Zenobius & Zenobia mart. 30. Octob. 601
In Aegina inſula.
Athanaſia vidua. 14. Augusti. 448
In Aegypto.
Chæremon epiſc. & alii mart. 22. Decemb.
Criſpinus epiſcopus. 7. Ianuarij. 24
Dioſcorus mart. 18. Maij. 282
Hieremias Propheta. 1. Maij. 243
Ioannes eremita. 17. Martij. 181
Ionas monachus. 11. Feb. 104
Iſchyrion & ſocii quinque martyr. 1 Iunij. 367
Iulianus & 5000. mart. 16. Februarij. 112
Lycarion mart. 7. Iunij. 317
Macarius abbas. 15. Ian. 39
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij mart. 5. Iunii. 313
Marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles mart. 4. Octob. 551
Moyſis Epiſcopus. 7. Febr. 96
Nicander mart. 15 Martij. 161
Onuphrius anachoreta. 12. Iunij. 327
Pachomius abbas. 14. Maij. 276
Paphnutius epiſ. & cõfeſſor. 11. Septẽb. 506
Paphnutius & ſocij martyres. 24. Septembris. 535
Potamio mart. 18. Maij. 282
Theodorus monachus. 28. Decemb. 706
Varus miles, & ſeptem monachi marty. 19. Octobris. 579
Victor, & Stephanus mart. 1. Aprilis. 187
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioſcorus, Serapion, & Papias martyr. 25. Feb. 126
Quadraginta Monachi marty. 14. Ianu. 37
In Aemilia Italiæ prouincia.
Iucunda virgo. 25. Nouemb. 659

In Aethiopa.

Elesbaan rex. 27. Octobris. 596
Iphigenia virgo. 21. Septembris. 526
Matthæus Euãgeliſta & mar. 21. Septẽ. 526

In Africa.

Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius martyres. 23. Septembris. 530
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodorus, Tryphon mart. 4. Ianuar. 17
Arcadius, Paſchaſius, Probus, & Eutychianus, martyres, & Paulillus puerulus. 13. Nouemb. 628
Arteſius, Rogatus, & alij XV. martyres. 10. Iunij. 322
Armogaſtes, Maſcula, & Saturus confeſſ. 29. Martii. 183
Auitus mart. 27. Ianuarii. 69
Caſtor, Victor, & Rogatianus mart. 28. Decembris. 705
Caſtus, & Æmilius mart. 22. Maii. 288
Celerinus 3. Febr. 89
Claudius, Criſpinus, Magina, Ioannes, & Stephanus mart. 3. Decemb. 672
Creſcentianus, Victor, Roſula, & Generalis mart 14. Septemb. 550
Cyriacus, & Apollinaris mart. 21. Iun. 344
Cyrillus epiſcopus, Rogatus, Felix, item Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillus. 8. Mart. 141
Cyprianus epiſcopus & mart. 14. Septembris. 510
Datius, Reatius, & ſocij mart. 27. Ian. 69
Damianus mart. 12. Febr. 106
Demetrius mart. 14. Auguſti. 448
Dioniſia, Datiua, Leontia, Tertius, Aemilianus, Bonifacius, & alij tres confeſſ. 6. Decemb. 667
Dominicus, Victor, Primianus, Lyboſius, Saturninus, Creſcẽtius, Secundus, & Honoratus. 29. Decemb. 707
Donatianus, Præſidius, Manſuetus, Germanus, & Fuſculus epiſcop. & confeſſ. Item Lætus epiſcop. & mar. 14. Septemb. 510
Donatus, Iuſtus, Herena. 25. Febr. 126
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij ſeptem mart. 9. Ianuarii. 28
Epiphanius, Donatus, Ruffinus, & alii tredecim mart. 7. Aprilis. 199
Eugenius epiſco. cum clero confeſſor. 13. Iulii. 385
Fauſtinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus martyres. 15. Decemb. 682
Felicianus, Philappianus, & alij centũ & ar. 30. Ianuarij. 74
Felix, Simphronius, Hippolytus, & ſocii mart. 3. Febr. 89
Fidelis, Felix, & alij XX. mart. 23. Mart. 175
Fortunatus & Marcianus martyr. 17. Aprilis. 216
Fortunatus & Lucianus mart. 13. Iun. 329
Fulgentius epiſcopus. 1. Ianuar. 1
Heliodorus, & Venuſtus cum aliis LXXV. mart. 6. Maij. 255
Ianuarius, Maxima, Macaria marty. 8. Aprilis. 201
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix marty. 10. Iulii. 381
Iucundianus mart. 4. Iulii. 370
Laurentius, Ignatius, & Celerina marty. 3. Februarii. 89
Lucius, Siluanus, Rutulus, Claſſicus, Secundinus, Fructulus, Maximus mart. 18. Feb. 115
Maioricus mart. 6. Decemb. 667
Mappalicus marty. cum alijs pluribus 17. Aprilis. 216
Martialis, Laurentius, & alij viginti marty. 28. Septemb. 541
Martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mart 19. Octobris. 572
Maſſylitani mart. 9. April. 202
Maxima virgo. 16. Octobris. 572
Maximianus epiſc. & confeſſ. 3. Octob. 550
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & ſocij mart. 24. Febr. 124
Moyſetes mart. 18. Decembris. 675
Nemeſianus, Felix, Lucius, alter Felix, Litteus, Polyanus, Victor, Iaderus, Datiuus, & alij epiſco. & confeſſores. 10. Septembris. 504
Papinianus & Manſuetus epiſcopi & mart. 28. Nouemb. 654
Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Succeſſus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mart. 19. Ian. 49
Petrus, Succeſſus, Baſſianus, Primitiuus, & alii XX. mart. 9. Decemb. 673
Petrus, & Aphrodiſius mar. 14. Mart. 151
Primus, & Donatus mart. 9. Febr. 100
Publius, Victor, Hermes, & Papias mart. 2. Nouemb. 602
Publius, Iulianus, Marcellus, & alii marty. 19. Febr. 117
Quadratus mart. 26. Maij. 529

Quin-

Quinctianus,Lucius,& Iulianus marty.23. Maij. 289
Quinctus,Simplicius,& alij marty.18.Decembris. 685
Rogatianus, & Feliciſſimus mart.26.Octobris. 595
Rogatus,& Succeſſus cum ſocijs XVI.mar. 28.Martii. 182
Ruffinus,Marcus,Valerius,& ſocii mart.16. Nouemb. 632
Rutilius mart.2. Auguſti. 425
Saluius mart.11.Ianuar. 32
Saturninus,Datiuus,Felix,Ampelius, & ſocij marty.11.Februarii. 104
Saturninus,& alii nouem mar.22.Mar. 173
Secundus,Fidentianus,& Varicus mart.15. Nouemb. 63
Seuerus,Securus,Ianuarius,& Victorinus. 2.Decemb. 660
Terentius, Africanus, Pompeius, & ſocij mart.10.Aprilis. 205
Theodolus,Aneſius,Felix, Cornelia,& ſocij mart.31.Mart. 186
Valerianus epiſ.& confeſſ.15.Decemb. 146
Victor mart.10.Mart. 146
Victorianus, duo Germani Aquiſregienſes, Frumentij item duo mart.23. Mart. 175
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alii XXX.marty.18. Decembris. 686
Zoticus, Rogatus, Modeſtus, Caſtulus, & alii XL.mart.12 Ianuarii. 33
Multi mart.Ianuarii. 22
Item plurimi 9. Auguſti. 449
Item 4966.confeſs.& mart.12.Octob. 567
Item 270.mart. 16.Octob. 572
Item 220.mar.30.Octob. 601
Item plurimarum virg. marty.16. Decembris. 683

in Agathenſi territorio.

Tiberius,Modeſtus,& Florentia marty.10. Nouemb. 623

in Angunenſi monaſterio.

Ambroſius abbas.2 Nouemb.

Agauni in Gallia.

Capraſius mart.20.Octob. 581
Fides virgo & mart.6.Octob. 555
Viocentius mart.9.Iunii. 310

Agrigenti.

Gregorius epiſco.23.Nouembris. 646

Albæ in Pannonia.

Emericus confeſs.4.Nouemb. 611
Stephanus rex 20. Auguſti. 461

Albani.

Senator.26.Septembris. 538

in Albigenſi ciuitate.

Amaranthus mart.7. Nouembris. 615
Saluius epiſc.& confeſ.10. Septemb. 505

in Albintimelij in Liguria.

Secundus mart.26.Auguſti. 476

Alexandriæ.

Abilius epiſc.22.Februarii. 121
Achilles epiſc.7.Nouembris. 616
Adrio,Victor, & Baſilla mar.17.Maii. 281
Aedeſius mart.8.April. 201
Agatho mart.7.Decemb. 668
Alexander epiſc.26.Februarii. 127
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alii XXII.mart.8.Septemb. 101
Ammon,Zeno,Ptolomæus, Ingen.& Theophilus mart.20.Decemb. 687
Ammonaria virgo,Mercuria, Dionyſia,& altera Ammonaria mart.Decemb. 678
Anianus epiſc.25. Aprilis. 232
Aphrodiſius,& alij XXX.marty.30. Aprilis. 241
Apollonia virgo, & mart.9.Febr. 99
Apollonius & alii quinque marty.10.Aprilis. 205
Arator, Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis.21.Aprilis. 224
Athanaſius epiſc.2.Maii. 245
Baſilides mart.30.Iunij. 364
Baſilica marty.17.Maii. 281
Baſſus,Antonius, & Protolicus marty.15. Febr. 130
Beſa mart.17.Febr. 129
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion.28. Febr. 130
Caius,Fauſtus, Euſebius, Cheremon, Lucius,& ſocii mart.4. Octobris. 551
Candidus, Piperion, & alii.XX.martyr.11. Martii. 147
Catharina virgo.& martyr.25.Nouembris. 650
Chronio, Iulianus, Macarius, & alii.XIII. mart.30.Octobris. 601
Cyrillus epiſc.28. Ianuarii. 70
Cyrion,Baſſianus, Agatho.Moſes mar.14. Febr. 109
Dionyſius,& Ammonius mart.14.Februarij. 109
Dyonyſius epiſcopus & confeſ.18.Nouembris. 634
Epimachus,& Alexander mart.12.Decembris. 678

Eulo-

Eulogius epiſcopus 3.Septemb. 509
Euphroſyna virgo.12.Ianuarij. 2
Euthymius.6.Maii. 252
Eutropia mart.30.Octob. 601
Eutychius & alij mart.26.Mart. 179
Fauſtus,Macarius, & ſocij decem marty.6. Septemb. 494
Fronto abbas.14.April. 213
Gallicanus mart.25.Iunij. 253
Heracleas epiſcopus.14.Iulij. 387
Heron, Arſenius, Iſidorus, & Dioſcorus mart.14.Decemb. 680
Ioannes Eleemoſynarius, 23.Ianua. 60
Iſidorus mart.5.Febr. 92
Iulianus & Eunus mart.27.Febr. 129
Iſchyrion mart.22.Decemb. 690
Leonides mart.22.Apr. 226
Leontius,Serapion,Seleslus,Valerianus,& Strato mar.12.Septemb. 507
Macarius mart.8. Decemb. 672
Manſuetus, Seuerus,Appianus, Donatus, Honorius,& ſocij mar.30.Decem. 708
Marcus Euangeliſta 25.Apr. 232
Marina virgo.18.Iulij. 339
Maximus epiſcopus 27.Decemb. 703
Menna,Hermogenes,& Eugraphus.10.Decemb. 675
Metranus mart.31. Ianuar. 77
Modeſtus & Ammonius mar.12.Febr. 106
Nemeſius mart.19.Decemb. 686
Pantænus vir apoſtolicus.7.Iul. 376
Patermuthius,Copres,& Alex.m.7.Iul.177
Peleuſius mar.7. April. 199
Petrus,Seuerus,& Leucius mar.11.Ian. 31
Petrus epiſcopus, & Fauſtus,Didius,& Ammonius,Phileas, Heſychius,Pachomius, & Theodorus cum alijs DCLX. mar.25. Nouemb. 655
Philippus,Zeno,Naſeus,& decem infantes mart.15.Iulii. 389
Philippus mar.13.Septemb. 509
Plutarchus, Seruus, Heraclides, Heron,alter Serenus, Rhais, Potamiœna,& Marcella mart.28.Iunii. 360
Quincta mart.8.Febr. 98
Saturninus, Thyrſus, & Victor marty.31. Ianuar. 77
Secundus,& alii mart.21. Maij. 287
Serapion anachoreta.21. Mart. 171
Serapion mar.14.Nouemb. 630
Sycletica 5.Ianuar. 18
Tharſicius,Zoticus,Cyriacus,& ſocij mar. 31.Ianuarij. 77
Theodora virgo, & Didymus martyr. 27. Aprilis. 237
Theodora pœnitens.11. Septemb. 506
Theonas epiſco.& confeſſ.23.Aug. 469
Thomas mart.14. April. 213
Tryphon,& alij duodecim mart.3.Iul. 368
Commemoratio plurimorum martyrũ habetur. 28.Ianuarij. 70
Et 28.Febr. 130
Et 17.Martij. 164
Et 21.Martij. 171
Et 13.Maij. 273
Et 10.Auguſti. 442

Altini.

Heliodorus epiſco.3.Iulij. 369
Theoneſtus epiſcopus & mar.30.Octo.601

Amaſea in Ponto.

Baſileus epiſcopus & mart.26. Apr. 235
Glaphyra virgo.13.Ianuar. 351
Theodorus mart.9.Nouemb. 619

Amaſtride in Paphlagonia.

Hyacinthus mart.17. Iulii. 392

Amathante in Cypro.

Tychon epiſcopus.15.Iunij. 335

Ambiani.

Firminus epiſc.& mart.25.Septemb. 536
Honoratus epiſcopus. 16.Maij. 279
Saluius epiſcopus & mart.11.Ian. 31
Victoricus,& Fuſcianus cum Gẽtiano marty.11. Decemb. 679
Vualericus abbas.1.April. 187

Apud Ambianenſes, & in Ambianenſi territorio.

Domitius.23.Octob. 590
Firminus abbas 11.Martii. 147

Ameria in Vmbria.

Firmina virgo & martyr. 24. Nouembris. 648
Himerius epiſcopus, 17.Iunii. 337
Olympius mart.1. Decemb. 658
Secundus mart.1.Iunii. 307

Amida in Meſopotamia.

Acatius epiſcopus.9. April. 202
Iacobus eremita.6.Auguſti. 435

Amiſi in Paphlagonia.

Alexandra, Claudia, Euphraſia, Matrona, Iuliana,Euphemia,Theodoſia, Derphuta,& ſoror.20.Martii. 169

Amiterni in Veſtinis.

Paſſio militum LXXXIII.24.Iulij. 404

Amphili in Macedonia.

Auctus,Taurion,& Theſſalonica marty.7. Nouemb. 615

Anagnia,

Anagnia.
Aurelia & Neomeſia virgines. 25. Septembris. 536
Magnus epiſcopus & mart. 19. Aug. 459
Oliua virgo, 3. Iunij. 310
Petrus epiſcopus. 3. Auguſti. 426
Secundina virgo & mart. 15. Ianuar. 39
Anaſtaſiopolis.
Theodorus epiſcopus 22. April. 226
Anaunia.
Siſinius, Mart. & Alex. mar. 29. Maij. 301
Anazarbi in Cilicia.
Iulianus mart. 16. Martij. 162
Marinus mart. 8. Aug. 439
Ancona.
Conſtantius. 23. Septemb. 530
Marcellinus epiſcopus. 9. Ianua. 28
Palatias, & Laurentia mart. 8. Octob. 558
Ancyra in Galatia.
Agathangelus mart. 23. Ianuar. 60
Baſilius mart. 22. Martij. 173
Clemens epiſcopus & mart. 23. Ianuar. 60
Euſtathius mart. 28. Iul. 413
Eutychius, & Domitianus mart. 28. Decembris. 705
Gemelius mart. 10 Decemb. 673
Melaſippus, Antonius, & Carnia mar. 7. Nouembris. 615
Philomenus mart. 29. Nouemb. 655
Platio mart. Iulij. 401
Ruffinus, Siluanus, & Vitalicus marty. 4. Septembris. 495
Theodorus, & Thecuſa, Alexandria, Claudia, Faina, Euphraſia, Matrona, & Iulitta virg. & mart. 18. Maij. 282
Andanta apud Septem eccleſias.
Begga vidua. 17. Decemb. 684
Andegaui.
Albinus epiſcopus & confeſſ. 1. mart. 182
Lucinus epiſcopus. 13. Feb. 108
Maurus abbas. 15. Ianuar. 39
Anderlaci.
Guido confeſſor. 12. Septemb. 508
In Anglia.
Aidanus epiſcopus. 31. Auguſti. 488
Aſaphus & Vualburga virgo. 1. Maij. 243
Benedictus abbas. 12. Ianuar. 33
Birinus epiſcopus. 3. Decemb. 662
Burgundofora abbatiſſa & virgo. 3. Ap. 191
Ceadda epiſcopus. 2. Martij. 133
Eadbertus epiſcopus. 6. Maij. 255
Eadmundus Rex & mart. 20. Nouemb. 642
Edilbertus Rex. 24. Feb. 125
Edilburga virgo. 7. Iulij. 336
Editha virgo. 16. Septemb. 515
Eduardus Rex. 5. Ianuarij. 18
Felix epiſcopus. 8. Martij. 141
Hebda epiſcopus. 7. Iulij. 336
Iuſtus epiſcopus 10. Nouemb. 623
Mellitus epiſcopus. 24. April. 231
Milburgis virgo 23. Febr. 124
Oſmundus epiſc. & confeſs. 4. Decẽb. 663.
Oſuualdus Rex 5. Aug. 432
Richardus epiſcopus 3. April. 191
Robertus abbas. 7. Iunij. 317
Sebbus Rex. 29. Auguſti. 483
Vueneſrida virgo & mart. 3. Nouemb. 609
Antinoi in Ægypto.
Arianus præſes, Theoticus, & alij tres mar. 8. Mart. 140
Aſclas mart. 23. Ianuarij. 60
Philemon, & Apollonius mart. 8. Mar. 140
Antinoopoli in Aegypto.
Irais virgo, & ſocij mart. 22. Septemb. 528
Antiochia in Piſidia.
Georgius epiſcopus. 19. April. 220
Marcus, Alphius, Alexãder, & Zoſimus fratres Nicon, Neon Heliodorus, & XXX. milites mart. 28. Septemb. 541
Marcus & Stephanus mar. 22. Nouẽb. 645
Antiochia in Syria.
Agabus propheta 13. Feb. 107
Anaſtaſius Sinaita epiſcopus. 21. Apr. 224
Antonius Anaſtaſius, Celſus, Marcionilla, ſeptem fratres, & alii multi marty. 9. Ianuarij. 28
Artemius mart. 20. Octob. 581
Aſclepias epiſcopus & mart. 18. Octo. 577
Anaſtaſius epiſcopus & marty. 21. Decembris. 789
Babylas epiſcopus & mart. 24. Ianuar. 63
Barula mart. 18. Nouemb. 656
Baſileus, Auxilius, & Saturninus marty. 27. Nouemb. 652
Beronicus, Pelagia virgo, & alij XLIX. martyr. 19. Octob. 579
Clerus mart. 7. Ianuar. 24
Cyrillus epiſcopus. 22. Iulij. 401
Demetrius epiſcopus, Anianus, Euſtoſius & alij XX. mart. 10. Nouemb. 623
Druſus, Zoſimus, & Theodorus mar. 14. Decembris. 680
Eraſmus mart. 25. Nouemb. 650
Euodius epiſcopus & mart. 6. Maij. 255
Euſignius mart. 5. Auguſti. 431
Euſtathius epiſcop. & confeſs. 16. Iulij. 390.

Heron

Heron epiſc.17.Octob. 576
Heſychius mar.17.Nouemb. 636
Hippolytus mar.30.Ian. 74
Ioſeph diaconus.15.Feb. 110
Iſidorus epiſc.& mar,2.Ian. 10
Iulianus mart. & Baſiliſſa vxor eius & virgo.9.Ian. 28
Iuuentinus & Maximus mar.25.Ian. 66
Machabæi cum matre mar.1.Aug. 421
Manahen doctor & propheta.24.maii. 291
Margarita virgo & mar.20.Iul. 398
Meletius epiſc.22.Feb. 106
Nicæas & Paulus mar.29.Aug. 483
Nicephorus mar.9.Feb. 100
Pelagia virgo & mar.9.Iun. 320
Petrus & Hermogenes mar.17.Apr. 116
Philo & Agathopus.25.Apr. 232
Pilogonius epiſc.20.Decemb. 688
Phoca mar.5.Martij. 137
Polycarpus & Theodorus mar.7.Dec. 668
Primus,Cyrillus,& Secundarius marty.2.Octob. 149
Prochorus mar.9.Apr. 202
Publia abbatiſſa.9.Octob. 560
Reſtitutus,Donatus,Valerianus,& Fructuoſa cum alijs duodecim.23.Aug. 469
Romanus mar.18.Nouemb. 636
Sabbatius mar.19.Sept. 521
Serapion epiſc.30.Octob. 18
Simeon Stylita 5.Ianuar. 18
Stephanus epiſc.& mar.25.Apr. 232
Sycus,& Palatinus.30.Maii. 302
Theodorus mar.23.Octob. 590
Theodulus presb.23.Mart. 175
Theophilus epiſc. 13.Octob. 568
Thomas monachus 18.Nou. 636
Timotheus & Fauſtus mar.8.Septemb. 501
Vrbanus,Prilidianus,& Epolonius martyr.24.Ian. 63
Cõmemoratio plurimorũ mar.Martii. 147
Virgines XL. mar.24.Decemb. 694

Antiſiodori, & in Antiſiodorenſi pago.

Aetherius epiſc. & conf.27.Iul. 411
Amator epiſc.& conf.1.Maii. 243
Anacharius epiſc. & confeſſor.25.Septembris. 476
Cenſurius epiſc.10.Iunii. 312
Curcodomus 4. Maii. 250
Eleutherius epiſc.16.Aug. 454
Firmatus,& Flauiana virgo.5.Octob. 554
Fraternus epiſc.& mar.29.Sept. 543
Gregorius epiſc.& conf.19.Dec. 687
Helena virgo.22.Maii. 288
Heliadius epiſc.8.Maii. 261
Iouinianus mar.5.Maii. 252
Marcianus presb.20. Apr. 222
Optatus epiſc.& conf.31.Aug. 488
Peregrinus epiſc. & mar.16.Maii. 279
Romanus abbas.22.Maii. 288
Romanus epiſc.& mar.6.Octob. 555
Theodoſius epiſc.17.Iul. 392
Vrſus epiſc. & conf.30.Iul. 419

In Antiſiodorenſi territorio.

Priſcus cum ingenti multitudine fidelium Mart. 26. Maij.

In Antro inſula Ligeris.

Hermolandus abbas.25.Martii. 177

Apamea in Syria.

Iulianus epiſc.9.Decemb. 673
Marcellus epiſc. & mar.14.Aug. 449

Apamea in Phrigia.

Caius & Alexander mar.10.Mart. 146
Maximus mart.30.Octob. 601

Aphrodiſia in Caria.

Diodorus & Rodopianus mar.3 maii. 247

Apollonia.

Iſaurus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mar. Iun. 337
Nicethas epiſcopus.20.martii. 169
Thyrſus,Leucius,& Calinicus m̃.28.Iã.70

Aquis in Gallia.

Maximinus epiſc. 8.Iun. 318
Mitrius mar.13.Nouemb. 628

Aquila in Veſtinis.

Bernardinus Senenſis.20. Maii. 286
Raineriusepiſc.30.Decemb. 709

Aquileia.

Anaſtaſius mar.7.Septemb. 500
Cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus mar.31.maij. 323
Chromatius epiſc.& conf.2.Dec. 660
Chryſogonus mar.24.Nouemb. 648
Euphemia,Dorothea,Tecla,Felix,& Fortunatus mar.11.Iun. 324
Eraſma virg.& mar.3.Sept. 493
Hermagoras & Fortun.mar.12.Iulii. 383
Hilarius,Tatianus,Felix,Largus, & Dionyſius mar.16.martij. 162
Valerianus epiſc.27.Nouemb. 652

Aquini.

Clinius conf.30. Mart. 185
Conſtantius epiſc.1.Septemb. 490
Fulcus confeſ 22.maii. 288

In Arabia.

Eugenius & Macarius mar.20.Dec. 687
Plurimi mar.22.Feb. 121

Ara-

Arabiſſi in Armenia inferiori.
Cæſarius mar.28.Decemb. 706
In Ararath monte.
Paſſio x. millium crucifixorū.22.Iun. 346
Arauſica in Gallia.
Eutropius epiſc.27.Maii. 296
Florentinus epiſc.17.Octob. 576
Arbele in Perſia.
Ananias mar.1.Decemb. 658
Arbona in Germania.
Gallus abbas.16 Octob. 672
Arcani in Latio.
Eleutherius conf.19.Maii. 301
Archiaci.
Victor confeſ.25.Feb. 128
Arelate.
Cæſarius epiſc.27.Aug. 278
Geneſius mar.25.Aug. 473
Hilarius epiſc.5.Maii. 252
Honoratus epiſc.& conf.16.Iun. 40
Trophimus epiſc.29.Decemb. 707
In Aluernia monte in Etruria.
Cōmemoratio Stigmatum B. Franciſco impreſſorum.17.Septemb. 518
Aretij in Tuſcia.
Donatus epiſc.& mar.7.Aug. 436
Gaudentius & Culmatius mar.19.Iun. 340
Hilarius mar.16.Iulii. 390
Pergētinus & Laurētin.frat.& m.3.Iun. 310
In Argentomatho caſtro.
Marcellus cū Anaſtaſio mar. 29. Iun. 361
Argentorati.
Arbogaſtus epiſc.21.Iul. 400
Aurelia virgo.15.Octob. 571
Florentius epiſc.7.Nouemb. 616
In territorio Argentoratenſi.
Othilia virgo.13.Decemb. 679
Arimini.
Gaudentius epiſc.& mar.14.Octob. 570
Marinus diac.4.Septemb. 495
In Armenia.
Aemilianus,Dionyſ.& Sebaſt.m.8.Feb. 98
Bartholomæus Apoſt.25.Aug. 472
Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius,& Oreſtes mar.16.Decemb. 679
Nicon.26.Nouemb. 651
Quinctianus,& Irenæus.mar.1.Apr. 187
Ripſimis,& ſociæ mar.29.Septemb. 543
Aruernis,& in territorio Aruernenſi.
Abraham conf.15.Iun. 132
Autholianus mar.6.Feb. 94
Anſtremonius epiſc.1.Nouemb. 604
Bonitus epiſc.15.Ian. 39
Caſſius,Victorinus,Maxim⁹, cū ſoc.mar.15.
Gallus epiſc.1.Iulij. 365 (Maii.277
Georgia virgo.11.Feb. 110
Illidius epiſc.7.Iulij 376
Maurilius epiſc.13.Sept. 509
Meneleus abbas 22.Iul. 401
Patritius epiſc.16.Mart. 162
Portianus abbas.24.Nouemb. 649
Proiectus,& Marinus mar.25.Ian. 66
Quinctianus epiſc.13.Nouemb. 529
Ruſticus epiſc.& conf.24.Sept. 535
Sidonius epiſc.23.Aug. 469
Aſcalone.
Platonides cū alijs duob.mar.6.Apr. 198
Aſculi in Piceno.
Emidius epiſc.& mar.5.Aug. 431
In Aſia.
Aquila,& Priſcilla.8.Iul. 377
Archippus.20.Martij. 160
Aurelius,& Publius epi & m.12.Nou. 626
Bardomianus,Eucarpus,& alij xxvj. mart. 25.Sept. 536
Aſſiſii in Vmbria.
Clara virgo 12. Aug. 446
Franciſcus conf.4.Octob. 551
Eiuſdem translatio.25.Maii. 193
In vrbe Aſtenſi.
Secundus mar.29.Martii. 183
Ruffinus mar.30.Iulii. 419
In ciuitate Aſtiagenſi.
Criſpinus epiſc.& mar 19.Nouemb. 640
In ciuitate Aſturicenſi.
Martha virgo,& mar.23.Feb. 123
Athenis.
Ariſtides.31.Aug. 488
Hierotheus.4.Octob. 552
Publius epiſc.& mar.21.Ian. 53
Quadratus 26. Maii. 295
Atina.
Marcus mar.28.Apr. 237
Attrebati, vel in pago Attrebatenſi.
Popon Abbas.25.Ian. 66
Ranulphus mar.27.Maii. 296
Saturnina virgo & mar.4.Iun. 311
In territorio Attrebatenſi.
Gerinus mar.2.Octob. 549
Leodegarius epiſc.& mar. 2.Octob. 549
Auenione.
Rufus epiſc 12.Nouemb. 626
In Augienſi monaſterio Gallij.
Meinardus eremita.21.Ian. 55
Auguſta in Rhetia.
Afra mar.5.Aug. 451

Hila-

Hilaria, Digna, Euprepia, & Eunomia, item Quiriacus, Largo, Creſcentianus, Nimmia, & Iuliana cum alijs xx. mart. 18. Auguſti. 446
Narciſſus epiſcopus & Felix marty. 18. Mar. 166
Vldaricus epiſc. 4. Iulii. 592

Auguſtæ Euphrateſiæ.

Iulia virgo & mart. 7. Octob. 556
Sergius, & Bacchus mart. 7. Octob. ibid.

Apud Auguſtam Veromanduorum.

Quinctinus mart. 31. Octob. 603

Auguſta in Britannia.

Augulus epiſco. & mart. 7. Febr. 96

Auguſtoduni.

Amator epiſc. & 26. Nouemb. 651
Andochius, Thyrſus, & Felix m. 24. Sep. 535
Caſſianus epiſc. 5. Aug. 432
Euphronius epiſc. & confeſſ. 3. Aug. 426
Flauianus epiſc. 23 Aug. 469
Flocellus mart. 17. Septemb. 517
Ioannes epiſc. & confeſſ. 29. Octob. 600
Pragmatius epiſc. & confeſſ. 22. Nou. 645
Proculus mart. 4. Nouemb. 611
Reuerianus, Paulus, & alij X. m. 1. Iun. 306
Simplicius epiſc. & conf. 24. Ianuarij. 352
Syagrius epiſc. & confeſſ. 27. Aug. 478
Symphorianus mart. 22. Aug. 464

In territorio Auguſtodunenſi.

Regina virgo & mart. 7. Sept. 500

In Auienſi ciuit. in Veſtinis.

Maximus mart. 20. Octob. 581

Aulonæ.

Petrus mart. 3. Ianuar. 14

Aurelianis.

Adiutus abbas. 19. Decemb. 687
Anianus epiſc. 17. Nouemb. 634
Auitus confeſſ. 17. Iun. 437
Eucharius epiſc. 20. Febr. 119
Euortius epiſc. 7. Septemb. 500
Floſculus epiſc. 2. Febr. 86
Lætus confeſſ. 5. Nouemb. 612
Monitor epiſc. & confeſſ. 10. Nou. 623
Paſtor epiſc. 30. mart. 185

In territorio Aurelianenſi.

Liphardus confeſſ. 3. Iunij. 310
Maximinus confeſſ. 15. Decemb. 682
Veranus epiſc. 19. Octob. 579

Auſcij.

Orentius epiſc. 1. maii. 243

In Auſtria.

Colmanus mart. 13. Octob. 568
Leopoldus. 15. Nouemb. 631

Auximi in Piceno. Vide in pago Oximenſi, quod idem eſt.

Beneuentus epiſc. 22. mart. 175
Siſiuius, Diocletius, & Florentius mar. 11. (Maii. 269

B

Babuci in Hernicis.

Petrus confeſſ. 11. mart. 167

Babylonia.

Ananias, Azarias, & Miſael. 16. Dec. 682
Daniel propheta 21. Iul. 400
Ezechiel propheta. 10. Apr. 205

Baiocis.

Vigor epiſc. 1. Nouemb. 604

Bamberga.

Chunegundis. 3. mart. 135
Henricus I. Imperator. 14. Iul. 386
Otho epiſc. 2. Iul. 264

Barcinone.

Cucuphas mart. 25 Iul. 406
Eulalia virgo. 12. Febr. 106
Facianus epiſcopus. 9. mart. 143
Seuerus epiſc. & mart. 6. Nouemb. 614

Barij.

Nicolaus epiſc. 9. maij. 264

In Begabar.

Naum propheta. 1. Decemb. 658

Bellouaci.

Lucianus, Maximinus, & Iulianus mar. 8. Ianuar. 26

In Beluacenſi territorio.

Geremarus abbas. 24. Septemb. 735
Iuſtus mart. 18 Octob. 577

Beneuenti.

Barbatus epiſc. 19. Feb. 117
Modeſtus mar. 12. Febr. 106
XII. Fratres mart. 1. Septemb. 489

Apud Belgas.

Vuinocus abbas 6. Nouemb. 614

Bergami.

Alexander mart. 26. Aug. 479
Aſteria virgo & mart. 10. Aug. 443
Domnio mart. 16. Iul. 390
Euſebia virgo & mart. 59. Octob. 600
Grata virgo. 1. maii. 243
Ioannes epiſc. & mart. 11 Iul. 382
Narnus epiſc. 27. Aug. 578
Viator epiſc. & confeſſ. 14. Decemb. 681

Apud Berocam.

Marana, & Cyra. 3. Aug. 427
Soſipater. 25. Iunii. 353

Berryti in Syria.

Commemoratio imaginis Saluatoris a Iudæis crucifixæ. 9. Nouemb. 619

In Bethlehem Iudæ.
Domini noſtri IESV Chriſti Natiuitas. 25. Decemb. 696
Hieronymus Doctor. 30. Septemb. 545
Innocentius natalis. 28. Decemb. 705
Paula. 26. Ianuar. 67
Bigardis prope Bruxellam.
Viuina virgo 17. Decemb. 684
Apud Bingiam in Moguntinenſi diœceſi.
Hildegardis virgo 17. Septemb. 518
In territorio Biſuntino. Vide Veſontione in Galliis.
Petrus epiſcopus 8. maij. 261
In Bithynia.
Autonomus epiſc. & mar. 16. Sept. 507
Auxentius abbas. 14 Febr. 109
Ioannicius abbas 4. Nouem. 611
Lucas Euangeliſta. 18. Octob. 577
Menodora, Metrodora, & Nimphodora mart. 10. Septemb. 504
Apud Bituricas.
Auguſtus confeſſ. 7. Octob. 556
Auſtregiſilus epiſc. & confeſſ. 20. maii. 286
Hundulphus epiſcopus. 17. Iunij. 337
Sulpitius epiſcopus. 17. Ian. 43
Sulpitius Seuerus epiſcopus. 29. Ian. 73
Vrſinus confeſſ. 9. Nouemb. 619
In territorio Bituricenſi.
Ambroſius epiſcopus. 16. Octob. 572
Laurianus epiſc. & mart. 4. Iulij 370
Marianus confeſſ. 29. Aug. 459
Siluanus confeſſ. 22. Septemb. 528
In Blauio caſtro.
Romanus presbyter. 24. Nouemb. 949
Bleſis.
Solemnius epiſcopus 25. Sept. 539
In Bobacenſi Monaſterio.
Maurus abbas 27. Ian. 69
In Blandinio monaſterio.
Vuangregiſilus abbas. 22. Iulii. 401
In Bobienſi monaſterio.
Columbanus abbas. 21. Nouemb. 643
In Boemia.
Vuenceslaus mart. 28. Sept. 542
In Boloninenſi pago Galliæ.
Vulmarus abbas. 20. Iul. 398
Bonna in Germania.
Caſſius, Florentius, & alij m. 10. Oct. 566
Bononia.
Baſilius epiſcopus. 6. mart. 158
Bononius abbas 30. Auguſt. 486
Dominicus confeſſ. 4. Aug. 429
Eiuſdem translatio. 24. maii. 292
Euſebius epiſc. & confeſſ. 26. Sept. 538
Fauſtinianus epiſcopus. 26. Feb. 128
Felix epiſc. 4. Decemb. 663
Guarinus epiſc. 6. Feb. 94
Hermes, Aggæus, & Caius mar. 4. Ian. 16
Iucundus epiſc. & conf. 14. Nouemb. 630
Iuliana 7. Feb. 96
Pariſius conf. 11. Iun. 322
Paternianus epiſc. 12. Iulii. 383
Petronius epiſc. & conf. 4. Octob. 552
Proculus epiſc. & mar. 1. Iun. 307
Tertullianus epiſc. & conf. 27. Apr. 236
Theodorus Epiſcopus. 5. Maii. 252
Vitalis & Agricola mar. 4. Nouemb. 611
Zama epiſc. 24. Ian. 63
In Brabantia.
Dympna virgo, & mar. 15. Maii. 278
Lutgardis virgo 16. Iunij. 335
Bracari in Luſitania.
Fructuoſus epiſcopus. 16. Apr. 215
Petrus epiſc. & mar. 26. Apr. 235
Victor mar. 12. Apr. 208
Brema.
Vuillehadus epiſc. 8. Nouemb. 618
Brincola in Prouincia.
Ludouicus epiſc. 19. Aug. 459
In Briocenſi ciuitate.
Gullielmus epiſc. & conf. 29. Iul. 417
In Britannia.
Aldelmus epiſc. 15. Nouemb. 631
Guthbertus epiſc. 20. Mar. 169
Deicola abbas 18. Ian. 48
Ediltrudis Regina & virgo. 23. Iun. 351
Eduardus Rex. 18. mar. 166
Hugo epiſc. 17. Nouemb. 634
Iulius, & Aaron, & alij multi m. 1. Iul. 365
Machutus epiſc. 15. Nouemb. 631
Socrates & Stephanus mar. 17. Sept. 517
In Britannia minori.
Iuo conf. 19. Maij. 284
Maglorius epiſc. 24. Octob. 592
Sampſon epiſc. & conf. 28. Iulij. 414
Turrianus epiſc. & conf. 13. Iul. 385
Briuate apud Aruernos.
Iulianus mar. 28. Aug. 481
Brixia.
Afra mar. 24. Maii. 291
Anaſtaſius epiſc. 20. Maii. 285
Apollonius epiſc. & conf. 7. Iul. 376
Calocerus mar. 18. Apr. 218
Clatheus epiſc. & mar. 4. Iun. 311
Deuſdedit epiſc. 10. Decemb. 675
Dominator epiſc. 5. Nouemb. 612

Dominicus epiſc. & conf. 20. Dec. 688
Euaſius epiſcopus. 2. Decemb. 668
Fauſtinus & Iouita mart. 15. Feb. 110
Fauſtinus confeſ. 16. Febr. 112
Felix epiſcopus. 23. Feb. 123
Gaudentius epiſcopus. 25. Octob. 594
Gaudioſius epiſc. & confeſſ. 7. mart. 139
Herculanus epiſc. 12. Aug. 446
Honorius epiſcopus. 24. Apr. 231
Latinus epiſcopus. 24. Mart. 176
Optatianus epiſcopus. 14. Iul. 387
Paterius epiſcopus. 21. Feb. 120
Paulinus epiſc. & confeſ. 29. Apr. 239
Philaſtrius epiſc. & confeſ. 18. Iul. 394
Sauinus & Cyprianus mart. 11. Iul. 382
Siluinus epiſcopus. 28. Septemb. 541
Theophilus epiſcopus. 27. Apr. 256
Tirianus epiſcopus, & confeſſ. 3. marty. 153
Vigilius epiſcopus. 26. Septemb. 538
Viſicinus epiſcopus. 1. Decemb. 659

Brixinone.

Albinus & Genuinus epiſc. 5. Febr. 93

Burgis Flandrorum.

Donatianus epiſcopus. 14. Octob. 570

Brundusij.

Leucius epiſc. & confeſ. 11. Ianuar. 31

In Bulgaria.

Plurimorum mar. commemo. 23. Iulij. 403

Burdigalæ.

Amandus epiſc. & confeſ. 18. Iunij. 339
Delphinus epiſcopus. 24. Decemb. 695
Seuerinus epiſc. & confeſ. 23. Octob. 590

Burgis in Hiſpania.

Centolla & Helena mart. 13. Auguſt. 447

Bybli in Palæſtina.

Acuilina virgo & mart. 13. Iunij. 329

Bybli in Phœnicia.

Marcus epiſcopus. 27. Septemb. 539

C

Cabilone.

Agricola epiſc. 17. Mart. 164
Gunthramnus Rex 28. Mart. 182
Marcellus mart. 4. Septemb. 495
Silueſter epiſcopus. 20. Nouemb. 642

In Cabitonenſi territorio.

Valerianus mart. 15. Septemb. 513

Apud Ceam fluuium in Gallæcia.

Facundus & Primitiuus mart. 27. Nou. 652

Cæſaraugustæ.

Braulius epiſc. & confeſſ. 26. mart. 139
Gaius, & Crementius, item Lambertus martyr. 16. Apr. 215
Encratides virgo & mart. 16. Apr. 215
Optatus, Lupercus, &c. mar. 16. Apr. ibid.
Valerianus epiſcopus. 28. Ian. 70
Innumeri mart. 3. Nouemb. 609

Cæſarea in Cappadocia.

Barlaam mart. 19. Nouemb. 640
Baſilius epiſcopus. 1. Ianuar. 1
Baſilij in epiſcopum ordinatio. 14. Iun. 330
Baſilius & Emmelia coniuges. 30. Maij. 302
Dorothea virgo & mart. 6. Febr. 94
Eupſychius mart. 7. Septemb. 409
Eupſychius mart. 9. Apr. 202
Germanus, Theophilus, Cæſarius, & Vitalis mart. 3. Nouemb. 609
Gordius centurio. 3. Ianuar. 14
Hyacinthus mart. 3. Iulij. 368
Iulitta mart. 30. Iulij. 419
Leontinus epiſcopus. 13. Ian. 35
Longinus mart. 15. Mart. 162
Lucius epiſc. Abſalon, & Lorgius marty. 2. Mart. 133
Mamans mart. 17. Auguſt. 456
Mercurius mar. 25. Nouemb. 650
Polyectus, Victorius, & Donatus mart. 21. Maij. 287
Sergius mart. 24. Febr. 124
Theodorus, Ruffina, & Ammia. 31. Auguſti. 488
Theophilus mar. 6. Febr. 94

Cæſarea in Mauritania.

Seuerianus, & Aquila vxor mar. 3. Ianuarij.

Cæſarea in Palæſtina.

Agapius mart. 20. Nouemb. 642
Alexander epiſcopus. 18. Mart. 166
Amphianus mart. 2 Apr. 188
Anectus mart. 27. Iunij. 358
Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennata virgo mart. 13. Nouemb. 628
Cornelius centurio. 2. Febr. 86
Elias, Hieremias, Eſaias, Samuel, Daniel mart. 19. Feb. 112
Euariſtus, Priſcianus Fortunata virgo & Carponius mart. 14. Octob. 569
Eubulus mart. 7. mart. 139
Fabius mart. 31. Iun. 420
Hadrianus mart. 5. Mart. 137
Iulianus confeſſ. 23. Mart. 175
Iulianus mart. 17. Febr. 113
Marinus & Aſterius mart. 134
Nicon & alij XCIX. mart. 27. mart. 175
Pamphilus mart. 1. Iunij. 306
Philippus diaconus. 6. Iunii. 315
Porphyrius & Seleucus mart. 16. Febr. 112

Briſcus, Malchus, & Alexan.m. 28.Mar. 182
Reparata virgo & mart.8. Octob. 558
Theodoſia virgo & mart.2.Apr. 188
Theodulus mart. 17.Febr. 113
Theophilus epiſcopus.5.Mart. 137
Timolaus, Dionyſius, Pauſis, Romulus, Alexander, alter Alexander, Agapius, & alter Dionyſius mart.24.Mart. 176
Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia mart.5. Iunij. 313

Cæſarea Philippi.

Nicoſtratus, Antioc. & alii m.21.Maii. 287
Theodoſia, & aliæ duodecim matronæ martyr.29.Maij. 301

Caſena.

Maurus epiſcopus.20.Ian. 51

in Caione caſtro.

Maximus confeſs.20.Aug. 450

In Calabria.

Bruno confeſſor Chartuſianorum inſtitutor.6.Octob. 555

Calamina.

Thomas Apoſt.Decemb. 788

in Calciatenſi ciuitate.

Dominicus confeſ.12.Maij. 271

Callij.

Gerontius epiſcopus & mar.9.Maii. 264

Cameraci in Gallia.

Authbertus epiſ. & confeſ.13. Decẽb. 679
Guagericus epiſc.& confeſ.11.Aug. 444

Camerini.

Anaſtaſius & ſocii mart.10.Maij. 269
Anſouinus epiſc.& confeſs.13.Mart. 150
Venantius cum aliis decem m.18.Maij. 282
Victorinus confeſs.8.Iunii. 318

in Campania.

Benedictus monachus.23.Mar. 173
Dominica Virgo & mart. 6.Iul. 374
Eraſmus epiſcopus & mart.2.Iun. 308
Marcus 24.Octob. 592
Siluianus epiſc.10.Febr. 101
Soſius mart.23.Septemb. 530
Octoginta mart.2.Mart. 133

Cantuariæ in Anglia.

Anſelmus epiſc.21.Apr. 224
Auguſtinus epiſc.26.Maii. 295
Dunſtanus epiſc.19.Maii. 284
Edmundus epiſc.16.Nouemb. 632
Elphegus epiſc.& mart.19.Apr. 220
Honorius epiſc. & confeſ.30.Sept. 545
Laurentius epiſc.2.Febr. 86
Theodorus epiſc.19.Septemb. 521
Thomas epiſc.& mart. 29.Decemb. 707

Canuſij in Apulia.

Sabinus epiſ.& confeſ.9.Feb. 100

in Cappadocia.

Capitolina, & Erothcis mart.27.Octo. 596
Cottidus, Eugenius, & ſocii m.6.Sept. 498
Macrina virgo 19.Iulii. 369
Sabas, & alii mart.12.Apr. 208
Theodoſius cœnobiarcha 11.Ian. 32
Theſpeſius mart. 1.Iunii. 307
Cõmemoratio pluriũ SS.mar.23.Maij. 290

Capua.

Ariſtæus, & Antoninus mart.3.Sept. 493
Bernardus epiſc.& confeſs.12.Mart. 149
Decoroſus epiſc.15.Febr. 110
Germanus epiſc.30.Octob. 601
Marcellus, Caſtus, Aemilius, & Saturninus mart.6.Octob. 555
Pamphilus epiſc.7.Sept. 500
Paulinus epiſc.10.Octob. 564
Priſcus mart.1.Sept. 489
Priſcus alter, Caſtrenſis, Tãmarus, Roſtus, Heraclius, & alii mar.1.Sept. 490
Quinctius Arcontius, & Donatus marty.5. Septemb. 497
Ruffinus epiſc.& confeſ.26. Aug. 476
Rufus epiſc.& mart.27.Aug. 477
Rufus, & Carpophorus mart.27.Aug. ibid
Victor epiſc.17.Octob. 576
Vitalinus epiſc.& confeſs.16.Iul. 390

Caralis in Sardinia.

Ephiſius mart.15.Ian. 39
Saturninus mart.30.Octob. 601

in monte Carmelo.

Elias Propheta.20.Iul. 398

Carnoti in Gallia.

Caraunus mart.28.Maii. 299

Carrhis in Meſopotamia.

Eutychius, & ſocii mart.14.Mar. 151
Protogenes epiſc.6.maii. 255

Chartagine.

Agileus mart.15.Octob. 571
Baſſa, Paula, & Agathonica virgines & martyr.10.Aug. 442
Cæcilius presb.3.Iunii. 310
Candida virgo & marty.item Suſanna, & Martha mart 20.Sept. 523
Catulinus, Ianuarius, Florentius, Iulia, & Iuſta mart.15.Iulii. 389
Conceſsa mart.8.Apr. 201
Conſtantinus confeſ.11.mart. 147
Cyrus epiſc.14.Iulii. 387
Deogratias epiſc.22.Mar. 173
Gundeues virgo & mar.18.Iul. 394

Heraclius, & Zoſimus mart. 11. mart. 147
Liberatus, Bonifacius, Seruus, Ruſticus, Rogatus, Septimus. & Maximus marty. 17. Auguſt. 456
Marcellinus mart. 6. Apr. 198
Modeſtus & Iulianus mart. 12. Feb. 166
Octauianus, & multa millia m. 22. Mar. 173
Pontius diaconus. 8. Martii. 141
Reſtitutus epiſc. & mart. 9. Decemb. 673
Speratus, Nartalus, & Scillita. m. 17. Iul. 392
Commemoratio CCC. mart. 24. Aug. 471

in ciuitate Caſalenſi.

Euaſius epiſc. & mart. 1. Decemb. 658

in monte Caſſino.

Benedictus abbas. 21. Martii. 171
Deusdedit abbas. 9. Octob. 560
Scholaſtica virgo. 10. Febr. 101

Caſſiope in Corcyra.

Donatus 29. Octob. 600

in Caſtrenſium pago.

Ionas presb. & mart. 22. Septemb. 527

Catalauni in Gallia.

Domitianus epiſc. & confeſſ. 9. Aug. 440
Donatianus epiſc. 7. Aug. 436
Memmius epiſc. 5. Auguſt. 432

Catanæ in Sicilia.

Agatha virgo & mart. 5. Febr. 92
Birillus epiſc. 21. Mart. 471
Euplius mart. 12. Auguſt. 446
Leo epiſc. 20. Feb. 119
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mineruinus, & Simplicianus m. 31. Dec. 709

Caucoliberi in Hiſpania.

Vincentius mart. 19. Apr. 220

Celenæ in Pannonia.

Maximilianus epiſc. 12. Octob. 567

apud Cenomanos.

Domnolus epiſc. 16 Maii. 279
Iulianus epiſc. 17. Ianuar. 69
Liberius epiſc. & confeſſ. 23. Iul. 493
Siuiardus abbas. 1. Mart. 132
Victorius epiſc. 1. Septemb. 490

In monaſterio Centula.

Richarius confeſs. 26. Apr. 235

Chalcedone.

Euphemia virgo & mart. 16. Septemb. 515
Manuel, Sabel, & Iſmael mart. 17. Iun. 337
Solochanus & ſocii mart. 17. Maii. 281
Soſthenes & Victor mar. 10. Sept. 504
Commemoratio XLIX. mart. 24. Sept. 535

Chalcide in Græcia.

Methodius epiſc. & mart. 18. Sept. 519

apud Cherſoneſum.

Baſilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Ætherius, Capito, Ephræam, Neſtor, & Arcadius Epiſcopi, & martij. 4. Mar. 136
Clemens Papa. 23. Nouemb. 646

in Chio inſula.

Iſidorus mart. 15. Maij. 277
Myrops mart. 13. Iulii. 285

in Chriſtelio vico territorio Pariſienſi.

Agoardus, & Aglibertus cum aliis innumeris mart. 24. Iunii. 152

in Cilicia.

Amphion epiſ. & confeſ. 12. Iunii. 327
Andreas tribunus, & ſocii milites mart. 19. Auguſti. 459
Calliopus mart. 7. Apr. 199
Zoſimus, Athanaſius, Theopõpus, & Theonas mart. 3. Ianuar. 14

Cirthæ in Numidia.

Agapius, & Secundinus mart. item Aemilianus, Tertulla & Antonia virgines, & mulier cum ſuis geminis. 29. April. 239

Ciſtertij in Gallia.

Stephanus abbas. 17. Apr. 216

in monaſterio Clarauallenſi.

Malachias epiſc. 3. Nouemb. 609

in cœnobio Cluniacenſi.

Conſortia virgo. 22. Iunii. 346
Hugo abbas. 29. Apr. 239

Claſsis in Etruria.

Irenæus & Muſtiola mart. 3. Iulii. 369

Coloniæ Suffetulanæ in Africa.

LX. mart. 30. Auguſti.

Colonia, & in territorio Colonienſi.

Annon epiſc. 4. Decemb. 663
Cordula mart. 22. Octob. 587
Cunibertus epiſc. 12. Nouemb. 627
Bliphius mart. 16. Octob. 572
Engelbertus epiſ. & mar. 7. Nouemb. 615
Euergiſlus epiſc. & mar. 25. Octobris. 592
Gercon & CCCXVIII. mart. 10. Octo. 564
Heribertus epiſcopus. 16. mart. 162
Martha & Saula virgines & mar. 2. Octob. 581.
Maurinus abbas & mart. 10. Iunii. 322
Paulinus mart. 4. Maii. 250
Protaſius mart. 4. Aug. 430
Victor & ſocii mart. 10. Octob. 564
Vrſula & ſociæ mart. 21. Octo. 583
Commemoratio CCC. mart. 15. Oct. 571

Coloſſis.

Epaphras epiſ. & mart. Iulii. 396
Philemon & Apphia mart. 22. Nouẽb. 644

Comanæ in ponto.
Alexander epiſcopus & mar.11.Augu. 444
Baſiliſcus mart.21.Maij. 288
apud Comanos.
Hermias & eius carnifex mar.31.Maij. 303
Comanæ in Armenia.
Zoticus epiſcopus & mart.21. Iulij. 400
apud Comum vide Nouocomum. quod idē eſt.
Abundus epiſcopus & confeſſ.2. Apr. 188
Amantius epiſcopus & confeſſ.8.Apr. 201
Fidelis mart.28.Octob. 597
Compluti in Hiſpania.
Didacus confeſſ.12.Nouemb. 627
Iuſtus & paſtor mart.6. Aug. 434
Compoſtellæ.
Petrus epiſcopus.10. Septemb. 505
Conchæ in Hiſpania.
Iulianus epiſcopus.28.Ianuar. 70
Iulianus epiſcopus confeſ.5.Septemb. 497
Concordiæ.
Donatus, Secundianus, Romulus cum alijs LXXXVI.mart.17.Februar. 113
Conſtantiæ.
Conradus epiſcopus.26.Nouemb. 651
Pelagius mart.28. Auguſt. 481
In Conſtantienſi territorio.
Lauto epiſcopus.22.Septemb. 528
Paternus epiſcopus & mart.23.Sept. 536
Verena virgo.1.Septemb. 490
Conſtantinopoli.
Abrahamitæ monachi mart.8.Iulij. 377
Achatius centurio mart.8. Maij. 261
Alexander, & Antonina mart.3.Maij. 247
Alexander epiſcopus.28.Aug. 481
Andreæ Apoſt. Lucæ Euangeliſtæ & Timothei translatio.9.Maij. 264
Andreas Cretenſis mart.17.Octob. 576
Anthuſa virgo.27.Iulij. 411
Antonius epiſcopus.12. Febr. 106
Baſilius & Procopius confeſſ.27.Feb. 129
Daniel Stylita.11.Decemb. 677
Eleutherius epiſc.& mart.20. Febr. 118
Eleutherius mart.4.Auguſt. 430
Euagrius.6.Martij. 138
Eulogius & ſocii mart.3.Iulij. 368
Euſtolia & Sopatra virgines.9.Nou. 619
Flauius epiſcopus.18.Febr. 115
Germanus epiſcopus.12.Maii. 271
Gregorius Decapolita.20.Nouemb. 642
Hermellus mart.3.Auguſt. 426
Hypatius epiſ. & Andreas m.29.Aug. 483
Ignatius epiſ.& confeſſ.23.Octob. 590
Ioannes Chryſoſtomus.27.Ianuar. 69
Ioannes abbas.27.April. 226
Iulianus & Marcianus mart.9. Aug. 440
Lazarus monachus.23.Febr. 123
Lucillianus, Claudius Hypatius, Paulus, & Dionyſius mart.3.Iunii. 311
Macarius confeſs.1.April. 787
Marcellus abbas.29.Decemb. 707
Marcianus presbyter.10.Ianuar. 29
Martyris & Marcianus mar.25.Octob. 594
Mauro virgo & mart.30. Nouem. 657
Maximus & alij mart.13.Auguſt. 448
Menna epiſcopus.25.Auguſti. 473
Methodius epiſ.14.Iunij. 330
Metrophanes epiſ.& confeſ.4.Iunii. 311
Mucius presby.& mart.13.Maij. 273
Natalia.1.Decemb. 659
Nicephorus epiſc.13. Martij. 150
Nicetas virgo.27.Decemb. 704
Nilus abbas.12.Nouemb. 627
Olympias vidua.17.Decemb. 684
Patapius ſolitarius.8. Decemb. 672
Paula virgo & mart.3. Iunij. 310
Paulus epiſcopus & mart.7.Iunii. 317
Paulus mart.17.Martii. 164
Plato monachus.4.Apr. 193
Proclus epiſcopus.24. Octob. 592
Pulcheria Auguſta virgo.10.Septemb. 505
Sampſon presbyter.27.Iunij. 358
Stachis epiſcopus.31.Octob. 603
Stephanus, Baſilius, Petrus, Andreas, & ſocij CCCXXXIX.mart.28. Nouemb. 654
Tharaſius epiſcopus.25.Febr. 126
Theodorus, & Theophanes confeſſ.17. Decembris. 703
Theodora martyr.17.Iulij. 392
Theophanes monachus.12.Martij. 149
Theophanes & ſocij.4. Decemb. 663
Theophilus monachus confeſ.2.Octo. 549
Tigrius & Eutropius mart.12.Ianuar. 33
Vrbanus, Theodorus, Menedemus, & ſocij LXXVII.mart.5.Septemb. 497
Commemoratio plurimorum martyrum. 30.Martij. 184
Item Monachorum.8.Febr. 98
Cordubæ.
Abundus mart.11.Iulij. 382
Aciſchus, & Victoria mar.17.Nouemb. 633
Adulphus, & Ioannes mart.27.Sept. 539
Amator, Petrus, & Ludouicus.30.Apr. 241
Anaſtaſius, Felix, & Digna virgo marty.4. Iunij. 330
Argymirus mart.28.Iunii. 360
Aurea virgo & mart.19.Iulii. 382

Benil-

Benildes mart. 15. Iunij. 332
Columba virgo, & mart. 17. Septemb. 518
Elias, Paulus, & Iſidorus mart. 17. Apr. 216
Emilias & Hieremias mart. 15. Sept. 513
Eulogius mart. 11. Martii. 147
Fandilas mart. 13. Iunii. 329
Fauſtus, Ianuarius, & Martialis marty. 13. Octob. 568
Flora, & Maria virg. & mar. 24. Nouē. 648
Georgius, Felix, Aurelius, Natalia, & Liliosa mart. 27. Iulij. 411
Gumeſindus & Seruusdei mar. 13. Ian. 35
Iſaac mar. 3. Iunii. 310
Leocritia virgo & mart. 15. mart. 161
Leouigildus & Chriſtophorus marty. 20. Auguſt. 460
Paulus diaconus & mart. 20. Iulii. 398
Pelagius mart. 26. Iunii. 355
Perfectus mart. 18. Aprilis. 218
Petrus, Vualabonſus, Sabinianus, Vuiſtremundus, Habentius, & Hieremias mart. 7. Iun. 317
Pompoſa virgo & mart. 19. Septemb. 521
Rogellus & Seruusdei mart. 16. Sept. 515
Rudericus & Salomon mart. 13. Mart. 150
Sandalus mart. 3. Septemb. 494
Sancius mart. 5. Iunii. 313
Secundinus mart. 21. Maii. 287
Siſenandus mart. 16. Iulii. 390
Theodemirus mart. 25. Iulii. 406
Zoilus & alii XIX. mart. 27. Iunij. 358

Cordubæ, alias Corduenæ in Perſia.

Parmenius, Helimenas, Chryſotelus, Lucas, & Mucius mart. 22. Apr. 226

Corfinis in Pelignis.

Pamphilus epiſcopus. 28. Apr. 237
Pelinus epiſcopus & mart. 5. Decemb. 665

Corinthi.

Alexander mart. 24. Nouemb. 648
Calliſtus, & Chariſius cum aliis ſeptē mar. 16. April. 215
Codratus, Dionyſius, Cyprianus, Abiectus Paulus, & Creſcens mart. 10. Mart. 146
Criſpus, & Caius. 4. Octob. 551
Dionyſius Epiſcopus. 28. April. 182
Helconides mart. 28. Maii. 299
Phœbe. 3. Septembris. 493
Soſthenes. 28. Nouemb. 654
Timon de ſeptem primis diaconis mart. 19. Aprilis. 220

in Corſica.

Iulia virgo & mar. 22. Maii. 288

Cotyei in Phrygia.

Mennas mar. 11. Nouemb. 625

Craconiæ in Polonia.

Meduuigis. 15. Octob. 571
Hyacinthus confeſſ. 16. Auguſti. 454
Stanislaus epiſcopus & mart. 7. Maii. 257

Cremonæ.

Homobonus confeſſ. 14. Nouemb. 629

in Creta.

Myro epiſcopus. 8. Auguſti. 439
Pinytus epiſcopus 10. Octob. 564
Theodolus, Saturninus, Euporus, Gelaſius, Eunicianus, Zoticus, Cleomenes, Agathopus, Baſilides, Euariſtus mart. 23. Decembris. 692
Titus epiſcopus. 4. Ianuar. 16

Cumis.

Iuliana virgo & mar. 16. Febr. 111

Curiæ in Germania.

Lucius Rex. 3. Decemb. 662

in Cypro.

Barnabas Apoſt. 11. Iunii. 324
Conon mart. 6. Mart. 138
Hilarion abbas. 21. Octob. 583
Iaſon Chriſti diſcipulus. 12. Iulii. 383
Iſaacius epiſcopus & mart. 21. Sept. 526
Maria mater Ioannis cognomento Marci. 29. Iunij. 362
Meletius epiſcopus & cōfeſ. 21. Septē. 526
Nicanor vnus ex ſeptem primis diaconis. 10. Ian. 29
Pothamius, & Nemeſius mart. 20. Februarij. 118
Spiridion epiſcopus & confeſſ. 14. Decembris. 683
Sophronius epiſcopus. 8. Decemb. 672
Theodorus epiſcopus. 6. Maii. 255
Theophilus mart. 22. Iulii. 401
Thryphillius epiſcopus. 13. Iunii. 329

Cyrenæ.

Cyrilla mart. 5. Iulii. 372
Lucius epiſcopus. 6. Maii. 255
Theodorus epiſc. & confeſ. 4. Iulii. 376

Cyri in Syria.

Marcianus confeſſ. 2. Nouemb. 607

Cyzici.

Æmilianus epiſco. & confeſſ. 8. Aug. 439
Fauſta virgo, & Euilaſius mart. 20. Septembris. 523
Siſinius mart. 23. Nouemb. 646
Triphenes mart. 31. Ianuar. 77

D

in Dacia.

Nicetas epiſcopus. 7. Ianuarij. 24

Damaſci.

Ananias mart. 25. Ianuar. 65

Cæſarius, Dacius, & alii quinque marty. 1. Nouemb. 604

Ioannes Damaſcenus. 6. Maij. 255

Paulus & Tatta coniuges, & Sabinianus. Maximus, Rufus, & Eugenius filij mart. 25. Septemb. 536

Petrus Mauimenus mart. 21. Febr. 120

Petrus epiſcopus & mart. 4. Octob. 551

Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Caſſia, & Paula cũ alijs 10. m. 20. Iun. 29

in Dania.

Canutus rex & mart. 7. Ianuar. 24

Guillelmus abbas. 6. Aprilis. 198

Dauentriæ in Belgis.

Marcellinus confeſſor. 14. Iulij. 387

in ciuitate Dienſi.

Marcellus epiſcopus. 9. Apr. 202

in caſtro Diutone.

Benignus mart. 1. Nouemb. 604

Doroſtori in Myſia.

Aemilianus mart. 18. Iulii. 394

Daſius epiſcopus & mart. 20. Nouemb. 642

Heſychius mart. 15. Iunij. 332

Iulius mart. 27. Maii. 296

Paſicrates, Valentio, & alij duo marty. 25. Maii. 293

Drizipara in Pannonia.

Alexander mar. 27 mart. 180

Dyrrachij in Macedonia.

Peregrinus, Lucianus, Põpeius, Heſychius, Papius, Saturninus, & Germanus mar. 7. Iulij. 376

E

Eboræ in Luſitania.

Mancius mart. 15. Maii. 277

Eboraci in Anglia.

Ioannes epiſcopus. 7. Maii. 257

Paulinus epiſcopus 10. Octob. 565

Vualfridus epiſc. & confeſſ. 12. Octob. 567

Ebreduni in Gallia.

Marcellinus epiſcopus. 20. Apr. 222

Vincẽtius, Orontius, Victor mar. 22. Ian. 56

Ebroicis, & in pago Ebroicenſi.

Aquilinus epiſc. & confeſs. 19. Octob. 579

Leutfridus abbas. 21. Iunii. 344

Taurinus epiſcopus. 11. Auguſti. 444

Edeſſæ.

Abibus mart. 15. Nouemb. 360

Barſimæus epiſc. & mart. cũ aliis. 30. Ian. 74

Barſen epiſcopus. 30. Ianuar. 74

Baſsa cum Theogonio, Agapio, & Fideli mart. 21. Auguſt. 462

Ephræm diaconus. 1. Febr. 82

Eulogius epiſc. & confeſ. 5. Maij. 251

Curias, & Samonas marty. 15. Nouembris. 631

Iulianus monachus. 9. Iunij. 320

Nonnus epiſcopus. 2. Decemb. 660

Sarbelius & Barbea mart. 29. Febr. 72

Thalalæus, Aſterius, Alexãder, & ſocij marty. 20. Maij. 286

Thomæ Apoſt. translatio. 3. Iulii. 369

Eleutheropoli in Palæſtina.

Elorianus, Calanicus, & ſocij LVIII. mart. 17. Decemb. 684

Emeritæ in Hiſpania.

Eulalia virgo & mart. 10. Decemb. 674

Iulia virgo & mart. 10. Decemb. 675

Lucretia virgo & mart. 23. Nouemb. 646

Victor, Stecarius, & Antinogenes mar 24 Iulii. 404

Emenſæ in Phœnicia.

Galation & Epiſtemes mart. 5. Nou. 612

Simeon Salus. 1. Iulii. 365

Cõmemoratio plurimarum mulierũ mart. 14. Nouemb. 630

Siluanus epiſcopus & alii duo marty. 6. Februarij. 94

in caſtello Emmaus.

Cleophas mart. 25. Septemb. 536

Engoliſmæ.

Eparchus abbas. 1. Iulij. 365

Epheſi.

VII. Dormientium natalis. 27. Iulii. 411

Ioannes Apoſt. & Euang. 27. Decemb. 703

Maximus mart. 30. Apr. 241

Porphyrius mart. 4 Nouemb. 611

Timotheus epiſc. & mart. 14 Ianuar. 63

XLII. mart. 12. Ianuarii. 33

Eugubij.

Vbaldus epiſcopus. 16. Maij. 279

Euoreæ in Epiro.

Donatus epiſcopus. 30. Apr. 241

F

apud Fabrianum in Piceno.

Silueſter abbas. 26. Nouemb. 651

Faleriæ in Tuſcia.

Gracilianus, & Feliciſſima virgo mart. 12. Auguſt. 446

Fauſinæ in Sardinia.

Simplicius epiſcopus & mar. 15. Maij. 277

Ferenti in Tuſcia.

Bonifacius epiſcopus 14. Maij. 275

Ferentini in Hernicis.

Ambroſius mart. 16. Auguſti. 654

Eutychius mar. 15. Apr. 214

Redemptus epiſc. 8. Aprilis. 201

Feſulis in Tuſcia.

Alexander epiſcopus & mar. 6. Iul. 315
Romulus epiſc. & m. cum ſoc. 6. Iul. 373

Firmi in Piceno.

Alexander epiſc. & mart. 11. Ian. 31
Philippus epiſcopus & mar. 22. Octob. 586
Sophia virgo & mart. 30. Aprilis. 241
Viſſia virgo & mart. 12. Aprilis. 208

Florentiæ.

Andreas epiſcopus. 26. Feb. 128
Antoninus epiſcopus. 2. maii. 246
Creſcentius confeſſ. 19. Aprilis. 220
Eugenius confeſſor. 17. Nouemb. 634
Minias mart. 25. Octob. 594
Podius epiſcopus. 28. maii. 300
Zenobius epiſcopus. 25. maii. 293

In monaſterio Fontanellæ.

Ansbertus epiſcopus. 9. Febr. 100
Vlfrannus epiſcopus. 20. martii. 169

Formijs in Campania.

Albina virgo & mart. 16. Decemb. 682

Apud Forum Cornelij.

Petrus Chryſologus. 2. Decemb. 660

Apud Forum Iulij.

Maxima virgo. 16. maii. 279

Apud Forum Sempronij.

Aquilinus, Geminus, Geleſius, Magnus, & Donatus mart. 4. Feb. 91

Apud Forum Syllæ.

Caſſianus mart. 5. Auguſti. 447

Foſſanouæ ad Tarracinam.

Thomas Aquinas conf. & doct. 7. Mar. 139

In Friſia.

Vuillibrordus epiſcopus. 7. Nouemb. 616

Friſingæ.

Corbinianus epiſcopus. 8. Septemb. 501

Fulginij.

Felicianus epiſcopus & mart. 24. Ian. 63

Fundis.

Felix mart. 6. Nouemb. 614
Honoratus abbas. 16. Ianuarii. 41
Paternus mart. 21. Auguſti. 462

Furconij in Veſtini.

Florentius & Felix mart. 25. Iul. 406

G

In Gallatia.

Creſcens mart. 27. Iunii. 358

Gallaciæ in Hiſpania.

Facundus & Primitiuus m. 27. Nou. 652
Marina virgo & mar. 18 Iulii. 394

In Gallia.

Auguſtalis epiſcopus & conf. 7. Sept. 498
Eutropia. 15. Septemb. 514
Pontius martyr. 14. Maij. 275
Veneranda virgo. & mart. 14. Nou. 630

In portu Gandæ & Gandenſi

Bauon confeſſ. 1 Octob. 547
Liuius epiſcopus & mart. 12. Nou. 626

Gandaui.

Amelberga virgo. 10. Iulii. 381
Bandoaldus, & Amantius. 19. martii. 168

Gangræ in Paphlagonia.

Callinicus mart. 29. Iulii. 417
Hypatius epiſcopus & mar. 14. Nou. 630

In monte Gargano.

Apparitio S. Michaelis. 8. maii. 261
Memoria eiuſdem. 29. Sept. 543

Gauatis & in territorio Gaulitane.

Hilarius epiſcopus. 25. Octob. 594
Priuatus epiſcopus & mart. 21. Aug. 491

Gaza in Paleſtina.

Barſanuphius anachoreta. 11. Apr. 207
Euſebius, Neſtabus, & Zeno m. 8. Sept. 501
Irenio epiſcopus. 16. Decemb. 683
Meuris & Thea mar. 19. Decemb. 687
Neſtor mart. 8. Septemb. 501
Porphyrius epiſc. 26. Feb. 128

Geldubæ.

Iulius mart. 29. Decemb. 687

Genuæ.

Salomon epiſc. & conf. 28. Sept. 541
Syrus epiſcopus 29. Iunij. 361

Geris in Aegypto.

Nilammon recluſus 6. Ian. 22

In Germania.

Lioba virgo. 28. Septemb. 541
Tecla abbatiſſa. 15. Octob. 571
Vuigbertus presbyter. 13. Aug. 448

Gerundæ in Hiſpania.

Felix mar. 1. Auguſti. 421

Gortinæ in Creta.

Cyrillus epiſcopus & mart. 9. Iul. 379
Eumenus epiſc. & conf. 18. Sept. 520
Philippus epiſcopus. 11. Apr. 206

Gratianopoli.

Hugo epiſc. 1. Aprilis. 187

In territorio Guleti prope Nuſcum.

Gulielmus confeſ. Pater eremitarum Montis Virginis. 25. Iunij. 354

H

Hadrianopoli.

Lucius & ſocij mart. 11. Feb. 104
Maximus, Theodorus, & Aſclepiodotus. mart.

mart. Septemb. 513
Philippus epiſc. Euſebius, & Hermes martyres. 21. Octob. 586
Stylianus anachoreta. 26. Nouemb. 161

Halberſtati in Germania.

Mathildis regina. 14 Martii. 151

In Hannonia.

Giſlenus epiſc. & conf. 9. Octob. 560
Hiltrudis virgo. 27. Septemb. 540

In pago Hasbanio.

Trudo presb. 23. Nouemb. 646

Heliopoli.

Cyrillus mar. 29. Mart. 183
Eudocia mart. 1. Martii. 232

In Heleſponto.

Cyrinus, Primus & Theogenes m. 3. Iā. 14
Oneſiphorus mar. 6. Septemb. 498

Heraclea.

Ammon & XL. virg. & mar. 1. Sept. 489
Baſſus, Dionyſius, Agapitus, & alij XL. mar. 20. Nouemb. 942
Clementinus, Theodotus, & Philomenes mar. 14. Nouemb. 630
Felix & Ianuarius mar. 7. Ian. 24
Glyceria mart. 13. Apr. 273
Sebaſtiana mar. 16. Sept. 515
Theodorus mar. 7. Feb. 96

Herbipoli.

Bruno epiſc. 17. Maij. 281
Burchardus epiſc. 14. Octob. 570
Chilianus, Colmanus, & Totnanus mart. 8. Iulij. 377

Herfordiæ in Anglia.

Thomas epiſc. & conf. 2. Octob. 549

In Herio inſula.

Philibertus abbas 20. Aug. 461

Hermopoli in Aegypto.

Sabinus mar. 13. Martij. 150

In Hibernia.

Celſus epiſc. 6. Aprilis. 198
Egebertus presb. 24. Apr. 231
Ethibinus abba. 19. Octob. 579
Laurentius epiſc. 14. Nouemb. 630
Patritius epiſc. & conf. 17. Martij. 164

Hierapoli.

Albericus epiſc. 21. Octob. 587
Apollinaris epiſc. 8. Ian. 26
Papias epiſc. 22. Feb. 121
Philippus Apoſtolus. 1. Maii. 242

Hieroſolymis.

Anna propheteſſa. 1. Septemb. 480
Andronicus, & Athanaſia. 9. Octob. 560
Athanaſius mar. 5. Iulij. 372
Crucis ſacroſanctæ Inuentio. 3. Maij. 247
Eiuſdem Exaltatio. 4. Septemb. 510
Cyriacus epiſc. & mar. 4. Maij. 250
Cyrillus epiſc. 18. Martij. 166
Dauid rex, & propheta. 27. Decemb. 707
Iacobus Apoſt. frater Domini. 1. Maii. 242
Iacobus Apoſt. frater Ioannis. 25. Iul. 406
Ioſeph ab Arimathia. 17. Martij. 164
S. Latro frater Ioannis. 25. Martij. 177
Macarius epiſc. & conf. 1. mar. 146
Marcus epiſc. & mar. 22. Octob. 586
Mariæ Virginis ſanctiſſimæ Dei genitricis Præſentatio 21. Nouemb. 643
Eiuſdem Aſſumptio. 15. Aug. 450
Maria Salome. 22. Octob. 587
Matthias epiſc. 30. Ian. 75
Maximus epiſc. & conf. 5. Maii. 252
Melania iunior, & Pinianus coniux. 31. Decemb. 710
Narciſſus epiſc. 29. Octob. 600
Paphnutius mart. 19. Aprilis. 220
Pelagia Pœnitens. Octob. 558
Simeon epiſc. & mar. 18. Feb. 115
Sophronius epiſc. 11. Martij. 147
Stephani protom. inuentio, & vna Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis. 3. Aug. 426
Stephanus protom. 26. Decemb. 701
Zacchæus epiſc. 23. Aug. 469
Zambda epiſc. 19. Feb. 117

Hippone regio.

Auguſtinus epiſc. & docto. 28. Aug. 481
Theogones epiſc. & alij xxxvj mar. 26. Ianuarii. 67

Hiſpali in Hiſpania.

Felix mar. 2. Maij. 243
Florentia virgo. 20. Iunij. 343. 343
Florentius confeſ. 23. Feb. 123
Hermenigildus mar. 13. Apr. 211
Iſidorus epiſcopus. 4. Apr. 193
Iuſta & Ruffina virg. & mar. 19. Iul. 396
Leander epiſc 27 Feb. 219
Petrus mart. 8. Octob. 558

In Hiſpania.

Criſpulus & Reſtitutus mar. 10 Iun. 322
Epitacius epiſ. & Baſileus mar. 23 Maii. 289
Euthychius mar. 11. Decemb. 776
Fabricianus & Philibertus m. 22. Aug. 464
Hemiterius & Cheledonius m. 3. Mar. 135
Honorius, Eutychius, & Stephanus mar. 21. Nouemb. 643
Quiteria virgo & mar. 22. Maii. 288
Seruandus & Germanus mar. 23. Oct. 590
Torquatus, Cteſiphon, Secundus, Indaletius,

tius, Cæcilius, Heſychius, & Euphraſius 15.Maii. 277
Victor mart.26.Auguſti. 476
Vincentius & Lætus mart.1.Sept. 489
Xantippa,& Polyxena 23.Septemb. 530

in Holandia.

Adelbertus confeſſ. 25.Iunij. 354

apud Homeritas.

Aretas & ſocij XXXIIII.mart. Item mater cum filio balbutiente Chriſtũ.24.Octobris. 592
SS.Martyres incendio traditi.27.Iulij. 411

in monte Hor.

Aron primus ſacerdos Leuitici ordinis.1. Iulij 321. 365

in terra Hus.

Iob propheta.10 Maij. 297

I

Apud Iberos trans Pontum.

Chriſtiana ancilla.15.Decemb. 682

Iconij.

Amphilochius Epiſc.23.Nouembris. 646
Apollonius mart.10.Iul. 381
Canon, & filius eius mart.29.Maii. 301
Curonotus epiſc. & mar.2. Sept. 508
Marcianus mart.11.Iul. 382
Terentius epiſc.& mar.21.Iun. 344
Tecla Virgo & mar.23.Sept. 530
Tryphena & Tryphoſa.10.Nouemb. 623

Ilerdæ in Hiſpania Taraconenſi.

Licerus epiſc.27.Aug. 478

Illiberi in Hiſpania.

Gregorius epiſc. & conf.24.Apr. 231

In illyrico.

Florus & Laurus mar.18.Aug. 457
Vrſicius mar.14.Aug. 449

Apud Indos.

Barlaam & Ioſaphat.27.Nouemb. 653
Frumentius epiſc.27.Octob. 597
Paſſio SS.monachorũ & aliorũ 3.Aug.426

Interamnæ.

Agapis virgo & mar.14.Feb. 109
Anaſtaſius epiſc & conf.17.Aug. 456
Proculus,Ephebus,& Apollonius mar. 14. Feb. 109
Proculus epiſc.& mar.14.April. 212
Proculus epiſc.& mar.1.Decemb. 658
Saturninus, Caſtulus, Magnus, & Lucius mar.15.Feb. 110
Valentinus mar.14.Feb. 109

In Iſauria.

Aquilinus & Victorianus m.26.Maii. 279
Aza & ſoc.j CL. mar.19.Nouemb. 640
Tatio mar.24.Aug. 471

In Iſtria.

Zoellis,Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles 24.Maij. 292

Italicæ in Hiſpania.

Geruntius epiſc.25.Aug. 438

In Iudæa.

Eſaias propheta.6.Iulii. 373
Habacuc & Micheas prophetæ.15.Ian. 39
Ioachim pater Beatiſs.Virg.20.Mart. 169
Ioſeph eiuſdem ſponſus.19.Martii. 168
Malachias propheta.14.Ian. 37
Maria Cleophæ.9.April. 202
Mariæ viſitatio ad Elizabeth.2.Iul. 367
Matthias Apoſt. & mar.24. Feb. 124
Samuel propheta.30.Auguſti. 460
Sophonias propheta.3.Decemb. 662

Apud Italiam in territorio Parmenſi.

Domninus mar.9.Octob. 560

L

Lambeſe in Numidia.

Marianus & Iacobus mar.cum aliis multis. 30. April. 241

Lampſaci in Helleſponto.

Petrus, Andreas, Paulus, & Dionyſia mart. 15. Maii. 277

Laodiceæ in Syria.

Anatolius epiſc.3.Iulii. 369
Artemon mart.8.Octob. 558
Diadorus,Diomedes,& Didymus mart. 11. Septemb. 506
Pelagius epiſc.25.Martij. 177
Sagar epiſc. & mart.6.Octob. 555
Theodorus epiſc.2.Nouemb. 607
Theotimus & Baſilianus m.28.Dec. 685
Trophimus & Thalus mar.11.Martii. 147

In Latio.

Bernardus conf.14 Octob. 570

In cœnobio Laubienſi.

Vrſimarus epiſc.19.Apr. 220

Laubijs.

Erminus epiſc.& conf.25.Apr. 232
Theodulphus epiſc.24.Iunii. 352

Laudæ.

Baſſianus epiſc.& conf.19.Ian. 49

Lauduni, & in Laudunenſi in caſtro.

Cilinia mater S. Remigij.21.Octob. 583
Salaberga abbatiſſa.22.Sept. 528

Lauriaci in Norico Ripenſi.

Florianus mar.4.maii. 250

Legione in Hiſpania.

Claudius, Lupercus, & Victorius mart.30. Octob. 601

Vin-

Vincentius abbas & mar. 11. Sept. 506

Lemouicis in Gallia.

Leonardus confeſ. 6. Nouemb. 614
Martialis epiſcopus, Alpinianus & Auſtriclinianus presbyt. 30. Iun. 364
Valeria virgo & mar. 9. Decemb. 673

Leocata in Sicilia.

Angelus mart. 5. Maii. 252

Leody in Belgio.

Lambertus epiſc. & mart. 17. Octob. 518
Theodardus epiſc. & mar. 10. Sept. 504

Apud Leontinos in Sicilia.

Alphius, Philadelphus, & Cyrinus mar. 10. Maii. 267
Epiphana mar. 12. Iul. 383
Euthalia virgo & mar. 27. Aug. 477
Mercurius & ſocii mar. 10. Decemb. 675

In monaſterio Lerinenſi.

Antonius monachus 28. Decemb. 706
Capraſius abbas. 1. Iunij. 307
Vincentius presb. 24. Maij. 292

In Lesbo inſula.

Paſſio quinque mar. 5. Aprilis. 196

In Lybia.

Theophilus & Helladius mar. 8. Ian. 26

Apud Lingonas & in territorio Lingonenſi.

Bernardus abbas 20. Aug. 460
Deſiderius epiſcopus, & alij plures mar. 23 Maij. 289
Gregorius epiſc. 4. Ian. 17
Sequanus confeſ. 19. Septemb. 521
Speuſippus, Eleuſippus, & Meleuſippus tergemini martyr. cum auia Leonilla. 17. Ianuarii. 43
Vrbanus epiſc. 2. Apr. 188

In pago Liſuino.

Nemeſius conf. 1. Aug. 421

Londinij in Anglia.

Erconualdus epiſc. 30. Apr. 241

Lucæ in Tuſcia.

Dauinus conf. 3. Iun. 410
Frigdianus epiſc. 18. Martij. 166
Eiuſdem translatio. 18. Nouemb. 636
Paulinus epiſcopus cum ſociis mar. 12. Iulii. 383
Richardus Rex Anglorum. 7. Feb. 116

In Lucania.

Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mar. 29. Octob. 600
Vitus, Modeſtus, atq; Creſcentia mar. 15. Iunii. 322

Lugduni & in territorio Lugdunenſi.

Albinus epiſc. 15. Septemb. 514
Alexander cum ſocijs xxxiij. mar. 24. Aprilis. 231
Antiochus epiſcopus. 15. Octob. 571
Aurelianus epiſc. 16. Iunii. 335
Baldomerus. 27. Feb. 129
Bonauentura epiſcopus & Doctor. 14. Iulii. 386
Benedicta virgo & mar. 8. Octob. 558
Deſiderius epiſc. & mar. 23. Maii. 290
Deſiderius mar. 11. Feb. 104
Domitianus abbas. 1. Iul. 365
Elpidius epiſc. & conf. 2. Septemb. 492
Epipedius mar. 22. Apr. 226
Eucherius epiſc. & conf. 16. Nou. 632
Eugendus abbas. 1. Ian. 1
Irenæus epiſc. & mar. 28. Ian. 360
Iulianus mar. 13. Feb. 107
Iuſtus epiſc. 2. Sept. 492
Lambertus Epiſcopus & confeſ. 14. Aprilis. 213
Lupicinus & Felix epiſcopi. 3. Feb. 89
Lupicinus abbas. 21. Martii. 170
Lupus epiſc. 25. Sept. 536
Mineruus & Eleazarus cum filijs viij. mar. 23. Aug. 469
Nicetius epiſc. 2. Apr. 188
Patiens epiſc. 11. Sept. 506
Photinus, Sanctus, Vetius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alii multi martyres. 2. Iunii. 308
Peregrinus presbyt. 28. Iul. 414
Romanus abbas. 20. Feb. 130
Sacerdos epiſcopus. 12. Sept. 508
Stephanus epiſc. 13. Feb. 108
Teranus epiſc. 11. Nouemb. 624
Viator. 21. Octob. 583
Viuentiolus epiſc. 12. Iulii. 383

In Luſitania.

Irene virgo & mar. 20. Octob. 581
Vuilgefortis virgo & mar. 20. Iulii. 398

Lutetiæ Pariſiorum, & in territorio Pariſienſi.

Aurea virgo. 4. Octob. 552
Bathildis Regina 26. Ian. 67
Clodoaldus conf. 7. Sept. 500
Crotildis regina. 3. Iun. 310
Dionyſius, Ruſticus, & Eleutherius mar. 9. Octob. 568
Droctoueus abbas. 10. Martii. 146
Eleazarus comes. 27. Sept. 540
Eugenius epiſc. & mar. 15. Nouemb. 631
Genoueſa virgo 3. Ian. 14

Geor-

Georgius & Aurelius.20.Octob. 581
Germanus epiſcopus.28.Maii. 300
Iuſtinus mart.1.Auguſti. 421
Lucanus mart.30.Octob. 601
Ludouicus rex.25.Auguſti. 472
Marcellus epiſc.1. Nouemb. 604
Medericus presbyter.29.Auguſti. 483
Seuerinus monachus.27. Nouemb. 653

In monaſterio Luxonienſi.

Attalas abbas.10.Martij. 146
Euſtaſius abbas.29.Martij. 183
Romaricus abbas.8 Decemb. 672

in Lycaonia.

Papas mart.16.Mart. 162

in Lycia.

Chriſtophorus mart.25. Iulij. 406
Domnina mart.12.Octob. 567
Niceta, & Aquilina mart.24.Iulij. 404
Themiſtocles.mart.21. Decemb. 688

Lyra in Belgio.

Gummarus confeſ.11.Octob. 566

M

In Macedonia.

Silas.13.Iulij. 384
Timotheus & Diogenes martyres.6. Aprilis. 197

Machlinia.

Romoldus epiſcopus & mart.1.Iulij. 365

Madauri in Africa.

Namphanion cum ſocijs mart.4.Iulij. 370

Maiuma.

Zeno epiſcopus.26.Decemb. 701

Malaca in Hiſpania.

Cyriacus & Paula virgo mar.18.Iun. 339

in monaſterio Malbodio.

Aldegundis virgo.30. Ian. 75

in ciuitate Mamienſi.

Seraphina.29.Iulij. 417

Mantua.

Anſelmus epiſc.& confeſ.18.Mart. 166
Ruffinus confeſſ.19.Auguſti. 459

in monaſterio S.Benedicti in agro Mantuano.

Simeon eremita.26.Iulij. 409

Marcianopoli in Thracia.

Melitina mar.15.Septemb. 513

Maronia in Syria.

Malchus monachus.21. Octob. 583

In oppido Marpurg.

Elizabeth vidua. 19. Nouemb. 641

Marrochij in Africa.

Bernardus, Petrus, Accurſius, Adiutus, & Otho mar.16.Ian. 40

Martula.

Brictius epiſc.& confeſ.9.Iulij. 379

Maſſilia.

Hermes & Hadrianus mart.1.Mart. 132
Lazarus epiſcopus.17.Decemb. 684
Maria Magdalena.22.Iulij. 401
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus mart.21.Iulii. 400

In Mauritania Cæſarienſi.

Marciana virgo & mart.9.Ianuarii. 28
Romulus & Secundus mart.24.Mar. 176
Timotheus, Polius, & Euty.m.21.Maii. 287
Timotheus mart.19.Decemb. 986

Mediolani.

Ambroſius epiſc.& doctor.4.Apr. 193
Eiuſdem ordinatio.7. Decemb. 668
Antoninus epiſc.& confeſ.31.Octob. 603
Aquilinus mart.29.Ianuar. 73
Auguſtini conuerſio.5.Maii. 252
Auximus epiſcopus.3. Septemb. 494
Benedictus epiſcopus.11.Martii. 147
Benignus epiſcopus.20.Nouemb. 642
Caius epiſcopus.27.Septemb. 539
Calimerius epiſc.& mart.31.Iulij. 420
Caſtritianus epiſcopus.1.Decemb. 659
Clicerius epiſc.& confeſ.20.Septemb. 523
Datius epiſcopus.14.Ian. 37
Dionyſius epiſc.25.Maij. 293
Eugenius epiſ.& confeſſ.30. Dec. 708
Euſebius epiſc.& confeſ.12. Aug. 446
Euſtorgius epiſcopus.18. Septemb. 520
Euſtorgius alter epiſ. & confeſ.6.Iun. 315
Fauſtus mart.7.Auguſti. 436
Galdinus epiſc.18.Apr. 218
Geruaſius & Protaſius mart.19.Iunii. 340
Geruntius epiſc.5.Maii. 252
Honoratus epiſc.8.Febr. 98
Ioannes Bonus epiſc.10.Ianuar. 29
Iulius presbyter.31. Ianuarii. 77
Lazarus epiſcopus.11.Febr. 104
Magnus epiſc.& confeſ.5. Nouemb. 612
manſuetus epiſcopus.19.Febr. 117
marcellina virgo.17.Iulii. 392
marolus epiſc. & confeſ.23.Apr. 227
martinianus epiſc.2.Ian. 10
Maternus epiſ. & confeſ.18.Iul. 394
matronianus eremita.14.Decemb. 681
mirocles epiſc.& confeſ.3. Decemb. 662
monas epiſcopus 12.Octob. 567
Nabor & Felix mar.12.Iulii. 383
Nazarius & Celſus mart.28.Iulii. 413
Eorundem inuentio.20.Maii. 267
Petrus mar.29.Aprilis. 239

Protaſius epiſc.24.Nouemb. 649
Robuſtianus mart.24.Maij. 292
Satyrus confeſſ.17.Septemb. 518
Sauina.30.Ian. 75
Senator epiſcopus.28.Maij. 300
Simplicianus epiſcopus.16.Aug. 454
Valeria mart.28.Apr. 237
Venerius epiſcopus.4.Maij. 250
Victor mart.8.Maij. 250

in monaſterio Meditij.

Nicetas abbas.3.Apr. 191

Melda in pago, & ciuitate, & territorio Meldēſi.

Faro epiſc. & confeſſ.27.Octob. 598
Fiacrius confeſſ.30.Aug. 486
Phara virgo.7.Decemb. 669
Sanctinus epiſcopus 22.Septemb. 528

Melitina.

Eudoxius, Zeno, Macarius, & ſocii MCIV. mart.5.Septemb. 497
Hermogenes, Caius, Expeditus, Aſtronicus Rufus, & Galata mar.19.Apr. 220
Hieron, Nicander, Heſychius, & alii triginta mart.7.Nouemb. 615
Polyeuctus mart.13.Feb. 107

Meri in Phrygia.

Macedonius, Theodulus, & Tatianus marr. 12.Septemb. 508

In Meſopotamia.

Archelaus epiſcopus.26.Decemb. 601
Athenodotus mart.11.Nouemb. 624
Iulianus eremita.18.Octob. 577
Maruthas epiſcopus.4.Decemb. 663
Commemoratio XXIII.mar.23.Maij. 290

Meſſana.

Albertus confeſ.7.Aug. 436
Ampelus & Caius mart.20.Nouemb. 641
Corbus mart.18.Aprilis. 212
Eleutherius epiſ.& Anthia m.18.Apr. 217
Placidus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus, Fauſtus, & alij XXX.5.Octob. 553

Metis in Gallia.

Adelphus epiſc.& confeſs.29.Aug. 483
Arnulphus epiſcopus.18.Iulii. 394
Clodulphus epiſcopus.8.Iunij. 318
Felix epiſcopus.21.Febr. 120
Firminus epiſc.& confeſs.18.Aug. 457
Patiens epiſcopus.8.Ianuarij. 26
Rufus epiſc.& confeſs.7.Nouemb. 616

Mileti.

Acatius mart.28.Iulii. 414

In oppido Militduno.

Leo confeſsor.10.Nouemb. 623

Mileui in Numidia.

Optatus epiſcopus 4.Iunij. 311

Apud Mindam.

Felicianus epiſc. & mart.29.Octob. 581

Miſna in Germania.

Benno epiſcopus.16.Iunii. 335

Moguntia.

Albanus mart.21.Iunii. 344
Aureus, Iuſtina, & alij mart.16.Iun. 335
Ferrutius mart.28.Octob. 598
Lullus epiſc.& confeſ.16.Octob. 572
Maximus epiſc.& confeſ.18.Nouemb. 636
Simeon eremita.26.Iul. 409

In monaſterio Moliſmenſi.

Robertus abbas.29 Apr. 239

Apud montem Peſſulanum.

Rocchus confeſ.16.Aug. 454

in Montepolitiano.

Agnes virgo.20.Apr. 222

Mopſueſtia in Cilicia.

Auxentius epiſcopus.18.Decemb. 686

In Morauia.

Cyrillus, & Methodius epiſc.9.Mart. 143

Mutala in Cappadocia.

Sabba abbas.5.Decemb. 665

Mutina.

Geminianus epiſcopus.31.Ian. 77

Myra in Lycia.

Creſcens mart.15.Aprilis. 214
Leo & Iuliana mart.18.Aug. 457
Nicander & Hermas mart.4.Nou. 611
Nicolaus epiſcopus.6.Decemb. 666

N

In diœceſi Namurcenſi apud Belgas.

Gerardus abbas.3 Octob. 550

Nannete in Britannia minori.

Domitianus & Rogatianus marty.20.Maij. 291
Similianus epiſcopus.16.Iunij. 335

In caſtro Nantonienſi.

Seuerinus abbas.11.Februar. 104

Narbona.

Paulus epiſcopus.22.Mart. 172
Ruſticus epiſc.& confeſs.26.Octob. 595

Narnia.

Caſſius epiſcopus.29.Iunii. 361
Iuuenalis epiſc.& confeſ.3.Maii. 247

Nazareth.

Annunciatio Beatæ Virg. Genitr. Dei Matrix.25.Mart. 177

Nazianzi.

Cæſarius.25.Februarii. 126
Gorgonia.9.Decemb. 673

Gregorius epiſcopus 9. Maii. 264
Neapoli in Campania.
Agnellus abbas 14. Decemb. 681
Agrippinus epiſcopus. 9 Nouemb. 619
Aſpren epiſcopus. 3. Auguſt. 426
Athanaſius epiſc. & confeſſ. 15. Iulij. 389
Candida, item Candida iunior. 4. Sept. 4?5
Euſebius epiſc. 23. Maii. 290
Gaudioſus epiſc. 28. Octob. 598
Ioannes epiſc. 22. Iunii. 346
Patritia virgo, 25. Aug. 473
Pomponius epiſc. 14. Maii. 276
Reſtituta virgo & mar. 17. Maii. 280
Seuerinus epiſc. 8. Ian. 26
Seuerus epiſc. 30. Apr. 241
In monte Nebo in terra Moab.
Moſes legiſlator. 4. Septemb. 495
Nemauſii.
Baudelius mar. 20. Maii. 286
Neocæſarea.
Athenodorus epiſc. & mar. 18. Octob. 583
Gregorius Thaumaturgus. 17. Nou. 633
Macrina. 14. Ian. 37
Mardonius, Muſonius, Eugenius, & Metellus mar. 24. Ian. 63
Troadius mar. 28. Decemb. 706
Nicea in Bityn ia.
Antonina mar. 12. Iun. 327
Darius, Zoſimus, Paulus, & Secundus mar. 10. Decemb. 686
Diomedes mar. 16. Aug. 454
Euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius mart. 20. Nouemb. 642
Neophytus mar. 20. Ian. 51
Theodota cum tribus filijs m. 2. Aug. 425
Theuſeta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mar. 13. Martii. 150
Nicia in Gallia.
Baſſus epiſc. & mar. 5. Decemb. 665
Hilpitius conf. 21. Maii. 287
Nicomedia.
Agathonicus, Zoticus, & ſoc. m. 22. Au. 464
Ambicus, Victor, & Iulius m. 3. Dec. 662
Anicetus comes, & Photinus cum alijs martyr. 12. Aug. 446
Anthimus epiſc. cum gregis multitudine mar. 27. April. 236
Antonia mart. 4. Maij. 250
Arſacius conf. 16. Aug. 454
Barbara virgo & mar. 4. Decemb. 663
Baſiliſſa virgo & mar. 3. Sept. 493
Cyprian. & Iuſtina virgo, & m. 26. Sep. 538
Cyriaca, & aliæ quinque virg. & marty. 19. Maij. 284
Cyriacus & alij decem mar. 7. Apr. 219
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anaſtaſius, Syndimius, & ſoc. mar. 19. Decemb. 686
Daſius, Zoticus, Caius, & alij duodecim mar. 21. Octob. 583
Dorotheus, & Gorgonius mar. 9. Sept. 503
Dula mar. 25. Martij. 177
Egdunus & alij ſeptem martyr. 12. Martii. 149
Eleutherius & alii innumeri mar. 2. Octob. 549
Eulampius & Eulampia cum aliis CC. martyr. 10. Octob. 564
Euſtorgius presbyt. 11. Apr. 207
Euthymius mar. 24. Decemb. 695
Flauius, Auguſtus, & Auguſtinus marty. 7. Maii. 257
Glycerius mar. 21. Decemb. 689
Hadrianus, & alii xxiij. mart. 4. Martii. 136
Et 8. Septemb. 501
Hadrianus mar. 26. Aug. 476
Hermolaus, Hermippus, & Hermocrates mar. 27. Iul. 411
Indes, Domna, Agapes, & Theophila virg. & mar. 28. Decemb. 706
Ioannes mar. 7. Sept. 499
Lucianus mar. 7. Ian. 24
Lucianus, Florus, & ſoc. m. 26. Octob. 595
Macedonius, Patricia, & Modeſta mart. 13. Martii. 150
Marcellus mar. 26. Nouemb. 651
Migdonius & Mardonius, & quidam diaconus mart. 25. Decemb. 691
Pancharius mar. 19. Martii. 168
Pantaleon mar. 27. Iul. 411
Paſtor, Victorinus, & ſoc. m. 29. Mar. 183
Petrus mar. 12. Martii. 149
Philotherus mar. 19. Maii. 284
Quadratus mar. 7. Maii. 257
Quinctilis epiſc. & mar. 9. Martii. 141
Strato, Philippus, & Eutychianus marty. 17. Aug. 456
Theophilus epiſc. 7. Martii. 139
Victor, Victorinus, Claudianus, & Baſſa mart. 6. Martii. 138
Zacharias mar. 10. Iun. 322
Zeno, Concordius, & Theodorus marty. 2. Septemb. 492
Zeno mar. 22. Decemb. 690
Commemoratio 10000. marty. 18. Martii. 166

Item multorum. 13.Iun. 350
Item multorum 25.Decemb. 696
Item XX. mart. Decemb. 691

Nicopoli in Armenia.

Ianuarius,& Pelagia mar. 11. iunii. 382
Leontius, Mauritius, Daniel cum ſociis martyr. 10.iulii. 381

Niſibi.

Dometius cum duobus diſcipulis mart. 7. Auguſti. 436
Iacobus epiſ.& conf. 15.iulii. 389

Niteia.

Iſidorus epiſc. 2. ianuarii. 10

Niuernis.

Patritius abbas. 24. Aug. 471

Niuigella.

Gertrudis virgo 17. Martii. 164

Nola in Campania:

Felix conf. 14. Ian. 37
Felix, Iulia,& Iucunda mar. 27. Iul. 411
Felix epiſcopus & ſoc. xxx martyr. 15. Nouemb. 631
Maximus epiſcopus. 15. Iun. 39
Paulinus epiſc.& conf. 22. Iun. 346

Norici.

Seuerinus abbas 8. Ian. 26

In Noruegia.

Olauus Rex & mar. 20. Iul. 417

Nouariæ.

Agapius epiſc. 10. Septemb. 504
Gaudentius epiſc. 22, Ian. 56
Laurentius & pueri ab eo educati mart. 30. April. 241

Nouioduni in Gallia.

Amantius, Alexander,& ſocii marty. 6. Iunii. 315
Heraclius, Paulus, & Aquilinus cũ duobus aliis mar. 17. Maii. 281
Valerianus, Macrinus, & Gordianus mart. 17. Septemb. 537

Nouioni in Belgio.

Eligius epiſc. 1. Decemb. 659

Noucomi. Vide Comum quod idem eſt.

Carpophorus, Exanthus, Caſſius, Seuerinus, Secundus, & Licinius mar. 7. Auguſti. 436
Felix epiſc. 14. Iulii. 387
Liberata virgo. 18. Ianuar. 45

Nuceriæ.

Felix & Conſtantia mar. 19. Sept. 522

In Numidia.

Commemoratio multorum mart. 11. Feb. 104.

Apud Nurſiam.

Eutychius & Florẽtius monac. 23. Maii, 290
Spes abbas. 28. Martii. 182

Apud Nuſcum.

Amatus epiſc. 31. Aug. 488

Nyſſæ.

Gregorius epiſc. 9. Martii. 143

O

Opitergij.

Magnus epiſc. 6. Octob. 555

Oſcæ in Hiſpania.

Nunilo,& Alodia mar. 22. Octob. 587
Orentius,& Patientia. 1. Maii. 243

Apud Oſtia Tiberina.

Aſterius mar. 21. Octob. 583
Aurea virgo & mar. 24. Aug. 471
Demetrius,& Honorius mar. 21. Nouemb. 643.
Demetrius, Honoratus, & Florus mart. 22. Decemb. 690
Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander,& Cutia mar. 18. Feb. 115
Monica vidua. 4. Maii. 249
Quiriacus epiſco. Maximus, & Archilaus mar. 23. Aug. 469

Oximij in Anglia:

Fredeſuuinda virgo. 19. Octob. 579

In pago Oximenſi. Vide Auximum.

Ebrulphus abbas,& conf. 29. Dec. 707

P

In Paleſtina.

Alphæus & Zacchæus mart. 17. Nouembri 633.
Euthymius abbas 20. Ian. 51
Geraſimus anachoreta 5. Martii. 137
Heſychius conf. 3. Octob. 550
Iacobus eremita 28. Ian. 71
Ioannes Silentiarius 13. Maii. 273
Ioſue,& Gedeon. 1. Sept. 489
Maria Ægyptiaca. 2. Apr. 188
Paulus mart. 21. Iul. 406
Peleus,& Nilus, & Elias epiſcopi, & mart. 19. Sept. 52
Procopius mar. 8. Iulii. 377
Quiriacus anachoreta. 29. Sept. 543
Thecla & Agapius mar. 19. Aug. 459
Timotheus mart. 19. Aug. 459
Valentina virgo cũ ſocia mar. 25. Iul. 405
Zoſimus anachoreta. 4. Apr. 193
Zoſimus conf. 30. Nouemb. 657
Commemoratio multorum mar. 19. Februarii. 117
Item monachorum mar. 16. Maii. 279

Palentiæ.
Sabinus epiſc. 11. Decemb. 677
Turibius epiſc. 16. Apr. 215
in Palmaria inſula.
Anaſtaſia cum CCLXX. mar. 26. Dec. 696
Palmiræ in Syria.
Libya, Leonides, & Eutropia m. 15. iun. 332
Pamiæ in Gallia.
Antoninus mar. 2 Sept. 492
in Pamphilia.
Heliodorus m. & eius tortores. 21. No. 643
in Pannonia.
Agricola mar. 3. Decemb. 662
Gerardus epiſc. & mar. 24. Sept. 535
Rutilius & ſocii mar. 4 Iulii 311
Paphi in Cypro.
Tychicus diſcipulus S. Pauli 29. Apr. 239
Papiæ.
Anaſtaſius epiſc. 30 Maii 302
Arinentarius epiſc. 30. ian. 75
Dalmatius epiſc. & mar. 5. Dec. 675
Damianus epiſc. 12 Apr. 208
Ennodius epiſc. & conf. 17. iulii 392
Epiphanius epiſc. 21. ian. 53
Felix epiſc. & mar. 15. iulii. 389
Fulcus epiſc. 25. Octob. 595
Gunifortis mar. 22. Aug. 464
Honorata virgo. 11. ian. 31
Ioannes epiſc. 27. Aug. 478
Iuuentius epiſcopus. 8. Febr. 98
Maximus epiſcopus & confeſſor. 8. Ian. 26
Petrus epiſcopus. 7. Maii. 257
Pompeius epiſcopus. 14. Decemb. 681
Quadrageſimus ſubdiac. 20. Octob. 495
Syrus epiſcopus 9 Decemb. 673
Theodorus monachus. 7. Ian. 24
Theodorus epiſcopus. 20 Maii. 286
Vrciſcenus epiſc. & conf. 21. Iunij. 344
Parmæ.
Bernardus epiſcopus. 4. Decemb. 663
in Paro inſula.
Theoctiſte virgo. 10. Nouemb. 623
in Paſſiniano monaſterio.
Ioannes Gualbertus abbas inſtituor ord. Vallis vmbroſę. 12. Iulii 383
Patauij.
Antonius confeſſ. 13. iun. 329
Bellinus epiſc. & marty. 26. Nouemb. 651
Daniel Mart. 3. Ianuar. 14
Fidentius epiſcopus. 16. Nouemb. 632
Iuſtina virgo & mart. 7. Octob. 556
Maximus epiſcopus. 2. Aug. 426
Proſdocimus epiſcopus. 7. Nouemb. 616
apud Patras in Achaia.
Andreas Apoſt. 30. Nouemb. 657
In Pelignis.
Peregrinus epiſcopus & mart. 13. Iun. 329
Peluſii in Aegypto.
Iſidorus monachus. 4. Febr. 91
Paulus Epiſcopus. 7. Mart. 139
Pentapoli in Libya.
Theodorus, Irenæus, Serapion, & Ammonius, 26. Mart. 179
Pergami in Aſia.
Antipas mar. 11. Apr. 206
Carpus epiſc. Paphlus, Agathonica, Agathodorus, & alii multi mart. 13. Apr. 210
Pergæ in Pamphilia.
Fortunatus, Felix, & alij XXVII. marty. 26. Febr. 127
Leontius, Actius, Alexander, & alii ſex marty. 1. Auguſti. 421
Neſtor epiſcopus & mart. 26. Febr. 127
Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus mart. 26. Feb. 127
Theodorus, Philippa, & ſocii m. 20. Sep. 523
Peronæ.
Furſeus confeſſ. 16. Ian. 41
in Perſide.
Acindinus, Pegaſius, Aphthonius, Elpidephorus. Anempodiſtus cum ſocijs pluri-mis, 2. Nouemb. 607
Anda cum ſociis XXIII. mart. 16. Maii. 279
Barſabas mart. 11. Decemb. 677
Beniamin mar. 31. Mart. 186
Chriſtina virgo & mart. 13. Mart. 150
Dadas, Caſdoa, & Gabdelas m. 29. Sep. 543
Gudelia mart. 29. Sept. 543
Hormiſda mart. 8. Aug. 439
Ia & ſociæ cum nouem millibus mart. 4. Auguſti. 430
Iacobus mart. cum aliis 27. Nou. 652
Ioannes & Iacobus mart. 1. Nouemb. 604
Ionas & Barachiſius mart. 29. Mart. 187
Mamelia mart. 17. Octob. 576
Maximus & Olympias mart. 14. Apr. 214
Nerſas epiſcopus, & ſocii mart. 20. Nouem. 642
Polychronius mart. 17. Feb. 113
Sadoch & alii CXXVIII. mart. 20. Feb. 118
Simeon epiſc. & ſocii mar. 21. Apr. 223
Simon & Iudas Apoſt. 28. Octob. 597
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narſes, & alij quinque mart. 27. Mart. 187
Commemoratio multorum mar. 8. Februarij. 98

XLII. 10. Martij. 146
CXX. 6. Aprilis. 197
CCCX. 9. Maij. 264

Peruſia.

Conſtantius epiſc. & mart. 29. Ian. 72
Euthymius confeſſ. 29. Aug. 483
Feliciſſimus mart. 14. Nouemb. 649
Felinus & Gratianns mart. 1. Iunii. 318
Florētius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Fauſtinus mar. 4. Iunii. 313
Herculanus epiſc. & mar. 7. Nouemb. 615
Eiuſdem translatio. 1. Martii. 132

Petra.

Aſterius epiſc. & confeſſ. 10. Iunii. 322
Macarius epiſc. 20. Iunij. 342

Petragorici, & in Petragoricenſi territorio.

Cyprianus abbas 9. Decemb. 673
Fronto epiſ. 25. Octob. 594
Sacerdos epiſc. 4. Maii. 250

In metallo Phennenſi in Palaſtina.

Siluanus epiſcopus cũ plurimis ex clericis mart. 4. Maij. 249
Vndequadraginta mart. 4 Maij. ibid.

Philadelphia in Arabia.

Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. 1. Aug. 421
Zeno, & Zena mart. 23. Iunij. 350

Philippis in Macedonia.

Eraſtus epiſc. & mart. 26. Iulij. 409
Lydia purpuraria. 3. Aug. 427
Parmenas mart. 23. Ian. 60 60
Rufus & Zoſimus mart. 18. Decemb. 685
Sytyche. 22. Iulij. 401

In Phœnicia.

Euſebius mart. 21. Septemb. 526

In Phrygia.

Adaucus mar, cum ciuibus 8. Febr. 96
Ariadna mart. 17. Septemb. 517
Atticus 6. Nouemb. 614
Dionyſius & Priuatus mart. 20. Sept. 523
Hypatius confeſſ. 17. Iunii. 337
Priſcus mart. 20. Septemb. 523

In Piceno.

Elpidius abbas 2. Septemb. 492
Margarita vidua 27. Aug. 478
Seuerinus epiſc. 8. Iunij. 318

Pictauis in pago Pictauienſi, & in territorio.

Benedictus confeſ. 23. Octob. 590
Florentius presbyt. 23. Septemb. 528
Hilarius epiſc. 13. Ian. 35
Maxentius confeſ. 26. Iunij. 355
Radegundis regina 13. Aug. 448
Sabinus confeſſ. 11. Iulij. 382

In Phinnenſi ciuitate.

Ioannes 19. Martij. 168

Piſis in Tuſcia.

Rainerius confeſſ. 17. Iunii. 337
Torpes mar. 17. Maij. 270

In Piſtaia.

Bianor & Siluanus mart. 10. Iulii. 381

Piſtorij.

Barontius, & Deſiderius cōfeſ. 25. Mar. 177
Felix confeſ. 26. Aug. 476

Placentiæ.

Antoninus mart. 30. Septemb. 545

In Polonia.

Benedictus, Ioannes, Matthæus, Iſaac, & Chriſtinus mart. 12. Nou. 626

Polyboti in Aſia.

Ioannes Thaumaturgus 5. Decemb. 655

Pompeioli in Cilicia.

Sozon mart. 7. Septemb. 500

In Fonte curuo apud Aquinum.

Grimoaldus presby. 29. Septemb. 543

In inſula Pontia.

Siluerius Papa & mart. 20. Iunii. 342

In pago Pentino.

Iudocus confeſſ. 13. Decemb. 689

In Ponto.

Athenogenes mart. 18. Ian. 45
Meletius epiſc. & confeſſ 4. Decemb. 663
Moſeus & Ammonius mar. 18. Ian. 45
Commemoratio multorum mart. 5. Feb. 92

Populonij in Tuſcia.

Cerbonius epiſc. & confeſſ. 10. Octob. 565
Regulus mar. 1. Septemb. 489
Eutropius, Zoſima, & Bonoſa mart. 15. Iul. 389
Herculanus mart. 5. Sept. 497
Hyacinthus mart. 26. Iulii. 409
Hippolytus epiſc. & mar. 22. Aug. 463
Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix & ſocii mart. 32. Aug. 464
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mart. 2. Mart. 133
Vincentius mart. 24. Maii. 292
Commemoratio quinquaginta mart. 8. Iul. 377

Potentiæ in Lucania.

Gerardus epiſcopus 30. Octob. 603

Præneſte.

Agapitus mart. 18. Aug. 457

In prouincia Narbonenſi.

Aegidius abbas 1. Septemb. 489

Pruſæ in Bithynia.

Adalbertus epiſc. & mart. 23. Apr. 227

Patricius

Patricius epiſcopus, Acatius, Menander, & Poliænus mart. 28. Apr. 237

Pruſiade in Bithynia.

Timotheus epiſc. & mart. 10. Iunii. 322

in Pruſſia.

Bruno epiſc. & mart. 15. Octob. 571

Ptolemaide in Palæſtina.

Paulus & Iuliana mart. 17. Aug. 456

Puteolis in Campania.

Ianuarius epiſco. Feſtus, Deſiderius, Soſius, Proculus, Eutyches, & Acutius mart. 19. Sept. 251

R

Ratiſpona in Bauaria.

Emmeramus epiſc. & mar. 23. Sept. 528

Vuolfangus epiſc. 31. Octob. 603

Rauenna.

Aderitus epiſc. & confeſſ. 27. Septemb. 539

Agapitus confeſ. 16. Martii. 162

Apollinaris epiſ. & mart. 23. Iul. 403

Barbatianus presb. 31. Decemb. 710

Calocerus confeſſ. 11. Feb. 104

Dathus epiſc. & confeſſ. 3. Iulij. 369

Ediſtius mar. 12. Octob. 567

Eluchadius confeſſ. 14. Feb. 109

Exuperantius epiſc. & confeſſ. 30. Maii. 302

Fuſca & Maura mart. 13. Feb. 37

Germanus epiſc. 31. Iulii. 420

Ioannes epiſc. 12. Ian. 33

Ioannes Papa & mart. 27. Maii. 296

Liberius epiſc. 30. Decemb. 709

Marcellinus epiſco. & confeſſ. 5. Octo. 554

Marcianus epiſc. & confeſſ. 22. Maii. 288

Maximianus epiſc. 21. Febr. 120

Probus epiſcopus 10. Nouemb. 623

Romualdus anachoreta. 19. Iunii. 341

Seuerus epiſc. 1. Febr. 82

Valentinus, Concordius, Naualis, & Agricola. 16. Decemb. 682

Valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. 11. Nouemb. 624

Valentinus, Salutor, & Victor mart. 13. Nouemb. 628

Vitalis mart. 28. Apr. 237

Vrſicinus mart. 19. Iunii. 340

Vrſus epiſc. & confeſ. 13. Apr. 211

Riate.

Probus epiſc. 15. Mart. 161

Stephanus abbas 13. Febr. 138

apud Regium.

Maximus epiſc. 27 Nouemb. 652

Proſper Aquitanus 25. Iun. 354

Rhetiaria.

Hermes exorciſta. 31. Decemb. 709

Rhedonis.

Aemilianus confeſſ. 11. Octob. 566

Melanus epiſc. & confeſſ. 6. Ian. 22

Rhemis, & in Rhemenſi pago.

Albertus epiſc. & mar. 21. Nou. 643

Bona, & Doda virg. 24. Apr. 231

Helanus 7. Octob. 556

Ioannes presb. 28. Ian. 70

Macra virgo & mar. 6. Ian. 22

Maurus, & ſocij mart. 22. Aug. 464

Nicaſius epiſc. Eutropia virgo & ſocii mar. 14. Decemb. 980

Remigius epiſc. & confeſs. 1. Octob. 547

Rigobertus epiſc. 4. Ian. 17

Sindulphus confeſ. 20. Octob. 581

Timotheus & Apollinaris m. 23. Augu. 469

Xyſtus epiſcopus & mart. 1. Sept. 489

in Rhemenſi territorio.

Baſolus confeſs. 26. Nouemb. 651

Theodoricus presbyter. 1. Iulii. 365

Rhotomagi.

Audoenus epiſc. & confeſs. 24. Aug. 471

Auſtreberta virgo. 10. Febr. 101

Euodius epiſc. & confeſ. 8. Octob. 558

Gildardus epiſc. 8. Iunii. 318

Hugo epiſc. & confeſs. 9. Apr. 202

Melanius epiſcopus 23. Octob. 587

Prætextatus epiſc. & mart. 24. Febr. 125

Romanus epiſco. 23. Octob. 590

Rhinocolura in Aegypto.

Mela epiſco. 16. Ian. 41

Roma.

Abdon & Sennen mart. 30. Iulii. 419

Abundius manſionarius eccleſ. S. Petri, 14. Apr. 213

Abundius, Abundãtius, Marcianus, & Ioannes mart. 16. Septemb. 515

Aemiliana virgo. 5. Ian. 18

Aemiliana mar. 30. Iun. 364

Agatho Papa 10. Ian. 29

Agnes virgo & mart. 21. Ian. 53

Secundo 28. Ian. 70

Agrippina virgo & mart. 23. Iunii. 350

Alexander epiſc. & mar. 21. Septemb. 526

Alexander & alii XXXVIII. 9. mar. Feb. 100

Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mart. 27. Feb. 129

Alexander & Theodorus mart. 17. Mar. 165

Alexander Papa, Euentius, & Theodolus mart. 3. Maij. 247

Alexius confeſs. 17. Iulii. 301

Almachius mart. 1. Ianuar. 1

Anacletus Papa & mart. 3. Iulij. 384

Anaſtaſia,& Cyrillus mart.28.Octob. 597
Anaſtaſius mar.22.Ianu. 55
Anaſtaſius Papa 27.Apr. 236
Anicetus Papa & mart.17.Apr. 216
Anterus Papa & mar.3.Ian. 14
Anthimus mar.11.Maij 269
Antonius mar.22.Aug. 404
Antonius,Merulus,& Ioãnes monachi, 17. Ianuar. 43
Apollonius mart.18.Apr. 217
Apollonius & Eugenius mart.23.Iul. 403
Apronianus mart.2.Febr. 82
Aretas mar.& alij DIIII.1.Octob. 547
Aretius & Dacianus mar.4.Iunij. 311
Artemius,Candida,& Paulina m.6.Iu. 315
Aſella virgo.6.Decemb. 667
Balbina virgo 31.mart. 186
Baſilicæ Saluatoris dedicatio. 9. Nou. 619
Baſilicæ Petri & Pauli dedicatio: 18.Nouẽbris. 636
Baſilides,Tripos,Mandalis,& alij XX.mar. 10. Iunij. 322
Baſilides,Cyrinus,Nabor,& Nazarius mar. 11.Iunij. 327
Baſilides,Cyrinus,Nabor,& Nazarius mar. 11. Iunij 327
Baſiliſſa,& Anaſtaſia mart.15.Apr. 214
Baſilla virgo & mart.20.Maij 285
Benedicta mart.4.Ian.16. 16
Benedicta virgo 6.Maij 255
Benedictus Papa & confeſſ.7. Maij 257
Bibiana virgo & mart.2. Decemb. 660
Bonifacius Papa 25.Maij 293
Bonifacius Papa,& confeſ.25.Octo. 594
Bonus, Fauſtus, & Maurus cum alijs nouẽ mart.1.Aug. 421
Brigida vidua 23.Iulij 403
Cæcilia virgo & mart.22.Nouemb. 644
cæleſtinus Papa 6.Apr. 197
Caius Papa & mar.22.Apr. 225
Calepodius presbyter, Palmatius Conſul cum vxore & filiis,& alijs XLII.Simplicius Sanator cum vxore, & LXVIII.alij, Felix & Blanda mar.10.Maij 267
Calliſtratus & XLIX.mar.26.Septemb. 538
calliſtus Papa & mart.14.Octob. 569
Calliſtus,Felix,& Bonif.mar.29.Decẽ. 707
Calocerus,& Parthenius mar.19.Maij 184
candida virgo & mar.29.Aug. 483
candidus mart.3. Octob. 550
caſtulus,& Euprepes mar.30.Nou. 657
caſtulus mart.26.mart. 179
catharina Senenſis virgo 29.Apr. 339
cellus,& Clemens mar.21.Nouemb. 643
Chryſanthus,& Daria mar.25.Octob. 593
claudius, Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus,& Symphronianus mar.7. Iul. 376
claudius, Nicoſtratus, Symphorianus, Caſtorius,& Symplicius mar.8.Nou. 617
claudius,Hilaria,Iaſon,ac Maurus cũ *LXX.* mart.3.Decemb. 662
cletus Papa & mar.26.Apr. 234
conſtantius confeſ.30.Nouemb. 657
cornelius Papa, Cerealis, Salluſtia, & alij XXI.mar.14.Septemb. 510
coronæ SS.Petri, *Marciani, Iouini, Teclæ,* Caſſiani,& aliorum mar.26.Mart. 179
crato mart.15.Febr. 110
Creſcentiana mart.5.Maij 252
creſcentianus mar.24.Nouemb. 648
creſcentius mart.14.Septemb. 510
cyriaca mar.21.Aug. 462
cyriacus,Largus,& Smaragdus cũ alijs XX. mar.8.Aug. 438
Et 16.Mart.
cyrilla virgo & mart.28.Octob. 597
cyrus & Ioannes mar.31.Ian. 77
Damaſus Papa & confeſſ.11.Decemb. 676
Demetria virgo & mart.21.Iunij 344
Demetrius,Cõceſſus,Hilarius,& ſocij mar. 9.April. 202
Deuſdedit confeſſ.10.Aug. 442
Deuſdedit Papa 8.Nouemb. 618
Digna & Emerita virg.& mar.22.Septembris. 527
Diodorus & *Marianus* cum.aliis mar.1.Decemb. 658
Et 17.Ianuarij 43
Dionyſius mart.12.Maij 270
Dionyſius Papa 26.Decemb. 701
Domnio presb.28.Decemb. 706
Donata,Paulina, Ruſtica, Nominanda,Serotina,Hilaria,& ſociæ mart.31.Decembris. 709
Eleutherius Papa & mart.26.Maij 295
Eleutherius abbas.6.Septemb. 498
Elpidius Marcellus, Euſtochius, & ſocji mart.16.Nouemb. 632
Emerentiana virgo & mart.23.Ian. 60
Epicharides mar.27.Septemb. 539
Epigmenius mar.24.mar. 176
Euagrius,Priſcianus, & ſocij mar.12.Octobris. 567
Euariſtus Papa & mart.26.Octob. 595
Eugenia virgo & mart.25.Decemb. 696
Eugenius Papa & confeſſ.2.Iunij. 309

Euſe-

Euſebius confeſſ.14. Aug. 449
Euſebius Papa.26.Septemb. 538
Euſebius,Marcellus,Maximus,Adria,Paulina,Neon, Maria, Martana, & Aurelia mart.2.Decemb. 660
Euſebius,Pontianus,Vincentius,& Peregrinus.25. Aug. 472
Euſtachius & Theopiſtes cũ filiis Agapio, & Theopiſto marty.20. Septembris.523
Eutychianus Papa & mart.8.Decemb. 671
Eutychius mart.4.Febr. 91
Fabianus Papa & mart.20.Ian. 51
Fauſta.19.Decemb. 687
Fauſtinus, & XLIV.mart.17. Februarii.113
Fauſtinus,Timotheus,& Venuſtus mar.22. Maii. 288
Fauſtus & XXIII.mart.24. iunii. 352
Felix Papa & marty.30. Maii. 302
Felix Secundus Papa & mart.29.iulii. 416
Felix Papa Tertius.30.Ian. 75
Felix Papa Quartus.25.Febr. 126
Felix & Adauctus marty.30.Aug. 486
Felicitas mart.23. Nouemb. 646
Felicula virgo & mart.13.iunii. 329
Fides,Spes, Charitas virg.& marty.1. Auguſti.421.
Flauianus mart.28.Ian. 70
Flauianus martyr.22.Decemb. 690
Fortunatus,Felicianus,Firmus, Candidus. 2.Febr. 86
Fortunatus martyr.15.Octob. 571
B.Franciſca vidua.9.Mart. 143
Gabinus mart.19.Febr. 117
Galla virgo.5.Octob. 554
Gaudentia virgo & mart.30. Aug. 486
Gelaſius Papa 21.Nouemb. 643
Geneſius mart.25.Aug. 472
Getulius,Cærealis,& Amantius marty.10. iunii. 322
Gordianus & Epimachus mar.10.Maii.267
Gregorius Magnus Papa.12.Mart. 148
Eiuſdem ordinatio.3.Septemb. 494
Gregorius Papa Secundus.13.Feb. 108
Gregorius Papa Tertius.28.Nouemb. 654
Gregorii Nazianzeni translatio.11.iun.324
Hegeſippus.7 Apr. 199
Helena Conſtantini mater.18.Aug. 457
Herculanus mart.25.Septemb. 535
Hermas diſcipulus S.Pauli.9. Maii. 264
Hermas,Serapion,& Polyænus martyr.18. Aug.457
Hermes mart.27.Aug. 481
Hieronymi translatio.9.Maii. 264
Higinus Papa.11.Ianuarii. 31
Hilarius Papa & confeſſ.10.Sept. 505
Hippolytus, Concordia,& alii X. mart. 13. Aug.447
Hormiſda Papa & confeſſ.6.Aug. 435
Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis,& Martialis,10.iulii. 380
Ignatius mart. 1.Feb. 82
Eiuſdem translatio.17.Decem. 684
Innocentius epiſcopus & confeſſor. 28. iulii.413
Ioannes Calybita.15.ianuar. 39
Ioannes ante portam Latinam.6.Maii 255
Ioannes mart.23.iunii 350
Ioannes & Paulus mart.26.iunii 355
Ioannes & Criſpus mart.18.Aug. 457
Iouinus & Baſileus mart.2.Mart. 133
Irenæus & Abundius mart.26.Auguſti.476
Irenæus,Antonius,Theodorus, Saturninus, Victor,& alii XVII. marty. 15. Decembris.682
Iulius Papa.12.Apr. 208
Iuſtus martyr.19.Aug. 459
Iuſtinus philoſophus mart.13.Apr. 211
Iuſtinus mart.17. Sept. 517
Iulius mart.14.iulii 387
Iuuentius mart.1.iunii 306
Laurentius mart.10.Aug. 441
Lea vidua 22.Mart. 173
Leo Magnus.11.Aprilis 206
Leo Papa Secundus.28. iunii 360
Leo Papa Quartus.17.iulii 392
Leo Papa Nonus.19.Aprilis 220
Leopardus mart.30.Septemb. 545
Liberatus & Baiulus marty.20.Decembris. 687
Linus Papa & martyr. 23. Septembris. 530
Lucia & Geminianus martyr. 16. Septembris.515
Lucia virgo & mart. & alii XXI. 25. iunii. 353
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus,Theodorus,& ſocii XVIII.mart. 19. iunii.416
Lucina.30.iunii. 364
Lucius Papa & mart.4.Mart. 136
Lucius, Rogatus, Caſſianus, & Candida marty.1.Decemb. 658
Macarius, Ruffinus, Iuſtus, & Theophilus mart.28.Febr. 130
Mamilianus mart.12.Mart. 148
Marcella vidua.31.ianuar. 77
Marcellinus & Petrus mart.2.iunii. 308

Marcellinus Papa, Cyrinus, & Antoninus mar. 26. Apr. 234
Marcellus Papa & mar. 16. Ian. 450
Marcellus & Apuleius mart. 7. Octo. 556
Marcus & Marcellinus marr. 18. Iun. 339
Marcus & Timotheus mart. 24. Mart. 176
Marcus Papa & confeſſ. 7. Octob. 556
S. Mariæ ad mart. dedicatio. 13. Maii. 271
S. Mariæ ad Niues 5. Aug. 431
Marinus mart. 26. Decemb. 701
Marius, Martha, Audifax, & Abachum mar. 19. Ian. 42
Martina virgo & mart. 1. Ian. 1
Martinus Papa & mart. 12. Nou. 626
Maurus mart. 22. Nouemb. 645
Maxima mart. 2. Sept. 492
Maximus Fabius, & Baſſus m. 11. Maii. 324
Maximus mar. 19. Nou. 640
Melchiades Papa 10. Decemb. 674
Monicæ translatio 9. Apr. 202
Moyſes mart. 25. Nouemb. 650
Narciſſus & Creſcentio marty. 17. Septem. 517
Nemeſius & Lucilla mart. Item eorundem translatio, & Symphronij, Olympij tribuni, Exuperiæ, & Theoduli. 31. Octob. 602
Nereus & Achilleus mar. 12. Maij. 270
Nicomedes mart. 15. Septemb. 513
Nouatus Pudentis filius 20. Iun. 342
Oneſimus mart. 16. Feb. 111
Pammachius presb. 30. Aug. 486
Pamphilus mart. 21. Sept. 526
Pancratius mar. 12. Maii. 270
Papias & Maurus mart. 29. Ian. 72
Paſchalis Papa 14. Maij 275
Paſchaſius confeſſ. 31. Maii. 303
Paſtor presb. 26. Iul. 409
Paulus, Lucius, & Cyriacus mart. 8. Febr. 98
Paulus Papa & confeſſ. 28. Iun. 360
Pauli Apoſtol commemoratio. 30. Iunii. 364
Perpetua. 4. Aug. 430
Petronilla virgo. 31. Maii 303
Petri & Pauli Apoſt. natalis. 29. Iun. 371
Sancti Petri ad Vincula dedicatio. 1. Augu. 421
Petrus & Iulianus mar. & alij 48. 7. Au. 436
Pierius presb. Alexand. 4. Nou. 611
pigmenius mar. 24. Mart. 176
Pius Papa & mart. 11. Iul. 382
Plautilla. 20. Maii. 286
Polycarpus. 23. Febr. 123
Pontianus cum aliis quatuor marty. 2. Decemb. 660
porphyrius 20. Aug. 461
praxedis virgo. 21. iulii. 399
primitiua mar. 24. Febr. 124
primitiua virgo & mar. 23. iul. 403
primus & Felicianus mar. 9. iun. 320
priſca virgo & mart. 18. ian. 45
priſcilla 16. Ian. 41
priſcus & priſcillianus mar. 4. ian. 16
priuatus mart. 28. Septemb. 541
proceſſus & Martinianus mart. 2. iul. 367
protus & Hyacinthus mart. 11. Sept. 506
ptolemæus & Lucius mar. 19. Octo. 579
pudens & pudentiana virgo. 19. Maii 283
Quartus & Quinctus mar. 10. Maii. 267
Quirinus mart. 25. mar. 177
Quirinus mart. 30. mart. 184
Raſyphus mart. 23. iul. 403
Reſtitutus mar. 20. Maii. 301
Romanus mart. 9. Aug. 440
Romula, Redempta, & Herundo virgines. 23. iul. 403
Ruffina & Secunda mar. 10. iul. 380
Rufus cum omni familia mar. 28. Nou. 654
Sabas cum ſociis 70. mart. 24. Apr. 230
Sabina mart. 29. Aug. 483
Sanctorum omnium feſtiuitas. 1. Nou. 604
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Cæleſtinus. mart. 7. Maii. 245
Saturninus, & Siſinius mart. 29. Nou. 655
Sebaſtianus mar. 20. Ianuar. 51
Serapia virgo & mart. 3. Sept. 493
Serena vxor Dioclet. 16. Aug. 454
Sergius Papa & confeſſ. 9. Sept. 503
Seruulus confeſſ. 23. Decemb. 692
Seuerus, Seuerianus, Carpophorus, & Victorinus mar. 8. Nouemb. 617
Silueſter Papa. 31. Decemb. 709
Simmitrius, & alij xxij. martyr. 26. Maij. 295
Simplicius, Fauſtinus, & Beatrix marty. 29. Iulij. 416
Simplicius Papa & confeſſ. 2. Mar. 133
Sixtus Papa & mar. 6. Apr. 197
Sixtus Papa Secundus & mar. Item Feliciſſimus, Agapitus, Ianuarius, Magnus, Innocentius, Stephanus, & Quartus mart. 6. Aug. 424
Sixtus Papa Tertius & confeſſ. 28. Martij. 182
Sophia vidua 30. Septem. 545
Soter Papa & mart. 22. Apr. 225

Soteris

Soteris virgo & mar. 10. Febr. 101
Specioſus monachus. 15. mart. 461
Stacteus mart. 28. Sept. 541
Stephanus Papa & mar. 2. Aug. 425
Stephani protomart. translatio 7. Maii. 257
Sulpicius & Seruilianus mart. 20. Apr. 222
Suſanna virgo & mart. 11. Aug. 444
Symmachus Papa. 19. Iul. 396
Symphronius, Olympius, Theodolus, & Exuperia mart. 26. Iul. 409
Syneſius mart. 12. Decemb. 678
Tatiana mart. 12. Ian. 33
Teleſphorus Papa & mart. 5. Ian. 18
Tertullianus presb. & mar. 4. Aug. 430
Tharſicius mart. 15. Aug. 450
Tharſilla virgo 24. Decemb. 695
Theodora mart. 1. Aprilis. 187
Theodora. 17. Sept. 518
Theodotus manſionarius. 26. Decem. 701
Thraſo, Pontianus, & Prætextatus mar. 11. Decemb. 976
Tiburtius, Valerianus, & Max. m. 14. Apr. 212
Tiburtius mart. 11. Aug. 444
Timotheus mart. 22. Aug. 463
Titus mart. 16. Aug. 454
Tranquillinus mart. 6. Iul. 373
Tryphonia. 18. Octob. 578
Valentinus mar. 14. Febr. 109
Victoria virgo & mart. 23. Decemb. 691
Victor Papa & mart. 18. Iul. 413
Victorinus epiſc. & mart. 5. Sept. 496
Vincentius mart. 24. Iul. 404
Vitalianus Papa. 27. Ian. 69
Vitalis, Felicula, & Zeno mar. 14. Feb. 109
Vrbanus Papa & mart. 25. Maii. 293
Zacharias Papa. 15. mart. 161
Zeno & alii 1203. mart. 9. Iul. 379
Zephyrinus Papa & mart. 26. Aug. 476
Zoa mart. 5. Iul. 372
Zoſimus Papa & confeſſ. 26. Decemb. 701
Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amãtius mart 10. Febr. 101
Commemoratio XXX. mar. 1. Ian. 1
Item multorum. 2. Ian. 2
Item XL. militum. 13. Ian. 35
Item decem militum. 10. Febr. 101
Item CCLX. mart. 1. mar. 132
item plurimorum. 2. mart. 133
item DCCCC. mart. 4. mart. 136
item XLVII. mart. 14. mart. 151
item CCLXII. mart. 25. Mart. 177
item plurimorum, 10. Apr. 205
item CCLXII. mart. 17. Iun. 337
item plurimorum 24. Iunii. 352
item iij. militum mart. 2. Iul. 367
item xxiij. mart. 5. Aug. 431
item clXv. militum mart. 10. Aug. 442
item xlvj. militum mart. 25. Octob. 593
item xxx. mart. 22. Decemb. 690

In monaſterio Romarico.

Amatus abbas 13. Septemb. 509

apud Ruthenos.

Amantius epiſc. 5. Nouemb. 611
Quinctianus epiſc. 14. Iun. 330

S

In terra Saar.

Ionas propheta. 21. Septemb. 526

in Sabinis.

Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mar. 9. Septemb. 503

apud Saccam in Sicilia.

Calogerus eremita. 18. Iun. 739

Salamina Cypri.

Ariſton. 22. Febr. 121
Epiphanius epiſcopus. 12. Maii. 271

Salerni.

Euſterius epiſc. 19. Octob. 579
Fortunatus, Caius, & Anthes m. 28. Au. 481
Gaudioſus epiſcopus 26. Octob. 595
Gregorius Papa Septimus 25. Maii. 293
Matthæi Apoſtoli tranſlati 6. Maii 255
Verus epiſ. 23. Octob. 590

Salisburgi.

Rubertus epiſ. & confeſs. 27. Mart. 181

Salona in Dalmatia.

Anaſtaſius cornicularius mar. 21. Aug. 462
Domino epiſco. & milites viij. marty. 11. Aprilis. 206

Samaria in Palæſtina.

Abdias propheta. 19. Nouemb. 640
Eliſæus propheta 14. Iunij 330
Commemoratio 1480. marty. 22. Iun. 346

in prouincia Samnij.

Menna ſolitarius 11. Nouemb. 625

Santis, & apud Santones.

Eutropius epiſcopus & martyr. 30. Aprilis. 241
Martinus abbas 7. Decemb. 696
Rameldis virgo cum ſociis marty. 16. Iulii. 390
Thoranus epiſ. 30. Nouemb. 657
Viuianus epiſ. 28. Aug. 481

in Sardinia, & Sardis.

Aemilius, Felix, Priamus, & Lucianus mar. 28. Maii. 299
Eutymius epiſ. & mar. 13. Mart. 147

Iuſta, Iuſtina, & Henedina mart. 14. Maij. 275
Luxorius, Giſellus, & Camerinus. 21. Aug. 462
Pontianus Papa & martyr. 19. Nouemb. 640
Potitus mart. 13. Ian. 35
Salluſtianus confeſſ. 8. Iunij. 318

Satalis in Armenia.

Orentius, Heros, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus mart. 24. Iunij. 352

in Saxonia, & apud Saxones.

Eualdi duo mart. 3. Octob. 550
Vuillebaldus epiſcopus. 7. Iulij. 576

apud Scetim Aegypti montem.

Arſenius diaconus eremita. 19. Iul. 396

Sconaugia.

Elizabeth virgo. 18. Iunij. 339

in Scotia.

Brandanus abbas. 16. Maij. 279
Brigida virgo. 1. Febr. 81
Canicus abbas. 11. Octob. 566
Columbus confeſſor. 9. Iunij. 320
Fintanus confeſſ. 17. Febr. 116
Margarita regina. 10. Iunij. 322
Ninianus epiſc. & confeſſ. 16. Sept. 515
Queranus abbas. 9. Septemb. 503
Vuiro epiſc. 8. Maij. 261

Scythapoli in Palaſtina.

Ioſeph comes. 22. Iulij. 401
Seuerianus epiſcopus & mar. 21. Febr. 120.

Sebaſta in Armenia.

Antiochus, & Cyriacus mart. 15. Iulij. 389.
Athenogenes & decem martyr. 16. Iulij. 390
Blaſius epiſcopus & mart. 3. Februarij. 89.
Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxius, Agapius, & ſocij mart. 2. Nouemb. 607
Hirenarchus, Achacius, ac ſeptem mulieres mart. 27. Nouemb. 652
Petrus epiſc. 9. Ian. 28
Seuerianus mart. 9. Septemb. 503
Commemoratio XL. mart. 9. Mart. 142
Item ſeptem mulierum mart. 3. Febr. 89

Seduni in Gallia.

Florentinus, & Hilarius mart. 27. Sept. 539.
Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Innoc. Vitalis, & ſocij marty. 22. Sept. 527
Sigiſmundus rex. 1. Maij. 243

Senis.

Ambroſius confeſſ. 20. Maij. 169
Anſanus mart. 1. Decemb. 658
Galganus. 3. Decemb. 662
Ioannes Columbinus Ieſuatorum inſtitutor. 31. Iulij. 420

apud Senones, & in territorio Senonenſi.

Amatus epiſc. & confeſſ. 13. Septemb. 509
Benedicta virgo. 29. Iunij. 362
Columba virgo & mart. 31. Decemb. 709
Heraclius epiſc. 8. Iunij. 318
Leo epiſc. & confeſſ. 22. April. 226
Lupus epiſc. 1. Septemb. 489
Paternus mart. 12. Nouemb. 626
Sabinianus epiſcopus & Potentianus mar. 31. Decemb. 709
Sidronius mart. 11. Iulij. 382
Vrſicinus epiſc. & confeſſ. 24. Iulij. 405

apud Septam in Mauritania.

Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus mart. 13. Octobris. 568

apud Septempedanos in Piceno.

Illuminatus confeſſ. 11. Maij. 269
Margarita vidua. 27. Aug. 478
Philomena virgo. 5. Iulij. 373
Seuerinus epiſcopus. 8. Iunij. 318

Sibapoli in Syria.

Febronia virgo & mart. 25. Iunij. 354

in Sicilia.

Agatho & Triphina mart. 5. Iulii. 364
Agrippina virgo & mart. 24. Maii. 292
Philippus Argyrio. 12. Maii. 270
Commemoratio LXXIX. martyr. 21. Febr. 120

Side in Pamphilia.

Cindeus confeſſ. 11. Iulii. 382

Sidone in Phœnicia.

Zenobius mart. 29. Octob. 600

Sigiſtorici in Gallia.

Donatus confeſſ. 19. Aug. 459

Signia.

Bruno Epiſcopus & confeſſ. 18. Iulii. 394

in caſtro Siluanectenſi.

Regulus epiſcopus. 30. Martii. 185

Siluiniaci.

Maiolus abbas. 12. Maii. 269
Odilon abbas. 1. Ianuar. 2

in monte Sina.

Ioannes Climacus abbas. 30. Mart. 185
Commemoratio XXX. mart. 14. Ian. 37

Singulony in Myſia.

Hermilus, & Stratonicus mart. 13. Ian. 35

Sinueſſa.

Caſtus & Secundinus epiſcopus & mart. 1. Iulii. 365

Sirmij.

Sirmij.
Innocentius & Sebaſtia cum alijs xxx. mar. 4. iulii. 370
Irenæus epiſc.& mar.25.Martii 177
Montanus & Maxima 26. Martii 179
Sirenus mar.23.Feb. 123
Commemor.vij.virg.& mar.9.Apr. 202
Item LXXII. mar.23.Feb. 123
Siſcia in Illirico.
Quirinus epiſc.& mar.4. iun. 31
Smyrnæ.
Apelles & Lucius. 22. Apr. 225
Baſiliſſa 29. Aug. 483
Dioſcorides mar.10.Maii 267
Germanicus mar.19.Ian. 49
Pionius mar. & xv. ſocii.11.Ian. 81
Polycarpus & alii xij.mar.26. ian. 67
Thraſeas epiſc. & mar.5.Octob. 553
Vitalis,Reuocatus,& Fortunatus marty.9. ianua. 28
Solis in Cypro.
Auxibus epiſc.19.Febr. 117
Ammonius & Alexander mar.9.Feb. 100
Solodori in Gallia.
Victor & Vrſus mar.30.Sept. 545
Soræ.
Dominicus abbas 22.ian. 56
Iulianus mar. 27. Ian. 69
Reſtituta virgo & mar.27.Maii 296
in monte Soracte.
Nonnoſius abbas 2. Sept. 492
Sozopoli.
Zoſimus mar.19.iunii 340
Spoleti.
Concordius mar.1.ian. 1
Felix epiſc.& mart.18. Maii 282
Gregorius mar.24.Decemb. 694
Iſaac conf.11.Aprilis 207
Pontianus mar.19.ianua. 49
Sabinus epiſc. Exuperantius,Marcellus, venuſtianus, vxor, & filij mar. 30. Decẽb. 708
in Stabulo Rhodis.
Gulielmus eremita 10. Feb. 101
apud Stylum in Calabria.
Ioannes Tereſtes Monachus 24. iun. 352
apud Subulacum in Latio
Chilidonia virgo 13.Octob. 568
Sueſſione & apud Sueſſiones.
Arnulphus epiſc. & conf.15.Aug. 451
Criſpinus & Criſpinianus m.25. Oct. 593
Godefildus epiſc 8.Nouemb. 618
Medardus epiſc. 8.Iun. 218
Valerius & Ruffinus mart.14.iun. 338
in Suetia.
Catharina virgo 22. martii 173
in Sulcitana inſula apud Sardiniam.
Antiochus mar.12.Dec. 679
Suppentonia apud montem Soractem.
Anaſtaſius monachus,& ſocii 11.ian. 31
Surrenti.
Antonius Abbas 14.Feb. 109
Quinctus,Quinctilla,Quartilla,Marcus, & alij nouem 19. Martii 168
Sutrij in Tuſcia.
Felix mar.23.iunii 350
Synnadæ.
Agapitus epiſc.24. Martii 176
Democritus, Secundus, & Dionyſius mar. 31. iulii 420
Michael epiſc.23.maii 290
Trophymus & Dorymedon mart.19. Sept. 511
Synoppe in Ponto.
Phocas epiſc. & mar.14.Iulii 387
Commemoratio CC.mar.7.Apr. 199
Syracuſis.
Euodius,Hermogenes, & Calliſtus marty. 25. Apr. 232
Lucia virgo & mar.13.Decemb. 679
Marcianus epiſc.& mar.14.iun. 330
Maximianus epiſc.6.iunii 320
Ruffinus & Martia mar.21.iunii 344
Zoſimus epiſc. & conf.30.Mar. 185
in Syria.
Abraham eremita 16. Martii 162
Aphraates anachoreta 7. Aprilis 199
Domitius mart.5.iulii 372
Euſtachius conf.12.Octob. 567
Ioannes monachus 21.iulii 400
Iulianus Saba ſenior 14.ian. 37
Iulianus mart.25.Aug. 473
Macarius & Iulianus mar.12.Aug. 446
Paulus,Cyrillus,Eugenius, & alij quatuor 20.Martii 169
Seleucus conf.24.Martii 176
Victor & Corona mart.14.Maii 275
Commemor.XLII.mar.6.Martii 138
Item CCCL. monachorum marty.31.iulii 419

T

Tagaſte in Africa.
Alipius epiſc.15.Aug. 451
Firmus epiſc.& conf.31. iulii 420
Taraſca.
Martha virgo 29. iulii 416

Tarenti.
Cataldus epiſc.10.Maii. 267
Tarracinæ.
Cæſarius & Iulianus mar.1.Nou. 604
Epaphroditus epiſc.22.Mart. 173
Felix & Euſebius mar.5.Nouemb. 612
Flauia, Domitilla, Euphroſyna, & Theodora mar.7.maii. 257
Montanus mar.17.Iun. 337
Tarraconæ.
Fructuoſus, Augurius, & Eulogius mart.21 Ianuaur. 53
Magnus mar.25.Aug. 453
Tarſi in Cilicia.
Athanaſius epiſcop. Anthuſa, ac duo ſerui mart.22.Aug. 464
Bonifacius mar.14.Maii. 275
Caſtor & Dorotheus mar.28.Mar. 182
Caſtor & Stephanus mar.27.Apr. 236
Cyrenia & Iuliana mar.1.Nouemb. 604
Euſtochium virgo & mar.2.Nou. 607
Pelagia virgo & mar.4.Maii. 250
Quiricus & Iulitta mar.16.Iun. 335
Tharachus, Probus, & Andronicus martyr. 11.Octob. 566
Zenais & Philonilla.11.Octob. 566
Commemoratio xx. mar.6.Iunii. 315
Taruani, & in Taruanenſi territorio.
Audomarus epiſc.9.Sept. 503
Siluinus epiſc.17.Feb. 116
in pago Taruanenſi, monaſterio Sithin.
Bertinus abbas.5.Sept. 497
Taurini.
Maximus epiſc.& conf.25.Iun. 354
Octauius, Solutor, & Aduentor martyr.20. Nouemb. 641
Tauromenij in Sicilia.
Pancratius epiſc.& mar.3.April. 191
in inſula Tenedo.
Abundemius mar.15. Iul. 389
Terdonæ.
Innocentius epiſc.& conf.17.Apr. 216
Marcianus epiſc. & mart.6.Mart. 138
Tergeſtæ.
Iuſtus mart.2.Nouemb. 607
in monte Thabor.
Tráſfiguratio D. N. Ieſu Chriſti.6.Au. 434
Thagura in Africa.
Iulius, Potamia, Criſpinus, Felix, Gratus, & alij vij. mar.5.Decemb. 665
Theani.
Paris epiſc.5.Aug. 432
Vrbanus epiſc.& conf.7.Decemb. 669
in Thebaide.
Antonius abbas.17.Ian. 43
Aquila mar.20.Maii. 285
Euphraſia virgo.13.Mart. 150
Leonides & ſoc.mar.28.Ian. 70
Macarius Alexandrinus 2. Ian. 10
Pæmon anachoreta.27.Aug. 474
Palæmon abbas 11.Ian. 32
Paulus primus eremita.10.Ian. 29
Paulus Simplex 7. Mart. 139
Sarmata mart.11.Octob. 566
Timotheus & Maura mar.3. Maii. 247
Commemoratio plurimorum mart.28. Iulii. 413
Item multorum marty. 5.Ian. 18
Thebeſtæ in Africa.
Criſpina mar.5.Decemb. 665
Thecue in Palæſtina.
Amos propheta 31.Mart. 186
Commemoratio Monachorum martyr.28. Maii. 299
Theopoli.
Commemoratio decem mar.6 Nou. 614
Theſſalonicæ
Agape & Chionia virg.& mar.3 Apr. 191
Agathopus & Theodulus mar.4.Apr. 193
Alexander mar.9.Nouemb. 619
Anyſia mar. & Anyſius epiſco.30.Decembris. 708
Ariſtarchus epiſc. & mar.4.Aug. 430
Dauid eremita.26.Iul. 355
Demetrius mar.8.Octob. 558
Domninus, Victor, & ſoc.martyr. 30. Mart. 184.
Domninus mar.1.Octob. 547
Fantinus conf.30 Aug. 486
Florentinus mar.13 Octob. 568
Irenæus, Peregrin.& Irene m.5. Maii. 252
Irene virgo & mar. 5. Apr. 196
Matrona mar.15.Mart. 161
Neſtor mar.8.Octob. 558
Thiniſſæ in Africa.
Felix mar.6.Nouemb. 614
Thmuis in Ægypto.
Phileas epiſc. & Philoromus, & alij multi mar.4.Feb. 91
in ciuitate Thora.
Anatholia & audax mar.9.Iul. 329
in Thracia.
Eutychius, Plautus, & Heracleas marty.29. Septemb. 543
Olympius epiſc.& conf.12.Iun. 327

Com-

Commemoratio XXXII. martyr. 20. Aug. 461.

Tibure.

Generoſus mar. 17. Iul. 392
Quirinus mar. 4. Iun. 311
Seuerinus monachus. 1. Nouemb. 604
Symphoroſa cū vij. filijs mar. 18. Iul. 394
Zoticus mar. 12. Ian. 33

apud Ticinum.

Iuuentius & Syrus epiſc. 12. Sept. 508

Tiferni.

Amantius. 26. Septemb. 538
Creſcentianus mar. 1. Iun. 307

Tingi in Mauritania.

Caſſianus mar. 3. Decemb. 662
Marcellus mar. 30. Octob. 601

Tolentini in Piceno.

Nicolaus conf. 10. Sept. 504

Toleti.

Eugenius epiſc. & conf. 13. Nou. 629
Helladius epiſc. 10. Feb. 115
Ildefonſus epiſc. 23. Ian. 60
Iulianus epiſc. & conf. 8. Mart. 141
Leocadia virgo, & mar. 9. Dec. 673
Marciana virgo & mar. 12. Iul. 383
Obdulia virgo. 5. Septemb. 497

Toloſa.

Exuperius epiſc. & conf. 28. Sept. 541
Saturninus epiſc. & mar. 29. Nouemb. 655

Tomis in Ponto.

Argeus, Narciſſus, & Marcellinus marty. 2. Ianua. 10
Britannio epiſc. 25. Ian. 66
Euagrius & Benignus mar. 3. Apr. 191
Marcellinus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus filij mar. 27. Aug. 477
Marinus, Theodatus, & Sedopha mar. 5. Iulij. 373
Paulus, & Cyriacus mar. 20. Iun. 342
Priſcus, Creſcens, & Euagrius martyr. 1. Octob. 547
Theotimus epiſc. 20 Apr. 222

Tornaci

Eleutherius epiſc. 20. Feb. 119
Piaton mar. 1. Octob. 547

Traiecti.

Benignus epiſc. & mar. 28. Iun. 360
Fridericus epiſc. & mar. 18. Iulij. 394
Gregorius epiſc. 25. Aug. 473
Seruatius epiſc 13. Maii. 273

Tranſaquis in Marſis apud Lacum Fucinum.

Calidius & ſocij mar. 31. Aug. 488

Trecis. Vide in territorio Tricaſſino.

Auentinus confeſſ. 4. Feb. 91
Claudius, Iuſtus, Iucudinus, & ſocij mar. 21. Iulii. 400
Exuperantia virgo. 26. April. 235
Fidolus confeſſ. 16. Maii. 279
Iulia virgo & mar. 21. Iulii. 400
Lupus epiſc. & confeſſ. 29. Iulii. 457
Nemorius & ſocii mart 7. Sept. 500
Patroclus mart. 21. Ian. 53
Paulus epiſcopus. 1. Febr. 81
Venerandus mart. 14. Nouemb. 630

in territorio Tricaſſino. Vide Trecis.

Leo confeſſ. 25. Maii. 293
Sabina virgo. 29 Aug. 483
Sabinianus mart. 29. Ian. 73

Treuiris.

Agritius epiſcopus 13. Ianuar. 35
Eulpicius epiſcopus & confeſſor. 8. Iul. 377
Eucharius 8. Decemb. 672
Felix epiſcopus. 26. Martii. 179
Fibitius epiſcopus. 5. Nouemb. 612
Florentinus epiſcopns. 10. Octob. 572
Goar confeſſ. 6. Iulii. 374
Irmina virgo. 24. Decemb. 695
Magnericus Epiſc. & conf. 25. Iulii. 409
Marcellus epiſc. & mart. 4. Sept. 495
Martinus epiſcopus & mart. 19. Iulii. 396
Maternus epiſcopus 24. Sept. 510
Maxētius, Cōſtātius, Creſcētius, Iuſtinus, & ſocii mart. 12. Decemb. 678
Maximinus epiſc. & conf. 29. Maii. 301
Modeſta virgo. 4. Nouemb. 611
Modeſtus epiſcopus 24. Febr. 125
Modoaldus epiſcopus. 12. Maii. 271
Nicetius epiſcopus. 5. Decemb. 665
Numerianus epiſc. & confeſſ. 5. Iul. 373
Palmatius & ſocii mart. 5. Octob. 553
Paulinus epiſcopus 31. Aug. 487
Ruſticus epiſcopus 14. Octob. 570
Seuera virgo. 20. Iulii. 398
Seuerinus epiſc. & confeſſ. 21. Dec 689
Seuerinus epiſcopus & conf. 15. Octob. 578
Simeon monachus 1. Iunii 307
Valentinus epiſcopus & mart. 16. Iulii. 390
Valerius epiſcopus. 29. Ian. 73
Commemoratio innumerabilium pene mart. 6. Octob. 555

Tridenti.

Simeon mart. 24. mart. 176
Vigilius epiſcopus & mart. 26. Iunij. 355

Tripoli in Phœnicia.

Leontius, Hipparius, & Theodulus marty. 18.

18. Iunii. 339
Lucianus, Macrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus,& Druſus mar.24.Dec. 695
apud Troadem.
Carpus 13. Octob. 568
Siluanus epiſc. 2. Decemb. 660
Tuburbi.
Maxima, Domitilla,& Secunda virg.& martyr.30.Iul. 419
Perpetua,& Felicitas, Reuocatus, Saturninus,& Secundolus mar.7.Mar. 139
Seruus mar.7.Decemb. 668
Tuderti.
Benignus mar.13.Feb. 107
Calliſtus epiſc.& mar.14.Aug. 450
Caſſianus epiſc.& mar.13. Aug. 447
Digna virgo.11.Aug. 444
Fauſtinus conf.29.Iul. 417
Feliciſſimus, Heraclius,& Paulinus, mar.26 Maii. 295
Fidentius & Terentius marty.27. Septemb. 539.
Fortunatus epiſc.14.Octob. 570
Illuminata virgo 29.Nouemb. 655
Philippus inſtitutor ordinis Seruorum beatæ Mariæ.23.Aug. 469
Romana virgo 23.Feb. 123
Terentianus epiſc.& mar.1.Sept. 489
Tulli in Gallia.
Apius epiſc.15.Sept. 513
Gerardus epiſc.23.April. 227
Leobinus epiſc.15.Sept. 513
Manſuetus epiſc.& conf.3.Sept. 494
apud Tungrenſes.
Martinus epiſc.21.Iun. 344
Turiaſone in Hiſpania.
Æmilianus 12. Nouemb. 627
Prudentius epiſc.& conf.28.Apr. 237
Turone, & in Turonico pago.
Britius epiſc.13.Nouemb. 629
Clarus presb.8.Nouemb. 618
Euphronius epiſc.4.Aug. 430
Euſtochius epiſcopus. 19. Septembris. 521.
Gratianus epiſcopus 18. Decemb. 686
Gregorius epiſc.17.Nou. 634
Ioannes conf.27.Iunii. 358
Leopardus.18.Ian. 45
Martinus epiſcopus & confe. 11.Nouembr. 624
Eiuſdem translatio.4.Iul.
Monegundis.2.Iul. 367
Odo abbas 18.Nouemb. 636
Perpetuus epiſc.8.Apr. 201
Venantius abbas & confeſſor. 13. Octobr. 568.
Voluſianus epiſc.& mar.18.Ian. 45
Turribus in Sardinia.
Creſcentianus mar.31.Maii. 303
Gabinus & Criſpulus mar.30.Maii 302
Protus & Ianuarius martyr. 25. Octobris. 594
in Tuſcia.
Donatus epiſcopus 22. Octob. 587
Ioannes & Feſtus mar.21. Decemb. 688
Secundianus, Marcellianus, & Verianus mar.9.Aug. 440
in Agro Tuſculano, in monaſterio Crypta Ferrata.
Bartholomæus abbas 11. Nouemb. 625
Nilus abbas 26. Septemb. 538.
Tianna in Cappadocia.
Oreſtes mar.9.Nouemb. 619
Apud caſtrum Tyle.
Florentius mar. 27.Octob. 596
Tyri.
Dorotheus mar.4. Iunij. 313
Tyrannius, Siluanus, Peleus, Nilus, Zenobius, & alij infiniti martyres 20. Febr. 118
Vlpianus mart.3.Aprilis. 191
Tyri in Tuſcia.
Chriſtiana virgo & mart.24.Iul. 404

V

apud Valencenas in Belgis.
Drogo conf.16.Apr. 215
Landelinus abbas 15. iun. 222
Saluius epiſc.& Superius martyr.26.Iunii. 355
Valentiæ in Gallia.
Apollinaris epiſc.5.Octob. 554
Felix, Fortunatus, & Achilleus martyr.23. April. 227
Valentiæ in Hiſpania.
Vincentius mart 22.Ian. 55
in prouincia Valeria.
Equitius abbas.11.Aug. 444
Martyrius monachus 23.ian. 60
Seuerus 15. Feb. 111
Commemoratio trium martyr. 14. Martii. 151
Vapingi.
Conſtantius epiſcopus & confeſ. 12. Aprilis. 208

Tigi-

Tigides, & Remedius epiſcopi.3.Feb. 89

Varadini in Hungaria.

Ladislaus rex.27 iunii. 358

Varennis.

Gandulphus mart.11.Maii. 269

Vaſione in Gallia.

Quinnidius epiſcopus 15.Feb. 110

Apud Venafrum.

Nicander & Marcianus mar.17.iun. 337

Venetia in Britannia.

Vincentius Ferrerius conf.5. Apr. 156

Venetijs.

Translatio Marinæ virg.17.iuli. 392

Venuſia in Apulia.

Felix, Adauctus, Ianuarius, Fortunatus, & Septimus mar.24.Octob. 592

Vercellis.

Aemilianus epiſc.11.Sept. 506

Euſebius epiſc. & mart.1.Aug. 421

Honoratus epiſc.28.Octob. 598

Verolamij in Britannia.

Albanus, & miles quidā mar.22.iun. 346

Verona

Agabius epiſc. & conf.4.Aug. 430

Alexander epiſc.4.iunii. 311

Cerbonius epiſc.10. Octob. 565

Euprepius epiſc. & conf.21.Aug. 462

Felix epiſc.19.Iulii. 396

Firmus & Ruſticus mar.9. Aug. 440

Gaudentius epiſc.12.Feb. 106

Ioannes epiſc.6 Iun. 315

Lucidius epiſc.26.April. 235

Luperius epiſc.& conf.15.Nou. 631

Lupicinus epiſcopus.31.Maii 303

Lupus epiſc.& conf.2.Decemb. 660

Maurus epiſc.& conf.21.Nouemb. 643

Maximus epiſc.29.Maii. 301

Petronius epiſc.& conf.6.Sept. 498

Placida virgo 11.Octob. 566

Probus epiſc.12.Ian. 33

Proculus epiſc.9.Decemb. 673

Saluinus epiſc.12.Octob. 567

Saturninus epiſc.& conf.7.Apr. 199

Siluinus epiſc.12.Sept. 508

Simplicius epiſcopus, & conf.20. Nouembris. 642

Valens epiſc.& conf.26.iul. 409

Verecundus epiſcopus & confeſ. 21. Octobris. 587

Zeno epiſc.& mart.12. Apr. 208

eiuſdem ordinatio.8.Decemb. 672

in Verſiaco.

Vincentius conf.13.ian. 35

in monaſterio Verrano.

Martinus abbas.24 Octob. 594

Verulis in Hernicis.

Blaſius, & Demetrius mart.29.Nouembris. 655

Translatio Mariæ Iacobi, 25.Maii. 293

Veſontione in Gallijs. Vide in territorio Biſontino.

Antidius epiſc. & mar.25.iunii 354

Claudius epiſc.6.iunii 315

Ferreolus & Ferrutio mar.16. iun. 338

Germanus epiſcopus & mar.11. Octobris. 566

Vienna in Auſtria.

Clarentius epiſcopus & confeſ. 26. Aprilis. 235

Pantagapus epiſc.17.Apr. 216

Vienna in Gallia.

Ado epiſc.& conf.16.Decemb. 683

Aetherius epiſc.14.Iunii 330

Auitus epiſc.& conf.5.Feb. 93

Creſcens epiſc.29.Decemb. 707

Dionyſius epiſc.& conf.8.Maii 161

Domnus epiſc.3.Nouemb. 609

Florentinus epiſcopus & marty. 3.ianuarii 14

Georgius epiſc.2.Nouemb. 607

Mamertus epiſc.11.Maii 269

Martinus epiſc.1.Iulii 365

Nicetius epiſc.5.Maii 252

Paſchaſius epiſc.22.Feb. 121

Seuerinus. Exuperius, & Felicianus 29. Nouemb. 640

Seuerus conf.8.Aug. 439

Sindulphus epiſco. & confeſ.10. Decemb. 675

Theodorus abbas 29.Octob. 600

Verus epiſc.2.Aug. 421

Zacharias epiſcopus & martyr. 26. Maii. 295.

in territorio Viennenſi.

Ferreolus mart.18.Sept. 519

Vigilijs in Apulia.

Maurus epiſcop. Pantaleemon, & Sergius mart.27.iulii 411

in pago Vileaſſino.

Clarus mart.4.Nouemb. 611

Nicaſius epiſcop. Quirinus, Scubiculus, & Pientia virgo & mar.11.Octob. 566

Vilna.

Caſimirus.4.Mart. 136

in caſtro Vindecino.

Beatus confeſſor 9. Maii 264

Viroduni.
Agericus epiſc.1. Decemb. 659
Maurus epiſc. confeſſor.8. Nouemb. 618.
Paulus epiſcopus.8.Feb. 98
Viterbij.
Roſa virgo 4. Sept. 495
Valentinus & Hilarius mar.3.Nou. 609
in territorio Viuarienſi.
Andeolus mar.1.Maij 243
Oſtianus presb.& confeſſ.30.iun. 304
Vlyſipone in Luſitania.
Veriſſimus, Maxima, & Iulia germani martyr. 1.Octob. 547
in Vmbria.
Fortunatus presb.1.iun. 303
Porphyrius mar.4.Maii 250
Commemoratio MDXXV. mar. 301
Vpſali in Suetia.
Ericus rex & mar.18.Maii 282
Vrbe veteri.
Seuerus confeſſ.1.Octob. 558
Vrgella in Hiſpania
Hermengaudius epiſc.3.Nou. 609
Iuſtus epiſc.28.Maii 300
Odo epiſc. 7. iulii 376
Vtica in Africa.
Victor epiſc.23. Aug. 469
in pago Vaſtinenſi.
Maturinus conf. 1.Nouemb. 604
Vuerda.
Suithbertus epiſc.1 Martii 132
Vuiantonia in Anglia.
Etheluuoldus epiſc.1. Aug. 421
Suithunus epiſc.2.iulii 367
Vzali in Africa.
Felix & Gennadius mar.16.Maii 279
Vzecia in Africa.
Firminus epiſc.& conf.11.Octob. 566

Z

Zephyrij in Cilicia.
Dulas mart.15.iunii 332

Nomina Sanctorum, quorum locus Martyrologio non indicatur.

Abraham patriarcha.9.Octob. 560
Aetherius mart.18.Iunii 339
Agapitus Papa 30.Septemb. 523
Agathoclia mart.17.Sept. 518
Aſcardus abbas 55. Sept. 512
Aigulphus abbas & ſoc. mar.3.Sept. 494
Alexander epiſcopus, Heraclius, & ſocij mar. 22.Octob. 589
Alexander mart.30.Ianuarij. 75
Amandus & Vedaſtus epiſc.6.Feb. 94
Ampliatus, Vrbanus, & Narciſſus marty.31 Octob. 603
Anaſtaſius, Placidus, Geneſius, & ſocii mar. 11.Octob. 566
Anaſtaſius mart.5.Decemb. 665
Anathalon epiſcopus 25.Septemb. 536
Anna mater Virginis.26.iulii. 409
Anſcharius epiſc.3.Febr. 89
Anthelmus epiſc.26.iunii. 355
Anthuſa mar.27.Aug. 477
Antonina mar.2.martii. 132
Apellius, Lucas, & Clemens mar.io.Septembris 504
Aphrodiſius, Caralippus, Agapius, & Euſebius mart.28.Aprilis. 237
Apollinaris virgo.5.Ianuar. 18
Apollo, Iſacius, & Crotates marty.21. Apr. 224.
Apollonius & Leontius epiſ.19.Mar. 168
Arcadius mar.12.ian. 33
Archelaus, Cyrillus, & Photius.4.Martij 136
Ardalio mart.14.Apr. 213
Ariſtobulus mart.15.Martii. 161
Ariſton, Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Feliciſſimus, Marcia & Symphoroſa mart.2. iulii. 367
Attilanus epiſcopus 5.Octob. 554
Bedæ venerabilis depoſitio.27.Maii. 296
Bercharius Abbas & mar.16.Octob. 572
Beſſarion anachoreta.17.iunii. 337
Bonifacius, Eobanus, & alii marty.5.iulii. 313
Bonifacius mart.19.iun. 340
Bonoſus & Maximianus marty.21.Auguſti. 462
Caius & Leo.30 iunii. 366
Caius Palatinus, & alij XXVII. 4.Martij. 136
Callinica & Baſiliſſa mar. 22Mart. 174
Calliopa mart.8.iunii. 318
Cantidius, Cantidianus, & Sobel mar.5.Auguſti. 432
Carpophorus & Abundius mar.10. Decembris. 674
Charitina virgo& mar.5.Octob. 553

Clo-

Cleonicus, Eutropius, & Baſiliſcus mar. 3. martij. 135
Creſcens, Dioſcorides, Paulus, & Helladius mart. 28. Maii. 299
Dafroſa martyr. 4. Ianua. 16
Datiuus, Iulianus, Vincẽtius & alij XXVII. mart. 27. Ian. 69
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Heſychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapa marty. 2. Septembris. 592
Dionyſius, Fauſtus, Caius, Petrus, & alij quatuor marty. 3. Octob. 550
Dominicus Loricatus. 14. Octob. 570
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſia mart. 23. mart. 175
Domnina virgo & mar. cum ſocijs. 15. Aprilis. 212
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & ſocij mart. 5. Nouemb. 612
Donatus, Sabinus, & Agape mar. 25. Ian. 66
Eleutherius & Leonides mar. 3. Aug. 439
Elizabet. 5. Nouemb. 612
Erotis mart. 6. Octob. 555
Apellius mart. 11. Maij. 269
Eugenianus marty. 8. Ianuar. 26
Euocius, Hermogenes, & Calliſta germani mar. 2. Septemb. 492
Euſebius epiſc. & mar. 21. Iunij. 344
Euſebius Palatinus, & alii IX. mart. 5. Martij. 137
Euſebius, Neon, Leontius, Longinus, & alii quatuor mart. 24. April. 231
Euſtochium virgo 28. Septemb. 541
Eutychius confeſſ. 24. Aug. 471
Exuperius, & Zoes vxor, Cyriacus Theodulus filii mar. 2. Martii. 265
Fauſtus mart. 16. Iulii. 390
Fauſtus mart. 19. Nouemb. 540
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & ſoc. martyr. 7. Martii. 135
Fidelium defunct. commem. 2. Nou. 607
Firmus mart. 1. Iunii. 307
Flauianus & Elias epiſ. & conf. 4. Iulii. 370
Franciſcus de Paula ordinis Minimorum inſtitutor. 2. Aprilis. 188
Georgius mart. 23. Aprilis. 227
Georgius Limmota mart. 24. Aug. 471
Gilbertus confeſſ. 4. Febr. 51
Gorgonius & Firmus. 11. martii. 147
Gregorius epiſcopus. 30. Septemb. 545
Hermogenes, Donatus, & alii XXII. martyres. 12. Decembris. 678
Herodion, Aſyncritus, & Phlegon. 8. Aprilis. 201
Hubertus epiſcopus. 3. Nouemb. 609
Ioanna. 24. Maii. 291
Ioannis Baptiſtæ Natiuitas. 24. Iunii. 362
Eiuſdem Decollatio 29. Aug. 483
Ioannes Chryſoſtomus. 24. Septemb. 511
Ioel & Eſdras prophetæ. 13. Iul. 384
Ioſeph Iuſtus 29. Iulii. 398
Iſidorus 15. Ian. 39
Iulianus mar. 8. ian. 24
Iuſtina virg. & mar. 30. Nouemb. 677
Iuſtus & Abundantius marty. 14. Dec. 689
Iuuenalis marty. 7. Maii 257
Latrones ſeptem mar. 29. Apr. 232
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, alij nouem. 1. Martii 139
Ligorius mart. 16. Sept. 509
Lucia cum Antonino, Seuerino, Diodoro, Dione, & alii xvij. mart. 6. Iulii 374
Lucius mar. 20. Aug. 460
Ludgerus epiſc. 26. Mart. 179
Lupus mart. 23. Aug. 469
Macarius epiſc. 1. Apr. 205
Macrobius & Iulianus mar. 13. Sept. 509
Magnus mar. 1. ian. 1
Magnus, Caſtus, & Maximus m. 4. Sept. 495
Marcus, Marcianus, puer paruulus, & Paulus mar. 3. Iul. 369
Mariæ Virg. Conceptio. 8. Dec. 673
Mariæ Virg. Natiuitas. 8. Septemb. 501
S. Mariæ de Victoria commemoratio. 7. Octob. 556
Maria mart. 1. Nouemb. 603
Maro, Eutyches, & Victorinus martyr. 15. April. 214
Maximilianus mart. & Valentinus conf. 29 Octob. 600
Maximus, Quinctilianus, & Dada mart. 13. April. 211
Maximus mart. 28. Sept. 541
Meletius cum ſocijs CCLII. martyr. 24. Maii. 292
Meneus & Capito mar. 24. Iul. 405
Menignus mart. 15. Martii. 161
Mercurialis epiſc. 23. maii 290
Moſes anachoreta. 28. Aug. 481
Nicætas epiſ. 22. iunii. 346
Nicetas mart. 15. Sept. 513
Nonna. 5. Aug. 432
Norbertus epiſc. fundator ordinis Præmonſtratenſis. 5. iunii. 315
Oriculus & ſocii mart. 18. Nouemb. 636

Oſeæ & Aggæus propheta.4. Iulii. 370
Othmarus abbas.16. Nouemb. 632
Papius marty.28.Iunii. 360
Paramon & ſocij CCCLXXV. marty. 29 Nouemb. 655
Paternus epiſc.16.Aprilis. 315
Perſeueranda virgo.26.Iunii. 355
Petrus de Morono, ſeu Cæleſtinus Quintus.19. Maii. 284
Philemon & Domninus marty.21.Martii. 171
Philetus, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Bronida martyr. 26 Martii. 190
Et 28.Martii. 182
Philologus,& Patrobas.4.Nouemb. 611
Photina, Samaritana, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatholius, Photinus, Photides, Paraſceue, Cyriaca martyres.20. Martii 169
Pirminus epiſc.3.Nouemb. 609
Polychronius mart.6. Decemb. 66
Porcarius abbas, & quingenti monachi mar.12. Auguſti. 446
Porphyrius mimus mart.15.Septemb. 513
Principius epiſc.25.Septemb. 536
Proclus & Hilarion marty.12.Iulii. 383
Proſper epiſc.29.Iulii. 425
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alii XL.mart.26.Martii. 179
Q. uartus.3.Nouemb. 609
Quadratus epiſc,21. Aug. 462
Quoduultdeus epiſcopus & confeſſ. 26 Oct. 595
Rembertus epiſc.4.Febr. 91
Robuſtianus & Marcus marty.31.Auguſti. 488
Romulus mart.5.Sept. 497
Rolarii B.Virginis ſolemnitas.7.Oct. 556
Ruffinus & ſocii mart.11.Aug. 444
Ruffinus & Ruffinianus mart 9.Sept. 503
Rufus.21 Nouemb. 643
Sacerdos epiſcopus.5.maii. 252
Saturninus, Nereus, & alii CCCLXV.mart. 16.Octob. 572
Saturninus, Theophilus, & Reuocata mar. 16.Febr. 94
Saturninus & Lupus mart.14.Octob. 569
Serapion marty.13.Iulii. 385
Seuerus & Memnon mart. 20.Aug. 461
Simeon Stylita iunior.3.Septemb. 494
Simeon ſenex 8.Octob. 558
Siridon epiſc.2.Ian. 10
Socrates & Dionyſius mart.19. Apr. 220
Sophia & Irene mart.18.Septemb. 520
Strato mar.9. Septemb. 503
Suſanus abbas.24.Ian. 63
Suſanna, Marciana, & Palladia cum paruulis ſuis marty.24.Maii. 292
Syneſius, & Theopompus marty.. Maii .22 287
Tamel & ſocii mar. Item Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus martyr.4. Septemb. 495
Theodorus & Pauſilippus marty.14.April. 214
Theodorus Trichinas.20.Aprilis. 222
Tirſus & Protectus mart.24.Ian. 62
Trophinus & Eucarpius mar.18.Mart. 166
Trophinus,& Theophilus,mar.23.Iul. 403
Tryphon, Reſpicius, & Nympha virgo & mart.10.Nouemb. 623
Valens epiſc.& III. pueri m. 21 Maii. 287
Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus epiſc.28.Nou.654
Venantius epiſcopus & mart. 1. Apr. 187
Venerius confeſſ.17.Septemb. 509
Victor, Zoticus, Zeno, Acindinus, Cæſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theona, & Antoninus mart.20. Aprilis 222
Victor, Alexāder, & Marianus mar.17.Octobris. 576
Victorinus epiſcopus & mart.2.Nou. 607
Vindemialis epiſcopus & mart.2.Maii. 245
Zacharias propheta 6.Septemb. 498
Zacharias Ioannis Baptiſtæ pater. 5. Nouemb. 612
Zeno mart.5.Aprilis 196
Zeno & Chariton mart.3.Septemb. 493
Zoticus presby.31. Decemb. 709
Commemoratio SS.Mart.22.April. 226
Item Epiſcopus & confeſſ.21 Maii. 287
Item XXXIII.mart.16.Aug. 454

F I N I S.

INDEX

INDEX NONNVLLARVM RERVM.

Quæ in notationibus continentur.

SI ſcire cupis, Lector, res quæ tum ad Sanctos, tum ad cæteras Eccleſiæ ſolennitates pertinent; conſule ſuperius deſcriptum Indicem nominum Sanctorum omnium,& ex litterula quam in textu Martyrologij inuenies interpoſitam Notationem require. Si item nomina vrbium & locorum, quæ in Martyrologio recenſentur,cum Sanctis ad ea pertinentibus, noſſe velis; Topographicum præcedentem Indicem conſule. Cætera autem,qui ſequitur Index,ſuppeditabit.in quo numerus,qui primus ponitur,diem menſis notat; quæ ſequitur littera, Notationem demonſtrat; vltimo autem loco poſitus numerus paginam indicat: quem cum alterius generis aſteriſco adiunctum inueneris,eas quas ante Kalendas Ianuarias poſitas habes, perquire paginas.

A

ABAGARVS Rex.9. Nouem.i,622
Ablauius Præfectus 17. Decēb. d,684.
Achaia facta proconſularis,39. Nouemb.c.655
Acęmetę monac.8.Feb.d,98
Actarius 27.Martij,c,182
Acta Eccleſiaſtica Conſulibus conſignari ſolita.1.Ian.a,2
Acta marty. in eccleſijs legi ſolita x. xj.*) 28.Ian.a,68
Romæ cur non legebantur, ibid.x.xj.*
Acta martyrum ſumma diligentia perquiſita,ix.x.*
acta martyrū ab hæreticis confecta.x.xj.)* 23.Apr.a,228.)Publicari vetita.xj.*)expurgata.ibid.
acta mart.proconſularia x.*)11.Feb.a,104.) 13.Apr.b.211.)17.Iulij,b,392.)12.Augu. b,446.)a,1.Octob.a,569.25.Decē,g,700
acta martyrum edicto Diocletiani combuſta,xij.*)2.Ian.b.11
acta martyrum Romæ quæſita,xj,*
acta Silueſtri 22.Aug.410.411.412.413.)31. Decemb.a,710
acta Teclæ quæ ſint legitima, & quæ falſa, 23.Septemb.b.530.& ſequen.
adonis martyrologium.xix.*
ædeſius Philoſophus, 20.Iulii,a,398
ægrotus quomodo ſiſtēdus iudicio ex Leg. xij. tabularum,27.Feb.c.129
ægyptij fortiſſimi marty.5.Ian.d.20
ægyptiorum mos in condiendis canauerib. 4.Aug.k.431
ægyptiorum conſuetudo in celebrando diē Natalem Domini,6.Ianuar.a,22.)25.Decemb.c,699
ænaria inſula 17.Maij,e,281
æneæ ſepulchrum diuerſis locis,xv.*
ænos ciuitas 12.Iunii,d,327
æræ ſupputatio quando cępta, qua occaſione refelluntur de his aliorum ſententiæ, 22.Octob c,587
æthiopes omnes olim circumciſi 6.Iunii,b, 315.)Ad Chriſtum conuerſi,ibid.
africanæ Eccleſiæ cum Romana continuata communio.16.Octob.b.572
africana Eccleſia in meliorē vſum reſtituit vigilias,5.Ian.a,19
agapes in die natali mart.xiv.*
agapitus Epiſc.Rauennæ pręceſſit Seuerum 1.Febr.e, 84
agatho Papa mittit Benedictum in Angliā, 12.Ian.k.35
alamundatus princeps Sarracenorum, 19. Feb.c,118
alaricus Rex Vuandalorum,22.Iun.b,347
aldelmus ſcriptor,24.Ian.b.64
aletius gener S.Paulæ,17.Iulii,a,392
alexander Impe. qualis erga Chriſtianos 1. Ian.g,9.)qūo eius Imp. ſine ſanguine,ib.
alexādria ciuitas apud Tigrim 22.Iun.c,348
alfanus epiſc.Salernitanus,21.Sept.a,526
alipius Præfectus vrbis,1.Ian.d.4
alleuiaticum melos quid,5.Apr.e,197
alleluia canticum & de eius antiquo vſu, ac diuerſo ritu Eccleſ.1.Ian.a,3.)5.Apr.197
almachius,idem cur Telemachus 1.Ian.d.5
altaria ſepulchra mart,xiv.*
altari cuilibet conſecrato ſuus Angelus aſſiſtit 9.Nouemb.a,620
altaria plura in vna Eccleſia,ibid.
amalarius ſcriptor xxj.
ambroſius ſacras vigilias non abſtulit, ſed illuſtrauit,5.Ian.a,18

Ambroſius electus poſt mortem Auxentii Decemb.a.669.670
Amiculum 7.Maij,b.260
Amiternum in Veſtinis,corrigitur Plin.24. julii,d,405
Ampulla vitrea concreti ſanguinis S. Stephani,3. Aug.a,527
Anaboladium,6.Maij,b,ibid.
Anaſtaſia Gregorij Nazianzeni,10.ian.f,31
Ancon carcer.14. Martii,b,154
Anaſtaſij bibliothecarij chronicon manuſcriptum,5.iun.d,314
angelorum cultui plurimæ dedicatæ Eccleſiæ 8.Maij,a,262
angeli cuſtodia,25.Nouemb.d.in text.650
anicia familia 31.Maij,d,304
aniſius ſecundus Comes,17. Decem. b.684
anni exordium,1.Ian.a.2
anni per Conſules numerandi, i.Ianu.a.2.) 25.Decemb.b.699
annorum numerandorum diuerſa ratio,25. Decemb.a,697
annos conſueuit numerare Eccleſia ſecundum 72.interpretes 25. Decē.a,697.698
annorum Imperij Auguſti. diuerſa ratio. 25.Decemb.699
anni quando cœpti numerari ab aduentu Chriſti Domini noſtri,1.Ian.a,2
anolinus, ſiue anulinus Præfectus plures eius nominis,28.Iulij,d.15
anſigiſus S. Beggæ maritus,17. Dec. c,683
anterius Papa curat Acta mart.ix.x.*
anthemius Conſul.5.Ian.k.21
anunoopolis ciuitas in Ægyp.22.Sep.f,529
antiochiæ primo ſedit Petrus, inde Romæ, 22.Febr.a,121
antiochia dicta Theopolis.6. Nou.b.614
antiochia a Perſis vaſtata, 17.Decem.f,685
antiochus monachus ſcript.16. Maij.d,279
antoninus Pius qualis in Chriſtianos,1.Ian. k.8.)5.Ian.c.19
antoninus cognomento Philoſophus perſequitur Chriſtianos.1.Ian.K.8.9
apollinaris aſſertor Millenarij, 22. Febr.c. [122
Apollo Daphniticus,14.Ian.b.65
apologia pro dialogis S. Gregorij, 23. Decemb.f.686.692
apoſtolorum corpora Vrbis propugnacula 29.Iun.a,362.363
SS.Apoſt.titulus Romæ 2. Maij,a,243.244.
apoſtolorum baſilicas etiam hæretici barbarique ſunt reueriti.18.Nou.a,637
apparitura 27.Maij,c.291
apparitores ibidem.
apparuit frequenter S.Michael Archang.8. Maij,a,262
apronianus Præfectus Vrb.3.Ianu.c.17.)10. Maij,a,267.)23.Iunij,f.351
aquila ciuitas in Veſtinis 23. Ianu.k. 63 24. Iulij d,405 (22.Iulij.349
aquileia Rom. alias Romatiana ciuitas dic.
arabes fœminæ velatæ.7. Maij,b,260
ararath mons 22.Iunii,c,347
arbores infelices, 19.Ianua.f,50
arcadius Imp.fauet ſchiſmaticis 12.Ia.e.34. eius impia edicta,ibid.
ara Victoriæ 12.Apr.a,209
areæ ſepulchrorum 3.Ian.c.15
arelate dicta Roma Gallica 22.Iunii.d,349.
arelatenſis Eccleſiæ cum Viennenſi controuerſia,5.Maij.i,253
arenaria,3.Ian.e,16 [208
areij impietas a cæteris diſcreta.12. Apr.a,
arij epiſtola 7.Ian.b.24
ariani etſi impij non hagiomachi. xj.xij,*
ariſtides philoſophus 30.Ian.g.76
arnandus Galliarum Præfec.14.Mar.b,154.
arſaces Armeniæ rex.17. Decemb.d.684
aruſpices conſuluit Conſtantinus, 22.Aug. b,464.465.466.
aruſpicum ius potiſſimum.22.Augu.b,466. 467.)27.Aug.b.478
aſellia familia Rom.6. Decemb.e,668
aſianus presbyter falſa Acta edidit Pauli & Teclæ x.*)23.Septemb.b.531
aſprenarum familia,3. Aug.d,429
athanaſij epiſc. Neapolit.duo 35.Iul.h.390.
athanaſius Alex.ſcripſit vitam Syncleticeς. 5.Ian.h,21.
athanaſius ſcriptor in Syria 9. Nou.i,622.
athanagoras 18.Ian.d,48.
athenienſium primorū epiſ.ſucceſ.9.Octo. [b,562.563.
athenogenes 18.Ian.d,48.
atrium Dijticum,8.Febr.e,99.
attila rex Hunnorum 13.Maij, c.285
augurum ius potiſſimum 22. Augu. b.466. 467.)27.Aug.b,478.
auguſti Imp.annorum ratio,25.Dec.b,698
auguſtinus patitur calumniam. defenditur, 16. Octob.b.572.573.falſo illi tribuūtur ſermones ad fratres de eremo. 5. Ianu.a, 19. Quando eſt reuerſus in Africam, 4. Maij,a,250. Punit presbyterum cōtemptorem vigiliarum,24. Decemb.a,695
auidius Caſſius tyrannus 23. Maij, f.291
aurelianus Imp. qualis in Chriſtianos,22.

Ianuarij,c, 54

Aurelius epiſcopus Carthagin. nunquam ſchiſmaticus, defenditur a calumnia 16. Octob.b.572. 573. idem ſanctitatis titulo dignus,ibid.

Auxentius Iouinianiſta 7.Decemb.a, 670

Auxentius iunior,ibid.

Auxentius ſenior 7.Decemb.a, 669.670

B

B, pro V. ſæpe 2.Decemb.a,660.

Babyla vnus tantum 24.Ian.b,64

Babylæ oſſa pugnant,ibid.

Bagaienſis ciuitas 3.Octo.d.551

Baptiſmus Chriſti qua die contigit.9.Ianu. a,22.quando Græcis celebra.a. Feb.a,87

Baptizatur Conſtantinus Romę a Silueſtro 22.Aug.a,454. & ſequen.

Barathrum carcer Athenis 14.Maij.b.154

Baſilica 5.Aug.b,412

Baſilicæ Apoſtolorum 18.Nou.a,637

Baſilica Heleniana,18.Aug.g,458

Baſilica Iulij 9.Nou.a, 619.620

Baſilica Lateranenſis ibid.

Baſilica Liberii,5.Aug.b,433

Baſilica Pauli 18.Nouemb.a.637

Baſilicæ Vrbis,ibid.

Baſilij vita ab Helladio ſcripta 1.Ian.k.8

Baſilij nutrix & catechiſta 14.Ian.38

Baſilius Ancyranus Arianus 22. Mar.f.174

Beatus Rhenanus arguitur 31.Ian.d.79

Bedæ Martyrologium xx.*

Bello cæſi non habendi vt m. 19.Apr.f.221

Beſſæ populi ad Chriſtū cōuerſi 7.Ian.h.26

Beſtijs traditi frequētius Chriſtiani 1. Feb. c.83

Bibliotheca Caſſiodori 1.Maij.d,244 [d.38

Blemmij populi qui,corrigitur Pli. 14 Ian.

Boiæ vincula 1.Aug.a,422

Bonifacij Papæ Secundi nomine falſæ litteræ 16.Octob.b,573. & ſequen.

Boſphorus Cimmerius 24.Nouemb.b,647

Bouis candentis pœna 11.Apr.c.207

Brandeum 15. Ian.a.333.

Britannia redacta in prouinciam 26. Maij, a,295. regulos tum etiam habuit,ibid.

Britannia minor Colonia Britannorum,21 Octob.b.584.585

Britonum ſtigmata,22.Decemb.c.692

Brunichildis Regina Francorum, 1. Febr. d,105

Bruciani apparitores,27.Maii.c,297

Brutius antiquus hiſtoricus 7. Maij, a,258

Bycia palus,23.Nouemb. b.647

C

Cabades rex Sarracenorum, 8.Feb.f.99

Cæa inſula,1.Mart.c,132

cæca a natiuitate viſum in Baptiſmo recepit,13.Decemb.f.680

cædere lapidibus faciem.9. Martii,b.143

cæſaria virgo ſancta 27.Aug.h.480

cæſarea Palæſtinæ metropolis, 2.Febr.d.88

cæſarauguſta ciuitas,3.Nouemb.c.608

cæſenas Eccleſia 20.Ian.f,52

caius Vettienus 12. Ian.c,12

calicis vitrei vſus 7.Aug.b.437.438

caldarium ſtagnum 9. Mart.c.143

Campaniæ prouinciæ diuerſa rō,10. Feb.e. 103

campus ſceleratus 25.Octo.a,594

canonizationis mart. antiquus ritus,3. Apr.

canonum collectores 4.Apr.d.194 [b,210

cantores infimæ claſſis 13. Iulii.h,386

capillos fęminarum tondere 20 Sep.e,524

capitolium quid 29.Nou.d.656

capitolia plura,ibid.

capitolium Romæ antea Saturnius mons, 14.Martii,157.158

capitula Eccleſiaſtica 17.Nouemb.c.634

cappa.11.Iunii,f,326

cappella ibid.

cappellani,ibidem.

capreolus Epiſc. Cartha.16.Oct.b,573.574

capuani Epiſ.tpe Iuſtiniani, 30.Oct.m.602

carcer a coercēdo dictus.14. Mar.b.151.152

carcer centū virorū 14.Mar.b,152.153.154

carcer Cyzicenus 14.Mart.b.154

carcer in inſula Tibertina,ibid.

carcer liber,ibidem.

carcer Mamertinus 14.Mar.b.151.& ſeq.

carcer priuatus,14.Mart.ibid.

carcer Tullianus,14.Mart.b,ibid.

de eius loco ſententiæ aſſertæ defenſio.14. Maij.155.156.157

carnellus flumen,27.Maii,d,297

carnifices diuerſi a lictorib.27.Maii,c,297

carnificinæ mart. in theatris 16. Septemb. e,516

carnificina Nicomedienſis, 17. Mar.c.167

carolus Marcellus perſecutor.20.Feb.g.119

carpocratiani hæretici, 22. Febr.b.121.122

carthagin.Ep.ſc.ſucceſſio, 26 Octob.d,596

caſſiodori bibliotheca, 1.Maii,d,234

catabulani,16.Ian.c.41

catabulenſes,ibid.

cataphrygæ pſeudomart.xxiij.*

catacumba,vel Catatumba.3.Ian.c.15

cataſta 16.Mart.b,163

Cataſta, compedes, ibid.
Cataſta, cratis ferrea, ibid.
cataſta, lignum tortorium, ibid.
cataſta, tabulatum, ibid.
catenæ Apoſt. aſſeruatæ, 1. Aug. a, 422
catenæ Petri prę cęteris Apoſt. i honore, ib.
cathedræ Romanæ celebritas antiqua, 18. Ianua. a. 46. 47
cathedra lignea Iacobi, 47
cathedra lignea Marci, ibid.
cathedra lignea Petri, ibid.
cathedra fides vocatur Religio Romana, 16. Octob. b. 573. & ſequen.
catholici ijdem & Rom. dicti, 16. Oct. b. 574
catholici hominis certum ſignum, ibid.
cathomus, 15. Iun. b. 333
catacoliberis ciuitas, 19. Apr. c. 220
ce adda carcer Spartæ, 14. Mart. b. 154
cellulæ filiarum Philippi, 6. Iunii, a, 315
centuriatorum imperitia, 13. Ian. f, 36
cereorum vſus in Purificatione 2. Febr. a, 86. 87. 88
cherſona ciuitas, 23. Nouemb. b. 647
cherſoneſus Lyciæ, ibid.
childebertus Francorum rex 1. Aug. a, 423
chorea ſacris ſublata, 5. Ian. a, 19. 20
choſroes duo 22. Ian. d. 59
choſroes vaſtat Antiochiā, 17. Decē. f, 685
chriſti baptiſmus qua die 6. Ianu. a, 22
chriſtus quo anno Auguſti natus, 25. Decē. 697. 698
chriſtiani de incendio Vrbis paſſi calumniā 24. Iunij, b, 353
chriſtianorum ſtudium in Miſſa celebranda, 25. Decemb. g. 700. 701 [e, 123
chriſtianorum res deriſę in theatro, 14. Ap.
chriſtiani præ cæteris in patiendo alacres, 11. Apr. c, 207
chriſtiani ob hæreticos odio habiti, 23. Ian. c. 60. 61.
chriſtianis tantum militare conceſſum, 31. Ian. d. 78. 79
chriſtiani ad Leonem, 1. Feb. c. 83
chriſtiani viri ad ludum, 16. Feb. f, 111.
chriſtianum nomē qua occaſione, 22. Febr. b. 122
chriſtiani a Gentilib. d. ſacrilegi, 1. Ian. f. 67
chriſtianiſmus cito auctus 23. Ian. c. 61
chriſtiani cur ſi equentius igni traditi, 27. Feb. d, 129
cromatius epiſ. Romatianus, 22. Iunii, f, 349
chromatij nomine falſa epiſt. xv. xvj.*
chryſooras, 21. Feb. d, 120
circumcelliones Donatiſtæ, 6. Febr. e, 100
citharæ vſus e vigilijs ablatus, 5. Ianu. a, 19
clades Galliarum 13. Maij, e. 275.) 23. Maij, a, 290
claudius Iunior Imp. 18. Ian. b. 47
eius Imperij anni 48
claudius ſenior Imperator, ibid.
claudius Taurinenſis, 23. Decemb. f, 693
clauis aurea cum limatura catenarū, 1. Aug. a, 423
clementis Papæ ſtudium in perquirēdis Actis mart. ix.*
clerici tabellarij epiſcoporum, 3. Febr. b. 90
cloacæ Vrbis ſepulchra marty. 26. Auguſti, b, 476
cœmeterium, 3. Ian. e, 15
cœmeterium Priſcillæ ſenioris, 16. Ian. 43
cœmeterij locus dictus ad ſanctam Cæciliam, 4. Mart. b, 135
cœnobium ſeptem Eccleſiarum, 17. Decē. a. 685
collecta, oratio, 22. Iunii, g. 350
collectarum dies, 2. Feb. a, 87
collectores canonum, 4. Apr. d. 195
collucianiſtæ hæretici, 7. Ian. b. 24
collyridiani hæretici, 15. Aug. a, 451. 452
coloniæ Agrippinæ ſitus antiquitus. 21. Octob. b. 584
columbæ in ſpecie exiens anima. 10. Febr. h, in tex. 101. 12. Febr. a, 106.) 28. Martii, f, in tex. 182.) 8. Octob. b, in tex. 558
columna Mænia, ſiue Mæniana. 5. Ianu. f, 20
columna Milliaria, 11. Aug. b. 445
comā deponere religionis cauſa. 20. Sept. e, 524
comam radere ignominiæ cauſa, ibid.
comites diuerſi generis 31. Maij, b, 304
comites aſſeſſores, ibid.
comitialis morbus humano ſanguine curari ſolitus, 22. Aug. b. 467
commemoratio pro mart, xiij. xiv.*
commentarienſis, 2. Febr. b, 88.) 27. Martij, c, 157. & ſequen.
commodus Imperator qualis erga Chriſtianos, 18. Apr. b, 218
communicatio continua Africanę Eccleſię cum Romana. 26. Octob. b, 573. 574
compedes perforati, 22. Ian. b. 56. 57.
concilia ſanctorum loca mart. 3. Ian. e, 15.) 23. Iunij, c, 351
Cōcordiæ ædes Romæ, 14. Martij. 157. 158. 159. 160

Condiri ſolita corpora martyrũ.4. Augu.k. 431
confeſſio locus in eccleſia.6.Iul.e,374
confeſſiones Apoſtolorum,ibid.
confeſſor.2. Ian.h,12
connanus regulus Britanniæ. 21. Octob.b, 584.585
Conſtantini hiſtoria de collectione actorũ mart.qualis xv. xvj.*
conſtantinus Imp.expurgat loca libidinum 21.Ian.c,54
conſtantini lex de gladiatoribus.1. Ian.c,4
conſtantinus quid aduerſus lenones.6.Iun. d,316
conſtantinus abrogauit ſupplicium inſcriptionis faciérum, 22. Decemb.c,690
conſtantinus Imperator baptizatur Romę 22.Aug.b,464.465.466.467.468
corrigitur error de eius infidelitate, & indignatione in Chriſtianos,ibid.
quomodo dictus Pont.Max.ibid.
Lepra percuſſus, & ſanatus 466.467.468
Eius ſtudium in erigenda baſilica Apoſtolorum 18.Nouemb.a,637
conſtantiniana baſilica 9.Nouemb.a, 619
conſtantius Imperator vetuit Gentiles militare.31.Ian.d,79.
conſules ordinarij dant nomen anno. 10. Maij.d,268.) plurib.25. Decẽ.b,698.699
Errare neceſse eſt, qui non per Conſules numerat annos ibid.
conſules ſuffecti,& allecti.ibid.268
conſulares iudices 27.Maij.e,298
contemptores deorum qua pœna affici ſoliti 28.Iunii.f,415.416. [226
corduba in Perſide.15.Apr.d,24.)22.Ap.f.
corduena,ibid.
cornicularii diuerſi ordinis 21.Augu.c,463
corona mart.1.Ian.d,5.6. [d,200
corpora Chriſtianorũ redimi ſolita.7.Apr.
corpora damnatorum redimi ſolita.6.Iunij
creſcentii turris 29. Septemb.a,544 [e,316
cretenſes mart.celeberrimi.9. Iulij.b,379
crypta 3.Ian.e,15
crypta Neapolitana.8.Ian.i,28
cruciamenta exquiſita 9.Iunii.b,321
cruces diuerſi generis,7.Apr.d,199.200
crux acuta,tranſuerſa, eminentior,ibid.
crux infamis Gentilium expiandis collocata.13.Maij.7.24
crux pro titulo 26.Iulij.f,410
crucis miracula 3.Maij.a,247.248.
crucifixorũ immẽſus numerus.22.Iu.c,348
crucifixorum corpora rẽdimi ſolita.7.Apr. d,200
crurifragiũ ĩmane ſuppliciũ.14.Maij.e,290
cubiculũ idẽ quod Sacellum, 11.Iunij.f,326
cubicularij,ibid.
cucumeris cliuus 17.Ian.
cullei pœna,3.Apr.e,192
a quo inuenta,a quo aucta, ibid.
a quo abrogata,ibid.
a quo reſtituta,ibid.
cyphon ſupplicium,28.Iulij.f,415
cyphoniſmus,ibid.
cyrilli noĩe epiſto.ſuppoſitæ.9. Maij.g,266
cyrus exconſul.11.Decemb.h,678

D

Dacorum notæ.22.Decemb.c.690
Dalmatica veſtis 31.Maij.h, 305.306
Dalmatica apertorium feretri,ibid.e,
Dalmaticæ vſus,ibid.
Dalmatius archimandrita.5.Decemb.666
Damaſi carmina.14. Ian.a,37.)21. Ian.a,53.) 23.Ian.b,66.)4.Febr.a,91.)5.Feb.a,93.) 25.Octob.a,594
Damaſus Paulino, & non Meletio communicat.12.Febr.f,108
Damnare ad beſtias,1.Febr.c,83
Daphnis lucus expurgatur, 24.Ianua.b.64.
Daphnitica porta 17.Decemb.f,685 [524
Decaluatio ignominioſa pœna.20. Sept.c,
Decimatio ſuppliciũ militare 22.Sep.b.529
Decij Imp.perſecutio. 31.Ian.c,78
Decij & Valeriani cur dicta perſecutio.10. Aug.b,442.443
Decij Imp.expeditio ĩ Perſas.17.Feb.b,114
Decij Imp.anni 31.ian.c,78 [Ian.a,47
Defunctorũ ſepulchra epulis coronare.18.
Defunctorũ anniuerſ.memoria 2.No.a.608
Deorũ irriſores qua pœna puniebantur,1. Mart.f,134
Deoſculatio pro adoratione 17.Febr.f,114.
Dexter.Præf.Prǽt.9.Martii e,145
Diaconi regionarij ſeptem in vrbe.ix.*
Diaconia 8.Aug.b.439
Diaconia differt a Diacono,ibid.
Diaconia S.Mariæ.10.Mar.a,165 [693.694
Dialogorũ S.Greg.fides ſincera.23.Decẽ.f, quando ſcripta,ibid.& 2.Martij,e,134
defenſi a calumnia 23. Decemb.f.693.694
Diaſphẽdon ĩmane ſuppliciũ,14.Maii d.276
Dies natalis Martyris ſcribi ſolitus , & annua commemoratione celebrari,vij.*
Dies natalis idem obitus 3. Ianu.b,14.
Dij monaſterium,8.Feb.e,99

Dijtæ, Dijticum ibid.
Dimas 25.Martij g, 178
Diocletiani edictum de libris cōburendis, v.*) 2.Ian.b, 11.
Diocletiani regia Nicomediç 18.Mar.c.167
Diocletiani perſecutio 2.Ian.b, 11
Dioconus regulus in Britannia 21. Octo.b, 584.585
Dionyſius Exiguus 1.Ian.a, 2
Dioſcorus architheater, 34.Apr.e, 213
Dominicū, locus Deo ſacratus. 5.Aug.b, 433
Dominicum, templum 25.Decemb.g, 700
Dominicum agere ibidem
Dominicum adire, ibid.
Dominico intereſſe, ibid.
Domitius Vlpianus hoſtis Chriſt.1.Ian.g, 7.
Donatiſtç corruperūt acta m.11.Feb.a, 104
Donatiſtæ gloria marty. accenſi xix.*
Dormientium ſeptem hiſtoria elucidata, 27.Iulij f, 412
Doroſtorum in Myſia, 25.Maij, b, 293
Drepanius Florus, 8.Maij, a, 262
Drepanum Bithyniæ ciuitas, 7.Ian.b, 25

E

Ebion hçreſiarcha edidit falſa Acta Apoſtolorum, iij.*
Eccleſia Rom. caput oīum eccl. 9.Apr.l, 205.
Eccleſiç Rom. cōſuetudo vetus in impartiēdis ſacris ſāctorū reliquijs, 15.Iun.a, 333.
Eccleſiæ Romanæ exacta cura in perquirēdis Actis mart. ij.*
Eccleſia Romana qua cautela non legebat Acta mart. iij.*
Eccleſiæ Romanæ Marty. xiij. xiv. xv.*
Eccleſiæ Apoſto. Romæ qua reuerentia habitæ etiam ab hoſtib. 18.Nouemb.a, 637
Eccleſiarum omnium cura in colligendis Actis Sanctorum mart. ij.*
Eccleſiæ frequentes in honorem S. Michaelis Archangeli, 8.Maij, a, 261.262
Edictum Diocletiani de concremandis libris Chriſtianorum, 2.Ianu.b, 11
Encratitæ ediderunt falſa Acta Apoſt. iij.*
Ephræm Syrus quid de Baſilio 14.Iu.a, 330
Ephemerides Bedæ nomine, xvij.*
Epimenides 57.an. dormiſſe dr̄ 27.Iul.f, 412
Epiphania ciuitas 12.Iunij e, 328
Epipha. ſolēnitatis antiquus vſus 6.Ia.a, 22
Epiphanius Scholaſticus 21.Ian.g, 54
Epiſcopi ad limina Apoſt. 28.Iun.a, 362
Epiſcopi aliquando ijdem Papæ, Pōtifices, & Summi Sacerdo. dicti 9.Apr.l, 204.205
Epiſtola nomine Bonifacij Papç Secūdi falſo ſcripta 16. Octob.b, 573.574.575
Epiſtolæ Romanorum Pōtificum in honore habitç, 8.Aprilis c, 201
Epulum ſacrum in natalitijs marty. vij.*
Epyra ciuitas Lydiæ 18.Feb.d, 116
Equuleus qualis 22.Ianua.b, 56.57
Corriguntur errores aliorum. 57
Erotes malo nauis ſuffixus, 7.Apr.d, 200
Eſquilinus cāpus, carnificina & ſepulchrū damnatorum 10.Feb.b, 102
Euagrius Pontif. Origeniſta 17.Ian.b, 44
Euchariſtiam domum portandi vſus antiquus, 15. Augu.c, 452
Euchariſtiam manibus ſumere, ibid.
Euchariſtiæ locus in Eccleſia, v.*
Eudocia Auguſta 1.Aug.a, 422
Eudoxia Auguſta, ibid.
Eudoxiæ titulus, ibid.
Euclid tyrannus 14.Mar.d, 154
Eugenius Toletanus defenditur, 23.Ia.i, 62
Eulalius epiſ. Alex. fictitius 16. Octo.b, 175
Eunomius hæreſiarcha, xxj.*
Euodius epiſ. Vzalēſis ſcriptor, 3. Au.a, 427
Euphemitæ hæretici, xx.*
Euſebij lib. de mart. qualis, xj.*
deperditus, 1.Feb.d, 84
quid de eo Lindanus, 23. Sept.b, 534
Euſebij Martyrologium, xj.*
Euſebij lib. de temporibus, v.*
Euſebius falſo dictus j. auctor Martyr. xiij.*
Euſebij Hiſtoriæ locus reſtit. 22.Febr.f, 125
Euſebius Cæſareæ epiſcopus quā indignus titulo ſanctitatis xiij.*) 21.Iunij e,
Euſebius Pamphili in quibus parum fidus hiſtoricus, 22.Aug.b, 567.) Octob.b, 563
Idem Arianus, xiij.*) 21.Iun.e, 344
Euſebio Emiſſeno falſo adſcriptæ homiliæ Eucherij, 16.Nouemb.c, 633
Euſebius Sebaſtenus ſcrip. 13. Decē.b, 689
Euſtachius Sebaſtenus hæreſiarcha, 20. Septembris, c, 525
Euſtathij epiſcopi Antiocheni egregia laus in Concilio Nicæno, 16.Iulij, c, 390
Euthychiani, 23.Ian.i, 62
Excōicatio dicta S. Eleuthe. 20. Feb.d, 119
Exquiſita mart. tormenta, 9.Iunij, b. 321.) 28. Iulij, f, 415.416
Extorti chriſtiani fidei cauſa. cōd. 1. Ia.h, 12

F

Fabianus Papa Vrbē diuiſit ſeptē Dia. j.*
Fabianus præfectus, 4. Ian.d, 17
Fabiola Romç noſocomium erexit, 31. Decembris, g. 711.

Facre

Facere, idem quod ſacrificare, 9. Apr. l, 204
Faciem not is inſcribere, 22. Decemb. c, 690
Faleria, 12. Aug g. 447
Falaris ciuitas in Piceno, ibid.
Falconius Probus, 1. Ian. c, 4
Fames valida Hieroſolymi. 11. Iunii, a, 324
Faſti Chriſtianorum xiiij.*
Faſti Cou ſulares, 1. Ia. a, 2.) 25. Decē. b, 698
Faſtus quis j. in Albo poſuerit. 22. Au. c, 168
Fauſtæ auguſtæ mors 22. Nouemb. a, 645
Fauus mellis tantum in Eccleſia xxuj.*
Felix Aptungitanus, 24. Octob. a, 592
Felix Tibirenſis ibid.
Feminam decaluare ignominiæ cauſa. 20. Septemb. d, 524
Feriæ Gētilium. mar. cęde ferales. 1. Ian. e, 6
Ferentum, Ferentinum, Ferentani, Ferentes 14. Maii. g, 276
Feſta mart. xv. xvi.*
Feſta gentiliū mutata in feſta SS. xiij. xiij.*
Feſtiuitas nulla abſque conſenſu Romanæ Eccleſiæ. 8. Decemb. a, 672
Feſtus ſenator Romanus. 29. Iun. a, 362
Fibrenus flumen, 27. Maii, d, 297
Fidiculæ quæ vere ſint, quidque torquere fidiculis, 22. Ian. b, 58
Flaccus comes 31. Maii, b. 304
Flauiæ Domitillæ plures, 7. Maii, b, 258
Flauii ſacerdotes ibid.
Flori Martyrologium. xxj.
Florianus & Florus epiſ. Cęſenç. 20. Ia. f. 52
Foramina compedum 22. Ian. b. 57
Quid extendere ad tertium, quartum, vel quintum foramen, ibid. [Iun. d. 357
Forcipes diuerſi generis. tortoria. inſtru. 26.
Formiana eccleſia, 2. Iun. 309.
Fornices theatrorum promptuaria impudicitiæ, 21. Ian. a, 54
Per Conſtantinum Imp. expurgati, ibid.
Fortunæ templū Antiochię. 17. Decē. f. 685
Fortunæ templum Cæſareæ 9. April. d. 203
Fortunatus poeta, 13. Aug. h. 419 [290
Frāgere crura mar. 7. Ap. d. 199.) 23. Maii. e.
Fratres duo vterini eodē die nati, ſimul epiſcopi conſecrati, vno ēt eodēq. die ſimul in cælum migrarunt. 8. Iunij. d, 318. 319
Frigidarij ſtig um 9. Mart. c. 143
Frigus im nēſum in Armenia. 9. Mar. c. 144
Fumo necare homines, 23. Maii. f. 291
Furcæ ſupplicium. 7 Apr. d. 200
Fundana eccleſia 16. Ian. . 42
Furco ium ciuitas in Feſtinis 24. Iul. d. 405
Fuſtibus cædere. 29. Ianu. b. 73
Fuſtuarium, ibid.

G

GAbbaras, 4. R. 431
Galerius Maxi. Præfect. 8. 4. Iun. b. 312.
Gallæ feminæ conſulares. 5. Oct. l. 554
Galli Cæſaris pietas. 24. Ia. b. 65.) 17. Au. e. 456
Galli in Galatiā. 1. Maii. a. 243.) 29. Iu. a. 358
Galliarū clades. 13. Maii. e, 275.) 13. Maii. a.
Gallicani conſulatus. 25. Iunii. c. 334 [290
Gallienus Imper. qualis erga Chriſtianos, 13. Ianuar. b. 32.) De eod. 10. Augu. b. 443
Gallio Proconſul Achaiæ. 29. Nou. c. 655
Gallogræciæ, 27. Iunij. a. 359.
Gangrenſis Concilii canonum elucidatio. 6. Iulii. e, 375. 20. Septemb. e. 525
Gaufridus epiſ. a ſapinē. ſcrip. 21. Oct. b. 584
Gaunus pirata 21. Octob. ibid.
Gemma in calicem ſacrum cęlitus delapſa. 1. Septem. m. in tex. 489
Gemoniæ ſcalæ. 14. Mart. 160
Gennadius erroris arguitur. 25. Ian. g. 354
Genſericus rex Vuanda. 22. Iun. b. 347
regni eius tempus. ibid. [234
Gentiles caput veruecis colebant. 1. Mar. f.
Gentiles qn̄ cępti dici Pagani. 31. Ianu. d. 78
Georgia, ſiue Georgō ciuitas 23. Nou. b. 647
Georgii populi. 23. Nouem. b. 947 [a, 228
Georgius pſeudo m. Arianus. xxiij*) 23. Ap.
Geris ciuitas in Aegypto 6. Ian. f. 23
Geſſen eadem eſt Thebas. 17. Ianu. a. 43
Glabrio conſularis. 7. Maii. b. 258
Gladiatores ſublati, reſtituti. prorſus abrogati. 1. Ianuarii. d. 5
Gnoſticorum commēta x.*) 20. Mar. a. 169
Ijdem nomine Chriſtiano multum obfuerunt Eccleſiæ. 23. Ianuarii. c. 60
Gothorum Eccleſia Romæ. xj *) 5. Febr. 93
Gothi fugati a mart. 10. Decemb. c. 675
Græcorum ſchola Romæ 9. Octob. b. 561
Graphii ad necem parandam tardiorē comparati. 13. Aug. c. 447. 448
Gregorius Papa quando & qua diligentia ſcripſit dialogos. 2. Martii, c. 134.) 23. Decemb. f. 693 694
Defenditur a calumnia Cani de citato loco Sozomeni. 23. Decemb. f. 693. 694
Gregorii hiſtoria de Paulino Nolano elucidatur. 12. Iun. b. 347
Gregorius Epiſcopus Cordub. xv.*
Gregorii Nazianzeni corporis tranſlationes. 11. Iunii. e. 325
Gregorius epiſcopus Tarracinēſis ſcriptor 2. Octob. f. 551

Gregorius Thaumaturgus quid de ſolemni tatibus mart. xiv.*
Gregorii Turonẽſis error de Dionyſio.19. Octob.b, 562. obitus) de Martini tempore.11. Nouemb. a. 625.
Guntarius rex Vuandalorũ.22.iunii.b. 347
Gutta iugiter manãs, ſic dictus locus apud Vrbem.5.iulii.a.379

H

Hadrianus Imp. perſequitur Chriſtianos 30.ian.g.75.76
Hauidus ſpectator carnificinę, 15.Feb.a.111
eius mutatio in melius 30. ianu.g.76
Hadriani moles in eccleſiã Sancti Michaelis conuerſa.29. Septemb.a.543.544
Hæreſis Millenariorum aliquandiu tolerata, 22.Febr.c.122
Hæretici ſuppoſuerunt falſas hiſtorias Apoſtolorum nomine. x.*
Hæretici falſarunt Acta mar.x.*) 23.Apr.a. 228.229.
Hæretici veſpis comparati. xxiij.*
Helena Conſtantini mater.7. Ian.a.b.25
Heleniana baſilica, 18.Aug.458
Helonopolis ibid.
Heliodori nomine epiſtola.xvij.xviij.*
Heliopolitanorum ſæuitia 29 Mart.b.183
Helladius epiſ. Cęſariẽſis, ſcriptor.1:Ia.m.9
Heraclius Imp. optime meritus in Romana Eccleſia.7.Maij.g.160 [g.67
Herodiani locus ex Lãpridio elucid.1.Ian.
Hieronymi Marty.quale xv.xvj.*
Hieronymi nomine epiſtola ad Chromatium & Heliodorum xv.*
Hieronymi ad Oceanum epiſtola germana 23.Septemb.b.533 [88
Hieroſolymis ſedes Patriarchalis 2.Febr.d.
Hieroſolymitana peregrinat.4. Maij.e.251
Hilarius diaconus hæreticus 13.Ian. f.36
Hiſpaniarũ diuiſio & magiſ.10. Decẽ.c.675
Hiſtriones in theatro deridebant res Chriſtianorum 14.Apr.a.213
Honorius Imp. vetuit Gentiles militare.31. Ian.d.76. eius de templis idolorum reſcriptum. 13.Maii.a.274 [d.487
de cõfringẽdis ſimulacris ſanctio.30. Aug.
inſtaurat baſilicã S.Pauli 18.Nou.a. 637
Hormiſda Choſrois filius 22.Ian.d.59
Hoſpitale S. Sampſonii 27.Iunii.e.359
Hoſpitale Zotici 31.Decemb.g.711
Hoſpitalium auctores 31.Decemb.g.711
Hunnorũ piratę in Britannia.21.Oct.b.584
graſſantur in virgines.ibid.
genus hominum falacíſſimum, ibid.

I

IAcobus in Hiſpaniam 25. Iulij.a.407.
Iberorũ fides Cath. illibata 15.Dec.e.682
Idolum frangens extra claſſem martyrum ponendus.9.Apr.d.203
Ieiunij tẽpore ceſſare ſolẽnitates m.xviij.*
Ieiunium in die Kalendarũ Ianu.1. Ianu.a.3
ieiunium in die kalend. Nou.1.Nou.a.604
ignis ſupplicium 27.Feb.d.129
Ildefonſus Chryſoſtomus appel.23.Ia.1.62
ildefonſus defenditur, ibid.
ildefonſi liber de *vir. Illuſtr.*18. Feb.c.116
imago Saluatoris fundẽs *ſangui*nẽ.9.Nou.1
imago vetus S.Sebaſtiani.20. Ia.c.52. [621
imagines ſanctorum præ foribus affigi ſolitæ.5. Ian.e.20
imagines ſacræ in eccleſia 4.Feb.f.92
imaginum ſacrarũ cultus.9.Nou.1.621.622
imperator nemo dicebatur, niſi quem Papa coronaſſet 14.Iulii.i.388
imperatores laudatiſſimi cur perſequebantur Chriſtianos 23.Ianu.c.60
imperatores præſentes aderãt carnificibus mart.15.Feb.a.110
imperatorum leges de ferijs 1.Ian.d.5
imperatorum Chriſtianorum nullus dictus Pont.Maxi.22.Aug.b.465.466.467
Incendium Vrbis ſub Nerone 24.Iun.b.353
inſcriptiones facierũ notæ ignominiæ. 22. Decemb.c.690
apud nonnullas gentes eadem *ſigna* nobilitatis, ibid. [154
inſula Tiberina carcer dãnatorũ.14.Mar.b.
intercalares dies per Gentiles leuibus ex cauſis. 1. Ian.b.4.
Ioannes Damaſcenus dictus Chryſooras Manſur.21.Febr.d.120
ioãnes Molanus notationes ſcripſit in Martyrologia xv. xxi.*
Iouinianus hæreſiarcha 19. Ianu.h.51
irriſores deorum acerbiori pęna puniebantur.1.Mart.e.132
iſidorus cordubenſis 4. Apr.d.195
iſidorus Mercator.ibid.) 18. Octob.b. 573
iſidorus Origeniſta.2 Ian.g.12.) 15.Ia.b.40
iſidorus Pacenſis 4.Apr.d.195 [194
italiæ ſtatus tẽpore S.Ambroſij.4 Apr.b.c.
iudææ fęminæ velatæ 7 Mai. b 260
iudæi Minoricæ inſulæ ad Chriſtum conuerſi.3.Aug.a.428 [Feb.g.97
Iuliaę Aniciæ fęminæ clariſſimę plures.7.
iulianus Apoſtata inſanit in reliquias Babylæ 2.Ianu.b.65

perſequi-

perſequitur Chriſtianos 22.Mart.f. 174
nunquam Romam venit 4. Ianuarii.c.17.) 10.Maii a 268. fauet Catholicis ibid.
quando hypocriſim exuit. 16 Octo.a.575
Iulianus Pomerius 8.Martii f. 142
Iuppiter Vindex 2. Nouemb.c.606
Iure antiquo Ro. vetiti dii pereg.1.Ian.f.7
Iurenſia loca 28.Feb.d.131

K

KAlendæ Ianuarij 1. Ianuar.a.3.) Gentilium ſuperſtitiones in eis a Chriſtianis ſublatæ, ibidem.
Illa die a cæde mar.non temperatū,ibid.e.6
Kalendæ Ianuarij,ſuperſtitionib.cumulatæ 1. Ianua.a 2. Chriſtianorum ieiunio ſanctificatæ,ibid.
Kalen.ix.& Idus quare pmittantur, cū Martyrol. dies annunciatur.1.Ian.b 2.
Kalendis alijſq; Gentilium ferijs multi occiſi mart.2. Ian.d 4.
Kalendis Nouemb. ieiunium in Eccleſia 1. Nouemb. a 604
Kalen.Auguſtarū ritus Gentil.1.Aug.a 422
Kalendarii. Eccleſiaſt. in monaſterij parietib. deſcribi ſolita.22.Aug.c.468

L

LAbicana via 10.Feb.c.101
Lac pro ſanguine ex cæſo capite mart. 15.Iul. e in tex.389
lacedæmoniæ fœminæ 3. Maii e 249.) 7. Maii b 258. 259
lacus Tirenſis 9. Iul. c 380
laminæ candentes 18. Maij b 283
lapis īdelebili sāguine aſperſus 5.No.a.545
lateranenſis baſilicæ præſtantia,eiuſdemq; diuerſa nomina 9. Nouemb.a 619.)20
latomiæ,14.Martii b.152.)15.Iun. b 334
latro conuerſus latrones cōuertens.28.Auguſti.i.in tex.481
lebes ad cruciandū cōpoſitus 24.Apr.b 231
lectorum ordo in Eccleſia 13.Iul.h.386
legatio a S.Leone Papa ad reſtituendos lapſos 2. Apr. f 190
lenonib. traditæ Chriſtianæ 9. Ian. b 19.) 21. Ian.a 54.) 16. Feb. f 113
leo Papa primus quid in baſilica S.Pauli 18.Nouemb.a 637
leodienſis Eccl. ſincera fides.3.Nou. g 654
leonibus traditi Chriſtiani 1.Feb.c.83
leonitus epiſc.ſcriptor.1.Iul. l 367
lepra Cōſtātini Imp.22.Ap.h 465.466.467
lepra curari ſolita humano ſanguine,ibid.
leuuigildi regis tps,geſta.13.April.c.212
lex xii.tab.de ſiſtendo iudicio ægrorum,27 Feb.c.129
lex honori Imp. de confringendis ſimulacris 30. Aug. d 487
lex Portia & Valeria. 19. Ian. f 50
leges Imp. de feriis 1. Ian.c 4
legib.Cōſtātini vetiti gladiatores 1. Iā. d 5
liber carcer.14. Martii b 153
liber de Ro. Pontificibus a recentiorib. citatur ſub nomine Damaſi.j.*
liber Euſebij de temporib.vj.*
lib.Chriſtianorum incenſi.v.*) 2.Ian. b 11
licinius Imp. quid in Chriſtianos 2.Ianuar. d. e. 11. 12
lictores,27.Maii, c. 297
limatura catenarum S.Petri 1. Aug. a 423
limina Apoſt.viſitare 29.Iun. a 361. 363
limina Eccleſiarū exoſculari 28.Nou.a 638
lindani epiſc.laus 23.Sept.b 534
lingua Sclauorum dici ſacras laudes conceſſum 9. Martii f 145
lingua abſciſſa loquens mart.18.Nouemb. b. in tex.656
liquor ſcaturiens ex oſſibus SS.30. April. d. 241.) 9. Maii,h.266.) 13.Maii, c.274
litaniæ maiores 25.Apr.b.233.234
litaniarum antiquitas,& diuerſitas ibid.
literati ſerui 22. Decemb.c.690
locutio Eccleſiaſtica,9.Nouemb.b.620
longobardi diuerſæ religionis 2. Martij f. 134. facti Chriſtiani ibid.
lorenſia loca 28. Feb. d. 131
luciani diſcipuli facti hæretici,ibid.
luciani epiſt. authentica 3. Aug. a 428
luciani mart. elogium 7. Ian. b 24
lucianea ſcripta 7. Ian. b 24
lucianiſtæ ibid.
lucultanum,8.Ian. h 27
ludus pœna 16. Feb. f 113
luna pro die,1.Ian.b 3
lupercalia abolita, 2.Feb. a 87.88
lux nocturna ad mart. corpora.3. Octob. c. tex. 550.

M

MAcarius Origeniſta 2.Ian. k 13
Macedoniꝰ hæreſiarcha 30.Mar.c.185
Macellum Libyæ 5.Aug.a 432
machabæus,quid 1. Aug. b 423
macrina S.Baſilij auia & nutrix 14. Iā. h 38
madaurenſium blaſphemiæ 4. Iul. e 371
mænia,ſiue mœniana colum.5.Ian.f. 21
magi igne damnati 27.Feb.d.130
e ſaxo præcipitari ſoliti 14. Mart. b 153
maiuma ciuitas,26.Decemb. f 700

maiumæ ſpectaculum, ibid.
Malaualis. 10. Feb.f.103
mamertini carcer. 14. Martij.b.151. 152. a
manichęi multa ſuppoſuerũt noĩe Apo.iii.*
manuum ac pedum præciſio 27. Iun.d. 359
manſerum, & Manſur. 21. Feb.d.120
maphors quid 7. Maii.b. 359. 260
maras diac. 31. Maii.h.305.306
marcellinus tribunus notariorũ 6. Ap.e.198
marcommanicum bellũ qñ. 19. Iunij. a. 331
marcus Arethuſius Arianus, 29. Mart.b.183
mariæ Dei genitricis tps obitus, 15. Aug. a 451.) eius cultus quando magis magiſq; auctus, 8. Septemb. a. 502.
marna idolũ, 26. Feb.g. 273.) 13. Maii, a 128
maronia, Maronitæ. 21. Octob.e 586
martia Commodi Imp. concubina quid erga Chriſtianos. 18. Apr.b. 218
martyrem quid faciat. 19. Apr.f. 121
martyrem vindicare, ibid.
martyres qui dicti olim, 2. Ian.h.12
martyres falſi Ariani, xviii. *
martyres falſi Donatiſtæ, ibid.
martyres falſi Euphemitæ ibid.
mart. falſi hęreticorum, xvij.xviij.xix.xx.*
martyres falſi Marcionitæ.xvij.*
martyres falſi Montaniſtæ, ibid.
mart. ſub Alexandro Imp. 1. Ianuar.f.6
mart. ſub Antonino Pio 5. Ian.c.19
mar. ſub Gallieno 13. Ian.b.35
mar. ſub diuerſis perſecutionibus inf. Perſecutio.
mart. paſſi ipſis Gentilium feriis. 1. Ian.d.5.
mar. cur frequẽti⁹ igni traditi. 27. Feb.d.129
martyres non dicendi cæſi in bello quamuis iuſto, 19. April.f. 221
mart. non dicendi, quos Chriſtianos Catholicus magiſtratus licet iniuſte occidi mandaſſet, 19. Apr.f. 221
mart. exhiberi ſolita ĩ theatris, 16. Sep.c.317
martyriani hæretici, xxiij. *
mar. glorię cupidiſs. Marcionitę Cataphrygę; Donatiſtę, & alij hęr.xviij.xix.xx.xxi.*
mart. id quod eccleſia 6. Iul. e. 374
martyrium redimere, 1. Apr.b. 2.8
martyrium ob vnitatem ſeruandam egregium, 19. Iul. e 397
mart. Acta diligenter conſcripta ij.*) incenſa iiij.*) ab hæreticis deprauata, ii.*) Romæ non legebantur, iii.*) alicubi legi ſolita iii.*) non omnino ſublata, iii. *
martyrum Acta proconſularia, ii. *
martyrũ anniuerſaria memoria.vi.vii.viii.* 1. Nouemb. 2.604.605
mart. corpora condi ſolita 4. Augu.K.431.) ſub altari condi ſolita.viii.*
mart. copora redimere 7. Apr.d.200.) 6. Ianii.c. 316
martyrum cultus antiquus, viii. *
mar. dies natalis percelebris xiiij.xv.xviii.*
mart. ingens numerus vj.viii.xi.xiii.xiiii.*
martyrum loco habiti, qui peſtilentia afflictatis miniſtrabant, 28. Feb.c.130
mar. memoria idẽ qđ Eccleſia 6. Iul. e. 298
martyrum memoriæ erectæ, vii. *
mar. noĩa ſcribi, & recitari in Eccleſia vi i. *
martyrum ſtigmata oſculari, 17. Feb.f.114
Martyrologij Ro. antiquitas, xiii.xiiii.xv.*) Cætera omnia ab ipſo, ibid.
Diuerſa illius exemplaria, eadem ſæpe aucta. ibid.
De eius reſtitutione ibid.
martyrologii ſcribẽdi occaſio, vi. vii. viii.*
martyrologium Adonis, xvi.*
martyrologium Bedæ, ibid.
martyrologium Euſebij. ix.x.xi.*
martyrologium Flori, xvi.*
martyrologia hæreticorũ, xvii. xviii. xix.*
martyrologiũ Hieronymi, ix.x.xi.xii. *
martyrologium Vſuardi xvi. *
martyrologium Vuandelberti, xvi.*
maſſa candida 1. Nou.605.) 3. Nou.c.610.
mauors, ſiue maphors 7. Maij.b.260.
mauuia regina Sarracenorum, 7. Feb. e. 97
maxentius qualis erga Chriſtianos 16. Ianuar.b.41
maximiani perſecutio, 2. Ian.b. 11
maximianus epiſc. Alexandr. 30. Maij. a. 302
maximillę mõtaniſtæ obitus 26. Mar.d.179
maximini Imp. ſæuitia, 3. Ian.d. 15
maximi tyranni geſta in Britannia, 21. Octobris, b.584
maximus Epiſcopus Neapolit. quid contra Arrianos, 30. Apr.h. 2,2
melga pirata 21. Octob.b.584
memoria martyrum. 19. Iun.b.341
memoriales, 17. Maii.c. 297
menologium 3. Ian.h. 16
menſa Cypriani, 14. Sept. c.511.512
menſurius epiſ. Carthaginenſ. 11. Feb.a 104
mercurinus, 7. Decemb.a.669.670
metalli pęna 16. Feb.f. 113
metaphraſtes a Theodoro laudatus 20. Martii, c.370
Michaelis Archangeli apparitiones diuerſæ 8. Maij 261. 262

michael Singellus 9. Octob.b.561
mileuium in Numidia,4. Iun.h.312
mileuitanum Concilium.313.
militis torum hoſpitis violantis immane ſupplicium,14.ma.d.276
militum deſertorum pęna 27.Iun.d 359
militare prohibiti Gentiles 31.Ian.d.78 79
militaria ſupplicia 29.Ian.b.73
militiæ cuius ętatis adſcribebātur 2.Iā.e.12
militiā cur vitabant Chriſtiani 2. Ian. ibid.
millenarij tolerati 22.Feb.c.122
milliaria vnde incipiebant numerari 11. Aug.b.444
milliarium aureum ibidem.
minturnenſis Eccleſia,3.Iun.b.309
minutius Fundanus,Aſiæ proconſul.30.Ianuarij g.76
miracula ex puluere ſepulchrorū mar.vi.*
miracula ex oleo lampadum ibid.
miracula tantum in Eccleſia,ibid.
miraculis redundant reliquiæ mar.ibid.
miraculis carent hæretici,ibid. & xx.xxi.*
miſſę tres in natali S. Io.Bapt.24.Iun.a.352
miſſæ veſpertinæ,ix.x.*
miſſa aliquando idem quod ſolemnitas 1. Octob.a.547.548
molani laus xvi.*
moles Hadriani in Eccleſiam mutata. 29. Septemb. a 543
monachorum nomen recens profeſſio antiquą 29. Octob.d.580
monachi mar.tp̄e Diocletiani,23.feb.b.124
monaſticam vitam in Vrbe Marcella prima excoluit,31.Ian.K.81
monaſterium Dii 8.Feb.c.99
montani hæreſiarchæ obitus 26.mar.d.179
mortuos int.vrbē ſepelire vetitū 3.Iā.c.15
mortuorum corpora condire 4.Aug.k.431
muſcarum aculeis hoīem exponere,28. Iulij f.415.

N

Narſes in Italiam venit 14. Ian.d.38
Natalis di.s obitus vii.*) 3.Ian. d. 14
Natalis dies cathedræ 18.Ian.45.46
natalis dies ordination.s 3.Ianua.b.14.) 18. Ian.e. 46
Neapolitana crypta 8.Ian.i.29
Nebridius 17.Decemb.d.684
Neel ciuitas Aegypti 16.Ian.g.42
Neronis incendium 24. Iun.b.355
Nerua Imp.qualis erga Chriſtianos 15.Aprilis.c.214
Neruus genus vinculorum 3.Feb.c.90
Neſtorianorum opinio 29.Ian.i.62
Nicephorus corrigitur 25.Feb.e.127
Nicephorus Statutarius Imp. 23.Iul.g.403
Nicomedienſis carnificina 18. Mart. c.167
Nomina Sanctorum Chriſtianis imponi ſolita.16.Feb.c.113
Nonna,idē quod Monacha. 5. Aug.m.434
Nonnus epiſcopus Edeſſę.22.Aug.c.468.8. Octob.K.559
Noſocomium Romæ erexit Fabiola 3. Decemb.711
Notarij Romæ Eccleſiæ.ix.x.*) colligebāt acta martyr.ibid.
Notariorum tribunus 6. Apr.c.198
Nouati thermæ.20.Iunii.c.343
Nucis arbor ob martyrium Acathij celeberrima 8.Maii.c.263
Numerādi anni p̄ Cōſu.25.Dec.b.698.699
Numerari a Chriſti aduentu anni quando cœpti.1,Ian.a.2
Numerati militia a foro Ro.11. Aug.b. 444
Nymphæ locus. ſeu, ad Nymphas 19. Ian. b. 49. 50

O

Oaſis,maior,& minor 12.Iun.g.328
Oaſena deportatio Reſtituitur locus Zoſimi.Corrigitur Zonaras.ibid.
Octauæ diei celebritas 2.Ian.a.10
odilonis abbatis ætas & ſtudiū 1.Ian.p.10.) 2.Nouemb.a 608
Odoacer rex q̄d in Ro.Eccl.7. Maij.g.261
Offerre pro martyribus quid xiii. xiiii. *) 3. Feb.203
officiales 27.Maii c. 197
Oleum ſcaturiens ex oſſibus Sanctorum 6. Decemb.a 667.668.ſup.Liquor.
olla æneum inſtr̄m tortorium 16 Feb.c.112
olympias Arſacis Armeniæ Regis vxor 17. Decemb.d.684
opus metalli, ad quod damnabantur Chriſtiani 16.Feb.f.113
oratio Collecta 22.Ian.g.350
oratorium 11,Iun.f.326
orbiculare inſtr̄m tortorium 16.Sept.b.516
orbilius Beneuētan.⁹ grāmat.29. No.d.656
orci galea 7. Decemb.a.673.
ordinationis epiſcopi celebritas 2.Ianua. b 14.) 18. Ian.a.46
origenes plures fœminas edocuit fidem Chriſtianam 4. Dec.a.664
orige.lib.qua cautela legēdi 20.Apr.c.223
origeniſtæ recēſiti inter Cathol.27.Iā.b.44
oroſij peregrinatio 3. Aug.a.427
oſculari,idem quod adorare 17.Feb.f.114
oſculari martyrum ſtigmata,ibd.

oſculo

oſculo adorare eſt ſacrificiũ pauperũ ibid.
othonis Imp. pietas 8. Maii a 260

P

PA, idem quod Pater 10.Ian.c.30
Pacis templum 14.Martii 157.158.eius conflagratio prodigioſa 18.Apr.c. 218
pagani gentiles, quando ſic dici cępti, & qua occaſione 31.Ian.d.78.79
declaratur locus Tertul.de coro.mil.ibid.
paganalia 21.Feb.d ibid.
palatini 4. Martii d. 136
Pali dentati 26. Iunii, d. 357
palladium 25.Octob. a 394
palladius Ro.Eccl.diac.17. martii c. 165
pallium, ſiue phrygium 10. Ian. c. 30.) 28. Ian. f 71.97. Martii c, 259
palmæ victoribus dari ſolitæ 1.Ian.h.8
palo alligati 10.Ian. d.25
pandateria inſula 7. Maii b. 258
panis hordeaceus ignauis militibus dari ſolitus 29. Ian. b.73
pantheon 13.Maii a.273.)1.No.a.605.606
papæ nomen 10.Ian.c. 30
quando commune omnibus clericis, quando peculiare Rom.Pont.ibid.
papiſta, quid proprie 16.Octob. b 575
paraſceues Act.1.20.Martij c 170
pariſienſis Eccleſia 18.Maii f. 300
paſchales Cycli 22.Aug. c.468
paſſionaria 5.Feb. a 93
paſtoris titulus 16.Ian.l 49.) 20.Iun.c.343
paternæ vitreæ 7.Aug. b 437
patibulum 7.Apr. d 200.
patriarchalis ſedes Hieroſol. 2.Feb.d. 88
patriciatus dignitas 27.Aug.b. 478
paulæ ſenior, & iunior 26.Ian.c.68
paulini Nolani lucubrationes 18. Iun.f 340
Paulinus S. Ambroſij notarius ix.*
paulus in Hiſpan. profectus 22. Mart. b 173
pauli Apoſt. nomine reliquiæ ſuppoſitæ 7. Iunij b. 318.
pauli conuerſionis tempus 25.Ian. b 66
paulus Iuriſc.hoſtis Chriſtianorũ 1. Ian.g 7
pennenſis ciuitas 19.Mart. f 168
pentapolis in Aegypto 26 Mar.c.179
peregrin.ad limina Apo.29. Iun. a 362.363
peregrinatio Hieroſolymit. 4. Maii c. 251
peregr. ad montẽ Garganum 8. Maii a 262
Peregrinatio ad S.Sergium 7.Octob. c.557
peregrinatio Epheſum 27. Decemb. a 705
peregrin.ad Theſſalonicam ad S. Demetrium 8 Octob.c 559
pereg. ad ſepulchr.S.Mennæ 11. No. b 626
peregrin. Edeſſam ad S.Tho.3. Iulii.i 369
peregrina ſacra vetita 1. Ian. g
perennius Præſes.18.Apr.c.219
perillus bouis ænei auctor 11.Apr. c 207
perſecutiones Eccleſiæ vltra decem xiiij.*) 1. Ianuarii k 8
perſecutio ſub Antonino 1. Ian. K 8
perſecutio Arabum 11. Mart. f 148
perſecutio ſub Aureliano 24. Ian. e 54
perſecutio Circumcellionum 9.Feb. e 100
perſecutio ſub Claudio 18.Ian.b 47. 48
perſecutio ſub Decio 31.Ian.c.78.) 10.Auguſti b 442. 443
perſecutio ſub Decio & Valeriano dicta 10. Aug. b ibid.
perſecutio ſub Diocletiano, & Maxim.2. Ianuar.b 11.) 18. Mar. c 167
perſecutio ſub Hadriano 30.Ian.g 75
perſecutio ſub Iſdegerde Rege Perſarum 31. Martii c 186
perſecut.ſub Iulio Maximiano 3.Iã.d.14.15
perſecutio ſub Licinio Imp.2. Ian.d.11
perſecutio ſub Sapore rege Perſarum 20. Feb.e 119.) 21. Apr. a 224
perſecutio ſarracenorum 14.Ian.d.38.) 19. Feb.c.119.) 16. Maii d 279
perſecutio ſub Traiano 23.ian. c 60
perſecutio Vuandalica 12.iun.b 327
peſtis diuinitus propulſata 20.Ian.c.52.) 2. Feb. a 87.) 16. Aug. h 455
Peſtilentia affectis miniſtrantes, velut martyres habiti.28. Feb.c. 130.
petronia familia 4.Octob.g 553
petrus primus Euangelium Romæ annunciat.11.iun. a 314
petri Apoſt.vxoris mart.31.Maii a 304
petrus qñ ſedit Antiochiæ 22.Feb. a 121
philippi Nerii congreg.Oratorij inſtitutoris ſanctitas.23.Aug.m 471.472
philippi II. Hiſpaniarum Regis pietas & religio 15. Nouemb. a 631
phocas Imp.q.d de cæſis libello 19.Ap.f 221
phrygium 10.ian. c 30
pignus Francorum Rex 12.Maii h 272
pignus I. Dux Brabantiæ 17.Dec.e 685
pithecuſia 17.Maii c 231
piancæ 16.ian.c 41
plinius corrigitur 14. ian. d 83.) 18. Feb. d 116.) 24 iulii d 405
plinii iunioris teſtimonium de Chriſtianis 23.ianua. c 60
plumbatarum pęna 6. iunii d 316
Plumbi liquentis pœna ibidem.

plumbea pondera,ibidem.
polycrates tyrannus Aprilis,d,200
pomerius 8. Martii,f,14
pondera ad torquendum compoſita.16.Septembris,b,516
pontitia inſula.7.Maii.a,258
pontifex 9. April.l.204
pontificium ibidem.
pontifex ſummus,ibid.
pontif. Max. appellati Imperatores 22. Auguſt.b.465.466.467.
portę Eccleſiarum ſacris reliquiis conſecratæ.8.Nouemb.a,638
portæ Eccleſ.ornari ſolitæ ibid.Vide ſupra, Limina.
porta Collina 25.Octob.a.591
porta Daphnitica.17 Decemb.f.685
porta exquilina carnificina damnatorum. 20.Feb.b 101
Sepulcra pauperum ibid.
porta Salaria 25.Octob. a 594
præfatio vetus in die Circunciſ.1.ian.c,4
prefatio vetus in die Cathedrę.18.ian.a,47
præfecti ciuitatum.17 Maii,e,298
prægnantium d.lata pęna 7. Mart.b,140
præſides 17.Maii,e,298
preſutagus regulus Britanię.26.Maii,a,295
primicerius 9.Maii,d,284
primicerij diuerſorum ordinum.ibid.
primiſcrinii.7.Iul.b.376.
priſcillianiſtæ multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum x.) 6.Apr.f,116
priuatus carcer.14.Martii.b.154
proceſſiones.25.Apr.b,233.234
proconſules ciuitatum 27.Maii.e,297
prodigia ob necem martyris.18.Apr.c,218
profeſſor.2.ian.h.12
profundum maris,caret Cizicenus 14. Martii,b,154.) 20.Sept.c.524
prophetarum neces cur in diuina Scriptura prætermiſſæ 6.iul.b.374
protegenes epiſc.Sadicenſis 6.maii.g.256
prouinciam facere 26.maii.a,295
pſeudomartyres hæreticorū,ſup.martyres
pſeudomartyrologia hæreticorum , ſupra, Martyrologia.
pudentis domus.19.maii.b,284
pueruli captores.13.iul.h.386
punctis perforare 3.Maii,c, 248
puteus ad ſupplicium.14.Octob.b.570
puticuli.10.Feb.c,12

Q

Quadratus philoſophus.30.ian.g.76
Quartus præſes ſub M.Aurelio 17.Ianuarii,d,44
Quinquennis pueri martyr.24.Octob.b. in tex.592

R

Radegundis reginæ eximiæ deuotio.18. Nouemb.a.638
Radere mulierum capillos ignominiæ cauſa 20.Sept..e.524
Radulphi cēſura corrigitur.22.iun.c.347.) 20.iulii,a,398
Receſſuintus Hiſpaniarum rex.13.ian.i,62
Receptio S.Martini.11.Nou.a.626
Recitari in Eccleſ. nomina mart. xiii.xiiii.*
Regillum,6.mai,c,259
Regionarii,diaconi vii. regionem vrbis Romæ ix.*
Regulę Pachomii.14.maii.K,77
Reges Francorum æquitate , præcedentib. rleiquiis, 11.Iunii, f,326
Regū ſolēnitas peculiaris Epiph.6.iā.a.22
Religio peregrina vetita.1.ian.g.67
Reliquiæ Sanctorum portari ſolitæ in expeditione 11. iun.f, 36
Reliquias martyrum Roma transferri olim inconceſſum 15.Iun.a 333
Quando transferri cæpta,ibid.
Rhenus bicornis dictus 21.Octob.b.585
Rhinocolura.16.ian.g.42
Rhodis ſtabulum,10 Feb.f,103
Ricimer Gothus.5.Feb.a 93
Ricinium.7.maii,c,259
Rictiouaros,aliter Rictius Varus.6.Iā. b.23
Robur,locus in carcere Tulliano 14.martii, b,152.156
Robuſtus carcer a Plauto dicitur. 157
Rogationes 15.Apr.b.233.234
Rolandus Vinchelius Belga.23.Sept.533
Roma a Petro primum accipit Euangeliū, 11.iunii,a,324
Roma liberata ab hoſtib. virtute Michaelis Archangeli.8.maii,a,262
Roma fulta Apoſt.pſīdio 29.iun.a.362.363
Roma Gallica.22.iunii,f.349
Romanam Eccleſ. hoſtes venerati. xi.*
Romanæ Eccleſiæ cōſuetudo vetus de tradendis reliquijs Sanctorū,15.iun.a, 333.
Ro.Eccleſ.caput oīum Eccleſ.9. Apr.l.204
Romanæ fęminæ velatæ.7 Mai,c,259
Romani immunes a virgis 19.Ian.f.50
Romanum martyrologium.xiiii.xv.*
cæteris antiquius,ſæpius auctum,ibid.

cætera ab ipſo ſūpſere principiū. xv.xvi.*
Rom.Pontif.ſolus dictus Papa 10. ian.c,30
Romanus Pontifex ſolus Summus, vel Maximus 9. Aprilis l 204
Rom.idem quod Cathol. 19.Octob. b 574
Romatiana ciuitas 22. iunii f 349
Rotæ diuerſi generis ad torquendum comparatæ 23. Apr. 230
Rupis Tarpeiæ deſcriptio 14. Martii b 152. 153. 154

S

SAbor alter Sapor Rex Perſarum longæuus 10 Feb. e 119
ſacellum quid proprie 14. iunii f 326
ſacrificiū offerre pro mart. vi.*) 3.Feb.d 90
ſalamina eadem Conſtantia 12.Maii f 272
Salluſtius pfectus Galliarū 10.Octob.d 576
ſalluſtius præfectus vrbis 18. Nou. a 637
ſalomona ſeptem Machabæorum mater 1. Aug. b 424
ſaluator proprius dicitur Chriſtus, quam Seruator 9. Nouemb. b 620. 621
ſaluius pſeudo.martyr. 11.ian. b 32
ſancta lumina 6. ianua. a 22
ſanctimo. aliquando tondere capita mos antiquus 20 Sep. e 524. 525
diuerſa de his aliarū eccleſ.cōſuetudo ibi.
ſanctitatis titulus quib. olim tantum xiii.*
ſanctorum nomina a Chriſtianis filijs imponenda 16.Feb.e 113
ſanctorum canonizatio 2. Apr. b 188
ſanctuaria 15.iunii a 333
ſarmatarum notæ 22. Decemb.c 692
ſarmenticii Chriſtiani 6. ian. c 23
ſarracenorum perſecutio 14. ianuar.c 38.) 19.Feb. c 118.) 16.Maii d 279
ſartago inſtrumentū tortoriū 18.Apr.c 219
ſatalorum Eccleſia 24 iunij d 353
ſaturnalia 2.Feb. a 83
ſaturnius mons 14. Mar. c 157. 158
ſaxo deiicere 14.Mar. b 152
ſaxonia locus in Vrbe 10.Nou.a 623
Saxonum vicus, & Saxonum ſchola ibid.
ſaxū quo lapidatus eſt Stepha. 3.Aug.a 428
ſaxum Tarpeium 14. Mar. b 152
Scæuolæ ſnīa magis recepta 9.Apr. l 204
ſcalæ Gemoniæ 14. Martij 160
ſcapula Præſes 4. ian. f 17
ſcaphium 28. iulii f 415
Scaphiſmus,ibid.
ſcethi,ſeu Scythia prouincia in Aegypto, itēq; ciuitas & eremus 21. Mart. f 172
ſchola,ſcholares 6.Feb. b. 95.
ſcholaſtici,ibidem
ſchola Græcorum 9.Octob. a 561
ſchola Saxonum 10. Nou. a 624
ſcholę clericorum, diuerſi ord. 6.Feb. b 95
ſcorpio quid 12. iunii a 327
ſcriptores Eccleſiaſtici impropria aliquando vſi voce 23.ianuarii i, 62
aliquando in contrariam partem nimis inflexi 17.Nouemb. d 935
Scriptorum ſuorum nemo æquus arbiter 11 Decemb. g 677
ſcript. diuinæ multiplicia exēplaria.vi.vii.*
ſcripturæ Chriſtianorū igni damnatæ, v.*) 2. Ian. b 11
ſecare martyres 6. Iul. c 374
ſecundicerius 19. Maij, d 285
ſecuris vſus haud intermiſſus 24.Mar. d 146
ſedes natalis celebris 28. Ian. a 46. 47
ſedes velatæ,ibid.
Semaxij Chriſtiani 6. Ian. c 23
Senatus auſpicandi ratio 19. Aug. b 459
ſenatorum Chriſtianorum diſcrimen, ibid.
ſenatores Patres appellati 26.Aug. b 469
ſeptem Vrbis Eccleſiæ 17. Dec. e 685
Sepulchra extra Vrbem 10.Feb. c 102
ſepulturæ martyrum 4. Aug. K 431
ſerapidis templi origo, & ruina 17.Martii c 165.) 29. Aug. a 484
ſergiopolis, 7.Octob. b 557
ſeruator, improprie dici Saluator, 9. Nouemb. b 620
ſeuerus epiſc. Minoricæ 3. Aug. a 428
ſeuerus epiſc.Mileui.7. Iun. h 312
Silueſtri Papæ Acta 22. Auguſt. a 465. 466. 467.) 31. Decemb. a 710
ſirmiū metrop. diuerſus ſtatus 25. Mar.d 178
ſimeon Stylita fulmine percuſſus quis 5. Ianuar. e 20
Sclauorum lingua conceſſum cani diuinas laudes 9. Mar. f 145
ſocrates Nouatianus cur inſanit in Cyrillum Alexandrinum 28.Ian. f 72
ſoli ciuitas 6.Feb. c 10. a
ſoſtenium 8. Maii, a 262
ſozomenus corrigitur 6.Maii, g 256
ſtabulum Rhodis 10.Feb. f 103
ſtigmatici 22.Decemb. c 692
ſtimuleū 3.Maii,c 691.) 13.Au.c 449.450
ſtola quid, 7. Maij, e 260
ſtrenæ, 1.Ian. a 3
ſubdiaconi indumentum 31. Maii h 305
ſublicius pons, 9.April. l 204
ſuccenſoria, inſtrā tortoria 11.Decēb. d 677
ſummi Pontif. dicti aliqn̄ epiſc. 9 Apr. l 204

ſuperſti-

ſuperſtitiones in Kalend.Ianua.1.Ianua. a 3
ſuppentonia 11. Ian.33
ſupplicia militaria 10. Ian. b 73
ſura prouincia 24. ian. g 65
ſilua candida, 1. iunii a 309
ſilua Nigra,ibid.
ſynodi Hieroſol.locus elucidatur 8.feb.e 99
ſynodus Rom. ſub Greg. VII. 10.Ian.c 30.

T.

TAbellarij epiſcoporum,3. Feb. b 90
Tabēnenſiotæ virgines crinem amputare ſolitæ,21.Sept. e 525
Tarinchæ 11.Decemb.d 677
tarpeiæ rupis deſcriptio.14.Mar.b 153.154
taurinæ aquæ, & Tauritana Eccleſia.22. Decemb.b 690
taurus Phalaridis,11. Apr. o 207
tebeſte in Africa 5.Decemb. b 666
Telemachus.1.Ian. c 4.
templa deorum proſtrata 13. Maij,a, 273
mutata in Eccleſias, ibid..
templa idolorū ſponte deijcere nefas, deiecta ſacrilegū reędificare,16.Maii,e,279
templi ſine imagine nulla ratio 4.Feb. f 92
templum pacis Romæ 14.Mart.157.158.
tertioccrius,19. Maii,d,285
tertulliani locus explicatus,22.Ian.d, 78
thaumaturgi,8.Aug.g,440.) 17 Nouem. a in tex.633.) 5.Decemb.i,in tex.665
theatrum carnificina mart.16.Sept c,516
theatrum Marcelli 14. Martii,b, 152.
thebis 17.ian. a, 44
theodora Auguſta hæretica,18.No.a, 638
theodorus epiſc.Caſ hæret. 25.Aug.K, 475.
theodoſius Imp.bis in Italiam xvii. xviii.*
theognoſtus antiquus Theol. 9.Octo.b, 563
thophilus Imp.hæreticus abolitā inſcriptionis pœnam reſtituit 22.Dec. c, 691.
theophanis 6. Ian.a,23
theoſebis 9.Mart.d,145
theopolis Antiochia.6.Nou.614
theriſtrum 7. Maij,b,260
Thermæ Nouati.16.ian.l,43.)20.iun.c.343
thermę Thaurinæ,22.Decemb. b, 690
thermę Timothinę.16.iā.l,43.)20.iun.c,343
thomis ciuitas in Aegypto,21.Mar.f,17.
thora ciuitas 9.iul.c,380
tibirenſis,alias Tubrocēſ.ciu.24.Oct.a,592
tirenſis lacus 9. iul.c,380
titulus Chriſtianitatis 20.ian,d,52
titulus Eccleſię, 26.iul f,410
titulus Eudoxiæ, 1. Aug.a,422.
titulus inſcriptio,20.ian.d,52
titulus Paſtoris, 20.iun.c,343
titulus ſanctitatis,xviij.*
titulus Veſtinæ 19.iunii, b, 341
toletana Concilia trāſpoſita.16.Apr.f, 217
tondere fœminas ignominiæ cauſa. 20. Septemb.e,524.525
tondendi virgines religionis cā.diuerſæ Eccleſ. conſuetudines,20. Sept. b,532
tormēta exqſita.9.iun.b,325.) 28.iun.f,415.
Totalis 14. ian.d, 38.
traianus quid in Chriſtianos, 23.ian. c, 62.
Vita impuriſſimus,ibid..
Commentum de eius anima liberata ab inferis,ibid..
tribunus notariorum 6. April e,198.
triduanū ſuſpendium,5.Sept.a,in tex.496
trochleæ diuerſi generis 7.Dec.e,675
Eleuatio ad trochleas,ibid.
Extendere ad trochleas ibid..
tullianus carcer.14.Mart.b.151
tunes,Tunetum 6. Nouemb.a, 614
tunica moleſta,genus ſupplicij 2.Apr.c,150
tunica Senatoria 31. Maii h. 305
Turcius Apionianus Prf.Vrb.25.iun.f,351
turris Creſcentij.29.Septemb.a,544
tutelares dij 31. ian.d,79.80
tyniſſa,Toniza.6.Nouemb.a,614
Tyriorum epiſc.ſucceſſio.5.iunii,d,313
Tyrones cuius ętatis dabant nomen militię 2.ian.c,12.

V.

VAlentinianus iunior inſtaurat baſilicam S.Pauli,18.Nou.a,627
Valeria filia Diocletiani Imp.18.ian.h, 64.
Valeria via ibidem..
Valeriæ prouinciæ duæ, ibid.
valerianus Cenſor,inde Imp.10.Aug.b,441 443.
valeriani & Decij pſecutio.10.Aug. b, 443
vaſe includebatur contemptor deorum. 1. Mart.a,232
vbii.2.Octob.b,585
velamen diuerſi generis 7. Maij,c,559
velare fœminas,ibid..
velare virgines..
velatæ ſedes 18. Ianuarij,a 47
velia eminentior pars collis Tarpeij, 14. Martii. 157.
venam ſolui in pœnam.29.ian.b,73
veneris ſimulacrum.1.Nou.a,605
venus calua 20.Septemb.e,524.
veruecis caput a Gentilibus immolari ſolitum,8.Mart.f.134
veſpaſianū fautus Martyrolog.hæretic. xviii.*

vespa-

veſpaſiani Auguſti modeſtia, 23.iul.b,403
veſtalium ſupplicium,25.Octob.594
veſtinæ titulus 19. iunii, b,341
veſtini populi 23. ian. K 63
Veſuuii prodigioſæ eruptiones 19.Septembris,a.522
vertienus contemptor militiæ 2.ian. e 12
via Labicana 10.Feb.b,102.
via Valeria 23. ian. K,63
viatores 27.Maii,c,297
Victor Cartennæ epiſc.25.Aug.i,470
victorib. palmæ dari cõſueuerũt.1.Ian. h, 8
vigilantius impugnauit 5.ian.a,19
vigiliæ Eccleſiæ ibid.
Ab Ambroſio illuſtratæ ibidem.
In Africa celebriores redditæ ibid.
De ſublatis vigiliis commentum refellitur,ibidem.
vigiliam profanans ſeuere punitur. 24. Decembris,a,605
Vigilii Papæ in Acta in Mennam 25.Auguſti,K,475
vigilius qui ſcripſit contra Vutichen,26.iunii,b,356
virgæ palmæ 12. iunii,b,327
virgarum diuerſa genera 19.ian. f,'50
virgis cædere,ibid.
Immunis a virgis ibidem.
Virgines ante necẽ; conſtupratæ iure antiquo Romanorum 3.Sept.e,494
virgines lenonibus traditæ.21.ian.154
virgines Dei virtute a leonib. liberatæ,ibi.
virgines ſacras ſolitas tondere comam.20. Septemb.c,524.625
vitaliani hæretici. 1.Feb.g 86
vitas patrum ſcripſit Euagrius.17.ian.b,'44
viuarienſe cęnobium.1.Mai,d,244
vlpianus I.C. hoſtis Chriſtianorũ.1.ian. f 2. Mar.b,133
vmbilicus vrbis Romæ 14.Mart.I,157
Vncini ad cruciandũ cõparati.19.Ian. g, 50
vncini ad trahendum,ibid.
vngulæ inſtr̃m tortorium.16. Martii,e, 163
vrbanus Præſes Palæſtinæ.2. Apr.d. 190
vrbis incendium ſub Nerone.24.iun.b. 353
viſus pileatus.10.Feb.b.102.) 3.Oct.a,550
vſuardi Martyrologium.xxi*
vuandalica perſecutio.12. iunii. b. 527.) 6. Octob.b.555
vuandali quando venerunt in Africam 22. iunii,b, 347
vuandelberti Martyrologium.xxi.*
vuitichindus ſcripſit paſſionem S.Teclæ.23 Septemb.b,534.

X

XEnodochium Conſtantinopoli Zoticus erexit 31. Decemb.g.711

Z

ZEphyrium ciuitas 15 iun.e,334
Zeta.26.Mart.a,179
Zetarius,ibidem.
Zonaras corrigit. 1.Feb.a,82.) 12.Iun.g.328
Zoſimi locus reſtitutus.12.Iun.g.328.) corrigitur.22.Aug.b.446

F I N I S.

IN MARTYROLOGIVM Baronianis notationibus illuſtratum,

Ad Lectorem Hexaſtichon R. P. Iuuenalis Ancinæ Foſſanen. Presb. Congreg. Orat.

ECce laboratum ternos non amplius annos
Vt magnum, exiguum mole Baronii opus,
Martyribus rutilans ſacris iam panditur Orbi:
Sic Pater ipſe Orbis Sixtus ab Vrbe iubet.
Vt primum Annales promet, quos parturit annis
Ter denis, Cæſar dic mihi, quantus erit?

Eiuſdem Diſtichon.

Si ſapis, exerto metire ex vngue leonem:
Vel procul hac index linea Apellis erit.

Libreria
[illegible]
ROMA
Digitized by Google